

පාලි - සිංහල ශබ්දකෝෂය

PĀLI - SINHALESE DICTIONARY.

ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාදය විශ්ව විද්‍යාලයේ සහකාර ප්‍රාභ්‍යාසාදයාධිපති හා
විද්‍යාදය පිරිවෙණේ ආචාර්‍ය පණ්ඩිත

**මහින්දානන්ද සිරි සුමනගල සච්චරපාදයන් වහන්සේ විසින්
සම්පාදිතයි.**

බු: ව: 2508
ක්‍ර: ව: 1965

Non-Commercial Distribution

සියළු හිමිකම් සම්පාදකවරයා සතුයි.

සූචිකා

ක්‍රියාකූ පුළු 1000 දී පමණ පළමුවෙන්ම ඉතිහාසයෙහි දැක්වෙන භාරත වර්ෂය පටන් අත්ලාන්තික් මහ සයුර දක්වාද ස්කැන්ඩිනේවියා පටන් මධ්‍යධරණී මහ සයුර දක්වාද පිහිටි ප්‍රදේශයන්හි ප්‍රචලිත භාෂා සමූහය එක් මූල භාෂාවකින් හැඩ ගැස් වුනු බව පැහැදිලියි. මෙයට “ඉන්දු-යුරෝපීය භාෂා” යයි ව්‍යවහාරයෙන් නම් කළහ. මීට ප්‍රධාන හේතුව වූයේ ඒවායේ එකිනෙකට ඇති සාමාන්‍ය බව දැනගැනුණි. නිදර්ශන වශයෙන් දක්වන්නේ සංස්කෘත-අසනි, ග්‍රීක්-එසනි, ලතින්-එස්නි, ඉංග්‍රීසි-ඉස්, සංස්කෘත-මාමි, ග්‍රීක්-එමේ, ලතින්-මේ, ඉංග්‍රීසි-මි යනාදිය පෙන්විය හැක.

ඉන්දු-යුරෝපීය පවුලේ වැදගත් පුරාණ ශාඛාවකට ඉන්දු-ආර්‍යී භාෂායයි ව්‍යවහාර කරනු ලැබේ. ආර්‍යීයෝ භාරත වර්ෂයට පැමිණි වකවානුව තවම විනිශ්චය වී නැත. එහෙත් ආර්‍යීයෝ ක්‍රම ක්‍රමයෙන් භාරත වර්ෂය මුලුල්ලේම පැතිරී ගියහ. ඉන්දු-ආර්‍යී නමින් දැනට භාවිත වන ආර්‍යී වර්ෂ මාසාදිය දැක්වෙන පැරණි තම ලිපි ලෙඛන “අශ්වමේධ ශිලාලිපි” යයි හැඳින්වෙයි. මේ අතර සෑම වෙද පද්‍යයෝ ආර්‍යීයන්ගේ පැරණිතම ලෙඛනයයි ද කියති. ලන්ඩන් විශ්වවිද්‍යාලයේ ඩර්නර් විද්වතුන්ගේ මතය අනුව සෑමවෙද කාලය ක්‍රියාකූ පුළු 1200-1500 අතර යුගයකයයි ද නිගමනය වී ඇත.

සංස්කෘත භාෂාව:- මධ්‍ය දේශයට පැමිණි ආර්‍යීයෝ හොමපුරා, ධම් ශාසන, මහා කව්‍ය, විරවරිත ආදිය ඇතුළත් වටිනා ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහයන් ඇති කළහ. මෙහි විසූ පුරාණ මත ධාරී බ්‍රාහ්මණ පරිවරය මේ භාෂාව හොඳ හැටි දියුණු කළහ. ශාස්ත්‍රීය භාෂාවක් වශයෙන් මෙසේ ගොඩනැගුනු මේ භාෂාව පෘණ්ණි විසින් ව්‍යාකරණ ආදිය සපයා සකස් කළ හෙයින් මෙය සංස්කෘත භාෂාව නමින් පළ විය. **ප්‍රාකෘත භාෂාව:-** සංස්කෘත හැර අතින් දේශීය භාෂාවන් ප්‍රාකෘත යන නමින් මෙකල හැඳින්විණ. පාලි භාෂාව මෙතමන් ප්‍රසිද්ධ භාෂාවද ප්‍රාකෘත විශේෂයකි. එහෙත් මගධ රටට වැඩිම කර එහිදී වතුරායී සත්‍යයෙන් අවබෝධකර වදල නටාගත සම්මා සම්බුදු රජාණන්වහන්සේ උන්වහන්සේ ප්‍රත්‍යක්ෂකර වදල උසස් ධර්මය මේ පාලි භාෂාවෙන් දෙශනා කිරීම ඇරඹූ පසු මීට උසස් තත්ත්වයක් ලැබිණ.

පාලි භාෂාවේ මූල:- පාළු ශබ්දයෙන් පාලි යයි බිඳී ආ බවක් තත්ත්වයෙන් පවසති. ඇතැමෙක් මෙහි මූල ප්‍රාකෘතයයිද කියති. ඉන්දියානුජාතික ආවායී ජහගිර්දූර් මහතාගේ අදහස් අනුව ප්‍රාලය ශබ්දයෙන් පාලි යයි බිඳී ආ බවක්ද කියති.

මේ පාලි ශබ්දය පඩකති පාළු පල්ලි පලාස පලිපාළු යන ශබ්දයන්ගෙන් බිඳී ආයේයයි නොයෙක් දෙනා නොයෙක් අයුරින් පවසති. දැනට ව්‍යවහාර වන පරිදි පාලි යන්නෙහි මූලික අර්ථය ලෙස ගණන්ගත හැක්කේ ත්‍රිපිටක ධර්ම පිළිබඳ මූල ග්‍රන්ථයන්ටය. මේ නිසාම ඊට පෙලපොත් යයිද ව්‍යවහාර කිරීමට පුරුදු වූ බව සැලකිය යුතුය.

සම්බුද්ධ පරිනිෂ්ඨාණයෙන් දෙසිය සතිස්වන අවුරුද්දෙහි රජපාමණි දේවානම් පියතිස්ස මහරජුන්ගේ රාජ්‍ය සමයෙන් පෙර පවා බුද්ධ ධර්ම පිළිබඳ ආලෝකය ලක්දිව පැතිර තුබුබව සත්‍ය වශයෙන් සිතිය හැකි වුවද බෞද්ධාලෝකය හරිහැටි පහළ වූයේ මිහිදු මාහිමියන්ගේ ලබ්‍ඛාවතරණයෙන් පසුවය. අනුරාධපුරයෙහි ලක් බුදුසසුන් පිහිටුවා මහාජිට්ඨාදී රහතුන් ඉහන්ගේදා ගේ ප්‍රධානත්වයෙන් මිහිදු සංඝායනාවක් ද පවත්වා ඇත.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ නාමාවලිය.

ග්‍රන්ථය	කතීය - ශෝධක - සම්පාදක	මුද්‍රිත වර්ෂය
අභිග්‍රහණ නිකාය. බෝරැග්ගමුවේ සිරි රෙවත නාහිමි සංස්කරණය		1924
අභිග්‍රහණ නිකායට්ඨකථා 1, 2, රත්මලානේ සිරි ධම්මානන්ද නාහිමි		1920
අභිග්‍රහණ ටිකාව මොරොන්තුඩුවේ සිරි ධම්මානන්ද නාහිමි		1935
අත්ඝාලිනී. කපුගම සොභිත හිමි		1916
අපද්‍යනට්ඨකථා (හේ. ඩී. මු.) වැලිපිටියේ සිරි සොරත නාහිමි සහ වලගෙදර සොමාලොක නාහිමි		1945
අපද්‍යන පාළි 1. (හේ. ඩී. මු.) වලගෙදර සොමාලොක නාහිමි		1960
අභිධම්ම කොෂය. මොරටුවේ සාසනරතන හිමි		1948
අභිධම්ම චක්‍රිකා 1, 2, 3, 4, 5, 6. මාතර ධම්මවංස හිමි		1930 - 1940
අභිධම්ම ප්‍රදීපිකා. මොරටුවේ මෙධානන්ද නාහිමි		1950
අභිධම්මානු සංග්‍රහ සාරය. තොටගමුවේ පඤ්ඤමොලිතිස්ස නාහිමි		1936
අභිධම්මන්ථ සංගහ. කුකුල්නාපේ සිරි දෙවරකඛිත හිමි		1937
අභිධම්මන්ථ සංගහපසකරණං. යෝගියානේ නන්දරාමනිස්ස හිමි		1909
අභිධම්මන්ථ විභාෂිතී ටිකා. වැලිතර පඤ්ඤානන්ද හිමි		1898
අභිධානපදිපිකා සත්තය. තොටගමුවේ පඤ්ඤමොලි තිස්ස නාහිමි		1895
උද්භට්ඨකථා. (හේ. ඩී. මු.) බිහල්පොල දෙවරකඛිත නාහිමි		1920
උභය පාතිමොක්ඛ සත්තය. වැලිතර ධම්මකුසල හිමි		1927
ඉතිවුත්තකට්ඨ කථා. (හේ. ඩී. මු.) මොරොන්තුඩුවේ ධම්මානන්ද නාහිමි		1937
කඛ්ඛාපිතරණී. (හේ. ඩී. මු.) කරදත ජිනරතන නාහිමි		1930
කඛ්ඛාපිතරණී පිටපත. කළුකොඳයාවේ පඤ්ඤසෙබර නාහිමි		1926
කසිනවංසය. කිරිවත්තුඩුවේ පඤ්ඤසාර නාහිමි		1950
කලහණී ප්‍රකරණ. ගින්නොට මෙධානිකර හිමි		1924
කුදුසික පුරාණ සත්තය. මොරගල්ලේ ඤාණොභාෂ නිස්ස හිමි		1954
කුදුසික විවරණය. වැලිගම ඤාණරතන හිමි		1954
බුද්ධ පාඨට්ඨකථා. (හේ. ඩී. මු.) වැලිපිටියේ දෙවානන්ද නාහිමි		1920
බුද්ධපාඨ - ධම්මපද පාලි. (හේ. ඩී. මු.) හල්ගස්තොට දෙවානන්ද නාහිමි		1960
බුද්ධසිකා ටිකා. ගාල්ලේ සුමනපොති හිමි		1958
ගරු භණ්ඩවිභිජ්ජය. කළුකොඳයාවේ පඤ්ඤසෙබර නාහිමි		1930
චතුරාණවාරට්ඨ කථා. (හේ. ඩී. මු.) දොරණිගොඩ ඤාණසෙන හිමි		1935
චතුරාණවාර පාලි. (හේ. ඩී. මු.) පානේගම-වල්පිට විමලසිරි නාහිමි		1959
වරියාපිටක පාලි. (හේ. ඩී. මු.) විලේගොඩ ධම්මානන්ද හිමි		1960
වරියාපිටකට්ඨකථා. කුකුල්නාපේ සිරි දෙවරකඛිත හිමි		1936
වුලනිද්දෙසට්ඨකථා බෝරැග්ගමුවේ සිරි රෙවත නාහිමි		1927
ජාතකට්ඨකථා. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, විදුරාපොල පියතිස්ස මහ නාහිමි		1937-1955
ජාතක අටුවා ගැටපදය. ඩී. බී. ජයතිලක මහතා		1909

සුත්‍ර විනයාදිය පිටක ග්‍රන්ථ වශයෙන් බුද්ධ කාලයෙහි පැවැති බවත් පාලි අට්ඨකථා පසුව ඇතිවූ බවත් නිශ්චය කළ හැකිය. බුද්ධ භාෂිතයෙහි පිළිගන්නා සතළොස් මූල පාලි ග්‍රන්ථයන්ගේ පරමාථ ධර්ම ස්වරූපාදිය විස්තර කළ ධර්ම විනිශ්චය මාග්ග අට්ඨකථා නම් වේ. මිහිඳු මාග්ගයේ මේ අට්ඨකථාවන් ලක්දිවට ගෙනවුත් සිංහල භාෂාවෙන් ඒවා ලියා නැවු බව ද ප්‍රකටයි. මහාපච්චරිය-මහාපච්චරිය=කුරුන්දි සිංහලට්ඨකථා-ආගමට්ඨකථා-සංඛෙපට්ඨකථා-අකුකට්ඨකථා-සමනනපාසාදිකා යනු ඒ සිංහල අටුවාවෝය. මෙයින් 1. මහාපච්චරිය, 2. කුරුන්දි 3. අකුක 4. සංඛෙප යන අටුවා සතර ප්‍රධානකයෙහි පවතී.

මහාපච්චරිය- මහ (මුල්) අටුවාව, සුත්‍ර-අභිධර්ම විනය යන ත්‍රිපිටකාථි කථාව මෙහි අඩංගු බව සිතිය හැකිය. මෙහි අඩංගු කරුණු ප්‍රථම සංගායනාවටද අඩංගු වී ඇති හෙයින් මිට මහාට්ඨ කථායයි ද ව්‍යවහාර වූ බව සැලකිය යුතුය. බුදුන්වහන්සේගේ කාලයේ පටන් මහාසමාජයාගේ පරම්පරාවෙන් ගෙන ආ මේ අට්ඨකථාව සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කරණ ලදුව එයින් පස්මහ සති අටුවා ඇති වූයේ යයිද මතයකි.

කුරුන්දි අටුවාව- විනය මහ අටුවාව නම් වූ සමනනපාසාදිකාව සිංහලට පරිවර්තනය කර ඊට කුරුන්දි අට්ඨකථා යයි නම් කළ බැව් ප්‍රසිද්ධය- කුරුන්දිවෙල්ලි මහ වෙහෙරෙහිදී කළ අටුවාව කුරුන්දි අටුවාව යයිද කියති.

මහපච්චරිය අටුවාව- ලක්දිව වොරනාග රජු දවස මෙහි ඇතිවූ වණ්ඤාලාභීය නම් මහා භය පැමිණි කල සිංහල රට වැසි භික්ෂූන් පරතෙරට යවනු සඳහා ශක්‍රයන් මැවූ පසුරක සිට මෙය කරණ ලද්දියද මතයකි.

අනුසාරිනි- ආදි සජ්ඣා ප්‍රකරණ අටුවාවන්ගේ මූල ග්‍රන්ථය මෙය යයි ද පසුරක සෑදි ආවාසයක සිට කළ මේ අටුවාව මේ නම ලැබුණු බවද සමහරුන්ගේ මතයකි.

අකුකට්ඨකථා- බුද්ධඝෝෂ හිමියෝ ලක්දිව වැඩමවන අතරතුර අත්ඛක රටෙහිදී මේ අටුවාව සොයාගෙන ආ බවක්ද පැවසෙයි. **සංඛෙපට්ඨ කථා-** මෙය මිහිඳු හිමියෝ කාංචිපුරයෙහි වැඩ සිටි කාලයේදී උත්තරාශ්වයෙන් එහිදී හමුවී එයින් රැගෙන ලක්දිවට ආ බවක් කියවේ.

අනෙක අධිරාජ්‍යයාගෙන් පසුව මෞර්‍ය අධිරාජ්‍යය පිරිහෙන්නට විය. මේ කාලය වන විට ආන්ධ්‍ර රාජ බලය ගොඩාවරී හා කාෂණ්‍ය ගංගා අසල වැඩෙමින් පැවතින මෞර්‍ය අධිරාජ්‍යයාගේ වැටීමත් සමගම ආක්‍රොච්ඡලය පැතිරෙන්නට පටන් ගත්තේය. මේ නිසා බෙකාන්, අමරාවතී, ගැන්වුර්, හයිද්‍රාබාද්, හා නාසික් ආදී දිස්ත්‍රික්ක හා පළාත්ද ආන්ධ්‍ර රාජ බලයට යටත් විය. මෙසේ බලවත් වූ ආන්ධ්‍රරාජ්‍යය අවුරුදු 450 ක් පමණ කාලයක් බලවත්ව පැවැත්තේය. මේ රාජ්‍ය කාලය තුළ මෙහි පැවැති බෞද්ධ නිකායයන් අකුක නමින් ප්‍රසිද්ධ විය. කථාවනු අටුවාවෙහි දක්වෙන පරිදි- “අකුකා නාම පුබ්බසෙලියා අපර සෙලියා රාජගිරියා සිද්ධාත්මකානි පච්චා උපපන්න නිකායා” (කථාවනු අට්ඨකථා 116 පිට) කියා ඇත. අකුකයෝ නම්- පුබ්බසෙලි, අපරසෙලි, රාජගිරික සිද්ධාත්මක යන නිකායිකයන් බව ඉහත කියමනෙන් ඔප්පු වෙයි.

මිහිඳු මාග්ගයන් ලක්දිවට වැඩමවා මහාපච්චරිය ආදී සියලුම සිංහල අටුවාවන්ගේ ආධාරයෙන් මෙහි බුද්ධශාසනය ඇති කරවූ තැන් සිට ක්‍රි: පූ: 259 - ක්‍රි: පූ: 412 දක්වා වූ අවුරුදු 700 කට සමීප කාලයක් මෙරට ජනතාව මහාට්ඨකථා ඇතුළු හෙලඅටුවාවන්ගෙන් ධර්ම - විනය අවබෝධකර ගත් බව සැබෑය. ක්‍රි: ව: 412 - 484 අතරතුර කාලයේදී මෙහි රජකම් කළ මහානාම රජු දවස ලක්දිවට වැඩම කළ බුද්ධඝෝෂ හිමියන් නිසා පාලි සාහිත්‍යයට මහත් සෙතක් සැලසින. බුද්ධඝෝෂ මාග්ගයෝ අනුරාධපුරයට පැමිණ මහ වෙහෙර වැසි සඤ්ඤාල හිමියන්ගෙන් පෙළ - අටුවා ඉගෙන ගෙන මහා සඤ්ඤායාගේ අනුදැනුම ඇතිව සිංහල අටුවා පොත් කීපයක්ම පාලියට නැඟූහ. ඒවා නම්:-

පාලි ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ සූතන පිටක

පෙළ	අටුවාව	කතී:
1. දීඝ නිකාය	සුමඛගල විලාසිනී	බුද්ධිසොභ හිමි
2. මජ්ඣිම නිකාය	පපඤ්චසුදනී	-එම-
3. සංයුතන නිකාය	සාරත්ථපකාසිනී	-එම-
4. අඛණ්ඩක නිකාය	මනෝරථ පූරණී	-එම-
5. බුද්දක නිකාය		
පහත සඳහන් 16 ස් ග්‍රන්ථයන්ට අයත් වෙයි.		
1. බුද්දක පාඨ	පරමත්ථජෝතිකා	බුද්ධිසොභ හිමි
2. ධම්මපද	-එම-	-එම-
3. උදන	පරමත්ථදීපනී	ධම්මපාල හිමි
4. ඉතිවුත්තක	-එම-	-එම-
5. සූතනනිපාත	පරමත්ථජෝතිකා	බුද්ධිසොභ හිමි
6. විමාන වත්ත	පරමත්ථදීපනී	ධම්මපාල හිමි
7. පෙතවත්ත	-එම-	-එම-
8. ථෙරගාථා	-එම-	-එම-
9. ථෙරිගාථා	-එම-	-එම-
10. ජාතක	පරමත්ථජෝතිකා	බුද්ධිසොභහිමි
11. චූළ නිද්දෙස මහා නිද්දෙස	සඤ්චමජෝතිකා	උපසෙන හිමි
12. අපදන (ථෙර - ථෙරී)	විසුඤ්ජන විලාසිනී	මහානාම හිමි
13. පටිසම්භිද	සඤ්චමපකාසිනී	ධම්මපාල හිමි
14. බුද්ධිමංස	මධුරත්ථපකාසිනී	බුද්ධිදත්ත හිමි
15. චරියා පිටක	පරමත්ථදීපනී	ධම්මපාල හිමි.
නෙතතිපකරණ	නෙතති අට්ඨකථා	-එම-
වතුභාණවාර පාලි	වතුභාණවාර අට්ඨකථා	ආනන්දවතරතන හිමි

මුළු සූත්‍ර පිටකය 1. වොහාර දෙශනා, 2. යථානුලෝම සාසන 3. දිට්ඨි විනිවේචන කථා යයි විශේෂ කොටස් තුනකට බෙදෙයි.

චිත්‍රය පිටකය

	පෙළ	අටුවාව	කතී:
උභය විභඛිත	1. පාරාජික පාලි 2. පාවිතනිය පාලි	සමන්තපාසාදිකා විතයට්ඨ කථා	බුද්ධිසොභ හිමි.
බකක	3. චූළවග්ග පාලි 4. මහා වග්ග පාලි		
පරිවාර	5. පරිවාර පාලි		
	1. භික්ඛුපාති මොක්ක 2. භික්ඛුණී පාතිමොක්ක	කඛ්ඛාවිතරණී මාතිකට්ඨ කථා	බුද්ධිසොභ හිමි.

චිත්‍රය පිටකය.- 1. ආණා දෙශනා, 2. යථාපරාධ සාසන. 3. සංවරාසංවර කථා යයි විශේෂ කොටස් තුනකි.

මේවායේ කාලය වශයෙන් බලන විට ක්‍රි. ව. පස්වන ශතවර්ෂයට ඇතුළත් යයි නිගමනය කළ හැකිය.

මෙයින් II. චූල නිද්දෙස හා මහා නිද්දෙසයන්ට උපසෙන නිමියන් විසින් සද්ධම්මජෝතිකා නම් අටුවාව රචනා කරණ ලද්දේ 6 වන ශතවර්ෂයේය. 12. අපදන (ථෙර - ථෙරි) යට විසූණ ජන විලාසිනී නම් අටුවාව මහානාම නිමියන් විසින් කරණ ලද්දේ 7 වන ශත වර්ෂයේය. චතු භාණ්ඩාර පාලියට චතුභාණ්ඩාර අට්ඨකථාව සමපාදනය කරණ ලද්දේ 8 වන ශත වර්ෂයේය.

විනය - අභිධම්ම හා සූත්‍ර පිටකයේ බුද්ධ නිකාය හැරුණු විට අතින් පාඨ ග්‍රන්ථයන්ට අටුවා සපයා ඇත්තේ බුද්ධසෂාස නිමියන් විසිනි. බුද්ධ නිකායේ උදන - විමාන චන්ද්‍ර ථෙරගාථා - ථෙරි ගාථා - පටිසම්මුඛ - වරියා පිටකයන්ට හා තෙතනිපසකරණයට අටුවා රචනා කරණ ලද්දේ ධම්මපාල නිමියන් විසිනි. චූල හා මහා නිද්දෙසයන්ට උපසෙන නිමියන් විසින් අටුවා සපයන ලදී. බුද්ධාංගයට අටුවාව සම්පාදනය කර ඇත්තේ බුද්ධදත්ත නිමියන් විසිනි

අභිධම්ම පිටකය

පෙළ	අටුවාව	කතීය
1. ධම්මසංකරණපසකරණ	}	අත්තාලීනී සමමොහ විනෝදනී බුද්ධසෂාස නිමි
2. විභව්ගපසකරණ		
3. කථා චන්ද්‍රපසකරණ		
4. පුග්ගල පඤ්ඤානිපසකරණ		
5. ධාතුකථාපසකරණ	}	පරමත්ථපනී (පඤ්ඤාපසකරණයට කථා) බුද්ධසෂාස නිමි.
6. යමකපසකරණ		
7. පටිඨානපසකරණ		
විසුද්ධිමග්ග		බුද්ධසෂාස නිමි

අභිධම්ම පිටකය:- 1. පරමත්ථ දෙසනා, 2. යථා ධම්ම සාසන, 3. නාමරූප පරිවේෂද කථා යයි කොටස් තුනකට බෙදෙයි.

බුද්ධසෂාස නිමියන් විසින් කරණ ලද අටුවා රාශියට ආශ්‍රය කරගෙන ඇත්තේ මහාට්ඨකථා මහාපච්චරියට්ඨකථා, කුරුඤ්චට්ඨකථා, සංඛේපට්ඨකථා, අකිකට්ඨකථා යන මේ හෙලවුවා පසය. එයින් මහාට්ඨ කථාව විශේෂ වශයෙන් උපකාර කරගෙන ඇති බව පෙනේ. බුද්ධසෂාස නිමියන්ගේ අටුවාවන්හි “අට්ඨකථාසූ ප්‍රත්තං” කියා සඳහන් වූයේ මේ මහාට්ඨකථාව ගැණය.

මේ පාලි - සිංහල ශබ්දකෝෂයේ ප්‍රථම භාගය පාලි සිංහල අකාරාදිය නමින් වම් 1934 (2474) දී මාගේ ආචාර්ය පාදේනතම ගංගොඩවිල සුභද්‍රාරාම පරිවේණාධිපති අතිගෞරවාචී බෝරාගේගමුවේ ශ්‍රී ජෙට්ඨාභිධාන නායක මාහිමියන් වහන්සේ විසින් ප්‍රසිද්ධියට පත් කරණ ලදහ. ඊට කවත් ඇතුළත් වියයුතු වචන රාශියක් ද එකතු කර අතින් සියළු කොටස් සම්පූර්ණ කොට එකම පොතක් වශයෙන් මේ වර ප්‍රසිද්ධියට පමුණුවන්ට ලැබීම අපගේ මහත් ප්‍රීතියට හේතුවකි. උත්තරාසනයේ මට දුන් අවවාද - අනුශාසනා පරිදීම මුල් කාණ්ඩයට සරිලන අයුරු ඉතිරි කොට සම්පූර්ණ කළ බැව් මෙහිලා සඳහන් කරණු කැමැත්තෙමි. උත්තරාසනයේ මාව මේ කාණ්ඩයෙහි දිරි ගැන්වීම නිසා මේ ශබ්දකෝෂය මෙසේ මුද්‍රණආරයෙන් බිහිවිය. අප ගරුතර නායක මාහිමියන් වහන්සේ විසින් ප්‍රථම භාගයට සපයන ලද සංඥපතය හා උප ක්‍රමණිකාව ද උත්තරාසනයේට ගෞරවයක් වශයෙන් මෙහිද එසේම පළකිරීමට අදහස් කෙළෙමි.

මෙවැනි භාරදුර ග්‍රන්ථකරණයකදී සිදුවිය හැකි ප්‍රමාද දෙය බොහෝ විය හැකියි. එවැනි යමක් හමුවුවහොත් ඒවාද, මේ සඳහා දියහැකි උපදෙශ ඇතොත් ඒ සියල්ලද ශාසත්‍රානුකූල කාමිකයෙන් හා කරුණා - මෙත්‍රියෙන් අප වෙත දන්වන මෙන් පාඨක හඬකින්ගෙන් ඉල්ලමි. එවැනි සද්පදෙශයක් පොත පිළිබඳ දෙවැනි සංස්කරණයකදී අපට මහත්සේ ප්‍රයෝජන විය හැකියි.

බොහෝ වෙහෙස මහත්සි දරා මේ ග්‍රන්ථය නිෂ්පාදනය කිරීමෙන් ලබාගන්නා ලද පුණ්‍ය ස්කන්ධය බුද්ධ ශාසනයට මහඟු සේවාවක් සිදුකළ අපවත් වි වදල මාගේ ආචාර්යානන්‍යම සුහදාරාම පරිවේණාධිපති ධර්මකීර්ති ශ්‍රී රෙවතාභිධාන නායක මාහිමියන් වහන්සේට හා විද්‍යාදාය පිරිවෙණේ උපප්‍රධානාචාර්ය වූද වල්බෝලානේ වික්‍රමශීලා විදානා පිරිවෙණේ ආදී කතී වූද මහොපාධ්‍යාය කුකුල්නාසේ ශ්‍රී දෙවරක්කිනාභිධාන මාහිමියන් වහන්සේටද පින් පබුරු වශයෙන් පිළිගන්වමි. දැනට ජීවත්ව වැඩ සිටින මාගේ ආචාර්යවරයෙකු වූ ගරුතර දම්පිටියේ සරණනිසා මාහිමියන් වහන්සේටද මේ පින් අත්පත් වේවා.

මා එංගලන්තයේ ලංඩන් නුවර සිටින විට මේ පොතේ ශුද්ධිපත්‍රාදිය බැලීමෙන් මට උපකාර කළ විද්‍යා විශාරද පණ්ඩිත රද්දල්ලේ සඤ්ඤාලොක පණ්ඩිත අඛන්ඩාල්ලේ සඤ්ඤාගෙඛර, කහවෙ දෙවරක්කින යන ස්වර්පාදයන් වහන්සේලා කෘතඥතා පූජිතව මෙහි සඳහන් කරමි. ඇන්. ඩී. වජ්‍රචන්ද්‍ර මහතාගෙන් ලැබුණු සහයෝගයද කෘතඥතාවයෙන් සිහිකරමි.

මේ ග්‍රන්ථය අලංකාර ලෙස මුද්‍රණය කර ප්‍රසිද්ධ කිරීමට උපකාර වූ කොළඹ ඇම්. ඩී. ගුණසේන සහ සමාගමයට ද මගේ අවංක සතුකිය මෙයින් පිරිනැමෙයි.

මීට, ශාස්ත්‍රානුකූල,

මහිනියවෙල සුමධංගල ස්වර.

2508
1965 9. 25 වැනි දින.

ලන්ඩන් බෞද්ධ විහාරයේදීය.

5, හෙල්ත්පිල්ඩ් ගාර්ඩන්,
ලන්ඩන්.

ග්‍රන්ථය	කතෘ-ගොඩන-සම්පාදක	මුද්‍රිත වර්ෂය
ජාතික පාලි. 1, 2, (හේ. වි. මු) විදුරාපොල පියතිස්ස මහ නාහිමි		1955
ජාතිකපාලි iii (හේ. වි. මු) නුවරඑළියේ සෙනානාදු හිමි		1960
ථෙරගාථාධාතූ i, (හේ. වි. මු) සුරියගොඩ සුමධනල හිමි, හා වැඩොඩ සංඝරතන හිමි		1925
ථෙරගාථාධාතූ 2, (හේ. වි. මු) රේරාකානේ අරියසූරි හිමි		1935
ථෙරිගාථාධාතූ (හේ. වි. මු) බිහල්පොල දෙවරකකිත නාහිමි		1926
දීඝනිකායධාතූ 1, (හේ. වි. මු) හෙය්ගන්තුඩුවේ දෙවමිත්ත නාහිමි		1927
දීඝනිකායධාතූ 2 (හේ. වි. මු) බෝරැග්ගෙඩුවේ සිරි රෙවත නාහිමි		1936
දීඝනිකාය. වලගෙදර සොමාලොක තිස්ස නාහිමි		1942
ධම්මපදපාලිය මොරොන්තුඩුවේ ධම්මානන්ද නාහිමි		1937
ධම්මපදාධාතූ i, ii, (හේ. වි. මු) කහවේ රතනසාර නාහිමි		1926-1938
ධම්මසංඛ්‍යාසූත්තකරණ. (හේ. වි. මු) හපුච්ඡානේ සූරියලොක හිමි		1960
ධම්මසංඛ්‍යාසූත්තකරණධාතූ (හේ. වි. මු) යතිරල පඤ්ඤානන්ද නාහිමි		1948
නාමරූපසමාසය. බටපොලේ ධම්මපාල හිමි		1908
නාමරූප පරිවේදය. කරපාගල ධම්මතිලක හිමි		1912
නෙතතිපසකරණය. කිරිඇල්ලේ සූරියවිමල හිමි		1952
නෙතතිපසකරණධාතූ. (හේ. වි. මු) විදුරාපොල පියතිස්ස මහ නාහිමි		1928
පඨානපසකරණ සන්නය. රේරාකානේ වන්දිමල		1953
පඤ්චපසකරණධාතූ 1, 2, (හේ. වි. මු) රේරාකානේ අරියසූරි		1937-1943
පඨානපසකරණය 1. කිරිඇල්ලේ සූරියවිමල හිමි		1954
පටිසම්භූතවග්ගධාතූ. (හේ. වි. මු) ඇම් ශ්‍රී ජිතරතන නාහිමි,		
ඇම්. ශ්‍රී අනෙමදසසී නාහිමි හා වැලිවිටියේ සෝරත නාහිමි		1948
පරිවාරපාලි. (හේ. වි. මු) වේරගොඩ අමරමෝලි නාහිමි		1962
පරිවාර ගණනිපදය. බැත්තියමුල්ලේ ධම්මරතන හිමි		1914
පාචිත්තය පාලි. බෙන්තර සදානාතිස්ස හිමි හා කාලවිල ඉන්දරතන හිමි		1926
පාචිමොක්ඛ ගණනි. ඩී. ගුණරතන හිමි		1890
පාරාජික පාලි. (හේ. වි. මු) පලන්තරුවේ විමලධම්ම නාහිමි		1950
පාලිමුත්තක විනය විනිවිජය. පානදුරේ සූරියවිමල තිස්ස නාහිමි		1908
පාලිමුත්තක විනය විනිවිජය සන්නය. කරගම්පිටියේ ජොතිරතන නාහිමි		1918
පාලිමුත්තක විනය විනිවිජය සංඛ්‍යා විකා, කහදමෝදර පඤ්ඤාසාර නාහිමි		1908
පාලිබොධිවංස ගාට්ඨය. රත්මලානේ ධර්මාරාම නාහිමි		1910
පෙතවන්දු අධාතූ. ශ්‍රී ධර්මාරාමතිස්ස නාහිමි සහ මාපලගම ජන්දජොති හිමි		
ප්‍රාචිමොක්ඛ වණ්ණාව. පණම්ගල ජිතරතන නාහිමි		1948
ප්‍රාචිමොක්ඛ පුරාණ සන්නය. කොලොන්නාවේ සුගුණසාර නාහිමි		1927
බුද්ධවංසධාතූ (හේ. වි. මු) යතිරල පඤ්ඤානන්ද නාහිමි		1938
තික්ඛුසීලය. උඩුගම්පොල සුවණ්ණජෝති හිමි		1893
මජ්ඣිමනිකාය. කිරිඇල්ලේ සූරියවිමල හිමි		1940
මජ්ඣිම නිකායධාතූ 1, 2, (හේ. වි. මු) රත්මලානේ ධම්මානන්ද නාහිමි		1935-1945
මජ්ඣිම නිකායධාතූ 3, 4, (හේ. වි. මු) කිරිවන්තුඩුවේ පඤ්ඤාසාර නාහිමි		1948-1950

ග්‍රන්ථය	කතීය-ගොඩනැංවීම-සම්පාදන	මුද්‍රිත වර්ෂය
මහානිද්දෙසට්ඨකථා (හේ. වි. මු) බෝරුගේගමුවේ රෙවත නාහිමි		1936
මහාවග්ග පාලි 1. (හේ. වි. මු) දෙහිගස්පේ පඤ්ඤාසාර නාහිමි		1960-1963
මූලසික සත්තය. මුල්ලපිටියේ ධම්මකිත්ති හිමි		1912
වත්තකඛනිකය. බලපිටියේ උපරතන හිමි		1905
විනය කොෂය. මොරවුවේ සාසනරතන හිමි		1955
විනයන්තමස්සේසා. යු. පී. එකනායක මහතා		1912
විනය විනිවිජය. පොල්වත්තේ බුද්ධදත්ත නාහිමි		1952
විනය විනිවිජය සත්තය. තලල්ලේ ධම්මරක්ඛිත නාහිමි		1937
විභංගට්ඨකථා. (හේ. වි. මු) යගිරල පඤ්ඤානන්ද නාහිමි		1938
විභංගප්පකරණය. මාම්පේ සොභිත හිමි හා වැලිවිටියේ රතනජෝති හිමි		1913
විමානවක්ඛනී අට්ඨකථා (හේ. වි. මු) මඩුගල්ලේ සිද්ධාස නාහිමි හා මොරොන්තුඩුවේ ධම්මානන්ද නාහිමි		1930
විමති විනෝදනී ටිකා. බේරතුඩුවේ ධම්මාධාර හිමි		1935
විසුද්ධිමග්ගට්ඨකථා. (හේ. වි. මු) පමුණුවේ බුද්ධදත්ත		1939
විසුද්ධිමග්ග ටිකා. මොරොන්තුඩුවේ ධම්මානන්ද නාහිමි		1935
විසුද්ධිමාගී සත්තය බෙන්තර සද්ධානික හිමි		1949
ශ්‍රී සුමඛල ශබ්දකොෂය. වැලිවිටියේ සොරත නාහිමි		1958
සද්ධාමාසාරය. අම්බලන්ගොඩ ධම්මකුසල හිමි		1954
සමන්තපාසාදිකා විනයට්ඨකථා 1, (හේ. වි. මු) බද්දේගම පියරතන නාහිමි හා වැලිවිටියේ සොරත නාහිමි		1929
සමන්තපාසාදිකා විනයට්ඨකථා 2, 3, 4, (හේ. වි. මු) වැලිවිටියේ සොරත නාහිමි		1928-1935
සමමාහ විනෝදනී. (හේ. වි. මු) යගිරල පඤ්ඤානන්ද නාහිමි		1932
සංයුතන නිකාය. කිරිඇල්ලේ ඤාණවිමල හිමි		1953
සංයුතන නිකායට්ඨකථා 1, 2, 3, (හේ. වි. මු) විදුරාපොල පියතිස්ස මහ නාහිමි		1938-1948
සාරාන්තදීපනී. බිහල්පොල දෙවරක්ඛිත නාහිමි		1915
සාරාන්තදීපනී විනය අටුවා ගැටපදය. වේරගොඩ අමරමෝලි නාහිමි		1946
සිකිකාපදවලඤ්ජනී. වැකඩ පඤ්ඤානන්ද හිමි		1901
සුජතප්පමොදනී. වටද්දර මෙධානන්ද හිමි		1929
සුත්තනිපාතට්ඨකථා (හේ. වි. මු) සූරියගොඩ සුමඛල හිමි හා මාපලගම ජන්දජෝති හිමි		1918
සුත්තසංඛ්‍යාට්ඨකථා (හේ. වි. මු) බද්දේගම පියරතන නාහිමි		1930
1. A Dictionary of Buddhist proper names by prof. C. Akanuma, nagoya Japan.		
2. Bodes pali Literature of Burma		
3. Dictiornary of pali proper names Dr. by. G. P. Malalasekara vol. i. ii.		
4. Pali Literature of Ceylon, by Dr, G. P. Malalasekara.		
5. Pali- English Dictionary ed by. T. W. Rhys Davids and William Stede.		
6. Pali- English Dictionary ed. by Clildrs.		

සිංද්‍රොපනිය.

පාලිභාෂාව වනාහි ආදියෙහි පටන් ලෝකයෙහි සියලුම පඬිවරුන් විසින් අත්‍යන්ත-සමාදාන භාෂාවකි. ලෝකයෙහි විද්‍යමාන භාෂා අතුරෙහි පාලිභාෂාව මෙන් ලෝවැස්සන්ගේ උභයාභිමත ම ඉවහල් වන තවත් භාෂාවක් නොමැතියි. එහෙයින් ම මේ භාෂාතොමෝ දැන් මුළුලොවම පැතිර පවත්නීය. ලෝකයෙහි සෑම රටකම මේ භාෂාව ඉගෙනීමෙහි අභිලාෂ ඇත්තවුන්ගේ සම්බන්ධ දිනෙන් දින ම වැඩෙන්නීය. මේ නිසාම නිමිල පාලිභාෂාව ලක්දිව පවත්නා බව ලක්වැස්සන්ගේ ගෞරවයට හෙතුහුනු කාරණයක් අතුරෙහි ප්‍රධාන කාරණයක් වී තිබේ. එහෙයින් ලක්වැසි බෞද්ධාබෞද්ධ කවුරුන් විසින් මේ භාෂාවට ගෞරව කටයුතුමය.

ලඛිකාවේ වනාහි මේ භාෂාවගේ ව්‍යාප්තිය මීට අවුරුදු දෙදහසකටත් දුරාතීතයෙහි පටන්ය. එහෙත් මේ තාක් මේ අනුස්තතම භාෂාව පිළිබඳව ලක්දිව නිපදවූ සැහෙන පාලි-සිංහල කොෂග්‍රන්ථයක් නොමැති බව ලක්දිවට මහත් පාඩුවක්ව පැවැත්තේය බුඩාගම පවත්නා අතීක් සෑම රටකම පාහේ ඒ ඒ රට වැස්සන් විසින් නිපදවා ගත් පාලි කොෂ ග්‍රන්ථයෝ වෙත්. ටිබෙට්ටෙහි අභිධම්මකොෂය, මහා ව්‍යුත්පන්නිය යන ඉතා වැදගත් කොෂග්‍රන්ථ දෙකක් විද්‍යමාන බැව් ඇසීමු. බුරුම රටෙහි ද බුරුම සථවිර කෙනෙකුන් විසින් නිපදවූ පාලි බුරුම අකාරාදියක් තිබේ. සියම් රටෙහි සියම් පාලි-අකාරාදියක් ඇති බව ඇසීමු. යුරෝපයෙහි ද පාලි-ඉංග්‍රීසි අකාරාදි දෙකක් නිපදවා තිබේ. මොවුනතුරෙන් පාලි-ඉංග්‍රීසි අකාරාදි දෙක හා බුරුම-පාලි අකාරාදියත් අපි මේ කාතීයට පිටුවහල් කර ගනිමු. මහා ව්‍යුත්පන්නිය හා අභිධම්මකොෂයත් ලබාගන්නට ක්‍රියා කර ගෙන යන්නෙමු. ලද හොත් ඒ ග්‍රන්ථයන් ද ඇතුළු කොට මේ ග්‍රන්ථය පිළිබඳ උපග්‍රන්ථයක් සමපාදනය කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නෙමු.

ලෝකයේ ව්‍යාප්ත සෑම භාෂාවකටම අභිතව ක්‍රමයේ ශබ්දකොෂ සමපාදනය කරණ මේ කාලයේ පාලිභාෂාවට මෙබඳු කොෂග්‍රන්ථයක් ලක්වැස්සෙකු විසින් නොම නිපදවනු ලැබී නම් එය ලක්දිවට මහත් මදිකමකි. එබැවින් ලක්දිව පාලි උගතුන් විසින් මීට බොහෝ කලකට පෙර සිදුකටයුතුව තුළු උදර මෙහෙයක් මේ මගින් ඉටුකරන්නට අපට අවකාශ ලැබීම බලවත් ප්‍රීතියට කරුණකි. සිංහල භාෂාවට පැවති බලවත් පාඩුවක් අපේ ශබ්දාභි-රතනාකර නම් සිංහල මහා අකාරාදියෙන් බොහෝ දුර පිරිමැසීමු. එසේම ලංකාවේ පාලි හදාරන්නවුන්ට පැවති බලවත් පාඩුවක් මේ ග්‍රන්ථයෙන් බොහෝ දුර පිරිමැසේ යයි කල්පනා කරමු.

පාලිභාෂාව වැනි අතිවිශාල වූ ද ඉතා සියුම් ධර්ම පැවසෙන්නා වූ ද භාෂාවකට මෙබඳු කොෂග්‍රන්ථයක් නිපදවීමේදී කෙබඳු නම් ප්‍රයාසයක් දැරිය යුතු ද, කොතරම් නම් සාවධාන වියයුතු ද යනු මේ විධියේ කාන්‍යයෙක්හි යෙදුනවුන්ට ම මුත් අත්‍යයන්ට අවබෝධ වේයයි තොසිනමු. ලෝකයෙහි ව්‍යාප්ත භාෂා අතුරෙන් කොෂග්‍රන්ථ අඩු භාෂාව පාලිභාෂාවයයි කිව යුතුය. මේ තාක්ම පාලිභාෂාව පිළිබඳව අපරට පැවැති සමහාව්‍ය එකම කොෂග්‍රන්ථය නම් පාලි නිඝණ්ඨවයි. එය ග්‍රහණ-ධාරණ සෞකය්‍යය සැලකීමෙන් ඥේ කොෂග්‍රන්ථ නිපද-වීමේ පෙර පැවති සිරිතට අනුව ගෘථාබ්‍යකයෙන් සමපාදිත වූවකි. එහි ඇතුළත්ව තිබෙන වචන සම්බන්ධ ද සමුපයි. එහෙත් එය සංස්කෘත භාෂාවට අමරකොෂය මෙන් පාලි භාෂාවට මහොපකාරීය. මේ හැර අනන්තරාම ගුප්තරු බණ්ඩාර මහතා විසින් සමපාදිත යයි සලකනු ලබන පුස්තකොල පත්ඉරු 30 කින් පමණ යුත් ඉතා කුඩා පාලි අකාරාදියක් ද මහනුවර මල්වතු විහාරයේ සම්බරාජාරාමාභිපති වැලිවිට ශ්‍රී ඝරණ්ඩකර මහාසථවිරපාදයන් වහන්සේගෙන් අපට ලැබුනේය. එහි වචන හත්අට සියයකට වඩා ඇතුළත් නොවේ. තේරුම් ද බොහෝ සදෙස්ය. එබැවින් මේ අකාරාදිය සමපාදනය කිරීමේදී අපට ගුරුකමට ගන්නට හෝ පිළිසරණ කරගන්නට ප්‍රාචීන වූ හෝ කිසිවකුත් නොවීය. පෙල-අවුවා-ටිකා-

අනුචිකා ආදිය හා පාලිභාෂාවෙන් ලියන ලද වෙනත් ග්‍රන්ථයන් ද පරීක්ෂාවෙන් බලමින් වචන සපයන්නට හා අනු දක්වන්නටත් සිදු විය. එය අතිශයින් ම පරිශ්‍රම ඵලවත්තකි. බොහෝ කලක් දිවා-රැ දෙකේ මෙසේ බලවත් පරිශ්‍රමයක් උසුලමින් මේ ග්‍රන්ථ සම්පාදනය කෙලෙමු. ලබනාවේ පාලිභාෂාව පදන-පාඨතාදිය කරණුවන්ට මෙයින් මෙවූත් පලක් වී නම් එයම අපගේ පරිශ්‍රමසාථලය කොට සලකමු.

පෙරදිග භාෂා පිළිබඳ අකාරාදිකොෂග්‍රන්ථයන්හි ආබාසන ක්‍රියාරූප පෙන්වීමේ සිරිතක් නැත. එහෙත් ආධුනිකයන්ට ක්‍රියාරූප හැදින් ගැනීමේ හා ඔවුන් සිදුවන අයුරු දැන ගැනීමෙන් සෞකය්‍යීය ඇති කරණු සඳහා අපි මෙහි ක්‍රියාවන්ගේ වර්ගාන රූපය හා සිඛ කිරීමට දුෂ්කරයයි පෙනෙන වෙනත් ක්‍රියාරූප ද ඔවුන්ගේ නිෂ්පත්තීන් ද යෙදීමු. රසිස් ඩෙවිඩ්ස් මහතා උත්තැරෙන්ගේ පාලි ඉංග්‍රීසි අකාරාදියේ ඇතැම් ක්‍රියාරූප පෙන්වා තනනිෂ්-පතනිෂ් පෙන්වීමේදී සංස්කෘත බාහු පෙන්වා තිබේ. පාලි ක්‍රියාරූප ඇතිවීමේදී සංස්කෘත බාහු පෙන්වීම රසිස් ඩෙවිඩ්ස් මහතා සාධකය අකාරාදියේ කර තිබෙන වරදකි. එසේ කිරීමට හේතු ද උත්තැරෙන්ගේ පෙන්වා තිබේ. නමුත් ඒ හේතු මෙබඳු වරදක් කිරීමට තරම් යයි අපි නොසිතමු. මේ හැර උත්තැරෙන්ගේ ඒ අකාරාදියේ තවත් බලවත් වරදක් දක්නා ලැබේ. එනම්:- මහායාන බෞද්ධ සංස්කෘත වචන පාලි වචන මෙන් සලකා එහි යෙදීමයි. බෞද්ධ ධර්ම පැවසෙන පමණකින් පාලි අකාරාදියක සංස්කෘත වචන යෙදීම යුතු නොවේ.

මේ දුෂ්කරකාර්යයේදී විද්‍යෙදය පිරිවෙණේ සම්භාවනාභී ආවාය්‍යී වරයන් කිහිප දෙනෙකුත් වහන්සේගෙන් විශිෂ්ටාපකාර ලදීමු. විශේෂයෙන් අපෙන් ඇතිවූ ලොකු කුඩා දෙයෙන් ඉබ්බ කරදීමෙන් හා මුද්‍රණයේදී ශෝධාපත්‍ර බලා දීමෙන් විද්‍යෙදය පිරිවෙණේ උපප්‍රධානාවාය්‍යී බද්දේගම පියරතන සථවිරපාදයන්ගෙන් හා උපවාය්‍යී කිඨකොදයාවේ පඤ්ඤාසෙවර, පණ්ඩිත වැලිවිටියේ සොරන යන සථවිර වරුන්ගෙන් මගේ සුවව ශිෂ්‍ය ආභිධර්මික වාගිඤ්ජරාවාය්‍යී කුකුල්නාසේ දෙවරසේන තැනගෙනුත් බලවත් උපභවනායක් ලැබුනු බව කතඥතා පුරාසරව සඳහන් කරමිනි. එසේම විද්‍යෙදය පරිවෙණාධිපති පණ්ඩිත ශිරෝමණි කහවේ ශ්‍රී සුමබහල රතනසාරාභිධාන ප්‍රධාන නායක සථවිරපාදයන් වහන්සේ විසින් අවසාන ශෝධාපත්‍ර බලා දීමෙන් ඉතා මහත් අනුග්‍රහයක් කරණ ලද බව ද ගෞරවයෙන් සඳහන් කරමිනි. අපේ ශිෂ්‍ය තමන් වන මොහොතනව මේඛිඛකර තැනගෙනුත් මීට බොහෝ උපකාර ලැබුනු බව සන්තොෂයෙන් සඳහන් කරමිනි.

මෙබඳු ග්‍රන්ථ සම්පූර්ණකොට ම ප්‍රසිද්ධ කිරීම උචිත නමුත් එසේ කරන්නට ඉතා දීඝි කාලයක් ගතවන හෙයින්, කොටස් වශයෙන් ප්‍රසිද්ධ කිරීම පහසු හෙයින්, එසේ කරණ ලෙස අපේ හිතවතුන් ඉල්ලූ හෙයින් මේ වර මෙසේ වචන 3600 කින් මේ කෘතිය ප්‍රසිද්ධ කරන්නට කල්පනා කෙලෙමු.

මෙහි අප අතින් සිදුවූ ප්‍රමාද දෙයෙන් බොහෝ විද්‍යමාන විය හැකියි. එබඳු තැන් දුටහොත් ඒවාත්, මේ කෘතිය පිණිස උපදෙශ වශයෙන් කියයුතු යමක් ඇතහොත් ඒ සියල්ලත්, ශාස්ත්‍රසම්බන්ධකරණාභිලාෂයෙන් හා කරුණාවෙන් අපවෙත දන්වන ලෙස සුඛින් අයදමිනි.

ශාසන සම්බන්ධයෙන් වශයෙන් මේ ග්‍රන්ථ කිරීමෙන් අප විසින් අත්පත් කරගත් කුශලස්කතිය අපගේ ආවාය්‍යී ත්‍රිපිටක වාගිඤ්ජරාවාය්‍යී හික්කඩුවේ ශ්‍රී සුමබහලාභිධාන ප්‍රධාන නායක මාහිමියන් වහන්සේ වෙත හා ත්‍රිපිටක වාගිඤ්ජරාවාය්‍යී ධර්මිකීර්ති හෙයියන්-තුඩුවේ ශ්‍රී දෙවමිත්‍රාභිධාන ප්‍රධාන නායක මාහිමියන් වහන්සේ වෙතත් හාපිටිගම් කෝරලේ ගස්පේ පුරාණ විහාරාධිපතිව වැඩ විසූ වැකුඹුණේ ශ්‍රී සිඛාභී සථවිරපාදයන් වහන්සේ වෙතත් පුණ්‍යප්‍රාභාත වශයෙන් පිරිණමමිනි.

මීට,

බෝරුග්ගමුවේ රෙවත සථවිර.

ශ්‍රී බුඩ් වම් දෙදහස් ආරාධි සිවු සැත්තැවට පැමිණි
දුරතු මස පුරුදුලොස්වක් නම් තිසිය ලත් ගුරුදින
ශාගොඛවිල සුභද්‍රාරාම රජමහ පිරිවෙණේදීය.

1. ජනවාරි, 1931.

උපක්‍රමණිකා.

පාලි භාෂාව.

සකලලොකනිකවිධානාවු අපගේ ලොකසාමි තපාගතයන් වහන්සේ විසින් සාධාරණයන-
යෙන් අවබෝධකරගත් නව ලොවුතුරු දහම් මෙරමාහට අවබෝධ කරවනු පිණිස දෙශනා
කර වදාල භාෂා නොමෝ 'පාලි' නම් වන්නිය.

පාලි යයි නම් කිරීමේ හේතුව.

කුමක් හෙයින් මි නොමෝ 'පාලි' යයි නම් කරණ ලද්දී ද? යනු මේ භාෂාව පිළිබඳ
විමර්ශයක් කරන්නාවුන්ගේ සිත් තුළ පළමුකොට පහළවන ප්‍රශ්නයයි. 'පාලි' යන්නෙහි
මූලාශ්‍රය නම් ත්‍රිපිටක බමිය පිළිබඳ මූලග්‍රන්ථ යනුයි. සංස්කෘත සාහිත්‍යයෙහි යම්කිසි
මූලග්‍රන්ථයක් හෝ තදෙකදෙයක් සදහන් කට්ඨි තනි "තපා ව සුත්‍රපඛ්‍යානි:" "මුනිනු
ඉති ආඥාරපඛ්‍යානි:" යනාදීන් 'පඛ්‍යානි' ශබ්දය ව්‍යවහාර කිරීම තදවිබුධයන්ගේ සිරිතක්
ලෙස අද දක්වාත් පවතින එයි. ඒ අනුව බොධි සාහිත්‍යයෙහි ද ත්‍රිපිටක මූලග්‍රන්ථයන්
ඇදින්නිමේදී ඊට පුරාතනාවායවරයෝ 'පාලි' යයි ව්‍යවහාර කළහ.

උදාහරණ.

"නෙව පාලියං න අට්ඨකපායං දිස්සති"¹ - (පෙළේ හෝ අටුවාවෙහි නොදක්නා ලැබෙයි.)
"යො පන අත්තමෙව සම්පාදෙති, න පාලිං"² - [යමෙක් අත්තම (=අටුවා) පමණක් උගනීයි ද,
පෙළ නොම උගනීයි] "ඉති ආදිසු අයං පාලි"³ - (මේ ආදීන්හි මේ පෙළයි) "සෙසං යපා
පාලිං එව නිය්‍යති"⁴ - (සෙසය පෙළවූ පරිද්දෙන්ම වේ.) "පාලි මතනම්බානිතං නන්ති
අට්ඨකපා ඉධ"⁵ - (මෙහි පෙළ පමණක් හෙණ එන ලදී, අටුවා මෙහි නැත.) යනාදීන්
අටුවාහි හා වෙනත් ග්‍රන්ථයන්හිත් එන බොහෝ උදාහරණයන්ගෙන් ඒ බව ස්පුට වේ.

මේ 'පාලි' ශබ්දය 'පඛ්‍යානි' ශබ්දයෙන් බිඳී ආයේ යයි ඇතැම්හු කියති. ඇතැම්හු 'පාඨ'
ශබ්දයෙන් බිඳී ආයේ යයි ද, ඇතැම්හු 'පලලි' ශබ්දයෙන් බිඳී ආයේ යයි ද, ඇතැම්හු 'පලාස'
ශබ්දයෙන් බිඳී ආයේ යයි ද, ඇතැම්හු 'පලි' ශබ්දයෙන් බිඳී ආයේ යයි ද, ඇතැම්හු 'පාටලි'
ශබ්දයෙන් බිඳී ආයේ යයි ද කියති. දඹදිව බෝල්පුර්හි ශාන්තිනිකේතන විශ්වවිද්‍යාලයාධිපති
'පඛ්‍යානි' ශබ්දයෙන් බිඳී ආයේ යයි කියා එහි ව්‍යුත්පන්නියද දක්වයි. ඒ මෙසේයි:- පඛ්‍යානි =
පනති=පණ්ඨි (ත=ට) = පංලි (ට = ල) = පලලි = පාලි, නැතහොත් පඛ්‍යානි (විකාර ලොප) = පකති
පට්ඨි = පලලි = පාලි.

වෛයාකරණයන්ගේ ශබ්දසාධනශක්තිප්‍රභාවයෙන් 'පාලි' ශබ්දය මෙසේ මෙකී ශබ්දයන්-
ගෙන් බිඳගත හැකිවුවද එය යුක්ති යුක්ත නොවේ. කුමක් හෙයින්ද? යත්:-මේ භාෂාවට
'පාලි' නාමය ලැබෙන කාලයෙහි සංස්කෘත භාෂාවෙන් ශබ්ද බිඳගෙන මේ භාෂාවට ඇතුළත්
කර ගැනීමේ සිරිතක් නොපැවති හෙයිනි.

පාලිනාමය ව්‍යවහාරප්‍රාප්ත වූ කාලය

පාලි භාෂාවට පාලි නාමය කොසි කාලයේ සිට ව්‍යවහාරප්‍රාප්ත වූයේද යනු නිශ්චය
කිරීම දුෂ්කරය. ඉහත දක්වූ උදාහරණයෝ ක්‍රියාකාරී වම් පස්වෙනි ශතවර්ෂයේ හෝ ඊට මැනදී
ලියන ලද ඒවා වෙති. මේ ව්‍යවහාරය ක්‍රියාකාරී වම්යෙන් ප්‍රථම හෝ විනිස ශතවර්ෂයේදී පමණ
ඇරඹුනේ යයි මීට අවුරුදු පණස් තවයකට පෙර ඉංග්‍රීසියෙන් පාලි අකාරාදියක් ලියූ විල්බර්ස්
මහතා කියයි. සංස්කෘත භාෂාවෙන් ශබ්ද බිඳගෙන පාලි භාෂාවට ඇතුළත් කරගැනීමේ
සිරිත ඇරඹී තිබෙන්නේ බුඩ්ධ වර්ෂයෙන් අටවැනි ශතවර්ෂයෙන් මෙපිටය. සබ්මොපායනය,
දාඨාවංසය, මහාබෝධිවංසය යනාදී ග්‍රන්ථයන්හි මෙසේ බිඳගත් ශබ්ද ඉතා සාමාන්‍යයක් දක්නා
ලැබේ. ඉන් පෙර ලියනලද එකදු ග්‍රන්ථයක වත් එබඳු ශබ්ද දක්නා නොලැබේ. (මෙසේ
බිඳගත් ශබ්දයන්ගේ සම්මුතයක් දක්නට පාලි උගත් යුරෝපීය පඬිවරයෝ බලාපොරොත්තු-
වෙන්. අපේ යම් පඬිවරයෙකු මේ ගැණ කලාපා කළහොත් යෙහෙකි.)

1. සුමිහල විලාසිති
2. බමමපදාසකපා.
3. විසුබ්මන්ග
4. කපාචණ්දඅට්ඨකපා.
5. මහාවංස

මේසේ හෙයින් 'පාලි' ශබ්දය සංස්කෘත 'පඩ්කති' ශබ්දයෙන් හෝ අනික් සංස්කෘත ශබ්දයකින් බිඳී ආයේය යනු හේතු රහිත කීමකි. මේ වැරදි හැඟීම නිසාම 'පාලි' ශබ්දයේ 'ල' කාරය 'ල' කාරය කොට සලකන්නටද ඇතැම් පඬිවරයන්ට සිදුවිය. 'පාලි' ශබ්දයේ පෙර පටන් ව්‍යවහාරය 'ල' කාරය 'ල' කාරය කරන්ට එකදු යුක්තියක් වත් නොපෙනේ. සංස්කෘත 'පඩ්කති' ශබ්ද ව්‍යවහාරය අනුව 'පාලි' ශබ්ද ව්‍යවහාරයද පැමිණ තිබේයයි සැලකීමට කරුණු දුළුභ නොවේ. සංස්කෘත 'පඩ්කති' ශබ්දයෙන් වෛදික මූල ග්‍රන්ථයන් ව්‍යවහරයන් නොවන මෙන් 'පාලි' ශබ්දයෙන්ද ත්‍රිපිටක පෙලම ව්‍යවහරය. ඒ ත්‍රිපිටක පෙළේ භාෂාව පාලිභාෂා නම් වූවාය. ත්‍රිපිටකයට සම්බන්ධයක් නොමැති ග්‍රන්ථයන්ට පාලි නාමය ව්‍යවහාර ප්‍රාථමික තිබෙන්නේ ඉතා මෑතක සිටය. පෙරදී ඔවුන්ට 'ග්‍රන්ථානන්තර'යයි ව්‍යවහාර කළහ. "එතෙ පාලිමුත්තක-වසෙන වුත්තකතා ගන්තරාති වුවන්ති.¹" (මොහු ත්‍රිපිටක පාලියෙන් මුකති හෙයින් ග්‍රන්ථානන්තර-යයි කියනු ලැබෙත්.) යනාදි උදාහරණයන් හෙන් ඒ බව පෙනේ.

පාලිභාෂාවට ව්‍යවහාරය අන්‍ය නාම තනන.

පාලි භාෂාවට ව්‍යවහාරය තවත් නමක් නම් 'තනති' යනුයි. සංස්කෘත භාෂාවෙහි තනත්‍ර හෝ තනත්‍රිය යනු මීට සමාන නාමයෝයි. 'තනත්‍ර' - 'තනත්‍රි' ශබ්දයන්ගෙන් වෛදයෙහි මූලග්‍රන්ථයෝ අදුන් වනු ලැබේ. එලෙසින් පාලියෙහි 'තනති' ශබ්දයෙන්ද ත්‍රිපිටක බුඩ්ධවචනය අදුන් වනු ලැබේ. 'සුමුමස්සුණගොවරං තනතිං සබ්බාසිකා.²' (සියුම් නුවණට ගොදුරුවන පෙල සබ්බාසන, කොට) "තන ධම්මොති තනති.³" (එහි ධර්මය තම පෙලයි) "තනතියා මාතිකං ධපෙයි" (පෙලට මාතෘකා තුඩුසේක.) "තනති වසෙනෙව විභාවිතො.⁴" (පෙලෙහි ආ අයුරින්ම වඳිනා කරණ ලදී.) "ධම්මදෙසනාති තනතිථපනා.⁵" (ධම්මදෙසනාව තම පෙල දෙසනා කිරීමයි) යනාදි උදාහරණයන්ගෙන් ඒ බව පෙනේ. මෙය ද සංස්කෘත තනත්‍ර 'තනත්‍රි' ශබ්දයන්ගෙන් බිඳගෙන ව්‍යවහාර කරණ ලද්දකැයි සිතීම යුතුනොවේ. ඒ ව්‍යවහාරයන් අනුව ව්‍යවහාර කරණ ලද්දකැයි සැලකිය යුතුවේ.

මාගධි.

මේ වනාහි පාලිභාෂාවට ව්‍යවහාරය භෞගෝලික නාමයයි මෙය 'තනති' 'පාලි' යන නාමයන්ට පැරණි වේ. මහධි දෙශයෙහි භාෂාව හෙයින් මීට 'මාගධි' යයි නම් කරණ ලද්දේය. "සො ව භගවා මාගධො මගධෙ භවන්තා, සා ච භාසා මාගධා, මාගධස්ස තථා-ගතස්සායං භාසා ති ව කතා සම්පවෙවන්ති" (ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේද මහධියෙහි උපන් හෙයින් මාගධිය, ඒ භාෂාව තථාගතයන් වහන්සේගේ භාෂාව වී නුයි 'මාගධා' නම් වූවාය)යි ඇතැම්හු සලකති. යම් කිසි පුද්ගලකෙනෙකුගේ නමකින් භාෂාවකට තමක් ඇතිවීම සිදු නොවන්නකි. භාෂාවලට තම ලැබෙන්නේ දෙසනාමයෙනි. දැනට ප්‍රචලිත භාෂාවන්ට තම ලැබී තිබෙන ආකාරය සලකා බලන විට මෙය පැහැදිලි වෙයි. එබැවින් මේ භාෂාතොමෝ මගධ දෙශයෙහි භාෂාව වූ හෙයින් 'මාගධි' නම් වූවායයි සැලකිය යුතු වේ.

මාගධි නිරූතනි.

ඇතැම් විට මෙය "මාගධි නිරූතනි" නාමයෙන් ද ව්‍යවහාර කර තිබෙන බැව් පෙනේ. "නිරූතනියා මාගධිකාස වුඨියා කරොමි දීපනනරවාසිනං අපි"¹ යනාදි උදාහරණයන්ගෙන් ඒ බැව් පෙනේ. ප්‍රාකෘතව්‍යාකරණයන්හි හා සංස්කෘත දෘශ්‍යකාව්‍යයන්හි ද මාගධි නාමයෙන් ප්‍රසිද්ධ ප්‍රාකෘත විශේෂයක් වෙයි. එහෙත් මේ පාලිභාෂාව ඒ ප්‍රාකෘතය නොවේ. මේ භාෂා දෙක එකිනෙකට බොහෝ තෙයින් වෙනස්ය. පාලිභාෂාවේ මුල් භාෂාව වූ මාගධිය 'බෞඩ් මාගධි' නාමයෙන්ද ඉතරය 'ප්‍රාකෘත මාගධි' නාමයෙන්ද හදුන්වනු ලැබේ. මේ උභය-මාගධින්ගේ හෙදය මඳක් තේරුම් ගැනීම සඳහා ඒ භාෂාවන්ගෙන් විරචිත පද්‍යවයයක් මෙහි දක්වමු:—

ප්‍රාකෘත මාගධි.

ලහශවශන මිල ශුලශිල - විඅලිද මඤ්ජුලොයිදං භිසුගෙ,
විලයිණෙ පකබාලදු - මම ශයල මවය්‍ය යමබාලං.

1. සාසනවංශ. 2. සුමංගලවිලාසිනී. 3. අන්‍යාසාලිනී. 4. කථාවස්ථු අට්ඨ කථා. 5. පටස්සමුද්දනී. 1. දාසාවංශ.

මෙය බෞද්ධමාගධියෙහි මෙසේයි:—

රහස වසන්තසුර සිර-විගලිත මන්දර රාජ්‍යබිඤ්ඤා
විරජ්‍යො පක්කාලො-මම සකලමච්ඡ් ජබ්බාලං.

‘අභිමාගධි’ නාමයෙන් ව්‍යවහාර කරන මාගධි විශේෂයක් වෙයි. එය බෞද්ධමාගධිය හා සමකාලීන ඇත්තක් නොවේ. අභි මාගධි නාමයෙන් ඒ භාෂාවේ වචනයන්ගේ අඩක් පමණක් මාගධි බව අගවනු ලැබේ. ඒ අභිය නම් ප්‍රාකෘත මාගධියයි. අපරාභිය මහාරජ්‍යය යයි. සෞරසෙනී භාෂාවට බෙහෙවින් සමීප හෙයින් මීට ‘අභිමාගධි’ යයි කියනු ලැබෙයි යනු සමහරුන්ගේ මතයයි.¹ සංස්කෘත දෘශ්‍යකාව්‍යයන්හි ව්‍යවහාරවූයේ ප්‍රාකෘත මාගධිය හා අභි මාගධියයි. ඉහත දක්වූ පද්‍යය අභිමාගධියෙහි මෙසේයි:—

ලහස වසන මිල ශිල-විදලිද මන්දර ලාජ්‍යං හිසුගෙ,
විලජ්‍යෙ පක්කාලො-මම ශයල මච්ඡ් ජබ්බාලං.

මූලාභාසා

මූලාභාසා යනුද පාලිභාසාවට නමෙකි. බෞද්ධමාගධි නාමයෙන් ඉහත සඳහන් කළ ප්‍රාකෘතය අප තථාගතයන් වහන්සේගේ භාෂාවයි. එවකට එරට වැස්සන් කථා කරණ ලද්දේ ‘බෞද්ධමාගධි’ යයි නම් ලත් මේ ප්‍රකෘතයෙනි අශුඛ මාගධි.

එරට වැස්සන්ගේ කථාභාෂාව හෙයින් ඔ රිතානුකූල නොවූවය, එහෙයින්ම අශුඛ වූවය. තථාගතයන් වහන්සේ සමාක්සලෝධියට පැමිණී ඉක්බිති ඒ අශුඛ මාගධිය ශුඛකොට ඉන් බිමිදෙශනා කළහේක. ඒ බැව් “අනුජානාමි භික්ඛවෙ සකාය නිරුතතියා බුද්ධ වචනං පරියා-පුණීතුං.” (මහණෙනි! සාක්කිය භාෂාවෙන් බුද්ධවචනය ඉගෙන ගන්නට අනුදනිමි.) යන්නෙන් පැහැදිලි වේ. මෙහි සාක්කිය නිරුතතිය නම් ශුඛමාගධියයි. මෙවන් පටන් පෙර පැවැති කථා භාෂාව ‘අශුඛමාගධි’ නාමයෙන්ද බිමිදෙශනාකර වදාළ භාෂාව ‘ශුඛමාගධි’ නාමයෙන්ද ව්‍යවහාර ප්‍රාප්ත වූවය. මේ බෞද්ධමාගධි ප්‍රාකෘතය ආදිම ප්‍රාකෘතයෙහි හෙවත් සියලුම ප්‍රාකෘත විශේෂයන්ගේ ආදියයි. මෙය සියලුම භාෂාතනතුරුගෙන් විසින් පිළිගත් කරුණකි. එබැවින් එය ස්ථුට කිරීමට කරුණු පෙන්වීම අනවශ්‍යයි. මේ හෙයින්ම ඒ බෞද්ධ මාගධි නොමෝ ‘මූලභාසා’ යයි නම් කරණ ලද්දිය. කල් යත් යත් ශුඛමාගධි සංකීර්ණ පාලිභාසාව බහුල ප්‍රචාරයට පැමිණී හෙයින් ඒ නොමෝ ම ‘මූලාභාසා’ නාමයෙන් හැඳින්වූ. ආදි කල්පික මිනිසුන් ද බ්‍රහ්මයන් ද අත්බසක් නො ඇසුවීරු ලදරුවන් ද මේ මූලභාසා සංකීර්ණ ආදිම ප්‍රාකෘත යෙන් කථා කරණ බැව් සමමතය. මේ සමමතයට විරුධවීමට භාෂාතනතුරුවෙදින්ට අවකාශයක් නොමැතියි. අත්බසක් නො ඇසුවීරු ලදරුවෙකු යමක් කථාකරනොත් එය ප්‍රකෘතිහුගේ අනුභාවවිශේෂයෙන් සිදුවන්නකි.

ප්‍රාකෘත යන්නෙහි තේරුම ප්‍රාකෘතඥයෝ මෙසේ දක්වත්:—

1. “ප්‍රාකෘතාසා සභාවෙන සිඛමිති ප්‍රකෘතමි.”
(=ප්‍රකෘතියෙන් හෙවත් සභාවයෙන් සිඛනුසි ප්‍රාකෘත නමි.)
2. “ප්‍රකෘතජනානාං භාෂා ප්‍රාකෘතමි” (ප්‍රකෘත ජනයන්ගේ හෙවත් අත් බසක් නොඇසූ වන්ගේ භාෂාව ප්‍රාකෘත නමි.)
3. “ප්‍රකෘතො අකෘතා අකායෙතී යමිත් තත් ප්‍රාකෘතමි.”
(නොකරණලද කායෙහි ඇත්ත හෙවත් සභාවයෙන් ඇතිවූව ප්‍රාකෘත නමි.)

ප්‍රාකෘත යනු සභාවයෙන් සිඛවන්නක් බවද, අත් බසක් නොඇසූ විරු ප්‍රකෘත මනුෂ්‍ය යන්ගේ භාෂාව බවද, යමෙකු විසින් ඇති කරණ ලද්දක් නොවන බවද මේ විග්‍රහයන්ගෙන් ස්ථුට වේ. එබැවින් ආදිකල්පිකයන් විසින් අත්බසක් නො ඇසූ විරු ලදරුවන් විසින් කථාකරණ භාෂාව ප්‍රාකෘතය යනු සිඛානනය. බෞද්ධමාගධිය ඒ ප්‍රාකෘතයන්ගේ ආදිය හෙවත් මූලාභාසා නම් ඊට ‘මූලභාසා’ යයි නම් කිරීම ගැණ මෑතක සිට අපරට ඇතමුන්ගේ විරෝධයක්

1. “සෞරසෙනා අවිදුරතාදේ ඉයමි (මාගධි) අභිමාගධියි හරතා;” 2. මූලවග්ග-බුද්ධචර්යාසංකල්පකාණ්ඩ.

දක්නා ලැබේ. එය අවිචාරයෙන් ඇතිවූවක් හේ හැගේ. ලක්දිව විසූ සියලුම පැරණි පඬිවරයන් විසින්ද; කවිමායන ව්‍යාකරණය ඉංග්‍රීසියට නැගුවා වූද දඹදිව කලිකානා විශ්ව-විද්‍යාලයේ පාලිභාෂාව පිළිබඳ කොටසේ ප්‍රාධානාය ඉසුලුවා වූද හා මහොපාධ්‍යාය සනිශ්චන්ද්‍ර විද්‍යාභූෂණ (ඇම්. ඒ., පී. එච්. ඩී.) මහතා, වඩා භාෂාවෙන් අගනා පාලිව්‍යාකරණයක් ලියූ බෝල්පුර්ති ශාන්ති නිකේතන විශ්වවිද්‍යාලාධිපති ශ්‍රී වික්‍රමශේඛර හට්ටාචාර්‍ය් ශාස්ත්‍රී මහතා, වරරැව්පුරේ ප්‍රාකෘතප්‍රකාශයට වඩා භාෂාවෙන් විශ්වර වණිතාවක් ලියූ වසන්තකුමාර වට්ටොපාධ්‍යාය (ඇම්. ඒ.) මහතා යන ආදී දඹදිව උසස් පඬිවරයන් විසින්ද; රයිස් ඩේවිඩ්ස්, විල්බර්ස් ආදී ප්‍රසිද්ධ යුරෝපීය පඬිවරයන් විසින්ද පාලිභාෂාව මූලභාෂාව බැව් අවිචාරයෙන් පිළිගන්නාලදී එබැවින් ලබ්‍යාවේ ඇතැම් පඬිවරයන් අතර පවත්නා ඒ විරෝධය සැලකිය යුත්තක් නොවේ.

ගාථාභාෂා.

පාලිභාෂාව ගාථාභාෂාවෙන් ඇතිවූවකැයි ද ඇතැම් පඬිවරයෝ කියති. එයද පිළිගත යුක්තක් නොවේ, ආදියෙහි බෞද්ධයන්ගේ ධර්මය පාලිභාෂාවෙන්ද, ජෛනවද්‍යයන්ගේ ධර්මය ප්‍රාකෘතයෙන්ද, බ්‍රාහ්මණයන්ගේ ධර්මය සංස්කෘතයෙන්ද ව්‍යවහාර විය. ගාථාභාෂා නාමයෙන් පවත්නේ මේ සමප්‍රදායන් මිශ්‍රවීමේදී පාලි-සංස්කෘත-ප්‍රාකෘත යන ත්‍රිභාෂාවන්ගේ සංකලනයෙන් ඇතිවූ අපමුංශ ප්‍රාකෘතයෙන් නිපන් අභිවිත භාෂාවකි. ඒ භාෂාවේ තත්ත්වය තේරුම් ගැනීම සඳහා එයින්ද පද්‍යප්‍රබන්ධයක් මෙහි දක්වමු:-

“අට්ඨාචං ත්‍රිභවං ශරද්‍රහතිහං
නටරඛිත සමාජති ජන්මි ව්‍යුති
ගිරිතද්‍යෑමං ලක්ඛිසුජවං
වුජ්ඣාසු ජගෙ යථ විද්‍යු නහෙ.
උදක වජ්‍රසමා ඉමි කාම ගුණා;
ප්‍රතිබිච්ඡ ඉවා ගිරිඝොෂ යථා
ප්‍රතිභාස සමා නට රඛිතසමා-
සනථ සවපනසමා විදිතාය්‍යී ජනො.

(ලලිතවිසාර)

ඒ භාෂාව පාලිභාෂාවට බොහෝ මෑත කලකදී ඇතිවූවක් බව වික්‍රමශේඛර ශාස්ත්‍රී මහතා කරුණු සහිතව පෙන්වයි. එය අපිදු එසේම පිළිගනුමිහ. පාලිභාෂාව මේ භාෂාවෙන් ඇතිවූවක් නොවන බව මේ ඉහත සඳහන් කළ පද්‍යය නැරඹීම පමණින් මත් පාලිභාෂාභිඥයන්ට අවබෝධ කරගත හැක. එබැවින් ඒ ගැණ වැඩියක් කරුණු පෙන්වීමට අපි නොවෙහෙසෙමු.

මෙහි අපි භාෂාවේ නිෂ්පන්නිය පිළිබඳ කරුණු සවල්පයක් දැක්වීමු. මේ භාෂාව පිළිබඳව ලියැවුණු දේ තවත් බොහෝයි. ඒ සියල්ල එක වරක දී අපේ පාඨකයන් හමුවෙහි තැබීම දුෂ්කර ය. මේ අකාරාදියේ කලාපයක් පාසා කොටස් වශයෙන් ඒ සියල්ල පළකරවන්නට බලාපොරොත්තු වන්නෙමු. මෙහි සඳහන් කරුණු සමපාදනය කර ගැත්මේදී සනිශ්චන්ද්‍ර විද්‍යාභූෂණ (ඇම්. ඒ., පී. එච්. ඩී.) මහතාගේ පාලි ව්‍යාකරණ සංඥපනයද, ශ්‍රී වික්‍රමශේඛර හට්ටාචාර්‍ය් මහතාගේ පාලිප්‍රකාශ ප්‍රවේශයද, වසන්තකුමාර වට්ටොපාධ්‍යාය (ඇම්. ඒ.) මහතාගේ ප්‍රාකෘතප්‍රකාශ උපක්‍රමණිකාවද රයිස් ඩේවිඩ්ස් මහතාගේ පාලි-ඉංග්‍රීසි අකාරාදියේ සංඥපනය හා විල්බර්ස් මහතාගේ පාලි-ඉංග්‍රීසි අකාරාදියේ සංඥපනයද ජයාන් වජ්‍රඝොෂ මහතාගේ වඩා ජාතකපොත් වහන්සේගේ සංඥපනයද බෙහෙවින් උපකාරී වූ බව තත්කතී වරයන් කෙරෙහි ප්‍රශංසාපුරාසරව සඳහන් කරමිහ.

බෝරැග්ගමුච්චි රෙවත සංචිත,

සංඛ්‍යානනිරූපණය.

අ = අව්‍යය සඳු.	සු. වි = සුලභවිලාසිනී.
පු = පුලභික.	ව = වණනා.
ඉ = ඉනි ලිඛික.	පු. ක්‍රි = පුබ්‍ර ක්‍රියා.
න = නපුංසක ලිඛික.	d = බාතු.
එ = එකක නිපාත.	භු = භුවාදිගණය.
දු = දුකනිපාත.	රු = රුඩාදි „
ත = තතිය.	දි = දිවාදි „
නි = නිපාත.	සු = සවාදි „
ප = පණණාසක.	කි = කියාදි „
දී, නි = දීඝ නිකාය.	ත = තනාදි „
ති = තිලිඛික.	වු = වුරාදි „
— = ආදෙස.	අ = එනම් විකරණය.
+ = එකතු කිරීම.	අං = „
= = සමාන.	ය = „
, = එම අතී	ණ, ටි = „
. = අන්‍යාත්ම.	ණ = „
ක්‍රි = ක්‍රියා.	ඔ, උණ = „
වි = විභාවිනී.	ණ, ණය = „
ම. සු = මනෝරූප පුරණී.	ත්‍රි. මු = ත්‍රිපිටක මුද්‍රණය.

පාලි - සිංහල ශබ්දකෝෂය

සමමා සමුදා මතුලං - වංශිකා මුනිප්පබ්බවං
සද්දකොසං ලිඛිස්සා'හං - පාලි සිංහල සංසුතං.

අ

අ - වණි මාලාවේ ආදි අකුරයි. අටවැදූරුම් ස්වර අතුරෙන් ප්‍රථම ස්වරයයි. කණ්ණජයි. එකස්ථානජයි, විවෘත සංවෘත කීයා දෙ ආකාරයි. ප්‍රකෘති - ආදෙස - ආගම - විකරණ - ප්‍රත්‍යය - ශබ්දානු කීයා අකාරය ස වැදූරුමිය. ප්‍රතිෂේධ, වාචි, තද්භාව, සමාන, විරුද්ධ, නිශ්ශ්‍ර, ශුන්‍ය, විශෝග, අලප, තද-භාවාදියෙහි පවත්නා අවයවය. න නිපාත යට වන ආදෙශය.

අං. පු-විමණු. අකාරස්වරය.

අංස. d වු සංඝානෙ, රැස්වීමෙහි. අංසෙහි, රැස්වෙයි. අංසයති, අංසො, අංසා, අංසාති, අරිසරොගො.

අංස පු. න-අංශය, කොටස. කොණ දසරුව, උරහිස.

අංසකුච. න-දසරුව.

අංසබ්බකුන. න-එක් අංශයක් බඳනා පටිය. උරයක් පලා වැලඳ පරිහරණය කරණ පසුම්බිය, අංසකඩය.

අංසවට්ඨක. න අංසකඩය, ශරීරයෙහි එක් පැත්තක් වසන වස්ත්‍රය. උරයක් පලා වැලඳ පරිහරණය කරණ පසුම්බිය. අස් වැටිය.

අංසවදාක. න අංසයෙහි බඳින පටිය, පාත්‍ර පසුම්බිය එල්ලා ගණු පිණිස අංශයෙහි බඳිනා පටිය. “අනුජාතාමි හික්කවෙ අංස වදාකං බ්බකුන සුත්තං”

අංසි. න-කොණ. ගැටිය. මුවාන.

අංසු. පු. න-රශ්මිය. නුල.

අංසුක. න-වස්ත්‍රය, රෙද්ද.

අංසුමනි. ඉ අස්වැන්න.

අංසුපනි } පු-සුඤ්ඤා.
අංසුමාලි }

අකක d වු-සත්‍යතියෙහි. අකෙකති, අකකයති. සත්‍යති කරයි.

අකක. පු සුඤ්ඤා. වරාගස.

අකකනන. ති-(ආ + කමු + න) ආක්‍රමණය කළ, පාහනලද, යටත්කළ.

අකකමණ. න-(ආ + කමු + යු=අන) ආක්‍රමණය, පැහිම. ලහාවීම.

අකකවාට. න-දොරක් වෙනුවට වලඳිනා පැලැල්ල, පැලැලි දොර.

අකකුට්ඨ. ති-(ආ + කුස + ත=ට්ඨ) ආක්‍රොශ කරණලද, නිශ්ශ්‍ර කරණලද, පරිහර කරණ ලද.
(20)

අකුණු. නි-(න + කුණු)-නොකිපුනු.

අකුණු. නි-ආකුණු, අවුල් වූ. පටලාවුනු.

අකුණු. පු. (න + කොට) කොටසට පුනි පසුබිම, මෙහි. න-කොට නොකිරීම.

අකුණු. නි-(න + කොට) යන සො කොට නැති, නොකිපෙන.

අකුණු. පු-(ආ + කුස + හාවෙ-ණ) ආකුණු ය, අපහාසය, නිකුණ.

අකුණු. නි-(ආ + කුස + ණවු = අක) ආකුණු කරණ, නිකුණු කරණ.

අකුණු. පු - මේ නම ඇති බවින් බුදුරජාණන් වහන්සේට නිකුණු පරිභව කළ හෙයින් 'අකුණු' නම විය. "අකුණු වඩ බඩු ව අදුරෙහි යොතිතිකති - බනති බලං බලාණිකං තමහං බ්‍රාමි බ්‍රාහ්මණං"

අකුණු. න (ආ + කුස + හාවෙ-යු=අන) ආකුණු කිරීම, පරිභව කිරීම.

අකුණු. න-බුද්ධාසි, ගුණාසි (=බුදුවෙක් වෙති ය, කොටුවෙක් වෙති ය) යන මේ ආදී වශයෙන් ආකුණු පිණිස ව්‍යවහාර කරණ දෙවි බුද්ධ කරුණු. "දෙවි බුද්ධාසි" බලනු.

අකුණු d ව්‍යවහාරිකයෙකු (හු) ව්‍යවහාරිකයෙකු අවසරය, අකුණු.

අකුණු. පු-රජයෙහි රෝදකෙළු එකාබිකරණයකය, අලවංගුව විසිවිටක බර. හුණුද පසෙක බර පසආට. බුද්ධාසි. සුවස පුණු. පන්දකෙළිය. න-විකුණුදී ඉන්ද්‍රිය.

අකුණු. පු-ගල අවසර, කණය (බෙල්ලේ) කෙළවර පිහිටි අවසර, ගලසර අවසර. පසආටින් කරණ ක්‍රියාව සුදුකෙළිය

අකුණු. පු-නො ඉවසීම.

අකුණු. ඉ-අකුණුව (=දුකෙළිය).

අකුණු. පු රිය අකුණු අග ගහන ඇණය, කඩඇණය, රජරෝද සිවිමට අලවබදු කෙළවර ගහන ඇණය.

අකුණු. පු-නුසුදුසු කාලය.

අකුණු. ඉ විදුලිය, අකුණු, විදුලියක් පවත්නා කාලය. අහසය.

අකුණුවෙහි, පු-විදුලි එළියෙන් විදුනුපුනු නැතැත්තා, විදුලි එළිය පහවන්නට ප්‍රථම එම එළියෙන් ඉලක්කාදිය විදීමට සමත්තා.

අකුණු. නි-(න + බත) උපද්‍රවරහිත. නොසාරණලද. සහය නොකළ. තුවාල නොවූ. නිදෙස්. පු-විලද. න-නිවණ. නොගෙවීම.

අකුණු. පු-බුද්ධාසිකරණ ඇමතිය, විනිශ්චය කරය, දුකෙළියෙහි විශ්වල් බේරා දෙන නැතැත්තා, තෝත්තා.

අකුණු. පු-දුකෙළිය නැතැත්තා, සුදු කරය.

අකුණු. පු අකුණුවිය, දුකෙළියෙහි ලොල් වූ නැතැත්තා.

අකුණු. නි-(න + බත) යන නොඉවසන, ඉවසීම නැති. අසමත්. පු විකුණුල්ලා. ඉ (න + බත) නොඉවසීම, සහය නොකිරීම.

අකුණු. නි-(න + බත) සහය නොවන. නොදිරණ. න-නිවණ.

අකුණු. පු-(න + බර) තකුණුවන අකුණු-නොගෙවීම. පු-න-අ ආදී අකුණු. නිවණ. නි-සුර, සහය නොවනදෙය. ප්‍රභූතය, ව්‍යවහාරය.

අකුණු. පු-අකුණුවිය නෙලිකුර, පන්තිද, පන් පන්සල් ආදිය.

අකුණු. න-සභා කරණ ප්‍රයත්න-දියෙන් ද සිවිල බතිනාදී දෙවි ව්‍යාකූණ-යන් නොපිරිහෙලා කිම් වශයෙන් ද අකුණු-යන්ති දකුණ බව අකුණු කොහෙලය නම්.

අකුණු. පු-සිවිල බතිනාදී දෙවි ව්‍යාකූණයෙන් අසම්පූර්ණ බව.

අකුණු. පු-අකුණු විපයාසය, එක් අකුණු පෙරලා තව අකුණු යෙදීම.

අකුණු. පු-ලිවීම. අකුණු විනාසය. අකුණු රවනා කිරීම, අකුණු ඇමණීම.

අකුණු. පු-වේදාකරණය, විශරණ දත් නැතැත්තා. අකුණු ගැන සිතන්නා.

අකුණු. පු-අකුණු සනාතිපාතය, අකුණු කකුණාදී අකුණුයන්ගේ එක් රැස් වීම.

අකුණු. පු-අකුණුයන්ගේ අවසරය, එකාදිමාත්‍රාවය. (53)

අකුට්ඨාන. න-ආගන්තුක කොටස, අනු මෝදනා බණ සදහා දෙනලද පිරිකර, නුදුත් පුළුභාගය.

අකුට්ඨපාක. ති-(න+කට්ඨපාක) කෘෂි කම්පන නොකළ භූමිප්‍රදේශයෙහි පැසෙන. පු-දර නැතුව පැසීම.

අකුණට්ඨ. ති-(න+කණට්ඨ) කවුරහින. රාජද්‍රෝහීන් රහිත, කුමනනුණකාරයන් රහිත.

අකුසිත. ත-කසිනය නොවූ, කසිත සිවුර නොවන.

අකුණ. ති-(න+කණ) කුඩුරහිත, කුඩුනැති. "අකුණං අප්‍රසං සුඛං සුගතං තණ්හිලප්ථලං"

අකුත. ති-නොකළ. ස්වාභාවික. න-නිවණ අකුතතු-පු-නොකරන්නා, කතී නොවන්නා.

අකුණහි. ති-(න+කණහ) කළ නොවූ. පාප යක් නොවන. නොකිලිවි.

අකුතඤ්ඤ. ති-(න+කතඤ්ඤ) කළගුණ නොදන්නා, කළ උපකාර නොසලකන.

අකුතඤ්ඤස්ස පොසස්ස
නිව්වං විවර දස්සිනො-
සබ්බං මෙ පඨවිං දප්පා
තෙව නං අභිරාධයෙ.

අකුතවෙදි. ති-(න+කතවෙදි) කළ උපකාරය ප්‍රකටකොට නොදන්නා සුළු, කළගුණ නොදන්නා.

අකුථංකපි. පු-(න+කථංකපි) කෙසේද යන සැකනැත්තා.

අකුපිත. ති-කමාදි ඡවිකාරක සංඥවත් විසින් අසවල් කාරකයයි නොකියන ලද.

අකුතතික. ති-(න+කතතික) කැමති නොවන, රිසි නොකරණ.

අකුතිට්ඨ. පු-බුදුරජ. ති-බාල නොවන, ශ්‍රේෂ්ඨ.

අකුතිට්ඨ (ක) පු-ඵනම් බ්‍රහ්මලොකය, අකතිට්ඨබ්‍රලොව.

අකුප්පිය. ති (+න+කප්පිය) කැප නැති, අසුතු, නුසුදුසු, කප්පනීති කප්පියො, න කප්පියො, අකප්පියො, යුමණ පරිභොගයට නුසුදුසු අකැප ය. ඒවා එක්විස්සෙකි.

"දුරං වෙථං ඵලං පුථං වුණණං නහාන වුබොදකං - මහතිකා දන්ත කඨංච නදදෙ කුල සංගහං."

අකුමමක. ති-කමියක් නැති, භූ, ණ, ආදිවූ බාතුවට කමියන් නැත,

අකුප්පකත. ති-කප්පිත්ද නො නබනලද, එසේ නොකළ සිවුර,

අකුප්ප. ති-(න+කප්ප) නොකැප, කැප නැති, අසුතු.

අකුප්පිත. ති (න+කප්පිත) නොකපනලද නොසරසනලද, පිළියෙල නොකළ.

අකුප්පිය. ති-(න+කප්පිය) කැප නැති. අසුතු, නුසුදුසු.

අකුමප. ති-(න+කමප) කමපිත නොවන, අවල, නිශ්චල.

අකුමපිය. ති-(න+කමපිත) කමපිත නොවන, සොලවන්ට නොහැකි.

අකුමපියතත. ත-(න+කමපියතත) නො-සැලෙන බව, නිශ්චල බව.

අකුමම. න-(න+කමම) අක්‍රියාව, කටයුතු නොකිරීම, ක්‍රියා නොකිරීම.

අකුමමඤ්ඤ. ති-(න+කමමඤ්ඤ) අකමණ්‍ය, කමියට නුසුදුසු, ක්‍රියාවට අයොග්‍ය.

අකුමඤ්ඤතා. ඉ-(න+කමමඤ්ඤතා) අකමණ්‍යභාවය, කමියට නුසුදුසු බව.

අකුමමණිය. ති-(න+කමමණිය) අකමණ්‍ය, කමියට නුසුදුසු, ක්‍රියාවට අයොග්‍ය, කමා-නුරූප නොවන.

අකුමමාස. ති-අතරතුර කැලල් නැති, සිල් නොබිඳුනු,

අකුරණ. ත-(න+කරණ) නොකිරීම. නො ඉපදවීම.

අකුරණය. ති-නොකටයුතු, සිදු නොකට යුතු.

අකුලල. ත-(න+කලල) රොගය. ති-නුසුදුසු. අදක්‍ෂ. අතිපුණ.

අකුලය. ති-(න+කලය) රෝගිබව, සුව නැති බව. නුසුදුසු බව. අදක්‍ෂබව. අතිපුණබව.

අකුල. ත-අභිල්, අඤ්ඤානම්. (122)

අකෂර. ති-(නි+කෂර) භිරිහාර රහිත,
නිදුක්, පීඩා නැති. අනායාසයෙන්,

අකෂරලාභ. පු-(න+කෂරලාභ) නිදුකින්
ලැබීම, හිරිහාර රහිතව ලැබීම, සුවසේ
ලැබීම, කැමතිපරිදි ලැබීම.

අකාව. ති-(න+කාව) නිමිල, පිරිසිදු,
මලරහිත.

අකාවි ති-(න+කාව) නිදෙස්, කැලැල් නැති.

අකාපුරිස. පු-(න+කාපුරිස) නිඤ්ඤපුරුෂ
නොවන්නා, උත්තම පුරුෂයා.

අකාම. ති-(න+කාම) කැමති නොවන,
රැව්නොවන, නොරිසි, න-නොකැමැති බව.

අකාර. ති-(න+කාර) නොකරණ, ක්‍රියා
නොකරණ.

අකාර පු-අකාරය, (අ යන ස්වරාක්ෂරය.)
(අ එව අකාරො)

අකාරක. ති-(න+කාරක) නොකරණ,
කාරක නොවන, කම් කඩා ආදී වූ කාරක
සංශ්ලක්ෂ්ණ නොලබන්නා.

අකාරණ. ති- අකාරය අන්ත කොට ඇති,

අකාරාදි. පු-අ යන අක්ෂරය ආදිකොට ඇති
ශබ්ද, අකාරය ප්‍රධාන කොට අකුරුපිළිවෙල
ඇති ග්‍රන්ථිශේෂය.

අකාරින ති- නො කරණ ලද,

අකාරී. ති-(න+කාරී) නොකරණසුලු.

අකාරිය. ති-(න+කාරිය) නොකට යුතු,
සිදු නොකට යුතු. නොකටහැකි.

අකාල. පු-(න+කාල) නොකල, අවාරය,
අවේලාව, අසමය, නුසුදුසු කාලය.

අකාලගණ. ති- එනම් නිසි පිටි
ශික්ෂාපදය,

අකාලික ති-(න+කාලික) කල් නොයවා
විපාක දෙන, විභා විපාක දෙන.

අකාසික ති (න+කාසික) කසිරටට නො
අයත්, කසිදෙශයෙහි නූපත්, බරණැස්
නුවරට අසිති නොවන.

අකාසික (ය) පු-රජුන්ගේ අයබදු අයකරණ
පුරුෂයා, සුංකම් අය කරණ නානාත්තා.

අකි d වු. ලකකණේ - සලකුණුකිරීමෙහි.
අභිකති, අභිකයති, සලකුණු කෙරෙයි.

අකි d භු. ලකකණේ - සලකුණු කිරීමෙහි,
අභිකති-ලකුණු කෙරෙයි.

අකිකුච්ච. ති-(න+කිකුච්ච) රාගාදි කිසි
පළිබෝධයක් නැති, හිරිහාර නැති. දිළිඳු.
“අකිකුච්චං අනාද්‍යං තමහං බ්‍රාමි
බ්‍රාහ්මණං.”

අකිච්ච. න - (න+කිච්ච) නොකටයුතු,
කරන්නට නුසුදුසු දෙය.

අකිච්චකාර. ති-න+කිච්චකාර) කටයුතු
නොකරණ. අකටයුතු කරණ, යුතුකම
නොකරණ.

අකිච්ඡ. ති-(න+කිච්ඡ) පීඩාරහිත, වෙහෙස
රහිත, දුක්නැති.

අකිච්ඡලාභ. පු- (න+කිච්ඡලාභ) පීඩාරහිත
ලාභය, නිදුකින් ලැබීම.

අකිච්ඡලාභි. පු-(න+කිච්ඡලාභි) නිදුකින්
ලබන සුලුතානාත්තා, කැමති පරිදි ලබන
තානාත්තා, ඇතිනාක් ලබන තානාත්තා.

අකිනති. ඉ-(න+කිනති) අපකීර්තිය, නුගුණ
ප්‍රකාශය, අවගුණය.

අකිතිය. න-(න+කිරිය) අක්‍රියාව, නොකිරීම.
කටයුතු නොකිරීම. ති-නොකටහැකි.
නොකටයුතු.

අකිතියදිට්ඨි. ඉ-අක්‍රියාදූෂිතය, කම්යට එලයක්
විපාකයක් නැතැයි යන දූෂිතය, අක්‍රියවාදය.

අකිතියවාද. පු-අක්‍රියවාදය, ක්‍රියාවෙන් එලයක්
විපාකයක් නැතැයි යන මිථ්‍යාවාදය.

අකිතියරූප. න-අක්‍රියස්වභාවය.

අකිතියසමුට්ඨාන. ති - සියලු ආපත්තිහු
ක්‍රියා වශයෙන් පස්වාදුරුම් වෙති. කසින්
හෝ, වචනයෙන් කටයුතු ඉටිම් ආදිය
නොකරන්නට වන ආපත්තිය.

අකිලනන. ති-(න+කිලනන) කලාන්ත නොවූ,
වෙහෙස නොවූ.

අකිලාසු. පු-(න+කිලාසු) නොමැලි, කසිසර,
බුහුටි.

අකුකුච්ච. ති-කුකුච්චනැති. න-කළනොකළ
පින්පව් උදෙසා පසු නැවිලි නොවීම.
“කළ නොකළ උදෙසා පසුනැවිලි වනු
කුකුච්ච”
(158)

අකුටිල. ති-(න + කුටිල) අවබක; වක් නොවූ, ඇද නොවූ, සෘජු.

අකුනොහය. ති-බියරහිත, කොසිනුත් හය නැති.

අකුකකුකන න - නාවකාලික නොවූ එබඳු වස්ත්‍රය, කසිනානතරයෙහි දී ලැබෙන්නා වූ සම්පත් 47 න් එකක්

අකුසා ති නොකිපෙන, කොපා නොවන, කුපිත නොවන, නො සෙල්වෙන

අකුසල න-(න + කුසල) කුසල් නොවූව, පාපය. ති-අදක්‍ෂ, අසමථී, අනිපුණ

අකුසලකම්ම න-පාපකමය, පවිකම. කුසල් නොවන කමය.

අකුසලකම්මපථ පු ප්‍රාණසාධාදි දශ අකුසල-කමී, ප්‍රතිසංකී විපාක දෙන අකුසලකමය.

අකුසලපකිති. ති-අකුසල පක්‍ෂයෙහි වූ, අකුසල්වලට අයත්.

අකුසලභාගිය ති අකුසල් භජනය කරණ, අකුසල් කොටසට අයිති.

අකුසලමූල න-අකුසල්මූල, අකුසලයට මූල් වන ලොභ දෝස මොහ යන හෙතු තුණ

අකුසිත ති (න + කුසිත) කුසිත නොවන, නොකම්මැලි.

අකුහක ති - (න + කුහක) කුහක නොවන. නැතිගුණ නොපෙන්වන.

අකොසලල න + කොසලල) මොහය, අසමථී බව, නොවියත් බව.

අක්‍රිය ති නොකිරීම, අබිඝ්‍රාන නොකිරීමෙන් වන අක්‍රිය ආපත්ති.

අබණ්ඩ න (න + බණ්ඩ) කඩනොවන නො-කැඩුනු

අබණ්ඩපුලල ති නොසිදුරු

අබත ති (න + බත) නොසාරණලද, නො නසනලද, නොම උගුලන ලද.

අබාත න-වැස්සෙන් හැරුණු වල.

අබිල. ති-සියලු, සකල බිලරහිත, රළුනැති.

අබෙතන. න-(න + බෙතන) අක්‍ෂෙත්‍රය' නොකෙන, නිසරුබිම, නුසුදුසුකෙන.

අගන d කු. ගතිකොටිලෙල වක්ව යාමෙහි, අගනති, වක්ව යෙයි.

අගන. ති-උතුම්, ප්‍රධාන. න-ආදිය. භාගය, කෙලවර, ඉදිරිපිට, දළුව, රාත්‍රය, මහාමනියාතුය, මාරයා, තථාගතය යන විර පුරාමයෝ අග්‍රයෝ යයි පිළිගනිති, ඒ ඒ අයගේ ගතිගුණ ඇතිව මෙසේ අග විය යි ද කියති.

අගනඅබිගුලි ඉ-ප්‍රධාන ඇඟිල්ල, බර-ඇඟිල්ල. ඇඟිලිඅග.

අගනඋපට්ඨාක. පු-ප්‍රධාන සෙවකයා, උපසංභත කරන්නවුන් ගෙන් ප්‍රධානයා, පළමුවෙහි උච්චා.

අගනකාශික. න-ආදර්ශිතාණය, සාම්පල්බව.

අගනකුල. න උසස් කුලය, ප්‍රධාන කුලය, උතුම් කුලය.

අගනකුලික. පු-උසස්කුල ඇත්තා, කුලවතා වංශවතා, කුලීනියා

අගනජ. ති-පළමුව උපන් පු ශ්‍රේණිව උපන් තැනැත්තා වැඩිමහල්ලා, වැඩිමහලු සහෝදරයා

අගනඤ්ඤ ති අග්‍රයයි දූනගතයුතු, උතුම්. ශ්‍රේණි

අගනතා ඉ-ප්‍රධානබව, ශ්‍රේණිබව, දෙවුගතිය.

අගනතන. න-අග්‍රබව, ප්‍රධානබව.

අගනතො. අ-අභිමුඛයෙන්, ඉදිරියෙන්.

අගනතොසර. පු පෙරවුව යන්නා, පෙරවුව යන යොධයා.

අගනමාර. න - ප්‍රධානදෙර, ඉදිරිදෙර. අශ්දෙරිය. නිසවත්ත.

අගනදහ න-අග්‍රදහය, උතුම්දහය, ධම් දහය

අගනධම්ම පු-අග්‍රධම්මය, ප්‍රධානධම්මය, උතුම් ධම්මය, නිවාණධම්මය.

අගනනබ. පු-තබාග්‍රය, නිශ්ආග.

අගනහික්කිතන. ති-උසස් කොට ප්‍රශංසා කරුණු ලැබූ. උසස් කොට තබනලද.

අගනපිණ්ඩ. න-ප්‍රධානපිණ්ඩය, උතුම්බත, ප්‍රණීතාභාරය.

අගනපුගනල. පු-අග්‍රපුද්ගලයා, බුදුරජානන් වහන්සේ. (198)

අගහළු. න-අග්‍රළු, රහත්ළු.

අගහළුරොහිත. පු-ප්‍රධාන පුරොහිතයා, ප්‍රධාන අනුශාසකයා, රජුන්ට අනුශාසනා කරණ ප්‍රධාන ඇමතියා,

අගහළුගෙය. පු-අග්‍රමාගිය. ප්‍රධානමාගිය. අභීන් මාගිය ආග්‍යමාගිය, ආග්‍යආවෘද්ධිකමාගිය.

අගහළුගෙය. ඉ-අගමෙහෙසිය, අගබිසව, රජුගේ ප්‍රධාන දෙවිය.

අගහරාජ. පු-ප්‍රධානරජ, මහරජ. සක්විතිරජ.

අගහවාද. න-මූලවාදය, ථෙරවාදය, ස්වර්-වාදය.

අගහල. න-අගුල, කෙස්ස. පරෙස්සම.

අගහලකවාට. න-යතුරුකපල්ල, අගුල්සිදුර, කෙසිසිදුර, යතුරු සිදුර.

අගහලකුමන. පු-අගුලකණුව, අගුල සවිවන කණුව.

අගහලදාන. න-අගුතු පටක් ඇල්ලීම' අගුල් දීම, යතුරු දීම.

අගහලළුක. න-අගුල් පුවරුව.

අගහලසුවි. න-යතුරුමුදුව, යතුරු, කුඤ්චි-කාව, කෙස්ස.

අගහලවට්ටි. ඉ-අගුල්වට්ට, අගුල්පුවරුව.

අගහසාවක. පු- අග්‍රප්‍රාචක, අගසවු, සැරියුත් -මූලත් දෙදෙනා වහන්සේ බුදුන් වහන්සේගේ අගසවු වුවෝ ය.

අගහළු. පු-අරළු.

අගහි. පු-ගින්න. ගිනිපුපුර. කරඹගස. "රාගොති තිබ්බණො හුච්චා උප්පජ්ජමානො සතො අනුදහති කාපෙති, තස්මා අගහිති වුවාහි."

අගහිආගාර. න-ගිනිහල්ගෙය, ගිනි දල්වන ගෙය.

අගහිකකිකි. පු-ගිනිකද, ගිනිගොඩ, ගිනිමැලය.

අගහික. පු-ගිනි ඇත්තා. ගිනි පුදත්තා. "අපි බො අගහික භාරවාජො බ්‍රාහ්මණො"

අගහිට්ඨාන. න-අග්‍යස්ථානය, ගිනි තිබෙන තැන, ලීප, උදුන.

අගහිජාලා. ඉ - ගිනිජාලාව, ගිනිදූල්ල මලසිත්ත.

අගහිජුහන. න-ගිනි පිදීම.

අගහිදතන. පු- මහ කොසොල් රජුගේ පෙරෙවි බවුණු.

අගහිදිපන නි-ගිනිදල්වන, සමපයිය, මයිනා-හම. න-ගිනි දල්වීම.

අගහිගි. න-ගිනි, ගින්න, ගින්නදර.

අගහිගිකාස. පු - ගිනිවැනි තැනැත්තා. (සුග්‍යායා) නි-ගිනිවැනි.

අගහිපෙජාන පු - ගිනිප්‍රිය න-ගිනි දල්වීම අගහිපිවරණ. න-ගිනි පිදීම, ගිනිදෙවියා පිදීම.

අගහිමනු පු-සිහින් මිදිගස.

අගහිමුඛ පු-දෙවියා. බදුල්ලගස. න-ගිනිසිඵව.

අගහිසඤ්ඤිත. පු-රත්තිවුල්ගස.

අගහිසාලා. ඉ ගිනිහල්ගෙය, ගිනි දල්වන ගෙය.

අගහිසිඛ. පු-ඵනම් නාගරාජයා කොකුම්.

අගහිසිඛා. ඉ-ගිනිසිඵව, ගිනිදලුව.

අගහිහුතන. } න-ගිනි පිදීම, අග්නිභොමය, අග්නිභාතන. } ගිනිදෙවියා පිදීම.

අගහිභොම පු-ගිනිදෙවියා පිදීම, ගිනි පිදීම. අග්නි d හු. මිල වැඩිමෙහි හෙවත් ඇඟිමෙහි. අග්නිති.

අග්නි. පු-අග්‍යනතුක සත්කාරය, අභිච්ඡි සත්කාරය, අමුත්තත්තට කරණ සත්කාරය.

අග්නි. පු-මිල. සත්කාරය, අගය, අමුත්තත් පිදියයුතු දේ.

අග්නික. නි-වටිනාකම ඇති, අගය ඇති.

අග්නිකාරක. පු-(කර + ණවා = අක) අගය නියම කරන්නා, වත්තකුරාල, තක්සේරුකාරයා, කුමචේරුකාරයා.

අග්නිති. ක්‍රි-(අග්නි d හු. අග්නිතෙ, ඇඟිමෙහි, මිල නියම කිරීමෙහි + ති) අභි, වටි, සුදුසුයි, මිල නියම කරයි, මිල වඩයි, වටිනාකම නියම කරයි.

අග්නිනක. නි-(අග්නි + යු = අන + ක) වටිනා, අගනා, වටිනාකම ඇති. (242)

අග්‍රහණය. ති-අගයකටහැකි, වටිනා, වටිනා-කම ඇති, අගය ඇති

අග්‍රහාපනක. පු-මිල නියම කරන්නා, වන්නකුරාල.

අග්‍රහාපනිය. ති-මිල නියම කටයුතු, වටිනා-කම නියම කටයුතු, තක්සේරු කටයුතු.

අග්‍රහක. න-ඇග, තොරණ.

අග්‍රහකානි. න-වටිනාකම අඩුවීම, අගය අඩුවීම.

අග්‍රහය පු-අතිරිසත්කාරය. ති-වටිනා.

අග්‍රහසමොධාන. න-(සං + අව, ධා + සු=අන) තෙවැදෑරුම් සමොධාන පරිවාසයන්ගෙන් එකක්, පරිවර්තන ඇවැත් ගණනින් දෙන පරිවාසය.

අග්‍රාගාර. න-ගිනිහල්ගෙය, ගිනි දල්වන ගෙය.

අග. d හු-වක්ව යාමෙහි. (කුටිල ගතිය) අගනි.

අග. පු. (න ගවර්තන) වෘක්ෂය. පථිතය, කන්ද.

අගඤ්ඤි. ක්‍රි-(අ + ගමු d හු. ගතිය, යාමෙහි + වර්=ඤ්ඤ + ජ. ජ්‍යාප්ත ප්‍රසාදය.) ගිණිය.

අගන. ති-(න=අ + ගමු d හු. ගතිය, යාමෙහි + න) නොගිය, නොපැමිණි, අසම්ප්‍රාප්ත.

අගනි. ක්‍රි-(අග d හු. කුටිලගතිය, වක්ව යාමෙහි + නි) වක්ව යෙයි, ඇදව යෙයි.

අගනි. ඉ-ජ්‍යද - දෙස - හය - මොහ යන වතුර්විධ කරුණුවලින් නොමග යාම, නපුරු පුරුදුකිරීම, නපුරු ගතිය, ති-පිහිටක් තැනි.

අගපිත. පු-ග්‍රහිත නොවූ, ගැට නොගැසූ, ගැට නොගසනලද. 'ගපිත' බලනු.

අගද. පු. බෙහෙද, බෙහෙත, විස නසන බෙත්.

අගදකර. පු බෙහෙත් කරන්නා, වෛද්‍ය-වරයා.

අගකු. ති-ගද නැති, සුවද නැති. 'ගකු' බලනු.

අගහෙද. පු-කරගස.

අගමා. ක්‍රි-(අ + ගමු d හු. ගතිය, යාමෙහි + ආ) ගිණිය.

අගරු. ති-නොබර, සැහැල්ලු.

අගරු. න-අගිල්යෙහි ප්‍රසිද්ධ සුගති ද්‍රව්‍යය.

අගහණ. ති-(න=අ + ගහණ) කෙලෙස් දූෂිත ආදි ග්‍රහණ රහිත, ගැණීම නැති. න - නොගැණීම.

අගඵ. න-අගිල් 'අගරු' බලනු.

අගා. d හු-හැදෑරීම ආදියෙහි

අගා. ක්‍රි-(අ + ගමු d හු. ගතිය, යාමෙහි. ගමුහට ගා ආදෙශය + ජ.) ගිණිය.

අගාධ. ති-පතුල නොදක්ක හැකි ගැඹුර ඇති, නොපොව්වන ජලය ඇති.

අගාර. න-ගෙය, ගෘහය වාසස්ථානය. ගිනි-ගෙය.

අගාරක. න-කුඩාගෙය, පැල, කුටිය, කිලිය.

අගාරමුහි. පු-ගෘහවාසී මූතියා, ගිනිගෙය වැසි සිල්වනා, ගෙය වෙසෙමින් ශීලව්‍යාදිය රකින තැනැත්තා

අගාරව. න-අගෞරවය, බුහුමන් නොකිරීම, අගරු කිරීම.

අගාරික. ති-ගෙට අයත්, ගිනිගෙට අයිති, අතගාරික නොවන.

අගාරිය. ති-'අගාරික' බලනු.

අගාරිනි. ඉ-ස්වාමිද්‍රව, ගැනිණිය, ගෙහිමි-තැනැත්තා.

අගි. d ගමනෙ (රු) යාමෙහි. අභිගත.

අගිඬා. ති-(න=අ + ගිඬා) ගිජු නොවන, කැදර නොවන, කැබැහි නොවන, ලොල් නොවන.

අගුහන. ති-(න=අ + ගුහන) ගොපනය නො-කළ, සංවරණය නොකළ, නොවසනලද.

අගොවර. පු-(න = අ + ගොවර) ගොවර නොවන, විසය නොවන, ගොදුරු නොවන, ගුණවතුන්ට යුතු නොවන. බ්‍රහ්මචාරීන් විසින් නොහැසිරියයුතු වෙසියගොවරාදි ස්ථාන.

අගොවරට්ඨාන. න - අගොවරස්ථානය, හිඤ්ඤා විසින් පිණිසානාදිය සදහා නො ඵලභිය යුතු තැන. එබඳු තැන් සයකි. 1. ගිම් තැනි කුලය, 2. පණ්ඩිත නපුංසකාදීන් ඇති තැන. 3. මෙහෙණින් වසන තැන. 4. සුරා සොඹුන් වසන තැන, 5. තිථිකයන් වසන තැන. 6. තිථිකප්‍රත්‍යායදයකයන් වසන තැන. (281)

අස. d වු-(පාප කරණේ) පව් කිරීමෙහි.
අසෙහි, අසයනි.

අස. න-ආකාශය, නිත්‍යවිවාතවස්තු, පාපය,
දුක, විපත, පඤ්චස්කන්ධය, දුඃඛවේදනාව.

අසව්චන. න-(න=අ + සව්චන) නොගැටීම,
සට්ටනය නොකිරීම, එකට එක නොගැටීම,
සංගෘහිතෝචිත.

අසව්විත. ති-(ත=අ + සව්විත) නොගැටුනු,
නොහැටුනු, සට්ටනය නොකළ.

අසාමි. පු-දුක්ඛිතයා, දුක්ආත්තයා, විපතට
පැමිණි නැතැත්තා.

අසෙහි. ක්‍රි-(අස + d වු. පාපකරණේ, පව්-
කිරීමෙහි + නේ + හි) පව් කෙරෙහි.

අසොස. පු-අසොමාසාර, කබ වජ් ටස් තථ
පථ ස යන අකුරුවලට අසොමාසාර යයි
කියති.

අඛක. පු-සලකුණ. ඇකය. එනම්බෙරය.
අංකරය.

අඛකනි. ක්‍රි-(අනි හෝ අඛක d හු. ලකඩණේ,
සලකුණු කිරීමෙහි + නි) ලකුණු කෙරෙහි.

අඛකයනි. ක්‍රි-(අනි හෝ අඛක d වු. ලකඩණේ,
ලකුණු කිරීමෙහි, + නය + හි) ලකුණු
කරයි.

අඛකිත. ති-(අනි හෝ අඛක d හු ලකඩණේ,
සලකුණු කිරීමෙහි + ත) සලකුණු කළ.
මුද්‍රණය කළ සටහන් කළ.

අඛකුර. පු. න-දළුව. මොටෙයියා ඉතා ලා
පැලැවිය.

අඛකුස. පු. න-අකුස්ස, හෙණ්ඩුව. ඇතුන්ගේ
මහකය විදිනා කවුව.

අඛකුසක. න-මල්ගෙහි ආදිය කඩන කෙක්ක,
පොල් ආදිය කඩන අඛකුසාකාර යකඩ
කෙක්ක. පු-අකුසු දරන්නා.

අඛකුසපව්ජි. ඉ-අකුස්ස හා පැස, කෙක්ක
හා කුඛය.

අඛකුසගහග පු-අකුසු ගන්නා නැතැත්තා,
ඇත්ගොව්වා, හඤ්ඤාමායාසීයා, කුරු-
තැයකයා.

අඛකුසනය. පු-සිහවිකකිසිනාදි අභිනයත්‍රයට
දිසාගුන කුසලාකුසල ධර්මයන් දිශාලොචන
ත්‍යායයෙන් බලාගෙන ඒ අලෝකික
ධර්මයන් වෙන් වෙන්ව ගෙන අභිනයත්‍රයෙහි
යෙදීම.

අඛෙකනි. ක්‍රි-(අඛක හෝ අනි d වු. ලකඩණේ,
සලකුණු කිරීමෙහි + නේ + හි) සලකුණු
කෙරෙහි

අඛකාල(ක). පු-රුක්අගුන.

අඛකය. පු-අරථගෙහියකට බදු ආකාර ඇති
මිනිසු බෙරයක්.

අඛග. පු-අගුජ්නපදය. කොණ. මුල්ල.

අඛග. න-ශරීරාවයවය. අවයවය. කාරණය.
ආමන්ත්‍රණාචයෙහි නිපාතයක්, කොට්ඨාසය,
ප්‍රහේද, එනම් විද්‍යාව, එනම් දෙශය, අභිත්
ඵලය උපදවනු කැමැති යොගාවචර සත්‍යා-
දීන්ගෙන් කරුණු 250 ක්ද සම්පූර්ණ විය
යුතුයි, ඒවාටද අඛගයයි කියති “මුලිඤ්ඤ
පුත්තය”

අඛගජ. න-සත්‍රී පුරුෂ නිමිති.

අඛගජාත. න-සත්‍රී පුරුෂ නිමිති.

අඛගණ. න-මිදුල, කුඛාලපය, කළුමය,
ලොහාදි කෙලෙස්.

අඛගණට්ඨාන. න-මිදුල, මඩුව, මිනිසුන්ගේ
සඤ්චරණස්ථාන වූ අත්‍යාවාන භූමිභාගය,
කැලැවල හෝ පිට්ටනිවල එළි කළ භූමි
භාගය.

අඛගද. න-අගුපලදනාව, වැලමිටෙන් මතු-
හාගයෙහි පලදින ආහරණය, කේයුරය

අඛගනා. ඉ-සත්‍රිය, අගත, කාන්තාව.

අඛගපච්චඛග. න-අභපසත, ලොකුකුඛා
ශරීරාවයව.

අඛගලට්ඨි. න-අඛකුරය, සාඛාව, පාරොහ,
නුග ආදි අරථ.

අඛගරකක(ක) පු-අඛග රක්‍ෂා කරන්නා,
රජුන්ගේ ශරීරාරක්‍ෂක ඇමතියා

අඛගරාග. පු-ශරීරයෙහි ගත විලවුන්,
ජවිරාගය පිණිස ශරීරයෙහි ගල්වන
කොකුම් ආදිය.

අඛගවිජ්ජා. ඉ-ශරීරාවයවයන් බලා ගුහාගුහ
දුතගන්නා (කියන) විද්‍යාව. (314)

අඩගවෘත. පු-ඉරිවෘතයන්හි පවත්නා වෘතය.

අඩගවෙකල්ල. න-ඉරිවෘතයන්ගේ විකල්ලව, ඇස් - කන් - නාසාදී අවයවයන්ගේ විකාරය.

අඩගසකු. න අඩගවිදුල, ලක්ෂණවිදුල, ඉරිවෘතයන් බලා භූතාභූත දෑනගන්නා විදුල.

අඩගාර. පු-නිවි අඟුරු, ඇවිලෙන ගිනිඅඟුරු කුජග්‍රහයා.

අඩගාරක. පු ගිනිඅඟුරු වැනි පාඨය, රත්-පාඨය, අභහරුවා.

අඩගාරකපලල. න-අඟුරුකබල, ගිනිඅඟුරු-කබල.

අඩගාරකමාහ. පු අඟුරුවල අඟුරුකබල

අඩගාරකාසු. න-අඟුරුවල, ගිනිඅඟුරු සහිත වල.

අඩගාරසබ්බත. පු-අඟුරුපථිතය, ගිනිඅඟුරෙන් යුත් පථිතය, ගිනිඅඟුරුගොඩ

අඩගාරමංස. න බැදපුමස්, පුලුස්සනලද මස්.

අඩගාරමසි. ඉ අලු, ගිනිඅලු.

අඩගාරවසා. න-ගිනිඅඟුරු වැස්ස, වම්කාර-යෙන් අඟුරු වැටීම.

අඩගාගි නි-අවයවයන්හි පවත්නා, ගිනිඅඟුරු වැනි.

අඩගාගික පු-ගිනිඅඟුරුවලින් කටයුතු කරන්නා, අඟුරුපුලුස්සන්නා, න-අඟුරු පුලුස්සන තැන.

අඩගි (ක). පු-අවයව ඇත්තා, කොටස් ඇත්තා. නි-අභූතපදයෙහි වූ.

අඩගිකාර. පු-ප්‍රතිඥාව, පොරොන්දුව, ගිවිසිල්ල, පිළිගැනීම.

අඩගිකස. පු - ඉරිවෘත රැස් විහිදෙන තැනැත්තා, බුදුරජ. වේද කතෘවූ එනම් සෘෂියා

අඩගුට්ඨ. පු-මාපටඇඟිල්ල. හස්තපාදයන්ගේ මහඇඟිලි.

අඩගුට්ඨක. පු-පයේ මාපට ඇඟිල්ල.

අඩගුත්තරනිකාය. න-දිස-මජ්ඣිම-සංයුත්ත-අඩගුත්තර - බුදුක යන නිකාය පසින් අඩගුත්තරනිකාය. මීට අඩගුත්තර සභික,

අඩගුත්තර ආගම යයිද කියති. අඩගහි උත්තරො. අඩගුත්තරො, නිබ්බිසෙසෙන විනෝතීති නිකායො, අඩගුත්තරොව සො නිකායො වෙති අඩගුත්තරනිකායො. අඩග-යන් ගෙන් මතුමත්තෙහි අඩිකව සිටි නිසා අඩගුත්තර යයි කියති.

අඩිගුල (ක). න-අභල, ධාත්‍යමාසකතක්. 'බඤ්ඤමාස' බලනු

අඩිගුලි (ලි). ඉ-ඇඟිල්ල.

අඩිගුලික. න-ඇඟිල්ල. නි-ඇඟිල්ලට අයත්.

අඩිගුලිකවාගික. න-දිදුලය, ඇඟිලි කස්ස.

අඩිගුලිකා. ඉ-රාජවුදාව, මුද්ද.

අඩිගුලිමාන. න-අඟුල් පමණ, ඇඟිලි ප්‍රමාණය.

අඩිගුලිමාල. පු-අඩිගුලිමාල නමින් ප්‍රසිද්ධවූ බිහිසුණු පුරාණයා, පෙර ඔහු අහිංසක කුමාරයාය. කොසොල් රජුගේ පුරෝහිත බමුණාගේ පුතා, ගුරු පූජාව සඳහා මිනිසුන් 1000 ක් මරා ඇඟිලි ගැනීමට සූදානම් වූ අහිංසක කුමරා, ඇඟිලි මාලයක් කරේ ඇත්තා.

අඩිගුලිපණ්ඩක. පු-ඇඟිලිවලින් ඇණීම, ඇඟිලිවලින් ගිරිනි (=කිනි)කැවීම. "අඩිගුලි පණ්ඩකෙ පාවිතතියං"

අඩිගුලිපද න ඇඟිලිලකුණ

අඩිගුලිපොඨ. පු අසුර ගැසීම.

අඩිගුලිමුදු. ඉ-ඇඟිලිමුද්ද, ජේරැස්මුද්ද, ගල්බැඳිමුද්ද.

අඩිගුලිසබ්බවත. න-ඇඟිලි එකට ගැසීම, අසුරා ගැසීම.

අඩිගුලිසක. න-මුද්ද, මුදුගිරුව.

අඩිගුලයානරණ. න-ඇඟිලි අබරණ, ඇඟිලි මුද්ද.

අඩිගුලිමාල පිටක. න-නථාගත පරිනිමාණ යෙන් අවුරුදු 235 ට පසුව ඇතිවූ රාජගිරි නම් නිළික නිකායක් බව්විතය විනාශ කිරීම සඳහා අඩිගුලිමාල පිටක නම් ග්‍රන්ථයක් ඇතිකෙළේය එය අඩිගුලිමාල පිටක නමින් ප්‍රසිද්ධවිය.

අවම. d හු. අගනිනැසීමෙහි, අවමනි.

අවම. d වු-පිදීමෙහි, අවමනි=අවමයනි.

අවම. d හු (පුජායං-පිදීමෙහි) අවමනි.

අවම. පු-පුජාව, යාගය.

අවමගමා. ක්‍රි-(අති+අ+ගමු d හු. ගතියං, යාමෙහි+ආ) ඉක්ම ගියේය, ඉවත්ව ගියේය
“අවමයො මං හනෙන අවමගමා.”

අවමගා. ක්‍රි-(අති+ආ+ගමු d හු. ගතියං, යාමෙහි, ‘ගමු’හට ‘ගා’ ආදෙශයි.) ඉක්ම ගියේය, පසුකර ගියේය. ‘උපවගා’ බලනු.

අවමනි ක්‍රි (අවම. d හු. පුජායං, පිදීමෙහි+නි) පුදයි. වණිණිතා කෙරෙයි.

අවමට්ඨි පු එනම් ඡන්දස, “අවමට්ඨියං විසත්තනාධික එකතියං සහසාරානි ව ලක්ඛමෙකං” යනාදීන් දක්වන සතලොස් අකුරකින් යුත් ඡන්දස.

අවමන. න-(අවම. d හු. පුජායං, පිදීමෙහි+යු=අත) අර්චනය, පුජාව, යාගය.

අවමනා. ඉ පුජාව, යාගය.

අවමභිකුස. පු-(අති+අභිකුස) අභිකුසය ඉක්මවූ ආතා, අභිකුසයට සමීප නොවන්නා, හික්මුනු ආතා.

අවමන්ඨ. න-(අති+අන්ඨ) අත්‍යථය, අතිශය, ඉතා, බොහෝ.

අවමන්දි. ඉ ඉක්මන්ගමන් ඇත්නි, වෙගවත් ගමන් ඇත්නි

අවමනන. ති-එකානන, නිශ්චිත, අවසාන, සම්පූර්ණ, බොහෝ, නිරන්තර

අවමනනංකාශින. ති-(අති + අනන + කොධන) නොසන්සිඳෙන ක්‍රොධ ඇති, කෙලවරකට නොයන ක්‍රොධ ඇති, නිතර කීපෙන.

අවමනනනිකා. ඉ-ප්‍රතිණතොවු තෘෂ්ණාව, නොසන්සිඳෙන තෘෂ්ණාව.

අවමනනදුස්සිල. පු-එකානනදුස්සිලයා.

අවමනනදුස්සිලා. න-එකානන දුස්සිලබව.

අවමනනතිට්ඨා. ඉ-අවසානතිථිථාව, සම්පූර්ණ යෙන් කෙලවර වීම, නිවණ.

අවමනනසුකුමාල. ති-ඉතා සිටුමැලි, ඉතා සැපයේ වැඩුනු.

අවමනනසංයාගකෙබමි. පු-අවසානය වූ නිවීමය.

අවමනනසංයාග. පු නිරන්තර සංයෝගය, කාල මාසී දෙදෙනා ද්‍රව්‍ය ගුණ ක්‍රියාවන් හා අතරක් නැතිව යෙදීමයි.

අවමනනසංයාගකෙබමි. පු-අවසානය වූ නිවීමය ඇත්තා.

අවමනනාභාව. පු-අත්‍යන්ත අභාවය, අතිශ-සිත්ම නොවීම.

අවමනනානුපපතනි, පු-අත්‍යන්ත අනුප පතනිය, අතිශය අයෝග්‍යතාවය.

අවමය. පු-මරණය, අපරාධය, අතික්‍රමය, ඇවෑම.

අවමයාභාව. පු-(අවමය+අභාව) නිදෙස් බව, නිරවද්‍ය බව, නිවැරදි බව.

අවමසදි. ක්‍රි-(අති+ආ+සර d හු. ගතියං, යාමෙහි+ථ) ඉක්ම ගියේය.

අවමා. ඉ-ප්‍රතිරූපය, පිළිරුව.

අවමාධාන. න-මදක් ආපසු ඇදීම, ටිකක් පසුපෙදෙසට ඇදීම.

අවමාධාය. පු. ක්‍රි-(අති+ආ+ධා d හු. පතිට්ඨායං, පිහිටීමෙහි+නා=ය) මදක් ආපසු ඇද තබා. “දකඛ්ඤෙන පසෙසන සිහ සෙය්‍යං කපෙපති පාදෙ පාදං අවමාධාය”

අවමාහිකකන. න-(අති+අහිකකණ) නිතොර, සැමවේලේම.

අවමායන. ති-(අති+ආයන) ඉතා දිග.

අවමාසික. ති-ඉක්මන්, යුහුසුපු, වහා කටයුතු පිළිවෙලකට නැති, කඩිසර.

අවමාරඛ. ති-(අති+ආරඛ) අභිකව පටන් ගන්නාලද, මහත් කොට ආරභා කල.

අවමාවදනි. ක්‍රි-(අති+ආ+වද d හු. වචනෙ, බිණීමෙහි+නි) බොහෝ කොට කියයි, අනුන් මැඬපවත්වා කියයි.

අවමාසන. න-(අති+ආසන) සමීපය, සමීප යෙහි හිදීම, ඉතාකිට්ටුව හිදීම.

අවමාසනන. ති (අති+ආසනන) ඉතා සමීප, ඉතාකිට්ටුව, ඉතා ලග.

අවමාහිත. ති-(අති+ආහිත) ඉතා බිහිසුනු, අතිශය භයානක, ඉතාලං වූ. (358)

අවසි. පු-ඉ-හිනිසිල, හිනිදලුව. රක්මය.

අවසි. ක්-(අව d හු. සුජායං, පිදීමෙහි+ඉ) පිදීම.

අවසිකා. ඉ-හිනිදලුව.

අවසිත. ති-පුදනලද, යාග කළ.

අවසිබබ. න-ලියාදිබාදි කෙත, කුඹුර.

අවසිමනතු. පු-හිත්ත.

අවපුගගවස්නි. ක්-(අති+උ+ගමු d හු. ගතියං, යාමෙහි+ති. බාහුහුගේ අන්තයට 'වස්' ආදෙශයි. අති+උගගවස්නි) උස්ව නගී, ඉතා ඉහලට නගී.

අවපුගගනි. ති (අති+උගගන) ඉතා උස්ව නැගී, ඉතා ඉහලට නැගී.

අවපුගගමන. න-(අති+උගගමන) ඉතා උස්ව නැගීම. උස්ව යාම.

අවපුග. න-(න=අ+වු d හු. වචනෙ, වුත විමෙහි+ත) වුත විමක් නැති තැන, නිවණ. පු-විමණු. "තථි එතසමිං අභිගතෙ වුතං වචනනි අවපුතං." නිවණට පැමිණි කල්හි නැවත එසින් වුතවිමක් නොමැති හෙයින් අවපුත යයි කියනු ලැබේ.

අවපුති. ති-(න=අ+වුති) වුතිරහිත, මරණ රහිත, නිවණ. න-වුත නොවීම.

අවපුතතා. ඉ-අකුරු දෙකකින් යුත් ඡන්දස, අත්‍යක්තා ඡන්දස.

අවපුණත. ති-(අති+උණහ) ඉතා උණු, න-අභික උෂ්ණය.

අවපුසානන. ති-(අති+උසානන) ඉතා උසස්, ඉතා පිරුණු, ඉතා සන.

අවපුලාර. ති-(අති+උලාර) ඉතා උදර, ඉතා ප්‍රෞඪ.

අවෙමත. ති-(අති+එක) ඉතිරි, වැඩි, බොහෝ, විශේෂ, අතිරේක.

අවෙමකවිවර. න-වැඩිසිවුර, ඉතිරිසිවුර.

අවෙමති. ක්-(අති+ඉ d හු. ගතියං, යාමෙහි+ති)-ඉක්මවා යෙයි, පසුකර යෙයි. "අවෙමනහි කාලා තරයනනි රතනියො."

අවෙමාගාලන. ති-(අති+අව+ගාලන) ඉතා ගැඹුරු, ඉතා යටට බැස ගත්, ඉතා අභික. 'අපේකාගාලන' බලනු.

අවෙමාදක. න-(අති+මදක) අභිකජලය, වැඩිවතුර.

අවෙමාදර. පු-(අති+උදර) මහබඩක් ඇති තැනැත්තා, බොහෝ ආහාර අනුභව කරන්නා, කෑදරයා (=බච්ඡාරියා).

අවෙමාදන. ති-(අති+අවදන) ඉතායුදු.

අවස්. ක්-(ආස d හු. උපවෙසනෙ, හිදීමෙහි+ති. බාහුනතයට 'වස්' ආදෙශයි. ආදියට හුසවයි. ප්‍රත්‍යයට ලොපයි.) සිවුව, නවතුට. "අවස් තාව හතෙන යාව මොගමනා".

අවස්. ති-ප්‍රසන්න, සතනොවන, තුනී. 'අවේෂාදක' බලනු.

අවස්. පු-වලහා, වලසා.

අවස්ක. පු-වලසා.

අවස්නි. ක්-(ආස d හු. උපවෙසනෙ, හිදීමෙහි+ති. බාහුනතයට 'වස්' ආදෙශයි, ආදියට හුසවයි) හිදීයි, ලග හිදීයි.

අවස්නන. ති-(අ+ඡනන) වැසුනු, ප්‍රතිඡනන වූ. නොවැසුනු, නොවසනලද.

අවස්මි. ති-(න=අ+ඡමි) බිය රහිත, තැනි ගැණීම රහිත. 'ඡමි' බලනු.

අවස්රා. ඉ-අප්ප්සරාව, දෙවහන. "අපේක්ඛ අවස්රා ඔහාසයනනි". අසුර, ඇඟිලිදෙක එකතුකර නගන ශබ්දය. "කුකකුච්ච-මත්තමපි තෙ තථිති අවස්රං පහරි".

අවස්රාසබ්භාන. න-අසුරා ගැසීම, ඇඟිලිදෙක එකතු කර ශබ්ද නැගීම.

අවස්රාසද්ද. පු-අසුරාසන, අසුරා ගැසීමේ ශබ්දය.

අවස්ථික. පු-දිව්‍යගකුච්ඡිනාදයක්.

අවස්ථිය. ති-ආශ්වයභිය, මොහොතකදී සිදුවන පිදුමය.

අව්‍යාදන. න-(ආ+ඡාදන) වසනුය, ඇලුම. වැසීම, ඇදීම.

අව්‍යාදෙති. ක් (ආ+ඡද d වු. අපවාරණෙ, මුවහකිරීමෙහි+ණෙ+ති) හදීයි, වසනු පරිබාහය කෙරෙයි, රෙදි අදීයි.

අව්‍ය්. ක්-(ආස d හු. හිදීමෙහි+ථි. බාහුනතයට 'වස්' ආදෙශයි. ආදියට හුසවයි. සිටියේය, නැවතුනේය.

(425)

අවුෂ්. න-ආස, විසමය, පුදුමය.

අවුෂ්ඳ. නි-සිදුරු රහිත, කුහර නැති, එක සත.

අවුෂ්ඤති. ක්‍රි-(ආ + ඡදි d රු. වෙඩාකරණේ, දෙකඩ කොට කැපීමෙහි + ති) කඩා ගණී, පැහැර ගණී, බලාත්කාරයෙන් ගණී.

අවුෂ්ඤන. න-(ආ + ඡදි d රු. වෙඩාකරණේ, දෙකඩ කොට කැපීමෙහි + යු + අන) පැහැර ගැණීම, බලෙන් ගැණීම.

අවුෂ්භන. නි-පැහැර ගත්, පැහැර ගත්තා ලද. “අවුෂ්භන විවරො වා හොති.” නො සුන්, නොකැපූ.

අවුජ්ජති. ක්‍රි-(ආ + ජුප d හු. එසූ, සිපගැත් මෙහි හෝ සුභී කිරීමෙහි + ති) සුභී කෙරෙයි, පිසදමයි, බාධා කරයි.

අවුජ්ජන. න-(න = අ + ජුපන) සුභී නොකිරීම, නොහැපීම, නොගැටීම.

අවෙෂවුෂ්. ක්‍රි-(අ + ඡදි d රු. වෙඩාකරණේ, දෙකඩ කොට කැපීමෙහි + ඊ) සිත්දේය. ‘අවෙෂවුෂ් තණ්හං ඉධ තාමරුපෙ.’

අවෙෂදන. න-(ආ + ඡෙදන) සිදීම, කැපීම, පැහැර ගැණීම.

අවෙෂර. න-ආශ්වයභීය, විසමය, පුදුමය.

අවෙෂරක. පු-න- ප්‍රාතිභායභීය, ආශ්වයභී ක්‍රියාව

අවෙෂාදක. න-(අවුෂ් + උදක) ප්‍රසන්නජලය, පිරිසිදු වතුර.

අවෙෂාදික. නි-පිරිසිදුජලය ඇති, පැහැදුනු ජලය ඇති.

අවකඞු. පු-අකියා, දෘඪතැත්තා. ප්‍රඥතැත්තා.

අවකකම. න-සක්මනට හුදුසුසුබීම.

අවතන. නි-(න = අ + වතන) නොහරිණලද, පරිත්‍යාග නොකළ.

අවරන. නි-නොහැසිරෙණ, සංවරණය නො කරණ. න-නොහැසිරීම.

අවරි. ක්‍රි-(අ + වර d හු. ගතිය, යාමෙහි, + ඊ) හැසුරුණේය. “අවරි වතායං විතුදං වතාති.”

අවරිම. න-(න = අ + වරිම) පසුකොවන. ‘වරිම’ බලනු.

අවල. පු-පච්ඡය. නි-නිශ්චල.

අවලබිති. පු-එක පාදයක ලැබූ 16 බැගින් ඇතිවෘත්තය, එනම් වෘත්තය.

අවලිත. නි-(න = අ + වරිත) නොසෙල්වුනු, වඤ්චල නොවන.

අවලාපාදන. පු-අපාදන හෙදයක්, රුකකසමා ඵලං පතති — මෙහි රුකකසමා යනු අවලාපාදනයි.

අවාලෙති. ක්‍රි (න + d වල + ණේ + ති) නො සෙල් වෙයි. නොසැලෙයි.

අවිතතක. නි-(න = අ + විතතක) සිත්තැති, කල්පනාරහිත.

අවිතතිකත. නි-(න = අ + විතතිකත) විසිතුරු නොකළ, සිතියම් නොකළ.

අවිතතිකාර. පු-විතතිකාර නොවූ, විසිතුරු නොවූ.

අවිර. න-(න = අ + විර) නොබෝකාලය, වික කාලය.

අවිරප්පනා. ඉ-(න = අ + විර + පනා) වික කාලයක් පවත්නා ආලෝකය, විදුලිය.

අවිනනිස. } නි-(න = අ + විනනිස) නො
අවිනනිය. } සිතිය හැකි. නොසිතිය යුතු. බුද්ධ - සාඛි -
අවිනෙතසා. } ධම්ම - ලොක විෂයන් නොසිතිය හැකි
කරුණු සතරෙකි.

අවිරවති. ඉ - පඤ්චමහා ගම්භාවත්ගෙන් එකක් වූ එනම් නදිය.

අවිවර. නි-(න + අ + විවර) සිවුරු තැත්තා. සිවුරු නැති.

අවෙල (ක). පු-(න = අ + වෙල) අවෙලකයා, තභයා, නභාව සිටින තාපසයා.

අජි. d රු-ආයාමෙ, දිගට සැසීමෙහි, අඤ්ඡති.

අජ. d හු-බෙපනෙ, දුම්මෙහි, ගමන්හි. අජති.

අජ්ජ. d හු සජ්ජනෙ, සැදීමෙහි, අජ්ජති.

අජ්ජ. d වු-අජ්ජනෙ, සැදීමෙහි, සැපයීමෙහි, අජ්ජෙති.

අජ්ජ. අ-වත්මන්කල, මේ දවස, අද

අජ්ජක. පු හෙලබවු, ඵලබවු, තලකබවු.

අජනනගහ. පු-(අජනො+අග්ග) අද පටන් මතු, අද සිට ඉදිරියට, “අජනනගෙදුති පෙරො මග්ගං භාරො.”

අජනන. ති-(ඉම=අ+ජ+නන) අද වූ, අදට අයත්, වර්තමාන.

අජනනි. ඉ-අද වූ, අදට අයත්. එනම් ආඛ්‍යාත විභක්තිය.

අජනනා. ඉ-අදට අයත්, මේ කාලය.

අජනති. ක්‍රි-(අජ+ති) සාදයි, සපයයි.

අජනව. න-(උජ්+ණ. පූච්ඡී ‘උ’ හට ආ භා සංයෝගාදිය හෙයින් භ්‍රෂ්ටයි. පර ‘උ’ හට ‘අව’ ආදේශයි.) සෘජුව, ඇදහැනිව.

අජනවතා. ඉ-සෘජු බව, ඇදහැනිබව.

අජනිත. ති-රැස්කළ, එකතුකළ.

අජනික. පු. කුමුක්ගස, අරජිත වාක්‍යය.

අජනිකණ්ණ. - පියාගස.

අජනිකණ. පු සදරැසින් යුත් මේ රාත්‍රිය.

අජනන. පු-කුමුක්ගස.

අජකකත. පු-(අධි=අජකි+අකත) අධ්‍යක්‍ෂයා, කමාධ්‍යක්‍ෂයා, ක්‍රියාවෙහි ප්‍රධානියා, අදිකාරම, සතිස්වැදූරුම් කම්මෙහි නියුක්තයා. කිරිපටුරුක.

අජකතා. ක්‍රි-(අධි=අජකි+ගමු=භා+ආ) පැමිණියේය, ගියේය. අධිගම කෙළේය.

අජකතන. න-(අධි=අජකි+අතන) තමාගේ සන්නායකය, තමා පිළිබඳ දෙය.

අජකතනරූප. න-අධ්‍යාත්මිකරූපය, තමා පිළිබඳ රූපය.

අජකතනසංයෝජන. න-අධ්‍යාත්මසංඛ්‍යාත කාමභවය පිළිබඳව පවත්නා ඡන්දරාගය, ඥානාගයෙහි කියනු ලද කාමවාතුව ආශ්‍රය කරණ සකකායදිට්ඨි, විචිකිච්ඡා, සිලබ්බත පරාමාස, කාමරාග, ව්‍යාපාදයක සංයෝජන පස. ති-ඒ සංයෝජන පස ඇති.

අජකතනාරම්මණ. න-තමා පිළිබඳ අරමුණ.

අජකතනකරණ. න-අධ්‍යාත්මකරණය, ඇසින් රූප දැක්මෙහි ආධාර වන්නාවූ ඒ ඒ ක්‍රියා කරණයෙහි නියුක්තවූවුන්ගේ ආත්ම සම්බන්ධ ඇතිකිරීම.

අජකතනසමුට්ඨාන. න-තමා පිළිබඳව උපදින තමාට අයිතිව පවතින.

අජකතනික. ති-(අධි=අජකි+අතන+ණික) තමාට අයත්, තමාසතු.

අජකප්පතන. ති-(අධි=අජකි+ආ+පතන) අධි පති බවට පැමිණි.

අජකගමි. ක්‍රි-(අධි+ආ+ගු. d හු. සන්නායං, විමෙහි, අව+ඊ) මැඩ පැවැත්විය, යටත් කෙළේය.

අජකභාසි. ක්‍රි-(අධි=අජකි+භාස+ඊ) කියේය, මොනවට කියේය.

අජකභු. පු-(අධි+අ+භු) මැඩපවත්වන්නා, අභිභවනය කරන්නා.

අජකයන. න-(අධි=අජකි+ඉ. d හු. අජකි යනෙ, හැදෑරීමෙහි+යු=අත) අධ්‍යයනය, හැදෑරීම, ඉගෙනීම.

අජකාගමන. න-(අධි=අජකි+ආ+ගම+යු=අත) ඊම, ඉදිරියට ඊම, සමමුඛයට පැමිණීම.

අජකාභාර. න-(අධි=අජකි+අභාර) සහන භාගය, ගෙය.

අජකාවරති. ක්‍රි-(අධි=අජකි+ආ+වර d හු. ගතියං, යාමෙහි+ති) ඉක්ම හැසිරෙයි.

අජකාවාර. පු-(අධි=අජකි+ආ+වාර) ගිණුම් පද මැඩලීම, ඉක්ම හැසිරීම. වැරදි දේ කිරීම.

අජකාවිණ්ණ. ති-(අධි=අජකි+ආ+විණ්ණ) බෙහෙවින් පුරුදුකළ, ප්‍රගුණ කළ.

අජකාථිව. පු-දුෂකර ජීවිකාව, හිරිහැර සහිත ජීවිකාව.

අජකාපජ්ජති. ක්‍රි-(අධි=අජකි+ආ+පද. d දි. ගතියං, යාමෙහි+ති) වරද කරයි. වරදට පැමිණෙයි.

අජකාපනති. ඉ-(අධි=අජකි+ආ+පද+ති) වරදට පැමිණීම.

අජකාපනන. ති-(අධි=අජකි+ආපනන) ඇතුළත්, ඇතුළට පැමිණි. වරදට පැමිණි.

අජකාපන. න-අධ්‍යාපනය, හැදෑරීම.

අජකාපන. න-(ආ+කාපන) දූෂීම, පිළිස්සීම.

අජකාපර. පු-පරිවාර, පිරිවර. (504)

අපකෘතිය. න (අධි=අපකෘත + අ + පිළි d වූ අවහානන, පෙළීමෙහි + යු=අන) පිඩා කිරීම, හිරිහැර කිරීම.

අපකෘතිය. නි (අධි=අපකෘත + අ + පිළි d වූ අවහානන, පෙළීමෙහි + න) පිඩා කළ, වෙහෙස කළ, විඩාවට පැමිණි.

අපකෘතව. නි-ප්‍රධාන, ශ්‍රේණි.

අපකෘතවනි. ක්‍රි-(අධි=අපකෘත + අ + හු d හු සන්තායය, විමෙහි, ඔ=අව + නි) ප්‍රධාන වෙයි, උතුම් වෙයි.

අපකෘත පු අධ්‍යායය, පරිවේෂ්ඨය, කාණ්ඩය, පාඩම.

අපකෘතයක. පු හදාරන්නා, උගන්වන්නා, වෙදය හදාරන්නා හෝ හදාරවන්නා.

අපකෘතකාල. න-මන්ත්‍ර හදාරණ මාසමණ කාලය.

අපකෘතරූහ. නි-නතින, ආරූප වන

අපකෘතරූහනි. ක්‍රි-(අධි=අපකෘත + අ + රූහ d හු ජනන, හටගැනීමෙහි නොහොත් ඉපදීමෙහි + නි) ඉහළට නගී. අතිශයින් වැඩෙයි.

අපකෘතරූහ. නි-(අධි=අපකෘත + අ + රූහ d හු අනන, හටගැනීමෙහි + න=හ, ධාතූන්හා හකාරයට ලකාරාදෙන හා ලකාර හකාරයන්ට විපර්යාසය) ඉතා වැඩුණු, බොහෝමය වර්තමානය වූ, වාක්‍යාදියට නැගී.

අපකෘතරොහ. පු (අධි- අපකෘත + රූප) එක් පද්ධතියක ස්වභාවය නවත් පද්ධතියක් කෙරෙහි නගැලීම- අධ්‍යායෝජනාත්මකව.

අපකෘතරොප පු නැගීම. එනම් මහාමන්සායා.

අපකෘතවසනි. ක්‍රි-(අධි=අපකෘත + අ + වස d හු නිවාස, වාසය කිරීම මෙහි + නි) වාසය කෙරෙයි. අධිපතිව වෙසෙයි.

අපකෘතවුත්. නි-අධි=අපකෘත + අ + වස d නිවාස, වාසය කිරීමෙහි + න=උත්) වාසය කළ. අධිපතිව විසූ.

අපකෘතය. පු අදහස, අභිප්‍රාය, ආශාව.

අපකෘතිය. නි - (අධි = අපකෘත + අසා d හු උපවේසන, ඉදිමෙහි + න) අදහස් කළ, අරමුණු කළ. හුත්.

අපකෘතාර. පු (අධි=අපකෘත + අ + හර) අධ්‍යා-හාර කිරීම, අවශ්‍යයෙන් කිවයුතු වූ පදයක් අමුතුවෙන් යොදා කීම,

අපකෘතිය. නි-(අධි=අපකෘත + ඉස d හු. පරිශේසන, සෙවීමෙහි + න=ධ) ආරාධනය කළ, අරමුණු කළ.

අපකෘතවනි ක්‍රි-(අධි=අපකෘත + උප + ගමු = ව් + නි) ලගට පැමිණෙයි. කැමැති වෙයි.

අපකෘතවහන. නි-(අධි=අපකෘත + උප + ගම d හු. ගතිය, යාමෙහි + න) ලබනලද. ලගට පැමිණි, ආශ්‍රයට පැමිණි.

අපකෘතවහන. න-ලගට පැමිණීම, සම්පයට යාම, එකඟ වීම, ගිවිස ගැනීම.

අපකෘතවහනි. ක්‍රි-(අධි=අපකෘත + උප + හර d හු හරණ, හැරීමෙහි + නි) උද්ගරණ කෙරෙයි. කරුණු දක්වයි. තෙමීම කයි.

අපකෘතවෙකනි. ක්‍රි-(අධි=අපකෘත + උප + ඉක - + නි) මධ්‍යස්ථ බලාපොරොත්තු වෙයි, මධ්‍යස්ථ වෙයි, මැදහත් වෙයි.

අපකෘතවෙකන. න-(අධි + උපෙකන) බැලීම, නිරීක්ෂණය, මධ්‍යස්ථ කලානා කිරීම.

අපකෘතවෙකන. ඉ-මධ්‍යස්ථභාවය, බැලීම, බලාපොරොත්තුවීම.

අපකෘතවෙකි. ක්‍රි-(අධි=අපකෘත + උප + ඉ. d හු. ගතීම, යාමෙහි + නි) යුක්ත වෙයි. බලාපොරොත්තු වෙයි, මධ්‍යස්ථ වෙයි.

අපකෘතිය. ක්‍රි (අධි=අපකෘත + ඉ. d හු. අපකෘත, හැදෑරීමෙහි + නි) ආසා කෙරෙයි. බලා සිටියි. ප්‍රාථමික කෙරෙයි.

අපකෘතිය. ක්‍රි-(අධි=අපකෘත + ඉස. d හු. පරිශේසන, සෙවීමෙහි + නි) ආරාධනා කෙරෙයි. සතුටු කෙරෙයි, යාවිඤා කෙරෙයි.

අපකෘතිය. න-(අධි=අපකෘත + එස) මෙය කළ මැනවැයි ගෞරව පුළුඹව ආරාධනා කිරීම.

අපකෘතිය. ඉ-(අධි=අපකෘත + ඉස. d හු. ගවේසන, සෙවීමෙහි + යු = අන + අ) - සත්කාර පෙරදැරිකොට කරණ ආරාධනාව. ප්‍රාථමිකව, යාවිඤාව.

අපකෘතිය. නි-ආරාධනා කළ, සතුටු කළ. පැතු.

(535)

අපේකාකාශ. පු-(අධි=අඤ්ඤා + අව=ඔ + කාස) අනාවරණස්ථානය, අහස, හිස්තැන, අහසවකාශය.

අපේකාගාලන. නි-(අධි = අඤ්ඤා + අව = ඔ + ගාලන) බැසගත්, ප්‍රවිෂ්ට වූ, දියේ ගිලුනු.

“වනතුකාමො අහං අජ්ජ”

පච්චසාකාරවණ්ණනං,
පතිට්ඨං තාගිගච්ඡාමි

අපේකාගාලොභාම සාගරං.”

අපේකාකිරති. ක්‍රි අධි=අඤ්ඤා + අව=ඔ + කිර d හු. විකිරණේ, විසිරීමෙහි + ති) වගුරුවයි, විසුරුවයි.

අපේකාගාහනි. ක්‍රි (අධි=අඤ්ඤා + අව=ඔ + ගාහ. d හු. විලෝලතෙ ඇලවීමෙහි + ති) බැසගණී, ඇතුළත් වෙයි.

අපේකාසථ. නි-(අධි=අඤ්ඤා + අව=ඔ + ථර d හු. සථරණේ, ඇතිරී මෙහි + ත=ට) වැසූ. යටත් කළ පොතකළ.

අපේකාසාරනි. ක්‍රි-(අධි=අඤ්ඤා + අව=ඔ + ථර d හු. සථරණේ, ඇතිරී මෙහි + ති) යටත් කෙරෙයි, පහත් කෙරෙයි, පෙලෙයි.

අපේකාපනන. නි-(අධි=අඤ්ඤා + අව=ඔ + පද. d හු ගතියං, යාමෙහි + ත=අනත) පැමිණී, ඇතුළත්.

අපේකානවනි. ක්‍රි-(අධි=අඤ්ඤා + අව=ඔ. d හු. සත්‍යායං, වීමෙහි. ධාතුවන ‘උ’ හට ‘ඔ’ වැඩියි. ඔහට අව ආදේසයි + ති) යටත් කෙරෙයි, පිඬා කෙරෙයි.

අපේකාමුවර්තනි. නි-(අධි=අඤ්ඤා + අව=ඔ + මුවර් + ඉ + ත) අතියගින් මුර්ජිත වූ.

අපේකාලබ්‍හි. (ක්‍රි-අධි=අඤ්ඤා + අව=ඔ + ලබ්. d හු. අවසංසනෙ, එලීමෙහි + ති) එල්බෙයි, එල්ලෙයි, අරමුණු ගණී.

අපේකාලබ්‍හන. න-එල්ලෙන, එල්ලීම.

අපේකාමද්දනි. ක්‍රි-(අධි=අඤ්ඤා + අව=ඔ + මද්ද. d වූ මද්දනෙ, මැඩීමෙහි + ති) මිරිකයි. පාගයි පොතකරයි.

අපේකාසාන. න-අවසානය, කම්මුතු වීම, කෙළවර, කොණ.

අපේකාසාය. පු-එල්ලීම, ආලබ්‍හනය. නිමවීම.

අපේකාසිත. නි-(අධි=අඤ්ඤා + අව=ඔ + සි. d හු. ගතියං, යාමෙහි + ත) අවසන්කළ, නිමවනලද, සමාප්ත කළ.

අපේකාහව. නි-(අධි=අඤ්ඤා + අව=ඔ + හර. d හු. ආද්‍යනෙ, ගැණීමෙහි + ත=ට) අනුභව කළ, වළඳනලද, කනලද.

අපේකාහන. නි-අනුභව කළ, ගිලිනලද, වැලඳ.

අපේකාහරණ. න-ආහාරය අනුභවය.

අපේකාහරති. ක්‍රි-(අධි=අඤ්ඤා + අව=ඔ හර. d හු ආද්‍යනෙ, ගැණීමෙහි + ති) අනුභව කරයි, වළඳයි.

අපේකාහරණිය. නි-(අපේකාහර + අනිය) බුද්ධියුතු, අනුභව කටයුතු.

අපේකාහාර. පු-ආහාරය, අනුභවය, බත්පිඩ, යාපෙන පමණ අහර.

අජ. d හු-බැහැරවීමෙහි. යාමෙහි. අජනි.

අජ. පු-එළුවා, නිරෙළුවා, පළෙළුවා.

අජක. පු-එළුවා.

අජගර. පු එළුවන් ගිලින්නා, පිඹුරා.

අජගල. පු-අජගරයා, පිඹුරා.

අජවම. පු-(ත=අ + ජවම) උතුම්භාවි නැත්තා, නීවයා, උසස්කුල නැත්තා.

අජජ්ජර. නි නොදිරිණ, සිරි, ශක්තිමත්.

අජකඤ්ඤ. නි-උපද්‍රවරහිත, උවදුරුතැනි.

අජණ්ඩුක. න-එළකුරුසක ආකාරඇති අඹුව.

අජඬුමාර. පු-අනාථමරණය.

අජසථ. පු-එළුවන්ගෙන් යා යුතු මාසීය, එළුවන්පිට නැගී හෝ එළුවන්පිට තවලම් පටවා හෝ යායුතු මාසීය.

අජපාල. පු-එළුවන් පාලනය කරන්නා, එළුවන් බලන්නා, උරුවෙල් දනවුවෙහි සෙතැනි තම් නියමිතම පිහිටි තුග ගස.

අජපාලක. පු-එළුවන් බලන්නා, උපුල්කොල.

අජමොද. පු-අසමොදගම්.

අජර. නි-(ත=අ + ජර) ජරා නැති. න-නිවණ.

අජරාමර. නි-(අජර + අමර) නොදිරිම හා නොමැරීම, මේ ගුණ දෙක ඇත්තේ නිවණෙහි පමණක්ය. (572)

අප්‍රකාශණ. න-එළකුණු, එළවත්තේ ලකුණු බලා ගුණාගුණ හෙවත් පලාපල කීම.

අප්‍රකාශිකා. ඉ එළබෙරි, එළවසුරු.

අප්‍රවන. න-අප්‍රවනය, එළවෙකු මෙන් හැසිරීමේ හා ක්‍රියා කිරීමේ ව්‍යුහය, එළගතිය.

අපා. ඉ-අප්‍රධෙත්‍රුව, එළදෙන.

අපාන. ති-(න=අ + ජන) නුපත්, හටනොගත්, නොඉපදුනු.

අපානසතභූ. පු-එනමිරජ. (මොහු බිහිවන්නටත් පළමු පියාට සතුරුවූයෙන් මේ නම ව්‍යවහාර විය). මගධ දෙශාධිපති මහරජ.

අපානි. ඉ-නොඉපදීම. ති-ජනිතරන, හිත ජාතික, උසස් කුලනැති.

අප්‍රනතන. ති-(න=අ + ජනන) නොදන්නා, නොදත්.

අප්‍රනතන න-(න=අ + ජනන) නොදන්නම, අඤ්ඤකම.

අප්‍රිකා. ඉ-එළදෙන.

අප්‍රින. පු-අඳුන් දිවියා. න-අඳුන් දිවිසම.

අප්‍රිනකිප. න-දෙකට පලනලද කුරලොම් සහිත අඳුන් දිවිසම.

අප්‍රිනවමම. න-අඳුන් දිවිසම.

අප්‍රිනපාවෙණි. ඉ-අඳුන් දිවිසමින් කළ ඇතිරිල්ල.

අප්‍රිනපතනා. ඉ-වවුලා, දුවා.

අප්‍රිනසොනි. පු-මුවා

අප්‍රිනසාපි. ඉ-අඳුන් දිවිසමින් කළ ඇඳුමක්. සම්ආඳුමක්.

අප්‍රිනි. ත්‍රි-(අ + ජ. d හු. ජයෙ, දිනීමෙහි + නා + ඊ) දිනී, ජය ගත්තේය.

අප්‍රිමන ති-(න=අ + ජමන) ඇදනැති, වක්කැති, සෘජු.

අප්‍රිමනය. ති සෘජුව යන (ඊය). පු-ශරය.

අප්‍රිර. න-මිදුල, අභිගණය.

අප්‍රි. ඉ-එළදෙන.

අප්‍රිරක. පු-අප්‍රිණිරෝගය. න-අහර නොදිරීම.

අප්‍රිවලපන. න-(අප්‍රිව + ආලපන) හො රුකක, හො පබ්බත යනාදීන් ජීවිතෙහිදී නැති දෙයකට කරණ ආමන්ත්‍රණය.

අප්‍රෙහුවජ. ති-(න=අ + ප්‍රෙහුවජ) නොපිළිකුල්, පිළිකුල් නොවන, ජුගුප්සා නොකටයුතු.

අප්‍රෙය්‍ය. ති-(න=අ + ප්‍රෙය්‍ය) නොදිරණ, ස්ථිර. නොදිනිය හැකි, නොපැරදවිය හැකි.

අඤ්ච. d හු. පුජයං, පිදීමෙහි, අඤ්චනි.

අඤ්ච. d වු. විසෙසණේ, විශේෂණයෙහි, අඤ්චනි, අඤ්චයනි.

අඤ්චු. d හු. ගතිපුජය, යාමෙහි හා පිදීමෙහි. අඤ්චනි.

අඤ්චනි. ත්‍රි-(අඤ්චු d ගතිමහි, පුජයං, යාමෙහි හෝ පිදීමෙහි + ති) යෙහි, පුදයි.

අඤ්ජ. d හු-ලකකණේ පුජයං ව, ලකුණු කිරීමෙහි, ඇදීමෙහි, පිදීමෙහි. අඤ්ජනි.

අඤ්ජනි. ත්‍රි-අඤ්ජ. d හු + ති. ලකුණු කරයි. පුදයි.

අඤ්ජි. d හු-අඤ්ජනෙ, ඇදීමෙහි, ලකුණු කිරීමෙහි, අඤ්ජනි.

අඤ්ජි. d හු. ලකකණාදියු, ලකුණු කිරීමෙහි, ප්‍රකාශ කිරීමෙහි, යාමෙහි, බැලීමෙහි.

අඤ්ජනි. ත්‍රි-(අඤ්ජු. d හු. බ්‍යතනි ගති-කන්ති-මකකණේසු, ප්‍රකාශ කිරීම, යාම, බැලීම, ගාම යන මෙහි + ති) ප්‍රකාශ කෙරෙයි, යෙහි, බලයි, ගායි.

අඤ්ජන. න-අඳුන, ඇස ගෙන අඳුන්.

අඤ්ජන. පු-එනම් දිග්ගජයා. කළපාට.

අඤ්ජනකි. ති-අඳුන් ගාතලද ඇස් ඇති.

අඤ්ජනකරණක. පු-අඳුන් දමන භාජනය, අඳුන් හෙප්පුව දමන භාජනය.

අඤ්ජනනාළි. ඉ-අඳුන්දමන කුලාව, අඳුන් කුප්පිය.

අඤ්ජනරුකක. පු-එනම්ගස, අඳුන් රුක.

අඤ්ජනවණණ. පු-අඳුන්වණිය, කළපය. ති ඒ ඇති.

අඤ්ජනිසලාක. පු-අඳුන්ලහ, අඳුන්ගෙන කුර,

අක්ෂර නිසාකා. ඉ-අදුන් කුර, අදුන් ගාන පින්සලය.

අක්ෂර නි. ඉ-අදුන් කුලාව, අදුන් පෙට්ටිය, අදුන්කුර.

අක්ෂර ලි. පු-ඇඳිලි, න-ඇඳිලි බැඳීම.

අක්ෂර නිසිපාවි. න-අදුන් කර්මයලිය, වැ ආදි හාණි දමන පසුමිනිය.

අක්ෂර ලිකරණිය. නි-(අක්ෂර ලි + කර + අතිය) ඇඳිලි බැඳිය යුතු, ඇඳිලි කිරීමට සුදුසු

අක්ෂර ලිකමම. න-ඇඳිලි බැඳීම, දෙ අත් එකතු කොට ආචාර කිරීම, දසනවසමොධානයෙන් කරණ වැඳීම.

අක්ෂර ලිකා. ඉ-ඇඳිලි බැඳීම, අක්ෂර ලිකමිය.

අක්ෂර ය. නි සෘජු, ඇද නැති.

අක්ෂර ස. පු-මාගිය, පාර, සෘජුමාගිය, කුණු කටු නැති මහ.

අක්ෂර නි. නි (අක්ෂර d හු ඉ + න) අඳිනලද. අදුන් ගානලද, හු කටින ලද.

අක්ෂර ය. නි-අත්, අතික්, වෙන.

අක්ෂර නිම. නි-එක්තරා, සමූහයකින් එකෙක්, ඇතැම්.

අක්ෂර නිතර. නි-එක්තරා, ඇතැම්.

අක්ෂර නිපතිය. පු - (නිගණ්ඨාදි) අත් - නිපතියෙයි.

අක්ෂර නිප. අ අත්සමානයක, අත්තැනෙක, වෙන තැනෙක.

අක්ෂර නිපික. නි-දූනගණුකැමැති, අවබෝධ - කරගණු කැමැති.

අක්ෂර නිපු. අ-අත්තනි, මෙයින් පිටත් තනි, ඇර, හැර.

අක්ෂර නිපුමිමානා. ඉ-අධිගත වීම් ඇත්තෙමි යන තද මාන නැතිව.

අක්ෂර නිපත. න-අත්පරිද්දකින්, අත්පරිද්දකින් වුව, සැකය.

අක්ෂර නිපා. අ අත්පරිද්දකින්, අත්පරිද්දකින්.

අක්ෂර නිපාභාව. පු අත්පරිද්දකින් වීම, විප - යතිය.

අක්ෂර නිපුදු. අ එකාත්ත යෙන් යන අතියෙහි, සහතිකලෙස යන අතියෙහි.

අක්ෂර නිපික. නි-ගාතනයෙන් පිටත් අත් - ලබි ගෙණ සිටින.

අක්ෂර නිපු. අ-එක්කලෙක, වෙනකාලයක.

අක්ෂර නිපාකරණ. නි-රහත්ව වැටීම.

අක්ෂර නිපදකප්පමාන. පු-සමාස වන පදයන් - ගේ අතිය නොගෙණ වෙන පදයක අතිය ගැනීම, අත්පද වී ප්‍රධාන බහුමිනි සමාසය.

අක්ෂර නිපුක. න-අත්තනාත්, එකිනෙක.

අක්ෂර නිපාද. පු-අත්තනාත්, වෙනත් වාදයක්.

අක්ෂර නිපින. නි-අත්තනි පවත්වන ලද, අත්තරමුණුවල පවත්වනලද. නොයෙක් අත්තරමුණුවල පැවැති.

අක්ෂර නි. ඉ-රහත්පලය, රහත්ව. “අක්ෂර නි අත්තනාත්”

අක්ෂර නිපාණික. පු - එනම් 1 වෙනි රහත්වනත්තේ, කොණ්ඩකුකු නෙමේ වතුසාත්තනාවබෝධය කළ හෙයින් අක්ෂර කොණ්ඩකුකු නම් විය.

අක්ෂර නිපත. න-රහත්සිත, අතීත්පල සිත, දූනගණිම පිණිස යොදනලද සිත.

අක්ෂර නිපාණ. න-(න-අ + කුණ) මොහය, නො - දුන්ම, අවිදුම.

අක්ෂර නිපාණික. පු-නොදන්නා තැනැත්තා

අක්ෂර නිපාණි. පු-අභයා, නොදන්නා තැනැත්තා, අභයයා.

අක්ෂර නිපා. නි (අ + කු. d හු අවබෝධ, දූනගණිමෙහි + න) දූනගණිතලද, අව - බෝධකළ, දූනගණි.

අක්ෂර නිපා. නි (න=අ + කු. d හු අවබෝධ, දූනගණිමෙහි + න) නො දූනගණිතලද, අවබෝධ නො කළ, අප්‍රකට.

අක්ෂර නිපාණික. නි - (න-අ + කු. නක) අප්‍රසිඛ. නොතැ, කුති නොවන. ‘කුති’ බලනු.

අක්ෂර නිපාණිකවෙස. පු-අප්‍රසිඛවෙස, රහසි ගතව හැසිරීමේ ආකාරය, වෙස්වලාගැන්ම.

අක්ෂර නිපාණි. පු-දූනගණි තැනැත්තා, ප්‍රාභයා

අක්ෂර නිපාණි. පු-දූනගණි තැනැත්තා. “ධම්මසං අක්ෂරාණං භවිසුනති.”

අට්ඨකද්දක. න-අභට්ඨකද්දය, පා අට්ඨක ඇත්ත.

අට්ඨකද. පු-පා අට්ඨක ඇත්තා, මකුළුවා, ශරණමාගයා. “සරණ” බලනු.

අට්ඨම(ක.) නි-අට්ඨෙති. එනම් පසේබුදුන් වහන්සේ.

අට්ඨමඛගල න-අට්ඨගල; සඬ්ඛ, වකක, පුණ්ණකුමභ, ගද්ද, සිරිවච්ඡ, අභිකුස, ධජ, සොවණ්ණික යයි කියන ලද සක්ඛෙහිය, වක්ඛලක්ඛණය, පුත්තලසය, ගද්දුධය, සිරි-වසය, අකුසසය, ධවජය, සෝවානිය යන මහල් ලකුණු අට. බ්‍රාහ්මණ, ගො, හුතාගත, සාණ්ණි, ඝාත, ආදිත්‍ය, ජල, රාජ යන අට හෝ සිංහ, වෘෂ, හස්ති, ජලකුමභ, ව්‍යඤ්ජන, ධවජ, සඬ්ඛ, දීප යන අට, පු-මහල් ලකුණු අටක් පිහිටි අශ්වයා.

අට්ඨමඛගලසං පු-ඔද්‍රව, වාලඛිය, බෙල්ල, දූලවර, සිවුකුරය යන අටකන්හි සුදු ලප පිහිටි ශ්‍රෙණි අශ්වයා.

අට්ඨමභාපුරිසවිතකක. පු-1. අපට්ඨව්‍යසායං ධම්මො, නායං ධම්මො මහිව්ඡස්ස; 2. සනතුට්ඨස්සායං ධම්මො, නායං ධම්මො අසනතුට්ඨස්ස; 3. පට්ඨිතකස්සායං ධම්මො, නායං ධම්මො සඬ්ඛණ්ණිකාරාමස්ස; 4. ආරාධි-විරියස්සායං ධම්මො, නායං ධම්මො කුසිතස්ස; 5. උපට්ඨිතසතිස්සායං ධම්මො, නායං ධම්මො මුට්ඨස්සතිස්ස; 6. සමාති-තස්සායං ධම්මො, නායං ධම්මො අසමාති-තස්ස; 7. පඤ්ඤාවතො අයං ධම්මො, නායං ධම්මො දුපපඤ්ඤස්ස; 8. නිපපඤ්ඤාරා-මස්සායං ධම්මො නිපපඤ්ඤවරතිතො, නායං ධම්මො පපඤ්ඤාරාමස්ස පපඤ්ඤවරතිතො; යන විතකී අට. (අභිගුහනර. 8. නි)

අට්ඨමිවජනන. න-මිවජාදිට්ඨි, මිවජාසඬ්ඛකප, මිවජාවාචා, මිවජාකමමනන, මිවජාආජිව, මිවජාවායාම, මිවජාසති, මිවජාසමාධි යන අට.

අට්ඨමිජජා. ඉ-විද්දිතාදි ඤාණ අට.
විපස්සනාඤාණමනොමසිඬි
ඉභිප්පහෙදො ‘ප්‍රච්චිද්ධසොතං,
පරස්ස වෙතොපරියායඤාණං
පුබ්බෙතිවාසානුගතඤ්ඤා ඤාණං,
දිබ්බඤ්ඤා චක්ඛාසවසංඛයො ච
එතාති ඤාණාති ඉධංගිවිජජා.

විද්දිතාඤාණය, මනොමයසාඛිය, සාඛිප්‍රහෙද ඤාණය, දිව්‍ය ශ්‍රොත්‍රඤාණය, පරචිත්තවිජා-නනඤාණය, පුච්චොතිවාසානුසාරී ඤාණය, දිව්‍යචක්ඛුරතිඤාණය, ආලොකණයකරඤාණය යන නුවණ අට.

අට්ඨමිධ. නි-අභට්ඨකාර, අට්ඨාදාරම්.

අට්ඨමිධකායසාගඛිතිය. න-කය පිළිබඳ බුහුටි බැව් (=නොහික්මුනු කම්) අට. ‘කායපා-ගඛිතිය’ බලනු.

අට්ඨමිධදුක්ඛත. න-1. පුබ්බපයොග දුක්ඛත, සහපයොගදුක්ඛත, අනාමාසදුක්ඛත, දුරු-පචිණ්ණදුක්ඛත, විතයදුක්ඛත, ඤාතදුක්ඛත, ඤාතතිදුක්ඛත, පටිස්සවදුක්ඛත යන අට.

අට්ඨමිධපාන. න-අභට්ඨකාර පානවතී. මී, මුද්දිරජපලම්, බොරළුදමුනු, උපුල්අල, ඇටකෙහෙල්, මස්කෙහෙල්, අඹ, දඹ යන අභට්ඨවතීයෙන් කළ පානවතී අට.

අට්ඨමිමොක්ඛ. පු-විඤ්ඤාණ ආකාසකසිණ-යන් හැර ඉතිරි අට කිසුණුහි විමොක්ඛ වසයෙන් උපදවාගත් රූපාවචරඛ්‍යාන අට. (අත්ථසාලිනී විමොක්ඛ කථා බලනු.)

අට්ඨමිසති. ඉ-අට්ඨස්ස. 28.

අට්ඨසත. න-එකසිය අට, 108.

අට්ඨසතනිකා. ඉ එකසිය අටක් ප්‍රහෙද ඇති තෘෂණාව.
රූපතණනා, සංගුතණනා, ගතිතණනා, රසතණනා, ථොට්ඨබ්බතණනා, ධම්මතණනා යන සය කාම රූප අරූප යන තුනෙන් ගුණ කළ කල්හි 18 ක් වේ. එය ආධ්‍යාත්මික බාහිර දෙකින් ගුණ කළ කල්හි 36 ක් වේ. එය නැවත අතීත අනාගත වතීමාන යන තුනෙන් ගුණ කළ කල 108 ක් වේ.

අට්ඨංස. නි-(අට්ඨ + අංස) අටැස්, අටපැති ඇති, අටපට්ටම්.

අට්ඨාදස. නි-දස අට, 18.

අට්ඨාන. න-නිකරුණ, සිදුනොවන කාරණය, හෙතුරහිත කාරණය.

අට්ඨානානිසංකරා. පු-අනායාමිව්‍යවහාර අට, සදෙස්ස කථා අට. එනම්: අදිට්ඨි දිට්ඨි-වාදිතා, අසුතෙ සිතවාදිතා, අමුතෙ මුතවාදිතා, අවිඤ්ඤාතෙ විඤ්ඤාතවාදිතා, දිට්ඨි

අද්වයවාදිනා, සුතෙ අසුතවාදිනා, මුතෙ අමුතවාදිනා, විඤ්ඤානෙ අවිඤ්ඤානවාදිනා = නොදක්නා ලද්ද දක්නා ලද්ද කීම, නො අසන ලද්ද අසන ලද්ද කීම, සාණ ජිව්‍යා කාය යන තුනෙන් සපයී කොට නො දැනගන්නා ලද්ද එසේ දැනගන්නා ලද්ද කීම, මනො විඤ්ඤාණයෙන් නො දැනගන්නා ලද්ද එසේ දැනගන්නා ලද්ද කීම යන සතර හා දන්නා ලද්ද නො දන්නා ලද්ද කීම යනාදී වූ මීට ප්‍රතිපක්ෂ කීම් සතරද යන අටයි.

අධ්‍යාපන සම්ප්‍රදාය. පු-පදලාලිතාදිං සදහා යෙදිය යුත්තත් තුසුදුසු තැනෙක්කි යෙදීමේ නීතිය.

අධ්‍යාසි ක්‍රි-(අ + ඍ. d. හු. ගතිනිවුතනියං = ගමන් නැමැත්තෙහි-ස + ඊ) සිටියේය.

අධ්‍යාසි. d රු-ගතියං, ගමන්හි, අණක්කි, ගමන් කෙරෙයි.

අධ්‍යාසි. කි-(අධ්‍ය + ඉ) අභිවත්, අභි ඇති.

අධ්‍යාසි. න-අසා, ඇට, එලාදිත්තේ බිජු.

අධ්‍යාසි. පු-අකුරු දහසයකින් යුත් ඡන්දස, අපටි නම් ඡන්දස.

අධ්‍යාසි. න-ඇටය, අසාසය, ඇටසාකිල්ල.

අධ්‍යාසිදලි. ඉ ඇටකෙහෙල්, ඇටවලින් යුත් කෙහෙල්.

අධ්‍යාසිකල. පු-ඇටසාකිල්ල, අසාපුඤ්ඤ.

අධ්‍යාසිකලාණ. න-උත්තම සත්‍රින්ගේ ගරීර-යෙහි පිහිටන කලාණ ලක්ෂණවලින් එකක් - "පඤ්ඤාකලාණ" බලනු.

අධ්‍යාසිසංඝ්‍රහ. ඉ-ඇටසාකිල්ලය යන සංඝ්‍රහ.

අධ්‍යාසින. කි (අ + ඍ d. හු. ගතිනිවුතනියං = ගමන් වැළැක්වෙහි-ඉ + න) නො සිටී.

අධ්‍යාසිමය කි-ඇටමුවා, ඇටවලින් නිපදවන ලද, ඇටවලින් කළ.

අධ්‍යාසිමඤ්ඤ. න-ඇටමුදුලු, ඇටතුළ පවත්නා මොලය,

අධ්‍යාසිලල. න-වටකුරු කුඩාගල, වටකුරු බොරළුකැටය.

අධ්‍යාසි(ස)සංඛලිකා. ඉ-ඇටසාකිල්ල.

අධ්‍යාසිසංඛාම. පු-ඇට ගැලපීම, ඇටසාකිල්ල.

අධ්‍යාසිසංඛාමය. පු-ඇටරූප, ඇටගොඩ.

අධ්‍යාසි. d හු-ගතියං, යාමෙහි, අටහි.

අධ්‍යාසි. d තු-අටතෙ, හැසිරීමෙහි, අටහි.

අධ්‍යාසි න-එනම් තීරය. එනම් ගණන, අබබ. කෝටි සියක් ලක්ෂය. 'අබබ' බලනු.

අධ්‍යාසි. න-හැසිරීම, ඉබාගාතේ යාම, එහෙ මෙහෙ යාම.

අධ්‍යාසි(නි). ඉ-ඇඳ, ඇඳවන, ඇඳවියල, ඇඳ-විටිම.

අධ්‍යාසි. න-සනදෙය, තුනී නො වන දෙය. කි-ශක්තිමත්, බලවත්.

අධ්‍යාසි. ඉ-ගණකාණුපාහනය, සම්පට්ඨිපයක් ඇති වහන, ශක්තිමත් මිරිවැසිය.

අධ්‍යාසිකිනි. පු-කාලය රකින්නා, කාලා-මුලාදානියා.

අධ්‍යාසිසංඝාය. පු-වනවර සොරුන්ගේ කොපය, පල්භොරුන්ගේ කිපීම, වල්-භොරුන්ගේ කිපීම.

අධ්‍යාසි. ඉ-වනය, අරණය, කාලාව.

අධ්‍යාසිමුඛ. න-වන දෙර, වනයට ඇතුල්වන නැන.

අධ්‍යාසි. d. හු-අභියෝගයෙහි, මනා යෙදීමෙහි, අබ්බති, උත්තාහ කෙරෙයි, මනාව යොදයි.

අධ්‍යාසි. කි-අසාස, උපභොග පරිභොග වස්තූන් ගෙන් සමුද්‍රණී, ධනවත්, පු-ඊශ්වරයා, අසාසයා, කොටස. න-සම්භාගය.

අධ්‍යාසික. පු-අසාසයා, ඊශ්වරයා, මහත් සම්පත් ඇත්තා.

අධ්‍යාසිකිනි. පු-අභියක් ඇස් ඇත්තා, කණා, එක ඇස්ක් නැත්තා.

අධ්‍යාසිකුසි ඉ-සරස්නුවාව, සිවුරෙහි සරස් අතට ඇති නුවාපටිය.

අධ්‍යාසිමය න-අවෙන් අභිය, සතර, අබ්බතින් අට පිරෙණ ගණන, හතහමාර.

අධ්‍යාසිනිය.)නි-අභියක් අඩුකුණ, දෙකහමාර. අධ්‍යාසිනියා) "අධ්‍යාසිනියසිකාපද සතානි."

අධ්‍යාසිනියාහසා. න-දෙරියන් විසන.

අධ්‍යාසිනෙලස. කි-අභියක් සහිත තෙලෙස, අබ්බතෙලස, දෙලහමාර.

අඩුදණ්ඩ(ක). පු-දෙරියන් පමණ වූ මුගුර.
“අඩුදණ්ඩකෙහිපි නාලෙනහි”.

අඩුමාස. පු අඩුමාසය, දින පසලොස්.

අඩුමාසක. න-අඩුමාසකය, මාසක භාගය.
‘මාසක’ බලනු.

අඩුමාසික. නි-අඩුමසකට සැහෙන, අඩ-
මසකට අයත්.

අඩුමුණ්ඩක. පු-හිස අඩක් මුඩු නැනැත්තේ.
නි-අඩක්මුඩු, පැත්තක ඉසකෙස් කැපීම
ඇති.

අඩුසොග. පු-ගරුඛපක්ෂාකාර සෙවෙහි ඇති
ගෘහය, ගුරුලා දෙපැත්තට තවු විදහාගත්
පරිදි වූ පියස්සෙන් යුත් ගෘහය, පලදෙකේ
ගෙය.

අඩුසොජන. න-අඩුසොදුන, යොදුනෙන්
බාගය, දෙගව්ව.

අඩුරතන. පු-අඩුරාත්‍රිය, මධ්‍යම රාත්‍රියෙන්
කොටසක්.

අඩුරතනි. ඉ-අඩුරාත්‍රිය, මධ්‍යමරාත්‍රිය.

අඩුලකක. පු-අලකකයෙන් අඩිය, දෙපත.

අඩුසුඩු. නි-අඩියක් අඩු සතර, තුණහමාර.
“අඩුසුඩානි පාටිභාරිය සහසානි
දසොසානි”.

අඩුසුරක. න-උදරයෙහි රොමරාජිය නැබීම.

අඩි. d. රු අණ්ඩකේ, අණ්ඩසංඛ්‍යත ලිඛනාථී
යෙහි, අණ්ඩනි,

අණ්ඩ. පු න-අණ්ඩකොෂය, පක්ෂි ආදීන්ගේ
බිජුවට, පුරුෂ නිමිතත, දිය පසුම්බිය.

අණ්ඩක. පු-බිජුවටින් උපන් සකියා, පක්ෂියා,
මත්ස්‍යයා. නි-රඵ.

අණ්ඩප. පු-බිජුවටින් උපන්නහු, පක්ෂි සපී
ආදීහු

අණ්ඩප. නි-බිජුවටින් උපදනා (සකියා.)

අණ්ඩසමගව. පු-අණ්ඩජයා.

අණ්ඩුපක. න-දරණුව, සුමුඵව

අණ්ණ. න-ජලය, දිය.

අණ්ණව. පු-සමුද්‍රය, මුහුද, යටත්පිරිසෙයින්
යොදුනක් ගැමුර හා පලල ඇති ජලාශයද
අණ්ණව යයි කියනු ලැබේ.

අණ්ණවකුවනී. ඉ-අණ්ණවකුක්කිය, සමුද්‍රය,
මුහුද, “අණ්ණව කුවනී. බොහොමානො
බාලසුරියො විය.”

අණ. d. භූ-සද්දෙ, ශබ්ද නිර්මෙති, අණති,
ශබ්ද කරයි.

අණ න-සාණ, නය.

අණ්ම. පු-සාඛියෙන් ශරීරය කුඩා බවට
පැමිණවීම.

අණ් (නී) ක. න-බලසෙනහ, යුඩහමුදව,
ඇතිය.

අණ්කට්ඨ. පු-රජුන්ගේ ශරීරාක්ෂක සමුදව,
රජුන්ගේ ආරක්ෂක හමුදව.

අණ්කිනි. ඉ-සෙනාව, සෙනාසෙදය.

අණු. නි-සාලය. පු-පරමාණු. “පරමාණු”
බලනු.

අණුක. නි-සාලමාත්‍රය, විකදෙය, මදපමණ.

අණුමතන. නි-සාලමාත්‍රය, සාලප්‍රමාණය,
මදපමණ.

අණුසහගත. නි-ඵකාබඩ, ඵකට බැඳී
පවත්නා.

අතන. පු-වික්කුණය, සිත. ශරීරය. සාහායය.
පරපරිකල්පිත ආතමය. පරමාතමය.

අතනකත. නි-තමා විසින් කළ, තමා විසින්
උපදවන ලද.

අතනකාම. පු-තමාට වැඩ කැමැති
නැනැත්තා.

අතනකාර. පු-අහභිකාරය.

අතනකිලමථ. පු-ආතමකිලමථය, තමාගේ
ශරීරයට වෙහෙස දීම.

අතනකිලමථානුසොග. පු-ශරීරය කලානත
කිරීමෙහි යෙදීම, ශරීරයට දුක් දීමේ
යෙදීම, පුරාණ කාශ්‍යපාදි නිථිකයන් විසින්
කෙලෙස් නැවීමේ උපායයි ලොව ප්‍රකට
කළ තමාට පිඩා පමුණුවන තවුස් දම්නි
යෙදීම, අතනකිලමථානුසොගය හා කාම-
සුබලලිකානුසොගයන් අත්හලයුතු අත්ත
දෙකකැයි බුදුහු වදාළ සේක.

අතනගුතන. නි-තමා පිණිස රැකගන්නාලද

අතනගුතනා. ඉ-වදුරු මැ.

අනගභනි. ඉ-ආනම්ගොපනය, නමා රුක ගැණීම.

අනගසඤ්ඤ. ති-ආනම්වධය, නමා නැසීම.

අනගණ්ණ. පු-නමාගේ නාමය සොෂා කරන්නා, නමාගේ නම කියා ගන්නා, කොහා, කවුඩා

අනගජ. පු-නමාගෙන් උපන් දරුවා, නමාට ද දරුවා

අනගඤ්ඤ. පු-තමන් දන්නා නැතැත්තා, නමාගේ තත්ත්වය දත් නැතැත්තා.

අනගඤ්ඤ. පු-(අනත+ඤ) ආනම්නීය, දිට්ඨ ධම්මක - සම්පරායික - ලොකික ලොකො-තතර වූ නමා පිළිබඳව පවත්නා අනීය

අනගදණ්ඩ. පු-නමාට දඬුවම් දීම, තම ශරීරයට දුක් දීම.

අනගදහන. පු-ආනම්දමනය කළ නැතැත්තා.

අනගදිට්ඨි. ඉ-ආනම්දූෂ්ටිය, සකකායදිට්ඨිය.

අනගදිප. පු-නමාගේ ප්‍රතිෂ්ඨාව. ති- නමාම පිහිටකොට ඇති.

අනගහනප. පු-නමා තැවීම කරන්නේ, අත්මකල්මටය කරන්නේ.

අනගහිස. ති-නමා අයත්, සවකිය, නමා සතු.

අනගනො පද. න- වතනමානාදි අට්ඨ විභකඤ්ඤාගේ පරව ඇති පද සය සවකිය ප්‍රයෝජනය සිදුකරනු පද අනගනො පද නම්. මේ වෛරයාකරණයන්ගේ ව්‍යවහාරයකි.

අනගපටිලාභ. පු- ආත්මභාව ප්‍රතිලාභය, උත්පතනිය ලැබීම.

අනගපටිත්ත. න-ආත්මාරක්ෂාව, නමා රුකීම.

අනගපටිත්තාපන. න-ආනම්කල්මටානුයෝගය, නමා තැවීම.

අනගපටිභව. පු-නමාට ලැබෙන පරිභවය.

අනගභාව. පු-ආනම්භාවය, උත්පතනිය, ශරීරය.

අනගභු. පු-බ්‍රහ්මයා. මහාබ්‍රහ්මයා.

අනගමන. ති-සතුටුයිත් ඇති, ප්‍රසන්නයිත් ඇති.

අනගමනතා. ඉ-ප්‍රසන්නයිත් ඇතිබව, සතුටු-සිත් ඇතිබව.

අනගමාන. පු-"මම මෙබඳු කෙනෙක්ම"යි නමා කෙරෙහි පවත්නා මානය.

අනගවධ. පු-ආත්මවධය, ශරීරයට හෝ නමාට ලැබෙන වධය.

අනගවාද. පු-ආත්මවාදය, ආත්මදූෂ්ටිය, සකකායදිට්ඨිය.

අනගවාබ්බ. පු-ශරීරපිබ්බාව. නමාට ලැබෙන පිබ්බාව.

අනගවෙතනහන. පු-නමාගේම මහන්සියෙන් ජීවත් වන නැතැත්තා.

අනගසමහව. ති-නමාගෙන් උපන්, තමාගෙන් හටගත්. පු-ආත්මභාවලාභය.

අනගසමභුත. ති-නමාගෙන් උපන්.

අනගසරණ. න-නමාගේ හෝ නමාට පිහිට කොට ඇති.

අනගහිත. ති-නමාට වැඩ කැමති, තමාගේ අභිවාසිය කැමති.

අනගාධිප. පු-නමාම අධිපති කොට පවත්වන නැතැත්තා.

අනගාධිපක. පු-නමා අධිපති කොට ඇත්තා.

අනගාධිපතෙසා. න-නමා අධිපති කොට පවත්නා බව, පු-නමාගේ ගුණය අධිපති කොට (ප්‍රධාන කොට) ගෙන දුසිරිතෙන් මිදී දුසිරිතෙහි යෙදී වාසය කරණ නැතැත්තා.

අනගාධින. ති-නමාට අධිකි, නමා පිළිබඳ.

අනගානඤ්ඤ. පු-(අනත+අනඤ්ඤ) ආනම්-නනීය, තමහට අවැඩ.

අනගානුදිට්ඨි. ඉ-ආනම්දූෂ්ටිය, සකකායදිට්ඨිය.

අනගානුයෝග. පු-නමා යෙදීම, නමා ක්‍රියාවක යෙදවීම.

අනගානුවාද. පු-නමාට අපවාද කීම, නමාට දෙස් පහළ කිරීම.

අනගානුවාදහය. න-නමාට අත්‍යයාගෙන් ලැබෙන ගැරහීම ආදියට බිය වීම.

අනනිව්ඡන්ද. පු-තමන් පිණිස යමක් කැමැති වීම,

අනන්‍ය ලිඛිත ති-(නන්‍ය ලිඛිතං = අනන්‍ය ලිඛිතං)
පුලලිඛිත සත්‍රී ලිඛිතාදි ව්‍යවහාරයක් නැති
දෙය, ආබ්‍යාතය.

අනතුකකංසන. ත-(අතන + උ + කංසන)තමා
උපස් කිරීම.

අනතුදෙදස. ති-තමා උදෙසා පාවති, තමා
නිසා පවත්නා.

අත්තුපනාසික. පු-(අතන + උප + නාසික)
තමාවෙත එළවන ලද, තමා වෙත පමුණු
වන ලද.

අනෙතසා. ඉ-ඔප් වූ සත්‍රී, මල්වර වූ
තැනැත්තී.

අසු. d. වු-යාවනෙ, ඉල්ලීමෙහි. අසෙති,
අසියති, ඉල්වයි.

අසු. අ-මෙහි.

අසු. පු-ප්‍රයෝජනය, ශබ්දානුභාවය, අභිවෘද්ධිය,
ධනය, ප්‍රවෘත්තිය, ගුණය. කමාදිපදානු, කරුණු,
විනාශ, පථය, අවරපථනය යනාදියෙහි.
න-අසනයට යාම.

අසුං. අ-විනාශය, නැසීම.

අසුංගම. පු-අසනයට යාම. ඉරහඳ බැසීම.

අසුංකථා. ඉ-අවුචාව, පද්ධිවර්ණනාව.

අසුංකර. පු-වැඩකරු, හිතවත් තැනැත්තා,
යහපත කරන්නා.

අසුංකරණ. ති-වැඩ කරණ, අභිවෘද්ධිය
සිදුකරණ.

අසුංකාම. ති-වැඩ කැමැති, හිතකැමැති.

අසුංකුසල. ති-අනුයෝගී දක්ෂ, වැඩෙහි දක්ෂ.

අසුංගම. පු-අසනයට යාම, ඉරහඳ බැස යාම.
විනාශය.

අසුංගමන. න-අසනයට යාම, විනාශයට
යාම.

අසුංගමණ. න-සුත්‍රයන්හි අසු ශබ්දයාගේ
ගැඹීම.

අනන්‍යාන. ති-සිය පණ නැසීම, තමා මැරීම.

අසුචර. පු අභිවෘද්ධියෙහි හැසිරෙණ
තැනැත්තා.

අසුචර්ජාතක. පු-අනුයෝගී බවුලුවන්නා.

අසුචරියා. ඉ-යහපතෙහි හැසිරීම.

අසුංකුසල. පු-අනුයෝගී දක්ෂ තැනැත්තා.

අසුංග. ති-අතුල, අතුරුණලද.

අසුංගන. න-පුරාණ, රුකකි ආදී ලිඛිත
අභිධේය මාත්‍රය.

අසුංගනය. පු-නිදේශය වශයෙන් දක්වන
ලද අභියෝගී විසාර ප්‍රතිනිදේශ වශයෙන්
දැක්වීමේ ක්‍රමය.

අසුංගනනි. ඉ-අනුයෝගී පැහැදිලි බව

අසුංගස. පු-හිත අනුව බලන්නා, වැඩක්
දන්නා තැනැත්තා.

අසුංගසි. පු-අනුයෝගී දක්ෂා සුලු තැනැත්තා

අසුංගමම. පු-අනුයෝගී හා ධර්මය.

අසුංගනය. පු-අනුයෝගී වශයෙන් ශබ්දයන් දැනගැනීම
හා ප්‍රත්‍යක්ෂ, අවකල්පන, අනුමාන වශයෙන්
අනුයෝගී දැන ගැනීමේ ක්‍රමය-ථිතිය-නියමය.

අසුංගනනි. න-අසනයට ප්‍රත්‍යයන් ගේ
තද්ධතාවය.

අසුංගසි. පු-නිසා කාරක ආදිවශයෙන්
අනුයෝගී ගේ සංඛ්‍යාතය.

අසුංගනර. න-අනුයෝගීතාවය, අනුයෝගීතාවය.

අසුංගනර විසුංගන. න-වෙත අනුයෝගී
ඇඟවීම.

අසුංගන. ඉ-යාවසුච, ඉල්ලීම.

අසුංගසිසිසි. ඉ-අනුයෝගීවබෝධය, අනුයෝගී
භූතය.

අසුංගසිසිසි. පු-අනුයෝගී දක්ෂාසුලු
තැනැත්තා.

අසුංගසි. න-අනුයෝගී හා පද. අනුයෝගී පිළිබඳ
භූමිවිධි පද. සංඛ්‍යාතය, පක්ෂය, විවරණ,
විභජන, උත්තරානුකූල, පසුකුණු යන
සිය.

අසුංගසිසිසිකනය. පු-ඉති ශබ්දය හා නො-
යෙදී තනිව යෙදෙන අනුයෝගීවබෝධක පද
ක්‍රමය.

අසුංගසි. න-අනුයෝගී, සකකා, අසුංගසි,
එව ආදී අනුයෝගී පුරුණය සඳහා යෙදෙන
නිපාත.

අසුංගසිසි. න-අනුයෝගී නැසීම, වැඩ නැසීම,
අභිවෘද්ධිවිනාශය.

අක්ෂරය. ති-අක්ෂරයට පැමිණි, අවරගිරට ගිය.

අක්ෂරය. න-පුරිසආත්ම ආදී වූ ලිඛනයා ගේ අභිධේයය මාත්‍රය.

අක්ෂරය. පු ඇතිරීම කරන්නා.

අක්ෂරය. න-ඇතිරීම, ඇතිරිල්ල, ඇතුන් පිට අතුරණ විත්‍ර කම්බිලිය.

අක්ෂරය. ක්‍රි (අ + ටර d. හු + ති) අතුරයි, ඇතිරිලි එලයි.

අක්ෂරය. පු-අභි රසය, අභිය දුනගැණීමෙන් ඇතිවන ප්‍රතිරසය. සෝවාන් ආදී සතරමග-පල ලැබීමෙන් ඇතිවන රසය.

අක්ෂරය. ති-අභියට වසග, කාරණයෙහි ඇළුනු.

අක්ෂරය. පු-අභිවාදියා, අභිය කියන සුළු කැනැත්තා.

අක්ෂරය. පු-අභියාසත්‍රය, ධන ඉපයීම පිළිබඳ ශාස්ත්‍රය.

අක්ෂරය. න-අභි දැක්වීම, අභිය ප්‍රකාශ කර දීම.

අක්ෂරය. ඉ-අභිවණිණිනාව අභි-කථාව, අටුවාව.

අක්ෂරය. පු-අභිය හොඳ හැටි තේරුම් ගැණීම,

අක්ෂරය. ති-අභියෙන් යුක්ත, අභිය හා තේරී පවත්නා.

අක්ෂරය. ඉ-අභිසිතිය. මනෝරථ සිතිය. අදහස් සම්පූර්ණ වීම.

අක්ෂරය. අ-අභිවශයෙන්, කරුණුවසයෙන්, හෙතුවසයෙන්.

අක්ෂරය. පු-අභිවබෝධය. අභිඥනය.

අක්ෂරය. පු-එනම් අලඛකාරය.

අක්ෂරය. පු-ඇතිරීම, පතුරුවා හැරීම, දිග හැරීම.

අක්ෂරය. පු-අභිය නො කියා හැරීම.

අක්ෂරය. අ-ඇත, ඇත්තේය, විද්‍යානාභාවයෙහි.

අක්ෂරය. පු-යාවකයා. ති-අභි ඇති, පල ඇති, ප්‍රයෝජන ඇති.

අක්ෂරය. ඉ-විද්‍යානාභාවය, ඇතිබව.

අක්ෂරය. පු-විද්‍යානාභාවය, ඇතිබව.

අක්ෂරය. පු-‘අක්ෂර’ බලනු.

අක්ෂරය. පු-යාවකයා. ති-ඉල්වන.

අක්ෂරය. අ-ර්ෂභාපූජික උපගමනයෙහි.

අක්ෂරය. ක්‍රි (අස d හු. හුවි, විමෙහි + තු = ක්‍රි. ධානිකනයට ලොපයි.) වේවා, සිදු වේවා.

අක්ෂරය. පු අභෝඛාරය, අභි උපුටා ගැනීම.

අක්ෂරය. ඉ-අභෝතපතනය, කාරණයක් ඇති වීම.

අක්ෂරය. ඉ-අභි පරික්ෂා කිරීම.

අක්ෂරය. ති-අභියෙන් යුක්ත, අභිවත්.

අක්ෂරය. අ-මෙහි යන අභියෙහි.

අක්ෂරය. පු-නමට ද ව උපත් තැනැත්තා, දරුවා.

අක්ෂරය. ති අධික ආශා ඇති.

අක්ෂරය. ඉ අධිකාශාව, බලවත් තෘෂණාව.

අක්ෂරය. ඉ-අධිකආශා ඇතිබව, බලවත් ආශා ඇතිබව.

අක්ෂරය. d හු. සාත්‍යවචනමතෙ, නිත්‍යගමනයෙහි; අතති, නිත්‍යයෙන් යෙයි.

අක්ෂරය. ති-තකීරතිත, තකීණය කිරීම් නැති.

අක්ෂරය. ති-තකීයෙන් බැසගත නොහැකි.

අක්ෂරය. ති-තකීණය නොකරණ, තාර්කික නොවන.

අක්ෂරය. ති-තකීණය නොකළ, තකීණ රහිත ව පැවතී.

අක්ෂරය. අ-බහුලික සමාස යෙහි විශේෂණවූ අභිය අත්‍ය පද්‍යානුගත යෙන් නොගන්නා ලැබේ නම් එයයි.

අක්ෂරය. ති-අසත්‍ය, බොරු.

අක්ෂරය. ඉ (න = අ + තනන) අප්‍රධාන භාවය.

අක්ෂරය. ති-(අ + තනි) අකුසිත, තෙමිරි නැති.

අක්ෂරය. න-බ්‍රහ්මලෝක 16 න් 13 වැන්න අතපසයි. නැවීමක් නැති නිසා අතපස යයිද කියති. මහා කල්ප 2000 ක් මෙහි ආයුෂ වෙයි.

අනිපිය. ති-කාප්තියට නො පැමිණවිය හැකි, කාප්තිරහිත.

අනමමය. පු-කෘෂණාදූෂ්ටිමානරහිත, තණහා දිට්ඨිමානයෝ තමමය නම් වෙත්. ඔවුන්ගේ අභාවය අතමමය නම් වේ.

අනලමපසය. ති-පත්තුල නො දතහැකි ගැඹුරු, ඉතාගැඹුරු.

අතාණ. ති-රක්‍ෂාස්ථානයක් නැති, ආරක්‍ෂා නැති

අතාරණ. න-තර්ණය නොකිරීම, එහෙය නොවීම, එතර නොවීම.

අතරමාන. ති-ඉක්මන් නොවන, කඩිසර නොවන. 'තරමාන' බලනු

අතරි. ක්‍රි-(අ+තරි. d හු තරණේ, එතර විමෙති+ඊ) එතෙර වූයේ ය, පිනුයේ ය.

අතාරි. ක්‍රි-'අතරි' බලනු.

අති. අ-අතියය, අනතභාව, හාශාථී, පුජා, අතික්‍රමණ, අතීතනි, ප්‍රශංසා, දෘඪ යනාදියෙහි.

අති. d හු. බකුනෙ, බැදීමෙහි. අනතනි, බදිසි.

අතිඉසාර. පු-අධිකෙශවරයා, ඉතා ඉසුරු ඇත්තා.

අතිඋසාර. පු-ඉර ඉතා ඉහලට නැගී උදය කාලය.

අතිකඩ්ඪිති. ක්‍රි-(අති+කඩ්ඪි. d හු කඩ්ඪිනෙ, ඇදීමෙහි+ති) ඉතා තදින් අදිසි. වෙහයෙන් අදිසි පස්සට අදිසි.

අතිකකනන. ති-ඉක්මමතලද, පහව ගිය. ඉක්මවු.

අතිකකම. පු-අතික්‍රමය, ඉක්මවා යාම.

අතිකකමණ. න-ඉක්මවීම. ඉක්මවා යාම.

අතිකකමනි. ක්‍රි-(අති+කමු. d හු. පද-විකෙබපෙ, පය නගා යාමෙහි+ති) ඉක්මවයි, පසුකර යෙයි.

අතිකකමි. ක්‍රි-(අති+කමු. d + ඊ. ඊහට හුසව යි.) ඉක්මවූයේ ය, ඉක්ම ගියේය.

අතිකකමිතුං. අ-ඉක්මවන්ට, වෙනස් කරන්ට, කඩ කරන්ට.

අතිකඩණ න-(අති+බණ) ඉතා සැරීම. වේලාව ඉක්මවීම.

අතිකත. ති-අධික ව කල, කල උපකාරයට වැඩියක් කල.

අතිකසාන. න-ඉතා ඇදීම, නොතවත්වා ඇදීම, ඇදගෙනයාම.

අතිකාල. ති-ඉතාකල, අධිකකලපැහැය ඇති. ඉතාකල්ඇතිව, වේලාසත.

අතිබාන. ති-ඉතා සාරණලද.

අතිබිණ. ති-(අ+තිබිණ) අකඩ්ඪ, නියුණු නොවන.

අතිබිසං. අ-(අති + බිසං) වහා, ඉතා ඉක්මනට.

අතිග. ති-ඉක්ම ගිය, ඉවත්ව ගිය.

අතිගව්‍යති. ක්‍රි (අති + ගමු. d =ව් + ති) ඉක්මවා යෙයි.

අතිගාලා. ති ඉතා දූඪී, ඉතා තද, ඉතා සැර.

අතිශෝර. ති-ඉතා රළු, ඉතා කුරිරු, ඉතා තපුරු.

අතිවරණ. න-ඉක්මවා හැසිරීම, සීමා ඉක්මවා හැසිරීම, සාධකය සම්පූර්ණයෙන් ඉක්මවා හැසිරීම, නොසිරිතෙහි යෙදීම, අනා-වාරයෙහි හැසිරීම.

අතිවරනි. ක්‍රි-ඉක්මවා හැසිරෙයි. කාමයෙහි වරදවා හැසිරෙයි.

අතිවරියා ඉ ඉක්මවා හැසිරීම.

අතිවාර. පු අතිවරණය. ඉක්ම පැවැත්ම. වරදවා හැසිරීම.

අතිවාරිණි. ඉ-සියනිමියා ඉක්මවා හැසිරෙන්නී, සොරකිමියන් සොයන්නී.

අතිවිරං. අ-ඉතා බොහෝකාලය, ඉතා දීර්ඝ කාලය.

අතිවච. අ-ඉක්මවා, අතික්‍රාන්ත කොට.

අතිව්‍යති. ක්‍රි-(අති+ව්‍ය. d හු. ඉව්‍යායං, කැමැත්තෙහි+ති) ඉක්ම කැමති වෙයි. වෙන් ව යෙයි.

අනිව්‍ය(න)නු. න-මහකුඩය, මහතිර-වරණය.

අනිජහනි. ඉ-එනම් ඡන්දස, පාදයෙක්හි අකුරු තෙළෙසෙක් ඇති ඡන්දස

අනිජාත ති-පියාට වඩා අධිකගුණයෙන් යුක්ත ව උපත්.

අනිතණන ති-අධිකතෘණෝ ඇති, එක අරමුණක තොයෙක්වර අධික ආසා උපදවන.

අනිතත. ති-තෘප්තියට නොපැමිණි, තික්ත තොවන.

අනිත්. න-(ත=අ+තිත්) තොතොට, වැරදි තිත්ථිය.

අනිතරනි. ත්‍රි-(අති+තර d හු. තරණේ. එතෙර විමෙති + ති) පසු කර යයි. එහෙය යයි.

අනිපි. පු-ආගනනුගයා, අමුත්තා.

අනිතුවස්. ති-ඉතානිඤ්ඤ, ඉතානිස්.

අනිතුවසි. ඉ-මහත්සන්තොමය, ඉතා සතුව.

අනිද. න-මහාදුනය අධික කොට දීම.

අනිදුරුණ. ති-ඉතා දුරුණු, ඉතා කුරිරු.

අනිදිවා. අ-ඉතා දවල.

අනිදිසනි. ත්‍රි-(අති+දිස+ති) බොහෝ විසාර දක්වයි. එවැනි කොට දක්වයි.

අනිදිට්ඨි ඉ-මිථ්‍යාදූෂිටිය.

අනිදුක්ක. න-ඉතාදුක්ක, මහදුක්ක.

අනිදුරෙ. ති-ඉතාදුර.

අනිදෙව. පු-දෙවැනිදෙව, දෙවියන්ට දෙවි වූ තැනැත්තා. දෙවෙහ්‍රයා. සඵලයන්වහන්සේ.

අනිදෙස. පු-(අති+දිස-උච්චාරණේ)කියාලීම කියාපෑම. ව්‍යපදෙශානිදෙස, නිමිත්තාදි දෙස, තද්දරාපානිදෙස, තත්ත්වභාවානිදෙස, සුත්‍රානිදෙස, කායභාවානිදෙස යයි අනිදෙසය සවැදූමිවේ.

අනිබාවන. න- { ඉක්මවා දීම, සීමා ඉක්මවා
අනිබොන. න- { යාම, කරුණ ඉක්මවා යාම.

අනිබිනි. පු-අකුරු දහනවයකින් යුත් ඡන්දස, අතිබාති නම් ඡන්දස.

අනිබොනවාරි. ති-පු-සිවුපසය පස්විකා වල දත, නුවණ ඉක්ම හැසිරෙණ,

අනිබොවන. න ඉතා සේදීම.

අනිනාමෙති ත්‍රි-(අති+නමු d හු. නමනෙ, නැමීමෙහි+ති) කල් ගත කරයි.

අනිනිව. පු-ඉතා නිව, ඉතා පහත්, ඉතා මිටි.

අනිනෙති. ත්‍රි-(අති+නි. d වූ නයෙ, පැමිණ විමෙහි+ති) ගෙණ එයි, සපයයි.

අනිසාහො. අ-වැඩි කාලය, අධිකකාලය, ඉතා වේලාසත.

අනිසාදන. ත-ඉතා දීම, බොහෝකොට දීම.

අනිසාසඛිග. පු-කායභිකගේ වැඩිපුර පැනීම.

අනිසාසත්. ති-අතිප්‍රශංසා, බොහෝ කොට පසසනලද.

අනිසාසඛි. පු-අධිකප්‍රමාදය. බොහෝ පමාවීම. අධික විසාරය.

අනිපනති. පු-(අති+පනි ගමනෙ) සල පැනීම.

අනිපථිච්චාග. පු-අධික කොට දීම, මහාදුනය.

අනිපසාති. ත්‍රි-(අති+දිස d හු=පසා+ති) සොයා බලයි, පරීක්ෂා කරයි.

අනිපාත. පු-හෙලීම, අතික්‍රමය, ඉක්ම යාම.

අනිපාතෙති. ත්‍රි-(අති+පත d වූ. ගමනෙ, යාමෙහි+ණ+ති) හෙලයි, තසයි, වනසයි.

අනිපිඛලකි. ති-බලල් ඇස් ඇති.

අනිබහල. ති-ඉතා සන, බොහෝ ගතකම ඇති.

අනිබාමෙති. ත්‍රි-(අති+බා d. හු. බාධායං-පෙළීමෙහි+ණ+ති) අධික කොට පෙළයි.

අනිබාහෙති. ත්‍රි-(අති+වහ+ණ+ති) ඉක්මවයි. දුරට එළවයි.

අනිබාලන. ති-ඉතා දැඩි, ඉතා මහත්.

අනිබාතනි. පු-(අති+වි+අප පාප්‍රණනෙ) ප්‍රමාණය ඉක්මවා පැතිරී යාම

අනිබාපනදෙස. පු-වාක්‍යයෙක්හි අදහස් කළ කායභීය ඉක්මවා පැවැති දෙය.

අනිබ්‍රහ්ම. පු-බ්‍රහ්මයාටත් වඩා ශ්‍රේෂ්ඨයා. බුදුරජ.

අනිමුඛෙනි. ක්‍රි-(අති + මුඛ d. භූ වසිනො, වැඩිමෙහි + හේ + නි) අධික කොට වඩයි. මහානාද කරයි.

අනිහාර. පු-ඉතාබර, අධිකබර.

අනිහාසි. ති-ඉතා බර ඇති, ඉතා බරපතල වූ නපුරු.

අනිභුක්කන්. ක්‍රි-(අති + භුජ d. රු. හොජනෙ, අනුභවයෙහි + නි) බොහෝ කොට බුද්ධි. අධික කොට අනුභව කරයි.

අනිභූතන. ති-බොහෝ අනුභව කළ.

අනිහොති. ක්‍රි-(අති + භූ d. භූ. සත්‍යායං, විමෙහි + නි) අභිභවනය කරයි, ජය ගනීයි. රවටයි.

අනිමඤ්ඤති. ක්‍රි-(අති + මන d. දි. ඤාණෙ, දැනීමෙහි + නි) ඉක්මවා සිතයි. නොසලකා සිතයි. අතිමානය කෙරෙයි.

අනිමඤ්ඤනා. ඉ-ඉක්මවා සිතීම. අතිමානය.

අනිමහන. න-අතිශය, ඉතා බොහෝ, අධික, ද්‍රව්‍යවාචිකල-ති.

අනිමනාප. ති-ඉතා මන වඩන, ඉතා සතුටු ඵලවන.

අනිමනොහර. ති-ඉතා සිත් අලවන, ඉතා අගය ඇති.

අනිමමායති. ක්‍රි-ඉතා ආදරය කරයි, අතිශයින් ප්‍රේම කරයි.

අනිමහනන. ති-ඉතා මහත්, ඉතා ලොකු 'ඉ-අනිමහති(නති)'

අනිමාන. පු-අධිකමානය.

අනිමානි. පු-ඉතා මානය ඇත්තා.

අනිමානුෂක. පු-මිනිස්ගතිය ඉක්මවූ උතන-මයා.

අනිමාපෙති. ක්‍රි-(අති + මප. d. වු. මාපනෙ, මැවීමෙහි + හේ + නි +) මවයි.

අනිමුඛර. ති-ඉතා දෙබමුළු, ඉතා රළුවවන ඇති, අතිශයින් මූරු.

අනිමුත්තක. පු-යොහොලු.

අනිසකක. පු විජ්ජාකාරයා, යකදුරා, මනු-කාරයා.

අනිසාමන. න-අධික කොට ඉල්ලීම.

අනිසුච. පු-ඉතා තරුණයා.

අනිරතති. ඉ-මහරු, මධ්‍යම රාත්‍රිය

අනිරසා. ති-ඉතා මිටි, ඉතා කෙටි.

අනිරාජ. පු-මහරජ, රාජාධිරාජයා

අනිරිච්ච. අ-ඉතිරිකොට.

අනිරිච්චති. ක්‍රි-(අති + රිච d. වු. විශෝජනා-දිසු, වෙන්වීම ආදියෙහි + නි) ඉතිරි වෙයි.

අනිරිතන. ති-අධික, වැඩි. ඉතිරි.

අනිරිච. අ (අති + ඉච) ඉතා ම.

අනිරෙක. පු-වැඩිපුර, අධික, වැඩි.

අනිරොචති. ක්‍රි-(අති + රච d. භූ. දිනතියං, බැබළීමෙහි + නි) බබළයි, අධික ව බබළයි. කැමති වෙයි.

අනිරොචන. න-ඉතා බැබළීම. ඉතා දිලිසීම.

අනිරින. ති-ඉතා ඇලුනු, ඉතා ම සැඟවුනු.

අනිරුඛ. ති-ඉතා රළු, ඉතා දුෂ්කර.

අනිරොම. ති-අධික ලොම් ඇති.

අනිචා. අ-(අති + චි) ඉතාම, අධික.

අනිචතනති. ක්‍රි - (අති + චතු d. භූ. චතනනෙ, පැවැත්මෙහි + නි) ඉක්ම පවතියි.

අනිචස. පු යටත් ව විසීම.

අනිචාකා. න-අටවැදූරුම් අනායාච්චන, ව්‍යතික්‍රම, ප්‍රකාශකච්චන, නිත්‍යපෙරදූරි වචන කීම.

“අනිචාකාං තිතිකකිසං

දුස්සිලො හි බහුජ්ජනො.”

අනිචාන. පු-අධිකචානය, වෙනවත්චානය, කුණාටුව.

අනිචායති. ක්‍රි-(චා. d. දි ගතිබකිනෙසු, යාමය, හැමිමය යන මෙහි + නි) අධික ව හුලං හමයි.

අනිචාහ. පු-ඉසිලීම, ඉක්මවීම, උසුලන්නා.

අනිචිකාල. පු-ඉතා අවේලාව, සවස.

අනිවිජ්ඣනි. ක්‍රි-(අති + විධ d. දි + විජ්ඣනෙ, විදීමෙහි + නි) විනිවිදිය, සිදුරු කෙරෙයි-“යථාහාරං දුච්ඡනං වුට්ඨි සමතිවිජ්ඣනි, ඵලං අභාවිතං විතතං රාගො සමතිවිජ්ඣනි.”

අතිවිෂකත. න-ඒතිවිදීම. සිදුරු කිරීම.

අතිවිය. අ-ඉතා ම, වැඩියක්.

අතිවියසට්ඨ. ති-ඉතා බහුලව හරණ ලද.

අතිවියසාස. ති-ඉතා විශ්වාස ඇති, පු-ඉතා ඇදහිල්ල, ඉතා විශ්වාසය.

අතිවියසාසික. ති-ඉතා විස්වස් ඇති.

අතිවියසුත. ති-අති ප්‍රසිද්ධ, ඉතා පතල.

අතිවුඛ. ති-ඉතා වාඛ, ඉතා මහලු.

අතිවෙට්ඨනි. ක්‍රි-(අති + වෙ + d. වු. වෙට්ඨනෙ, වෙට්ඨමෙති + ති) ඉතාම වෙලයි. අධික කොට ගෙනීම කරයි.

අතිවෙලා. ඉ-බොහෝවෙලා.

අතිසකකරී. ඉ-අකුරු පසළොස්කින් සුත් ඡන්දස, අතිසකකරී නම් ඡන්දස.

අතිසක්කර. පු-එහෙ මෙහෙ ඇවිදීම.

අතිසගග. පු-(අති + සජ - සබ්බ) ම විසින් කුමක් කළයුතුදැයි විචාරණ ලද්දකුට මෙනම් දේ කරවයි කටයුත්ත පමණක්ම අනුදැනීම.

අතිසණ්ඨ. ති-ඉතා සිලවු.

අතිසනන. ති-ඉතා සන්සිදුකු, අතිශයින් සන්සුන් වූ.

අතිසය. පු-අත්‍යාචාරය, ප්‍රකෘතිය, වැඩිබව.

අතිසයනි. ක්‍රි-(අති + සි. d. හු. සයෙ, සයනය කිරීමෙහි + නය + ති) ඉක්ම යෙයි.

අතිසර. පු-අතිවාරය, ඉක්මවා හැසිරීම.

අතිසරනි. ක්‍රි-(අති + සර d. හු. ගතියං, යාමෙහි + ති) අතිවාර කෙරෙයි.

අතිසායං. අ-ඉතා සවස, ඉතා හැන්දුව.

අතිසායණ. පු-ඉතා සවස.

අතිසායන. න-(අති + සි-සයෙ) විශේෂය හෝ අත්‍යාචාරය.

අතිසාර. න-ඉක්මම. පු-අතිසාරරොගය.

අතිසිපිල. ති-ඉතා ලිහිල්, ඉතා බුරුල්.

අතිසිත(ල). ති-ඉතා සිතල, අධික සිත.

අතිවුහන. පු-(අති + වච-ව්‍යතනියං) අලභිකාර ශාස්ත්‍රයෙහි දැක්වෙන වාක්‍ය ද්‍රෝණියක්, ලෞකික අර්ථය ඉක්මවා නිශ්චලද්ද අත්‍යක්‍ය නම් වේ.

අතිසුණ(න). පු-උමතු සුතබයා.

අතිසුර. ති-ඉතා සුර, පු, ඉතා සුරයා, ඉතා දක්‍ෂයා.

අතිසුරතා. ඉ-ඉතා සුර බව.

අතිහට්ඨ. ති-ඉතා සන්තොෂ ඇති.

අතිහරණ. න-බැහැර කිරීම, ඉවත ගෙන යාම.

අතිහරනි. ක්‍රි-(අති + හර d. හු. හරණේ, හැරීමෙහි + ති) බැහැර ගෙනයයි.

අතිහිත. ති-බැහැර කළ, ඉවත් කළ, ගෙන එතලද.

අතිහිත. ති-ඉතාලාමක, ඉතා පහත්.

අතිහිලයනි. ක්‍රි-(අති + හිල + d. වු. අනාදරේ, අනාදරයෙහි + නය-ති) අතිශයින් නිෂ්කරයි.

අතිත. ති-අතික්‍රාන්ත, ඉක්ම ගිය, පසු වී ගිය, ඉකුත්.

අතිතංස. පු-අතිතකොටස, පසු ගිය කාණ්ඩය.

අතිතසොබන. ති-ඉක්ම ගිය තරුණභාවය ඇති.

අතිතාරමමණ. න-පසුගිය දේ අරමුණු කිරීම.

අතිරක. ති-පරතෙරක් නැති. මහත් පිරිසිදීමක් නැති.

අතිරදසයි. ති-පරතෙර නොදක්නාසුලු

අතිරිත. ති-නිරණය නොකළ, නිශ්චය නොකළ.

අතිව. අ-ඉතා ම, අතිශයින්.

අතුරිත වාදිකා. ඉ-බුදුරජාණන් වහන්සේ ගම් නියමිතම් දනවු ආදියේ දිනකට යොදුන, අඛ යොදුන බැගින් පිඩු සිහිම් ආදියෙහි යම් ගමනක් වැඩමවන සේක්ද ඒ ගමන අතුරිතවාරිකා නම් වේ.

අතුල. ති-අසමාන, අසදෘශ.

අතුලතෙජ. ති-අසමාන තෙදැති.

අතුලිත. } ති-අසමාන, සම නොකටහැකි.
අතුලිය. }

අනතුකතංසන. න-බහුක්‍රාන්ත බවක් හෝ සමාදන්වූ බ්‍රිතභ්‍යාදි ගුණයක් නිසා මා වැනි කවරෙක් ඇද්දැයි තමා උසස් කොට ගැනීම.

අනෙකිවස්. ති-පිළියම් කිරීමට නොහැකි, පිළියම් නොකට හැකි ආනන්තරිය වැනි පවුකම්ද මේ ගණයට වැටේ.

අනා. අ-මෙහෙන්, මොහුගෙන්, මොහු කෙරෙන්.

අඵ. අ-අනන්තරාභී, පදපුරණ, පුරාණ, ප්‍රශ්න, යනාදියෙහි.

“අඛිකාරෙ මඛගලෙ වෙව
තිප්ඵනෙන අවධාරණේ,
අනන්තරෙ වපාදනෙ
අඵ සද්දො පවත්නති”

අඵඛණ. ත-වතුර්වෙදයෙන් එකක්වූ අඵර් වණ වේදය, “අඵඛණ මනෙතා තාම අඵඛණක වෙද විනිතො පරාපසාන කරො මනෙතා” අභොදිසතුත් මරා යාග කරණ පිළිවෙල උගන්වන වෙදයෙකි. තිරස්චිත විද්‍යාවක් ලෙස බුදුසමය උගන්වයි.

අඵඛ. න-අඵච්චෙදය, වතුර්වෙදයෙන් සතර වන වෙදය.

අඵචා. අ-අනියමාභීයෙහි, නොහොත් තැන හොත් යන අභියෙහි.

අඵෙන. ති-නොසොර, පවිත්‍ර-“අඵෙනෙන සුචිතුනෙන අත්තනා විහරති”

අඵො. අ-අනන්තරාභී, පුරාණ, ප්‍රශ්න, පද පුරණ යන මෙහි.

අඵුලලවස්. ත-(න+ඵුලලවස්) d විද+ණ්‍ය, ද+ණ්‍ය ජ්.) අඵුලලවස්භාවි ලහුතා ආපනති යයි කියූ බැවින් සුඵ වරදෙහි පැණවූ ඇවැත් විශේෂයෙකි. එනම්:- ඵුලලවය, පාවිතතිය, පාරිදේසනිය, දුක්කට, දුක්ඛාසිත යන පඤ්චා පනතින් අඵුලලවස් නමින් කියවෙයි.

අද්ද d. භූ. ගමනසාවනෙ, ගමනෙහි, ඉල්ලී මෙහි. අද්දති, යෙයි. ඉල්ලයි.

අද්ද d. වු. නිංසායං, නිංසාවෙහි, අද්දෙති, අද්ද යති, නිංසා කරයි. පෙලයි.

අද්ද ති-ආර්ද්‍ර, තෙත්. ත-ඉභුරු.

අද්දක. ත-ආර්ද්‍රක, අඹුඉභුරු.

අද්දකති. ක්‍රි-(දිස d. භූ. පෙකකණේ-බැලී-මෙහි+ථ. දිසබාහුවට. ‘දකක’ ආදෙශ යි. ආදියෙහි අකාරය ආගම යි.) දුටුයේ ය, බැලූයේ ය.

අද්දබ්බවුතති. පු-ද්‍රව්‍යයෙහි නො පවත්නේ අද්‍රව්‍ය වෑන්ති නම්. ආබ්‍යාත භාවයයි.

අද්දස(සා). ක්‍රි-දුටුයේ ය, දැක්කේ ය.

අද්ද. ඉ-අදනැකන.

අද්දයති. ක්‍රි-(අද්ද d වු. තෙමනෙ, තෙත් කිරීමෙහි + ණය + ති) තෙමයි, තෙත් කෙරෙයි.

අද්දවලෙපන ත-(අද්ද + අව + ලෙපන)තෙත් දෙසින් ආලෙප කිරීම, දියසෙවෙල් ආදිය කෑම. ති-එය ඇති. “අද්දවලෙපනා උපබාරියො පකකඤ්ඤනති”

අද්දවිට්ඨක. ත-පෙනෙල මල්, කළුපැහැය. අද්දි. පු පථිතය, පව්ව.

අද්දිත. පු-අර්දිතයා, පිහිතයා. ති-මඛතාලද.

අඛ. පු-අභිය, අසමභාගය, මාගීය, කාලය, අඛාල, න-සමභාගය.

අඛගත ති-කල් ගිය, වයස් ගිය, පරණ වූ.

අඛග. } පු-මගියා, පවිකයා.

අඛවඤ. - අභිවඤ්ඤා, අඛසද, අට්ඨක දින සද.

අඛවඤ්ඤ. ඉ-කපුතිරුස්සවාලු.

අඛදණඛ. පු-අභිදණඛ, සතර රියන් දිග දණකින් දෙකට පලාගත් දඬුකඛ.

අඛනිය ති-මාගීයෙහි වූ, මග නියුතු, මාගීයෙහි යෙදුනු, කලක් පවත්නා.

අඛමතන. පු-අභිමාත්‍රය, අඛිත, ව්‍යඤ්ඤා කාරය.

අඛමණඛල. න-කුඛාමැහිලි, සිටුරේ කුඛා අතුකැබලි.

අඛමස. පු-මාසාඨිය, අඛමස, 15 දවස අඛමස්ස.

අඛමසික. ති-අඛමසකට (හෝ අඛමස්සකට) සුදුසු.

අඛණයාග. පු-ඒ ඒ ඡන්දසුන්ගේ ප්‍රකාර ගමන මාගීය.

අඛණ්ඩන. න-අඛණ්ඩන, යොදුන්බාගය-“යොජන” බලවු.

අඩසමමුත්ත න-සතර පාදයන්ගෙන් පාද දෙකක් දෙකක් සමව සිටින ලෙස බදින වෘත්තය, අඩසමවෘත්තය.

අඩා. අ-එකාන්තයෙහි, නිශචිතාභියෙහි.

අඩාන න මාගීය, පාර, දීඝිමාගීය, කාලය.

අඩානදරථ. පු-මාර්ගකලාන්තභාවය, ගමන් වෙහෙස, ගමන්විඩාව.

අඩානපටිස්සම පු ගමන් වෙහෙස, අඩාන-දරථය.

අඩානමග්ග. පු-දීඝිමාගීය

අදාර. න-දොරනැති සෙනසුන,

අඩි. ඉ-විභිවිද ගිය හැකි විවිධ

අඩිස. පු-මාර්ගිකයා, මගියා

අමය. නි-දෙපරිද්දකින් නොවන, එකක් ම වන, සත්‍ය

අමයවාදී. පු-දෙපරිද්දකින් පවත්නා කථා නොකියන තැනැත්තා, සත්‍යකථා ඇත්තා, තථාගතෑන් වහන්සේ.

අභුහකි. නි-ද්‍රෝහ නොකරණ.

අභුම. නි-අසිරි, ශාශවන නොවන, තිරනැති.

අබෙඤ්ඤාසාණ. පු-(අභි + ඉඤ්ඤ + පාසාණ) අභිවඤ්ඤාකාරපාමාණය. සදකම්පහණ.

අබෙඤ්ඤාමහස. පු-(අ + වෙඤ්ඤා + මහස) දෙපරිද්දකින් නොවන සිත් ඇත්තා

අබෙඤ්ඤාවචන. පු එකාකාරයකින් පවත්නා වචන ඇත්තා, සත්‍ය වචන ඇත්තා.

අබෙලාභාවචන. පු-සාකරනිත වචන ඇත්තා, සත්‍යවාදියා.

අබ්‍යන්ත. න-විශේෂණය හේතු කොටගෙන විශේෂණයාගේ අභිය අධික වීම.

අද. d භු-භක්කණේ, කැමෙහි. අදති, කසි, අනුභව කරයි.

අදසි. පු-අනුභව කරන්නා, කන්නා.

අදසිභි. නි-ගින්නෙන් දහලද, පිලිස්සුනු දේ.

අදණ්ඩ පු-නො දඹුවම. නි-දඹුවම් නොවන. දඹුවමට නුසුදුසු.

අදනන. නි-අදමිත, දමනය නොකළ, නොදඹුනු.

අදනනාදන. න-වස්තු හිමියා විසින් කසින් හෝ වචනයෙන් නොදෙන ලද යම් කිසිවක් ගැණීම, අදිනනාදන ශබ්ද මීටම නමකි.

අදන. න-අනුභවය. ආහාරය.

අදසන න-අදගීතෘ, කොදක්ම, විනාශය, ලෝපය.

අදසන න-(අ + දසක) දෘඩවූ රහිත වස්තුය.

අසන. න-ආහාරය, අනුභවය. පු-පියාගත.

අද. ත්‍රි-දනය කෙළේය, දුන්නේය - “දනං අද ධාරයි නිව්වසිලං.”

අදන. න-නොදීම, පරික්‍ෂාග නොකිරීම.

අදස. පු-දසකමින් මිදුනු තැනැත්තා, තිදහස් වූ තැනැත්තේ, සෙවණාලාරියා.

අදි. d භු. බකුතෙ, බැඳීමෙහි අනුති, බදිසි.

අදිමස. නි-නොදක්නාලද, නුදුටු.

අදිමසචෝතනා. ඉ-නොදක්නා ලද්දකුගේ ප්‍රකාශය, පිළිවිසිම් වෙසෙසක්.

අදිමසසහාය(ක). පු-නුදුටු යහළුවා, සහෞ-ආදිය ගණ්‍යදෙනු කර ගැණීමෙන් මිත්‍ර ව සිටින්නා.

අදිති. ඉ-සුරමව, දෙවමානාව.

අදිතිනාන. පු-සුරමවගේ ප්‍රතා, දෙවියා.

අදිනන නි-දනය නොකළ, නුදුන්, පරිත්‍යාග නොකළ.

අදිනනපුබ්බ නි-නුදුන්විණි, පෙර නොදෙන-ලද, දනය නොකළ.

අදිනනාදන. න-(අ=න + දිනන + ආ + දන) නුදුන්දෙය ගැණීම.

අදිනනාදසී. පු-හිමියන් විසින් නුදුන්දෙය ගන්නා තැනැත්තා.

අදින නි-(අ=න + දින) ජම් නොවන, බැගැ නොවන, දිළිඳු නොමන, කෙලතොලු නොවන

අද්. අ-නොහොත්, නැතහොත්

අද්කම්. නි-දුක් නොවන, නිදුක්.

අද්කම්මසූචි. නි (අ=න + දුක්ඛ + අ + සුච) දුක්ඛාප නොවන, සැපයූ නොවූ දුක්ඛ-තොවූ, උපෙක්‍ෂාවෙදහි.

අද්විතීය. නි-දේශපාත්‍යනීතිකයා ද්විතීය, අවසාන අද්විතීය, ප්‍රථමය, පාචනීය, පාච්ඡිකය, දුකකට, දුකකට යන අවස්ථා පස අද්විතීය නම්.

අද්විතීය. නි-නමට දෙවැනියෙන් නැති, දෙවැනි නොවන. තෘතීය රනිත. "ද්විතීය" බලනු.

අද්විතීය. නි-මිත්‍රයෙහි නොවූ, පොරොන්දු කඩ නොකරණ.

අද්විතීය. නි-අභිසංක, පීඩා නොකරණ. ද්‍රෝහ නොකරණ.

අද්විතීය. නි-දුරනොවන, සම්ප, ලග.

අද්විතීය. නි-නොකෙලෙසන. නිරපරාධ.

අද්විතීය. නි-දුෂණය නොකටයුතු. නිදෙස්. නිරපරාධ

අද්විතීය. න-සතුන් ඇල්ලීමට යොදන උගුලක්.

අද්විතීය. නි (අ=ත + ද + ණ) නොදියයුතු, දෙන්නට නොවෙන.

අධිම. නි-නිදිත. නිව. පහත්. අසම්පූර්ණ.

අධිමණික. පු-නිය ගත් අය, නය ගැනිය.

අධිමිණ. පු-අනුත්ට නයගැනි වන්නා.

අධිමම. පු-න-අධිමය, පාපය, ධර්මනොවන පද්ධිය.

අධිමමකම. න-අධිමකමය, ධර්මය විරුධ-කමය.

අධිමමවර්ගය. ඉ-අධිමයෙහි හැසිරීම, ධර්මයට විරුධ හැසිරීම.

අධිමමරාග. පු-අධිමරාගය, අසුතුරාගය, අන්-සතුදෙයෙහි ආලය ඉපදවීම.

අධිමමවාදි. නි අධිමවාදි, අධිමය කියනසුලු.

අධිමමික. නි අධාර්මික අන්දමින් යුත්.

අධර. නි-යට, නිව. පහත්.

අධර. පු-දනනාවරණය, ඔහුය, නොල.

අධි. අ-අධික, ප්‍රධාන, අධ්‍යයන, අධිභාන, ප්‍රාප්ති, නිශ්චය, උපරිතාව, අභිභවන, යන අර්ථයන්හි

අධික. නි-වැඩි, ඉතා, බොහෝ.

අධිකක. පු-අධිකාරම, සතිස්වැදූරුම කමයෙහි නියුක්තයා, නි-අධිකාර කරණලද, සම්බන්ධ කරණලද.

අධිකතර. නි-ඉතා වැඩි, ඉතා බොහෝ.

අධිකතාපරමවන. පු-ප්‍රසන්න සමමුඛයා හැර අනිකෙකු කීම සම්බන්ධ වන.

අධිකත්වවන. න-නිත්ද, ප්‍රශංසා පිණිස වැඩිය ආරොපනය කරණලද වන.

අධිකරණ. න-ආධාරය. හෙතුව, විනිශ්චය, නඩුව, විවාදාධිකරණ, අනුවාදාධිකරණ, ආපනතාධිකරණ, කිවාධිකරණ යන සතර. "යං අධිකිච්ච සමථා වතතනන්ති තං අධිකරණනති වෙදිතබ්බං.

අධිකරණකාරක. නි-නඩුකියන, න-සත්වන ආධාරකාරකය.

අධිකරණසමථ. පු-අධිකරණ (=නඩු) සන්සිද-වීම. 'සත්තාධිකරණ සමථ' බලනු.

අධිකරණික. පු - විනිශ්චයකාරයා, නඩු විසඳන්නා.

අධිකරණි. ඉ-කිණිහිර.

අධිකවන. න-ව්‍යාකරණ සුත්‍රාදියෙහි දැක්වෙන අසීමිති, අනන්‍යතාණ ආදිය.

අධිකාර. පු-අධිකත්‍රියාව, අධ්‍යක්ෂකම, කළ මනාකාරකම, අධික කොට කිරීම, පරිත්‍යා-ගය, ප්‍රාථමිකව.

අධිකාර. පු-න-ධුරය, තහවුර, ව්‍යාකරණ-යෙහි සවාදූරුම සුත්‍රයන් අතුරෙන් එක් සුත්‍රක් හා අනික් සුත්‍රක් හෝ පදයක් සම්බන්ධ කිරීම.

අධිකාරිකා (පු-අධ්‍යක්ෂයා, ඒ ඒ කටයුත්තෙහි අධිකාරී) ප්‍රධානියා.

අධිකුච්චන. න-කෙටීම. දන්ගෙහිය. මස්-ලොඹුව, මස් කපන කොළොම්බුව.

අධිකිච්ච. නි-(කර + ඊච්ච) අරභයා, උදෙසා.

අධිකුසල. න-ශ්‍රේණිකුසලය. සමථවිපක්ෂතා අධිකුසලතාව.

අධිකොච්චන. න-කෙටීම. මස්ලොඹුව, දන්ගෙහිය.

අධිකොච්චිත. නි-කෙටූ, කොටනලද. මස් කරණලද.

අධිකොධිත. නි-ඉතා කුපිත කළ, අධිකලෙස කොප කළ.

අධිගහන. පු-අධිපති විම, ප්‍රධාන විම, අධිගෘහිත විම.

අධිගහනිත. ති (අධි + ගහ-න) අධිගෘහිත වූ, ආවිභවූ, අධිපති භාවයට පැමිණි.

අධිගව්‍යති. ක්‍රි-(අධි + ගවු d. හු ගතිමහි - යාමෙහි (ධාතූන්තයට 'ව්' ආදේශය + ති) පැමිණෙයි, ලබයි.

අධිගණනාති. ක්‍රි-(අධි + ගහ d. කි. උපාදානෙ ගැණීමෙහි + න්‍යා + ති) පිළිගනීයි, අධිගෘහිත වෙයි.

අධිගන න-පැමිණීම පු-ආයතීයා. ති - ලොකොත්තරධර්මාධිගමය කළ, පැමිණෙන ලද, ප්‍රතිවෙධ කළ.

අධිගම. පු-අවබෝධය, මාගීඵලාවබෝධය ශුණය, පිළිගැණීම.

අධිගමනනරධාන. න අධිගම තම් වූ සතර-මගය සතරපලය සිවු පිළිසිඹියාය ෂබ්භිඤ්‍ය ත්‍රිවිද්‍යා යන මොවුන්ගේ අතුරුදන් විම. අධිගමය විනාශ විම.

අධිගමෙහි. ක්‍රි-(අධි + ගවු d. හු. + නේ + ති) ලබවයි. පමුණුවයි.

අධිවව. අ-නිසා ඉගෙන.

අධිවවකා. ඉ-පච්ඡිද්‍රව්‍ය, පච්ඡිගබරය.

අධිවවසමුප්පනති. ඉ හෙතුආදියක් නොමැතිව නිකරුණේ හටගැනීම, ඉබේම ඉපදීම.

අධිවවසමුප්පනන ති-(අධිවව + සං + උප්පනන) නිකරුණේ උපන්, පු-හෙතුප්‍රත්‍යය රහිතව තමාද ලොකයද උපන්නේය යන වාදය.

අධිවවාපනතික. පු-කලින්කල ඇවතට පැමිණෙන හිසුව, “අධිවවාපනතිකොති යො කදවි කදවි ආපතනිං ආපජ්ජති.”

අධිවිණණ. ති-පුරුදු කළ, රැස්කළ.

අධිවිතන. න-උත්තම විතනය, භාවනාසිත, විදගීතාපාදක අභට සමාපත්ති සිත, මාගී-ඵලසම්ප්‍රසක්ත සිත

අධිවිතනසිකකා. ඉ - අධිවිතනය පිළිබඳ ඉගැන්වීම, සූත්‍රපිටකය.

අධිවෙන. න-උසස්සිත, අභිත්ඵල විතනය.

අධිජෙගුවජ. ති-ඉතාපිළිකුල්, ඉතාකැන.

අධිධාක. පු-ඉටාගන්නා නැහැත්තා.

අධිධාති. ක්‍රි-අධි + ධා. d. හු. ගතිනිවුත්තං = ගමන්නැවැත්මෙහි + ති) ඉටාගනී.

අධිධාන. න-ඉටාගැන්ම, සච්ච සිතාගැන්ම, ආධාරය, සිටීම.

අධිධානාභාර. පු-සූත්‍රාගත දුකට, සමුදය, ජාති, ජරා, කාමතණ්‍හා, භවතණ්‍හාදී ධර්මයන්ගේ අවිකල්පන සංඛ්‍යාත විශේෂ-යෙන් විකල්පනය නොකොට දැක්වීම අධිධානාභාර නම්.

අධිධායක. පු-අධිඡාන කරන්නා, අධ්‍ය-ක්ෂයා.

අධිධිත. ති-ඉටාගත්, අධිඡාන කළ.

අධිධිති. ඉ-ඉටීම, අධිඡාන කරගැන්ම.

අධිදෙව පු-දෙව්‍යාතිදෙව්‍යත්වහන්සේ, දෙව්‍යත්තේ දෙවියා, බුදුරජ

අධිපන පු-හෙලීම, වැටීම.

අධිප(ක) } පු-අධිපති, නායක, ප්‍රධාන වූ,
අධිපති. } ඉසුරු ඇති.

අධිපඤ්ඤා. ඉ උත්තමප්‍රඥාව, තිලකුණුආකාර පිරිසිඳීම ඇති විදගීතා ප්‍රඥාව, මාගීඵල සම්ප්‍රසක්තප්‍රඥාව.

අධිපඤ්ඤාසිකකා. ඉ-උත්තමප්‍රඥාව පිළිබඳ ශික්ෂාව, අතිධර්මපිටකය.

අධිපජ්ජති. ක්‍රි-(අධි + පද. d. දි ගතියං = යාමෙහි + ය (ධාතූන්තය සහිත 'ය' හට 'ජා' ආදේශ හා විතයි.) = ජ්ජ + ති පැමිණෙයි.

අධිපජ්ජිත. ති-අධිකව ප්‍රාචීනා කළ, නිතර පැතු

අධිපනති. ක්‍රි (අධි + පන. d. හු. ගමනෙ = යාමෙහි + ති)හෙයි, වැටෙයි.

අධිපනන. න-වැටීම, පහත්වීම, පාතට වැටීම.

අධිපතිකා. ඉ-මදුරුවා.

අධිපනිත. පු-සම්ප්‍රාප්ත, පැමිණි, යටත් කළ.

අධිපාන. පු-කැපීම, වැටීම, හෙලීම.

අධිපානෙති. ක්‍රි-(අධි + පන. d. හු. ගමනෙ = යාමෙහි + නේ + ති)හෙළයි, කබයි.

අධිපාය. පු-අතිප්‍රාය, අදහස.

අධිපායන. පු-වෘක්කරණ සුත්‍රයන්හි දැක්වෙන ප්‍රධාන අර්ථය පමණක් නොගෙන වෘත්තිකාරකයන් විසින් අදහස් කරන ලද අර්ථය.

අධිපායන. ති-අදහස් කරන ලද.

අධිබ්‍රහ්ම. පු-ප්‍රධාන බ්‍රහ්මයා, මහබ්‍රහ්මයා.

අධිබ්‍රහ්මය. ක්‍රි-(අධි + බ්‍රහ්ම d. වු. බ්‍රහ්මයා = පෙළුමෙහි + නි) බ්‍රහ්මයා කෙරෙහි, පෙළයි.

අධිහවන. ක්‍රි (අධි + හව d. හු සහනයා = විමෙහි, උ ඔ = අව + නි) අතිහවනය කරයි, මැඩපවත්වයි, ප්‍රධාන වෙයි.

අධිහවන. න අතිහවනය, මැඩපැවැත්වීම.

අධිහාසන. ක්‍රි (අධි + හාස d. හු වාචනයා = කීමෙහි + නි) කියයි, මනාකොට ප්‍රකාශ කරයි.

අධිභූ පු-ඉසුරු ඇත්තා, ප්‍රධානතා.

අධිභූත. ති අධිපතිබවට පැමිණි.

අධිභෝගි. ක්‍රි-(අධි + භූ d. හු සහනයා = විමෙහි, උභ = ඔ + ඊ) අතිභවනය කෙළේය. සි-අතිභවනය කෙරෙහි.

අධිමතත. ති-අධික, බොහෝ, පමණ ඉක්ම ගිය.

අධිමතතභා. ඉ-අධික උත්සාහය.

අධිමන. න-අධිවිතනය.

අධිමාන. පු-අධිකමානනය, මාගීඵලයන්ට නො පැමිණ ද විදගීනොපකෙලයන් නිසා රැවටි මාගීඵලයන්ට පැමිණියෙමයි සිතා ගැනීම.

අධිමානික. ති-(අධි + මාන + ඉක) අධිමානය ඇති.

අධිමාස. ති අධිකවූ මාසය, සම්භර අවුරුදු වලදී පසළොස්වක් පොහොය දෙකක් වෙති, එසේ වූ විට අධිමාසයයි කියති අධික අවුරුද්ද අවුරුදු 4 කට වරක් එයි. අධි එනී ගවජනිති අධිකො, අධිකො මාසො අධිමාසො.

අධිමුච්චනි. ක්‍රි-(අධි + මුච. d. දි. මොචන = මිදීමෙහි + නි) මිදෙයි. නිශ්චය කෙරෙයි.

අධිමුච්චන. න-මිදීම, බකුනියෙන් මිදීම. නිශ්චය කිරීම.

අධිමුච්චන ති-නිශ්චය කරන ලද, ඉටන ලද.

අධිමුච්චන. ති-මුර්ච්ඡා වූ, අධිගෘහිත වූ.

අධිමුතත. ති-මිදුනු, බකුනියෙන් මිදීම. නිශ්චය කළ.

අධිමුතනි. ඉ-ඉගැනීම, ප්‍රාථමිකාව, අතිප්‍රාය, ඡන්දය, ඊට නැමුනු බව, නිශ්චය.

අධිමුතනික කාලකිරියා ඉ-බොධිසංචාරයන්ට පමණක් සාධාරණ කථරිය කිරීම මෙයින් හඟවයි. බොහෝ ආයු ඇති දෙව් ලොවක උපන් බුදුවන බෝසත්වරයෙකු බොහෝ කලක් දිව සැප විදීම සහනයන්ට හිත පිණිස වැඩ කිරීමට බාධකයයි කල්පනා කොට එයින් වුනවනු කැමතිව තම දෙව් විමනට පිවිස දිව යහන්හි සැතපී මෙයින් මතු මාගේ මේ දෙව්ලොව ජීවිතය නො පවතිවයි අද්දිත් කොට ඇස වසා ගැනීමත් සමගම වන කාලක්‍රියාවට - කථරිය කිරීමට අධිමුතනික කාලකිරියා යයි කියනු ලැබේ. මේ විශේෂ කාලක්‍රියාව සඳහා බොධිසත්වයන්ට පමණක්ම සිදුවන හෙයින් අතික් පසේ බුදුවරයන් වහන්සේලාට සාධාරණ නොවන බවත් දෙශනාවෙන් පෙනේ. මේ නිසා මේ අධිමුතනික කාලකිරියාව සඳහා බොධිසංචාරයන්ට පමණක් සීමිතයි.

අධිමොක්ක. පු-නිශ්චය. අධිකප්‍රබාව. ඉටා ගැන්ම.

අධිමොක්කතා. ඉ-අධිමොක්කබව.

අධිරොහ පු-අරොහණය, නැගීම.

අධිරොහිණි. ඉ-හිණ, ඉණිමග.

අධිවචන. න-නාමය, ප්‍රඥපතිය, නාමානන්දය, සංඥාව.

අධිවචනපථ පු-අභිය නොසලකා ආරාභ වශයෙන් කරන නාම වෘත්තාරය.

අධිවතනි. ක්‍රි-(අධි + වතු + නි) පවතී. තික්මෙයි.

අධිවතනන න-ඉවසීම.

අධිවඤ්ච. ති-අධිපතිව විසූ.

අධිවර. ති-ඉතාහොඳ, අනුකූලතම.

අධිවෘක්ක. පු-නිවාසය, සුවද කැවීම් ආදී සංසකරණය, ගිවිසීම, උපද්‍රවය, අනභිය, ඉවසීම, විදීම. (1287)

අබ්බාසක. පු-ඉවසන්තා.

අබ්බාසන. න-ඉවසීම, සහනය, ස්වභාව.

අබ්බාසනතා. ඉ-ඉවසනබව, ස්වභාව කරුණබව.

අබ්බාසෙති. ක්‍රි-(අබ්+වස d. වු සිතෙහාදිසු= සෙනහාදියෙහි+ණ+ති) ඉවසයි.

අබ්බාසෙති. ක්‍රි-(අබ්+වස. d වු උපවාසෙ= සම්පවාසයෙහි+ණ+ති) වාසය කරයි.

අබ්බාහ. පු ඉසිලීම.

අබ්බාහන න-ඉසිලීම.

අබ්බුනති. ඉ-කීම, අදහස.

අබ්බුනතිපද න-අබ්වචන පද, භූතාභිසං මැඩ යථාස්වභාව නො ගෙන පවත්නා දුෂ්ටත් පිළිබඳ පද, දුෂ්ට ප්‍රකාශක වචන

අබ්බුනති. ති ප්‍රධානව වාසය කළ, විසූ.

අබ්බසන. න-වැතිරගෙන හොවීම, සයනා සහයෙහි වැතිර තිදීම.

අබ්බසිල න-උතුම් සිලය, මහාසිලය, ප්‍රාති-මොක්ඛාංවරසිලය, මාගී එල සම්ප්‍රසුක්ත සිලය.

අබ්බෙති ක්‍රි-(අබ්+සි d භූ. සයෙ=සයනය කිරීමෙහි+ති) සයනය කරයි, හොවියි

අබ්බෙති. ක්‍රි-(අබ්+ඉ d. භූ අප්‍රකාශනෙ= හැදෑරීමෙහි+ය+ති) හදාරයි.

අබ්බර. ති-(ත=අ+බ්බර) බැගැපත්වූ

අබ්බනා. අ මේ කාලයෙහි, දැන්.

අබ්බර. ති-බ්බර රහිත, ඉසිලිය යුතු බරරහිත.

අබ්බා අ-යට, පහත.

අබ්බාන ති-නොසේද.

අබ්බාඅකක. පු-යටි හක්ක.

අබ්බාකකප. පු-යටි හක්කෙන් උපන් තැනැත්තා, විෂේෂ.

අබ්බාගම. පු-ශරීරයෙහි පහතට බස්නා වාතය, පහතට යාම.

අබ්බාගල. න බෙල්ලෙන් පහල.

අබ්බාසිත. ති-යට සිටියක් කොට.

අබ්බාදෙස. පු-පහන්දෙසය, මට් දෙසය.

අබ්බාහාහ. පු-යට හාගය, පහත කොටස.

අබ්බාහාව. පු-යටහාවය, පහත් වීම.

අබ්බාභවන. න-යට ලොකය, නාගභවනය. පාතාලය.

අබ්බාමුඛ. ති-මුහුණ පාතට හෙළ, බිම බලාගත්.

අබ්බාවිචරවන. න-ශරීරයාගේ යටහාගය පිළිබඳ විරෙවනය, විරෙක කිරීම.

අබ්බන. පු-න සම්ප, අවසාන, පරිහාන, පද පුරණ, අතුණු, කොටස, කෙළවර, මරණ, මය්‍යාද, ලාමක, නිබ්බාණ, ස්වාභී යන මෙහි.

අබ්බක. පු වශවතීතිමාරයා, ජීවිතය කෙළවර කරන්නා, මරණය.

අබ්බකසියා. ඉ-අවසන් කිරීම, කෙළවර කිරීම, මරණය.

අබ්බකර. පු අවසානය කරන්නා, මරා.

අබ්බාගහන. ති-අනන්තය, ඇතුළත්.

අබ්බාගහනණ. න-ව්‍යාකරණ සූත්‍රයන්හි අනන්ත ශබ්දයා යෙදීම.

අබ්බාගහනිකාදිට්ඨි. ඉ-“සසුනො ලොකො ඉදමෙව සච්චං, මොක්ඛස්සන්ති” යනාදි ක්‍රමයෙන් එක එක අන්තයක් ඇති දෘෂ්ටිය

අබ්බාගහන ති-අන්තයට ගිය.

අබ්බාගු. ති-අවසානයට ගිය.

අබ්බාගුණ. පු. න-අතුණුබාණ, අතුණු වැල, අකබවර. පු-ඇතුළත හැසිරෙන්නා, අන්ත-තරිකයා.

අබ්බාට්ඨ ඉ-වගීයන් කෙළවර පවත්නා ය ර ල ව යන අකුරු සතර.

අබ්බර න අන්තය, අතර, මධ්‍යය.

අබ්බාදාය. න-කාමසුබලලිකානු යොගය හා අන්තකිලම්පානු යොගය යන දෙක.

අබ්බරකපා. පු-අන්තාකලාපය. දස හවුරුදු මිනිසුන් කෙරෙහි පටන් ගෙන මනුෂ්‍ය-යන්ගේ ආයුෂ අසංඛ්‍යය දක්වා ක්‍රමයෙන් වැඩි එතැන සිට ක්‍රමයෙන් බැස දස අවුරුදු වන තැන් දක්වා ඇති වන මේ දෙඅතර කාලයයි. අවුරුදු දහසකින් අහලක් වැඩෙන්නාවූ පෘථිවිය එක් යොදුන් තුන්-ගවුඩක් පමණ වැඩෙන කාලයයි.

(1893)

අනන්තරාශ්වය. පු-ප්‍රකෘතිය ආශ්‍රය කොට පවත්නා කාශ්‍යය.

අනන්තරාශ්වය. න-අනුච්ඡේද, ගම.

අනන්තරාශ්වය. න-(අනන්තර + අවස්) අනන්තර වූ අවස්, වස්තු දෙකක් අනන්තර පිහිටි අවස්.

අනන්තරාශ්වය. පු-නවම් මැදින් යන දෙමස අනන්තර අවස් දවස, හිම වැටෙන කාලය, නවම් මස අගසතර දවසද මැදින් මස මුල සතර දවසද යන අවස් දවස.

අනන්තරාශ්වය. d. හු-අදසනෙ, නොපෙනෙමිනි අනන්තරාශ්වය, අනුරාදපත් වෙයි.

අනන්තරාශ්වය. න අනන්තරාශ්වය, අනුරාදපත් වීම.

අනන්තරාශ්වය. න-(අනන්තර + අනන්තර) අනන්තර අනන්තර, අනන්තර.

අනන්තරාශ්වය. න අනුච්ඡේද පිටත නි අනුච්ඡේද පිටත හැසිරෙණි

අනන්තරාශ්වය. න-අනුරාශ්වය, දවල්බත, උදය වරාව.

අනන්තරාශ්වය. න-යටට හඳුනා වස්තුය, ඉත යටට හඳුනා රෙද්ද.

අනන්තරාශ්වය. පු-අනන්තරාශ්වය, හිසුන්ගේ අදහස.

අනන්තරාශ්වය. ඉ-අනන්තරාශ්වය, බඩවැල වැඩීමෙන් වන රොගයක්.

අනන්තරාශ්වය. න-උර අනන්තර, ලය, හඳය.

අනන්තරාශ්වය. පු-(අනන්තර + අංස) යමක් අනන්තර පිහිටි කොටස.

අනන්තරාශ්වය. නි-අනන්තරාශ්වය වූ, ප්‍රතිවිප්‍රකාශ, සැඟවුණු.

අනන්තරාශ්වය. අ-අනන්තරාශ්වය, අනන්තර, මැද, කාරණ, කාරණ, සිත, විවර යන අර්ථයන්හි.

අනන්තරාශ්වය. ඉ-අනුරාශ්වය කථාව, පිළිවෙල කථාවෙන් වෙනස් වූ අන්‍ය කථාව.

අනන්තරාශ්වය. න-පියන, පියන්පන, වහන්-තරාව.

අනන්තරාශ්වය. න-සල්පිල, ද්‍රව්‍ය විකුණන ශාලාව, කඩය, සාප්පුව.

අනන්තරාශ්වය. පු-ආශ්‍රයයාගේ මැද කොටස නොගෙවා අනන්තර කෙලසපරි-නිමාණයෙන් පිරිනිවන්පානා පුද්ගලයා.

අනන්තරාශ්වය. පු-විස්තරය, උපද්‍රවය, හානිය.

අනන්තරාශ්වය. පු-උපද්‍රවය, හානිය.

අනන්තරාශ්වය. නි-උපද්‍රව කරණ, අවැඩ සිදු කරණ.

අනන්තරාශ්වය. නි-අනන්තරාශ්වය, උපද්‍රව ඵල-වන

අනන්තරාශ්වය. න-අනුච්ඡේද, අනුච්ඡේද, අනන්තර අනුච්ඡේද. නි-අනන්තර, අනන්තර පවත්නා, මධ්‍යතන

අනන්තරාශ්වය. (දිප)න-දිශෙන් වට වූ ගොඩනිම, දූව.

අනන්තරාශ්වය. න-යටට හඳුනා පිළි, ඉතට හැඳිය යුතු පිළි.

අනන්තරාශ්වය. අ-විස්තරාශ්වය, අනන්තරාශ්වය

අනන්තරාශ්වය. න-අනන්තරාශ්වය, අනන්තර.

අනන්තරාශ්වය. පු-අනන්තර මනුෂ්‍යජාතිය, ශුද්ධ-විශේෂය, නිවැරදිතාව, අග පිහිටි අනන්තරය.

අනන්තරාශ්වය. පු-(අනන්තර + අනන්තර + අනන්තර) ලොකයාගේ අනන්තරයක් ඇත්තේයයි ද අනන්තරයක් නැත්තේයයි ද පවත්නා වාදය.

අනන්තරාශ්වය. නි-අනන්තරයෙහි නියුක්ත, සම්පය, ලග.

අනන්තරාශ්වය. ඉ-උද නම් ධාන්‍යය.

අනන්තරාශ්වය. නි-කෙලවරෙහිවූ, අවසානයෙහි වූ, පසුව.

අනන්තරාශ්වය. න-අවසානවස්තුව, පාරාජිකා-පනතිය.

අනන්තරාශ්වය. න-අවසාන ශරීරය, රහත් අත් බව. නි-අවසන් ශරීරයක් ඇති.

අනන්තරාශ්වය. න-අනන්තරාශ්වය, රාජසත්‍රින්ගේ වාසස්ථානය, ඇතුළු නුවර, නගරාභ්‍යන්තරය.

අනන්තරාශ්වය. ඉ-අනන්තරාශ්වය, මරොධය.

අනන්තරාශ්වය. නි-කෙලවර යෙදුණු.

අනන්තරාශ්වය. පු-අනන්තරාශ්වය, සම්පයෙහි වස්තුව.

අනන්තරාශ්වය. පු-අනන්තරාශ්වය, අනන්තරාශ්වය. සම්පාවරයා.

අනන්තරාශ්වය. අ-අනන්තරාශ්වය, ඇතුළත.

(1876)

අනෙකාකූච්ඡි නි-අභුල්කුක්ඛි, උදරාභ්‍ය-
නතරය.

අනෙකාගමි නි-අභුල්කු, අභුල්කු පාමිණි.

අනෙකාකර. න-අභුල්කුගෙය, අභුල්කුගම, ග්‍රාමය
අනෙකාජාති නි-අභුල්කු උපත්, අභුල්කු
හටගත්. පු-ගෙය උපත් දුසය.

අනෙකාජාල. න-ජාලාභ්‍යනතරය, දූලකුල,
දූලේ.

අනෙකාජාලිකත. නි-ජාලාභ්‍යනතර කල,
දූලට අභුල්කු, දූලකුලවු.

අනෙකානිජකාන න-අභුල්කු දූමිම, අභුල්කු
පිලිස්සිම.

අනෙකානිමුගන. පු-න-අභුල්කු ගිලුනු, අභුල්කු
ලට බැසගත්.

අනෙකාපටිසොක. පු-භාද්‍යාභ්‍යනතර කො-
කය, අභුල්කු වූ කොකය.

අනෙකාගමික. නි-අභුල්කු, අභ්‍යනතරක.

අනෙකාභාග. පු-අනතරාභ්‍යය, අභ්‍යනතර
කොටස.

අනෙකාභාව. පු-අනතරාභාවය, අභුල්කු බව.

අනෙකාභවය. න වමිකාලය තුල, වැඩිකාලය
අභුල්කු.

අඤ. d හු, බකුනෙ-බැදීමෙහි, අඤනි-බදිසි.

අඤ. පු-අභුල්කු බදින දම, දම්වැල.

අඤක. න-අභුල්කු බදින දම.

අඤ්ඤ න බකුනාභාරය, හිරගේ.

අඤ්ඤන න-හිරගෙයි බැදීම, හිරේ නැඟීම.

අකු. d. වු-දිවුපසංභාරය=දූමිය නැඟීමෙහි,
අකුනි=අනතරාභාවය, නොපෙණියයි.

අකු. පු-අකුය, දුස්තැත්තා, අභුල්කු දෙකම
තැත්තා.

අකුක. න-එනම් මැසි වර්ගය, පිහිගල මැස්සා

අකුකරණ. න-අකු කිරීම, අභුල්කු නැඟීම.

අකුනිපු. පු-ර්භාරය.

අකුකුඤ. න-එනම් පෙදෙස.

අකුකාර. පු-අභුල්කු, කලුමර.

අකුකාරනිමිස න-බහලාකුකාරය, දුභි
කලුමර

අකුනතම. පු ගනදුර, මහා අකුකාරය.

අකුපභිභු. පු-අභුල්කු දෙදෙනාගේ ගමන, එම
තරායය.

අකුපටිකු. පු-අකුපටිකුතරායය, අභුල්කු අභුල්කු
තෙකු අකුපටිකු ලවා ලියක් ගත්වා ඔහු
ලවා තව එකෙකු ද ඔහු ලවා තව එකෙ
කු දැයි මෙසේ පිළිවෙලින් අකුපටිකු රැසක්
ගෙන යාමට සමාන තරායය (නොවිමසා
ගතානුගතික වන්නන් සඳහා මෙය යෙදේ.)

අකුචන. න-එනම් උයන, සැවැත් නුවරට
නුදුරෙන් දෙවරම් වෙහෙර පිටිපස පිහිටි
භාවතානුයෝගිත් දිවාචිහරණය කරණ
වනය.

අකුචෙණි. ඉ-නුණදඬුවලින් අකුපටිකු සමූහ-
යක් ගෙන යාම. 'අකුපටිකු, බලනු.

අනත. න-බත, ආභාරය.

අනතපාන. න-ආභාර හා පානය කරණදේ,
කනබොතදේ.

අනතනාර. පු-එනම් තැත්තැත්තා. දිලිසු දුප්-
පතුනට ඔහු තැත්තැත්තා ජීවත් විය.
ඒ නිසා අනතනාර නම් විය.

අනතනනනි. පු-ආභාර රැස් කර තබා
ගැනීම.

අනතාදි. පු-(අනත + අදි) ආභාරදිය.

අනකාසි. ක්‍රි-(අනු + අකාසි) අනුච කෙළේය,
සිදු කෙළේය.

අනිකා. ක්‍රි-(අනු + ගමු. d. හු. ගතිය=තමෙහි
'ගමු' 'ගට' ගා' ආදෙශයි) අනුච ගියේය.

අනිභු. ක්‍රි-අනුච ගියහ.

අනිකු. නි-අනු + අකු) අනිකු, අනිකුගත,
අනිකුරූප, අනිකු අනුච ගිය.

අනිකුතය. පු-ගබ්දයත් අනිකුට අනුගත
කොට දැක්වීමේ නීතිය, අනිකුතය.

අනිකුතාම. පු-අනිකු අනුච පවත්නා ක්‍රමය.
සුත්තනතික-පංසුකුලික යනාදිය.

අනිකුතාමපදෙස. පු-අනිකුට අනුගත වූ ව්‍යව
හාරය.

අනිකුතසංඝය. පු-අනිකුට අනුගතවූ සංඝව
අනිකුත සංඝව අකුරු සංඝය ආදියයි.

අනුබන්ධය. න-(අනු + අබ් + මාස) අබ්ධසක් පාසා.

අනුපදව. අ-(අනු + එව) අනුවම, සමග, කැටි වම.

අනුය. පු-වංශය, කුලය, පරම්පරාව, ප්‍රත්‍යය අවබෝධය, ඥාණය. සාධන සාමාන්‍යයෙන් සාධ්‍ය සාමාන්‍යයාගේ ව්‍යාප්තිය අනුයයි නාර්තකයෝ පවසත්.

අනුජ්‍යාන. පු-අද නොවන, අවිද්‍යාමානා-ද්‍යානනයයි ප්‍රතිභූ අද්‍යානන කාලය.

අනුක්‍රම. න-අභියක් නොසලකා පදයාගේ සතරවන අංගය සමපූර්ණ කිරීමට පමණක් යොදන පදය.

අනුභං. අ-(අනු + අභං) දවසක් පාසා, දවස ගානේ.

අනුගමය. ක්‍රි-(අනු + අ + ගමය) අනුව එයි.

අනුගත. ති-(අනු + අ + ගත) අනුව පැමිණි, කැටුව අ.

අනුවය. පු-අනුවයාභීය. ප්‍රධානවශයෙන් එකක් කියා අප්‍රධාන වශයෙන් අනිකක් කීම. “පුඤ්ඤඤච කරොති පුත්තදරඤ්ච පොසෙති” පින්කරව, පුතුන්ද රකුව යන මෙහි ව ශබ්දය අනුවයාභීයයි.

අනුවසි. ක්‍රි-(අනු + අ + වස) දක්වයි. කියයි.

අනුවස. පු-අනුවසිවූවා නැවත දැක්වීම, කපිතානුකථනය, කියනලද්ද නැවත කීම.

අනුබික. ති-අනුව පවත්නා. අනුවැඞි නැති.

අනුමද්දති. ක්‍රි-(අනු + අ + මද්දති) මසිසි, මරිකයි.

අනුය. අ-පැමිණ, (ව්‍රිභිමකාය=ව්‍රිභිං + අනුය, වෘතියට පැමිණ)

අනුරොහති ක්‍රි-(අනු + අ + රොහති) අරුභ වෙයි, නගියි.

අනුරොහණ. න-අරුභ වීම, නැගීම, ආරොහණය.

අනුවිච්ඡි. ති-(අනු + අවිච්ඡි) ආවේස වනු ලැබූ, අභිගාමික වන ලද.

අනුවිසති. ක්‍රි (අනු + අවිසති) ඇතුළත් වෙයි, ආවේශ වෙයි.

අනුවෙස. පු-ආවේශය.

අනුසන්න. ති-(අනු + අසන්න) අනුව ඇලුනු, ආලය කළ.

අනුසංවති. ක්‍රි-(අනු + අ + සවති) වැගිරෙයි, වැක්කෙරෙයි.

අනුභිණ්ඩති. ක්‍රි-සක්මන් කරයි, ඇවිදීයි.

අනුභිණ්ඩන. න (අනු + අභිණ්ඩන) අනුව ගැසිරීම, ඇවිදීම, සක්මන් කිරීම.

අනුභිත. ති-(අනු + අ + භිත) පිහිටුවන ලද, කරණ ලද.

අනෙති. ක්‍රි-(අනු + එති) අනුව එයි, කැටුව එයි.

අනෙසති. ක්‍රි-(අනු + එසති) සොයයි, බලයි.

අනෙසනා. ඉ-සෙවීම, ගවේසනය, බැලීම.

අනෙසිත. ති-සොයන ලද, බලන ලද.

අනෙසී. ති-සොයන, පරීක්ෂා කරණ.

අනිත. පු-දවස, දිනය. (සායනන, ‘මජ්ඣිමනිකාය’ යනාදියෙහි සමාසයෙහි පරපද වූ ‘අභ’ ශබ්දයට මේ ආදේශ වේ.)

අන d භූ. ජීවත් වීමෙහි. අනති, ජීවත් වෙයි.

අන d. භූ. සුසුම් හෙලීමෙහි, අනති, සුසුම් හෙලයි. “අපො අපාණං පසාසො අසාසො ආනමුව්වතෙ”.

අන න-ගාල, ගොවුද.

අනකතාත. ති-නොකියන ලද, ‘අකතාත’ බලනු.

අනබ්බ. පු-කාමදෙවයා.

අනබ්බන. ති-අබ්බන රහිත, පච්ඡ රහිත, කෙලෙස් රහිත.

අනගාර. ති-ගාහ නැති, ගෙයක් නැති, ගාහොපකරණ රහිත.

අනගාමික. පු-ගිහිකටයුතු රහිතයා, තාපසසා.

අනගාමිය. පු-අනගාමිකයා. ති-ගිහිගෙට නො අයත්. න-ශාසනය, ශාසන ධර්මය. “නත්ථි එත්ථ අගාරියනති අනගාරියං පබ්බජ්ජාය එතං අභිමවනං.”

(1458)

අනුශාසන. ති කෙළවරක් නැති,

අනුශාසි. ති-ගිතිරිතින, ගිති නැති.

අනුශාසකයා. පු-ගින්නෙන් පිසූ ආහාර නොවලදන කොල ගෙඩි ආදියෙන් යැපෙන තාපස කොටසක්.

අනුච්ඡ. ති නොපැහැදුනු, කිලුටු, නොපැදි.

අනුච්ඡය. ති ආශාවයී නොවන, පුදුම නොවන.

අනුජායන. ති-යටත් වීමට නොපැමිණි.

අනුජායක. ති-ආරාධනා නොකළ, නිමනුරුණය නොකළ.

අනුකූල. පු-අනුකූලය.

අනුකූලය. අ-අත්පරිද්දකින් නොවන, වෙනස් නොවන.

අනුකූලය. ති-අතිකෙකු විසින් නොපැමිණ වියයුතු.

අනුකූලය. ති-අනුත් පොෂණය නොකරණ.

අනුකූලය. ති නොදැනගන්නා ලද, අවබෝධ නොකළ.

අනුකූලය. ති-අනුකූලයාමිතිකය. ත-සෝවාත් මායිකය.

අනුග. ති-තයනැති.

අනුගත. පු-අනුගතය, අනුගතයක් නැති.

අනුගතය. ති (අත්=ත + අනුගත) නොසතුටුපිත් ඇති 'අනුගත' බලනු.

අනුගතය. ඉ නොසතුටුපිත් ඇතිබව.

අනුගත. ති අනුගතය. ත-නිවණ. පු-අනුගත. අනුගතය.

අනුගත. පු අනුගතය නැති, ව්‍යවහාර රහිත, අනුගත.

අනුගතය. පු-කෙළවරක් නැති දැනගත යුතු බව. ති-එය ඇති.

අනුගත. ඉ ගිනණ, කුසගණ.

අනුගතය. ති-අතිකමානය නැති, වැඩියක් මානය නැති.

අනුගතය. පු-තමන් උසස් කොට හෝ අනුත් පහත් කොට නොසිතන තැනැත්තා.

අනුගත. පු-අනුගතය, අවබ, විපත, අහිත දේ.

අනුගතය (අ) ති-(අත්=ත + අධ + ඉක) දිසි කාලයක් නො පවතින, වැඩිකාලයක් නොතිබෙන.

අනුගත. පු-බුදුරජ, තමාට වඩා උත්තමයෙකු නැත්තා.

අනුගතය. ත-නොඉවසීම, නොපිළිගැනීම.

අනුගත. ති-අනුගතය නැති.

අනුගතය. ඉ-අනුගතය අත්බව, දෙවන ජාතිය.

අනුගතය. ති-අනුගතය ඇති නොකළ.

අනුගත. ති-අනුගත නොවන. 'අනුගත' බලනු.

අනුගතය. පු-අනුගතය ජාතිය, අනුගතය අත්බව.

අනුගත. ත-අනුගතය, නොසතුට, අමතාපය.

අනුගතය. ති-නොනිසන ලද. "අනුගතය විතරක් අනුගතය වෙනසො."

අනුගතය. ති-ගිජු නොවූ, ලොල් නොවන, කැරුර නොවන.

අනුගතය. පු-අනුගතය, නොදැක්ම.

අනුගතය. පු-නොයෙදීම.

අනුගතය. ති-අනුගතය නොවන, එකක නොවන, සුදුසු නොවන, පිළිවෙලට නොපවතින.

අනුගතය. ති-(අත්= + අනු + වජ්) නොකියයුතු, උපවාද රහිත, නිසි නොකියයුතු, නොගැරඹියයුතු.

අනුගතය. අ-(අත්=ත + අනුගතය) නොදැන, නොසලකා.

අනුගතය. ති-අනුගතය (ආරංචි) යෙන් වත් නො අසන ලද.

අනුගතය. ති-අල්ප නොවන, අධික, බොහෝ.

අනුගතය. ති-පුද්ගල නොවූ. පු-දුෂ්කරයෙකු සිත් ඇත්තා.

අනුගතය. ඉ-නොහැර පවත්නා, අත්නොහැර පවතින. "ජායව අනුගතය."

අනුගතය. ති-අනුගතය රහිත, බලාපොරොත්තු නැති.

අනුප්‍රාසක. න-නුප්‍රාසක නොවූ ලිඛිත, පුළුල්ලිඛිත සහ ලිඛිතය.

අනුබන්ධ. ති-(අත්=න + අබන්ධ) නැවත ඇතුළත් කර නොගන්නා ලද, අබන්ධ කමය නොකළ.

අනුභාව. පු-නැවත නොවීම, සිදුනොවීම.

අනුභිජ්ඣා. ඉ-දුභිලෝභයට ප්‍රතිපක්‍ෂ ධර්මය

අනුභිජ්ඣාදා. ති-අභිධ්‍යා බහුලකොට තැන්පත්.

අනුභිජ්ඣිත. පු-(අත්=න + අභිජ්ඣිත) දුභි ලෝභ නොකළ, අභිධ්‍යා නොකළ.

අනුභිනිකුත. න-නොසතුට.

අනුභිතිවෙස. පු-අභිතිවෙස රහිත. 'අභිති-වෙස' බලනු,

අනුභිරත. ති-නොඇලිනු, අභිරති නොකළ.

අනුභිරතී. ඉ-නොඇලීම, උකටලී වීම, ශාසනශික්ෂාවෙහි නො ඇල්ම,

අනුභිරඛි. ති-නොසතුටුවූ, නොඇලිනු.

අනුභිරඛි. ඉ-අත්සැපතෙහි නොඇල්ම, කොපය, නොඇල්ම.

අනුභිරාම. පු-නොඇල්ම, සිත් නොඇලවීම.

අනුභිසම්බුධ. ති-අවබෝධ නොකළ, ප්‍රතිවේධ නොකළ, නොදත්.

අනුභිසම්බුණ්ණාන. ති-නොලැබෙන, නො-හැකිවන.

අනුභිසමය. පු-අනවබෝධය, අවබෝධ නොවීම.

අනුභිසිත. ති-අභිසේක නොකළ, කිරිට-ධාරණය නොකළ.

අනුමනශය. ති-(අනු + අ + මන + අශය) අනවරාත්‍ර, කෙළවර නැති.

අනය. පු-(අත්=න + අය) අයනැති, අනභීය, උවදුර.

අනනිසාර. ති-නිදෙස්, වරදක් නැති.

අනසම්පාසන. න-අතය හා ව්‍යසනය, අභාවය හා විනාශය.

අනරහ. ති-රහත් නොවන, නො රහත්, 'අරහන්' බලනු.

අනරිය. ති-(අත්=න + අරිය) අරිය නොවන; උත්තම නොවන, පාඨන්ජන.

අනරියොභාර. පු-අවච්ඡාරම් වූ අනායාරි-ව්‍යවහාරය.

අනල්ලියන. න-නො ඇලෙන.

අනල. පු-හිත්ත.

අනච. ති-අචත් නොවූ, පරණ.

අනලස. ති-(අත්=න + අසල) අලස නොවන, කුසිත නොවන.

අනවකාස. ති-අවකාශරහිත, අවකාශ නැති, ඉඛි නැති.

අනවකාසවිධි. පු-පෙරකි කායාරියයෙන් විෂය පසුවකියන කායාරියෙහි නොලැබෙන ක්‍රමය, අනවකාස කය යනුද මෙම අර්ථය.

අනවජ්ඣ. ති-අනවජ්ඣ, තිරවජ්ඣ, කිවැරදි දෙය නැති.

අනවඤ්ඤානි. ඉ-අවමත් නොකිරීම.

අනවට්ඨිත. ති-අනවට්ඨිත, එක් අරමුණක නොපිහිටන.

අනවය. ති (අත්=න + අවය) අනුත, සම්පූර්ණ.

අනවබෝධ. පු (අත්=න + අවබෝධ) අවබෝධ නොවීම, නොතේරීම.

අනවරත. ති-නිරන්තරය, නිතර.

අනව (වො)සිත. පු-අවසන් නො කළ, නො නිම වූ.

අනවසෙස. ති-(අත්=න + අවසෙස) ශෙෂ-රහිත, ඉතුරු නැති.

අනවස්සුත. ති-නොතෙත්, ආර්ද්‍ර නොවන. "අනවස්සුත විතතස්ස."

අනවස්ස. ති-ආවාහයට නුසුදුසු.

අනවභිත. ති-නොකැඳවනලද, අමනුෂ්‍යය නොකළ.

අනවාහ. පු-ගොණා.

අනසක. පු-නොකන තැනැත්තා, බබහිත්තේ සිටින අය, නිරාහාරව සිටින අය.

අනසනි. න-අනුභව නොකිරීම, නොකැම.

අනසන්ධාන. පු-අභොජනාදිය.

(1548)

අනුසංඛ්‍යා. අ-නොකා, අ-නුභව නොකොට.

අනුසංඛ්‍යා. ති-අනතුරට නොපැමිණෙන, අනතුරු නොවන න-නොකැසීම.

අනුසංඛ්‍යා. ති-සැතසිලි නැති.

අනුසංඛ්‍යා. පු-සැතසිලි නැත්තා.

අනුසංඛ්‍යා. ති-(අ+නස d දි. අදස්සනෙ, නොදක්මෙහි+උං) විනාශ වූහ, නැසුනාහ, නොපෙනේ ගියාහ.

අනුකිණිණි. ති-ආකිණි නොවන, සමූහයා හා එකට හැකි නොපවතින.

අනුකුල. ති-ආකුල නොවන, පටලාවිලි රහිත.

අනුගත. පු-මතුකාලය. ති-නොපැමිණි.

අනුගතඛ. පු-අනුගතකාලය, මතු ලැබෙන කාලය.

අනුගතමන. න-නොරීම, නොපැමිණීම.

අනුගාමි පු-(න+ආගාමි) අනුගාමිපුද්ගලයා, උත්පත්තිවශයෙන් කාමභවයට නොඑන ස්වභාව ඇත්තා.

අනුගාමිමග්ග පු-අනුගාමිමාගීය.

අනුගාමිඵල. න-එනම් ඵලය, තුන්වැනි ලොකොත්තරවිපාකසිත.

අනුගාමිනා. ඉ-නොඑන ගතිය, උපපත්ති වශයෙන් කාම භවයට නොඑන බව.

අනුගාර. න-ශ්‍රමණභූමිය, තාපසභූමිය, පු-ගෙයක් නැත්තා.

අනුඝාත. ති-ත්‍රොධි නැති, විෂ්කම්භන වශයෙන් ත්‍රොධිය තසන ලද.

අනුචාර. ති-ආචාර රහිත, සහපත් හැසිරීම් නැති. පු-නරක හැසිරීම.

අනුචිණ්ණ. ති-පුරුදු නොකළ, ප්‍රගුණ නොකළ.

අනුඡාය. ති-උපකම නොවන, ශ්‍රේෂ්ඨ නොවූ. 'ආජානිය' බලවු.

අනුභව. ති-න අත්‍යන්තිය=අනන්තය. ආත්මය නොවන්නේ අත්‍යන්ත නම්. එය තමන් වශයෙනි නො පවත්නාවූ අභියෝග ද ස්වාමියෙක් නැති අභියෝග ද ශුන්‍යතා අභියෝග ද ආත්මය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නාවූ අභියෝග දැයි අත්‍යන්ත නම්.

අනුභව. ති-(අ=ත + නාථ) නාථ රහිත, අසරණ.

අනුභවිණික. පු-(අ=ත + නාථ + පිණ්ඩ + ඉක) අනුභවිණික දියයුතු පිළිආත්තා, එනම් සිටුවුමා.

අනුභව. ති-අභව රහිත. පු-පරිභවය, නොසැලකීම.

අනුභවිණි. ති-අභව නැති. න-අභවනැතිබව.

අනුභව. පු-නොගත්තා.

අනුභව. අ-නොගෙන.

අනුභව. න-නොගැත්ම.

අනුභව. න-නොගැණීම.

අනුභවිණි. අ-නොගෙන, ග්‍රහණය නොකොට.

අනුභවිණික. ති-දෙප නොදක්නාසුලු.

අනුභව. ති-ආපත්ති රහිත, ඇවැත් නැති. නිරවද්‍ය. ඉ-නොපැමිණීම.

අනුභව. ති-(අත්=ත + ආපාඨය) ආපාඨයට නොපැමිණි, ඉදිරියට නොපැමිණි.

අනුභව. ති-ආපාඨගත නොවූ.

අනුභව. ති-අවිවාහක

අනුභව. ති-අපායෙහි නූපදින, ආපායක නොවන.

අනුභව. න-නොවිවාරීම, නොපිළිවිසීම.

අනුභව. ති-නොවිවාල, නොපිළිවිසි.

අනුභව. ති-ආබාධරහිත, නිරෝගි.

අනුභව. ති-සපයීනොකළ, ආමයීනය නොකළ.

අනුභව. ති-නොමළ, කාලක්‍රියා නොකළ.

අනුභව. පු-දෙළොස්සියනකින් සම්පාදයෙහි සිටින උපසපත් කෙනෙකුන්ට නොදන්වා ආරාමයෙන් බැහැර යාම, අවසර නොමැතිව හැසිරීම.

අනුභව. ඉ-අනුමානාත්මය, අතරාධනාව, නොපැවරීම.

අනුමය. ති-(අත්=ත + ආමය) ආමයරහිත, නිරෝගි.

අනුමය. න-සපයී නොකිරීම.

(1592)

අනාමය. } නි සපයී නො කටයුතු, අන
අනාමය. } නො ගැසුතු. හිඤ්ඤත් විසින් ඇල්වීමට
 අයෝග්‍ය වස්තු:- එනම් දෘඩ රත්න,
 සත්ත්ව, සත්ත්ව ධාන්‍ය, සත්ත්වදාන,
 පිබිනා සක්කුලල් බෙර ආදිය හා අවශේෂ
 ක්‍රියා භාණ්ඩ, කඩු දුනු ආදිය.

අනාමසික. නි-ස්පයී නොකළ, අන නොගැ.

අනානාකපික. පු-(න+නානා+කපා+ඉක)
 නත්වැදුරුම් අනම් කපා නොකරන්නා,
 එවැනි කපා නොකරන්නා.

අනාමිකා. ඉ-නමක් නැති ඇඟිල්ල, වෙදුඟිල්ල,
 මුදුඇඟිල්ල.

අනායතන. න-ආයතන නොවන ධර්මය.
 'ආයතන' බලනු.

අනාරක්ඛා. ඉ-නොරැක්ම.

අනායස. නි-සැපනොවන, නොසැප. (නත්ති
 අයෝ සුබනති=අනායසො.)

අනායාස. නි-හිරිහැර රහිත. පු-නො-
 වෙහෙසීම.

අනාරමන. පු-පටන් නොගැන්ම, ආරම්භ
 නොකිරීම.

අනාරාධක. නි-සතුටු නොකරණ.

අනාපිය. නි ආයතී නොවන, උත්තම නොවන.

අනානුවස්. නි-වොදනා නොකළ.

අනාලම්බන. න-අරමුණු නැති, නොඑල්ලෙන,
 ප්‍රතික්ෂාරහිත.

අනාලය. නි-ආලය නැති, තෘෂ්ණා රහිත.
 න-නිවණ.

අනාලොචන. න-ඇසින් නොදැකීම.

අනාවම. නි-අතාවාහ, නොවැසු, නොවසන
 ලද.

අනාවතනන. න-නොනැවතීම, නොපැවතීම.

අනාවතති. නි-පෙරලා නොඑන, ආපසු
 නොඑන.

අනාවාස. නි-ආවාසරහිත, වාසයක් නැති.
 පු-නොවැසීම.

අනාවිකන. නි-ප්‍රකාශ නොකළ, නොදක්වන
 ලද.

අනාවිකමම. න-ප්‍රකාශ නොකිරීම.

අනාවිල. නි-නොකැලඹුනු, වඤ්ඤා නොවන
 මඛරහිත, කෙලෙස් රහිත.

අනාවුක්ඛ. නි-වාසය නොකළ, නොවිසු

අනාසක. නි-නිරාභාරව වසන. පු-ආභාර
 නොගන්නා තැනැත්තා.

අනාසනන. නි-ආසනන නොවන, සම්ප
 නොවන. න-අසම්පය.

අනාසම. නි-ආශ්‍රව රහිත, කෙලෙස් නැති.
 න-නිවණ.

අනාසමසුම. න-ආශ්‍රව රහිත සැපය, නිවන්
 සැපය.

අනාහාර. පු-ආහාර නොගැන්ම. නි-ආහාර
 නැති.

අනාහම. නි-ලභට නොපැමිණී, වෙත
 නොපත්.

අනාල්හිත(ය) නි-කාලකණ්ණි, පින්මද.

අනිකකඛ්ඛින න-නොකැඩීම, නොඇදීම.

අනිකකසාව. නි-බැහැර නොකළ කසට
 ඇති, මානීපරිපාටියෙන් බැහැර නොකළ
 කෙලෙස් ඇති.

අනිකිත්තන. නි-නොදමනලද, බැහැර
 නොකළ.

අනිකිත්තනධුර න නොහරිණලද වියතිය.
 නි-එය ඇති.

අනිකාම. නි-නොකැමැති, අරුචි.

අනිකෙන. නි-කෙලෙස් රහිත, නිකෙලෙස්.

අනිකෙනසාරී. නි-පලිබොධරහිත. පු-තෘෂ්ණා
 රහිතව හැසිරෙන්නා, බුදුරජ.

අනිවම. නි-නිත්‍ය නොවන, සැමකල්හි
 නොපවතින.

අනිවමවිධි. පු-නිත්‍ය නොවන කායතීය
 පිළිබඳ නියමය.

අනිවමසමාස. පු-සම්පද විග්‍රහ ඇති මහාවීර
 ආදිය අනිත්‍ය සමාස නම්.

අනිවමසංඝයා. ඉ-සියලු සංඝකාරයන්
 අනිත්‍යයෙහි සැලකීම.

අනිව්‍ය. නි-ආසා රහිත, තෘෂ්ණා නැති.

(1635)

අනිවෘත්තිය. ති-නියවය නැති, නියම නැති, එකානත නොවන.

අනිවෘත්තිය. ති-අනිමත නොවූ, නොකැමැති.

අනිවෘත්තියකමම. න-කතී ක්‍රියාව හා සම්බන්ධ කිරීමට නොකැමැති කමය, අනිප්පිත කමය.

අනිඤ්ඤත. ති-කමපා නොවන, නොසෙල්-වන.

අනිඤ්ඤත ති කමපානොවන, නොසෙල්වෙන 'ඉඤ්ඤත' බලනු

අනිධං ති-නොනිමි, සමාප්ත නොවූ.

අනිධංගත. ති-නිමාවට නොපැමිණි, සමාප්ත නොවූ.

අනිධංසප්පඛය. පු-අනිමත නො වූ කායඝීක-ගේ පැමිණීම, අනිපටප්පඛය.

අනිධින. ති-නිම නොකළ, නොනිමි.

අනිධංගනි පු-දුගීකිය, දුගඳ.

අනිච්ඡුර. ති කුර නොවන

අනිච්ඡි. පු-සත්‍යලිඛ නොවූ තාමය, පුලලිඛ තප්පකලිඛදාය.

අනිච්ඡිගනි පු-සත්‍යගනිය නොකැමැත්තා පු-එනම් කුමාරයා

අනිච්ඡි ඉ-සත්‍යගති නැති සත්‍ය, සත්‍යවහාව නැත්ති

අනිබන්ධ. ති-පිඞ් නොහළ, පිරිසිදු නොකළ

අනිදස්සන. න-නොදක්වියහැකි පදනිය, නිවණ.

අනිද්දෙස. ති-නොදක්වනලද, නිදේශ නො කරණ ලද.

අනිබානගත. ති-නිදන්ගත නොවූ තැන්පත් නොවූ.

අනිඤ්. ක්‍රි-(අ+නිඤ් d හු ගරභායං, ගැරභිමෙති+ඊ) නිඤ් කෙල්ලය, ගැරභිය.

අනිඤ්ඤත. ති-(අ=න + නිඤ්ඤ) නිඤ් නොකළ, නිගා නොකළ.

අනිසංතන ති-නුපත් නිෂ්ඨාන නොවූ

අනිසංච ති-නිෂ්ඨාච නොවන, ඵලසහිත, ප්‍රයෝජනවත්,

අනිබන්ධ. ක්‍රි-නොබඳනා ලද

අනිබ්බ. ති-විනිවිද නොගිය, පසාරු කරගෙන නොගිය, දෙපටු නොකළ.

අනිබ්බයා. ඉ-විනිවිද නොගිය වීජිය, හරස්-වීජිය.

අනිබ්බස ති-පවරහිත, පිබාරහිත, නිදුක්.

අනිමිතන. න-විපල්ලාස හෙවත් නිත්‍යය යන වැටහීමෙන් මුදන මාගීය, අනිත්‍යාදිවශයෙන් විදහිතා කරන්නාහට උපදනා මාගීය ති-නිමිති රහිත.

අනිමිතනවිමොක්ඛ. පු-සංසකාරයන් අති-මිතනවශයෙන් හෙවත් අනිත්‍යවශයෙන් විදහිතා කොට ලැබගත් මාගීය.

අනිමිස. ති-ඇසිපිය හෙලිම් රහිත, ඇසිපිය නොගසන. පු-දෙවියා, මත්ස්‍යයා.

අනිමිසලොචන. න ඇසිපිය නොහෙලන ඇස.

අනිමිසලොචනසුඤ්ඤ. ඉ-ඇසිපිය නොහෙලා ගෞරවයෙන් බලා සිටීම, නපාගතයන් වහන්සේ බුදුව දෙවනසතියෙහි දී අනිමිස-ලොචනයෙන් කළ බොධි පූජාව.

අනියත ති-නියත නොවූ, නියවයක් නැති, එකානත නොවන.

අනියතමිච්ඡාදිට්ඨි. ති-නියතමිච්ඡාදූෂටි නො-වන, කමමස්සකතා සම්මානුලෝමික යන ඥානවශයෙන් කමමස්සකතාඤ්ඤය පමණ-කින් සමාසක්දූෂටි ඇති.

අනියමසප්පඛය. පු-අනියමත් පැමිණීමේ කායඝීය.

අනියම. පු-නිශ්චිත නොවූ කායඝීය. නියම නොවූ වැඩය.

අනියමවිධි. පු-අනියම විධිය.

අනියමසංච. ති-නියම අභියක් නැති.

අනියතද්වය. න-"න නියතො අනියතො" යන අදහස අනුව එකැතින් වන බවක් නැති හෙයින් නියත නොවේ නුඹ අනියත නම් වේ, ඉමෙබොපතා යසමනොතො ඥො අනියතා ධම්මා උද්දෙසං ආගව්ණන්ති, යනුවෙන් දක්වෙන ප්‍රාතිමොක්ඛයෙහි එන ඇවැත් දෙකකි.

(1673)

අනියමිත. ති-නියම නොකළ, පමණ නොකළ හැකි.

අනියාමිත. ති-නියම නැති, නිශ්චය නැති, අනිශ්චිත.

අතිරාකත්තු. පු-කතීහු විසින් දෙනුලබන දෙය ප්‍රතික්ෂේප නොකරන්නා, සම්ප්‍රදාන විභක්තිය.

අතිරාකත. ති-(අ=න + තීරාකත). බැහැර නොකළ, නොවැළැක්වූ.

අතිරාකතජ්ඣාන. ති-බැහැර නොකළ ධ්‍යාන ඇති.

අතිල. පු-වාතය, සුලභ.

අතිලඤ්ඤ. න-(අතිල + අඤ්ඤ) වාතමානීය, අහස.

අතිලපඨ. පු-වාතමානීය, අහස.

අතිලොඬුත. ති-අතිල + උ + ඬුත) වාතයෙන් ඔසවනලද, පවතින් කම්පිත, සුලභින් සෙලවෙන.

අතිවතනන. ති-තොනවන්නා, තොපවතින.

අතිවතනි. ති-තොනවතින, එකතැනක නැවතී නො සිටින.

අතිසාධක. ති-බැහැර නොකළ තුඩු තැනින් වෙතස් නොකළ ඇස.

අතිසාය. ති-නිරාශ්‍රය, පිහිට නැති, ආධාර රහිත.

අතිසාර. ති-ප්‍රධානයෙන් නැති, ඊශ්වර රහිත.

අතිසුනි. පු-ඊෂ්ඨා නොකරන්නා. 'ඉස්සුනි, බලනු.

අතිසාරණපඤ්ඤ. ති-ඡන්ද්‍රාගය ප්‍රතිණ කරණ ප්‍රඥ නැති.

අනිසමකාරී. ති (අ=න + නි + සමකාරී) අපරික්ෂාකාරී, අපරික්ෂාවෙන් ක්‍රියා කරණ.

අනිසිත. ති-ආශ්‍රය නොකළ, සෙවනය නොකළ,

අනික. න-සුඛසෙනාව, හටහමුදාව.

අනිකදසන. ති-බලසෙන් දැක්ම.

අනිකගත. පු-සුඛසෙනාවගේ පෙරමුණ, සුඛයෙහි ඉදිරියෙහි යන්නා.

අනිකධ. පු-රජුන්ගේ ශරීරාරක්ෂකහමුදාව.

අනිශ. ති-දුක් නැති, පවි නැති.

අනිති. ති-(අත්=ත + ඊති) උවදුරු නැති, විපත් නැති.

අතිලක. ති-මැස්සත් නැති,

අනිතික. ති-කෙලෙස්බිය නැති, නිරූපදාන. න-නිවණ.

අනු. අ-පශ්වාද්‍යා, අනිශය, සද්‍යක. අනුපව්‍යන, අනුවානති, හිත, විනිශ්චය, අබොභාව, අනුගතාදී, හිතාදී, දෙශ, ලක්ෂණ, විජ්ජා, ඉත්ථම්භුත, භාග යන මෙහි.

අනුකක්ෂික. න-උකට්ඨි නොවීම, නො-කලකිරීම.

අනුකකම. පු-අනුකමය, පිළිවෙල, පටිපාටිය.

අනුකකමති. ක්‍රි-(අනු + කමු. d. හු. පද-විකෙට්ඨ, යාමෙහි + ති) පිළිවෙළින් යයි. ඉක්මවයි.

අනුකම්පන. න-උත්ක්ෂේප නොකිරීම, නො-එසවීම.

අනුක. පු-කාමියා.

අනුකඛිති. පු-සාක කරන්නා.

අනුකඛිත. න සුත්‍රයකින් සුත්‍රයකට අනුවනීතය වූ පදයක් මතු අනුවනීතය නොවන පරිදි ආපසු ගැණීම අනුකම්භණය.

අනුකහනති. ක්‍රි-(අනු + කති. d. රු. ඡෙදෙ, සිදීමෙහි. + ති) කැබලි කරයි, තීරු කරයි.

අනුකම්පක. ති-(අනු + කමප d. හු. කමපනෙ. කමපාවීමෙහි + ණ්ට්‍ර=අක) අනුරූප කෙරෙහි අනුකම්පා කරණ, දයාව පෙන්නවන, කරුණා ඇති.

අනුකම්පනි. ක්‍රි-අනුකම්පා කෙරෙහි, දයා කෙරෙහි.

අනුකම්පන. න-අනුකම්පාව, දයාව, කරුණා කිරීම.

අනුකම්පා. ඉ-කරුණාව, දයාව

අනුකම්පිත. ති-අනුකම්පා කළ, කරුණා කළ.

අනුකම්පි. ති-අනුකම්පා ඇති, දයා ඇති.

අනුකරණ. න-අනුව කිරීම, එකඟව කිරීම, යමක් සමානව කිරීම. 'විටි' 'විටි' යනාදි ශබ්දමාත්‍රයක් කිරීම.

අනුකරණසද්ද. පු-අම් විරහිත ශබ්දමාත්‍රය.
'චිට්' 'චිට්' යනාදිය, අම්ය නොසලකා
ගතයුතු ශබ්දමාත්‍රය.

අනුකරණි. ක්‍රි-(අනු + කර d. ත. කරණේ,
කිරීමෙහි. විකරණ ඔ + හි) අනුව කරයි,
එකඟව කරයි.

අනුකසනි. ක්‍රි-(අනු + කසන. d. හ. ගතිය,
යාමෙහි + හි) ආපසු අදියි. පස්සට අදියි.

අනුකාම. පු-ආදරයට ආදරය දක්වීම.

අනුකාර. පු ප්‍රත්‍යාපකාරය. අනුකරණය.
සමානීක්‍රියාව.

අනුකාරී. ති-අනුව ක්‍රියා කරණ.

අනුකිණණ. ති ආකිණී, ගැවසිගත්.

අනුකුබ්භි. ක්‍රි-(අනු + කර. d. ත. කරණේ,
කිරීමෙහි. රකාර අ=උ. ඊ ලොප. විකරණ-
ඔ=උ=චි. චි=හට චිතන=චච=බබ + හි) අනුව
කරයි.

අනුකුල. ති-එකඟ, යමෙකුගේ ක්‍රියාවට
එකඟ වන.

අනුබන්ධි. ක්‍රි-(අනු + බන්. d. හ. අවදාරණේ,
සැරීමෙහි + හි) අනුව සාරයි.

අනුබන්ධන. න-අනුව සැරීම, කැනීම.

අනුබ්‍රද්ධන. ති-අනුක්‍රීයක. ඉතා කුඩා.
"බ්‍රද්ධනබ්‍රද්ධකසිකා."

අනුගහන. පු-(අනු + ගහ) අනුග්‍රහය, උදව්
කිරීම.

අනුගහණ. න-අනුග්‍රහ කිරීම, උදව් කිරීම.

අනුගණනාති. ක්‍රි-(අනු + ගහ + නා + හි)
අනුග්‍රහ කරයි.

අනුගහනබ්‍රද්ධි. ඉ අනුග්‍රහ කිරීම පිණිස
පවත්නා අදහස, අනුග්‍රහ බ්‍රද්ධිය.

අනුගහනින. ති අනුග්‍රහ කළ.

අනුගහනහන. ති-අනුග්‍රහ කරණ, උදව් කරණ.

අනුගහනන. පු-(අනු=න + උ + සාන)නොසෙල්
වියහැකි, නොඉදිරියහැකි.

අනුග. ති-අනුගමනය කරණ, අනුව යන,
සහවර.

අනුගත. ති-අනුගතාභි, අනුකූල, අනුව ගිය,
අනුව උපත්.

අනුගති. ඉ-අනුව යාම, අනුකූලගතිය.

අනුගච්ඡති. ක්‍රි-(අනු + ගම. d. හ. ගතිය,
යාමෙහි + ච්ඡ + හි) අනුව යෙයි, කැටුව
යෙයි, එක්ව යෙයි.

අනුගම. පු } අනුව යාම, කැටුව යාම,
අනුගමන. න } ගියවුත් අනුව යාම, පසුපස්සේ යාම,
සහාය වීම, එළඹීම.

අනුගාමික. ති-අනුව යන්නා, අනුව යන
පින, අනුගච්ඡතීති අනුගාමිකො.

අනුගාමිකනිධාන. න-කැටුව යන නිධානය,
කූලකිත්‍රියාව.

අනුගාමිනී. ඉ-අනුව යන්නී.

අනුගාමි ති-කැටුව යන, අනුව යන.

අනුගායනි ක්‍රි (අනු + ගායන) අනුව ගායනා
කරයි, ගායනා කළ පරිදි ගායනා කරයි.

අනුගායන. න-අනුව ගායනා කිරීම.

අනුගාහනි. ක්‍රි-(අනු + ගාහ. d. හ. විලෝලනේ,
කැලඹීමෙහි + හි) දියට බැසගණී. ඇතුළත්
වෙයි.

අනුගිජ්ඣති. ක්‍රි (අනු + ගිච්ච d. දි. අභිකායං,
ගිජ්ඣ වීමෙහි + හි) ගිජ්ඣ වෙයි, ලොල් වෙයි,
කැදර වෙයි.

අනුගිජ්ඣන. න-ගිජ්ඣ වීම, ලොල් වීම,

අනුගිඛ. ති-ගිජ්ඣ වූ, ලොල් වූ, සොඛ වූ.

අනුගිනි. ඉ-අනුව ගැසීම, පදයෙන් කිවක්
ගාථාවෙන් කීම,

අනුඝර. න-ගෙයක් පාසා, ගෙපිළිවෙළ.

අනුච්චාවච. න-(අනු=න + උච්චාවච) උස්
පහත් නොවන, හිත ප්‍රණීත නොවන.

"අනුච්චාවචසීලස්ස නිපකස්ස ච
කායිනො."

අනුච්චාරණ. න-(අනු=න + උච්චාරණ) උච්චා
රණය නොකිරීම, නොකීම, නොඋසුරුවීම.

අනුච්චාරිත. ති-උච්චාරණය නොකළ, නොකී,
නොඋසුරුවනලද.

අනුච්ඡේදය. ති }-සිද්ධි, සුභ, යොග්‍ය.
අනුච්ඡේදය. ති }

අනුච්ඡේදය. ති-(අත්=න + උච්ඡේදය)ඉදුල් නො-කළ, පරිභොගයෙන් ඉදුල් නොවූ.

අනුචක්කමණ. න-අනුචක්කමණය, අනුව සක්මන් කිරීම.

අනුචක්කමති. ක්‍රි-අනුව සක්මන් කෙරේ, කෙණකාවල ආබාධ වළකනු පිණිස ඔබ-මොබ සක්මන් කරයි.

අනුවර. ති-අනුවරයා, අනුව හැසිරෙන්නා, පසුපස්සේ යන්නා.

අනුවරණ. න-අනුසංචරණය, අනුව හැසිරීම.

අනුවරති. ක්‍රි-(අනු + වරති) හැසිරේ, එක්ව හැසිරේ.

අනුවරිත ති-හැසිරෙණලද, න-නැවත නැවත හැසිරීම.

අනුවාරිකා ඉ-අනුව හැසිරෙන්නී, භාය්‍යාව.

අනුවිණණ. ති-හැසිරෙණලද. පුරුදු කළ, පැමිණි.

අනුවිහනන. න-අනුව සිතීම, අනුමානඥන-යෙන් සැලකීම.

අනුවිනෙතනි. ක්‍රි-(අනු + විනන d. වු. විනතායං, සිතීමෙහි + නේ + ති) අනුව විනතනය කරයි, කරුණු අනුව සිතයි.

අනුජ්ජ(ක). ති-(අත්=න + උජ්ජ(ක). සාජ් නුචු, ආද, වඩක.

අනුජ්ඣාන. න-(අනු + ඝාන) නැවත නැවත සිතීම, අනුව සිතීම, (අත්=න + උජ්ඣාන) අවඥ නොකිරීම.

අනුජ. පු-බාලසභෝදරයා ඉ-බාලසභෝදරී.

අනුජග්ගනි. ක්‍රි-(අනුජග්ග d හු. හසනසමිං, සිතාවෙහි + ති) සිතාසෙයි, යමක් අනුව සිතාසෙයි, කවටකම් කරයි.

අනුජග්ගන න-සිතාසීම, කවටකම් කිරීම.

අනුජවති. ක්‍රි-(අනු + ජ් d. හු ජවෙ, ශිඝ්‍ර ගමනෙහි + ති) අනුව දුවයි. කැටුව යෙයි.

අනුජවන. න-පස්සෙන් දිවීම, කැටුව දිවීම.

අනුජාන. ති පියාට සමාන ගුණ ඇතිව උපත්.

අනුජානන. න-අනුදැනීම, අවසරදීම.

අනුජානානි. ක්‍රි-අනු + ඤ d. කි. 'ඤ' හට 'ජා' ආදේශයි. + විකරණ-නා + ති) අනුදැනී. අවසර දෙයි.

අනුජීවති. ක්‍රි-අනු + ජීව. d. හු. පාණධාරණේ, ජීවත්වීමෙහි + ති) අනුව ජීවත් වෙයි, යමෙකු නිසා ජීවත් වෙයි.

අනුජීවන. න-අනුව ජීවත්වීම, මවුපිය ආදීන් නිසා ජීවත්වීම.

අනුජීවිත. න-අනුව ජීවත්වීම.

අනුජීවි. ති-යමෙකු ඇසුරු කොට ජීවත් වන්නා, දූෂයා, සෙවකයා.

අනුජු. ති-සාජ් නැති, ආද ශබ්.

අනුඤ්ඤ. ඉ-අනුඤව, අනුදැනීම.

අනුඤ්ඤන. ති-අනුදත්තාලද

අනුඤ්ඤගහන. න-අනුදත්තව, අවසර ගත් බව.

අනුධානන. න-නොනැගිටීම, මැලිව සිටීම, වියඟී නොකිරීම.

අනුධාතු. පු-නොනැගිටින්නා, වියඟී නො කරන්නා.

අනුධාන. න-නොනැගිටීම, නැගී නොසිටීම, මැලිව සිටීම.

අනුධානි. ති-((අනු + ධින) කරණලද, ((අත්=න + උධින) නොනැගිටි.

අනුධිසුනන. න-අනුශෝචනය, යමක් නිසා වැලපීම.

අනුධිසුනානි. ක්‍රි-(අනු + ථු. d. කි. තිච්ඡනතෙ, වැලපීමෙහි + විකරණ-නා + ති) යමක් නිසා කණගාටු වෙයි, ශෝක කරයි.

අනුධිසුන. ඉ-අකුරු අටකින් යුත් එනම් ජන්දස.

අනුධිසුහති. ක්‍රි-(අනු + සුහ d. හු. තිච්ඡනතෙ, කාරා දුමීමෙහි + ති) කාරා දමයි, කෙලගසයි.

අනුධිසුහන. න-කාරා දුමීම.

අනුධිසුහි. පු-කාරා කෙල ගසන්නා.

අනුධිසුහි. ක්‍රි-(අනු + සුහ d. හු + ථ) කෙල ගැසිය.

අනුබන්ධ. ක්‍රි (අනු + දහ. d. හු. හසම්කරණා දිසු, හළු කිරීම් ආදිසෙති + ති. 'ද' හට 'බ' ආදේශයි) අනුදහනය කරයි, අනුව දවයි.

(1798)

අනුබසනි. ක්‍රි-(අනු + බං. d. භූ. බංසනෙ, දෂට කිරීමෙහි + නි) බැහැ ගණි, හපා කයි, දෂට කරයි.

අනුණ පු-අලසියා.

අනුභවකාල. පු-නොකියන ලද කාලය, ආබ්‍යාන පක්‍ෂාධිපත්‍යාමි විභක්තීන්ගේ කාලය, වතීමාන කාලය, කියතලද කාලය.

අනුභවය. ති-උතතර රහිත, ශ්‍රේණි, තමාට වඩා උසස් කෙනෙකු නැති, උතතරදිසාවට විරුඬ දිසාව නොහොත් දකුණ.

අනුභවය. පු-ඊට වඩා උසස් බවක් නැති ජ්‍යෙෂ්ඨවෘත්තිය. එනම්: - 1 දසකානුතතරිය, 2, සවණානුතතරිය, 3. ලාභානුතතරිය, 4. සිකානුතතරිය, 5 පාරිවරියානුතතරිය, 6. අනුසානුතතරිය. (සු: ව: සම්පිනිසු ක්‍රි: මු: 759. ම: සු: එ: නි: ව:).

අනුභවය. (අනුතන + සං + උ + වි) නොකිවත් පිළිකර ගැනීම, අනුකතාපිය පිණිසය කිරීම.

අනුතනාන. ති-(අත් + ත + උතතාන) උඩුකුරු නොවන, අප්‍රකට.

අනුතනානිකත. ති-(අත් + ත + උතතාන + ඊ + කත) උඩුකුරු නොකළ.

අනුතනි. ති-නොකීම

අනුක්‍රම. ති-පිළිවෙලින් සතුති කළ. පිළිවෙලින් පසසන ලද.

අනුක්‍රමන න අනුශෝචනය, විලාපය.

අනුක්‍රමනානි. ක්‍රි (අනු + උ d. කි. නික්‍රමනෙ, වැලපීමෙහි + විකරණ. -න + නි) විලාප කියයි, තත් දෙබයි.

අනුක්‍රා(තනා)ස. ති-(අත් + ත + උක්‍රාස) නැති ගැණුම් රහිත, මහ බිය නැති.

අනුක්‍රා(තනා)සි. පු උක්‍රාස නැත්තා, නැති ගැණුම් නැත්තා.

අනුතපයනි. ක්‍රි-(අනු + තප. d. භූ. සන්නාපෙ, තැවීමෙහි + නි) තැවෙයි, අනුව තැවෙයි, කම්පනරූපව තැවෙයි.

අනුතපන. න තැවීම, අනුතපය, පසු තැවිල්ල,

අනුතපනි. ක්‍රි-(අනු + තප. d. භූ. සන්නාපෙ, තැවීමෙහි + නි) පසුතැවිලි කරයි.

අනුතසන. න-රා බොන ඔබම, රා බොන හාජනය.

අනුතාපිය. ති-අනුව තැවිය යුතු.

අනුතාපි. ති-පශ්චාත්තාප වන්නා, පසුතැවිලි කරන්නා.

අනුතාලෙහි. ක්‍රි-(අනු + තාල. d. වු. තාබනෙ, තැලීමෙහි + නේ + නි) තාබනය කරයි, තලයි, පහර දෙයි.

අනුතිට්ඨනි. ක්‍රි-(අනු + ඨ. d. භූ. ගතිති චුත්තියං, ගමන් නැවැත්මෙහි, 'ඨා' හට 'තිට්ඨ' ආදෙසයි + නි) සිටියි, රකියි.

අනුතීර. න-තීරය, ගං හෝ ආදීන්ගේ ඉවුර, සම්පය; ඉවුරක් පාසා.

අනුථෙර. පු-විතිය සථිතර, දෙවෙනි තෙර, න-ථෙරපටිපාටිය.

අනුදදයනා. ඉ-අනුකම්පා ඇති බව.

අනුදදයා. ඉ-අනුකම්පාව, කරුණාව.

අනුබත. ති-උබභූ නොවූ, උබත නොවූ, උබවයට නොපැමිණි.

අනුබරි. ක්‍රි (අනු + උ + බර d. භූ. බාරණෙ, දූරි-මෙහි + රි. රි හට හ්‍රසවයි.) අනුව උබරණය කෙළේය.

අනුබසන. ති-ආක්‍රොශ පරිභව කරණු ලැබූ (න=අත් + උභසන) නොනැගී.

අනුබංසනි. ක්‍රි-(අනු + උ + බං. d. භූ. ගතියං, යාමෙහි + නි) පරිභව කරයි, අබ්බවයි, වොද-නාදිවසයෙන් දෙමාගෙපණය කෙරෙයි.

අනුබංසන. න-ආක්‍රොශය, පරිභවය, අති භවනය, පිඩාව, නැසීම.

අනුබංසිත. ති-උබංසනය නොකළ, පිඩා නොකළ. නොනැසූ.

අනුබංසනි. ක්‍රි-(අනු + බං. d. වු. පබංසනෙ, නැසීමෙහි + නේ + නි) අබ්බවයි, වොදනාදි වසයෙන් දෙමාගෙපණය කරයි, අනුබං-සනය කරයි.

අනුදදනි. ක්‍රි-(අනු + දදනි) දෙයි, අනුදනය කරයි, දුන් දෙයට අනුව දෙයි.

අනුදයනා. ඉ-අනුදයාව.

අනුදසන. ති-අනුව දක්වනලද, පෙත්වන ලද

(1834)

අනුදසෝති. ක්‍රි-(අනු + දසෝති) (යම් අර
මුණක්) අනුව දක්වයි.

අනුදහති. ක්‍රි-(අනු + දහති) දවයි, ප්‍රමුඛයයි.

අනුදහන. න-දැවීම, නැවීම.

අනුදාන. ක්‍රි-අනුව දීම, දානය.

අනුදිට්ඨ. ති-දක්නාලද, දැනගත්.

අනුදිසාති. ක්‍රි-(අනු + දිසාති) දක්නා ලැබෙයි,
පෙනෙයි.

අනුදිසති. ක්‍රි-(අනු + දිස d. හු. අතිසජ්ජනෙ,
දීමෙහි + ති)අනුව දක්වයි, පෙන්වයි.

අනුදිසා. ඉ-විදිසාව, අනුදිග, හිතීමොණ
නිරිත වයඹ ඊශාන යන සිවුදිගින් අතර
පිහිටි අනුදිසා සතර

අනුදිපෙති. ක්‍රි-(අනු + දිපෙති) අනුව දක්වයි,
ප්‍රකාශ කරයි.

අනුදුන. පු-දෙවෙනි දූතයා, දෙවැනිව යන්නා,
කැටුව යන පණිවුඩකාරයා.

අනුධමම. පු-අනුධමය, ධර්මයට අනුව පැවැති,
ධර්මානුකූල.

අනුධමමචාරී. ති-ධර්මානුකූලව හැසිරෙණ.

අනුධමමතා. ඉ-අනුධමතාව, ධර්මානුකූල බව.

අනුධාරණ. න-අනුව දැරීම.

අනුධාණිත ති-අනුව දරණ ලද, උසුලන ලද.

අනුධාරෙති. ක්‍රි-(අනු + ධාරෙති) අනුව දරයි,
උසුලයි.

අනුධාවති. ක්‍රි-(අනු + ධාවති) අනුව දවයි.

අනුධාවන. න-අනුව දිවීම, පස්සෙන් දිවීම.

අනුධාවි. ති-අනුව යන, අනුව දවන.

අනුපබ්බජි. ක්‍රි-(අනු + ප + d වජ් + ඉ. ව=බ)
අනුව පැවිදිවීම, පැවිදිබව අසා පැවිදිවීම.

අනුපජ්චෙණිය. ති-පිරිවෙණක් පාසා,

අනුනනන. ති-උනනන නොවන, උඛගු
නොවන.

අනුනදි. ක්‍රි-(අනු + නදි) අනුව නාද කෙළේය.

අනුනමති. ක්‍රි-(අනු + නමති) අනුව නැමෙයි.

අනුනමන. න-නැමීම.

අනුනස. පු-නැලීම, ඇල්ම.

අනුනසති. ක්‍රි-(අනු + නි d. හු. පාපුණ්ණෙන,
පැමිණවීමෙහි. ඊ=ඵ = අය + ති) පමුණුවයි.
ගෙණ යයි.

අනුනසන. න-පැමිණවීම, ගෙණ යාම.

අනුනාසික. පු-නාසිකාව අනුව පවත්නා හඬ.
අනුනාසිකාකාර.

අනුනිත. ති-පමුණුවනලද, ගෙණ යනලද

අනුනෙති. ක්‍රි-(අනු + නි. d. හු. පාපුණ්ණෙන,
පැමිණවීමෙහි. ඊ=ඵ + ති) පමුණුවයි.

අනුනෙතු. පු-පමුණුවන්නා, නායකයා.

අනුපසතන, ති-පිළිවෙළින් පැමිණි -
“අනුපසතනසද්ධො.”

අනුපසතති. ඉ-අනුප්‍රාප්තිය, පැමිණීම.

අනුපසදාන. න-අනුව දීම, අනුදානය, පොළී
දීම.

අනුපසගත ති-(අත්=න + උපසගත) නුපත්,
හටනොගත්.

අනුපසවෙච්ඡති. ක්‍රි-(අනු + ප + වෙසු. d. හු.
දානෙ, දීමෙහි ධාතනතයට ‘ච්ඡ’ ආදසයි +
ති) දෙයි, ප්‍රදානය කෙරෙයි, සපයයි.

අනුපසවෙච්ඡන. න-අනුප්‍රවේශය, අනුව
ඇතුළත් වීම, දීම.

අනුපසාස. පු-ගද්‍යපද්‍යයන් පිළිබඳ වණියන්ගේ
පුනරාවාතනි වශයෙන් නොලැබූ උච්චා-
රණය. මෙය දශ විධි කාව්‍ය ප්‍රාණයන්
අතුරෙන් මාධුයඝීයෙහි අඩංගුය.

අනුප්ලව. පු-ඉල්පීම, ඉලිප්පීම, අනුවරයා,
යහළුවා, දායයා.

අනුපකකම. පු-උපකුමරහිත, ප්‍රයෝගරහිත.

අනුපක්කුට්ඨ. ති-(අත්=න + උප + කුස. d. හු.
ත=වස්) උපවාද රහිත, නිකු රහිත.
“අනුපක්කුට්ඨො ජාතිවාදෙන.”

අනුපකඛඤ්ඤි. ක්‍රි-(අනු + ඛදි. d. හු. පකඛඤ්ඤ
නාදිසු, පැනසාම් ආදියෙහි) අනුව පැන යයි.

අනුපබ්බජ්ජ. අ-ලභට පැමිණ, ලභට වැද,

අනුපසාන. පු-(අත්=න + උප + සාන) පහර
නොදීම, නොනැසීම.

අනුපවය. පු-(අත්=න + උප + වය) නොවැසීම,
රැස් නොකිරීම.

(1880)

අනුපවිත. නි-නොවැඩුනු, රැස් නොකළ.

අනුපවිතන. න-රැස් නොකිරීම.

අනුපවෂ්ඨන. ති-(අත්=න + උපවෂ්ඨන) උප-වෂ්ඨන නොවූ, නොසිඳි, නොසිඳිනලද.

අනුපජ්ජති. ත්‍රි-(අනු + පද. d. දි. ගතියං, යාමෙහි, පද=ජ්ජ + ති) අනුව යෙයි.

අනුපපනති. පු - සිදුනොවීම, නොලැබීම, අයෝග්‍යතාවය,

අනුපපනන. න-අයෝග්‍යය, අයුක්තය.

අනුපජ්ගසන. න-මහත් කොට නොසිනාසීම.

අනුපක්ඛාන. න-පස්දිනක් පාසා.

අනුපක්ඛාදනති. ඉ - අනුප්‍රඥප්තිය, පළමු පැණවූ ශික්ෂාවට අනුව කළ පැණවීම.

අනුපටිසාපි. ඉ-අනුපිළිවෙල,

අනුපට්ඨිත. ති එළඹ නොසිටි.

අනුපතති. ත්‍රි-(අනු + පතති) වැටෙයි, ලඟට පැමිණෙයි.

අනුපතිත. ති-පතනය වූ, වැටුනු.

අනුපද්දව. ති උවදුරු රහිත.

අනුපද්දන. ති උපද්‍රවයට නොපැමිණී, උපද්‍රව නොවූ.

අනුපද. න පාඅනුව, දෙවෙනි පාදය, පදයක් පාසා.

අනුපදජ්ජති. ත්‍රි-(අනු + උප + ද. d. භූ. දනෙ, දීමෙහි. ද=ජ්ජ + ති) අනුව දෙයි, දනය කරයි.

අනුපදජ්ජන. න-දීම, ආපසු දීම, අනුව දීම.

අනුපද්දතු. පු-අනුව දෙන්නා, දුන්දෙය අනුව දෙන නැතැත්තා.

අනුපද්දන. න-අනුව දීම, වෙනුවට දීම.

අනුපදිට්ඨ. ති-නොකියන ලද්ද, ප්‍රකාශ නොකළ දෙය.

අනුපදිනන. ති-දෙනලද, පරිත්‍යාග කළ.

අනුපදෙති. ත්‍රි-(අනු + උප + දෙති) අනුව දෙයි.

අනුපධාරණ. න-නොබැලීම, නොසැලකීම, පරීක්ෂා නොකිරීම.

අනුපධික. ති-උපධිරහිත, කරදර නැති, දුක් නැති.

අනුපබ්බජ්ජා. ඉ-පළමු පැවිදි වූවෙකු අනුව පැවිදි වීම.

අනුපරත. ති-නොවැලැකුනු.

අනුපරිගමන. න-අනුසම්බ්‍රමණය.

අනුපරිබාවති. ත්‍රි-(අනු + පරි + බාවති) අනුව දුවයි, කැටුව දුවයි.

අනුපරිශාති. ත්‍රි-(අනු + පරි + ශාති) කැටුව යෙයි, යෙයි.

අනුපරිශායති. ත්‍රි-(අනු + පරි + ශායති) යෙයි, කැටුව යෙයි.

අනුපරිශාය. පු-අනුව පිරිවැරීම, සම්පව පිරිවරා ගැනීම.

අනුපරිවත්තක. පු කෙනෙකුත්ගේ ධුරයක් ලැබ එලෙස කටයුතු කරන්නා.

අනුපරිවත්තති. ත්‍රි (අනු + පරි + වත්තති) අනුව පිරිවරයි, අනුව පෙරළෙයි.

අනුපරිවත්තන. න-අනුව පිරිවැරීම, අනුව පෙරළීම.

අනුපරිවත්ති. ති-අනුව පෙරළෙන.

අනුපරිවාර. පු-කැටුව සිටින පිරිවර.

අනුපරිවාරෙති. ත්‍රි-(අනු + පරි + වර. d. වූ. ආවරණ, වැළකීමෙහි + විකරණ-ණ + ති) අනුව පිරිවරයි.

අනුපරිවෙණ. න-පිරිවෙණක් පාසා.

අනුපරික්කකති. ත්‍රි-(අනු + පරි + කකති) උත්සාහ කෙරෙයි, නැත්කෙරෙයි.

අනුපරික්කකන. න-විශ්‍ය කිරීම, නැත් කිරීම. “වධාය පරික්කකනං පනස්ස ආරබ්‍හ කපෙසි.”

අනුපරිහරණ. න-අනුපරිභොගය.

අනුපරිහරති. ත්‍රි-(අනු + පරි + හරති) පිළි-වෙළිත් පරිහරණය කරයි.

අනුපරොධි. පු-අවිරුඳු, අනුකූල, අනුගත.

අනුපචජ්ජ. ති-උපවාද රහිත, නිශ්‍ය රහිත.

අනුපවාද. ති-උපවාද රහිත. “අනුපවාදො අනුපසාතො පාතිමොකෙච සංවරො.”

අනුපවාදක. පු - නොගරහන්නා, නිශ්‍ය නොකරන්නා.

(1927)

4

අනුපවාදි. ති-උපවාද නොකරන්නා.

අනුපවිධා. ති-අනුව ප්‍රවේශ කළ, ඇතුළත් වූ.

අනුපවිසති. ක්‍රි-(අනු + ප + විසති) ප්‍රවිෂ්ට වෙයි. ඇතුළත් වෙයි.

අනුපවිසන. ත-අනුප්‍රවේශය, ඇතුළත් වීම.

අනුපවේශෙති. ක්‍රි-(අනු + ප + විස d. හු. පවේසනෙ, ප්‍රවේශයෙති, ණේ + ති) ප්‍රවේශ කරයි, ඇතුළත් කරයි.

අනුපසාසක. පු-බලන්නා, අනුව බලන්නා.

අනුපසාසති. ක්‍රි-(අනු-දිස d. හු. පෙකකණේ, බැලීමෙහි, දිස=පසාස + ති) දකී, බලයි.

අනුපසාසනා. ඉ-බැලීම, අනුව බැලීම, කායානු-පසාසනාදිය. “අනුපුනපුනං පසාසනා ඵනා-යාති අනුපසාසනා.” නාමරූප ධර්මයන්ගේ දිරිම ස්වභාවය දන්නා වින්‍යාමය ඥාණයද, නාමරූපයන්ගේ පීඩාකරන බව දැන ගන්නා වින්‍යාමය ඥාණයද, නාමරූපයන්ගේ අනාත්මතාව දැනගන්නා, වින්‍යාමය ඥාණයද යන ත්‍රිවිධ ඥාණය අනුපසාසනා නම්.

අනුපසාසී. පු-අනුව බලන්නා, කායානුපසාසනා දිය කරන්නා.

අනුපසංකමණ. න-සම්පයට නො ඵලකිම

අනුපසණ්ඨපන. න-නොතැබීම, නොපිහිටුවීම.

අනුපහන. ති-(අත්=න + උප + හන) නොන-සන ලද, නොනැසූ.

අනුපාන. පු-වැටීම, පතනය.

අනුපාතී. ති-කෙතෙක් අනුව යන්නා. කොත් තබන්නා ඇතුම්පද කියන්නා.

අනුපාද. ත-පු-පා අනුව, පාදයක් අනුව, පියවරක් පාසා

අනුපාදන. ත-සම්පාදනය, පිළියෙල කිරීම.

අනුපාදානිය. ති නෘණොදිවශයෙන් නොගත යුතු.

අනුපාදාපිහිබ්බණ. ත-උපාදාන රහිතව පිරිනිවීම.

අනුපාදාය. අ-නොගෙණ, ග්‍රහණය නොකොට.

අනුපාදිහන. ති-උපාදාන ග්‍රහණය නොකළ.

අනුපාදිත. ති-පමුණුවනලද, ගෙණයනලද

අනුපාදියති. ක්‍රි-(අත්=න + උප + ආ + ද. d. දි. දනෙ, දීමෙහි + ය + ති) නෘණොදිවශයෙන් නොගනී.

අනුපාදියාන. ති-ග්‍රහණය නොකිරීම, නෘණොදිවශයෙන් නොගැනීම. “අනුපාදියානො ඉධ වා හුරං වා.”

අනුපාදිසෙස. ති-(අත්=න + උපාදිසෙස) උපාදි සංකිප්‍යාන සකකි ශෛෂ්‍ය රහිත, උපාදිශෛ නැති.

අනුපාදිසෙස පිහිබ්බණ ධාතු. ඉ-සකකි පරිනිමාණය, රහතුන් වහන්සේලාගේ කාලක්‍රියා සංකිප්‍යාන පිරිනිවීම. (උපාදියති කාමුපාදානාදිනිති උපාදි, පඤ්චකකිසෙස-නං අභිවචනං; උපාදි යෙව සෙසො කිලෙ-සෙතිති උපාදිසෙසො; තෙන සභ වත්තනිති සඋපාදිසෙසා, සා ඵව නිබ්බණධාතුති සඋපාදිසෙස නිබ්බණධාතු. වි. ටිකා.)

අනුපාසුණන. ත-පැමිණීම, ඵලවීම.

අනුපාසුණාති. ක්‍රි-(අනු + ප + අප. d. පු. පාපණේ, පැමිණීමෙහි, + උණා + ති) පමුණු වයි, ඵලවයි.

අනුපාපෙති. ක්‍රි-(අනු + අප. d. වු. පාපණේ පැමිණීමෙහි + ණේ + ති) පමුණුවයි, සම්පයට ඵලවයි.

අනුපාය. ති-(අත්=න + උපාය) උපාය රහිත,

අනුපායාස. ති-(අත්=න + උප + ආයාස) වෙහෙස රහිත, දූෂි ආයාස නැති.

අනුපාලක. ති-පාලනය කරණ, රක්ෂා කරණ

අනුපාලන. ත-ආරක්ෂාව, පාලනය කිරීම.

අනුපාලිත. ති-පාලනය කළ, රක්ෂා කළ.

අනුපාලෙති. ක්‍රි-(අනු + පාල d වු. රකකණේ, රැකීමෙහි + ණේ + ති) පාලනය කරයි, රකී

අනුපාහන. ති (අත්=න + උපාහන) වහන් රහිත, මිරිවැසි නැති.

අනුපියමබන. න-මල්ල රජුන්ගේ අනුපිය නම් අඹ උයන.

අනුපිලන. න-අනුපිබ්‍රතය, පෙළීම, මිරිකීම.

අනුපිලිත. ති-පීඩා කළ, පෙළු.

(1965)

අනුපිළිවෙත්. ත්‍රි-(අනු+පිළි. d. වු. පිළිනෙ, පිඩා කිරීමෙහි+ණේ+ති) පෙළයි, පිඩා කරයි.

අනුප්‍රව්‍යති ත්‍රි (අනු+ප්‍රව්‍ය. d හු. සමුප්‍රව්‍යනෙ පිළිවිසීමෙහි+ති) අනුව විවාරයි, අනුව පිළිවිසී.

අනුප්‍රව්‍යා. ඉ-අනුපිළිවිසීම, ප්‍රතිපාව්‍යාව.

අනුප්‍රව්‍ය ති-(අනු+ප්‍රව්‍ය+ත - බාහින්නාය සහිත 'ත' හට 'ව්‍ය' ආදේශයි) විවෘල, විවාරණලද, පිළිවිසූ.

අනුප්‍රබල (ක) ති-අනුපටිපාටිය, අනුපිළිවෙල, අනුක්‍රමය.

අනුප්‍රබලිනිත ති-ක්‍රමයෙන් පහත්ව තැවූනු

අනුප්‍රබලිතරාධ. පු-පිළිවෙලින් නිරුඬවීම, ප්‍රථමධ්‍යානයට සමවන්නහුට නිරුඬවන 1. කාමසංඤ්ච, චිතියධ්‍යානයට සමවන්න හුට නිරුඬවන 2. විතකාලවිවාර, තෘතීය ධ්‍යානයට සමවන්නහුට නිරුඬවන 3. ප්‍රීතිය, චතුර්ධ්‍යානයට සමවන්නහුට නිරුඬ වන 4. ආයෝස-ප්‍රයෝස, ආකාසානඤ්චා යතනයට සමවන්නහුට නිරුඬවන 5. රූපසංඤ්ච, විඤ්ඤාණඤ්චායතනයට සම වන්නහුට නිරුඬවන 6. ආකාසානඤ්චා යතන සංඤ්ච, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනයට සම වන්නහුට නිරුඬවන 7. විඤ්ඤාණඤ්චා යතන සංඤ්ච, තෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤා යතනයට සමවන්නහුට නිරුඬවන 8. ආකිඤ්චඤ්ඤායතන සංඤ්ච, සඤ්ඤා වෙදයිත නිරෝධයට සමවන්නහුට නිරුඬ වන. 9. සංඤා - වෙදනා යන නවය. මොව්නු පිළිවෙලින් නිරුඬවෙන්නුයි අනු ප්‍රබලිනිතරාධ නම් වෙත්. (දී. ති. සඬ්ඨිති සුත්ත)

අනුප්‍රබලපටිපද ඉ-1. දුක්ඛාපටිපද දැකා හිඤ්ඤා, 2. දුක්ඛාපටිපද බ්‍රහ්මාහිඤ්ඤා, 3. සුඛාපටිපද දැකාහිඤ්ඤා, සුඛාපටිපද බ්‍රහ්මා හිඤ්ඤා යන ප්‍රතිපද සතර. (දී. ති. සඬ්ඨිති සුත්ත.)

අනුප්‍රබලවිහාර. පු
අනුප්‍රබලවිහාරසමාපනති. ඉ } - රූප ධ්‍යාන සතරය, අරූපධ්‍යාන සතරය, සඤ්ඤාවෙද යිත නිරෝධය යන නවය. (දී. ති. සඬ්ඨිති සුත්ත.)

අනුපෙක්ඛති. ත්‍රි-(අනු+ප+ඉක්ඛ d. හු. දස්සන අබෙක්ඛු, දැකීමෙහි හා සලකුණු කිරීමෙහි+ති) බලයි, අනුව බලයි.

අනුපෙක්ඛණ. න-අනුව බැලීම, බැලීම.

අනුපසංගති. ත්‍රි-(අනු+පස. d. වු. පෙසනෙ, යැවීමෙහි+ති) අනුව යවයි, පසුව යවයි, පිළිවෙලින් යවයි.

අනුපොසථ. පු-(අත්=ත+උපොසථ) උපො-සථ (=පෝය) නොවන දවස.

අනුචරති. ත්‍රි (අනු+චර d. හු. චරණේ, පැති-රීමෙහි+ති) පැතිරෙයි, පුරා පැතිරෙයි

අනුචරණ. න-අනුව පැතිරීම, පැතිර යාම.

අනුප්‍රසති. ත්‍රි-(අනු+ප්‍රස. d. හු. සමථස්සෙ, සපඨියෙහි+ති) සපඨි කෙරෙයි, ගටයි.

අනුප්‍රසන. න-අනුසපඨිය, පහස, ගැටීම.

අනුප්‍රසිත. ති-අනුසපඨිය කළ, සපඨි කළ.

අනුප්‍රසිගති. ත්‍රි-(අනු+ප්‍රස. (d. හු. සමථස්සෙ, ස්ථඨි කිරීමෙහි) ඊ+ය+ති) අනුස්ථඨි කරණු ලබයි.

අනුබස්ඛති. ත්‍රි-(අනු+බධ, d. දී. බක්ඛනෙ, බැඳීමෙහි, බි-ජ්ඣ+ති) බඳිසී.

අනුබක්ඛ. පු-අනුව බැඳීම, ලුහුබැඳීම, කායඝී කාලයෙහි ලොප්වන අකුර. වාද්ධි ආදී කායඝීයක් පිණිස පමණක් කියනු ලබන් නාවු ණකාරාදී අක්‍ෂරය අනුබක්ඛ නම්.

අනුබක්ඛ. න-අනුව බැඳීම, කායඝීකාලයෙහි ලොප්වන අකුර.

අනුබක්ඛති ත්‍රි-(අනු+බක්ඛ. d. හු. බක්ඛනෙ, බැඳීමෙහි+ති) අනුබඳිසී, ලුහුබඳිසී.

අනුබල. න-උදවුව, පශ්චාද් බලය, රුකුල්-දීම.

අනුබ්‍රුජ්ඣති. ත්‍රි-(අනු+බ්‍රු d. දී. අවගමනෙ, අවබෝධයෙහි, බි-ජ්ඣ+ති) අවබෝධ කෙරෙයි.

අනුබ්‍රුජ්ඣන. න-අවබෝධ කිරීම, දැනගැණීම.

අනුබ්‍රුබ. පු-දෙවෙනි බ්‍රුදරජ, බ්‍රුදවරයෙකුට දෙවැනි තැනැත්තා. ති ප්‍රතිවෙධ කළ.

අනුබොධ. පු-අවබෝධය, ප්‍රතිවෙධය, දැනීම, දැනගැනීම.

අනුබෝධනී. ක්‍රි-(අනු+බුධ. d. භූ. බෝධනෙ, අවබෝධයෙහි+උ=ඔ+නි) අවබෝධ කරයි, ප්‍රතිවේධ කරගනීයි.

අනුබෝධන. න-අවබෝධය, ප්‍රතිවේධය, ඥානය.

අනුබ්බජනී. ක්‍රි-(අනු+වජ. d. භූ. ගතියං, යාමෙහි, ව=බ=බ්බ+නි) අනුව යෙයි.

අනුබ්බත. න-(අනු+වත+ව=බ) අනුමුතව, මුත්‍ය අනුව, මුත්‍යානුකූලව, මුත්‍යට සිදුසු පරිදි.

අනුබ්බලාචිතතන. න-(අත්=ත+උබ්බිල-විත+තන) උබ්බු ගති නැති බව.

අනුබ්බසාදන. න-කුඩාලකුණු.

අනුමුභණ්. න-වැඩීම, නැවත නැවත වැඩීම, මතයිකාරය

අනුමුභිත. ති-වචනලද, නැවත නැවත මෙතෙහි කළ.

අනුමුභෙතී. ක්‍රි-(අනු+මුභ. d. භූ. වසිතෙ, වැඩීමෙහි+ණෙ+නි) වසයි, නැවත නැවත මෙතෙහි කරයි.

අනුභණ්ත. න-අනුකථනය, අනුව බිණීම, එකට එක කීම.

අනුභවනී. ක්‍රි (අනු+භූ. d. භූ. සත්තායං, විමෙහි උභ=ඔ=අව+නි) වලඳයි, අනුභව කරයි, ප්‍රයෝජනය ගනීයි. පරිභෝග කරයි.

අනුභවන. න-අනුභවය, වැලඳීම.

අනුභාග. පු-දෙකෙන් කොටස, දෙකෙන් පංගුව.

අනුභායනී. ක්‍රි-(අනු+භී. d. භූ. භයෙ, බිය විමෙහි+ඉ=එ=අය+නි) බියපත් වෙයි.

අනුභාව. පු බලය, තෙජස, ආනුභාවය නව නාට්‍ය රසාත්මකවූ ස්ථායී භාව ආදී ත්‍රිවිධ භාවයන් අවබෝධ කරවීම අනුභාව නම්.

අනුභාසනී. ක්‍රි-(අනු+භාස, d. භූ. වාචායං, කීමෙහි+නි) කියයි, ප්‍රකාශ කරයි. අනුව කියයි.

අනුභාසන. න-අනුකථාව, කථාවකට අනු-තුරුව කරන කථාව.

අනුභාසිත. ති-අනුභාසනය කළ.

අනුභූත. ති-අනුභව කළ, අවබෝධ කළ, ප්‍රයෝජන ගත්.

අනුභූතවිෂය. පු-අනුභූතාචාර්ය විෂය කොට පවත්නා 'ත' ශබ්දය 'ය' ශබ්දයා අපෙක්ෂා නොකිරීම. ත ශබ්ද යොග ප්‍රභේද ව්‍යාකරණ විධිය.

අනුභූතී. ක්‍රි-(අනු+භූ. d. භූ. සත්තායං, විමෙහි+උභ=ඔ+නි) අනුභව කරයි.

අනුමමතන. ති-(අත්=ත+උ+මද. d. දි. උමාදෙ, උමතු විමෙහි+ත) උමතු නොවන, පිස්සු නොවන.

අනුම. පු සාලය, වික.

අනුමගහ. පු-අනුමාගීය, අභිමග, මාගීය අනුව.

අනුමජ්ජනී. ක්‍රි-(අනු-මජ්ජ. d. භූ. සංසුභියං, පිරිසිදු බැවිහි+නි) පිරිමදයි, මිරිකයි.

අනුමජ්ජන. න-පිරිමැදීම, ඔප දැමීම.

අනුමජ්ඣ. පු-මධ්‍යය, මැදභාගය.

අනුමඤ්ඤනී. ක්‍රි-(අනු+මන. d. දි. ඤ්ඤෙ, දැනීමෙහි+ය=ඤ්ඤ+නි) අනුමත කෙරෙයි.

අනුමඤ්ඤන. න-අනුදැනීම, සමමත කිරීම.

අනුමත. ති-අනුදන්තාලද. න-අනුමත කිරීම.

අනුමනී. ඉ-අනුමනිය, අනුදැනීම, ආබ්‍යාන සජ්ඣ විභක්තින්ගේ විෂය හෙදයක්.

අනුමනතු. පු-ඔබට මේ දෙය දෙමිනි. කි කල යහපත එසේ කරවයි දන්දෙන්නහුට අනු දැනීම. අනුමනතු, සම්ප්‍රදාන විශේෂයක්.

අනුමසනී. ක්‍රි-(අනු+මස. d. භූ. අමසනෙ, ස්පශී කිරීමෙහි+නි) ස්පශී කරයි. ගටයි.

අනුමාන. ති-අනුව කල්පනා කිරීම, අනුව ප්‍රමාණ කිරීම, අනුමාන ඥානය, එකට එක ගලපා කල්පනා කිරීමේ ඤාණය, ව්‍යාප්ති ඥානය.

අනුමිතන. පු-දෙවැනි මිත්‍රයා. න-මිත්‍රයා අනුව.

අනුමිත. ති-අනුව ප්‍රමාණ කරන ලද්ද, අනුමත කරන ලද්ද.

(2030)

අනුමිති. ඉ-අනුව ප්‍රමාණ කිරීම. පථිය ගින්නෙන් ව්‍යාප්තවූ දුම් ඇත්තේයයි පැතුරානාවූ ධූමයාගේ පක්ෂවාතනියෙහි පවත්නා ඥානය පරාමයී නම්. ඒ පරාමයී යෙන් උපදනා නුවණ අනුමිති නම්වේ.

අනුමිතාති. ක්‍රි-(අනු + මා d. කි. පරිමානෙ, ප්‍රමාණ කිරීමෙහි-ආ + ඉ + නා + ති) අනුව ප්‍රමාණ කරයි, මණ්ඩි.

අනුමියති. ක්‍රි-(අනු + මා. d. භූ. පමාණෙ, මිණීමෙහි-ආ = ර් + ය + ති) ප්‍රමාණ කරණු ලැබේ.

අනුමෙයාවිෂය. න-අපාදනයාගේ ක්‍රියා විශේෂය අනුමානයෙන් ගැණීම, අපාදන ප්‍රභේදයෙකි.

අනුමොදක. පු-අනුමෝදන් වන්නා, සමාදන් වන්නා.

අනුමොදති. ක්‍රි-(අනු + මුද d. භූ. සන්තොසෙ සතුටුවීමෙහි + ති) අනුමොදන් වෙයි.

අනුමොදන. න-අනුමෝදන් වීම.

අනුමොදනා. ඉ-දන්දී අවසන්ති දෙසන ධර්මය, අනුමෝදනි බණ.

අනුමොදනිය. ති-අනුමෝදන් වියයුතු.

අනුමොදිත. ති-අනුමොදන් කරවනලද.

අනුයාගී. පු-අනුව යාග කරණ නැතැත්තා.

අනුයාන. ති-අනුව යනලද, අනුගමනය කළ.

අනුයාති. ක්‍රි-(අනු + යා. d. භූ. ගතියං, යාමෙහි + ති) අනුව යෙයි. කැටුව යෙයි.

අනුයාසී. ති-අනුව යන, නොහැර යන.

අනුයුඤ්ඤාන. න-අනුයෝගය, අනුව යෙදීම.

අනුයුඤ්ඤිති. ක්‍රි-(අනු + යුජ්. d. රු. යෝගෙ, යෙදීමෙහි + ති) අනුව යෙදෙයි.

අනුයුඤ්ඤියමාන. ති-අනුයෝග කරණු ලබන, යොදනු ලබන, ප්‍රශ්න කරණු ලබන.

අනුයුජන. ති-අනුව යොදනලද, ප්‍රශ්න කරණලද.

අනුයෝග. පු-ප්‍රශ්නය. අනුව යෙදීම.

අනුයෝගවගතු. පු-අනුයෝග ඇත්තා.

අනුයෝගී. ති-අනුයෝග ඇති.

අනුරක්කක. ති-ආරක්ෂා කරණ, රකින.

අනුරක්කණ. න-රැකීම, අනුරක්ෂණය.

අනුරක්කති. ක්‍රි-(අනු + රක්ක. d. භූ. රක්කණෙ, රැකීමෙහි + ති) අනුරක්ෂණය කරයි.

අනුරක්කා. ඉ-අනුව රැකීම.

අනුරක්කිය. ති-අනුව රැක්කයුතු, අ-රක්ෂා කොට, රැක, ගොපනය කොට.

අනුරක්කි. ති=රකින, අනුව රකින.

අනුරඤ්ඤිත. ති-අනුව රැදුනු.

අනුරතන. ති-අනුරක්ක, රාගයෙන් රත්, ඇලුනු.

අනුරමති. ක්‍රි-(අනු + රමු. d. භූ. කිලායං, ක්‍රියාවෙහි + ති) ඇලෙයි.

අනුරමති. ක්‍රි-(අනු + රු. d. සඤ්ඤ, ශබ්ද කිරීමෙහි + ති) ප්‍රතිශබ්ද කරයි, පිළිඳව දෙයි.

අනුරහො. අ-රහස, රහසෙහි.

අනුරාව. න-පිළිඳව, ප්‍රතිනාදය, දෝකාර ශබ්දය.

අනුරාධපුර. න-අනුරතැකතින් රාධ නම් ඇමතියා විසින් පිහිටුවනලද ලක්දිව පිහිටි එනම් නුවර.

අනුරාධා. ඉ-අනුරේ නැකන.

අනුරාජකිති. ක්‍රි-(අනු + රාජි. d. දි. ආවරණෙ, වැළකීමෙහි + ය + ති) ආවරණය කෙරෙයි.

අනුරාධ. d. දි-කාමෙ, කාමනීවීමෙහි, අනු-රාජකිති (අනු + රාධ-අනුපුළු රාධ ධාතු ව මයි) කැමැති වෙයි.

අනුරාධ. ති-ආවරණය කළ, වළකනලද.

අනුරාජ. ති-සුදුසු, යෝග්‍ය, අභිමත වන, යෝග්‍ය ස්වරූපය.

අනුරෝදති. ක්‍රි-(අනු + රාදි. d. භූ. අයු වීමොවනෙ, කදුළු හෙලීමෙහි + ති)කදුළු හෙලයි, හඬයි.

අනුරෝධ. ති-අනුකූල, එකඟ. අනුව පැවතීම පු-ආවරණය.

අනුරෝධිති. ක්‍රි-(අනු + රාධි. d. දි. ආවරණෙ, වැළැක්වීමෙහි + ති) වළක්වයි, ආවරණය කරයි.

(2072)

අනුලෙපන. ති-(අ + න + උ + d ලප + සු = අන) තොකීම, වොදනා තොකිරීම. අනාපතනි නිකත්‍ර අනුලෙපනාධිපායසස.

අනුලෙපන. න-අනුකථාව, අනුලාපය, දෙවෙනි කථාව.

අනුලාප. පු-කි තෙපුල් තැවත කීම, කෙණෙහි කෙණෙහි බිණීම.

අනුලාසි. පු-මොතරා.

අනුලිතන. ති-සදුන් ආදිය භානලද, සුණු ආදිය ආලෙප කළ.

අනුලිමපනි. ත්‍රි-(අනු + ලිප. d. රු. ලිමපනෙ, ආලෙප කිරීමෙහි + නි) ආලෙප කරයි, නවරයි.

අනුලිමපන. න-ආලෙපනය, ලෙපනය.

අනුලෙප. පු-තැවරීම, ගැම, ආලෙප කිරීම.

අනුලොකන. න-අවලොකනය, බැලීම.

අනුලොකි. පු-අනුව බලන්නා- “සිසානුලොකි පච්ඡනො පච්ඡනො අනුබ්බි.”

අනුලොම. න-අනුලොමී බව, එකඟ බව, පු-පිළිවෙළ.

අනුලොමඤ්ඤ. න-අනුලොමඤ්ඤනය.

අනුලොමික. ති-අනුලොමීව පවත්නේ.

අනුලොමෙති. ත්‍රි-(අනුලොම + ඤෙ + නි) අනුලොමී කෙරෙයි.

අනුවජ්ජ. පු-උපවාදය, පරිභවය, නිකුට, අනුවදනය.

අනුවතතක. පු-අනුව පවතින තැනැත්තා.

අනුවතනි. ත්‍රි-(අනු + වතු. d. භු. වතනනෙ, පැවතීමෙහි + නි) අනුව පවති.

අනුවතනන. න-අනුව පැවැත්ම, අනුවතීනය. ව්‍යාකරණයෙහි යම් සුත්‍රයකින් තව සුත්‍රයකට කිසි පදයකගේ වැටීම අනුවතීන නම.

අනුවතනි. ඉ-අනුවාතනිය. අනුව පැවැත්ම.

අනුවතනින. ති-අනුවතීනය කළ, අනුව පැවති.

අනුවතෙනති. ත්‍රි-(අනු + වතු. d. භු. වතනනෙ, පැවැත්මෙහි + ඤෙ + නි) පවත්වයි.

අනුවදනි. ත්‍රි-(අනු + වද. d. භු. වචනෙ, කීමෙහි + නි) කියයි, බිණීයි.

අනුවදන. න-අනුවාදනය, අනුකථනය.

අනුවසනි. ත්‍රි-(අනු + වස. d. භු. නිවාසෙ, විසීමෙහි + නි) වාසය කෙරෙයි.

අනුවසන. න-වාසය කිරීම, විසීම.

අනුවසා. න-වමියක් අනුව, අවුරුද්දක් පාසා.

අනුවාවෙති. ත්‍රි-(අනු + වච. d. වු. භාසනෙ, කීමෙහි + ඤෙ + නි) අනුව කියයි.

අනුවාත. න-අනුචාතය, යටිසුලග, සිටුරෙති නුවාව.

අනුවාද. පු-නු(අ)ගුණ කීම, අනුකථනය. එකභාෂාවකින් පැවැති වාක්‍යාදියක් අන්‍ය භාෂාවකින් කීම.

අනුවාද්‍යබිකාරණ. න-‘වතුබිබධ අබිකරණ’ බලනු.

අනුවාස(න). න-සුවද කැවීම, සුවද ගැල්වීම.

අනුවාසෙති. ත්‍රි-(අනු + වස. d. වු. සිතෙහාදිසු. සෙනහාදියෙහි + ඤෙ + නි) සුවද කවයි.

අනුවිකතිත්ත. ති-(අනු + වි + බිප. d. භු. බෙපනෙ, දුම්මෙහි ‘ප’ ලොප් + න = තන) විසුරුවනලද, විවිධ දිසාවන්හි දමනලද, එක අරමුණක තොපිතිටුවනලද.

අනුවිච්ච. අ-දුන.

අනුවිච්චණ. න-හැසිරීම, සඤ්චාරය, අනුව හැසිරීම.

අනුවිච්චති. ත්‍රි-(අනු + වි + චර. d. භු. චරණෙ, හැසිරීමෙහි + නි) හැසිරෙයි, සක්මන් කරයි

අනුවිච්චිත. ති-හැසිරෙණලද, අනුව හැසිරෙණ ලද.

අනුවිචාර. පු-හැසිරීම, පරික්ෂාව.

අනුවිචිනක. පු-සොයන්නා, පරික්ෂා කරන්නා.

අනුවිජ්ජක. පු-විසදන්නා, විනිශ්චය කරන්නා පරික්ෂා කරන්නා.

අනුවිජ්ජනි. ත්‍රි-(අනු + විද. d. දි. සත්‍යායං, විමෙහි, ද = ජ = ජ්ජ + නි) විද්‍යමාන වේ. ඇති වේ.

අනු විජ්ඣානී. ත්‍රි-(අනු + විධ. d. දී. වෙධනෙ, විදීමෙහි, ධ=ජ්ඣා + නි) විදිසි.

අනු විතකක. පු-අනුව සිතීම, නැවත නැවත සිතීම.

අනු විතකකනී. ත්‍රි (අනු + වි + තකක d. වු. විතකකනෙ, විතකකයෙහි + නෙ + නි) අනු විතකකය කරයි, සිතයි.

අනු විදිත. ති-දන්තාලද, අවබෝධ කළ.

අනු විධ. ති-විදිනලද, සිදුරු කළ.

අනු විධායනී. ත්‍රි (අනු + වි + ධා. d. වු. ධාරණේ දුරීමෙහි + ණය + නි) විධාන කරයි, නියම කරයි.

අනු විධාන. න-විධානය, නියෝගය, නියම කිරීම.

අනු විධියනී. ත්‍රි-(අනු + වි + ධා. d. භූ. ධාරණේ දුරීමෙහි + ආ = ඊ + ය + නි) අනු විධානය කරණු ලබයි, නියම කරණු ලබයි.

අනු විධියන න-විධානය කිරීම, නියෝග කිරීම.

අනු විලෝකන. න-බැලීම, නැවත නැවත සෙවීම, පරීක්ෂා කිරීම.

අනු විචට්ඨ පු-සිවුරේ නුවාව.

අනු විසංච න-පැතිරෙණ ලද, පහලාවු- “විසංචං සප්පවිසංච ඔසධෙති”

අනු වුඤ්ඤා. ති-වාසය කළ, විසු.

අනු වුඤ්ඤානී. ති-අනුවැ වැටීම, සුත්‍රයෙකිනි නොපෙනෙන කායඝී කාර්පි නිමිත්ත පද යන්ගෙන් එකක් හෝ කීපයක් අන්‍ය-සුත්‍රයකින් වැටීමයි.

අනු ව්‍යාඤ්ඤන. න-ව්‍යාඤ්ඤන අනුව, කුඩා ව්‍යාඤ්ඤන, කුඩා ලකුණු.

අනු ව්‍යාඤ්ඤනගහානී. ති-ව්‍යාඤ්ඤන අනුව ගන්නා.

අනු සංඝි. ඉ-සිහිකිරීම, ආවර්තා කිරීම, “දසානුසංඝි” බලනු.

අනු සංඝද. ති-උචිත නොවූ, උචතු නොවූ.

අනු සංඝරණ. න-සිහිකිරීම, මෙනෙහි කිරීම.

අනු සංඝරනී. ත්‍රි-(අනු + සර. d. භූ. විනායං, සිහිමෙහි + නි) සිහිකරයි

අනු සංඝිත. ති-සිහිකළ, මෙනෙහි කළ.

අනු සංඝව. පු-ආශ්‍රව, ආරංචියෙන් ඇසීම, පරම් පරා කථාව.

අනු සංඝවණ. න-මේ මෙසේලුයි ආරංචියෙන් ඇසීම,

අනු සංඝවිභ. ති-ආරංචියෙන් අසන.

අනු සංඝාර. පු-නිග්ගතිතයට පරියාය නාමයකි.

අනු සංඝාවක. පු-අස්වත්තා, කපිකයා, මෙරමා හට කියන්නා.

අනු සංඝාවණ. න-ඇස්වීම, ශ්‍රවණය කරවීම.

අනු සංඝාවික. පු-(අනු සංඝව + ඉක) අස්වත්තා.

අනු සංඝවිත. ති-අස්වතලද, ඇස්වූ.

අනු සංඝවෙති. ත්‍රි-(අනු + සු. d. සු. සවණේ, ඇසීමෙහි + උ = ඔ = ආව + ණෙ + නි) අස්වයි.

අනු සංඝාතික. පු-උත්සාහ නැත්තා, වියඝී නැත්තා.

අනු සංඝාතිත. ති-උත්සාහ රහිත, අලස, නො-ඔසවනලද.

අනු සංඝුක. ති-(අ = න + උස්සුක) උත්සාහ නැති, වියඝී රහිත.

අනු සංඝුත. ති-(අනු + සුත) අසනලද, ඇසූ.

අනු සංඝුතී. ඉ-අනුසංඝාතිය, යමක් අනුව උපන් සිහිය.

අනු සංඝුතික. පු-(අනු + සු + ණික) ආරංචියෙන් කියන්නා.

අනු සංඝුසක. පු-‘අනුසංඝක’ බලනු.

අනු සංඝුරනී. ත්‍රි (අනු + සං + වර. d. භූ. වරණේ, හැසිරීමෙහි + නි) හැසිරෙයි.

අනු සංඝුරිත. ති-හැසිරෙණ ලද.

අනු සංඝුරිතෙහි. ත්‍රි -(අනු + සං + විත. d. වු. සංඝුරිතනෙ, සිහිමෙහි + ණෙ + නි) සිතයි, අනුසමරණය කරයි.

අනු සංඝදනී. ත්‍රි-(අනු + සං + ධා. d. භූ. ධාරණේ, දුරීමෙහි + ධ = ද + නි) සංසදනය වෙයි.

අනු සංඝවඛක. න-අවිවාදයට අනුව නැමීම.

අනු සංඝායනී. ත්‍රි-(අනු + සං + යායනි) අනු-සංඝුරණය කරයි, ඇවිදිසි.

(2156)

අනුසංයායන. න-භාසිරීම, අනුසංයායනාමි.
අනුසංවච්ඡර. න-අවුරුද්දක් පාසා, අවුරුද්දක් ගානේ.

අනුසංසරණ. න-භාසිරීම, අනුසංයායනාමි.

අනුසංයායනාමි. ඉ-විධානය, නියෝගය.

අනුසංයායනි. ක්‍රි-(අනු + සං + යා. d. භූ. අව-බෝධයමි, දන්මෙති + නි) අභවයි, මෙහෙයයි

අනුසංයායනාමාන. නි-අභවනු ලබන, දන්වනු ලබන.

අනුසංයායනි. ක්‍රි-(අනු + සං + යා. d. භූ. ධාරණේ දරීමෙති + නි) සකි කෙරේ, ගැලපීම කෙරෙයි.

අනුසංයායනි. ඉ-සකිය, ගැලපීම, මුළු කිරීම, දෙකක් එකට හැමැත්තවීම.

අනුසංයායනවන. පු-බුභවනසංගත පා-සුදුසු ලෙස පවත්නා වචනය, ශ්‍රාවක භාෂිතය.

අනුසංයායන. පු-අනුසංයායනාමාදිය, පසුතැවිල්ල ප්‍රකාශනයෙන් අනිවාර්යය, සත්ත්වයන්ගේ සිත්තුළ නැවත නැවත උපදනා කාමරාග, පටිස, මාන, දිට්ඨි, විචිකිච්ඡා, භවරාග, අවිජ්ජා යන කෙලෙසයෝ සන්දෙන අනුසංයායන. අප්පනිකායොන අනු අනු සන්තානෙ සෙනතිනි = අනුසංයායන.

අනුසංයායන. නි-අනුච සයනය කළ, නොහැර පාවති.

අනුසංයායන. ක්‍රි-(අනු + සර. d. භූ. විනාශය, සිතීමෙති + නි) සිතීමකෙරෙයි, ගමන් කෙරෙයි

අනුසංයායන. න-අනුසංයායනාමි, සිතීමකිරීම.

අනුසංයායන. නි-අනුචතවීම, කසිත් සිතීන් හා වදනින් තැමීම.

අනුසංයායන. ක්‍රි-(අනු + සව d. ගතිය, යාමෙති + නි) වැහිරෙයි, ගලාබසීයි.

අනුසංයායන. න-වැහිරීම, ගලා බැසීම.

අනුසංයායන. නි-කුඩාව පාවති, එක්ව පාවති.

අනුසංයායන. පු-අනුච යාම, අනුච පාවැත්ම, අනුච විසීම.

අනුසංයායන. නි-අනුච පවතින, අනුච යන.

අනුසංයායන. ක්‍රි-(අනු + සර. d. භූ. ගතිය, යාමෙති + නි) අනුච යෙයි, අනුච පවතියි.

අනුසංයායන. පු-අනුසංයායනාමි කරණ නැතැත්තා.

අනුසංයායන. ක්‍රි-(අනු + සං. d. භූ. අනුචිට්ඨියං, අනුසංයායනාමි + නි) අනුසංයායනාමි කරයි.

අනුසංයායන. න-අනුසංයායනාමි කිරීම, නැවත නැවත අවවාද දීම.

අනුසංයායන. ඉ-අනුසංයායනාව, නැවත නැවත කරණ අවවාදය.

අනුසංයායන. නි-අනුසංයායනාමි කරණලද.

අනුසංයායන. නි-කම් වාක්‍යය ඇස්වීම.

අනුසංයායන. ක්‍රි-(අනු + සිකි. d. භූ. සිකිණේ, හික්මීමෙති + නි) හික්මෙයි, ඉගෙන ගනී.

අනුසංයායන. නි-හික්මෙන.

අනුසංයායන. නි-සිකිණ අනුච හික්මෙන.

අනුසංයායන. නි-අනුසංයායනාමි කරනුලැබූ. “අනුසංයායනාමි යො මයා.” අනුච්ඡේදය කළ.

අනුසංයායන. ඉ-අවවාදය, අනුසංයායනාව.

අනුසංයායන. ක්‍රි-(අනු + සිටු. d. දි. තනතු සන්තානෙ, විචිකිච්ඡා + නි) විසිය, නුල් කවිය.

අනුසංයායන. ක්‍රි-(අනු + සු. d. සු. සවණේ, ඇසීමෙති + උණා + නි) අසයි. ශ්‍රවණය කරයි.

අනුසංයායන. ක්‍රි (අනු + සුමන d. භූ. භාසනෙ, බැබළීමෙති + නි) සරසයි, බබළයි.

අනුසංයායන. නි-(අන්=න + උසුයක) ඊෂ්ඨා නොකරණ.

අනුසංයායන. න-ඊෂ්ඨා නොකිරීම.

අනුසංයායන. පු-ධතවතා, ධන රැස්කරන්නා, සිටුවරයා.

අනුසංයායන. ක්‍රි (අනු + සි. d. භූ. සයෙ, සයනය කිරීමෙති + නි) සයනය කරයි.

අනුසංයායන. අ අනුච, එකඟව.

අනුසංයායන. නි-ශ්‍රෝතස අනුච.

අනුසංයායනාමි. නි-ශ්‍රෝතස අනුච යන.

යෙ කෙවි කාමෙසු අසංකප්පා ජනා
 අවිතරාගා ඉධි කාමහොතිනො,
 පුනපුනං ජාති විරූප ගාහිනො
 තණ්හාධිපතනා අනුසංයායනාමිනො.

(3197)

අනුසංවති. ත්‍රි-(අනු + සංව + d. හු. සංකො, සංක කිරීමෙහි + නි) නමාගේ අපරාධය අනුව සංක කරයි, විපාකය අනුව සංක කරයි.

අනුසංවන. න-පාපකමයට අනුව සංක කිරීම.

අනුන } ති-(අත්=න + උභන). නො අඩු, සම
අනුනක } පුණ්ණ, පිරුණු.

අනුනතා. ඉ-අනුනතාව, පිරුණුව.

අනුනායක ති-අඩුවැඩි නැති.

අනුප. පු ජලබහුල භූමිය, දෙතියාවත, දියරු බිම.

අනුපජ. ති-ජලබහුල පෙදෙස්හි උපත්.

අනුපසාන=අනුපසාන. ති-නො නසන ලද, හිංසා නොකළ.

අනුපබ්බ=අනුපබ්බ. ති-උපබ්බරහිත. 'උපබ්බ' බලනු.

අනුපනාහි=අනුපනාහි. ති-උපනාහ රහිත, බබවෙර නැති.

අනුපනිත=අනුපනිත. ති-(අත්=න + උපනිත) නොපමුණුවන ලද.

අනුපම=අනුපම. ති-උපමාරහිත, උපමා කිරීමට අනෙකෙකු හෝ අනෙකක් නැති.

අනුපලිත=අනුපලිත. ති-නොතැවැරුණු, නොහැටුනු.

අනුපවාද=අනුපවාද. ති උපවාද රහිත, නිකු නො ඵලවනලද.

අනුනත. ති-(අත්=න + උභන) නොනසන ලද, නොනැසූ.

අනෙක. ති-(අත්=න + එක) එකසංඛ්‍යාවක් නොවන, එකක් නොවන.

අනෙකකමක. පු-දුභාදි හා න්‍යාදි විකමික බාහුනු අනෙකකමික නම්.

අනෙකකු. පු නොයෙක් අම් ඇත්තා, උපසගි නිපාත බාහුප්‍රත්‍යය ආදිය.

අනෙකංස. පු-(අත්=න + එකංස) එකක් නියම කරගත නොහැකි, එකක් නියම නැති, සැකය, එකානන නොවන කරුණ.

අනෙකපටියාය. පු (අත්=න + එකපටියාය) නොයෙක් ප්‍රකාරය, බොහෝ ක්‍රමය.

අනෙකනනික. පු-එකානන නොවන්නේ අනෙකානනිකයි. පඤ්චවිධ භේදාභාෂයන් අතුරෙන් ප්‍රධානවූයේ අනෙකානනිකය.

අනෙකවිධ ති-එකවිධයක් නොවන, නානා ප්‍රකාර.

අනෙකවිහිත. ති-(අත්=න + එක + විහිත) නානාතැන පිහිටි, නානාප්‍රකාර.

අනෙකසංඛ්‍යා. ඉ-මිඤ්ඤ භූමිය ආදී පඤ්චවිධ සංඛ්‍යා අතුරෙන් අනෙක අම්යන් ප්‍රකාශ කරණ සංඛ්‍යා-සහස්සරංසි සතතෙජ ආදියයි.

අනෙජ. ති-(අත්=න + එජ) එජ විරහිත, ආශා නැති, තෘණා නැති.

අනෙධ පු-(අත්=න + එධ) දර රහිත.

අනෙහිත. ති-(අත්=න + ජිහිත) කම්පා නොකළ, වඤ්චල නොවූ.

අනෙල. ති-(අත්=න + එල) කෙලනොලූ නොවන, ජබ නොවන, නිදෙස්.

අනෙලක. ති-ජබ නොවන, නිවැරදි, නිදෙස්.

අනෙලගල. ති-(අත්=න + එල + ගල) කෙල වැහිරෙන නොල් නැති, ජබ නොවන, නිදෙස්වචන ඇති.

අනෙලමුග. ති-(අත්=න + එලමුග) කෙලනොලූ නොවූ, නිදෙස් බස් ඇති.

අනෙසනා. ඉ-සෙවීම, අකෙසනය, වැරදි ලෙස ප්‍රත්‍යය සෙවීම.

අනෙසනා. ඉ-හික්‍ෂුන්ට අයෝග්‍ය ප්‍රත්‍ය සෙවීම අනෙසනා නමින් හඳුන්වයි. එනම් 21 ආකාර වූ අනෙසනයි. 1. හුණ දඬු දීම. 2. තාම්බුලාදී පත්‍ර දීමය. 3. මල් දීමය. 4. එල වගී දීමය. 5. දුභාදි දඬු දීමය. 6. මුවදෙහා පැත් දීමය. 7. නහන පැත් දීමය. 8. ඇඟ උලන සුණු ආදිය දීම. 9. මැටි දීමය. 10. වාටු කමින් උපසංචායකයන් ඉදිරියෙහි සිටීම. 11. මුග්‍ගසුපතාවය, පිසු මුං මෙන් මදක් සැබැත් වැඩියත් බොරුත් කීමය. 12. පාරි හට්ටනා නමින් දැක්වූ කුලදරුවන් නැලවීම ආදිය. 13. ජබසපෙසනිකා නම් ලද ගිහියන්ගේ ලියුම් කියුම් හුවමාරු කිරීම. 14. ගිහියන්ට වෙදකම් කිරීම. 15. දූත කමිටු ගිහියන්ගේ පණිවුඩ කීමය 16. පහෙණ (2231)

ගමන නම්වූ මෙහෙවර පිණිස කෙත්වන් ආදිය ලබාගැනීම. 17. පිණිස ප්‍රතිපිණිසනයයි කියනු ලබන නමා ලද දෙය ගිහියන්ට දී ඔවුන් ලද දෙය තමා ලබාගැනීම. 18. ලාභාශාවෙන් අල්ලස් දීම. 19. ගෙබිම් ආදිය පෙන්වන වාසතු විද්‍යාව දැක්වීම. 20. නිව් හෝරාදිය දක්වන තක්සත්‍ර විද්‍යාවෙහි යෙදීම. 21. අභිනප්‍රත්‍යභිතයන්ගේ ලක්ෂණාදිය විස්තර කර දෙන අභිත විද්‍යාවෙහි යෙදීම යන මේ 21 ක්‍රමයකින් ප්‍රත්‍යය සෙවීම අනෙකුත් නම් වේ.

අනොක. පු-(අත්=ත + ඔක) ඔක රහිත, අත භාරික, වාසස්ථාන නැති, ආලය රහිත, අවකාශ නැති. 'ඔක' බලනු.

අනොකප්පන. ති-තො අදහන, විශ්වාස නො කරණ.

අනොඝ. පු-(අත්=ත + ඔඝ) ඔඝ විරහිත, චතුර් විධ කාමොභාදිය නැති.

අනොජක. පු-එනම් ගස.

අනොජග්ගති. ත්‍රි-(අනු + උ + ජග්ග. d. භූ. හසනසමිං, සිනාසීමෙහි + ති) උජ්ජග්ගනය නොකරයි, අත්පොලසත් ගසා මහත් කොට සිනා නො වෙයි.

අනොජග්ගන. න-උජ්ජග්ගනය නොකිරීම, මහත්කොට සිනා නොවීම.

අනොජව. ති-තෙජස් රහිත, තෙද නොමැති.

අනොජා. න-එනම් ගස.

අනොතතන. පු-රත්තොවන ජලය ඇති එනම් විල. හිරු රැසින් නො නැවෙන දිය ඇති හෙයින් අනොතතන නම් ලද මේ විල හිමාල වනයෙහි මහ විල් සහ අතුරෙන් ප්‍රධාන එකයි, ගැඹුරින් හා පළලින් පනස් යොදුන් වෙයි. පඤ්ච පථිතයන්ගෙන් වටවී තිබේ. එනම්:- සංඝමය සුද්ධිත පථිතය, සමීරත්තමය විත්‍රකුට පථිතය, අඤ්ජනමය කාලකුට පථිතය, මාඤ්ජුමය ගඬිමාදන පථිතය, රජතමය කෙලාස කුට පථිතය යන පඤ්ච පථිතයන්ගෙන් වට වී තිබේ. මේ විලෙහි සතර පැත්තේ සිංහ මුඛය, අශ්ව මුඛය, හස්තිමුඛය, වාමන මුඛයයි ජලය නික්මෙන සොරොච්ඡි සතරක් වෙන්. පහාරාද සූත්‍ර අටුවාව බලන්න.

අනොතතප්ප. පු-(අත්=ත + ඔතතප්ප) පාපයට බිය නැති, ඔතප් නැති. න ඔතතප්ප= අනොතතප්පං.

අනොතතප්පන. න-පාපයට බිය නොවීම.

අනොතතප්පි. ති-පාපයට බිය නැති, ඔතප් නැති.

අනොදක. ති-(අත්=ත + උදක) ජලය රහිත, දිය නොමැති.

අනොදික්ඛක. පු-කොටස් නොමැති. භාග වශයෙන් නොබෙදන ලද.

අනොධි. පු-(අත්=ත + ඔධි) අභීතමායිය. (කෙලෙසුන් ඉතිරි නො කොට තසන හෙයින් අභීතමායිය 'අනොධි' නම් වේ.) 'ඔධි' බලනු.

අනොපම. ති-(අත්=ත + උපම) උපමා රහිත.

අනොම. ති-(අත්=ත + ඔම) අලාමක, නිව් නොවන, උභූමි.

අනොමගුණ. පු-අලාමකගුණය, උතතම ගුණය.

අනොමජ්ජති. ත්‍රි-(අත්=ත + අව + මජ්ජ d. භූ. මද්දතෙ, මැඩීමෙහි + ති) නොමැයි, නො-මිරිකයි, නොපාගයි.

අනොමජ්ජන. න-නොමැඩීම, නොමිරිකීම.

අනොමදසයි. පු-අලාමක දැකුම් ඇත්තා.

අනොමපඤ්ඤ. ති අලාමකප්‍රඥ ඇති, උතතම ප්‍රාඥ ඇති.

අනොරසාර. න-(අත්=ත + ඔරපාර) එතෙර මෙතෙර නැති.

අනොරමනි. ත්‍රි (අත්=ත + ඔරමනි) නො-ඇලෙයි; නොනවතී.

අනොවට්ඨ. } ති-වැහි නැති, විශලී, ශුෂ්ක.
අනොවක්ඛ. }

අනොසිත. ති-(අත්=ත + අවසිත. අව=ඔ) යටත් නොකළ.

අනොසාහක. න-පසුනොබැසීම, පසුබට නොවීම.

අප්ප. d. භූ. පාපුණතෙ, පැමිණීමෙහි, අප්පොති, පැමිණෙයි.

(2260)

අප්ප. } ති-සාල්ප, මද, වික, කුඩා.
අප්පක. }

අප්පකත. ති-තැනට නො ගැලපෙන, ප්‍රත්‍යා-
වොචිත නොවූ.

අප්පකසිර. ත-(අප්ප + කසිර) මදහිරිහැරය,
හිරිහැර නැති.

අප්පකාර. ති-(අ + පකාර) ප්‍රකාර රහිත,
විධි විරහිත, පිළිවෙල නැති.

අප්පකාරක. පු-(අ + පකාරක) එක්
ප්‍රකාරයකට ක්‍රියා නොකරන්නා.

අප්පකාරක. පු-උපකාර නැත්තා, අනුපකාර
කරන්නා.

අප්පකම්ම. ති-සාල්ප කටයුතු ඇති, මද කිසි
ඇති.

අප්පකණ්ණ. ති-ආකිණිතා විරහිත, සමූහයා
හා එකට ගැටීමක් නැති.

අප්පග්ග. ති-(අප්ප + අග්ග) මද වටිනාකම,
බොහෝ නොවටින.

අප්පකොපෙති. ක්‍රි-(ත=අ + ප + කුප d. දි.
කොපෙ, කිපීමෙහි + ති) නොකිපෙයි.

අප්පගනු. පු-මදගද, විකසුවද.

අප්පගනික. ති-මද සුවද ඇති.

අප්පගබ්බ. ති-(අ + පගබ්බ) ප්‍රගලහ රහිත,
නුබුහුටි, කඩිසර නැති.

අප්පගබ්බ. ති-(අප + ගබ්බ) පහවූ ගභීශයා
ඇති.

අප්පවමය. ති-ප්‍රත්‍යය රහිත, හෙතු රහිත,
කරුණු නැති.

අප්පඤ්ඤන. ති නොපණ්වනලද, නියෝග
නොකළ.

අප්පටිකාපික. ති-ප්‍රත්‍යපකාර නොකරණ.

අප්පටිස. ති-(අ=ත + පටිස)ප්‍රතිස රහිත

අප්පට්ඨ. ති-(අප්ප + අට්ඨ=අප්පත්)අභී රහිත,
එල රහිත,

අප්පට්ඨතර. ති-බොහෝ උපකරණයන්ගෙන්
හෝ වතාවත් කරන්නන්ගෙන් ප්‍රයෝජන
නැති.

අප්පටාම. පු-සාල්පශකුතිය, ති-ශකුතිය
නැති, දුර්ලභ.

අප්පදය්‍ය. පු-මද නුවණැත්තා, අඥයා.

අප්පනිග්ගොස. ති-(අප්ප + නි + ගොස) මද
සොම ඇති, මහත් ශබ්ද නැති.

අප්පට්ඨියාග්ග. ති-(අ=ත + පටි + නි + සග්ග)
නොහරිණ, දුරු නොකරණ, ඉවත්
නොකරණ.

අප්පට්ඨගල. පු-අප්‍රතිපුද්ගලයා, අසමාන
පුද්ගලයා.

අප්පට්ඨබ. ති-ප්‍රතිබ්බ නොවන, නොපිළිබද,
නොබැඳුනු.

අප්පට්ඨාග. ති-ප්‍රතිභාග රහිත.

අප්පට්ඨාති. ක්‍රි-(අ=ත-පටි + හා d. හු.
දිනතිය, බැබළීමෙහි + ති) නොවැටහෙයි,
අවබෝධ නොවෙයි.

අප්පට්ඨාන. ති-ප්‍රතිභාන රහිත, වැටහීම්
නැති.

අප්පට්ඨම. ති-අසමාන. පු-බුදුරජ.

අප්පට්ඨවනතිය. ති-විරුඞ්ව පවත්වන්නට
නොහැකි.

අප්පට්ඨාන. න-නොපසුබස්නා වීර්‍යය,
උත්තරවීර්‍යය.

අප්පට්ඨානිතා. ඉ නොපසුබස්නා වීර්‍ය ඇති
බව.

අප්පට්ඨානිය. න-නොපසුබස්නා වීර්‍යය.

අප්පට්ඨානී. ති-නොපසුබස්නා වීර්‍ය ඇති.

අප්පට්ඨිබ. ති-ප්‍රතිවෙධ නොකළ, අවබෝධ
නොකළ.

අප්පට්ඨිහතන. ති-නොබෙදනලද, විභාග
නොකළ, කොටස් නොකළ.

අප්පට්ඨිකෙකො. ඉ-ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා නොකිරීම.

අප්පට්ඨිකෙකිය. පු. ක්‍රි - ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා නො-
කොට, නොපස්විකා.

අප්පට්ඨිඛාය. පු. ක්‍රි-නොසලකා, නොපස්විකා

අප්පට්ඨිසවන. න-(අ=ත + පටි + සවන) නො
වැහිරීම, නොවැස්සීම.

අප්පට්ඨිසවනා. ඉ-නොවැහිරෙනබව, ගලා
නොබසිනබව.

අප්පට්ඨාන. ති-සංඝිථිම රහිත, ප්‍රතිසංඝිත, පිළිසද නැති.

අප්පට්ඨ. ති-ප්‍රථම තොවන, පළමුවෙනි තොවන.

අප්පණා. ඉ-පැමිණවීම. අසිතිකර දීම.

අප්පණාචිත්ත. න-ධ්‍යානචිත්තය.

අප්පණාකාන. න-රූපාවචරාදිධ්‍යානය.

අප්පණාසමාධි. පු-රූපාවචරාදි සමාධිය, 'උපචාරසමාධි' බලනු.

අප්පණ්ණිති. ති-(අ=න + පණ්ණිති) "එතං මම එතං සුඛං" යනාදින් ප්‍රවෘත්තවූ තෘණ-සංඛ්‍යාත ප්‍රණීතිය බැහැර කරණලද තෘණ රහිත.

අප්පණ්ණිතිවිමොක්ඛමුඛ. න-යම් කලෙක ව්‍යුත්ථානගාමිනිවිදගීතාව දූඛ හෙයින් විදගීතා කෙරේ නම් එසමයෙහි මාහීය තෙම අප්‍රණීතින විමොක්ඛමුඛ නම් වේ.

අප්පඤ්ච. ති-අලංක යන අඵ ඇති.

අප්පතිකුට්ඨ. ති-උපචාද රහිත, නිශ්‍ර රහිත.

අප්පතිට්ඨ. ති-ප්‍රතිස්ථා රහිත, පිහිටිම නැති පිහිට නැති.

අප්පතිස්ස. ති-යටත් නොවූ පැවතුම් ඇති, බුඛ ධම්ම සංඝ සිකා අප්පමාද පටිසන්ථාර යන සතැන අගරුලෙස හැසිරීම් ඇති.

අප්පතිහ. න-සාලකාලය. මෙකාලය.

අප්පතිහත. ති-(අ=න + පති + හත) අප්‍රතිහත තොමැභිය හැකි, තොනැසිය හැකි, යටත් තොකටහැකි.

අප්පතිත. ති-නොපතල, නොසතුටු.

අප්පතිනි. ඉ-අප්‍රසිද්ධිය, නො හැඟීම.

අප්පද්ධ. ති-(අන + ප + ද්ධ d දී අපටිතිමහි අප්‍රිතිසෙති + ත=ට්ඨ)ප්‍රද්ධව නොවන, ක්‍රොධ රහිත, අපරාධ රහිත.

අප්පධංස. } ති-විනාශ නොවන, නැති
අප්පධංසික. } නොවන.

අප්පධංසිත. ති-අවිනාශිත, විනාශ නොකළ.

අප්පධංසිය. ති-විනාශ නොවිය යුතු, නැති නොවිය යුතු.

අප්පධාන. ති-ප්‍රධාන නොවන, සාධනානු නොවූ.

අප්පතිගෙසාස. ති-සොම රහිත, සාල්පගබද ඇති.

අප්පපඤ්ඤ. ති-සාල ප්‍රඥ ඇති, ප්‍රඥ නැති.

අප්පප්පඤ්ඤ. ති-පිත්තැති, මදපිත් ඇති.

අප්පහකඛ. ති-ටිකක් කන, මදක් අනුභව කරණ.

අප්පහොග. පු-සාලපහොගය, මද අනුභවය, ති-දුප්පත්.

අප්පමඤ්ඤ. ඉ-සතරවුහවිහරණය, මෙතනා කරුණා, මුදිතා, උපෙකාය යන ධර්මකර.

අප්පමනන. ති (අ=න + පමනන)පමා නොවූ, එළඹිසිටි සිහි ඇති.

අප්පමනන. ති-(අප්ප + මනන) සාලප්‍රමාණ, මදපමණ.

අප්පමාණ. ති-ප්‍රමාණ රහිත, අපමණ.

අප්පමාණ සුභ. පු-මෙය තෘතීය ධ්‍යාන භූමියට අයත් බහිලෝ තුනෙන් දෙවැන්නය. ප්‍රමාණ රහිත ශරීර ආලෝකයක් මොවුන්ට ඇත. මහා කල්‍යාණීන් ආයුෂය වෙයි.

අප්පමාද. පු-අප්‍රමාදය, සමාති අවිප්‍රමාදය, නොපමාව.

අප්පමාදවිහාර. පු-(අ=න + පමාද + විහාර) අප්‍රමාද විහරණය.

අප්පමාදිස. පු-සුඵකුර.

අප්පමිඛ. ති-නිදි නැති.

අප්පමෙය්‍ය. ති-ප්‍රමාණ නොකට හැකි, පමණ නොකට හැකි,

අප්පයොග. පු-ක්‍රියාවෙහි නොයෙදීම. අප්‍ර-යොගය.

අප්පරජකඛ. ති-ප්‍රඥවක්‍ෂ්‍යසෙහි සාලවූ රාගාදී රජස් ඇති.

අප්පවතන. ති-නොපැවැති.

අප්පවති. ඉ-අප්‍රවෘත්තිය, නො පැවැත්ම.

අප්පවතනිත. ති-නොපවත්වනලද.

අප්පවතනිතා. ඉ-නොපවත්නාබව.

අප්පට්ඨක. ති-(අප්ප + සක) තමා පිළිබඳ සාලවූ අසිතිය ඇති.

අසසසසසස නි (අප + අසසසසස) සලසුනු ආසාවද
ඇති. පු-මදරස විදීම.

අසසසසසස නි-අලසුනු, බහුලානතොවු,
බොහෝ ඇසුපිරි නැත් නැති

අසසසසසස පු-නොපැමිණීම, ප්‍රසසිත නොවීම
අප්‍රසසිතය.

අසසසසසස නි (අප + සස) සසව්‍යාසකයෙකු
රහිත, සාත්තු වෙකු නොමැති (ගැල්සමුහ
යක් සාත්තු නම් වේ.

අසසසසසස නි-ප්‍රසසන නොවු, නොපැහැදුනු.

අසසසමාරමන නි-සලසාරමන ඇති, සලසුනු
පටන්ගැන්මක් ඇති.

අසසසසසස පු-අප්‍රසසදය, නොසසුට, නොපැහැ
දීම.

අසසසසසස නි-නො පහදවනලද.

අසසසසසස න-සලස වරද. නි-සුලු
වරද සහිත.

අසසසසසස පු-ව්‍යාකරණයෙහි දක්නට නො-
ලැබෙන දෙය, සත්‍රීලිඛ අකාරාන්ත ශබ්ද
ආදිය.

අසසසසසස නි-නිල්තණ රහිත.

අසසසසසස න-ප්‍රතිණ නොවීම.

අසසසසසස නි-ප්‍රතිණ නොවු, ක්‍ෂය නොවු.

අසසසසසස නි-ප්‍රාණ රහිත, පණුවන් නැති.

අසසසසසස නි-(අප + අසසසස) සලසුනු
ඇති, නිරෝගි, ලෙඩ නැති, අධික ලෙඩ
නැති.

අසසසසසස පු-සලස ආත්මය.

අසසසසසස ඉ-කුඩා නැතැත්ති.

අසසසසසස නි අලෙවස්. ලදදෙයකින් සතුටු
වන.

අසසසසසස ඊ-අලෙවස්තාව, ලදදෙයකින්
සතුටු වන බව.

අසසසසසස න-පැමිණි, සමවාදනු, ඇතුලත් වු.

අසසසසසස නි-ප්‍රිය නොවු,

අසසසසසස පු-අප්‍රියවැදියා, ප්‍රියනොවන කපා
කියන ස්වභාව ඇත්තා.

අසසසසසසසසසස පු-අප්‍රිය නැතැත්තන් හා
එකතු වීම.

අසසසසසස අ-(අපි + එකද) සමහර දවසක,
ඇතැම් දිනයක.

අසසසසසස අ-සංසයෙහි, සැකයෙහි.

අසසසසසස අ-සංසයෙහි, ඉතායෙහෙක
යන අපියෙහි- “අපෙව නාම මයමපි
ආයසමනනානං කිසුම්මතනං අනුප-
දජ්ජෙය්‍යාමාති.”

අසසසසසස නි-අල්පෙශාබ්‍ය නොවන, උදරම
නොවන, තෙජස් නැති.

අසසසසසස නි-(අප + උසුකක) මදඋන්‍යාහ
ඇති, මන්දවිසි ඇති.

අසසසසසස නි-සප්‍රී නොකල, නොතැවැණු,
නොගැටුනු.

අසසසසසස ඉ-වැලිද්ද, කටරොළ.

අසසසසසස නි-අත්පොලසන් දුන්, අප්‍රිති
ගසනලද.

අස අ-නිදේශ, පරිවර්ත, පූජා, අපගනානී,
වැලිකිම්, අප්‍රිති, ගතී, සොරකම් යන මෙහි.

අස d පු-පාපණ, පැමිණවීමෙහි. අපුණාති,
පැමිණෙයි.

අස d පු-පාපණ. පැමිණවීමෙහි අපොති,
පැමිණෙයි.

අසසසසසස පු පැරදයාම, බැහැර යාම.

අසසසසසස නි-පැරද පලා යාම, වෙන්ව යාම,
බැහැර යාම, වාක්‍යාචි දෙශයක්, උපිලිවෙල,

අසසසසසස ක්‍රි-(අප + කසු d හු. පදවිකෙබප,
යාමෙහි + නි) පැරද යෙයි, පලා යෙයි,
බැහැර යෙයි.

අසසසසසස පු-රථ අකුර මන්තෙහි වූ ඇණ-
විශේෂයක්, කඩ ඇණය, අකුර අග ගසන
කණුව.

අසසසසසස ක්‍රි-(අප + කසස d හු. කසසනෙ,
ඇදීමෙහි + නි) අහකට අදියි, ආපසු අදියි.

අසසසසසස න-ඉවත් කිරීම, අහකට ඇදීම.

අසසසසසස නි-වරදවා කල, සදෙස්ව කල.
බැහැර කල.

අසසසසසසසසසස නි-(අප + කතසස d + උභ=රු)
අකාතසස, කලගුණ නොදන්නා, පකතසසසස
නොවන.

අපකෘතනි. ක්‍රි-(අප+කති d හු. ඡෙදෙ, සිදීමෙහි+ති) කපාදමයි, කපා හරියි.

අපකරොති. ක්‍රි-(අප+කර d හු+ම+ති) වරදවයි, වරදවා කරයි.

අපකය්‍යති. ක්‍රි-(අප+කය්‍ය d හු ගතියං, කය්‍යනෙ, ඇදීමෙහි+ති) ආපසු අදියි. ලඟට අදියි.

අපකසති. ක්‍රි-(අප+කස. d හු. හිංසායං, විලෝචනෙ, පෙළීමෙහි. ඉරි ඇදීමෙහි+ති) ආපසු අදියි, පෙළයි, ඉරි අදියි.

අපකාර. පු-අනුපකාරය, අහිත කිරීම.

අපගවජ්ජති. ක්‍රි-(අප+ගමු. d. හු. මු=ව්ජ+ති) ඉවත යෙයි.

අපගත. ති-පහව ගිය, බැහැර ගිය, මැරුණු
අපගතවිඤ්ඤාණ. න-පහ වූ විඤ්ඤාණය.
ති-විඤ්ඤායෙන් තොර, විඤ්ඤාණ නැති.

අපගබ්‍හ. පු-(අප+ගබ්‍හ) පහවූ ගභීයයා ඇති, උත්පතනි වශයෙන් නැවත මවු-ගබ්‍හකට නොපැමිණෙන, උත්පතනිය නැති

අපගම. පු-අපගමය, පහ වීම, ඉවත්ව යාම.

අපගමන. න-පහව යාම, ඉවත්ව යාම.

අපවම. න-දරුවා, වංශය, වංශානුගත, දරුමුහුබුරු පරපුර.

අපවමකක. ති-(අ=ත+පති+අකක) අප්‍රත්‍යක්‍ෂ, ඉන්ද්‍රියහවුනොවන, ආරක්‍ෂාවෙන් දැනගත්, ප්‍රත්‍යක්‍ෂ නොවූ, ඉන්ද්‍රිය ග්‍රාහ්‍ය නොවූ.

අපවමාරොහනා. ඉ-නොපෙරළෙන ස්වභාව.

අපවමුද්ධාරක. ති-පවමුද්ධාරණය නොකළ, පරිභෝග කරවයි පෙරලා නොදුන්.

අපවජාපුටිම. ති-පෙරපසු නොවන, එකවිට.

අපවය. පු-විනාශය. නිවාණය.

අපවයගාමි. ති-නිවාණගාමි, නිවණට පමුණුවන.

අපවයති. ක්‍රි-(අප+වය. d. හු. ගතියං, යාමෙහි+ති) පුදයි, යාග කරයි.

අපවයන. න-පිදීම, දහය.

අපවර. පු-සාවද්‍ය හැසිරීම, වැරදි හැසිරීම.

අපවායති. ක්‍රි-පුදයි, යාග කරයි, දෙයි.

අපවායන. න-පිදීම, යාගය, දීම. වයස හා ගුණ යෙන් යුත් වැඩ සිටි අය දැක ලාභාපෙක්‍ෂා ආදියක් නැතිව පිරිසිදු සිතින් හුනස්තෙන් නැතිවීම ආදියෙන් බහුමාන කිරීම,

අපවාසික. පු-පුදන්නා, යාග කරන්නා.

අපවාසිත. ති-පුදනලද, දෙනලද.

අපවාසි. ති-පුදන්නා, යාග කරන්නා.

අපවිණාති. ක්‍රි-(අප+වි. d. කි. වයෙ, රැස් කිරීමෙහි+ණ+ති) රැස් කෙරේ.

අපවිත. ති-පුදනලද, දෙනලද, රැස් කළ.

අපවිති. ඉ-පුජාව, විනාශය, පුජා කිරීම.

අපවිති. ඉ - රැස් කිරීම.
අපවිනන. න- රැස් කිරීම.

අපජකායති. ක්‍රි-(අප+කෙ, d හු. විනාශයං, සිතීමෙහි+ති) සිතයි, මෙනෙහි කරයි.

අපජහන. න-(අප+ජහන - අ+ප+ජහන) පහ නොකිරීම, බැහැර නොකිරීම.

අපඤ්ඤ. ති-ප්‍රඥ නැති, මුළු, දහඩ.

අපඤ්ඤතන. ති-නොපණවනලද, ව්‍යවහාර නොකළ, ප්‍රඥප්තියට නොනගනලද.

අපච්ඤ්ඤ. ති-පොරොන්දුවක් නැති, ප්‍රතිඥ-වක් නැති,

අපච්ජාන. ති-පිළිනොගන්නා, ප්‍රතිඥ නො කරණ.

අපමු. ති-අව්‍යක්ත, නොපවු, අවිසාරද, අපණ්ඩිත, ලෙඩ ඇති.

අපණ්ණක. ති-අවිරාම, වැරදි නැති, නිදෙස්, නොයඤ්ඤානික.

අපණ්ණකපටිපද්‍ය. ඉ - අවිරාම ප්‍රතිපදාව, නිවැරදි පිළිපැදීම.

අපණ්ණකමණි. න-සපැතිපසඇටය, පැති-සය එකාකාරව සිටින්නට තනනලද දුදුඇටය ඇටස් දුදුඇටය. (මෙය කොසිඅතට පෙර එතත් මනාව පිහිටන්නේය.)

අපණ්ඩක. ති-පණ්ඩක නොවූ.

අපණ්ඩිත. පු-පණ්ඩිත නොවන, අවිසාරද, අඤන.

අපණ්ඩාන. න-සිත නොපිහිටුවීම. ති-ප්‍රාඥානා රහිත.

අපජීවිත. ති-නොපතනලද, නොපැතු.

අපජීය. ති-නො පැතියසුතු, ප්‍රාථිනාවට
නුසුදුසු.

අපතන. ති-(න=අ + පතන) නොවැටෙන.
න-නොවැටීම.

අපථ. පු-අමායිය, නොමග.

අපද. ති-පාද රහිත, කකුල් නැති, පිහිට
නැති, ආකාශය,

අපදාන. න-වරිතය, යමෙකුගේ ජීවනවරිතය.
පුරාවෘත්තවයඝ්‍රාව, හෙදය.

අපදිසති. ක්‍රි-(අප + දිස. d භූ. පෙකකණේ,
බැලීමෙහි + ති) දක්වයි, බලයි.

අපදෙස. පු කාරණය, ලෙසය, කීම, අවකාශය.
සතර අපදෙස. එනම්:- බුද්ධාපදෙසය,
සංඝාපදෙසය, සම්බුද්ධජේරාපදෙසය,
එකජේරාපදෙසය, යනු ඒ සතරයි.
ධර්මාන්විත කරුණක් විනිශ්චයේදී මේ සතර
ප්‍රයෝජන වෙයි.

අපධාරණ න-පියන, වහන්තරාව.

අපනත. ති-නැමුණු, අවතන.

අපනමති. ක්‍රි-(අප + නම. d භූ. නමනෙ,
නැමීමෙහි + ති) නමයි, අවතන කෙරෙයි

අපනමන. න නැමීම, පහතට එබීම.

අපනාමෙති. ක්‍රි-(අප + නම. d භූ. නමනෙ,
නැමීමෙහි + ති) නමයි, පහතට බබයි.

අපතිහිත. ති-සහවතලද. බැහැර කළ.

අපතිත. ති-ඉවත් කළ, බැහැර කළ, එපා
කළ.

අපරගබ්භා. ඉ-ගහිත් මෑතභාගය, මෙගොබ.

අපනුදති. ක්‍රි-(අප + නුද. d භූ. බෙපෙ,
දුමීමෙහි + ති) පහ කරයි, බැහැර කරයි.

අපනුදන. න-බැහැර කිරීම, ඉවත් කිරීම.

අපමමුඛි ති-නොමුළා වීම, නොමුළාව.

අපමාර. පු-අපසමාර රොගය, මීමස්මාරය,
මුර්ච්ඡාරොගය.

අපයාති. ක්‍රි-(අප + යා d භූ. ගතියා, යාමෙහි
+ ති) පහව යෙයි.

අපයාන. න-අපගමනය, පහව යාම.

අපර. ති-අත්‍ය, වෙන, තමා අයත් නොවන.

අපරගොයාන. න-සතරමහාවිපයෙන් එකක්
වූ එනම් විපය.

අපරජකති. ක්‍රි-(අප + රාධ. d දි. හිංසායං,
හිංසාවෙහි + ති) අපරාධ කෙරෙයි.

අපරජිජු. අ-අපරකාලයෙහි, දෙවැනි දින-
යෙහි.

අපරජ. ති-පසුව උපත්, බාල.

අපරධ. ති-අපරාධ කළ, වැරදි කළ, වරද-
වනලද.

අපරභා. පු-අපර කෙළවර, අනාගතයාගේ
කෙළවර.

අපරනන(ණ්ණ). න-පසුව ඇතිවූ ආහාරය,
ආදිකල්පයෙහි ප්‍රථමාහාරයෙන් මෑතභාග-
යෙහි වූ මුං උදු ආදිය. (අපරනනයට මුලින්
ඇතිවූ හැල්ආදිය ප්‍රබබන නම්.)

අපරසාවමය. ති-(අ + පර + පවමය) පරප්‍රත්‍යය
රහිත, අනුන්ගේ කීම නිසාම නොඅදහන.

අපරභාග. පු-අත්‍යභාගය, මෑතකාලය, පසු-
කාලය.

අපරසෙල. පු-අක්‍ෂපථිතය, අවරහිර.

අපරාජිත. ති-නොපරදනලද, නොපැරදවිය
හැකි, පරදවන්ට බැරි.

අපරාජිතා. ඉ - කටරොඵ, එලකටරොඵ,
සෙඵාලිකා.

අපරාධ. පු-අපරාධය, වැරදිද, ඥෙසය, වැරදි
ක්‍රියාව.

අපරාධික. ති-අපරාධ කාරයා, වැරදි කාරයා.

අපරාධිත. ති-අපරාධ කළ, වැරදි කළ.

අපරාධි. පු-අපරාධ ඇත්තා.

අපරානතිකා. ඉ-ප්‍රවානනක නම් වෛතාලිය
වෘත්තයාගේ සම පාදයෙන් රවතා කළ
අපරානතිකා වෘත්තය.

අපරාපදිය. ති-(අපර + අපර + ඉය) අතික්
අතික් භවයකට අරිති, අත්‍ය අත්‍ය
ආතමිභාව පිළිබඳ.

අපරාපදියවෙදනියකමම. න - තුන්වෙනි
සතරවෙනි ආදිවූ අත්‍ය අත්‍ය ආත්මි-
භාවයකදී විපාකදෙන කමය.

(2476)

අපරාධී. ති-පිළිසරණ නැති, ප්‍රතික්ෂා රහිත,
පිහිටි නැති.

අපවිශ්‍යතා. ති-(අ=පරි + ගහන) පරිගහිත
නොවන, අයත් නොවන.

අපවිච්චත. ති-(ත + පරිච්චත) අත්
නොහළ, අයිතිය මුදු නොදුන් දෑ

අපවිච්ඡින්න. ති-නොපිරිසුන්, වෙන් නොකළ.

අපවික්ෂාකූත. ති-නොදත්, අවබෝධ නො-
කළ, සිහිපාවාදිතව නොදත්.

අපවිත. ති-(අ=ත + පරිත) අතල්ප, නො
මද, වික නොවන.

අපවිණත. ති-නොපැසුනු, නොමේරූ.

අපවිපකක. ති-නුමුහුකළ, නොපැසුණු, නොම
ඉදිනු,

අපවිහොග. පු-පරිහොග නොකිරීම, ති-
ප්‍රයෝජන නොගත හැකි.

අපවිමණ්ඩල. ති-අසම්පූර්ණ, පරිමණ්ඩල
ලක්ෂණ නොමැති.

අපවිමාණ. ති-අප්‍රමාණ, ප්‍රමාණ රහිත,
අපමණ.

අපවිමිත. -ති-ප්‍රමාණ නොකළ, පමණ නො
කළ, අපමණ.

අපවිසන්න. ති-(අ=ත + පරි + අන්ත) සීමා
රහිත, කෙළවරක් නැති

අපවිශෝගාහන. ත-අන්තර්ගත නොවීම,
ඇතුළත් නොවීම.

අපවිශෝනඩ. ති-යටත් නොකළ, නොවසන
ලද.

අපවිසකකන. න-විශිෂ්ට නොකිරීම, උත්සාහ
නොකිරීම.

අපවිසෙස. ති-(අ=ත + පරි + සෙස) සෙස
රහිත, ඉතුරු නැති.

අපවිහාන. ත-නොපිරිහීම. ති-පිරිහීමක් නැති.

අපලාප. පු-සහවා කීම, ප්‍රතිව්‍යන්ත කොට
කීම. ති-පලාප රහිත.

අපලාපී. පු ප්‍රලාප රහිතයා. 'පලාපී' බලනු.

අපලාසන. න-පැන නොයෑම, පලා නොයෑම.

අපලාසී. ති-පලා නොයන, පැන නොයන.

අපලාලෙහි. ක්‍රි-(අප + ලල d. වු. උපසෙව්‍යයං,
නැලවීමෙහි + ණේ + ති) නොනලවයි. නො
පොලඹවයි.

අපලාස. පු-සුගුහ නොවන, උතුමත් හා
සරිකොට ග්‍රහණය නොකරණ

අපලාසී. ති-සුගුහ නැති-'පලාසී' බලනු.

අපලිබුධ. පු-(අ=ත + පලිබුධ) නිදහස්, පිඩා
රහිත, නොදූවුනු.

අපලිබෝධ. පු-පලිබෝධ නැතිබව, හිරිහැර
නොවීම.

අපලෙඛනී. ක්‍රි (අප + ලිබ. d. භූ. ලෙඛනෙ,
ලිවීමෙහි, ඉරි ඇදීමෙහි-පිසදුම්මෙහි + ති)
ලියයි, ඉරිගසයි, පිසදමයි.

අපලෙඛන. න=ඉරි ඇදීම, පිසදුම්ම, ලෙවකෑම.

අපලොකන. න-නිරීක්ෂණය, බැලීම, අවසර
ගැණීම. එනම් විනයකමය.

අපලොකිත. ති-(අප + ලොකිත) බලන ලද,
අවසර ගත්.

අපලොකී. ති-බලන, පරීක්ෂා කරණ.

අපලොකෙහි. ක්‍රි-(අප + ලොක. d. වු. දස්සනෙ
දැකීමෙහි + ණේ + ති) බලයි, අවසර ගණියි.

අපවගහ. පු-නිඵාණය, පරිත්‍යාගය, අවසානය.

අපවඡ්ඡන. න-ත්‍යාගය, හැරීම, දුරු කිරීම.

අපවත්තනී. ක්‍රි-(අප + වතු. d. භූ. වත්තනෙ,
පැවැත්මෙහි + ති) පෙළයි, ඉවත් ව යෙයි.

අපවදනී. ක්‍රි-(අප + වද. d. භූ. වචනෙ,
කීමෙහි + ති) නිකු කෙරෙයි. පරුෂ බණියි,
ගරහයි.

අපවහනී. ක්‍රි-(අප + වහ. d. භූ. පාපණේ,
පැමිණීමෙහි + ති) ඉවත් කරයි, බැහැර
කරයි.

අපවාද. පු-නුගුණ කීම, අගුණ කීම, කායභීය
කින් කායභීයක් වළක්වාලීම.

අපවාරණ. ත-පිඩාතය, පියන, වහන්තරාව.

අපවාලිත. ති-නොපවරණලද.

අපවිධ. ති-විසිකළ, දමනලද, ඉවත්කළ.

අපවිශ්‍යතා. ක්‍රි-(අප + වි + උභ. d. භූ.
විතකෙක, විතකීයෙහි, 'ය' ආගම + ති)
විතකී කරයි, සිතයි.

(2517)

අපසමාර. පු-අපමාර රොගය, මුර්ච්ඡාරොගය, මීමැස්මාරය.

අපසංසය. පු-න-හේත්තුචන පුච්චව (සත්තකේතා තාම පිටති අපසංසෙන ව උභතො පසොසු අපසංසෙනි ව සබ්බං කතො.)

අපසංසන, න-හේත්තුචිම, හාත්සිචිම, නිද්‍රාව.

අපසංසික. පු නිදන්තා, හාත්සිචන්තා.

අපසෙය්‍යනී. ක්‍රි (අප + සි. d. භූ. සයෙ, නිදි-මෙහි + නි. අප + සෙති = අපසෙය්‍යනී) නිදසි, සාතපෙයි. හාත්සිචෙයි.

අපසෙය්‍යන. න-පිටාච්ච, පිට ඇත්ද, හාත්සි චන පිණිස තැනු දෙය.

අපසෙය්‍යන. } න-හේත්තුචන ලාල්ල,
අපසෙය්‍යන ඵලක } හාත්සිචන පුච්චව.

අපසකකනී. ක්‍රි (අප + සකක d. භූ. ගමනෙ, යාමෙහි + නි) ඉචන්ව යෙයි, බැහැර යෙයි.

අපසකකන. න-ඉචන්ව යාම, බැහැර යාම.

අපසද. පු-හිතයා, පහත් ගති ඇත්තා.

අපසප්ප. පු-චරපුරුෂයා, ඔත්තුකාරයා.

අපසමය. න-දකුණු ශරීරය, දකුණුපැත්ත (උදන අවුචා ක්‍රි. මු 195 පිට.)

අපසම පු විපරිතාභීය, වැරදි අභීය.

අපසාද. න-ගැටීම, දෙමාරොපනය කිරීම, බැණීම.

අපසාදිත. නි-බැහැර කළ, ගටනලද.

අපසාදෙති. ක්‍රි-(අප + සද. d. වු. අසාදෙ, ආසාදයෙහි + ණෙ + නි) නිකු කෙරෙයි, බණ්ඩි, දෙස් නගයි, ගටයි.

අපහර. පු-සොරකම, ඉචන් කිරීම, බැහැර කිරීම.

අපචිනස. නි-ලබනු කැමැති දේ නිබේද්දි, තමන්ට ලැබිය යුතු පිරිකර කොටස ලබන කැමැත්ත අත් නොහැර.

අපහරණ. න-සොරකම් කිරීම. බැහැර කිරීම.

අපහරෙති. ක්‍රි (අප + හර. d. භූ. හරණෙ, හැරගැණීමෙහි + නි) සොරකම් කෙරෙයි. පැහැර ගනී.

අපහාර. පු-පහකොට ගැන්ම.

අපාක. නි-නොපැසුනු, නොඉදුනු. පු-නො පැසීම.

අපාකට. නි-ප්‍රකට නොවන, අප්‍රසිඛ.

අපාකටතා. ඉ-අප්‍රකටබව, අප්‍රසිඛබව, ප්‍රසිඛ නොවනබව.

අපාකනික. පු-ප්‍රකානිමත් නොවන, ප්‍රති-සංසකරණ රහිත.

අපාඛග. න-නෙත්‍රාන්තය, නෙත්කෙළවර.

අපාචි. ඉ-දක්ෂිණදිශාව, දකුණුදිශ.

අපාචින. නි ප්‍රාචීන නොවන, පූර්වනොවන, බටහිරට අයත්

අපාඨ. පු (අ + පාඨ) අපපාඨය, වැරදිපාඨය, වැරදි වාක්‍යය.

අපාතුභූත. නි-නොහටගත්. පහළනොවූ. නොඋපන්.

අපාද(ක). නි-පාද රහිත, පා නැති, කකුල් නැති, බබගා යන (සත්‍ය).

අපාද්‍ය. න-වෙන්කොට ගැණීම, අවධි-කාරකය.

අපාන. න-ප්‍රභාසය, නාසිකාවෙන් පිටවෙන වාතය. 'ආනාපාන' බලනු.

අපානික. පු-පාත් නොබොන තැනැත්තා.

අපාසුරණ. න-අවාසුරණය, යතුර, කෙස්ස, දෙරයතුර.

අපාසුරනී. ක්‍රි-(අප + ආ + පුර. d. භූ. අග්‍රහ මනෙ, ඉදිරිගමනයෙහි + නි) විවෘතකෙරෙයි, දෙර හරියි.

අපාමග්ග. පු-සාබෝගස, කරල්හැබ.

අපාය. පු-සාප රහිත ස්ථානය, නිරය, විනාශය අපාය සතරකි. එනම්:- තරකය, නිරිසත් අපාය, ප්‍රෙත යෝනිය, අසුර නිකාය යන සතරයි. "පුකුකු යමමනා අයා යෙහුසොන අපගනොති" අපායො."

අපායමග්ග. පු-නිරයට යන මාගීය, අකුශල ක්‍රියාව.

අපායමුඛ. පු-විනාශයේ දෙර, පරදරසෙවනා දිය.

(2558)

අපායසහාය. පු-අපාය(=විනාශය) පිණිස වූ,
අපායගාමී දුශ්චරිත පිණිස සහාය වන්නා.

අපායී. පු-පිටත යන්නා, ඉවත්ව යන්නා.

අපාර. න-මෙතෙර, මෙහොඩ. ති-පරතෙරක්
නැති.

අපාරනෙය්. පු නොනොටට ගෙණ යන්නා,
නොමග ගෙණ යන්නා.

අපාරුත. ති-නොපොරවනලද, නොවසනලද,
නොපියනලද- “අපාරුතා තෙසං අමතස්ස
වාරා යෙ සොතවනො පමුඤ්චන්තු සබං”

අපාලමබ. න-හේත්තුවන පුවරුව, ඇන්ද.

අපාහන. ති-නසනලද. තිඤ්ඤ, ගරහන
ලද.

අපි අ-සමානාවතා, ගථා, අපෙක්ෂා, සම්පන්නත,
ප්‍රශන, සංවරණ, ආසිංසන යන මෙහි.

අපිගහණ. න-ව්‍යාකරණ සූත්‍රයන්හි අපි
යන උපසංහිතයෙන් ප්‍රයෝගය.

අපිතික ති-(අ+පිතු+දුක) පියෙක් නැති,
අවජානක.

අපිට්‍යනී. ත්‍රි-(අපි+පේ. d. හු. සද්දසංඝාතෙ,
ශබ්දයෙහි හා රැස්කිරීමෙහි+ය+ති) පියනු
ලැබේ, වසනු ලැබේ.

අපිදහනී. ත්‍රි-(අපි+ධා. d. හු. ධාරණේ,
දූරීමෙහි. ධි=ද, හ+ති) වසයි, පියයි.

අපිදහන. න-වහන්තරාව, පියන.

අපිධාන. න-පියන, වහන්තරාව.

අපිනාම අ-ප්‍රශංසා, ගථා, සංඥා, අභ්‍යුපගමාදි
යෙහි.

අපිලාපන. ති නොඉල්පෙන, නොඉල්ප්පෙන
ජලයෙහි නොපාවන. න-නොඉල්පීම.

අපිලාපනතා. ඉ-නොඉල්පෙන (=නොඉල්ප්
පෙන) බව.

අපිලාපනසඛා. ඉ-නොඉල්පෙන ශ්‍රමාව,
අවලශ්‍රමාව, ස්විලශ්‍රමාව.

අපිලාපෙති. ත්‍රි-(අපි+පු. d. හු. ගතියං,
යාමෙහි+ණෙ+ති) ඉල්පෙයි.

අපිසු. අ-අනුමානානුමානියෙහි.

අපිහාර පු-නැවත ගැන්ම.

අපිහාල පු-(අ=න+පිහ. d. ආලි) ආසා
නැත්තා, ප්‍රාණීතා නැත්තා.

අපිතිත ති-වසනලද, පියනලද.

අපිතිත. ති-(අ=න+පිතිත) නොවසනලද,
නොපියනලද.

අපුවචණ්ඩ. න-(අ=+පුති+අණ්ඩ) කුණුනොවූ
බිජුවට.

අපුඤ්ඤ. න-අකුශලය, පාපය.

අපුඤ්ඤානිසම්බාර. පු-වාදකවීම අකුසල
වෙනනා.

අපුට්ඨ. ති-(ත+d. පුවත්+ත, වත්+ත=වත්)
නොඇසු, නොවිචාර,

අපුණානී. ත්‍රි-(අප. d. සු. පාපණේ, පාමණේ
මෙහි+උණා+ති) පාමිණෙයි.

අපුච්ඡිත්ත. ති-පාඨග්ජන නොවන පු මාගී
ඵල ලාභියා.

අපුත්තක. ති-දරුවන් නැති, අපුත්‍රක.

අපුබ්බ. ති-පෙරනොවන, පුළුනොවන.

අපුභී. ති-කුණුනොවන, හරසතිත.

අපෙකබ්බි. ත්‍රි-(අප+ඉකබ්. d. හු. දස්සනෙ,
දැකීමෙහි+ති) අපෙක්ෂා කෙරෙයි, බලයි,
බලාපොරොත්තුවෙයි.

අපෙකබ්බන. න-අපෙක්ෂාව, බලාපොරොත්තුව
වීම.

අපෙකභා. } ඉ අපෙක්ෂාව, බලාපොරොත්තුව.
අපෙඛා. }

අපෙකත්ත. ති-අපෙක්ෂා කළ, බලනලද, බැලූ.

අපෙකත්ථ. න-සම්ප්‍රදාය අතීතෙන් තොර වූ
වාක්‍යය. අපෙකාථ නම් වාක්‍ය දෙයෙය.

අපෙකති. ති-බලන, බලනසුලු.

අපෙඛා. ඉ-අපෙක්ෂාව, බලාපොරොත්තුව.

අපෙත. ති-සුක්කනොවූ, පහව ගිය

අපෙති. ත්‍රි-(අප+ඉ. d. හු. ගතියං, යාමෙහි
+ති) පහවෙයි, දුරුවෙයි.

අපෙතෙග්ග්. ති-පියා කෙරෙහි තිසිලෙස
නොපිළිපත්.

අළුල. ති-ඵල රකින, විපාක නැති, ප්‍රයෝජන
නැති.

(2603)

අපසහිත. නි-සාඨී නොකළ, නොමිබිබනලද, හේත්තු නුදු.

අපාසු(ක) ත-අපහසුව, අසනීපය නි-පහසු නොවන.

අපේගහුක. නි-පේගු රහිත, එලය නොමැති.

අබබ. -d. හු. පිළායං, පෙළීමෙහි, අබබති, පෙළයි.

අබබ. -d. හු. ගමනෙ, යාමෙහි. අබබති, යෙයි, ගමන් කෙරෙයි.

අබබ. -d හු ගුමිනෙ, ගෙනීමෙහි, මුවහ කිරීමෙහි අබබති, ගොතයි, මුවහ කරයි.

අබබ. පු-අයවයා.

අබබණ. නි-(අ+වණ)වුණ රහිත, වණ නැති, තුවාල නැති

අබබන. නි-(අ=න+වන) වුනසක් නැති. “අබබනො අලිකං හණං.”

අබබති. ක්‍රි-අබබ. d හු. හිංසායං, පෙළීමෙහි +ති) පෙළයි, හිංසා කෙරෙයි.

අබබය. පු-(අ=න+වය) අවයය. නි-වැය නැති.

අබබහති. ක්‍රි-(අ+වහ. d. හු. පාපනෙ, පාමණීමෙහි, ව=බ+ති) පිටත දමයි, ඉවත දමයි.

අබබහන. න-ඉදිරිම, උඩරණය කිරීම, ඉදිරියට ඇදීම.

අබබුද. පු-එනම් ගණන, බිඳු සියක්ලක්ෂය, අබක 56 කින් යුත් සබ්බසාව, විනාශකරුණ, අර්බුදනම් රොගය, පිළිකාව, සොරකම, උපද්‍රවය, පිළිසිදහත් සත්ත්වයාගේ කලලා වසාවෙන් සතියකට පසු මස් සේදු දියත්තක් බදු අවසාවට පාමණීම සත්ත්වයා.

අබබුලා. නි උඩරණය කළ, උදුරණලද.

අබබුලොසික. නි-(අබබුලා + එසික) උදුරණ ලද එසිකාසාවාහැනි, උදුල නෂණාමූලය ඇති.

අබබොකිණණ. නි-අසමමුහු, අනාකිණිණ.

අබබොවජ්ජන. නි-නොසිදිනලද, නොකැඩී පවත්නා. එකාබ්බව පවත්නා, එකට බැඳී පවතින.

අබබොහාපික. නි-අප්‍රකට, අප්‍රසිඬ, ව්‍යවහාර යට නොපාමණි.

අබුහම. න-(අ=න+බුහම) අශ්‍රෙණ, උතුම් නොවන.

අබුහමවරිය න-අශ්‍රෙණ හැසිරීම, බබ්සරට විරුඬ හැසිරීම.

අබුහමවරියා. ඉ-පහත් හැසිරීම, උතුම් නොවන හැසිරීම, අබුහමවරියනැති අසෙට්ඨවරියං. වයංවයසමාපත්තිය, මෙවුම්දම් සෙවනය, යන නම් වලින්ද මෙය හඳුන්වනු ලැබේ. සමුට්ඨාන වශයෙන් කාය විතත සමුට්ඨාන ය ද, වෙදනා වශයෙන් සුඛ හා උපෙක්ෂා වෙදනාව ද, මූල වශයෙන් ලොභය හා ද්වේෂය ද, කමීයන්ගේ වශයෙන් කාය කමීය ද මේ සඳහා උපයෝගී වන්නේ ය.

අබුහමවරියං උ ජිවජ්ජයෙය්‍ය -

අබ්භාරකාසුං ජලිතංව විඤ්ඤා,

අසමහුනනොනා පන බුහමවරියං -

පරසාදුරං නාතිකකමෙය්‍ය.

අබුහමඤ්ඤ. නි-බ්‍රාහමණයන්ට හිත නොවන. බ්‍රාහමණයන් කෙරෙහි මිථ්‍යාවශයෙන් පිළිපදින.

අබහ. d. හු. ගතියං, යාමෙහි, අබහති, යෙයි.

අබහ. පු-පාමාණය, ගල, කුඩාගල. න-අහස. නි-මෙඝය.

අබහකබාති. ක්‍රි (අභි+ආ+බා. d. හු. පක ඵනෙ, කීමෙහි+ති) අභ්‍යාබ්‍යානග කරයි. දෙස් පහළකරයි.

අබහකබාන. න (අභි+අකබාන) අභුතයෙන් නිඤ්ඤා කිරීම.

අබහක. න-මිරන්.

අබහක. පු-බාලයා, ලදරුවා, පැටියා,

අබහකුට. න මෙසකුටය, වලාකුළු.

අබහඤ්ඤති ක්‍රි-(අභි+අඤ්ඤ. d හු අඤ්ඤනෙ, අනුලෙපයෙහි-අභි=අබහ+ති) ගල්වයි.

අබහඤ්ඤන. න- (අභි+අඤ්ඤන) ගැල්වීම, ආලෙපය.

අබහඤ්ඤනක පු-ආලේප කරන්නා, ගල්වන්නා.

අබහති. ක්‍රි-(අබහ. d. හු. ගතියං, යාමෙහි+ති) යෙයි.

(2638)

අබනනිකකනන. පු-(අභි + අභිකකනන) ඉකුත් ව ගිය, පසුව ගිය.

අබනනින. නි-ඉකුත්ව ගිය, පසුකළ.

අබනනි. පු-අයනය, පැළදිග.

අබනනනර. පු-අභ්‍යන්තරය, ඇතුළත, අබතුර, අවපිසිරියන.

අබනනනික } නි-ඇතුළත පිහිටි, ඇතුළට
අබනනනිම. } අයත්.

අබනනුඤ්ඤ. ඉ අනුදන්ම.

අබනනුමොදනා. ඉ-අනුමෝදන්වීම.

අබනපුපථ පු-අනුපුප්ථ, හොමුවනු.

අබනාකුමික. පු-තොහකුථවන, වකුටුතොකළ

අබනාගන. නි-ඉදිරියට පැමිණි, පැමිණි. ආගන්තුක.

අබනාගමන. න-(අභි + ආ + ගමන) අභිමුඛ ගමන, ඉදිරියට යාම.

අබනාසාන. පු-(අභි + ආ + සාන) ආසානය, වෙසෙසින් නැසීම, වෙර බැදීම.

අබනාපිකකි. ක්‍රි-(අභි + ආ + විකක. d. හු. වාචායං, කීමෙහි + නි) අභ්‍යාවසානය කෙරෙයි, දෙස් පහළ කෙරෙයි.

අබනාපිකකින. න-අභ්‍යාවසානය, දෙස් පහළකිරීම.

අබනාන. න-ඇතුළත් කර ගැනීම, එනම් ශාසනික විනයකමය. තෙලෙස් සහ වෙසෙස් අතුරෙන් එකකට පැමිණි හිසුව වත්මා. තත් පුරා අබනාගන කමය කළ යුතුයි. “අභි එතබ්බො සමපට්ඨි තබ්බො අබනාන කමම වසෙත ඔසාරෙතබ්බොති වුතතං හොති”

අබනාගන. නි-(අභි + ආ + ගන) නසනලද, ගසනලද. සංයුක්ත, එකට යෙදවු.

අබනාගනන. න-නැසීම.

අබනාස පු-ව්‍යාකරණයෙහි විකිය පිළිබඳ පුච්ච ව්‍යඤ්ඤානට කළ සංඥාව.

අබනින. නි-අබනාන කරනලද, ඇතුළත් කරගන්නාලද.

අබිකුකකිරණ. න-(අභි + උ + කිරණ) මැහිරීම. ඉසීම.

අබිකුකකිරණි. ක්‍රි-(අභි + උ + කිර d. හු. විකිරණ, මැහිරීමෙහි + නි) වගුරුවයි, ඉසියි.

අබිකුගභවණි. ක්‍රි-(අභි + උ + ගභවණි) උස්ව නගියි, උස්ව පහළ වෙයි, උස්ව පැන නගියි.

අබිකුගගන. නි-නැගි, උසස්ව පැනනැගි, පහළ වූ

අබිකුජ්ජලනි. ක්‍රි (අභි + උ + ජල d. හු. දිනනියං, බැබළීමෙහි + නි) ඉතා බබළයි. දිලිසෙයි.

අබිකුජ්ජලන. න (අභි + උ + ජලන) දිලිසීම, බැබළීම, ප්‍රභාවත් වීම, මන්ත්‍ර පිරුවා මුඛයෙන් ගිනිදූල් පිට කිරීම, මුඛයෙන් ගිනිදූල් පිට කිරීම.

අබිකුට්ඨානි. ක්‍රි-(අභි + උ + ථා d. හු. ගනිනි-වුතනියං, ගමන් කැවැත්මෙහි + නි) නැගී සිටියි, කුසිතභාවයෙන් හෝ නින්දෙන් නැගී සිටියි.

අබිකුට්ඨාන. න-නැගී සිටීම, කෙළින් සිටීම, කම්මැලිගනියෙන් තොරව විසීම.

අබිකුණ. පු-(අභි + උණ) ඉතා උණුසුම. අධික උෂ්ණය.

අබිකුන. න-ආශ්වායීය. පරදු කැබීම, ඔව්වු ඇල්ලීම, අබිකුන නම් නාට්‍යරසය. එනම් ධර්මය.

අබිකුතබ්බම. පු-ආශ්වායී කරුණු ප්‍රකාශ කරණ නිවාඛගනායා ශාසනයට අයත් එනම් ධර්මබගය.

අබිකුමුනානි. ක්‍රි-(අභි + උ + මු. d. කි. කම්පන, සැලීමෙහි + නි) වෙසෙසින් කම්පා කෙරෙයි.

අබිකුදුහරණ. න-උදුහරණ දැක්වීම, සාධක දැක්වීම.

අබිකුදුහරණි. ක්‍රි-(අභි + උදුහරණ) උදුහරණ කෙරෙයි නිදසුන් දැක්වයි.

අබිකුදිරෙති. ක්‍රි-(අභි + උ + රි. d. හු. වාචායං, කීමෙහි + නි) මහත් කොට ශබ්ද කෙරෙයි, සොෂණය කෙරෙයි, උසස් කොට කියයි.

(2673)

අබ්හුදෙහි. ක්‍රි-(අභි + උදෙහි) පහළ වෙයි, උපදියි. උදාවෙයි.

අබ්හුනනන. නි-(අභි + උනනන) හරිකෙළින් පිහිටි, නොතැමෙන, නොනැමි, උඩුකුරුවූ, ඉතා උස්වූ.

අබ්හුනනදහි. ක්‍රි-(අභි + උ + නද d හු සඳො, ශබ්ද කිරීමෙහි + නි) උසස් කොට නාද කරයි, මහත් කොට ශබ්ද කරයි.

අබ්හුනනදන. න-මහත් කොට නාද කිරීම.

අබ්හුනනමහි. ක්‍රි-(අභි + උ + නම. d හු. නමනෙ, නැමීමෙහි + නි) ඉහළට නමයි, ඉහළට උස්සයි.

අබ්හුනනමන. න-නැමීම, ඉහළට එසවීම.

අබ්හුයාන. නි-විරුඬව ගිය, විරුඬව යුදට ගිය.

අබ්හුයානි. ක්‍රි-(අභි + උයානි) විරුඬව යෙයි.

අබ්හුයාහන. න-ප්‍රොත්සාහය, අධිකවීර්යය, දෑති වීර්යය.

අබ්හුයාහනහි. ක්‍රි-(අභි + උ + සු + කා. d. හු. සඳො, ශබ්ද කිරීමෙහි + නි) උත්සාහ කරයි. අධිකවීර්ය කෙරෙයි.

අබ්හුයාහනන. න-අධිකවීර්ය කිරීම, උත්සාහ කිරීම.

අබ්හුසුයක. පු-(අභි + උසුයක) දෙස් පහළ කරන්නා, ඉතා ඊෂ්ඨා කරන්නා.

අබ්හුසෙහි. ක්‍රි-(අභි + උ + සි. d. හු. සයෙ, සයනය කිරීමෙහි + නි) නැගී සිටියි. කෙළින් සිටියි.

අබ්හනි. ඉ නොපැහැදිලි බව, ලක්ෂ්‍යයාගේ එක දෙශයෙක්හි ලක්ෂණය නොපවත්නා බව.

අබ්හය. න-නිපාත උපසගී, ඝෂ්‍ය නොවන්නේ අබ්හය නම් වේ. වාදිනිපාතයන්ගේ අනෙකුත් හා අනෙකාච්ඡාද නිසා ඝෂ්‍ය භාවයට නොපැමිණෙන බැවින් මොවුහු අබ්හය නම් වේ.

අබ්හව්‍යාන. නි-අතරක් නැති, ව්‍යවධානයක් නැති.

අබ්හාපජක. නි-(අ + ව්‍යාපජක) ව්‍යාඛ්‍යා රහිත, පිඛා රහිත.

අබ්හාපජ්ජන. න-නොකිපෙන බව.

අබ්හාපාද. පු-ව්‍යාපාද රහිත. 'ව්‍යාපාද' බලනු.

අබ්හාපානස. පු-වෙහෙර, රහිත භාවය පිළිබඳ ක්‍රමය, ප්‍රත්‍යයන්ගෙන් නිපත් වීමෙන්ගේ ස්ව වශයෙහි නොපවත්නා බව පිළිබඳ නීතිය.

අබ්හාසෙහ. නි-තෙත්සින් පිනවන. වැගිරීමක් නැති.

අබ්හාසෙහසුබ. නි-කෙලෙසුන්ගෙන් අමිශ්‍ර පිරිසිදු අධිවිත්ත සැපය, නිකෙලෙස් සැපය.

අබ්හාසිත. නි-නොපැමිණි නිෂ්ඨා ඇති, නො නිමවූ "අබ්හාසිතතතා හි භවා-භවෙසු, පාපානි කම්මානි කරොති මොහා" (ථෙරගාථා-රට්ඨපාලකෝර වච්ඡු.)

අබ්හාසාස. න-සමීපය, පුරුද්ද.

අබ්හපගම. පු-ගිවිසුම, ඒත්තු ගැනීම.

අබ්හහන. න-තකීය මූලික කොට ඇති විමසීම.

අබ්හනි. ක්‍රි-(අභි + ඉ. d. හු. ගනියං, යාමෙහි + නි) ඇතුළත් කෙරෙයි. සාපනතික හික්කුවක් ඊට පිළියම් කර විනය නය පරිදි නැවත සමාසයට ඇතුළත් කරගනියි.

අබ්හාහාස. පු-(අභි + අව + කස. d. හු. විලෙබ්බෙන, ඉරි ඇදීමෙහි) අභ්‍යවකාශය, නොවැසුනු ස්ථානය, එළිමහන්තැන.

අබ්හාහාසික. නි-(අභි=අබ්හ + ඔකාස + ඉක) අභ්‍යවකාශයෙන් යුත්, ආවරණ රහිත ස්ථානයෙහි වූ, එනම් අඛණ්ඩ රහිත.

අබ්හාහාසිකබ්‍ය. න-(අභි=අබ්හ + ඔකාස + ඉක + අඛණ) පියසි ආදියකින් ආවරණයක් නැති එළිමහන්තැනක විසීමෙන් පුරණ වූවාඛණයක්.

අබ්හාකිණණ. නි-ගැවසී ගත්, සමූහයාගෙන් ආකූල වූ.

අබ්බර. නි-බිහිරි නොවූ, එවැනි නැතැත්තා

අබ්බාකිරණ. න-විසිරවීම, ඉසීම. වැක්කිරීම

අබ්බාකිරහි. ක්‍රි-(අභි + උ + කිර. d. හු. විකිරණ, විසිරීමෙහි + නි) පැතිරෙයි, විසුරුවෙයි.

(2707)

අබබ. හි-(අ=න + බබ) නොබෙදනලද, නො බදිනලද, අසබබක.

අබබමුඛ. හි-අප්‍රිය වචන ඇති.

අබකි. පු-නොබැඳීම. හි-බැඳුම් නැති.

අබබ. න එනම් සබ්බාසාව, අභහ සියක්ලක්ෂය, අබබ 77 කින් යුත් ගණන. අබබනම් නිරය.

අබල. හි දුඵල, ශක්තිය නැති, බලහීන, න- දුබල බව.

අබලා. ඉ-බල නැත්තී, කාන්තාව, සත්‍රී.

අබලබල. පු-මහමෝඩයා,

අබහුල. හි-බහුල නොවන, ස්වල්ප, මද.

අබහුලිකත. හි-බහුලිකාත නොවන, බොහෝ කොට නොකළ, නැවත නැවත නොකරණ ලද.

අබාබ හි-නිරවුල්, අනාකුල, අවිඝ්‍න.

අබි. d. භූ සඳො, ශබ්ද කිරීමෙහි, අබනි, ශබ්ද කෙරෙයි.

අබිජ. න-ඇට නැති හෙබි, නො පැසුනුහෙබි

අබුබ. පු-අපණ්ණිකයා.

අභබබ හි-“න භබබාති අභබබා” සුදුසු නො වන්නේ අභබබ නම් වේ. යමෙක් කමා වරණයහි කියනලද පඤ්චානන්තරිය කමී යෙන් යුක්තවුවාහුද, කෙලශාවරණ යහි කියනලද මිථ්‍යාදූෂිතයෙන් යුක්තවුවාහුද, විපාකාවරණ සංඛ්‍යාත අභෙතුක ප්‍රති-සනිවුසෙන් යුක්තවුවාහුද, ශ්‍රී ධාතූන්තාහුද ඡන්දය නැත්තාහුද, ප්‍රඥ විරහිත වුවාහුද, ශ්‍රොතාපතති මාගීයට පැමිණෙන්නට නො-සුදුසු තැනැත්තෝ වුවාහුද යන මේ අය අභබබයෝය. “යෙතෙ සත්තා කමමා වරණෙන සමන්තාගතා, කිලෙසාවරණෙන සමන්තාගතා, විපාකාවරණෙන සමන්තා ගතා, අසසබා, අච්ඡන්දකා, දුපපඤ්ඤා, අභබබා නියාමං ඔක්කමිතුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මතං ඉමෙ තෙ සත්තා අභබබා.”

අභබබධ්‍යාන. න-උපදින්නට නොසුදුසු තැන්, එබඳු තැන් දස අටකි. නියත විවරණ ලැබූ ලොවුතුරා බෝසත්හු මේ තත්ත්වයන්හි නූපදිත්. 1. ජාත්‍යකි වීම. 2. ජනිබ්බිර වීම 3 උමතු වීම, 4. ගොළු බිහිරි වීම. 5. පසල් දනවිති ඉපදීම. 6. දසියකගේ කුසෙහි

පිළිසිද ගැන්ම. 7. නියත මිථ්‍යා දූෂිත වීම. 8. ලිඛිත පරිවර්තය, 9. පඤ්චානන්තරිය කමී කිරීම. 10. වැරදි දූෂිත ගැනීම. 11. වටුවෙකුට කුඛානොවූද ඇතෙකුට මහත්-නොවූද නිරිසනෙකු වීම. 12. අවිච්ඡෙදි ඉපදීම. 13. ලොකානන්තරියෙහි ඉපදීම. 14. මාරයෙකු වීම. 15. කාලකඤ්ඤා අසුරයෙකු වීම. 16. අසඤ්ඤා සත්ත්වයෙහි ඉපදීම, 17. සුඛවාසයෙහි ඉපදීම. 18. අරූප භවයෙහි ඉපදීම.

අභබබ. හි-අභව්‍ය, අයෝග්‍ය, නුසුදුසු, නො වටින.

අභය. න-බිය නොවීම බබුස්තරණ. හි-බිය නැති.

අභයා. ඉ අරඵ බිය නැත්තී.

අභ. පු-නො වීම. හට නොගැන්ම, තොඉපදීම

අභාග්‍ය න-නපුරු දෛවය, දුභීග්‍යය.

අභාව. පු-නොවීම, විනාශය, අවිද්‍යාමානව, නොඉපදීම, තර්කශාස්ත්‍රයෙහි දුක්චෙන ප්‍රාග්භාව, ප්‍රථමංසාභාව, අත්‍යන්තාභාව, අන්‍යන්තාභාව යන වතුර්විධ අභාවය. ද්‍රව්‍යාදි ස්ප්ත පද්මයන්ගෙන් සන්වැනිවූ අභාවය.

අභාවිත. හි-නොවඩනාලද, නැවත නැවත පුරුදු නොකළ.

අභාසන. න-කථා නොකිරීම, නොබිණීම, තුෂ්ණිමාචය.

අභාසිත හි-නොකියනලද, නොබිණු, නොකි

අහි. අ-අහිමුඛ, විශ්වාසී, උභවික්‍රියා, සාරූප්‍ය, පරච්ඡේද, වාසී, පූජා, අධික, කුල, අසත්‍ය, ලක්ෂණ යනාදියෙහි.

අහි d. භූ. සඳො, ශබ්ද කිරීමෙහි. අභනි, ශබ්ද කෙරෙයි.

අභිකකත. හි-සුඤ්ඤා, විශ්වාස, අහිමුඛව ගිය, ඉක්ම ගිය.

අභිකකම. හි-අහිමුඛයට යාම, ඉදිරියටයාම

අකකමනි. ක්‍රි-(අහි + කමු. d භූ. පදවිකෙබපෙ, යාමෙහි + ති) ඉදිරියට යෙයි.

අභිකබණං, අ-නිකොර, නිතර, නැවත නැවත.

අභිකම්බණ්ණි. ක්‍රි-(අභි+බණ්ණ d හු අවදරණේ, සැරිමෙහි+නි) සාරයි, හාරයි.

අභිකම්බණ්ණ. න-සැරීම, කැණීම.

අභිකම්බයා. ඉ-නාමය. යොහාව.

අභිකම්බනි. ක්‍රි-(අභි+කම්බ. d හු ඉවජායං කැමැත්තෙහි+නි) කැමති වෙයි, රූපි කෙරෙයි, ආශා කෙරෙයි.

අභිකම්බනතා. ඉ-කැමැති වීම, රූපි වීම.

අභිකම්බිත නි-කැමති වනලද, රූපි කරණලද

අභිකම්බි නි-කැමතිවන, රූපි කරණ

අභිකති ඉ-අභිකාති ඡන්දස, පස්විසි අකුර කින් පරිමිත ඡන්දස.

අභිකිණ්ණ. නි-ආකිණී, ගැවසි ගත්, සමූහය කින් වටකර ගත්.

අභිකිරති. ක්‍රි-(අභි+කිර d හු විකිරණේ, විසිරවීමෙහි+නි) විසුරුවයි, ඉසියි, පතුරුවයි.

අභිකිලති. ක්‍රි-(අභි+කිල. d හු කිලායං, ත්‍රිඩාවෙහි+නි) මහත් කොට ක්‍රිඩා කෙරෙයි. කෙළියි.

අභිකුජන. න-නාද කිරීම, ශබ්ද කිරීම.

අභිකුජිත. නි-නාද කළ, ශබ්ද කළ

අභිගජ්ජිත. නි-ගජ්ජා කළ, ගොරවනලද.

අභිගජ්ජන. න-ගජ්ජා කිරීම, ගෙරවීම.

අභිගමනිය. නි-එළවියයුතු, පැමිණියයුතු.

අභිගිජ්ඣති. ක්‍රි-(අභි+ගිඤ්ඤ. d දි. ගෙබෙ, ගිජ්ජිමෙහි+නි) ගිජ්ජවෙයි. ලොල් වෙයි.

අභිගිජ්ඣන. න-ගිජ්ජ වීම, ලොල් වීම, ආසාවීම.

අභිගිත. නි-ගායනා කළ, ගීතිකා කළ.

අභිසාත. පු-තැසීම, ගැවීම.

අභිසාතන. න-තැසීම මැරීම, පැඟීම.

අභිසාති. පු-සතුරා, විරුඩිකාරයා.

අභිසුට්ඨ. නි-සොභා කළ, තාද කළ.

අභිවජ්ජන. පු-ප්‍රතිවජ්ජන, වැසුනු.

අභිවජ්ජිත. නි-කැමති වනලද, පැතු.

අභිවේග. පු-උග්‍රතම විතනය.

අභිවේගෙනි. ක්‍රි-(අභි+විත d. වු. සඤ්ච නතෙ, සිතීමෙහි+ණේ+නි) සිතයි. විතන නය කරයි.

අභිජ්ඣික. නි-අභිධ්‍යා කරන්නා.

අභිජ්ඣිමාන. නි-අභිධ්‍යා කරණ.

අභිජ්ඣා. ඉ-අභිධ්‍යාව, විෂමලොභය, තෘෂණාව අභිජ්ඣායතීති = අභිජ්ඣා. අනුත්තේ වස්තු ව කෙරෙහි පවන්නා තෘෂණාව,

අභිජ්ඣාකායගනන. පු-අභිධ්‍යාකාය ග්‍රන්ථය. (ගනේනති වෙදයන්තීති ගනන; නාමකායෙන රූපකායං, පච්චුප්පනනකායෙනවා ආභාමි-කායං ගනේනි දුප්පමුඤ්චං වෙදයන්තීති කාය ගනේන අභිජ්ඣා එව කායගනේන අභිජ්ඣා කායගනේන. නාමකායය හා රූපකායයද වතීමානකායය හා අනාගතකායයද නො මිදිය හැකි සේ වෙලන හෙයින් අභිධ්‍යාවම අභිධ්‍යාකායග්‍රන්ථ නම් වේ.)

අභිජ්ඣායති. ක්‍රි (අභි+ඤ්ඤ. d. හු විතනායං, සිතීමෙහි+නි) විෂම ලොභ සහගත සිතීවිලී සිතයි, සිතයි.

අභිජ්ඣාල. නි-(අභිජ්ඣා+ආල) අභිජ්ඣා බහුල කොට ඇති.

අභිජ්ඣිත. නි-අභිධ්‍යා කළ.

අභිජන. පු-වංශය, ජාතිය, භූමිය, ජන්ම භූමිය.

අභිජනෙති. ක්‍රි-(අභි+ජන. d. දි. ජනනෙ, ඉපදීමෙහි+නි) උපදවයි, පහළ කෙරෙයි.

අභිජප්පති. ක්‍රි-(අභි+ජප්ප. d. හු. වාවෙ, කීමෙහි+නි) කථා කරයි, ඉල්වයි.

අභිජප්පන. න-පැතීම, ඉල්ලීම, කැමැති වීම, කථා කිරීම.

අභිජලති. ක්‍රි-(අභි+ජල. d. හු. දිග්‍රහිතං, දිලිසීමෙහි+නි) දිලිසෙයි. බබලයි.

අභිජවති. ක්‍රි-(අභි+ජ්. d. හු. ගතියං, ශිෂ්‍ර ගමනයෙහි+නි) දුවයි.

අභිජාත. නි-ප්‍රඥ, කුලීන, මහාකුල ඇති, මවුපිය දෙකුලයෙන් පිරිසිදු ව උපත්.

අභිජාති. නි-කුලවත්, වංශවත්. ඉ-ශ්‍රේෂ්ඨ කුලයක ඉපදීම.

(2779)

අභිජනනික. නි-කුලවත්, වංශවත්.

අභිජනනා. න-සිහිකිරීම, දැනීම, අනුබෝධය, අනුචිත්තකය.

අභිජනනාති. ක්‍රි-(අභි+ඤ. d. කි. අවබෝධෙ. අවබෝධ කිරීමෙහි, ඤ=ජා+නා+ති) දනී, මනාව දනී.

අභිජනනි. ක්‍රි-(අභි+ජනි. d. දි. පාතුහාවෙ, පහළ වීමෙහි+ය+ති) හටගනී, උපදී, පහළ වෙයි.

අභිජිහිංසනි. ක්‍රි-(අභි+හර. d. හ. හරණෙ, හැරීමෙහි, 'හ' හට 'ජ'-ඉ, 'හර'ට 'හිං'+ස+ති) දිනනු කැමැති වෙයි. ලොභී වෙයි.

අභිජිහව්සනි. ක්‍රි-(අභි+සස. d. හ. අදනෙ. කැමෙහි, 'ස' හට විත්ත ස=කි=ජ-ඉ. ස=ව. ජ+ති) කනු කැමැති වෙයි.

අභිජෙති. ක්‍රි-(අභි+ජි. d. හ. ජයෙ, දිනීමෙහි+ති) දිනයි. ජය ගනී.

අභිජොතෙති. ක්‍රි-(අභි+ජ්‍ය. d. හ. දිනනයං, බැලීමෙහි+ති) බලවුවෙයි. පිරිසිදු කෙරෙයි.

අභිඤ්ඤ. නි-දක්ෂ, නිපුණ.

අභිඤ්ඤ. ඉ-දැනීම, අවබෝධය, පඤ්චාභිඤ්ඤ සහ ජලභිඤ්ඤ. "විශෙෂෙන ජානානීති අභිඤ්ඤ." විශෙෂයෙන් දනීනුසි අභිඤ්ඤ නම් වේ.

අනාගතංස ඤ්ඤං ව යථා කම්මපගම්ථිව, පඤ්ච ඉතිවිධාදිති සත්තාභිඤ්ඤ ඉමා පන.

අභිඤ්ඤාන. නි-ප්‍රසිද්ධ, ප්‍රකට, අභිඤ්ඤානා අභිඤ්ඤානා සත්තා කුමාරා."

අභිඤ්ඤාණ. න-සලකුණ, විස්තය.

අභිඤ්ඤායා. නි-දැනගතයුතු, අවබෝධ කටයුතු.

අභිඤ්ඤායාධම්ම. පු-අනිත්‍යාදි වශයෙන් විශිෂ්ටාකාරයෙන් දැන ගතයුතු ධර්ම.

අභිජනං. අ-නැවත නැවත, නිතොර.

අභිජනනො. අ-නිතොර.

අභිජාමනාති. ක්‍රි-(අභි+ජා d. වු. දෙවසදො මෙසගබ්දයෙහි+ති) ගුගුරුයි, ගොරවයි, කම්පා කරයි.

අභිකච්චති. ක්‍රි-(අභි+ච්ච. d. හ. සච්චණෙ. ඇතිරීමෙහි+ති) අතුරයි, ඵලයි, ඉතා වෙග වත් වෙයි.

අභිකච්චති. ක්‍රි (අභි+ච්ච d. හ. ච්චනයං, සතුනි යෙහි+ච=ච්=අච+ති) සතුනි කරයි, ප්‍රශංසා කරයි.

අභිකච්චන. න-සතුනි කිරීම, පැසසීම.

අභිකච්චිත. නි-සතුනි කළ, පසසනලද.

අභික්ඛුනාති. ක්‍රි-(අභි+ච්ච. d. කි. ච්චනයං, සතුනි කිරීමෙහි+නා+ති) පසසයි. සතුනි කරයි.

අභික්ඛුත. නි-සතුනි කළ, පසසනලද.

අභිහතන. නි-තැවුනු, රත් කළ, ඉතා තැවුනු.

අභිතාප. පු-අධිකතාපය, අධිකඋෂ්ණය, ඉතා තැවීම.

අභිතාලිත. නි-හාත්පසින් තලනලද ගසන ලද.

අභිතිබ්බති. ක්‍රි-(අභි+භා. d. හ. ගතියං, යාමෙහි, භා=නිබ්බ+ති) සිටියි, ස්ථිර ව සිටියි.

අභිතො. අ-හාත්පස, සම්ප, අභිමුඛ, උභය භාගාදි අභිමුඛයන්හි.

අභිතොස. පු-මහත්සතුට.

අභිතොසෙති. ක්‍රි-(අභි+තුස. d. දි. තොසෙ, සතුටෙහි+ති) සතුටු කෙරෙයි, සන්තොෂ කෙරෙයි.

අභිදසාන න-මනා දර්ශනය, යහපත් දැකීම.

අභිදෙස. පු-රාත්‍රිමුඛය, ඊයේ සවස. "අභි දෙසිකාලකතො හතොත! ආලාරො කාලාමො."

අභිධම්ම. පු-අභිධම්මය, උත්තමධම්මය. විත්ත වෛසික රූප නිපාණ යන වතුර්විධ පරමාභිමයන් පිළිබඳ ධර්මය. අභි විසිටො, ධම්මො = අභිධම්මො. අභිරෙක වූ පිඤ්ඤා ධර්මය අභිධම්මයයි. සුත්‍රාන්තයේදී සකකු ධාතු, ආයතනාදිය එක දෙශයකින්ම බෙදා ඇත. එහෙත් අභිධම්මයේදී ඔවුහු බෙදිය හැකි හැම ආකාරයකින්ම බෙදා තිබේ. ඒ නිසා පිඤ්ඤා ධර්මය නම් වේ.

(2812)

අභිධම්මක. පු-ආභිධර්මකයා, අභිධම්ම දූත හදුරන්තා. අභිධම්මය දන් නැතැත්තා.

අභිධමකි. ක්‍රි-(අභි+ධම d හු. ධමනෙ, ගිති පිඤ්චෙති+ති) මල හරණ පිණිස උද්දෙනති නවයි, පිඤ්ඤයි.

අභිධමන. න-නැමීම, රත් කිරීම, පිඤ්ඤ.

අභිධාන. න-නාමය, කීම, සංඥ නාමය.

අභිධානමනන. න-අභිධාන මාත්‍රය, කීම පමණ.

අභිධාරණ න-දැරීම, ඉසිලීම

අභිධාරෙති. ක්‍රි-(අභි+ධර. d වු. ධාරණේ, දැරීමෙහි+ණෙ+ති) දරයි, උසුලයි.

අභිධාවති. ක්‍රි-(අභි+ධා. d හු. ගමනවුඹීමහි, +ති) දුවයි.

අභිධාවන න-දිවීම, වෙගයෙන් දිවීම.

අභිධාවී. ති-දුවන, දුවනසුපු.

අභිධෙය්‍ය. ති-කියයුතු. න-නම.

අභිධෙය්‍යලිඛි. පු-වාච්‍යවන අභියච සමානවන ලිඛනය. සමාස-නද්ධිත-කිතක වූ පදයකින් පුරුෂයෙක් වාච්‍යවේනම්ද සත්‍රියක් වාච්‍යවේනම්ද, නපුංකයෙක් වාච්‍යවේනම්ද එය අභිධෙය්‍ය ලිඛන නම්.

අභිනන. ති-නොබිඳුනු, වෙනස් නොවූ, එකාබඬ ව පැවතී.

අභිනත. ති-නැමුනු, යටත් වූ.

අභිනදති. ක්‍රි-(අභි+නද. d හු. අබ්‍යතෙන සඥෙ, නොවියත් ශබ්දයෙහි+ති) නාද කරයි, මහාශබ්ද කරයි.

අභිනදිත. ති-නාද කළ, ශබ්ද කළ.

අභිනඤති. ක්‍රි-(අභි+නඤ. d හු. ඤානොසෙ, සතුටින් පිළිගැණීමෙහි, ඤාතූටෙහි+ති) සතුටු වෙයි.

අභිනඤන. න-සතුට, සන්තොෂය, සතුටින් පිළිගැණීම මෙය පස් ආකාරයි, 1. රූප 2 සඥ, 3. ගති, 4 රස, 5. එසාය යන මේවාට අභිනඤන යයි කියත්

අභිනඤ්ඤ. ති-සතුටු කරණලද, පිළිගත්.

අභිනඤ්ඤි. ති-සතුටුවන සුපු. පිළිගන්නා,

අභිනමති. ක්‍රි-(අභි+නම. d හු. නමනෙ, නැමීමෙහි+ති) නමයි, නමසකාර කරයි, නැමෙයි.

අභිනමන. න-නැමීම, නැමදීම.

අභිනාය. පු-ශාස්ත්‍රග්‍රහණාදි ආකාර දැක්වීම, සරඹ කිරීම, ඉහිකිරීම.

අභිනව ති-නවන, අළුත්, පුරාණ නොවන.

අභිනාදිත. ති-නාද කළ, ශබ්ද කළ, සොෂ කළ.

අභිනික්ඛමති. ක්‍රි-(අභි + නි + කමු d හු. පදවිකෙබ්‍රපෙ, යාමෙහි + ති) අභිනිෂ්ක්‍රමණය කරයි, නික්මෙයි.

අභිනික්ඛමන. න-අභිනිෂ්ක්‍රමණය, ගිහිගෙයින් ඉවත්ව නපසට යාම.

අභිනික්ඛපති. ක්‍රි-(අභි + නි + බ්‍ර. d හු. ජබ්බතෙ, දැමීමෙහි+ති) බහා තබයි, ඉවත තබයි.

අභිනික්ඛපන. න-නැබීම, බහා තැබීම, ගෙණ ගිය බරක් තැබීම.

අභිනික්ඛජන. න-ශබ්ද කිරීම, නාද කිරීම.

අභිනික්ඛජිත. ති-නාද කළ, ශබ්ද කළ.

අභිනිගගණනාති. ක්‍රි-(අභි+නි+ගහ. d හු. උපාදානෙ, ගැණීමෙහි, ධාතුනාලොප+ණනා+ති) නිග්‍රහ කරයි, ගැටීම කරයි.

අභිනිගගණන න-පෙළීම, ගැටීම, නින්දා කිරීම.

අභිනිනනමති. ක්‍රි-(අභි+නි+නමු. d හු. නමනෙ, නැමීමෙහි+ති) නමයි, අවතන කෙරෙයි.

අභිනිනනමන. න-නැමීම, අවතන කිරීම.

අභිනිනනාමෙති. ක්‍රි-(අභි+නි+නමු d හු. නමනෙ, නැමීමෙහි + ණෙ + ති) නමයි. එළුවයි. පමුණුවයි.

අභිනිපජ්ජති. ක්‍රි-(අභි + නි + පද. d හු. ගතියං, යාමෙහි + ති) හොඳී, සයනය කරයි, නිදයි

අභිනිපජ්ජාද පු මනා ප්‍රසාදය, හොඳ පැහැදීම.

අභිපජ්ජාදන න-මනා පැහැදීම.

අභිනිපජ්ජන. න-නිදීම, සයනය.

(2852)

අභිනිපතති. ක්‍රි-(අභි + නි + පත. d. භූ. ගමනෙ, යාමෙහි + ති) හෙයි, වැටෙයි, පතිත වෙයි.

අභිනිපතන. න-වැටීම, හිම, පතනය.

අභිනිපාත. න-තුළාල කිරීම, ඇතිම, කැමීම, පහතට හෙළීම.

අභිනිපාති. ති අභිනිපාතනය කරණ.

අභිනිපාතෙති. ක්‍රි-(අභි + නි + පත. d. වු. ගතිමි, යාමෙහි + නෙ + ති) හෙලයි, තුළාල කරයි, අතියි.

අභිනිපුණ. ති-දක්ෂ, ප්‍රගුණ, පණ්ඩිත.

අභිනිපිළන. න-පෙළීම, මිරිකීම, මැඩීම.

අභිනිපිළෙති. ක්‍රි (අභි + නි + පිළ. d. වු. පිඩායං, පෙළීමෙහි + නෙ + ති) පෙළයි, මිරි-කයි, මිසි.

අභිනිප්ප්ප්ති. ක්‍රි - නිපදියි. හටගනියි. ('නිප්ප්ප්ති' බලනු.)

අභිනිප්ප්ප්න. න-නිපදීම. හටගැනීම.

අභිනිප්ප්ප්ති. ඉ-අභිනිප්ප්ප්තිය, හටගැන්ම, උත්පතනය.

අභිනිප්ප්ත. ති-නිපත්, හටගත්.

අභිනිප්ප්දන. න-නිප්ප්දනය, සම්පාදනය.

අභිනිප්ප්දිත. ති-සම්පාදනය කළ, නිපදවන ලද

අභිනිප්ප්දෙති. ක්‍රි-(අභි + නි + පද. d. වු. ගතියං, යාමෙහි + නෙ + ති) නිපදවයි.

අභිනිබ්බතන. ති-උපත්, හටගත්.

අභිනිබ්බතනති. ක්‍රි (අභි + නි + වතන හෝ වතු. d. භූ. වතනනෙ, 'ව' හට 'බ' ආදේශ + ති) උපදියි.

අභිනිබ්බතති. ඉ-පුනරුත්පතනය, ඉපදීම.

අභිනිබ්බතතිත. ති-උපදවනලද.

අභිනිබ්බ්ප්ප්ති. ක්‍රි-(අභි + නි + විද. d. රු. තුට්ඨායං, සතුටෙහි + ති) කලකිරෙයි, උකටළි වෙයි.

අභිනිබ්බුත. ති-නිවුනු.

අභිනිබ්බුති. ඉ-(අභි + නි + වුති) තෘෂ්ණාවෙන් තික්ම යාම, තිවණ.

අභිනිමුඛ. ති-මවනලද, සාදනලද.

අභිනිමුඛනාති. ක්‍රි-(අභි + නි + මා. d. කි. පරි මාණෙ, ප්‍රමාණ කිරීමෙහි + නා + ති) මවයි, සාදයි.

අභිනිරෝපන. න-තැගීම, පැවරීම.

අභිනිරෝපෙති. ක්‍රි-(අභි + නි + රූප. d. වු. රෝපණාදිසු, රෝපණය කිරීම ආදියෙහි + නෙ + ති) තගයි, ආරූඪ කෙරෙයි.

අභිනිවජ්ජන. න-දුරු කිරීම, බැහැර කිරීම.

අභිනිවජ්ජිත. ති-දුරු කළ, බැහැර කළ, ඉවත් කළ.

අභිනිවජ්ජෙති. ක්‍රි-(අභි + නි + වජ්. d. වු. වජ්ජනෙ, හැරීමෙහි + ති) දුරු කෙරෙයි, බැහැර කෙරෙයි.

අභිනිවිට්ඨ. ති-(අභි + නි + විස. d. ත=ට්ඨ.) අන්තර්ගත වූ, ඇතුළත් වූ.

අභිනිවිසිති. ක්‍රි-(අභි + නි + විස. d. භූ. පවෙ සනෙ, ඇතුළත් වීමෙහි + ති) අන්තර්ගත වෙයි, ඇතුළත් වෙයි.

අභිනිවෙස. පු-ඇතුළත් වීම, ප්‍රවේශය.

අභිනිසිද්ධි. ක්‍රි-(අභි + නි + සද. d. භූ. ගතාව සාදනෙ, ගමන් වැළැක්මෙහි + ති) ගමන් වළක්වයි, හිඳි, ඉඳි.

අභිනිසිද්ධ. න-හිඳීම, ඉඳීම.

අභිනිසංච. ති-(අභි + නි + සංච) දුර ලතලද, හරණලද, නික්මුනු.

අභිනිහත. ති-(අභි + නි + හත) තසන ලද, පහර දෙනලද.

අභිනිත. ති-ඵලවන ලද, පමුණුවන ලද.

අභිනිල. න-පිරිසිදු නිලවණිය. ති-ඉතානිල්.

අභිනිහරති. ක්‍රි-(අභි + නි + හර. d. භූ. හරණෙ, හැරීමෙහි + ති) ප්‍රාචීනා කරයි, බැහැර කරයි, ඵලවයි, පිහිටුවයි.

අභිනිහාර. පු-ප්‍රාචීනාව, ප්‍රණීඩිය. "අභිනි හාරෙති මූලපණ්ඩිතානසොනං අභිවචනං," අභිනිහාර යනු මූලප්‍රණීඩියට තමකි, බුදුවීම පිණිස සිත දැඩි කොට ගෙන බුදුවියරණ නොලබා මෙයින් නො නැගිටින්නාණි අභිනිහාර කොට සයනය කිරීම.

(2892)

අභිජනනා. ඉංගුහ ප්‍රාචීනාව, මනා ප්‍රාචීනාව.

අභිජනනි. ති-පනනලද, අභික කොට ප්‍රාචීනා කළ.

අභිජනෙති. ක්‍රි-(අභි + ජන. d. වු. යාවනායං, පැනීමෙහි, ණේ + නි) පනයි.

අභිජෙසති. ක්‍රි-(අභි + ජිස + d. හු. පෙකකණේ, බැලීමෙහි, ජිස=පසා + නි) නිරීක්ෂණය කරයි, බලයි දකියි.

අභිජෙසන. න-දැකීම, බැලීම.

අභිජානෙති. ක්‍රි-(අභි + ජන. d. වු. ගමනෙ, යාමෙහි + ණේ + නි) හෙළයි, පනනය කරයි

අභිජාරුත. ති-පොරොවනලද.

අභිජාලන. න-මනා පාලනය, ආරක්ෂාව.

අභිජාලෙති. ක්‍රි-(අභි + ජාල. d. වු. රකකණේ, රැකීමෙහි + ණේ + නි) පාලනය කරයි, ආරක්ෂා කරයි.

අභිජිලිත. ති-පෙළනලද, මිරිකනලද, හාත් පසින් පොතිකළ.

අභිජිලෙති. ක්‍රි-(අභි + ජිල d. වු. පිඩනෙ, පෙළීමෙහි + ණේ + නි) පෙළයි, පිඩා කරයි.

අභිජුච්ඡති. ක්‍රි-(අභි + ජුච්ඡ. d. හු. ජුච්ඡනෙ, විවාරීමෙහි + නි) මනාව විවාරයි, මොනවට පිළිවිසී.

අභිජුච්ඡන. න-විවාරීම, මනාව විවාරීම.

අභිජුරෙති. ක්‍රි-(අභි + ජුර. d. වු. ආපරායනෙ, ප්‍රිතිශෙති හෝ කාප්තිශෙති + ණේ + නි) ප්‍රිත වෙයි, පුරවයි.

අභිහව. පු-අභිහවනය කිරීම, මැඩ පැවැත්වීම, යටත් කිරීම.

අභිහවති. ක්‍රි-(අභි + හු. d. හු. සත්තායං, විමෙහි, උභ=ඔ=අව + නි) මිනිසි, යටත් කෙරෙයි, මිරිකයි.

අභිහවන. න-මැඩ පැවැත්වීම, යටත් කර ගැනීම.

අභිහවනිය. ති-මැඩ පැවැත්වියයුතු, මැඩිය හැකි.

අභිභායනන. න-අභවිධ වූ අභිභායනන, ආයනන සඛ්‍යාත කසිණාරමණයන් අබි බවා සමවදිනු ලබන ධ්‍යාන. (ඤ්ඤානන්තරික සොභාවචර තෙමේ “මේ අරමුණෙහි සම

වැදියයුතු කුමක් නම් ඇද්ද? සිත එකඟකර ගැනීමේ බරක් මට නොමැත” යනු සිතා ඒ අරමුණු නොගෙන ධ්‍යානයන්ට සමවදිසි. නිමිතොත්පාදය සමගම අපීණාව උපදවයි. එසේ උපදවනු ලැබූ ධ්‍යානයෝ අභිභාය නනයෝ ය යි කියනු ලැබෙත්.) ප්‍රතිභාග නිමිතොත්පාතනීන් මතු දෙවන තුන්වන ජවන විවිශෙති හෝ සතරවන පස්වන විවිශෙති හෝ උපදවන ලද ධ්‍යාන අට. (මහානිදෙදසඨකථා 7. සුත්‍රයේ අටුවාව හා අක්කාලිනී අභිභායනනකථාවද විසුඛි මග්ග සෙසකසිණනිදෙසසද බලනු)

අභිභාසන. න-සමාස්කථාව, මනා කථාව.

අභිභු. පු-මාඛපවත්වන්නා බුදුරජ, බ්‍රහ්මයා.

අභිභුත. ති-මඛනාලද, යටත්කළ.

අභිභුයති. ක්‍රි-(අභි + හු. d. හු. සත්තායං, විමෙහි + ය + නි) මැඩ පවත්වනු ලැබෙයි.

අභිමණ්ඩිත. ති-මනා ව සැරසුනු.

අභිමත. ති-කැමැති වූ, රැස්වූ.

අභිමද්දති. ක්‍රි-(අභි + මද. d. හු. මද්දනෙ, මැඩීමෙහි + නි) මිනිසි, මිරිකයි, පොති කරයි.

අභිමද්දන. න-මැඩීම, පෙළීම.

අභිමද්දිත. ති-මඛනාලද, මිරිකනලද.

අභිමජාන. ක්‍රි-(අභි + මජ. d. හු. විලොලනෙ, කැලඹීමෙහි + නි) කළඹයි, මත් ගායි.

අභිමනාප. පු-අභිලාෂය, කැමැත්ත.

අභිමාන. පු-අධික මානය, ආඩම්බරය, මානය

අභිමුඛ. පු-සමුඛය, ඉදිරිය.

අභියාවති. ක්‍රි-(අභි + යාව. d. හු. යාවනෙ, යාවිඤ්ඤාවෙහි + නි) ඉල්වයි. යාවිඤ්ඤා කෙරෙයි.

අභියාවන. න-ඉල්ලීම, යැදීම.

අභියාවිත. ති-ඉල්ලන ලද, ඉල්ලූ.

අභියාති. ක්‍රි-(අභි + යා. d. හු. ගතියං, යාමෙහි + නි) ඉදිරියට යෙයි, අභිමුඛයට යයි, යෙයි.

අභියුජකති. ක්‍රි-(අභි + යුඛ d. දි. සමපහාරෙ, යුඛ කිරීමෙහි + නි) යුඛ කෙරෙයි, ඇත කොටා ගනී, පෙරමුණෙහි යුද කෙරෙයි.

(2929)

අභිසූඤ්ඤා. ක්‍රි-(අභි+සුජ. d. රු. යොගෙ,
යෙදීමෙහි+නි) යෙදෙයි. යොදයි.

අභිසූඤ්ඤා. න-යෙදීම.

අභිසූඤ්ඤා. නි-යොදනලද. අභියොග කළ

අභියොග. පු-යොගය, යෙදීම, සුඛයට
කැඳවීම, නඩු කීම.

අභියොගී. පු-යොදන්නා.

අභියොගින. න-අභිතව යෙවනාය, නව
යොවුන.

අභිරක්කව. ක්‍රි-(අභි+රක්ක. d. භූ. රක්කණේ,
රැකීමෙහි+නි) ආරක්ෂා කෙරෙයි, රකියි.

අභිරතන. නි-රත් වූ, රාගයෙන් රත් වූ.

අභිරත. නි-ඇලුනු, ඉතා ඇලුනු.

අභිරතී. ඉ-කාමකෘෂ්ණාව, අනිශ්චන් ඇලීම.

අභිරබ. නි-ඇලුනු.

අභිරබි. ඉ-අභිරතිය.

අභිරක්කණ. න-රැකීම, සුරක්ෂිත කිරීම.

අභිරමනී. ක්‍රි-(අභි+රමු. d. භූ. කිලායං,
ක්‍රියාවෙහි+නි) ඇලෙයි, අභිරතී කෙරෙයි.

අභිරමණ. න-සිත් ඇලවීම, ආශා කිරීම.

අභිරවනී. ක්‍රි-(අභි+රු. d. භූ. සඳ්දෙ, ශබ්ද
යෙහි. උ=ඔ=අව+නි) ශබ්ද කෙරෙයි.

අභිරාධිත. නි-සතුටු කරණලද.

අභිරාධෙති. ක්‍රි-(අභි+රාධ. d. භූ. හිංසායං
සංරාධෙ, පෙළීමෙහි හා සිත් ගැණීමෙහි,
අ=ඵ+නි) සතුටු කෙරෙයි.

අභිරාම. නි-මනරම්, සුදුර, සිත් අලවන.

අභිරුචි. ඉ-ආශාව, රිස්ස.

අභිරුචිත. නි-කෘමති වන ලද, රුචි කරණ
ලද.

අභිරුචිර. නි-ඉතා මනාප, ඉතා සිත්කපු.

අභිරුහණ. න-තැගිම්, ආරුඪ වීම.

අභිරුප. නි විශිෂ්ටරූපයක් ඇති, මනරු
ඇති

අභිරුහනී. ක්‍රි-(අභි+රුහ d. භූ. පානුභාවෙ,
පහළ වීමෙහි+නි) ආරුඪ වෙයි, නතී.

අභිරුලන. නි-ආරුඪ වූ, නැගුනු.

අභිරොවනී. ක්‍රි-(අභි+රුව. d. භූ. දිත්තං,
බැබළීමෙහි+නි) බබලයි, දිලිසෙයි.

අභිරොපණ. න-නැංවීම, සිත යොමු කිරීම.
විජ් රොපණය.

අභිරොපිත. නි-මනාව රොපණය කළ.

අභිරොපෙති. ක්‍රි-(අභි+රූප d. වු. රොපණේ,
රොපණය කිරීමෙහි+ණ+නි) බිජාදිය
ඉදුවයි.

අභිරොහ. පු-තැගීම, මණ්ඩනාදිවසයෙන්
ගර්ථය අලඛකාර කිරීම.

අභිලක්කිත. නි-සලකුණු කළ, නියමිත.

අභිලක්කි. ක්‍රි-(අභි+ලක්ක. d. භූ. ලක්කනෙ,
පැන යාමෙහි+නි (පැන යෙයි, නතියි).

අභිලම්බනී. ක්‍රි-(අභි+ලබ් d. භූ. අවසංසනෙ,
ඵල්ලීමෙහි+නි) ඵල්ලෙයි, ඵල්ලෙයි.

අභිලම්බිත. නි-ඵල්වනලද.

අභිලාප. පු-වචනය. කීම, ආක්‍රොශය.

අභිලාව. පු-කැපීම, ගොයම් ආදිය කැපීම.

අභිලාස. පු-ආසාව, නෘෂ්ණාව, කෘමිත්ත.

අභිලිපනී. ක්‍රි-(අභි+ලිප d. රු. ලිපනෙ,
ගැමෙහි+=ම+නි) ආලෙප කරයි.

අභිලලබනී. ක්‍රි (අභි+ලිබ d. භූ. ලෙබෙ,
ලිවීමෙහි+නි) ලියයි, ඉරි ගසයි.

අභිලෙබන. න-ලිවීම, ඉරි ගැසීම.

අභිලෙස. පු-ආලෙපය, තැවරීම, ගැම.

අභිලෙපන. න-ආලෙපනය.

අභිවඤ්ඤා. න-වඤ්ඤා කිරීම, රැවටීම.

අභිවට්ඨ. න-වැස්ස. නි-තෙත් කරණලද.

අභිවට්ඨනී. ක්‍රි-(අභි+වට්ඨ. d. භූ. වට්ඨනෙ,
වැඩීමෙහි+නි) ඉතා වැඩෙයි, දියුණු වෙයි.

අභිවට්ඨන. න-වැඩීම, අභිවට්ඨනය

අභිවට්ඨි. ඉ-අභිවැඩිය, වැඩීම.

අභිවණ්ණන. නි-වණ්ණා කරණලද, පසසන
ලද

අභිවණ්ණනී. ක්‍රි-(අභි+වණ්ණ. d. වු.
සංවණ්ණනෙ, වණ්ණා කිරීමෙහි+ණ+නි)
වණ්ණා කෙරෙයි, පසසයි, සතුනි කෙරෙයි.

(2979)

අනිවදනි. ත්‍රි-(අනි+වද. d. හු. වචනෙ, කීමෙහි+නි) කියයි, ප්‍රකාශ කරයි.

අනිවදන්ති. ත්‍රි (අනි+වද d. හු. අනිවාදනෙ වැදීමෙහි+නි) වදයි, නමස්කාර කෙරෙයි.

අනිවදන්ත. න-වැදීම, නැමදීම, හඬකියෙත් වැදීම.

අනිවසාක. පු-වමී. කරන්නා, මෙසය, වලාකුල.

අනිවසාති. ත්‍රි-(අනි+වසා. d. හු. සෙවනෙ, තෙමීමෙහි+නි) අධික ව වසී, වසී.

අනිවාදන්ත. න-මනාකොට වැදීම.

අනිවාදිත. ති-වදිතලද, නමස්කාර කළ.

අනිවාදෙති. ත්‍රි-(අනි+වදි d. වු. අනිවාදනෙ, වැදීමෙහි+ණෙ+නි) මනාකොට වදයි. වන්දවයි.

අනිවාසති. ත්‍රි-(අනි+වා. d. දි ගතිබකිනෙසු, යාමෙහි, හැමීමෙහි+ය+නි) හුලං හමයි.

අනිවාසරති. ත්‍රි-(අනි+වර. d. වු. ආවරණෙ වැළකීමෙහි+ණෙ+නි) වළකයි, ආවරණය කෙරෙයි.

අනිවාහෙති. ත්‍රි-(අනි+වහ. d. හු. පාපණෙ, පැමිණීමෙහි+ණෙ+නි.) ඉවත් කෙරෙයි විනාශ කෙරෙයි, පාකරයි.

අනිවිජයති. ත්‍රි-(අනි+වි+ජ. d. හු. ජයෙ, දිනීමෙහි+නි) වෙසෙසින් දිනයි, ජය ගනියි.

අනිවිජානාති. ත්‍රි-(අනි+වි+ඤ. d. කි. අව බොධනෙ, අවබෝධ කිරීමෙහි. බාහුහට 'ජා' ආදෙස+නා+නි) දිනයි.

අනිවිජාසති. ත්‍රි-(අනි+වි+ජනි. d. දි. පාහු හාවෙ, පහල වීමෙහි+නි) ප්‍රසූත කරයි, උපදියි.

අනිවිජිනාති. ත්‍රි-(අනි+වි+ජි d. කි. ජයෙ, දිනීමෙහි+නි) දිනයි, ජයගනියි.

අනිවිඤ්ඤාපන. න-සංඥාපනය, දැන්වීම, හැඟවීම

අනිවිඤ්ඤාපෙති. ත්‍රි-(අනි+වි+ඤ්ඤාප d. වු. නොසෙ, සතුටු කිරීමෙහි+ණෙ+නි) මනාව හඟවයි, දන්වයි.

අනිවිතරති. ත්‍රි-(අනි+වි+තර. d. හු. පලවන-තරණෙසු, පිනීමය-එතරවීමය යන මෙහි+අ+නි) දුරු කෙරෙයි, දෙයි.

අනිවිධි. ඉ-ගණ්‍යලබන සීමාව, සීමාව ඇතුළත් කර ගැනීම ඇති පිරිසිදීම.

අනිවිඤ්ඤති. ත්‍රි-(අනි+විඤ. d. රු. ලාභෙ, ලාභයෙහි+නි) ලබයි, විදිය ප්‍රයෝජනය ගනියි, වලඳයි.

අනිවිනය පු-උත්තම විනය, කායාදිවාරත්‍රය හික්මවා ගැනීම, ආපතති ආදිය ප්‍රකාශිත විනය.

අනිවිසාජති. ත්‍රි-(අනි+වි+සජ d. හු. විසාජනෙ, හැරීමෙහි+නි) හරියි, මුදයි. පිටත් කර යවයි.

අනිවිසාක. ති-පහ වූ සැක ඇති, නිසැක.

අනිවිසිට්ඨ ති-ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨ, අති උත්තම.

අනිවිහව්ව පු-ත්‍රි-තසා, සිද, බිද, (හතබාහු කෙරෙත් 'තා' හට, 'රව්ව' ආදෙශ හා නකාරලොප)

අනිවුට්ඨ. ති-වමී. කළ.

අනිවුට්ඨි. ඉ-මහවැස්ස, මහාමෙසය.

අනිවුඛ. ති-ඉතා වාඩි, ඉතා වැඩුණු.

අනිවුඛි. ඉ-අතිවෘතිය, මනාව වැඩීම

අනිවෙසිත. න-එනීම වෙලා බැදීම.

අනිවෙසිති. ත්‍රි-(අනි+වෙසි. d. වු. වෙසිනෙ, වෙළීමෙහි+නි) වෙළයි, ඔතයි.

අනිවෙදෙති. ත්‍රි-(අනි+විද d. වු. ලාභෙ, ලාභීමෙහි+ණෙ+නි) ලබයි; වලඳයි. විදිය, දන්වයි.

අනිව්‍යතති. ඉ-පැතිර පැවැත්ම, වෙසෙසින් පැහැදිලි බව.

අනිව්‍යාපෙති. ත්‍රි-(අනි+වි+ඉ. d. හු. ගතිය, යාමෙහි+ණාපෙ+නි) පතුරුවයි. ව්‍යාප්ත කෙරෙයි.

අනිසංඛාම(ත) ති-(අනි+සං+කර d. 'ක'හට 'බ.' 'න'හට 'ට') රැස් කළ, සකස් කළ, අනිසංසකරණය කළ.

අනිසංඛරණ. න-සකස් කිරීම, පිළියෙල කිරීම, සම්පාදනය, අනිසංසකරණය.

අනිසංඛාරොති. ත්‍රි-(අනි+සං+කර d. ත කරණෙ, කිරීමෙහි, 'කර' හට 'බර' ආදෙශයි+ම+නි) අනිසංසකරණය කරයි, සකස් කරයි.

(3010)

අභිසංඛාරය. පු-අභිසංඝකරණය, පිළියෙළ කිරීම, රැස් කිරීම.

අභිසංඛාරයකි. ති-(අභිසංඛාර + ඉක) පිළියෙළ කළ, සකස් කළ.

අභිසංඛිප්පති. ත්‍රි-(අභි + සං + ඛිප. d. භූ ඡක්ඛානෙ, දූමිමෙති + ති) දමා ගසයි, විසි කරයි.

අභිසංඛිප්පන. න-විසි කිරීම.

අභිසංඛිප්පන. න-රැස් කිරීම, රාශිහඳුන කිරීම.

අභිසංඛිප්පනාති. ත්‍රි-(අභි + සං + වි. කි. වයෙ, රැස් කිරීමෙහි + නා + ති) රැස් කෙරෙයි.

අභිසංඝෙව්වසික. ති-උතතම විතතයෙහි වූ අභිසංඝෙව්වෙනි. ත්‍රි-(අභි + සං + විත. d. වු. සංඝෙව්වෙන, සිතීමෙහි + නෙ + ති) සිතයි, මෙනෙහි කරයි.

අභිසංඝාප. පු-තැවීම, රත් කිරීම, ගිනියම් කිරීම.

අභිසංඝපරාය. පු-පරලොච, අන්‍යාභවය.

අභිසංඝික. ත්‍රි-(අභි + සං + විස. d. භූ. පවෙ-සනෙ, ප්‍රවිච්චි විමෙති + ති) ප්‍රවිච්චි වෙයි, ඇතුළත් වෙයි.

අභිසංඝති. ත්‍රි-(අභි + සං + d. භූ. පසංසනෙ, පාසයිමෙති + ති) පසසයි, සතුහි කරයි, ශුභාශිථාද කරයි.

අභිසංඝනා. ඉ-ප්‍රශංසාව, ආශංසනය, පැතීම.

අභිසංඝි. පු ඇළීම, එකට එක ඇළීම. ආක්‍රොශය.

අභිසංඝි. ති ඇළුනු, ආක්‍රොශ කරණ.

අභිසංඝ්ඡති. ත්‍රි-(අභි + සං + ඡ d. භූ. සඡ්ඡනෙ, සෑදීමෙහි + ති) සෑදයි, පිළියෙළ කරයි, ගැලෙයි, හිලෙයි.

අභිසංඝ්ඡන. න-ගැටීම, හැරීම, දෙස් පහළ කිරීම.

අභිසංඝ්ඡා. ඉ-මනා හැගීම, මනා හැඳිනීම.

අභිසංඝ්ඡාහති. ත්‍රි-(අභි + සං + උභ. d. භූ. විතකෙක, කල්පනා කිරීමෙහි + ට = 'ඤ'විතක සි + ති) කල්පනා කෙරෙයි, සිතයි.

අභිසංඝ. ති-පැමිණි, සමප්‍රාප්ත. සලකුණු බලා ගිය.

අභිසංඝා. පු-සතුරා, විරුධකාරයා.

අභිසංඝහති. ත්‍රි-(අභි + සං + දහ. d. භූ. පති-ට්ඨායං, පිනිටීමෙහි + ති) අදහයි, විශ්වාස කෙරෙයි.

අභිසංඝහන. න ඇදහීම, ශ්‍රව්‍යාව, විශ්වාසය.

අභිසංඝහනාපෙති. ත්‍රි-(අභි + සං + නප. d. වු. සන්තාපෙ, තැවීමෙහි + නෙ + ති) තවයි, උණුසුම් කෙරෙයි.

අභිසංඝ. පු-ගලා ඊම, බැස ඊම, ජලධාරාවක් ගලා බැසීම.

අභිසංඝන. න-ගලා බැසීම, ඉතිරි යාම.

අභිසංඝහති. ත්‍රි-(අභි + සං + දහ. d. භූ. හසම්-කරණෙ, හපු කිරීමෙහි + ති) දවයි, අලු කෙරෙයි.

අභිසංඝහන. න-හපු කිරීම, දවීම.

අභිසංඝෙති. ත්‍රි-(අභි + සං + දහ. d. භූ. පසංචිනෙ ගලා ඊමෙහි + අ = ඒ + ති) ගලා බස්වයි.

අභිසංඝි. ඉ අභිප්‍රාය, අදහස.

අභිසංඝන. ති-ඉතිරි ගිය, ගලා ගිය.

අභිසංඝති. ත්‍රි-(අභි + සං + d. භූ. අකෙකාසෙ, ආක්‍රොශ කිරීමෙහි + ති) ශාප කෙරෙයි. දිවුරයි.

අභිසංඝන. න-ශාප කිරීම, දිවුරීම.

අභිසංඝහන. ති-සම්පූර්ණ, පරිපූර්ණ, පිරුණු.

අභිසංඝපරාය. පු-පරලොච, මතු උත්පත්ති භවය.

අභිසංඝ්චකති. ත්‍රි-(අභි + සං + චු. d. දි. අචගමනෙ, අචබොධයෙහි + ති) අචබොධ කෙරෙයි, ප්‍රතිවේධ කෙරෙයි.

අභිසංඝ්චකන. න-අචබොධය, වැටහීම.

අභිසංඝ්චු. ති-මනාව අචබොධ කළ, මනාව ප්‍රතිවේධ කළ.

අභිසංඝොධි. ඉ-සමාස්සමෙබොධිය, සම්ඥානා-ඥනය.

අභිසංඝව. පු-උත්පත්තිය, හටගැනීම.

අභිසංඝවති. ත්‍රි-(අභි + සං + භූ. d. භූ. උභ = ඉ + අ + ති) හටගනී, උපදිනී.

(8051)

අභිසම්මානානි ක්‍රි-(අභි + සම්ම. d. පු. පාපුණනෙ, පාමිණීමෙහි + උණා + නි) පාමිණෙයි. ලබයි. හැකි වෙයි.

අභිසම්මාන පු-මනාව නෙමේ ම හටගත් තැනැත්තා.

අභිසම්මාන ති මනාව හටගත්, උපන්, පහළ වූ.

අභිසම්මති ඉ සමවන කර ගැණීම, නියම කර ගැණීම.

අභිසම්මති ක්‍රි-(අභි + සමු d. දි. උපසමෙ, සන්සිදීමෙහි + නි) සන්සිදෙයි.

අභිසමය පු-අවබෝධය, දැනගැනීම.

අභිසමයට්ඨ පු-අභිසමයාථීය.

අභිසමාගමන ක්‍රි-(අභි + සං + ආ + ගමු. d. භූ. ගතියං, යාමෙහි + වෘ + නි) යහපත් ව එකට එක් වෙයි, රැස් වෙයි.

අභිසමාචාර පු-උත්තම හැසිරීම.

අභිසමිත ති-(අභි + සං + ඉ. d. ගතියං, යාමෙහි + න) සන්සිදුවන ලද.

අභිසමෙක්කති ක්‍රි-(අභි + සං + ඉක්ක. d. භූ. දසුනෙ, දැකීමෙහි + නි) බලයි, පරීක්ෂා කෙරෙයි.

අභිසමෙව්ව පු. ක්‍රි-දූත ප්‍රතිවේධ කොට.

අභිසමෙතාවි ති-සන්සිදුවන, අවබෝධකළ.

අභිසමෙති ක්‍රි-(අභි + සමු. d. වු. උපසමෙ, සන්සිදීමෙහි + ණෙ + නි) සන්සිදුවයි. අවබෝධ කෙරෙයි.

අභිසර පු-අනුවරයා, සමග හැසිරෙන්නා.

අභිසල්ලිඛති ක්‍රි-(අභි + සං + ලිඛ. d. භූ. ලෙඛනෙ, ලිවීමෙහි, ඉරි ඇදීමෙහි, සිදීමෙහි + නි) ලියයි, ඉරි අඳියි, සිදියි.

අභිසල්ලෙඛ පු-මනාකොට සිදීම, ඉරි ගැසීම කෙලෙසින් සිදීම.

අභිසල්ලෙඛිත ති-කෙලෙසින් ගෙවීම පිණිස අතිශයින් යෙදුනු

අභිසල්ලෙඛිත ති-ලියනලද, සිදිනලද.

අභිසාප පු-ශාප කිරීම, විපතක් වේවා සි දෙවාදින්ට යැදීම, අන්තරායයක් වේවා සි පැතීම.

අභිසාධිකා(යා) ඉ-සලකුණට යන වෙසගන, අභිසාරිකාව.

අභිසාරෙති ක්‍රි-(අභි + සර. d. භූ. ගතියං, යාමෙහි + ණෙ + නි) ඉදිරියට යවයි.

අභිසිඤ්චති ක්‍රි-(අභි + සිච. d. රු. සෙකෙ, ජලය ඉසීමෙහි + නි) සෙවනය කරයි, දිය ඉසියි අභිෂෙක කෙරෙයි.

අභිසිඤ්චන ත-ජලසෙවනය, දිය ඉසීම, අභිෂෙකය.

අභිසිත්ත ති අභිෂෙක කළ, ජලසෙවනය කළ. කිරිට්ඨාරණයෙහි දී කරණ සුවද පැත් ඉසීම.

අභිෂෙක පු අභිෂෙකය, කිරිට්ඨාරණය, ඔවුනු පැලදීම.

අභිෂෙචති ක්‍රි-(අභි + සිච. d. භූ. සරණෙ, ඉසීමෙහි + නි) ඉසියි, ජලසෙවනය කරයි.

අභිෂෙචන ත-ඉසීම, ජලය ඉසීම.

අභිෂෙති ක්‍රි-(අභි + සි. d. භූ. සයෙ, නිදීමෙහි + නි) සයනය කෙරෙයි.

අභිෂෙචති (අභි + සෙවු. d. භූ. සෙවනෙ, ආශ්‍රය කිරීමෙහි + නි) සෙවනය කරයි.

අභිෂෙචන ත-සෙවනය, ආශ්‍රය.

අභිහච ති-එළවන ලද, පමුණුවනලද.

අභිහත ති-නසනලද. තළනලද.

අභිහනති ක්‍රි-(අභි + හන d. භූ. හිංසායං, හිංසාවෙහි + නි) නසයි, මරයි, තළයි.

අභිහනන ත-නැසීම, මැරීම, තැළීම.

අභිහරණ ත-පැහැර ගැණීම, ඉදිරියට ගෙන යාම.

අභිහරති ක්‍රි-(අභි + හර. d. භූ. හරණෙ, පැහැර ගැණීමෙහි + නි) හැර ගනී, පැහැර ගනී.

අභිහාර පු-ඉදිරියට ගෙන ඊම. එවීම. පැමිණවීම.

අභිනිංසති ක්‍රි-(අභි + හිංස. d. භූ. විහිංසායං, පෙළීමෙහි + නි) හිංසා කෙරෙයි, පීඩා කෙරෙයි.

අභිනිංසන ත-හිංසා කිරීම, පීඩා කිරීම. අධික පීඩාව.

අයිතින. ති-කියනලද. (කමි කතී: ආදි
කාරකයන් සමාසාදිත් විසින්) කවින.

අයිත. ති-බිය රහිත, බිය නැති, නිර්හය.

අයිතසිහනාද. පු-නිර්හය උත්තමනාදය.

අහිරු. ඉ-සාතාවාරිය. (=සාතාවාරිය.)

අහිරු(ක). ති-බිය නැති, නිර්හය, නොබාන
සුප්.

අහෙද. ති-වෙනස් නොවන, වෙනසක් නැති.

අහෙදෙපවාර. පු-සවභාවය නැතියනු කෙරෙහි
ඒ සවභාවය නගාලීම උපවාර නම්. එම
සවභාවය ආරොපණය කරනු ලබන්නේ
නොවෙනස්ව සාලකීම නිසායි. ඊට අහෙ
දෙපවාරයයි කියනු ලැබේ.

අහුජිස. ති-(අ=න+හුජිස) තිදහස් නොවූ,
දසභාවයට පැමිණි.

අහුත. ති-(අ=න+හුත) නොවූ, සිදු නො වූ,
හට නොගත්.

අහුතකතාන. න-අහුත ප්‍රකාශය, සිදු
නොවූවක් ප්‍රකාශ කිරීම.

අහුතතබ්‍යාව. පු-කිසියම් වෙනසකට නො
පැමිණි වස්තුවක් ඒ නොවූ ස්වභාවයට
පැමිණීම.

අහුතවාදි. ති-අහුතය කියන සුප්, බොරුකාර

අහනජ්ජ. ති-නො බිඳිය හැකි, නො කැඩිය
හැකි.

අහොජන. න-නොබොජුන, අනුභව නො
කිරීම.

අහොජනෙය. ති-අනුභවයට නුසුදුසු

අමි. d. හු. සද්දෙ, අසාදෙ, තායනෙ; ශබ්ද
යෙහි, ආසවාදයෙහි, රැකීමෙහි. අමිනි.

අමි. පු-අභි, අභිගස.

අමික. ති-කුඩා, බාල.

අමිකමදුරි. ඉ-කුඩාකිකිලි, පැටිකිකිලි -
“සෙය්‍යථාපි ආවුසො සරහ! අමිකමදුරි
පුසාකරවිතං රවිසාමනි අමිකමදුරි රවිතං
යෙව රවති.”

අමිකතා. ඉ-මව, යහපත් හායවාව.

අමිබ්‍ය. පු පොකබරසානි බමුණාගේ අතාවැසි
ත්‍රිවේදයෙහි පරතෙරට ගිය කෙනෙකි මොහු.

අමිබ්‍යා. ඉ-දියමිතන.

අමිපෙනි. ඉ අභිපෙළ, අභිගස් පබ්‍රකතිය.

අමිපාන. න-අභිපාන, පැසුනු අභි මිරිකා
පානය කිරීමට සුදුසු පරිදි කොට ගත් අභි
සුසි.

අමිපිණි. ඉ අභිපිඩු, අභිපෙනි.

අමිපෙසිකා. ඉ-අභිපියලි, අභිකැබලි.

අමිපොතක. පු-අභිපාලය.

අමිපිල. න-අභිපලය, අභිගෙහිය.

අමබර. න-අහස. වයනය, පිළිය

අමබරවතිය. පු-එනම් කුවෙර රාජධානිය.

අමබරුකක. පු-අභිරුක, අභිගස.

අමබලබ්(කා). ඉ-තරුණ අභිරුක.

අමබවන. න-අභිවනය, අභිරියන.

අමබසකර. පු-විශාලමහනුවර රජකළ
ලිච්චි රජකෙනෙකි මොහු.

අමබසණඩ. පු-අභිකැළය, අභිගස් සමූහය.

අමබසිසුවක. ති-අභිගස්වලට ජලය ඉසින.

අමබා. ඉ වැසු මව.

අමබාක. පු-අභිබැරැල්ලාගස.

අමබිල. පු-අභිල, අභිලේරසය.

අමබිලපිල. න-හිවුලු එලය, දිවුල්ගෙහිය.

අමබිලවල්ලි ඉ-ත්‍රිපර්ණිකා.

අමබිලිකා. ඉ-සියභලා. අභිලැබිලිය, අභි.

අමබු. න-ජලය.

අමබුවාරි. පු-ජලයෙහි කැසිරෙන්නා, මත්ස්‍යයා
දියසෙවෙල.

අමබුජ. පු-න-දියෙහි හටගත් දෙය, මත්ස්‍යයා.
පියුම්.

අමබුජිනි. ඉ-පියුම්පිල.

අමබුද. පු-ජලදයකයා, මෙසය, වලාකුළ.

අමබුබර පු-ජලය දරන්නා, මෙසය, වලාකුළ.

අමබුවෙග. පු-ජලවෙගය.

අමෙහා. අ-පින්වත, එමබා, එමබල යන අතී
ඇති නිපාත පදයක්.

අමමණ න-මරුව, ද්‍රෝණ එකොළොස්සක්, අමුණ.

අමමා ඉ-වැසූ මව.

අම. d හු ගතිය, යාමෙහි. අමති, යෙහි.

අම. d වූ රොගෙ, රුජායෙහි, අමති, අමයති, රුජා කෙරෙහි.

අමමව පු-අමතියා, විශ්වාස ඇමතියා, දෙවියා අමමජර. ති-මසුරු නැති, නො මසුරු.

අමමජයෙ. ති-මසුරු නැති. න-නොමසුරුකම.

අමමෙජර. ති-මසුරු නො වන 'මමෙජර' බලනු.

අමජ්ජ. න-මද්‍ය නොවන, මත්පැන් නොවන සුරා නොවන.

අමජ්ජප. ති-මත්පැන් නොබොන, සුරා නොබොන.

අමතන. ති-මත්නොවන, මාත්‍රා රහිත, න-ආහාර වලදන භාජනය 'මතන'බලනු.

අමතනඤ්ඤාතා ඉ-අමාත්‍රඥතාව, ප්‍රමාණය නොදන්නා බව.

අමතනඤ්ඤා. ති-ප්‍රමාණය නොදන්නා සුප්‍ර.

අමතෙනයා. ති-මව කෙරෙහි නිසි ලෙස නොපිළිපත්.

අමතෙනයාතා. ඉ-(අ=න + මාත්‍ර + නේයා + තා) මැතියන්ට හිත ක්‍රියා නොකරණබව, මවට හිතපාවතුම් නැතිබව.

අමත. ති-නොමල, නොමැරුණු. ත-නිවණ. ජලය. දිව්‍යෝජ්‍ය.

අමතඥස. පු-නිජාණය දුටු උතතමයා, බුදුරජ

අමතමාර. න-මොක්‍ෂමාරය, නිවන්දෙර, නිවණට යන මාගීය.

අමතධාතු. ඉ-නිජාණධාතුව, නිවණ.

අමතනඤන. ති-නිජාණයට සතුටු වන, පු-බුදුරජ.

අමතස. පු-අමාතය පානය කරන්නා, අමපා, දෙවියා.

අමතපද. ත-නිවණට කරුණු වන ධර්මය, නිවණ.

අමතහෙති. ඉ-අමාතය ලබාගැනීමට ජනයා කැඳවන ධර්මහෙරිය, දහම් තමාති බෙරය.

අමතවගහ පු-නිජාණමාගීය, එකායනමාගීය, අරිඅට්ඨමග.

අමතා. ඉ නෙල්ලි, රසකිද, අරළු.

අමතාසන. පු-(අමත + අසන) අමාතය අනුභව කරන්නා දෙවියා.

අමතොගබ. ති-(අමත + මගබ) අමාතයට බැසගත්, අමාතයට ඇතුළත්, නිවණට අසිති.

අමට්ඨකප්ප. ත-වජ්ජපුත්‍රක හික්කුත් ඇතිකළ දහවස්තුවෙන් එකක්, කිරි බැවින් තොරවූත් දී බැවින් තොර වූ කිරිත් කැප කරවාගෙන බීම කැපය යන මතය.

අමතාප. ති-මත නොවබන, සිත සතුටු නොකරණ.

අමනුසා. පු-අමනුෂ්‍යයා, යක්‍ෂ - භූත ආදී සත්ත්වයා.

අමම. ති-මමබ්බාර රහිත, මගේ නොවන, මමතයක් නැති.

අමමායන. ත-(තා) ඉ-(=ත + මමායන(තා) මමතය නොකිරීම, ති-මමායන රහිත.

අමසති. ත්‍රි-(අම. d වූ. රොගෙ, රොගයෙහි + නය + ති) රුජා කරයි.

අමර. පු-මරණ නැත්තා, දෙවියා, දෙවිලොව.

අමරා. ඉ-'ආද්' යයි ප්‍රකට මාලුවා.

අමරාවිකෙඛපිකවාද. පු-ලිස්සා යාම නිසා ආද් අල්ලා ගැනීම දුෂකර වන්නාක් මෙන් ඒ මේ අතට පැන පැන යන වාදය. 'වාසට්ඨි දිට්ඨි' බලනු.

අමල. න-මිරත්, මිණිරත්, අහු ති-මලරහිත, නිමල, පිරිසිදු.

අමසසුක. ති-රැවුල නැති

අමා. අ-සහායී, සම්පාදීයන්හි පවත්නා නිපාතයක්.

අමානාපුනතික. ති මව හා පුත්‍රයන් නො ලැබිය හැකි, මවුපුතුන් ගැන නො බැලිය හැකි.

අමාතික. ති-මවට අසිති නැති, මවුසතු නොවන.

අමාදි. පු-ද්විතියා තත්පුරුෂ සමාසය.

(3188)

අමාදිපරතප්පුරිස. පු-අං ආදී ද්විතියානනයන්
උපපද කොට ඇති තත්පුරුෂ සමාසය.

අමානුස. නි-මිතිසුන්ට අයිති නැති, මිතිසුන්
පිළිබඳ නොවන, දෙවියන්ට අයත්.

අමාමක. නි-(අ=න + මාමක) මාගේ නොවන,
මට අයත් නැති, මමකය නොකරණ.

අමායාපි. නි-මායා නැති, මායා රහිත.

අමාවසි. } ෧-රපි වසු දෙදෙනාගේ එකතු-
අමාවාසි. } ඩිමේ දිනය, අවසසලෝස්වක, මාසේපෝය
දිනය.

අමිතන. } පු අමිත්‍රයා, හතුරා, විරුඩකාරයා.
අමිත්‍ර. }

අමිත. නි-අපමණ, ප්‍රමාණ රහිත, ගණන්
නැති.

අමිතාහා. ඉ-අප්‍රමාණ ආලෝකය.

අමිලාන. නි-මලාන නොවන. ඉ-කෝමාරිකා

අමිසස. නි-අමිශ්‍ර, ව්‍යාකූල නොවන, කලවම්
නැති.

අමු. නි-සමමුඛ, අසමමුඛ, මේ, අසවල්.

අමුබර. නි-මුබර නොවන, රළුමුව නැති,
මූකරි නොවන.

අමුබ්‍රාහ්මාහාර පු-ශබ්දයන් ගේ අප්‍රධාන
ව්‍යවහාරය, අහෙද්‍යෙපවාරය, ගෞණ
ව්‍යවහාරය.

අමුච්ඡිත. නි-මුච්ඡිත නොවූ, සිහි මූලා නොවූ.

අමුතන. නි නොමිදුනු, නොගැලවුනු.

අමුත. (න + මුත) ඝාණ - ජිවහා - කාය යන
ත්‍රිවිධ ඉන්ද්‍රියයන් ගෙන් වෙනත් අරමුණ.

අමුත්‍ර. අ-අත්තන්ති, අන්‍යභවයෙහි, අසවල්
තැන යන අභියන්ති.

අමුල. නි-මුල් නැති, හේතු නැති, ඇවැත්
මුල් නැති.

අමුලා. නි-නුමුලා, සිත විකල නොවූ.

අමුලාභිතය. පු-භික්ෂුන්ගේ ආපනනීන්
පිළිබඳව සිදුකරණ එතම් විනය කමය.
අධිකරණ සම්පයක්.

අමුජක න-අමෙධ්‍යය, අසුචිය, ශුචය,
අපචිත්‍ර දෙය.

අමෙති. ක්‍රි-'අමෙති' බලනු.

අමොස. නි-නොසිස්, අතුච්ඡ, සඵල, සාරවත්.

අමොසවචන. න-නොසිස් වචනය, ඵලදායක
වචනය. නි නොසිස් වචන ඇති. පු-බුදුරජ.

අමොසා. ඉ-වලගසාල්, විබ්බන.

අමොහ. පු-නොමූලා බව.

අයා පු ආයතියා, උත්තමයා, භික්ෂු.

අයාක. පු මුත්තා, පියාගේ පියා, සීයා.

අයාකා ඉ ගැණු මුත්තා, මවගේ මව,
ආච්චි.

අයාපුතන පු ආයතීපුත්‍රයා, ස්වාමියා, ස්වාමි-
පුරුෂයා, ස්වාමියාගේ පුත්‍රයා

අයා. ඉ-ආයතීව, ස්වාමිදුව, ස්වාමිභායතීව,
උත්තමාව.

අයං. පු-ඉම ශබ්දයාගේ ප්‍රථමා එකවචනය
මේ, මේතෙම, මෝ තොමෝ.

අය. භූ. ගතියං, යාමෙහි, අයති, යෙයි.

අය. පු-යකඩ. "අයති තාතා කමාරා කිවෙවු
උපයොගං ගව්ඡතීති අයො" උදය,
අභිවාචිය, පුණ්‍යක්‍රියාව.

අයකපාල. න-යකබල (=යකඩ කබල.)

අයගුඵ පු න- යබර.

අයහි. ක්‍රි-(අය d භූ. ගතියං, යාමෙහි + ති)
යෙයි.

අයථා. අ-(=න + යථා) යථාගති නොවන,
ස්වාභාවය ගති නොවන, ක්‍රමවිරෝධී යන
අරුත්හි

අයන න-ගමන, මාගීය.

අයස. පු අකිතීතිය, අපකිතීතිය, නිසූව,
පරිහවය.

අයාවන. න-නොඉල්ලීම, යාවිඤ්ඤ නොකිරීම.

අයාවිත. නි නොඉල්ලන ලද, යාවිඤ්ඤ නො-
කළ, තොම ඉල්ලූ.

අයාථාවමාන පු-විරුඳි මානය, වැරදි මානය.

අසිර. =අරිය. පු-ස්වාමියා, ස්වාමිපුරුෂයා,
භිමියා.

අසිරකුල. න-අයාක කුලය, ආයතී කුලය,
උතුම් කුලය.

අසිරා. ඉ-ආයතීව, ස්වාමිභායතීව, සාමිදුව.

අසුහන න-අසුතු, යුතු නොවූ, නුසුදුසු.

අසුහනසමාස පු-අසුහනසමාසය, අසුකතාථි නාමයන් හා වන සමාසය.

අසයාගත පු මොහොල (=මෝල). ඊතල ආදිය.

අසොග. පු-නොයෙදීම, අසාභායෙහි යෙදීම

අසොජ්ඣ. ති-නො පැරදවිය හැකි (=යටින් නොකට හැකි.) ඉ සරසු ගංතෙර පිහිටි අරොධ්‍යා නම් නුවර.

අසොනිසො අ-අනුපාය වශයෙන්, නුනුව-ණින් යන අභයන්ති

අසොමය. ති-යමුවා, යකඩින් කළ.

අර d. හු. ගතියං, යාමෙහි, නැසීමෙහි, අරතී, යෙයි. නසයි.

අර. න-ශිෂ්‍රය, රථවක්‍රයාගේ දත්, (=ගරාදි)

අරකතින. ති-තොරක්කා ලද, පරෙස්සම් නොකළ.

අරකතිය. ති-නොරුකිය හැකි, රක්ෂා නොකට හැකි.

අරකෙකය. ති නොරුකිය හැකි.

අරජ. ති-රජස් රහිත, රජස් නැති, පිරිසිදු.

අරඤ්ජර. පු-දිය ගන්නා සැල, දිය වත්කරණ සැලිය.

අරඤ්ඤ න අරණ්‍යය, වනය, කැලාව.

අරඤ්ඤකුටි. ඉ-අරණ්‍යයෙහි වූ කිලිය, වනයෙහි වූ කුඩා ආවාසය-කුටිය.

අරඤ්ඤවාස. පු-වනවාසය, අරණ්‍යයෙහි විසීම.

අරඤ්ඤවිහාර. පු-අරඤ්ඤවාසය.

අරඤ්ඤානි. ඉ-මහවනය.

අරඤ්ඤායනන. න-අරණ්‍යය, වනය.

අරණ. ති (අ=න+රණ) කෙලෙස් රහිත, කිලුටු නැති, පිරිසිදු

අරණවිහාර. පු-තිකෙලෙස් විහරණ, මෙෙහි විහරණය.

අරණි. ඉ-ශිනි ගානා දණ්ඩ, ශිනි උපදවන ලිය.

අරණිපොහක. පු-ශිනි ගානා කුඩා දණ්ඩ.

අරණිමථනි. න-ශිනි ගැණීමට දඩු එකට ගැටීම.

අරති. ත්‍රි-(අර d හු. ගතියං, යාමෙහි+ති) යෙයි.

අරති. ඉ-විරතිය, වෙන් වීම, නො ඇලීම, උකටලී වීම, එනම් මාර දුව.

අරවාල පු අරවා විලෙහි වැසි නා රජෙකි, කාශ්මීර් ගකාර දෙරටෙහි ගොයම් පැසෙන කාලයේදී ඒවා විනාශකළේ මේ නාරජ්ඣ, මජ්ඣනික තෙරුන්වහන්සේ මූ දමනය කළ සේක.

අරවාලදහ. පු එනම් විල

අරවිඤ න-පද්මය, පියුම.

අරහ. d. හු. පුජායං, පිදීමෙහි, අරහතී, පුදයි සුදුසු වෙයි.

අරහ d. වූ පුජායං, පිදීමෙහි, අරහෙති, අරහෙති, පුදයි.

අරහ. ති-සුදුසු, යහපත්, රහත්.

අරහතන. න-රහත්බව, රහත්ඵලය.

අරහතනප්පතනි. ඉ-රහත්බවට පැමිණීම.

අරහතනඵල. න රහත් ඵලය

අරහතනමග්ග පු රහත්මග.

අරහතනවිමොක්ඛ. පු-අතීත් ඵලය.

අරහතී. ත්‍රි (අරහ. d හු පුජායං, පිදීමෙහි + ති)පුදයි සුදුසුයි.

අරහයනි. ත්‍රි-(අරහ d වූ පුජායං, පිදීමෙහි + ණය+ ති) පුදයි.

අරහිත ති පුදන ලද, යාග කරණ ලද.

අරානි පු-සතුරා, විරුඩකාරයා

අරාල. පු-දුම්මල, යක්ෂධුම, සල්ලක, මනාකා. ති-අක්ඛමුරු, වක් වූ

අරි. පු-සතුරා, (=හතුරා), විරෝධකාරයා.

අදිසාවුන ති-නොහරිණ ලද, බැහැර නො කළ, පසු නොබිසින.

අදිසාවුමාන. ති-පහ නොකරණ, බැහැර නොකරණ.

අර්ථය. න-මරණ ලකුණ, හෙලලුහුනු, පු-කොහොඹ, රුක් පෙනෙල, (බොන) අර්ථය, එනම් පසේ බුදුන්, මත්පැන් නි අර්ථය, නොහැසෙන සුළු.

අර්ථය(ක) පු-සුරා. කටුබා, බකමුණා, කොසඹගස, රුක්පෙනෙල.

අර්ථය. නි-කොසිස්, අතුළත් න-රිට.

අර්ථය(ක) න-කොසිස් ධ්‍යානය, නි-ධ්‍යාන සහිත.

අර්ථය. පු-සතුරන් මහින නැතැත්තා, එනම් රජ.

අර්ථය. පු-ආයතියා, බ්‍රාහ්මණයා, බුදුරජ, රහත්හු, සොනාපනනාදී ආයතීප්‍රදාලයෝ. නි-පරම විශුද්ධ, උපකෙලය රහිත.

අර්ථය(පොස) පු-ආයතීයන්ගේ උපොසථය.

අර්ථය(වින) න-ආයතීවිතනය, මාග්ධලසමුප්‍රසන්න විතනය.

අර්ථය(සුභ) පු-ආයතීමාගීය, එකායනමාගීය.

අර්ථය(නි) ඉ-ආයතීප්‍රවේණිය, ආයවංශය, බුධවංශය.

අර්ථය(බ) න-ආයතීබතය, සඬා සිල හිරි මත්තපස සුත වාග පඤ්ඤ යන උතුම් බව සහ.

අර්ථය(බම) පු-ආයතීබමිය, බුධබමිය.

අර්ථය(සඤ්ඤ) ඉ-ආයතීප්‍රඤාව, උත්තමප්‍රඤාව.

අර්ථය(පවෙණි) ඉ-ආයතීප්‍රවෙණිය, ආයතී උරුමය.

අර්ථය(පුගල) පු-ආයතීප්‍රදාලයා, සෝවාන් ආදී මාග්ධප්‍රසාද ප්‍රදාලයා.

අර්ථය(මග) පු ආයතීමාගීය, ආයතීඅමටාඛිතික මාගීය.

අර්ථය(වංස) පු-ආයතීවංශය, ආයතීපරමපරාව, සැරිසුත් මහමුගලන් ආදී ආයතීපරමපරාව චතුර්විධ ආයතීවංශ. (අභිතුනනර චතුකකය බලනු.)

අර්ථය(වාස) පු-ආයතීවාසය, ආයතීභූමිය, ආයතී ප්‍රදාලයන්ගේ වාස භූමිය, දඬවිධ ආයතීවාස. ('දසවාස' බලනු) "අරියා වසිංසු වසනති වසිසුනති එතථානි අරියවාසා.

අර්ථය(සංවාස) පු-ආයතීයන් හා එක්ව වසීම

අර්ථය(සව) න-ආයතීසත්‍යය, චතුර්විධය.

අර්ථය(සුඛ) න-ආයතී සුචය.

අර්ථය. ඉ-චතුර්විධ වෘත්තයන් අතුරෙහි වූ ආයතීවෘත්තය, ආයතීගීති, වෛකාලීය සහ මාත්‍රාසමක යනු ඒ චතුර්විධ වෘත්ත නම්.

අර්ථය(ගීති) ඉ-ආයතීවෘත්තය පිළිබඳ පූජාධීය අන්තයෙහි ගුරුන් ඇතිව විරා වෘත්ත කොට සෑදූ කල ආයතී ගීතිය වේ.

අර්ථය(පවාද) පු-ආයතීපවාදය.

අර්ථය(පොස) පු-'අරියඋපොසථ' බලනු.

අර්ථය(පවාද) පු-(අරිය+උපවාද) ආයතී ප්‍රදාලයන්ට කරණ උපවාදය, ආයතීයන්ට ගැරහීම.

අර්ථය. න-අරිය (=අරියස්) රොගය.

අරු(ක) න-වුණය, වණය, ශරීරගත වුණය.

අරු(කාය) පු-වුණයන්ගෙන් යුත් ශරීරය. වුණසමූහය.

"පසස්විතතකතං බ්‍රහ්මං -
අරු(කාය) සමූහසිතං,
ආතුරං බහුසංඝසං-
යසස් නත්ති බුධං සිති."

අරු(කාර) පු-(වුණකාර), බුදුල්ල ගස.

අරු(කුපමවින) න-(අරුක+උපමා+විතන) වුණයකට සමාන සිත, නි-එබඳු සිත් ඇති.

අරු(ණ) පු-සුයෙතීදයෙන් පලමු අභසෙති නගින දුෂ්ට වණිණ රක්ෂිතය, මදරන, රත්පාඨය. අරුණවණිණිතාය අරනි ගව්නිති අරුණො අරුණොති වෙත් සුරියසුගගමනස්ස පුරෙවරො වසිනනරතො පභා විසෙසොති දට්ඨබ්බො, නිසුරිතතො අබ්‍යතන රතනවණිණො අරුණො නාම යථා මච්චස්ස අකබ්භිති.

අරු(ණගමන) න - (අරුණ + උගමන) අරුණොද්ගමනය, අරුණ නැගීම.

අරු(ප) නි-රූප රහිත, රූපයක් නැති. න-නිවණ.

අරු(පකාශික) නි-අරුපයට අයත්, අරුපින් පිළිබඳ.

අරූපබාහු. ඉ-අරූපභවය, අරූපලොකය.

අරූපභව. පු අරූපබාහුව, අරූපලොකය, අරූතලය.

අරූපලොක. පු-අරූපභවය. ආකාසානඤ්චායනතය, විඤ්ඤාණඤ්චායනතය, ආකිඤ්චායනතය, තෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනතය යන රූපය නැතිව සිත පමණක් පවතින බඹලෝ සතර.

අරූපසඤ්ඤා. ඉ-අරූපය කෙරෙහි පවත්නා සංඥාව.

අරූපාවචර. (පු-අරූප + අවචර) අරූපලොකය. න-අරූප ලොකයන්හි ප්‍රතිසනී වශයෙන් හැසිරෙණ සිත.

අරූපී. ති-රූප රහිත.

අරේ. අ-කොල, බොල යනාදි නිවාමනුණ-යෙහි හා ප්‍රශංසාප්‍රකාන ආමන්ත්‍රණයෙහි.

අරොග. ති-රොග රහිත, ලෙඩ නැති, රුදු නැති.

අල. ති-තෙත, දිය සහිත, සිහිදු.

අලවක්ඛ. න-තෙත් වස්ත්‍රය, දිය සහිත වස්ත්‍රය. ති-එබදු වස්ත්‍ර ඇති.

අලාප. පු-ආදියෙහි බිණීම, සුවදක් පිළිබඳ කථාව.

අලින. ති-සැහවුනු, මුවහ වූ, ඇළුනු.

අලිසනි. ත්‍රි-(අ + ලි. d කි. සිලෙසෙ, ඇලි මෙහි + නි) ඇලෙසි, වැලඳගනිසි.

අලිසන. න-ඇලීම, එකට එක ඇලීම.

අල. d. භූ-භූසනෙ, සැරසීමෙහි, අලති සරසයි.

අල. න-කකුළු ආදීන්ගේ අඩු “යඤ්ඤදෙවති සො භනෙන කකකටො අලං අභිනින්නා මෙයා තනනදෙව තෙ කුමාරා වා කුමාරිකා වා කටෝත වා කඨලෙන වා සඤ්ඤ්ඤෙය්‍යං සමහඤ්ඤෙය්‍යං සමපලිහඤ්ඤෙය්‍යං.”

අලං. අ-අලඛකාර, පයඝාප්ති, ප්‍රතිෂෙධ, සුදුසු යන අර්ථයන්හි.

අලංකමමනිය. ති-කමියට සුදුසු, ක්‍රියාවට යොග්‍ය.

අලංවචනිය. පු-කීමට සුදුසු, කීමට නුසුදුසු

අලංපතෙය්‍ය. පු-හිමියාහට දීමට සුදුසු, පුරුෂ යෙකුට පාවාදීමට සුදුසු.

අලංඝාජීව. ති-සාජීවයට සුදුසු.

අලංඝාමක. ති-වස්ත්‍රය ඕනෑ නැති පු-අභික කොට කෑමෙන් ඇඳි වන ලිහා විසි කරණ මාහමණයා.

අලකක. පු-හෙළවරාගස. මතනසුනබයා, පිස්සුබල්ලා.

අලකකක. ති-භාග්‍යය නැති, පින් නැති.

අලකකි. ඉ-අභාග්‍යය, පෙර කළ පින් නැති බව.

අලකා. ඉ-වෛශ්‍රවණ වරම් රජුගේ නුවර, ආලකමන්දුව.

අලගග. ති-නොඇළුනු, ආසා නොකළ.

අලගගන. න-නොඇලීම, නොතැවරීම.

අලගහිත. ති-ලග්‍හ නොකළ, නොඑල්වූ.

අලගද්ද. පු-සපීයා, නාගයා. අලගද්දෙහි වෙත් ආසිවිසො වුවෙහි.

අලඛකත. ති-අලඛකාත, සරසනලද, සැරසූ.

අලඛකරණ. න-සැරසීම. ආහරණාදියෙන් සැරසීම.

අලඛකාර. පු-ආහරණය, අලඛකාර කිරීම, සැරසීම.

අලජජී. පු-ලජ්ජා නැත්තා, පාපයට හිරි නැත්තා. “අලජ්ජනං බලං දඬා හාපෙති විනයං මම, ජීවනො යෙව ජාතොසි ගමිතො ලොභ කුමනියා.”

අලනකක. න-ලාකඛ, ලතුදිය.

අලනකකන. ති-ලාකඛින් කළ.

අලනි. ත්‍රි-(අල. d. භූ. භූසනෙ, අලඛකාරයෙහි + නි) සරසයි.

අලමබ. පු-නොඑල්ලීම.

අලමබ්‍රිසා. ඉ-එනම් දෙවගන.

අලමබ්‍රිසාණදසනන. න-කෙලයවිධංසන යෙහි සමථ වූ විගුඛ ඥානදර්ශනය

අලස. ති-මැලි, කම්මැලි.

අලසක. පු-අහර නොදිරීම, අජ්ණිරොගය.

අලසතා. ඉ-මැලිබව, කම්මැලිබව.

අලාභ. න-පෙතෙල්ල, ගිනිපෙතෙල්ල. (8351)

අලංකාර } න-ලංකාර. නවමග පලයෙන් එකක්.

අලංකාර පු-අලංකාර, නොලැබීම.

අලංකාර පු නොලැබීම, ලැබී නැත්තා.

අලංකාර නි-(අ=න + ලංක)කෙලනොලී නොවන, ජබ නොවන.

අලංකාර නි-කෙලනොලී නොවූ මුව ඇති.

අලංකාර d හු. බැකින, බැදීමෙහි, අලංකාර, බදිසි.

අලංකාර පු-බඳුරා, බමරා, ගෝනුස්සා.

අලංකාර න-මුසාවාදය, බොරුව.

අලංකාර නි-බොරු කියන, අසත්‍යවාදී.

අලංකාර නි-ලිඟු නියමයක් නැති, අලංකාර කාමය, තුමන අමත ගබ්ද, නිපාත-උපසංගීතා ආචාර්යය ද අලංකාරකය.

අලංකාර නි-නොනැවැත්වීම, නොගල්වනලද.

අලංකාර න-නොසැලවුනු, නොවැසුනු.

අලංකාර න-නොසැලවුනු සිත, නි එබඳු සිත් ඇති.

අලංකාර ඉ-නොසැලවුනුබව, නොවැසුනු බව.

අලංකාර සමාස. පු-විබන් ලොප් නො කොට සිදු කරණ සමාසය, අලංකාර සමාසය.

අලංකාර නි-අවසානල, කමපා නොවූ, නො සොල්වන ලද, නොකළහිත ලද.

අලංකාර නි-ලෙත විරහිත, සැහවීම නැති.

අලංකාර ඉ-සැහවීම රහිත බව.

අලංකාර නි-ඇත් නැති.

අලංකාර නි-පුණ්‍ය නැති.

අලංකාර පු-අලංකාර, ලොහයට ප්‍රතිපක්‍ෂ ධර්මය.

අලංකාර නි-ලොහ නැති, දෙන සුදු.

අලංකාර පු-ලොම විරහිත, රොම නැති.

අලංකාර නි-ලොල් නොවන, කැදර නොවන, හිජු නොවන.

අලංකාර නි-ලොල්බැව් නැති, ලොලනා රහිත.

අව්‍යාසන න-ව්‍යාස නොවන දෙය, නිපාත උපසංගීතා ආචාර්යය ගබ්ද, නිපාතය.

අව්‍යාසන නි-එකත.

අව්‍යාසන නි-එකතසිත් ඇති.

අව්‍යාසන නි-ව්‍යාසයන් රහිත, විවිධවත් රහිත 'වෙය්‍යන්ත' බලනු.

අව්‍යාසන නි-ව්‍යාසන නොවන, අපහේන, අදක්‍ෂ.

අව්‍යාසන ඉ-අව්‍යාසනබව, නොපවුබව, අදක්‍ෂභාවය.

අව්‍යාසන පු-මදරන.

අව්‍යාසන පු-ව්‍යාස නොවන සමභාවය. නිපාත- උපසංගීත පුළු ව සිබ වන එනම් සමාසය, අනව්‍යාස පදයන් අව්‍යාස වන්නාවූ සමාසය.

අව්‍යාසන නි-අප්‍රසිද්ධ, අප්‍රකාශිත, අව්‍යාසන, ප්‍රකාශ නොකළ, කුශලාකුශල වශයෙන් ප්‍රකාශ නොකළ ධර්ම, අට්‍රොස් අහේතුක-සිත්ත, සොළොස් කාමාවචර විපාක ක්‍රියාවෝය, අට්‍රොස් රූපාරූපවිපාක ක්‍රියාවෝය, සතර ලොකොත්තරඵලවිතත-යෝය යන ධර්මයෝ ද, අට්‍රොස් රූපයෝ ද, නිපාතය ද යන මොහු අව්‍යාසනධර්ම නම් වෙත්.

අව්‍යාසන ඉ-කුශලාකුශල දෙකින් තොර වූ අව්‍යාසන ධර්මයන් ගැණ විවාරිත.

අව්‍යාසන න-විකාරයකට නොපැමිණීම, වෙනසකට නොයාම.

අව්‍යාසන නි-ව්‍යාසන රහිත, හිරිහැර නැති. න-නිවණ.

අව්‍යාසන පු-ව්‍යාසන රහිත බව, ක්‍රොධ නැතිබව, මෙත්‍රිය.

අව්‍යාසන පු-නියම විධිය, අනියම පැවැත්ම ව්‍යතිවාර නම්. ව්‍යතිවාරයක් නැත්තේ අව්‍යතිවාරයි.

අව්‍යාසන නි-අමිත්‍ර, මිත්‍ර නැති, අව්‍යාමිත්‍ර.

අව්‍යාසන නි-ව්‍යාපාත නොවන, ක්‍රියාවක නො යෙදී පවතින.

අව්‍යාසන නි-නෙත් සිත් පිණවන. කෙලෙස් නැති.

අවෙසාසිත. ති-අවසන් නොකළ, කෙළවර නොකළ.

අවසය. පු-කැඳවීම. අමන්ත්‍රණය, නම.

අවසයනි. ක්‍රි-(අ+වෙත. d. හු. අවිහානෙ, කැඳවීමෙහි+නි) කැඳවයි, අමන්ත්‍රණය.

අවසයික නි අමන්ත්‍රණය කරණ.

අවහා. ඉ සංඥාව, නාමය, නම.

අවහාන. න-කැඳවීම, අමන්ත්‍රණය.

අවෙහනි. ක්‍රි 'අවහයනි' බලනු.

අව. අ-විශේෂ, අවබෝධ, අධ්‍යොහාව, අවි-නිශ්චය, ශුචි, අලං, නිද්‍ය, අවකාශ, ව්‍යාප්ති, භානි, වාක්ත්‍රියා, සොරකම්, ප්‍රාප්ති යනාදියෙහි.

අව. d. හු. පාලනෙ, පාලනයෙහි. අවති, පාලනය කරයි.

අවං. අ-පහත, යටහතය යන අනුයන්ති.

අවඛං. ති-තෙත් කෙළවර, න භික්කවෙ. භික්කුනියා, අවඛං කාතබ්බං.

අවකක්කන. පු-ඔක්කක්කන, අවක්කානන, පැමිණීම ඇති, උත්පත්තියට එළඹීම.

අවකක්කනි. ඉ-අවක්කානනිය, පැමිණීම, එළඹීම, උත්පත්තියානියට පැමිණීම.

අවකක්කමනි. ක්‍රි (අව+කමු. d. හු. පදවි-කෙටපෙ, පදවික්කෙපයෙහි+නි) පද නගා යෙයි.

අවකකාර පු කසල, කා ඉතුරුවන දේ, ඉඳුල්.

අවකකාරපාති. ඉ-අනුභව කොට ඉතිරි වන දේ (=ඉඳුල්) දමන බලන.

අවකතින. ති-පහතට හෙලනලද, යටට නමනලද.

අවකංඝ. පු-යටපරිවේෂ්ඨය, යටත් පිරිස, යටපිමාව. 'උකකංඝ' බලනු.

අවකඛ්ඛනි. ක්‍රි-(අව+කඛ්ඛ. d. හු. සංකඛ්ඛ-නෙ. කැඩීමෙහි+නි) කඛ්ඛ, අපසු අදිසි.

අවකඛ්ඛන. න වරදවා ඇදීම, පහතට ඇදීම.

අවකඛ්ඛිත. ති-පහතට අදහා ලද, කැඩුනු. "රත්තස්ස භි උකකුට්ඨං පදං හවෙපෙ-මුලකස්ස භොති අවකඛ්ඛිතං පදං"

අවකඛ්ඛන. න-නානාප්‍රකාර අගුණකථනය.

අවකප්පන. න-සැරසීම, පිළියෙල කිරීම. ඔක්කප්පනය.

අවකස්සනි. ක්‍රි-(අව+කස්ස. d. හු. ගතියං, යාමෙහි+නි) අවගමනය කරයි, අපසු අදිසි.

අවකාශ. පු-අවසරය, අනාවාතප්‍රදේශය, හිස්ඉඩම.

අවකිරනි. ක්‍රි-(අව+කිර. d. හු. විකිරණෙ, විසිරීමෙහි+නි) විසුරුවයි, ඉසිසි. 'ඔකිරනි' බලනු.

අවකුස්. ති-පහතට හැරුණු, යටිමුව කළ, මුතින් නමනලද.

අවකුස්පඤ්ඤ ති යටිමුව වූ ප්‍රඥ ඇති. උකකුස් නොවූ ප්‍රඥ ඇති.

අවකොකිල. පු කොටුලත්තෙන් තොර, කොටුලත්තෙන් වෙන් වූ

අවගහ. ති-(අව+අගහ) අග පහත්වූ, අභිත් නැමුණු.

අවගහ. පු-කා අදි වඩි පසින් තොර වූ, ස්වර අට හා යරලව, සහල, අං යන මොවුහුයි.

අවගච්ඡනි. ක්‍රි-(අව+ගමු. d. හු. ගතියං, යාමෙහි. ධාතුනායට 'ච්ඡ' ආදේශයි+නි) බැස යෙයි, පහතට යෙයි, දැන ගනීයි.

අවගණ්ඨ. පු කපොලයෙහි අභර ගුලි ගසා ගැණීම, වදුරන් මෙන් කපොල්හි අභර පුරවා ගැණීම.

අවගණ්ඨකාරක. පු-කපොලයෙහි වදුරන් මෙන් ආහාර ගුලි ඇති කිරීම -"න අවගණ්ඨකාරකං භුඤ්ජස්සාමිති සික්කා කරණියා."

අවගහ. ති-බැස ගිය, දැන ගන්නා ලද.

අවගනි. ඉ-නිවගතිය, පහත් ගතිය, නරක පැවැත්ම.

අවශාහනි. ක්‍රි-(අව+ශාහ. d. හු. විලොලනෙ, ඇලීමෙහි+නි) ගැලෙයි, දියේ ගිලෙයි. ඇතුළත් වෙයි, බැස ගනීයි.

අවශාහ. පු- } ඇතුළට පිවිසීම. බැස
අවශාහන. න- } ගැන්ම, දියේ ගිලීම.

(8134)

අවගුණය. න-වෙළීම, එතීම 'ඔගුණය' බලනු.

අවච්ඡදක. න-සිදුර, හිල, කුඩා සිදුර.

අවච්ඡද. පු-කැසීම, සිදීම.

අවචන. න-නොකියසුත්ත, කියත්තට නුසු-දුසුවුව, නොකීම ති-වචන නැති

අවචර. පු හැසිරීම, සඤ්චාරණය.

අවචරක. පු-හොරට හැසිරෙන්නා, ඔත්තු-කාරයා, ඔවරකයා.

අවචරණ. න-හැසිරීම, ඒ මේ අත ඇවිදීම, සක්මන් කිරීම.

අවජ්. ති-නිවරද, නිදෙස්, නොකියසුතු.

අවජ්. න-දෙෂය, නිර්දෙෂභාවය.

අවජක. ති-වධයට නුසුදුසු, මරණයට නුසුදුසු.

අවජාන. ති-අවක්‍රියාවෙන් උපන්, පහන් ගති ඇති, නිවකුලො තපන්න.

අවජානන. න-නිඤ්ඤ කිරීම, ගැරහීම.

අවජානාති. ත්‍රි-(අව + ඤ. d. කි. අවබෝධනෙ, දැනගැනීමෙහි. ඤ=ජා + නා + ති) නින්ද කෙරේ, ගරහයි, ගැරහිය යුතු කොට සිතයි.

අවණණ. පු-භ්‍රස්ව දිසිවු අයත්ත අවණි නම් අ ආ දෙකයි. අගුණ, දෙෂ

අවතරණ. න-බැසීම, එතෙර වීම.

අවතාර. පු බැසීම, තිථිය, සිදුර.

අවති. ත්‍රි-(අව d. භූ. පාලනෙ, රැකීමෙහි + ති) පාලනය කරයි, රකී.

අවතිණණ. ති-බැසගත්, අවතිණිණි.

අවදඤ්ඤ. පු-වචන නොදන්නා සුළු, නොදෙන සුළු.

අවදන. ති-ශෝචනවණි. සුදු, ඔදන, පු සුදු පැහැය.

අවස්ථාති. න ඉටාගැනීම, මැඩගෙන සිටීම.

අවස්ථානර. න-පෙරවූ අවස්ථාව හැර අත් අවස්ථාවකට පැමිණීම.

අවස්ථා. ඉ-කලින් පැවැති ආකාරය වෙනස් වීම.

අවදන. න-පුළුවරනය ඉක්මවීම, පරාක්‍රමය, භීයය.

අවදරණ. න-බිම කණින හුල, ගල්කටුව.

අවදනිය. පු - ගරුවචන නො පිළිගැනීම, පහතට ගැනීම.

අවදෙහක. න-ඔක්කාරය, බඩපුරා ආහාර ගැන්ම, වමනය.

අවධාරණ. න-නිශ්චය, සමූහයකින් එකක් වෙන්කර ගැනීම.

අවධාරිත. ති-නිශ්චය කළ, වෙන් කර ගත්, තියම කර ගත්.

අවධි. පු-සීමාව, අපාදන කාරකය.

අවනතිසොම. න-කාසි, කාසිජලය.

අවන. න-පිණිවීම, ප්‍රිත වීම.

අවනත. ති-නැමුනු, යටගත්.

අවනති. ඉ-පහතට නැමීම, වසග කර ගැනීම.

අවනි. ඉ පාපිටිය, පොළොව.

අවපකාස. පු-විරැඬප්‍රකාශය.

අවපන්න. ති-පා උඩුකුරුව වැටුනු.

අවබුජකති. ත්‍රි-(අව + බුධ. d. දි. අවබෝධෙ, අවබෝධයෙහි + ති) අවබෝධ කර ගනියි, ප්‍රතිවේධ කරයි. දැනගනියි.

අවබුජකන. න-අවබෝධය, ප්‍රතිවේධය.

අවබෝධ. පු-අවබෝධය, අභිකථාඥනය, තේරුම දැනගැනීම.

අවබෝධති. ත්‍රි-(අව + බුධ. d. භූ. බෝධනෙ, අවබෝධ කිරීමෙහි + ති) අවබෝධ කරයි. දැනගනියි.

අවහාස. පු-ආලෝකය, දීප්තිය, පැහැය, ප්‍රභාව.

අවහාසක. ති-දිළියෙන, බබලන.

අවහාසන. න-ඔහාසනය, බැබළීම.

අවහාසිත. ති-බබුළුවන ලද.

අවගුඤ්ජති. ත්‍රි-(අව + ගුජ. d. රු. පාලනාදිසු + ට + ති) අනුභව කෙරෙයි.

අවභූත. ති-භටගත්, නිපන්.

අවමඛගල. න-අමඛගලය, සිත් නොපිණවන දෙය.

අවමඤ්ඤානි. ක්‍රි-(අව+මන d. දි. ඤ්ඤේ, දුනීමෙහි+නි) අවමන් කෙරෙයි. පහන් කොට සිතයි.

අවමඤ්ඤානා. ඉ පහන් කොට සිතීම, අවමන් කොට සිතීම.

අවමාන. පු. න-පරිභවය, හෙළාදැකීම.

අවමානන. න-අවමන් කිරීම, නිගා කිරීම.

අවමානිත. ති-අවමානප්‍රාප්ත, අවමන් ලද, පරිභව ලද.

අවමානෙති. ක්‍රි-(අව+මාන. d. වු පුජායං, පිදීමෙහි + නේ + ති) නොපුදයි, අවමන් කෙරෙයි.

අවය. ති-ව්‍යය රහිත පු-ව්‍යය නොවීම. වයට විරුඬ දේ. 'වය' බලනු.

අවයව. පු-වෙන් වෙන්ව පවත්නා පද්‍යාය, ශරීරාදීන්ගේ කොටස්.

අවයවකථ. පු-ගද්‍ය පද්‍යයන්ගේ අනුපද ව්‍යාඛ්‍යාතය.

අවරවණණ. ති-ගුරුවණිය, පහන් කුලය, අඩු-කුලය.

අවරාජකති. ක්‍රි-(අව+රාජි. d. දි. ආවරණේ, වැළකීමෙහි+නි) ආවරණ කෙරෙයි, වසයි

අවරාඬ. පු-ආවරණය කළ, වැසූ.

අවරාඬක. පු-ආවරණය කරන්නා, ඡාදකයා.

අවරාකති. ක්‍රි-(අව+රාජි. d. දි. ආවරණේ, ආවරණය කිරීමෙහි+නි) ආවරණ කෙරෙයි, වසයි.

අවලමනි. ක්‍රි-(අව+ලබි. d. හු අවසංසතෙ. එල්ලීමෙහි + ති) එල්ලෙයි, එල්ලෙයි, 'ඔලමනි' බලනු.

අවලමන. න-එල්ලීම, එල්ලීම.

අවලිතන. ති-ආලෙප කළ, ගල්වන ලද

අවලෙබති. ක්‍රි-(අව+ලිබි. d. හු ලෙබෙ, ලිචීමෙහි, + ති) ලියයි, ඉරි ගසයි, සූරා දමයි.

අවලෙබන. න-ලිචීම, ඉරි ඇදීම, ඉරි ගැසීම

අවලෙබනකට්ඨ. න-සූරා දමන කාණය, වැසිකිළියෙහි පරිභොග කරණ පුසන්කුර.

අවලෙප. පු-සුණු ආදීන්ගේ ආලෙපය, ගැම, තැවරීම.

අවයං. අ-නිඛයෙහි, එකානන්‍යායීයෙහි.

අවයංජනි. ක්‍රි-(අව+ජ. d. හු. වියංජනෙ, හැරීමෙහි+නි) හරියි, නිදහස් කර යවයි.

අවයංජන. න-හැරීම, වෙන් කිරීම.

අවයංය. පු-පිහිට, උදව්ව, උපකාරය.

අවයංව. ති-වසන නොවන, වසයෙහි නොපවතින.

අවයුත. ති-තෙත් වූ.

අවස. ති-අවසන, වසන නොවන, කිකරා නොවන.

අවසර. පු-අවකාශය, කාලය, ප්‍රත්‍යාවය.

අවසරනි. ක්‍රි-(අව+සර. d. හු. ගතියං, යාමෙහි+) පහන්ව හැසිරෙයි, අප්‍රකටව හැසිරෙයි.

අවසවනන. න-වසයෙහි නොපැවැත්ම, තමාට අයිතිව නොපැවැත්ම.

අවසාන. න-කෙළවර.

අවසාය. පු-නිෂ්චය, අවසානය, නිඛය.

අවසිඤ්චන. න-ඉවසීම, සෙවනය.

අවසිට්ඨ. ති-අතිරික්ත, ඉතිරි, ශෛෂ.

අවසිතන. ති-ඉසිත ලද, ජල සෙවනය කළ.

අවසිත. ති-නිශ්චිත, නිමාවට පැමිණි, අනුභව කළ.

අවසිසාන. න-අවසිෂ්ට වීම, ශෛෂ වීම, ඉතිරි වීම.

අවසුච්ඡති = අවසුසිසිසිති. ක්‍රි-අව+සුස. d. දි. සොසෙ, වියලීමෙහි+සිසිති. ධාතනනයට හා ප්‍රත්‍යයාගේ ආදියට 'ච්ඡ' ආදේශයි. වියලෙයි (ජ. අ. සාම ජාතක.)

අවසුසාන. න-වියලීම, වේලීම.

අවසුසානි. ක්‍රි-(අව+සුස d. දි. සොසෙ, වියලීමෙහි+නි) වියලෙයි, වේලෙයි.

අවසසස. ති-ඉතිරි, අධික, ශෛෂ.

අවහරණ. න-පැහැර ගැනීම. බලහත්කාර යෙන් ගැනීම, සොර සිතින් ගැනීම.

අවහරනි. ක්‍රි-(අව+හර. d. හු හරණේ, හැර ගැනීමෙහි+නි) පැහැර ගනී, සොරාගනී.

(3528)

අවහසනී ක්‍රි-(අව+හස d හු හසනෙ, සිනා සිමෙති+නි) සිනාසෙසි, අපහාස කෙරෙයි.

අවහාර පු අවහරණය, සොරකම් කිරීම, සොරා ගැන්ම, ඵෙය්‍ය සංඛාතෙන විතෙනන අවහරති ආදියති අවහරණොවා අවහාරො පස්විසි අවහාරයන් විනය පොත්වල දක්නට ලැබේ.

අවාතාගසහන නි-(අ=න+වාත+ආතප+හනා) වාතයෙන් හා අවුචෙන් නොනසන ලද, වා අවුචෙන් නොනැසුනු.

අවාතපාන නි (න+වාතපාන) වාතවුළු නැති ජතෙල් නැති. තෙත බොපන සමයෙන විහාරා අවාතපානිකා හොනනි,

අවාසුරණ න කෙස්ස, යතුරු මුදුව.

අවාචම. නි-අවාසාපාන, ක්‍රියාවක නොයෙදී වාසය කරණ.

අවායාපිත නි-නොවිචිත ලද.

අවි. පු-පොර ගසන එළුවා.

අවිකතිනා. නි-විකෂෙපයට පත් නොවූ, එකඟ වූ, නොවිසුරුණු.

අවිකකප. පු-අවිකෂෙපය, සමාධිය, එකාග්‍රතාව.

අවිකප්ථි. නි තමන් ගුණ කියා නොගන්නා.

අවිකම්පමාන. පු-කම්පිත නොවන, චලනය නොවන.

අවිගහ නි-විග්‍රහ රහිත. පු-ශරීරයක් නැති, අතභයයා, කාමදෙවයා සමාස වාක්‍ය නැති නිත්‍ය සමාසය.

අවිඝාත නි-විඝාත රහිත, වෙහෙස නැති පු-නොනැසීම.

අවිචක්ඛණ නි-විචක්ඛණ නොවන. අදක්‍ෂ අපණ්ණිත, අකි.

අවිචාර නි-විචාර රහිත, විචාරීම් නැති. පු-නොවිමසීම.

අවිජ්ජමාන නි-අවිජ්ජමාන, සිදු නොවන, නොමැති.

අවිජ්ජා. ඉ-අවිජ්ජව, නොදැනීම, මොහය, චතුස්සත්‍යය නොදන්නා. සල්වානං තථසං අවිදිතං කරොතිති අවිජ්ජා, දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණං දුක්ඛනිරෝධෙ අඤ්ඤාණං දුක්ඛනිරෝධෙ

අඤ්ඤාණං දුක්ඛනිරෝධ ගාමිනියා පටිපදාය අඤ්ඤාණං අයං ධුච්චනි අවිජ්ජා.

අවිජ්ජානිවරණ. න-අවිජ්ජා සංඛ්‍යාත නිවරණය, අවිජ්ජාවෙන් ආවරණය වීම.

අවිජ්ජාසම. පු-අවිජ්ජා සංඛ්‍යාත ආශ්‍රවය, මහා අවිජ්ජාව.

අවිජ්ජාසංයෝජන. න-අවිජ්ජා සංයෝජනය, අවිජ්ජාවෙන් බැඳීම.

අවිජ්ජාස පු-අවිජ්ජා සංඛ්‍යාත ඔසය, අවිජ්ජා නැමැති සැබවහර.

අවිඤ්ඤාණ. නි-විඤ්ඤාණ රහිත, දූතගැණීම නැති, අවිතක්ක.

අවිඤ්ඤාන නි-අවිබෝධ නොකළ, නොදත්, අප්‍රසිඛ.

අවිඤ්ඤා. පු-අඤ්ඤායා, මෝඛයා, ජඩයා.

අවිතක්ක. නි-විතක්කී රහිත, 'විතක්ක' බලනු.

අවිතථ න-(අ+විතථ) සැබෑ තෙපුල. නි-අසත්‍ය නොවන.

අවිදදසු. නි-(න=අ+විදදසු) අප්‍රාඥ, අපණ්ණිත, මෝඛ.

අවිදිත නි-(න=අවිදිත) අවබෝධ නොකළ, නොදත්.

අවිදුර. නි-දුර නොවන, සමීප, කිවිටු.

අවිනාස. පු-අවිනාශය, නොවැනසීම.

අවිනාසක. නි-විනාශ නොවන, විනාශ නොකරණ.

අවිනාසන. න-නොනැසීම, විනාශ නොකිරීම.

අවිනිවජ්ජ පු-(අ+වි+නිවජ්ජ) නිශ්චය නැති බව. නි-විනිශ්චය රහිත, එකානන නොවන.

අවිනිවජ්ජඤ්ඤා. නි-විනිශ්චය නොදන්නාසුපු.

අවිනිපාත. නි-විනිපාත නොවන, විවසව පනිත නොවන, තපුරු කොට පනිත වීම රහිත.

අවිනිබ්භූජනී. ක්‍රි-(අ+වි+නි+භූජ. d. රු. පාලනෙ. රු.කිමෙති+නි) වෙන් නොකරයි, වෙනස් නොකරයි.

අවිනිබ්බතාශ. නි-වෙන් නොකටගැනී, වෙනස් නොකටගැනී.

අවිභිබේකාගරූප. න-වණ්ණ ගකු රස ඔජ, සතර මහාභුත යන මේ රූප අට. (වෙන් කර ගත නොහැකි හෙයින් මොහු අවි-නිබේකාගරූප නම් වෙත්.)

අවිනිත. නි නොතික්වූනු, අකිකරු.

අවිප්පවිවාස. පු වෙන් නොවන වාසය, එකට විසීම.

අවිප්පවිසාර. පු-විපිළිසර නොවීම, පසුතැවිලි නොවීම.

අවිප්පවාස. පු-වෙන්ව නොවිසීම, එකට විසීම.

අවිප්පවාසසම්මුඛි. ඉ-තුන්සිටුරෙන් වෙන්ව විසීමට සම්පාදය විසින් හිඤ්ඤා නමකට දෙන සම්මුතියක්.

අවිප්පවාසසීමා. ඉ-තුන්සිටුරෙන් වෙන්ව විසීමෙන් වරදක් නොවන ලෙස සම්මත කළ සීමාව.

අවිප්පිණ්ණාම. පු නොපෙරළීම. නි විකාර නොවන, වෙනස් නොවන, ස්ථිර.

අවිප්පිණ්ණාමබ්මම. පු-නොපෙරළෙන ස්වභාවය, වෙනස් නොවන ගතිය, එකාකාරයකින් පවත්නා ස්වභාවය. නි එබඳු ස්වභාවය ඇති.

අවිභුත. නි-අප්‍රකට, අප්‍රසිඬ, නොපතල.

අවිසතත. නි-අව්‍යතන, දක්ෂ නොවන.

අවිරත. න නිරන්තරය, නිතොර.

අවිරාධන. න නොවැරදීම.

අවිරුඬ. නි-විරුඬ නොවන, සතුරු නොවන.

අවිරුලුත. නි නොහටගත්, නො උපත්.

අවිරුලුතබ්මම. පු-නොහටගන්නා ස්වභාවය, නැවත නුපදනා ස්වභාවය. නි-එබඳු ස්වභාව ඇති.

අවිරුලුතිව්ජ්ඣ. නි-විරුලුතිව්ජ්ඣ නොවන, පුනභීව සම්පාත වීරුලුතිය (=හටගැන්ම) පිණිස වූ ආසා නැති.

අවිරොධ. පු-විරොධ රහිත බව, විරුඬ නැති බව, එකට ගැලපීම. නි-විරුඬ බැව් නැති.

අවිරොධබ්මම. පු-අවිරුඬස්වභාවය, එකට ගැලපෙන ස්වභාවය. නි-ඒ ස්වභාවය ඇති.

අවිරොධන. න-විරුඬ නොවීම.

අවිලම්භිත. නි-ලැස් නොවන, ශිෂ්‍ර.

අවිලුප්ත. නි පැහැර නොගත්, බලෙන් උදුරා නොගත්,

අවිච්ච. නි-අප්‍රකට, අප්‍රසිඬ, විවාත නොවන.

අවිච්චමාන. පු විරුඬවාද නොකරණ.

අවිච්ඡිංසා. නි විවාහයට නුසුදුසු. 'විවාහ' බලනු.

අවිවාද. පු-විවාද රහිත බව. නි විරුඬවාද නැති.

අවිච්චමාන. නි-(න+විච්චමාන) වාද විවාද නොකරණ.

අවිච්චිච. පු. ක්‍රි-(අ+වි+විච්ච d විච්චෙන, වෙන් කිරීමෙහි. ක්‍රි=රච්ච) වෙන් නොවී. විච්චක නොගෙන.

අවිච්චත. නි (අ=න+විච්චත) කාය විච්චකාදිය නැති, පළිබෝධ සහිත.

අවිසංස්පන්ත. න-විසි නොකිරීම, නොහැරීම.

අවිසංස්පීය. නි-නොදිය හැකි, නොහැරිය හැකි, දුරු නොකට හැකි.

අවිසංසාස. නි-විශ්වාස රහිත, ඇදහිලි නැති. පු විශ්වාස නොකිරීම.

අවිසංවාද. පු-(අ=න+වි+සං+වාද) නො-උවටීම, සත්‍යවචන කීම, බොරු නොකීම.

අවිසංවාදක. නි-අවිසංවාද ඇති.

අවිසංවාදන. න-බොරු නොකීම. නොඋවටීම.

අවිසංවාදී. නි-විසංවාද නැති, බොරු නොකියන.

අවිසංස. පු-විෂය නොවූ තැන, අසුතු තැන,

අවිසාරද. පු-විසාරද නොවන, පණ්ණිත නොවන, අශ්‍රේෂ්ඨ, බිය නොවන. 'විසාරද' බලනු.

අවිසාරී. නි නොපතල, අප්‍රකට. පු-එනම් ගිතස්සරය.

අවිසාහාර. පු-නොවිසිරීම, එකඟබව.

අවිහ. පු එනම් බඹලොව.

අවිභිංසා. ඉ-මෙරමාහට හිංසා නොකිරීම, පිඩා නොකිරීම, හොඳැරීම.

(3606)

අවිනිංසාසකදාය. ඉ-මෙරමාහට හිංසා නො-
කිරීමේ සංඥාව.

අවිනිත. ති-නොදක්වන ලද, නොකරණලද.

අවිහෙසික. ති-හිංසා නොකරණ, පීඩා
නොකරණ.

අවිහෙසින. න-පීඩා නොකිරීම, හිංසා
නොකිරීම.

අවිහෙස. ති-වෙහෙස රහිත, පීඩා නැති.

අවිච්චි. ති-(අ=න + චිච්) අතරක් නැති, එකාබ්ධි,
දිගුරළ නොමැති. පු-අච්චිතිරය.

අවිච්චිතය. පු-හිනිදූල්වලින් වත් දුකෙන්
වත් සතුන්ගෙන් වත් අතරක් නැති තීරය,
අටමහතිරයෙන් එකක්.

අවින. ති-පහ නොකළ, දුරු නොකළ, ක්ෂය
නොකළ,

අවිනරාග. පු-ප්‍රභීණ නොකළ රාගය. ති-පහ
නොකළ රාගය ඇති.

අවිනිකකම. පු-අව්‍යතික්‍රමය. නොඉක්මවීම.

අවිනිකකමණ. න-ව්‍යතික්‍රමණය නොකිරීම,
ඉක්ම නොයෑම.

අවුට්ඨික. ති-වැනි නැති.

අවුත්ත න නොකියන ලද්ද, ප්‍රකාශ නො-
කරණලද්ද.

අවුත්තසිභිනාය. පු-කියනලද වචනයන්-
ගෙන්ම නොකී දෙයත් දනගැනී වීමේ
රීතිය, අනුක්‍රම සිභිනාය.

අවුපසගන. ති-නොසන්සිදුනු, නොසන්සුන්.

අවුපසමන. න-නොසන්සිදීම, ශාන්ත නොවීම

අවුපසමිත. ති-නොසන්සිදුවන ලද, ශාන්ත
නොකරණ ලද.

අවෙකකති. ත්‍රි-(අව+ඉක d. හු දසානෙ,
දකීමෙහි+ති) බලයි, පරීක්ෂා කරයි.

අවෙකකණ. ත-බැලීම, පරීක්ෂා කිරීම.

අවෙකකිත. ති-බලනලද, පරීක්ෂා කළ.

අවෙකලල. න-විකල නොවන බව, අභග
ප්‍රත්‍යභිතාදිය පිළිබඳ විකාර නොමැති බව.
ති-විකලබවක් නැති.

අවෙව්ව. පු. ත්‍රි-(අ+වි+ඉ. d. ගතියං, යාමෙහි.
ත්‍රි-රව්ව.) ප්‍රතිවේධ කොට. දැනගෙන.

අවෙව්වසසාද. පු-අවලප්‍රසාදය, ගුණ දැන
පැහැදීම.

අවෙබ්බ. ති-කමපා නොවීම, නොසෙල්වීම.

අවෙබ්බතික. ති-(අවෙබ් + අභිතික) නොසෙල්
වෙන අවයව ඇති.

අවෙබ්බමම. පු-අවඤ්චලස්ථභාවය, නිශ්චල
ගතිය. ති-ඒ ස්ථභාව ඇති.

අවෙහඞ්ඞි (ය) ක. ති-කොටස් නොකටගැනී.
නොබෙදිය හැකි.

අවෙර. න-වෙර නොකිරීම. ති-වෙර නැති.

අවෙරී ති-වෙර නැති.

අවෙලා. ඉ-අකාලය, අසීමාව.

අවොසිත. ති (අ+වොසිත) අවසන් නොකළ.
කෙළවර නොකළ.

අසනාති. ත්‍රි-(අස. d. කි. භොජනෙ, අනුභව
කිරීමෙහි+නා+ති) වලඳයි, අනුභව කරයි.
“පුත්තාතං ඵලමසනාති.”

අසම. පු-ගල, පාෂාණය.

අසමපුප්ඵ. ත-ගල්මල්, ගල්සෙවෙල.

අසමසාර. පු. න-යකඩ.

අසමමාන. පු මම වෙමිසි යන මානය, අභගි
කාරය.

අසා. පු අභයා, අසු, වන්තේය යන අභී
ඇති ක්‍රියාවක්.

අසාකණණ. පු අභයකණ්ණ, අසුගේ කණ,
සල්ගස, අසුගස, එනම් පච්ඡය.

අසාබලුබක පු-අභවපොතකයා, තාමු අභයා,
උතුම් අභයා.

අසාඡී. පු-පස්වග මහණුන් වහන්සේලාගෙන්
පස්වැනි රහතුන් වහන්සේ.

අසාකඨ. පු-ඇසතුගස, ඇසවුබෝ ගස. ති-
අස්වැසීමට පැමිණි, සැනසිලි ලත්.

අසාතර. පු-කොට්ඨවාට දුව අභවධෙත්‍රව
ගෙන් හෝ අසුට දුව කොට්ඨදෙනගෙන්
හෝ උපත් අභසින් ගමන් කළහැකි අභයා,
අභවිශෙෂයක්, යසා කොටසක්.

අසාතරී. ඉ-අභවතරධෙත්‍රව.

අක්ෂර. ක්-(අ+ ස d. හ. පාණතෙ, ජීවත්
වීමෙහි+ ති) අක්ෂර කරයි.

අක්ෂර. ක්-(අස d දි. බෙපෙ, දුමීමෙහි+ ති)
දමයි.

අක්ෂර. ති-ශ්‍රව්‍ය නැති.

අක්ෂර. ත-ශ්‍රව්‍ය රහිත බව, ඇදහීම නැති
බව.

අක්ෂර. පු-අක්ෂරාචාර්යයා, අසුන් දමන
කරන්නා.

අක්ෂර. පු-සමස්තමාන පදයන්ගෙන්
විශ්‍රව්‍ය නොවන්නේ අක්ෂරපදවිශ්‍රව්‍ය නම්.

අක්ෂර. න-(=හසමපුට) හිසෙහි අළු විසිරවීම.
අළු පොට්ටනිය.

අක්ෂර. පු-නාම අක්ෂරය, තරුණ
අක්ෂරය.

අක්ෂර. පු-(අක්ෂරය?) අක්ෂරාචාර්යයා.

අක්ෂර. පු-අක්ෂරය, කාපසාරාමය, පන්සල,
අක්ෂර.

අක්ෂර. පු. ත-වතුරාශ්‍රම. බුහුවාරි ගාහසථ
වානප්‍රස්ථ හිසු හෝ පිරිවැජ් යන අක්ෂර
සතර.

අක්ෂර. ත-අක්ෂර, අක්ෂර.

අක්ෂර. පු-අක්ෂරයෙහි නිසිකතයා.

අක්ෂර. පු-අක්ෂරය, ශ්‍රමණ නොවන්නා,
හිසු නොවන්නා, ශ්‍රමණගුණ නැත්තා.

අක්ෂර. පු-අසුන් මරන්නා, කණේරුගස.

අක්ෂර. පු-එනම් නවුස් වෙසෙස.
මිටින් ගලක් හෝ වැපොරෝ ඇදී අත්
සැතක් හෝ ගෙණ හැසිරෙණ, බඩගිනි වූ
විට හමුවූ ගසක පොතු අනුභව කොට
පෙහෙවස් ඉටා සිටු බඩසර වඩන නවුස්
වෙසෙස (සුතන නිපාතයට කපා හිරිසුතන
වණ්ණනා.)

අක්ෂර. පු අසුන් මරා කරණ බිලි පුජාව.
යාගවිශේෂයක් 'පඤ්චමහායාග' බලනු.

අක්ෂර. පු-අක්ෂර නැත. එයින් යුත් පස
ලොස්වක ඇති මාසය, වජ්‍රමස.

අක්ෂර. පු-සර නැති. එනම් බ්‍රහ්මාණ්ඩය.

අක්ෂර. පු-එනම් සෘෂිය.

අක්ෂර. ත- අක්ෂරයන්ගේ ගුණාගුණ
ලක්ෂණ ප්‍රකාශ කරණ කෘත්‍යය.

අක්ෂර. ත-අක්ෂර, අක්ෂර.

අක්ෂර. පු- මේ බ්‍රාහ්මණ මාතවකයා
නවත් පිරිසක් කැටුව බුදුන්වෙත පැමිණ
බණ අසා තුණුරුවන් සරණගිය කෙනෙකි.
තමාගේ ගේ ඇතුළෙහි දැනටත් කෙළේය.
(අක්ෂරාචාර්යයා සුත්‍රය බලන්න.)

අක්ෂර. ති-කිකරු පු-ප්‍රතිශ්‍රව, පුයාව, සැරව.

අක්ෂර. ත-අක්ෂරය, නො ඇසීම.

අක්ෂර. ඉ-නො අසන බව, අක්ෂරය.

අක්ෂර. ති-ශ්‍රවණය නො කටයුතු, නො
ඇසියයුතු.

අක්ෂර. ක්-(අ+ ස d. හ. සවනෙ, වහනය
වීමෙහි+ ති) වැගිරෙයි, ගලාබසීයි.

අක්ෂර. ති-(අස + වත + ඉක) අක්ෂර
ඇති, අසුන් මෙන් හැසිරෙණ.

අක්ෂර. ත-වැගිරීම, ගලාබසීම. "සෙය්‍යථාපි
හිකබ්‍රවෙ දුට්ඨාරුකා කට්ඨෙන වා කථාය
වා සට්ඨතා භීය්‍යාසොමනතාය අක්ෂර-
වනොති."

අක්ෂර. ක්-(අ+ ස d. හ. සවනෙ, ගලා
යාමෙහි+ ති) ගලායයි. වැගිරෙයි.

අක්ෂර. පු-උතතම අක්ෂරය, ශ්‍රේෂ්ඨ අක්ෂරය.

අක්ෂර. ඉ-අක්ෂරය, වෙළඳ.

අක්ෂර. පු- බලාපොරොත්තු, ප්‍රාථමික,
"පුබ්බමෙ භනෙන කුමාරස්ස සතො පඤ්ච
අක්ෂරයා අහෙසු."

අක්ෂර. පු-(අස + ඇජානිය) ඇජානිය
අක්ෂරය, උතුම් අක්ෂරය.

අක්ෂර. පු-අක්ෂරය, මඩුරාදි රසය, රස
විදීම.

අක්ෂර. ත-අක්ෂරය, රස විදීම, අනුභව
කිරීම.

අක්ෂර. ක්-(අ+ ස d. වූ. අක්ෂරය,
අක්ෂරයෙහි + කේ + ති) අක්ෂරය
කරයි, රස විදගණී, අනුභව කරයි.

(3687)

අසාරාංශ. පු-අභ්‍යාසාරාංශකයා, අසුපිට
යන්නා.

අසාරාංචය. ක්‍රි-(අ+සු. d සු. සවණේ, ඇසි-
මෙහි+ණේ+ඊ) ඇස්විය.

අසාරාංස පු-ආශ්වාසය, අස්වැසීම, සැනසිල්ල,
හුස්ම ගැණීම.

අසාරාංසපන. ති-අස්වැසීමට පැමිණි, සැනසි
මට පැමිණි.

අසාරාංසපසාරාංස පු ආශ්වාසය හා ප්‍රශ්වාසය,
හුස්ම ගැණීම හා හෙළීම

අසාරාංසික. ති-අස්වසන, සතසන.

අසාරාංසිත. ති ආශ්වාසයට පැමිණි, සතසන
ලද.

අසාරාංසෙහි. ක්‍රි-(අ+සස. d හු. පාණනෙ,
ඒවත්වීමෙහි+ණේ+ති) සතසයි.

අසසිත. ති විශේෂයෙන් ආශ්‍රය කළ, ඇසුරු
කළ.

අසසිඪි. ඉ-අශ්‍රය, කාලකණ්ණි.

අසසු අ-පදපුරුණයෙහි නිපාතයක්. වත්තාහ
යන අභි ඇති ක්‍රියාවක්.

අසසු ත-කඳුළු, තෙත්ජලය.

අසසුධාරා ඉ-කඳුළුධාරාව.

අසසුත. ති-නො අසනලද, නොඇසූ, ශ්‍රැති
විරහිත.

අසසුතවනතු. ති-අශ්‍රැතවත්, ඇසූ පිරු නැත්
නැති, ධර්මවිකාශයෙහි හා සකකාශයනාදි
යෙහි නොහසල ප්‍රඥ ඇති.

අසසුතාවි. ති-අශ්‍රැත සවහාවය ඇති.

අසසුමොවන. න-කඳුළු මිදීම, කඳුළු වැටීම,
හැසීම,

අසසාදිවිසි. පු නාමකාශයක් සිදුනොවන්නේ
අසසාදි විසි තම වේ. අසසාදිවිසිය.

අස. d හු. දින්නාදාදෙනසු, බැබළීමෙහි,
ගැණීමෙහි+ති. අසති, බබළයි, ගණිසි,

අස. d. කි. හොජනෙ, අනුභවයෙහි+ති.
අස්තාති, අනුභව කරයි.

අස. d. සු. ව්‍යාපනෙ, ව්‍යාප්තියෙහි, අසුණාති,
ව්‍යාප්ත වෙයි, පැතිරෙයි.

අස. d හු. භූමි, වීමෙහි. අභි, වෙයි, සිදු
වෙයි.

අසකකවම. අ-නොසකස් කොට, යහපත්
නොකොට යන අරුත්හි.

අසකිං අ-නොයෙක්වර, බොහෝවර.

අසකා ති-සාකා වංශයට අයත් නොවූ,
එම වංශයේ නූපත්.

අසකච්ඡික ති තත වැස්ම නැති, තන
වසා පොරවන ලද සිවුරු නැතිව.

අසකිණිණි. ති-අසකිණි, නොගැවසිගත්.

අසකිලිට්ඨ. ති-කිලුටුකොවූ, පිරිසිදු නැති.

අසකිකුප්ප. ති-කොපා නොවන, වෙනස්
නොවන.

අසකික න-ප්‍රත්‍යයයන් විසින් රැස්නොකළ,
සංසකරණය නොකළ. න-නිවෘණය.

අසකිකධාතු. ඉ නිවෘණ ධාතුව.

අසකිකලකතන න-අසකික ධර්මයාගේ
ලක්ෂණය. (උත්පාද-සපිති-හඬන යන
ලක්ෂණත්‍රය නොපෙණීම අසකික ලක්ෂණ
යයි)

අසකිකාරපටිනිබ්බාසි පු-ඉ ප්‍රයෝග රහිතව,
වෙහෙස නොවී සැපයේ පිරිනිවන් පාන
පුද්ගලයා.

අසකිකාබ්‍ය ති-නොකැලඹිය හැකි.

අසකිකාහ. පු-අවඤ්චල බව, කළපා නොවීම.

අසකිකා. න-ගණන් නිම නැති, සබ්බාසාවක්
කළ නොහැකි

අසකි ති-නොඇලෙන.

අසකිමානස න-නො ඇලෙන විතතය.

අසකිකාහන ති සබ්බාස නොවන, ඇතුළත්
නොවන

අසංයන. ති-සඤ්ඤා නොවන, සංයම රහිත.

අසංයුත ති-යුක්තනොවූ, එකාබධ නොවූ.

අසංයෝග. පු-සංයෝගයක් නැති, එනම්
නොබැඳුනු ව්‍යඤ්ඤාතාක්ෂරයි

අසංඝගහ. පු-සංඝගීනොවීම, එකතු නොවීම.
ති-සංඝගී නැති

අසංඝගහකථා. ඉ-අසංඝගීය පිළිබඳ කථාව.

(8781)

අසංසංඛිත. ති එකට සංසඨි නොවූ, කලවම් නැති.

අසංසංඛිත. පු සංසං රහිත බව ති-සාක නැති අසංචාස. ති-එක්ව නොවිසීම.

අසංභාවය. ති-ගෙණ හිය නොහැකි.

අසංභිත ති පැහැර ගත නොහැකි

අසංස්මාන. ති නොගැටෙන, නොහැපෙන.

අසංස්මායන. න-නොහැදෑරීම, සංස්මායනා නොකිරීම

අසංස්සදන. ති සංයන නොවූ, නොතික්ෂුණු.

අසංස්සදනවි. ඉ නොහැඟවීම, නොදැක්වීම

අසංස්සදසමාධි. පු අවිතතකභාවයම උතුමැයි ගෙණ උපදවන සමාධිය.

අසංස්සදහව. පු රූපභවය, සිතෙහි දෙස් දක අවිතතකභාවය උතුමියෙහි ඒ පිණිස භාවනා කොට ධ්‍යාන ලබා උපදනා අසංස්සදිභවය.

අසංස්සදසනත. පු-සොළොස් බ්‍රහ්මලයෙන් එකොළොස්වැනි බ්‍රහ්මලය. “නථි සංස්සද එතෙසනති අසංස්සද, අසංස්සදයෙව සතතා අසංස්සදසතතා.”

අසංස්සදි. ති-සංඥ නැති, හැඳිනීම් රහිත

අසංස්සදිවාද. පු අමට්‍රකාර අසංඥිවාදය. (බ්‍රහ්මජාල සූත්‍රය බලනු)

අසංචාවාචක. ත නිපාතපදය, ද්‍රව්‍ය සති නම්. ද්‍රව්‍ය වාචක නොවන්නේ අසංචාවාචකයි.

අසංචි. ක්‍රි (අස. d. හු, දිනනියං, බැබළීමෙහි + ති) බබළයි.

අසංචමම. පු අසන්පුරුෂධර්මය, මිථ්‍යාධර්මය. මෛද්‍රිතය.

අසංනත. පු-අසන්පුරුෂයා නොසන්සුන් තැනැත්තා.

අසංනත විධි. පු අවිද්‍යාමාන විධිය, කිසිවිටක කිසි සූත්‍රයකින් සිදු නොවන කායඝීය.

අසංනතාසි. ති-තැනි ගැණීම රහිත

අසංබ්‍රහ්මානුක. න-අජිතනි, පරොක්කා, කාලාතිපතති, හවිසානනි යන ආඛ්‍යාත විභතති සතර අසංබ්‍රහ්මානුක නම්. සථි ධ්‍යාන සංඥ නොලබන බැවිනි.

අසංනුට්ඨි. ඉ-අසනුට්, අමනාපය, අසනනුමය.

අසංනුට්ඨිතා. ඉ-නොසනුට්ඨිබව, අසනනුම භාවය.

අසනගිහි. පු හෙනගිත්ත

අසනි. ඉ-හෙනය, විදුලිය.

අසනිපාත. පු හෙන වැටී(දි)ම.

අසනිවිචක්ක න-සෙතපහර, අසනිපාතය.

අසප්පාය ති-නොසැප, අහිත.

අසප්පුරිස. පු-අසන්පුරුෂයා, දුෂ්ටයා.

යං රාජනො හොති භයං මහනතං,
සබ්බස්සහරණාදි වධාදිකං ව,
අකතස්සදුක්ඛා සප්පුරිසෙන හොති,
ආරාවසොහො පරිවජ්ජනියො.

අසප්පන. ති-(අ=ත+සප්පන) නොසතුරු, අවිරුඳි

අසබ්බ ති-අසභ්‍ය, අභිලාචාර, සභාවට යොග්‍ය නොවූ.

අසබ්හි අ-අසන්පුරුෂයා විසින්, ‘සබ්හි’ බලනු.

අසබල. ති-සබල නොවූ

අසභාව. පු-අසභාවය, නපුරු සභාවය.

අසමපක්කමස. ති-කමපා නොවන, නොසෙල්-වෙන

අසමපජ්ඣස්සද න-මනාප්‍රඥ නැතිබව, නොදත් බව, අඥනභාවය.

අසමපජාන. පු-යහපත් ප්‍රඥනැති (මනොරූප දුක්ඛ න ප.)

අසමපචෙධි. ති නොවෙළුලන, නැති නො-ගන්න.

අසමබ්‍රාධ ති සමබ්‍රාධ රහිත, හිරිහැර නැති. පු-සමබ්‍රාධ නැතිබව.

අසමපත්තගහාහනි. න-වෙනට නොපැමිණි අරමුණු ගන්න (ඉඤ්ඤ) (ඉඤ්ඤයන් අතුරෙන් වක්‍ර-සොතවය අසමපත්තගහාහන අති ඉඤ්ඤයෝය යනු ඇතැම් ආචාර්‍ය සම්ප්‍රදායයන්ගේ මතයකි.)

අසමභව පු-නිතර සිදු නොවන, හදිස්සියෙන් සිදුවන, අහම්බයෙන් වන.

අසමභූතන න-නොහැකිවීම, නොකට හැකි බව.

(3772)

අසම්පන්නශාසන. පු-වෙනට නොපැමිණි අරමුණු ගැණීම.

අසම්මුලාන නි-නොමුලාව, අවිනාසය

අසම් නි-අසමාන, සමාන නොවන. පු බුදු රජ.

අසම්මසම. පු-අසමානත්වයට සමාන නැතැත්තා, බුදුරජ

අසමාන. නි-සමාන නොවන, එකාකාර නොවන.

අසමානිත. නි-එකඟ නොකරණලද, සන්-නොසිඳි.

අසරණ නි-පිහිට නැති, අනාථ. පු-පිහිට නොවීම.

අසරණ. නි-අසරණවූ, පිහිටක් නැති.

අසරූප. පු-සමාන රූපයක් නැතිවීම, අව-ණියට ඉවණි ආදිය අස රූපයි.

අසලකකණ න-නො සලකීම, මනාව ලක්-ණ නොවීම. නි-ලකුණු නැති.

අසලිනි. නි-නොසැඟවුනු, ගුණ නොවන.

අසවණණ. පු-සමාන වණියක් නැතිවීම, එ ඔ දෙක.

අසසාන. නි-ශාචන නොවන, සජීකාලික නොවන.

අසසානවාද. පු-අශාචනය යන වාදය

අසහස. නි-නොමැඟිය හැකි, නොදිනිය හැකි, නොඉවසිය හැකි.

අසහමාන නි-නොඉවසන.

අසහන. න-නොඉවසීම, ඝෂමා නොකිරීම.

අසහාන. පු-නොඉවසන, ඝෂමා නොකරණ.

අසහාය. නි-සහාය රහිත, මිත්‍රයන් නැති, අසරණ.

අසහිත. නි-නොඉවසන ලද, ඝෂමා නොකළ.

අසාන. නි නොමිහිරි, අමධුර.

අසානතන. න-අමිහිරිබව.

අසානමනන. න-අසානමනන ජාතකයෙහි දක්වෙන සත්‍රින්ගේ අගුණ ගැන විස්තර-යකි.

අසාදිස නි-අසමාන, උපමා රහිත.

අසාදු. න-අමධුර, මිහිරි නොවන.

අසාධාරණ. නි-සාධාරණ නොවන, පක්ෂය-කට නොඅයත්.

අසාමකැස. න-හැමටම සාධාරණ නොවීම, විශේෂය.

අසාර. පු-නිසරුව, නි-හර නැති, එලනැති.

අසාරඛ. නි-සාරභ නැති.

අසාරූප. නි-අභිත එළවන, අවැඬ දයක, නුසුදුසු. න-නුසුදුසුබව.

අසාහස. නි-දරුණු නොවන, සාහසික නොවන.

අසි පු කඩුව.

අසිවමම. න-කඩුව හා පළිහ.

අසිත. නි-ආශ්‍රය නොකළ, තෘෂ්ණා-දෘෂ්ටිත් ආශ්‍රය නොකළ.

අසිපිල. නි බුරුල් නොවන, දඬු, තද

අසිපිලපරකකම. පු-දෘඪපරාක්‍රමය, සතිරීපියය නි-එය ඇති

අසිපස. න-අශිලපය, ශිලා නොදැන්ම. නි-ශිලා නැති.

අසිපසජීවි. නි-ශිල්පයකින් ජීවත් නොවන, ආජීවපාරිශුඬි ශිලය ඇති.

අසිපන්නවන න-අවිචි මහ තරකයට සම්පව පිහිටි නිරයකි. මෙය දුරසිට බලන්නන්ට රමය අභිවනයක් ලෙස පෙනේ.

අසිසුනා ඉ-කඩුව හා මස්ලොඹුව.

අසිනි. ඉ-අසුව, 80.

අසිල. නි-සිල්නැති, දුශ්ශිල. න-ශිලයක් නොවීම.

අසිලතා. ඉ-සිල්නැතිබව, කම්මැලිබව.

අසු. d දි බෙපෙ, දුම්මෙහි, අසානි, දමයි.

අසු d සු. බසාපනෙ පහළ කිරීමෙහි, අසුතානි පහළ කරයි.

අසු. නි 'අමු'ශබ්දයාගේ විකෘතියක්, අසවල්, මේ පු-ප්‍රාණය (අසනිති අසු.)

අසුක. නි-'අමු'ශබ්දයාගේ විකෘතියක්, අසවල්

අසුචි. නි-අපචිත්‍ර දේ, මල, ගුථය.

(3820)

අක්ෂරවිකල්පනාමාවර්ග. නි-මෙතෙම දුස්සීල
යෙකැයි අන්‍යයන් විසින් සැක කටයුතු
හැසිරීම ඇති.

අක්ෂරය. නි-ශුන්‍ය නොවන, හිස් නොවන.

අක්ෂරය. නි-ශ්‍රැති රහිත, ශ්‍රවණය නැති, නො-
ඇසීම.

අක්ෂරය. නි-අපිරිසිදු, ශුඛ නොවන, නිමිල
නොවන.

අක්ෂරය. ඉ-අශුඛය, පිරිසිදු නොවීම.

අක්ෂරය. නි-(අස. d සු. ව්‍යාපන, ව්‍යාපන
යෙහි + උණ + නි) පතුරුවයි.

අක්ෂරය. නි-සුභ නොවන, අයහපත්.

අක්ෂරය. ඉ-දසවිධ අක්ෂරයන් පිළිබඳ කථා.

අක්ෂරය. ඉ-අශුභ භාවනාවෙන් උපන්
සමාපනනය.

අක්ෂරය. ඉ-උඩුමානකාදි දසවිධ අක්ෂර-
රමණයන්හි උපදනා ප්‍රථමධ්‍යාන සහගත
සංඥාව.

අක්ෂරය. නි-සුරනොවන. පු-අසුරයා.

අක්ෂරය. නි-සුරනොවන දෙවියන්ට විරුද්ධ අය,
දෙව්විය සුරනානි න ඊසනානි න විරෝ-
වනානි අසුරා, සුරානාං පටිපක්කානිවා
අසුරා.

අක්ෂරය. න-අසුරයන්ගේ වාසස්ථානය,
මහමෙර පත්ලේ අසුර භවනය පිහිටා
ඇත, කුලාවක ජාතකය.

අක්ෂරය. පු-අසුරයෙකිය, එනම් අපාය,
අසුර සමූහය.

අක්ෂරය. න-අසුරභාවය.

අක්ෂරය. නි-යහපත් නොවූ වචන, විරුද්ධ
වචන.

අක්ෂරය. පු-අසුරයන්ගේ අභිපතියා. වෙප-
විත්ති අසුරයා.

අක්ෂරය. පු-සුරෝපිත නොවූ වචනය, නපුරු
කොට කියන ලද වචනය, අසම්පූර්ණ
වචනය, ක්‍රොධය, කුඩුකේඩුකම, නපුරු
කම, ව්‍යාපාදය, රළුවචනය.

අක්ෂරය. නි-ඊෂ්ඨා කරණ.

අක්ෂරය. පු-අශෝකයා, හික්මී අවසන්
කල නැතැත්තා, රහතත්වහන්සේ.

අක්ෂරය. පු-රහතත්වහන්සේගේ බල.

අක්ෂරය. පු-අශෝකයන් තුළ පිහිටනා
ගුණධර්ම දහය, එනම්:- (1) අක්ෂරය, (2) අක්ෂරය,
(3) අක්ෂරය, (4) අක්ෂරය, (5) අක්ෂරය,
(6) අක්ෂරය, (7) අක්ෂරය, (8) අක්ෂරය,
(9) අක්ෂරය, (10) අක්ෂරය.

අක්ෂරය. පු-රහතත්වහන්සේ.

අක්ෂරය. නි-සෙවනය (=ඉසීම) නොකළ.

අක්ෂරය. නි-සම්පූර්ණ, ඉතිරි නොකළ, ශේෂ-
නොකළ.

අක්ෂරය. ඉ-නොසෙවීම, ආශ්‍රය නොකිරීම.

අක්ෂරය. නි-නොසෙවිය යුතු.

අක්ෂරය. නි-ශේෂනොවූ, ඉතුරුනොවූ, සියලු.

අක්ෂරය. පු-නිරවශේෂ විරාගය.

අක්ෂරය. පු-විරාග සංකල්පය
මානසිකයෙන් කෙළෙසුන් ඉතිරි නොකොට
නැසීම.

අක්ෂරය. නි-සොක රහිත, සොක නැති. පු-
සොක නොකිරීම.

අක්ෂරය. න-නොපිරිසිදු බව.

අක්ෂරය. නි-සුරාසොඛ නොවූ, මත්පැන්
නොබොන.

අක්ෂරය. න-අශෝක අතු, අශෝක මල්.

අක්ෂරය. ඉ-ශ්‍රෝත නැතිබව, කන් නැතිබව.

අක්ෂරය. පු-නාම කාර්යයක් නොවන්නේ
අක්ෂරයේ විධි නම් වේ.

අක්ෂරය. අ-බෙදයෙහි, අහෝ-අනේ.

අක්ෂරය. න-දවස, දිනය.

අක්ෂරය. අ-අභ්‍යන්තරයෙන් ප්‍රථමා එකවචනය,
මම. අභ්‍යන්තරයෙන් නිකුත් වන වචනය.

අක්ෂරය. පු-ආචාරාධිකාරි, උභයකම.

අක්ෂරය. නි-නොනසන ලද, නොමරණ ලද,
නොමැරු.

අක්ෂරය. න-අලුත් වස්ත්‍රය, තාත්පිලිය.

අක්ෂරය. නි-අත්පයෙහි නොවූ.

අහමහමිතා. ඉංග්‍රීසිනොට්‍රික්ට් කරණ අහමහාරය.

අහහ. අ-බෙදයෙහි, විසමයෙහි, අනේ, අපොසි යනාදි අනියන්ති.

අහහ න-නිරබ්බද සියක් ලක්ෂයක්, එනම් නිරය, අවිවිසෙහි එක් පසෙක එපමණ කාලයක් දුක්විඳින බැවින් ඊට 'අහහ නිරය'යි ව්‍යවහාතයි.

අහනින. නි-නිල්පාට නැති, තණකොල නැති.

අහාදිය. ති-පැහැර නොගත හැකි, ග්‍රහණය නොකට හැකි.

අහාපෙති. (ක්‍රි. d හු. හා + හේ + ති) නොපිරි හෙලයි.

අහි. පු-සපියා, නාගයා.

අහි. d. ගතිය, යාමෙහි, අහනි, යෙයි.

අහිංකාර. පු-අහමහාරය, මම වෙමි යි ඥාන මානය.

අහිංසක. ති-හිංසා නොකරණ.

අහිංසා. ඉ-අවිහිංසාව, පිඩා නොකිරීම, නො-පෙළීම.

අහිගුණික. පු-නසින් නටවන්නා පාමිබ්බ-ටයා, අහිතුණිකයා.

අහිවෘතන (ක). පු-නසිහතු. එනම් තාරජු.

අහිත. නි-අයහපත්, අමිත්‍ර.

අහිතුණික. පු-අහිතුණිකයා, නසින් නට-වන්නා.

අහිසෙත. පු-නාගප්‍රෙතයා, සපීශරිරයෙන් යුත් ප්‍රෙතයා.

අහිපෙන. පු-අබිත්.

අහිමෙබලා. ඉ-අත්පා සතරෙහි නසින් සතර දෙනෙක්ද ශ්‍රීවයෙහි එකෙක්ද හිසේ එකෙක්ද එකාංශ කොට එකෙක්දැයි මෙසේ ශරීරයෙහි නසින් ඔතා ගැණීමෙන් සැරසීම.

අහිරාජකුල. - සපීරාජ කුලය.

අහිරික. න-පවට ලජ්ජිත නොවීම නි-විලි නැති.

අහිලතා. ඉ-බුලත්වැල.

අහිවාතකරොග. පු-එනම් රොගය. මෙය විෂවාතයෙන් හටගන්නේයැයිද සපීවිෂ වාතය හා මිශ්‍රවීමෙන් හටගන්නේයැයිද

සපීවිෂයාගේ පැතිරීම මෙන් වහා වන පැතිරීම් ඇති දරුණු රොගයක් යැයිද කියති. මෙය වසංගත රොගයකි.

අහිවිජ්ජා. ඉ-සපීවිෂ වෙදකම, විෂවිද්ධව.

අහින. නි-හිත නොවන, ලාමක නොවන.

අහිනිඤ්ඤ. න-හිත නොවූ ඉඤ්ඤය, සමුද්ධේ ඉඤ්ඤය. නි-එය ඇති.

අහු. ක්‍රි (අ + d හු + ඊ = උ) විය. "අනුපපටි සාරො"

අහුදෙව. අ-වූයේමය. "අහුදෙව කුකකුච්චං"

අහෙඬන. න-වෙහෙස නොකිරීම, පිඩා නොකිරීම.

අහෙතු. ති-හෙතු රහිත, කාරණ රහිත- 'හෙතු' බලනු.

අහෙතුකපටිසංහි. ඉ-අලොභාදී හෙතුරහිත ප්‍රතිසංහි, උපෙක්ෂා සහගත අකුසල විපාක සන්තර්ණ සිතින් අපායෙහි වන ප්‍රතිසංහි හා උපෙක්ෂාසහගත කුශල විපාක අහෙතුක සන්තර්ණ සිතින් මනුෂ්‍යලොක යෙහි වන ජාත්‍යනි-ජාතිබ්බිරාදීන්ගේ ප්‍රතිසංහි. 'පටිසංහි' බලනු.

අහෙතුකයොහි. න-තිරිසන් යොනිය, අහෙතුක පටිසංහියකින් ලබන උත්පත්ති භූමිය.

අහෙතුකවාද. න-සංඛයන්ගේ විසුද්ධියට හේතුවක් නැත යන වාදය.

අහො. අ-ශොක, නිකු, විෂාද, දයා, විසමය ප්‍රශංසා, විතකී යනාදියෙහි පවත්නා අව්‍යය ශබ්දයක්.

අහො. පු-දවස, දිනය 'අහොරතනානුසික්ඛිතා'

අහොරතන. පු-දවැල හා රාත්‍රිය, රැ දහවල්.

අහොවනි. අ-අනේ හොද, ඉතා යහපති, ඉතා යෙහෙක යනාදි අනියන්ති.

අහොසි. ක්‍රි-(d හු සත්‍යායං, විමෙහි) විය. වූයේ ය. බ්‍රහ්මවරියං-විරට්ඨිතිකං අහොසි."

අහොසිකම්ම. න-විපාක නොදෙන කම්ම, එල රහිත කම්ම, විපාක දීමට කාලවේලා නොලබන කම්ම.

අළ. (d හු-උග්‍රගමෙ, නැගීමෙහි) අළති, නති.

අළකක. න-හෙළවරා, පු-පිස්සුබල්ලා,

අලාර. නි-වක්වූ දෙය, ඇදවූ දෙය.

ආ

ආ - පාලිවර්ණමාලාවේ දෙවැනි අකුර, අවර්ණ-
යෙහි දෙවැනි ආ කාරය, උපසගී විශ්වෙන
එකක්. සමීප, ආරම්භ, ආලිංගන, ප්‍රාප්ති,
මය්‍යාද, උද්ධමම, ඉව්‍යා, බකුන,
අභිව්‍යාධි, ආවාස, ආමනත්‍රණ, ග්‍රහණ, දුෂ්ට,
ර්සද්ධි, නිව්‍යානි, අප්‍රසාද, ආසිංසන,
සමරණ, ප්‍රතිෂ්ඨා, විෂ්මය, ක්‍රොධ, සන්තොෂ,
පීඩා, පදපුරණ යන මෙහි යෙදේ.

ආංදෙලිකා. ඉ-දෝලාව, කුනම, පල්ලැක්-
කිය.

ආකබ්බති. ක්‍රි-(ආ + කබ්බ d. හු. කබ්බනෙ,
කැමැතිවීමෙහි + ති) කැමැතිවෙයි, ආසා-
කරයි. “සචෙ භොති භුත්තාවසෙසො, සචෙ
ආකබ්බති භුත්තති.”

ආකබ්බන. න - කැමැත්ත, කැමැති වීම,
ආසාවීම.

ආකබ්බනංචිබ්බදා. ති - රුපියට ඇතුළත්,
ආවර්ත ඥානය පිළිබඳ.

ආකබ්බම. ක්‍රි-(ආ + කබ්බ d. හු. කබ්බනෙ,
කැමැතිවීමෙහි + ථ) කැමැතිවනු මැනවි,
සතුටුවනු මැනවි.

ආකබ්බා. ඉ-කැමැත්ත, ආසාව, තෘෂ්ණාව,
රිස්ස.

ආකබ්බය්‍ය. ක්‍රි-(ආ + d කබ්බ හු. කබ්බනෙ
කැමැතිවීමෙහි + ඵය්‍ය) කැමැතිවන්නේය,
කැමැතිවන්නේ නම්. “ආකබ්බය්‍ය වෙ
භික්ඛවෙ භික්ඛු සමුභවාරිනං.”

ආකබ්බමාන. පු-කැමැතිවන, කැමැතිවනු
ලබන, “ආකබ්බමානො සබ්බො තප්පනීය
කමං කරෙය්‍ය.”

ආකබ්බති. ක්‍රි-(ආ + කබ්බ d. හු. කබ්බනෙ,
කැබ්බමෙහි-ඇදීමෙහි + ති) කරයි, ඉදිරියට
අදිති.

ආකබ්බන. න-(ආ + d කබ්බ + යු + අන) ඇදීම,
ඉදිරියට ඇදීම, “ආකබ්බන පරිකබ්බන
වසෙන.”

ආකබ්බනන. ති-(ආ + d. කබ්බ + අනන) අදින,
අදිමින්.

ආකබ්බමාන. ති-ඉදිරියට අදිනුලබන්නාවූ
“ආකබ්බමානා විසිබා සමපං.”

ආකබ්බිත. ති-ඉදිරියට අදිනාලද, ආකම්භය
කළ.

ආකබ්බිතා. පු-ක්‍රි-ඇද, ඉදිරියට ඇද,

ආකති. ඉ-ආකෘතිය, ආකාරය, සැටිය,
දෙවිසි අකුරකින් යුත් ජන්දය ආකෘති
නම් වේ.

ආකතිගණ. පු-ආකෘතිගණය, සූත්‍රයන්ගෙන්
සිද්ධවූ ශබ්දනුසාරයෙන් එසේ සිදු වීම ඇති
අන්‍ය ශබ්ද සමූහය. “ආකති ජාති වුවවති,
තප්පධානා ගණා ආකතිගණා.”

ආකනන. න-ලොකුවට කථා කිරීම, පුවම්
දෙකීම.

ආකප්ප. පු-ආකල්පය, වෙශය, ආකාරය,
සැටිය, ගමන ආදී ඉරියව් පැවැත්මෙහි
ආකාරය. “ආකප්පෙන භික්ඛවෙ ඉත්තිපුරිසං
බබ්බති.”

ආකප්පති. ක්‍රි-(ආ + කප්ප d. හු. සාමනේ,
පොභොසත් බැව්හි + ති) පොභොසත් වෙයි
කැපවෙයි.

ආකප්පන. න-ආකල්පනය, සැරසීම.

ආකප්පසම්පද. ඉ - ආකල්ප සම්පත්තිය,
ආකාරයාගේ සුවිනිත භාවය, “අභිමිදං
භික්ඛවෙ ලාභානං යදිදං—ආකප්පසම්පද.”

ආකප්පසම්පන්න. ති - ආකල්පයෙන් යුත්,
සැරසීමෙන් සම්පූර්ණ, ඉදුම් සිටීම ආදී ඉරියව්
භොදහැටි පවත්වන. “ආකප්පසම්ප-
න්නාති සමණාකප්පෙන සම්පන්නො.”

ආකප්පිත. ති-සරසනලද, සරසා පිළියෙල
කළ,

ආකම්පා. ඉ-සවල්පයක් කම්පාවීම, මදක්
සෙලවීම,

ආකම්පිත. ති-කම්පාවනලද, චලනය වන ලද.

ආකර. පු-ආකරය, උත්පත්තිස්ථානය, හට-
ගන්නා තැන.

ආකරමුත්ත. න-ආකරයන්හි උපදින මුතු
විශේෂයක්.

ආකෘතිය. ක්‍රි-(ආ + කෘ d. හු. ගතියං,
යාමෙහි + ති) අදිති, ඉදිරියට අදිති, ආකම්-
භය කරයි.

ආකාශන. න-ආකෂණය, ඉදිරියට ඇදීම.

ආකාර. පු-සැවිය, සටහන, ආකෘතිය, ඉතිය.
පිළිවෙල. අකර-පද-ව්‍යාකෘත-ආකාර -
නිරූපණය, නිදේශය, යන ව්‍යාකෘත පද
අවකාශයන් එකක්. “ඉතිහාසාරං ස
උද්ගුසං” අනෙක විනිතං පුබ්බන්තිවාසං
අනුසාරති.”

ආකාරක. පු-ආකෘති ඇත්තා, සටහන්
ඇත්තා, ඉතිඇත්තා.

ආකාරපටිපිටිකක. න-කරුණු පරික්ෂාකිරීම,
සවභාවය සෙවීම, ආකෘතිය සොයා බැලීම.

ආකාරානන්. පු-සා, මා, ආදී පුලලිඛිත ශබ්ද,
කඤ්ඤ, සභා ආදී සම්මිලිත ශබ්ද, ද,
බා ආදී බාහුහුද ආකාරානන් නම්.

ආකාරපුච්ඡා. ඉ-ආකාරය විචාරීම, ගිහි -
නිජික-පාවිදි ලිඛනයන් ගැන ප්‍රශ්නකිරීම,
“ආකාරපුච්ඡා හි ගිහිලිඛන වා නිජික
ලිඛන වා පබ්බන්ති ලිඛන වා.”

ආකාරවන. නි-කරුණු ඇති, හේතු ඇති,
සටහන් ඇති, ආකෘති ඇති.

ආකාශ. පු-අහස, අනාවරණ ස්ථානය, හිස්,
අහසෙහි කරණ ක්‍රියා විශේෂයක්, ආකාශ
කසිතය වැඩීමට අරමුණු වශයෙන් ගත්තා
ආකාශය, කිසුණු ඉහළ අහස, කසිණු
ගසාටි මාකාසය. “න කසාති න නිකසාති
කසිතුං වා ඡිද්දිතුං වා න සකකාති
ආකාශො.”

ආකාශක. නි-අහසෙහි වූ, වාතයට අයිති.

ආකාශඅභිගණ. න-සද්දුකලය, සදාල්ල.

ආකාශානන්. පු-කෙළවරක් නැති අහස,
කිසුණු ඉහළ අහස, එනම්:- කසිණ
ආලෝකය යම්නැතෙක පතුරුවනලදද, ඒ
ආලෝකය ඉවත්වූ කල ලැබෙන අහසයි.

ආකාශවාදිකා. ඉ-අහස් ගමන, අහස්හි
හැසිරීම.

ආකාශගමන. ඉ-අහස් ගත, දිව්‍යනදිය.

ආකාශසලිල. න-අහස්දිය, වැසිජලය,

ආකාශගොහන. පු - ශල්‍යකමියට දක්ෂ වූ
ආකාශගොහන නැමැති වෛද්‍යවරයා.
“ආකාශගොහනො වෛද්‍යො සන්කමමං
කරොති.”

ආකාශවේනිය. න-ආකාශ වෛතසය, පථන
ශිඛර යෙහි කල ද ගැබ.

ආකාශධි. නි-ආකාශස්ථ, අහසෙහි පිහිටි,
ගුවනෙහි රැඳුන, ආකාශගත වස්තුව.

ආකාශනි. ක්‍රි-(ආ+කාස d. හ. දිනනියං,
දීප්තියෙහි+නි) දිලිසෙයි, දැල්වෙයි.

ආකාශනල. න-සදාල්ල, සද්දුකලය, අහස්
තලය, උඩුමහල්තලය.

ආකාශපබ්බත. න - නෙරාගිය පථකයේ
ගුහාව, කඳු ගුහාව,

ආකාශබාහු. ඉ-අහස, අහසවකාශය, ගුවන,
විනාශ නොවී පවත්නා සවභාවය දැරීම.

ආකාශපත්ත. න-අහස්පත, සරුංගලය.

ආකාශපදිප. පු-අහසෙහි උඩ එල්ලෙන පහන.

ආකාශමණ්ඩල. න-අහස්මණ්ඩල්ල, ආකාශ
කසිතය වඩන යොගාවචරයාට ප්‍රතිභාග
නිමිත්ත වැටහෙන පිළිවෙල.

ආකාශයාන. න - අහසින් යන යාතාව,
අහස්නැව, අහස්යාත්‍රාව.

ආකාශානාශ්වා. න-ආකාශය අනන්තයයි
වැඩීම,

ආකාශානාශ්වායන. න-රූපය නැති විසි
දහසක් කපට ආයු ඇති හිත පමණක්
පවත්නා පළමුවන අරූපාවචර බඹලොව,
රූපය කෙරෙහි කලකිරී එයින් පහවීම
පිණිස මෙම බඹලොව ඉපදීම සඳහා
පැමිණෙන අකාසානාශ්වායනන සමාපත්-
තිය, අභවසමාපත්තීන්ගෙන් හා සිවුවැදුරුම්
අරූපභූමීන්ගෙන් එකක්, ප්‍රථමාරූප
විත්තය. “එරණ වසෙන තජ්ඣි එතස්ස
අනෙතාති අනනෙතා, ආකාසො අනනෙතා-
ආකාසානනෙතා, කසිණුගසාටිමාකාසො.
ආකාසානනෙතා යෙව = ආකාශානාශ්වා.
නං, ආකාසානාශ්වා අබ්ධියානට්ඨන
ආයනනමස්ස සමපයුත්තබ්බමස්ස ක්කාතස්ස
දෙවානං දෙවායනනම්මාති = ආකාසානාශ්වා
යනනං (පටිසම්භිදා අට්ඨකථා.)

ආකාශානාශ්වායනන සමාපනතී. ඉ-ආකා-
සානාශ්වායනන බ්‍යානයට සමවැදීම, ආකා-
සානාශ්වායනන මෙව සමාපනතී. ආකා-
සානාශ්වායනන සමාපනතී.

ආකාශනාශ්වායනන සමාධි. ඉ-ආකාශන-
නාශ්වායනනයෙහි ඉපදීම පිණිස වඩනා
සමාධිය, සමාධි බලනු.

ආකිඤ්ඤා. න-අකිඤ්ඤතය, කිසිවක්
නැති බව.

ආකිඤ්ඤායනන. න-රූපය නොමැතිව
හිත පමණක් පවතින සැට දහසක් කපට
ආයු ඇති තුන්වන අරූපාවචර බ්‍රහ්ම
ලොකය, විඤ්ඤාණශ්වායනනයාගේ දෙස්
දූක ආකිඤ්ඤායනනය විඤ්ඤාණශ්වා-
යනනයට වඩා ශාන්ත යයි ගෙන ඒ
විඤ්ඤාණයෙන් පහවීමට පැමිණෙන
සමාපතතිය, අපට සමාපතතීන්ගෙන් හා
සිව් වැදූරුම් අරූප භූමිත්ගෙන් එකක්.
“අකිඤ්ඤාණාපවො ආකිඤ්ඤාණං, ආකාශ-
නාශ්වායනන විඤ්ඤාණාපගමස්සෙ නං අධි
වචනං.”

ආකිණ්ණ. ති-(ආ + d කිර + න=ඉණ්ණ)
ආකිණ්, ගැවසිගත්, හැණිගත්, පැතීරගිය.

ආකිණ්ණ පටිකිණ්ණ. ති-ගැවසිගත්, විශේෂ-
යෙන් ගැවසිගත්.

ආකිණ්ණවිපුල. ති-විපුල භාවයෙන් ගැවසි
ගත්.

ආකිණ්ණ මනුස්ස. ති-මිනිසුන්ගෙන් ගැවසුනු.
“තෙන ඛො පන සමයෙන වෙසාලී ඉද්ධා
පීතා - බහුජන ආකිණ්ණ මනුස්සා
සුභික්ඛා ව හොනති.”

ආකිණ්ණවිහාර. ති-හැසි ගැවසි විසීම,
ආකිණ්ව විසීම.

ආකිරති. ත්‍රි-(ආ + කිර d. තු. විකිරණ,
විසිරීමෙහි + ති) විසුරුවයි, ඉසිසි.

ආකිරිකා. පු. ත්‍රි-හලා, විසුරුවා, වත්කොට.

ආකිරිතතන. ති-ඉසිම බව, විසිරීම භාවය.

ආකුඤ්ඤත. ත-ඇකිලීම, වකුටු කිරීම, නැමීම.

ආකුඤ්ඤිත. ති-අකුලන ලද, වකුටු කළ.

ආකුමාර. පු-කුමරු දක්වා, කුමාර කාලය
දක්වා.

ආකුල. ත-අවුල, පටලාවිල්ල, එකඟ නොවීම,
එකට ගැටෙන,

ආකුලසමාකුල. න-අවුල් වියවුල් වූ, විශේෂ-
යෙන් අවුල් වූ.

ආකුලනීය. ති-අවුල් විය යුතු, එකඟ නොවිය
යුතු.

ආකුලාකුල. ත-(ආකුල + ආකුල) අවුලෙන්
අවුලට පත් වූ, අතීතයින් අවුල් වූ.

ආකුලී. පු-ආකුල භාවය, අවුල් බව.

ආකොටන. න-(ආ + කුට d + යු=අන)කෙටීම,
නැලීම, පොති කිරීම, ඇපිල්ලීම මැදීම,
පහරදීම.

ආකොටිත. ති-(ආ + කුට d + ඉ + න) කොටන
ලද, පොතිකළ, ඇපිල්ලූ.

ආකොටිත පච්චාකොටිත. ති-හැම අතින්ම
කෙටූ, සම්ප්‍රකාරයෙන්ම පොතිකළ.

ආකොටෙති. ත්‍රි-(ආ + කුට d. හු. ඡෙදෙ,
සිදීමෙහි + ති) කොටයි, සිදිසි, අපුල්ලයි,
හිටුවයි, ගසයි.

ආකොටෙසි. ත්‍රි-(ආ + කුට d. හු. ඡෙදෙ,
සිදීමෙහි + සි) පහර දුන්නේය. ගැසුවේය.
“උක්කාසිත්වා අග්ගලං ආකොටෙසි.”

ආබ්‍යා ඉ-සංඥාව, නාමය, තම, කථනය.
අභිධානය.

ආබ්‍යාසිකා. ඉ-දන්නා ලද අභි ඇති කථාව,
දන්නා ලද වෘත්ති අභි ඇති වාසවදනතාදී
ගද්‍ය පද්‍ය ප්‍රබන්ධ විශේෂයක්, කථානායකයා
විසින් තමන්ම කියන ලද වෘත්තාන්තය.

ආබ්‍යාත. ති-කියන ලද, ප්‍රකාශ කළ,
ආබ්‍යාත පද, “යං තිකාලං තිපුරිසං
ත්‍රියාවාපි තිකාරකං, අත්තිලිඛිතං විච්චනං
තදබ්‍යාතනති වුවතති.”

ආබ්‍යාතික පු-(ආබ්‍යාත + ඉක) ආබ්‍යාතයට
අයත්, අවසාන ත්‍රියා කොටසට අයත්.

ආබ්‍රණ්ඩල. පු-ශක්‍රයා, ශක්‍රදෙවෙන්ද්‍රයා,
සක්දෙවරජ.

ආබ්‍ර. පු-මියා, මූෂිකයා.

ආබ්‍රසණ්ණි. ඉ-මිත්‍රග, මිත්‍රත්පලා.

ආබ්‍ර පාසාණ පු-කාන්දම් ගල, සුදු පාසානම්

ආබ්‍රහැම. පු-මියන් කන්නා, බලලා.

(1994)

ආග. ක්‍රි-ආවේය යන අතීත ඇති අතීත ක්‍රියාවක්.

ආගඤ්ඤි. ක්‍රි-(ආ + ගමු d. හු ගතියං, යාමෙති + ච්ඡ් + ඤ්ඤාදෙශය.) ආවේය, පැමිණියේය.

ආගච්ඡති. ක්‍රි-(ආ + ගමු d. හු. ගතියං) යාමෙති + ච්ඡ් + ති) එයි. ආගමනය කරයි, පැමිණෙයි.

ආගච්ඡන්ත. ති-එමින්, එන.

ආගත. ති-පැමිණි, අවබෝධකළ, දැනගත්. “ආගතො බො මහාසමණෝ මගධානං ගිරිබඬ්ථං.”

ආගතාගත. ති-(ආගත + ආගත) ආ ආ, පැමිණි පැමිණි.

ආගතානාගත. ති-පැමිණි නො පැමිණි, දැනගත් නොගත්. “තෙනහි නිං ගතපති ජෙනවනං ආගතානාගතස්ස වාතුඤ්ඤස්ස සබ්බස්ස පතිට්ඨාපෙති.”

ආගතාගම. පු-අධිගත බැවින් ආ ආගම ඇත්තේ, “තත්ථ අඤ්ඤා භික්ඛු ආගච්ඡති බ්‍රහ්මස්තො ආගතාගමො.”

ආගතපටිපාටි. ඉ-ආ පිළිවෙල, පැමිණි ක්‍රමය, වැඩිමහළු පිළිවෙල, වැඩිකිළි - කෙසෙකිළි - නහන නොට යන තැන්හි වැඩිමහළු පිළිවෙල නොව පැමිණි පිළිවෙල ම ගනු ලැබේ. “ආගත පටිපාටියාති වචකුටියං පස්සාවට්ඨානෙ නහාන තිත්ථෙති තිසුපි ආගත පටිපාටියොව පමාණං.”

ආගතඵල. ති-පැමිණි මග පල ඇති, සෝවාන් ඵලය අවබෝධ කළ, “ආගත ඵලං අස්සාති=ආගතඵලා, පච්චිද්ධි සොනා-පතති ඵලාති අත්ථො.”

ආගතභාර. න-නමන් විසින් ඉසිලිය යුතු බර, ආගත භාරය, පැමිණි බර, ස්ථවිර භික්ෂුවක් විසින් කළයුතු දෑය,

ආගතමග්ගාහිමුඛ. ක්‍රි-වි-ආ මගට අහිමුබ කොට.

ආගතසුබ්බ. න-පැමිණි, ඇවිරු

ආගතහම. පු-ආ හවය, පැමිණි හවය.

ආගතහාව. පු-ආ බව, පැමිණි බව.

ආගද. න-වචනය, කථාව.

ආගනතු. පු-අවස්ථාව, අමුතුවෙන් පැමිණෙන්නා.

ආගනතුං. ක්‍රි-වි-එන්ට, පැමිණෙන්නට.

ආගනතුක. (ග) පු-ආගනතුකයා, අමුත්තා, අතිරියා.

ආගනතුක හතත. න-අමුත්තන්ට දෙන බත, අතිරි බත, ආගනතුක භික්ෂුන්ට දෙන දනය, මේ සඳහා විශාලා මහා උපාසිකාව ලැබූ වර අටෙන් එකක්. “ඉච්ඡා මහං හතොන, සබ්බස්ස යාවජ්චං ආගනතුක හතතං දතුං.”

ආගනතුක චතත. න-වෙහෙරට අමුතුවෙන් පැමිණෙන භික්ෂුන් විසින් කළයුතු වත්-සිරිත් විරිත්, වස් විසීමේදී ආගනතුක භික්ෂුන් විසින් පිළිපැදිය යුතු වත්, ආවාසික භික්ෂුන් විසින් ආගනතුක භික්ෂුන්ට කළයුතු වතාවත්.

ආගනතුක සත්ඝාර. න-අමුතුවෙන් පැමිණි අයට කරණ සත්ඝාර, එබඳු භික්ෂුන්ට කරණ සත්ඝාර.

ආගනතුක සබ්බග. න-අමුතුවෙන් පැමිණිය-වුන්ට කළ යුතු සංග්‍රහ, එබඳු භික්ෂුන්ට කළයුතු සංග්‍රහ - පා සේදීම, තෙල් ගැල්වීම ආදිය.

ආගනකු. (ත) පු. ක්‍රි-අමුත්, පැමිණ, ඇවිත්.

ආගමම. පු. ක්‍රි-(ආ + ගමු d. + නිා=මම. ධාතුනන ලොපය) අමුත්, පැමිණ.

ආගම. පු-ධර්මය, ශාසනය, දෙශනාව, පැමිණීම, අවබෝධය, දික්සතිය ආදී නිකාය පස, බලාපොරොත්තුව, උපදෙශය, වර්ණ-යක්ෂ්‍රයේ අමුතුවෙන් පැමිණීම. “ආගමෙ ජුණෙහ පචාරෙය්‍යාම” ආගම යනු මෙහි මතු පැමිණෙන යන අර්ථය.

ආගම - අබ්ගම. පු - බුද්ධවචනය හා ලොකොත්තර ධර්මය.

ආගමන. න-ජම, ඒම, පැමිණීම, ඉදිරියට ඒම.

ආගමන මග. පු-පැමිණීමේ මාර්ගය, පෙරලා එන මග, එන මග.

ආගමන සදා. ඉ-බෝසත්වරුන්ගේ ශ්‍රද්ධාව,
අනිතිකාරයෙහි පටන් ආ බැවින් බෝසත්
වරුන්ට අයිති ශ්‍රද්ධාව.

ආගමන පටිපදා. ඉ-නිවන් අවබෝධය පිණිස
පළමුවෙන් කළයුතු පිළිවෙත.

ආගමසදාමම. පු-මගපල හා නිවන, මාගී
ඵල හා නිමාණය, ත්‍රිපිටක ධර්මය, බුද්ධ
වචනය.

ආගමවිජෝධි. පු-ත්‍රිපිටක පයඝාපනියට විරුඬ
බාහිර ශ්‍රැති හා ධර්මසංහිතා.

ආගමා. ත්‍රි-ගිණිය යන අභියක් ඇති අතීත
ක්‍රියාවක්.

ආගමයනි. ත්‍රි-(අ+ගමු d. මු. ඊසං අධිවාසෙ,
මදක් ඉවසීමෙහි ණ+ය+ති) බලාපො-
රොත්තු වෙයි.

ආගමම. පු ත්‍රි-පෑමිණ, අවුත්, “යං භික්ඛවෙ
පුග්ගලං ආගමම වදාමි.”

ආගමි. පු-ඵක් පදයක අන්තයද, අතීත්
පදයේ ආදියද ආගමයට ස්ථානවත්තයේ
ආගමි නම්වේ.

ආගමෙහි. ත්‍රි-ආගමයෙහි බලනු.

ආගමෙහි. ත්‍රි-(අ+ගමු + d. + ඵ + හි) බලා
පොරොත්තු වෙම, ඉවසම, “ආගමෙහි නිං
සාරිපුතත.”

ආගමික. පු-ආගමයට අයත්, අනාගත කාලය

ආගාමි. පු-(අ+ගමු. d + ණි) මත්තෙහි පෑමි-
ණෙන, එන, මතු පෑමිණෙන තැනැත්තා,
තැවන එන අය.

ආගාමික. පු-අනාගත කාලය, මතු පෑමිණෙන.

ආගාමිනා. ඉ-මතු පෑමිණෙන බව.

ආගාර. න-ගෙට අයිති, ගිහිගෙය පිළිබඳ.

ආගාරක. ති-ගෙහිවූ, ගෙට අයිතිවූ.

ආගාගික. ති-ගිහිගෙයි වැසි, ගිහි, “මයං
බො හතොත ආගාරිකා.”

ආගාරපටිපදා. ඉ-ගිහියන් විසින් පිළිපැදිය
යුතු ප්‍රතිපදාව, ගිහි පිළිවෙත.

ආගාලන. ති-දැඩි, කුරිරු, රළු, තද,

ආගාලනපටිපදා. ඉ-දුෂ්කරවූ පිළිපැදීම ඇති
ප්‍රතිපදාව, ගාස්ප්‍රතිපත්තිය, කකිස ප්‍රතිපදාව,
දැඩි පිළිවෙත.

ආගිලායනි. ත්‍රි-(අ+ගල d දි. හාසකකයෙ,
සතුට නැසීමෙහි+ය+ති) රිදෙයි, හිලන්
වෙයි, රුජා කෙරෙයි. “පිට්ඨං මෙ ආගිලා
යනි.”

ආගු. ත්‍රි-“ආග” යන අභි ඇති අතීත
ක්‍රියාවක්.

ආගු. න-පාපය, අපරාධය, අපරාධකරු,
පව කරන්නා.

ආගු. ඉ-ප්‍රතිඥාව, පොරොන්දුව.

ආගුවාදි. පු-පථිකාරයා, පහත්ලෙස හැසි-
රෙන්නා, නිව කැසුරුම් ඇත්තා, සොරා,
අපරාධ කාරයා. “ආගුවාදිං” වොරං
ගහෙතා.

ආඝමිත. ති-ගලපනලද, ඇදන ලද.

ආඝාත. පු-වෛරය, කොපය, වධය, වධක
ස්ථානය, විනාශය, නැසීම. ‘ආඝාතං බකිති.’

ආඝාතන. න-වධකස්ථානය, සතුන් මරණ
තැන, දම්ගෙඩිය, “ආඝාතනනනි ධම්ම
ගණ්ඨිකං වුවවති.”

ආඝාතවක්ඛු. න-ආඝාතයට කරණු, වෛර
බැඳීමට හේතුවන කරුණු අනන්ධං මෙ
අවරි, වරති, වරිසසනිති යනාදීන් දැක්වෙන
නව ආඝාත වස්තුව, අස්ථාන කෝපයත්
සමග දස ආඝාත වස්තුවෙක් වෙයි.

ආඝාතපටිච්චනය. න-ක්‍රොධය නැසීම, කෝපය
ඉවත්කර ගැනීම.

ආඝාතනනිසිත. න-වධකස්ථාන ඇසුරුකළ
පෙදෙස.

ආඝාතිත. පු-ක්‍රොධයෙන් ගසන ලද, මරණ
ලද, පහරණ ලද, ආඝාත බඳනා ලද,

ආඝාතුක. පු-(අ+හන d. = ඝාත + ණුක)
තසන්නා.

ආඝාතෙහි. ත්‍රි-(අ+හන d. වු. ඝාතනෙ
නැසීමෙහි+ණ+ති) තසයි. මරයි.

ආච්ඡාදෙති. ත්‍රි-(අ+ඡාද d. හු. ඡාදනෙ,
හැඳීමෙහි+ණ+ති) හඳිති, රෙදි හඳිති,
පිළි හඳිති.

ආව. පු-තබරණ්ණති යයි ව්‍යවහාස මරි-
තොණ්ඩුගස.

ආවමනි. ක්‍රි-(ආ+වමු d. හු. සොබනෙ. පිරිසිදු කිරීමෙහි+නි) සෝදයි, පිරිසිදු කරයි.

ආවමන. න-සේදීම, ජලයෙන් අත් පා මුව ආදිය සේදීම, වැසිකිළි කොට වර්වස් සේදීම, “ආවමනනනි උදකෙන මුඛ සුද්ධ කරණං.”

ආවමනඋදක. න-වැසිකිළියෙහි පරිභොග ජලය. “ආවමනඋදකාමසෙසං භාජනෙ යපෙනා.”

ආවමනපාදකා. ඉ-අත්පා ආදිය සේදීමට පාවිච්චි කරණ ලැල්ල, අත්පා සේදීමෙන් පසු පාවිච්චි කරණ පාවහන්, වැසිකිළියේ වර්වස් සෝදන පාදකාව. “ආවමනපාදකාය සිතෙන උබ්භුජ්ඣබ්බං.”

ආවමනසරාවක. න-වැසිකිළියේදී අත් පා සේදීම් ආදියට චතුර ගන්නා සැන්ද හෝ භාජනය-මලාව. “න ආවමනසරාවකෙ උදකං සෙසෙනබ්බං.”

ආවමනකුමිති. ඉ වැසිකිළියේ අත්පා සේදීම් ආදියට චතුර ගන්නා කළඟෙහිය හෙවත් භාජනය, “සචෙ ආවමනකුමිතියං උදකං න හොති.”

ආවමා. ඉ-උරා ගැණීම, නියුක්ත වීම.

ආවමයනි. ක්‍රි-(ආ+වමු d. වු. සොබනෙ, පිරිසිදු කිරීමෙහි+ණය+නි) සෝදයි, පිරිසිදු කරයි.

ආවමෙති. ක්‍රි-ආවමයනි බලනු.

ආවමු. ක්‍රි-ආ+වමු. d. වු. බොවනෙ, සේදීමෙහි) සේදුවේය. පිරිසිදු කෙළේය.

ආවය පු-රැස් කිරීම, එක්කාසු කිරීම, කෙලෙස් රැස් කිරීම.

ආවයගාමි. පු-රැස්කරන්නා, එකතුකරන්නා, කෙලෙස් රැස් කරන්නා.

ආවරනි. ක්‍රි-(ආ+වර. d. හු. සංවරණෙ, හැසිරීමෙහි+නි) හැසිරෙයි, එහාට මෙහාට ගමන් කරයි.

ආවරණ. න-ආවාරය, ක්‍රියාව, හැසිරීම.

ආවරි. ක්‍රි-(ආ+වර. d. වු. වරණෙ, හැසිරීමෙහි+ර්) හැසුරුණේය, කෙළේය.

ආවරිකා. පු-ක්‍රි-(ආ+වර+කා) හැසිරි,” යං අතාවාරං ආවරිකා,”

ආවාර. පු-වාරිත්‍රය, මනා පැවැත්ම, හැසිරීම, වර්තය.

ආවර්ග පු-ආවාය්‍යියා, තික්මය යුතු බම්-යෙහි පිහිටුවන්නා, බම්ශාසත්‍රාදිය උගත් වන්නා, ආදුරා, පබ්බඤ්ජ-උපසම්පදා-නිසංස-උද්දෙහ කියා ආවාය්‍යීවරු සතර දෙනෙකි.

ආවර්ගක. ති-ආවාය්‍යීයන්ට අයිති, ආවාය්‍යී පරපුරට ඇතුළත්, “සකං ආවර්ගකං උග්ගහෙත්වා.”

ආවර්ගඋග්ගහ පු-ආවාය්‍යීයන් වෙතින් ඉගෙනීම, පරම්පරාගත ආදුරන් වෙතින් ඉගෙන ගැනීම

ආවර්ගඋපද්දව. පු ආදුරන් වෙතින් වන විපත්-උපද්දවය.

ආවර්ගකමම. න-ආදුරාගේ කාය්‍යිය, ඉහැන් වීම.

ආවර්ගකිවම. න-ගුරුවරයා විසින් කටයුතු වැඩ.

ආවර්ගකුල. න-ආවාය්‍යීකුලය, ආදුරාපරපුර.

ආවර්ගගහණ. න-ගුරුවරයෙකු පත්කර ගැනීම.

ආවර්ගවතුකක. න-පරිවාර පාලියෙහි දක්වා ඇති ආවාය්‍යී වතුෂ්කය.

ආවර්ගබන. න-ගුරුදක්ෂිණාව, ආදුරා බැලය, ආවාය්‍යී බතය.

ආවර්ගබනු. න-ඇපර දුන්න, මහා දුන්න, නව විශන් ප්‍රමාණ මහා දුන්න. “ආවර්ග බනු නාමපකති හත්තෙන නව විදන්චපමාණ.

ආවර්ග සමමපරා. ඉ ආදුරා පරපුර, ත්‍රිපිටකය පිළිබඳ ආවාය්‍යී පරම්පරාකීපයක් පෙර තිබින නිදර්ශනයක් වශයෙන් කියතොත් විනයපරම්පරාව - දඹදිව උපාලි, දසක, සොණක, ආදි මහරහතුන් වහන්සේලා හා ලක්දිව, මිහිදු මහ රහතුන් වහන්සේ ආදි කොට ඇත්තාහුද දැක්විය හැක. “පරම්පරාහතා තස්ස නිපුණාඅත්ථ වණ්ණනා.” යනාදීන් පෙනෙන්නේ අනුරාධපුර මහාවිහාර පරම්පරාවයි.

ආවර්ගපාවර්ගය. පු-ආවාය්‍යී ප්‍රවාය්‍යී, ගුරුවරයා හා ගුරුවරයාගේ ගුරුවරයා. “ආවර්ගයස්ස ආවර්ගො පාවර්ගො.”

ආවේශනා. ඉ-ඇදුරු බිරිද, ආවායී භාග්‍යාව.

ආවේශනා. පු-භාග්‍ය ඉගැන්වූ ගුරුවරයාට දෙන ගුරු පසුරු, ආවායී භාග්‍ය,

ආවේශමගන. පු-ආවායීයන්ගේ කපා මාගිය, **ආවේශමගන** න-ගුරුවරයෙකු වැනි, ආවායී සමාන.

ආවේශමනික. පු-ගුරුමතය නො ඉක්මවන, ආවායීමතයෙහි සිටින.

ආවේශමුඛ. න-ගුරුවරයෙකු හමුව, ගුරුමුව **ආවේශමුඛය.** ඉ-ගුරුවරයන් ශිෂ්‍යයන්ට නොකියා රහස්‍ය නමා ගන්නා කොටස, ගුරුමුව. 'නිසානද නපාගතස්ස ධම්ම-විනයෙ ආවේශමුඛයි.'

ආවේශලෙස. පු-ගුරුවරයා හා එක් කොටස කින් සමාන බව, ආවායී ලෙසය.

ආවේශවතන. න-ඇදුරුවන්, අනෙකවැසික යන් විසින් ගුරුවරයන්ට කළයුතු වතාවත, ගුරුවරයන් විසින් අනවැසියන්ට කළ යුතු වත්, (වුලුවන්ගෙපාලි වතනකකිකය.)

ආවේශවාද. පු-ආවායී වාදය, ස්වර්වාද යෙන් අත්‍යවූ මහායාන නිකාය, මහාසංඝිකාදි භික්ෂුනිකායයෝ. 'අධාරය ආවේශ වාද දුතියෙ වස්ස සතෙ උපපන්නා.'

ආවේශසුඛ. ඉ-ආවායී පරම්පරාවෙන් ආ පිරිසිදු දැනීම, ආවායී ඉඬිය.

ආවේශානි. ඉ-ආවායී භාග්‍යාව, ගුරු බිරිත්ද, **ආවාම.** පු-බන්දන්කුඛ, බනින් පෙරු කැද, කැද.

ආවාමහකුඛ. පු-බන් දන් කුඛ බුද්ධතා. **ආවාරකුසල.** පු-මනා පැවැත්මෙහි දක්‍ෂ, ආවාරයෙහි දක්‍ෂ.

ආවාරගත. නි-වර්තය, ආවාරයට ඇතුළත්, **ආවාරපුත්ත.** පු-ආවාරවත් කුලපුත්‍රයා, මහා කුල සිරිත් ඇති කුල පුත්‍රයා.

ආවාරගෙද. පු-වාරිත්‍ර විශේෂයක්.

ආවේත. නි-ඇසුරු කළ-කරණලද, හැසිරෙණ ලද, ව්‍යවහාර කළ,

ආවාරගොවර. පු-ආවාරය හා ගොවරය, ධර්මානුකූල හැසිරීම හා ගොවරය,

ආවාරවිපනනි. ඉ ආවාර විපතනිය, පාරාජික සබ්බාදිසෙසාපනති දෙක හැර ඉතිරි පඤ්චාපනතිසංකතිය ආවාර විපතනිය.

ආවාර විනය. පු-හැසිරීමෙහි දක්‍ෂබව, ආවාර සමාචාර දෙකින් රැකියයුතු වාරිත්‍ර ශීලය.

ආවාරදිට්ඨි. ඉ-ආවාර විපතනිය හා දිට්ඨි විපතනිය.

ආවාරවොදනා. ඉ-ආවාර විපතනියෙන් වොදනා කිරීම,

ආවාරවිපනන, නි-අනියත, පවිත්‍ර, පාවිදෙස නිය, සෙබියා, අභිකරණ සමථ යන පඤ්චාපනතිසංකතියන් අතුරෙන් යම් ආවතකට පැමිණ එයින් නැගී නොසිටින්නා.

ආවිකකනි. ක්‍රි (ආ + වික d. භූ වාචෙ, කීමෙහි + ති) කියයි, ප්‍රකාශ කරයි. දන්වයි.

ආවිකකන. න-කීම, ප්‍රකාශ කිරීම, දන්වීම.

ආවිකකගත. නි-කියමින්, ප්‍රකාශ කරමින්.

ආවිකකිත. නි-කියූ, ප්‍රකාශ කළ, දන්වූ.

ආවිකකිතමගන. නි-කියූපාර, කියනලද මාගිය.

ආවිකකිතු. පු කියන්නා, දන්වන්නා, ප්‍රකාශ කරන්නා.

ආවිණණ. නි ආවිණි, පුරුදු කළ, පරම්පරාවෙන් පුරුදුවී පවතින, ප්‍රකාශය, සවිභාවය.

ආවිණණකප්ප. පු-පරම්පරාවෙන් පුරුදු කරණ ලද්ද, ආවිණි කලාපය, විශාලාමහ නුවර වජ්‍රපුත්‍රක භික්ෂුන් ඉපදවූ දශවස්තු වෙන් එකක්, පරම්පරාවෙන් පුරුදු කළදේ, එසේ කිරීම වැරදි නැත යන මතය.

ආවිණණසමාවිණණ. නි-පුරුදුකළ, මනා කොට පුරුදු කළ,

ආවිණණාපට්ඨිණණ. නි-පුරුදුකළ, නිතර පුරුදුකළ, එවැනි සිරිත් විරිත්,

ආවිණනි. ක්‍රි-(ආ + වි. d. කි. වයෙ, රැස්කිරීමෙහි + ණ + ති) රැස්කෙරෙයි, එකතුකරයි.

ආවිත. නි-පුරුදු කළ, ප්‍රගුණ කළ, රැස්කළ.

ආවිසනි. ක්‍රි-(ආ + වි d. කි. වයෙ-රැස්කිරීමෙහි ය + ති) වැඩෙයි, දියුණු කරයි, ගොඩගසයි.

ආවේර. පු-ආවාය්චරයා, ගුරුවරයා.

ආවේල. ති-අබරණින් සැරසුනු-ආහරණයන් ගෙන් අලංකාර කළ.

ආවේරක. න-ආවාය්චරයා, ආවාය්චරයා, “ආවේරකමිති ව සකෙ විසාරදෙ.”

ආපඤ්ඤ. පු-ආජානීය නම් අශ්වයා, ආජානීය නම් උසස් කුලයෙන් උපන් අශ්වයා.

ආපඤ්ඤරථ. න-ආජානීය අශ්වයන් යෙදු රථය, “ආපඤ්ඤ සුතෙතා රථො ආපඤ්ඤ රථො.”

ආපච්. න-උරා ගැනීම, නිසුකනවීම.

ආජාන. ති-අවබෝධ කරගත හැකි, තේරුම් ගත හැකි.

ආජානන. න-ඉගෙනීම, දැනීම, තේරුම් ගැනීම, ඥානය.

ආජානාති. ක්‍රි-(ආ+ඤ d. හ. අවබෝධෙ-තා+ති) තේරුම් ගනියි, දනියි, උගනියි.

ආජානිය. (අ) ඒ ඒ ජාතියෙන් උත්තමයා යන අතීතයෙහි වූ ආජානීය ප්‍රත්‍යය උතුම් යන අර්ථය. එනම් උතුම් අශ්වයා.

ආජානීය සුසු. පු-උතුම් අශ්ව පැටියා. ආජානීය අශ්වයා.

ආජානීයතා. ඉ-ආජානීයත්වය, උසස් උත්-පත්තියක් ඇතිබව.

ආජිකාසප්පි. න-එළුකිරෙන් සෑදූ හිතෙල්, එළු හිතෙල්.

ආජිජ. න-රාජාභිෂෙකය, මිදුල, රජ මිදුල.

ආජිච්. න-ජීවනෝපාය, ජීවිකාව, දිවෙල, පාවතීම.

ආජිච් පාඨෙද්ධි. ඉ-ආජිච් පාරිශුද්ධිය. මිථ්‍යා ජීවයෙන් වෙන්ව සමයක් ජීවිතයක් ගත කිරීම. දැනුමෙන් සෙමෙන් දිවි පැවැත්ම.

ආජිච් විපතනි. ඉ-දැනුමෙන් සෙමෙන් දිවි පැවැත්මට ඇති බාධා.

ආජිච්සමපද. ඉ-ධාර්මික ජීවිතයක් ගත කිරීමට හේතුවන සම්පත්.

ආජිච්චක්කසිල. න-ආජිච් අවචානි කොට ඇති සීලය, ත්‍රිවිධ කාය සුවර්තය, චතුර්විධ වාක් සුවර්තය හා පරිශුද්ධ ආජිච් යන අට.

ආජිච්ක. පු-ජීවිකාව සොයන අය, තාපස කොටසක්, බුද්ධි කාලයේ විසූ ආජිච්ක නිකායට අයිති තාපස කොටසක්.

ආජිච්කසාවක. පු-ආජිච්කයන්ගේ ගිහි ගෝලයා, අසත්තා.

ආජිච්කවොදනා. ඉ-ආජිච් විපතනයෙන් වොදනා කිරීම, සිව්වැදූරුම් වොදනාවන් ගෙන් එකක්.

ආජිච්භණ්ඩක. න-ජීවත්වීමට සුදුසු වස්තුව, ජීවිතය ගෙනයාමට අවශ්‍ය උපකරණ.

ආජිච්පුච්ඡා. ඉ-ආජිච්විපතනිය විවාරිම, සිව්වැදූරුම් විපත්තියෙන් කවර විපත්තියදැයි විවාරිම.

ආජිච්ක. න-ජීවිතයේ පැවැත්ම, ජීවිකාව, ජීවත්වීම.

ආජිච්කාසකත. ති-ජීවත්වීමක් තැනි, ජීවිකා වෘත්තියෙන් තොර කළ.

ආච. පු-එක්තරා පක්ෂි වර්ගයකට අයත් කුරුල්ලෙක්. හැන්දක් වැනි හොට ඇති කුරුල්ලෙක්, “ආචාති දිබ්බමුඛ සකුණා”

ආචචිය. ති-වනයට අයත්, කැලාවට අයිති.

ආචානාචිය. න-ආචානාරිය සූත්‍රය, දික් සහිතේ පාචික වර්ගයට අයත් සූත්‍රයක්, පිරිත් කීමේදී හමාර බණවරට ඇතුළත් කොට දෙසනු ලැබේ. “ආචානාචො (නගරෙ) කතං, ආචානාරියං” ආචානාරියංති ආචානාච නගරෙ බඬ්ඛනා එවං නාම.”

ආච්ඡන. න-තැබීම, ඉදිකොට තැබීම.

ආච්ඡනා. ඉ-තැබීම, හොඳට තැබීම, සුදුසු ලෙස තැබීම.

ආච්ඡිත. ති-උකස, උකස් තබන ලද්ද, ණයක් ගත් විට එය දෙනතුරු ණය හිමියා වෙත තබන ලද දෙය.

ආච්ඡිතර. න-දළිය, ගළිය, හමිය, එතිය, ධන ගළිය, ආරම්භය.

ආච්ඡික. න-ලාභ, ලාභ්‍ය, ආච්ඡිකය, ලහසුබව.

ආච්ඡික. පු-ආලභකය, පත සතර, සම්පුර්ණ දෙන, ධාන්‍ය මුළු 221, ද්‍රෝණයකින් සතරෙන් කොටස, ලාභ්‍ය.

ආණ්ඩු. ති-අණවනලද, නියම කරණ ලද.

ආණ්ඩු. ඉ-අණ කිරීම, අණකිරීම නම් නියාය පණ මතයයි. ආණ්ඩු, නියාය පණමතය බිඳෙන කරුණුවලින් එකක්, “එක් ආණ්ඩුවකි ආණ්ඩු වුවහි.”

ආණ්ඩුකරු. න-අණ කළ මොහොත, ඇණවු ක්ෂණය, “ආණ්ඩුකරු ආණ්ඩු කළේ ආණ්ඩු.”

ආණ්ඩුකරු. පු-ඇණවීම සිදුකරණ-සිදුකරන්නා. ප්‍රාණතිපාතය පිළිබඳ ප්‍රයෝග සයෙහි ඇණවීම සිදු කරණ, (මනුෂ්‍ය විග්‍රහ පරාජිකා)

ආණ්ඩුකරු. පු-ඇණවීම කරන්නා, අදිනා දුන පාරාජිකාවේ සාහසික පඤ්ඤාසයෙහි එක අවගතයක්,

ආණ්ඩුකරු. පු-විධායකයා, අණවන්නා, විදුහේ.

ආණ්ඩුකරු. පු-ඇණවු කෙණෙහිම අනුත් සතු වසතුව ගැණීමෙහි යෙදීම, ආණ්ඩුක ප්‍රයෝගය.

ආණ්ඩුකරු මනුෂ්‍ය සාහසික. න-නියම කිරීමෙන් කරණ ලබන මිනිස් දිවිතොර කිරීම - මනුෂ්‍ය සාහසිකය.

ආණ්ඩුකරු ති-නියම-අණකිරීමට සිදු, නියමයන් පැණවීමට යොග්‍ය,

ආණ්ඩුකරු. න-ආණ ක්ෂණය, අණ පැතිරීමේ පෙදෙස - භූමිය, තෙවැදුරුම් බුද්ධාණ්ඩුයන්ගෙන් එකක්, රහත සුත්‍රාදිත්ගේ ආනුභාවය කෙළ ලක්ෂණයක් සක්වල පවත්නා බැව් දෙසිනයි.

ආණ්ඩුකරු. න-අණසක, ආණ වක්‍රය.

ආණ්ඩුකරු. ඉ-ආණ දෙශනාව, විනය පිටක, පිටකත්‍රය අතුරෙන් විනය පිටකය අණ බහුල කොට දෙශනා කළ බැවින් ඊට ආණ්ඩුකරු යන නම ලැබින. “ආණ්ඩු රහෙන භගවතා ආණ්ඩුකරුලෙක දෙසි-තතා ආණ්ඩුකරු.”

ආණ්ඩුකරු. ඉ-ආණ්ඩු ප්‍රයෝගයන් සිහියේ නබාගණ කරණ භාවනාවකි. (සතිපට්ඨාන සූත්‍රය)

ආණ්ඩුකරු. පු-ආණ්ඩු ප්‍රාතිමාණය, අඩ මසක් පාසා උදෙසියයුතු ප්‍රාතිමාණය, නික්ම-නික්මින් විසින් පොහොය සීමා වන්නේ දී මෙය දෙශනා කළ යුතුයි.

ආණ්ඩුකරු. ති-අණින් යුක්ත වූ, ආණ සම්පන්න වූ,

ආණ්ඩු. ඉ-නීතිය, ආණව, අණ, නියෝගය, විධායකය. ව්‍යවස්ථාව,

ආණ්ඩුකරු. ඉ-ආණව බහුලකොට ඇති දෙශනාව, විනය දෙසනාව, විනය පිටකය.

ආණ්ඩුකරු. පු - (ආණ්ඩු + ප + ආණ්ඩු = අණ) විධායකයා, අණවන්නා.

ආණ්ඩුකරු. න-විධායකය, ඇණවීම, නියෝගය.

ආණ්ඩුකරු. ඉ-අණ පිහිටුවීම, විධානකිරීම.

ආණ්ඩුකරු. ති-අණවන ලද, විධාන කරණලද.

ආණ්ඩුකරු. පු: ක්‍රි - අණ කොට, ගෙන්වා.

ආණ්ඩුකරු. ක්‍රි-(ආණ d. වු. පෙසනෙ, මෙහෙයීමෙහි + ආණ්ඩු + නි) මෙහෙයයි, අණවයි.

ආණ්ඩුකරු. පු: ක්‍රි-ගෙන්වා, අණවා.

ආණ්ඩුකරු. ඉ-ඇණය, රිය සකෙහි අකුර අග ගසන ඇණය, කඩ ඇණය.

ආණ්ඩුකරු. න-වැරගැලි රෙදි කැල්ල, කිලුටු රෙදි කඩ.

ආණ්ඩුකරු. න-පවුරුවලින් වට කරණ ලද නගරයක කුඩාදොර.

ආණ්ඩුකරු. පු-රෝගය, ආබාධය, සන්තාපය, නැවීම.

ආණ්ඩුකරු. පු-රෝග ස්පයිය, රෝගයක පහසි.

ආණ්ඩුකරු. පු-රෝග ඇත්තා, ලෙඩා, රෝගියා.

ආණ්ඩුකරු. ති-නබනලද, රත්කළ, නම්බනලද,

ආණ්ඩුකරු. න-සමත් වෙලන ලද බෙර ආදිය අතුරෙන් එක් මුහුණකින් යුත් තුරුණු භාණ්ඩය, සාල බෙර, වජ්‍ර බෙර ආදිය, පතල.

ආතත විතත. න-සම්භාගයෙන් සමින් වෙලන ලද තුය්‍යී විෂයය, පණ්‍යාබර ආදිය.

ආතප. පු-හිරුරුත්, අව්ව, ඉර අව්ව, සුය්‍යී තාපය.

ආතප චාරණ. න-ඉරු රුත් මුවහකරන දෙය, කුඩය, ඡත්‍රය.

ආතපස. පු. න-විශ්‍යය, උත්සාහය, කෙලෙසුන් තැවීම පිණිස කරණ විශ්‍යය.

ආතපතත. න-අව් අත්ත, ඡත්‍රය, කුඩය.

ආතපතා. ඉ-දවන සවහාවය, තැවීමබව.

ආතපති. ක්‍රි-(ආ+තප. d. හු. තපනෙ, තැවීමෙහි+ති) තවයි, රත් කරයි.

ආතපන. න-තැවීම. විශ්‍යය. උත්සාහය.

ආතපොදක. න-(ආතප+උදක) මිරිඟු ජලය.

ආතාපනපටිතාපන. න-තැවීම හාත්පස තැවීම.

ආතාප. පු-තැවීම, රත්කිරීම.

ආතාපන. න-තැවීම, රත්කිරීම, විශ්‍යය.

ආතාපි. පු-විශ්‍යීවත්. කෙලෙස්තවන විශ්‍යී ඇති.

ආතාපෙති. ක්‍රි-(ආ+තප d වු. දහෙ, තැවීමෙහි+ණෙ+ති) තවයි, රත්කරයි.

ආතිපේය. න-අමුත්තන්ට කටයුතු සත්කාරය, ආගන්තුක සම්ප්‍රදාය.

ආතු. පු-ග්‍රාමය ව්‍යවහාරයෙහි පවත්නා පිතෘ පය්‍යීය වචනයක්, නුගත් සත්‍රියක් ලවා අසත්‍ය වචන කියවීම.

ආතුමා. පු-ආතමය, තමා, ආතමභාවය.

ආතුර. පු-ලෙඛා, රොගියා, ආබාධ ඇත්තා, හිලතා,

ආතුර අනාතුර. පු-නිරෝගී, ලෙඛනැති, ආබාධ විරහිත.

ආතුරරූප. පු-රොගීසවභාවය, ලෙඛබව.

ආතොජ්ජ. න-පඤ්චාබිතිකතුය්‍යීය, ආතතාදිය,

ආඨබ්බ. පු-අථථී වෙදයට අයත්.

ආඨබ්බණ. න-අථථීවෙදය දත් තැනැත්තා-පරුපසාතයට මනත්‍ර පිරවීම, අඤාදීත්

මරා යාග කරණ පිළිවෙල දක්වන වෙදයකි. “ආඨබ්බණ මනොතා නාම අථබ්බ වෙද විරහිතො පරුපසාතකරො මනොතා.”

ආඨබ්බණික. පු අථථීවෙදය, දෑන හදාරන්නා.

ආද්‍යාඤ්ඤපද. පු-ආදියෙහි අත්‍යපදය ඇති සමාසය ආද්‍යත්‍යපද නම් වේ. බහුත්‍රිති සමාස විශේෂයකට නමකි.

ආද්‍යුපලඛි. ඉ (ආදි+උපලඛි) ප්‍රථමොපලබ්ධිය, ප්‍රථම ලාභය.

ආදදති. ක්‍රි-(ආ+දද d. හු. දනෙ, දීමෙහි+ති) දෙයි, දානය කරයි

ආදදති. ක්‍රි-(ආ+ද. ජු. දනෙ, දීමෙහි+ති) දානය කරයි.

ආදර. පු-ආදරය, දයාව.

ආදරතා. ඉ-දයාසවභාවය, ආදරබව.

ආදරණිය. ති-ආදරකටයුතු, දයාකටයුතු.

ආදර්ශ. පු-න-ආදරයෙන් යුත්, ආදරය ඇති.

ආදහති. ක්‍රි-(ආ+දහ d. හු. හසම්කරණෙ, හලුකිරීමෙහි+ති) දවයි, හලුකරයි,

ආදාන. න-ගැණීම, ග්‍රහණය, පිළිසිද ගැණීම.

ආදානගන්ධ. පු-නමාගේ සන්තානයෙහි ගැට ගැසී පවත්නා ග්‍රන්ථය.

ආදානපටිතිස්සගහ. පු-ගැණීම හා ප්‍රතික්ෂෙප කිරීම.

ආදානතණනා. ඉ-රූපාදි අරමුණුග්‍රහණය කරණ තෘෂ්ණාව.

ආදානවට්ඨි. ඉ-බෙහෙත් ගැල්වූ රෙදි වැටිය. “වච්චමගෙහ හෙසජ්ජ මකතිනා ආදානවට්ඨි වා වෙඨනාලිකා වා වට්ඨති”.

ආදානසීල. න-දෙන සවභාවය ඇති. ගැණීම සවභාවය.

ආදාය. පු ක්‍රි-(ආ+ද d. නා=ය.) ගෙණ, රැගෙණ.

ආදානසිපාය. පු-පැහැර ගැනීමට ඇති අදහස, සොරකමට මෙහෙයු සිත ඇති.

ආදාස. පු-ආදායීය, කෘතපත, මුතබලන කත්තෘතීය.

ආදාසක. පු-ආදාස බලනු.

ආදාසනල. න-ආදායීනලය. කෘතපත.

ආදායම් න-ආදායම් දෙක, ආදායම් සාරයටය, ආදායම් සඳහා. නි-කැපවීමට දෙවනාරම් කොට ප්‍රශ්න විවාර්ග.

ආදායම් ප්‍ර-ආදායම් මණ්ඩලය, කැටපත් කලය.

ආදායම් න-දුම, පිළිස්සීම, මලසිරුරු දුම.

ආදි ප්‍ර-ප්‍රථම, මය්‍යාද, ප්‍රකාර. සමීප, අවයව.

ආදික නි-ප්‍රථම, ආදියට අයත්.

ආදිකම ප්‍ර. න. ප්‍රාරම්භය, ආදිකියාව, ප්‍රථම ක්‍රියාව, පළමුකොට කරණ ක්‍රියාව.

ආදිකමික ප්‍ර-ආදි කමිකයෙහි යෙදුනු නැතැත්තා. ආදිකමිකයා,

ආදිකමි ප්‍ර-ප්‍රථමකමියා, වාල්මිකි සාමියා.

ආදිකලා නි-ආදියෙහි යහපත් වූ, මූල යහපත් වූ. “ආදිමජ්ඣ පරියොසාන කලා”

ආදිකාරණ න-මූලකාරණය, ප්‍රථමකාරණය
ආදිගලදිහ ප්‍ර-ආදිගලහු නම් ජන්මයෙහි එන හඟණ සහ යහණ දෙක, “සබ්බගලා මනා දිග්ගහු හා මජ්ඣන්ත ගරුජසා.”

ආදිවම ප්‍ර-සුය්‍යාය, දෙවියා. අදිතියගේ පුතා.

ආදිවමපථ ප්‍ර-සුය්‍යාමායීය, දෙවමායීය, අහස, ගගන කලය.

ආදිවම බණ්ඩු ප්‍ර සුය්‍යා බණ්ඩු, සුය්‍යාවංශ ඇත්තා, සාක්‍යවංශ ඇත්තා, ගෞතම බුදුරජානන් වහන්සේ, පිසුම්.

ආදිවමපාක නි-අවිචේති කැකැරීම, “ඉමානි අට්ඨපානානි සිතානිපි ආදිවමපාකානිපි වට්ඨනති”.

ආදිවමවංශ ප්‍ර සුය්‍යාවංශය, ශාක්‍යවංශය.

ආදිවමපට්ඨාන න - (ආදිවම + උපට්ඨාන) සුය්‍යායට නමස්කර කිරීම, හිරුට උච්චත් කිරීම, හිරු දෙවියන් පිදීම.

ආදිවම නි-දක්වන ලද, පෙන්වන ලද.

ආදිතන නි-ගිනිගෙණ දිලිසෙනලද, ගිනිගත්.

ආදිතනපටිසාය ප්‍ර-එනම් සුත්‍රය. උරුවෙල් කසුබ් ආදිත්ව දෙසු එනම් සුත්‍රය.

ආදිතෙය ප්‍ර-දෙවියා, සාමිවාසියා.

ආදිතො පට්ඨාය අ-මූල පටත්, ආදියෙහි සිට.

ආදිතන නි-දෙතලද, ගත්තාලද.

ආදිණ්ණ න-කැඩුණු අවස්ථාව, බිඳුනු අවස්ථාව.

ආදිදෙව ප්‍ර-සුච්ඡේදවයා, ඊශ්වරයා. බ්‍රහ්මාණ්ඩ සාමියා.

ආදිපුරුෂ ප්‍ර-සුච්ඡේදරූපයා, ආදිකමික පුරුෂයා, විෂ්ණු.

ආදිපුබ්බවගම ප්‍ර-ආදිය පෙරටුකොට ඇති, මූල ඉදිරිකොට ඇති,

ආදිබ්‍රහ්මවර්ගය න-ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවරාදි සීලය, පුරාණ බ්‍රහ්මවර්ගවල මාග්ගිකවර්ගව ඇතිකල බ්‍රහ්මය.

ආදිබ්‍රහ්මවර්ගයක ප්‍ර-ආදිබ්‍රහ්මවර්ගයක සීලය ඇත්තා

ආදිමග ප්‍ර-ප්‍රථම මාග්ගය, පළමුවන මාග්ගය.

ආදිමජ්ඣපටිසොසාන න-මූල මාද අග යන තුන් තැන.

ආදියති ක්‍රි-(ආ + ද. දි. ද. දෙන, දීමෙහි + ඉ + යති) ගණි.

ආදිය නි-කැපුනු, බුදිය යුතු.

ආදියන න-ගැණීම, ග්‍රහණය.

ආදිලොප ප්‍ර-පදයෙකිනි ආදි ස්වරය හෝ ව්‍යංජනය හෝ සමාසයෙහි ආදි පදය හෝ ලෝප කිරීම, අපිධානං යන නත්ති පිධානං යනු උදාහරණයි.

ආදියනතා ඉ-ගැණීම, බව, ගත්තා බව.

ආදිය ප්‍ර. ක්‍රි-(ආ + දිස d. හු, උච්චාරණ, කීමෙහි. ක්‍රියා. යකාරධානිනනදෙකට පුරුපයි) දක්වා, පෙන්වා.

ආදියති ක්‍රි-(ආ + දිස d. හු. පෙකබන, බැලීමෙහි) දක්වයි, බලවයි.

ආදිසො අ-ආදිවගයෙන්.

ආදින ප්‍ර-දිනතොවන, බැගැනොවන.

ආදිනව ප්‍ර-දෙය, වැරදිද, නපුරු විපාකය “ආදිනවො උපපාදිතො”.

ආදිනවදායක ප්‍ර-දෙයදක්නාසුලු තැනත්තා, දෙය් දක්නා සුල්ලා.

ආදිනව පටිශෙඝන. න-දෙස් සෙවීම, දෙප පයෙහිපතය.

ආදිනවසකුකු. ඉ-ශරීරයෙහි උපදනා රොග පිඩාදිය ගැණ සලකා බැලීම.

ආදිනවානුපසසි. පු-දෙස් අනුව බලන සුලු.

ආදිපන. න-දුල්වීම, ගිනිඇවිලවීම.

ආදිපනිය. පු-දුල්වියයුතු, ගිනි ඇවිල විය යුතු.

ආදිපින. ති-ගිනිගන්නා ලද, ගිනිගෙන ඇවිලී ගත්.

ආදි. අ-නොහොත්, එසේ නොවේනම් හෙවත්.

ආදෙහි. ක්‍රි-(ආ+ද d. හු දනෙ, දීමෙහි+ණ+නි) දෙසි, දනය කෙරෙයි.

ආදෙශා. ති-ඇදහියයුතු, විශ්වාසකටයුතු.

ආදෙශාච්චන. න-ඇදහියයුතු වචන, විශ්වාස කටයුතු වචන ඇත්තා.

ආදෙව. පු-විලාපය, පරිදෙවය.

ආදෙවන. ති-විලාපකීම, උදෙසා හැඟීම,

ආදෙවනනා. ඉ-විලාපකීම් භාවය, උදෙසා හැඟීම බව.

ආදෙවනා. ඉ-පරිදෙවනය, විලාපකීම.

ආදෙවනාපරිදෙවනා. ඉ-විලාපකීම විසෙසින් විලාපකීම,

ආදෙවනිය. පු-වැලපියයුතු, විලාපකියයුතු,

ආදෙසි. පු-ආදෙස කායයීය ලබන්නා ආදෙසි නම්.

ආදෙස. පු-දුක්වීම, නියොගය, අක්‍ෂරයකට අක්‍ෂරයක් ආදෙශවීම.

ආදෙසනවිධි. ඉ-අවවාද - අනුශාසනා කිරීමේ ක්‍රමය.

ආදෙසනනවිධාන. න-වෙන ආදෙශයක් කිරීම, ආදෙශ විශේෂයක් කිරීම.

අදෙසනාපාච්ඡාරිය. න-කරුණු දක්ව දක්වා කරණ දෙශනා ප්‍රාතිහායයීය, මෙය මෙසේය මෙය මෙසේයයි සාධක දක්ව දක්වා කරණ ප්‍රාතිහායයීය, ධර්මදෙශනාව

ආදෙසාපෙකකා. ඉ-ආදෙශය බලාපොරොත්තු වන්නී, ආදෙසය අපෙක්‍ෂා කරන්නී,

ආබාන. න-පිහිටීම, පැවැත්ම ගම්බානය.

ආබානගාහි. පු-නමත් ගත් දූෂටිය දූෂිකොට ගන්නා, දූෂටි වශයෙන් දූෂිකොට ගත් අය, බැසගත්, ගිලුනු “ආදනගාහිති දලන-ගාහි”

ආබාණ. පු-අභිකරණ කාරකය, අදර විබන, පාත්‍රාධාරය, නොතැනීම, පිහිට, උදව්ව.

ආබාරක. පු-ආබාර කරන්නා, පිහිට, වන්නා දණකාසනය.

ආබාරකාර. පු-උදව්කරන්නා, ප්‍රතිභාව වන්නා, උසුලන්නා.

ආබාරකාරක. න-ආබාර විභකතිය, අදරකරු, ආබාර කරන්නා.

ආබාරණනා. ඉ-ඇහුම්කන්දීම, සිත එකක කිරීම, සිත එලඹ සිටීම.

ආබාරික. ති-දරණ ලද, උසුලන ලද.

ආබාරෙකත. ති-තුල්‍යාධිකරණ විශේෂණ ප්‍රභේදයට විශේෂ නමකි

ආබාවනි. ක්‍රි-(ආ+බාව d. හු බාවනෙ, දිවීමෙහි+නි) දුවයි, ඉදිරියට බාවනය කරයි, පෙරළා දිව එයි.

ආබාවන න-ඉදිරියට බාවනය කිරීම, අභිමුඛ බාවනය.

ආබාවනිපිබාවනි. ක්‍රි-එහා මෙහා දුවයි. හාත්පස දුවයි.

ආබාවිකා. පු-ක්‍රි-දිවගොස්, ඉදිරියට ගොස්, බාවනය කොට

ආබි. පු-මුළාව, මුර්ජාව, විතැනපිබාව,

ආබිකක. න-අබිකාය, අබික බව, වැඟි බව.

ආබිකා. න-අබිකා බලනු.

ආබිපච්ච. න-අබිපති භාවය, ප්‍රධාන බව.

ආබිපච්චපච්චාර. පු-අබිපති භාවය හා පිරිවර.

ආබිපච්චය. ති-අබිපච්චය, අබිපති බව.

ආබුන. ති-සැලෙන ලද, කම්පාවන ලද.

(4828)

ආබුනන. න-අභිමුඛයට ඇදීම, ඉදිරියට නැඟීම

ආබුනික. පු-වභීනමානික, මෙකලට අසිති. අලුත ශාස්ත්‍රාගම ඉගෙනගන්නා නැතැත්තා, දුහුනුප්පයා.

ආබෙය - ආබෙය්. පු-දූරිය යුතු ඉසිලිය යුතු යමක පිහිටි දෙය, ජලයෙහි පෙනෙන රූපය.

ආබෙය්මුඛ. පු-ආබෙය්, ජලය ආධාරයයි.

ආන. න-ආශ්වාසය, නාසිකාවෙන් ඇතුල්වන වාතය, මසුන් බඳින දෑල, “ආනනනි අසාසො”

ආනික. පු-ඇනවන්නා, කටයුතු නියම කරන්නා, විධානය කරන්නා

ආනිකදුඤ්ඤි. ඉ-අණරබෙරය, අඛබෙරය. වෙනුපියා.

ආනිකගෙරී. ඉ-ආනකදුඤ්ඤි බලනු.

ආනිකුඤ්ඤ. න-කම්පා රහිත, අවල, නොසෙල් වෙන.

ආනිකුඤ්ඤාබ්ධි. ඉ.-ආකාසානඤ්ඤායතනය, විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනය ආනිකුඤ්ඤායතනය නෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායතනය යන අරුපා වචර සමාධි සතර.

ආනිකුඤ්ඤාබ්ධිබාර. පු-වතුර්විධ අරුපාවචර කුසල වෙනතාව.

ආනිණ. න-ණය නැති බව, දනා අයත් නොවන බව.

ආනිණපටිගොග. පු-සිල්වත්ව ප්‍රත්‍යාවෙක්‍ෂා කොට සිටුපසය වැළඳීම.

ආනිකුඤ්ඤාපසංඛිග. න-නිරපික භාවයේ පැමිණීම.

ආනිනනි. ඉ-ඇණවීම, නියෝගය, විධානය.

ආනින. ති-නැමුණු, අගනැමුණු.

ආනිදනි. ත්‍රි-(ආ+නද d. හු. සද්දෙ, ශබ්ද කිරීමෙහි+නි) නාදකරයි, ශබ්ද කරයි.

ආනන. න - මුහුණ, මුඛය, මුණ.

ආනනනනිකය. පු - අතරක් නැති, ව්‍යවධානයක් නැති, අතර සිඳීමක් නැති.

ආනනනනිකමම. න - ආනනනය්‍යී කමිය, අනතුරු අත්බැවිහි විපාක දෙන කමිය, කුශල පක්‍ෂයෙන් අමටසමාපතනි ද අකුශල පක්‍ෂයෙන් පඤ්චානනනරිය කමී ද දනසුතු.

ආනනනනිකඤ්ඤාමාහු. (අනනනරිකං + යං + ආහු) - ආනනනරික බලනු.

ආනනනනිකසමාධි. පු-මාගීයට අනුව ලැබිය යුතු ඵලය, සෝවාන් ආදි ඵල සතර.

ආනනනනිකබමම. පු-අනතුරු භවයෙහි විපාක දෙන වෙනතාදී බමී.

ආනිඤ. පු-සනෙතාසය, බකුමිත්‍රාදීන්ගේ ගමනාගමන සමයෙහි ස්වාගත සම්ප්‍රශ්නාදියෙන් සතුටුවීම, බුදුරජානන් වහන්සේගේ බමීභාණ්ඩාගාරික ආනඤ මහරහතන් වහන්සේ.

ආනිඤ්ඤි. ත්‍රි-ආ+නඤ d. හු. සනෙතාසෙ, සතුටු වීමෙහි+නි) සතුටුවෙයි.

ආනිඤන. න-සනෙතාසවීම, සතුටුවීම

ආනිඤ. ඉ-ප්‍රීතිය, සතුට.

ආනිඤ්ඤි. ති-සනෙතාස වනලද, සතුටුවන ලද

ආනිඤ්ඤ. ති-සතුටුවිය යුතු වූ, ප්‍රීතිය යුතු වූ.

ආනමනි. ත්‍රි-(ආ+නමු d. හු. නමනෙ, නැමීමෙහි+නි) නමයි.

ආනමන. න-නැමීම, යටත් කිරීම, පස්සට නැමීම.

ආනිස. ති-ගෙණ ආයුතු, පැමිණ වියයුතු.

ආනිසනි. ත්‍රි-(ආ+නි d. හු. පාපුණනෙ, පැමිණ වීමෙහි+නි+පමුණුවයි.

ආනිසන. න-ගෙණ ඊම, පැමිණවීම, අත්-පොත් නැඟීම, ලදරුවාගේ අතට පොත දීම.

ආනා. ඉ-නියෝගය, විධාන, අත.

ආනාදෙසනා. ඉ-ඇනවීම හෝ ප්‍රඥප්තිය බහුල කොට ඇති දෙශනාව, විනය බමිය, විනය පිටකය.

ආනාපන න-ඇණවීම, නියෝග.

ආනාපාන. න- (ආන+ආපාන) ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසය, හුස්ම ඉහළ පහළ හෙළීම.

ආනාපානසති. ඉ-ආනාපානසමානිය, ආශවාස ප්‍රඥාසයන් පිළිබඳව පවත්නා සිතිය.

ආනාපානසමාධි පු-ආශවාස ප්‍රඥාසයන් පිළිබඳව පවත්නා සිත එකඟ කිරීම (සමාධිය) (ආ + නි d. තයෙ, පැමිණවීමෙහි + න්පෙ + ති) පමුණුවයි.

ආනාමෙති. ක්‍රි-(ආ + නම d. නමනෙ නැමීමෙහි + නේ + ති) නමයි, ඉදිරියට පමුණුවයි.

ආනාහ. පු බබපිපිම, මලමුත්‍ර බබය.

ආනමෙකා. පු ක්‍රි.-නමා ඉදියට පමුණුවා, යටට පමුණුවා.

ආනිසංස. පු-ආනිසංසය, එලය, විපාකය, අනුසස්.

ආනිසද. ත-සට්ඨම, තට්ඨම - ඉද්‍රම, මාසය. “සෙය්‍යථාපි නාම බට්ඨපදං ජිවමෙවසසුමෙ ආනිසදංභොති තායෙවසභාරතාය.”

ආනිත. නි-එලවන ලද, පමුණුවන ලද. ගෙනෙනලද.

ආනුතතිය. ත-අනුතතරභාවය, නිරුත්තර බව.

ආනුතප්ප. ති-අනුතාපය, අනුසොවනය, තැවීම.

ආනුපුබ්බ. ති-අනුපිටිවෙල, පිටිවෙල නො-ඉක්මවීම.

ආනුපුබ්බතා. ඉ-පිටිවෙල නොඉක්මවීමේ සහාවය. අනුපිටිවෙල සහාවය.

ආනුපුබ්බිකථා. ඉ - පිටිවෙලින් පවත්නා කථාව. “ආනුපුබ්බිකථා කප්ථසි:- සෙය්‍ය පිදං, දුනකථං, සීලකථං, සග්ගකථං, කාමානං ආදීනමං බකාරං සංඛිලෙසං, නෙකබ්බමව ආනිසංසං පකාසෙසි.”

ආනුභාව. පු තෙජස, බලය.

ආනුභි. ක්‍රි-අනුභවකෙල්ලය යනාදී අති අතිනක්‍රියාව.

ආනුසංඛිකප්පයොජන. ත.-අත් කටයුත්තක යෙදුනාම තවත් කටයුත්තක් එයින්ම සිදුවීමෙන් ලැබෙන ප්‍රයෝජනය.

ආනුස. පු-ජල බහුල භූමියෙහි වූ.

ආනෙජ්ජසතන. ති-අකමප්‍රසබ්වට පැමිණි, සිටිබවට පැමිණි, කමපාතොවන.

ආනෙජ්ජ. ති-කමපාතොවන, නොසෙල්වන බව,

ආනෙජ්ජකාරණ. න - නොසෙල්වී සිටීමට කරණ උපාය, (මැරුණායයි බොරුවට හැඟවීම.)

ආනෙකඤ්ඤ. ති-ආනෙජ්ජ බලනු.

ආනෙකඤ්ඤා. ඉ-කමපාතොවන බව නො-සෙල්වීම, සිටිබව.

ආනෙති. ක්‍රි - (ආ + නි d. භූ. පාපනෙ, පැමිණවීමෙහි + නේ + ති) පමුණුවයි, ගෙන එයි, සම්පූර්ණව එලවයි.

ආනෙකා. පු-ක්‍රි-ගෙනවුත්,

ආප. පු-ජලය, ආපොධාතුව.

ආප. d. සු-ව්‍යාපනෙ, ව්‍යාප්තියෙහි + උණ + ති ආපුණාති, ව්‍යාප්තකෙරෙයි. පැතිරෙයි.

ආප. d. මු-ලභනෙ, ශබ්දකිරීමෙහි + නේ + ති. ආපෙති, ශබ්දකරයි.

ආපකා. ඉ-අපගා බලනු.

ආපගා. ඉ-නදිය, ගංගාව.

ආපණ. ත-සල්පිල, වෙලඳම්පොල. කබය.

ආපණආර. න-සල්පිල්දෙරටුව, කබදෙර.

ආපණ්ක. පු-සල්පිල් නිසුකනය, වෙලඳ.

ආපජ්ජනි. ක්‍රි-(ආ + පද d = පජ්ජ + ති) ගතියං යාමෙහි පැමිණෙයි, යෙයි.

ආපජ්ජන. න-ප්‍රාප්තිය, පැමිණීම, සම්ප්‍රාප්තිය.

ආපතච්ඡායා. ඉ-

ආපතච්ඡික. පු-

ආපනනි. ඉ-ශික්‍ෂාව්‍යතික්‍රමණය, ඇවැත, පැමිණීම, විපත.

ආපනනි අඛි. ත-ඇවැත්ති අවයව, ඇවැතක් සිදුවීමට සුදුසු කරුණු.

ආපනනි-අඛිකරණ. ත-ආපනතාධිකරණය, මානිකාවෙහි එන පඤ්චාපතනිසංකය හා විභවයෙහි දැක්වෙන ඵලලවය, දුඛොසිත යන දෙකත් සමග ඇති සත්‍යාපනනිසංකය ආපනතාධිකරණ නම්වේ.

ආපනනි-ආපජ්ජන. න-කය හා වචනයෙන් වන ඇවැතකට පැමිණීම, ඇවැත් ඇවදීම.

(4401)

ආපනනි ආරොපන. න - ඇවැත් දැන්වීම, ගරුකාපනත්තකට පැමිණියහු එය සමාන සංවාසක උපසම්ඳු භික්ෂුවකට දැන්වීම.

ආපනනිආරොපන. න-ආපනනි ආරොපනය, ඇවැත ගෙන හැර දැක්වීම.

ආපනනි-ආවිකරණ. න-ඇවැත් පැවසීම, ආපනනි ආවිකරණය.

ආපනනිකර. ති-ඇවැත්වන, ඇවැත් සිදු කරණ.

ආපනනිකරාධමමා. ඉ-ඇවැත් සිදුකරණ බව, සවැදූරුම් ආපනනි සමුට්ඨානයෝ ආපනනිකර බවයෝ නම් වෙති.

ආපනනිකාරක. පු-ඇවැත් සිදුකරණ, ඇවැත් කරණ.

ආපනනිකුසලතා. ඉ-ඇවැත් මේ මේ යයි දැනීමෙහි දක්ෂතාවය, පස්වැදූරුම් හා සත් වැදූරුම් ඇවැත්ගැණ දැනීම.

ආපනනිකකුකු. පු-ඇවැත් සමුගය, ආපනනි-ස්කකුය, පරාජික, සංඝාදිසෙස, පුලලවය, පාචිතිය, පාටිදෙසනිය, දුකකට, දුබ්බාසිත යන සප්තාපනනිස්කකුය.

ආපනනිස්සන. න-ඇවැත් සැඟවීම, ඇවැත් වසන්තිරීම.

ආපනනිස්සනක. ති-ඇවැත් උපදවන, ආපනනි සිදුවන,

ආපනනිදෙසනා. ඉ-ආපනනිදෙසනාව, ඇවැත් දෙසුම, තමා අවත් ඇවැත් වෙත භික්ෂුවක් ඉදිරියේ කීම.

ආපනනිනානනන. න-ඇවැත්හි නන්වැදූරුම් බව, පරිවාරපාලි එකුතනරිකයෙහි දැක්වෙන ආපනනිනානනිය.

ආපනනිනිකාය. ඉ-ඇවැත් සමුගය. “ආපනනි නිකායොති ආපනනිකකුකු.”

ආපනනිනිරොධ. පු - ආපනනිනිරුද්ධිය, ඇවැත් සංසිදීම, දෙසනාගාමි ආපනනින් දෙසීමෙන්ද, උට්ඨානගාමිනී ආපනනින් නැගී සිටීමෙන්ද සන්සිදෙයි.

ආපනනිපට්ඨප්පන. න - ඇවැත් වැසීම, ආපනනි සැඟවීම, දසාභිගයකින් ඇවැත් වැසීම සිදුවෙයි, එනම්:- ආපනනි, ආපනනි සඤ්ඤා, පකතතත, සකතතතසඤ්ඤා,

අනන්තරාසික, අනන්තරාසික සඤ්ඤා, පහු, පහු සඤ්ඤා, ඡාදෙනුකාමො, ඡාදෙනි යන මේ දශයයි.

ආනනිමුඛ. න-ඇවැත්දෙර, ආපනනි ආරය, ආපනනිවක්කු. න-ඇවැත්වන, ආපනනිවක්කුව, සප්තාපනනිස්කකුය.

ආපනනිසබ්බකමණ. න-ඇවැත් නව ඇවැත්කට පැමිණීම, ආපනනි සබ්බකමණය.

ආපනනිසමුට්ඨාන. න-ඇවැත් හටගැත්ම, ආපනනි සමුට්ඨාන සයකි, එනම්:- කාය, වාචා, කායවාචා, කාය චිත්ත, වාචාචිත්ත, කායවාචා චිත්ත යනුවෙනි.

ආපනනිකකුකු. පු-ඇවැත්කදු, ආපනනිස්කකු ආපනනික. පු-පැමිණි ඇවැත් ඇත්තා, ඇවැතට පැමිණියා.

ආපනනිගය. න-ඇවැත් පැමිණීමේ හය, ආපනනි. ත්‍රි-(ආ + පන d. හු. ගමනෙ, යාමෙහි + ති) පතිතවෙයි, වැටෙයි.

ආපනනිකුසල. පු-ඇවැත් නැගීටීමේ දක්ෂ බව.

ආපනන. න-වැටීම, පතනයවීම.

ආපනිත. ති-වැටෙන ලද, වැටුනු.

ආපථ. පු-මිථ්‍යාමාගීය,

ආපචික. පු-මිථ්‍යාමාගීයට බට,

ආපද. ඉ-විපතතිය, විපත, විනාශය.

ආපත්ත. ති - පැමිණි, වරදට පැමිණි, “ආපතතිත්තං භික්ඛු ආපනනොපාරාජිකනනි”

ආපනනදුක්ඛි. පු-පැමිණි දුක් ඇත්තා,

ආපනනජීවික. පු-පැමිණි ජීවිකා ඇත්තා.

ආපනනසත්තා. ඉ-පැමිණි සත්තා ඇත්තී, දරා ඇත්තී, ගැබිනිය.

ආපබ්බත. පු-පථිතය දක්වා, පථිතයහැර.

ආපාත. පු-වැටීම. හෙළීම. උපක්‍රමය.

ආපාතලිකා. ඉ - වෛතාලිකා නම් ඡන්දස් ප්‍රභෙදය.

ආපාඨ. න-සමුච්චය, ඉන්ද්‍රියගොචරය, ඇස් හමුව,

ආපාඨක. පු-සමුඛගත, ඉන්ද්‍රිය ගොවරවු
ආපාඨකනිසාදි. පු-ආපාඨකෙහි සිටින සවහාව
 ඇත්තා
ආපාඨගත. න-ඉන්ද්‍රිය ගොවරයට පැමිණි,
 සමුඛවු.
ආපාඨකජකාසී. පු-මිනිසුන් හමුවන තැන
 හාවනාකරන්නා.
ආපාණ. න-දිවිකෙළවරකොට, ජීවිතාන්තය
 දක්වා.
ආපාණකොටි. පු - දිවිකෙළවර, ජීවිත
 අවසානය.
ආපාණකොටික. පු-දිවිකෙළවරකොට ඇති,
 ජීවිතාන්තය දක්වා ඇති. එවං කාලපරි-
 යන්ත ආපාණකොටික වසෙන දුට්ඨං සිලං.
ආපාණමණ්ඩල. න - සුරාපානය සඳහා
 පිළියෙල කළ තැන.
ආපාදි. ක්‍රි-(ආ + පද d. හ. ගතියං, යාමෙහි
 + ඊ) පැමිණියේය. ලභාවූයේය.
ආපාද. පු-වඩිනය. පොෂය,
ආපාදක. පු-පොෂය කරන්නා, පාලනය
 කරන්නා.
ආපාදන. න-වඩිනය, පාලනය.
ආපාද. ඉ-පාලනයකරන්නී, වඩිනයකරන්නී.
ආපාදිත. ති ප්‍රතිපාදනයකළ, පාලනයකළ.
ආපාදිතා. ඉ-කිරීමවු, පොෂකරන්නී.
ආපාදෙති. ක්‍රි-(ආ + පද d වු. ගතියං, යාමෙහි
 + ණෙ + ති) පාලනය කෙරෙයි, ගොපනය
 කෙරෙයි.
ආපාන. න-මද්‍යපානය, සුරාපානය.
ආපානක. පු-රහමෙර බීමෙහි නියුක්තයා,
 සුරා සොබා,
ආපානභූමි. ඉ-පානභූමිය, සුරාසාල, මද්‍ය
 පානයථානය. තැබැරැම,
ආපානිය. ති-පානය කළ යුතු, බීමට සුදුසු,
 පියයුතු,
ආපානියකංශ. න-පැත්තොන භාජනය,
 බොන භාජනය.
ආපාසික. පු-අපායට අයිති, අපායට හිමි.
ආප්ත. පු-විවාරන්නා, ප්‍රශ්නකරන්නා.

ආප්ත. ක්‍රි-(ආ + ප්‍රච්ඡ d. හ. ප්‍රච්ඡනෙ,
 විචාරිමෙහි + ති) විවාරයි, පිළිවිසිසි.
ආප්. d. වු. ලබනෙ, දික්වීමෙහි, ආපෙති,
 දික්වෙයි.
ආප්තකරණ. න-පිළිවිසි කිරීම, මහඵ
 තැනින් විවාරා කිරීම.
ආප්ත. න-විවාරීම, ප්‍රශ්නකිරීම.
ආප්තජිත. ති-විවෘල, ප්‍රශ්න කළ, පිළිවිසි.
ආප්තජිතබල. ති-විවෘල යුතු, ප්‍රශ්න කළයුතු,
 ඇසිය යුතු.
ආප්තණ. න-භාත්පසින් මනාකොට පිරවීම,
 සම්පූර්ණ කිරීම.
ආප්තනි. ක්‍රි-(ආ + පුර d. හ. පුරණෙ, සම්පූර්ණ
 කිරීමෙහි + ති) පුරවයි, සම්පූර්ණ කරයි.
 “ආප්තනි තත්ථ යසො සුඛං පකෙතව
 වංඤ්මා”
ආප්තාපෙති. ක්‍රි-(ආ + පුර d. මු. ආපායනෙ,
 ප්‍රිතියෙහි, තෘප්තියෙහි + ණෙ + ති) ප්‍රිති
 කරයි, තෘප්තිකරයි.
ආප්තනි. ති-පුරවනලද, සම්පූර්ණ කළ.
ආපෙසි. න-ඉදිකඩුල්ල, ඉදිකඩ. “ආපෙසිති
 දිස දුරුමති බාහුකෙ පවෙසෙති කණ්ඨක
 සාබාහි විතතිතා කතං ආරත්ථකතං.”
ආපොකසිණ. න-ආපොධාතුව අරමුණකොට
 කසිණ භාවනා කිරීම, ආපො කසිණය,
 දසකසිණයන් අතුරෙන් එකක්.
ආපොඨන. න-පෙළීම, පොතිකිරීම.
ආපොසිත. ති-පොතිකළ, පෙළා
ආපොඨෙති. ක්‍රි-(ආ + පොඨ d. වු. අපො-
 ඨනෙ, තැලීමෙහි + ණෙ + ති) තලයි.
ආපොධාතුව. ඉ-ආප්ධාතුව, ජලය, දිය, ද්‍රව
 ලක්ෂණය.
ආපොරස. න-ජල රසය, දියරසය.
ආපොසම. න-ජලය සම, වතුර හා සමාන.
ආප්තනි. ක්‍රි-(ආ + ප්‍රච්ඡ d. හ. ප්‍රච්ඡනෙ, සාමී
 කිරීමෙහි + ති) සාමීකරයි, පැමිණෙයි, අව-
 බෝධකරයි.
ආප්තන. න-සාමී කිරීම, ගැටීම, පැමිණීම.

ආප්‍රසිත. ති-සප්තකල, ගැටු, පැමිණි.

ආබබ. ති-ආදියෙහි බඳනා ලද, භාත්පසින් බඳනා ලද, බඳනා ලද.

ආබබපට්ඨබද්ධ. පු-ආදියෙහි පටන් වෙසෙසින්, බඳනාලද. “ඉමානි දෙවපි කුලානි යාව සත්තමා කුලපට්ඨවටා ආබබපට්ඨබද්ධ සභායකා නෙව”

ආබකි. පු-බඳනාලද, දැව් බඳනාලද.

ආබකික. පු-දැව්කොට බකිනය කල අය, ආබකින ස්වභාවය ඇත්තා.

ආබකිනි. ක්‍රි-(ආ+බකින d. හු. බකිනෙ, බැදීමෙහි+නි) බදිසි, ගැටගසයි.

ආබකින. ත-බැදීම, පෙර පටන් බැදීම, පළමු කොට බැදීම.

ආබකින. ති-බඳනා ලද, ආදියෙහි පටන් බඳනා ලද.

ආබාධ. පු-ව්‍යාධිය, රෝගය, ලෙඩ, පිඩාව.

ආබාධික. පු-ආබාධ ඇත්තා, රෝගියා, ලෙඩා.

ආබාධිකිනි. ඉ-ආබාධ ඇත්තී. රෝග ඇත්තී.

ආබාධිත. ති-පිඩාවන ලද, ආබාධ හටගන්නා ලද.

ආබාධපට්ඨයා. ති-ආබාධයක් නිසා, ලෙඩක් නිසා, රෝගයක් නිසා,

ආබාධෙති. ක්‍රි-(ආ+බධ d. වු. බකිනෙ, බැදීමෙහි.+ණ+නි) පිඩාකරයි, බාධා කරයි.

ආබිල. ති-කැලඹුණු, අපවිත්‍ර වූ.

ආභත. ති-එළවනලද, පළුණුවනලද, ගෙණ එනලද.

ආභතක. පු-ගෙණ ආ, එළවූ, පැමිණවූ.

ආභරණ. ත-ආබරණ, පළඳනාව, සැරසීම
ආභරනි. ක්‍රි-(ආ+භර d. හු. පොසනෙ, පොෂ්‍යය කිරීමෙහි+නි) පොෂ්‍යය කරයි, වචනයකරයි.

ආභසාර. පු-ආලෝකය ඇති, එනම් බඹලොව.

ආභසාරපිති. ඉ-එනම් බඹලොව පිළිබඳ ප්‍රීතිය.

ආභසාරමෙතනා. ඉ-එනම් බඹලොව වැසි බවුන්ගේ මෙමුත්‍රය.

ආභසාරූපග. පු-(ආභසාර+උපග)ආභසාරයට පැමිණි.

ආභා. ඉ-ප්‍රභාව, දීප්තිය, රශ්මිය.

ආභාකර. පු-ආලෝකකරන්නා, හිරු, සූර්‍යයා.

ආභානි. ක්‍රි-(ආ+භා d. හා. දිත්තියං, බැබළීමෙහි+නි) බබලයි, දිලිසෙයි.

ආභාවන. ත-වචනය, වැඩීම.

ආභාවෙති. ක්‍රි-(ආ+භා d හු -දිත්තියං, බැබළීමෙහි+නි) වචනය කරයි,

ආභාස පු-ආලෝකය, එළිය.

ආභිකබ්බඤ්ඤ. න-නිරන්තර භාවය, අභිකබ්බ-ණ්ණ භාවය ආභිකබ්බඤ්ඤං.

ආභිච්චනසික. පු-උත්තම චිත්තයෙහිවූ.

ආභිදෙසිත. පු-රාත්‍රිමුඛයෙහිවූ, ඊයේ සවසවූ.

ආභිදෙසික කාලකතා. ති-ඊයේ රාත්‍රියේ මල, ඊයේ රැ කාලක්‍රියාකල.

ආභිධම්මික. පු-අභිධම්ම දූතහදරන්නා, බිදුම්දන්නා.

ආභිඤ්ඤි. ක්‍රි-(ආ+භිද(දි) d. රු. විදාරනෙ, පැළීමෙහි+න+නි) බිදිසි, පලයි.

ආභිනඤ්ඤ. ත-අභිනඤ්ඤය, සතුටින් පිළිගැනීම.

ආභිමුඛ්‍ය. පු-අභිමුඛභාවය, ඉදිරිබව, ප්‍රධාන බව.

ආභිමුඛ. පු-ආභිමුඛ්‍යය, ප්‍රධානබව.

ආභිසමාවාදික. ත-ශාසනයෙහි වාරිත්‍රපීලය. වතාවත්, ක්‍ෂුද්‍රානුක්‍ෂුද්‍ර ශික්‍ෂාශීලය, “අභි-විසිට්ඨා උත්තමො සමාවරො = ආභිසමාවාරො, ආභිසමාවාරො = ආභිසමාවාදිකං.

ආභිසිතන. පු-අභිසේකකල, අභිසේකයෙන් උපන්.

ආභිසේක. පු-අභිසේකයට සුදුසු, කිරීම ධාරණයට යොග්‍ය.

ආභිසේකික. පු-අභිසේකයට සුදුස්සා, රජුන් අභිසේක මඩුයෙහි දමා යන පිළිය.

ආභිසේඛි. පු-අභිසේක ඇත්තා, ඔවුණු දරුවනු.

ආභුජනි. ක්‍රි-(ආ+භුජ d. නු. කොට්ඨේ, චක්ඛ යාමෙහි+ති)කුට්ඨේ යෙයි, පළක් බැඳ සිටියි, පසුබසියි.

ආභුජන. න-පසුබැසීම, විෂ්ඨ අඩුකිරීම, නැමීම.

ආභුජි. ඉ-රුක්ඛුරුදහස, භුජපත්‍ර වාක්‍යය.

ආභුජිකා. පු-ක්‍රි-පළක්බැඳ, කකුල් ගොතා හිඳ, අරමිතිය ගොතාහිඳ.

ආභුසුජනි. ක්‍රි-(ආ+භුජ d. රු. පාලනභ්‍යව භරණ, පාලනයෙහි හා අනුභවයෙහි+ති)පාලනය කෙරෙයි. වළඳයි.

ආභුසුජන. න-පාලනය, ප්‍රයෝජනය, අනුභවය.

ආභෙති. ක්‍රි-(ආ+භා d. භූ. දිනනය, බැබළීමෙහි+ති) බබළයි, හොබවයි.

ආභොග. පු-ආවර්තය, මනසකාරය, මෙනෙහි කිරීම, පරිපූර්ණ, සැපවිඳීම.

ආභොග ආභර. පු ආවර්ත ආභාරය, මතස්කාර ආභාරය.

ආම. අ-ස්විකාරයෙහි, වචන පිළිගැන්මෙහි, එසේය, එහෙයි. ඔව්, “ආම භනෙන”

ආම. න-නොපැසුනු, නොඉදුනු, අමු, පු, ව්‍යාධිය, අජ්ණිරොගය.

ආමක. පු-අමු නොපැසුනු, නොමුහුකළ.

ආමකබ්බසුද. න- නොපැසුනු-අමු බාන්‍ය, හැල්, වී ආදී සත් වැදූරුම් බාන්‍ය.

ආමක පටිගගහණ. න-අමුබාන්‍ය පිළිගැණීම, හිඤ්ඤත්ව නොකැප සත්වැදූරුම් බාන්‍ය පිළිගැණීම.

ආමකසුනික. පු-මෙතම් ඇති පුද්ගලයා, ජීවමතක තැනැත්තා, අලජ්ඣ පුද්ගලයා, පිරිසිදු හෝ අපිරිසිදු යයි කිව නොහැකි තැනැත්තා. “ජීවමතකෙ නාම ආමක සුතිකො නාම.”

ආමකභණ්ඩික ලසුන. න-විශාල ගණනක් බිත් ඇති අමුඑනු, මගධරට හැඳෙන මෙවැනි එනු හිඤ්ඤත්ව කැමට තභනම් කර ඇත.

ආමකමාංස. න-නොපිසු මස්, අමුමස්, අමනුස්ස උපද්‍රවයකදී පමණක් අනුදත්තා ලද මස්, මහාවග්ග පාලියෙහි දක්වා ඇති “අනුජානාමි භික්ඛවෙ අමනුස්සකාබ්බො ආමකමංසං ආමකලොභිතං”

ආමක ලසුන. න-අමු එනු, රාශියක් බිත් ඇති අමු එනු.

ආමක ලොභිත. න-අමු ලේ, අළුත් ලේ, යකෞපද්‍රවාදීන්හිදී පමණට බිමට අනුදත් ලේ.

ආමක ඝාත. න-අමු එලවළු, පලා ජාති.

ආමක ඝාතා. ඉ-අමු අතු, නොවියලී අතු.

ආමක සුසාන. න-අමුසොහොන, වැලලීම්-දූවීම් නොකොට අමු මිනී ගෙන ගොස් දමන සොහොන, සිව්විකාව, පෙර මෙහි මලමිනී පිස්සීම හෝ වැලලීම නොකරණ ලදී.

ආමගැකි. පු-මස් ගඳ, දුගඳ, කෙලෙස්, මිනී දුම්, ක්‍රොධය.

ආමගැකි. න-අමුමස්ගඳ ඇති, නොපැසුනු මාංස මල ආදියෙහි දුගීකිය. මිනීදූවීමෙන් නගිනදුම.

ආමගිබ. න-මාංශලොභය, මසෙහි ගිජුබව.

ආමට්ඨ. ති-ආමගීනය කළ, සප්තීකළ.

ආමණ්ඩ. පු-රට්ඨරඹු, එරඹු, නෙල්ලි.

ආමජර. පු-ආමජාරය

ආමත්තිකා. ඉ-මැටිභාජන, වලන්, පිගන්, කෝප්ප ආදී මැටිබදුන්.

ආමත්තිකාපන. න-පිගන්කෝප්පාදී මැටි භාජන ඇති වෙළඳසැල.

ආමද්දන. න-මැඩීම, පොභිකිරීම, මරිකීම.

ආමද්දික. න-මධිතාලද, පොභිකළ, මරිකන ලද.

ආමඤ්ඤා. ති-ආරාධනා කළ, නිමන්ත්‍රණය කළ.

ආමනන. න-ආමන්ත්‍රණය, පැවරීම, ආරාධනය.

ආමනනවචන. න-ආමන්ත්‍රණය කරණ වචන - කථාව, (ආලපන විභක්තිය.)

(4559)

ආමනනනක. ක්‍රි-කථාපවත්වන, කථාකරණ, ආමනන.

ආමනනනික. ති - ආමනනුණය ඇත්තා, ආරාධනා ලද තැනැත්තා.

ආමනනනිකා. ඉ සමග හැසිරෙන්නී, හිතවත් දෙවිය,

ආමනනනිකි. ක්‍රි-(ආ+මනන d. වු. හාසනෙ, කීමෙහි + ණය+ති) අමතයි, ආරාධනා කරයි.

ආමනනසි ක්‍රි (ආ+මනන d. වු. හාසනෙ, කීමෙහි+ණය+ථ) ඇමතුණය, ආරාධනා කෙළේය.

ආමනනික. ති-ආමනනුණයකල, ඇමතු.

ආමනනනිය. පු-ආමනනුණය කටයුතු, ඇම-තිය යුතු.

ආමනනනි. ක්‍රි-(ආ+මනන d. වු ණෙ+ති) ආමනනුණය කරයි, ආරාධනා කරයි.

ආමනනනො. පු-ක්‍රි-අමතා, කථාකොට.

ආමය. පු-රොගය, අජ්ඣේය.

ආමයනනර. පු-රොග හෙදයක්, ව්‍යාධි විශේෂ යක්.

ආමයාපි. ති-ලෙඩ ඇත්තා, රොගියා.

ආමලක. න-තෙල්ලි, ඇඹුලු, මැණික, මිණ.

ආමලකි. ඉ-තෙල්ලි, ඇඹුලු, තෙල්ලිගය, නෙල්ලිගෙඩි.

ආමලකිවන. න-තෙල්ලිවනය, ඇඹුලුවනය.

ආමවන. පු-වාතරොගයක්.

ආමසනි. ක්‍රි-(ආ+මස d. භු. ආමසනෙ, සප්තීකිරීමෙහි+ති) ස්ප්තීකරයි, පහසගණි, අල්ලයි.

ආමසන. න-පරාමයීණය, ස්ප්තිය, පහස, පිරිමැදීම.

ආමසින ති-පරාමයීණය කල, ස්ප්තීකල.

ආමසුල. න-අජ්ඣේ උපදනා රොගවිශේෂයක්.

ආමජීරණ. න-ආමාජීණිය, ආහාර නොදිරි-මෙන් වන අජ්ඣේ රොගය.

ආමාදුස. පු-ගෙයි උපන් දුසයා

ආමාසය. පු-(ආම+ආසය) අමුඅහර රඳන ස්ථානය, නොදිරි කෑම පවතින බොක්ක

ආමාස. ති-උපන්, ජාන, ගෙයි උපන්.

ආමාසදුස. ති-උත්පත්තියෙන් වහලා, වහල් උත්පත්තිය.

ආමිලාත. පු-කෝමාරිකා.

ආමිලාක න-විසිතුරු මල්කමින් හෙතු ලොම පොරොතයක්.

ආමිස. න-ආහාරාදි ආහාරප්‍රත්‍යය. මාංසය, කෙලෙස් බිලිය.

ආමිසඛාර. න-ගස්වල අඵආදිය මිශ්‍රකර සාදගන්නාලද කාරම්වතුරක්.

ආමිස ආහාර. පු-මස් සහිත ආහාරය,

ආමිසගරු. පු-ආමිසය ගරුකරන්නා

ආමිසකිඤ්චිකඛහෙතු. න-සවුලාමානු ආමිස-යක් හේතුකොට ගෙන,

ආමිසවාග. පු-ආමිස පරිත්‍යාග.

ආමිසදුසාද. පු-ආමිස දූවැද්ද.

ආමිසදුන. න-ආමිස දනය.

ආමිසපටියෙට්ති. ඉ-ආමිස පරියෙසනය.

ආමිසපුජා. ඉ-ආමිස පිදීම.

ආමිසහොග. පු-ආමිස පරිහොගය.

ආමිසහොගහෙතු. න-ආමිස පරිහොග සනතුපටිය හෙතුකොට ගෙන.

ආමිසසන්ධාර. පු-ආමිසය ඇතිකිරීම, ආමිසය පැතිරීම.

ආමිසලොක. න-පඤ්චකාම වස්තූන් පිරි ලෝකය.

ආමිසසන්නිවය. පු-ආමිස රැස්කිරීම, ආමිස එකතුකිරීම.

ආමිසසන්නිධි. ඉ-ආමිස නිදන්කර ගැණීම.

ආමිසරන්න. න-ආමිසරතනය.

ආමිසිධි. ඉ-(ආමිස+ඉති) ආමිස සෑහිය.

ආමුඤ්චනි. ක්‍රි-(ආ+මුච d. රු. මොවනෙ, මිදීමෙහි+ති) මුදයි, ලිහයි.

ආමුනන. පු-සුඛයෙහි හඳනා ලද වස්ත්‍රාදිය, සැරසෙන ලද, පළඳනා ලද.

ආමුනනමණි කුණකිල. ති-පළඳන ලද රන් කොඩොල් ඇති,

ආමෙණ්ඩිත. ති-හය, ක්‍රොධ, ප්‍රශංසා, ඉක්මන්, කුහුල්, ආශාවාසී යනාදියෙහි එකවචන දෙතුන් වරක් කීම, කිවක් නැවත නැවත දෙතුන්වරක් කීම, “ආමෙණ්ඩිතනතු විඤ්ඤායං දව්‍යනික්ඛනතු මුදිරණං.”

ආමෙඛිත. ති-ආමෙණ්ඩිත බලනු.

ආමොද. පු-සන්තොෂය, දුරට හමන සුවද.

ආමොදක. පු-සතුටුවන්නා, සුවදකවන, අසමෝදගමි.

ආමොදනි. ත්‍රි-(ආ + මුද d. භූ. සන්තොෂෙ, සතුටෙහි + උ + ඔ + නි) සතුටුවෙයි.

ආමොදන. න-සතුටුවීම, සන්තොෂය.

ආමොදනා. ඉ-සන්තොෂය, සතුටුවීම.

ආමොදමාන. පු-සතුටුවන, සතුටුවනු ලබන.

ආමොදිත. ති-සතුටුවන ලද, සතුටු වූ, තුටු කළ, සුවද ගල්වන ලද.

ආමොදිත පමොදිත. ති - සතුටුවන ලද, බෙහෙවින් සතුටුවන ලද, සුවද ගල්වන ලද, අතිශයින් සුවද ගල්වන ලද,

ආමොදෙති. ත්‍රි-(ආ + මුද d. වූ. සංසග්ගෙ, එකතු වීමෙහි + ණෙ + නි) එකතුවෙයි, සමග වෙයි, සන්තොෂවෙයි.

ආස. පු-ලැබීම, වැඩිය, බනප්‍රාප්තිය, බන ලාභය පැමිණීම, ඇතුල්වීම.

ආසකම්මික. පු-භාණ්ඩාගාරිකයා, අයකැමියා, අයබදු එක්කරන්නා.

ආසත. ති-අයිති, සත්‍යක, පිළිබඳ.

ආසත. ති-දිඳී, දික්, මහත්, පහළ.

ආසතකම. පු-දිඳී. “නභිකබ්වෙ ආයතකෙන ගිතස්සරෙන ධම්මො භාසිතබ්බො.”

ආසආපාය. න-වැඩ අවැඩ, යහපත අයහපත, හොඳතරක,

ආසනිග්ග. පු-(ආයති + අග්ග) විපුලඵල භාවයෙන් මත්තෙහි අග්‍රවන.

ආසනංස. පු-(ආයන + අංස) දිඳීකොටස.

ආසනන. න-උතපනති දෙශය, කාරණය, දෙවැලය, වාසස්ථානය, ආකරය, රැස්වන තැන, පදපුරණය යනාදියෙහි. (ආයස්ස වා නනනතො ආයතස්ස වා සංසාර දුක්ඛස්ස නයනතො ආසනනාති.)

ආයනනික. පු-ආයනනයට අයත්, කාරණයට අයත්.

ආයනපණ්ණි. ඉ-දික්විලුම් ඇත්තා, බුදුරජ.

ආයනපමන. පු-දික්වූ ඇස්ලොම්, දිඳීකමිණි.

ආයනනඋපපාද. පු-ආයනනයෙන් ඉපදීම.

ආයනනපණ්ණන්ති. ඉ-ආයනන පැනවීම.

ආයනනකුසල. පු-ආයනනයත් පිළිබඳ දක්‍ෂ බව.

ආයනා. ඉ-දිඳීභාවය, දික්ස්වභාවය.

ආයනනඔඬ. පු-ආයනන පිහිටි තැන.

ආයනි. -මතු, අනාගත කාලය.

ආයනික. පු-අනාගතයට අයිති, මත්තෙහි ලැබියයුතු.

ආයනිකා. ඉ ජල නලය, වතුර පයිප්පය,

ආයනිහව. පු-මතු පැමිණෙන භවය, අනාගත භවය.

ආයනිඵල. න-මතු ජාතියෙහි ඇතිවන ඵලය.

ආයකුසල. පු-බන රැස්කිරීමේ දක්‍ෂ.

ආයකොසලල. පු-මුදල් රැස්කිරීමෙන් ලාභ ලැබීමෙහි දක්‍ෂ බව.

ආයන. පු-මාතිය, ගමන.

ආයපරිව්වාග. පු-කෙතෙකුගේ ආදායම විශදම් කිරීම.

ආයබ්බ. පු-(ආය + වය. ව=බ. බ දව්‍යනයි) අය සහ වැය.

ආය මුඛ. න. අපායමුඛය. විනාශ දොරටුව, ඇතුල්වීම.

ආයසමනතු. පු-සමානවූවන්ට ඇමතීමෙහි ශාසනික ව්‍යවහාරයක්. ඇවත්ති, පිත්වන.

ආයසමා. පු-සතුටුකාමිවියෙහි යොදන වචන යක්, ගුණගෞරවය සඳහා පවිච්චිකරණ නාමපදයක්, “අයසමාති පියවචන මෙතං”.

ආයස. පු-යකකින් උපන්, යකකින් හටගත්, වෘත්ත.

ආයසනා. න-අවමානය, අපකීර්තනිය. (ආය සත්‍යං පාපුණ්ණි)

ආයපොත්තක. න-ආදායම් ලියන පොත, ලේකම් පොත.

ආයාග. පු. ක්‍රි-ආගමනයකොට, ඇවිත්.

ආයාග. පු-(ආ + යාග) යාගකටයුත්ත.

ආයාමක. පු-ඉල්ලන්තා, යාඥකරන්තා.

ආයාමනි. ක්‍රි-(ආ + යාව d. හු. යාවනෙ, ඉල්ලීමෙහි + නි) ඉල්ලයි. යාඥකරයි.

ආයාවන. න-ඉල්ලීම, යාඥව.

ආයාවින. නි-යාඥකල, ඉල්ලන ලද.

ආයාන. නි-පැමිණි, සමප්‍රාප්ත.

ආයානි. ක්‍රි-(ආ + යා d. හු. ගතිය, යාමෙහි + නි) යෙයි, ආගමනය කෙරෙයි.

ආයාන. න-කාරණය, පැමිණීම. උත්පත්ති ස්ථානය.

ආයාව. පු-දිග. දීඝිභාවය.

ආයාම. ක්‍රි-(ආ + යා d. හු. ගතිය, යාමෙහි + ම) යමු, ගමනය කරමු. “ආයාමා වුසො යෙන භගවා තෙනුපසංකමෙය්‍යාම”

ආයාම විජාර. පු-පලල “අතො තිති යොජනාති විජාරතො අඛිසිතියාති”

ආයාම උබෙබද. න-උස, උස ප්‍රමාණය.

ආයාස. පු-වෙහෙස, පීඩාව, අධික උත්සාහය.

ආයාසිතනන. න-වෙහෙස බව, පීඩා බව.

ආයු. න-ආයුෂ්‍යය, වයස, ජීවනකාලය, ජීවිතිඤ්ඤය.

ආයුක. පු-ආයු ඇත්තා, ආයුෂ්‍යය, වයස් ඇත්තා. “යාවතායුකා දිබ්බසම්පන්නං අනුභවිතො.”

ආයුකපස. පු-ආයුස්කල්පය, පරමායුෂ්‍යය. මුලු ජීවත්වනකාලය, “කපපනති ආයු කපසං.”

ආයුකක. න-ජීවිතඝාය, ආයුෂ්‍යය ඝායවීම, සිව්වැදූරුම් මරණයන්ගෙන් එකක්.

ආයුසමාණ න-ආයුෂ්‍යයාගේ ප්‍රමාණය, ජීවන කාලප්‍රමාණය,

ආයුසමිගනන. පු-ජීවියාගේ කෙළවර, ආයු කෙළවර,

ආයුසංඛිය. න-ජීවිතය විනාශ වීම, ආයු පිරිහීම.

ආයුදුබ්බල. න-ආයුෂ්‍යයෙහි දුබල බව, ජීවිතයේ දුබල කම, මරණ සතිය සිහිකටයුතු එක් ආකාරයක්,

ආයුසංඛාර. න-ආයුෂ්‍යය, ආයුසංස්කාරය, ආයු සංඛාරානි, ආයුමෙව, සතො සම්ප ජානො ආයුසංඛාරං ඔස්සජි.”

ආයුසංඛාර වොස්සජ්ජන. න-ආයුෂ්‍යය අත් හැරීම, ජීවිතය බොහෝ කලක් පවත්වා ගැනීම සදහා එලසමාපත්තිත්ථ සම-වාදීමක් නැති බව.

ආයුසි. පු-ආයුෂ් ඇත්තා, වයස් ඇත්තා.

ආයුතන. නි-යෙදුනු. විශේෂයෙන් යෙදුනු.

ආයුතනක. පු-අයකැමියා, අය එකතුකරන්තා.

ආයුත. නි-යෙදුන, සංයුතන.

ආයුඛ. න-අවිය, ශස්ත්‍රය, ආයුඛය.

ආයුඛි. පු-අවිදරන්තා.

ආයුබෙබ්බ. පු-ආයුච්ඡේදය, වෛද්‍යශාස්ත්‍රය.

ආයුචනතු. පු-වාචිතිය වයස ඇති, මහළු.

ආයුස්ස. න-ආයුෂ්‍යය, ආයු, වයස.

ආයුසංඛාර. පු-ආයුසංස්කාරය, ආයුෂ්‍යය, වයස් ප්‍රමාණය. “අථ ඛො ගගවා ආයුසංඛාරං ඔස්සජි”

ආයුහ. පු-රාශිභුගකිරීම, රැස් කිරීම.

ආයුහක. පු-රැස්කරන්තා, එකතුකරන්තා.

ආයුහනි. ක්‍රි-(ආ + උභ d. හු. විතකෙක, විතකීයෙහි + නි) රැස්කෙරෙයි. එකතුකරයි.

ආයුහන. න-රැස්කිරීම, එකතුකිරීම.

ආයුහා. ඉ (ආයු + උභා) ජීවිතය, ජීවිත කාලය.

ආයුහින. නි-රැස්කල, එක්කායුකල.

ආයුහින. නි-කභිසර, දක්‍ෂ, ආශා.

ආයොග. පු-විශ්‍යය යෙදීම, යොගය, ප්‍රයොග කිරීම.

ආයොධන. න-යුඛය, සභිත්‍රාමය, යුඛිභුමිය.

ආර. පු-ඉදිකටුව, විදිනාකටුව, දුර.

ආරකතන. න-දුරකල, ඇත් කල, ඉවත් කල, “ආරකතනාහතතනාව කිලෙසාරින සො මුනි”

ආරකඛ. නි-(ආ + රකඛ) ආරක්‍ෂාව, රැකීම.

ආරකඛා. ඉ-ආරක්‍ෂාව.

ආරක්ෂක. පු-ආරක්ෂා කරන්නා, රක්ෂා කරන්නා.

ආරක්ෂා දෙවතා. ඉ-ආරක්ෂක දෙවතාවන්.

ආරක්ෂා පරිවාර. න-ආරක්ෂා පිරිවර.

ආරක්ෂාබිඤ්ඤ. ආරක්ෂාකරණය.

ආරක්ෂික. පු-රකින්නා, ආරක්ෂාකරන්නා.

ආරක්ෂිත. ති-රක්ෂාකළ, රැකි.

ආරක්ෂිතූ. පු. ක්‍රි-රකින්නට.

ආරක්ෂකයා. ආරක්ෂාකටයුතු, රැක්කයුතු.

ආරක්ෂා. අ-දුරාචාර්යෙහි, දුරැයි, ඇතැයි.

ආරක්ෂාව. පු-පිත්තල, “රසනමෙබ මිසෙසාචා කතං භාරකුටං”.

ආරක්ෂා. පු-(ආරා + අග්‍ය) හිදිඅග, ඉදිකටුඅග.

ආරක්ෂකොපි. ඉ-ඉදි අග කෙළවර, ඉදිකටු මුත්ත, “ආරක්ෂකොපි හිතතුදදන මහතං”.

ආරක්ෂක. න-අරක්ෂයෙහිවූ, වනයෙහිවූ, වනය, කැලාව.

ආරක්ෂක. ති-වනයෙහි වසන.

ආරක්ෂකික. පු-වනවාසියා, වනවරයා, වනයට අයත්.

ආරක්ෂකිකතා. ති-වනවාසි බව, වනයෙහිවූ.

ආරක්ෂකිකාබ්‍ය. න-(ආරක්ෂක + ඉක + අබ්‍ය) වනයෙහි විසීමෙන් රකිනා අබ්‍යයක්, ආරක්ෂකිකවූතබ්‍යය.

ආරක්ෂකි. ති-රදනාලද, සලකුණුකරණ ලද.

ආරක්ෂක. පු-කාලය, යුගය “වසාරතෙන හිතඤ්ඤාං ආගව්‍යනන”.

ආරක්ෂක. ති-නො ඇලිනු, වැළකුනු, ඉවත්වුණු.

ආරක්ෂක. ඉ-නො ඇලීම, වැළකීම, “ආරක්ෂිතරිති පාපා මජ්ඣිමනිකායෙ”.

ආරක්ෂක. අ-දුරින්, සම්පූර්ණයෙන්,

ආරක්ෂක. ති-පටන්ගන්නා ලද, ආරම්භකළ.

ආරක්ෂකික. න-ආරාධිතසිත් ඇත්තා.

ආරක්ෂකික. පු, න-පටන්ගන්නා ලද වියැසිය.

ආරක්ෂක විශිෂ්ටත. පු-පටන්ගන්නා ලද වියැසිරහය.

ආරක්ෂාලි. න-කාභිදිය.

ආරක්ෂා. න-හිදිමල, ඉදිකටු මග, සුවිමාගිය.

ආරක්ෂා. පු. ක්‍රි-පටන්ගෙන, ආරම්භකොට.

ආරක්ෂා. පු. ක්‍රි-අරබයා, කරුණුකොටගෙන.

ආරක්ෂා. ක්‍රි-(ආ + රහ d. හු. රාහසෙය, උත්සාහයෙහි + ති) උත්සාහ කරයි.

ආරක්ෂා. ක්‍රි-(ආ + රහ d. හු. ආරම්භ, ඇරඹීමෙහි + මි) අරඹීම, පටන් ගනිමි. ආරම්භ කරමි.

ආරම්භ. පු-ආරම්භය, පටන් ගැනීම, උත්සාහය. ක්‍රියාව-වාක්‍යාදීන්ගේ විකොපනය, වාක්‍යාදීන්ගේ කැපීම, බිඳීම ආදිය.

ආරම්භාවානු. ඉ-ප්‍රථමාරබ්‍යවිසයීය, පළමු වෙන් පටන්ගත් විසයීය. විසයීය.

ආරම්භාවවය. පු-විසයීප්‍රත්‍යය, විසයීහෙතුව.

ආරම්භාවයු. ඉ-විසයී ඉපදවීමට කාලය.

ආරම්භ. න ඇලීම, සිත් ඇලීම.

ආරම්භ. න-අරමුණ, කාරණය, ගොවරය.

ආරම්භ කුසල. පු-අරමුණු දැනගැනීමෙහි දක්ෂබව.

ආරම්භණපනිජකාන. න-(ආරම්භණ + උප + ති + කාන)

ආරා. අ-දුරාචාර්යෙහි, දුරැයි, ඇතැයි.

ආරා. ඉ-හිදි, විදිනා කටුව, සොම්මරැන්ගේ සැත්කටුව.

ආරාවාර. පු-(ආර + ආචාර) දුරැවූ ආචාරය, බැහැර ගිය යහපත් හැසිරීම.

ආරාවාරි. පු-දුරැවූ යහපත් ආචාර ඇත්තා. ආචාර තැත්තා.

ආරාබ්‍ය. පු-(ආ + රාච + භව=අක) ආරාධනා කරන්නා, සතුටු කරන්නා.

ආරාබ්‍ය. න-සතුටු කිරීම, සිඟිය, ප්‍රාප්තිය පැවරීම.

ආරාබ්‍ය. ඉ-ආරාබ්‍යය, සේවාව.

ආරාබ්‍යාපෙඬ. පු-සතුටු කරවනු කැමැත්තේ සතුටු කිරීම, බලාපොරොත්තු වන්නේ, ආරාධනා පෙඬො මඤ්ඤසරෙත ගායි.

ආරාධනීය ප්‍ර-ආරාධනා කටයුතු, ඇමතිය යුතු.

ආරාධිත. ති-ආරාධනා කරණු ලැබූ, පවරණු ලැබූ.

ආරාධෙති. ක්‍රි-(ආ+රාධ d. දි. සංඝිසියං සිදුකිරීමෙහි+ණෙ+ති) ආරාධනා කරයි.

ආරාම. ප්‍ර-අභිරමනය, උපවනය, නුවරට නුදුරුව රොපනය කළ උද්ඝනය, ආශ්‍රමය.

ආරාමඋපවාර. න ආරාම උපවාරය, අරම අසල, අරම ලග, ආරාමයේ පරික්ෂෙපය, "අනුජාතාමි හිකකවෙ ආරාමෙ ආරාමුප වාරෙ ජනනං ධාරෙතුං."

ආරාමගොතිසාදික. පු-ප්‍රාකාර, හිතති ආදියකින් වට කොකළ ආරාමය ගොති සාදිකා යයි කියති, එය ආරාමගොතිසාදිකා, විහාර ගොති සාදිකා යයි දෙවැදූරුම් වේ.

ආරාමගොපක. පු-අරම්පල්ලෝ, ආරාම ආරක්ෂකයෝ.

ආරාමටඨ. පු-ආරාමයෙහි පිහිටි, අරමෙහි තුබූ.

ආරාමකථා. ඉ-ආරාම වස්තූන් පිළිබඳ කථා, අදින්නාදුන පාරාජිකාවෙහි ආරාම පිළිබඳ විනිශ්චය.

ආරාමදෙවනා. ඉ-අරම්දෙවියෝ, පුෂ්පාරාම, එලාරාමයන්හි වසන දෙවියෝ.

ආරාමපච්චන්තන. න-ආරාම නුවමාරුව, අරමකින් අරමක් පරිවර්තනයකර ගැණීම.

ආරාමපාල. පු-උයන් ගොවුවෝ, ආරාම පාලකයෝ.

ආරාමරාමණෙය්‍යක. න-ආරාමයන් ගෙන් සිත් ඇලවීම් ඇති, පුෂ්පාරාම එලාරාම යන්ගේ සිත්කලු බව.

ආරාමවණු. න-අරම් බිම්, ආරාමවසනු, පස් විසි ගරු භාණ්ඩයන්ගෙන් එකක් "අරාම වණු තාම තෙසං යෙව ආරාමානං අන්‍යාය පරිවර්ජිකා සපිකොකාසෙ.

ආරාමසාමික. පු-අරම් හිමියා, ආරාමය කළ නැතැත්තා පුෂ්පාරාම-එලාරාමයෙහි අයිති කාරයා.

ආරාමකිවම. න-ආරාම පිළිබඳ කටයුතු.

ආරාමනා. ඉ-අභිරමන භාවය, ඇලීම්බව.

ආරාමපාල. පු-උද්ඝන පාලකයා ආරාම පාලකයා.

ආරාමවණු. පු-ආරාම භූමිය.

ආරාමරොපන. න-උයන්වතු රොපනයකිරීම.

ආරාමික. පු-ආරාමයෙහි නිසුකනය, ආවාසිකයා, ආරාමයෙහි වසන්නා.

ආරාමකිනී. ඉ-ආරාමයෙහි වසන්නී.

ආරාමරොපන. න-උයන්වතු රොපනයකිරීම.

ආරාව. පු-හඬ, නාදය, සොෂාව.

ආයිය. පු-ආයතියන්ට අයිති, ආයතියන් පිළිබඳ.

ආයියජාති. ඉ-ආයතීජාතිය.

ආයිය්‍ය. න-(ඉසි ශබ්දයාගේ ඉකාරයට ආ ආදෙශයි. රිආගමයි. සකරද්විතතයි.) සෘෂි හුගේ සවභාව. සෘෂිහට අයත් දෙය.

ආරූප්‍ය. න-අරූපයෙහි වූ, අරූතලයෙහිවූ,

අරූප්‍යතල. න-අරූතලය, අරූපිලෝකය,

ආරූප්‍යසමාධි. ඉ-අරූපාවචරය පිළිබඳ සමාධිය.

ආරූණණ. න-වැළපීම, කැගැසීම, විලාපකීම.

ආරූය්‍ය. පු ක්‍රි-(ආ+රූ. d. නිහට යා ආදෙශයි.) ආරූසී, නැගී.

ආරූහති. ක්‍රි-(ආ+රූ. d. භූ. ජනනෙ, ඉපදීමෙහි+ති) ආරූසිවෙයි, නැගෙයි.

ආරූහන. න-නැගීම, ආරූසිවීම.

ආරූග්‍ය. න-නිරෝගි බව, ආරෝග්‍ය භාවය,

ආරූලා. පු-(ආ+රූ. d. ධාතුකෙරෙන් වූ න හට හ ආදෙශයි. හ හට ල ආදෙශයි) නැගුනු, ආරූසිවන ලද.

ආරූලා භජි. ඉ-ඇතුපිට නැගුනු, හස්තා රූඛව.

ආරූහ. න-නැගීම, වැඩීම, පලුපීම.

ආරෙවන. පු-ඇහල, ඇසල ගස.

ආරොග්‍ය. න-නිරෝගි බව, නිරෝගි සවභාවය.

ආරොග්‍යමද. පු-නිරෝගි භාවයෙන් මත්වීම, නිරෝගිකම නිසා ඇතිවන මත් ගතිය.

ආරොගතා. ඉ-නිරෝගිබව, ආරෝග්‍යභාවය.

ආරෝහ කමපද. ඉ-ආරෝහ්‍ය සමපන්නිය,
සැපත,
ආරෝවන. න-දුන්වීම, ඇහවීම, විඤ්ඤාපනය,
ආරෝවාපන. න-දුන්නවීම.
ආරෝවිත නි දන්වන ලද, හඟවන ලද.
ආරෝවාපෙකා. නි. පු. ක්‍රි-දන්වා, සැලකරවා.
ආරෝවෙති ක්‍රි-(ආ+රැව. d. වු, රෝවනෙ,
රැවිකිරීමෙහි+ණෙ+ති) දන්වයි, හඟවයි.
ආරෝවෙකා. පු. දන්වා, හඟවා, විඤ්ඤාපනය
කොට.
ආරෝදනි. ක්‍රි-(ආ+රැදි. d. හු. අස්සුචීමො
වනෙ, කදුලුහෙලීමෙහි+ති) හඬයි, අඬයි.
ආරෝදන. න-හැඬීම, කදුලු වැඬිරවීම.
ආරෝදිත. නි-හඬනා ලද, ඇඬු.
ආරෝපන න-ආරැසීම, නැගීම, පිහිටුවීම.
ආරෝපිත. නි-ආරෝපනයකල, නැගීමකල.
ආරෝපෙති. ක්‍රි-(ආ+රැප. d. වු. රෝපණෙ,
රෝපණයෙහි+ණෙ+ති) රෝපණයකරයි,
ඉදුවයි, සිටුවයි.
ආරෝපෙකා. පු. ක්‍රි-නංවා.
ආරෝහ. පු-උස. දිග, නැගීම, වැඩුනු මස්
පිඬු ඇති.
ආරෝහකමවු. උස හා ඊට සුදුසු පලල.
ආරෝහණ. න-නැගීම, උස, දිග හිණීම.
ආරෝහණිය. පු. න-නැගිය යුත්ත. ඉණීම
තරප්පුව.
ආරෝහනි. ක්‍රි-(ආ+රැහ. d. හු. පාතුහාවෙ,
පහලවීමෙහි+ම+ති) නගියි, ආරැසවෙයි.
ආරෝහපටිනාහ පු-දිග හා වට ප්‍රමාණය.
ආරෝහස. පු-(ආරෝහ+අස) අසු පිට
යන්නා.
ආරෝහනී. ඉ-(ආරෝහ+හනී) ඇතු පිට
යන්නා.
ආරෝහපටිනාහ. පු-උස හා පුළුල්, සුදුසු
උස මත ඇති.
ආරෝහිකා. පු. ක්‍රි-නැගී, ආරැසවී,
ආල. න-හිරියල්

ආලක. පු-ගාල, ගොවුද.
ආලකමක. ඉ-වෙසවුණි රජුගේ එනම් උයන.
ආලකා. ඉ-වෙසවුණි රජුගේ එනම් රාජ
ධානිය.
ආලගෙහනි. ක්‍රි-(ආ+ලග d. හු. සබ්බෙහ
ඇලීමෙහි+ණෙ+ති) ඇලෙයි, එල්ලෙයි.
ආලගෙහකා. පු. ක්‍රි-එල්වා “පත්තං වෙලගෙහ
ආලගෙහනි.”
ආලපනි. ක්‍රි-(ආ+ලප. d. හු. වාකො, කීමෙහි
+ති) ආදිකොට කථාකරයි. අමතයි.
ආලපන. න-ආමන්ත්‍රණය, පළමුකොට කථා
කිරීම, ඇමතීම.
ආලපනතා. කථා සහිත, තමා උසස් කොට
බිණිම සහිත.
ආලපිත. නි-ආමන්ත්‍රණය කල, ඇමතු, බිණු.
ආලමි. න අරමුණ, ගොවරය, එල්බීම.
ආලමිණ න-අරමුණ, එල්ලීම, හේත්තුම්,
ගොවරය.
ආලමිනි. ක්‍රි-(අ+ලමි d. හු. ආවතංසනෙ,
එල්ලීමෙහි+ති) එල්ලෙයි, හාත්සිවෙයි.
ආලමිණ දණඩ. පු එල්ලෙන දණඩ, සැර
යටිය.
ආලමිණඑලක. න-හේත්තුවන ලැල්ල
හාත්සිවන පුවරුව.
ආලමිණබාහු. න-එල්ලෙන අත්වැල,
ආලමිණරැකක. න-එල්බ හිඳිනා රැක.
ආලමිර. පු-පණබෙරය, කොලාහලය.
ආලමිත. නි-එල්ලන ලද, එල්ල.
ආලය. පු-තෘණාව, අපෙක්‍ෂාව, ගෙය.
ආලයරත. නි-පස්කම් සැපතෙහි හා තෘණ
වෙති ඇලිණු.
ආලයනි. ක්‍රි-(ආ+d. දි. සිලෙසනෙ, ඇලී
මෙහි+ය+ති) ඇලය කරයි, ඇලෙයි.
ආලයරාම. පු-තෘණාව වස්තූන්හි ඇලීම.
ආලයසමුග්ගත. පු-තෘණාව නැති කිරීම.
ආලයාහිනිවෙස. පු-ආලයෙහි ඇතුළත්වීම.

ආලමාල (ක). පු-නෝතැනි, ගස්මුල් සෝදු නොයාම පිණිස ගසවටේට බඳනා වැටිය.
ආලවි න-එනම් රට, එනම් ජනපදය, අලවි නුවර.

ආලසා. පු-අලසයා, මැලිතැනැත්තා.

ආලසා. න-අලසභාවය, මැලිබව.

ආලසානානුසයාග. පු-අලස භාවයෙහි යෙදීම.

ආලසායනා. ඉ-අලසබව.

ආලසිය. ත-ආලසායය, අලසබව.

ආලසියාහිනුන. ති කුසිතකමින් මඩනාලද, අලසකමින් මඩනාලද.

ආලාන. පු-ගිනිපෙනෙල්ල.

ආලාන. ත-සතුන්බදින වැඟ.

ආලාප. පු සමානාත්මය, කපාකිරීම, පළමු වචනය, “ආලාපොනාම පඨමවචනං”

ආලාපන. න-කපාකරගැණීම, මනාකපාව.

ආලාරපමා. පු-වක්වු නිලවණ් දිසිඅක්ෂිපත්, නැමුණු නිල්වන් දික් ඇස්පිහාටු.

ආලාහන. න-සොකොන, සුසානගුමිය.

ආලි. පු-ගෝනුස්සා. ඉ. මියර, නියර. යෙහෙලි

ආලික. න-බොරා, මිට්තා.

ආලිබනි. ක්‍රි-(ආ + ලිබ d. භූ. ලෙබනෙ, ලිවීමෙහි = ඉරි ඇදීමෙහි + ති) ලියයි, ඉරි අදියි.

ආලිබන. න-ලිවීම, ඉරි ඇදීම.

ආලිබිත. ති ලියන ලද, ඉරි අදිනලද.

ආලිබිග. පු-මිහිගුබෙරය, මාදබිගහෙරිය.

ආලිබිගන. න-වැලදගැන්ම, බදුගැන්ම. ප්‍රිය වචනය.

ආලිබිගනි. ක්‍රි-(ආ + ලිබන d. භූ. ලිබනෙ, වැලදගැනීමෙහි + ති) වැලද ගණියි, ඔතයි.

ආලිබිගිත. ති-වැලදගන්නා ලද, ඔතන ලද.

ආලිබිගනි. ක්‍රි-(ආ + ලිබන d. මු. විතනක්‍රියෙ, සිතියම් කිරීමෙහි + නෙ + ති) වැලදගණි, ඇලෙයි.

ආලිතන. ති-දල්වනලද, දිලිසෙන ලද, තැවරා, ගැ,

ආලිඤ. පු-අක්දෙරිය, ප්‍රකෝෂය, නිසවත්ත, ගෙයිපිළ, කසියෝරාව, බරාදය. “පසා-ණ්පසනාලිඤ පමුබද්ධාර බකිනං.” ගෙයි ඉදිරිපැත්තේ ශාලාව, ඉස්තෝජපුව.

ආලිපනි. ක්‍රි-(ආ + ලිප d. වු. ලිපනෙ, ආලෙපනය කිරීමෙහි + නෙ + ති) ගැමකරයි, තවරයි.

ආලිමපනි. ක්‍රි-(ආ + ලිප d. වු. ලිපනෙ, දුල්වීමෙහි, ගිනි මෙලවීමෙහි + ති) ගිනි-දල්වයි, මොලවයි.

ආලිමපන. ත-දුල්වීම, ගිනිදුල්වීම, ගැම, තැවරීම.

ආලිමපිත. ති දල්වන ලද, මොලවන ලද, ගෘහලද.

ආලිමෙපනුං. අ - ගිනිතබන්ට, තවරන්ට, ගාන්ට.

ආලු. න-ගෝලාකාර පැලෑටි වර්ගයක්.

ආලිමෙපනා. පු - ක්‍රි - ගිනිතබා, ගිනිදල්වා, තවරා, ගා.

ආලුක. ති-පහසුවෙන් වෙනස් විය හැකි, ඉක්මනින් දූතෙන ස්වභාවයක් ඇති, හිතට වැදියන,

ආලුසා. න-(ආලොප + න්) පිටු, පිණ්ඩය.

ආලුප. න-කැමට සුදුසු මුල්වර්ගයක් (රාමු)

ආලුමපනි. ක්‍රි-(ආ + ලුමප d. භූ. ලුමපනෙ, ඇදීමෙහි, කැපීමෙහි + ති) කබයි, අදියි.

අලුමපකාර. පු-ආලොපකරණය, බත්ගුලි-කිරීම.

ආලුල. පු-කැලඹීම, කැලනීම, අපිරිසිදුවීම,

ආලුලමාන. ක්‍රි-වි-කලඹනුලබන, කමපාකරණු ලබන.

ආලුලනි. ක්‍රි-(ආ + ලුල d. භූ. මළනෙ, කැලඹීමෙහි + ති) කලනයි, මළනයකරයි, කලඹයි.

ආලුලිග. ති-කලත්තන ලද, කලඹන ලද, කමපාකරණලද.

ආලුචකඤ. පු-කැමටගන්නා එනම් අලවර්ගය.

ආලෙප. පු-ආලිමපනය, ගැම, තැවරීම, “එකෙනෙව ආලෙපන අපකබ්බි.”

ආලෝපන. න-ගැම, නැවරීම, වැකීම.

ආලෝපෙති. ක්‍රි-(ආ+ලිප d. වු. ලිම්පනෙ, ගැමෙහි+ණේ+ති) ගායි, ආලිම්පනය කරයි.

ආලෝක. පු-රශ්මිය, ප්‍රභාව, එළිය.

ආලෝකකර. පු-එළිය ගෙන එන්නා, ආලෝකය කරන්නා.

ආලෝකනි. න-බැලීම, නිරීක්ෂණය.

ආලෝකරණ. ති - එළියකරණ, ප්‍රභාමත් කරණ.

ආලෝකනීය. ති-දැක්කයුතු, දැකීමට සුදුසු.

ආලෝකද. පු-එළිය දෙන්නා, රශ්මිය දෙන්නා.

ආලෝකසංකෘත. ඉ-යම්වයනුවක් පිළිබඳව පවත්නා, ආලෝකය පිළිබඳව පවත්නා සංඥාව.

ආලෝකකසිණ. න-ආලෝකකසිණය, දශ-කසිණයන්ගෙන් එකක්.

ආලෝකසංකී. ඉ-කවුළුදොර, ජනෙලය.

ආලෝකදක්ෂන. ති - එළියදැකීම, රශ්මිය දැකීම.

ආලෝකචරණ. ති-ආලෝකය තීරවීම, රශ්මිය විහිදවීම.

ආලෝකබහුල. පු - සමස්ත (ආලෝකය) දැකීම.

ආලෝකිත. ති-ඉදිරිබලන ලද, නිරීක්ෂණය කල.

ආලෝකිතවිලෝකිත. ති-ඉදිරිපසු බලනලද, ආලෝකි. පු-දක්නා නැතැත්තා.

ආලෝකෙති. ක්‍රි-(ආ+ලෝක d. වු. දක්ෂනෙ, දැකීමෙහි+ණේ+ති) ආලෝකනය කරයි, බලයි.

ආලෝප. පු-බත්පිඩ, බත්ගුලිය, ආභාරය.

ආලෝවන. න-දැකීම, බැලීම, විමසාබැලීම,

ආලෝපික. පු-ආලෝපයෙන් යුත්, (බත්) පිඩකින් යුතු.

ආලෝල. පු-කැලඹීම, කම්පාව, චලනය කොට්‍රාහලය.

ආලෝලනි. න-කම්පාවීම, චලනයවීම.

ආලෝලිත. ති-අලලන ලද, කම්පාවන ලද

ආලෝලෙනන. ති-කලතමින්,

ආලෝලෙති. ක්‍රි-(ආ+ලෝල d. වු. උම්මා-දනෙ, ලෝල්වීමෙහි, උම්තුම්වීමෙහි+ණේ+ති) අලලයි, කලඹයි.

ආලුකා. පු-කටුව, හෙල්ල, තුඩ

ආවජ්ජ. ති-ආවජ්ජාව, ලාමකදෙය.

ආවජ්ජති. ක්‍රි-(ආ+වද d. භූ. වචනෙ, කීමෙහි වද=වජ්ජ+ති) තිකුබෙණෙයි. ලාමක කොට කියයි.

ආවජ්ජන. න-ආවජ්ජාව, බැලීම.

ආවජ්ජිත. ති-ආවජ්ජනා කරණලද, බලනලද

ආවජ්ජිකා. පු-ක්‍රි-ආවජ්ජනාකොට, මෙනෙහි කොට.

ආවජති. ක්‍රි-(ආ+වද d. භූ. වචනෙ, ඇතුල් වීමෙහි+ති) ඇතුල්වෙයි.

ආවට. පු-ආවාත, වසනලද, බැයගත්, “තමොකබ්බෙන ආවටා.”

ආවට්ඨ. පු-ආවර්තනය, කරකැවීම, දිය-සලාව, දියසුලිය.

ආවට්ඨති. ක්‍රි-(ආ+වට්ඨ d. භූ. ආවතනනෙ, වටකිරීමෙහි+ති) වටකරයි, කරකැවෙයි.

ආවට්ඨන. න-ආවර්තනය, පෙරලීම. කර-කැවීම,

ආවට්ඨනා. ඉ-පරිවර්තනය, පෙරලීම.

ආවට්ඨනාවලි. ඉ-භූද්‍රාවක වැල, නවගුණ වැල

ආවට්ඨද්වාර. න වසනලද දොරඇති.

ආවට්ඨනය. -එකම අභිය නවත් අභියන්ති ආවතීනය වීම (පරිවතීනයවීම).

ආවට්ඨභාර. පු-යම් භාරයෙක දෙශනාරූපවූ ධර්මයේ සභාග විසභාග ධර්මවශයෙන් ආවතීනය කරණු ලැබීම.

ආව. d. භූ. අවදාරණ, නිශ්චයෙහි, ආවති, නිශ්චයකරයි.

ආවති. ක්‍රි-(ආව d. භූ. අවදාරණ, නිශ්චයෙහි +ති) නිශ්චයකරයි.

ආවනන. ති-ආපසු නැමුණු, පෙරලා කර-කැවුනු, ආවතීනය, කරකැවීම.

(4928)

ආවහනක. පු-ආවහිකයා, අනුකූලව-
හැසිරෙන්නා, එකඟව පවත්නා තැනක්තා

ආවහනති. ක්‍රි-(ආ + වහ d. හ. වහනනෙ,
පැවැත්මෙහි + ති) අවහිනය වෙයි. පෙර-
ලෙයි. පවතියි.

ආවහනමාන. ති-කැරකෙමින්, ආවහිනය
වෙමින්.

ආවහනික. ති-අවස්ථාවට සුදුසු, කාලොචිත
මූලික නාම ප්‍රභේදයෙකි, බලිවද්ද, වවොරා,
දමො යනාදිය මෙනි

ආවහනික. ති-පෙරලෙන ලද, පරික්‍රමණය
වන ලද.

ආවහනන. න-ආවහිනය, කරකැවීම, ලඟව
ඇදගැනීම.

ආවහිනිමායා. ඉ-තමාලඟට ඇදගන්නා
මායාව.

ආවසති. ක්‍රි-(ආ + වස d. හ. වස බිජ්
විනිකෙටෙ, බිජුවැටිරීමෙහි + ති) බිජුවපුරයි
බාහ්‍යරොපනය කරයි.

ආවසන. න-වැටිරීම, බාහ්‍යරොපනය

ආවර. පු-ආවරණය, වැසීම, ඡාදනය.

ආවරණ. න-වැසීම, මුඛගතීරීම.

ආවරණතා. ඉ-වැසීම් භාවය, මුඛගතීරීම්
භාවය,

ආවරති. ක්‍රි-(ආ + වර d. හ. සාවරණේ,
ආවරණය කිරීමෙහි + ති) ආවරණයකරයි.
අසුරයි.

ආවරණිය. පු-ආවරණයකටයුතු වැසියයුතු.

ආවරණියබමම. න-ආවරණය කටයුතුබව,
පඤ්චනීවරණ.

ආවලි. ඉ-වෘක්ෂාදීන්ගේපෙළ, පබ්බතිය.

ආවසනන. පු-වාසයකරන්නා, නිවසන්නා.

ආවසති. ක්‍රි-(ආ + වස d. හ. නිවාසෙ, වාසය
කිරීමෙහි + ති) වෙසෙයි, වාසය කෙරෙයි.

ආවසථ. පු-වාසස්ථානය, ආවාසය, ගෙය,
වාසය, විශ්‍රාමශාලාව.

ආවසථාගාර. න-ලගිනා ගෙය, ඔවරක,
වසනාගෙය.

ආවසථවිවර. න-ඔසප් වූ මෙහෙණතට
පාවිච්චියට දෙන සිවුරු.

ආවසන. -විසීම, වාසයකිරීම.

ආවසිත. ති-වාසයකළ, විසූ.

ආව. න-දුක්, අභාග්‍යය, ආවාසනාව.

ආවහ. පු-බරඉසිලීම.

ආවහසුබ. පු-සැපඵලවීම, සුව ගෙණ දීම.

ආවහති. ක්‍රි-(ආ + වහ d. හ. පාපණේ,
පැමිණීමෙහි, ඉසිලීමෙහි + ති) පැමිණෙයි,
රිසුලයි

ආවහන. න-ඉසිලීම, උච්චනය.

ආවහනක. පු-උසුලන්නා.

ආවහාති. ක්‍රි-ආවහති බලනු.

ආවාට. පු-බිම සාරණලද වළ, වළ.

ආවාටකච්ඡප. පු-වළෙහි වූ කැස්බාවා

ආවාප. පු-උදන, ලීප, පෝරනුව.

ආවාර. පු-වැලැක්ම, ආවරණය.

ආවාරෙති. ක්‍රි-(ආ + වර d. වූ. ආවරණේ,
වැලැක්මෙහි + ති) වලක්වයි, ආවරණය
කරයි.

ආවාස. පු-වාසස්ථානය, ලැගුම්ගෙය, ගෘහය.

ආවාසකප්ප. අකැප දහ වස්තුන්ගෙන් එකක්.

ආවාසමච්ඡිය. පු-ආවාසගැණ මසුරුවීම.

ආවාසපලිබොධ. පු-ගෘහයන්හි දෛශ,
ආවාසයන්හි දෛශ.

ආවාසික. පු-ආවාසයෙහි වසන්නා, නෙවාසි
කයා “ආවාසගෙනුකං වා මච්ඡරියං ආවාස
මච්ඡරියං”

ආවාසසප්පාය. පු ආවාසයන්හි සුදුසු කම,

ආවාහ. පු-පුරුෂයෙකුට කන්‍යාවක් ගෙණ
රීම, අන්ගෙදරකින් දරිකාවක් ගෙණ රීම
ආවාහයයි. අන්‍යයකුට දීම විවාහයයි.

ආවාහන. න-ආවාහකිරීම.

ආවාහ විවාහ. පු-ආවාහ සහ විවාහ බලනු.

ආවි. අ-ප්‍රාදුභාවයෙහි, ඉදිරිපිට, සමමුඛයෙහි.

ආවිට්ඨ. ති-අමනුෂ්‍යාදීන් විසින් ආවෙසවන
ලද, වාසයකළ.

ආවිජ්ඣාති. ක්‍රි-(ආ + විද. d. දි. විජ්ඣනේ,
විදීමෙහි + ති) විදිය, දෙපලකරයි.

(4976)

ආවිජ්ඣාන. ත-විදිම.

ආවිජ්ඣානක. පු-විදිත්තා, හිදිවිදිත කටුව.

ආවික්ඛන්. න-ඵල්ලීම, තමා ලඟට ඇදීම, වෙතට ඇදීම.

ආවික්ඛන්තරජ්ජු. න-ඵල්ලෙන රැන,

ආවි වා රහො. අ-සම්මුඛයෙහි හෝ අසම්මුඛ-
යෙහි (රහසිගතව)

ආවිකම්ම. ති-පාභාදිලි කිරීම, පහළ කිරීම,

ආවිකරොති. ක්‍රි-(ආ+වි+ කර. d. න.
කරණේ, කිරීමෙහි+ති) පහළ කරයි,
ප්‍රකාශ කරයි.

ආවිකාතබ්බා. ති-පාවසිය යුතුය, කිවයුතුය,
“සත්ති ආපත්ති ආවිකාතබ්බා”

ආවිඛ. ති-දමනලද, හෙලනලද, විදිනලද.

ආවිභාව. පු-ප්‍රකාශය, වාසුම්භාරීම, ප්‍රකටවීම.

ආවිල. ති-මලිතජලය, කාලඕම, වංචලය
ප්‍රසන්න නොවන, නොපාභාදිලි.

ආවිලතන. ත-කැලඹුනු සිත, වංචල සිත.

ආවිලතන. න-කැලඕම් බව, වංචල භාවය.

ආවිසති. ක්‍රි-(ආ+විස. d. භූ. පවෙසෙ,
ප්‍රවෙශ වීමෙහි+ති) ප්‍රවෙශ වෙයි. ඇතුළත්
වෙයි.

ආවුක. පු-(ආ+අව. d. රක්කතෙ, රැකීමෙහි
+ ණුක) රක්කාකරන්නා.

ආවුණති. ක්‍රි-(ආ+වා. d. යු. සංවරණේ
ආවරණයෙ+උණ+ති) සංවරණය කරයි.

ආවුඤ්ඤා. ති-(අ+වස. d. න ප්‍රත්‍යයට උත්තා
දෙසයි,) වාසය කළ. විසු. “ඉදං භිතං
ජෙනවතං ඉසි සබ්බානිසෙවිතං ආවුඤ්ඤා
බම්බරාජෙන පිනිසංජනනංමම”

ආවුත. ති-අවුණනලද, වටකළ.

ආවුඛ. පු-ආයුධය, යහනුය.

ආවුඛ හත්ථ. ති-ආවුඛගත් අත් ඇති.

ආවුස්සන. න-ඉසිලීම, උසුලාගණයාම.

ආවුස්සමාන. ති-ජලවෙශයෙන් ගෙණයනු
ලැබීම.

ආවුසො. ආ-සමානසිත්ට ආමනත්‍රණය
කිරීමෙහි පවත්නා ශාසනික ව්‍යවහාරයක්,
ඇවැත්ති, පිත්තක, ආයුෂ්මත. “ආවුසො
ආනන්ද ඉමං සුභතං කත්ථ භාසිතන්ති.”

ආවේශ. මහත් වේශය.

ආවේශන. න-වෙලීම, එනීම.

ආවේශන නිබ්බේශන. ත උඛට සහ පහලට
වෙලීම.

ආවේශිත. ති වෙලන ලද, ඔතන ලද.

ආවේශිය. පු, ක්‍රි-වෙලා, ඔතා.

ආවේශෙති. ක්‍රි-(ආ+වෙශ d. වු. වෙශනෙ,
වෙලීමෙහි+ණ+ති) වෙලයි, ඔතයි.

ආවේණි. ඉ-පරමපරාව.

ආවේණික. ති-පරමපරානුගත, තම කුල
ගොත්‍රයට අයිති.

ආවේණිකභාව. කුලගොත්‍රයට අයිති බව,
පරමපරානුගත භාවය.

ආවේණිය. පු-ආවේණික බලනු.

ආවේණිසබ්බකම්ම. පු-පරමපරාවෙන් පැවැත
එනු ලබන සබ්බ කම්මයන්.

ආවේදනිය. ති-දත්විශයුතු, හැඟවිශයුතු.

ආවේනි. ඉ-ආවේණි බලනු.

ආවේදිත. ති-දත්වන ලද, හඟවන ලද.

ආවේධ. පු-විදිම.

ආවේධික. පු-විදිත්තා.

ආවේධිත. ති-විදිත ලද.

ආවේධිති. ක්‍රි-(ආ+විධ d. භූ. වේධනෙ,
විදීමෙහි+ති) විදිය.

ආවේධික නිබ්බේධික. පු-ආවේධික බලනු.

ආවේල(ල). පු-මුදුන් මල්කඩ. ශිෂ්ටවරණය.

ආවේල පිලකින. පු-ශිෂ්ටවරණ පැලඳීම.

ආවේලිත. ති-වෙලන ලද, ඔතන ලද.

ආවේලිත සිඛිතික. ති-වෙලනලද අං ඇති,
සරසනලද අං ඇති.

ආවේලිති. ඉ-මල් හා ශිෂ්ටවරණයන් පැළඳ-
ගත් තැනැත්තී.

ආවේස. පු-යක්‍ෂාදිත්තේ ආරූඝය. ආකල්පය,
ආකාරය. අභිනිවේසය.

ආවේසන. න-වේසය, ශිල්පශාලාව, ජීවත්වන
තැන, ගෙය, ශාස්ත්‍ර ශාලාව.

(5024)

ආවෙසන විකෘතිය. න-ඉදිකටු දිදල ආදිය තබන බඳුන, කුලාව.

ආවෙසික. ති-අමුත්තා, ආගනතුකයා.

ආවෙසිත. ත-ආවෙසවන ලද, ආකාර ගත්, ආස. d. හු. උපවෙසනෙ, හිදිමෙහි + ති. අසනි, හිදිසි, සම්පයෙහි හිදිසි.

ආසංස. පු-බලාපොරොත්තු ව, ආශාව.

ආසනන. ති-අඵනු, තදින් ආලයකළ.

ආසංසනි. ත්‍රි-(ආ + සංස. d. හු. - සංසනා, බලාපොරොත්තු විමෙහි + නි) බලාපොරොත්තු වෙයි.

ආසබ්බනිය. ති-සැක කටයුතු.

ආසබ්බා. ඉ-එකක් නිශ්චයකරගත නො-හැකිවීම, සැකය.

ආසංසා. ඉ-කැමැත්ත, ආශාව, බලා-පොරොත්තුව.

ආසංසුක. ති-බලාපොරොත්තු ඇති, ආශා ඇති.

ආසබ්බි. ති-සබ්බා ඇති, සැක ඇත්තා.

ආසබ්බිත. ති-සැකකළ, නිශ්චය නොකළ, මූලපටන් සැක කළ.

ආසබ්බිත පටිසම්බ්බිත. ති-සැක කළ, විශේෂ-යෙන් සැක කළ.

ආසබ්බ. පු-ඇලීම, ආසා කිරීම.

ආසබ්බි. ති ඇලීම් ඇත්තා, ආශාකිරීම් ඇති ආසබ්බ වචන. ත-අභිරුචි වචනය, ආසාවෙන් යුත් වචනය.

ආසංස. ති-ආසා සහිත, ආසා ඇති.

ආසක. ති-කැම ඇති, ආහාර සහිත.

ආසකතන. ත-ආහාර සහිත බව, කැම ඇති බව.

ආසබ්බනි. ත්‍රි-(ආ + සංස d. හු. පසංසනෙ, පැයසීමෙහි + නි) ප්‍රශංසා කරයි, පසසයි.

ආසබ්බා. ඉ-සුභප්‍රාථිකාව, ප්‍රශංසාව, පැයසීම.

ආසප්ප. පු ත්‍රි-(ආ + සප් + ප්‍රා=ය) ලගට පැමිණ, ගවා.

ආසප්පනි. -(ආ + සප්ප d. හු. සප්ප සබ්බෙ, ඇලීමෙහි + නි) ගටයි. සම්පයට පැමිණෙයි.

ආසප්පන. න-ලගට පැමිණීම.

ආසනන. ති-ආසනන, ඇලෙන ලද, ඇලුනු, ශාපකළ.

ආසනනි විකෘතිය. ත-ඇලීමක් නැතිබව, මඬය.

ආසනනි. ඉ-ආලය. ශස්ත්‍රය, ආයුධය, තාමණාව.

ආසනනි හව. පු-හවයෙහි ඇලීම.

ආසනි. ත්‍රි-(ආස d. හු. උපවෙසනෙ, හිදි-මෙහි + නි) හිදිසි, ලග හිදිසි.

ආසප්පි. ඉ-පමණ ඉකුත් දික්හඟලා පුටු, දික් හාන්සි පුටු.

ආසද. පු-ලංචීම. ලග හිද ගැණීම.

ආසනනි. ති-සම්පය, ලග.

ආසනනනිය. පු-ආසනනනියෙහිම සිටින්නෙකු ගෙණ කීම ආසනනනිය නම් මේ.

ආසන. ත-අස්ත, හිදිනා තැන, පුටු බත්කු කලාල ආදිය, හිදීම.

ආසන ශාලා. ඉ-අසුන් හල, හිදින ශාලාව.

ආසන අභිහාර. පු-ආසන පරිත්‍යාගය.

ආසන උපාගත. ති-අසුතෙහි වාහිටු, අසුන් ගත්, අසුන් පත්.

ආසනක. පු-තොවටිනා ආසනය, නිවාසනය.

ආසන පඤ්ඤාපක. පු-අසුන් පතවත්තා, ආසන පඤ්ඤාපකයා.

ආසන පටිකඤ්ඤා. පු-ආසන අත්හල තැනැත්තා, ආසන ප්‍රතික්ෂේපකයා.

ආසනශාලා. ඉ-හිදිනා ශාලාව, විශ්‍රාමශාලාව, දත්සැල.

ආසනික. පු-ආසන ඇත්තා, එකාසනය ඇත්තා.

ආසප්පිකා. ඉ-කුඩා පුටුව, තොවටිනා පුටුව.

ආසනිය. ති-හින්ද යුතු, ඉදගන යුතු.

ආසනුපගත. ති-(ආසන + උපගත) ආසනයට පැමිණි.

ආසප්පනා. ඉ-පසුබැසීම “නිවෙන්නුං අස-කෙකානති ආරමමණතො ඔසකකතීති ආසප්පනා” මහානිද්දෙසට්ඨ කථා.

(5071)

ආසන. පු-උතනම, ශ්‍රේණි, නිභිය, ශ්‍රේණි-ගවයා, උතනම ආවායසියා, උසනයාට අයිතිදේ.

ආසනට්ඨාන. පු-උසස් පදවිය, ශ්‍රේණිතනතුර.

ආසනි. ඉ-නිර්භය භාවය ඇති, කළා නොවන “ආසනිං වාචා භාසනි”.

ආසනිවාචා. ඉ-ශ්‍රේණි වචනය, නිර්භය වචනය.

ආසමාන. පු-ප්‍රාචීනා කරණු ලබන, බලා-පොරොන්තු වනු ලබන.

ආසමෙති. ක්‍රි-(ආ + සම d. දි. උපසමෙ, සං-සිදිමෙති + නෙ + ති) සංසිදුවයි.

ආසය. පු-අභිප්‍රාය + අවකාසය, ලගිනා ගෙය, වාසස්ථානය, ගෙය, සත්ත්ව සත්ත්වය.

ආසය විපනති. ඉ-අභිප්‍රාය විපනතිය.

ආසයති. ක්‍රි-(ආ + සි d. හු. සයෙ, සයනය කිරීමෙති + නෙ + ති) හොවයි, නිදයි.

ආසයානුසය. පු-ආසය හා අනුසය.

ආසය පොසන. පු-අභිප්‍රාය පොසණය කිරීම,

ආසයාස. පු-වත්තිය, ගින්න.

ආසයාසධිභාව. පු-ද්‍රව්‍ය-ගුණ දෙදෙනා ගේ අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධය, ද්‍රව්‍යය ආසය නම්, ආසධි නම් ගුණයයි.

ආසව. පු-කාමාශ්‍රව හවාශ්‍රව දෘශ්‍යාශ්‍රව අවිද්‍යාශ්‍රව යන සතර. පූයා, සාරව, සුරා, උපද්‍රවය.

ආසවකතිය. පු-කාමාදී ආශ්‍රවයන් ගේ ක්‍ෂය කිරීම, නිවණ.

ආසව නිරෝධ. පු-කාමාදී ආශ්‍රවයන් ගේ නිරෝධය, නිවැණය.

ආසවති. ක්‍රි-(ආ + ස d. ත. අභිසාවෙ, වැගිරීමෙති + ති) වැගිරෙයි, වහනය වෙයි, ගලාබසීයි.

ආසවසමුදය. න-කෙලෙසුන්ගේ හටගැනීම කෙලශෝභාපත්තිය.

ආසංස. පු-ප්‍රාචීනා සහිත, ආසා සහිත.

ආසංසක. පු-ප්‍රාචීනා කරන්නා බලාපොරොන්තු වන්නා.

ආසංසන. න-ප්‍රාචීනාව, ආසංසනය.

ආසංසනිය. පු-ප්‍රාචීනා කටයුතු.

ආසංසමාන. ති-ප්‍රාචීනා කිරීම සහිත, බලාපොරොන්තුවනු ලබන.

ආසංසුකි. ති-ආසංසක බලනු.

ආස සාන. ති-බලාපොරොන්තුවෙන, ආශාවන.

ආසා. ඉ-නාමණාව, ආසාව. කැමැත්ත.

ආසාඵල. න-අච්ඡිද්ධිය, දියුණුව.

ආසාපිකා. ඉ-ඉහළ, ඉහළ, ඉහළමැස්සා ගේ බිජු.

ආසාද. පු-ගැටීම, පිඩාව, හිරිහැරය.

ආසාදන. න-ගැටීම, පිඩාකිරීම, හිරිහැර කිරීම.

ආසාදනාපෙක්ඛ. පු-වොදනා කිරීම, ලජ්‍යා කිරීම බලාපොරොන්තු වූ.

ආසාදීත. ති-ගටන ලද, පිඩා කළ.

ආසාදිය. පු. ක්‍රි-සම්චනය කොට, ගටා.

ආසාදෙති. ක්‍රි-(ආ + ස d. වු. අසාදෙ, අසවාදයෙති + නෙ + ති) රසවිඳි, අසවාදනය කරයි.

ආසාවචෙජද. පු-ආශාව සිදීම, කඩින සිවුරෙහි ආශාව නැතිවීම,

ආසාර. පු මෙසයෙන් වැටෙන දිය පොද, මෙස බිඳු.

ආසාලා. පු. ඉ-අසල මාසය, උතුරුසල නකතින් යුත් මාසය.

ආසාලා. පු-පුච්ඡල උතුරුසල නකත්.

ආසාලාහනිකතන. න-අසල නැකත, අසල කෙළිය.

ආසාලා පුණණමා. ඉ-අසල පුණු පොහොය.

ආසාලා මාස. පු-අසලමාසය, අභාලමස.

ආසි. ක්‍රි (අස d. හු. භුමි. විමෙති. ඊ. අකාර දීඝීයි ඊ භ්‍රසායි) වූයේය, සිදුවූයේය.

ආසි. ඉ-ඉභවසතු ප්‍රාචීනාව, සපීදල.

ආසිකච්ඡි. ක්‍රි-(ආ + සිඤ්ච d. හු. සිඤ්චනෙ, ඉසීමෙති + ති) ඉසි, වත්කරයි.

ආසිකති. ති-හික්මෙනලද, හික්මුණු.

ආසිටිය. ති-ප්‍රාචීනා කළ, කැමති දෙයක් පෑතු, පතන, ඉෂට්‍රාචිතය.

ආසිටියන්. ප්‍ර-ආසිංසනාචීය, ප්‍රාචීනාව.

ආසිතන. ති ඉසින ලද, සෙවනයකළ.

ආසිතනක. ති-මිශ්‍රකළ, සෙවන, ඉසු.

ආසිතනපණ්ඩක පු-එනම් පණ්ඩක විශේෂය.

ආසිත. ති-ප්‍රාචීනාකළ, පෑතු, ආශ්‍රයකළ.

ආසිතබල. ති-ප්‍රාචීනා කටයුතු, ආශ්‍රය කටයුතු.

ආසිතනකුපඩාන. න-තඹ ආදි ලොභයෙන් කළ පා පුටුව, පෙළාව.

ආසිත්. ක්‍රි-(ආස + ත් + අජ්නනී මධ්‍යමපුරුෂ බ) ධ්‍රුවහුය.

ආසිවිස. ප්‍ර-සපියා, නාගයා. “වණේකිත් නාග රාජා ආසිවිසො.”

ආසිංසක ති-ප්‍රාචීනාකරන්නා, පතන්නා.

ආසිංසනි. ක්‍රි-(ආ + සිංස d. හු. ඉවජායං, කැමති විමෙහි, පැතීමෙහි) කැමතිවෙයි, පතයි.

ආසිංසන. න-ප්‍රාචීනාව, පැතීම, ඉසීම, ජලසෙවනය.

ආසිංසමාන. න-කැමතිවනු ලබන, පතනු ලබන, “ආසිංසමාන රූපොව කිසුන්ට ඉබ් මාගතො.”

ආසිංසනක. ප්‍ර-ප්‍රාචීනා කරන්නා, කැමති වන්නා.

ආසිංසනා. ඉ-ප්‍රාචීනාව, ආසංසනය, ආශාව.

ආසිංසනිය. පු. න-පැතිය යුත්ත, කැමතිවිය යුත්ත.

ආසිංසිතනන. න-ප්‍රාචීනාකටයුතු බව.

ආසිමති. ක්‍රි-(ආ + සිට d රූ. සෙවනෙ, ඉසි මෙහි + ති) ඉසියි, වගුරුවයි.

ආසිමන. න-ඉසීම, සෙවනය.

ආසිමිති. ඉ-ඉසීම, ජලසෙවය.

ආසිසි. ක්‍රි-(ආ + සිංස d. හු. ඉවජායං, කැමැති විමෙහි, ආසිසනි, ආසිංසනි, කැමැතිවෙයි.

ආසිවිස. පු-දරුණු විෂ ඇත්තා, සපියා.

ආසි. ඉ-සපිදළ, ඉෂටාචි ප්‍රාචීනාව.

ආසිනික. ති-අසුවක් ඇති, අසුවක් පිරුණු.

ආසිනිකා. ඉ-එනම් පැලෑටි වර්ෂයක්.

ආසිනිකපබල. පු-අසුවක් පුරුක් ඇති වේවැල් වර්ෂයක්.

ආසිදති. ක්‍රි-(ආ + සද d. හු. විසරණගතාව-සාදනෙසු, ගැලීම් ගමන අවසාන කිරීම් අච්ඡන්ති සද = සිද + ති) ගැලයි.

ආසිදන. න-ගැලීම, ගිලීම.

ආසිත. න-ලභට පැමිණීම, සම්පයට එලඹීම.

ආසින. පු-වැහැරීම, කෙටිවුවීම, කෘෂිම.

ආසියති. ක්‍රි-(ආ + සෙ d හු. බයෙ, ක්‍ෂය විමෙහි, එකාරයා ඊයාදෙසො + ති) කෘෂි වෙයි, කෙටිවුවෙයි.

ආසු. පු-වහා, හනික, ඉක්මනින්.

ආසු. ක්‍රි-(ආසු d. හු. හුවි, විමෙහි + උභ) උභය, සිදුවුහ.

ආසුග. පු-සුලභ, ශරීරය, වහා යන තැනැත්තා.

ආසුමනති. ක්‍රි-(ආ + සුහ d රූ. පහරණේ, ගැසීමෙහි + ති) දමාගසයි, විසිකරයි.

ආසුමිතිකා පු ක්‍රි-(ආ + සුමන + ඉ + කා) වගු රුවා, හෙළා.

ආසුමිහන. න-විසිකිරීම, දමා ගැසීම.

ආසුර. පු-බලල් පුණු.

ආසෙවති. ක්‍රි-(ආ + සි d හු. සෙවනය, සෙවීමෙහි + ති) සෙවනය කරයි, ආශ්‍රය කරයි.

ආසෙවන. න-සෙවනය, ආශ්‍රය.

ආසෙවමාන පු-සෙවනා ලබන, සේවනය කරණ.

ආසෙවිත. ති-සෙවනයකළ, ආශ්‍රයකළ.

ආසෙවිතමගහ පු-පුරුදුකළ මායිය, ආශ්‍රිත මායිය.

ආසෙවිත නිසෙවිත. ති-සෙවනා ලද, නිති සෙවනාලද, “පුබ්බකෙති මහෙසිති ආසෙ විත නිසෙවිතං.”

ආහ. අ-කිශේය.

ආහ. ක්‍රි (බ්‍රාහ්මාණ්ඩ පරොක්‍ෂා විහනනියෙහිදි ආහ ආදෙශ විමෙන් සිඛය) කිශේය. කියා.

ආහවම. පු. ක්‍රි-ගටා, හපා, සමන්ත කොට.

ආහවමවන. න-ගටා කියන වචනය, අනුන්ගේ සිත් රිදෙන පරිදි කියන වචනය.

ආහවමපාද. න-සවිකල පාද ඇති ආසනය. වල් හිස විද සිටුගත්වා කල පා ඇති ආසනය. “යො පන හික්කු සබ්බිකො විහාරෙ උපවිවෙහාස කුටියා ආහවම පාදකං මමං වා පිඨං වා සහසා අභිනිසී දෙයා වා අභිනිපජ්ජයා වා පාවිනතියං”

ආහවමවන. න-බුද්ධවචනය, බුද්ධදෙශනාව, සූත්‍රානනය. “අයං සුතතනො ජීන හාසිතො නාම”

ආහට. ති-ඵලවනලද, පමුණුවනලද, ගසන ලද, අතින ලද.

ආහටකාල. පු-ගෙණා කල, පැමිණවූකාලය.

ආහන. ති-රූහා කරණලද, තසන ලද, ගසන ලද.

ආහනවිතන. න-ක්‍රොධයෙන් නසන ලද විතනය.

ආහනක. පු-ගසනු ලබන්නා, වහලා.

ආහනති. ක්‍රි-(අ+හන d. හු. හිංසායං, නැසීමෙහි+ති) නසයි, හිංසාකරයි.

ආහනන. න-නැසීම, හිංසාකිරීම, මැරීම.

ආහයා. පු. ක්‍රි-ගෙණවුන්, ඵලවා.

ආහස්සං. ක්‍රි-(අ+හන d. හු. ධ.කුන්තයට සූජ ආදෙශ+ආ) ගසන්නෙමි. “ආහස්සං අමත දුදුහිං.”

ආහනකා. පු, ක්‍රි-නසා, හිංසා කොට.

ආහර. ක්‍රි-(අ+හර d. හු. හරණේ ගෙණ ර්මෙහි+ති) ගෙණ ඵව.

ආහරණ. න-ගෙණර්ම, පැමිණීම.

ආහරණක. පු-ගෙණ ඵන්නා, පමුණුවන්නා.

ආහරති, ක්‍රි-(අ+හර d. හු. හරණේ, ගෙණ යාමෙහි+ති) ගෙණඵයි, ඵලවයි.

ආහරහස්ස. පු-අතඉල්ලීම, නැගිසිටීම, අත දෙවයි අතිකෙකුගේ අත ඉල්ලීම.

ආහරහස්සක. පු-ප්‍රමාණය ඉක්මවා ආහාර අනුභව කල බ්‍රාහ්මණ වර්ගයක්, නැගිටීමට අත දෙවයි අතිකෙකුගේ අත අල්වා නැගිටින බමුණු ජාතියක්.

ආහරිකා. පු, ක්‍රි-ගෙණවුන්, ඵලවා, පමුණුවා.

ආහරිම. පු. ගෙණා යුතු, අරගණ ආයුතු.

ආහරාසෙයා. පු, ක්‍රි-ගෙත්වා.

ආහරිය. පු-ගෙණායුතු, අරගණ ආයුතු.

ආහව. පු-සුඛය.

ආහරෙයා. ක්‍රි-(අ+හර d. හු. හරණේ, ගෙණ යාමෙහි+යා) ගෙණ ඵන්නේය, ඵලවන්නේය.

ආහවන. න-යාගය, පිදීම, දනය

ආහවතිය. පු ඵනම් ගින්න, යාගගින්න, යාගකටයුතු දේ.

ආහාර. පු-වතුබ්බිධ ආහාරය, බත, කෑම, ප්‍රත්‍යය, හෙතුව, ගෙණර්ම.

ආහාරට්ඨ. ති-ආහාර බවට පැමිණීම.

ආහාරස්ස. ති-ආහාර පිණිස, ආහාර කාන්‍යය සිදුකා.

ආහාරකඛය. න-ආහාරක්‍ෂය, ආහාර අනුභවයක් නැතිවීම, දෙවියන්ට මරණය සිදුවන එක් අයුරක්.

ආහාරජ. ති-ආහාරයෙන් උපන්.

ආහාරට්ඨිතික. පු-ආහාරප්‍රත්‍යයෙන් ජීවත් වන්නා.

ආහාරට්ඨිතිකා. ඉ-ආහාරය නිසා පවත්නා. “සබ්බෙසත්තා ආහාරට්ඨිතිකා”

ආහාරපටිගහන. පු-ආහාර ලබා ගැනීම, ආහාර සොයා ගැනීම.

ආහාරමය. ති-ආහාරයෙන් කල, ආහාරයෙන් ඇතිවූ

ආහාරරූප. න-ආහාර රූපය, කබලිංකාරා-හාරය, බත් ආදිය.

ආහාරසංඝ්‍රහ. ඉ-ආහාරය යන සංඝ්‍රහ, අහර බව හැඟීම.

ආහාරසමුදය පු-ආහාරය ඇතිකිරීම.

ආහාරසමහව. පු-අහර නිසා හටගත්, ආහාරය නිසා වැසීම ඇත්තාවූ, පඤ්චස්කකිය ආහාරසමහවයයි.

ආහාරසම්බන්ධ. න-අහර නිසා හටගත්, සරීරය අහර නිසා ඇතිවෙයි. “ආහාර සම්බන්ධො අයංකායො”

ආහාරාපවේද. න-නිරාහාරව සිටීම, අහර අනුභව නොකිරීම, ආහාරාපවේදය.

ආහාරාපහාර. න-ආහාර ගැනීම හා දීම, ආහාර ගනුදෙනුව. “නථමහාකං තයා සද්ධං ආහාරාපහාරො”.

ආහාරෙති. ක්‍රි-(ආ+හර d හු හරණේ, හර-ගැනීමෙහි+ණෙ+ති)ගණියි අනුභව කරයි

ආහාව. ප්‍ර-ලිද සම්පයෙහි ගොනුන් දිය බොන වල, යුඛය.

ආහි ක්‍රි-(අහ d හුටි, විමෙහි+හි) අහ ඛාත්‍රා-නුගේ සකාර ලෝපය හා හි විහකතිප්‍රත්‍ය යයි) වෙව, වෙති.

ආහික පු-දවසට ඇතුළත්, දිනයට අයිති.

ආහිණ්ඩති. ක්‍රි-(ආ+හිඩ d හු ආහිණ්ඩනෙ, ඇවිදීමෙහි+ති) ඇවිදිය, යෙයි

ආහිණ්ඩන. න-ඇවිදීම, තැනින්ගැන යාම.

ආහිණ්ඩනන. ති-ඇවිදින, ඇවිදීමත්, “හගවා ආයසමා ආතජෙන පච්ඡා සමණෙන සෙනාසන වාරිකං ආහිණ්ඩනනා.”

ආහිණ්ඩිකා. පු-ක්‍රි(ආ+හිණ්ඩ d. +ඉ+කා) ඇවිද, හැසිර,

ආහිත. ති-පුදනලද, කරණ ලද, තබන ලද.

ආහිතගති පු-පුදනලද ගින්න, වේදයෙහි නියමිත පරිදි සකස් කළ ගින්න.

ආහු. ක්‍රි-(බ්‍රා ඛාත්‍රාවට ආහ ආදෙසයි, වනීමාන අනති ප්‍රත්‍යයහට උ ආදෙසයි) කියති. (පරොක්ඛායෙහිදී බ්‍රා ඛාත්‍රාවට ආහ ආදෙස හා උ ප්‍රත්‍යය වෙයි) කීහු, කීහ.

ආහුති. ති-ගෙණ එන ලද, සකස් කළ විධිය.

ආහුති. ඉ-යාග පුජාව, ගින්නෙන් පිදිය යුතු ද්‍රව්‍යය, “ආහුතිපිණ්ඩං සමුග්ගණනාති”

ආහුන. න-අමුත්තත්ට දිය යුත්ත, ගරා කටයුත්තත්ට දිය යුතු දේ දුර සිට නමුත් ගෙණවුන් සිල්වතුත්ට පිදිය යුතු සිව්පසය.

ආහුන. න-ගිතෙල්, කෝම සදහා යෙදූ ගිතෙල්,

ආහුනෙය්‍ය. පු-ප්‍රත්‍යය පිළිගැනීමට සුදුසු ගුණ ඇත්තා.

ආහුනෙය්‍යපාහුනෙය්‍ය. පු එනම් ගුණයන් ඇත්තා, ගෙණවුන් දියයුතු සිව්පසය හා අමුතු දත් පිළිගැනීමට සුදුසු ගුණ ඇත්තා.

ආහුනෙය්‍යගති. පු-ආහුනෙය්‍ය පුද්ගලයා ගින්නක් මෙන් සැලකීම.

ආහුද්ධික. -ති-වැසු, පසු කළ නොහැකි කරදර,

ආහෙය්‍ය. පු-(අහි+ණෙය්‍ය, ආකාරවාද්ධිය) අභියාගේ පුත්‍රයා.

ආහො. අ-පරිචිතකී - ප්‍රශ්න - විකල්පීයත්ති යෙදෙන අව්‍යයෙකි.

ආහොපුරිසිකා. ඉ-ආබම්බරය නිසා නමාම පුරුෂයෙකැයි තමන් කෙරෙහි ඇතිකර ගන්නා සමත්කම් පහළ කිරීම ගතිය.

ආලම්බර. පු-එනම් බෙර විශේෂය, පතාබෙර, අලිඟු බෙර. “අක්ඛද්දියා කචෙත්ථ ආලම්බරං”

ආලවක. පු-වනයෙහි වසන්නා, වනවාසී අය, අලවුරවේ වසන්නා, ආලවක රජු, ආලවක නම් යක්ෂයා, “ආලවකස්ස යකකස්ස භවතෙ-ආලවකෙ හිකත්‍රුපටිපුච්ඡි”

ආලාර. ති-මහත්, උදර, නැමුනු, සන, එනම් තවුසා.

ආලාරපමා ති-සනවු ඇස් පිහාටු ඇති.

ආලාපික. පු-අරක්කාමියා, සුදයා, පිසන්නා. “ආලාපිකාති භතතකාරකා”

ආලාහන. න-සොහොන, මිනී දවන තැන, මිනී පිට්ටනිය,

ආලක. }-ඉ. එනම් නුවර, වෙසමුණු
ආලකමන්ද. } මහරජුගේ නගරය, ආලකමන්ද, නගරය.

ආලච්චි. පු-අලවු රටෙහි, අලවු රට වැසි, අලවු රට උපන් අය,

ආලච්චික. පු-අලවුරට වැසි, එහි උපන් දරුවන් “අලවකා නාම ආලච්චිටෙඨ්ඡකා භුරකා.”

ආලාන. න-වැඹ, කණුව, උම් කණුව,

ආලාරකාලාම. පු-සිදුහත් කුමරාගේ ගුරු-වරයෙක්, කාලාම ගොත්‍රයෙහි උපන් ආලාර තවුසා.

ආලි. ඉ-ඇල, වේල්ල, යෙහෙළිය.

ආලිඤ. න-පිල, ඉස්තෝප්පුව, නිසවත්ත.

ආලො. (ක) න-තැලි සතර, ලාභ, ඇතුන් බිදින වැඩ. “සොගනාවා ආලොකං සප්පිං-තණ්ඩුලං ආහරාපෙත්වා”

ආලොකථාලික. න-සතර නැලියක් හා සමාන වන භාජනය (=පාත්‍රය) “එකඤ්ඤව ආලොකථාලිකං උපනිසිදිත්වා”

ආලනිය. නි-ඉසුරුමත්, ධනවත්, භාග්‍යමත්.

ඉ

ඉ. අ-කාම, අතික්‍රම, අධෝෂණ, පාවැත්ම, ගමන, පැමිණීම, රීම, හැදෑරීම, යනාදි අරුත් වැටේ. ඉයනු පාලි භාෂාවේ භූත්වැති ස්වරයයි.

ඉ. (d හු. අජ්ඣයනෙ, හැදෑරීමෙහි + නි) අයති, අධියති, හදාරයි, ඉගෙන ගනියි.

ඉ. (d හු. ගතියං, යාමෙහි + නි) ඉති එති, එයි. ආගමනය කරයි.

ඉංඛති. ක්‍රි-(ඉඛි d. හු. ගතියං, යාමෙහි + නි) යෙයි.

ඉංශ. පු-ඉඛි බලනු.

ඉක්ක. පු-වලසා, වලභා.

ඉක්කාස. පු-ගත් මැලියම්, ලාවු, “අනුජාතාම් හිකාවෙ ඉක්කාසං කාසාවතති.”

ඉක්ක. ක්‍රි-(ඉක්ක d. හු. දිස්සනඛෙකසු, දැනීමෙහි-සලකුණු කිරීමෙහි) ඉක්කති උපෙක්කති බලයි.

ඉක්කණ. න-(ඉක්ක. d + සු=අත) බැලීම, නිරීක්ෂණය. දැනිය.

ඉක්කණිකා. ඉ-යක්දෙස්සි, නිමිති කියන්නී. එසා ඉත්ති ඉමෙසම්. රාජගහෙ ඉක්කනිකා අහොයි.

ඉක්කති. ක්‍රි-(ඉක්ක d. හු. දස්සනෙ, දැනීමෙහි + නි) බලයි, දකියි.

ඉක්කිත. නි-දක්තාලද, බලතලද, නිරීක්ෂණය කරණලද.

ඉඛ. (d හු. ගතියං, ගමන්හි) එබති යෙයි

ඉඛි. (d හු. ගතියං, යාමෙහි) ඉඛිති, යෙයි.

ඉග. (d හු. ගතියං, ගමන්හි) ඉඛිති යෙයි.

ඉඛග. (d හු. ගතියං, ගමන්හි) ඉඛිති යෙයි.

ඉඛග. පු-ඉගිය, ඉති කිරීම, අදහස් අඟවන අක්ෂිතාසාදි කාය විකාරය.

ඉඛගති. ක්‍රි-(ඉඛග. d. හු. ගතියං, යාමෙහි + නි) ඉඛිති, යෙයි.

ඉඛගාල. පු- අභුරුවල, අඛාර කාසු,

ඉඛිත. න-ඉගිය, ඉති මැරීම ලකුණ.

ඉඛිභුදි. ඉ-වැලභුණ.

ඉඛ්ඝ. අ-නිකොගයෙහි, එකානන භාවයෙහි, වොදනා වෙහි, බැවින් යනාදි අරුත් “ඉඛ්ඝ මෙ තිං ආනඤ පානියං ආහර පිටිසාමි.”

ඉඛ්ඝ. අ-එසේ නම්,

ඉඛ්ඝාල. න-අභුරු, ගිනි පුපුරු

ඉචෙච්චං. අ-(ඉති + ච්චං) මෙසේ, මෙපරිදි-දෙත්.

ඉචෙච්චං. අ-(ඉති + ච්චං) එසේ නම්,

ඉච. (d හු. ච්චියං සතුතියෙහි) ඉචති, සතුති කරයි

ඉච්ඡ. පු-කැමැත්ත, ආශාව, තෘෂ්ණාව.

ඉච්ඡක. පු-ආසා ඇත්තා, කැමැත්ත ඇත්තා

ඉච්ඡන. න-කැමැත්ත, ආශාව, තෘෂ්ණාව.

ඉච්ඡතා. ක්‍රි-කැමැත්තව, ආශාව,

ඉච්ඡති. ක්‍රි-(ඉච්ඡ d. හු ඉච්ඡායං, කැමැත්තීමෙහි ච්ඡ + නි) කැමැති වෙයි, ආසා කරයි.

ඉච්ඡාගත. නි-කැමැත්තවත්තා, ආසා ඇත්තා, තෘෂ්ණා ඇත්තා.

ඉච්ඡා ඉ-ආශාව, කැමැත්ත, තෘෂ්ණාව.

ඉච්ඡාපකත. නි-කැමැත්තේ කල, ආසා පරිදි කල.

ඉවසාවිවාර. න-කාමානිසේ හැසිරීම.

ඉවසාවතී. ඉ-කාමානි ඇත්තී, මෙවුන්දමට ආශා ඇත්තී.

ඉවසාවතීණණ. පු-කාමනි සේ අවතීණිවූ, කාමානිසේ බට, ලොභයෙන් දිනූ.

ඉවසාවිසමාන. න-කාමාත්ත විතාශවීම, කාමනි දෙය නොලැබීමෙන් වන දුක.

ඉවසාවිනය, පු-කාමානිසේ හික්මීම. තෘෂ්ණා විනය, ආශාව මැඩලීම.

ඉවජතානිවජන. න-ඊජ්ඣත අනිජ්ඣතකමීය “භාමං ගච්ඡන්තො රුක්ඛමුල මුපසංඛතමති” මෙහි ගමට යෑම කතී විසින් කාමනිවන ලද බැවින් “භාමං” යනු ඉවජිත කමීයි. ගසමුලට එළඹීම අනියමින් සිදුවීමක් බැවින්ද එය කතී විසින් කාමනිවන ලද දෙයක් නොවන බැවින් රුක්ඛමුලං යනු අනිවජිත කමීයි.

ඉවජිත. ති-කාමනිවන ලද, ආශා කරණලද, මෙය කමී කාරක ප්‍රභේදයකි. “බුද්ධං නමස්සති” යන නමස්ත්‍රියාව හා බුද්ධ පද්‍යාභිය සමබක කරණ කතී නමාව අභිමත කෙසින්ම එසේ කෙරේනුයි එ බුද්ධ පද්‍යාභිය ඉවජිත කමීය නම් වේ.

ඉජ්ජ. යජ d හු. දෙවපුජ්‍ය සභිගති කරණ දන ධම්මෙසු, යජතී, පුජා කරයි. යදිසි.

ඉජ්ජා. ඉ-යාදීම, පුජාව, ආනම්පරිතෘගය.

ඉජ්ජනෙ. ත්‍රි-(යජ. d. හු. දෙවපුජා සභිගති කරණ දන ධම්මෙසු, දෙවපුජ්‍යවෙති + නෙ) යදිනු ලැබේ, පුදනු ලැබේ.

ඉජ්ජි. (d හු. කම්පනෙ, කම්පනයෙහි) ඉඤ්ජති කම්පාවෙයි.

ඉඤ්ජ. (ඉඤ්ජ. d. හු. කම්පනෙ, කම්පා වීමෙහි) ඉඤ්ජති, කම්පාවෙයි.

ඉඤ්ජනී. ත්‍රි-(ඉඤ්ජ. d. හු. කම්පනෙ කම්පා වීමෙහි + තී) කම්පාවෙයි. සැලෙයි.

ඉඤ්ජන. න-සෙලවීම, වලනය, කම්පනය.

ඉඤ්ජිත. ති-කම්පාවනලද, වලනයවන ලද,

ඉඤ්ජිතභත. න-කම්පිත ස්වභාවය, චලිත ස්වභාවය, සෙල්වෙත ගතිය.

ඉජ්ඣනී. ත්‍රි-(ඉධ d. දි. සංසිඛිවුභිසු සිදු වීමෙහි, වැඩීමෙහි, ජ්ඣ x ති) සිදු වෙයි, වැඩෙයි. සමාඛවෙයි.

ඉජ්ඣන. න-සිදුවීම, ඉටුවීම, සමාඛවීම.

ඉජ්ඣිත. ති-සිදුවනලද, ඉටුවනලද,

ඉට්ඨ. ති-අභිලාෂය, කාමාත්ත, ප්‍රිය වස්තු, යහපත්.

ඉට්ඨකා. ඉ-උඵ, ගඬොල්.

ඉට්ඨකාකුඛ්ඵ. න-ගඬොලින් තැනූ පවුර, උඵ පවුර.

ඉට්ඨකාගුහා. ඉ-ගඬොලින් තැනූ ගුහාව, උලින් තැනූ ගුහාව.

ඉට්ඨකාවය. න ගඬොල් බැමීම, උඵ බැමීම. තුන් බැමීමෙන් එකක්, අනුජානාමි හික්කවෙ තයො වයෙ ඉට්ඨකාවයං සිලාවයං දුරු වයනති.”

ඉට්ඨකාමුණ්ණ. න-ගඬොල් කුඩු, උඵසුණු.

ඉට්ඨකාජදන. ගඬොල්වලින් කළ පියස්ස, උඵවලින් කළ ඡාදනය පඤ්චවිධ ඡදනයන් ගෙන් එකක්.

ඉට්ඨකාපාකාර. න-ගඬොල්වලින් කළ පවුර.

ඉට්ඨකාසන්ධාර. න-ගඬොල් ඇතිරීම, ගඬොල් අතුරා කළ බිම.

ඉට්ඨකා සොපාණ. න-ගඬොල් පඬිපෙල, ගඬොල්වලින් තැනූ හිණිමග, ත්‍රිවිධ සොපාණයන්ගෙන් එකක්.

ඉට්ඨගණි. පු-සුවද, යහපත් ගඳ, සුරහිගකිය.

ඉට්ඨවිපාක. පු-යහපත් විපාකය, මිහිරි විපාකය.

ඉට්ඨපසසිද්ධා. ඉ-අභිමත කාංක්‍ෂී සිද්ධිය කාමානි කටයුතු සිදුවීම.

ඉට්ඨදෙවතා. ඉ-ඉටුදෙවියා, ඉෂට්ඨෙවතාවා,

ඉට්ඨසංඝාතසංඝන. න-ඉෂට වස්තු පැතීම, කාමනිදේ පැතීම.

ඉට්ඨසංඝාසිංඝන. න-ඉෂට වස්තු ප්‍රාථිනාව, කාමනි දේ පැතීම.

ඉට්ඨාභාසාස. පු-යහපත් ගතිගුණ පුරුදුකිරීම.
 ඉට්ඨාරම්මණ. න-යහපත් අරමුණ, ඉටු අරමුණ.
 ඉට්ඨාසංඝනි. න-ඉම වස්තූන්ගේ පැතිම, ඉටුදේ පැතිම:
 ඉට්ඨි. ඉ-ආශාව, කැමැත්ත,
 ඉට. (d. භූ. ගමනා, යාමෙහි) ඉටනි, එඳිනි, යෙහි, ගමනය කරයි.
 ඉණ. (d. භූ. ගතෙ, යාමෙහි) ඉණෙහි යෙයි.
 ඉණ. න-ණය. සාණය.
 ඉණපනින. න-ණය ඔප්පුව, ප්රොමිසරි තෝරවුව.
 ඉණකෙඛප. පු-ණය ගෙවීම, සාණ උභරණය.
 ඉණසාන. නි-ණයෙන් වෙලෙහ ලද.
 ඉණධි. පු-ණය ගැණිමෙන් පිහිනියා, ණය ගැතියා.
 ඉණදයක. පු-ණය දෙන්නා, ණය දයකයා.
 ඉණගාහක. පු-ණය ගන්නා, ණයගැතියා
 ඉණමොකම. පු-ණයෙන් මිදුනු තැනැත්තා.
 ඉණසාධක. පු-ණය ගණු දෙනු ඇතිකර දෙන්නා.
 ඉණයක. පු-ණය දෙන්නා, ණය හිමියා
 ඉණාපගම. පු-ණයෙන් නිදහස් වීම.
 ඉණාසික. පු-ණය දෙන්නා, ණය හිමියා, ණය ගැතියා.
 ඉණපටිභොග. පු-සාණ පරිභොගය, ණයට කෑම, සිවුපසය ප්‍රත්‍යාවේක්‍ෂා භොක්‍ෂොට වැළඳීම, “අපවච්චෙකකිත පරිභොගො ඉණ පටිභොගො නාම.”
 ඉණපට්ඨොධි. පු-ණය පිළිබඳ දෙය, පැවිද්දට බාධා කරුණක්.
 ඉණසාමිකා. පු-ණය හිමියෝ, ණය අයිතිආය.
 ඉණු. (d. න. ගතියං, යාමෙහි) ඉණෙහි, යෙයි.
 ඉණොති. කි-(ඉණු. d. න. ගතියං, යාමෙහි + ම x ති) යෙයි.

ඉත. ති-ගිය, ගමනය කළ.
 ඉතර. ති-අත්‍ය, අතික. නිව, පහත්, වැහිපුර.
 ඉතරනු. අ-අතික්, අතික.
 ඉතරක්ඛ. අ-එහි, එහිවූ.
 ඉතරථා. අ-අත්‍ය ප්‍රකාරය, අත් අසුර.
 ඉතරාය. ති-අතිකක් සඳහා.
 ඉතරිතර. ති-(ඉතර+ඉතර) අතික් අතික්, යම් යම්.
 ඉතරිතර පච්චය. පු-අතික් අතික් ප්‍රත්‍යය.
 ඉතරිතර යොග. පු-අවයව ප්‍රධාන බැවින් ආඤා සමාසය ඉතරිතර යොග යයි කියනු ලැබේ.
 ඉතරිතර විවර. ත රුක්‍ෂවූ හෝ ප්‍රාණිත හෝ වශයෙන් වෙනසක් නැතිව ලැබුණු සිවුරක්. “ඉතරිතර විවර සනතුට්ඨියාති යෙන කෙනවි විවරෙන සනතුට්ඨිතා”
 ඉතරිතර පිණ්ඩපාන, න-පිටුපිණිස ලැබුණු මිහිරි හෝ අමිහිරි වූ යම් ආහාරයක්.
 ඉතරිතර සෙනාසන. සුවදයක හෝ එසේ නොවූ යම්කිසි සෙනසුනක් සොළොස්-වැදෑරුම් සෙනසුන්වලින් එකක්.
 ඉති. අ-හේතු, ප්‍රකාර, ආද්‍යායි, අවධාරණ, නිදර්ශන, පද්‍යායි විපයඝාස, පරිසමාපති යන මෙහි.
 ඉති. (d. භූ. බකුනෙ, බැදීමෙහි) ඉත්තනෙ, බඳියි.
 ඉති කිර. අ-අනුශ්‍රවණයෙහි, මෙසේ වීලු. මේ ආකාරයෙන් වීලු
 ඉති බො. අ-මෙසේ වතාහි, මේ නිසා.
 ඉති එම. අ-මෙසේ ම, ඇත්තෙන් ම.
 ඉතිපි. අ-(ඉති+අපි) මෙසේ හෙයින් ද.
 ඉති භාව. පු-මෙසේ වීම
 ඉති වා. අ-මෙසේ හෝ, මෙබඳු වූ හෝ, මෙයින් අත්‍ය වූ හෝ,
 ඉතිව්‍යාද. පු-මෙසේ මෙසේ යයි කීම, කථාව, ඉතිව්‍යාදය.

ඉතිවුහතක. න-නවාර්ථග ශාස්තෘ ශාසනයට ඇතුළත් එනම් අභිගය, මෙය මේ සඳහා කියන ලදී. යන 112 ක් පමණ සූත්‍රයෝ.

ඉතිවුහති. ඉ-පුරාණ වෘත්ති වරියාව.

ඉතිසූ. අ-එහෙයින්.

ඉතිහ. අ-උපදෙශ පරමපරාවෙහි, මෙසේ, මේ අසුරින්.

ඉතිහ ඉතිහ. අ-මෙසේ මෙසේ යයි පරමපරා වෙන් විශ්වාස කරගෙන එන දේ.

ඉතිහාස. පු-පුරාවෘත්ත කථා, ප්‍රබන්ධය, රාමායන, මහාභාරත, මහවංශාදී ඓතිහාසික ග්‍රන්ථ. “ඉතිහ ආස ඉති”

ඉතිහාස පක්ෂවම. පු-ඉතිහාසය පස් වැනි කොට ඇති, සතර වේදයන් හා ඉතිහාසය.

ඉතො. අ-මෙයින්, මේ මරියාදාවෙන්, “ඉතො සත්‍යමෙ දිවසෙ”

ඉතොකිර. අ-මෙයින් වතාහි, “ඉතො කිර නිංස කප්පසහසෙය රාජා අහොසිං.”

ඉතොපට්ඨාය. අ-මෙතැන් පටන්, මෙයින්.

ඉතොදාහි. අද පටන්, අදින්.

ඉතහර. ති-ලාමක දෙය, සචල්‍යය, වික, අතිත්‍යය, “සුපිනුපමා කාමා ඉතහර පවුපට්ඨානෙන.”

ඉතහරතා. ඉ-වෙනස්විය හැකි බව.

ඉතහරසතන. පු-ලාමක සතෙක්, පහන් අදහස් ඇති කෙනෙක්.

ඉතහර කාල. පු-සචල්ප කාලය, වික කාලය.

ඉතෙට්ඨ. අ-(ඉති + එව) මෙසේ ම.

ඉතං. අ-නිදර්ශනයෙහි, මෙසේ, මේ ආකාර යෙන්,

ඉතං භාව. පු-මෙසේ වීම, මේ ආකාරයෙන් වීම.

ඉතංහත. ති-මේ බව, මේ ආකාර භාවය, සත්‍රි භාවය.

ඉතංභාව. පු-මේ බව, මේ ජාතිය, මේ සත්වල.

ඉතං නාම. පු-මෙසේ තමකින් යුක්ත වීම, මෙනම් වූ මෙබඳු තමක් ඇති.

ඉතමභූත. පු-කිසි විපරිතයකට පැමිණීම, මෙපරිද්දෙන් වීම.

ඉතංගාර. න-අන්‍යාපුරය, රාජ මෙහෙසි-යන්ගේ වාසස්ථානය, ඔරොධිය, “රාජා ව මෙ මාගධො සෙනියො බිලිබ්බාරො උපට්ඨා තබ්බො, ඉතං ගාරංව බුද්ධි පමුබ්බො ව සංඝො”

ඉතී. ඉ-සත්‍රිය, කාන්තාව, අභිගතාව

ඉතී අතන භාව. පු-ගැහැණු අත්බැව්, සත්‍රි ආතන භාවය.

ඉතී අබිප්පාය. පු-ගැහැණුන් පිළිබඳ අදහස් ඇති, එබඳු නැතැත්තා “පුරිසො භික්ඛවෙ, ඉතංබිප්පායො අපාරතතියා සුපති බහුං ජග්ගති.”

ඉතී අහතර. (ඉතී + අතතර = ඉතීහතතර) රියදුරු ගැහැණියක ඇති, සත්‍රි සාරතියකු ඇති, “තෙන බො පන සමයෙන ජබ්බගතියා භික්ඛු යාතෙන යායනති—පුරිස යුතෙන න පි ඉතීහතතරෙන පි.”

ඉතී අලබ්භාර. න-ගැහැණු ආහරණ, හිස, කන් ආදියෙහි පළඳනා ආහරණ විශේෂ යක්, ඉතීහලබ්භාර.

ඉතී ආකප්ප. න-සත්‍රි ආකල්පය, ගැහැණුන් ගේ ඇඳුම් හැදීම පෙරවිම් ආදිය. “ඉතං කප්පනති නිවාසන පාරාපණාදිං ඉතී ආකප්පං”

ඉතීචාර. පු-සත්‍රි චාරය, පළමු පාරාජික ශික්ෂා පදයෙහි එන 81 ක් සත්‍රිචාරය.

ඉතීකාය. පු-සත්‍රි ශරීරය, ගැහැණුන් පාවිච්චි කරන නිවාසීය සුණු ආදිය ඉතීකාය නම් වේ. “ඉදං තෙ තාන සුදින්නං මාතුමතතිකං ඉතීකාය ඉතී ධනං”

ඉතීච්ඡද. න-ගැහැණියගේ අදහස, කැමැත්ත.

ඉතීදුන. න-ගැහැණුන් දන්දීම, සත්‍රිදුනය, “පඤ්ච දුතාහි අපුඤ්ඤති පුඤ්ඤසම්මතාහි ලොකසම්මං මජ්ඣදුනං—ඉතීදුනං උසහ දුනනති.”

ඉංග්‍රීසි පදනමක. ඉංග්‍රීසි නිමිති නැති ගැහැණිය,
පුරුෂ පනතිකයෝ ද සිටිති.

ඉංග්‍රීසි මනි. ඉංග්‍රීසියෙන් අභිප්‍රාය, ගැහැණියෙන්
අදහස.

ඉංග්‍රීසි ලීලා. නංග්‍රී ලීලා, ගැහැණුන්ගේ තෙත්
කොණින් බැලීම ආදිය.

ඉංග්‍රීසි සර. නංගැහැණු හඬ, සත්‍රී සවරය.

ඉංග්‍රීසි භාරපි. ඉංග්‍රීසි රියදුරු ගැහැණියක් ඇති,
සත්‍රී සාරපියෙකු ඇති.

ඉංග්‍රීසි පියය. නංග්‍රී භාවය, සත්‍රී ලක්ෂණයන්හි
පවත්නා අධිපති භාවය.

ඉංග්‍රීසි කපා. ඉංග්‍රීසින් පිළිබඳ කපා, ගැහැණුන්
ගැහැ කතා.

ඉංග්‍රීසි කා. ඉංග්‍රීසිය, ගැහැණිය.

ඉංග්‍රීසි කාම. පුංග්‍රීසින් පිළිබඳ ආකාව, ගැහැණු
ගැහැ කාමාත්මය.

ඉංග්‍රීසි ගැහැ. පුංග්‍රී ගැහැ, ගැහැණු ගඳ.

ඉංග්‍රීසි සාතක. පුංග්‍රීසින් නසන්නා, ගැහැණුන්
තසන්නා.

ඉංග්‍රීසි බන. නංග්‍රීසින්ගේ බන, ගැහැණුන්ගේ
බන.

ඉංග්‍රීසි නිමිත. නංග්‍රී ලක්ෂණය, ගැහැණු
නිමිත.

ඉංග්‍රීසි පරිගහන. පුංග්‍රී සමාගමය, ගැහැණු
සමාගම.

ඉංග්‍රීසි භාව. පුංග්‍රී භාවය, සත්‍රීත්වය, ගැහැණු
බව.

ඉංග්‍රීසි පොට්ටුබඩ. පුංග්‍රී ස්පර්ශය.

ඉංග්‍රීසි රූප. පුංග්‍රී රූපය, සත්‍රී ලක්ෂණය,
ගැහැණු රූ සටහන.

ඉංග්‍රීසි රස. පුංග්‍රී රසය, ගැහැණු රසය.

ඉංග්‍රීසි ලක්ෂණ. නංග්‍රී ලක්ෂණ, ගැහැණු
ලක්ෂණ.

ඉංග්‍රීසි ලිඛ. පුංග්‍රී ලිඛය, ගැහැණු හති ඇති
බඳ.

ඉංග්‍රීසි සඳු. පුංග්‍රී ගබඳය, ගැහැණු හඬ.
“නාහං නිකබවෙ අඳුඳුං එක සඳුමටි
සමනුපසාමි යං එවං පුරිසසා විතතං
පරියාදය තිට්ඨති, යථසිදං නිකබවෙ
ඉංග්‍රීසි සඳු.” (අභිතුතතර නිකාය.)

ඉංග්‍රීසි සොණකි. ඉංග්‍රීසි පානියෙහි නිරත සත්‍රීය,
සුර සොබ ගැහැණිය.

ඉංග්‍රීසි කුතන. නංග්‍රී භාවය, සත්‍රී නිමිත,
ගැහැණියෙන් හැසිරීම.

ඉංග්‍රීසි බුහන. පුංග්‍රී බුහියා, ගැහැණුන් කෙරෙහි
ලොල් වූ තැනැත්තා, “ඉංග්‍රීසි බුහනා සුරා
බුහනා අකබුහනා ව යො තරො.”

ඉංග්‍රීසි පවවය. පුංග්‍රී අතියෙහි යෙදෙන
ප්‍රත්‍යය විෂයය, ගැහැණුන් විසින්
පරිහරණය කරනු ලබන දේ.

ඉංග්‍රීසි පුස. නංග්‍රී ප්‍රභව, මල්වරවීම.

ඉංග්‍රීසි රස. නංග්‍රී රසය, වතුසමුදායානික
රසායනනය.

ඉංග්‍රීසි. ඉංග්‍රීසිය, ගැහැණිය, අභිතනාව, බබලතා.

ඉංග්‍රීසි සැප. පුංග්‍රී සැප කරන්නා, යාග කතී,

ඉංග්‍රීසි. නිංග්‍රී, කටයුතු සිද්ධියට පැමිණි
සාරවත්.

ඉංග්‍රීසි භාව. පුංග්‍රී ආනුභාවය, සාති බලය.

ඉංග්‍රීසි සබ්බාර. පුංග්‍රී සාති රැස් කරන්නා,
සාති බලයෙන් කැමැති දේ කරන්නා.

ඉංග්‍රීසි. නංග්‍රීයෙන් උපන්, එබඳු සිවුරු.

ඉංග්‍රීසි පාද. පුංග්‍රී පාදක බලයෙන්, සතර සාති-
පාද, ඡන්ද, විතත, විරිය, විමංසා යන සාතියට
මුල්වන බල සතර දෙන.

ඉංග්‍රීසි පාමිහාරිය. නංග්‍රී ප්‍රාතිහාරියය, දස
වැදූරුම් සාති විධියෙහි පිහිටා ප්‍රාතිහාරිය
දක්වීම, සාතියෙන් දක්වන පෙළපත.

ඉංග්‍රීසි පොණ. නංග්‍රී සාතියට නැමීම, අවතනවීම.

ඉංග්‍රීසි බල. පුංග්‍රී බලය, සාතියෙන් පවත්වන
පුද්ගල බලය.

ඉංග්‍රීසි මය. නංග්‍රී සාතියෙන් උපන්, සාතියෙන්
හටගත්.

ඉඩිමනන. නි-සෘතීමත්, සෘති ඇති.

ඉඤ්භුමි. න-අභිඤ්භුමි, සෘති භුමි, ප්‍රථම ධ්‍යානාදි සතර සෘඤ්භුමි.

ඉඩිමා. පු-සෘති ඇත්තා, ත්‍රිවිද්‍යා, පඤ්චාභිඤ්ඤා, අභවසමාපත්ති ආදී ආශවයෑ අද්භූත දේ කළ හැකි බලයක් ඇත්තා.

ඉඩියාන. න-සෘති බලයෙන් නිපදවාගත් වාහනය.

ඉඩිවිකුබ්බණ. න-සෘතියෙන් විවිධ රූප කිරීම, සෘති විකුබ්බනය.

ඉඩිවසිභාව. පු-සෘති බලයෙන් වසනයට පත් කිරීම.

ඉඩිවිධ. පු-සෘති කොටඨාස, සෘති කොටස්.

ඉඩිවිසය. පු-සෘති විශාලත්වය.

ඉඩිවිභාග. පු-සෘතින් පිළිබඳ වග විභාගය.

ඉඩි වෙහාරජජ. න-සෘඤ්ඤාවෙන් විශාරද බව, සෘති වෛශාරද්‍යය.

ඉදං. අ-මේ, මෙය.

ඉදං සව්වාහිනිවෙස. පු-මෙයම සත්‍යයයි කියා මිථ්‍යාවට ඇතුළත් වීම, මෙයම ඇත්ත යයි සිතා බොරුවට ඇතුළුවීම.

ඉදමනං. පු-ඉදං ශබ්දයාගේ අභිය, අසත්‍යභාව නමකි.

ඉදමනං. පු-ඇති දෙයින් සතුටුවන්නා.

ඉදමනං. ඉ-ඇති දෙයින් සතුටුවීම ස්වභාවය.

ඉදසාවචය. පු-ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ.

ඉදසාවචයනා. ඉ-ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ බව.

ඉදති. අ-දැන්, වර්තමානයෙහි, පවත්නා කාලයෙහි.

ඉදනෙව. අ-(ඉදති + ඵව) දැන්ම, වර්තමානයෙහිම,

ඉදි. (d. භූ. පර මිසාරියෙ, උතුම් ඵෙභවයෑ යෙති) ඉඤ්ඤා, ඉසුරු විදිසි.

ඉඤ. (d. භූ. පර මිසාරියෙ, උතුම් ඵෙභවයෑ යෙති,) ඉඤ්ඤා, ඉසුරු විදිසි.

ඉඤ. පු-ඉඤ්ඤා, අභිපතියා, ශක්‍රියා.

ඉඤ්ඤා. පු-ශක්‍රියා, ඉඤ්ඤා.

ඉඤ්ඤිල. පු-ඉඤ්ඤිලය, එයිකාසථමහය, එලි-පන, නුවර සීමා කණුව,

ඉඤ්ඤජනා. ඉ-ඉඤ්ඤජනාව.

ඉඤ්ඤජිත. න-ඉඤ්ඤාගේ හෙතෙය.

ඉඤ්ඤ. පු-ඉඤ්ඤයෙන් හා කමයෙන් ගමන් කරන්නා, සත්‍යය, මනුෂ්‍යයා, “ඉඤ්ඤයෙහි ගවේෂණී ඉඤ්ඤ, අභවා, ඉඤ්ඤ භූතෙහි කමනා ගවේෂණී ඉඤ්ඤ.”

ඉඤ්ඤාපක. පු-වමිකාලයෙහි පොළොවෙන් මතු වෙන රතු තුඩු ඇති පණුවා.

ඉඤ්ඤා. න-(ඉඤ්ඤ + අග්නි), ඉඤ්ඤාගේ ගින්න. විදුලිකෙටීම, විදුලිය.

ඉඤ්ඤාල. පු-ඇස්බැන්දුම් ශාස්ත්‍රය, ඉඤ්ඤාල විද්‍යාව.

ඉඤ්ඤාලික. පු-ඉඤ්ඤාලිකයා, ඇස්බැන්දුම්-කාරයා, මායාකාරයා,

ඉඤ්ඤා. පු-ශක්‍රියාවය,

ඉඤ්ඤි. ක්‍රි-(ඉදි d. භූ. පර මිසාරියෙ, උතුම් ඵෙභවයෑ යෙති + ති) ඉසුරු විදිසි.

ඉඤ්ඤරාජ. පු-විමණු

ඉඤ්ඤානු. පු-ශක්‍රියාගේ දුන්න, දේදුන්න, වමිදිනියන්හි අභසෙහි වාතයෙන් අලලන ලද ශක්‍රියාගේ දුන්නේ ආකාර ඇති බොහෝ වණි ඇති සුයෑරිග්මිහු දක්නා ලැබෙද්දී ඒ රන්මිහු ඉඤ්ඤානු නම් වේ.

ඉඤ්ඤි. පු (ඉඤ්ඤ + අරි) ශක්‍රියාගේ සතුරා, අසුරයා,

ඉඤ්ඤා. න-දර,

ඉඤ්ඤි. ඉ-දර ගෙණ යන නැතැත්ත.

ඉඤ්ඤිල. න - ඉදතිල් මැණික, ඉඤ්ඤිල මැණිකය,

ඉඤ්ඤාන. න-ඉඤ්ඤානුය,

ඉඤ්ඤර. න-ශක්‍රියාවය, සුදගින නගරය,

(5471)

ඉංග්‍රීසි. න ඉංග්‍රීසිවනය, ශක්‍රියාගේ දෙව්
විමන, ශක්‍රිවනය,

ඉංග්‍රීසි. පු-විමණ.

ඉංග්‍රීසි. පු කෙළිදගෙහි, හරිමල්ලිකා මල,
එනම් බෙහෙත්වරිය.

ඉංග්‍රීසි. පු - (ඉංග්‍රීසි + අරි) ශක්‍රියාගේ සතුරා,
අසුරයා.

ඉංග්‍රීසි. පු-ශක්‍ර නිමිත්ත, ශක්‍රිවනය,

ඉංග්‍රීසි. න-මොටකොවන ආයුධය, ඉංග්‍රීසි-
වජ්‍රය.

ඉංග්‍රීසි. ඉ-නියමරා, එමගස හෝ ගෙහි,

ඉංග්‍රීසි. පු ඉංග්‍රීසි නම් වාක්‍යය, ඉංග්‍රීසි
රාක

ඉංග්‍රීසි. ඉ-ඉංග්‍රීසි ගුහාව. සැවැත්
නුවර අද දක්වා මෙතමන් යුක් විශාල
ගුහාවක් ඇත.

ඉංග්‍රීසි. පු-නිකගස.

ඉංග්‍රීසි. ඉ-ඉංග්‍රීසිය, ශක්‍රියාගේ ආයුධය.

ඉංග්‍රීසි. න-ඉංග්‍රීසිය.

ඉංග්‍රීසි. න-ඉංග්‍රීසිය, ඉංග්‍රීසිය.

ඉංග්‍රීසි. න-නිලෝත්පලය, නිලපුල්, ඇසල-
රාක.

ඉංග්‍රීසි. ඉ-සාතාවාරිය, සාතාවාරිය.

ඉංග්‍රීසි. පු-වජ්‍රය, සිද්ධි.

ඉංග්‍රීසි. පු-සිද්ධිය, මුහුද.

ඉංග්‍රීසි. ඉ-එනම් නුවර.

ඉංග්‍රීසි. පු-ඉංග්‍රීසි පුතා, වජ්‍රපුත්‍රයා, බුදු.

ඉංග්‍රීසි. න-අධිපතිධර්ම, වක්‍රාරාදි ඉංග්‍රීසි, ශ්‍රීරාදි-
ධර්ම, වාචිකභාෂිතය. 1. වක්‍රාරා, 2. සොත. 3.
සාණ, 4. ජිව්‍යා, 5. කාය, 6. මන, 7. ඉන්ද්‍රිය,
8. පුරිස, 9. ජිවිත, 10. සුඛ, 11. දුක, 12. සොමනස්ස,
13. දොමනස්ස, 14. උපෙකකා 15. සද්ධා, 16. විරිය, 17. සති,
18. සමාධි, 19. පඤ්ඤා, 20. අනඤ්ඤාන-
ඤ්ඤාසාමිති, 21. අඤ්ඤා, 22. අඤ්ඤාතාවි.

ඉංග්‍රීසි. න-ඉංග්‍රීසියෙන් විසින් ගතයුතු
දේ, ප්‍රත්‍යක්ෂ දෙය, වක්‍රාරාදි ඉංග්‍රීසිත්ව
හමුව දෙය,

ඉංග්‍රීසි. පු-වක්‍රාරාදි ඉංග්‍රීසි ගොපනය,
ඉංග්‍රීසි රැකීම.

ඉංග්‍රීසි. පු වක්‍රාරාදි ඉංග්‍රීසි ගොපනය
කිරීම.

ඉංග්‍රීසි. } න-අනුත්තේ අදහස්
ඉංග්‍රීසි. } දැනගන්නා නුවණ.

ඉංග්‍රීසි. ඉ-පඤ්ඤාත්‍රය වර්තය, ඉංග්‍රීසි
භාවනාව.

ඉංග්‍රීසි. න-අනුත්තේ අදහස්
අදහස් උදහස් දැනගන්නා නුවණ.

ඉංග්‍රීසි. පු-අරාපාවවර වැසි සතයා.

ඉංග්‍රීසි. පු-වක්‍රාරාදි ඉංග්‍රීසිත්තේ ආරක්‍ෂා-
කිරීම, පඤ්ඤාත්‍රය ආරක්‍ෂාකිරීමෙන් රක්ත,
එනම් සිලය,

ඉංග්‍රීසි. නි-ඉංග්‍රීසි සංවරණය
කරණලද,

ඉංග්‍රීසි. ඉ-ඉංග්‍රීසිත්තේ සමබව,

ඉංග්‍රීසි. පු-අරමුණ, ගොවරය,

ඉංග්‍රීසි. (d. දි වුචියං, වැඩිමෙහි) ඉංග්‍රීසි, සමාධි
වෙසි.

ඉංග්‍රීසි. (d. හු. සංසිද්ධියං, සිද්ධිමෙහි) එබැවින්,
නිපදෙයි

ඉංග්‍රීසි. පු-මෙලොව, මේ ලෝකය.

ඉංග්‍රීසි. අ-(ඉංග්‍රීසි + අයු) වන්නාහුය.

ඉංග්‍රීසි. න දර.

ඉංග්‍රීසි. (d. හු. දිතතියං, දීප්තියෙහි) ඉංග්‍රීසි,
දිලිසෙයි.

ඉංග්‍රීසි. d හු. දිතතියං, බැබළීමෙහි, දීප්තියෙහි,
ඉංග්‍රීසි බබළයි.

ඉංග්‍රීසි. න-දර.

ඉංග්‍රීසි. පු-ධනවතා, පොහොසතා, ගෘහපතියා.

ඉංග්‍රීසි. නි-වැඩකාර, සෙවක, පහත්, අධම,
“මුණ්ඩකා සමණකා ඉඛතා කණතා.”

ඉංග්‍රීසි. පු-ගසනියා, ඇතා, අලියා.

ඉංග්‍රීසි. ඉ-ඇත්වගපුල්, මහවගපුල්

ඉංග්‍රීසි. පු-දෙවියා, දෙවතාවා.

ඉභුව. පු-දෙවියා, දෙවතාවා.

ඉමං. අ-මේ, මෙය.

ඉමිඤ්ඤා. ඉ-මැට, ඇට.

ඉමමනා. අ-මෙයින්, මෙකෙත්.

ඉමංලොක. න මෙලොව.

ඉර. d. භූ. පවත්තනෙ කම්පතෙව, පැවැත් මෙහි, කම්පාවීමෙහි, ඉරනි, එරනි, පවතිනි, කම්පාවෙයි.

ඉරණ. න-මහවනය, අරණය.

ඉරු. ඉ-සුරා, මත්පැන්.

ඉරිණ න-නිසරු බිම, කාන්තාරය.

ඉරිකුප්. පු-යාග කරන්නා, බ්‍රහ්මණයා.

ඉරිමාන පු වතුර්විධ බ්‍රහ්මවිහරණයෙහි හෝ ශ්‍රේෂ්ඨඵලසමාපන්නයෙහි හෝ පවත්නා.

ඉරිය. (d. භූ. වත්තනෙ, පැවතීමෙහි,) ඉරියනි, පවතිනි.

ඉරිය. න-වර්තය, ගතිය.

ඉරියතා. ඉ-වැඩිදියුණුව, වයඹා මාගිය.

ඉරියනි. ක්‍රි-(ඉරිය. d. භූ. වත්තනෙ, පැවැත් මෙහි+නි) පවතී.

ඉරියා. ඉ-වයඹාව, පැවැත්ම.

ඉරියාපථ. පු-ර්වයාපථය, ගමනාදි ඉරියව් සතර.

ඉරියාපථවර්ගයා. ඉ-ර්වයාපථවයඹාව, සතර ඉරියව්වලින් හැසිරීම.

ඉරියාපථපුච්ඡා. ඉ - ඉරියව් විචාරීම, සිව් ඉරියව්වෙන් කවර ඉරියව්වකදැයි විචාරීම.

ඉරියාපථමද. න-ඉරියවූමදය, මාගේම ඉරියව්වට පැහැදේවායි ඇතිවන මදය, සත්විසිමදයෙන් එකක්.

ඉරියාපථවිහාර. න-ඉරියව් විහරණය, හිඳිම, සිටීම ආදී කායික ක්‍රියාව, සිව් විහරණයන් හෙන් එකක්.

ඉරියාපථසම්පන්න. නි-ඉරියව්වෙන් සම්පූර්ණව, සම්පූර්ණවූ ඉරියව් ඇති, යාම හා පෙරලා ඊම සතුටු උපදවන එකක් වීම. "ඉරියාපථ-සම්පන්නා භික්ඛු සබ්බසං විතතාරාධංගං කරොති."

ඉරියාපථංවිකොපෙය්‍ය. ක්‍රි-(වි+කුප d. + ඵය්‍ය) ඉරියව් වෙනස් කරන්නේය. යමින් සිටියහු ඒ යාම නවත්වන්නේය.

ඉරිණ. න-නිරසවූ භූමිදෙය, කරමැටිබිම, ඉරිය. පු-ප්‍රයෝගය, උපක්‍රමය.

ඉරිය. (d-කු. පැවැත්මෙහි+නි ඉරියනි+) පවතී.

ඉරියතා. ඉ-පැවැත්ම, වයඹාව.

ඉරියනි. ක්‍රි-(d. ඉරිය+නි) පවතී.

ඉරු. ඉ-සාක් වෙදය.

ඉරුබෙබ්බ. පු-සාක් වෙදය.

ඉල. d, භූ. ගතිය, යාමෙහි, එලනි, යෙයි.

ඉල. d. කු කම්පායං, කම්පාවෙහි, ඉලනි, කම්පාවෙයි.

ඉල. d. චු-පෙරණ, මෙහෙයීමෙහි, ඉලෙති, ඉලයනි, මෙහෙයයි.

ඉලලී. ඉ-කර්මාල නම් ආවුඩ විශේෂය, කසිසරඬුව, එකපැත්ත කැපෙන කුඩා කඬුව.

ඉලලීසිතුං. (ක්‍රි. වි.) මෙහෙයවීම සඳහා, මෙහෙය වීමට.

ඉව. අ-වැනි, සමාන, වාගේ.

ඉස. පු-කාල සිංහයා.

ඉස. (d. භූ. උඤ්ච, පිඬුසිහිමෙහි) එසනි, පිඬුසිහිය.

ඉස. (d. භූ. පරියෙසනෙ, සෙවීමෙහි) එසනි, ඉසනි, සොයයි.

ඉස. (d. කි. පරියෙසණේ, නිරන්තරයෙහි, නැවත නැවත යනාදියෙහි) ඉස්නානි, නිතර කරයි.

ඉසි. (d. භූ. ගතිය, යාමෙහි) ඉසනි, යෙයි.

ඉසි. පු-සාමියා, තාපසයා, ශ්‍රමණයා.

ඉසිකා. ඉ-බට්ටගියක්.

ඉසිහිලී. පු-රජගහනුවර පිහිටි එනම් පථනය.

ඉසිති. (d. භූ. මද්දනෙ, මැඩීමෙහි,) ඉසිණකිනි, මසිනි.

ඉසිතන. න-සාමි භාවය.

ඉසිතාසිත. න-සාමි භාසිතය, ඉසිවරුන්විසින් කියූ දෙය.

ඉසිපතන. න-බරණය ඉසිපතනාරාමය, ගනුමාදන පථිතයෙන් වඩනාවූද ඒ පථිතයට වඩනාවූද පසේබුදු සාමිත්තේ පතන උත්පතනය ඇති වූ මාගදය ස්ථානය සාමිත්තේ පතනොත්පතනය වන බැවින් ඉසිපතන නම් වේ.

ඉසිපසායන. පු-සාමිත් විසින් පැමිණෙන ලද,

ඉසිනිසග. පු-උතනම සාමියා. බුදුරජ.

ඉසිපබ්බජ්ජා. ඉ-සාමිප්‍රච්ඡායාවෙන් පැවිදිවීම, සාමිප්‍රච්ඡායාව.

ඉසිවාන පු-සාමිත්තේ වානය, සාමිත් නිසා හටගත් වානය,

ඉසිවානපටිවාන. පු-සාමිත්තේ ගමනාගමන යෙන් හටගත් වානය, බොහෝ භික්ෂුන්ගේ ගමනාගමනය නිසා හටගත් වානය ඇති,

ඉසිසබ්බ. පු-සාමි සමුහයා, භික්ෂු සමුහයා, “ඉසිසබ්බ නිසෙවිතං”.

ඉසිසතනම. පු-සත්වැනි සාමියා, ගෞතම බුදුන්, විපසි, සිබ්, වෙසසභු, කකුතද, කොතාගමන, කාශ්‍යප යන බුදුවරයන් වහන්සේලාට සත්වැනිව උපන් ගෞතම බුදුරජ.

ඉසිකා. ඉ-ඉසිකා බලනු.

ඉසු. d. භු. ඉවජ්‍යං, කැමතිවීමෙහි, ඉවජති, කැමතිවෙයි.

ඉසුකාර. පු-දුනුවායා, ධනුර්ධරයා,

ඉසා. පු-කළුසිංහයා, කාලසිංහ, වළසා, “ඉසා ඵඤ්ඤානං විය”.

ඉසා. d. භු. ඉසායං, ඊෂ්‍යාවෙහි, ඉසානි, ඊෂ්‍යා කරයි.

ඉසානි. ක්‍රි-(ඉසා d. භු. ඉසායං, ඊෂ්‍යා වෙහි x ති) ඊෂ්‍යාකරයි.

ඉසානි. පු-උතස් යානානාරය, ඊශ්වර භාවය, ආයුධ ගෙණ කරණ සෙවය, ආයුධ ශිල්පය, “යදි කසියා යදි වණ්ණිජ්‍යාය යදි ඉසානින”.

ඉසානික. පු-දුනුවායා, ආයුධ ශිල්පියා

ඉසාමාන. ති-ඊෂ්‍යා කරණු ලබන්නේ, ක්‍රොධකරනුලබන්නේ.

ඉසාර. පු-මහදෙවියා, නායකයා, අභිපතියා.

ඉසාරකත. පු-ඊශ්වරයා විසින් කරණලද

ඉසාරනිමමාණ. න-ඊශ්වර නිමාණය, බ්‍රහ්ම, මහෙශ්වර ආදී දෙවියෙක් විසින් ලෝකය මවනලද්දී සිතීම.

ඉසාර නිමමාණවාද. න-ඊශ්වර දෙවියන් විසින් ලොව මවන ලද්දේය යන මතය-වාදය, ඊශ්වර නිමාණ වාදය.

ඉසාරාබ්බවව. න-ඵභවයඝ්‍රීය හා අභිපති භාවය.

ඉසාරිය. න-ඵභවයඝ්‍රීය, ඉසුරු, උපහොග පරිහොග සම්පත්තිය, ප්‍රධානතිය,

ඉසාරියතා. ඉ-ඵභවයඝ්‍රීයාවය, ඉසුරුමත් බව.

ඉසාරියාබ්බවව. න-ඵභවයඝ්‍රීය හා අභිපති භාවය.

ඉසා. ඉ-ඊෂ්‍යාව, නොඉවසීම, අනුන්ගේ යසඉසුරු දක නොඉවසීම.

ඉසාපකත. ති-ඊෂ්‍යාවෙන් වඩනාලද, “ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී ඉසාපකතං”

ඉසාපකත. පු-ඊෂ්‍යාවෙන් කරණලද, ඊෂ්‍යා වෙන් ජයගත්.

ඉසාමච්ඡය. න-ඊෂ්‍යාව හා මසුරුකම.

ඉසාමල. න-ඊෂ්‍යා නැමැති කෙලෙස් මල, නිලුට.

ඉසාමිග. පු-ශ්‍රෙණි මුවජාතියක්.

ඉසාමිග. න-ඉසාමිග මුව ජාතියේ මුව අං අත්ත.

ඉසායනා. ඉ-ඊෂ්‍යාව.

ඉසායනිතන පු-ඊෂ්‍යාභාවය.

ඉසාය. පු-(ඉසා x ආයු) ඊෂ්‍යා ඇත්තා.

ඉසායනි ෪෨. පු-ඊෂ්‍යාවට බට, ඊෂ්‍යාව නිශ්චි.

ඉසාසාස. පු-දුන්න, දුනුවායා, ධනුචිරයා,
ඉසාසාසංයෝජන. න-ඉසාසා සංයෝජනය.
 දශසංයෝජනයක්ගේ එකක්.
ඉසාසාචි. පු-දුනුවාය, දුනු ඇත්තා.
ඉසාසානි. ති-ජ්ඣාකල.
ඉසාසානි. පු-ජ්ඣා ඇත්තා, ජ්ඣා කරන්නා,
 “ඉසාසානි ව හොති ඉසාසාලෙඤ්ඤා අප-
 භිතං හොති”.
ඉසා අ-මෙති යනාදියෙහි, මෙලොව, මේ
 ලෝකය.

ඉසාලොක පු-මේ ලොකය, මේ භවය, මේ
 ජාතිය, මේජාතියපිළිබඳ.
ඉසාලොකික. පු න-මෙලොව ලාභිය යුතු
 අර්ථය, මෙද විඤ්ඤා පලය
ඉසාලොකපරලොක. පු-මෙලොව පරලොව
 ඉලි. d. වු විසීමෙහි හා වසනු හැඳීමෙහි,
 ඉලෙහි, ඉලයති, වසයි, හදිසි.
 ඉලි. (d වු චවෙ, තුති කිරීමෙහි) ඉලෙහි,
 සතුතිකරයි
ඉසලනි. ක්‍රි-(වු d. වසෙ-විසීමෙහි, ණෙ+ති)
 වසයි.

ඊ

ජ. ඉ-ලක්ඛි, ශ්‍රී, ප්‍රමතිය වචන, පාලි
 භාෂාවේ 4 වැනි ස්වරය.
ජ. (d. භු - ගතියං ගමන්ති) එහි, එයි.
ජස පු-වෙච්චිම, වෙච්චන ගතිය.
ජජ. (d භු ගතියං, ගමන්ති) ජජති, යෙයි,
 ගමන් කෙරෙයි.
ජජි. (d භු ගතීනිඤ්ඤා, ගමන්ති - නින්දාවෙහි)
 ජඤ්ඤති, නින්දා කෙරෙයි.
ජනි. ඉ-උච්චර, විපත.
ජනික. ති-උච්චරා සතින, විපතනි දයක.
ජනිකා ඉ-උපද්‍රවය, විපතනිය, උච්චර “සායං
 දිසා සහයා සජනිකා ස උපද්‍රවා.”
ජබ. (d. භු. චවතෙ, තුතිකිරීමෙහි, ජබතෙ,
 තුතිකෙරෙයි.
ජදි. (d වු, සඤ්ඤතෙ, ගැලපීමෙහි), ජදෙති,
 ජදයති, ගලපයි,
ජදිකබ ති මේ ආකාරවූ, මෙබඳු වූ.
ජදිස ති මෙබඳුවූ, මෙවැනි, මෙයාකාර,
 “ජදිසො තෙ ආවුසො රොගොති.”
ජර. (d. භු. වචතෙ - ගතීමටයන, කීමෙහි
 කම්පාවීමෙහි) ජරති, කම්පාවෙයි කියයි.
ජර. (d. වු බෙපනෙ, දැමීමෙහි), ජරෙති,
 ජරයති දමයි.
ජරණ. න-ඉසවීම, ඉස්සීම.

ජරණකබම. පු-ඉසවිය හැකි බව, නොගැලිය
 හැකි බව.
ජරිණ. න-කාන්තාරය, නිසරා බිම, මරා
 කතර
ජරිත. ති-කියන ලද, දමනලද, ඔනන ලද.
ජරිස. ති-මෙබඳු, මෙවැනි.
ජස. (d. භු ඉසාරියෙ, ඉසුරෙහි) ජසති,
 ඉසුරා දෙයි.
ජස. (d. භු. හිංසාගතීදසානෙ හිංසාගතී
 දක්මෙහි) ජසති, හිංසා කරයි.
ජසක. පු-දණ්ඩ, මුවය, යාර 5½ ක් දිග
 මීම.
ජස. පු-ඉසුරා ඇත්තා, ජසුරයා.
ජසති. ක්‍රි-(ජස d භු පඛානභාවෙ, ප්‍රධාන
 බැවිහි+ති) ප්‍රධාන කෙරෙයි.
ජසක. ති-මඳක්, සවල්පයක්, විකක්,
ජසකං. අ-මන්දභාවය දක්වන අවයයක්,
 ජසකං අනිවතනතනං”
ජසකථ. පු-ජ්ඣදනීය, මඳක් යන අරුත,
ජසදකථ. පු-අල්පානීය, සවල්පය යන අරුත.
ජසබර. පු-සජනකුට පථිතයන්ගෙන් එකක්,
 එනම් පථිතය යොදත් 20,000 ක් උස
 ඇතැයි කියනු ලබන ජසබර පථිතය.

(5641)

ජිහං. අ-අල්පාච්ඡයෙහි, මන්දාච්ඡයෙහි අවශ්‍යක්, වික.

ජිහංපණ්ණු. පු-මඳක් පඬු පැහැය, මඳරත, ලාරත.

ජිහම්පුට්ඨ. න-(ජිස + පුස=පුට්ඨ) ජිහත්-ස්පාෂ්ටය, යරලව යන අන්තස්පාෂ්ටර-යන්ගේ කරණ විශේෂය.

ජිහං. ඉ නගුලිස, නගුලිස් දණ්ඩ, රථනිස.

ජිහාදනන. පු-රියනිසක් මෙන් නැමුණු දත් ඇත්තා, මඳක් නැමුණු දත් ඇත්තා, රිය නිස්වත් දළඇති, “ජිහා-දනනසා හත්තො”

ජිහාක. පු-නගුලිසක් ඇත්තා.

ජිහාන. පු-ජිහවරයා, ඉසානාධිපතිය, එම දිශාව.

ජිහිකා. ඉ-ගොබය, කාණ්ඩය, “මුඤ්ඤාමා ජිහිකං පවාහෙය්‍ය”

ජිහිතා. ඉ-නමා වසන බව, ප්‍රධාන භාවය, ජිහවර භාවය, අපට සිද්ධිත්ගෙන් එකක්.

ජිහිත. නි-අනුන් වංශ කරගෙන අධිපති කමත් සිටීම.

ජිහ. (d. භු විතකෙක - වෙනායං, විතකීයෙහි උත්සාහයෙහි) ජිහඳ් විතකී කරයි - විශ්‍යී කරයි.

ජිහනි. ක්‍රි-(d. භු. විතකෙක, විතකීයෙහි + නි) විතකී කරයි.

ජිහා. ඉ-විශ්‍යීය, උත්සාහය, ව්‍යාපාරය කට-යුතු කිරීමේ උත්සාහය.

ජිහාසුතන. න-ජිහා සංඛ්‍යාත විශ්‍යීයෙන් යුක්තවීම, ජිහා නම් විශ්‍යීයයි.

ජිහාමිශ. පු-වෘකයා, ව්‍යාසුයා,

ජිල. (d. භු. පුතියං, සතුති කිරීමෙහි) ජිලනි, සතුති කරයි.

ජිලනි. ක්‍රි-(ජිල d. භු පුතියං, සතුති කිරීමෙහි + නි) සතුති කෙරෙයි, තුටු කෙරෙයි.

C

උ. අ-උර්ධ්වංගම විශෝග, ආත්මලාභ, තාප්ති සමෘද්ධි, ප්‍රාදුර්භාව, දෙශාභාව, ප්‍රබලතාව, කථන ශක්ති, මොක්ෂ, ජිහවරාජී, අභාවකම්, උච්චාකම් යනාදි අනිවල යෙදෙන උප-සංගීයක්, පාලිභාෂාවේ පස්වැනි ස්වරය.

උ පු දුකඩ, ප්‍රතිෂේධ රෝගමුක්ති, ගමන, යුක්ති, හැඟීම් යන මෙහි.

උ. d. භු සද්දෙ, ශබ්ද කිරීමෙහි, අවති, ශබ්ද කෙරෙයි.

උක්ක. පු දෙමිනස, තොසතුට, උදුන, කමුරු උදුන.

උක්කති. ඉ-අකුරු විසිහයකින් යුත් උත්කෘති තම ඡන්දස.

උක්කංස. පු-අතිශය, ප්‍රකෘතිය, උඛත් පිරිස, උච්චා පරිවේෂ්ඨය

උක්කංසක. පු-නැති සිටින්නා, උසස්ව සිටින්නා.

උක්කංසනි. ක්‍රි-(උ + කංස d. භු ගතෙ, යාමෙහි + නි) උසස් කෙරෙයි. වණ්ණා කෙරෙයි.

උක්කංසනා. ඉ-උසස් කිරීම, නැති සිටිවීම.

උක්කංසාබාන. න උතතම හා අතිශය භාව-යන්ගේ පිහිටුවීම, උත්කෘතීභාතය.

උක්කට්ඨ. නි-උත්කෘෂ්ට, ශ්‍රේෂ්ඨ, උතුම්
උක්කට්ඨාබාධ පු-වේදනාවක් නැති ආබාධය, මධුමෙහය, “සබ්බෙපි ආබාධානිනා, අපිච මධුමෙහො උක්කට්ඨො ආබාධො.”

උක්කට්ඨගොතන න-උසස් ගොත්‍රය, පුරාණ යෙහි ගොතම, මොග්ගලාන, කච්චාන, වාසෙට්ඨ, ආදී ගොත්‍රයන් ශ්‍රේෂ්ඨ සමමත යයි කිහු.

උක්කට්ඨනි. න-උසස් ජාතිය, ක්ෂත්‍රිය හා බ්‍රාහ්මණය ජාතීදෙක, “උක්කට්ඨානාම ජාති බතතිය ජාති බ්‍රාහ්මණ ජාති ති වුවවති”

උක්කට්ඨදෙසනා. ඉ උසස් දෙසුම, උත්කෘෂ්ට-දෙශනාව, කෙළෙස් නැති කිරීමට සමත් දෙසුම.

උක්කට්ඨනාම. න-උසස් නම්, ශ්‍රේෂ්ඨ නාමයන් “උක්කට්ඨනාමං නාම බුද්ධිපටිසංඤ්ඤා-තතං ධම්මසංඝ පටිසංඤ්ඤාතතං.”

උක්කට්ඨපනත. න - ප්‍රමාණයෙන් ලොකු පාත්‍රය, තව වැදූරුම් පාත්‍රයන්ගෙන් එකක්, දෙනලියක් බත් හා ව්‍යංජනාදියෙන් පිරෙන මහ පාත්‍රයක්,

උක්කට්ඨලිඛය. ත-උසස් ස්වභාවය, උත්කෘෂ්ට ලිඛය, “නාහිරස්සා නාතිකණ්භං නාවො-දනං එතං උක්කට්ඨං නාම ලිඛය.”

උක්කට්ඨසන්න. පු-උසස් සත්ත්වයෝ, මනුෂ්‍ය දිව්‍ය බ්‍රහ්මයෝ, “දෙවමනුස්සාදස්සො උක්කට්ඨ සන්නා නාම.”

උක්කට්ඨසිලප. න උසස් ශිල්පය, මුද්‍රා ශිල්පය, ගණිත ශිල්පය, ලෙඛන ශිල්පාදිය උසස් ශිල්පගණයට වැටේ.

උක්කට්ඨනිදද්දස පු-උසස්ම දැක්වීම, උතුම් හැඳින්වීම.

උක්කට්ඨපරිච්ඡේද. පු-උතුම් කොටස, ශ්‍රේෂ්ඨ පරිච්ඡේදය.

උක්කට්ඨතා. ඉ-උත්කෘෂ්ට බව, ශ්‍රේෂ්ඨබව, උතුම් තත්ත්වය.

උක්කට්ඨිත. ති-නැමිබු, තවනලද, “උද-පනෙනන අග්ගිතා සන්නතො උක්කට්ඨිතො”

උක්කට්ඨා. ඉ-එනම් නුවර. “උක්කට්ඨායං විහරති සුභගවතෙ සාලරාජමුලෙ.

උක්කට්ඨි ති-කුඩු, ඉදිරියට ඇද්ද, ඡේදනය කළ.

උක්කට්ඨිති. ක්‍රි-(d. උ + කඩ්ඪ - කඩ්ඪනෙ, ඉදිරියට ඇදීමෙහි කැඩීමෙහි + ති) ඉදිරියට අදිසි, කඩසි, සිදිසි.

උක්කට්ඨින. ත-ඉදිරියට ඇදීම, ඉහලට ඇදීම.

උක්කට්ඨිමාන. පු-ඉදිරියට අදිනුලබන, “උක්කට්ඨිමානා විසිඛා සම්පං පරමමුඛා වෙව සද්ද පවත්තා”

උක්කට්ඨිසති. ක්‍රි-උඛට අදිනු ලැබේ. ඉදිරියට ගණු ලැබේ.

උක්කණ්ඨති. ක්‍රි-(උ + කඨ d. හු සොසන පාකෙසු, වියළීමෙහි පිසීමෙහි + ති කළ-කිතිය.

උක්කණ්ඨන න-කළකිරීම, උකට්ටි වීම.

උක්කණ්ඨා. කළකිරීම, උකට්ටිවීම.

උක්කණ්ඨතා. ඉ-කළකිරීම් ස්වභාවය, උකට්-ටිවීම් ස්වභාවය.

උක්කණ්ඨි. ක්‍රි-(උ + කඨ d. හු. සොසන පාකෙසු, වියළීමෙහි පිසීමෙහි + ඊ) කළ-කිරුණේය.

උක්කණ්ඨිතා. ඉ උකට්ටි ස්වභාවය, කළ-කිරුණු ගතිය.

උක්කණ්ඨිති. ති-උඩුකුරුව තුඩු කන් ඇති.

උක්කණ්ඨික. පු-උඩුකුරුව තැබූ කන් ඇත්තා, නිවලුන්ට සෑදෙන එනම් රොග විශේෂය.

උක්කනනති. -ක්‍රි-(උ + කනන, d හු. කනනනෙ, කැපීමෙහි + ති) කපයි, ඉරයි.

උක්කනනිත. ති-කපාදමු, ඉරාපු.

උක්කනනිඛා. පු, ක්‍රි (උ + කනන + ඉ + ඛා) කපා, සිද, “උභරාමංසං උක්කනනිඛා දසියා අදසි.”

උක්කපිණ්ඩක. ඉ-එනම් පණු විශේෂය.

උක්කපිණ්ඩකා. පු-බලල්, මී, මුගටි, ගොසි, ආදීහු.

උක්කමති. ක්‍රි-(d. හු. කමු. පදවිකෙකපෙ, පාද විකෂෙපයෙහි + ති) බැහැර යෙයි.

උක්කමන. න නික්මීම, ඉවත යාම, පැනයාම.

උක්කල. පු-උක්කල නම් ජනපද වැසියා, බරගෙනයන්නා, වැඩකාරයා.

උක්කා. ඉ-කමුරු උදුන, ගිනි කබල, ගිනි සුල, තරළවන්ගේ කෝවය, ධාතුචේතය විලක්කුව, දඹුවැට, දඹුවැට පහන්, අඟුරු කබල, උල්කා, “උක්කංච පටිච්ච ලොණංච පටිච්ච”.

උක්කාවන. ත-උසස් කොට දැක්වීම, අනුන් ඉහළින් තබා කපාකිරීම.

උක්කාවිත. ති-නොපිළිවිසින ලද කරුණු පරික්ෂා නොකළ, නරකලෙස හික්මුණු.

උක්කාවිත විනිත. ති-නොපිළිවිසි හික්මුණු-නොහික්මුණු.

උක්කාමාර. පු-පන්දම් අල්ලන්නා, විලක්කු දරන්නා, එළිය ගෙණයන්නා.

උක්කාපහා. ඉ-නාරකා ලොකය, නරු එළිය.
“මහාසාවකානං උක්කාපහා සද්දසං”

උක්කාපාන. පු-උල්කා පාත්විම, අහසින්
ගිනිසිළු කඩාවැටීම, උල්කාපාතය.

උක්කාමුඛ. න-කඹුරු උදුන, රත්කරුවන්ගේ
ලිප. “උක්කංඛකිකා උක්කාමුඛං ආලිංචති”

උක්කාමෙති. ක්‍රි-(උ+කමු d. හු. ඉවණය
කනතිමෙති, කැමැතිවීමෙහි, කානතිශෙති +
ණෙ + ති) කැමැතිවෙයි.

උක්කාර. පු-අසුචි, වැසිකිලිය. කා ඉතිරි ඉදුල්.

උක්කාරහුමි. න-මලමුහු හා කසල දමන
තැන, අපවිත්‍ර දේ දමන තැන, කවචර
සථානය.

උක්කාරපාති. ඉ-ඉදුල් දමන හාජනය.

උක්කාසති. ක්‍රි-(උ+කාස d. හු. දිනතිමෙති
සජ්ජනෙ, බැබළීමෙහි සැදීමෙහි + ති)
කාරයි, කැසිකාරයි.

උක්කාසි. ක්‍රි-(උ+කාස d. හු. කාසනෙ,
කැරීමෙහි + ඊ) කැරිය, සෙම් බැගිය,

උක්කාසික. න-වත් වැටිය,

උක්කාසිකා. ඉ-තුමාය, නානවිට සිරුර උලන
රෙදි කැල්ල,

උක්කාසිකා. පු. ක්‍රි-කාරා, පසම්බහා, කාරා-
දමා,

උක්කාසින. හි-කාරණ ලද, කැස, කාරණලද.

උක්කාසින සද්ද. පු-කැසි කැරු ශබ්දය.

උක්කාප. පු-කසල, කුණු, රොඩු.

උක්කිණණ. පු-සැරීම, හැරීම.

උක්කිණණපට්ඨා. ඉ-සැරු දිය ඇල, කැනු
දිය අහල.

උක්කිට්ඨා. පු-ක්‍රි-කැන, සාරා, හාරා,

උක්කිලෙදෙති. ක්‍රි-(කිලිද d. වු. පරිදෙවනෙ,
වැලපීමෙහි, + ණෙ + ති) වැලපෙයි.

උක්කුජ්ජ. d. හු. අව්‍යතෙකසද්දෙ, නොවියත්
හබෙති, උක්කුජ්ජති.

උක්කුජ්ජ. පු-මුව උඩුකුරුව තැබීම.

උක්කුජ්ජති. ක්‍රි-(උ+කුජ් d. හු. අව්‍යතෙක
සද්දෙ, නොවියත් හබෙති + ති) උඩුකුරුව
තබයි.

උක්කුජ්ජන. න-උඩුකුරු කිරීම, මුතින් නමන
ලද්දක් කට උඩු බැලි අතට හැරවීම, වසුන්
ඇරීම.

උක්කුජ්ජසඤ්ඤ. පු-උඩුමුව ප්‍රඥ ඇත්තා.

උක්කුජ්ජිත. ති-උඩුකුරු කළ, මුව උඩුඅතට
හරවන ලද, උක්කුජ්ජිතං වා තික්-
කුජ්ජය්‍ය.”

උක්කුචික. පු-උක්කුචිකය, අඬ දකින් සිටීම.

උක්කුචිකපට්ඨාන. පු-උක්කුචිකව සිටීමේ
විශේෂය, උක්කුචිකයෙන් සිට නවුස් දම්
රැකීම.

උක්කුච්චි. න-ශබ්දය, උක්කුචි ශබ්දය,
උත්තාද ශබ්දය.

උක්කුස. පු-මුහුදු රාජාලියා, කුරලයා,
කබරැස්සා යයි ප්‍රසිද්ධ පක්ෂියා.

උක්කුල. න-උස්, උච්චස්ථානය, උස්බිම, ගොඩ
තැන්. උක්කුලනති උණණතට්ඨානං”

උක්කුල විකුල. න-උස් පහත්, උස්මිටි තැන
සමනොවු තැන. “උක්කුල විකුල නදී විද්‍යා
පබ්බත විසමෙසු”

උක්කුර. න-පස්, මියන් ආදි සතුන් විසින්
හාරාදමන ලද පස්,

උක්කුපමා. ඉ-(උක්කා + උපමා) ගිනිසිලුකට
බදු උපමා ඇති.

උක්කොට. පු-හුන් තැනට යවන පඬුර,
අල්ලස. “උක්කොටං දකුණි ලඤ්ඤං දකුණි”

උක්කොටන. න-ජය පරාජය කරවීම පිණිස
අල්ලස් ගැණීම.

උක්කොටනක. පු-ජය පරාජය කරවීමට
අල්ලස් ගන්නා, ඉදිරියට ඇදීම. “උක්කො-
ටනකො පාවිතතියං”

උක්කොටෙති. ක්‍රි-උ + කුට d. වු. ජොද්ද,
ජොදනය කිරීමෙහි + ණෙ + ති) වරක්
විනිශ්චය වුවත් නැවතත් විනිශ්චය පිණිස
ගත්වයි.

උක්කා. d. හු. සෙවනෙ, ඉසීමෙහි, උක්කති,
ඉසියි.

(5747)

ලකඛ. පු-ගෝණා.

ලකඛලි. ඉ-සාලිය, ඉකිලිය, “අනන්තසො
ලකඛලි ආදීති උපාදය.”

ලකඛලිකා. ඉ-මහසාලිය, බන්දයන භාජනය.

ලකඛණ්ණ. ති-එසවු, උස්කල සාරණලද.

ලකඛිත. ති-තාවර, ඉසිනලද, ගානලද.

ලකඛිතන. ති-ඉසවනලද, උස්කල, උත්තේ-
පනිය කමිය කල.

ලකඛිතනක. පු-සමුහයකගෙන් එක් අයෙක්
වෙන්කර නැබීම, එනම් විනය කමිය.

ලකඛිතනාසික. පු-කොපුවෙන් ඇදගත් කඩුව
ඇති.

ලකඛිතනපලිස. පු-පහවු බාධා ඇති, දුරුකල
උපද්‍රව ඇති.

ලකඛිපති. ත්‍රි-(උ+බිප, d. භු බෙපනෙ,
එසවීමෙහි+ති) ඔසවයි.

ලකඛිපන. න-එසවීම, උසස්කිරීම.

ලකඛිතනකාය. පු-නගාගත් සිවුරින් යුත්
කාය ඇත්තේ.

ලකඛිතනසමෙහාග. පු-උත්තේපනිය කමිය
කල හික්කුව සමග සමෙහාගකිරීමෙන් පවති
ඇවැත්වෙයි පැනවූ ශික්ෂාපද.

ලකෙඛප. පු-ඉවත්කිරීම, බැහැරකිරීම.

ලකෙඛප. න-නැවුම් ආදිය පවත්වන විට
දෙන නැති.

ලකෙඛපක. පු-ඉවත්කල නැතැත්තා, බැහැර
කල නැතැත්තා.

ලකෙඛපන. න-උත්තේපය, බැහැර කිරීම.
උබට එසවීම.

ලකෙඛපනා. ඉ-ඉවත්කිරීම, බැහැරකිරීම.

ලකෙඛපනක. පු-බැහැර කරන්නා, පත්තා
දමන්නා.

ලකෙඛපනිස. න-බැහැර කලයුතු, උත්තේප-
නය කලයුතු.

ලකෙඛපනියකමම. න-වැරදිකල හික්කුවක් ඒ
වැරදිදට පිළියම් කර ගන්නාතුරු සබ්බසා
විසින් බැහැරකිරීමේ විනය කමියක්.

ලකෙඛනිත. ති-උත්තේපනය කල, බැහැර-
කල.

ලකඛිපිංසු. ත්‍රි-(උ+බිප, d. වු. බෙපනෙ,
එසවීමෙහි+සු) එසවුන, බැහැර කලන,
ඉවත්කලන, උත්තේපනිය කමිය කලන.

ලකෙඛපිම ති-(උ+බිප+ණ+ඉම) ඔසවා
ගතයුතු, උස්සාගතයුතු.

ලබ. d. භු. ගමනෙ, යාමෙහි, උබති, යෙයි.

ලබා. ඉ-සාලිය, හාලිය.

ලබි. d. භු. ගතියං, යාමෙහි, උබති, ගමනය
කරයි.

ලගගතප. පු-උග්‍රවු නපස, උසස් නපස් ඇති.

ලගග. පු-උග්‍ර, සාඛ, තියුණු, දෘඪ, නපුරු, උසස්,

ලගග. පු-ඊශ්වරයා, එනම් සිවු.

ලගගත. ති-උදාන, උබට නැගුණු, ඉහලට
නැගුණු, උස්වනැති.

ලගගතස්ථත. න - ආභරණ විශේෂයක්,
දෙනුත්තේ නනාකාර වතුයෂ්ටිකහාර
හෙදයක්.

ලගගව්ජන. ති-උස්වයන, ඉහලට නගින.

ලගගව්ජති. ත්‍රි-(උ+ගවු, d. භු. ගතියං,
යාමෙහි, ව්ජ+ති) උස්වකගියි.

ලගගජ්ජති. ත්‍රි-(උ+ගජ්ජ, d. භු. ගජ්ජනෙ,
ගජ්ජා කිරීමෙහි+ති) උසස්කොට ගජ්ජා
කෙරෙයි.

ලගගජ්ජන. න-උසස්ව ගජ්ජා කිරීම, හස්-
යෙන් ගෙරවීම.

ලගගජ්ජිත. ති-උසස්කොට ගජ්ජනා කල,
මහත් කොට ගොරවන ලද.

ලගගතෙජ්. පු-උසස් තෙජස් ඇති, මහත්
තෙජස් ඇති.

ලගගපුත්ත. පු-වංශවත් අය, සිවුවරයා.

ලගගහකුසල. පු-ඉගැන්මට දක්ෂවූ, පෙළ
අවුවා දෙන්නි දක්ෂවූ.

ලගගණ්ණානි. ත්‍රි-(උ+ගහ, d. භු. උපාදනෙ,
ගැණීමෙහි, ණ්ණා+නි) උගෙණගනී, ඉගෙණ
ගනී.

(5786)

උගහණය. න-උද්ග්‍රහණය, ඉගෙනගැනීම.

උගහණනීති. ති-උද්ග්‍රහණය කළ, ඉගෙනගත්,
උගහණා. ඉ-වදකසා.

උගහම. පු-නැගීම, ඉහළට නැගීම, උස්ව
නැගීම.

උගහමන. න-උතපතනය, උෘඪවගතිය, උඩට
යාම.

උගහහ. පු-උද්ග්‍රහණය, ඉගෙනීම.

උගහහණ. න-උද්ග්‍රහණය, උගෙනගැනීම.

උගහහනිමිතන. න-සිතින් ගත් පරිකමී
නිමිතන, උද්ග්‍රහනිමිතන.

උගහහාය. පු. ක්‍රි-ඉගෙනගෙන, උද්ග්‍රහණය
කොට.

උගහහනි. ක්‍රි-(උ+ගහ d. හු උපාදානෙ,
ගැනීමෙහි+ය+ති) ඉගෙනීම කරණුලබයි.

උගහහිත. ති-ඉගෙනගත්, දැනගන්නාලද.

උගහහිත. න-ඉගෙනගන්නා ලද.

උගහහියනි. ක්‍රි-(උ+ගහ, d. හු උපාදානෙ,
ගැනීමෙහි, +යහ+ති) උගෙනීම, ඉගෙනගනී.

උගහා. පු-ඉපිලෙන්නෝ, පැනපැන යුද්ධ
කරන්නෝ “උගහාරාජපුත්තා පකබ්ඤ්ඤා
මහාතාගා.”

උගහාර. පු-ඔක්කාරය, වමනය, නැලිනැගීම.

උගහාරණ. න-ඔක්කාර කිරීම, වමනය කිරීම.

උගහාහසි. පු-ඉගෙනීමට ආශා ඇති අය,
ඉගෙනගන්නා ශිෂ්‍යයා.

උගහාහමාන. න-ඉගෙනීම කරන්නා, ඉගෙ-
නීම.

උගහිරනි. ක්‍රි-(උ+හිර, d. හු උගහිරණේ,
ගිලීමෙහි,+ති) ගිලීය. උඩට ඔසවයි.

උගහිරනි. ක්‍රි-(උ+හිර, d. හු උගහිරණේ,
ගිලීමෙහි+ගිල+ති) ගිලීය.

උගහිර(ලා)න. න-ගිලීම.

උගහිරණ. න-වැගිරීම.

උග්ගිව. පු-උඩුකුරුවූ ගෙල ඇත්තා.

උග්ගිනි. පු-ගිනිප්‍රකරණයෙහි කි තුන්වන
වෘත්තය.

උග්ගො. පු-නුවණ, ඥානය.

උග්ගිව. ති-ගැටෙන, හැපෙන.

උග්ගිවපාද. පු-ගැටෙන පා ඇත්තා,
විලුබෙන් විලුබි හෝ ගොප්මසින් ගොප්මස
හෝ දතින් දන හෝ ගැටෙන පා ඇති අය.

උග්ගිවන. න-වැසුම් හැරීම, පියන හැරීම,
උඩරණය.

උග්ගිසන. න-ඇගඉලීම.

උග්ගිසනි. ක්‍රි-(උ+සංස, d. හු. සංසනෙ,
ඉලීමෙහි, නේ+ති) ඇග උලයි.

උග්ගිසික. ති උපුටනලද, වැසුම්හරිනලද.

උග්ගිසිකඤ්ඤ. පු-(උ+සට+ඉ+න=උග්ගිසිත
+ඤ්ඤ+උභ) නපාගත ධර්මය ඇසු කෙණෙහිම
වතුරායඝීසනය අවබෝධ කර ගන්නා
උත්තමයා, උසස් ප්‍රඥ ඇත්තා, අධික ප්‍රඥ
ඇත්තා.

උග්ගිසෙසය. ක්‍රි-(උ+සංස d. හු. සංසනෙ,
සමිණය කිරීමෙහි+ඵය්) සිරුර උලන්-
තේය.

උග්ගිත. ති-සෙල්වෙන, ගැස්සෙමින් සෙල්-
වෙන.

උග්ගිත. ති-නැසු, විනාශ කළ.

උග්ගිත. ඉ-අනුග්‍රහය, ජය, දිනීම.

උග්ගිත-නිග්ගිත. ඉ-අනුග්‍රහය හා නිග්‍රහය.

උග්ගිරනි. ක්‍රි-(උ+ගිර d. හු. සෙවනමහි,
වැගිරීමෙහි+ති) වැගිරෙයි.

උග්ගිරණ. න-වැගිරීම, උඩට විසිරීම, කාන්දු
වීම.

උග්ගිව. පු-වැසුම් ඉවත්කළ.

උග්ගිවණකිසිකා. ඉ-පැලැල්ල, එක් පැත්ත-
කට අදින තිරයක්.

උග්ගිරන. ති-(උ+ගිර+නන) උතුරා යන,
ඉතිරෙන.

උග්ගිවන කිසිකද්වාර. න-පැලැල්ල, ඉදි
කළුල්ල, එනම් දොර.

උග්ගිවිත. ති-වැසුම්හළ, පියත්පත් අහක්
කළ.

උග්ගිවෙති. ක්‍රි-(උ+වෙ. d. වු. විසරණේ,
හිංසාවෙහි+නේ+ති) වැසුම් හරියි.

ලක්ෂ්‍යානිත. ති-වැසුම්හල, පියත්පත් අහක්-කල.

ලක්ෂ්‍යාස. පු-(උ + සුස + න්) මහා නාදය, උසස් ශබ්දය.

ලක්ෂ්‍යාසන. න-මහත් නාදය, උසස් ශබ්දය.

ලක්ෂ්‍යාසනා. ඉ-මහානාදය මහත් ශබ්දය.

ලක්ෂ්‍යාසනි. ක්‍රි-(හ + සුස. d. හු. සොසෙ ශබ්ද කිරීමෙහි, + ති) මහානාද කෙරෙයි.

උච. d. දි. සඳො, සමවායෙ, ශබ්ද කිරීමෙහි, රැස්කිරීමෙහි, උච්ඡි, ශබ්ද කෙරෙයි.

උච්චං. අ-උස්, මහත් යතාච්ඡයෙහි.

උච්ච. ති-උස්, උසස්, මහත්, විශාල.

උච්චක. පු-උසස් තැනැත්තා. ශ්‍රෙෂ්ඨ තැනැත්තා.

උච්චවා. ඉ-හිත් මිදි.

උච්චතර. පු. ඉතා උස්, උසස්.

උච්චතර. පු-පොල් ගස.

උච්චය. පු-රැස්කිරීම. “සුඛො පුඤ්ඤස්ස උච්චයො.”

උච්චයගාහ. පු-රාශි වශයෙන් ගැණීම.

උච්චතන. න-උච්ච ඛව, උච්චතාකාරය.

උච්චතරස්සර. පු-ඉතා උසස් නාදය, උස්හඬ.

උච්චසද්ද. න-උත්සොෂණය, උසස් නාදය.

උච්චහාග. න-ග්‍රහයින්ට ඒ ඒ රාශිවල උච්ච වූ අංශක.

උච්චා. අ-උසස්, ශ්‍රෙෂ්ඨ.

උච්චාවච. ති-(උච්ච + අච්ච) උස්පහත්, ලොකු කුඩා, විසිතුරු, මාහැඟි, මිශ්‍ර, “උච්චාවචාති මහන්ත බුද්ධකාති.”

උච්චාවච කමම. න-උසස් කටයුතු, සැගෙහි පොහෝගෙහි ආදි කටයුතු.

උච්චාපාදක. ති-උස් වූ පාද ඇති, වඩුරියතින් උස් වූ පාද ඇති ඇඳපුටු.

උච්චාවසුක. න-උස්බිම, උපරි භූමිභාගය,

උච්චාකුල. න-උසස් කුලය, වංශවත් කුලය, ක්ෂත්‍රීය බ්‍රාහ්මණකුල.

උච්චාකුලික. පු-උසස් කුලයට අයිති තැනැත්තා.

උච්චාකුලින. පු-උසස් කුලයට අයිති වංශ වත් කුලයෙහි වූ.

උච්චාකුලිනතා. ඉ-උසස් කුලොත්පතතිය, ශ්‍රෙෂ්ඨ උත්පතතිය.

උච්චාකණෝරුකා. ඉ උස් ඇතිත්තක්.

උච්චාකාලාපිකා. ඉ-එනම් ඇත් කුලය.

උච්චාර. පු-මල. අසුවි.

උච්චාරපස්සාව. න-මල මුත්‍ර.

උච්චාර පස්සාව කමම. න-මල මුත්‍ර කිරීම.

උච්චාරණ. න-උසුරුවීම, ශබ්දතහා කීම.

උච්චාපිත. ති-කියනලද, උසුරුවන ලද.

උච්චාරෙති. ක්‍රි-(උ + වර. d. හු. ගතිහතකි ණෙසු, යාමෙහි, කැමෙහි + ණෙ + ති උසුරු වයි.

උච්චාරෙත්වා. පු, ක්‍රි-ඔසවා, උඛට ඔසවා.

උච්චාලිඛන. පු-බු පණුවා, බජණුවා, දළඹුවා. “උච්චාලිඛන පාණක දට්ඨෙන.”

උච්චාසද්ද. පු-උසස් ශබ්දය, උස් හඬ.

උච්චාසයන. න-උස් ආසනය, වඩු රියතින් උස් ආසනය. “උච්චාසයන මහාසයනා චෙරමණ් සිකුඛාපදං.”

උච්චිච්චකඤ්ඤි. න-ඉඳුල් කාඳ, ඉඳුල් හඹු.

උච්චිච්චාදක. පු-ඉඳුල් කත්තා, ඉතුරුවූ දේ කත්තා,

උච්චිච්චාසායාස. න-ඉඳුල් කිරිබත.

උච්චිච්චාහොස්. පු-ඉඳුල් අනුභව කරන්නා.

උච්චිච්චාහත්ථ. පු-ඉඳුල් තැවරුණු අත, ඉඳුල් අත. “උච්චිච්චාහත්ථන පතතං ගණනිතුං න වට්ඨති.”

උච්චිච්චානිය. න-උසස් තතතුරක සිටින, උසස් තත්ති තැබිය යුතු, “රාජා උච්චිච්චානියං හිමෙ ඨානෙ ඨපෙති.”

උච්චිණ්ණ. න-රැස්කිරීම, සමූහයකින් එකක් තෝරා වෙන්කර ගැණීම, ඇතිද ගැණීම.

උච්චිණ්ණි. ති-ක්‍රි-(උ + චි. d. ඡවා. වයෙ, රැස් කිරීමෙහි + න් + ති) රැස්කෙරෙයි, ඇතිදියි.

උච්ඡබ්ධ. පු-මධොක්කුව, ඇකය.

උච්ඡබ්ධපඤ්ඤා. පු-මධොක්කුවට සමාන පුඤ්ඤා ඇත්තා, යමක් අසා සිටිනවිට පමණක් සිත තබා ගැනීමේ ශක්තිය ඇති, ධාරණ ශක්තිය නැති තැනැත්තා. “උච්ඡබ්ධපඤ්ඤා පුජිතො සෙසො ඵතෙන වුවෙති.”

උච්ඡනන. න-මතු මත්තෙහි සඟවන ලද.

උච්ඡාදන. න-ඇඟ ඉලීම, ශරීරයෙහි රජස් දුරුකිරීම, සනාතයෙහි ඇඟ ඉලීම. “උච්ඡාදනෙ නසාපනෙ පාදනං ධොවනෙනව.”

උච්ඡාදිත. ති-ඇඟ උලනලද.

උච්ඡාදෙති. ක්‍රි-(උ+චිද d. වූ අපචාරණේ, බැසීමෙහි+ණ+ති ඇඟ උලයි.

උච්ඡන. ති-උස්දෙය, ඉහළ පවත්නා දෙය.

උච්ඡට්ඨ. ති-ඉදුල්, ඉදුල් කළ, අනුභවකොට ඉතිරිවූ.

උච්ඡට්ඨ පනත. පු-ඉදුල් ඇති පාත්‍රය, වළඳ ඉතිරිවූ පාත්‍රය.

උච්ඡට්ඨාදක. න ඉදුල් වතුර

උච්ඡට්ඨනනත. න-ඉදුල් බත්.

උච්ඡට්ඨභොජන. න-ඉදුල් කළ භොජනය.

උච්ඡද්දති. ක්‍රි-උ+ඡිදි d. භූ. ඡේදනෙ, සිදි මෙහි+ති) සිද දමයි, කපා දමයි.

උච්ඡිකති. ක්‍රි-(උ+ඡිදි. d. භූ. ඡේදනෙ, සිදිමෙහි,+ති) සිදිසි, කපයි.

උච්ඡිනන. ති-සිදිනලද, කපනලද, සහමුලින් සිද දමූ.

උච්ඡනන භවනෙතති. ඉ-සිදිනලද භව නෙතතිය සිදින ලද සංසාරය.

උච්ඡනනමූල. පු-කපනලද මූල් ඇති, උසුන් මූල් කළ.

උච්ඡද පු-සිදීම, කැපීම, දෙපල කිරීම.

උච්ඡදන. න-සිදීම, කැපීම, විනාශවීම.

උච්ඡදදිට්ඨි. ඉ-මරණින් මතු ඉපදීමක් නැතැයි ගත්තා ඇදහීම, උච්ඡද දෘෂ්ටිය.

උච්ඡදදිට්ඨික. පු-මරණින් මතු නැවත ඉපදීමක් නැතැයි ගත් ඇදහීම ඇත්තා. උච්ඡද දෘෂ්ටිකයා.

උච්ඡදවාද. පු-මරණින් මතු නැවත ඉපදීමක් නැතැයි යන මතය.

උච්ඡදවාදි. පු-මරණින් මතු නැවත උත්පත්තියක් නැතැයි යන මතය ගත් තැනැත්තා, වාර්ථාක දැකීමකයා, ඔවුන් මත (බිම්බ) නම්, යාවජ්වං සුබං ජීවෙත්, සාණං කාමා දග්ධං පිවෙත්, හස්මිහුතසා දෙහසා පුතරාගමනං කුතා. ‘ඡබ්දශීනසමුවය’ දිවි ඇතිනාක් සැපසේ ජීවත් විය යුතුය. මුදල් නැතිනම් ණයට ගෙණවත් හිතෙල් කැ යුතුය. පුලුස්සා අළු කරණලද මේ ශරීර යාගේ නැවත ජීවෙත් කොසින්ද? මෙබඳු අදහස් ඇති උච්ඡද වාදියා.

උච්ඡදි. ති-කපනසුලු, සිදිනසුලු.

උච්ඡිකලීර. න-හුණ බබ, හුණ ගොබ, හුණ කිලීල්.

උච්ඡිකෙඛනන. න-උක් හේන, උක් කෙන, උක් වැටිල්ල, “සමපනෙන උච්ඡිකෙඛනෙන මඤ්ඤාධර්මකො නාම රොග ජාතී තිපනති.”

උච්ඡිබ්බි න-උක්කඳ, උක්දමු, උක් දණ්ඩ.

උච්ඡිවොරකා. පු-උක්ගස් සොරකම් කරන්නෝ, උක්සොරා.

උච්ඡිඡේදන. න-උක් ගස් කැපීම, උක් පොතු හැරීම.

උච්ඡිහිත්තාස. පු-උක්ලාවු, උක්ලහවු.

උච්ඡිපාලක. පු-උක්මතු පාලනය කරන්නා, උක්පාලකයා.

උච්ඡිපාණිත. න-උක් පැණි, උක් සකුරා. “උච්ඡිපාණිතං වෙ සත්තාහ කාලිකො.”

උච්ඡිහාපක. පු-උක් බෙදන්නා, උක් ගස්-පැති බෙදන්නා.

උච්ඡිසට්ඨි. න-උක් ගස, උක් කඳ, උක් සාර යැටිය.

උච්ඡිමිකති. ඉ-උක්පැණිවලින් සාදනු ලබන පැණි, හකුරා ආදිය.

උච්ඡි. පු-උක්ගස, එනම් සාගරය.

උච්ඡිඅගග. පු-උක්ගසේ අග, උක් කරවිය.

උච්ඡිබ්බිකා. ඉ-උක්පුරාක, උක් කැල්ල.

උච්ඡිබ්බාදන. න-උක්ගස් කැම.

(5917)

උච්ඡුගණිතිකා. ඉ-ඉක්ඛා විශේෂයක්, උක්ගස් ජාතියක්.

උච්ඡුපාල. පු-උක්ගස් පාලනය කරන්නා, ඉක්ඛා පාලකයා.

උච්ඡුපිලන. න-උක් පොතිකිරීම, උක් තැලීම.
උච්ඡුපුට. න-ඉක්ඛා භාජනය, උක්ගස් දමන භාජනය.

උච්ඡුබිජ. න-ඉක්ඛා බිජය, උක් ඇටය.

උච්ඡුයන්ත. පු-උක්මෝල, ඉක්ඛා යනුය.

උච්ඡුරස. පු-ඉක්ඛා රසය, උක්පැති, එක් යාම කාලිකයක්.

උච්ඡුවාත. පු-ඉක්ඛා වාතය, උක්ගස්වලින් හමන වාතය.

උච්ඡුසාලා. ඉ-ඉක්ඛා ශාලාව, උක් ශාලාව.

උච්ඡුමය. ති-ඉක්ඛා මය, උක්මය, උක්පැති යෙන්ම සෑදුනු.

උච්ඡුවිකාර. පු-ඉක්ඛා විකාර, උක්පැති, එම සකුරා, සිනි ඇදිය.

උජ. -d. භූ. පිපාසායං, පිපාසයෙහි, උජති, බොහුරිසිවෙයි.

උජති. ක්‍රි-(උජ d. භූ. පිපාසායං, පිපාසයෙහි + ති) බොහු කාමතිවෙයි.

උජ්. -d. භූ. ආතිණ්ඩනෙ, භික්ඛනෙ, ඇවිදීමෙහි, සිහිමෙහි, උක්ඡති, ඇවිදීම, සිහි.

උජ්. -d. භූ. බක්ඛනෙ, බැදීමෙහි, උජති, බදීම.

උජ්=ඡ්. ති-සාජ්, ඇදතැනි දෙය, අවඛක. ලක්ඛ, "උජ් කායං පණ්ඩාය."

උජ්=ඡ් ක. ති-ඇදතැනි, වඛක රතිත, කෙලින්.

උජ්. -d. භූ. උජ්භාවෙ, සාජ්බැවිහි, ඔපති, සාජ්වෙයි.

උජ්ආජාතිය. පු - හොදට කාරණාකාරණ දන්නා.

උජ්ක. පු-සාජ්, ඇදතැනි. "උජ්කො නාම සො මග්ගො."

උජ්ගත. ති-සාජ්ව ගිය, ඇදතැනිව ගිය.

උජ්ගාම. ති-සාජ්ව යන සුළු. කෙලින් යන සුළු.

උජ්චිතතා. ඉ-සාජ්ව සිතක් ඇතිබව, අවඛක හිතක් ඇතිබව.

උජ්ඤ්ඤ. පු-එතමරට.

උජ්දිට්ඨි. ඉ-සාජ්ව දෘෂ්ටිය, ඇදතැනි ලබ්ධිය.

උජ්ජපිපන. පු-සාජ්ව මාගීට පිළිපත්, යහපත් ජීවිතයක් ගතකරණ, "උජ්ජපිපනො භගවතො සාවක සබ්බො."

උජ්මගග. පු-සාජ්ව මාගීය, ඇද තැනි පාර, "උජ්කො නාම සො මග්ගො අහසා නාම සාදිසා."

උජ්මද්දව. න-සාජ් ශීලය හා මුද්බව. "උජ් මද්දවෙන න ඡන්දගතීං ගන්තබ්බං"

උජ්භාව. පු-සාජ් භාවය, ඇද තැනි ගතිය, අවඛක භාවය.

උජ්භුත. ති-සාජ්භාවයට පැමිණි, අවඛක වූ. ඇදතැනි.

උජ්චංස. පු-සාජ්චංශය, නියමචංශය.

උජ්චාත. පු-මාදවූ වාතය, මොලොක් වාතය.

උජ්චිපච්චනික. පු-එකිනෙකට විරුඞ, කෙලින්ම විරුඞකය.

උජ්චිපච්චනිකවාද. පු-එකිනෙකට විරුඞ වූ වාදය.

උජ්ජ. -d. වූ. බලපාණනෙසු, බලපෑමෙහි, උජ්ජති, බලපවත්වයි.

උජ්ජන්ඝති. ක්‍රි-(උ+ජඝ. d. භූ. භසනෙ, සිතාසීමෙහි + ති) සිතාසෙයි.

උජ්ජබ්ගල. ති-ඉතා තද බිම, විෂමභූමිය.

උජ්ජන්ඝික. පු-මහසිතා ඇතිව, මහ සිතාව, හඬනහා සිතාසීම.

උජ්ජල. ති-බැබළීම, දීපතිමත්.

උජ්ජලති. ක්‍රි-(d. භූ. උ+ජල, දිනතියං, දීපති යෙහි + ති) දිලිසෙයි බබලයි.

උජ්ජලන. න-දූල්වීම, පහත් දූල්වීම.

උජ්ජව. ති-දීවීම, ධාවනය.

උජ්ජයති. ඉ-අවනති පුරය, උදෙහි නගරය, වික්‍රමාදිත්‍ය රජුගේ නගරය.

උජ්ජවනි. ක්‍රි-(උ+ජ්. d. භූ. ජවෙ, දීවීමෙහි + ති) දුවයි, ධාවනය කරයි.

උප්පට්ඨකාය. ති-උඛට දුටන, ඉදිරියට දුටන.

උප්පහනි. ක්‍රි-(උ+හා. d. වාගෙ, අත්භාරී මෙති+ති) අත්හරියි.

උප්පලිංසු. ක්‍රි-(උ+පල d. හු. දිප්තියං, දිලිසි මෙති+සු) ඇවිලගත්ත, දිලිසුනාහ.

උප්පාලන. න-බාබලීම, දිලිසීම.

උප්පේනි. ඉ-උදෙහි නුවර. “ගව්‍ය භණ්ණ ජිවක, උප්පේනිං ගතානා රාජානං පඤ්ජා-තනති කිව්‍යාපෙති.”

උප්පේනාන. පු-ආලෝකය, එළිය.

උප්පේනානන. න-ආලෝක කිරීම, එළිය කිරීම.

උප්පේනානිත. ති-ආලෝක කරණ ලද, එළිය කරණ ලද.

උප්පේනානි. ක්‍රි-(උ+ජිත d. හු. දිප්තියං, බාබ ලීමෙති+ති) බාබලයි.

උප්පකි. -d. හු. උප්පකිනෙ, ඉවතලීමෙහි, උප්පකිති, ඉවතලයි.

උප්පකිනි. ක්‍රි-(උප්පකි d. හු. උප්පකිනෙ, ඉවත ලීමෙති+ති) උප්පකිති, ඉවතලයි.

උප්පකිගතිකා. ඉ-ශබ්ද නගා සිනාසීම, මහ සිනාව.

උප්පකිතනි. ඉ-තො සතුටු වීම, අසතුටු වීම, අසනතුමිය.

උප්පකාන. න-(උ+කෙ + සු=අන) අවඥකිරීම, නිකු කිරීම.

උප්පකානසඤ්ඤි. -අවඥ කිරීම ඇති, නිකු කිරීම ඇති, කිපුණුසිත් ඇති

උප්පකාපන. න-දැන්වීම, හැඟවීම, විඤ්ඤාපනය.

උප්පකාපනක. පු-අවඥ කරන්නා, නිකු කරන්නා, අවමන් බස් බෙණෙන.

උප්පකාපෙනි. ක්‍රි-(උප්පකි d. හු. උප්පකිනෙ, හාරී මෙති+ණප+ති) නිකුකෙරෙයි, අවමන් බස් බෙණෙයි.

උප්පකායනි. ක්‍රි-(උප්පකි d. හු. උප්පකිනෙ, හාරී මෙති+ති) නිකු කරයි, අවමන් කරයි.

උප්පකායන. න-අවඥ කිරීම, පහත් කොට සිටීම.

උප්පකාපයනි. ක්‍රි-(උප්පකි d. හු. උප්පකිනෙ, හාරී මෙති+ණපය+ති) නිකු කරවයි, අවමන් කරවයි.

උප්පකිත. ති-උදුරාදමන ලද, උපුටන ලද, තැන් තැන්වල දමු, “අඤ්ඤ සන්තානි තතිං තතිං උප්පකිතානි.”

උප්පකි. d. හු. උප්පකිනෙ, සිහිමෙහි, ඇවිලීමෙහි, උප්පකිති, සිහිය.

උප්පකිනි. ක්‍රි-(d. හු. උප්පකි, උප්පකිනෙ, සිහි මෙති+ති) සිහිය, ඉල්වයි, පිඩු සිහිය. “පිණ්ඩපාතං උප්පකිනි.”

උප්පකින. න-දුක, හිරිහැරය, පිඩාව, ඉල්ලීම.

උප්පකි. ඉ-සිහීම, ඉල්වීම.

උප්පකිවර්ගය. පු-හිඤ්ඤාවරණය, පිඩු පිණිස හැසිරීම.

උප්පකිවර්ගක. පු-පිඩුපිණිස හැසිරෙන්නා, හිඤ්ඤාවරකයා.

උප්පකිපහන. පු-පිඩු පිණිස ගෙනයන පාත්‍රය.

උප්පකි. ඉ-නිකුට, පරිහවය, අවමන් කිරීම, “උප්පකිනානි අවඤ්ඤාය.”

උප්පකිනබ්බ. ති-නිකු කටයුතු, හෙලාදැක්ක යුතු

උප්පකින. ති (උ+කු+න) පහත් කොට සැලකූ, අවමන් කළ

උප්පකින. න-එසවීම, ඔසවීම, නැගිටවීම, කෙලින් තැබීම.

උප්පකිවිභවක. පු-උප්පකි, උප්පකි, විභවක, විභවක යයි මෙම අනුකරණ ශබ්ද කරණ පක්‍ෂි විශේෂයක්

උප්පකිනි. ක්‍රි-(උ+කු, d. හු. නිවේද, සිටීමෙහි +ති) නැගිටියි.

උප්පකින. න-නැගි සිටීම, නැගිට සිටීම.

උප්පකින. න-(උ+කු+සු=අන) නැගි සිටීම, කුසිත භාවයෙන් නැගි සිටීම.

උප්පකිනක. පු-(අලස භාවයෙන්) නැගි සිටින්නා.

උප්පකිපන. න-නැගිටුවීම, ඔසවීම.

උප්පකිපක. පු-නැගිටුවන්නා, ඔසවන්නා.

උට්ඨාන විජය. න-නැගි සිටින විය්‍යාස, උට්ඨාන විය්‍යාස.

උට්ඨාන සඤ්ඤා. ඉ-නැගි සිටීමේ සංඥාව = සිහිය.

උට්ඨානාබිගන. නි (උට්ඨාන + අබිගන) විය්‍යාසයන් පැමිණෙන ලද.

උට්ඨාන භාමිනි. ඉ-සුදුසු පිළිවෙත් පිරිමෙන් නැගි සිටින ඇවත.

උට්ඨාසෙති. ක්‍රි-(උ + ආ. d. වු. නිට්ඨෙ සිටීමෙහි + ණෙ + ති) නැගිටුවයි. තභා සිටුවයි.

උට්ඨාස. පු. ක්‍රි-(උ + ආ + කා = ය) නැගිට, පටන් ගත් විය්‍යා ඇති.

උට්ඨාසක. නි-උට්ඨාන විය්‍යා ඇත්තා, උපසංචාන කරන්නා.

උට්ඨාසික. නි-උට්ඨාන විය්‍යා සමපන්නාය, විය්‍යා ඇත්තා.

උට්ඨාසී. ක්‍රි-(ව + ආ. d. භා ක. නිට්ඨෙ, සිටීමෙහි + ඊ.) නැගි සිටියේය.

උට්ඨාහි. ක්‍රි-(උ + ආ d. භු නිට්ඨෙ, සිටීමෙහි + ති) නැගි සිටී.

උට්ඨාහක. නි-නැගි සිටින්නා, උට්ඨාන විය්‍යා ඇත්තා.

උට්ඨිත. නි-නැගි සිටින ලද, නැගිටින ලද.

උට්ඨිතජඛස. පු-උඩට තෙරා නිබ්බත කෙණ්ඩා ඇත්තා.

උඪ. d. භු. තාලතෙ, නැලීමෙහි, ඔස්සී, තලයි.

උඪ. d. භු. උපසාතෙ, දෙසීමෙහි, ඔස්සී, තසයි.

උඪනි. ක්‍රි-(උඪ d. භු. උපසාතෙ, නැසීමෙහි + ති) තසයි.

උඩබසන. න-දූවීම, ගිනිදීම.

උඩබහනි. ක්‍රි-(උ + දහ. d. භු. භසමිකරණෙ. පතිට්ඨාය, අළු කිරීමෙහි + ති) (දවා) අළු කරයි.

උඩබහන. න-දවා අළු කිරීම.

උඩබාසෙත්‍රං. නි-එලවන්නට, පලවා හරින්නට.

උඩබිත. නි-උලලබ්‍යනය කළ, පැනයන ලද.

උඩබිසන. න-පැනයම, පලායම.

උඩබිය මාන. පු-පැනයනු ලබන. පලායනු ලබන.

උඩෙඩනි. ක්‍රි-(උ + ඩ. d. වු. වෙහාසගමනෙ අභසින් යාමෙහි + ණෙ + ති) (අභසින්) පියාසර කරයි. ඉගිලෙයි.

උඩෙඩකො. පු. ක්‍රි-රදවා, උඩ රදවා, “සිකකාය පතනං උඩෙඩකො දණ්ඩො ආලයතිතා”

උඩු. පු-තාරකා, තරු, තක්‍රණ.

උඩුවකු. න-තාරකා වකුය.

උඩුප. න-පසුර. “ජලවෙගෙන වුයහමානං උඩුපෙනා ගවජනං තං” තදී ආදියකින් එතෙර වීමට තනන පසුරු ඔරු ආදිය, කුඩා නැව, වන්දියා.

උඩුපති. පු-තාරකාවන්ගේ ස්වාමියා, වන්දියා

උඩුපථ. න-තාරකාවන්ගේ මාගිය, අභස. තරුමග.

උඩුරාජ. පු-තාරකාවන්ගේ රජු, වන්දියා.

උණණජ. පු-වටකුරුව ඇති වූ, රවුමට උපන් රෝමය.

උණණත. න ස්වණ්ණදියෙන් කළ තලල් පළඳිතාවක්, උසස් දෙය.

උණණන. නි-රත් රිදී ආදියෙන් කළ.

උණණනි. ඉ-මානනය, උණණතිය.

උණණමනි. ක්‍රි-(උ + නම. d. භු. තමෙ, නැමීමෙහි + ති) උඩට නමයි.

උණණම. පු-මාදුකම, උසස් කම, උඩභූ කම.

උණණමන න-පහකට නැමීම, පානට එබීම. “ඛනමණ්ණු නිනමන පකතිකං සකකසස දෙව රඤ්ඤා, පණ්ණු කමබ්බ සිලාසතං උණ්ණා කාරං දසෙසි.”

උණණ. න-ලොම, එළකලොමාදිය.

උණණා ඉ-උණ්ණරෝමය, බොහියකවරයන්ගේ දෙබාම අතර වමනට කරකැවීම් ගිවි සුදු පැහැති රෝමය, “භමුකනනරෙජානා උණණා ඔදනා” එළකැදිත්ගේ රෝම, ලොම් බිස්ස.

උණණානාහි. පු-පිහිටි තැබ ඇත්තා, මකුළුවා, “උණණානාහි සරභු මුසිකා කතා මෙ රකකා කතා මෙ පරිත්තා”

උණණසිඬි. ඉ-එඑ ලොමින් කළ පාපිත්ත,
මෙව්ට.

උණණමය. පු-එඑ ලොමින්කළ, එඑ ලොමින්
සාදනලද.

උණණසු. පු-(පොර ගසන) එඑවා, කවිලිය,
කණහඬුරය.

උණණලොම. න-එඑ ලොමි. උණු ලොමි.

උණණපාචාරක. න-දෙපස ලොමි නගාකළ
පොරොතය, කොළ පලස්.

උණණි. ඉ-ලොම ඇදුමක්, ලොම ඇදුම්
විශේෂයක්.

උණණිගණඩ. න-ඉත්තන්, සම්කොඩො-
ලන්.

උණණරංසි. පු-උණු රැස් ඇත්තා, හිරු.

උණණසමය. පු-උගණ කාලය, උගණසාතුම.

උණණාකාර. පු-උණුසුම් අසුරක්, උගණා-
කාරයක්. "සකකසා පණ්ඩුකමල සිලාසනං
උණණාකාරං දසෙසි"

උණණ. න-උණු, රත්වූ, ග්‍රීෂ්මය.

උණණකාල. පු උණණ සමය බලනු.

උණණකලල. පු-දිලියෙන ගිනි අතුර, ගිනි අළු

උණණමසා. න-උණු අළු වැස්ස,

උණණතන. න-උණුසුම් ගතිය, උගණ
සටහාවය.

උණහි. ඉ-උණිත් නම් අකුරු සතකින්
සුන් ජන්දස.

උණහිස. පු-තලල්පටය, හිස්වෙළුම, ඔවුත්ත,
හිණිමං මුදුන.

උණහිසසිස. පු-තලල්පට හිස් වෙලුම් ආදි-
යෙන් අලඛකාරකළ හිස, ඔවුනු පලන් හිස.

උණණාදක. න-උණුවතුර, රත්කළ වතුර,
උණුසුම් ජලය. "උණණාදකෙන අකෙ
සති උණණාදකං පටියාදෙනි."

උණාදිකප. පු-උණාදි ප්‍රත්‍යයන්ගේ විධා-
නය උණාදි කප්පනම් වේ. විධියට 'කලා'
යයි කියනු ලැබේ.

උතු. ඉ. පු-සාතුව, ඔසප් = මල්වරවීම. උතුම්.

උතු ආහාර. පු-සාතුව ආහාරය.

උතුස. පු-සාතුවට අයිති.

උතුකාල. පු-සාතුව කාල , මල්වරවීමේ කාලය.

උතුස්. ති-සාතුවෙන් ඇතිවූ = උපන්. යාග
කරන්නා.

උතුහිඛනන. ති-සාතුවෙන් උපන්.

උතුහි. ඉ-කිලි ඇත්ති, මල්වරවී සිටින්නී,
ඔසප් වූ තැනැත්තී.

උතුපමාණ. න-සාතුව මැනීම, සාතුව ප්‍රමාණය.

උතුපජිනාම. න-සාතුවගේ පෙරලීම.

උතුපජිනාමස්. ති-සාතුවගේ පෙරලීමෙන්
හටගත්, "උතුපජිනාමස් ආබාධා."

උතුපජිසාය. න-සාතුව පිඩාව, ශිතොමණාදි
සාතුව නිසා හටගන්නා පිඩාවන්.

උතුපුබ්බ. පු-එක එක සාතුවක් පටන්
ගැණීමේදී පවත්වන උත්සවය.

උතුමනී. ඉ-සාතුව ඇත්ති, ඔසප්වූ තැනැත්තී.

උතු ආවිකතන. න-සාතුව කීම.

උතුචාර. පු-සාතුව සමය.

උතුචිකාර. පු-සාතුව වෙනස්වීම, සාතුවිකාරය.

උතුචෙරමණි. ඉ-සාතුවගෙන් වෙන්වීම,
ඔසප් කාලයෙන් වෙන්වීම.

උතුසංචච්ඡර. පු-සාතුව සංචන්දරය, සාතුව
චක්‍රය.

උතුසප්පාය. පු-සාතුව සන්ප්‍රාය, සාතුවට
සැහෙන.

උතුසමය. සාතුව කාලය, ඔසප් කාලය.

උතුචසා. න-හෙමනන හා ග්‍රීෂ්ම සාතුව.

උතුරාස්. පු-වසනන සාතුව.

උතුමගන. පු-සාතුවාගී, සත්‍රිලිඛනය.

උතුප්පච්චය. න-උතුසමුට්ඨානික රූපයන්ගේ
පැවතීමට හා විනාශයට ප්‍රත්‍යය වීම.

උතුසමුට්ඨාන න සාතුව ප්‍රත්‍යයවී නිපන්,
සාතුව රූපය.

උතන. ති-කමාදි මට් කාරකයන්ගේ උකත
තිය, උකතය.

උතනණ්ඩුල. න-හාල්, තොරුදුනු එම බත.
"මොකකි. උතනණ්ඩුලං ජාතං"

උතනන. න-වැල්ගිරුම, විසලි මස්, විසලි මුව ගොනාදි මස්, අභිකව විසලන ලද්ද.

උතනංස පු-මුදුන් මල්කඩ, කණිහරණය, ධවජය.

උතනංසමාලා. ඉ-හිසේ දමන මල් මාලාව.

උතනණ්ඩාල. නි-ධාන්ය බහුල, වි බහුල (කැද).

උතනනන පු-ත්‍රස්තවු. බියපත් වු.

උතනම. උතුම්, ශ්‍රේණි.

උතනමඛය. න-උතනමාඛය, හිස, සත්‍රි පුරුෂ නිමිති.

උතනමඛගරුහ. පු-ශීතියෙහි හටගත් දෙය, හිසකේ.

උතනමක්ඛ. පු-උතනමාඛය, අභිකය.

උතනමාධම පු-(උතනම + අධම).

උතනමගුණ. පු-උසස් ගුණය, ශ්‍රේණි ගුණය.
උතනමපුරිස. පු-ශ්‍රේණි පුරුෂයා. උසස් පුරුෂයා, ආධ්‍යානයෙහි අමත ශබ්දයෙන් කියවෙන පුරුෂය, උතනම පුරිස නම්.

උතනමපොරිස. මහා පුරුෂයා.

උතනමනාව. පු-උසස්ම නඩය, ශ්‍රේණි ස්වභාව.

උතනමනා. ඉ-ශ්‍රේණිකය, උසස් බව, ක්‍රමයෙන් ඉහල නගින ස්වභාව.

උතනමවාරි. ඉ-උතුම් ජලය, සහල් දෙවුම් දිය.

උතනමා. ඉ-උතුම් සත්‍රිය, ශ්‍රේණි සත්‍රිය.

උතනර. පු-ප්‍රතිවචන, උතුරු සඵව, උතුරු දිශාවට අයත්.

උතනර. නි-ශ්‍රේණි, උතනර දිශාව, පශ්චිම, වතු භාගය.

උතනරනුතනර. පු-(උතනර + අනුතනර) ශ්‍රේණියෙක් නැති.

උතනරකුරණ. න-උභව භාගය වසන දෙය, උතනරාසුරණය.

උතනරඅභිමුඛ. පු-උතුරු දෙසට අභිමුඛව.

උතනරකාල. පු-අතාගත කාලය, මතු කාලය.

උතනරකුරු. පු-උතුරුකුරු දිවයින.

උතනර උලලසන. න-(උ + ල + ස = අත) උතුරු මිනිස් දම් පවසන.

උතනර කොසල. පු-අයෝධ්‍ය නගරය, උතුරු කොසොල් රට.

උතනරවස්. න-උඩුවියන.

උතනරවස්ද. පු-පොරොණය, උඩුවියන.

උතනරවස්දන. න-පෙරවීම.

උතනරදවාර. න-උතුරු දෙරටුව.

උතනර ධම්ම. පු-උසස් ධර්මය, ශ්‍රේණි ධර්මය.

උතනර සව පු-උතුරු සඵව, උතනරාසභිගය.

උතනර සඵ. පු-උතුරු දිග.

උතනර සාසක. න-දෙරේ උඩ අගුල, උඩලිපන.

උතනර පුබ්බ. පු-ඉසාන දිග.

උතනරය්‍ය. පු-අතිද්ද.

උතනර සාවක. න-උතුරු සඵව.

උතනරාසභිග. පු-(උත්තර + ආසභිග) උතුරු පැත්ත වැසීම, උතුරු සඵව.

උතනරොට්ඨ. න-උතුරු කොල, උඩු කොල.

උතනර. නි-එතර වීම, ජලාශයකින් එගොඩ වීම.

උතනරණ. න-එතර වීම, එගොඩට යාම.

උතනරණි. ඉ-නැව, පසුර, ඔරුපාරු ආදිය.

උතනරති. ක්‍රි-(උ + තර. d. භූ. තරණේ, එතර වීමෙහි + ති) එතර වෙයි.

උතනර පුබ්බංස. න-උතුරු කොටස, උතුරු අඩ කොටස.

උතනර පද. න-සමාස පදයන්හි අතින් සිටින පදය.

උතනර සුවෙ. (කෙ) අ-මතු හෙට, අතිද්ද, තුන්වෙනි දින.

උතනර දුයක. පු-උතනර දෙන්නා, පිළිතුරු දෙන්නා.

උතනර වාක්‍යවඨ. පු-වාක්‍යයක අග සිටින්නේ උතනරවාක්‍යවඨ නම්, ය ශබ්දයට නමකි.

ලතනර විපරිත. පු-ලත්තරයට විරුඩ.
 ලතනරා. ඉ-ලතුරු දිසාව, ලත්තර දිසාව.
 ලතනරාබර. න ලඬුතොල, ලස් පහන්.
 ලතනරාපඵ. න ලතනරා පඵය.
 ලතනරායන න-හිරු ලතුරෙන් ගමන් කිරීම,
 ශිශිරාදි සාතු, නවම් ආදි සමස.
 ලතනරාසබග. න-වසත්‍රය, ලතුරු සලුව,
 තනිපට සිවුර.
 ලතනරි. අ-මතුසෙති, ඊට අතතුරුව.
 ලතනරිත. ති-එතෙර වන ලද, එගොඩ වූ.
 ලතනරි මනුසු. පු-මනුෂ්‍යකිය ඉක්මවූ,
 මනුෂ්‍ය බලයට වැඩිවූ.
 ලතනරි මනුසු බිමම. පු-මනුෂ්‍ය බිමියෙන්
 ලසස්ව පවත්නා බ්‍යාන සමාපතති මාභී
 එලාදි බිම.
 ලතනරි කරණිය. පු-මතුමත්තෙති කටයුතු.
 ලතනරි හබග. පු-කැවිලි වර්ගයක්.
 ලතනරි සාටක. පු-ලතනර සාටකය, ලතුරු
 සඵව.
 ලතනරික. ති-ශ්‍රෙණි, ලසස්.
 ලතනරි ඉ-ලතුරු දිසාව.
 ලතනරිතර. පු-(ලතනර+ඉතර) මිට වඩා
 ලසස් කෙතෙක් නැති, ශ්‍රෙණි, ලසස්.
 ලතනරිය. න-ලතුරු සඵව, ලතුරට අයත්.
 ලතනරුතනර. අතිශයින් ලතුම්, වැඩියක්.
 ලතනරොතනර. ශ්‍රෙණි, අතිශයින් ලතුම්.
 ලතනසති. ක්‍රි-(ල+තස d. හු. ලබ්බගෙ,
 බියපත් වීමෙහි+ති) තැනි ගනි.
 ලතනසන. න-තැනිගැණීම, ත්‍රස්ත වීම.
 ලතනසන. ති-තැනිගත්, ත්‍රස්ත වන ලද.
 ලතන සිග. ති-තැනිගත්තා ලද, ත්‍රස්ත වන
 ලද.
 ලත්‍රසන. ති-තැනිගත්, ත්‍රස්ත වන ලද.
 ලත්‍රසන විතන ති-තැනිගත් සිත් ඇති,
 ත්‍රස්තවන ලද සිත් ඇති.
 ලතනා. ඉ-ලකනා නම් ඡන්දස, එක අකුරක්
 ඇති ඡන්දස.

ලතනාන. ති-තොගැඹුරු, ලඬුරු, ලඬුබැලි.
 ලතනානක. පු-ලඬුකුරු වූ.
 ලතනාන මුඛ. පු-පැහැදිලි මුඛයක් ඇති,
 පහසුවෙන් අවබෝධ කළ හැකි.
 ලතනාන සයන. න-ලඬුකුරු සනයක් ඇති.
 ලතනානසෙයක. පු-ලඬුකුරුව සයනය
 කරන්නා=ලඬුබලා හෝනා ලදරුවා, ලඬුබැලි
 සයනය ඇත්තා.
 ලතනානක්ඛ. න-පැහැදිලි අරුත් ඇති, ප්‍රකට
 අභි ඇති.
 ලතනාපන. න-තැවීම, රත් කිරීම.
 ලතනාපිත. ති-තවන ලද, රත් කරණ ලද,
 රත්කළ.
 ලතනාපෙති. ක්‍රි-(ල+තප. d. හු. සන්තාපෙ,
 තැවීමෙහි+ති) තවයි.
 ලතනාතිකමම. න-කමිය ප්‍රකට කිරීම-
 පැහැදිලි කිරීම.
 ලතනානි. ඉ-අප්‍රකට වූවක් ප්‍රකට කිරීම,
 පැහැදිලි කිරීම.
 ලතනානි කරණ. න-ලඬුකුරු කිරීම, විවරණ
 විභජනයන්ගෙන් දක්වන ලද්ද, ලපමා
 දක්වීමෙන් ප්‍රකට කොට දැක්වීම.
 ලතනාරණ. න-එතෙර වීම, එගොඩ වීම.
 ලතනාර්ත. ති-එතර වන ලද, එගොඩ වූ.
 ලතනාරෙති. ක්‍රි-(ල+තර. d. හු. තරණයම්,
 එතරවීමෙහි+ණෙ+ති) එතෙර කෙරෙයි.
 ලතනාස. පු-(ල+තස+ණ) ලත්‍රාසය, තැනිය.
 ලතනාසන. න-තැනිගැන්ම.
 ලතනාසිත. ති-අමුණත ලද, නගන ලද,
 තැනිගත්වන ලද, ත්‍රාස කළ.
 ලතනාසිතතන. පු-ත්‍රාස ස්වභාවය, තැනි
 ගැන්වූ බව.
 ලතනාසෙති. ක්‍රි-(ල+තස d. හු. ලබ්බගෙ,
 බියපත් වීමෙහි+ණෙ+ති) බිය ගන්වයි,
 තැනි ගන්වයි.

උත්‍රාස. පු-හය, තැනිගැණීම, මහත් හය.

උතනිට්ඨ. ත-පිඬු සිහා ලත් අහර, ඉදුල් අහර.

උතනිට්ඨ. ක්‍රි-(උ + ණා ණා ඛාතුටට නිට්ඨ ආදෙශ වීමෙන්) නැති සිටුව.

උතනිට්ඨති. ක්‍රි-(උ + ණා. d. භූ. ගතිනිවුගතියං, ගමන් වැල කීමෙහි නොහොත් සිටීමෙහි + ති) නැති සිටියි.

උතනිණ් න-පිදුරු අස් කිරීම.

උතනිණ්ණ. ති-(උ + තර + ත=ඉණ්ණ) එතෙර වන ලද, එගොඩ වන ලද. “උතනිණ්ණං තං අඤ්ඤතරං ගොපාලිකං පසිසිත්වා එතදවොච.”

උතතුඩග. ති-උස්, වඩා උස.

උතතනජිත. ති-තිසුණු කරණ ලද, යවන ලද.

උද. අ-පරිච්ඡාකී අපි ශබ්දය, පක්ෂානතර, නොහොත් යත මෙහි.

උද. භූ-මොදෙ කී ලායඤ්ච සතුටුවීමෙහි, ක්‍රීඩාවෙහි, උදති=සතුටුවෙයි, කෙළියි.

උද. න-ජලය, දිය.

උදක. ත-ජලය, දිය.

උදකච්ඡ. පු-දිය කිත්ස.

උදක ඔට්ට. පු-දිය බිණු, ජල බිණු

උදකණ්ණව පු-ජල ගැල්ම.

උදක නිදාමන. න-දිය කාණුව, දිය සොරොව්ව

උදක ධාරා. ඉ-ජලධාරාව.

උදක මණි. න-දිය සැලිය, “පැත්තලිය, මැණික් වණි ජලය පිරුන බඳුන.”

උදක මලලක. න-දිය සැලිය.

උදක මෙහ. ත-දියවැසියා රොගය, බහුමුත්‍ර රොගය.

උදක භාලක. පු-සල් රාක්වලින් පතිත වූ ජලය.

උදක කිලහ. පු ජලය පිළිබඳ කොළාභලය.

උදක කාක පු-දිය කාක්කා

උදක කිවම. පු-ජල කාතෘය, දිය නැම, සේදීම් ආදී දේ.

උදක කිලා. ඉ-දියකෙළිය, ජලක්‍රීඩාව.

උදකායනික. පු-ජල නලය, වතුර පයිප්පය.

උදකුපම. පු - ජලයට උපමා කිරීම, උදකොපමාව.

උදකාලය. න-ජලස්ථානය, ගං ගෝ ආදී ජල පිහිටි තැන්.

උදකොස. පු-(ජල) සැබපහර.

උදක ගහන සාටක. ත-දිය ඇදුම, ජල-සාටකය, නාන ඇදුම.

උදක තෙලක පු-ජලය හා එකතුකළ තෙල් මිශ්‍රණයක්.

උදක දහනපොණ. පු-මුඛය හා දත් පිරිසිදු කරණ ජලය.

උදක දහ. පු-විල, තඩාගය.

උදක දෙණිකා. ඉ-වතුර බාල්දිය.

උදක නිබ්බාහන. න-දියෙන් (ග්‍රීෂ්මය) නිවීම.

උදක පුඤ්ජනී. ඉ-සනාතය කොට ඇඟේ ජලය පිසදමන රෙදි කඩ, තුවාය.

උදක පොසිත ති-ජලයෙන් පොසිත, දියෙන් පොෂණය කළ.

උදක බිණු පු-ජල බිණුව.

උදක බුබුල. පු-දිය බුබුල.

උදක හඟන. පු-දිය රහිත, වතුර නැති.

උදක රකකස. පු-දිය රකුසා, ජලයට අරක්-ගත් රාක්ෂයා,

උදක රූහ. ත-දිය පැලෑටිය.

උදක ලෙඩා. ඉ-දියෙහි ලිඛීම, ජල රෙබාව.

උදක වාර. පු-දිය වාරය, කලින් කල වතුර ඇද දීමට පැමිණෙන වාරය, කාලීයක්ෂණයට මෙබඳු උදක වාරයක් තිබුණු බව බිමමපදවන කථාවෙහි පෙනේ.

උදකචාරක. පු-බාල්දිය, පනිවිටුව, කාලය, ජලය ගෙන එන දෙය.

උදකචාහ. පු-වතුර බැස යාම.

උදක චාහක. පු-ජල ගාල්ම, ජල ප්‍රවාහය.

උදක චාහන. න-ජලය අදින රථය.

උදක සදා. පු-ජල බෙදය, දිය හඬ.

උදකකලස. න-දිය කලය, දිය කොතලය.

උදකසරාවක. න-ජලගන්නා හැන්ද, දිය සැන්ද.

උදකසුද්ධික. පු-(මුහු කලපසු) වතුරෙන් සේදීම.

උදකි. ඉ-බසප් වූ තැනැත්තී, මල්වර වූ තැනැත්තී.

උදකකාක. පු-දියකාවා.

උදකුමන. පු-දිය කලය, දිය සැලිය, බබරාව.

උදකුකකප සීමා. ඉ-විනය කමිසකට සුදුසු ජලාශයකට පැමිණි භික්ෂු සංඝයා විසින් ජලය භාත්පස ඉස එ් වේලාවට පමණක් කරණු ලබන සීමාව.

උදකොගාහන. න-දියට පැනීම, ජලයට ප්‍රවිෂ්ටවීම.

උදකොරොහක. පු-වතුරට බැසීම, තෑම.

උදකොරොහන. න-ජලයට පැනීම, ජලස්-තෘණය.

උදකොදර. පු-(උදක + උදර) දිය උදරය, දියබඩ.

උදග. ති-බදවැඩිප්‍රීතිය, උස්දෙය, “උදගෙහානි පිතිවසෙන අබ්බුග්ගක කාය විතො”.

උදගභා. ඉ-බදවැඩිබව.

උදගභදගහ. පු-(උදග්ග + උදග්ග) ශරීරය විකාර භාවයට හා උසස් බවට පමුණුවන ප්‍රීතිය.

උදබගන. න-දිය ලබා ගැනීම සඳහා සාරන තැන, අවකාශ ස්ථානය.

උදව්දි. ක්‍රි-(උ + ව්දි. d. භූ. ඡේදනො, සිදිමෙති + ආ) සිත්දේය.

උදඤ්චන. න-දිය ඇදීම, ජලය උඩට ඇදීම, සැන්ද, “වාටියා උදඤ්චන භාවපාතනී විය හොති”

උදඤ්චනී. ඉ-දියගන්නා කුඩා බඳුන, කිනිස්ස.

උදඤ්ජල. න-උල් හෙල්ලු තැන, ජලසිරාව සහිත ඉබම.

උදඤ්ඤවනන. පු-ජලයෙන් පොහොසත්, උදකාසමපන්න.

උදණ. පු-අභ්‍යම, ඉරපායන වේලාව.

උදනාදි. ක්‍රි-(උද + තර. d. භූ. තරණේ, එතෙරවීමෙති + ඊ) තරණය කෙළේය.

උදතන. ති-උස්වූ, මෘදුචු.

උදතන. පු-ආරක්ෂාව, අප්‍රත්‍යක්ෂය.

උදත්ථ. පු-(උද + අත්ථ) මහාප්‍රඥාව, මහ නුවණ.

උදධි. පු-ජලය දරණ ස්ථානය, සමුද්‍රය “උදකං ධාරෙතීති උදධි”. උදකං එත්ථ සියතීති උදධි.

උදධිකථ. න-මුහුදු පෙණ, සාගරයේ ඇති පෙණ.

උදධිසුත. පු-වජ්‍යයා, ලක්ෂ්මිය.

උදධිමල. න-මුහුදු පෙන, සමුද්‍රයෙහිවූ පෙණ.

උදපනන. පු-දියබඳුන, ජලපාත්‍රය.

උදපාදි. ක්‍රි-(උ + පද. d. දි. ගතියං, යාමෙති + ඊ) පහල විය.

උදපාත. පු-ලීද, කූපය, ලීද සම්පයෙහි සාරණලද කුඩා වල.

උදපනන. න-දිය බඳුන, වතුර භාජනය, ජල පාත්‍රය, “ආදසෙවා උදපනෙනවා ඔලොකෙනනං දුකකටං”.

උදපාන. න-ලීද, පැත්වල, “උදපානො අපාරාධොහොති”.

උදපාතරජ්ජ. න-ලීදෙන් දියගන්නා රැහැණ, කඹය.

උදකභනරා. ඉ- ජලයෙන් වන අනතුර, දඹවිධ අනතුරාවන්ගෙන් එකක්.

උදකාමානං. න-ජලය නබන තැන, වතුර භාජනය.

උදකාවට්ඨි. ඉ-දිය සුළිය, ජල ධාරාව.

උදකාමාව. පු-වතුර වල.

උදකාසිවිස. පු-දියේ වසන සපියෙක්, දිය බරණා.

උදකාල්භක පු-දිය පත හතරක්, වතුර කෝප්ප හතරක්, ජලය මිනීමේ භාජනයක්. දියතැලිය.

උදකුකෙකප. න-උදකොත්කෙපය, ජලය ඉසීම, එනම් සීමාව, “යන්ව එවං බින්නං උදකං වා වාලිකං වා පතති, අයං උදකු-කෙකපො.”

උදකුපමා. ඉ-දිය උපමා කොට, ජලය උපමා කොට.

උදකුපසංඝා. ඉ-අත පැත්ත වත්කොට පාවා ගන්නා බිරිද, “සො උදකුපසංඝං හරියං ගණතිතා ගවජති.”

උදකොස. න-ගංවතුර, වේගයෙන් ගලන ජලය, සැබපහර.

උදකකසද්ධික. න-දිය කැඳ, දිය හා කැඳ,

උදකකමාහ. න-කල්දේරම්, ලොකු දිය බඳුන්.

උදක කථා. ඉ-දිය පිළිබඳ කථා.

උදක කඤ්ඤ. පු-දියකඳුර, දියකඳුරුලිය.

උදක කිලිකා. ඉ-දියකෙළිය, ජලත්රිඩාව,

උදක කොට්ඨක. න-දිය කොටුව, තහන කොටුව, නාන කාමරය, “අනුජාතාමි හික්කවෙ උදක කොට්ඨකං.”

උදකකඛක. න-ජල කඳක්, දිය කඳක්.

උදකගණ්ණක. පු-දිය කොපුල, ජල කපොලය.

උදකසට පු-වතුර කළය, දිය කළය, වතුර භාජනය.

උදකවාපි. ඉ-දිය සැළිය, පැත්තැල, පිත්තා ලිය.

උදක විකකලල. න-මඩ බහුල තැන්, දිය මඩ, මඩවතුර, මඩ සහිත තැන්, “දෙවෙ වසානෙන උදක සඛගහෙ උදක විකකලල ඔකපුණෙණති විවරෙති.”

උදකජලලිකා. ඉ-උදක ලසිකා, දිය දැලි.

උදකට්ඨ. නි-දියෙහි පිහිටි, ජලයෙහි තුබූ, ජලස්ථ.

උදකට්ඨකථා. ඉ-දියෙහි තැබූ දේ පිළිබඳ කථාව.

උදකට්ඨාන. න-දිය ලබාගන්නා තැන. ජලස්ථානය.

උදකට්ඨාන කථා. ඉ-පැත්තොටේ දී කරණ කථා. ගැහැණුන් පැත්තොටේ දී එක එක්කෙනා ගැණ කරණ කථා.

උදකතාරකා. ඉ-දියෙහි දක්නා තම පිළිබිඹුව. “උදපානෙ උදකතාරකා විය දියාති.”

උදකනික්ඛි. න-නහන තැන, ලීදලහ, පැත්තොට.

උදකතුමි න-දියලබුව, බබරුව, ජලය වත්කරණ මහ සැලිය.

උදකදෙබසුහ. පු-දිය බරියා, දිය නයා.

උදකදෙණි. න-ජලය වත්කරණ ඔරුව, දියදෙණ.

උදකනිදාමන. න-කාණුව, වාරිමාගිය.

උදකනිමිනන. න-උදකනිමිනන, සීමා සම්මත යට අවශ්‍ය අවමාදුරම් නිමිති අතුරෙන් එකක්.

උදකනියෙසක. න-විහිදහිය දිය, තැන්තැන් වල ඉතිරිකිය ජලය.

උදකපච්ඡක. න-දිය පැස.

උදක පචිගගහ. පු-දිය පිළිගන්නා බඳුන, පාත්‍ර කේදු වතුර දමන භාජනය.

උදකපච්චාදි. න-දියෙන් වැසී පැවැත්ම, ජලයෙන් වැසී සිටීම, ජලයට මුවාවී සිටීම.

උදකපච්චන. න-පටුණු ගම්, මුහුදු ජලාශයන් අසල වූ පටුණුගම්, කමටහන් වඩන්තට අයෝග්‍ය ස්ථානයන්.

උදකපනන. න-ජලපාත්‍රය, උදක පාත්‍රය.

උදක පදෙස. පු-දිය තිබෙන තැන්, ජල ප්‍රදේශය.

උදකපනාලි. ඉ-දිය බබරාව.

උදකපසවක. න-රොම් මඩ, පියලි මඩ.

උදක පටිසාචන. න-ජලය පෙරීම, වතුර පෙරීම.

උදකපාන. පු-දිය වැටීම, වැටෙන වැසි වතුර.

උදකපිට්ඨ න-ජලය මතුපිට, දිය පිට.

උදකපුඤ්ජනවොලක. න-තුමාය, දිය පිස්-නාව.

උදකපුඤ්ජනි. ඉ-වතුර පිසිනා ලැල්ල.

උදකපුපුල. න-දියෙහි පෙනෙන ඡායාව.

උදකපුජා. ඉ-දිය පුජාව, ජල පුජාව.

උදකපුසිත. න-දිය බිණු, ජල බිත්ද, වතුර බිත්දව.

උදකමණ්ණික. පු-දියපුරවා තබන මහා සැලි.

උදකමානිකා ඉ-ඇල, මොවු ඇල, මහගහින් ගලාබසින කුඩා ගහ.

උදකරහද පු-පිල, දියපිල, වැව, තබාගය.

උදකරාජි. ඉ-දියෙහි ඇදී ඉර, ජල රෙබාව.

උදකවාහක. පු-කුඩා දිය ඇල, ඔය, 'කුනනදී සදිසං උදකවාහකං.'

උදකසකුණිකා. ඉ-දියකාවා.

උදකසප. පු-දියබරියා.

උදකසමිහිනන. න-දියමුසු, ජලය මිශ්‍රවූ.

උදකසාවිකා. ඉ-දිය සළව, වැසි සළව.

උදකපුභික. න-දියෙන් පිරිසිදු වන්නා, ජලයෙන් පම සොදු හැරිය හැකියයි විශ්වාස කරන්නා.

උදකසොණ්ඩි. න-ගල්හෙබ, දිය සහිත ගල් පොකුණ.

උදකසොන. න-සැබපහර, වේගයෙන් ගලා බස්නා ජල පහර, "තෙ උදකසොනං නිමිතෙනන පහරිංසු."

උදබ්ඥ. නි-ජලබිණු = දියබිණු "උදබ්ඥ නිපාතෙන උදකුමොපිපුරති"

උදබ්බය. න-(උදය + වය) උදයවයය, පහල වීම හා නැතිවීම, ඉපදීම සහ මැරීම.

උදබ්බධි. ක්‍රි-(උ + වධ d. බකිනෙ. බැදීමෙහි + නි) විනාශ කරයි, මරයි.

උදබ්බන න-ඉසිලීම, = දැරීම, ඉපදීම.

උදබ්බහෙය්‍ය ක්‍රි-(උ + වහ d. පාපණේ, පැමිණීමෙහි + වය්‍ය) දරන්නේය.

උදය. පු-හටගැන්ම, පූච්ඡ පථනය, උදය පථනය, උදයකාලය, ලැබීම.

උදයගිජ. පු-උදගිරි, උදයගිරි පථනය.

උදය පබ්බත. පු-නැගෙනහිර දිග සුය්‍යයා තහිත පථනය.

උදයනද්ද පු-අජාසත් රජුගේ පුතා, එනම් රජ.

උදයන. න-වාඩිය, නැගීම, වැඩීම.

උදයඤ්ඤාමිති. පහලවීමට හා අභ්‍යන්තර යන සුළු.

උදයඤ්ඤා. පු-උසස්වීමට කැමැති ඇත්තා.

උදයවෙලා. ඉ-සුය්‍යයා උදවන වේලාව, අරුණොදය.

උදයබ්බසානුපය්‍යනාඤ්ණ. න. ස්‍යය වයය දෙක දැනගන්නා, නුවණ, එනම් ඤාණය.

උදයබ්බසඤ්ණ. න-උදයවයය ඥානය, යථා භූත ඥාන දර්ශනය, "යථාභූත ඤාණදස්සන්ති තරුණ විපස්සනා, උදයබ්බසඤ්ණස්සොතං අභිවචනං."

උදර. න-බඩ, කුසිගය.

උදරග්ගි. පු-බඩගින්න, උදරාග්ගිය.

උදරරොග. පු-බඩලෙඩ, උදරාබාධ.

උදරපටල. පු-බඩේ ඔප්පි පිටවෙන සිදුරු සම්බන්ධ සම, උදර පටලය.

උදරපුර. පු-බඩපිරීම, උදරපුරණය.

උදරවට්ඨි. ඉ-බඩරැල්ල, බඩරැලි, උදරවැටිය.

උදරවාත. පු-බඩේ ඇති වාතය, බඩේ කැක්කුම, ආමවාතය.

උදරවෂ්ඨි. න-බඩෙහි මතුපිට සිටිය, මතුපිට හම.

උදරාබාධ. පු-බඩෙහි වාතාබාධයක්, “තෙත බෝ පන සමයෙහි ආයුසමතො සාරිපුත්තස්ස උදරාබාධො හොති.”

උදරාවදෙහක. පු-උදර පුරණය ඇතිවන. “උදරාවදෙහකං භුඤ්ජිතා.”

උදව්‍යාන. පු-මෙහෙය, වැස්ස, වලාකුට.

උදයිය. න-බඩ, බඩෙහි හටගත් දේ.

උදහාරක. පු-දියහළුවා, දියළුවා, වතුර ගෙනයන්නා, ගොවියා.

උදහාරිය. පු-දිය පිණිස යන්නා, උදහාරකයා.

උදනන. න-අතුරු උපදින ස්ථාන අතුරෙන් උසස් ශබ්දයෙන් කියනු ලබන ස්ථානය, හෘදය, මහත් ශබ්දයෙන් කියනු ලබන අතුරු.

උදන. න-ප්‍රියය, ඉතිරිය ප්‍රියය. ප්‍රිය වාක්‍යය. “ඉමං උදනං උදනෙසි.” නවාංග ශායනා ශාසනයෙන් එකක්.

උදහිත. ති-ප්‍රියය පහලකළ, ප්‍රකාශ කළ, කිසි.

උදනෙති. ක්‍රි - (උද d. භූ. මොදකිලනෙසු, සතුටු වීමෙහි, ක්‍රියාවෙහි + නේ + ති) ප්‍රිය වාක්‍ය පහල කෙරෙයි.

උදයති. ක්‍රි - (උද d. භූ. මොදකිලනෙසු, සතුටුවීමෙහි, ක්‍රියාවෙහි, + ති) පහලවෙයි.

උදර. පු-තෙජස් සහිත, ප්‍රොභි, උජාරු, මහත්, විපුල.

උදරහදය. පු. උසස් හිතක් ඇත්තා.

උදරතා. ඉ-උදරතා ගුණය, ප්‍රසාදදි දශවිධ කාව්‍ය ගුණයන් අතුරෙන් එකකි.

උදව්‍යාන. න-උදව්‍යය, වමනය, ඔක්කාරය.

උදසින. පු-පසුබැසීම, මැලිකම.

උදහම. න-දක්වනලද, නිදසුන්කළ, උදහාන.

උදහන. ති-උදහම = උදහාන.

උදහරණ. න-(උ + ආ + හර + න්) උදහරණය, සාධකය.

උදහරති. ක්‍රි-(උ + ආ + හර. d. භූ. හරණේ හැරීමෙහි + ති) දක්වයි, උදහරණ කරයි, ගෙනහැර පායි.

උදහාර. පු-උදහාරය, දක්වීම, නිදසුන.

උදහරිතා. පු. ක්‍රි-පවසා, කියා, ප්‍රකාශකොට.

උදහු. අ-පරිවිතකියෙහි අව්‍යයක්, නොහොත්. “කිං අමෙහි සද්ධිං ආගමිස්සයි උදහු පවණ.”

උදි. d. රු. පසුවණකිලෙනෙසු, වහනය වීමෙහි, තෙත්වීමෙහි, උදැති, වහනය වෙයි, තෙත් වෙයි.

උදි. d. භූ. උගතරණේ, වැහිරීමෙහි, තෙත් වීමෙහි, උදැති, වැහිරෙයි.

උදිකකති. ක්‍රි-(උ + ඉකක d. පෙකකණේ, + දකි මෙහි + ති) දකියි, පරීක්ෂා කරයි.

උදිකක. පු-බලන්නා, පරීක්ෂා කරන්නා.

උදිකන. න-බැලීම, නිරීක්ෂණය.

උදිකති. ති-බැලී, නිරීක්ෂණය කළ, බලන ලද.

උදිවම. පු-වයඹ දෙස, උතුරටත් බටහිරටත් අතර.

උදිවමවුනති. ඉ-උදිව්‍ය වෘත්තිය, වෛකාලීය ප්‍රකරණයෙහි එන වෘත්ත විශේෂයක්.

උදිත. ති-කියනලද, පහලවනලද, නගිනලද, බදනාලද.

උදිතොදිත. ති-අතිශයින් ප්‍රසිද්ධ.

උදිවමිරෙ. ක්‍රි-බැලූහ, පිරිවැරූහ, “අග්‍යාගාරං උදිවමිරෙ ජවිලා”

උදිව්‍ය. න-හිරිවේරිය, ඉරිවේරිය.

උදිමි. ඉ-උතුරුදිග, උතතර දිශාව,

උදිරණ. න-කීම, ප්‍රකාශය, උචාරණය.

උදිරිත. ති-කියනලද, ප්‍රකාශ කළ, කිසි,

උදිරෙති. ක්‍රි-(d උ + රි. වාචායං, කීමෙහි + ති) කියවයි.

උදු. ති-සෘජු, ඉදු, ඇදතැනි, කෙළින්,

උදුකකල. න-වංගෙහිය. වන. “උදුකකලෙ කොට්ටකා කොට්ටකා පරිභුඤ්ජනති.”

උදුකකලිකා. ඉ-දෙර සවි කරණ වංගෙහිය.

උදුකකල පාසක න-දෙර සවි කරණ යට සිදුර හා උඩ පාසකය,

උද්භව. පු-දිඹුල් ගස-ගෙහි, උද්භව පුරය.
“ආයසමා රෙවතො කතනකුප්පා උද්භවං
අගමාසි.”

උද්භව. නි-සාජ්කල, කෙළින් කල.

උද්භව. නි-කෙළින් තුබු, සාජ්ව තුබු.

උද්භව. ක්‍රි-(උ+ඉ. d. හු පාපුතනෙ, පාමිණ
විමෙති+ති) පහලවෙයි, නාගෙයි, හට
ගනියි. ‘සුරියං උද්භවී.’

උද්භව. ඉ-දඹදිව පිහිටි උද්භව නම් නගරය.

උද්භව. d. හු-කාමෙහි, උද්භව, කයි.

උද්භව. පු-ජලය, දිය බල්ලා.

උද්භව. පු-ගොඩනැගිලි වර්ගයක්, පාලක්,
දික් හේ.

උද්භව. පු. රාම පුත්‍රකවු උද්භව
තැනැත්තා, “අභිදෙස කාලකතො හනෙන
උද්භවො රාම පුත්‍රො.”

උද්භව. පු-වැඩීම, වාසිය, ලාභය.

උද්භව. න-ගොම අලු හා මිශ්‍ර කල මැටි.

උද්භව. දෙ දය ඇතිරිය - එක් පිටකළු
එළු ලොම් ඇති ඇතිරිය.

උද්භව. ක්‍රි-(උ+දිස d. හු උච්චාරණදිස,
කිම් ආදියෙහි+ති) දක්වයි. දිස බාහුවට
දසාදෙව් සිද්ධියි.

උද්භව. න-බකිතය, බැම්ම, වඩබා ගින්න.

උද්භව. පු-පවුර, පදනම.

උද්භව. පු-බකින රහිත, කැමතිසේ හැසිරීම,
උසස්ව තැනීම.

උද්භව. පු-වන සතෙක්.

උද්භව. පු-ඇසල ගස, ලෝවුරු, කොබෝ-
ලිල යයි ද කියත්.

උද්භව. පු-සහමුලින් නසන්නා, වාන
සාතකයා.

උද්භව. පු-සුරාදමන්නා.

උද්භව. ක්‍රි-(උ+දල d. හු දිනති විදරණේ,
දුර්මෙහි, පාලිමෙහි+ණෙ+ති) සුරාදමවයි.

උද්භව. අ-උදෙසා, සදහා, නිසා, අරභයා.

උද්භව. නි-උදෙසා කල, තමන් වෙනුවෙන්
පිළියෙල කල.

උද්භව. නි-යමෙක් උදෙසා කල.

උද්භව. පු-දක්වන ලද, යෝජනා කල,
දක්වූ, අවිප්‍රත්‍යයන් අතුරෙන් තුන්වන
ප්‍රත්‍යය උද්භව නම්.

උද්භව. පු-වයඹ දිශාව,

උද්භව. න-අපාදන කාරක ප්‍රභේදයෙහි.
“රුකකසමා එලං පතති” යනාදියෙහි
අපාදන සංඥ විෂයක්වූ ක්‍රියාව දක්වනලද
හෙයින් මෙය උද්භව විෂය නම්

උද්භව. ක්‍රි-(උ+දිස d. හු. පෙකකිණේ,
දුකිමෙහි+ති) දක්වයි

උද්භව. න-දක්වීම. ගෙණහැරපාම.

උද්භව. ක්‍රි-(උ+දිස d. හු. පෙකකිණේ,
බැලීමෙහි+ණාපෙ+ති) දක්වයි ගෙණහැර
පායි.

උද්භව. න-දක්වීම, ගෙණහැර පාම.

උද්භව. න-උදෙසා කල මාංසය,
“න හිකකවෙ උද්භවං මංසං පරිභුංඤ්-
තබ්බං”

උද්භව. න-දක්වීම, පෙන්වීම, කරුණු
දක්වීම.

උද්භව. ක්‍රි-(උ+දිස d. හු. පෙකකිණේ,
දුකිමෙහි+ති) දක්වයි.

උද්භව. න-දක්වීම, පෙන්වීම.

උද්භව. පු-වමනය, ඔක්කාරය.

උද්භව. පු-වැක්කිරීම, ඇරෙන් පිට
කිරීම.

උද්භව. පු-නම්හොත් කීම, පස්වැදූරුම්
ප්‍රාතිමොක්‍ෂාදෙය, සංක්‍ෂේපය, උද්භවය,
ප්‍රාතිමොක්‍ෂය, ශික්‍ෂාප්‍රත්‍යාබ්‍යානාදෙහි එන
ක්‍ෂේත්‍රපද විසිදෙකෙන් එකක් “උද්දස
පච්චකාමිති වදනි.”

උද්භව. න-(උ+දිස+ණ) කීම, උදෙසීම,
බණ ඉගෙනුම. “උද්දස ගහණ කාලෙ”

උද්භව. පු-උදෙසනු කැමැත්තා, පාලිය
හදරණු කැමැති අය.

උද්භව. පු-ඉගෙන ගන්නා
ශිෂ්‍යයා, ඉගෙනීම සදහා යෙදෙන අතැ-
වැසියා.

උද්දසාවටිය. පු-බණ දහම් උගන්වන ආචාර්යවරයා.

උද්දසක. පු-ඉගෙනගන්නා, පෙළහද-රත්තා, උදෙසන්නා, පාමොක් උදෙසන්නා.

උද්දසගහණ. න-පාලිය හැදෑරීම, පාලිය කියවා ගැනීම “උද්දසියනිති, උද්දෙසො, කසා ගහණං උද්දෙසගහණං”

උද්දසගොවර. නි-පාලිධර්මය හදාරණ, උද්දෙසය ගොදුරු කොට ඇති.

උද්දසපනත. පු නමත් පිණිසවූ පාත්‍රය.

උද්දසපටිපුච්ඡා. ඉ-ඉගෙනීම හා අරුත් ගැනීම.

උද්දසපටියාපනත. න-පාමොක් උදෙසීමෙහි ඇතුළත්වූ, එබඳු ශික්ෂාපද.

උද්දසපාලි. ඉ-උද්දෙස පාලිය, පඤ්ච ප්‍රාති-මොක්ෂාද්දෙසය.

උද්දසහතන. න-නියම කර දෙන බත, උදෙසා දෙන බත, තුදස් බතින් එකක්, සලාක වශයෙන් ගතයුතු බත.

උද්දසහතනසර. න-උදෙසා බත දෙන ගෙය උද්දසලාභ. පු-නියම කරදෙන බත වශ-යෙන් ලැබුන ලාභය.

උද්දසවිහබ්බ. පු-පෙළ සහ අවුවා.

උද්දසවිහාපි. පු-නිතර පෙළ හදාරණයෙහි යෙදුනු.

උද්දසසංචාස පු-එකතුව පාමොක් උදෙසීම, උද්දසසිල. න-පෙළ දහම් හදාරණ සුළු, උදෙසන සවහාවය ඇති.

උද්දස. පු උදෙසීම, උද්ග්‍රහණය, මාතෘකා පද, නම්ගොත් කීම, සංක්ෂේපය, උද්දකය, පස්වැදෑරුම් ප්‍රාතිමොක්ෂාද්දෙස.

උද්දසක. නි-උදෙසන්නා, දෙහතා කරන්නා.

උද්දසික. නි-උදෙසා කළයුතු, දෙසිය යුතු, ව්‍යවහාර කටයුතු.

උද්දසිකවෙනිය. න-උදෙසා කළ වෛතර්‍යය, සම්මුතයන් වහන්සේ උදෙසා කළ පෙනි-පිළිමාදිය, බුදුපිළිමය.

උද්දහක. න-බුබුළු නගින, පෙන නගින.

උද්දසිහ. පු-රජාදි බඩු තබන ශාලාව, රජ මඩුව, බඩුහල.

උද්දසිහ සික්කාපද. න-එනම් ශික්ෂාපදය.

උද්දස. පු-උදය, වැඩීම, වැඩිය.

උද්දසනි. ත්‍රි-(උ+දර d. වූ නාසනෙ, නැසි-මෙහි+ර්ය+නි) නැසෙයි, වැනසෙයි, නැසෙනු ලැබෙයි.

උද්දක. පු-නැලිනැගීම, ඔක්කාර කිරීම. වමනය.

උබ. අ-ඕභවනය, උදුරණලද.

උබං. අ-මසකයෙහි, උබ, මතුහැගය.

උබංගම. නි-උබට යන සුළු, එනම් ශරීර වාතය, වාතිය හජනය කරණ සුළු.

උබංආභානනික. නි-මරණයෙන් පසු.

උබංපාද. පු-උඩුකුරුවූ පය ඇත්තා. “උබං පාදනලා අබො කෙසමන්තා”.

උබංභාගිස. පු-උබ දිශාව භාජනය කරණ.

උබංභාගිස සංයෝජන. න-උබයෙහි කියනලද රූපා රූප හමුත්ති උපදවන රූපරාග අරූපරාග, මාන, උබව වසන අවිජ්ජා යන සංයෝජන පස.

උබංමුඛ. නි-උඩුකුරුවූ මුව ඇත්තා.

උබංසර. පු-මාදුස්වරයක් ඇත්තා.

උබංසොන නි-ජීවිත නැමැති ස්ත්‍රීතයාගේ උබට යන.

උබංසොන අකුණිට්ඨගාමි. පු-එනම් බඩ තලයෙහි වසන්නා.

උබංසවාද. පු-සසර සැරිසැරීමෙන් සුඛියෙහි කියන්නේ

උබංසනි. ත්‍රි-(උ+බංස. d හු බංසනෙ+නි) උබට නගියි.

උබක. පු-මිහිගු බෙරය.

උබගහ නි-මතු උතුම්වන, කෙලින් සිටින.

(6478)

උඛගහලොම. ති-කෙළින්වූ ලොම් ඇති.

උඛගහවින. න-උඛගහසිත.

උඛගහිත. ති-මතු අග්‍රව පවත්නා, මතු
ආත්මයෙහි යහපත් විපාක ඇති.

උඛවව. න-ඔහුගේ, නොසිත්සුන් කම,
උඛගුව.

උඛවවකුක්කුවව. න-උඛගුව හා කුකුස්බව,
එකම නිවරණය.

උඛව. ති-උඛවනාගු, නගා සිටුවනලද, උඛගු
බව.

උඛත. ති උදුරණලද, උපුටනලද, ඔසවනලද,

උඛතසලල. ති-උදුරණලද සුල් ඇති.

උඛතරුණ. න-තැගුණු අරුණ.

උඛත න උදුත, ලිප.

උඛමම. පු-ධර්මයට විරුද්ධ, අධර්මය, ධර්මය
අධර්මය කොට.

උඛරණ. න-ඉදිරිම, උත්පාටනය, උඛට
ගැනීම.

උඛරනි. ක්‍රි-(උ+ධර d. හු ධරණේ, දූර්මෙහි
+නි) උදුරයි.

උඛමාසානන. ති-මරණින් මතු පැවැත්ම
ඇති.

උඛස්. ති මතුහැරෙහි ඇතිවූ.

උඛසන. ති-ඔසවන ලද, මතුයෙහි වළඳනා
ලද, මසනකය වසාගන්නා ලද.

උඛසෙනා. පු-උඛසන බලනු.

උඛස. d කි. උචේස්, සෙවීමෙහි, උඛසනානි
සොයයි.

උඛාර. පු-ණය, උඛරණය කිරීම.

උඛාලක. පු උඛරණය කරන්නා.

උඛි ත-ඇණ දූවකඩ.

උඛිත. ති-ඇදදූවු, විනාශ කළ, අහක් කළ

උඛුනන. උඛට කමපාකිරීම, ඉහළට සෙලවීම.

උඛුනානි. ක්‍රි-(උ+ඛු d. කි. කමපනෙ, සැලී
මෙහි+නි) උඛට කමපාකරයි.

උඛුමාන. න-ඉදිරිමෙත ලද, ඉදිරිවඩ.

උඛුමානන. න-ඉදිරිම, ඉදිරිමුණු.

උඛුමානනසංඝඝ. ඉ-ඉදිරිමය මාතශරීරයක්
අරමුණු කොටගෙන කරණ භාවනාව, උඛු-
මාතක සංඝ භාවනාව.

උඛුමානනසරීර. න-ඉදිරිමුණු මලසිරුර.

උඛුමානනත. න-ඉදිරිමුණු ස්වභාවය.

උඛුමායනි. ක්‍රි-(උ+ඛුම d. හු. සංඝානෙ,
නැසීමෙහි+නි) ඉදිරිමෙයි.

උඛුමායන. න-ඉදිරිමෙත.

උඛුමාසිත. ති-ඉදිරිමුණු, ඉදිරිමය.

උඛුමාසිත. ති-ඉදිරිමෙතලද, ඉදිරිමය.

උඛුමාසී. ක්‍රි-(උ+ඛුම d. හු. +ර්) ඉදිරිමුණේය,

උඛුස. d. හු. ඇතිදීමෙහි, උඛුසානි, ඇතිදියි.

උදු. d. හු. මිත අසාදකිලෙදනෙසු, ප්‍රමාණ
කිරීම ආදියෙහි, උදුනෙ, ප්‍රමාණ කෙරේ.

උදිය. } න-කම්පාව, වලනය.
උදිය. }

උදියනි. } කි-(උ+දර d. ත. නාසෙ, නැසීමෙහි
උදියනි. } +ර්ය+නි) නැසෙනු ලැබෙයි,

උදුහ. d. හු. හකඩණේ, කැමෙහි, උදුහනි,
අනුභව කරයි.

උදුහන. } න-කම්පාවන, මහත්තේ වලනය
උදුහන. } වන.

උදු. d රු. පසවන කිලෙදනෙසු, වහනය
වීමෙහි, තෙත්වීමෙහි උදුනි, වහනය වෙයි.

උදුර. පු-මියා, මුඛිකයා.

උදුහ. න-වමනය, ඔකකාරය, “උදුහං
දසුනිති උගාරං දසුනි”

උහන. ති-තෙත්දෙය.

උහන(ණ)න. න-ආහරණ විශේෂයක්.

උහන(ණ)න. ති-උස්දෙය, උච්චස්ථානය.

උහන(ණ)නි. ඉ-මානය, උඛගුකම.

උහනක. පු-මානය ඇත්තා, උඛගුකම
ඇත්තා.

උනන්දුබල. පු-නගුල් අභක්කර හෝ වැඩ අත්හැර උත්සවයට සැරසීම.

උනන්දානන නි-(උනන + ආනන) උඩුකුරු මුහුණ ඇති.

උනන්දනි. ක්‍රි-(උ + නද d. හු. අව්‍යතන සද්ද, නොවියත් ශබ්දයෙහි + නි) උසස් නාද කෙරෙයි.

උනන්දන. න-උසස්නාදය, මහානාදය.

උනන්ම. න-උස, උස්තැන

උනන්මන. න-උසස්තැන පිහිටුවීම, උඩට-නැමීම, “උනන්මන - බන්ධන පකනිකං සකකස්ස ආසනං.”

උනන්මනි. ක්‍රි-(උ + නම d. හු. නමෙ, නැමීමෙහි + නි) උඩට නමයි. ගොඩකෙරෙයි. “නින්නං ධානං උනන්මනි.”

උනන්ල. } න-උස වූ නිශ්මාන නලය.

උනන්හන. න-උඩට නැසීම, උඩට වෙලීම.

උනන්හනා. ඉ-වංචාකිරීම, මතුමත්තෙහි බැඳීම, එබඳුකම.

උනන්යන. න-වරනැගීම, උඩට පැමිණවීම, විනාශය.

උනන්ද. පු උසස් නාදය.

උනන්දි. නි-උසස් නාදකරන්නා.

උනන්දෙති. ක්‍රි-(උ + නද d. හු. අව්‍යතන-සද්ද, නොවියත් ශබ්දයෙහි + නි) උසස්ලෙස නාදකරයි.

උනන්දමනි. ක්‍රි-(උ + නම d. හු. නමෙ, නැමීමෙහි + නි) නමයි, උඩටනමයි.

උන්මනන. නි උමතු, සිහිය විකලවූ, පිස්සු,

උන්මනනක. පු-උමතු තැනැත්තා

උනන්ම. පු-උසස් මාත්තය.

උනන්මනානි. පු-එතම් සතා.

උප. අ-සමීප, පූජා, සදාශ බව, දෛශකථන, උපාසන, භාග්‍ය, අපගමන, අබිකථ, පුළුකම්, නිව්‍යතන, ප්‍රතිභානාකාර, උපරිභාව, අභොජන යනාදි අවිශ්‍යවන වැටෙත අව්‍යයෙකි.

උප. d. වූ. පජ්ජනෙ, පැමිණීමෙහි, උපෙති, උපයනි, පැමිණෙයි.

උපකකම්. පු-උපක්‍රමය, ප්‍රයෝගය. යමක් කිරීමට යොදන උපාය.

උපකකමනි. ක්‍රි-(උප + කමු. d. හු. පද-විකෙටපෙ, පයනහා යාමෙහි + නි) උපක්‍රම කෙරෙයි. උපායොදයි.

උපකකමන. න-උපක්‍රමණය, ප්‍රයෝග යෙදීම.

උපකකනන. පු-උපක්‍රමණය කිරීම, ආක්‍රමණය කිරීම.

උපකකධං. } නි-ලග සමීප, කිව්ව “උපකකධාය උපකධං. } වස්සුපනායිකාය.”

උපකක. පු-ගිත්තෙන් දැවුණු සිරුරු ඇති, එබඳු ගැහැණියක්, “අද්දසං ඉඤ්චං උපකකං.”

උපකකිලිධං. පු කෙලෙසන ලද.

උපකකිතක. පු-විකුට ගැණීම, ඇපකර-ගැණීම, විකුටගත්.

උපකකිලෙස. පු-පිටතින් පැමිණෙන කිළවු, රාගාදිකෙලෙස් “රාගාදිති උපකකිලෙසෙහි උපකකිලිධං.”

උපකකිධං. පු-දෛශාරොපනය කළ, ගැරහු, සැරකළ, දෙස්තැබු.

උපකෙකාස. පු-නුගුණකීම, අසුනුකීම.

උපකෙකාසනි. ක්‍රි-(උප + කුස d. හු. අකෙකාසෙ, නපුරු කොට බිහීමෙහි + නි) නුගුණ කියයි. අගුණ කියයි.

උපකෙකාසන. න-නුගුණ කීම, අගුණ ප්‍රකාශය.

උපකකච. නි-සර්ජිත කළ, සාදනලද.

උපකකචන. නි-සදනලද, හදනලද.

උපකකලනි. ක්‍රි-(උප + බල d. හු. සංවලනෙ, සැලීමෙහි + නි) පැකිලෙයි, හැපෙයි, වැටෙයි

උපකකලන. න-පැකිලීම, වැටීම, හැපීම

උපකකකි. පු-කදේ උඩුපැත්ත, පිටිපස, උරහිස.

උපකකිනන(ක). පු-ඉවත්කරණලද, උස්සා-දමනලද.

උපකඩ්ඞනි. ක්‍රි-(උප + කඩ්ඞ d. හු. කඩ්ඞණේ, ආදිමෙහි + නි) උඛට අදිසි, උඛට කඩයි.

උපකඩ්ඞන. න-උඛට කැඩීම, උඛට ආදීම.

උපකච්ඡ. කිසිල්ල, කිහිල්ල.

උපකච්ඡක. න-කිසිල්ල, කිහිල්ල, ඉහටිය, උතුල.

උපකච්ඡා. ති-ආසන්න වූ, ලංවූ, “උපකච්ඡාය වස්සුපතාසි කාය.”

උපකණ්ණක. ති-කණ්ලහ, කණ අසල, “උපකණ්ණකං ජප්පතීති—කණ්ණමුලෙ මනෙතති,”

උපකප්පන. න-(උප + කප්ප + සු=අත) නිසි, සුදුසු වූ, එළවනලද, වළඳින.

උපකරණ. න-(උප + කර + යු = අත + ණ) උවමනා දේ, අවශ්‍ය වූ බඩු.

උපකාරක. පු-(උප + කර + ණවූ + අක) උප-කාර කරන්නා, උදවුකරන්නා, සහාය දෙන්නා,

උපකාරිකා. ඉ-පවුරුපදනම, සන්වැදූරුම් නගරාරක්‍ෂාවන්ගෙන් එකක්.

උපකිරිතුං. ක්‍රි-චි-චිසුරුවන්නට, කුතීකරන්නට.

උපකඛට. ති-රැස්කළ, පිළියෙල කළ, සැරසූ, එනම් ශික්‍ෂාපදය, “චිවර වෙනාපනතා උපකඛටාභොනති.”

උපකඛර. පු-වැපොරෝ ආදිය, රියකොටස්, රථාඛන.

උපහ. ති-(උප + හමු + අ) පැමිණීම, එළඹීම.

උපහච්ඡනනි. ක්‍රි-(උප + හමු d. වු. ගතිය, යාමෙහි + නනි, මු=ච්ඡ) පැමිණෙත්, එළඹෙත්.

උපහඤ්ජ. ක්‍රි-(උප + හමු d. හු. ගතිය, යාමෙහි, මු = ඤ්ජ + ජ) එළඹියේය, වෙත ගියේය.

උපහන. ති-පැමිණි, එළඹි, “උපහන ජනා හතනං භුඤ්ජංසු.”

උපගුහණ. න (උප + ගුහ + ණ) ආලිඛනය, වැළඳගන්නම.

උපගුහිකා. පු-ක්‍රි වැළඳගෙන, වැළඳ.

උපසාන. ති-(උප + හන = ඝාත + අ) නැසූ, නසනලද නොතික්‍ෂ්ණ, උපද්‍රව, උවදුරු, බාධා.

උපසානික. පු - (උප + හන = ඝාත + ඉක) නැසීම, නොතික්‍ෂීම, හික්‍ෂාපසානික හා භොගුපසානික යන දෙක, “ආ උපසානිකා හික්‍ෂාපසානිකාව භොගුපසානිකාව.”

උපවය. පු-වැසීම, රැස්කිරීම, “උපවයො නාම වඩ්ඞි.”

උපවජිත. ති-පැමිණි, එළඹෙන ලද.

උපවාර. පු (උප + වර + ණ) ලහ, සමීපය, අත්පස, දෙවන ජවත්සිත, එක්රියත්භමාර, එපමණ පලල්වූ පෙදෙස, “දියඬිහත් විතාරො මගො උපවාරො,”

උපවාර. න ආදරය, පූජාව, වෙනසක්නැතිව ගැණීම, විශරණ විසි සතරෙන් එකක්.

උපවාරක. පු-ආරක්‍ෂකයා, සේවය කරන්නා.

උපවාරකාන. න-උපවාරඛ්‍යාතය, අපීණාවට සමීපවූ ඛ්‍යාතය, නිවරණ ප්‍රතිනයෙන් ලැබෙන ධ්‍යානය.

උපවාරභාවනා. ඉ-උපවාර භාවනාව.

උපවාරභුමි. ඉ-උපවාර සමාධිය, නිමිති-පහළ වූ කළ සිත සමාධියට පැමිණෙන එක් සමාධියක්, “උපවාරභුමිති උපවාරසමාධි.”

උපවාරච්චන. න-ව්‍යවහාරවන වචන, භාවිත වන වචන, “උපවාරච්චනං වුච්චති වොහාර වචනං.”

උපවාරසමාධි. ඉ-උපවාර සමාධිය, අපීණාවට සමීපයෙහි හැසිරෙන සමාධිය.

උපවාරසිමා. ඉ-උපවාර සිමාව, පසළොස්-වැදූරුම් සිමාවන්ගෙන් එකක්.

උපවජ්ජනි. ක්‍රි-(උප + ජිද d. දි. ඡෙදනෙ, සිදීමෙහි + ය + නි) සිදෙයි, නැතිවෙයි.

උපවජ්ඣනි. ක්‍රි-(උප + ජිද d. රු. ඡෙදනෙ, සිදීමෙහි + නි) සිදෙයි, විනාශකරයි, “ජ්විතා වොරොපෙය්‍යාති ජ්විතිඤ්ඤං “උපවජ්ඣනි.”

උපවජ්ඣන. ති-සිදුණු, විනාශවූ, සහමුලින්ම නැතිවූ.

උපජානාති. ක්‍රි-(උප + ජන d. දි. ජනනෙ, දිනීමෙහි + හි) සැරසෙව, සැරසෙන්න, දැනගනුම, “කිසිකෙසෙව සරාමාසතෙත “උපජානාති.”

උපඤ්ඤාති. කි-අනුමානසෙන් දන්, දන්නා-ලද, “උපඤ්ඤාතං නිබ්බාණනති උපපතතිසං අනුමානෙන ඤාතං නිබ්බාණං.”

උපධම්මසෙසාති. ක්‍රි-(උප + ධා d හු. “ගති-නිවුනතිමහි, ගතිපැවැත්මෙහි + ණපෙ + සාති) පිහිටුවන්නේය, එලවන්නේය. “ආවරියො භික්ඛවෙ, සඤ්චි විහාරිකමපි පුතතං විතතං උපධම්මසෙසාති.”

උපධම්මිකුං. කි-සම්මුභ කරන්නට, උපස්ථාන කරන්නට එළඹ සිටින්නට.

උපධ්මාක. පු-උපස්ථායකයා, ගිලන් උවටැත් කරන්නා. “ආනන්දෙ චුදම්මපධ්මාකො”

උපධ්මාක කුල. න උපස්ථායක කුලය, දනාදි සිවුපසයෙන් උපස්ථාන කරණ කුලය, “ආයසමනො මොග්ගලානසං උපධ්මාක කුලං ආයසමනො මොග්ගලානසං සනති-කං දරකං පාහෙසි.”

උපධ්මාක දුගර. පු-උවටැත් කිරීමෙන් පොමණය කිරීමට නොහැකි පුද්ගලයා.

උපධ්මාති. ක්‍රි-(උප + ධා d. දු. ගතීනිවුනතිමහි, ගතිපැවැත්මෙහි + හි) උපස්ථාන කරයි, උවටැත් කරයි.

උපධ්මාන. න-(උප + ධා + ඥ=අන) උවටැත් කිරීම, සිවිපසය එළවීම.

උපධ්මාන කාරක. පු-උවටැත් කරන්නා. උපස්ථාන කාරකයා.

උපධ්මාන වෙලා. ඉ-උවටැත් කරණ වෙලාව-කාලය.

උපධ්මාන සමඛිනිතා. ඉ-උපපතති නිමිත්ත වැටහෙන අයුර, සමඛිනිතා පහෙන් එකක්,

උපධ්මාන සාලා. ඉ-බොජ්ජන්හල, හැමදෙන රැස්වන සාලාව උවටැත් සාලාව, අඵබො ආයසමා ආනන්දෙ යෙන උපධ්මාන සාලා තෙනුපසඛකම්.”

උපධ්මාසෙති. ක්‍රි-(උප + ධා + ණාපෙ + හි) උපස්ථාන කරවයි, උවටැත් කරවයි,

උපධින. කි-(උප + ධා + ඉ + න) එළඹ සිටී, එබදු සිහිය, “උපධිනා සති අසමුට්ඨා.”

උපතිට්ඨිකා. පු. ක්‍රි-(උප + ධා + ඉ + නා) ලඟට පැමිණ, වෙත එළඹ.

උපස්ථමන. පු-උපකාරය, පිටුවහල.

උපස්ථමනක. පු-උපස්ථමනක කමිය, විපාක ඉපදවීමට අසමත් අත් කමියකින් උත්-පත්තිය දුන් විට සැප දුක් දෙකට ආධාර වන කමිය.

උපදංසෙන්නි. ක්‍රි-(උප + දංස d. දංසනෙ + ණෙ + නති) කරත්, පවත්වත්.

උපදනෙය්. (උප + දන + එය්), සැක උපද-වන්නේය. කුකුත් ඇතිකරන්නේය.

උපදෙස. න-උපදෙශය, අවවාදය.

උපද්දම. පු-විපතත්ය, උවදුර.

උපද්දත. කි-පිඛාවට පැමිණි, දුවදුරු සහිතවූ, “ආරඤ්ඤිකා භික්ඛු උපද්දතා භොනති.”

උපඛාන. න-භිස හෝ පා තබන කොට්ටය. “අභිලානසං සිසුපඛානං ව පාදපඛා-නඤ්ච ආයමෙව වට්ටති.”

උපඛාන ඝට්ඨික. න-අත් පා ආදිය සිදීමට යෙදූ දඬුකඩ.

උපඛාරෙති. කි-(උප + ධා d. වු. ධාරණෙ, දූරීමෙහි + ණෙ + හි) අදහස් බලයි, විමසයි, පරීක්ෂා කෙරෙයි.

උපඛාරයනෙතා. කි-විචාරමින්, විමසමින්, අදහස් බලමින්.

උපඛාවිකා. පු. ක්‍රි-(උප + ධා + ඉ + නා) දිව-ගොස්, ලඟට දුර අවුත්, “තෙ උපඛාවිකා නං යකඛං අග්ගභෙසුං.”

උපනාති. ක්‍රි. (උප + නහ + ඊ) වෙර කෙළේය, “යකෙබ්බා තසමිං උපනාති”

උපනායනනි. ක්‍රි-(උප + නහ + නති) බඬා වෙර කරත්.

උපනාමෙති. ක්‍රි (උප + නම + ණෙ + හි) නමයි, නතු කරයි, එළවයි.

උපනාමිත. කි-නතු කළ, එළවූ, නමනලද,
(6638)

උපනාම. පු-බඬු වෛරය,

උපනාමි. පු-බඬු වෛර ඇත්තා, අනාපතනි -
යෙහි ආපතනි ආරොපනය කරන්නා.

උපනිකම්මන. ති-ගෙණෙනලද, එළවනලද,
අමනුසේන උපනිකම්මනා සිලාති."

උපනිකේමස. පු-(උප + නි + බිප + න් තැන් -
පත් කිරීම, පොළී සඳහා මුදල් තැන්පත්
කර තැබීම.

උපනිසංඝනති. ක්‍රි-(උප + නි + සංඝ, d. භූ.
සංඝනෙ, ගැටීමෙහි + නති) ගටත්, හැපී
ගෙණ යත්, "හප්පිනියො කායං උපනි-
සංඝනති යො ගච්ඡන්ති."

උපනිජ්ඣායති. ක්‍රි-(උප + නි + ජ්ඣ, d. දි,
විනායං, සිතිමෙහි + නේ + ති) බලයි,
විමසා බලයි.

උපනිජ්ඣාන. ත - සිතීම, අරමුණ සිතීම,
"ආරම්භණපනිජ්ඣාන."

උපනිධි. ඉ-(උප + නි + ධා + ඉ) ආරක්ෂාව
සඳහා තැබූ වස්තුව, "උපනිකම්මනං භණ්ඩං
උපනිධි නාම."

උපනිධිකථා. ඉ-උපනිධි වස්තුවගේ විනිශ්චය
කථාව.

උපනිපජ්ජය්‍ය, ක්‍රි-(උප + නි + පද d. දි.
ගතියං, යාමෙහි + ඵය්‍ය) වැදගත්කම,
නිදන්කමය.

උපනිබ්බානි ගොවර. පු-සතර සතිපට්ඨාන-
යන්හි සිත පිහිටුවීම, භාවනා සිත බැඳ
තැබිය යුතු විෂය, තුන් ආකාර ගොවරයන්
ගෙන් එකක්. "තස්ස කතමො උපනිබ්බානි
ගොවරො වනනාරො සතිපට්ඨානා යස්ස
විතතං උපනිබ්බානි."

උපනිබ්බානි. ක්‍රි - (උප + නි + බබ, d. රු,
බබනෙ, බැඳීමෙහි + ති) භාවනා සිත බඳියි,
කමටගත් සිත පිහිටුවා ලයි.

උපනිබ්බානා. පු ක්‍රි ලියා, අකුරු ලියා,
"අනුජානාමි භික්ඛවෙ සලාකායවා
පට්ටිකායවා උපනිබ්බානා."

උපනිස. ති-ප්‍රත්‍යය වීම, "එතදත්ථා උපනිසා."

උපනිසිත්තකථා. ඉ-ලභ සිටින අය සමග
කරණ ධර්ම කථාව, ලභ හිඳ කරණ කථාව,

උපනිසාය. පු-උපනිශ්‍රය, හේතුව, බලවත්
හේතුව, "උපනිසායොති බලව කාරණං,
උපනිසායං ඔලොකෙනා."

උපනිසාය ගොවර. න-සිල ආදී ගුණයන්ට
ගොදුරු වූ, සඬා, සිල, සුත, වාග, පඤ්ඤ
යන පස්වැදූරුම් ධර්මයන් ගෙන් යුක්ත වීම.
තුන් වැදූරුම් ගොවරයන්ගෙන් එකක්.

උපනිසාය. පු. ක්‍රි-ඇසුරු කොට, නිසා
"අඤ්ඤකරං ගාමං උපනිසාය විහරති."

උපනිත. ති-(උප + නි + ත) පිරිනැමූ, තතුකළ,
වෙත පමුණුවනලද.

උපනිය. පු. ක්‍රි-(උප + නි + නා) පමුණුවා,
කැඳවා, උපනයන කමය කොට.

උපනෙති. ක්‍රි-(උප + නි d. භූ. නයෙ, පැමිණ-
වීමෙහි + නෙති) ගෙණයයි, පමුණුවයි.

උපපජ්ජරෙ. ක්‍රි-(උප + පද d. දි. ගතියං,
යාමෙහි + ය + නති=රෙ) උපදිත්, පහලවෙත්,
"නිරයං තෙ උපපජ්ජරෙ."

උපපනන. ති - (උප + පද + න = අනන) උත්
පත්ත, උපත්, පැමිණි, "උපපනනාති උප
ගතා."

උපපිලක. පු-(උප + පිල + න්ට්‍ර=අක) උප-
පිබක කමය, අත් කමයකින් ප්‍රතිසංකීය
ලබාදී සැප දුක් විඳිනවිට ඒ සුව දුක් පෙළන
කමය, සොලස කමයන්ගෙන් එකක්.

උපපොග. න-(උප + භුජ් + න්) ලභට පැමිණ
විදිය යුතු සම්පත්තිය.

උපමාතු. ඉ-උපමාතාව, පු.වි අම්මා. කිරීමට.

උපමාන. න-(උප + මා + යු=අන) උපමානය,
සමාන කිරීම.

උපයොගරත. ති-පහවූ, නො ඇළුණු,

උපරුඛි. ඉ-(උප + රුඛි d. රු. ආවරණේ,
ඇවිරීමෙහි + ති) වැලකීම, වැලැක්වීම.

උපරොබෙති. ක්‍රි-(උප + රුඛි d රු. ආවරණේ
ඇවිරීමෙහි + නේ + ති) පමුණුවයි, ගෙණ
යෙයි,

උපරොප. න-(උප + රුප + න්) මල්පැළ,
හිඳු පැළ, හිටවූ මල් පැළ, "අජකා පසුකා
ආදයො උපරොපෙ විහෙසෙනති."

උපලාපෙති. ක්‍රි-(උප+ලප d. හු. ලාලනෙ, නැලවීමෙහි+ණෙ+ති) නලවයි, සඟහන කරයි.

උපලාලන. න-නැලවීම, සඟහන කිරීම.

උපලාලෙනති. ක්‍රි-(උප+ලාල d. වූ. ලාලනෙ, නැලවීමෙහි+ණෙ+නති) නලවත්, සඟහන කරත්.

උපලාලෙකා. පු-ක්‍රි-(උප+ලාල+ණෙ+කා) නලවා, සඟහන කොට.

උපලිමපන. න-(උප+ලිමප+යු = අන) ගැල්වීම, ආලෙපනය කිරීම.

උපලිමපිකා. පු-ක්‍රි-(උප+ලිමප+ඉ+කා) ආලෙප කොට, ගල්වා, ගා.

උපවතනන. න-උපවතනන සල් උයන, කුසිනාරා නුවර මල්ල රජුන්ගේ සල් උයන. බුදුරජාණන් වහන්සේ පිරිනිවන් පෑමේ මෙහිදීය.

උපවන. න-උපවනය, ගෙවුයන, උයන.

උපවස. ක්‍රි-(උප+වස d. හු. වසනෙ වැසීමෙහි+අ) වසව, පෙහෙවස් වසව, සිල් ගනුව, “උපොසථං උපවස.”

උපවසිකා. පු-ක්‍රි-(උප+වස+ඉ+කා) වැස, වස් එළඹ, පෙහෙවස් වැස, “උපොසථං උපවසිකා.”

උපවසං. පු. ක්‍රි. (උපවසං) වස් වැස, වස් එළඹ “උපවසං බො පන කතතික පුණණම.”

උපවාද. පු-(උප+වද+ණ) වොදනා කිරීම. දෙස් කීම, අගුණ කීම, ආයෙඝ්‍යාප වාදය.

උපවාදනා. ඉ ආක්‍රොෂ කිරීම, වොදනාව,

උපවාස. න-(උප+වස+ණ) උපවාසය, අහර ගැනීමෙන් වෙන්ව සිටීම, උපොසථය.

උපවිණා. ඉ-විණා දණ්ඩ.

උපවෙසන. න-(උප+විස+යු = අන) එළඹ තිදීම, හිදීම.

උපසග්ග. පු-උපසග්ග, නාම ආබ්‍යාන පදයන් සමග යෙදෙන ප, පරා ආදිය, උපසග්ග විස්සකි. උපද්‍රව්‍යය, උවදුර, ප්‍රවාසය.

උපසංඛිකම්. ක්‍රි-(උප+සං+කමු. d. හු. පද විකෙටපෙ, යාමෙහි+ථ) පැමිණියේය, එළඹියේය.

උපසන්න ති-ශාන්ත වූ, උපශාන්ත වූ “උප සන්නස්ස සද සතීමතො.”

උපසම. පු-සන්සුන්කම, සන්සිදීම, කෙලෙසුන් ගෙන් සන්සිදීම, “උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමොධාය නිබ්බාණාය සංවත්තති.”

උපසමපජ්ජ. පු-ක්‍රි-පැමිණ, එළඹ, “තතිය ජකානං උපසමපජ්ජ විහාසි.”

උපසමපජ්ජිකාමි. ක්‍රි-(උප+සං+කමු. d. පද විකෙටපෙ, යැමෙහි+කාමි) පැමිණෙත් නෙමි. උපසපත් වන්නෙමි.

උපසමපනති. ඉ - (උප+සං+පද+ති) උප සමපදව, උපසමපනතිය, උපසපත්වීම.

උපසමපද. ඉ-(උප+සං+පද+ආ) වැඩීම, වැඩිය, කුසලයන්ගේ වැඩීම, “කුසලස්ස උප සමපද” උපසමපදව, උසස් බවට පැමිණීම, “සබ්බං භනෙන උපසමපදං යාවාමි”

උපසමපදවටිය. පු-උපසමපදව දුන් ආවායඝ්‍ය වරයා.

උපසමපදකමම. න-උපසමපද කමිය, ඤාති වතුළුක උපසමපද කමිය.

උපසමපද කමමවාමා. ඉ-උපසමපද කමි වාක්‍යය, ඤාති වතුළුක උපසමපද කමිය “සුණාතු මෙ භනෙන අයං තාගො — එසා ඤාති තස්මා තුණ්හි එව මෙතං ධාරයාමි.”

උපසමපදඤාති. ඉ-උපසමපද කමිය, උප සමපද ඤාතිය.

උපසමපද පටිසෙසනා. ඉ-උපසමපද වීම, උපසපත් බව සෙවීම.

උපසමපදපෙබ. පු-උපසමපදව ලබන්නට බලාපොරොත්තු වන්නා. උපසමපද පෙක්ෂකයා, “තෙන බො පන සමයෙන ආයසමතො මහාකස්සපස්ස උපසමපද පෙබො හොති.”

උපසමපනන. ති-උපසපත් වූ, උපසමපදව ලැබූ “අනුජානාමි භික්ඛවෙ උපසමපනන සමනනාරාතියස්සෙ ආවිකඛිතුනති.”

උපසම්පාදෙනි. ක්‍රි-(උප+සං+පද. d. භූ. ගතියං+ණෙ+ති) උපසපත් කරවයි, සාමණේර බැවින් මුදු හික්කු භාවයට පත් කරයි. “තෙන බො පන සමයෙන හික්කු දුටුගෙනහපි තිවගෙනහපි ගණෙන උප සම්පාදෙනි.”

උපසම්පාදෙනබ්බ. ති-උපසපත් කටයුතු, හික්කු භාවයට පැමිණ විය යුතු.

උපසමමනි. ක්‍රි-(උප+සම d. දි. උපසමෙ, උපසමයෙහි+ති) නිවේ, සන්සිද්දේ. “තති වෙරෙන වෙරාති සමමනනිධ කුදුවනං, අවෙරෙන ව සමමනනි එස ධම්මො සනතතනො.”

උපසංභම. ති-ඉදිරිපත් කළ, එළ වූ

උපසංභරති. ක්‍රි-(උප+සං+භර. d. භූ. භරණේ, භැරිමෙහි+ති) ඉදිරිපත් කරයි, එළවයි.

උපසිඛ්ඛතු. ක්‍රි-(උප+සිඛ්ඛ. d. ත. සිඛ්ඛණේ+තු) ආශ්‍රාණය කෙරේවා, සිඛිවා, ආලිඛිතය කෙරේවා. “ඉමං භනෙන භගවා පඨමං උපපල භන්තං උපසිඛ්ඛතු.”

උපසිඛ්ඛි. ක්‍රි-(උප+සිඛ්ඛ. ත. සිඛ්ඛණේ සිඛිමෙහි+ර්) ආශ්‍රාණය කෙළේය. සිම්බේය.

උපසෙවන. න-ව්‍යාකූල්‍ය, මාළු.

උපසංගහ. පු-විපතනය, උවදුර, “මාභොතු උපසංගහො.”

උපසංඛ්ඛ. ති-පිඛිත, පෙළුණු, “උපසංඛ්ඛා වන භොති.”

උපසංග. පු-ගෙය, අරම, උපග්‍රය, අසපුව, වසන තැන. “තාපසො තං වසං ගන්තො උපසංගං. අගමාසි.”

උපසංගුති. න-(උප+සං+ග) වචන ඇසෙන දුර ප්‍රමාණය, වචන ඇසෙන සම්පය. “උපසංගුතිංති සුති සම්පං.”

උපහත. ති-(උප+හත+ත) නැසුනු, ඝෞර්‍ය වූ, “බතං උපහතං අන්තානං පරිහරාමි.”

උපහනිපදිය. න-නැසුනු ඉන්ද්‍රිය ශක්තිය ඇති, ඝෞර්‍ය වූ ශ්‍රද්ධාදී ඉන්ද්‍රියන් ඇති.

උපහාර. පුජාව, පිදීම, “උපහාරං කරිස්සාමි”

උපසජ්ජති. ක්‍රි-(උප+පද. d. දි. ගතීමි, යාමෙහි+ප ද්විතිය යකාරයට, ය+ද=ජ ජකාරද්විතිය+ති) උපදිසි. බිහිවෙයි.

උපසජ්ජන. ත-බිහිවීම, උපදීම.

උපසජ්ජනක. පු-උපදින්නා, ඇතිවන්නා.

උපසජ්ජිත. ති-ඇතිවූ, ඉපදුනු.

උපසට්ඨාපිය. පු-පිළිවෙළ ඉක්මවීම, උපට්ඨ පාපිය.

උපසංඛත. ත-තිකු කිරීම, උසුලවිසුලු කිරීම.

උපසංක්‍රමසංක්‍රමක ජාත. ති-කලකිරීමෙන් කහපාටට පැමිණී. සුදුමැලි බවට පැමිණී, “කිසො දුෂවා දුබ්බණ්ණො උපසංක්‍රම සංක්‍රමකජාතො ධම්මසන්තගතො.”

උපසංඝාතනි. ක්‍රි-(උ+පණ්ඨ d. වු. පරිභාසේ, බැණීමෙහි+ණෙ+ති) බණියි, බැණ වැදියි.

උපසනති. ක්‍රි-(උ+පන d. භූ. ගමනේ, යාමෙහි+ති) පනියි, පියාඹයි.

උපසනිත. ති-පනිත ලද, පියාඹන ලද.

උපසනති. ඉ-ඉපදීම, උතපතනය, පුන-රුතපතනය, මූල ප්‍රකෘතිය, නිපදවීම, උභි ගමනය.

උපසනති දෙම. පු-දෙව්ලොව දෙවියෝ.

උපසඨ. පු-වැරදි මාතිය.

උපසනත. න-නිපත්, උපත්, උතපතනය.

උපසබ්බජ්ජති. ක්‍රි-(උ+ප+වජ. d. භූ. ගමනේ, යාමෙහි+ති) සිවුරු හැරගෙයි. ගිහිවෙයි.

උපසබ්බජිත. ති-සිවුරු හැර ගිය, නැවත ගිහි බවට පත්වූ,

උපසල. ත-මහනෙල්, උපුල්.

උපසලක. පු-උපුල් වැනිවූ.

උපසලිනි. ඉ-මහනෙල් මල් පොකුණ, නෙළුම් පොකුණ.

උපසාතන න-මුලින් උදුරාදැමීම, විනාශකිරීම.

උපසාහෙනි. ක්‍රි-(උ+පහ. d. භූ. ගමනේ, යාමෙහි+ණෙ+ති) උදුරා දමයි, විනාශ කරයි.

ලසාද. පු-ලසානකිය, ඉපදීම, විකුණුණාදිය.

ලසාදක. පු-ලසාදවන්නා, ලසානකිය ඇති කරන්නා. ලඩුඩු පා ඇත්තා. සරහ නම් පා අටක් ඇති මාගයා, මොහුට බඩ පැත්තේ පා සතරක් ද පිට පැත්තේ පා සතරක් ද තිබේ.

ලසාදන න-ඉපදීම, ලස්සනකිය

ලසාදෙති. ක්‍රි-(ල+පද d. දි. ගතෙ, යාමෙහි +ණෙ+ති) ලසාදවයි. ඇතිකරයි.

ලසලාවතී. ති-(ල+පිළු d. හු. ගමනෙ, යාමෙහි+ති) පනියි.

ලසපිල. පු-පිඩා කිරීම, විනාශ කිරීම,

ලසපිලිත ති-පිඩා කරණ ලද, හිරිහැර කරණ ලද.

ලසපිලෙති. ක්‍රි (ල+පිල d. වු. විබාධායා, පෙළීමෙහි+ණෙ+ති) පෙලයි. පිඩා කරයි.

ලසකප්පති. ක්‍රි-(ලප+කප්ප. d. කප්පනෙ, කැපවීමෙහි+ති) කැපකරයි. කැපවෙයි.

ලසකප්පනක. ති-හිමිවිය යුතු, ලාභ ලැබෙන ප්‍රයෝජනවත්.

ලසකප්පිත. ති-කැපකල, සරසනලද, අයිති කල.

ලසකරණ. න-අනුකරණය, කටයුතු සිද්ධියට ඕනෑකරණ දේ.

ලසකරොති. ක්‍රි-ලප+කර. d. න. කරණෙ. කිරීමෙහි + ම + ති) කෙරෙයි, අනුව කෙරෙයි.

ලසකාර. පු ලපකාරය, ලදවි කිරීම, “බහුප කාරා භික්ඛවෙ මාතාපිතරො පුත්තානං.”

ලසකාරී. පු-ලපකාර කරන්නා, ලපකාර ඇත්තා.

ලසකිණණ. ති-ගැවසිගත්, විසුරුණු.

ලසකිණියා. ඉ-අනුක්‍රියාව, ලපකරණ, ආහරණ.

ලසකුමන. පු-කලය සම්පය. කුමනය ලග,

ලසකුප්පති. ක්‍රි-(ලප+කුප්. d. හු. කුප්පනෙ, අවියත් ශබ්දයෙහි + ති) සම්පව ශබ්ද කරයි.

ලසකුප්පන. න-සම්පව ශබ්ද කිරීම.

ලසකුප්පිත. ති-ශබ්දකල, තාද කල.

ලසකුල. න. කු ල සම්පය. ගංඉවුර, ගංගා සම්පය.

ලසකුලිත. ති-භායනා කල, තැම්බු, බැදපු

ලසබාටි. ඉ-බාරියකට අඩික. බාරි බලනු.

ලසගහන. පු-බලාත්කාරයෙන් ගෙන අය,

ලසගණන. න-ගැණීම, ලද්දුගණය.

ලසගණනා. ඉ-ගැණීම, තැබීම, භාවනා කිරීම.

ලසගණනාති. ක්‍රි-(ලප+ගහ d. හු ලපාදනෙ ගැණීමෙහි. හ=ණනා+ ති) ගණී ලගට ගණී.

ලසගමන. න-ලගට පැමිණීම, සම්පයට යාම.

ලසගමනක. පු-සම්පයට යන්නා.

ලසගලිත. ති-හිලිභෙනලද, හිලිහුනු.

ලසගණන. න-නුත්තැනට යවන පවුර.

ලසගිති. ඉ-ලපගිති නම් වෘත්තය. ආයතී වෘත්තයාගේ විතිය අභියට නියමිත හැම ලක්ෂණයන්ගෙන් යුක්තවූ වෘත්තය.

ලසගු. න-ගවයන්ගේ සම්පය.

ලසගුහති. ක්‍රි-(ලප+ගුහ. d. හු. සංවරණෙ වැසීමෙහි+ති) වසයි, සංවරණය කරයි. වැලද ගණියි. ලග හිදියි.

ලසගුහන. න-සැඟවීම, වැසීම, වැලදගැණීම.

ලසගුහිත. ති-සඟවන ලද, වැලද ගන්නා ලද.

ලසග්වාදි. පු-ලපගු මනු, හගු ආදිවූ ශබ්ද ගණය.

ලසඝට්ටන. න-ගැටීම. ඝට්ටනය.

ලසඝට්ටිත. ති-ගසනලද, තැසූ.

ලසඝානන. න-නැසීම, මැරීම.

ලසඝානක. පු-නසන්නා, පිඩා කරන්නා.

ලසඝානක කමම. න-කුසල් වූ හෝ අකුසල් වූ දුලිල කමියෙහි විපාක නැතිකොට විපාක දෙන බලවත් කමිය.”

(6779)

උපසාහි. පු නසන, පිබා කරණ.

උපසාහෙනි. ක්‍රි-(උප+හන=සාන. d. වු. නාසෙ, නැසීමෙහි+නි) නසයි.

උපවක්ඛු. න-උපනෙත්‍රය. කන්තාභිය, ඇසේ දමන කන්තාභිය.

උපවයරාසි. ඉ-ජන්ම ලන්තයෙන් 3. 6. 10. 11 වෙති ස්ථාන.

උපවරති. ක්‍රි-(උප+වර. d. භු. සංවරණේ, හැසිරීමෙහි+නි) හැසිරෙයි අනුවයෙයි.

උපවරිත. ති-හැසිරෙණ ලද, එළඹෙන ලද, අහෙදයෙන් ව්‍යවහාර කරන ලද.

උපවිකා. ඉ වේයා.

උපවිකා මහනික. න-වේපස්, කැඩුනු බිඳුනු දේ.

උපවිත්‍රා. ඉ-උපවිත්‍රා වෘත්තය, මාත්‍රාසමක ජාතින් අතුරෙන් සවන වෘත්තය.

උපවිණණ. ති. රැස්කල, පුරුදුකල.

උපවිණාති. ක්‍රි-(උප+වි. d. කි. වයෙ, රැස් කිරීමෙහි+නි) රැස් කරයි. රාශිභූත කරයි.

උපවිත. ති-රැස්කල, එකතු කල.

උපවවය. පු-අතික්‍රමය. ඉක්මවීම.

උපවිතතන. න-රැස් කිරීම, රාශිභූත කිරීම.

උපවවකා. ඉ-පථික සමීප බිම.

උපවවගා. අ-(උප+අති+ගා) ඉක්ම ගියේය. "මාතං කාලො උපවවගා"

උපවවති. ක්‍රි-(උප+වි d භු. වයෙ, රැස් කිරීමෙහි+නි) බිඳෙයි, විනාශවෙයි.

උපවජ්ඣති. ක්‍රි-(උප+ජ්ඣ. d. රු. ඥෙඛා කරණේ, දෙපලු කිරීමෙහි+නි) සිඳියි.

උපවජ්ඣන. ති-සිඳින ලද, කපන ලද.

උපවෙස්ද. පු-සිඳීම, කැපීම.

උපවෙස්දක. පු-සිඳීම, කැපීම.

උපවජ්ඣනති. ක්‍රි-(උප+ජ්ඣ+ති d. රු. නිවජ්ඣ හෙ, කාරා දූමීමෙහි+නි ඉදිරියට විසි කරයි.

උපවෙස්දකමම. න-එක කමියකින් විපාක විඳින අතර අත්‍යකමියකින් එය සිද්දුම්ම ඒ දෙවෙති කමිය.

උපජකා. පු - උපාධ්‍යාය, උපාධ්‍යායයන් වහන්සේ,

උපජකාය. පු-උපාධ්‍යායයා, හික්කුන්ගේ මහණ උපසම්පද දෙක්හි ප්‍රධාන වන තෙරුන් වහන්සේ, කුඳු මහත් වරද පෙන්නා වොදනා කරන්නා, සිහිකරන්නා. "උපජකා යො මෙ භනෙන භොති"

උපජකායති. ක්‍රි-(උප+කෙ d භු. විනාශයං සිතීමෙහි+නි) සිතයි. පනවයි. කියයි.

උපජකාවගිය. පු-උපාධ්‍යායාලායවරයා, උපාධ්‍යායවූ ගුරුවරයා.

උපජකායකිවම. න-උපාධ්‍යාය කෘත්‍යය, අභි කරණ නොවන කෘත්‍යය.

උපජකායකිතනන. න-(උප+ජෙකි+කිතන +පු=අන) උපාධ්‍යායන් කීම, "උපජකායො මෙ භනෙන ආයසමා නිසසනේරොතාම."

උපජකායගහණ. න-උපාධ්‍යායයන්ගේ ගැණීම, "උපජකායො මෙ භනෙන භොති" යන වාක්‍යයෙන් උපාධ්‍යායයන් ගැණීම."

උපජකායවතුකක. න-උපාධ්‍යාය වතුකකය, පරිවාර පාලියෙහි එක වතුකක හෙදයෙන් එකක්.

උපජකාය මතන. පු-උපාධ්‍යායයන් සමානවූ හික්කු, උපාධ්‍යාය මාත්‍ර.

උපජකාය මූලක. ති-උපාධ්‍යායයන් ප්‍රධාන කොට, උපාධ්‍යායයන් මූලික කොට පැවිද්දෙහි හා උපසම්පදවෙහිත් උපාධ්‍යාය යෝ මූලිකවෙන් "සවෙ අඤ්ඤා තිත්ථිය පුබ්බො නග්ගො ආගච්ඡති උපජකායමූලකං විවරං පරියෙසි තබ්බං."

උපජකාය ලෙස. න-උපාධ්‍යායයන්ගේ සවහා-වය, ආකාරය, පිළිවෙල.

උපජ්ඣායවතන. න-උපාධිසායවත්, සද්ධි විහාරිකයන්ට උපාධිසායයන් විසින් කළ යුතුවත්, සද්ධිවිහාරිකයන් විසින් උපාධිසායයන්ට කළ යුතු වත්, “සවෙ උපජ්ඣායො ගිලානො තොති යාවජ්චං උපට්ඨානබ්බො” යනාදීන් දක්වන උපස්ථානාදිය එබඳු වතාවත් 152 ක් පමණ වෙති.

උපජ්ඣායවෙවචන. න-උපජ්ඣාය පය්‍යාය වචන, උපාධිසාය ශබ්දයට සමාන අචි ඇති වචන.

උපජ්ඣාය සමොධාන. න - (උප + ක්කෙ + සං + අව + ධා + යු = අන) උපාධිසායයන්ගේ දෘෂ්ටිය, උපාධිසායයන්ගේ ශබ්ද ශ්‍රවණයෙන් එක්වීම, උපාධිසායයන්ගෙන් ගත් නිස උපජ්ඣාය සමොධානයෙන් බිඳේ.

උපජ්ඣායං පච්චිකම්භමි. ක්‍රි - උපාධිසායයන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාතය කරමි. ශික්‍ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාත දෙවිසි ක්‍ෂේත්‍රවලින් එකක්.

උපජානාති. ක්‍රි-(උප + ඤා d. කි. අවබෝධනෙ, අවබෝධයෙති. ඤා=ජා + නා + ති) දනී, දැනගනී.

උපජාප. පු-හෙදය, කේලාමි කියා බිඳවීම.

උපජීවක. පු අනුව ජීවත්වන්නා.

උපජීවන. න-අනුව ජීවත්වන.

උපජාති. ඉ එනම් ජන්මය.

උපජීවති. ක්‍රි-(උප + ජීව d. භූ. පාණධාරණ, පණදරීමෙති + ති) අනුව ජීවත්වෙයි.

උපජීවි. ති-අනුව ජීවත්වන්නා, මෙහෙ කරන්නා.

උපජුත, න-ක්‍රීඩාවන්හි ඔව්වු නැබීම.

උපඤ්ඤාස. පු-කථාර්ථනය, කථාව පටන් ගැනීම. “උපඤ්ඤාසො වච්ඡුබ්බං,”

උපඤ්ඤාසි. ක්‍රි-(උප + අඤ්ඤාසි) දැනගත්තේ ය, ප්‍රතිවේධ කෙළේය.

උපට්ඨිත. ති-වෙදනා කරණලද, හයගත්වන ලද, මාඛපවත්වනලද.

උපට්ඨපෙති. ක්‍රි-(උප + ඨා d. භූ. ගති නිවුන් නියං, ගමන් නැවැත්මෙති + ණෙ + ති) උපස්ථාන කරවයි.

උපට්ඨනං. අ-ප්‍රථමා එකවචන. උපස්ථාන කරමින්.

උපට්ඨිගති. ක්‍රි-(උප + ඨා d. භූ. ගතිනිවුන්නියං, ගමන් නැවැත්මෙති + ති) උපස්ථාන කරයි, ලගට එළඹෙයි.

උපට්ඨිගමාන. ති-උවටත් කරණු ලබන.

උපට්ඨාන සමහාර. පු-උපස්ථානයට උවමනා ද්‍රව්‍ය.

උපට්ඨාපනි. න-උපස්ථාන කිරීම.

උපට්ඨිගසති. ඉ එළඹ සිටි සිතිය, වික්‍ෂෙප නොවූ සිතිය.

උපට්ඨෙති. ක්‍රි-(උප + ඨා d. භූ. ගතිනිවුන්නියං, ගමන් වැලැක්මෙති + ණෙ + ති) පිහිටුවයි.

උපඛ්ඨ. පු-(උප + අඛ්ඨ) අභීය, දෙකෙන් කොටස.

උපඛ්ඨපඨ. පු-අභීමාභීය, අඛමග.

උපඛ්ඨුපඛ්ඨ. පු-(උප + අඛ්ඨ + උප + අඛ්ඨ) අභීයෙන් අභීය, කොටසින් කොටස. සතරෙන් පංගුව.

උපඛ්ඨුපොසඨ. පු-(උප + අඛ්ඨ + උපොසථ) අඛිපොහොය. පසළොස් පැයක් රක්නා උපොසථය.

උපඛ්ඨගති. ක්‍රි-(උප + දභ d. භූ. හස්මිකරණෙ, හඬකිරීමෙති. දභ=ඛ්ඨග + ති) දවනු ලැබේ.

උපතප්පති. ක්‍රි-(උප + තප්ප d. භූ. තප්පනෙ, තැපීමෙති + ති) තැවෙයි, සන්නාප කරයි.

උපතප්පන. න-තැපීම, තැපිල්ල.

උපතාප. පු-තාපය, තැපීම.

උපතාපන. න-තැපීම, පසුතැපිල්ල.

උපතාපික. ති-තැපීමට හෙතුවූ, පසුතැපිලිවූ.

උපතාපිත. ති-තවනලද, තැපීම කරණ ලද,

උපතාපෙති. ක්‍රි-(උප + තප d. වු. තාපෙ, තැපීමෙති + ණෙ + ති) තැවෙයි, පසුතැපිලි වෙයි.

උපනිට්ඨති. ක්‍රි-(උප + ඨ d. භූ. ගතියං, යාමෙති. ඨා + තිට්ඨ + ති) එළඹ සිටියි.

(6849)

උපනිවේදය. ක්‍රි-(උප + ධා d. භූ. ගතියං, යාමෙහි, ධා=නිවසා + ඵය්) එළඹ සිටින්නේය.

උපනිය. පු-සාරිපුත්ත මහරහතන් වහන්සේ.

උපහන. නි ගාහලද, තවරණලද.

උපකථ. පු-තදබව, දැඩිබව.

උපකථබ. නි-දැඩි, තද.

උපකථමන. පු-(උප + එමන) රුකුළු, උදව්ව, වැටීමටයන ගස් ආදියට දෙන කණුව.

උපකථමනක. පු- රුකුල් දෙන්නා, උදව් දෙන්නා.

උපකථමනන. ත-රුකුල්දීම, උදව්දීම.

උපකථමනිත. නි-රුකුල් දෙන ලද, උදව් දෙන ලද.

උපකථමනනි. ක්‍රි-(උප + එමන d. භූ. පතිබනෙ, තදවීමෙහි + නි) රුකුල්දෙයි, උදව්දෙයි.

උපකථර. ත-පලස, කම්බිලිය,

උපකේශය. න-කොට්ටය, කුෂන් එක.

උපද්දව. පු-උපද්දවය, විපත, උවදුර.

උපද්දවනි. ක්‍රි - (උප + ද් d. භූ. දවනෙ, කෙළි-මෙහි + නි) උපද්ද කරයි, පීඩා කරයි.

උපද. ඉ-හුන්තැනට යවන පඬුර.

උපදිසනි. ක්‍රි-(උප + දිස d. භූ. පෙකකනෙ, බැලීමෙහි + නි) දක්වයි, බලයි.

උපදුසනනි. ක්‍රි-(උප + දුස d. භූ. අපපිතියං, ප්‍රිතිනොවීමෙහි + නි) දූෂණකරයි.

උපදෙව. පු-අනු දෙවියා, දෙවෙහි. දෙවියා.

උපදෙස. පු-උපදෙසය, පරම්පරාගත උප දෙස්, අනුශාසනා කිරීම, යහපතකීම, අභි වාසි මාගීයට හිත දේ කීම.

උපධා. ඉ-අන්තරාකාරයට මූලින් පිහිටි අකුරට සංඥවනි.

උපධාන. ත-බිම්බෝහනය, කොට්ටය.

උපධාරෙහි. ක්‍රි-(උප + ධාර d. චූ. ධාරණෙ, දැරීමෙහි + නෙ + නි) බලයි, සොයයි.

උපධාරණ. ත-බැලීම, සෙවීම.

උපධාරණා. ඉ-භාජනය, බදුන.

උපධාරිත. නි-බලන ලද, සොයන ලද.

උපධාවනි. ක්‍රි-(උප + ධාව d. භූ. ධාවනෙ, දිවීමෙහි + නි) දුවයි, අනුව ධාවනය කරයි.

උපධාවන. ත-අනුව දිවීම, පස්සෙන් දිවීම.

උපධි. ඉ-ශරීරය, රථාවයව, සටබව, උපා රමය, කාමාධිවතුර්විධ උපධි. කෙලෙස්, රත්මිරිවැඩි, පඤ්චසංකය, “එතං මලං උපධිසු ඤාතා”

උපධික නි-උපධියෙන් යුත්, උපධි ඇති.

උපධිසම්පන්න. නි-සරීර සොභාවෙන් සම්පූර්ණ,

උපධිවිවේක. ත-උපධි විවේකය, කාම, බකු, කිලෙස අභිසංඛාර යන මෙයින් වෙන්වූ නිවණ.

උපධිසංඛය. න-මාගීඤ්ඤය, නිජාණය, නිවන. “අනුත්තරෙ උපධිසංඛයෙ”

උපධිසම්පද. ඉ-ශරීර සම්පතිය, උපධි සම්පතිය.

උපන. පු-ප්‍රත්‍යන්තය, පසල්දතව්ව, සම්පය.

උපනනික. නි-සම්පයා, ලහ, ලහපිහිටි.

උපනනසල. පු-ප්‍රත්‍යන්ත පථිතය.

උපබෙශය. ත-කුෂන් එක, ඇඳ පුටු ආදිය පුළුන් හෝ කොහු දමා ලක්ෂණ රෙද්දකින් වසා මසා දමන එකට කුෂන් කිරීමයි කියත්.

උපනගර. ත-සම්ප නගරය, අනුනගරය.

උපනවව. ත-නැටීම, අනුව නැටීම.

උපනවවනි. ක්‍රි-(උප + නවව d. භූ. නවවනෙ, නැටීමෙහි + නි) නටයි, අනුව නටයි.

උපනත. නි-සම්පයට පැමිණි. එළඹ සිටි. නැමුණු

උපනදනි. ක්‍රි-(උප + තද d. භූ. අව්‍යතෙන සද්දො, නොවියත් ශබ්දයෙහි + නි) තාද කරයි, අනුව තාද කරයි.

උපනමනි. ක්‍රි-(උප + නම d. භූ. නමනෙ, නැමීමෙහි + නි) සම්පයට නැමෙයි.

උපනමන. න-සම්පයට නැමීම, අවතත්වීම.

උපනයන. න-අධ්‍යයනය සදහා ගුරුන් වෙතට බාලයන් පැමිණවීම, නැකතට අත පොත් තැබීම, උපනයන මඩතලය.

උපනයනි. ක්‍රි-(උප + නග d. දි. බකුනෙ, බැදීමෙහි. ය + නි) බදියි. “පුනිමමුණං කුසගෙන යො තරො උපනයනි.”

උපනයන. න-බැදීම, බකුනය.

උපනකු. ති-නිග්‍රහ කළ, පරිභව කළ.

උපනකුති. ක්‍රි-(උප + නකු d. කු. විතකුනෙ, වැලඳගැන්මෙහි + නි) පරිභව කරයි, නිග්‍රහ කරයි.

උපනයක. පු-දෙවෙනි නායක, අනුනායක.

උපනයකිකා. ඉ-උපනයකිකාව, දෙවැනි නායකාව.

උපනිකබ පු-නිකබයකට අබික

උපනිකබමනි. ක්‍රි-(උප + නි + කමු d. භූ. පදවිකෙබපෙ, යාමෙහි + නි) යයි.

උපනිකබමන. න - නික්මීම. බැහැරයාම, පිටතයාම.

උපනිකබමනි. ක්‍රි-(උප + නි + කමු d. පද-විකෙබපෙ, යාමෙහි, ක=කබ + නි) බැහැර යෙයි.

උපනිකබමන. න-නික්මයාම, බැහැරයාම.

උපනිකබිපති. - (උප + නි + බිප d. භූ. බෙපනෙ, ඉවතදැමීමෙහි + නි) ලගතබයි, බහාතබයි. “සො ආසනං පඤ්ඤපෙති පාදෙදකං— උපනිකබිපති”

උපනිසංඝන. න-ගැටීම, හැපීම, සමටණය කිරීම.

උපනිජ්ඣාසිත. ති-බලතලද, නිරික්ෂණය කළ.

උපනිධා. ඉ-උපමාව, සමානකිරීම,

උපනිධාය. අ-කරුණුකොටගෙන, හෙතු-කොට ගෙන.

උපනිධි. ඉ-උපකස. සම්පයෙහි තැබීම, උපනිධි-නාම උපනිකබිතනං හණකං.”

උපනිධිකථා. ඉ - උපනිධිවස්තුන් පිළිබඳ කථාව.

උපනිපජ්ජති. ක්‍රි-(උප + නි + පද d. දි. ද = ජ්ජ + නි) සම්පයෙහි හොඳී.

උපනිබජ්ඣති. ක්‍රි-උපනිබකුති බලනු.

උපනිබකුන. න - බැදීම. “කමමයාන සංඛාතො විතතස්ස උපනිබකුනටයානතො.”

උපනිබබතන. ති-උපත්, හටගන්නා ලද.

උපනිවතනති. ක්‍රි-(උප + නි + වතන d. භූ. වතනනෙ, පැවතීමෙහි + නි) පෙරලාඑයි, ආපසු එයි.

උපනිබබතනති. ක්‍රි (උප + නි + වතු d. භූ. වතනනෙ, පැවැත්මෙහි ව = වව = බබ + නි) උපදී.

උපනිබබතනන. න-උපදවන, හටගන්නා.

උපනිත. ති-සමාන, තරමක්දුරට සමාන.

උපනිස්සයති. ක්‍රි-(උප + නි + සි d. භූ. සයෙ, සයනයෙහි + නි) ආශ්‍රයකෙරෙයි

උපනිසිත. ආශ්‍රය කළ, සෙවනය කළ.

උපනිසිතක. පු-ආශ්‍රය කළ නැහැත්තා, පිරිසට අයත්තා ගෝලයා.

උපනිස. පු හෙතු, රහස්.

උපනිසීදති. ක්‍රි උප + නි + සිද d. භූ. විසරණ ගතාවසාදනෙ, විසිරීම හා ගමන් වැලකීමෙහි + නි) ලග හිඳියි.

උපනිසෙවති. ක්‍රි-(උප + නි + සි d. භූ. සෙවනෙ, සෙවනයෙහි + නි) සෙවනය කරයි.

උපනිසෙවන. ත-සෙවනය, ආශ්‍රය.

උපනිසෙවිත. ති-සෙවනය කළ, ආශ්‍රය කළ.

උපනිස. ති-එළවිය යුතු, පැමිණවිය යුතු ගණායුතු.

උපනියති. ක්‍රි-උප + නි d. භූ. පාපණේ, පැමිණවීමෙහි + ය + නි) පවුණුවනු ලබයි. ගණයනුලබයි. “උපනියති ජිවිත මපපමායු ජරුපනීතස්ස තසනති තාණා.”

උපනිල. න-මදක් කළ නිල්පාට.

ලපනියමාන. නි-ගෙණයනු ලබන, පමුණුවනු ලබන.

ලපනෙකා. පු. ක්‍රි-ගෙණගොස්. පමුණුවා. එළවා.

ලපනෙහි. ක්‍රි-උප+නි d. හු. පාපුණනෙ, පැමිණවීමෙහි+ණෙ+නි පමුණුවයි.

ලපනහි. නි-ලභ, සම්පය, ඉදිරිපිට.

ලපනහික. නි සම්පය, ඉතාසම්පය.

ලපප්ලවහි. ක්‍රි (උප+පලව d. හු. ගමනෙ, යාමෙහි+නි) ගමන්කරයි ඉල්පෙයි.

ලපප්ලවන. න-ගමන් කරවන, යාත්‍රාකරවන, පිහිනන, ඉල්පවන.

ලපපජ්ජ. නි-දෙවෙනි අත්බාව, අනතුරු ආකම්භාවය.

ලපපජ්ජහි. ක්‍රි-(උප+ජ්ජ d. හු. එසෙය, සපයීකිරීමෙහි+නි) සපයීකරයි.

ලපපජ්ජහි. ක්‍රි (උප+පද d. දි. ගතිය, යාමෙහි දය=ජ්ජ+නි) උපදී, හටගනී.

ලපපජ්ජවෙදනිය. පු-දෙවෙනි ආකම්භාවයෙහි වින්දයුතු, අනතුරු අත්බාවෙහි විපාක දෙන.

ලපපනනි. ඉ-උපතනනය, ඉපදීම, හටගැනීම.

ලපපනනික. නි-ඉපදීමට අයිති.

ලපපනනිදෙව. පු උත්පතනයෙන්ම දෙවියා, උපපතනි දෙවියා.

ලපපනි. ඉ-දෙවෙනි හිමියා, හොර හිමියා.

ලපපද. න-පුළුපදය. මුලින්ඇති පදය.

ලපපනන. නි-උපත්, හටගත්, පහළවූ.

ලබ්බ. -d. හු. බාරණේ, දැරීමෙහි. ලබ්බනි, උසුලයි, දරයි.

ලබ්බනි. ක්‍රි ලබ්බ d. හු. බාරණේ, දැරීමෙහි +නි, දරයි.

ලබ්බ. d. හු. හිංසනෙ, පිඩාවෙහි. ලබ්බනි. පෙලයි, පිඩාකරයි.

ලබ්බ. d. හු. පුරණේ, පිරීමෙහි, ලබ්බනි, පිරෙයි, පුරවයි.

ලබ්බනි. ක්‍රි-(ලබ්බ, d. හු. පුරණේ, පිරීමෙහි +නි) පුරයි පුරවයි.

ලපම. පු-උපමාව, සමානභාවය.

ලපමණ්ක. න-මැණික ලභ, මැණික සම්පය.

ලපමා. ඉ-උපමාව, යම් වස්තුවකට සමානකර සැලකීම.

ලපමාතා. ඉ-කිරීමට, දෙවෙනීමට.

ලපමාතු. ඉ-දෙවෙනීමට, කිරීමට, කිරීමෙහි.

ලපමාසින. නි-ප්‍රමාණ කළ, උපමා කළ.

ලපමාවචන. න-උපමාකරණුලබන වචන.

ලපමින. නි-උපමාකළ, ප්‍රමාණකළ.

ලපමෙය. } පු-උපමාව ලබන්නා, මුඛවඤ්ඤා
ලපමෙය. } යන්නෙහි මුඛ උපමාව, වඤ්ඤා
උපමෙයයි.

ලපස. පු දෘඪිනිශ්‍රිත, තාමණා දෘඪි නිශ්‍රිත, සම්පස.

ලපසම. පු-විවාහය. පාණිග්‍රහණය.

ලපපජිකකණ. න-පරික්ෂාකිරීම, බැලීමෙහි.

ලපපජිකකනි. ක්‍රි-(උප+පරි+ඉක d. හු. දයානබෙකසු, දැකීමෙහි, සලකුණුකිරීමෙහි +නි) දකී, සලකුණුකරයි.

ලපපජිකකා. ඉ-පරික්ෂාව, මනාකොට පරික්ෂා කිරීම.

ලපපජිකනින. නි පරික්ෂාකළ, විමසූ.

ලපපජිකනි. පු-පරික්ෂකයා, සොයාබලන්නා.

ලපපාන. පු-වැටීම, පහළවීම, පුනරුත්පතනය,

ලපපානික. පු-ඔපපානික බලනු.

ලපපාදින. නි-පහළවන ලද, එළවන ලද, පමුණුවනලද, උපත්.

ලපපාදෙහි. ක්‍රි-(උප+පද d. දි. ගතිය, යාමෙහි+ණෙ+නි) උපදවයි, හටගනී.

ලපපාරමි. ඉ-උපපාරමිතාව, ශරීර අවයවයන් නොබලා පුරණ පාරමිතාව, බාහිරවස්තු පරිත්‍යාගයෙන් පුරණ පාරමිතාව, පාරමිතා බලනු.

ලපපිඩ. නි-උපපිළිකය.

උපසිල. ති-පිඩාව, පෙළීම, හිරිහැරය.

උපසිඩ(ල)කකමම. න - එක කුශලා කුශල කමයකට විපාකදෙන කල අන්‍යකුශලා කුශල කමයකින් ඊට පිඩාකර විපාකදෙන කමය.

උපබ්බජනි. ක්‍රි-උපබ්බජනි බලනු.

උපබ්බජන. න-උපබ්බජන බලනු.

උපබ්බජිත. ති-උපබ්බජිත බලනු.

උපපුර. න-ප්‍රධාන නගරය, සමීපයෙහි පිහිටි පුරය, ශාඛා නුවර,

උපබ්බුලන. ප්‍ර-(උප + වහ d නප්‍රත්‍යය න=හ (චි අ=උ=චි=වච්ඡ=බ්බු, හ=ල) පිඩා කරණ ලද, උදුරණ ලද.

උපබ්බුලනති. ක්‍රි-(උපබ්බුලන + ති) පිඩා කරයි, උදුරයි.

උපබ්බුලන. න-උදුරණය, පිඩණය.

උපබ්බුලනිත. ති-පිඩා කල, උදුරණ ලද.

උපමුච්ඡි. ක්‍රි-(උප + මුච d. වාචායං, කීමෙහි + ති) කියයි.

උපමුච්ඡන. න-මුච්ඡිම, වහිනය.

උපමුච්ඡනි. ක්‍රි-(උප + මුච d. භූ. වහිනෙ, මුච්ඡිමෙහි + ති) වහින.

උපමුච්ඡිත. ති-වහිනා ලද වහිනය කල.

උපහුඤ්ඤ. ප්‍ර - අනුභව කරන්නා, පසුව වලඳන්නා.

උපහුඤ්ඤති. ක්‍රි (උප + හුජ. d. රු පාලනභ්‍ය වහරණෙසු, පාලනයෙහි, අනුභවයෙහි + ති) රකියි, අනුභව කරයි.

උපහුඤ්ඤන. න-පරිභෝගය, වැලඳීම.

උපහුඤ්ඤිත. ති පරිභෝග කල, වැලඳු.

උපහුඤ්ඤ. ති-පරිභෝගකල, වලඳන ලද.

උපහොග. ප්‍ර-ආභාරානුභවය පිණිස ගනු ලබන කල කැටි පාත්‍රාදි භාජන, අනුභවය, වැලඳීම, අනුභව කරන්නා, ප්‍රයෝජන ගන්නා.

උපහොගි. ප්‍ර-උපහොග ඇත්තා, උපහොග කරන්නා.

උපහොගග. ති-පරිභෝග කල, වැලඳු.

උපමානිත. ති-උපමා කල, සමානකොට සලකන ලද.

උපමෙති. ක්‍රි-(උප + මා + d චි. පමාණෙ, ප්‍රමාණකිරීමෙහි + නෙ + ති) කරයි, ප්‍රමාණ කරයි.

උපමෙය. ති-උපමා කටයුතු.

උපමෙයොපමා. ඉ-(උපමෙය + උපමා) උප-මෙය සහ උපමාව.

උපමිති. ඉ-උපමාව සමානකොට සැලකීම.

උපයාවනි. ක්‍රි (උප + යාව d භූ යාවනෙ, ඉල්ලීමෙහි + ති) ඉල්ලයි.

උපයාවිතක. ප්‍ර-ඉල්ලවනලද්ද.

උපයානි. ක්‍රි-(උප + යා. d. භූ. ගතියං, යාමෙහි + ති) අනුවයෙයි.

උපයාන. න-ඉදිරියට යාම, අභිමුඛ ගමන, සතුරු රජවරුන්ට විරුඬව ඉදිරියට යාම.

උපයානක. ප්‍ර-අභිමුඛව යන්නා, කතුවරයා.

උපසුඤ්ඤති. ක්‍රි-උප + සුජ d. රු. යොගෙ, යෙදීමෙහි + ති) යෙදෙයි.

උපසුඤ්ඤන. න-යෙදීම

උපසුඤ්ඤිත. ති-යෙදෙන ලද.

උපසුජ්ජමාන. ති-යොදනු ලබන.

උපයොග. ප්‍ර-යෙදීම. අනුයොගය ඉෂටානී සාධක ව්‍යාපාරය.

උපයොග වචන. න-චිතියා විභක්තෘන්ත වචනය, “පිකා සමයනති උපයොගවචනෙ නිද්දෙසා කතො”

උපරවන. න-අනුව කරණ ලද්ද.

උපරවිත. ති-අනුව රචනා කල, පසුව රචනා කල.

උපරජ්ජ. න-සුව රාජ්‍යය, දෙවෙනි රජකම.

උපරත. ති-ඇලීම, ආතාවීම.

උපරති. ඉ-ආලය, ආසාව, තණ්හාව.

උපරමනි. ක්‍රි-(උප+රමු d. භූ. කිලායං, ක්‍රිඩා වෙති+නි) ඇලෙයි, සිත් අලවයි.

උපරමන. න-සිත් ඇලවීම, ක්‍රිඩා කිරීම.

උපරමිත. ති-සිත් අලවන ලද.

උපරව. පු-සොභාව, හඬ, ශබ්දය.

උපරාග. පු-ව්‍යු සුයඝ්‍යයන්ගේ ග්‍රහණය.

උපරාව. පු-අනුරාවය, පිළිඳව.

උපරාජ. පු-යුව රජ, දෙවෙති රජා.

උපරි. අ-මතු, මත්තෙහි. සත්‍යමි විහත්තියෙහි යෙදෙන නිපාත පදයක්,

උපරිටය. පු-මත්තෙහි පිහිටි, අහසෙහි පිහිටි.

උපරිවර. ති-අහස්හි හැසිරෙණ, මත්තෙහි හැසිරෙණ,

උපරිතන. න උපරිභාවය, මතුභාවය.

උපරිම කොටි. ඉ-උඩින් පිරිස, උඩ කෙළවර, අනතිම පරිවේෂ්ඨය.

උපරිකාය. න-උපරිමකාය, උඩුකය.

උපරිබාදනිය. න-කැයුතු දෙය මතුයෙහි “උපරිබාදනියෙහි උත්තිර්ථපනතං උපතා-මෙනති”

උපරිගොප්භි. න-ගොප් ඇටයෙන් උඩ.

උපරිපිට්ඨනන. න-උඩින් වැසුනු.

උපරිපාසාද. න-පහය මත, ප්‍රාසාදය මතුයෙහි “උපරිපාසාදවර ගතො ඵලං විනෙතසි”

උපරිපුඤ්ජ. ති-ගොඩගසා, උඩරැස්කොට.

උපරිපුඤ්ජිකත. ති-එකක් උඩ එකක් තබා ගොඩගැසූ.

උපරිභාග. පු-උඩ කොටස, මතුභාගය.

උපරිභොජන. න-ආහාරය උඩ, භොජනය මතුයෙහි, “උපරිභොජනෙහි හත්ථං පකඛි පනති.”

උපරිමුදාහි. න-හිස උඩ, හිස මත්තෙහි.

උපරිවාත. න-උඩුදිසාවට හමන වාතය, උඩු සුලභ, “උපරිවාතෙ නිසිදිතුං ත වට්ඨති”

උපරිසායනිය. න-රස වින්ද යුතු දෙය මත්-තෙහි, එබඳු දෙය උඩ.

උපරිම. පු-උපරි භාගයෙහි, උඩ පෙදෙසෙහි.

උපරිපිට්ඨ. ඉ-උඩපෙදෙස, වෙදිකාව.

උපරිභාසා. ඉ-මතුමත්තෙහි ප්‍රකාශ කරන්නී

උපරිභාව. පු-උසස් තත්ත්වය, උපරි භාවය.

උපරිමුඛ. න-උඩුකුරු මුඛය.

උපරිය. පු-උපරිම මතුභාගය.

උපරිවසන. න-උඩ ඇඳුම.

උපරිවාත. පු-වායුවට උඩ, වාතය උඩ,

උපරිවිසාල. ති-බොහෝ පලල.

උපරිවෙහාස. න-අහස් මතුයෙහි, උඩුමහලේ කාමරය.

උපරිසව්ව. න-උසස් සත්‍යය

උපරාජකිති. ක්‍රි-(උප රාඛි d දි ආවරණේ වැලකීමෙහි ය+නි) ආවරණ කෙරෙයි.

උපරාජකිත න-ආවරණ කිරීම

උපරාජකිති ති-ආවරණයකල, වසන ලද.

උපරාඛ. ති-ආවරණය කල, තැවත්වූ.

උපරාකි. ති-ආවරණය කල වැසූ.

උපරාකිති. ක්‍රි-(උප+රාඛි d. රා. ආවරණේ, වැලීමෙහි, +නි) ආවරණ කරයි, වසයි.

උපරාකිත. න-ආවරණය වැලීම.

උපරාකිත. ති-ආවරණය කල, වැසූ.

උපරාලන. ති-නගින ලද, ආරාඪවන ලද, ආරාලන බලනු.

උපරොවනි. ක්‍රි-උප+රාව d. භූ. රොවෙ, දිත්තියං, රාවියෙහි බැබළීමෙහි+නි) රාවි කරයි බබලයි.

උපරොදනි. ක්‍රි (උප+රාදි. භූ අස්සු විමො-වනෙ, කදුලු හෙළීමෙහි+නි) හඬයි, කදුලු වගුරුවයි.

උපරොදන. න-හැඞිම රොදනය කිරීම.

උපරොදිත. ති හඬනා ලද.

උපරොඛ. ති-ආවරණය, මුවහවීම.

උපරොඛන. න-මුවහ කිරීම, ආවරණය කිරීම.

උපරොධෙති. ක්‍රි-(උප+රු d. රු. ආව-
රණේ, ආවරණයෙහි. උ=ම+ණේ+ති)
ආවරණය කරයි.

උපරොප. න-පාලාපිය කුඩා පාලය “උප-
රොපෙ විහෙට්ඨනති.

උපල. න-පාසාණය, ගල.

උපලක්ඛණ. න-උපලක්ඛණය. යමෙකු
කෙරෙහි පිහිටි ලකුණු,

උපලක්ඛිත. ති-දක්නා ලද, සලකුණු කරණ
ලද.

උපලක්ඛනි. ක්‍රි-(උප+ලක්ඛ d. වු. දසා-
නඛෙකසු, දැකීම - සලකුණු කිරීමෙහි+
ණේ+ති) දැකී, සලකුණු කරයි.

උපලබ්. ති-ලබන ලද. පාමිණෙන ලද.

උපලබ්ඪ. පු දත්තා ලද ප්‍රවෘත්ති අනු-
භූතී, වාසව දත්තාදී ගද පද්‍ය ප්‍රබන්ධ
විශේෂය.

උපලබ්. ඉ-ඥනය. ප්‍රාප්තිය, ප්‍රඥාව.

උපලබ්. පු. ක්‍රි - (උප+ලභ ධාතු කෙරෙන්
කි=බහ, ධාතුවිත්තලොපයි. ලබා, ලබ,

උපලබ්නි. ක්‍රි-(උප+ලභ d. භූ. ලාභෙ,
ලැබීමෙහි. හ=බහ+ති) ලබයි.

උපලබ්න. න-ලැබීම.

උපලභනි. ක්‍රි-(උප+ලභ. d. භූ. ලාභෙ,
ලැබීමෙහි+ති) ලබයි.

උපලාපනි. න-නැලවීම, ලොල්කරවීම, හේද
කිරීම,

උපලාපිත. ති - නලවන ලද, හේද කළ,
ලොල් කළ.

උපලාපෙනි. ක්‍රි-(උප+ලප d. භූ. වාසො,
කීමෙහි+ණේ+ති) කියවයි, පොලඹවයි.

උපලාලන. න-පොලඹවීම, ලොල්කරවීම,
නැලවීම, සුරතල් කිරීම.

උපලාලිත. ති-පොලඹවන ලද, ලොල්කරවන
ලද.

උපලාලෙනි. ක්‍රි-(උප+ලල d. වු. ඉවජායං,
කැමැත්තෙහි+ණේ+ති) නලවයි. ලොල්
කරවයි,

උපලාසෙති. ක්‍රි-(උප+ලස d. වු. සිප්පයොගෙ,
සිප්ප ඉගැන්වීමෙහි+ණේ+ති) උගණියි,
ගබද කරයි.

උපලිඛිති. ක්‍රි-(උප+ලිඛ d. භූ. ලෙඛනෙ,
ලිවීමෙහි+ති) ලියයි, අනුව ලියයි.

උපලිඛිත. ති-ලියන ලද. අනුව ලියන ලද.

උපලිභන. ති-ගල්වන ලද, ගාත ලද, නවරණ
ලද.

උපලිසාති. ක්‍රි-(උප+ලිප d. රු. ලිඛනෙ,
ආලෙප කිරීමෙහි+ති) ආලෙප කරයි.

උපලිමපති. ක්‍රි-(උප+ලිප d. රු. ලෙපනෙ,
ගැමීමෙහි+ංආ+ති) ආලෙප කරයි, නවරයි.

උපලිමපන. න-ගැමීම, ආලෙපකරණය

උපලිමපිත. ති-ගල්වන ලද, ආලෙප කළ.

උපලෙඛිත. න-දෙවෙති ලියවිල්ල. උප-
ලෙඛනය.

උපලෙප. පු-ආලෙපය. ගැම.

උපලෙපන. න-ආලෙපය. ගැම.

උපලොභිතක. න-ති-මදක් රතු පැහැති,
මද රතු වූ.

උපවජ්ජ. ති-දෛශය, වරද, නිකුට.

උපවජ්ජනා. ඉ-දෛශකය, වරද බව.

උපවණණ. පු-ගුණය, අනුවණිය.

උපවණණන. න-වණ්ණා කිරීම, ගුණ කීම.

උපවණණිත. ති-වණ්ණා කළ. ගුණකථනය
කළ.

උපවණණනි. ක්‍රි-(උප+වණණ d. වු. සං-
වණණනෙ, වණ්ණා කිරීමෙහි+ණේ+ති)
වණ්ණා කෙරෙයි.

උපවතන. ති-පැවැත්ම, නැවැත්ම.

උපවතනන. න-මලල රජුන්ගේ එතම් මකුට
බකින ස්ථානය, පැවැත්ම.

උපවතනනි. ක්‍රි-(උප+වතු d. භූ. වතනනෙ,
පැවැත්මෙහි+ති) පවතී. අනුකූලව පවතී

උපවතනිත. ති-අනුව පවත්වන ලද.

උපවදති. ක්‍රි-(උප+වද d. භූ. වචනෙ, කීමෙහි
+ති) නිකු කරයි, නුගුණ කියයි.

උපවදන. න-නුගුණ කීම, නිකු බස් කීම.

උපවදිත. ති-උපවාද කළ, අපවාද කළ.

(7113)

උපවඩු. න-වඩුසමීපය.

උපවන. න-සමීපවනය, ගෘහානිමුඛ උයන, ආරාමය.

උපවසනී. ක්‍රි-(උප+වස d. භූ. නිවාසෙ, විසීමෙහි+නි) වාසය කරයි, සමීපයෙහි වාසය කරයි.

උපවසන. න-වාසය කිරීම, විසීම, දෙවෙනි ආද්‍රම.

උපවසිත. ති-වාසය කළ, සමීපයෙහි විසූ.

උපවාද. පු-නිෂ්චය, අපහාසය, නුගුණ කීම, බාධකය, විරෝධය.

උපවාදක. පු-නිෂ්ච කරන්නා, උපවාදකයා.

උපවාදි. පු-ගරහන්නා, නිෂ්ච කරන්නා.

උපවාන. පු-එනම් ස්වරයෝ.

උපවායනී. ක්‍රි-(උප+වා d. දි. ගති ගක්කිනෙසු, ගමනෙහි හා හැමීමෙහි+ය+නි) යෙයි, ගමන් කෙරෙයි.

උපවාස. පු-පෙහෙව විසීම. පාපයෙන් හා භෞතානුභවයෙන් වෙන්ව විසීම.

උපවාසිත. ති-පෙහෙව වසන ලද, ගුණය හා වාසය කළ.

උපවාහන. න-ගෙණ යෑම, සෝදි යෑම,

උපවිවරනී. ක්‍රි-(උප+වි+වර d. භූ. සං-වරණෙ, හැසිරීමෙහි. +නි) සමීපයෙහි හැසිරෙයි, හැසිරෙයි.

උපවිවරණ. න-සමීප සංවාරණය, ලඟ හැසිරීම.

උපවිජ්ජා. ඉ-අනුච්ජා.

උපවිජ්ඣාසු. ඉ-ප්‍රසූතියට සමීප කල් ඇත්තී.

උපවිසනී. ක්‍රි-(උප+විස d. භූ. පවෙසනෙ ප්‍රවෙශනී මෙහි+නි) ප්‍රවෙශ වෙයි, ඇතුළත් වෙයි.

උපවිණ. න-විණ දණ්ඩ.

උපවිණයනී. ක්‍රි-(උප+විණ+ණය+නි) විණ වාදනය කරයි.

උපවිත. ති-වාසු, වසන ලද.

උපවිසනී. ක්‍රි-(උප+වා d. භූ. ගතිබක්කිනෙසු, යාමෙහි හා බැඳීමෙහි+ය+නි) වියනු ලැබේ, බඳිනු ලැබේ.

උපවුක. ති-(වස බානුහට උකු ආදෙශයි, වාසය කරණ ලදී, වාසු, උපොසථොව මෙ උපවුකො හවිසානී.”

උපවහයනී. ක්‍රි-(උප+හෙව d. භූ. අවහානෙ, කැඳවීමෙහි+ය+නි) අයදීම කරයි.

උපවහයන. න-කැඳවීම, ආමන්ත්‍රණය, අයදීම.

උපවෙසන. න-සමීපයෙහි හිඳීම, ලඟ සිටීම.

උපවෙසිත. ති-සමීපයෙහි හිඳිනා ලද, ලඟ සිටී.

උපවෙසී. පු-සමීපස්ථයා. ලඟ සිටින්නා.

උපසංගත. පු-උපද්‍රවය. මහත්තය.

උපසංඛි. ති-උපද්‍රවය, උවදුර, හිතිය.

උපසංය. පු-අසපුර, ආරාමය, පන්සල, මුනිපාල.

උපසංසාස. පු-සුඤ්ඤ ගැනීම.

උපසංසුනී. ති-සමීපයට පැමිණ අසන්නා.

උපසංසුනික. ඉ-සමීපයට පැමිණ ඇසීම.

උපසංකමනී. ක්‍රි-(උප+සං+කම d. භූ. පදවිකෙකපෙ, යාමෙහි+නි) ලඟට යයි, සමීපයට පැමිණෙයි.

උපසංකමන. න-ලඟට පැමිණීම, සමීපයට යාම.

උපසංඛ්‍යාන. න-එක කායභීයකට සුදුසු බොහෝ කායභීයන් ඇතුළත් කොට ගණන් ගැනීම.

උපසංචෙය්‍ය. ති-පිළියෙල කළයුතු, ඇති-කළයුතු.

උපසංහරණ. න-හැකිලීම, සංකූචනය, පැමිණවීම.

උපසංහරනී. ක්‍රි-(උප+සං+හර d. භූ. හරණෙ, හැර ගැනීමෙහි+නි) හකුලයි. පමුණුවයි.

උපසංහරිත. ති-අකුලන ලද, වකුටු කළ, පමුණුවන ලද.

උපසංහාර. පු-අභාවය. සමුගනය.

උපසංහිත. ති-සුකත, යෙදුන, සමග පැවතී.

උපසංවසනී. ක්‍රි-(උප+සං+වස d. භූ. නිවාසෙ, විසීමෙහි+නි) වාසය කරයි, කෙනෙකු සමග වසයි.

(7157)

උපසංකතමනි. ක්‍රි-(උප + සංක d. භූ. ගමනෙ, යාමෙහි + නි) යෙහි, අනුව යෙහි.

උපසංකතන. න-උපසංකතය, ප්‍රයෝගය.

උපසංගහ. අ-උපද්‍රවය, උපසංගය, බාහු හෝ නාමයන් වෙත එළඹ පෙරටුව හෝ පසුව සිය අර්ථය සරසන්නේ උපසංගී නම් වේ. ප. පරා. නි. උ. දු. සං. යනාදි උපසංගී ශබ්ද විස්ස.

උපසංගහ ගති. පු-උපසංගීන්ගේ පැවැත්ම, එය බාහුණි බාධනය, බාහුණි වර්තනය, බාහුණි විශේෂණ යයි ක්‍රිවිධ වේ.

උපසංගන. නි-සාන්තවූ, සංසිද්ධ, "උපසංගනා සුඛං සෙති."

උපසංජ්ජන. න-උපසංජ්ජනය, අප්‍රබාන නාමය.

උපසංමපජ්ජනි. ක්‍රි - (උප + සං + පද d. දි. ගතියං, යාමෙහි + ය + දය = ජ = ජ්ජ + නි) පැමිණෙයි, සම්පයට යෙයි.

උපසංමපජ්ජන. න-ලභාපීම, සම්පයට පැමිණීම.

උපසංමපනන. නි-උපසංමපද වූ, උපසංමපනනි-යට පැමිණි.

උපසංමපද. ඉ-උපසංමපදව, අභිසිල සිකතාවෙහි පිහිටීම.

උපසංමපාදෙති. ක්‍රි (උප + සං + ප + ද d. භූ. ණෙ + නි) උපසංමපද කෙරෙයි.

උපසංමඛ්‍යාන. න-උත්තර සාධකය, උතුරු-සඵල.

උපසංමනි. ක්‍රි-(උප + සම d. දි. උපසමෙ, සංසිද්ධමෙහි + ය. මය = ම = මම + නි) සංසිද්ධෙයි.

උපසම. පු-සංසිද්ධ, කෙලය පිබාදියෙන් මිදීම."

උපසමනි. ක්‍රි-(උප + සම d. භූ. පරිසමෙ, වෙහෙසෙහි + නි) සංසිද්ධෙයි.

උපසමරනි. ඉ-සංසිද්ධමෙහි රතිය.

උපසමසුඛ. න-සංසිද්ධිමේ සුඛය.

උපසමිත. නි-සන්සිද්ධ, ඉන්ද්‍රිය දමනය කළ.

උපසමානුසංනි. ඉ-කෙලසුන් සන්සිද්ධිම පිණිස උපදනා සිතිය.

උපසිංසක. පු-ආශ්‍රාණය කරන්නා. ඉඹින්නා

උපසිංසනි. ක්‍රි - (උප + සිස d. භූ. ආසායනෙ, ඉඹිමෙහි + නි) ආශ්‍රාණය කරයි. ඉඹියි.

උපසිංසන. න - ආශ්‍රාණය කිරීම, ඉඹීම.

උපසිංසිත. නි-ආශ්‍රාණයකළ, ඉඹිනලද.

උපසිංසක. නි-කැමතිවන, ප්‍රමාදවන.

උපසුසංනි. ක්‍රි - (උප + සුස d. දි. සොසෙ, වියලීමෙහි + ය + නි) වියලෙයි.

උපසුසංන. න-වියලීම, වේලීම.

උපසෙතිසා. ඉ - ලභ සිටින තැනැත්තී, සාත්තුකාරී.

උපසෙවනි. ක්‍රි - (උප + සි. d. භූ. සෙව්‍යං, සේවනයෙහි + නි) සෙවනය කරයි.

උපසෙවන. න-සෙවනය, ආශ්‍රය.

උපසෙවිත. නි-සෙවනයකළ, ඇසුරුකළ.

උපසේවි. පු-සෙවනය කරන්නා, ආශ්‍රය කරන්නා.

උපසොහන. න-සොහනය, හෙබීම, අලං-කාරය.

උපසොහනි. ක්‍රි-(උප + සුහ. d. භූ. දිත්තියං, බැබලීමෙහි + ඔ + නි) හොබිනි, බබලයි.

උපසොහිත. නි-හොබනා ලද, බබලන ලද.

උපහවම. පු. ක්‍රි-(උප + හන. d. නි. නනි = රවම) නසා, එනම් බබලව.

උපහවමපරිනිබ්බාසි. පු-ආයුෂ්‍යයෙන් මධ්‍ය-යක් ඉක්මවා පිරිනිවන් පානා පුද්ගලයා සංඛාර පරිනිබ්බාසි, අසංඛාර පරි-නිබ්බාසි, ආහවම පරිනිබ්බාසි, උපහවම පරිනිබ්බාසි, සහ උභිංසොත අකතිට්ඨංගම් යන පඤ්ච සුඛාචාරික සකයන් අතුරෙහි උත්තමයෙක්.

උපහඤ්ඤනි. ක්‍රි-(උප + හණ. d. දි. හිංසායං, තැසීමෙහි + ය + නි.) නසි. හිංසාකරයි.

උපහඤ්ඤමාන. නි-නසන, නසනු ලබන.

උපහන. නි-නසන ලද, මරණ ලද, යටත්කළ.

උපහනි. නි-(උප + හන. d. නලෝප + නි.) නැසීම.

උපහනනි. ක්‍රි-(උප + හන. d. භූ. හිංසායං, තැසීමෙහි + නි.) නසයි.

උපහනන. න-නැසීම, මැරීම.

උපහරණි. ක්‍රි-(උප+හර. d. හු. හරණේ, හැර ගැනීමෙහි+නි) ගණි. පැහැරගනී.

උපහරණ. න-පැහැර ගැනීම. එළවීම. පැමිණවීම.

උපහාර. පු-අභිමුඛයට එළවීම, පූජාව, හුන්-තැනට යවන පඬුර.

උපහිංසනි. ක්‍රි-(උප+හිසි. d. රු. හිංසායං, පෙළීමෙහි+ං+නි.) පෙළයි. හිංසාකරයි.

උපහිංසන. න-පෙළීම, පිඩාකිරීම.

උපහිංසිත. නි-පෙළුනලද, හිංසාකළ.

උපාකඩ්‍යාන. න-පෙර වූ කථානතර කීම, පූච්ඡ වෘත්ත කථනය.

උපාගවෂ්ණි. ක්‍රි-(උප+ආ+ගමු. d. භූ. මු.= වෂ්+නි) සම්පයට එයි.

උපාගත. නි-සම්පයට පැමිණී, සම්පගත.

උපාගමන. න-ලගට පැමිණීම, සම්පයට ඒම.

උපාතන. නි-පැමිණී, ගන්නාලද, විසිකළ.

උපාතනවිෂය. පු-අධ්‍යාභාන කටයුතු ක්‍රියාවක් විෂය කොට පවත්නා පද්‍යය.

උපාතනවිෂය. න-අපාදන කාරයෙහි අප ගමන ක්‍රියාව අධ්‍යාභාර කොට ගන්නා ලද්දේ වේනම් එය උපාතනවිෂය අපාදන නම්.

උපානිගවෂ්ණි. ක්‍රි-(උප+අනි+ගමු. d. භූ. ගනිවනි, යාමෙහි+නි.) ඉක්මයෙයි.

උපානිවතන. පු-ඉක්මවන ලද, අතික්‍රමණය කළ.

උපානිධාවනි. ක්‍රි-(උප+අනි+ධාව d. භූ. ගමනවූයෙහි ගමන් වැඩීමෙහි නොහොත් දිවීමෙහි+නි.) ඉක්මදවයි.

උපානිවතනනි. ක්‍රි-(උප+අනි+වතු. d. භූ. වතනනෙ, පැවැත්මෙහි+නි.) ඉක්මවයි. බැහැර කරයි.

උපානිවතනන. න-ඉක්මවීම, බැහැරකිරීම.

උපාදහනි. ක්‍රි-(උප+ආ+දහ. d. භූ. වූබියං, වැඩීමෙහි+නි.) පහවයෙයි.

උපාද. ඉ-(උප+ආ+ද.) සම්පකොට ගැනීම ග්‍රහණය.

උපාදන. න-(උප+ආ+දන) ග්‍රහණය, තෘණාදි වශයෙන් ගැන්ම කෘත්‍රිපාදනාදිය.

උපාදනාකඩකි. පු-උපාදනයන්ට ප්‍රත්‍යය වූ සකකි සන්නතිය, කෙලෙස් සහිත පඤ්ච සකකිය.

උපාදනකඩය. පු-උපාදනයන්ගේ ඝෂයකිරීම, නිවීමය.

උපාදනනිදහ. න-උපාදනයන්ගේ නිද-නය.

උපාදන නිරෝධ. පු-උපාදනයන්ගේ නිරු-ද්ධිය, නිවණ.

උපාදනිය. නි-තෘණාදි වශයෙන් ග්‍රහණය කටයුතු රූපාදිය.

උපාදනිය. නි-උපාදනයට කරුණු වූ ධර්ම.

උපාදන පච්චය. පු-උපාදන ප්‍රත්‍යය.

උපාදය. පු. ක්‍රි-ගෙණ.

උපාදයි. පු-ග්‍රහණය කරණ තැනැත්තා.

උපාදි. පු-(උප+ආ+ද. d. +ඉ.) සමාචාර-යෙහි අනුපාදිසෙය නිබ්බාණ බලකු.

උපාදිනන. නි-ගන්නා ලද, පරාමර්ෂණය කරණ ලද.

උපාදිනනක. නි-ගන්නා ලද.

උපාදිය. පු. ක්‍රි-(උපාදිසිකා=ය.) ගෙණ.

උපාදියනි. ක්‍රි-(උප+ආ+ද. d. දි. දනෙ, දීමෙහි+ය+නි) ගනී.

උපාදියන. න-ගැනීම, ග්‍රහණය.

උපාධි. ඉ-විශේෂණය, නිමිත්ත

උපාධිය. නි-කුමන් කිරීමෙන් අලංකාර කළ, විශේෂණයෙන් සැරසූ.

උපානිය. න-නොදැක්වූ යමක් බුද්ධියෙන් දැන ගැනීම, තනතුරු යුක්ති විශේෂයෙකි. “යද නිද්දිං. බුද්ධියා අවගමානියං. නදුපා නියං.”

උපාගත. පු-විරාමය, නවතින තැන, ධාතුන්-ගේ ආදි ස්වරවූ ඉ, උ, අ යන මොවුන්ට උපානන සංඥයයි කියත්.

උපාය. පු-ප්‍රයෝගය, උපක්‍රමය, සාම, දහ, දණ්ඩ, හෙද යන උපාසතර.

උපායන. ති-අයත්, අයිති.

උපායකුසල. පු-උපායෙහි දක්ෂ, ප්‍රයෝගයෙහි නිපුණ.

උපායකොසල. න-උපායෙහි දක්ෂ බව.

උපායඤ්ඤ. න-උපාය කොසලය ඥානය, ස්ථානොචිත ප්‍රඥාව.

උපායන. න-නුත්තරතාව යවන පමුර, තැන්ග, කප්පම.

උපායනර. න-උපාය විශේෂය.

උපායාස. පු-දැඩි ආයාසය, නද වෙහෙස, “දුකෙහි දෙමනසාහි උපායාසෙහි ආදිතතා”

උපායාස බහුල. පු-දැඩි ආයාස බහුලකොට ඇත්තේ.

උපාසික. පු-සුකති සංඝන ක්‍රියාව, නායායය.

උපාසුපාදන. න - (උපාය + උපාදන) උපාය සංඛ්‍යාත උපාදනයෝ, (නාමණා දූෂටි උපාය යෝම උපාදන නම් වෙති.) “උපාදන” බලන්න. “උපාසුපාදනා වෙනසො අදිට්ඨා නාතිතිවෙසානුසයා”

උපාරම්භ. ති-ආරම්භකල, පටන් ගන්නා ලද, දෙස් නැගූ

උපාරම්භ. පු-දෙමාරොපණය, කාරණුතන-රිය කරණය.

උපාරම්භනි. ත්‍රි - (උප + ආ + රහ. d. භූ. ආරම්භ, පටන් ගැනීමෙහි + නි) දෙස් නගයි, පටන් ගනියි.

උපාරම්භන න-දෙමාරොණය, දෙස් නැගීම.

උපාරම්භ. ත්‍රි-(උප + ආ + රමු d. භූ කිලායං, කෙළීමෙහි + නි) නවතියි, වැළකෙයි.

උපාලිගාථා. ඉ-උපාලි ගෘහපතියා විසින් බුදුගුණ වැනු ගාථා සිතය.

උපාලිසඤ්ඤ. න-උපාලි භික්ෂුහු බුදුන්ගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්න.

උපාසක. පු-(උප + ආස + ණවු = අක) තුනු-රුවන් අදහන්නා, උපාසකයා.

උපාසකු වෙමවන. න-උපාසක පයඝීය නාම.

උපාසනි. ත්‍රි-(උප + ආස. d. භූ උපවෙසනෙ ලහ හිදීමෙහි + නි) තෙවනක කෙරෙයි.

උපාසනන. ති-සම්ප, ලහ.

උපාසන. න-සම්පාසනය, ලහ හිදීම, දුනු-ශිල්පය, ගුරුකේවාල.

උපාසනීය. ති-තෙවනක කටයුතු, ආශ්‍රය කටයුතු උපාසිතබ්බ.

උපාසනසාලා - ඉ - දුනු ශිල්පය උගන්වන සාලාව, ශරීර ව්‍යායාම උගන්වන තැන.

උපාසිකා. ඉ - උච්චය, උපාසිකාව. “සුප්පියො ව උපාසකො සුප්පියා ව උපාසිකා උගතො පසන්නා භොනති.”

උපාසිතබ්බ. ති-තෙවනක කටයුතු.

උපාසිත. ති-තෙවනක කල, ගෞරව කල, ආශ්‍රය කල.

උපාසිත. න - සම්පයෙහි හිදීම, ලහ හිදීම.

උපාහට. ති - එලවන ලද, පමුණුවන ලද.

උපාහත. ති - දුක් දුන්, අනතුරු කල.

උපාහන. න - වහන. මිරිවැසිය.

උපාහනා. ඉ - වහන්සල, මිරිවැසියගල, “උපාහනා ඔමුඤ්චිතා,”

උපාහනස්මිතිය. ඉ - වහන් දමන පසුමිතිය.

උපාහන දණ්ඩක. න - වාන් කොක්ක,

උපිය. පු. ත්‍රි - ඇතුලට පලාගොස්, යටට ගොස්, “හදයමංසං ඔපිය”

උපෙක්කක. පු - උපෙක්කා ඇත්තා, උපෙක්කා කරන්නා.

උපෙක්කනි. ත්‍රි - (උප + ඉකක d. භූ. දසසන-බෙකසු, දැනීමය සලකුණුකිරීමය යන මෙහි + නි) උපෙක්කා කරයි, බලයි.

උපෙක්කන. න - බැලීම, මැදහත්ව බැලීම.

උපෙක්කා } ඉ - බැලීම, පරීක්ෂණය. මධ්‍යස්ථ-උපෙක්කා } නාවය.

උපෙක්කා බ්‍රහම විහාර. පු - උපෙක්කා බ්‍රහම විහාරය.

උපෙක්කාසනී. ඉ - උපෙක්කා සමාභිය.

උපෙක්කා සමෙබ්බාජකබ්බ. පු - උපෙක්කාව වූ සමෙබ්බාජකබ්බය, බොජකබ්බ බලනු.

උපෙක්කා සුඛ. පු - උපෙක්කා සැපය, සැප දුක් දෙකෙහි කමපා නොවී මධ්‍යස්ථ සිටීමේ සැපය.

උපෙකකිංදිය. න - ප්‍රධාන භාවයට පැමිණි උපෙක්‍ෂාව.

උපෙව්ව. පු. ක්‍රි-(උප + ඉ-කා=රව්ව) උපෙකකා බලනු.

උපෙත. පු - සුකත, සහගත. සබ්බත.

උපෙති. ක්‍රි-(උප + ඉ d. හු පාපනෙ, පැමිණි මෙහි + නේ + ති) පැමිණෙයි.

උපෙකා. පු. ක්‍රි-(උප + ඉ-කා) පැමිණ ලගාවී.

උපෙඤ. පු-උපෙඤ, විෂඤ.

උපොග්ගාන. පු-දූෂවානතය, උදහරණය, සාධකය, “උපොග්ගානොව දිට්ඨනොනා තථොදහරණං භවෙ”

උපොවිත. නි-රැස්කරණ ලද, ගොඩගැසුනු.

උපොසථ. පු-පාමොක් උදෙසීම, පතන, උපවාසය, අමොඛි සීලය, පෞෂ්ඨ දිනය, එනම් ඇත්කූලය.

උපොසථ. න-පෝය, පොහොය, පෙහෙවස, උපොසථ කමීය, දෙවැදූරුම් උපොසථය, වාතුදුසි පණණරසි, සාමග්ගිසංඝ, ගණ, පුද්ගල, සුතතුදෙස, අභිට්ඨාන, පාරිසුද්ධියන නව ආකාර උපොසථය. “අජ්ඣ ඉමංව දිවසං උපොසථං උපවසිස්සාමි”

උපොසථක. පු-උපොෂ්ඨයෙන් සුක්තයා, පෙහෙවස් රකින්නා.

උපොසථකමම. න-පොහොය කිරීම, උපොසථ කමීය, සිල්සමාදන්වීම, “උපොසථස්ස කමමං උපොසථ කමමං”

උපොසථකරණ. න - පොහොය කිරීම, උපොසථ කරණය, “එකස්මිං හි සංවච්ඡරෙ ඡ වාතුදුසික අට්ඨාරස පණණරසික උපොසථ කරණං.”

උපොසථකාරකා. පු-පොහොය කරන්නෝ, එසේ කරණ හිඤ්ඤ හිඤ්ඤිනු.

උපොසථකූල. න-එනම් හජීරාජකූලය, දස ඇත් කූලයන්ගෙන් එකක්.

උපොසථකකිකු. පු-පොහෝ කිරීම පිළිබඳ කරුණු ඇතුළත් කොටස, මහාවග්ග පාලියේ උපොසථකකිකය,

උපොසථදිවස. න - පොහෝ කරණ දිනය,

උපොසථ පඤ්ඤානති. ඉ-පොහෝ පවුරුණු කිරීම පිළිබඳ නීතිරීති පැණවීම,

උපොසථපමුඛ. න-පොහෝගෙයි ආලිංගය, අක්දෙරිය.

උපොසථපුච්ඡක. න-පොහොය ගැණ විමසුම, පොහෝ කිරීමාදිය විචාරීම. “අනුදාමාසං භික්ඛුණ්ණො භික්ඛු සංඝතො දො ධම්මා පටි පුච්ඡන්තො උපොසථපුච්ඡකස්ස ඔවදුප-සංඛතමනස්සව”

උපොසථහතන. න-පෝය දිනයෙහි දෙන බත, පෝය දිනවල දෙන දානය.

උපොසථාගාර. න-සීමාව, පෝය සීමාව, පෝය ගේ, උපොසථාගාරය, “අනුජාතාමි භික්ඛවෙ උපොසථාගාරං සමමනනිකා උපොසථං කාතුං.”

උපොසථබ්බ. න-උපොසථ අබ්බයත්, අටසිල්.

උපොසථාබ්ධිකාන. න-පොහොය ඉටාගැනීම. උපොෂ්ඨාබ්ධිකානය.

උපොසථනතරාය. පු-පොහොය නොකිරීම, පොහෝ කිරීම පිළිබඳ දශවිධ අනතරාය.

උපොසථික. පු-පෝය දිනයෙහි සිල්සමාදන් වූ තැනැත්තා. ඒ අය විසින් දෙනු ලබන දානය. පිණ්ඩපාත හෝජනයට අතිරෙකව ලැබෙන බත.

උප්පක. නි - වැඩිපුර ඉදුනු, වඩා තැම්බූ, දූවුනු “අද්දස ඉත්ථි උප්පකං ඔතිලිතිං ඔතිරිතිං.”

උප්පව්ව. පු. ක්‍රි-ඉතිලී ගොස්, පියාසර කර.

උප්පව්වති. ක්‍රි-(උ + පත d හු. ගතෙ, යාමෙහි + ති) ඉතිලෙයි, උඩට යෙයි.

උප්පකමුඛ. පු මහත් උඩුතොල් ඇති තැනැත්තා.

උබ්බ. d. හු. ධාරණ, දරීමෙහි උබ්බති, දරයි.

උබ්බමුම. පු-අමාගීය මාගීය උදුරා දැමීම.

උබ්බිට්ඨ. න-ඇඟ ඉලීම, ඇඟ මිරිකීම.

උබ්බිට්ඨක. පු-ඇඟ උලන්නා, උද්වච්ඡනය කරන්නා.

උබ්බිට්ඨන. න-උද්වච්ඡනය, ඇඟලීම, ඉලීම.

උබ්බිට්ඨාපෙති. ක්‍රි-(උ + වට්ට d හු. ආව-ට්ටනෙ, වටකිරීමෙහි + නේ + ති) ඇඟ උලයි.

උබ්බිට්ඨිත. නි-ඇඟ උලන ලද. ඇඟ ඉලී.

උබබවෙහි. ක්‍රි-(උ + වට. d. භූ. ආවටතෙ
මෙහි + හේ + නි) උච්ඡින්නය කරයි. ඇත
උලයි.

උබබවහි. පු-උක්කුරිකයෙන් සිටින්නා, උබ
සිටින්නා.

උබබනි. ක්‍රි-(උබ d. භූ. ධාරණේ, ඇරිමෙහි +
නි) දරයි.

උබබන්නනි. ක්‍රි-(උ + වතු d. භූ. වන්නනෙ,
පැවැත්මෙහි + නි) උදුරයි, පෙරළා දමයි.

උබබන්නනි. ක්‍රි-(උ + වතු. d. වන්නනෙ,
පැවැත්මෙහි + හේ + නි) නොමග යවයි,
උදුරවයි.

උබබන්නකා. පු. ක්‍රි-(උ + වතු + එ + කා)
පෙරළා, උපුටා.

උබබවනි. ක්‍රි-(උ + බව d. භූ. බකුනෙ, බැදි-
මෙහි + නි) උඩට බැදී. උඩ එල්ලයි.

උබබකුන. න-උඩට අල්ලා බැදීම, බොටුවේ
වැල් ලා එල්ලීම.

උබබකුනි. ක්‍රි-(උ + බකු. d. භූ. බකුනෙ,
බැදීමෙහි + නි) උඩට බැදී.

උබබපිණ්ණික. පු-උඩට නැගුනු මස්පිඬු ඇති.

උබබර්. ඉ-සරාභූමිය, වජුල බිම.

උබබසනි. ක්‍රි-(උ + වස d. භූ. නිවාසෙ, නිවාස
යෙහි + නි) ගෙයින් පිට වෙසෙයි, වනයෙහි
වෙසෙයි.

උබබහනි. ක්‍රි-(උ + වහ d. භූ. පාපණේ, පැමිණ
වීමෙහි + නි) උසුලයි.

උබබාධන. න-හිරගෙයි බැදීම.

උබබාධික. පු-ආබාධ කරවූ.

උබබාසිත. නි වනයෙහි වසනලද, වලවැසූ.

උබබාසිත. නි-විශෝග කළ, වෙන්කරණ ලද.

උබබාසියනි. ක්‍රි-(උ + වස, d. භූ. නිවාසෙ,
නිවාසයෙහි + ර් + නි)

උබබාහ. පු-විවාහය, පාණ්ඩුහණය, අස්කිරීමට
දුෂ්කර.

උබබාහන. න-ගෙණයාම, උසුලායාම, ඉස්සීම.

උබබාහාපන. න-බැහැර කරවීම.

උබබාහාපෙහබ්බ. න-(උ + වහ + හාපෙ +
තබ්බ) රැස්කරවිය යුතු.

උබබාලහ. නි-කරදර කළ, හිංසා කළ, ක්‍රෝධ
කළ, හිරිහැරයට පැමිණි.

උබබාතිකා. ඉ-උබබාතිකා කමය, වෙන්කිරීම,
“උබබන්නා විශෝජනයාති උබබාතිකා.”

උබබාතිකාවිනිවෘය. පු-සිල්වත් හික්කුත් දෙ-
තුන් නමක් තෝරාගෙන කරණ අධිකරණ
විනිශ්චය.

උබබාහෙහි. ක්‍රි-(උ + වහ. d. භූ. පාපණේ,
බර ඉසිලීමෙහි + හේ + නි) කරදර කරවයි.
ක්‍රොධකරවයි, බාධාකරවයි.

උබබිහග. නි-උද්විෂ්න, කලකිරුණු, උකට-
ලීවූ, බියෙන් වෙවිලන.

උබබිජ්ජනි. ක්‍රි-(උ + විජ්, d. දි. භයවලනෙ,
බියවීමෙහි + නි) සංවේගයට පැමිණෙයි,
කලකිරෙයි.

උබබිජ්ජන. න-කලකිරීම, උකටලීවීම.

උබබිනිය පු-විනයට විරුඬ, විනය ඉක්මගිය,
“උඬුමම. උබබිනියං කතා”

උබබිලාප. පු-(උ + විලාප) මහත් විලාපය.

උබබිලල. න-උඩගු, උඩත, ඉපිලීම, අධික
සන්තොෂය.

උබබිල්ලිත. නි-උඩගුවූ, උඩතවූ.

උබබිලලාවිත. නි-සතුටුවූ, ප්‍රීතිවූ, ඉපිලෙන
සවභාවය.

උබබිලලාවිතනන. න-ඉපිලීම් බව, උඩගු බව.

උබබිසනි ක්‍රි-උබබසනි බලනු.

උබබි. ඉ-භූමිය, පොළව, උර්වි.

උබබි. d. භූ. හිසෙතෙ-ධාරණේ, හිංසාවෙහි,
දරීමෙහි උබබනි, හිංසා කරයි.

උබබෙහ. පු-උද්වේගය, කලකිරීම, ලොමු
දූහැගන්නා බිය.

උබබෙහපිනි. ඉ-උද්වේග ප්‍රීතිය, සිරුර අහසට
නැංවීමට තරම් වෙගවත්වූ ප්‍රීතිය, පඤ්ඤා-
විධ ප්‍රීතිත්වෙන් එකක්.

උබබෙහි. පු-උද්වේග ඇත්තා, කලකිරීම
ඇත්තා.

උබබෙජනිය. නි-උද්වේජනිය, කලකිරිය යුතු.

උබබෙජිත. නි-කලකිරුණු, උද්වේජයට
පැමිණි.

උබ්බෙසෙති. ක්‍රි-(උ + චිජ් d. භූ. භයචලනෙ, බියවීමෙහි හා වංචලයෙහි) බියවෙයි, සැලෙයි.

උබ්බෙසින. න-එනීම, වෙළුකැවීම.

උබ්බෙසිත. ති-එතු, වෙළු කවන ලද.

උබ්බෙසති. ක්‍රි-(උ + වෙය් d. භූ. වෙය්නෙ, වෙලීමෙහි + ති) වෙළෙයි, වෙළකවයි.

උබ්බෙසි. පු-උස, උස ප්‍රමාණය.

උබ්බෙසිති. ක්‍රි-(උ + විධ d. භූ. කමපනෙ, කමපා වීමෙහි + නෙ + ති) කමපාවෙයි, තැනිගනී.

උබ්බෙසින. න-කමපාවීම, වලභය.

උබ්බෙසිත. ති-කලකිරුණු කමපාවන ලද.

උබ්බකඛක. න-අකු ඇවිත් උඩ, අකු ඇවිත් උඩ පෙදෙස.

උබ්බ. d. භූ. පුරණෙ පිරීමෙහි උබ්බති, පුරණය කරයි.

උබ්බකප්පර. න-වැලමිටින් උඩ, දෙවෙති මහ හදිසෙන් උඩ.

උබ්බ. (උඩ-උබ්බ) උඩ, උඩබාගය, උඩ පෙදෙස.

උබ්බට්ඨක. පු-තැනිට සිටින්නා, උඩ පැන පැන යන තැනැත්තා.

උබ්බත. ති-මසවන ලද, දියෙන් ගොඩ ගන්නා ලද, උදුරුණ ලද, උදුල, උඬුරණය කළ, “උබ්බතං කිර කසිතං”

උබ්බණ්ඩිත. ති-මසවා ගත් බඩු පොදි ඇති. “සමබහුලෙ භික්ඛු විවරෙහි උබ්බණ්ඩිතෙ.”

උබ්බමුග්ගත. ති - උබ්බ + උග්ගත + උඬට පැමිණි, උභවගත.

උබ්බව. පු-උභවය, උත්පත්තිය, ඉපදීම.

උබ්බාර. පු-බර, එසවිය යුතු බර, කසිතය, උඬුරණයකිරීම, “උබ්බාරො උඬුරණං”

උබ්භිජ්ජ. පු. ක්‍රි-බිද, දෙපළුකර, ඉපිද.

උබ්භිජ්ජති. ක්‍රි-(උ + භිද් d. දි, හෙදනෙ, බිදීමෙහි + ය + ති) බිදෙයි, සිදිසි, කඩයි.

උබ්භිජ්ජන. න-බිදීම, සිදීම.

උබ්භිද. න-සුවස පුණ්‍ය වැලි ගැරු පුණ්‍ය සුවස පුණ්‍යයි. සාමුද්දං, කාලලොණං, සිකුචං, උබ්භිදං, බිලාලං යන පුණ්‍ය පස්වර්ගයෙන් උබ්භිද පුණ්‍ය,

උබ්භිද්දක. න-උබ්භිජ්ජන උදකය, පොකුණු ආදියෙහි උල්පත්වලින් අතුලුතම උපදනා ජලය.

උබ්භිනන. ති-බිඳුනු.

උබ්භිඤ්ඤා. න-බිදීම, සිදීම.

උබ්භුජ්ජති. ක්‍රි-(උ + භුජ් d. භූ, කොටිලෙ, කුටිලබැවිහි + ති) උසට යෙයි. උඩට යෙයි.

උබ්භුජ්ජා. පු-ක්‍රි-(උ + භුජ් + ඉ + කා) උසො-ගෙණ, සිවුර ඔසවාගෙණ.

උබ්භුත. ති-හටගත්, උපත්,

උභ. ති-දෙක, දෙදෙනා, විසංඛ්‍යාව,

උභ. d. භූ. පුරණෙ, පිරීමෙහි. උභති, පුරයි, පුරවයි.

උභතො අ-දෙපක්‍ෂයෙන්, දෙපසින්.

උභතො අච්ඡය්‍යත. ති-දෙපසින් තෙත් වූ, “උභතො අච්ඡය්‍යතො ආපතති පාරාජ්-කස්ස.”

උභතොකාජ. න-දෙකෙළවර එල්වූ බර ඇති කද, දෙකෙළවර කද, “න භික්ඛවෙ උභතොකාජං හරිතබ්බං.”

උභතොකොට්ඨක. ති-කොත් දෙකක් ඇති, මෙය සැබෑ නම් එය බොරු යයි දෙකෙළ-වරක් ඇති.

උභතො ධාරා. ති - දෙපැත්ත කැපෙන මුවහන ඇති, දෙපැත්තම මුවහන ඇති, “න භික්ඛවෙ උභතො ධාරා ආයුධං පරිහරිතබ්බං.”

උභතො පඤ්ඤානති. ඉ-භික්ඛු භික්ඛුණි දෙපක්‍ෂයට සමානව පැණවූ ප්‍රඥප්තිය, නවවිධ ප්‍රඥප්තීන් ගෙන් එකක්.

උභතො පසනිනි. න-දෙපක්‍ෂය විසින්ම පැහැදුණු, උපාසක - උපාසිකා දෙපක්‍ෂය විසින්ම පහත්වන ලද, “බාරාණසියං අඤ්ඤාතරං කුලං උභතො පසනිනං හොති”.

උභතො බ්‍යඤ්ඤාන. ති - උභතො බ්‍යඤ්ඤා-කයා, සත්‍රි-පුරුෂ නිමිති දෙකින් ම යුක්ත වූ, අහෙතුක ප්‍රතිසංකීකයා.

උභයෝ භාග විමුක්ත. ති-අරුප සමාපනති-
යෙන් රූපකයින් ද මාගීයෙන් නාමකයින්ද
යන දෙකින් මිදුනු තැනැත්තා.

උභයෝ රතනුපධානක. න-හිස හා පාමුල
රත් කන් වසින් ඇති, එවැනි ආසනය.

උභයෝ ලොභිතකුපධාන න - හිස හා
පාමුල රත් කන් වසින් ඇති, එවැනි
ආසනය.

උභයෝ චණ්ඩික. ති - නැව් දෙපැත්තට
සිටින ලෙස ගෙතු මල්දම්.

උභයෝ විහඞ. න-උභය විහඞය,
පාරාජික-පාවිතිය යන පොත් දෙක.

උභයෝ විහඞ භාණ්ඩ. පු - පාරාජික-
පාවිතිය යන පොත් දෙක හදුලා වූ
හිසුහු, අවසාරය මහා ගණයන්ගෙන් එක්
කොටසක්.

උභයෝ සබ්බ. පු-හිසු-හිසුණේ සබ්බයා,
“සිකමානා උභයෝ සබ්බ උපසම්පදා
පරියෙසිතබ්බා.”

උභය. ති-දෙක, දෙදෙන, දෙකොටස,

උභයකඞ්ඞක. න-වුලලවග්ග-මහාවග්ග යන
දෙ පාලිය.

උභයකඞ්ඞය. න-ආයුෂ හා කමීය ගෙවී
යාමෙන් සිදුවන මරණය, සිවුවැදූරුම්
මරණයන්ගෙන් එකක්.

උභය නොදික. පු-උභය භාගාදි අළු.

උභයත්ථ පු අළුවය, මෙලෝ පරලෝ අළු-
දෙක.

උභයනේනක. පු-මහණකම හා පොහෝ
පවුරුණු ආදි සංවාසය සොරකම් කළ
තැනැත්තා.

උභයනු. අ-උභයත්ථ, දෙතන්හි.

උභය පඤ්ඤානති ඉ-හිසු-හිසුණේ දෙපක්ෂ-
යට සාධාරණව පැණ වූ ශික්ෂා පද.

උභය පදත්ථපධාන. පු-පුළු සහ උතතර
පද්ථයන් ප්‍රධාන කොට ඇති සමාසය,
ආනද සමාසය.

උභය පාඨමොක්ඛ. න-හිසු-හිසුණේ ප්‍රාති-
මොක්ෂය, “හිකු-හිකුණේ පාඨමොක්ඛාති
උභය පාඨමොක්ඛාති නාම භොනති.”

උභය මිසසක. න-ගල් හා පස් මිශ්‍ර වූ පථිතය.

උභයමුක්තක. පු - යාන කෙතුවන්ත හා
මුක්තිය යන දෙකින් තොරවීම, උභය
මුක්තකයා “එන කෙසෙවනි නාදිමසුමා
පුරිෂ්ඨා සියා උභින්නමනනරං එතං
ඉතිරො භය මුක්තකො.”

උභය විෂඞ. න-පාරාජික හා පාවිතිය
යන පොත් දෙක,

උභයංස. පු-දෙ අංසය, දෙකොටස,
සම්පුණ්ණෙන්ම.

උභින්නං. අ-උභයබද්ධයාගේ නං = ඉන්නං
දෙදෙනකුට. දෙදෙනකුත්ගේ.

උභො. අ-දෙක, දෙදෙන, දෙකොටස.

උභො අත්ථ. න-උභයාදීය, මෙලෝ පරලෝ
යහපත.

උභො උපකම්පක. න-කිසිලි දෙක, දෙකි-
සිල්ල.

උමමග්ග. පු-නොමග. උමගය, ප්‍රඥාව, නුවණ,
“උපකාමිමකො උමමග්ගං ගහෙතො
පකකාමි.”

උමහ. d. භු. පුරණේ, පිරවීමෙහි, උමහති,
පුරවයි.

උමහති. ක්‍රි-(උමහ d. භු. පුරණේ, පිරවී-
මෙහි+ති) පුරවයි.

උමමඛ. න-උච්චාත්තේ සිදුර, “උභුමුඛ
ජ්ඣනති=උමමඛං.”

උමමඛ. පු-යට සිට උඩු අතට ගසන පහර.

උමමජ්ජති. ක්‍රි-(උ+මජ්ජ d. භු. සංමජ්ජනෙ,
මැඩීමෙහි+ති) ඇග උලඟි, ඇග මිරිකයි.

උමමජ්ජන. න-(උ+මජ්ජ+න=අත) උත්මාර්-
ජනය, ඇග ඉලීම.

උමමජ්ජිත. න-ඇග උලඟ ලද; උත්මාර්ජනය
කළ.

උමමනත. පු-අතතත ගස.

උමමනත. ති-උමතුවා, පිස්සා, සිහිමුලාවූ අය,
“යකුමමනත පිතතුමමනත වසෙන දුට්ඨං
උමමනතං.”

උමමනතක. පු-උමතුවා, පිස්සා, උමමනතිකා,
පිස්සි.

උමමන රූප. ති-උමතු ස්වභාවය, පිස්සුගතිය.

උමමනක සම්මුතී. ත-උමතු හික්කුටට කරණ විනයකමය, අසම්මුතකරණය අටෙන් එකක්, මොහු සහ මැද සිටියත් නොසිටියත් විනයකමවලට බාධාවක් නැත.

උමමද්දන. ත-වත්සුණු, මුහුණෙහි ගත සුවද ද්‍රව්‍යය.

උමමසුපෙය්‍ය. ත්‍රි-(උ+මද්ද d. හු. මද්දනෙ, මදිතයෙහි, + ණාපෙ + එය්‍ය,) ඇඟ උලවත්තේය.

උමමද්දිතබ්බ ති-තැවරිය සුතු.

උමමද්දෙහි. ත්‍රි-(උ+මද්ද d. හු. මද්දනෙ, මැඩිමෙහි+ණෙ+ති) මදිසි.

උමමසති. ත්‍රි (උ+මස. d. හු. අසමනෙ, ස්පඨි යෙහි+ති)ස්පඨිකරයි.

උමමසන න-ස්පඨි කිරීම, මතුයේ තබා ස්පඨි කිරීම.

උමමා. ඉ-ධාත්‍යවර්තීයක්, මෙතේරි.

උමමාද. පු-විසරාව, පිස්සුව.

උමමාදන. ත-(උ+මද+ණ) විකාරය, උත්මා-දනය, පිස්සුව.

උමමාසුඤ්ඤා. ත-දියබෙරලිය මල.

උමමාර. පු-එළිපත, උලුවස්සේ පාත පඬිය.

උමමි. ඉ. උච්චි. (මුහුදේ) රළ, තරඹ.

උමමිහති. ත්‍රි-(උ+මිහ d. හු. සෙවනෙ, තෙමමෙහි + ති) තෙමසි, මුහුකරයි.
“නොදරකා උභදනනිපි උමමිහනනිපි.”

උමමිසති. ත්‍රි-(උ+මිස. d. හු. මිලනෙ, ඇස් වැසීමෙහි+ති) ඇස අරියි.

උමමිකා. ඉ-මුද්ද, මුදිතිරාව.

උමමිලන. ත-ඇසිපිය හැරීම, ඇසිපිය ඇරීම. ඇස දල්වා බැලීම.

උමමිලිත. ති-උත්මිලනය කළ, ඇස හැර බැලීම කළ.

උමමිලෙකා. පු. ත්‍රි-(උ+මිල-ණෙ+කා) ඇස දල්වා බැලීම.

උමමිලෙහි. ත්‍රි-(උ+මිල d. වු. නිමිලනෙ, ඇස නොදල්වීමෙහි + ණෙ + ති) ඇස නොදල්වයි, ඇස් නොපියයි.

උමමුක. ත-ගිනිපෙතෙල්ල.

උමමුකක. ත-ගිනිපෙතෙල්ල

උමමුඛ. පු-ඉවත බැලීම, මුහුණ ඉවතට හැරවීම.

උමමුජ්ජ. ත-දියෙන් ඉල්පීම, “ගංගාය උමමුජ්ජ නිමමුජ්ජමපි කරොනති.”

උමමුජ්ජන. ත-දියේ ගිලීම. ගැලීම, ඉල්පීම.

උමමුජ්ජති. ත්‍රි-(උ+මුජ්ජ d. හු, මුජ්ජනෙ, ගැලීමෙහි+ති) ගැලෙයි, ගිලෙයි. “තෙ නජ්ජා තෙරඤ්ඤාය උමමුජ්ජනනිපි නිමුජ්ජනනිපි.”

උමමුජ්ජිත. ති-ගැලෙන ලද, ගිලෙන ලද.

උමමුජ්ජිකා. පු. ත්‍රි-කිමිද, ගිලී

උමමුල. ත-මුල් ඉහලට දූම, මුල් ඉදිරිම, උසුන් මුල්කිරීම.

උමමුලන. ති-මුල් ඉදිරිම, උසුන් මුල්කිරීම.

උමමුලිත. ත-මුල් උදුරා දමන ලද, මුල් ඉදුරා.

උමමුලෙති. ත්‍රි-(උ+මුල d. වු. පතිට්ඨායං, පිහිටීමෙහි + ණෙ + ති) මූලොච්ඡින්න කෙරෙයි, මුල් උපුටයි. මුලිනුදුරයි.

උම. d. හු. නිත්දයං, නිත්දවෙහි, උමති, නිත්ද කරයි.

උමා. ඉ-උමාව, පාඪිතිය, ඊඤ්ඤා භාග්‍යාව.

උමාපති. පු-උමාවගේ හිමියා ඊඤ්ඤා.

උමාබ්බ. පු-උමාවගේ ස්වාමියා, මහදෙවියා.

උමු d. හු. අදනෙ, කැමෙහි, උවනි' අනුභව කරයි.

උය්‍යසු. ත්‍රි-උත්සාහකර, විෂ්ඨකර.

උය්‍යාති. ත්‍රි-(උ+යා d. හු ගතියං, යාමෙහි+ ති) ඉදිරියට යයි.

උය්‍යාන. න-උයන ගමන. “දෙහිමෙ කුමාර, උය්‍යානං ආරාමං කාතුං.”

උය්‍යාන කිලා. ඉ-උයන් කෙළිය, උද්ඝන ක්‍රීඩාව.

උය්‍යාන පාල. පු-උයන් පල්ලා, උද්ඝන පාලකයා.

උය්‍යාම. පු-විෂ්ඨය, උත්සාහය.

(7482)

උසෘන භූමි. ඉ-උයන් බිම, උදෘන භූමිය.

උසෘන නිසින. නි-උයන් ඇසුරු කළ.

උසූඤ්ඤි. ක්‍රි-(උ+සූඤ්ඤ d. රු. යොගෙ යෙදීමෙහි+ං+නි) යෙදෙයි, විශ්‍ය කරයි.

උසූඤ්ඤන. න-යෙදීම, විශ්‍යකරණය,

උසූඤ්ඤින. නි-යොදන ලද, විශ්‍යකළ.

උසූතන. නි-සෙනා සනනි වෙසය, යුධසෙනා රැස් කිරීම.

උසූතනසඤ්ඤි. පු-සුදු පිණිස නික්මුණු සේනාව යන හැඟීම ඇතිව ගමන් නික්මුණු, “ජබ්බගග්ගිං භික්ඛු උසූතනං සෙතං දස්ස නාය අගමංසු. උසූතනනති කත උසොසා ගං.”

උසූතනසෙනා. ඉ-සුඬිය සදහා පිටත් වූ වතුරබිනිනි සෙනාව.

උසොසාග. පු-විනාසය, මරණය, විශෝගය.

උසොසාගමුඛ. න-විනාසමුඛය, මරණමුඛය.

උසොසාජන. න-යෙදීම, ගමන් පිටත් කිරීම.

උසොසාජින. නි-යොදන ලද, මෙහෙයන ලද.

උසොසාජෙක්ඛා. පු-ක්‍රි-(උ+සූඤ්ඤ+ඤ+නි) යවා, පිටත්කර යවා.

උසොසාජෙති. ක්‍රි-(උ+සූඤ්ඤ d. වු. යොගෙ, යෙදීමෙහි+ඤ+නි) යොදයි, පිටත් කර හරියි.

උසොසාධික. පු-(උ+සුධ+ණවු+ක) යුඬ කරණ ස්ථානය, රණභූමිය. “උසොසාධිකං ගනත්වා කණ්ණෙත පටිවිඤ්ඤා භොති.”

උසති. ක්‍රි-(උසි d. භූ. තනතුසනනානෙ, හුල් ගැලපීමෙහි+අ+නි) විශයි.

උසි. -d. භූ තනතුසනනානෙ, හුතැනීමෙහි. උයති, විශයි.

උර. -d. භූ. ගතියං, යෑමෙහි, උරනි, යෙයි.

උර. න-ලය, හෘදය, සිත.

උරග. පු-ලයින් යන්නා, බබගාගත යන්නා, සපියා, “උරෙන ගවජනිති උරගො.”

උරවකක. න-උරසක, උරවකු මාලාව, කර පැළඳගන්නා නිසුණු ආයුධයෙන් උපදනා කම්පිපාකයන්ට අනුරූප මාලාවක්, මෙය පාපකම් විපාකයෙකි.

උරවජ්ඣ. පු-සනනාහය, යුධ සැවිටය, උර මාලාව, ලාමදෙහි දමන මාලාවක්.

උරවජ්ඣික. පු-සනනාහය, උරවජ්ඣ.

උරවජ්ඣාදන. න-ලය වැසීම, ලය වසනා සැවිටය.

උරණ. පු-පොරගසන එළුවා, බැටළුවා.

උරණකඛ. පු-තුරවරගස.

උරණි. ඉ-පොරගසන එළදෙන, එළි, බැටළු දෙන.

උරතතාලි. ඉ-දුකක් හෝ කරදරයක් පැමිණි විට පපුවට ගසා ගැණීම.

උරතතාල. පු-පපුව, ලය.

උරතතාලන. න-උරයට ගැසීම, පපුවට ගැසීම.

උරතතාලිත. නි-ලයට තළන ලද.

උරතතාලෙති. ක්‍රි-(උර+තාලෙති) උරයට ගසයි.

උරබ්බ. පු-පොරගසන එළුවා, ඇනගන්නා එළුවා.

උරබ්බසාහක. පු-එළුවන් මරන්නා, බැටළුවන් මරන්නා.

උරසිජ. නි - ලයෙහි හටගත් දෙය, සත්‍රී පයොධරය.

උරානි. ඉ-උරලොමි.

උරු. ඉ-වැලි, වාළකා, “උරුවෙලායං විහරති තජ්ජා තෙරඤ්ඤායතිරො”

උරු. නි-මහන් විසාල.

උරුඤ්ඤ. ඉ-මහන, විවිත්‍රතාව.

උරුවෙලා. ඉ-දඹදිව බුබගයාව සම්පයෙහි පිහිටි එනම් ජනපදය. “බුඤ්ඤා භගවා උරුවෙලායං විහරති තජ්ජා තෙරඤ්ඤාය තිරො.”

උරුලා. නි-ශක්තිය, පරාක්‍රමය, මහාවිශ්‍යය.

උරොජාත. පු-පුත්‍රයා, උරද.

උලඬෘනි. ක්‍රි-(උ+ලඬ d. රු. ගතියං, යෑමෙහි+නි) උලඬෘනනය කරයි, පැනෙයි.

උලඬෘන. න-පැනෙම, උඩට එසවීම, “උලඬෘනං තාම උඬං උච්චාරණං.”

උලෙඛිත. නි-සැකයන ලද, උඩට ඔසවන ලද.

උලෙඝ්නි. ක්‍රි-(උ+ලඝි d. රු. ලඝිනෙ, පැනසාමෙති+ණෙ+ති) පැන යයි, උලෙඝි නය කරයි.

උලෙපති. ක්‍රි-(උ+ලප d. භූ. වාකෝ, කි මෙති+ති) කියයි, උසස් කොට කියයි. ප්‍රකාශ කරයි.

උලෙපන. න-(උ+ලප+ය=අන) කථා කිරීම, කීම, උසස්කර කථාකිරීම.

උලෙපිත. නි-උලෙපනය කළ, උසස් ලෙස බිහිම කළ.

උලාප. පු-කථාව, උග්‍යාමණය, කීම.

උල්ලිඛති ක්‍රි-(උ+ලිඛ d. භූ. ලෙඛනෙ, ලිචි මෙති+ති) ලියයි, ඉරිගසයි, සලකුණු කරයි.

උල්ලිඛන. න-ලිචිම, ඉරි ඇඳීම, සලකුණු කිරීම.

උල්ලිඛිත. නි-ලියතලද, ඉරිඇඳිනාලද, අඛිතිත

උල්ලිඛිත න-ලිඛිත විපයාසය, ලිඛු පෙරලීම.

උල්ලිත. නි-ආලෙප කරණ ලද, බදුම ගාන ලද

උල්ලිඛන. න - වැණියය, පදයාගේ උෘර්-ධ්වානිය ප්‍රකාශ කිරීම.

උල්ලිතාවලිත. පු-ඇතුළත පිටත ආලෙප කළ.

උල්ලුපති ක්‍රි-(උ+ලුප d. රු. ඡෙදෙ, සිදි මෙති+ං+ති) උචුරණය කෙරෙයි, ගොඩලයි.

උල්ලුපන. න-උචුරණය කිරීම, ගොඩනැගීම.

උල්ලුපතු. ක්‍රි-(උ+ලුප d. රු. ඡෙදෙ, සිදි මෙති+තු) නගාසිටුවා, උචුරණය කෙරේවා.

උල්ලුපිත නි-උචුරණය කළ, ගොඩදැමූ.

උල්ලුලිත. නි-(සුලගිත්) සොලවන ලද, රැලි ගැසෙන ලද.

උලොක. පු-උඩබැලීම, උඩකොටස, යට ගුදිරි උරය, "උලොකාකෘත් උඩං ඔලොක-නට්ඨානං උපරිභාගනාති අප්‍රේෂා."

උලොකක. පු-උඩ බලන්නා.

උලොකන. න - උඩ බැලීම, උපරිභාගය බැලීම.

උලොකිත. නි-උඩබලන ලද, උඩබැලූ.

උලොකෙති. ක්‍රි-(උ+ලොක d. වු. දය්‍යනෙ, දෑකිමෙති+ණෙ+ති) උඩබලයි.

උලොක. පු-නිරෝගි, ලෙඛිත නැති.

උලොච. න-විසන, උඩුවිසන.

උලොපන. න-උචුරණය, උඩට එතීම.

උලොල. පු-මුහුදේ රැල, නොනැවැත්ල.

උලොලෙති. ක්‍රි-(උ+ලොල d. භූ. ලොලනෙ,) ලොල්කිරීමෙහි, උඩවනගයි.

උලොම. පු-න-උඩුවිසන, නිහිය, මයිල් කෙලින් සිටීම.

උල. -d. භූ. ගතියං, යාමෙති, උලති, යෙයි.

උලති. ක්‍රි-(උල d. භූ. ගමනෙ, යාමෙති+ති) යෙයි.

උලාර. පු-උලාර, මහත්.

උලාරතා. ඉ-උලාරබව, මහත්බව.

උලාරත. න-මහත්බව.

උලු. පු-උළු, තාරකා.

උලුඛ. න-සැන්ද, සැන්ද.

උලුම. න-පසුර, පසුර.

උලුමපික. පු-පසුරෙන් එතෙරවන්නා, ඔලුම පික.

උලුක පු-බකමුණා, බස්සා.

උලුකපකඛ. පු-බකමුණු පියාපත්.

උලුකපකික න-බකමුණු පිහාටුවලින් කළ වස්ත්‍රය.

උලුපි. පු-මත්ස්‍ය විශෙෂයක්.

උලුමල. න-ගුගුල්, ගුගුලු.

උලුමලක. පු-ගුගුල්.

උචණණ. පු-උචණිය, උ උෘ යන අකුරු දෙක.

උචාල. පු-නසා පාපියසිකා කමය කරණු ලැබූ හිසු නමක්.

උච්ච. නි-ඇතුල්වූ, පිවිසෙන ලද.

උසම. පු-උසණය, රසනය.

උසම්කත. ති-උණුසුම් කළ, උණුසුම් ගන්වන ලද.

උසා. -d. හු. සංඝට්ඨනෙ, ගැටීමෙහි, උසානි, ගටයි.

උසා. ති උසස්, ශ්‍රේෂ්ඨ.

උසාකකනි. ති-(උ + සකක d. හු. ගමනෙ, යාමෙහි + නි) යෙයි, උසස්වයෙයි.

උසාකකන. න-උත්සාහය, විශ්‍යය.

උසාබිනිත. ති-සැකකළ, විශ්වාස නොකළ, "පඤ්චනි අබේහනි සමන්තාගතො හිකඬු උසාබිනිත පරිසබ්බිතො භොති."

උසාබිනි. පු-සැක ඇත්තා, සැක සහිතයා. "භිකූ උමමග්ගො උසාබිනි උත්තරො සහසා අනෙතපුරං පාට්ඨි."

උසාබ්බ. පු-උද්ගතවූ සක්ගෙහිය.

උසාබ්බපාද. පු-එතම් පාද ලක්ෂණය, මහා පුරුෂ ලක්ෂණයන්ගෙන් සන්වන ලක්ෂණය

උසාජනි. ත්‍රි-(උ + සජ d. හු. විසාජනෙ, හැරීමෙහි + නි) ඉවත්කරයි, හරියි.

උසාජනි. ත්‍රි-උසාජනි බලනු.

උසාම. ති හරණ ලද, බැහැර කළ.

උසානි. ත්‍රි-(උසා d. හු. සංඝට්ඨනෙ, ගැටීමෙ + නි) ගටයි.

උසාද. පු-ඔසුපත් තීරය, රාගාදී කෙලෙස්.

උසාදක. පු-උසාදය, පිරි ඉතිරි යාම.

උසානන. ති-උසස්, අධික, වැඩි, ශක්ති සම්පන්න.

උසානනනා. ඉ-අධික බව, වැඩිබව.

උසාය. පු-රැස් කිරීම, නැගී සිටීම, ඉල්ලීම.

උසායවක්ඛු. න-විවාද පිළිබඳ කථාකිරීම.

උසායවාදී. පු කොලාහල සහිතය, එරුෂ වචන කියන්නා.

උසායාපෙති. ත්‍රි-(උ + පි d. හු. සයෙ, සැන පීමෙහි + ඤාපෙ + නි) උස් කරවයි.

උසාරනි. ත්‍රි-(උ + සර d. හු. සඳො, ශබ්ද යෙහි + නි) ශබ්ද කරයි. මහත් ශබ්ද කරයි.

උසාව. පු-උත්සාවය, සැනකෙළිය, නැකැත් කෙළිය.

උසාරථ. ත්‍රි-(උ + සර + d. හු. සඳො. ශබ්ද යෙහි + අ.) දුරුවවු, පහවවු

උසාහනි. ත්‍රි-(උ + සහ d. හු. බමායං, ඉවසීමෙහි + නි) උත්සාහ කරයි. විශ්‍ය කරයි.

උසාද. පු-එසවීම, ඔසවීම, විසි කිරීම.

උසාදන. න-එසවන, ඔසවන, උස් කරණ

උසාදබ්බසු. ත්‍රි-(උ + සාද d. හු. අසාදනාදිසු, රස විඳීම ආදියෙහි + උං=ඉංසු) ඉතිරි කළහ. ශෙෂ කළහ.

උසාදිත. ති-ඔසවන ලද, උස් කළ.

උසාදියනි. ත්‍රි-(උ + සාද d. හු. අසාදනාදිසු, රස විඳීම ආදියෙහි + නි) ඔසවයි, උස්සයි.

උසාදියන. න-ඔසවන, උස්සන.

උසාදෙති. ත්‍රි-(උ + සද d. හු. ගතාවසාදනෙ, ගමන් නැවැත්මෙහි + ඤෙ + නි) ඔසවයි, උස්සයි.

උසාදෙනා. පු-උසස් කරන්නා පක්ෂය හුවා දක්වන්නා.

උසාදෙය්. ත්‍රි-(උ + සද d. හු. අසාදනාදිසු, රස විඳීම ආදියෙහි + එය්) රැස්කරන්නේය, එකතු කරන්නේය.

උසාපන. න-එසවීම, උස් කිරීම.

උසාපිත. ති-ඔසවන ලද, උස් කළ.

උසාපෙති. ත්‍රි-උසාදෙති, බලනු.

උසාපෙච්චා. පු-ත්‍රි. උස්සා, ඔසවා, "විවරං උසාපෙච්චා පුතපුතං විවජ්ජනා."

උසාරණ. න-කස කරකැවීම, වේවාල් එසවීම.

උසානිත. ති-ඔසවනලද, උස් කළ. රැස්වූ. එක්තැන්කළ.

උසාරෙති. ත්‍රි-(උ + සර d. හු. ගතියං යාමෙහි + ඤෙ + නි) ඔසවයි, උස්සයි.

උසාව. පු-පිනි, තුසාර "උසාවොච තිණගගමි."

උසාවබ්බසු. පු-පිනිබ්බසුව, "උසාවබ්බසු තකකනං විය."

උසාවන. න-එසවීම, දැක්වීම.

උසාවනනනික. පු-ප්‍රසිද්ධ කළ සීමාව ඇතුළත කළ කුටිය.

ලසාස. උඩට නගනා ස්වසය, ඉහලට නගනා හුස්ම.

ලසාහ. පු-(උ+සාහ) උත්සාහය, විශ්වය.
“යාවජ්චං ලසාහො කරණියො”

ලසාහන. න-විශ්වී කිරීම.

ලසාහිත. ති-උත්සාහ කළ, විශ්වී කළ.

ලසසිඤ්චනි. ක්‍රි-(උ+සිච. d. රු උග්‍යරණේ, වැහිරීමෙහි + ට + ති) ඉසිති, දිය වගුරුවයි.

ලසසිඤ්චන. න-(උ+සිඤ්ච+පු=අත) ඉසිම, දිය වැහිරීම, දිය ඉසීම.

ලසසිඤ්චනිය කද්දම. න-ඉසිත්ට හැකි මඩ, සන නොවූ මඩ.

ලසසුඤ්චිත. ති-ඉසින ලද, ඉසි.

ලසසිත. ති-අභිවෘද්ධියෙන් සමන්විතයා, නගා බඳනා ලද ධවජ ඇත්තා. ඔසවනලද, එසවූ.

ලසසිසක. පු-හිස් මහනකය, හිස මතු හාගය, හිස් දොර.

ලසසිස. න-ඇදේ හිස, ඇදේ හිස නැබීම.

ලසසුක. ති-උත්සාහ ඇත්තා අධික විශ්වීය.

ලසසුකිත. ති-නෘෂණාවෙන් තොර නැතැත්තා.

ලසසුකි. පු-උද්‍යෝග ඇත්තා, විශ්වී ඇත්තා.

ලසසුකක. ති-උත්සාහය, විශ්වීය, මාග්ධිසේවීම,
“ලසසුකකංවා කාතබ්බං,”

ලසසුකකතා. ඉ-විශ්වීභාවය, උත්සාහ භාවය,

ලසසුකකනි. ක්‍රි-(උ+සුක d. භූ. ගතියං. යැමෙහි + ති) විශ්වීකරයි උත්සාහකරයි.

ලසසුකනන. න-විශ්වීකිරීම, උත්සාහ කිරීම.

ලසසුසානි. ක්‍රි-(උ+සුක d. දි. සො සෙ, විශ්ලිමෙහි. ය + ති) විශ්ලෙයි.

ලසසුසාන. න.-විශ්ලීම, දියසිදියාම

ලසසුසසිත. ති.-විශ්ලුහු, වෙලිවිච.

ලසසුර. පු-සුයෝග්‍යාභූමය, අති උදය, අඵයම,
“ලසසුරෙ හතතං නිහරියාති.”

ලසසුරහතන. පු-අතියම් බත, පසු බත, මද්ධාහත්තයෙන් පසුව වළඳන බත.

ලසසුරසෙයා. ඉ - ඉර පායනතුරු නිදීම, ප්‍රමාදව නිදීම.

ලසෙයානි. ක්‍රි - (උ + සි. d. වු. බකිනෙ, බැදීමෙහි හේ + ති) ගොඩ නගයි.

ලසෙයනෙති. ක්‍රි - (උ + සි. d. වු. සෙවනෙ, සෙවීමෙහි + හේ + ති) තමන්වෙත අදිසි.

ලසෙයාත පු-දෙල මත, ගත ඉස්මත්ත.

ලසෙයාල්හනනි. ක්‍රි-සිවුරුහම් කරත්, උරුහම් බාත්.

ලසෙයාල්හි. ඉ-විශ්වීය, උත්සාහය, මල්ලව සුඛය.

ලසෙයාල්හික. පු-විශ්වීවන්තයා.

ලසෙයාල්හියනනි. ක්‍රි - සිවුරුහම් කරත්-නාහුය, උරුහම් බාත්තාහුය.

ලස d. භූ. රුජායං, රිදීමෙහි, උසති, රුජා-කෙරෙයි.

ලස. d. ග. දුගෙ, දූවීමෙහි, උණනාපෙති, දවයි, උණුසුම් කරයි.

ලසති. ක්‍රි-(උස d. භූ රුජායං, රුදුවෙහි + ති) රුදු කරයි.

ලසණ. ඉ-වගපුල්, එනම් මල්.

ලසහ. න-ඉස්බ, රියන් 140 ක දුර ප්‍රමාණය.

ලසහ. පු-එනම් සාරය, ඔසබිය, වෘෂභයා. වං ඇපල, සප්තසාරයෙන් එකක්, ගවනාදය.

ලසහ. ති-ශ්‍රෙෂ්ඨ, උතතම, උසස්.

ලසහබ්ග. පු-ගොන් මොල්ලිය.

ලසහකකිකි. පු-වෘෂභයාගේ කද, උතුම් ගවයාගේ පිට.

ලසහවජද. පු-බුදුරජ, දූබයට මූලභූත නෘෂ්ණාව සිදිනැතැත්තා.

ලසහදුන. න- දෙනුත් හෝ ගවයන් දත්දීම.

ලසහසුද්ධ. න-ගවපොර, ගවයන් පොර ඇණ ගැනීම.

ලසහලකබ්ණ. න-ගව ලකෂණ, එනම් ශාසත්‍රය.

ලසර. පු-සරුතැනිබීම, නිසරුබීම, කරමැටි-බීම.

ලසිත. ති-වෘස්සකළ, වෘස්ස නිමවනලද, ව්‍රසිත.

ලසිර. න-සුවදහොට, සැවැත්දරා, බබුක්තණ.

ලසිරමය. ති-බබුක් තණ හෝ සුවද හොටින් කළ විජිතිපත.

ලසිරඛප්. පු-ලසිරඛප් පච්ඡය, මධ්‍යමණි-
ලයේ එක් සීමාවක්.

ලසු. d. භූ. දහෙ, සට්ඨනෙ දහයෙහි, ගැටීමෙහි
මසනී, දහකරයි. ගටයි.

ලසු. ඉ-ර්ථය, ර්තලය, සැරය.

ලසුකාර. පු-ර්කරන්තා, ර් වඩුවා, ර්තල
වඩුවා.

ලසුකාරක. පු-තිවඩුවා, වඩුවා.

ලසුලොම. පු-ර්තල වැනි ලොම ඇත්තා,
“අද්දසං ලසුලොමං පුරිසං වෙහාසං
ගච්ඡන්තං.”

ලසුපෙත. පු - ර්තලවැනි ලොම ඇති ප්‍රේතයා.

ලසුම. ත-ලිඡනය, රසනය, ලිඡ්ඡුම.

ලසුවඩ්ඩකි. පු-ර්තල සාදන්තා, හි වඩුවා

ලසුයසා. ඉ-ර්මීයාව, තො ඉවසීම.

ලසුයසක. ති-ර්මීයා කරන්තා.

ලසුය. d. භූ-දෙසාවිකරණේ, දෙස් පහලකිරී
මෙහි, ලසුයනි. දෙස්නගයි.

ලසුයනි. ත්‍රි-(ලසුය d භූ. දෙසාවිකරණේ, දෙස්
නැගීමෙහි + නි) දෙස් පහල කෙරෙයි.

ලසුයනා. ඉ-දෙස් ප්‍රකාශ කිරීම.

ලසුයා. ඉ-ර්මීයාව, අත්සැපතට පිරි හෙළීම.

ලසුය පණ්ඩක. පු - ලසුය පණ්ඩකයා, පස්
වැදූරුම් පණ්ඩකයන්ගෙන් කෙනෙක්.

ලසුයොපගම. පු-ර්මීයා පුරීබගම ලපගමය.

ලහ. d. භූ. විතකෙක, විතකීයෙහි, ලහනි
විතකී කරයි.

ලහි. d. භූ. අද්දනෙ, ඇදීමෙහි, ලංහනි, පිඛා
කරයි.

ලහුඛකාර. පු-ඛකමුණ, එනම් අනුකරණ
ශබ්දය.

ලභ. d භූ. ගවෙසනෙ, සෙවීමෙහි, ලභනි,
සොයයි.

ලභාර. ති-විජුල, ප්‍රශංසා, ප්‍රණීත, මිහිරි, මහත්.

ලභාරපුත්. ඉ-ශ්‍රෙණිපුජාව, මහ පුජාව.

ලභාරභොගකුල. ත-මහත් සම්පත් ඇති
කුලය.

ලභාරසමහාවිත. ති-ලසස් යයි සම්මත වූ,
ශ්‍රෙණියයි පිළිගත්, “විසාඛා මහා ලපාසිකා
ලභාර සමහාවිතා.”

ලඵ. ඉ-තාරකාව.

ලඵඛක, පු-ගැන්ද, දිය ඉස්තා සැන්ද,
කෙණ්ඩිය.

ලඵඛක හික්කා. ඉ - පිණ්ඩාභාරය, කෙණෙයි
බත්, සැදිබත්.

ලඵමප. පු-පසුර “මනුස්සා ලඵමපං බන්ධනා
ගංගාය ඔතරන්ති.”

ලඵමපනි. පු-පසුර, ඇණ සවිකිරීමෙන් කළ
පසුර.

ලඵරාජ. පු-වජ්‍රයා, තාරකාඛිපතියා
නක්ෂත්‍රාඛිපතියා.

ලඵසිහ. පු - ගුරුලා.

ලභ

ලභ. අ-ප්‍රශන, ක්‍රෝධි වචන යන මෙහි.

ලභා. ඉ-ලකුණ, ලිකඩා සතක් ප්‍රමාණ
ගණන, රථරෙණු සතිසක්, රථය යනවිට
තහින දුටුල්ල රථ රෙණු නම්.

ලභ. d. වූ. ජීවනෙ, ජීවත් වීමෙහි, ලභජනි,
ජීවත්වෙයි.

ලභ. d. වූ. බලෙ, ශක්තියෙහි, ඔජයනි, ශක්ති
මත් වෙයි.

ලභන. d. වූ-පරිභාණේ, පිරිහීමෙහි, ලභෙනි.
ලභනයනි, පිරිහෙයි. අනු කෙරෙයි.

ලභන. පු-අඩු, අසම්පුණ්ණ, හානි,

ලභනක. ති-ලභ, අඩු.

ලභනක අබ්භිනෙය්‍යකස. ත-කහවනු දහය
කට අඩු, එබඳු වටිනාකමක් ඇති පොරො
තය.

ලභනකවතුකිංස. ති-කහවණු සොළොස
කට අඩු.

(7708)

උනකෂකතාව. ති-සවරකට අඩු, වාර සය කට අඩු.

උනකෂකතාව. ති-අවුරුදු සයකින් අඩු, සවසකින් අඩු කාලය.

උනකෂකතාව. ති-තෙවරකට අඩු,

උනකෂකතාව. ඉ-අඩුය යන හැඟීම, එවැනි කල්පනාව.

උනකෂකතාව. පු-අඩුය යන හැඟීම ඇත්තා.

උනතර. ති-ඉතා අඩුයි.

උනතරාදස වසය. පු-දෙළොස් වසින් අඩු, අවුරුදු දෙළහට අඩු.

උනතරවග. ති-දස නමකින් අඩු, දස වර්ගකට අඩු, උපසම්පදාවක් නොකළ යුතු සංඝ සංඛ්‍යාව.

උනපසුබැසීම. න-බැසීම පසකින් අඩු, බැඳුම් පසක් සම්පූර්ණ නොවූ අවස්ථා පාත්‍රයක් පාවිච්චියට ගත හැක්කේ බැඳුම් පසකට වඩා ඇති පරණ පාත්‍රයක් ඇත්තාවටය.

උනබැසීමවසය. ඉ-එනම් සිකපද දෙක, උන පසුව බැසීම ශික්ෂාපදය හා වසයක සාපික ශික්ෂාපදය.

උනමාසක. න-මස්සකින් අඩු, මෙපමණ වටිනා දෙයක් සොර සිතින් ගත් භික්ෂුහට දුකලා ඇවැත්වේ.

උනවිසතිගණ. පු-එක නමකුදු අඩුවූ විංශති වර්ග සංඝයා, එබඳු සංඝයාට අබහාන කමය කිරීමට නොහැක. විසිනමක්වත් සම්පූර්ණව සිටිය යුතුය.

උනවිසති වසය. පු-විසි අවුරුදු වයසට අඩු අවුරුදු විස්සක් නොවූ, නොපිරිපුන් විසි අවුරුදු ඇති.

උනසංවාසනාසනා. එනම් සිකපද තුණ. උන විසති වසය, උකඛිතතක සංවාස, නාසිතක සාමණේර සමෝග. යන තුණයි.

උනසංවාසපිපුණය. ඉ-උන විවරයාගේ සම්පූර්ණ බව පිණිස.

උනුදර. ති-බඩගිනිවූ, අඩුවූ කුස ඇති.

උනලදර. පු-හිස්බඩ, ආහාර වලින් හිස් ලදරය.

උනනන. න-අඩුබව, උඩුබව.

උනණ. d. භූ. අව්‍යාදනෙ, ඇදීමෙහි, උනණෙහි, අදිසි.

උනම්. ඉ-රැල, දියරැල. වෙගය, ප්‍රකාශය.

උනම්ක. ති-දිය රැල.

උනම්හය. න-මහත් රැල වෙගය නිසා උපදනා බය.

උනස. d. භූ. තනතුසනනානෙ, විවීමෙහි, උනසහි, විසයි.

උනසි. d භූ තනතු සනනානෙ, විවීමෙහි, උනසහි, විසයි.

උනරට්ඨි. ඉ-කළවා ඇටය.

උනරණකබ. පු-තුරුරලා ගස.

උනරවා පු. බ්‍රහ්මයාගේ කල්වයෙන් උපන්නා, වෛශ්‍යයා.

උනරු. පු-කල්වය. බොහෝ, මහත් “උනරුයා පොත්තනිකං බන්ධනා”

උනරුකම්මිත. පු-කල්වයේ කකීමකම්, කකුලේ අංශබාගය.

උනරුජ. පු-කල්වයෙන් උපන්නා, වෛශ්‍යයා.

උනරුජු. ති-විවෙක ඇති, කරදර නැති.

උනරුපබ්බ. න-දණහිස, දණහිස, දණමඬල, උනරු සකිය.

උනරුබද්ධාසන. න-පලක් බැඳ හිඳීම, උනරු බද්ධාසනය.

උනරුමංඝ. න-කළවා මංගය, කල්වයෙහි මස්.

“උනරුමංඝං උකකනනිකා දුසියා අදුසි.”

උනස. d භූ. රොගෙ, ලෙබෙහි, උනසහි, අසනීප වෙයි.

උනස. පු-කරමැටි, කරමැටිබිම, ප්‍රත්‍යූෂය, ඉතා උදය.

උනසගනි. පු-පස්වල සුවද, මැටි ආදියෙහි ඇති සුවද.

උනසණ. න-මිරිස්.

උනසර. ති-කරමැටි බිම.

උනසවනු. පු-කරමැටි බිම ඇති.

උභ. d. භ. විතකෙක, විතකීයෙහි. උභනි, විතකී කරයි.

උභවව. පු. ක්‍රි-පාභාර, කිලිපිකොට, මලපහ කොට

උභවව පු. ක්‍රි-(උ+හන d. න+නා=රවව) උදුරා, නසා, සමූහනනය කොට

උභඤ්ඤ. ක්‍රි-(උ+හන d. දි හිංසායං, පෙළිමෙහි+ති) උදුරයි, නසයි.

උභඤ්ඤ. ක්‍රි-(උ+හන d. භූ හිංසායං, හිංසාවෙහි), අපිරිසිදුවිය, කිලිපිවිය.

උභත. ති-නසන ලද, උදුරණ ලද

උභනි (උභ d භූ. විතකෙක, විතකීයෙහි + ති) විතකී කරයි. සිතයි.

උභනන. න-ඉදිරිම, ඉතිලිම, නාසිම, සමූහ-නන බලනු.

එක. ති - ශ්‍රෙණි, අසභාය, සංඛ්‍යා අත්‍ය, අතුලය, ඒක.

එක. ති-ශ්‍රෙණි, අසභාය, සංඛ්‍යා, අත්‍ය, අතුලය, ඒක, ගණන, සමාන, “එක ප්‍රගලො භික්ඛවෙ ලොකෙ උපපජ්ජමානො උපපජ්ජති බහුජනනිකාය බහුජනසුඛාය අත්ථාය භිතාය දෙවමනුස්සාහනති.”

එකක. පු-හුදකලා, අසභාය තනිව.

එකභතතුක. පු-පුළිත්‍රියාවට හා අව්‍යාන ක්‍රියාවටත් යෙදෙන එක කතී, එකම කතී කෙනෙක් ඇත්තේ එකභතතුක නම්.

එකකමම. න-පොහෝපවුරුණු එක්වකිරීම, එක්ව සංඝ කමී කිරීම, එක කමීය, “එකනො කතනබ්බතා එකකමමං නාම.”

එකකුල. පු-එකම කුලයක් ඇති ගම, එක් ග්‍රාමභෝජකයෙකු ඇති ගම.

එකකුට. න-එකමඔල්ල, එකමහල, එකමුදුන.

එකකති. පු එකැස් ඇත්තා.

එකසන. ති-එකාබ්ධිවූ, එකට සනවූ. “සෙලො යථා එකසනො වාතෙන න සමීරති.”

උභනනි. ක්‍රි-(උ+හන d භූ. හිංසායං, පෙළි මෙහි+ති) පෙළයි, පිඩාකරයි නසයි.

උභනනන. ති-මලපහකරණ, වර්වස්කොට අපිරිසිදු කරණ.

උභරති. ක්‍රි-(උ+හර. d. භූ. හරණසමි, පාභාරගන්මෙහි+ති) උදුරයි, පාභාර ගනියි.

උභසති. ක්‍රි-(උ+හස d. භූ. හසනසමි. සිතාසීමෙහි+ති) සිතාසෙයි, විසුලුකරයි.

උභදිත. ති-මලපහකල, අසුචි තැවරුණු.

උභසන. ත-සිතාසීම, උසුලු විසුලු කිරීම.

උභදනති. ක්‍රි-(උ+හද d භූ. +නති) මල පහකරත්.

උභා. ඉ-විතකීය, පරික්ෂණය අරමුණු පිළිබඳ විතකී කිරීම,

එක වඩකම පු-එකම සක්මන, අබ්‍යාහනයට වත් මානත් පුරණ භික්ෂුව සමග එක සක්මනෙහි සක්ම නොකල යුතුය. “අබ්‍යානාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිංත එක වඩකමෙ වඩකමිතබ්බං.”

එකවජයා. ඉ තනිව හැසිරීම, හුදකලා ජීවිතය, “එකවජයං දලහං කතා.”

එකවාරිකභතන. න එකවාරිකභතනය, හැම ටම ලැබීම පිණිස වෙන වෙන සිතිකාවෙන් නියමව ඇති බව.

එකවාරිකවතන. න-ව්‍ය ඇතුළත හුදකලා ව්‍යත්තනු විසින් පිරිය යුතු වන, එනම් භාවනාව, “තෙතිකඤ්ඤ අනෙතා වස්සෙ එක වාරිකවතනං පුරිසංසු, සද්ධිං වෙව එක වාරික වතනනන භාවනා කමමංව.”

එකවෂ්ඨන. ති - එකවහලක් ඇති, එවැනි කාමරපෙල,

එකවෂ්ඨන ති -(එක + ඡද + න=අනන) එක පියසා ඇති, එක වහලක් ඇති.

(7779)

එකථාලක. න-පැත්තොන එක බදුන, එක මලාව, “න හිකබවෙ එකථාලකෙ පානියං පානබ්බං”

එකදිවස. න-එක් දිනයක්, එක් දවසක්.

එකදිසා. ඉ-එක් දිසාවක, එක පැත්තක.

එකදෙවසික. න-එක් දවසක, එක දිනයකම.

එකදෙස. න-එක් කොටසක්, එක භාගයක්.

එකනිකාසික. පු-එකම නිකායෙහි වූ, තම නිකායට අයත් හික්කු.

එකනිරොධි. පු-එක්ව නිරොධය ඇති,

එකභණ්ඩපඤ්චක. පු-එකභණ්ඩපඤ්චකය, ආදියෙය්, භරෙය්, අවභරෙය්, ඉරියපථං විකොපෙය්, ආනාචාලෙය්, යන පඤ්චකය අදිනනාදන පාරාජිකාවේ පස්විසි අවහාර යන්ට ඇතුළත් පඤ්චකයන් ගෙන් එක පඤ්චකයක්.

එකභතන. න-එක් වේලක් පමණක් අනුභව කිරීම.

එකභතනික. පු-එක් වේලක් පමණක් වලදන නැනැත්තා.

එකභව. පු-එක භවය, පරිසරී වූහි දෙකෙන් සමපුණී භවය.

එකභාජන. න - එක්බදුන, එක භාජනය, “න එක භාජනෙ භුඤ්ඤිතබ්බං”

එකහිකවු පු එක හික්කුනමක්, එක මහණෙක්.

එකමඤ්ච. පු එක යහන, එක ඇඳ.

එකමංස. න-එකම මංසය, එකමස.

එකමුලක. පු-එකම පදයක් මුල් කොට දක්වීම.

එකමුලකනය. පු-එක් පදයක් මුල්කොට දක්වීමේ ත්‍යායක්‍රමය.

එකරජ්ජු. ඉ-එක ලණුව, එක් රැහැණ, එක කඹය.

එකරතනි. ඉ-එක් රාත්‍රියක්, එක රැයක්

එකරස. පු-එකම රසය, විමුක්ති රසය, “විමුක්තිරසමෙව එකරසං.”

එකලකඛණ. ති-එකම ස්වභාවය ඇති, එක ලක්ෂණය ඇති.

එකවට්ට. න-එක්වැල, එක්වැල රැහැණ.

එකවස. ති-උපසපන් වීමෙන් එක වසක් ඇති, එක වසක් ඇති, “කතිවසොසි නං ආවුසො, එකවසො අහං හනෙන.”

එකවාමා. ඉ-එක් වචනය, එක් වරක් පමණක් කීම.

එකවාටිකා. ඉ - එක්වරක් කීම, උපසම්පදා කම්මාකාරය එක් වරක් පමණක් ඇස්වීම.

එකවිහාරි. ති-හුදකලා විසිම ඇති, තනිව වසන.

එකවිසති. ඉ-එක් විස්ස, එකකට වැඩි විස්ස.

එකසංඝාත. පු - (එක + සං + හත=ඝාත + අ) එක යුග්ගයක්, එක සටනක්, “නාහං පටිබලො පසෙනදි කොසල රඤ්ඤා එක සංඝාත මට්ඨනිතුං.”

එකසනාතිවතන න-එක් සැත්තැවක්වත්, චුලලවග්ගපාලියෙහි පාරිවාසිකකඛනික-යෙහි මේ එක්සැත්තැවක්වත් ඇත.

එකනනික. න-එකනනික ධ්‍යානය, එක්වර නොයෙක් අයුරින් සමවැදීම ඇති.

එකපටලික. පු-එක් පොටක් ඇති, එකම හම් පොටක් ඇති පාවහන්.

එකපටවිවර. න-නතිපට සිවුර, එක්පොටක් ඇති සිවුර.

එකපණ්ණවජනන. න-නලපත් ආදී එකම පත්‍රයකින් කළ කුඹය, “තාලපණ්ණාදිනා එකෙන පණ්ණෙන කත ඡතතං එක-පණ්ණවජනනං නාම.”

එකපද. න-එකපදය, එක් කොටස, එක් පියවර.

එකපට්ඨෙජද. පු - (එක + පට් + ජද + ණ) එක පට්ඨෙජදය, එක කොටස, එකවර්ගය, “රුපියං අඤ්ඤවාදකං උපසංසුති ඉමානි තිනි එක පට්ඨෙජදනනි වෙදිතබ්බං.”

එකපට්ඨානත. ති-එක වෙළුම්පටක් ඇති, එක් වරක් වටකළ, එක් වෙළුම් පටක් ඇති කාය බකිනය. “අනුජානාමි හිකබවෙ හිකවුතියා එකපට්ඨානතං කායබකි නනනි.”

එකපලාශික. ති-එක් පටක් ඇති පාවහන්, හික්කුන්ට පාවිච්චිකිරීමට අනුදත් පාවහන් විශේෂයක්.

එකපලඛක. පු-එක පය්ඛකය, එක පලඛ,
“හතවා රාජ්‍යයතනමුලෙ සතතාහං එකපලඛ
බෙකන නිසිදි විමුත්තිසුඛ පරිසංවෙදි.”

එකපසස. ති-එක් පසෙක, එක්පැත්තක.

එකපාපුරණ. න-එක් පොරොන්ය, එක්
පොරොන්යක් ඇති.

එකපුගහල. පු-එක පුද්ගලයා, බුදුරාජානන්
වහන්සේ, “එකපුගහලො හිකබ්බෙ
ලොකෙ උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති බහුජන
හිතාය බහුජන සුඛාය අජාය හිතාය දෙව
මනුස්සානං.”

එකපුත්තක. පු-එකමපුත්තා, “තාන නං
අමහාකං එකපුත්තකො”

එකපොජිස. පු - පියවර සතක් ඇති සෙව-
නැල්ල, එක බිඹය.

එකබකුන පු-එක බකුනයක් ඇති, එක
බැම්මක් ඇති පාත්‍රය.

එකබිජි. පු-එකබිජි පුද්ගලයා, එනම් සොවාන්
පුද්ගලයා එකම සකකු බිජියක් ඇති
පුද්ගලයා.

එකසමුට්ඨාන. ති-එක් කාරණයකින් පැන
නගින, එබඳු ඇවැත්.

එකසමෙහාග. ති-එකම සමෙහාගය ඇති,
ආමිෂ හා ධම් යන සමෙහාග ඇති, එබඳු
හික්කුරයා.

එකසංවච්ඡර. පු - එක සංවත්සරය, එක
අවුරුද්ද.

එකසාලක. ති-එකම ශාලාවක් ඇති, එවැනි
ආරාමය.

එකසිඛා. ඉ-කෙස්සරොද, “අනාමසො
එකසිඛාමනන ධරොපි සො භණ්ඩුකමං
ආපුච්ඡන්තා ව පබ්බාපේතබ්බො.”

එකසිමා. ඉ-එකම සීමාව, පොහෝ පවුරුණු
කරණ එක සීමාව, එබඳු සීමා ගෙය.

එකසෙය්‍යා. ඉ-එක සෙතාසනය, එක සයනය,
“දුකකරං ජිවිං එකහතනං එකසෙය්‍යා.”

එකහත්ථ. පු-එක් අතක් පමණක් ඇත්තා.

එකංස. පු-එකානන, නිඛය, එක පැත්ත
“එකංසං උත්තරාසඛිතං කරිකා බුද්ධානං
පාදෙ වජ්ඣ.”

එකංසත්ථ. පු. එකානනාභියෙහි නිශ්චි-
තාභියෙහි

එකංසික. ති-එක පැත්තකට අසිති, එකානන්
සනතක.

එකංසිකතා. ඉ-එකානන භාවය, සත්තක බව.

එකංසිකවිවර. න-උත්තරාසඛිත විවරය, එකං-
සයක් වසන සිවිර, තනිපට සිවිර.

එකගහ. පු-සමාධිය, එකග, අනාකුල නානා
රමමණ ගත සිත එකාරමමණය යෙදවීම
“සමාහිතං විතනං එකගහං.”

එකගහනා. ඉ - එකාග්‍රතාව, එකග බව
සමාධිය.

එකබිග. පු-කොටස, ප්‍රදේශය.

එකබිගණ. න-අවකාශය, ඉඩ ඇති තැන.

එකවව. ති-අසභාය දෙය, සමහර, ඇතැම්,
“ඉධෙකවෙවා පුරිසො.”

එකවිචික. පු-එක්පටක් ඇති, එකපට, තනි
පට සිවුර.

එකවිචිස පු-එකවිචික බලනු. තනිපට සිවුර,
උතුරු සගල, අනතර වාසකය.

එකවජ්ඣ. පු-සමානවජ්ඣය, එක අදහස.

එකවජ්ඣු න-එක සෙසත, එක කුඛය.

එකසන. ති-එකට සනවු, එකට කදවු.

එකවකුඬු. න. පු - එක ඇස, එක් ඇසක්
ඇත්තා.

එකවකක. පු - එක රෝදයක් ඇති රථය,
සුය්‍යී රථය.

එකවජියා. ඉ-තනිව හැසිරීම, හුදකලා විසීම.

එකවර. ති-හුදකලාව හැසිරෙන, තනිව හැසි
රෙන.

එකවාජි. පු-තනිව හැසිරෙන්නා.

එකවිතනකමණික. පු - එකවිතනකමණයක්
කල් පවතින.

එකවිහනි පු-එකක් ගැණ සිතන්නා.

එකජ. ති එකවරක් උපන්නා, එකට උපන්නා,
එකතැනකින් උපන්නා, කණ්ඩාලව්‍යාදි
වශයෙන් එක් තැනකින් උපදින අකුරු
එකජ නම් වෙත්.

(7655)

එකජකම. අ-එකතුකිරීම, එකට රැස්කිරීම, එක්ව.

එකජකමයවන. ඉ-එක් අයුරකින් පැවැත්ම, ඵෙකධ්‍ය ප්‍රමාණය.

එකටතිලා. ඉ-දියමිතන වැල.

එකතන. න-එකඟබව, එකක් බව.

එකතනනා. ඉ-එකතන භාවය, එකක් බව.

එකතනනය පු-තේතු වල සම්බන්ධය විසින් පරම්පරාවේ නොසිඳි පැවැත්ම.

එකතනසඤ්ඤා පු-එකතන සංඥ ඇති බව.

එකතො. අ-එකට, එකින් එක “එකතො හුණා පුඤ්ඤං කිංචා සතං ලොකං උපපජ්ජිංසු.”

එකතො. අ-එක්පසකින්, එක් පැත්තකින්,

එකතො අවසුත. ති-එක පසකින් පමණක් රාගයෙන් තෙත්වූ.

එකතො උසාදිත. ති-රැස්කල, එක්තැනක පිටුකල.

එකතො උසාදිත. ති-එක් තැනක එකතු වූ, එක් තැනක රැස්කල.

එකතො කාප්. න-එක් පැත්තක පමණක් බර යෙදූ කද, එක පැත්තේ කද.

එකතොවණ්විකමාලා. ඉ-එක් පැත්තකට නැටි ඇතිවන සේ ගෙතු මල් මාලාව.

එකතොසුඤ්ඤා. ඉ-දෘශ්‍යයකු අත්හි හෝ පාමුල තබා දුන් වස්ත්‍රය, පංසුකුල සිටුවේ එක් ප්‍රභේදයක්.

එකතොධාර. ඉ-එක් පැත්තක මුවාව ඇති.

එකත්ථ. පු-එකම අතීතයක් පවත්නා බව, එනම් සමාසයයි.

එකත්ථ. පු-තොඩක්, එකතු ව, රැස්ව.

එකමිහ. න-එකදවසක් දෙදවසක්.

එකදසු. අ-එකානන්‍යයෙහි, නිශ්චයෙහි.

එකදහන. පු-එකදහක් ඇත්තා, ගණදෙවියා.

එකද. අ-එක්කලෙක, එක්සමයෙක්හි, එක දවසක්.

එකදුක. න-එකක් ද දෙකක් ද.

එකදෙස. පු-එක්දෙසකින්, එකකරුණක්.

එකදෙසව්‍යාපික පු-ආධාරයාගේ එක් ප්‍රදේශයක ආධේයයාගේ ව්‍යාප්තිය ඇතිවීම.

එකදෙනිකා. ඉ-එක් ඔරුවක් ඇති.

එකදෙසුපවාර. පු-එකදෙසකින් හුණේ අහෙද ව්‍යවහාරය.

එකධා. අ - එක් විභාගයකින්, එක් ප්‍රකාරයකින්.

එකහන. ති-එක් කෙලවරක් ඇති, එකානන.

එකහන. න-ඒකානන, නිශ්චිත, අතීතය.

එකහන දුක්ඛ. න-ඒකානනම දුක, සැපක් නැතිම.

එකහනෙකි. ති-එක් අවුරුද්දක් ඇතුළත, වර්ෂයක් තුළ.

එකහනෙකිකාප්. න-එක් කෙලවරක බර එල්ල කද.

එකහනපටිපුණණ. ති-එක් දිනකුළු අත් නො හැර පිරිස යුතු, ජීවිතානන්‍ය දක්වා කබනොකොට සම්පූර්ණකල යුතු.

එකහන පටිසුද්ධා. ති-හැමලෙසින්ම පිරිසිදු, එකැතියෙන් පිරිසිදු.

එකහනජ්ඣාසාන. න-එකම පරියොසානය.

එකහනතිබ්බද. ඉ-ඒකානන නිවේදය.

එකහනලොමි. පු-එකදය ඇති ඇතිරිය. දෙපිට එළලොමි ඇති ඇතිරිය.

එකහනවාද. පු-එකම අනන්‍යවාද ඇත්තා.

එකහනසීල. න ඒකානනසීලය.

එකහනික පු-නියම විධිය, ව්‍යතිචාර නැත්තේ ඵෙකානනික නම්.

එකහිරොධ. පු-එකට නිරුච්චන.

එකපටලික. ති-එක පටක් ඇති පාවහනය.

එකපට්ට. ති-එක පටක් ඇති රෙද්ද.

එකපිටක. පු-ත්‍රිපිටකයෙන් එක් පිටකයක් දත්තා.

එකපදික. ති-එකපදිකමාගීය, එක් කෙනෙකුට පමණක් යාහැකි නොපවු මාගීය.

එකපදි. ඉ-එකපදික බලත්‍ර.

එකපලලබ්බක. න-එකපයඝීර්ණ, එක්පලගත්.

එකපල. න-විශාල ගෙඩිය, ලොකු එලය.

එකපහාර ත-ඇසිල්ලකින්ම.

එකපිඩගල. පු-වෙසමුණු රජු.

එකපුතනික. පු-එකම පුත්‍රයෙක් ඇත්තා.

එකබිජි පු-එකබිජියක් ඇත්තා, එක උත් පත්තිවාරයක් ඇත්තා.

එකපොකකර. න-ශ්‍රේෂ්ඨ පොකුණ.

එකහතනික. පු-එකවේලේ වලඳන බත් ඇත්තා.

එකහතනකිනි. ඉ-එකභාමියෙකුට හකති මත් ස්ත්‍රිය.

එකමහන. න-එකත්පස, එක්පාශ්චීයක.

එකමහන. පු-මාත්‍රා එකක් ඇත්තා, හුස්වය.

එකමත. න-එකහසිත, අවික්ෂිප්ත චිත්තය.

එකමෙක. න-එකක් එකක්, වෙන වෙනම.

එකරජු. න-එකම රාජ්‍යය, සක්විති රජුගේ රාජ්‍යය.

එකරාජා. පු-එකම රජු, සක්විතිරජු.

එකවචන. න-එකක් පිළිබඳ වචනය, එක අර්ථයක් කීම.

එකවස්තුක. පු-එකක් වස්තුකොට ඇති.

එකවාර. න-එකම වාරය.

එකයොග. පු-කායඝී කීපයක් එක් සුත්‍රය කින් නියම කිරීම.

එකවිධ. ති-එක්විධය, එක්ප්‍රකාරය, එකාකාරය.

එකවොකාර. පු-එක් සම්බන්ධයකින් යුත් භවය, අසඬුඬුසත්තය.

එකවොකාරභව. පු-අසඬුඬුසත්තභවය.

එකසදිස. ති-එක සමාන.

එකසම. ති-සමාන.

එකසංඛ්‍යාත න-එකට පිඩුකිරීම, එකට ගැටීම.

එකසාමක. පු-එක් සඵලක් ඇත්තා.

එකසො. අ-එකවිධියකින්, එක්පරිද්දකින්.

එකසෙස. පු-සමානවූ පදව්‍යඤ්ඤානන්ගෙන් එකක් ඉතුරු කිරීම.

එකාකි. ති-අසභාය දෙය.

එකාකි. ති-හුදකලාවූ.

එකාගාතික. පු-එක ගෙයකට අයත්, එක ගෙයක් වටකොට පැහැර ගැනීම, සොරා.

එකාදස අගි. ඉ-රාගදෙස මොහාදි එකොලොස් ගිනි.

එකාදස-අනන්තරා. ඉ-තසි අතිමත්තා, තසි නිමිත්ත මත්තා ආදි එකොලොස් අනතුරු. මේවා උපසපත් කැමැති සාමනේරියකගෙන් අසනු ලැබේ.

එකාදස-අනන්තරාසික ධම්ම. පු-එකොලොස් වැදෑරුම් අනන්තරායකර ධම්ම.

එකාදස-අභබ්බ. ති-එකොලොස් වැදෑරුම් අභව්‍යයෝ.

එකාදස අරුණුගමන. න-එකොලොස්වන අරුණ නැගීම, කසිනොධරණය කලු හිඤ්ඤානම්ච දස දවසක් අතිරෙක විවරයක් දැරිය හැකිය.

එකාදස - අවඤ්ඤා. ති-නොවැදිය යුතු එකොලොස් දෙන.

එකාදස-ආවජිවොද. පු-සථවිර වාදයෙන් වෙන් වී ගිය ආවායඝීවාද එකොලොස්.

එකාදස ආදිභව. පු-අනගිතනං නාගිභවත්තියනාදි දෙස් එකොලොස්, සබ්බභවාරිත්ථ දෙස් දක්වන භිඤ්ඤා කෙරෙහි මේ ආදිභව එකොලොස් දක්නට ඇත.

එකාදස-ආනිසංස. ති-සුඛං සුපති යනාදි මෙන් වැඩිමෙහි ඇති අනුසස් එකොලොස්.

එකාදස-උපකානිලෙස. පු-විචිකිච්ඡා, අමනසිකාර, චිතම්භ ආදි දිව ඇස අපිරිසුදු කරණ එකොලොස් උපකෙලය.

එකාදස-ගණකිතා. ඉ-අට්ඨිමය, දන්තමය, විෂාණමය ආදි එකොලොස් වැදෑරුම් ගණකි.

එකාදස-පද. න-එකොලොස් ආක්‍රොශ පද.

එකාදස-පරම. න-දසාභපරමං අතිරෙක විවරං උභයස්ස පාරිපුරියා මාසපරමං යනාදි වශයෙන් පරම ශබ්දයෙන් යුතුව පැහැවූ ශික්‍ෂා පද එකොලොස්.

(7946)

එකාදස-පරිකාර. පු-අටපිරිකර, පසතුරුණ සමකඩ, සැරයටිය යන තුනක් සමග වූ පිරිකර එකොළොස්,

එකාදස-පාදකා. ඉ-අකෑප පාදකා එකො-
ළොස්.

එකාදස-මාස. අකෑල විවරයට නියමිත එකොළොස්මස.

එකාදස-රාග. ති-මොවනසාද, මුවනසාද ආදී ආසාද එකොළොස්.

එකාදස-වර. ත-විශාබාව ලද වර අටක්, සුදෙවුන් රජ, ජීවකයන් හා මහාපුජාපතින් ලද වර තුණක් සමග වූ වර එකොළොස්.

එකාදස. එකළොස් 11, එකකින් වැඩි දශය, එකළොස්වන දවස.

එකාදසම. ති-එකොළොස්වෙනි.

එකානික. ති-නමාම.

එකානිධාන. ත-නානාවිධ පද්ම එක්විධ කීම.

එකායන. න - (එක + අයන) එකමාගීය. ආයෂිමාගීය.

එකායන මගග. පු-එකායනමාගීය, ආයෂි මාගීය.

එකාරකබ. පු-එකම ආරක්ෂකයෙක් ඇති.

එකාරමණ. ත-එකක් අරමුණු කොට ඇති, එක අරමුණ.

එකාලමණ. ත-එක්වස්තුවක එල්ලීම, අර මුණු ගැණීම.

එකාලොපික. පු-එක ආලොපයකින් ජීවත් වන්නා.

එකාසන. න-එක ආසනය, එක ආසනයක් ඇත්තා, එක අසුනක හිඳ වැලඳීම.

එකාසනික. ති-එක ආසනයක් අයිති, එක ආසනයකට හිමි.

එකාසන හොජන. න-පෙරවරු ආහාර අනු භවය.

එකාසනිකබග. ත-දෙවෙනි ආසනයක් නො ගෙන එක ආසනයකම සිටි දන්වැලඳීමෙන් පුරණ අභියාසා, තෙලෙස් ධූතාභියාන් ගෙන් එකක්.

එකාහ. න-එකදවස, එකදිනය.

එකාහික. ති-(එක + ආහික) එක දවසකට අයිති.

එකිකා. ඉ-හුදකලාවූ නැතැත්ති.

එකිහාම. පු-හුදකලා බව, සමාධිය.

එකුනනරික. පු-අභිතුනනර නිකායට කියන අන්‍ය නමක්.

එකුදෙදස. පු-එකට උදෙසීම.

එකුනවිසති බමම. පු-පාපිවජ්‍යා, අනතුකකං සත පරවමහනතා ආදී එකුන්විසි දුර්වලබ්‍රමි.

එකුනවිසති පාරාජිකා. ඉ - මෙපුන බමම, අදින්නාදන ආදී එකුන්විසි පාරාජිකා.

එකුපාද. පු-එකට ඉපදීම. එකට ඉපදීම ඇති.

එකුන. ති-එකක් අඩු “එකුන විසති.”

එකෙකලිබග. ත-එකි එකි ලිබග ඇති නාමය, එකෙකලිබගය.

එකො. ති-එකෙක්, එක් පුද්ගලයෙක්.

එකොදි. අ-එකක, සමාධිය.

එකොදිහාම. පු-එකගබව, අවිසම්පාභාවය. “එකො උදෙහිති එකොදි”

එකොදිභුග. ති-එකක වූ, සමාධිගත වූ.

එජ. d. භු. කමපනෙ, කමපාවෙහි, ඒජති, සැලෙයි.

එජ. d. භු. දිතනියං, බැබලීමෙහි, ඒජති, බබලයි.

එජති. ක්‍රි-(එජ. d. භු. කමපනෙ, දිතනියං, කමපාවෙහි, බැබලීමෙහි + ති) කමපාවෙහි, බබලයි.

එජා. ඉ-තණ්හාව, ආසාව, නාණ්හාව.

එටනි. ක්‍රි-(ඉට d. භු. ගතියං, යාමෙහි. ඉ= එ + ති) යෙයි.

එට්ඨිසුඤ්ඤි. ඉ-පිරිසිදුව සිටුවසය සෙවීම, එසන සුද්ධිය.

එට්ඨි. d. සෙවීමෙහි, බැලීමෙහි. එස d. සංඛ ඉ. සෙවීම.

එට්ඨි. න-(එස + ති) සෙවීම, සිටුවසය සෙවීම, කැමැතිවීම.

එඬ. d. භු. බාධායං, පෙළීමෙහි, එඬනි, පෙළයි.

එළුකි. ක්‍රි-(d. භූ. බාධායං, පෙළීමෙහි + නි) පෙළයි.

එළුකි. පු-එළුකි නම් මුවා.

එළුකිමග. පු-එළුකි මාගයා, එළුකිමුවා.

එළුකිපඬු. පු-එළුකිමුවන්ගේ කෙණෙහිය, මුදුරජ.

එළුකියා. පු-එළුකි මාගයාට අයිති, එළුකිමුවාට අයත්.

එළුකියාක. පු-එළුකි මාගයා පිළිබඳ, එනම් වධයක්.

එළුකික. කි-මෙපමණ, මෙම ප්‍රමාණ “එළුකි කෙහි පමණ.”

එළුකිතො. අ-මෙපමණින්, මෙතෙක්.

එළුකිවතා. අ-මෙපමණින්, මෙපමණකින්. පරිවේෂදායීයෙහි.

එළුකිතො. අ-මෙපමණින්, මෙපමණ.

එළු. අ-මෙහි. කාල දෙය ප්‍රදේශ අවස්ථා ආදියෙහිය.

එළුරකි. අ-දැන්, මේ කාලයෙහි. “එළුරකි මනුෂ්‍යාද්වයා, අධිමමකා, අධිමමක බහුලා හොනති.”

එළුරකි. කි-මෙබඳු, මෙවැනි, මේ ආකාර.

එළුරකි. පු-මෙපමණ. මෙම ප්‍රමාණ.

එළු. ක්‍රි-(ඉ d. භූ. ගතියං, යාමෙහි + නි) එයි, ආගමනය කරයි.

එළු. න-උපදෙශ පරමපරාව, ඉතිහාසය.

එළු. ක්‍රි-(ඉ d. භූ. ගතියං, යාමෙහි + එ) එව, එවු, එන්න, “එළු මයං ආවුසො සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකං ගනතුං.”

එළු. කි-මොහු මෙන් ඔහු දැකී යන අතීතයෙහි.

එළුකක. කි-මොහු මෙන් ඔහු දැකී යන අතීතයෙහි.

එළු. කි-මෙබඳු, මෙයාකාර.

එළුකක. කි-මෙබඳු, මෙවැනි.

එළු. පු-දර, හිත්දර.

එළු. d. භූ. වුඬියං, වැඩීමෙහි, එවන, වැඩෙයි, ලබයි.

එළුකි. ක්‍රි-(එව d. භූ. වුඬියං, වැඩීමෙහි + නි) වැඩෙයි, ලබයි.

එළු. කි - මේ යන අතීත ආති සබ්බතාම ශබ්දයක්.

එළුප්පක. න-එනම් මුවසම්මුච්චන් අතුරුණ ලද.

එළුක. කි එනම් තෘණ විශේෂයක්, එරා.

එළුකව්. පු-දඹදිව පුරාණ නුවරක්.

එළුකපන. න-එරාපත් කොළ, එනම් නාගයා.

එළුකදු. න-එරාහුයෙන් කළ වස්ත්‍ර-සිවුරා.

එළුකවනති. න-දෙතිස් වධයෙන් එකක්.

එළු. න-සතවු එක් තෘණ විශේෂයක්, එරා තණ.

එළුකක. පු-එරඹු, එබරා, එබරා ගෙහි.

එළුකකතෙල. න-එරඹු තෙල්.

එළුකකි. ක්‍රි-(එරකි d. භූ. හිංසායං, වධයෙහි + නි) හිංසා කරයි.

එළුකකි. d. භූ. හිංසායං, වධයෙහි, එරකකි, හිංසා කරයි.

එළුකකම. කි-එසවිය හැකි බව, නගාලිය හැකි බව.

එළුවන. පු - එනම් ඇතා, සක්දෙව්දුගේ එළුවන නම් ඇතා, තාරංගස.

එළු. න-කම්පාවන ලද, වලනය වන ලද.

එළුකාර. පු-එළු යන නිපාත ශබ්දය එළුකාර නම්.

එළු. ක්‍රි-(ඊර d. වු කම්පන, වලනය වීමෙහි + ණෙ + නි) කම්පා කරවයි.

එළු. න-දෙය, වැරද්ද, ජලය, “එළු මුවනි උදකං.”

එළු. d. වු කම්පන, කම්පාවීමෙහි, එළෙහි, කම්පාවෙයි.

එළු. න-එන්සාල්, එන්සාල් ගස.

එළු. න-පිසුම්, නෙළුම්.

එළුකකි. කි-ජලයෙහි උපත්.

එළුක. න-එළිපත්ත, එළවා.

එලමබ්බක. ති-දියෙහි වූ.

එලමබ්බක. ත-මිදි වැල් විශේෂයක්.

එලහල. ති කෙලතොලු, ජඩ, තුවර ගස.

එලහල. ඉ-කුඩා පැලෑටි වර්ගයක්.

එලහහ. ති-කාමාදියෙහි ඇලුනු.

එලමුග. පු-කියන්නට ද අසන්නට ද නො හැකි තැනැත්තා.

එලමබුජ. පු එල නම් දියෙන් උපන්.

එලා. ති එත්සාල්, කෙල, බිරා.

එලාලුක. ත-කැකිරි නවමහාඵලයක් ගෙන් එකක්.

එලි. ඉ-විලුඹ.

එම. ති-අවධාරණාඞ්ගියෙහි යෙදෙන නිපාත යක්.

එමං. ති-අවධාරණාඞ්ගියෙහි නිපාතයක්, නිදහින, ආකාර, උපමා, සමප්‍රහරිණ, උපදෙශ, වචන පිළිගැන්ම, නිශ්‍ය, ඉදමනි යන අරුත්හි වැටේ.

එමරුප. ති-මෙබදු, මෙයාකාර, මෙවැනි.

එමමයි. ති-උපමා, වචන ප්‍රතිශ්‍රවණ, නියම, නිශ්‍ය, ඉදමි ශබ්දවි, ප්‍රමාණ, ප්‍රශ්නය මේ අරුත්හි වැටේ.

එමං දිට්ඨි. ත-මෙබදු දෘෂ්ටියක් දරණ, “පායාසි රාජඤ්ඤාය එමං දිට්ඨි උපපාදි.”

එමං නාම. ති-එබදු නමක් ඇති.

එමාහං. අ-(එමං + අහං) එබදු වූ මම.

එමුමං. අ-එවැනි, එසේ.

එමසු අ-(එමං + අසු) මෙසේ වූහ.

එමංස. අ-එවැනි, එබදු, “එමං ස තෙ ආසවා විසාත පරිලාභා.”

එස. d. භූ. ගතියං, යාමෙහි, එසනි, සොයයි, යෙයි.

එසනි. ක්‍රි-(එස d. භූ. ගතියං, යාමෙහි + නි) යෙයි, සොයයි.

එසන. න-සෙවීම, බැලීම, පරියෙසණය, ආමිෂ සෙවීම.

එසනා. ඉ-(එස + න + ආ) සෙවීම, ආමිෂ සෙවීම.

එසනා සුද්ධි. ඉ-ධාර්මිකව සිටුවස සෙවීම.

එසා. ඉ-මා, මෝ නොමෝ, “එසා යකකිනි, දරකං මා පසු.”

එසිසා. ඉ-ඉන්ද්‍රියය, එසිසා සමහර, ඇතුළු නුවර හෝ පිට නුවර නගරාලභිකාරය සදහා ගල්වලින් හෝ ලියෙන් කළ කුළුණක්.

එසින. ති-පරියෙසිත, සොයන ලද,

එසි. ති-සොයන්නා, සොයන තැනැත්තා.

එසු. d. භූ. ගතිය, යාමෙහි, එසනි, සොයයි.

එසුසාදි පු-පෙර බරණැය විසු රජෙක්, බුද්ධි කාලයේදී සුභෝදන රජය.

එසො. අ-එත ශබ්දයෙන් ප්‍රථමා එකවචන රූපය, මෙතෙම, මේ තෙම, “එසො මං අකකමි.”

එහලාකික. පු-එහලොකික, මෙලොවට අයත්, මෙලොව විඤ්ඤා

එහි ක්‍රි-(ඉ. d. භූ. ගතියං, යාමෙහි + නි) එව, මෙහි එව.

එහි. අ-එව, වරෙන්, ඉම ශබ්දයෙන් තෘතීයා පඤ්චමි බහුවචනය.

එහි පසසික. පු-එව බලවයි දක්විය යුතු ගුණ ඇති, එව, බලවයි කීමට සුදුසු, නව ලොවුතුරා දහමිනි එක් ලක්ෂණයක්, “සා-කබ්‍යො භගවතා ධම්මො එහිපසසිකො ඔපනයිකො පච්චත්තං වෙදිතබ්බො විඤ්ඤාතිති.”

එහි හදනනික. පු-නිමනුණයක් භාරගන්නා තැනැත්තා.

එහි හිඟකු. පු- “එව මහණ සි” වදාරණ බුද්ධි වචනය හා ම සාධියෙන් ලැබෙන පාත්‍ර සිවුරු දරව පිහිටන ශ්‍රමණභාවය ඇති හිඟුව, එසේ ලැබෙන මහණ උපසම්පදාව. “තෙ සබ්බෙ එහි හිඟකුවො තෙව පබ්බ ජිවා අරහත්තං පචා පරිනිබ්බාසිංසු.”

එහි හිඟකු උපසම්පදා. ඉ-“එහි හිඟකු වර බ්‍රහ්මචරිය, සමමා දුක්ඛස්ස අනතකිරියාය.” යනාදි වශයෙන් දෙන උපසම්පදාව, අට වැදෑරුම් උපසම්පදාවන්ගෙන් එකක්.

එහි හිඟකුක. ති-එහි හිඟු භාවයෙන් උප සපත් වූ තැනැත්තා.

එහි හිඟවැනි. ඉ-එහි හිඟපසමපනතියෙන් උපසම්පදාව ලැබුවා වූ මෙහෙණ.

එහි හිඟවැනි විවර. න එහි හිඟවැනි විවරය, සාදනියෙන් උපත් සිවුර, විසිතුන් වැදුරුම පාංශු කුල විවරයන්ගෙන් එකක් “එහි හිඟවැනි විවරයනි ඉදිමයෙන නිපසනනං විවරං.”

එහි සාගත. } හි - යාළු මිත්‍රයෙකු පිළිගන්නා
එහි සාගත. } විට පාවිච්චි කරණ වචන, මෙහි එන්න, ඔබගේ පැමිණීම යහපත්ය, ඔබට යහපතක් වේවායි ආදී ආසිංසනාත්මක වචන.

එළ. න-දෙමය, ජලය, එළ.

එළක. පු-එළවා, එළිපත, එළිපත්ත.

එළක වතුකක. පු-එළක වතුමකය ආනතනසී කමි විභාගයේ එක් කොටසක්.

එළක වමම. න-එළ සම්, තිරෙළ සම්, දක්ෂිණාපථස්ථ හිඟුන්ට මේවා පාවිච්චි කිරීමට අනුදාන වදුරා ඇත.

එළක පාදපිඨ. න-එළවන්ගේ පා වැනි පා ඇති පුටු විශේෂයක්.

එළක ලොම. න-එළලොම, එළම් ශික්ෂා පදය, තෙලෙස් සමුට්ඨානයන්ගෙන් එකක්.

එළක සංවාස. න එළවන්ගේ එක්වීම, කථා බහක් නොමැතිව නිශ්ශබ්දව එක තැන විසීම. “එළක සංවාසකෙසෙකුද කිර මෙ හිකබ්බෙ මොසපුරිසාටුභා සමානා.”

එළගල. පු-තුරුර ගස, කලිල ගස, කෙළ තොල්ලා, කෙළ වැගිරෙන වචන ඇත්තා.

එළගල වාචා. පු-කෙළ තොළු වචන ඇත්තා. කථා කරන්නට සැරසෙන විට මුඛින් කෙළ වැගිරෙණ අය. “අයං ධනපාලො හොති දුබ්බතො එළගල වාචො.”

එළමුග. පු-කථාකරන්නට ද අසන්නට ද නොහැකි තැනැත්තා. කෙළතොල්ලා.

එළමුඛ. පු-නිතර මුඛින් කෙළ වැගිරෙන්නා, කෙළතොළු අය, පාවිච්චි තොකට යුතු පුද්ගලයෙක්, “එළමුඛොති තිච්චං පග්ගරිත ලාල මුඛො, එළමුගොපි ටුවචති.”

එළා. ඉ-කෙළ, එන්සාල්, එන්සාල්ඇට.

එළාලුක. න-නව මහා එළයන්ගෙන් එකක් වූ කැකිරි, කැකිරි එළය, කැකිරි වැල.

ම

බ. අ-පාලි වණ්ණමාලාවේ අටවැනි ස්වරය, අනුමතාඪී, බ්‍රහ්ම, විජ්ඣු, මහෙස්වර යන අම්පන්නි යෙදෙන අව්‍යයක්,

බකකනන. පු-අවක්‍රාන්ත, පැමිණීම, ගෘහය, ආධාරය.

බකකනනි. ඉ-අවක්‍රාන්තිය, පැමිණීම, ලගා වීම.

බකකනනි. ක්‍රි-(අව + කමු d හු සපයගතිමහි, ගමතෙති + නති) ඉපදීම, පිළිසිද, ගැනීම, මව් කුසට පැමිණීම, “බකකනනිනි නිබ්බනනි.”

බකකනනික. පු-පැමිණීම ඇති, ලගාවීම ඇති,

බකකනනික බමම දෙසනා. ඉ-ප්‍රතික්ෂේප දෙසනාව, සුත්‍ර - අභිධම්ම - විනය පාලියට නොතැගූ බුද්ධ දෙසනාව, “ඤ්ඤෙන අනු පච්චිකා අනතරා කපියමාන බමමදෙසනා බකකනනික බමම දෙසනා භාම.”

බකකනනික පිනි. ඉ-බකකනනික ප්‍රිතිය, පඤ්චවිධ ප්‍රීතීන්ගෙන් එකක්.

බකකනනික විනිවජය. න-ආචරිය වාදය, ආවායඝීවාදයෙහි බැසගත් තීරණය, අර්ථ කථාව, සතර මහා ප්‍රදේශයන්ගෙන් එකක්

බකකඤ්ඤා. න- පනිමිත්, මුවෙකු මෙන් ශබ්දකිරීම. “මිගො විය බකකඤ්ඤො.”

බකකඤ්ඤා. පු. ක්‍රි-(අව + කඤ්ඤ + ඉ + කා) පැන පැන, මහරැව් පවත්වන.

බකකමනනා. පු-පැමිණෙන්නෝ, පසුව එන්නෝ, එක්දිශාවකින් පැමිණෙන අය. බැසගත්තෝ. “නිද්දං බකකමනනානං සුපිතනෙතන අසුචි මුවචනනි.”

බකකමනනි. ඉ-ඉක්මවන්නී, ඉක්මවා යන තැනැත්තී,

බකකමයන. ති-බැසගන්න, පැමිණෙන, ලගා වන.

බකකමන. න-ඇතුල්වීම, ප්‍රවේශවීම, පැමිණීම පසු බැසීම.

බකකමති. ක්‍රි-(අව+කමු d හු. පදගතියං, පහව යැමෙහි+ති) පහව යෙයි, බකකමනති පහව යෙත්.

බකකමි. ක්‍රි-(අව+කමු d. හු. පදගතියං, පහව යැමෙහි+ඊ) පැමිණියේය. තිත්දට වැටුනේය. “මුහුදෙන් නිදහස බකකමි.”

බකකමිකා. පු. ක්‍රි-(අව+කමු+ඉ+කා) පැමිණ, වෙත ඉවත්ව, පැමිණ, “ආයසමා ආතඤ්ඤ අනතරා මගෙන ගුලකරණං බකකමිකා.”

බකකමිංසු. ක්‍රි-(අව+කමු d. පදගතියං, පහව යැමෙහි+සු) පැමිණියාහුය, ගියාහුය, පහව ගියාහුය. “නෙ භික්ඛු ගාම සීමං බකකමිංසු.”

බකකමමි. පු. ක්‍රි-ඉවත්ව, පහව, පැමිණ.

බකකල. න උත්කල ජනපදය,

බකකසා. ති-බලෙන් ඇද, නමා වෙතට ඇද,

බකකාවතවිනින. ති - නොහික්වුණු, හික්-මිමක් නැති, නොදැවුණු,

බකකායති. ක්‍රි-(අව+බි. d. කි. බයෙ, ඝය වීමෙහි+ති) ඝය කරයි, පහතට හැරෙයි, නැඹුරු කරයි.

බකකාසික. ති-ගැඹුරු, ඇත, දුර, පහතට නැඹුරු වූ.

බකකිනන. ති-(අව+බිප+න) යටහෙළු, බිම බැලූ, පහතට හරවනලද, යටට දමනලද,

බකකිනනවකඤ්ඤ. ති-යටට හෙළු ඇස් ඇති, බිම බලාගත් ඇස් ඇති, පහතට නමාලූ ඇස් ඇති, බිම බැලූ. “සො භික්ඛු බකකිනන වකඤ්ඤ ඉරියාපට සමපනොගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි.”

බකකිනනලොවන. ති-බිම හෙළු ඇස් ඇතිව, පහත හෙලන ලද ඇස් ඇතිව, “ආයසමා ආතඤ්ඤ චෙරො බකකිනනලොවනෙන අනතර ගාමං පිණ්ඩාය වරිකා.”

බකකිපති. ක්‍රි-(අව+බිප+d. හු. බෙපනෙ, නැබීමෙහි+ති) පහතට හරවයි, බිමට තමයි.

බක. න-ගෙය, දිය, ජලය, ආධාරය.

බකපුණණ. න-දිය පිරුණු, දියබත්වූ, “බක පුණණනි විවරෙති”

බකපහන. න-ඇදහීම, සිතීම, කල්පනා කිරීම.

බකපහනසබා. ඉ-ඇදහීමෙන් ඇතිවූ ශ්‍රමාව.

බකපහනිය. ති-ඇදහිය යුතු වූ, ඇදහිලි කටයුතු වූ,

බකපෙපති. ක්‍රි-(අව+කප d හු. කමපනෙ, සිතීමෙහි+නෙ+ති) වරදවා කල්පනා කරයි. වරදවා අදහයි.

බකමපති. ක්‍රි-(අව+කමප d. හු. කමපනෙ, කමපා වීමෙහි+ති) මදක් කමපා වෙයි. ටිකක් කමපා වෙයි.

බකමපන. න-කමපාවීම, වලනය.

බකමපිත. ති-කමපාවන ලද.

බකමෙපකා. පු. ක්‍රි (අව+කමප+නෙ+කා) මදක් සොලවා. හිසවතා.

බකමෙපති. ක්‍රි-(අව+කපි d. වු. වලනෙ, වලනයෙහි+නෙ+ති) වලනය වෙයි. සැලෙයි.

බකසානි. ක්‍රි-(අව+කසා d. හු. ගතියං, යාමෙහි+ති) ආපසු අදියි.

බකසාන. න-අවකසානය, ආපසු ඇදීම.

බකසාහිත. ති-අවකසාන, ආපසු අදිනලද.

බකසාදි. පු ගෙයි හැසිරෙන්නා. ආලය ඇත්තා.

බකාර. න-ලාමක භාවය. පඤ්ඤාසංකය. “කාමානං ආදීනවං බකාරං සංඛිලෙසං දෙසෙකා.”

බකාස. අ-අවකාසය, අවසරය, බකාසං දෙති බකාසං යාවති.

බකාස. පු - අවසරය, අවකාසය, නෙතු, ස්ථාන, ආධාරකාරකය.

බකාසකමම. න-අවසර ලබාගැනීම, ඉඩ ලබාගැනීම.

බකාස කිවම. න-අවකාස ලබාගැනීම, ඉඩ ලබාගැනීම.

බකාසනි. ක්‍රි-(අව+කාස d. හු. දිනනියං, බැබ්ලිමෙති+නි) බබ්ලසි, දකිසි.

බකාසනනා. අ-අවකාස හෙයින්, අසුභ කමටහන් නිමිති ගන්නා ක්‍රමයක්.

බකාස නිමිතන. න-බකාස නිමිතන, කෙසාදි කොටස් ගැණ භාවනා කරණ ක්‍රමයක්.

බකාස පරිකප්ප. න-ඉබ-අවකාස කල්පනා කර ගැනීම, දෙවැදූරුම් පරිකප්පාවහාරයන් ගෙන් එකක්.

බකාසපුච්ඡා. ඉ-අවකාස ඉල්ලීම, ස්ථානය විචාරීම.

බකාසසෙනාසන. න-විවේක සෙනසුත, සිවු වැදූරුම් සෙනසුත්වලින් එකක්.

බකිණණ. ති-ගැවසිගත්, මිශ්‍ර වන ලද. “බකිණණා විහරාමි හජිති හජිකලහෙති හජිවජාපෙති.”

බකිරණ. න-විසිරවීම, ඉසිරවීම.

බකිරති. ති-(අව+කිර d හු විකිරණේ, විසිර වීමෙහි+නි) විසුරුවයි ඉසිසි.

බකිරි. ක්‍රි-(අව+කිර d. හු. ආකිරණේ, දූමි මෙහි+ර්) පහතට හෙළිය, පහතට දූමිය.

බකිරිණි. ඉ-ගැවසුනි, ගැවසුනු තැනැත්තී, ගිනි අගුරින් මැදිවූ තැනැත්තී.

බකිරියති. ක්‍රි. (අව+කිර d. හු. ආකිරණේ, විසුරුවීමෙහි+ර්ය+නි) සිඳින ලද කෙළ-වරින් ගැලෙයි. වැහිරෙයි.

බකිලිනි. ඉ-හෙත්වූ තැනැත්තී, සිරුරින් ඔජාව වැහිරෙන්නී.

බකොච්ඡික. පු-ඉතා මිටි, ලකුණටක. “දුබ්බ ණණා දුද්දසො බකොච්ඡිකො බව්භා බාධො.”

බබ. d හු සොසනෙ, විශ්ලිමෙහි, බබනි, විශ්ලෙයි.

බබනි. ක්‍රි-(බබ. d. හු. සොසනෙ, විශ්ලිමෙහි+නි) විශ්ලෙයි.

බගහමන. න-(අව+ගමන) බැසයාම, අසනභග මතය.

බගණ. ති-අඩු වූ සමූහය, ටික පිරිසක්, “බග ණන භික්ඛු සංඝෙන සද්ධං.”

බගන. ති-බැසගිය, ඉර බැසගිය, “(බගන සුරියෙහි අත්භගනෙ සුරියෙ.”

බගබ. පු-අනතරිත, ඇතුළත්.

බගමන. න-අවගමනය, සරසව යාම, ඇදව යාම.

බගහන. න-අනුප්‍රවේශය, දියට බැසීම.

බගහෙකො. පු. ක්‍රි-අනුප්‍රවේශව, දියට බැස.

බගහන. පු. ක්‍රි-අවගහනය කොට, බැස.

බගාහ. ති-බැසගත්, අවතීණි, දිය, ජලය, “බගාහා ව මෙ උතතිණණස්ස හජිතියො කාය—.”

බගාහන. න-බගහනය, බැසගැන්ම.

බගාහෙකො. පු-ක්‍රි-(අව+ගාහ+ණේ+තො) බස්වා, ගිල්වා.

බගාහනි. ක්‍රි-(අව+ගාහ. d. හු. විලෝලනෙ කැලඹීමෙහි+නි) දියට බසි.

බගාහන. පු-දියට බැසීම, දියේ ගිලීම.

බගිලනි. ක්‍රි-(අව+ගිල. d. හු. අපේක්ඛා කරණේ ගිලීමෙහි+නි) අනුභව කරයි, ගිලිසි.

බගිලන. න-අනුභවය, ගිලීම.

බගුණ්ඨිතසිස. න-වෙලන ලද හිස, එතම ශික්ෂාපදය.

බගිලිත. ති-අනුභවකළ, ගිලිනලද.

බගුණ්ඨන. න-වෙළුම, එතීම.

බගුණ්ඨිත. ති-වෙලන ලද, ඔතන ලද “න බගුණ්ඨිතෙන සිසෙන අනතරසරෙ ගමිසාමිති සිකතා කරණියා.”

බගුණ්ඨෙති. ක්‍රි-(අව+ගුණ්ඨි. d. වු. වෙඳනෙ වෙළීමෙහි+නි) වෙලයි, ඔතයි.

බගුමිච්ඡනි. ක්‍රි-(අව+ගුමච්. d. හු. ගුමච්චනෙ මල්දම් ගෙතීමෙහි+ණේ+නි) මල්දමින් සරසයි මල්දමින් වසයි.

බගුමෙබකො. පු. ක්‍රි - (අව+ගුමබ+ණේ+තො) සන දඩු යොදා, එසේ පියයි තනා.

බගුමෙබන. න-පියස්ස සුඛ කිරීම.

බගුමිභනනි. ක්‍රි-(අව+ගුමබ d. හු. ගුමබනෙ වෙළීමෙහි + ර්ය + නති) වෙලා බඳිනු ලැබෙත්. “වමමවටෙති බගුමිභනනි.”

(8181)

බස - පු-ගලාබසිත බලවත් සැබ පහර, මහත් ජල සමබකිය, කාමාදි චතුර්විධ බසය, සමූහය.

බසනිය නි-චතුරොක්කයට අයිති, කාම - හව - දිට්ඨි - අවිජ්ජා බසයන්ට අයත්.

බසානිය පු - චතුරොක්කය මැඩපැවැත්වූ තැනැත්තා.

බසනිණ්ණ පු - චතුරොක්කයෙන් එතර වූ තැනැත්තා "බසනිණ්ණානි වුවවි."

බවරක නි-පහත්ව හැසිරෙන්නා, ඔත්තු කාරයා, ඇතුලෙහි හැසිරෙන.

බවරක කථා ඉ-ඔත්තුකීම පිළිබඳ කථා, සංඥා ආදිය ගැන කථා.

බවරණ න-අවවරණය, හැසිරීම.

බවරනි ක්‍රි-(අව+වර d. හු. වරණේ, හැසිරීමෙහි+නි) හැසිරෙයි.

බවරිත නි-හැසිරෙණ ලද.

බවරිකා පු-ක්‍රි-සලකා, විමසා, පරීක්ෂා කොට බලා.

බවිණ්ණ පු-ප්‍රගුණ කළ, පුහුණු කළ, පුරුදු කළ.

බවිණන න-නෙලීම, වල් තෙලීම.

බවිණන න-රැස්කිරීම, එකතු කිරීම, බෞති-ත්‍ය තය නම්.

බවිනානි ක්‍රි-(අව+වි d. කි. වයෙ, රැස් කිරීමෙහි+නා+නි) රැස් කෙරෙයි.

බවිනනනි ක්‍රි (අව+විත d. හු. විතනෙ, කැඩීමෙහි+නනි) මල් කඩත්, මල් නෙලත්.

බවිනාපන න-(අව+වි+න+ණප+පු=අන) තෙලීම, කැඩීම, මල් කැඩීම, මල් තෙලීම.

බවිනිතබ්බ නි තෙලිය යුතු, කැඩිය යුතු

බවිනාපෙනනි ක්‍රි-(අව+වි d වයෙ, රැස් කිරීමෙහි + නා+ණාපෙ + නනි) තෙලවත්, කඩවත්, මල් නෙලවත්, මල් කඩවත්.

බවණ්ඨිකා පු ක්‍රි-(අව+ඡ්ඤ+ඉ+කා) අවුරා, මග අවුරා, මග වලකා "අමනුස්සො මග්ගා බවණ්ඨිකා නිලිසි."

බවිත නි-රැස්කළ, එකතු කළ.

බවිත්තනය න-පුළුපර විරෝධිතයෙන් යුත් බව බෞතිත්‍ය නම් ඒ බෞතිත්‍යයාගේ වශයෙන් ශබ්දානු විභාග කිරීම.

බවිත්තනිත න-බෞතිත්‍යයෙන් තොරවීම, වාක්‍යානු දෘෂ්ටයෙකි.

බජ පු-දිජ්ජිය, ශක්තිය, ඔජොනම් කාමය ගුණය.

බජ d. වු. බල තෙජෙසු, බල තෙජස්සි, ඔජයති, බලදෙයි.

බජනි ක්‍රි (උජ් d හු අජ්ජවෙ, සෘජු භාව-යෙහි+උ=ඔ+නි) සෘජු කරයි, ඇද නැති කරයි.

බජනානි ක්‍රි (අව+හා d හු. ගතියං යාමෙහි අව = ඔ + නි) ඉවතයෙහි, බැහැර කරයි.

බජා ඉ-ඔජාව, ශරීර යාපනය කරණ රස ඔජාව, රසගතිය, "අමනුස්සො ආමිසනනිපි ඔජමහි හරනනි."

බජ්නානි ක්‍රි-(අව+ඡ් d කි. ජසෙ, දිනීමෙහි +නා+නි) පෙරලා දිනයි, ආපසු දිනයි.

බඤ්ඤ නි-(අව+ඤ්ඤ+ත) නිඤ්ඤ, ගරහන ලද, පහත් කොට සැලකූ.

බජ්ඣාපෙනනි ක්‍රි-(අව+කෙ+ණාපෙ+නනි) ලාමක කොට සිතත්, අවමත් බස් බෙණෙත්.

බට්ඨ පු බට්ඨවා, ඔහ්ඨය, තොල.

බට්ඨ නි-ඉවට්ටි, ගැට්ටි, "සවෙ ඡමාය පතතං නිකකුජ්ජය්‍ය ඔට්ඨා සංසියති."

බට්ඨජ නි-තොලෙන් උපදනා, දෙතොලින් උපදන අකුරු, "උපමග්ගා බට්ඨජා."

බට්ඨවිත්තනක පු-එනම් අනුකරණය කරණ පක්ෂිවර්ගයකි, බට්ඨව, විත්තකයෙහි තාද කරණ පක්ෂි විශේෂයකි.

බට්ඨහන න-කෙලගැසීම.

බට්ඨහනි ක්‍රි-(අව+භුත d. හු නිට්ඨහනෙ කාරා දුම්මෙහි, අව = ඔ + නි) කාරා දුම්ම, කෙලගසයි.

බට්ඨා පු - දුසි, ඔට්ටුවක මෙහි, දශවිධ ආත්‍රොශ වස්තුවෙන් එකකි.

බඩ්ඪ නි-නැමුනු, පහතට නැමුනු, යටහත්වූ.

බ්‍රහ්මය. න-අටවීම, එලවා තැබීම, කෙමත්
ආදිය බ්‍රහ්මය නැමීම.

බ්‍රහ්මය. ක්‍රි-(අට d. භූ. බ්‍රහ්මය, අභිමුඛයෙහි
+ ඊ) අභිමුඛ කෙළේය. ඉදිරිපත් කෙළේය.

බ්‍රහ්මය. නි-එලවා තබන ලද, කෙමත් ආදිය
අටවා තැබූ.

බ්‍රහ්මය. ක්‍රි-(අට + හි d. භූ. බ්‍රහ්මය උභය, දූමිමෙහි, උභයයාමෙහි, හේ + හි) අතබු
ආදිය සාදා තබයි.

බ්‍රහ්මය. ක්‍රි-අටවත්, උගුලක් අටවත්

බ්‍රහ්මය. d. භූ. අපනයන, බැහැර කිරීමෙහි,
බ්‍රහ්මය බැහැර කරයි.

බ්‍රහ්මය. ක්‍රි-(බ්‍රහ්මය d. භූ. අපනයන, බැහැර
කිරීමෙහි + හි) බැහැර කරයි.

බ්‍රහ්මය. නි-ගෙණ එන ලද, ගෙණෙන ලද.

බ්‍රහ්මය. පු-ගෙණවුත් දුන් බඩු ආරක්ෂා
කරන්නා, “ආතටං භණ්ඩං ගොපෙන්නාසං
බ්‍රහ්මය නාම වුච්ඡති.”

බ්‍රහ්මය. න-කල් තැබීම, පරෙස්සම් කර
තැබීම.

බ්‍රහ්මය. ක්‍රි-(අට + නුද + හේ + ට) දෙවි,
“බ්‍රහ්මය ටාවුසො පතනව්වරනති.”

බ්‍රහ්මය. පු පාපයට බියවීම පවට බියවීම.

බ්‍රහ්මය. පු-පාපයට බියවීම හා
බිය නොවීම.

බ්‍රහ්මය. ක්‍රි-(අට + නප d. භූ. නාපෙ තැවීමෙහි + හි) තැවීම.

බ්‍රහ්මය. ඉ - පාපයට බියවීමේ
ගෞරව බව.

බ්‍රහ්මය. න-තැවීම, දහය.

බ්‍රහ්මය. න-පාපයට බියවීම බ්‍රහ්මය.

බ්‍රහ්මය. පු-පාපයට බිය ඇත්තා.

බ්‍රහ්මය. නි-සටන් කළ, පොතිකළ, වස්තූ ලද.

බ්‍රහ්මය. නි-බ්‍රහ්මයට බලනු.

බ්‍රහ්මය. පු-කණු සතරක වස්ත්‍රයක් බැද
දිගෙහි බ්‍රහ්මය එයින් පැත් පෙරාගැනීම.

බ්‍රහ්මය. න-සටන් කිරීම, මිරිකීම.

බ්‍රහ්මය. ක්‍රි-(අට + ටර d. භූ. ස්වරණ, සටන්කිරීමෙහි + අට=බ + හි) සටන්කරයි.

බ්‍රහ්මය. පු-මහකය වසාගන්නාලද.

බ්‍රහ්මය. ක්‍රි-(අට + නප d. භූ. නපනය, තැවීමෙහි + හි) රත්වෙයි, රත්කරයි.

බ්‍රහ්මය. පු - (අට + නමස + ඉක) අඳුරෙහි
සිටින්නා.

බ්‍රහ්මය. න-දියට බැසීම. එතරවීම.

බ්‍රහ්මය. පු-සම අභිසංවණ්ණා විශේෂය-
කින් සුත්‍රානත බ්‍රහ්මයේ ප්‍රත්‍යයාකාරාදි
බ්‍රහ්මයෙහි ප්‍රවේශ කරණු ලැබීම.

බ්‍රහ්මය. ඉ-මරුව, පාරුව, බෝවිටුව, නැව.

බ්‍රහ්මය. ක්‍රි - (අට + තර d. භූ. තරණ, එතෙරවීමෙහි + හි) එතරකරයි.

බ්‍රහ්මය. ක්‍රි - (අට + තර d. භූ. තරණ, තරණය කිරීමෙහි + හි) අවතරනය කරයි.

බ්‍රහ්මය. පු දුකියා, දිනයා, බැගැපත්
තැනැත්තා.

බ්‍රහ්මය. න-තැවීම, රත්කිරීම.

බ්‍රහ්මය. පු-ක්‍රි-(අට + නප + හොපෙ + හො)
තවා, විශ්වා, රත්කොට.

බ්‍රහ්මය. ක්‍රි-(අට + නප d. භූ. දුහෙ. දුච්ඡි-
මෙහි. අට=බ + හේ + හි) තවයි, උණුසුම්
කරයි.

බ්‍රහ්මය. න-සිදුර ප්‍රමාදය. බැසගැන්ම, පිහිසීම.

බ්‍රහ්මය. න-බැසීම, ජලයට බැසීම.

බ්‍රහ්මය. පු-සිදුරු සොයන්නා, අනුන්ගේ
වරද සොයන්නා.

බ්‍රහ්මය. නි-බ්‍රහ්මයලද, දියට බ්‍රහ්මය ලද.

බ්‍රහ්මය. ක්‍රි-(අට + තර d. භූ. තරණ, එතෙරවීමෙහි හේ + හි) එතර කරයි,
එගොඩ කරයි.

බ්‍රහ්මය. නි-එතරවන ලද, එතරවූ, ඇතු-
ලත්වූ අවතීර්ණ.

බ්‍රහ්මය. පු-බ්‍රහ්මය, බ්‍රහ්මය

බ්‍රහ්මය. පු-(උදක + හේ) ජලයෙහි උපන්, ජලය.
“කඤ්ඤා නාම බ්‍රහ්මය.”

බ්‍රහ්මය. නි-දිය කෙළවර කොට ඇති,
උදක නිස අවසන්කොට ඇති.

බදුකපාති. ඉ-දියෙහි උපදින, මසුන් ආදිය,
බදුගත. න-උදගතභාවය, බදුවැඩිබව.

බදුගත. න-බදුවැඩීම, උදගතභාවය.

බදුන. පු-බත, ආහාරය, සත්වැදූරුම් වාහන-
යෙන් පිසූ බත,

බදුනගතික. ති-බත්වැනි, බත්වැනි සමභාවය
ඇති.

බදුනසමභව. ති-බතින් හටගත්, බතින්
උපන්, බත්උල.

බදුනික-ආපණ. න-බත් විකුණන සල්පිල,
බත් කඩය.

බදුනික-සරවිපි. ඉ-බත් විකුණන ගෙවල් ඇති
විදිය, එබඳු වෙළඳුන් ඇති විදිය.

බදුනික. පු - සුදයා, අරක්කාමියා, බත
පිසන්නා, රසකයා.

බදුනිය. පු-බදුනිකයා.

බදුනියසර. න-කුස්සිය, බත්උයන කුස්සිය.

බදුනියසුරා. ඉ-බත්වලින් පෙරන සුරා
විශේෂයක්.

බදුපතනකිනි. ඉ-ජලපාත්‍රය සාක්ෂ්‍ය කොට
පාවාදුන් බිරිඳ.

බදුපතනි. ඉ-උදකපාත්‍රයෙහි අත තබා ජලය
මෙන් වෙන් නොවී පවතිමුයි නියමකර-
ගන්නා ලද සත්‍රිය.

බදුභික. පු-උදරයෙහි උපන්නා, එක උදර-
යෙහි උපන් තැනැත්තා, සහෝදරයා.

බදුභිකතා. ඉ-සහෝදරභාවය.

බදුභිකතන. න-උදරපුරණය, බබපිරුම.

බදුභිඨ. ක්‍රි-(අව + දහ d හු. + ඨ) යොමුකරවි,
කණි තමවි.

බදුහනි. ක්‍රි-(අව + දහ d හු. පතිට්ඨායං,
පිතිට්මෙහි. අව=ඔ + ති) පිහිටුවයි. දහබලනු.

බදුහන. න-පිහිටුවීම.

බදුහිත. ති-පිහිටුවනලද, ප්‍රතිෂ්ඨාපිත.

බදුහිකා. පු. ක්‍රි-(අව + දහ + ඉ + කා) බහා,
ඇතුලත බහා.

බදුත. පු-සුදු පැහැය, පිරිසිදු ඵලඵ.

බදුතක. පු-සුදු, පිරිසිදු, සුදු වස්ත්‍රය.

බදුතකසිණ. න-සුදු පැහැති කසින මණ්ඩල-
යක් අරමුණුකොට භාවනාකිරීම, බදුත
කසින නම්. දස කසිණයන්ගෙන් එකක්.

බදුතවණණ. පු-සුදුපැහැය, සුදුපාට.

බදුතමනස. පු-පිරිසිදු සිත,

බදුතවසන. න-සුදුවස්ත්‍ර හැඳීම

බදුතවකථ. න-සුදුවස්ත්‍රය, සුදුරෙද්ද.

බදුර. ති-උදරභාවය, උජාරුකම.

බදියස. අ-උදෙසා, කරුණු සහිතව, අනියම්
ලෙස.

බදියසක. ති-නියමපරිදි, විශේෂසහිත උදෙසා.

බදියස. පු-ක්‍රි-උදෙසා, පිණිස, නියමකොට,

බදිරණක. ති-ගැලවූ පිටපොත්ත ඇති ගස,
අහක්කල ගසක පොත්ත, පොතුගලවා
දමූ.

බදුමාර. පු-උදුමාරගසට අයත්, දිඹුල්ගස
පිළිබඳ.

බබසත. ති-පහන්කල, පහනට හෙළන ලද

බබානිය. පු-යම්කිසිවක් දමන තැන.

බබානසමොබාන. න-එනම් මානන, සමො-
බානපරිවාසයන්ගෙන් එකක්.

බබි. ඉ-අංශය, කොටස සීමාව, නියමය.

බබික. ති-පරිවේෂ්ඨය, කොටස.

බබිසොවණේ. න - සීමාකොට පැතිරවීම,
සත්අසුරකින් මෙතනාභාවනාව වැඩීම.

බබිකත. ති-කොටස් කල, පරිවේෂ්ඨ කල.

බබිසුංක. පු-බව්ටුව, ඉන්න, උල.

බබුනන. න-කම්පාකිරීම, වලනයවීම.

බබුනාති. ක්‍රි-(අව + බු d කි කම්පනෙ,
වලනයෙහි + තා + ති) කම්පාවෙයි, සැලෙයි.

බබුනිකා. පු - ක්‍රි (අව + බු + ඉ + කා) දුරු-
කොට, මකාහැර.

බනත. ති-නැමුනු, යටහන්වූ.

බනබ ති-මසකකය වලදනා ලද, මස්තකය
වැසුනු.

බනාදාපිය. න-මෙවිටය සහිත පුවුව,

බන්ධනමුක්තිය. න - මෙවිට සහිත ඇද,
“අනුජානාමි භික්ඛවෙ බන්ධනමුක්තියං බන්ධන
පිං.”

බන්ධනි. ක්‍රි-(අව + නක d. භූ. විනකිනෙ,
වැලඳගැන්මෙහි + ති) බදිසි, වසයි,

බන්ධනි. න-අවටිත් වැසීම, උරසක් දමා
වැසීම.

බන්ධන. පු-(අව + නම + සු = අන) පානට
නැමීම.

බන්ධනි. ක්‍රි-(අව + නම. d. භූ. නමනෙ, නැමී-
මෙහි + ති) පානට නමයි.

බන්ධන. න-පහතට නැමීම “බන්ධන උන්න
මන පකතිකං.”

බන්ධනි. ක්‍රි - (අව + නහ d. භූ. බකිනෙ,
බැදීමෙහි + ති) බැදීමයි, වසාදමයි.

බන්ධන. පු-භාත්පස පැතිරවීම, සැහවීම,
වසාදීම.

බන්ධනෙ. ක්‍රි-(අව + නම d. භූ. නමනෙ,
නැමීමෙහි + සි) නැමිය.

බන්ධන. පු-ගෙණවුත් දුන් බඩු රකින්නා.

බන්ධන. ති-බැහැරකළ, ඉවත්කළ.

බන්ධනපනාපාණි. ති - වළඳ පාත්‍රයෙන්
අහක්කළ අත් ඇති, “භූතනාපිං බන්ධන
පනාපාණි.”

බන්ධනපනි. ක්‍රි-(අව + නුද d. තු-වෙපණේ,
දුරුකිරීමෙහි + නේ + ති) තෝදහරයි.

බන්ධනපන. ත-කල්තැබීම, පරෙස්සම් කර
තැබීම.

බන්ධන. d. භූ. නිවසිනෙ, කාරාදුම්මෙහි, බන්ධන,
කාරාදුමයි.

බන්ධන. d. වු. (ඨපනෙ, නැබීමෙහි) බන්ධන,
තබයි.

බන්ධනම. පු-උපක්‍රමය, ප්‍රයෝගය.

බන්ධනමක. පු-උපක්‍රමයෙන් සිදුකටයුතු,
උපක්‍රමයෙන් හටගත්.

බන්ධනමක ආබාධ. පු-උපක්‍රමයෙන් හටගත්
රෝගය, බෝවූ ලෙඩ.

බන්ධනමක. පණ්ඩක. පු-එනම් පණ්ඩකයා.

බන්ධනම. පු-උපක්‍රමය නම් නැතැත්තනුගේ පුත්‍රයා.

බන්ධනම. පු-උපක්‍රමය නැතැත්තනුගේ පුත්‍රයා.

බන්ධනමක. ඉ-බන්ධනමක වෘත්තය.

බන්ධන. න පහතට වැටීම, අවපතනය.

බන්ධන. ක්‍රි (අව + පන d. භූ. ගමනෙ,
යාමෙහි + ති) පහතට වැටෙයි.

බන්ධන. ක්‍රි-(බන්ධන d. භූ. නිවසිනෙ, කෙලගැසී-
මෙහි + ති) කෙලගසයි.

බන්ධන. ති-පානට වැටුණු.

බන්ධන. පු ක්‍රි (අව + පන + ඉ + නා) වැටී.
ඇතුළෙහි පතිතව.

බන්ධන. ති-පත්‍රවැටුණු, කොළ රහිත.

බන්ධන. ති-උපධිත්තෙන් යුත්, උපධිත්තට
අයිති. උපධි බලනු.

බන්ධනපුණ්ණ. න-ගර්භමයන් ආදිය ඇති-
කරණ පිණ.

“දදමානං මනුස්සං.”

පුණ්ණපෙකකාන පාණිතං.

කරොතො බන්ධනං පුණ්ණං.

කප්ථ දිත්තං මහපථං.”

බන්ධනි. ති-තමනමාගේ සිතට පැමිණවිය
යුතු.

බන්ධනි. ති-නිවණට පමුණුවන. “සාකා-
නො හගවතා — බන්ධනිනො පව්වතං
වෙදිතබ්බො විඤ්ඤාතිති.”

බන්ධනි. ති-අත්තවු කපාදුම්ම, බලය හිත
කිරීම.

බන්ධනවි. පු-දෙමවුපියන් නැතිව උපදින
අය.

බන්ධන. පු-ක්‍රි-(අව + පන + ඉ + නා) වැටී,
ඇතුළත පතිතව, “අනුචිකා වසාධාරා
බන්ධනා ගමනාති පුරෙන්නි,”

බන්ධන. පු-මවුපියන්ගේ ආබාධයක් නැතිව
උපදින අය, උපපතනය වීමෙන් උපදින
අය, දිව්‍ය බ්‍රහ්ම තෙරසික හා සමහර සක
ජාතින් මෙසේ උපදිති, අනුචි, ජලාබුජ
සංසෙදජ හා බන්ධනික යයි උත්පතනය
ලැබෙන ආකාර සතරින් එකක්, “උප-
පානො අසා අනුචි=බන්ධනිනො.”

බසපාතිකමනුසාර. පු-බසපාතිකව උපදින මනුෂ්‍යයා.

බසපාතිකයෝහි. ඉ-බසපාතික යෝහිය, එබඳු සත්‍යවිකාය,

බසමම. න-උපමාව, නිදහිතය, සමානකම, බසරජ්ජ. න-උපරාජ්‍යය, උපරජකම, සුව-රාජපදවිය.

බසවස්ස. පු-නැගීමට සුදුසු, රජුට තැනීමට සුදුසු ඇතා.

බසවිඤ්ච. පු-නැග යාමට සුදුස්සා.

බසසමෙක. පු-(උප+සම+ඉක) රාජවාහන ඇතා, හීලාවු ඇතා.

බසසාසික. ක්‍රි-අතලහ නිබෙන, සම්පව නිබෙන.

බසාන න-(අව+පන+ණ) වළ, ආවාටය.

බසානබනක. පු - වළ කනිත්තා, වළ සාරත්තා.

බසානබනන. න-වළක් සැරීම.

බසානරෝහ. පු-වළෙහි වැටීමෙන් රෝගිබවට පත් තැනැත්තා

බසානෙතබබ. නි-(අව+පන+ණ + තබබ) හෙලිය යුතු, හටතැන්විය යුතු,

බසාන. න-උදපාතය, ලීද, පොකුණ, “බසාන භූතාති.”

බසාන භූත. නි-උදපාතයක් වැනිව, ලීදක් සමානව, සැමදෙනාගේ කැමැත්ත ඉටු කරණ සුළු.

බසාසික. වා-උපාය, සුදුසු, මැනවි.

බසාරමන. පු උපාරමනභාවය, ආධාරභාවය, උපකාර බව.

බසිය. න-ඇතුළට යාම, ඇතුළට පිවිසීම, “නිබ්බාණං හදයසමි බසිය”

බසිලාපන. න-ඉල්පීම, ජලයේ පාවීම,

බසිලාපිත. නි-ඉල්පුණු, ගැපුණු, පාපුණු,

බසිලාපෙති. නි-(අව+පිල d. පිලනෙ, ඉල්පි +ණ+ති) ඉල්පවා හරිසි. දිගෙහි පාකර හරිසි.

බසිලාචිත. නි-ඉල්පිතිය, ගිලුණු,

බසුඤ්ඤ. d. (අව+පුඤ්ඤ d. භූ. පුඤ්ඤනෙ, ආලෝපකිරීමෙහි x ඊ) ආලෝප කෙළේය.

බසුඤ්ඤති. ක්‍රි-(අව+පුඤ්ඤනෙ, ආලෝප කිරීමෙහි+ති) ආලෝප කරයි. නවරයි.

බසුඤ්ඤාපෙඤා. පු. ක්‍රි-(අව+පුඤ්ඤ +ණ+පෙ +ඤා) ගල්වා, අලෝප කොට.

බසුඤ්ඤා. පු. ක්‍රි-(අව+පුඤ්ඤ +ඉ+ඤා) ආලෝප කොට, පිරිබිබ කොට.

බසුඤ්ඤ. න-පොහොට්ටුව, මල්පොහොට්ටුව.

බසුට. නි-වැසි ඇති, වසා තිබෙන.

බබදා. න මුදුල්ම, ආසනයෙන් තැනිටුවීම.

බබඤ්ඤා. පු. ක්‍රි (අව+බකි+ඉ+ඤා) බැඳ, නමා බැඳ “තස්ස තස්ස බබඤ්ඤා විවරං සිබ්බෙනුං.”

බහගහ. නි-බිඳ හෙලනලද, කඩනලද, පහතට දමු “බහගෙහා හගහඤ්ඤා සාබා හබ්බං බාදති.”

බහඤ්ඤති. ක්‍රි-(අව+හඤ්ඤ d. භූ. හඤ්ඤනෙ බිඳීමෙහි+ණ+ති) බිඳ දමයි. නමාලයි.

බහඤ්ඤා. පු. ක්‍රි. (අබ+හඤ්ඤ +ඤා) බිඳ දමා, නමාදමා.

බහන. නි-අහක්කළ, ඉවත්කළ. ඉවතදමු,

බහනවුබ්බ. ඉ-බහනවුබ්බට නම් ස්ත්‍රිය, අට වැදුරුම් සත්‍රිත්ගෙන් එකියක්. පෙර දර අදින සත්‍රිහු හිසෙහි සුමුළුවක්-දරණුවක් පාවිච්චි කළහ. හිස් පැලඳි ඒ දරණුව අහක්කර කැමැති වුවෙකුට ඇය සරණ පාවා ගත හැක. එවැනි සත්‍රිත්ට බහන වුබ්බට යයි කියති.

බහරති. ක්‍රි-(අව+හර d. භූ. හරණ+ති) ගෙණ යයි, ඉවත ගෙණ යයි.

බහාස. න-ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ කථාව, තම අදහස පහළ කිරීම, නුසුදුසු කථාව, “බහාසොති පච්චයපට්ඨංයුත්තකථා.”

බහාස. පු - එළිය, ආලෝකය, කසිණ ආලෝකය.

බහාස. නි-මල් හා ගෙඩි ඇතිකරවන රැක් රෝපනය කිරීමෙහි අවකාශය.

බහාස කමම. න-සිවුපසය ලබන ආශාවෙන් ඒ ගැණ කථා කිරීමෙන් අදහස හැඟවීම. පහළ කරණ ක්‍රියාව. “බහාස කමමනති වච්ඡපාලකෙ දිස්වා කිං ඉමෙ වච්ඡා බිර ගොවච්ඡා තකතා ගොවච්ඡාති පුච්ඡන්තා, බිර ගොවච්ඡා හනෙනති වුතෙන ත බිරගොවච්ඡා, බිරගොවච්ඡා සිසුං භික්ඛුපි බිර ලභෙය්‍යනති එවමාදිනා නයෙන තෙසං දරකානං මාතා පිතුනතං කිවෙදෙත්වා බිරදුපනාදිකං ඔහාසකරණං.”

බහාස කරණ. න-තමාගේ කැමැත්ත හැඟ වීම, ඔහාසකමම බලනු.

බහාස භාජා. ඉ-ආලෝකය විහිදුවීමට පෙරවුව දෙසු භාජාව, වුලලපඤ්ඤා සඵචිරයන්ගේ උදන භාජාව.

බහාස මණ්ඩල. න-අලෝක මණ්ඩලය, එළිය, මවුල්ල, ආලෝක කසිණය වචන යොග්‍ය වචරයා විසින් වැසිය යුතු එක් කිමින්තක්.

බහාස මතන. න-අලෝක මාත්‍රය, විදසුනට බාධකවූ ආලෝක මාත්‍රයක්.

බහාසන. න=(අව + භාස + යු=අන) බැබළීම. අසහ්‍ය කථාව, කෙළින් නොකියා අදහස නැගෙන සේ කීම.

බහාසනී. ක්‍රි-(අව + භාස d. භූ දිත්‍රතියං, බැබළීම මෙහි + ති) බබලයි, ආලෝක කරයි.

බහාසනති. ක්‍රි-(අව + භාස d. භූ දිත්‍රතියං බැබළීමෙහි + ති) (අසභුමිය පිණිස) කථා කරත්.

බහාසසන්තා. පු. ක්‍රි-(අව + භාස + ණෙ + තා) ආලෝක කොට, එළිය කර, “කෙවලකපං ජෙතවනං බහාසෙත්වා.”

බහාසසත්ත. ක්‍රි-(අව + භාස d. භූ දිත්‍රතියං, බැබළීමෙහි + එය්‍ය) (නොමනා වචන) කියන්නේය. හැසිරෙන්නේය.

බහාසන. න (අව + භුජ + ණ) නැමීම, සිවුරේ නැමීම අතර, “බහාසනෙ කාය බකිනං කාතුං වට්ඨති.”

බම. ති-පහත්, නිව, ලාමක.

බමක. පු-ලාමක, අඩු පහත්.

බමක. න-ප්‍රමාණයෙන් ඉතා අඩු පාත්‍රය. අනුදාන වදාළ තව විධ පාත්‍රයන්ගෙන් එකක්.

බමකවාතුමාස. ති-සිවු මසකට අඩු, සාර මසක් ඉක්ම නොගිය.

බමකපනත. න-ප්‍රමාණයෙන් අඩු පාත්‍රය, අධි-රසාන විකප්පනයට සුදුසු පාත්‍රයක්, උත්තම-රසපනත ප්‍රමාණයෙන් ලොකුම පාත්‍රය.

බමට්ඨ. න-යටිකුරුවූ සිදුර, එවැනි සිදුරු ඇති සැළිය.

බමට්ඨ. ති-(පහළ සිට) පහර දෙන ලද, උඩ සිට පහළට දෙන පහර.

බමදද. න-මැඩීම, මැඩ පැවැත්වීම.

බමදදනී. ක්‍රි-(අව + මදද d. භූ මදදනෙ, මැඩීමෙහි + ති) මඩයි, මිරිකයි.

බමදදකාරක. පු-මැඩලන තැනැත්තා, වත් මඩන භික්ෂුව.

බමද්දිත්වා. පු. ක්‍රි-(අව + මදද + ඉ + ත්වා) මැඩ, මදිතයකොට, අනා මිශ්‍රකොට, “න පුප්පතො බමද්දිත්වා පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජස්සාමිති සිත්තං කරණියං.”

බමසනි. ක්‍රි-(අව + වස d. භූ ආමසනෙ, යම්, බිණීමෙහි + ති) නිසු කරයි. ගටා බිණයි.

බමසනති. ක්‍රි-(අව + මස d. භූ ආමසනෙ, නිසු කිරීමෙහි + නති) නින්දා කරත්, ගටා බිණිත්. “ජබ්බගගිය භික්ඛු පෙසලෙ භික්ඛුතං බමසනති.”

බමසන. න-(අව + වස + යු=අන) උඩ සිට පහළට බැසීම, පහතට බැස්සීම, “බමසනා නාම හෙට්ඨාඔරොපනා.”

බමසවාද. න-ඔව්‍යවාද නම් පවිතිය.

බමසවාද. ති-පරාම තෙපුල්, ජාති තාම, ගොත්‍ර කමී, ශිල්ප, ආබාධ, ලිඛන, කෙලශ, ආපනති, ආක්‍රොශ යන දස ආකාරයෙන් නින්දා පරිභව බිණීම.

බමසවාද සික්කාපද. න-නින්දා පරිභව පිණිස ජාත්‍යාදීන් සටා බිණීම නිසා පැණවූ සික්කාපදය.

බමාන. න-අන්‍යයන්ට පහත් කොට සැලකීම, එනම් මාතය.

බමසක. ති-මිශ්‍රවූ, මිශ්‍ර, නොයෙක්.

ඔමුකක. ති (අව + මුච + ණ) ඉවත් කළ, මිදු, “අනුජාතාමි භික්ඛවෙ ඔමුකකං ගණ්ඨිතනු පාහනං.”

බ්‍රහ්මකත. න-ගිනිපෙණේල්ල.

බ්‍රහ්ම. නි-අහක විසිකල, ඉවතදුමු.

බ්‍රහ්මකත. ක්‍රි-(අව + මුව. d. මොවනෙ, මිදි මෙහි + ති) මුදයි, ඉවත් කරයි.

බ්‍රහ්මකත. පු. ක්‍රි-(අව + මුව + කා) මුදවා, ඉවත් කරවා, “සබ්බාලොකාරං බ්‍රහ්මකතං පුඤ්ඤං කාරාපෙතො.”

බ්‍රහ්මකත. පු. ක්‍රි-(අව + මුව + ඉ + කා) මුදවා, ඉවත්කොට, ගලවා තබා.

බ්‍රහ්මකත. නි-මිදුනු, නිදහස් වුනු, ගාලවුනු.

බ්‍රහ්මකත. ක්‍රි-(අව + මුක. d. භූ. වාගෙ හාරිමෙහි + නති) මුක්තකරත්, මුක්තයෙන් තෙමත්.

බ්‍රහ්මකත. ක්‍රි-(අව + යාව d. භූ. යාවනෙ. ඉල්ලීමෙහි + ති) අයහපතක් පතයි, නරකක් පතයි, නරකක් ප්‍රාප්තා කරයි.

බ්‍රහ්මකත. නි-මේ පෙදෙස, මෙතෙර, අපර තීරය. “පාරතො අනතං බ්‍රහ්මකතො හොගං කතො විවරං නිකම්පිතං වට්ඨති.”

බ්‍රහ්මකත. නි-පහත්, සුළු, සවල්පමාත්‍ර, “නහනුත සො බ්‍රහ්මකතො ධම්මවිතයෙ, නසා ඔරකා පබ්බජ්ජා.”

බ්‍රහ්මකත. න-මෙතෙර.

බ්‍රහ්මකත. පු-මෙතෙර, ගංගා සමුද්‍රාදියෙන් මෙතෙර, “යං බ්‍රහ්මකතො අනි නං පාරතො තසතකා පසුතං.”

බ්‍රහ්මකත. න-උඩ පහත, උඩ හා යට ලොක.

බ්‍රහ්මකත. න-බලකොටුවට පිටත තහරය, පිට තහරය.

බ්‍රහ්මකත. පු - (උරබ්‍ර + ණික) එළුවන් මරන්නා, එළුවන් මරා ජීවත්වන්නා, එළු වැද්දා, “අහං හනෙන පුබ්බෙ බ්‍රහ්මකතො අහොසිං.”

බ්‍රහ්මකත. පු-මෑත භාගය, කෙළවර.

බ්‍රහ්මකත. පු-කුඩා, වික, අල්ප, සවල්ප, “න භික්ඛු බ්‍රහ්මකතකෙන භවිතබ්බො.”

බ්‍රහ්මකත. නි-මෙලොව පිළිබඳ, යට භාගය හප්තය කරණ කාම ලොකය පිළිබඳ.

බ්‍රහ්මකත. සංයෝජන. න - පහත් භවය හා ජනය කරණ සංයෝජන, සතර අපාය, සජ්ජනිකා කාම සාවිතිය යන මොහු පහත් භව නම් වේ. කාමච්ඡදා, ව්‍යාපාදා සකකාය දිට්ඨි, විචිකිච්ඡා, සිලබ්බත පරාමාස යන පස්දෙන ඔරම්භාගිය සංයෝජන නම් වේ. ඔරංභජනීති ඔරංභාගියො “රූපරාග, අරූප රාග, මාන, උභව, අවිජ්ජා, යන සංයෝජන පස උභවිභාගිය නම් වේ. කාමලොක යන්ට වඩා උසස් භවයන් හප්තය කරණ නිසා උභවිභාගිය නම් වේ.

බ්‍රහ්මකත. න-එක්රැස්වුවන්ගේ හඬ.

බ්‍රහ්මකත. පු-(උරසි + ණ) ලෙහිද, උපත්, තමාට දව උපත්.

බ්‍රහ්මකත. පු-තමාටදව උපත් පුත්‍රයා, ඔරස පුත්‍රයා. “මාතාපුත්තංව ඔරසං.”

බ්‍රහ්මකත. නි-මෙතෙරින් එතර, මෙතෙරින් පරතර, “තාවාය ඔරාපාරං ගනතුකාමා.”

බ්‍රහ්මකත. නි-මෙතෙර, සමීප ප්‍රදේශය, “හගවා තෙරඤ්ජරාය නදියා ඔරිම තිරෙ අනතරතිතො ඔරිමතිරෙ අට්ඨාසි.”

බ්‍රහ්මකත. න-සමීප ගම. මෙතෙර ගම.

බ්‍රහ්මකත. න - මුල්කොටස, මෑතභාගය. “ගිම්භාන උතුනං පච්ඡිම මාසස්ස ඔරිම භාගෙ යාව හෙමනනස්ස පඨම දිව්‍යතො.”

බ්‍රහ්මකත. න-තමන්ට නියමිත ලග ගම, සමීපයෙහි පිහිටි වරගම.

බ්‍රහ්මකත. න-මෑත පෙදෙස, සමීප ප්‍රදේශය, මෙපෙදෙස.

බ්‍රහ්මකත. නි-ආපසු තැබූ, වැලැක්වූ, පැරදවූ, සිරකල.

බ්‍රහ්මකත. ක්‍රි-(අව + රූඨ d. දි. ආවරණ, ආවරණය කිරීමෙහි + ති) ගනිති, පැමිණෙති.

බ්‍රහ්මකත. ක්‍රි-(අව + රූඨ d. රූ, ආරූභෙ, තැඟීමෙහි + ති) බසිති, පහතට බසිති,

බ්‍රහ්මකත. නි-බැස්ම, බස්තාලද,

බ්‍රහ්මකත. නි-මෑත, ඇතුළත, සුළුභාගය,

බ්‍රහ්මකත. න-ඇතුළු අඩමස, අඩමස නොපිරුණ.

බ්‍රහ්මකත. පු-අනන්‍යපුරය, ඇතොවුර.

බරොපන. න-පහනට නැමීම, පාත්කිරීම, බැසීම.

බරොපිත. ති පහනට නමනලද, පහනට බසිනලද.

බරොපෙති. ක්‍රි-(අව+රූප d. භූ නයනෙ, පැමිණවීමෙහි + නේ + ති) නගයි, බහා තබයි.

බරොපෙතා. පු ක්‍රි-(අව+රූප+නේ+තා) නගා, බහාතබා, “ධනපාලහත්ති හගවතා මෙතෙතන විතෙතන ඵ්‍රට්ඨා කොණ්ඩං බරොපෙතා.”

බරොහති. ක්‍රි-(අව+රූහ d. භූ, රූහනේ, නැගීමෙහි+ති) බසිති, පහනට බසිති.

බරොහන. න-බැසීම, පහනට බැසීම.

බලගහ. ති-වැලකුණු, නැවත්වූ, බාධාකළ

බලබ්‍යන. න-(අව+ලභි+සු = අන) යටට නැමීම, “ඤ්ඤා බලබ්‍යනා නාම හෙට්ඨා ඔනමනා.”

බලබ්‍යති. ක්‍රි-(අව + ලභි. කි. ලාභවේ, නැගීමෙහි+නේ+ති) යටට නමයි, පහනට නමයි, පහනට පනිති.

බලමබ. ති-එල්ලෙන, එල්ලෙන.

බලමබක. පු-(අව+ලමබ+නේ=අක) එල්-ලෙන්නා, එල්ලෙන්නා.

බලමබක. න-ඉදිරිය පසුපසින් එල්ලා හැදීම, එල්ලාගෙන යන බර, එල්ලෙන රැහැණ එල්ලෙන ලණුව.

බලමබකදිප. පු එල්ලෙන පහන, එල්ලෙන ලාම්පුව.

බලමබකහාර න-එල්ලාගෙන යන බර,

බලමබති. ක්‍රි-(අව+ලමබ d. භූ. ලමබනෙ, එල්ලීමෙහි+ති) එල්ලෙයි, එල්ලෙයි.

බලමබනක. පු-අඳිපුව, හාත්පිපුව.

බලමබනෙතා. ම-ක්‍රි-එල්ලමින්, ඉදිරි හා පසුපසින් එල්ලෙනෙක් අදිමින්, “සච්චං කිර තුමෙහ බලමබනෙතා නිවාසෙථ.”

බලාර. පු-මහත්, විශාල.

බලාජික. ති-(උලාර+ඡික) මහත්වූ, විශාලවූ, සිසුම්කොවූ, පහසුවෙන් තේරුම් ගත නොහැකි.

බලාජිකතිමිතන. න-පහන්නිමිතන, අතින නිමිතන.

බලිබති. ක්‍රි-(අව + ලිබ. d. භූ. ලිබනෙ, ලිවීමෙහි+ති) පිරයි, කපා දමයි, හිස බුහා දමයි.

බලිබ්‍යා. පු-ක්‍රි-(අව+ලිබ+ඉ+තා) පිරා, කපා හිස බුහා,

බලිගලල. න-හම්දෙර ගවරවල, මඩකුණු ආදිය ගලාබස්නා දිය ඇල, කුණුවල,

බලියති. ක්‍රි-(අව+ලා d. භූ ආදනෙ, ගැනීමෙහි+ති) ගසයි, ඇලෙයි.

බලින. ති සැගවුණු, යටින් ගලායන, මද, වික.

බලිනවිලින ති යටින් හා දෙපසින් වැටෙන, ඉතිරි වැගිරෙණ.

බලියන. න-සැගවීම, ගලායීම.

බලියති. ක්‍රි-(අව+ලා d. භූ. ආදනෙ, ගැනීමෙහි+ති) නවති, ඇලෙයි.

බලුගහ. ති-කැඩීගිය, කැලිවලට කැඩීගිය, නරක්වීගිය.

බලුගහවිලුගහ. ති-නිබු තතියෙන් වෙනස්වී ගිය.

බලුජ්‍යති. ක්‍රි-(අව+ලුජ d. දි, විනාසෙ, විනාශයෙහි+ති) බිඳීගිය, කැඩීගිය.

බලුබ්‍ය. පු-ක්‍රි-(අව+ලුබ්‍ය+අ) එල්බ, එල්ලී,

බලුමික. පු-පසුරෙන් එතරවන්නා.

බලුමෙපඬා. පු- ක්‍රි-(අව+ලුප+නේ+තා) ගල්වා, ගාගෙන “වෙජ්‍යා නබෙන හෙ-සජ්ඣං බලුමෙපඬා ආමලකංව බාදති.”

බලුමෙපති. ක්‍රි (අව+ලුප d. රූ. අවජ්‍යනෙ, තොසිඳීමෙහි+නේ+ති) කබවයි, අල්වයි.

බලොකන. න-බැලීම, අවලොකනය.

බලොකනක. පු-ජනේලය, වාකවුව.

බලොකෙති. ක්‍රි-(අව+ලුව, භූ. ලොවනෙ, බැලීමෙහි+නේ+ති) බලයි, අවලොකනය කරයි.

බලොති න-එක් ව්‍යාඤාන විශේෂයක්, එනම් ව්‍යාඤාන වර්ග. “බලොතීති එකා ව්‍යාඤාන ජාති.”

ඔවජ. ති-ජවඥාති, ශක්තිය ඥාති.

ඔවච. ති-වසනලද, වලක්වනලද, බාධාකළ,
“අජ්ජගෙන ඔවචො භික්ඛුනීනං භික්ඛුසු.”

ඔවචච ති-වසිතාලද, වාසිජලයෙන් තෙමුණු,
“අතිරෙක වාතුමාසෙ ඔවචිචො.”

ඔවචචි ඉ-දිගමාහුම, කසීන සිටුරේ දිග මාහුම.

ඔවචචික. න-වළලු, අත්පා ඇදියෙහි පළඳින
වළලු, “ඔවචිචික ධාරණෙ පාවිතනියං”
සිසාරීම, භිණ්ණත්වා සිසාරීම, සගුණකිරීම,
තනිපොට සිටුර හා දෙසොට සිටුර එකතු
කිරීම. “ගිලානො පන අනො කාසාවසා
ඔවචිචිකං දසෙසා.” විදීම, විද මැනීම,
“අනුජාතාමි භික්ඛවෙ අගගලං තුසාං
ඔවචිකං.—”

ඔවචිචික. පු-ඉත භිත, “ආටුසො විවරං මෙ
දෙහිති, ඔවචිචිකාය පරාමසි.”

ඔවචඬ. (අව + වසා + ත=ච) ති - තෙත්වූ,
තෙමුණුවූ, “විහාරං ඔවචඬං හොති.”

ඔවදති. ක්‍රි-(අව + වද d හු. වචනෙ, කීමෙහි
+ ති) ඔවදන්දෙසි, අවවාදකරයි.

ඔවදනමූලක. පු ඔවදන්දීම මූල්කොට ඇති.

ඔවදිය. ති - අවවාදකිරීමට යොග්‍ය - සුදුසු,
නුවණටහුරු.

ඔවදියමාන. න අවවාදකරණු ලබන, ඔවදන්
දෙනු ලැබූ.

ඔවදෙයා. ක්‍රි-අව + වද d හු වචනෙ, කීමෙහි
+ ණෙ + ඵව අවවාද කරන්නේය, ‘ඔව-
දෙයානු සාසෙයා.’

ඔවරක පු-කාමරය, ගබඩාව, ලගිනාගෙය,
ආලින්දය නැති ගෙය, “වතේන උෞරං
වෙසෙසා ඔවරකං පටිසිසා නිපජ්ජි.”

ඔවරියාන. න වාලාක්චීම, බාධාකිරීම, තහ-
නම් කිරීම.

ඔවසා. ති වාසිනැති, වියලී, ශුෂ්ක.

ඔවසාක. පු - (අව + වසා + ක) තෙමෙන,
වාස්සට තෙමෙන.

ඔවසාකමණ්ඩප. න-තෙමෙනමඩුව, මෙය
ශාඛා මණ්ඩපය පදරමණ්ඩපයයි කොටස්
දෙකකි

ඔවසාති. ක්‍රි-(අව + වසා d. හු. සෙවනෙ,
තෙමීමෙහි + ති) තෙමෙයි, වාස්සෙන්
තෙමෙයි.

ඔවසාපෙනි. ක්‍රි-(අව + වසා d හු. සෙවනෙ,
තෙමීමෙහි + ණපෙ + ති) තෙමීමකරයි,
නහයි, සිරුර සනහයි, “ආජ්වකා කායං
ඔවසාපෙනති.”

ඔවසාපෙඨ. ක්‍රි-(අව + වසා d. හු. සෙවනෙ
+ ණෙ + ථ) තෙමීම කරමු, සිරුර සනහමු.

ඔවසාපෙනති. ක්‍රි-තෙමීම කරත්, නහත්.

ඔවසාපෙසාඨ. ක්‍රි-තෙමව්, නහව්.

ඔවසාපෙසානති. ක්‍රි - (අව + වසා d. හු.
සෙවනෙ, තෙමීමෙහි + ණෙ + සානති)
තෙමෙන්නාහුය, නහන්නාහුය, සිරුර
සනසන්නාහුය.

ඔවහති. ක්‍රි-(අව + වහ d. හු. පාපුණේ,
පැමිණවීමෙහි + ති) පහතට ගෙනයයි,

ඔවාද. න-(අව + වද + ණ) අවවාදය, අනු-
ශාසනය, මෙහෙණින්ට දෙන අවවාදය,
පළමුව කරණ අවවාදය, “ඔවාද පාති-
මොකං දෙසෙසි.”

ඔවාදක. පු-අවවාද කරන්නා, අනුශාසනා
කරන්නා.

ඔවාදි. පු-අවවාද දෙන්නා, අනුශාසකයා.

ඔවාදිත. ති-අවවාදකළ, අනුශාසනාකළ.

ඔවාදකඛව. පු-අවවාදය ඉවසන, කරණුලබන
අවවාදය පිළිගන්න.

ඔවාදදයක. පු-අවවාද දෙන්නා, අනුශාසනා
කරන්නා.

ඔවාදපටිගහණ උපසම්පද. ඉ-එනම් උප-
සම්පද කමිය. අටවැදූරුම් උපසම්පදවත්
ගෙන් එකක්.

ඔවාදපටිගහණ. පු-(අව + පටි + ගහ + ණවු
=අක) අවවාදදයක, අවවාදදෙන, එබඳු
භික්ෂුව.

ඔවාදපනිකර. පු - අවවාදය පිළිපදින්නා,
බ්‍රහ්මාවවාදය කරන්නා. “සො භික්ඛු සාසන
කරො ඔවාදපනිකරො.”

බ්‍යාජනානිමොක්‍ෂා. න-අවවාද ප්‍රාතිමොක්‍ෂය, දෙවැදූරුම් පාමොක්වලින් එකක්. “බන්ධී පරමං. නපො: නිතිකා - නිබ්බාණං පරමං. වදනති බුද්ධා - අභිවිතොව ආයොගො එතං බුද්ධාන සාසනං” යන මේ ගාථා තුනින් පමණක් උදෙසන පාමොක් බ්‍යාජනානිමොක්‍ෂා නම් වේ.

බ්‍යාජනිකාපද. න-එනම් ශික්‍ෂාපදය, සංඝ සමමුතියක් නොලබා භික්‍ෂුණීන්ට අභිගරු බවයෙන් අවවාදකරණ භික්‍ෂුවට පවති ඇවැතක් වේ යයි පැහැදිලි ශික්‍ෂාපදය.

බ්‍යාජනුසාසනී. ඉ-අවවාදය හා අනුසාසනය බ්‍යාජනවේය. පු-අවවාද දෙන ඇදුරා, පස්-වැදූරුම් ඇදුරන්ගෙන් කෙනෙක්.

බ්‍යාජනසංඛ්‍යාන. න - (අව + උප + සං + කම + යු=අන) අවවාදලැබීම පිණිස පැමිණීම, පොහොය කරණ දිනයේදී සංඝයා වෙතින් භික්‍ෂුණීන් අවවාද ලබාගැනීමට පැමිණීම. “උපොසථ පුච්ඡකඤ්ච බ්‍යාජනසංඛ්‍යානං ව.”

බ්‍යාජනසම්පද. ඉ-බ්‍යාජනපටිගතයන් උපසම්පදාව, අභිවිධ උපසම්පදාවන්ගෙන් එකක්.

බ්‍යාජනික. ක්‍රි-(අව + විධ. d. දි. විධානෙ, විධානයෙහි + ති) විදිසි, ඇනුම්පද කියයි.

බ්‍යාජනන. න-(අව + විධ + ය + යු=අන) ඇණුම් පද කීම, සටා බිණීම.

බ්‍යාජනික. ක්‍රි-(අව + සක. d. සවා. සාමජීයෙ, සමත් බැවිහි + ඊ) පසු බැස්සේය, පැරදී ගියේය.

බ්‍යාජනකතී. ක්‍රි-(අව + සක. d. සවා. සාමජීයෙ, සමත් බැවිහි + ති) පසුබසිති, පරදිති.

බ්‍යාජනික. ක්‍රි-(අව + සද. d. හු. විසරණගතාව සදනෙසු + ති) පිටකරයි, විහිදවයි.

බ්‍යාජන. කි-(අව + සර + න) හෙණහැර දක්වූ, ඉදිරිපත් කළ, ඔප්පු කළ.

බ්‍යාජනෙකතී. ක්‍රි-(අව + සණ්ඨ. d. හු. සමපතනි භුසනෙසු, අලංකාර කිරීමෙහි + නෙ + ති) පිරයි, හිසකේ පිරයි, හිස අලංකාර කරයි.

බ්‍යාජන. න-බෙහෙත්, බේත, ඔසු.

බ්‍යාජන. න-එලපාකානනලතා, ගෙඩි හටගැනීමෙන් මැරෙණ කෙසෙල් ආදී වෘක්‍ෂ.

බ්‍යාජන. ඉ-දහවත් තරුව, ඔසඩි තාරකාව. බ්‍යාජනාරකා. ඉ - අධික ආලෝකය ඇති තාරකාව, “උසන්නා පහා එතාය ධියතීති බ්‍යාජන.”

බ්‍යාජන. පු-සද, වන්දනා, සද.

බ්‍යාජනා. ඉ-බෙහෙත, පිළියම, වෙදනා අඩුකිරීම පිණිස යොදන බෙහෙත.

බ්‍යාජන. කි-දුන්න, දනය කළ, වෙහෙසුන.

බ්‍යාජනි. ක්‍රි-(අව + සප්ප d. හු. ගතියං. යැමෙහි + ති) ආපසු යයි, මගහරියි.

බ්‍යාජන. පු-එළියට පැත්තුව වහල, “අනුජාතාමි භික්‍ෂුවෙ ආශ්‍රිතං පසනං පකුඛං බ්‍යාජනං.”

බ්‍යාජන. න-එකතු වීම, රැස්වීම, සමාගමය.

බ්‍යාජනි. ක්‍රි-(අව + සර d. හු. ගති විනාසා හිංසා සද්දෙසු + ති) (බැලීම පිණිස) යෙයි, බසිති.

බ්‍යාජනස. ක්‍රි-(අව + සර d. හු. ගති විනාසා හිංසා සද්දෙසු + එය) බසින්තේය, “සො ගාමනත. බ්‍යාජනස වෙජ්. පසෙය්.”

බ්‍යාජන. න-ගැලීම, ජලය උතුරා යෑම.

බ්‍යාජනි. ක්‍රි-(අව + සද. හු. සාදනෙ, + නෙ + ති) ගිල්වාදමව, කිදුවව, “ගඛිගාය සොතෙ බ්‍යාජනි.”

බ්‍යාජන. න-කෙළවර, අවසානය, “සමුද්ග්ග ගමනෙ බ්‍යාජනං පසයිතුං න සකකා.”

බ්‍යාජන. න-රැස්වීම, එකතු වීම, සමාගමය.

බ්‍යාජන. පු-රක්‍ෂාසථානය, ආවරණය, මුළුව පිහිට.

බ්‍යාජනා. ඉ-ඇතුළුවීම, පිවිසීම, ඇතුළත් කර ගැනීම. උපසම්පද පෙක්‍ෂකයා කැඳවීම. බ්‍යාජන කමය, එනම් ශික්‍ෂා පදය, “තෙසං යෙව කම්මානං පටිපසංඝාමනා වසෙන බ්‍යාජනා වෙදිතබ්බා.”

බ්‍යාජනික. කි - ඇතුළත් කරගත යුතු ඇතුළත් කටයුතු, එනම් විනය කමය, “සම්මාවතනනාසං බ්‍යාජනිකං පඤ්ඤානතං භොති.”

බ්‍යාජනිසංසු. ක්‍රි - (අව + සර. d. හු. ගතියං යැමෙහි + සු) ඇතුළු කළේය. එල්වූහ.

බ්‍යාජන. කි-ඇතුළු කරණලද, එල්වන ලද.

බසාදියති. ක්‍රි. (අව + සර. d. හු. ගතියං යාමෙ
ති + ර් + ති) බාහාර කරනු ලැබේ. එල්වනු
ලැබේ.

බසාරෙති. ක්‍රි. (අව + සර. d. හු. ගතියං, යාමෙති
+ න් + ති) කියයි. දෙසයි, ඇතුළත් කරයි.
එල්වයි, “තංවෙ සංඝො බසාරෙති.”

බසාසනති. ඉ. එනම් ශික්ෂාපදය, බසාසනක
නම් ශික්ෂාපදය.

බසිඤ්චති. ක්‍රි. (අව + සිංච. d. රු. සෙවනෙ,
ඉසිමෙති + ති) ඉසිති, දිය ඉසිති. “සො භික්ෂු
භික්ෂුණිං කද්දුමොදකෙන බසිඤ්චති.”

බසිඤ්චයා. ක්‍රි. (අව + සිඤ්ච. d. රු. සෙවනෙ
ඉසිමෙති + නේ + එයා) ඉසින්නේය. ජලය
ඉසින්නේය. “සො බසිඤ්චයා ආපනති
දුක්ඛං.”

බසිඤ්චන. න. ඉසිම. දිය ඉසිම.

බසින. ති. ඉසින ලද, දිය ඉසින ලද.

බසිදති. ක්‍රි. (අව + සිද. d. හු. සෙතියෙ + ති)
ගලායයි, කිද්දකි.

බසිදන. න. ගිලීම, කිදීම.

බසිදපන. න. ගිල්වීම, කිදවීම.

බසිදපෙමි. ක්‍රි. (අව + සිද. d. හු. සෙතියෙ +
+ මි) ගිල්වමි, ගලායමි.

බසා. ති. උසස්, උතුම්.

බසාවං. ති. (අව + සථ + ත) අත්හළ, අත්හැර
දැමූ, “බසාවං විරියං භික්ෂුං ආරමා කපෙසි”

බසාගහ. ති. අත්හැර දැමූ, අත්හළ.

බසාජති. ක්‍රි. (අව + සථ. හු. ආලිඛනෙන
වැළඳ ගැනීමෙහි + ති) අත්හරියි, මුද්දහරියි.

බසාජන. න. අත්හැරීම, මුද්ද හැරීම, ඉවත්
කිරීම.

බසානන. න. ගිලීම, අඩුව.

බසාවන. න. ගලායීම, උතුරායීම.

බස. d. හු. වාගෙ, හැරීමෙහි, බහති, හැරයි.

බසන. න. හැරීම, සැරීම.

බසනති. ක්‍රි. (අව + සන. d. හු. හිංසාගතිසු,
හිංසා වෙති, + ති) මල පහකරයි.

බසරණ. න. වැරදීම ගණනය, මග වැරදී
දීම.

බසර. ක්‍රි. (අව + සර. d. හු. හරණේ ගණ
යාමෙති + ති) පහතට ගනුව, “එතං පතනං
බසාර.”

බසරති. ක්‍රි. (අව + සර. d. හු. හරණේ, ගණ
යාමෙති + ති) ගණයයි.

බසරාපෙඤා. පු. ක්‍රි. (අව + හර + නේ + ඤා)
ගෙන්වා ගෙන.

බසාර. පු. අවහරණය, සොරකම් කිරීම,
සොරා ගැන්ම.

බසාරණ. න. ගැනීම, හිසකෙස් කපා දැමීම.

බසාය. පු. ක්‍රි. (අව + හා + ඤා = ය) හැර, අත්
හැර, “සො භික්ෂු පතනං බසාය පක්කාමි.”

බසාරාපෙඤා. පු. ක්‍රි. (අව + හර + නේ + ඤා)
ඉවත් කරවා, අහක්කොට, “කෙස
මස්සං බසාරාපෙඤා පබ්බජි.”

බසාපින. ති. බස්වන ලද, පහතට බස්වන
ලද.

බසාරෙති. ක්‍රි. (අව + හර. d. හු. හරණේ,
ගණ යාමෙති + නේ + ති) ඉවත් කරවයි,
අහක් කරවයි.

බසාරෙතිබ්බ. ති. (අව + හර + නේ + තබ්බ)
ඉවත් කළ යුතු, අහක්කළ යුතු, “උලෙකං
පඨමං බසාරෙතිබ්බං.”

බසාරෙඤා. පු. ක්‍රි. (අව + හර + නේ + ඤා)
ඉවත්කර, අහක්කොට, “කෙස මස්සං
බසාරෙඤා පබ්බජි.”

බහින. ති. බහාතැබූ, තැන්පත් කළ, යොමු
කළ.

බහින පනා පාණි. ති. පාත්‍රයෙහි බහාදූ
අත් ඇති

බහින භාර. න. බහාතැබූ බර ඇති, බහාලූ
කෙලෙස් බර ඇති, “වුසිත වා කත කර-
ණීයො බහිනභාරො.”

බහින ඝොග. න. කන්යොමු කළ, යොමු
කළ කන් ඇතිව, “බහින සොනොව ධම්මං
සොතුං වට්ටති.”

බහිෂයක. පු. ගෙය ආරක්ෂාවට තැබූ
තැනැත්තා, මුරකරුවා,

බහිෂයක. ති. හුදකලාව සිටි, “ආයසමා කාථ
දුසි බහිෂයකො හොති විහාර පාලො.”

බිහිසි. ක්‍රි-(අව + හි. d. ස්වා. ගති වුද්ධි උපතාපෙසු, + ඊ) වෙන් විය, සමූහය කෙරෙන් වෙන් විය. “පාරිලෝයකො හපි එකා ගණමහා බිහිසිති.”

බිහින. ති-(අව + හි + සු = අන) වෙන්වීම, වෙන්වෙණු, “කිසිසු නිං හිනිනි එකිකා බිහිනා.”

බිහිලන. න-(අව + හිල + සු = අන) අධික පිළි කුල් කිරීම, වැඩි වශයෙන් පිළිකුල් කිරීම.

බිහිලින. ති-ගරහනලද, ජනි කුලාදි වශයෙන් විශේෂයෙන් ගරහන ලද.

බ්‍රොහික. පු-මහත්වූ, විශාලවූ, බැරැරුම් වූ, “නව බ්‍රොහිකො ආහාරො.”

බ්‍රොහික. න-මහත්, තේරුම් ගැනීමට පහසු, “හගවතා බ්‍රොහිකෙ නිමිතෙන කසිර මානෙ.”

බ්‍රොහික. අභිග. න-ප්‍රකටවූ අවයව, ඔලාරික අවයව.

බ්‍රොහික. ආරමමණ. න-හයානක අරමුණු මහත් අරමුණු.

කි

කි. අ-කොහේ, කොතැන, කොයිබ.

කිවන. අ-කිසි තැනක, කොතැනක.

කිවි. අ-සමහර තැනක, සමහරවිට.

කිවිහි. අ-කිසි තැනක, කිසිවෙක් කෙරෙහි. “නාහං කිවිහි කසුචි කිඤ්චනතයමි” අ. නි.

කිණ. d. වූ. ශබ්දකිරීමෙහි.

කි. ති-බ්‍රහම, ශරීර, වාත, සුය්‍ය, ගිනි, මයුර, පුරුෂ, භූමි.

කි. න-ජලය, දිය, ප්‍රකටාභිය.

කිං. අ-ජලය, හිස, සැපය.

කිංක. පු-ලෝකුඩුවා යයි ප්‍රසිද්ධ පක්ෂියා.

කිංස. පු වලදන පාත්‍රය, රත්රන්, කහවණු, මසු සතරක්.

කිංස කණ්ඩක. න-ලොභොකවූ, ලෝභයෙන් කළ කවු.

කිංසකුම. න-රත්රන් කියා පිත්තල ආදිය විකිණීමෙන් රැවටීම.

බ්‍රොහික. විතතසඛාර. න-මහත් වූ විතත සංඛාරයන්, වෙදනා හා සංඥාසකකි දෙදෙන.

බ්‍රොහික දොස. පු-මහත්වූ දෝෂයක් ලොකු වරදක්.

බ්‍රොහික. නිමිතන. න-මහත් නිමිති, මහත් නිමිති කිරීම.

බ්‍රොහික - රූප, න-මහත් රූපය ප්‍රකට රූපය, ඔෆදරික රූපය, ඔලාරික රූප නම්:- චක්කු-සොන-සාණ-ජීව්‍යා-කාය- රූප-සද්ද ගකි-රස-පඨවි, ආපො, තෙජො, වායො යන දෙළොස් රූපයයි.

බ්‍රොහික-විරෙචන. න-මහත් විරේකයක්, බර විරේකයක්.

බ්‍රොහික සද්ද. න-මහත් ශබ්දය, ලොකු ශබ්දය.

බ්‍රොහික. අසාස සසාස. පු-මහත්වූ ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයන් ලොකුවට හුස්ම ඉහළට පහළට ගැනීම.

බ්‍රිහලල. න-ගම්දොර ගවරවල, කුණු ආදිය ගලා බස්නා වල.

කංසනි. ක්‍රි-(කසි d. භූ. විද්ධිසතෙ, නැසීමෙහි + ති) වධකරයි, තසයි.

කංසඵල. න-කස්තලිය, ලොභොතලිය.

කංසපඤ්චික. පු-ලෝභ බඩු විකුණන්නා, රන් බඳුන් විකුණන්නා.

කංසපාති. ඉ-රන් බඳුන, රත්රන් තැටිය.

කංසසුර. න-ලෝභවලින් පිරීම.

කංසභාණඩ. න-ලොභොබඩු, රත්රන් බඩු.

කංසභාජන. න-ලෝභ භාජනය, රන් බඳුන.

කංසමය. ති-ලොභයෙන් තැනූ.

කංසමලල. න-රන් තැටිය, ලොභො තැටිය.

කංසලාහ. න-ලෝකබ.

කංසාරති. පු-විෂ්ණු දෙවියා, විෂ්ණු.

කංසුපඛාරණ. න-ලෝභවලින් තැනූ කිරි බඳුන, ලෝභයෙන් තැනූ කිරි බාල්දිය, “ධෙහු සහසානි දුකුල සඤ්ඤාති කංසුප ඛාරණං.”

(8639)

කතන. පු-නෙල්ලි ආදි කල්ක, සුදු අඟවයා, මැණික් වර්ගයක්.

කතනම. පු-ලොකු මුවා.

කතනම(ක). පු-කකුළුවා, කටක රාගිය.

කතනමක නිල. න-මුහුදු බටවරියක්.

කතනමකමගය. න-කකුළු මාගිය.

කතනමකසන්නක. පු-ඉනිම වර්ගයක්, යාත්‍රා වර්ගයක්.

කතනමකරස. න-කකුළුරස, කකුළුවන් ගෙන් නැහැ සුප් වර්ගයක්.

කතනර. පු-කුකුලා, වලිකුකුලා.

කතනරකතා. ඉ-කකීය භාවය, දූව් බව.

කතනරිය. න-රළුකොට කීම, රළුකතාව.

කතනරු. පු-වැල්වර්ගයක්.

කතනස. ති-රුසම, දූව්, කකීය, දරුණු ක්‍රියා කැමැත්තා.

කතනසය. න-දූව් බව, රළු බව.

කතනාරි. ඉ-කැකිරි.

කතනාරිකා. ඉ-කැකිරි, කොමඩු.

කතනාරු. පු-දිව්‍යමල්, ලඩු, පුහුල්, වට්ටක්කා.

කත්කු. පු-තල, අබ, කහ, ලුණු, මැටි ආදි යෙන් තනන මුව ගල්වන සුවඳ ආලේප වර්ගයක්.

කතෙකාමක. පු-කෘමිවර්ගයක්.

කතෙකාල(ක). පු - තතෙකාල ගසින් කළ සුවඳ වර්ගයක්.

කතබ. d. භූ. සිනාසීමෙහි, කතබනි, සිනාසෙයි

කතබල. ති-කකීය, රළු, නොමොලොක්.

කතබලකඩා. ඉ-රළු කපාව, කුර වවනය.

කතබලකමම. න-කකීය කමය, රළු වැඩය.

කතබලතන. න-කකීය භාවය, රළු බව.

කතබලභාව. න-කකීය භාවය, රළු බව.

කතබලිය. න-රළු බව, තද බව.

කත. d. භූ. ලොල්බැවිහි, කතනි, ලොල්වෙයි.

කතම. පු-කියන, කිලල.

කතමදනන. න-කියක් දන.

කතණ්වක. පු - බොහොමා, කටුබෝව්, කටුස්සා.

කකි. d. භූ. යාමෙහි, ලොල්බැවිහි, කතකනි, යෙයි, ලොල්වෙයි.

කකු. පු-මොල්ලිය, මුදුන=සිරය.

කකුම. පු-පරවියා, පාරාපතයා.

කකුමපාද. න-පරවිපාදය, පාරාපතපාදය.

කකුබ. පු-පඤ්චරාජ කකුබහාණි, මොල්ලිය, කුමුක්ගස, කුකුල් කරමල.

කකුබහණි. න-කඩුව, සේසත, නලල්පට, මිරිවැසියගල, වාලම්පිකිය යන රාජකීය භාණි පස.

කකුහ. පු-කරාවිය, විණාඔරුව, විණාවේ කද.

කකුසකු. පු-කකුසද නම් මුදුරජ.

කබ. d. භූ. සිනාසීමෙහි, කබනි=සිනාසෙයි.

කබි. d. භූ. කැමැත්තෙහි, ඉව්‍යාවෙහි, කබනි, කැමැත්තෙහි. “නාහි කබබාම මරණං-නාහි කබබාම ජිවිතං. කාලඤ්ච පටිකබබාම - නිබ්බිසං භතකො යථා.”

කබි. d. භූ. සැකයෙහි, සංසයෙහි, කබනි, සැක කෙරෙයි, - “බුද්ධෙ කබබනි ධම්මෙ කබබනි සබ්බෙ කබබනි සිකංසා කබබනි.”

කබක. පු-ලෝකුඩුවා=කංක.

කබකම. පු - සන්නාහය, යුධයෙහි හඳුනා ඇදුම.

කබකණ. න-අතපලදනාව, වලල්ල.

කබකල. න-ඇටසැකිල්ල, අට්ඨකබකල.

කබිකුට්ඨක. න-පස්වර්ගයක්, රන් රිදී පැහැති පස්වර්ගයක්.

කබබ. d. භූ. සංසයෙහි, ඉව්‍යාවෙහි - කබි බලනු.

කබබනි. ක්‍රි-කබි, කබි බලනු.

කබබන. න-සැකය, සැකකිරීම.

කබබනිය. පු-සැකකටයුතු, සැකයට කරුණු.

කබබවණිද. න-සැකය දුරුකිරීම.

කබබට්ඨනිය ති-සැක කටයුතු, සැක ඉපදී යියුතු.

කබබා. ඉ-සැකය = විවිකිව්‍යාව.

(8692)

කබ්බාධම්ම. න-විනන සංභාවය ගත සැක කිරීම.

කබ්බාච්ඡරණ. න-සැකය දුරුකිරීම, සැකය මැඩපැවැත්වීම.

කබ්බාසමබ්භි. පු - සැක ඇති නැතැත්තා, සැක ඇත්තා.

කබ්බායති. ක්‍රි - d. භූ. කබ්බ සංසය ඉවත්වූ, සැකකිරීමෙහි (කබ්බ + ණය + ති) සැකකරයි.

කබ්බායනා. ඉ-සැක බව, සැක සහිත බව.

කබ්බිතබ්බ. ති-සැක කටයුතු බව=කබ්බනීය.

කබ්බි. පු-සැක ඇත්තා=විවිකිච්ඡා ඇත්තා.

කබ්බු. ඉ-තණ්ඩාත්‍ය, ප්‍රවතුගස.

කබ්බුපිට්ඨ. න-තණ්ඩාත්‍ය පිටි.

කබ්බුහත්ත. න තණ්ඩාල් බත.

කවච. d. වු - දීප්තියෙහි, කවචනි, කවචයනි = බබලයි, දිලිසෙයි.

කවචර. න-කිඵ්වුදෙය, කසල.

කවචි. අ-ප්‍රශ්න-කීම, ඉවත්, ප්‍රකාශ යනාදී යන්න - “කවචි තෙ කුටිකා නත්ති කවචි නත්ති කුලාවකං.”

කවචිකාර. න ලොකු පැලැව් වර්ගයක්.

කවච. පු කිසිල්ල = බාහුමුලය, ජල ප්‍රදේශය. කිස්ස = නදි ගංගා ආදීන්ගේ ඉවුරුවල ඇති වන කිස්ස, ඇතුන්ගේ මැද බඳනා පොරොද්ද. අත්කර, කසපට, මෙවුල්දම.

කවච. පු - කථාවට සුදුසු, කථාවට යොග්‍ය. “කථාසම්පයොගෙන භික්ඛවෙ පුග්ගලො වෙදිතබ්බො යදිවා කවචො යදිවා අකවචො ති” අ. නි.

කවච. ති-කීමට යුතු, කියන්නට වටින.

කවච. න-තණ්ඩි, වගුරු බිම්, දිග තණ කොළ, බව.

කවචනි. ක්‍රි d භූ (කසු + වච් + ති) කරයි.

කවචක. පු-අත්තික්කා - දිමුල් - බෝ ආදි වර්ගයන්ට අයිති ගස් ජාතියක්.

කවචනාර. න-රජුන්ගේ අසම්මානසම්පාදනය, බොහෝදෙනා වැද්ද නොදෙන තැන, ප්‍රමද වනය = රජුන්ගේ අත්‍යවශ්‍යය.

කවචප. පු-කැස්බෑවා, ඉදිබෑවා

කවචපලකබ්බ. න-කැස්බෑ ලක්ෂණ, එය ගුහ නිමිත්තකැයි ශාස්ත්‍රඥයෝ කියති.

කවචපලොම. න-කැස්බෑ ලොම්, (ලොව හවු නොවන දෙයකි).

කවචපිනි. ඉ-කැස්බෑ හා ඉදිබෑවන්ගේ ගැහැනු සතා.

කවචපුට. පු-බඩුපොදි කිසිලිගසාගත යන්නා.

කවචා. ඉ-ඇතුන්ගේ මැද බඳනා පොරොද්ද, මෙබලාදාමය = මෙවුල්දම.

කවචා. ඉ - ආවරණය, ඇතුන්ගේ හිස හා බෙල්ල අලංකාර කිරීම පිණිස යොදන ආවරණයක්, කසපට.

කවචාලොම. න-කිසිල්ලේ වැඩෙන ලෝම.

කවචු. ඉ-විතව්‍යතා නම් කුඹුරෝගය, එනම් එලවර්ගය.

කවචුචුණණ. න-කවචු නම් එල වර්ගයෙන් ලබාගත් කුඩු, මෙය කුඹුරෝගය සුවකිරීමට ප්‍රබල බෙහෙවකි.

කවචුපිලකා. ඉ - සිරුරේ ඇතිවන සිරුම්, බිබිලි.

කව. d. භූ. - බිකිනියෙහි, කවති = බදියි.

කව. d. දි. - බැබලීමෙහි, කවති = බබලයි.

කව. d. වු - ශබ්දයෙහි, කවති = ශබ්දකරයි.

කවචර ජබ්බිකා. ඉ-ගුඬු පවිත්‍ර කරණ සෙවිකාව.

කවචර ජබ්බන. න-කසල ඇඳ දැමීම.

කවචර ජබ්බනක. න-කුණුරොඩු ආදි කසල ඇඳ දමන භාජනයක්.

කවචර ජබ්බනි. ඉ-කසල ඇඳ දැමීමට පාවිච්චි කරණ භාජන විශේෂයක්.

කවචර. දු-කසල, කහල, අපවිත්‍ර දෙය

කච්. d. රු. නැගීමෙහි. කඤ්චනි, තහිසි.

කච්ඡ. d. භූ-හිංසාවෙහි. කච්ඡනි, හිංසා කෙරෙයි, පෙළෙයි.

කච්ඡල. න-අදුන, දැලි, කිඵට.

කච්ඡා පකකමක. න-පුෂ්පරාග මැණික, ලොහිතබ්බය.

කඤ්චන. න-රත්තන්, රත්, සාණි.

කසබ්‍රිනක. ති-රත්තත්, රත්.
 කසබ්‍රිනගික. න-රත් මල්දම.
 කසබ්‍රිනප්ප. න-රත් දුග්ග, රත් ගැ ප්‍රපය.
 කසබ්‍රින පට්ට. න-ගිසෙහි පළඳනා රත්පට.
 කුමාරවරු පළඳනා සුළු ඔවුන්න.
 කසබ්‍රින පට්ටා. ඉ-රත් පිළිමය, රත් රූපය.
 කසබ්‍රින පතන. ත සාමි පාත්‍රය, රත් පාත්‍රය.
 කසබ්‍රින පලලකික. න-රත් පල්ලාක්කිය.
 කසබ්‍රින බිමබ. ත-එනම් පල වගිය.
 කසබ්‍රින බුබුල. ත-රත් බුබුල.
 කසබ්‍රින රූප. ත-රත්රුව, සාමි රූපය.
 කසබ්‍රින ලතා. ඉ-රත්ලිය, රාජකිය තුය්
 භාණ්ඩ වූ බෙරවල අලකාරය පිණිස
 යෙදෙන රත් වැල.
 කසබ්‍රින වණණ. න-රත් පාහැය, සාමි
 වණිය.
 කසබ්‍රින වෙල්ලි. ඉ-ඇළුම් විශේෂයක්, රත්
 බදපටිය.
 කසබ්‍රින සන්නින. ති-රත් පාහැය, සාමි
 බදු.
 කසබ්‍රින සුළු. රත් කුර, ගිසෙහි පළඳනා රත්
 කොණ්ඩ කටුව.
 කසබ්‍රි. අ-කිසි, කිසියම්, යම්කිසි.
 කසබ්‍රික පු-සන්නාහය. සපි සැවය. කවරය.
 කසබ්‍රිකි. පු-රජුන්ට සැට්ට ලත ඇමතියා
 කසබ්‍රික. පු-අසුර වගියක්, අසුර විශේෂයක්.
 කසබ්‍රික(ය). ත-කාචි, කාචි ජලය, කැඳ.
 කසබ්‍රික තෙල. න-කැඳවගිවල ඇති තෙල්
 ගතිය.
 කසබ්‍රික. ඉ-දස හැවිරිදි සත්‍රය, ඔසප් තොවු
 තැනැත්තී, තරුණිය.
 කසබ්‍රික දුන. ත-තරුණියන් විවා කරදීම.
 කට්ඨ. ත-කාමය, වියලි දර, වියලි ලී, දුක.
 දුගිවන.
 කට්ඨ. ති-සානලද, සි සානලද, නරක
 නිෂ්ප්‍රයෝජන.
 කට්ඨක. පු-ත-බට වගියක්, දෙව් වගියක්.

කට්ඨකලිඛර. ත-පතුර, දහවියා, බොල්,
 දහයියා.
 කට්ඨකණ්ඩ. ත-දර කැබැල්ල, පතුර,
 නිෂ්ප්‍රයෝජන දේ.
 කට්ඨකි. පු-තොටිල ගස.
 කට්ඨකි. ඉ-දරවලින් ඇති ගිත්තර, සාමාන්‍යික
 ගිති.
 කට්ඨකි. ති-සාරය නැති, හර නැති (ගස්).
 කට්ඨකු ති-දර පිණිස වූ.
 කට්ඨකුර. ත-පැදුර, කොල ආදියෙන් තැනු
 පැදුර.
 කට්ඨකුල. න-ලියෙන් තැනු යතුර.
 කට්ඨකුල. න-ලියෙන් දෙනු සණ්ඨාව, ගෙඩිය.
 කට්ඨකුමබ න-ලියෙන් තැනු භාජනය.
 කට්ඨපාදකා ඉ-ලී සෙරෙප්පුව.
 කට්ඨපුසුප්. ත-ලිගොඩ, ලී සමුහය.
 කට්ඨපාලක. පු-ලී කපන්නා, ගස් කපන්නා.
 කට්ඨමස්මක. ත-ලී ඇඳ, ලියෙන් තැනු ඇඳ.
 කට්ඨමය. ති-දුවමය, ලියෙන් තැනු.
 කට්ඨමුබ. න-නපුරු කට, සපි ජාතියක්.
 කට්ඨරූප ත-දුව පිළිමය, ලියෙන් තැනු
 රූපය.
 කට්ඨවාහ. න-කරත්තයක් බර දර.
 කට්ඨවාහන ත-දර මිටියක් උඩ නැගී යෑම,
 දඬු මොතර යනුය.
 කට්ඨවිපලාපිත. ත-ගසාගෙන යන දුව,
 පාවෙන ලී.
 කට්ඨහප්පි. පු-දුවමය ඇතා, උදේන රජු
 උපායෙන් ඇල්ලීමට වණ්ඩපඤ්ඤාන රජු
 විසින් සෑදු ඇතා.
 කට්ඨභාරක. පු-දර අදින්නා, දුව ගෙන
 යන්නා.
 කට්ඨභාජිකා. ඉ-දර අදින සත්‍රය.
 කට්ඨසා. න-රතීන් ගෙන්තම් කළ තිතිරි
 හුසින් කළ ඇතිරිය.
 කට්. d. හු-වම් වරණයෙහි, කට්ති=වැසි
 වලකයි.
 කට්. d. හු-යාමෙහි. කට්ති, යෙයි.

(8789)

කට. d. භූ-මැණිමෙහි කටති=මහිසි, මිරිකයි.

කට. න-කළු, කරණ ලද, “සුකට දුකකටානං කමානං එළං විපාකො.”

කට. පු-භක්තිකපෝලය, කලාල, පාදුර, ජය, සත්‍රි නිමිත්ත, කළ දෙය.

කටච්ඡු. පු-භාන්ද, සාන්ද=දබ්බිය.

කටච්ඡුපටිසාචන. න-දඹු තුණක් බැඳ එහි රෙදි කබක් බැඳ කරණ ලද පෙරහන.

කටච්ඡු හික්කා. ඉ-භාදි බත, බත් භාන්ද.

කටටහික. න-උතුල් ඇටය.

කටසර. න-බට ආදි තෘණ වග්ගයක්.

කටිසාටක. න-රෙදි වග්ගයක්.

කටසාරක. න-පාදුර.

කටසි. න-සොහොන, කතන්ත.

කටසි වඩ්ඪන. න-සොහොන් වැඩ කරණ, මැරි සොහොන් කිරීම, සසර මැරි මැරි ඉපදීම, පුනරුත්ථත්තිය කරණ.

කටලලක. පු-රුකබය, රුකබ නැටුම.

කටාහ. පු-කලය, භාජනය, මල්බදන.

කටි. ඉ-උතුල. තුණටිය.

කටිචාලක. න-පිටකොන්දේ කුඩා ඇට.

කටිපදෙස. න-සට්ටම, තට්ටම.

කටිපමාණ. නි-උතුල දක්වා වූ ඇති.

කටිපටියොසානං. න-උතුල අවසන් කොට ඇති පෙදෙස.

කටිපුළුක. නි-ලක්ෂණ උතුල් පෙදෙස ඇති

කටිහාන. පු-ඉහටිය.

කටිහාර. පු-හිණින්=උතුලෙන් ගෙන යන බර.

කටිසංඝි. පු-උතුල් හඳිය, උතුල් සංඝිය.

කටිසමොතිත. නි-උතුලට සවිවු.

කටිසුතන. (ක) න-කටියෙහි බඳනා හුය. ඉණේ බඳනා හුල, ඉණ අබරණ.

කටු. නි-කකිඉවසතු, අකකිවසය.

කටු. පු-කුළුරසය, ඉදල.

කටුක. පු-කුළු රසය.

කටුකාඤ්චුකතා. ඉ-රළ ලෙස සිත හැසිරවීම බව.

කටුකානන. න-නිත්තබව, ඇඹුල් ගතිය.

කටුකපථල. න-සුවදානි පාල වග්ගයකින් සැදු සුවද ද්‍රව්‍යයන්.

කටුකහණ්ඩ. න-කුළුබඩු 1 හිංගු වෙරක, 2 සිංහි වෙරක, 3 මර්ව, 4 පිපථලී යන සතර වග්ගය.

කටුකහාව. න-කෑත කම, මසුරු කම, ලොහ කම.

කටුකරොහිණි. ඉ-කුළුරුණ, කටුකරොහන.

කටුක විපාක. නි-දරුණු විපාක ඇති.

කටුක සාසන. න-තද අනුශාසනය.

කටුකා. ඉ-කටුරොහිණි, කුළුරුණ.

කටුකුදය. නි-වේදනා ගෙන දෙන.

කටුකොදක. න-නිත්ත (බෙහෙත්) පාතය.

කටුරොහිණි. ඉ-කටුකරොහිණි බලන්න.

කටුල. නි-කටුක රස ඇති, 1 ආජමොජ, 2 හිංගු ජරක, 3 ලසුන ආදියයි.

කටුමිකා. ඉ-කෘත්‍රිම, ඇගවීම, පිටතින් ලැබෙන උදව්ව.

කටුමිය. නි අපිරිසිදු, කෑත, අපවිත්‍ර.

කටෙරුකක. න-වැල් වග්ගයක්.

කටෙරුහ. න-මල් ඇති පාලාවි වග්ගයක්.

කඨ. d භූ-වියලීමෙහි, පිසීමෙහි, කඨති=වියලයි, පිසයි.

කඨ. d භූ-දුකින් ජීවත් වීමෙහි, කඨති=දුකසේ ජීවත්වෙයි.

කඨ. නි -(d භූ. කඨපාකො + කැකැරීමෙහි + ති) කැකැරෙයි.

කඨල. න-කැබිලිති, හැලිවලන් ආදිය බිඳී ගිය කැබිලි.

කඨලක. පු-බොරළු, ශර්කර, අශ්මරි, කැට කැබිලිති.

කසි. d. වු-භූ-ශොක කිරීමෙහි. කණ්ඨති. කණ්ඨයනි, ශොක කෙරෙයි, කණ්ඨති, ශොක කරයි.

කසිත. නි-කකිඉවස ලද, උණුකළ.

කසින. න-කසිනවසාන, කසින විවරය, භික්ෂුපෙති මැස්ස, නද, සමර, අවල.

කසින විවර. න-කසින දීම පිණිස ගන්නා වසාන.

කසිනකාර. පු-කසින සිවුරු ඇතිරීම.

කසිනකාරක. පු-විනයානුකූල පරිදි කසින වසාන පරිභෝගකිරීමට පිළිගත් භික්ෂු නම.

කසිනදාය. න-කෙළින් පිළි-කසින විවර

කසින ශාලා. ඉ-කසින සිවුරු මසන කසින මණ්ඩප. න-කසින සිවුරු මසන තැන, නූලින් සිවුර මසන මණ්ඩපය.

කසිනුඛාර. පු-කසින විවරයාගේ ඉදිරීම.

කසිනබහාර. පු-කසින විවර පරිහරණය.

කසින රජ්ජු. න-කසින විවරය පිළියෙල කිරීමට ගන්නා නූල.

කඩ්ඪ. d. හු ඇදීමෙහි, කඩ්ඪනි-ආකඩ්ඪනි, අදිසි.

කඩ්ඪනි. d. හු-කඩ්ඪ + ආකඩ්ඪනෙ (කඩ්ඪ + නි) කඩ්ඪ, අදිසි.

කඩ්ඪන. න-කැසීම, බිදීම.

කඩ්ඪනක. න-ඇදීම, තල්ලුකිරීම.

කඩ්. d. රු. -දළියෙහි, කණ්ඪනි, දළියෙ කෙරෙහි.

කඩ් d වු ජේදනයෙහි, කණ්ඪෙහි, කණ්ඪෙහි, සිදිසි.

කණ්ඪ. න-කටුව, කණ්ඪක.

කණ්ඪක. පු-වෘක්ෂාදීන්ගේ කටු, සතුරා, ගෝනා, රොමහමිය-රොමොද්ගමය.

කණ්ඪක කසා. ඉ-දඬුවම් හා දන් දීමට පාවිච්චි කරණ කටු සහිත කසයක්.

කණ්ඪක ගහණ. න-කටු සහිත වනලාභාබ, කැලය, වනය.

කණ්ඪක ගුමබ. න-කටු සහිත පදුර.

කණ්ඪකලතා. ඉ-කටු සහිත වැල්වර්ගයක්.

කණ්ඪක වට්ට. න-කටු සහිත වන බිම් තීරය.

කණ්ඪකාභාන. න-කටු සහිත බඩ වැටිය, කටු සහිත පෙදෙස.

කණ්ඪකාපවිත. නි-කටුවලින් වැසී ගිය.

කණ්ඪකාපසාය. න-සමහර නිගණ්ඨයන් විසින් අත්තනිලමථානුයෝගය පුරුදුකිරීමට යකඩ ඇණ අතුරණ ලද ඇඳක තිදිම හෝ වාහිවී සිටීමේ පුරුද්ද.

කණ්ඪකාපි. ඉ-කටුවැල්බව.

කණ්ඪකි. පු-කටු ඇති, කටුසහිත.

කණ්ඪකිචල. න-කටුගෙහි, කොස්ගෙහි, එම ගස.

කණ්ඪ. පු-බොටුව, ග්‍රීවය, උගුර, බෙල්ල.

කණ්ඪකුප. න උගුරේ ඇති සිදුර, උගුරු සිදුර.

කණ්ඪකුත. න-ඇටවැල් ආදි ගෙලෙහි පළඳනා අබරණ. ගෙල බඳනා නූල.

කණ්ඪකුසා. ඉ-ග්‍රිවාහරණය, බෙල්ලේ දමන මාලාදිය.

කණ්ඪ ගමන. න-දුනු පහර, ඊතලයක ගමන.

කණ්ඪ විතනක. පු-ශ්‍රෙණි ඊතලය.

කණ්ඪනාලි. ඉ-ඊ කොපුව.

කණ්ඪපහාර. න-ඊතල පාර, ඊතලයෙන් වූ වණය, “එකෙන කණ්ඪපහාරෙන ජෝ මහාකායා පදුලිතා.”

කණ්ඪ වාරණ. නි-පලිහ, ඊතල තවත්වන ආයුධය.

කණ්ඪ. පු-ඊ දඬු, ගොයම් දඬු, සමුහය, කොටස, අවකාශය.

කණ්ඪ. d. හු-සිදීමෙහි, කණ්ඪනි, සිදිසි.

කණ්ඪක. නි-ආරක්ෂා නැති, සොරුන්ගෙන් නොමිදුනු.

කණ්ඪකි. ඉ-නදි විශේෂයක්, කටුසහිත වැටක්.

කණ්ඪරා. ඉ-මහ තහර.

කණ්ඪ. ඉ-කණ්ඪනි රෝගය, කැසීම.

කණ්ඪක. පු-දදය, දදයෙන් වන වෙදනාව.

කණ්ඪනි. ඉ ගාත්‍ර සමීණය කරන්නාවූ එනම් රෝගය, කැසීම.

කණ්ඪසල. න-කුමුදුමල්.

කණ්ඩුපට්ඨෙය්දි. ඉ - දද, තුච්ඡාදිය බදින රෙදි.

කණ්ඩුරා. ඉ-වදුරු මැ.

කණ්ඩුරොගි. පු-දද වෙදනාවෙන් දුක් විදින්නා.

කණ්ඩුයන. න-කැසීම.

කණ්ඩුයා. ඉ-කණ්ඩුනිය, කැසීම.

කණ්ඩුව. d. හු කැසීමෙහි, කණ්ඩුවනි = කසයි.

කණ්ඩුවනි. ක්‍රි-කණ්ඩුව. d. හු. කණ්ඩුවනෙ = කැසීමෙහි + නි. කසයි.

කණ්ඩුවන. න-කැසීම රෝගය, කැසීම.

කණ්ඩුස. න-කසිත විවරය පිළියෙල කිරීමට ගන්නා රෙදිපටියක්.

කණ්ඩොලිකා. ඉ-වැල්වලින් තැනූ කුඩය.

කණ්ණ. d. වු. ශ්‍රවණයෙහි, කණ්ණෙහි, කණ්ණයනි = අසයි.

කණ්ණ. පු-කණ්ණය = කණ, කොණ, කෙලවර.

කණ්ණක. පු-කොණ, කෙලවර.

කණ්ණකින. නි-මලබැඳුනු, කිළුවුවනලද.

කණ්ණභූජක. න-කන් මැලියම්, කණෙහි කලාදුරු.

කණ්ණචාලක. න-කන් සෙලවීම.

කණ්ණවිවර. න-සිවුරු කොණ.

කණ්ණමුල. න-කන් සිළුව.

කණ්ණජිදු. න-කන් සිදුර.

කණ්ණවජිහන. නි කපනලද කන් ඇති.

කණ්ණවෙජද. න-කන් සිදීම.

කණ්ණජප්පක. පු - කණට කොදුරන්නා, රහස් කියන්නා.

කණ්ණජප්පන. න-කණින් ශබ්ද නොඇසෙ-
නහේ මනත්‍රපිරවීම, කණට කොදුරා කීම.

කණ්ණජලකා. ඉ-කන්වැයා = එනම් පණුවා.

කණ්ණතෙල. න-කණෙහි තෙල් ගැල්වීම.

කණ්ණධාර. පු-තැවියා, නාවිකයා.

කණ්ණනාස. න-කණ හා නැහැය.

කණ්ණපතන. න-කන් පෙත්ත.

කණ්ණපිට්ඨි. න-කන් උඩ කොටස.

කණ්ණසුර. පු කණ්ණාභරණය, කණපලදනාව.

කණ්ණබිල. න-කන් සිදුර, කන් කුහරය.

කණ්ණනෙයි. න-බෙර විශේෂයක්.

කණ්ණමල න-කණෙහි ඇති කලාදුරු, කන් මැලියම්.

කණ්ණමලහරණි. ඉ-කණ සුඛකරණ කන් හැන්ද.

කණ්ණමාලා. ඉ-තලල අලඛකාර කරණ මල් මාලයක්.

කණ්ණමුණඩ. පු-එනම් විල.

කණ්ණමුල. න-කණෙහි මුල.

කණ්ණරොහ. න-කන් රෝගය.

කණ්ණවල්ලි. ඉ-කන් පෙත්ත.

කණ්ණවිජකන. න-කන් විදීම.

කණ්ණවිභූසන. න-කණ්ණාභරණය.

කණ්ණවෙසන. න-කුණබලාභරණ = කො-
ඩොල.

කණ්ණවෙඩ. න-කුඩා දරුවන්ගේ කන් විදීමේ මඩහලය.

කණ්ණසකබලි. ඉ-කණෙහි විවර මාහිය.

කණ්ණසංඛලි. ඉ-කණෙහි යොදන පුංචි දම්-
වැලක් සහිත ආභරණ විශේෂයක්.

කණ්ණසංඛොච්ඡික. න-කණ සේදීම.

කණ්ණසුඛ. නි-කණට ප්‍රිය, කණට සැප දෙන.

කණ්ණසුතන. න-කණෙන් පහන වැටෙන කම්බියක් වැනි ආභරණ විශේෂයක්.

කණ්ණසුතනක. න-කණෙහි යොදන අඛරණ විශේෂයක්.

කණ්ණසුල. න-කන් කැක්කුම, කණෙහි යමකින් විදිනා වැනි වේදනාවක්.

කණ්ණසොන. න-කණේ ජ්‍යෙය, කණෙහි ඇසීම ඇති කරවන පෙදෙස.

කණ්ණාලඛකාර. න-කණෙහි පලදින ආභ-
රණයක්.

කණ්ණායන. න-කන් පෙත්තෙහි දමන මුතු වර්ගයක්.

කණ්ණිකා. ඉ-පිපුම් කෙමය. කැණීමබල. කණ්ණාභරණය.

කණිෂ්ඨා බදා. ති-කැණිමඩලෙහි බැදුනු.
 කණිෂ්ඨා මණඩල. න-වහලේ එක්
 කොටසක්, වහලේ මුදුන් කොටස.
 කණිෂ්ඨා රැකක. න-වහලේ මුදුනට සවි
 කරණ දෑව දණකක්.
 කණිෂ්ඨා ලකඩණ. න-කණේ පැලඳි ආභ-
 රණයන්ගේ ලකුණු බලා කියන අනාගත
 වාක්‍යයක් - ශාස්ත්‍රයක්, ගෙහි කැණිමඩල
 බලා කියන ශාස්ත්‍රයක්.
 කණ. පු-කළු පැහැය. විෂ්ණු. වසවර්ථි
 මාරයා. පාපය. මිරිස්.
 කණක අතිකණ. න-ඉතා කළු, තද කළු.
 කණකකමම. න-අකුසල කමය.
 කණකතුණක. පු-කළුතුඩ ඇත්තා. කළුතුඩු
 වදුරා.
 කණකපකඩ. පු-කෘෂ්ණ පක්‍ෂය = කළුවර
 පක්‍ෂය.
 කණකපවිසද. ඉ-පවිටු ප්‍රතිපදාව, අකුසල
 ප්‍රතිපදාව.
 කණකපාකළු. පු-කරඹු.
 කණකපිතක. පු-කළු රත්වත් පැහැය.
 කණකවණ්ඩා. ඉ-පළොල්.
 කණකළා. ඉ-බෝලිද්ද.
 කණකහෙදි. පු. ඉ-කුළුරැණ.
 කණකවතනිනි. පු-හිත්ත.
 කණකලා. ඉ-හුණිද = මලිද.
 කණ. d චු-ඇස නොදැල්වීමෙහි කාණෙනි,
 කාණයනි. ඇස නොදැල්වයි, අක්ෂිනිමිලනය
 නොකරයි.
 කණ. d හු-ශබ්ද කිරීමෙහි, කණනි, ශබ්ද
 කරයි.
 කණ. පු-ධාන්‍යකුඩු, සියුම් දෙය. සවල්පය.
 කණස. පු-ආයුධ විශේෂයක් = හිඳිවැල.
 කණවිරුවෙරා. පු-වදමල්, අපරාධකරුවන්
 වධක ස්ථානයට ගෙන යන විට කරේ
 පැලඳීමට යොදන මල්මාල සඳහා රතු මල්.
 කණා. ඉ-වහපුල්.
 කණාපක. න-නිවුඩුහාලේ බත, කුඩුහාලේ
 බත. “කණාපකං දියති බිලබන දුතියං.”

කණික. න-තලකැලල. ශරීරාවයවෑන්ති
 ඇතිවන තල ඇට වැනි ලප.
 කණිකාර. පු-කිණිකිරි ගස.
 කණේක. න-යුධ නොපිය.
 කණේරු. පු-ඇතා, ඇතිත්ත, ඉ.
 කණේරුකා. ඉ-ඇතිත්ත.
 කතනබබ. ති-කටයුතු, සිදුකටයුතු.
 කතනර. d චු-සිවිලබාවිනි, කතනරෙහි,
 කතනරයනි, සිහිල් කෙරෙහි, බුරුල්
 කෙරෙහි.
 කතනර. න-සැරයවිය, සැරමවිය.
 කතනරයට්ඨි. ඉ-සැරයවි, හැරමවිය.
 කතනර සුප්ප. පු-පරණ කුල්ල, දිරා කුල්ල.
 කතනරි. ඉ-කතුර, ලොකු කතුර.
 කතනරිකා. ඉ-කතුර, පිහිය.
 කතනික. පු-ඉල්මාසය, හිල්මාසය.
 කතනිකා. ඉ-කැති නැකත.
 කන්තු. පු-කතී=කරත්තා.
 කන්. අ-කොතැන්හි, කොසිබ, කොහේ.
 කන්. d හු-ගුණකීමෙහි, කන්හි, ගුණකියයි.
 කන්වි. අ-කිසිතැනක, කිසි ස්ථානයෙක්හි.
 කන්හි. ක්‍රි-(කන් + හි) ගුණ කියයි.
 කන්හා. ඉ-වණිතාව, ගුණ කළුපය.
 කන්දුකිකා. ඉ-කස්තුරි, මෘගමද.
 කත. ති-කළු, කරණ ලද.
 කතක. පු-ඉහිනිගස, බලල් ලුණු, සියුම්
 කෙමියක් හේ කළු බිස්ස.
 කතක. ති-කරණයෙන් නිවෘත්ත දෙය.
 කතකමම. න-පෙර ජාතීන්හි කළු කමය,
 කතකමම. ති-පුරාදුකළු, දක්ෂ, නිපුණ.
 කතකරණි. පු-කළු කටයුතු ඇත්තා.
 කතකිවව. පු-කළු කටයුතු ඇති, ඉවරකරණ
 ලද කටයුතු ඇත්තා.
 කතකුණු. පු-කෘතඥ, කළු උපකාර දන්.
 කතූකතන. ති-තරකට කළු.

කතන. පු-යමයා, මරණය.
 කතන. න-තරක ක්‍රියා, තරක කිරීම.
 කතප්ප. ති-පිටිවලින් කළ (ආහාර ආදිය)
 කතපුබ්බ. ති-පෙර කරණලද.
 කතඵන. ති-උස් කළ පෙතය ඇති.
 කතචුද්ධි. ති-පුරුදුකළ සිතක් ඇති, දක්ෂ.
 කතභාව. ත-සිද්ධිම, කළබව.
 කතම. ති-කවර, මොන, කතර.
 කතමනන. ත-කළ ප්‍රමාණය.
 කතමලලක. පු-කළ බදුන් ඇති, කළ මලලව
 පුඬු ඇති.
 කතමාල. පු-කෘතමාල = ඇසල.
 කතයාගග. ති-යොග්‍ය කළ, පුරුදු කළ,
 පුහුණු කළ.
 කතර. පු-කවර, මොන, කතම.
 කතරූප. ති-සව්භාවයෙන් කළ, විගසින් කළ
 කතවෙදි. පු-කළ උපකාර ප්‍රකට කොට
 දන්නා.
 කතවෙදිනා. ඉ-කෘතවෙදි භාවය, කළ උප-
 කාර දන්නා බව.
 කතසංකෙත. ති-කළ සලකුණ, ගිවිසුම් ඇති
 කළ.
 කතසංඝගග. ති-පුරුදු, කලක් ඇසුරු කළ.
 කතසකකාර. ඉ-ගොරව කළ.
 කතසිකකා. ඉ-භාදුරු ශිල්පය.
 කතහස්ස. ති-පුරුදු - දුනු ශිල්පයෙහි පුහුණු
 කළ අත් ඇති, දක්ෂ, නිපුණ.
 කතහස්සික. පු-කළ ඇතා, සෙල්ලම් සදහා
 සාදා ගත් ඇතා.
 කතාවි. පු-සෝවාන් ආදී සතර මගින් කළ
 කටපුතු ඇත්තා. කරණලද සව්භාව ඇත්තා.
 කති. අ-කියද? කොපමණද.
 කති. d. චු-සිද්ධිමෙහි, කතෙතති, විකතනයති,
 සිද්ධි.
 කති. d. රු. නුල් කැටීමෙහි, කතතති, නුල්
 කටිසි.
 කතිකා. ඉ-කතිකාව, ව්‍යවස්ථාව, පණත.

කතිකා සංඛාන. ත-ගිවිසුමකට ඇතුල්වීම.
 කතිපය. ති-කිපය=කෙපමණ=කොපමණ.
 කතිපාහ. ත-(කතිප + ආහ) කිපදවසක්,
 දින කිපයක්.
 කතිම. ති-කවර, කිනම්
 කතිවයස. අ-වස් කියද, වයස කියද?
 කතිවිධ. ති-කතිප්‍රකාර, කී ආකාර
 කස්ස. අ-කොතිද?
 කස්සති. ක්‍රි. d. (භූ. කස්ස-කස්සනෙ, කීමෙහි +
 ති) කියයි, පුටිවිම් දෙබයි.
 කස්සිත. අ-කවර ස්වභාවයක්ද?
 කස්සවාස. ති-නිවස කොතිද?
 කස්සවාසික. ති-ඉන්තේ කොතිද?
 කස්සු. පු-සිවලා, හිවලා.
 කථා. ඉ-කථාව, කථාකිරීම, කථා වස්තුව,
 ප්‍රබන්ධ කථාව.
 කථාන. ත - ඒනම් සංඛ්‍යාව, පද්ම සියක්
 ලක්ෂය, පද්ම බලනු.
 කපි. d. භූ. කුටිල භාවයෙහි, කස්සති, වස්ව
 යෙයි.
 කපික. පු-කියන්නා, කථා කරන්නා,
 කපිකයා.
 කපිත. ති-කියන ලද, දෙසන ලද.
 කපිතා. ඉ-තෙපුල.
 කප්පති. ක්‍රි-(කප-කප්පනෙ, කීමෙහි + ණෙ +
 ති) කියයි, බෙනෙයි.
 කප්පාස්ස. ත-තෙජස් රහිත කථාව.
 කද්ද. d. භූ. නිජදින ශබ්දයෙහි, කද්දති, කත
 ශබ්ද කෙරෙයි.
 කද්දම. පු-මබ, පබ්බය.
 කද. d. භූ. ආමන්ත්‍රණයෙහි, භාමිමෙහි,
 කද්දති, ආමන්ත්‍රණය කරයි, හබයි.
 කදම්බ. පු-කොළොම්මස, රාශිය.
 කදම්බක. පු-අඹගස, සමුභය.
 කදර. පු-හෙළ කිතිරියගස.
 කදර. ති-අසරණ, දුකකිත.
 කදිමය. පු-තද මසුරා.

කදලිමිශ. පු-කදලිමාගයා=කෙසෙල් මුවා.

කදල. පු-කෙසෙල් ගස.

කදලිකඩකි. න-කෙසෙල් ගසේ කද, නිසරු දෙයට උපමාකරණ ද්‍රව්‍යයක්.

කදලිමිශ පවර පව්වකරණ. න - කෙසෙල් මුව නම් මාගයන්ගේ සමින් කළ උතුම් පසතුරුණු.

කදලිතරු. න-කෙසෙල් ගස.

කදලි. ඉ-ධර්මය, කෙසෙල් ගස, කදලි මාගයා.

කද. අ-කවරද, කවරකාලයක යනාදියෙහි.

කද උපපනතික. ති-සමහරවිට ඇතිවන.

කදුමි. අ-කිසිම කලෙක, අනියත කාලාපියෙහි.

කදි. d. රු-ලාසිගමනෙහි, අසිසු ගමනෙහි, කදුනි, ලාසිවෙයි.

කදි. d. රු-හැඩිමෙහි, ආමනුණයෙහි, කදු-ති, අඬයි, කැඳවයි.

කනන. පු-සාම්පුරාමයා, වලලහයා, මනෝ-හර, මනවඛන.

කනනති. ත්‍රි-(කනන + ති) නුල් කවියි.

කනනති. ත්‍රි-d. හු. කනන-කන්තනෙ, කැපි මෙහි-කනන + ති, කපයි, සිදියි.

කනනන. න-කැපීම, සිදීම.

කනනා. ඉ-ප්‍රියාව, ප්‍රිය භාය්‍යාව.

කනනාර. න-ආරණ්‍යය, දුර්වමය, නිරුද්ධ, වොර, වාල, දුර්වික්‍ෂ යන කාන්තාර සතර.

කනනාරඬාන. න-කතර මග, දුර්වමය, කාන්තාර මායීය.

කනනාර පමිපනන. ති-කතර මගට පිළිපත් තැනැත්තා, වනයෙහි වසන තැනැත්තා.

කනනර මගග. පු-සෑමට අමාරු මග, කාන්තාර මායීය.

කනනාර මුඛ. න-කාන්තාරයට ඇතුල්වන දොරටුව, කාන්තාර මුඛය.

කනනාදිය. ති-කාන්තාරයෙහි ජීවත්වන, වන සංචාරක උපදේශකයා, යක්‍ෂයනට ව්‍යවහාර කරණ නාමයක්.

කනනි. ඉ-රූපිය, රක්මය.

කනනික. න-කරකැපීම, නුල් කැපීම.

කනනික. පු-කැමතිවත්තා, කාන්ති ඇත්තා.

කනනිකා. ඉ-කිදි = රසකිද.

කනනිත. ති-කපතලද, සිදිත ලද.

කකු. d හු-ආමනුණයෙහි, හැඩිමෙහි.

කකුනි. ඉ-අමතයි හඬයි.

කකුනි. ත්‍රි-(d. හු. කකු-රොදනො, හැඩිමෙහි + ති) හඬයි.

කකු. පු-අල, හිගුරල බතල ආදී අල.

කකුන. න-රොදනය, හැඩිම.

කකුපස. පු-අතභිගයා, කාමයා = කකුපියා.

කකුර. පු. න-හුම් පථිතාදීන්ගේ විවර, කදු රැලි.

කකු. d වු-නිතර හැඩිමෙහි, කකුනි, කකු යනි, නිතර හඬයි.

කකුරාල. පු-තෙලාසිවුගත.

කකුල. පු-කිඛාරම් ගස.

කකුත. ත්‍රි-හඬතලද, හැඩිම, දක්වතලද.

කකුක. පු-පන්දුව.

කකුරා. ඉ-ශ්‍රීවය, ගෙල.

කකුල. පු-මානෙල් මල්.

කන. d. හු - බැබලීමෙහි, යාමෙහි, කැමති වීමෙහි, කනති බබලයි, යෙයි, කැමතිවෙයි.

කනකගග. න-රත්මුදුත.

කනකනිමි. න-රත්පාහැති ලක්‍ෂණ සිරුරු පාහැය.

කනකනව. ති-රත් පාහැති සමක් ඇති.

කනකපනා. ඉ-සංඝේමය ආලෝකය.

කනකමිමාන. න-රත් විමන.

කනකසිඛර. ඉ-සංඝේමය කදු මුදුන.

කනකරාජ. පු-සංඝේමය කදු මුදුන්හි රජු, හිමාලය පථිතය.

කනක. න-රත්රත්.

කනනි. ත්‍රි-(කන + ති), බබලයි.

කනිට්ඨ. ති-අති සවලාදෙය, ඉතා තරුණයා බාල සහෝදරයා, කනිට්ඨක-බාල සහෝදරයා.

කනිට්ඨක න-දියුණුවෙන් අඩු තත්ත්වය.
 කනිට්ඨඵල. න සුඵ ඵලය.
 කනිට්ඨභවන. න-උසස් දෙවියන්ගේ විමානය
 කනිට්ඨා. ඉ-සුලභිල්ල, සුලභිල්ල.
 කනිට්ඨි. ඉ-බාල සොහොවුරිය.
 කනිය. ති-අතිසවලය, කනිට්ඨ බලනු.
 කනිනික. ඉ-ඇස් ඉංගිරියාව, ටිහිනිය.
 කප d. වු විතකීණයෙහි, සිදිමෙහි, කපෙයති
 කපයති. විතකීයයි, සිදුයි.
 කප d. වු විධානයෙහි කපෙයති, කපයති,
 විධානයකරයි.
 කප d. භු-සමඵභාවයෙහි. කපයති, පොහො
 සත් වෙයි.
 කප. ති-කාල, කාතාදියුග, ලෙග, පණත්,
 පරමාසුම, සද්දාමි, ශ්‍රමණව්‍යවහාර කප්
 බිත්ද නැබිම, සමන්තභාවය, අන්‍යාකලා,
 අසංඛ්‍යාකලා, මහාකලා, ලෙගමානු, විකලා,
 විතකී, විධාන, අභිසංදානාමි යන මෙහි.
 කපක. පු-කපුවා, කරණවෑමියා, ඇමිබාවයා.
 කපකොලාහල. පු-කලාවිතාසයට පෙරවුට
 දෙවි මිනිසුන් අතර පවත්නා කොලාහලය.
 කපගති. ඉ-කලාපනයේ ගින්න.
 කපට්ඨ පු-කාලය ඉක්මවූ කෙනෙක්,
 රහතුන් වහන්සේ.
 කපට. න-පරණ රෙදි, ඉරුණු ඇඳුම, කුණු.
 කපටි. ක්‍රි (d. භු. කප - සමඵභාවෙ, සමඵ
 භාවයෙහි + ති) පොහොසත් වෙයි.
 කපන. න-කැපීම, විතකී. ඉ-අභ්‍යාදිත්
 සැදීම.
 කපර. පු-කබල, වැලමිට, හිස්කබල.
 කපරුක. පු-කලාවාක්‍ෂය=කපරුක, දිබ
 රුක බලනු.
 කපලතා. ඉ-කපරුක වැනි වැලක්.
 කපහලාහල. d-කල්පාන්තයෙහි වන මහා
 හඬ.
 කපාසුක. පු-ආයුස් කල්පයට වඩා ජීවිතය
 ගතකල කෙනෙක්.
 කපාස. පු-කපුගස.
 කපාසික. න-කපුපිලි = කපු නූලින්කළ දේ.

කපාසි. ඉ-කපු.
 කපික. ති-කැප ඇති, පරිභොගයට සුදුසු.
 කපිත. පු-සරසතලද, සකස්කළ, සැරසු
 ඇතා.
 කපිය. පු-කැප ඇති, සුදුසු.
 කපියකාරක. පු-කැපකරුවා.
 කපියහණ්ඩ. න-කැප බඩු, පරිභොගයට
 සුදුසු බඩු.
 කප්පුට්ඨාන. න කල්පාන්තයට අයත්වීම.
 කප්පුර. පු හ-කපුරු.
 කපෙයති. ක්‍රි-(d භු කප කපයණ, විතකී
 කිරීමෙහි-කප + ණ + ති) විතකී කරවයි.
 කප d. භු - කරුණුවෙහි, කපති, කරුණු
 කෙරෙයි.
 කප d. වු. - වලනයෙහි, කපෙති, කපයති,
 සැලෙයි.
 කප. තු-වැසීමෙහි, ඇදීමෙහි.
 කපට. පු. න-කපටියා=කෙරාටිකයා.
 කපණ. ති - කපණ, දිලිසු, තදමසුරා, දුහියා,
 කපණ්ඨිවිත. න - දිලිසු ජීවිතය, දුප්පත්
 ජීවිතය.
 කපණභික. පු-සිහන්තා, මගියා.
 කපණභාව. න-දිලිසුභාවය, දුප්පත් බව.
 කපණමනුස්ස. පු-දිලිසු තැතැත්තා, දුප්පත්
 මිනිසා.
 කපණලදාක. පු දුකින් ලැබූ තැතැත්තා.
 කපණවිසිබා. ඉ-මුඩුක්කු, දිලිත්දත් වසන
 විදිය.
 කපණවුනති. න-දිලිසු ජීවිතයක් ගෙනයාම.
 කපණිකා. ඉ-අසරණ සත්‍රිය.
 කපණිපි. ඉ-දුප්පත්-අසරණ සත්‍රිය.
 කපද්දි පු-ඊඤ්ජයා, උමාපති..
 කපල(ක) න-කබල, කපාල, - කපල්ලපුව,
 කබලුපු, කබලුකැවුම්.
 කපලතනි. ඉ-මැටියෙන් කළ භාජනයක්.
 කපා. ඉ-රාත්‍රිය.
 කපාට. පු. න-දොරබාව.

කපාල. න-නිස්කබල, කළ, ලබු ආදීන්ගේ කබල්.

කපාලක. පු-කුඩා භාජනයක්, පාත්‍රය.

කපාලමණ්ඩ. න-කාබ්ලිති කාල්ල.

කපාලසර. පු - කබලක් අතේ ඇත්තා; ජ්‍යෙෂ්ඨ, (ජ්‍යෙෂ්ඨ අත මිනී නිස්කබලක් ඇත.)

කපාලහත්‍ය. ති - කබලක් ගත් අත් ඇති, පාත්‍රයක් ගත් අත් ඇති.

කපාලාහන. ති-පාත්‍රයෙන් ගෙණ ආ, (බත.)

කපි d වු. -යාමෙහි, කපෙහි, කපයහි, යෙහි

කපි d වු - බැබ්ලිමෙහි, කමෙපහි, කමපයහි, බබ්ලයි.

කපි. d. රු. මදක් සෙලවීමෙහි. කමපහි, සෙලවෙයි.

කපි. පු-වදුරා, රිලවා.

කපිකවිජු. පු-වදුරු මැ, කසබ්ලියා.

කපිවිහන. ති-අසරි, විකෙන් වික වෙනස්වන, වදුරු සිතක් ඇති.

කපිසුල. පු-වලිකුකුළු වර්ගයක්.

කපිසු } පු-හිවුලු, දිවුල්ගස.
කපිසුක }
කපිසුන }

කපිමිබ. ත-වදුරු තිත්ද.

කපිල. පු-නිල් රත්වත් පාභය, නිඹුලා.

කපිලමිඤ්ඤ. ත-නිඹුල්වත්පුරය.

කපිලා. ඉ-ඇවිවේරිය, හරේණුරුක, සුවද වර්ගයක්, වරාගස, අසු(හු) ගස.

කපිවල්ලි. ඉ-ඇත් වගපුල්.

කපිසිස. පු-අගුලුකනුව.

කපිහන. න-තෙලැසවුගස.

කපු d. හු. - පොහොසත් බැවිහි, කපහි, සමච්චෙයි=හැකිවෙයි.

කපු - d. හු. හිංසාවෙහි, කපහි, හිංසා කෙරෙයි.

කපොණි-ඉ. වැලමිට.

කපොත. පු-පරවියා=පසි විශේෂයක්.

කපොත පාද. ති-පරෙවි පාද වැනි.

කපොත පාලිකා. ඉ - කොබෝ ගෙහි වළල්ල.

කපොල. පු කපොලය, කම්මුල.

කබ්බ. d. හු. යාමෙහි, දපයෙහි, කබ්බහි, යෙහි, ආබ්මබර වෙයි.

කබ්බ. d. හු. සතුන්ගෙහි, වණ්ගෙහි, කබ්බහි, පසසයි, පාට කරයි.

කබ්බ. න-කාව්‍යය.

කබර න කබරයයි ප්‍රසිද්ධ තිත්, පැල්ලම්, ලප, පොහොර. “කබර ගොරුපංචිය”

කබරගොරුප. න-කබර එලදෙනගේ රූපය.

කබරමණි. පු-මැසිරිගල.

කබල. පු-ආලොපය=බත්පිඩ.

කබලිංකාරාභාර. පු-කබලිකාත ආභාරය. පිඩුකොට වළඳන ආභාරය, දිවි පැවැත්මට හේතුවන සියලුම ආභාර වර්ග මීට ඇතුළත් වේ.

කබලිකාර. පු-බත් පිඩු කිරීම, බත් ගුලි කිරීම.

කමප d. හු. කමපාවීමෙහි, කමපහි, කමපා වෙයි.

කමපක. පු-කමපාකරන්නා, සොලවන්නා.

කමපහි. ක්‍රි-(කමප + හි) කමපාවෙයි, සැලෙයි.

කමපන. ති සැලීම, කමපාවීම.

කමපිත. ති-සැලෙන ලද.

කමෙපහි. ක්‍රි-(කමප + ණෙ + හි) කමපාකරයි.

කමබ. d. හු. සංවරණයෙහි, කමබහි, සංවරණය කෙරෙයි.

කමබල. පු. ත රොමයෙන් නැනු පලස.

කමබල. පු-මොරුපාදයෙහි නාග වර්ගයක්.

කමබල කුටාභාර. න-කම්බිලි රෙදිවලින් කරණ කුළුගෙය=සිව්ගෙය.

කමබලිය. න-ලෝමවලින් නැනු පොරෝනාව.

කමු. පු-රත්රත්, සක්, වළලු.

කමු ගිව්‍ය. ඉ-රත් මිහිබුබරයක් සමාන වූ හෝ තුන්ති(ඉ)රකින් උපලක්ෂිත ක්‍රීඩය.

කමුර. පු-කමුරු වණිය.

කමුට්ඨකරක. පු-අත් ඔරලෝසුව, වලල්ල

කමඩුය. න-රත්ත, රත්මය අබරණ.
කමඩොප. පු-එනම් රට, එනම් ජනපදය.
කමඩොපක. පු-කමබෝජයෙහි උපන්,
අභවතරයා.

කමම. න-කමය, ක්‍රියාව, සිතිවිල්ල-යම්
ක්‍රියාවක් කිරීමට සිතීම

කමමක. පු-කමය ඇති, කමය සහිත

කමමකකය. පු-කමික්කය, කමික්කය වීම

කමමකර. පු-කමකරුවා, කමින්න කාරකයා,
බලමෙහෙකරන්නා

කමමකරණ. න-කටයුතු කරණ, කමය
කරණ.

කමමකාරක. පු-කමකරන්නා, කටයුතු
කරන්නා, බලමෙහෙවරාදිය කරන්නා,
භවකාරකාගත කමකාරකය, කම විභව.

කමමකැකැ. න-කමණය, කමයට සුදුසු,
ක්‍රියාවට යොග්‍ය.

කමමකැකැනා. ඉ-කමයට සුදුසු බව.

කමමකැකැ, ඉ-වැටුප්.

කමමනා. ක්‍රි-කමින්නය, කටයුතු, කමය.

කමමනාතික. පු-කටයුත්තෙහි යෙදුන
තැනැත්තා, කලමනාකරු.

කමමනිය. ක්‍රි-කමිණය, කමයට සුදුසු,
කමමකැකැ.

කමමපනන. ක්‍රි-කමිප්පාන, කමය පිණිස
පැමිණි.

කමමරන. ක්‍රි-ක්‍රියාවෙහි ඇලුනු, කටයුත්තෙහි
යෙදුනු.

කමමලකකණ. ක්‍රි-කමිසවහාව, කමිලකකණය.

කමමවිපාක. පු-කමයට ලැබෙන පලය,
කමිතිසංගය, කමියෙන් ලැබිය යුතු
ප්‍රයෝජනය.

කමමසිල. න-කමසවහාව.

කමමාධිපතියක. පු-කමාධිපතියකයා, කට-
යුත්තේ ප්‍රධානියා.

කමමාධිපතියය. පු-කමය අධිපතිකොට
ඇත්තා, කමය ප්‍රධාන කොට පවත්නා.

කමමාර. පු-කමුරා, නවමිදන්නා.

කමමාරගහගරි. ඉ-කමුරාගේ, මයිතහම
කමමාරගහගඩ. න-කමුරා බඩු, කමුරාගේ
අඩුවැසිය

කමමාරහ. පු-කමාභි, කමයට සුදුසු ක්‍රියාවට
යොග්‍ය

කමමාරාම. පු-කමියෙහි ඇලුනු

කමමාරාදාන. න-කමුරා උදුන

කමමාස. පු-කමුරුවන් පැහැය, කාලල

කමමි. න-කිරීම, ඉටුකිරීම, පුහුණුවීම

කමමික. පු-කාරකයා, වැඩෙහි යෙදුනු

කමය. න-කැමැත්ත, කරණ, කැමැත්ත,

කමයනා. ඉ-කරණ කැමති බව, කරනු රිසි
බව.

කම. පු-ක්‍රමය, පිළිවෙල, අනුක්‍රමය.

කමණකුල. පු-න-කෙණිය, කොතලය.

කමනි. ක්‍රි-(කමු+නි) යෙහි, පාද වික්‍ෂේපය
කරයි.

කමන. න-යාම, ගමන්කිරීම.

කමනිය. නි-කැමති වියයුතු.

කමල. න-පියුම, තෙලුම්, ජලය. එනම්
තෘණ විශේෂය.

කමලයොනි. ඉ-පියුමියොන්, බ්‍රහ්මයා.

කමලාසන. පු-න-පද්මාසනය, බ්‍රහ්මයා.

කමලිනි. ඉ-පියුමිවිල, කමලාකරය.

කමු. d. භූ-පාද වික්‍ෂේපයෙහි-කමනි, යෙහි.

කමු. d. වු කැමැත්තෙහි, කැමෙහි, කැමියනි,
කැමති වෙයි

කම d ජ්‍යාත්‍රාවෙහි වඩකමනි, සක්මන්
කරයි, යයි

කය. පු මිලයට ගැණීම, විකනය බලනු

කයනි. ක්‍රි-d භූ. (කය විකනය = විකිනීමෙහි
+ නි) මිලදී ගනියි.

කයවිකනය. පු ක්‍රයවික්‍රය, මිලට ගැණීම හා
දීම, ගණුදෙනුකිරීම.

කයවිකන ක පු වෙලෙණද, වාණිජයා

කසික. පු මිලදී ගන්නා, වෙලෙණද, වඩු
බෙදාහරින්නා.

(315)

කර. ත-කරවුවර, අත, රක්ෂිත, සොබ.

කර. d න කිරීමෙහි, (කර + ඔ + ති = කර + ඔර + ති) කරොති, කසිරති, කෙරෙයි.

කරක. ත-දෙව්මගය, කෙණ්ඩය, බමර කරකය.

කරකටක. පු-ජලය ගැනීමට පාවිච්චි කරණ එනම් යන්ත්‍රය.

කරකරා. ති-අඹරණ දත.

කරකා. ඉ-පාණ වැස්ස, පිනිකැට වැස්ස.

කරගහ පු සොබ අග.

කරජ. පු-නියපොතු.

කරකුජ. පු-කරද, මගුල් කරද.

කරවි. පු-ඇතා.

කරණඩ. d. හු-කරණකි, බෙදයි

කරණඩ. පු-කරඬුව, පෙට්ටිය, කොපුව

කරණඩක. පු-කරඬුව, කරණි.

කරණ. ත කරණ කාරකය, ක්‍රියා ශරීරය, ඉන්ද්‍රිය.

කරණිය. ත-කටයුතු, කාන්‍යය.

කරපාල. පු කඩුව, අල්ල.

කරපාලිකා. ඉ-සැටිය.

කරපුව. පු - හඤාප්ටිය, දෙහොත = දෙත.

කරහ පු - පාණිතලය සමකඩුව මණ්ඩකිය = මැණික් කට්ටුව = මණ්ඩහණ. සුලභිල්ල, ඔටුවා.

කරහුතා. ඉ - වලල්ල = අතලන වලල්ල

කරමදු. පු - කරඹ

කරමර. පු - බලහත්කාරයෙන් ගෙනෙන මනුෂ්‍යදින.

කරමරානිත. පු - බලාත්කාරයෙන් ගෙන, දසයා.

කරමිත. ත-දෙ අතින් මැනීම.

කරරුහ පු - නියපොතු = තබා.

කරවික. පු-එනම් පථිත කූටය, කුරවිකෙවිලි පක්ෂියා.

කරවිර. පු-කණේරු, අලරිය.

කරවි. පු-ඉන්ද්‍රියානු කොටුලා.

කරල. ත-විසලි තණ මිටිය.

කරසාඩා. ඉ-අත ඇඟිලි.

කරහවි. අ-කිසිකලක, කවර කාලයක.

කරහාට. පු-අල, කන්දමුලය.

කරහාටක. පු කුකුරු මුවත් ගස.

කරහි. අ-කිසි කලක, කරහවි.

කරහිවි. අ-කවර කලෙක, කවදාවත්.

කි. පු-ඇතා, හඤ්ඨා.

කිපිපිහණඩ. ති-අපිරිසිදුකමත් යුත්,

කිසාපණ පු කමීපණය, කහවණුව.

කිසාඩක. පු ඇත් පැටියා, හඤ්ඨ පුත්‍රයා.

කිරි. පු-කිලිල, උණ කිලිල් ආදිය.

කිරිස න වර්ථස් = මල. කිරිය = සතර අමුණක්

කිරිසඵල. පු-බුදුගස.

කිරිසමගහ. ත අධො මාගිය.

කිරුණ. පු නාට්‍ය රසයක්.

කිරුණයනි. ක්‍රි-d හු කර කරණ, කිරීමෙහි කර + උ + ණ + යනි) කරුණා කරයි

කිරුණා. ඉ-දයාව, අනුත්තේ දුකෙහි හිත කම්පාවීම.

කිරුණා භාගර. පු-කරුණා නැමැති සාගරය.

කිරුණා විහාර. කරුණා විහරණය.

කිරුණාසිතල. ක්‍රි-කරුණාවෙන් තෙත්වූ.

කිරිණු. ඉ=ඇතිත්ත.

කිරිණුකා. ඉ-ඇතිත්ත.

කිරිපි. පු-පුණුවරණ.

කිරොවි. ඉ-බේසම, කෝප්පය, පාත්‍රය, දීපිය.

කිරොනි. ක්‍රි-d. හු කර + කරණ, කිරීමෙහි (කර + ඔ + ති) කෙරෙයි.

කලා. ති-දක්ෂ, සම්ම, කලල.

කලාණ. ති-සුඤ්ඤ, යහපත්, ඉමට.

කලාණක. පු-යහපත් නැතැත්තා.

කලාණමිතන. පු-කලාණ මිත්‍රයා, අම් සාධක මිත්‍රයා.

කලාණ්ඩාකරණ. ති-යහපත් වචන ඇති.

(9218)

කලාත්මක කෘතිය. න - යහපත් අදහස,
යහපත් අදහස් ඇති.

කලාත්මක විභාග. න-යහපත් පිළිතුර.

කලාත්මක පාසල. න-හොඳ හා තරක.

කලාත්මක සඳු. න හොඳ වචනය, යහපත්
කථාව.

කලාත්මක. ඉ-සුදුරිය, යහපත් තැනැත්තී
කල. d. හු-ශබ්දයෙහි, කලහි, ශබ්ද
කෙරෙයි

කල. d. හු සැරසීමෙහි රොගවෘත්තියෙහි,
කලහි, සැරසෙයි, රොගයෙන් මිදෙයි

කල. ති-නිරෝගි, දක්ෂ, සාදනලද.

කලහාර. පු-හෙල්මැලි.

කලෙලාල. පු-මහරුල, මහදියරුල, තරඹය.

කල. d හු ගණන් කිරීමෙහි, කලහි, ගණන්
කරයි.

කල. d. හු-සැරසීමෙහි, හැකිබැව්හි, කලහි,
සැරසෙයි, හැකිවෙයි.

කල. d. පු - ගම්මයෙහි, ගිණිමෙහි, කලෙහි,
කලයහි, යෙයි, ගණන් කෙරෙයි.

කල. d පු-දුමමෙහි, ගෙවීමෙහි, කලෙහි, කල
යහි, දමයි, ගෙවියයි.

කල. පු-මිසුරු අවිසන්හඬ.

කලකල. පු-කල කල ශබ්දය, කොලාහලය.

කලකක. පු-සලකුණ, දෙයය.

කලතන. න-කලත්තුව, භාග්‍යාව.

කලදි. d හු ආමන්ත්‍රණයෙහි, කලදුහි, අමතයි
කලදු. න-ලී මිටිය.

කලදුක. පු-ලේනා.

කලම. පු-ශරීරය.

කලම. න-කොලොම්මය.

කලමක. පු-විලපලා.

කලහ. පු-තාමිබා (සිවිපා), තරුණයා, ඇත්
තාමිබා.

කලමුකා, ඉ-උණහස,

කලමු. d. හු-හිලන් බැව්හි, කලමහි, වෙහෙ
සෙයි.

කල. පු. න-කල රූපය, මඩ, "පඨම
කලං".

කලලහන න-මිනිත් යුත්, "හොති කලං
අතකකම්මා ගව්ණු".

කලලහන. ති-මඩට වැටුණු.

කලලිහන. ති-මඩසහිත, කැලඹුණු.

කලමි. පු-ගේ කුරුල්ලා.

කලස. පු-කලය, සටය.

කලසි. ඉ-පුස්වැන්න.

කලහ. d. හු - නිදාවෙහි, කලහහි, නිදා
කෙරෙයි.

කලහ. පු-විවාදය, කොලාහලය, ඔබරය.

කලා. ඉ-භාග, ශිල්පය, කාල, ව්‍යුහයේ
සොලොස්වන කොටස, කාණ්ඩ නිසක්, සිය
යෙන් කොටස, දහයෙන් කොටස.

කලාහි. පු-ව්‍යුහය.

කලාප. න - මොනරපිල, හියවුර, සමූහය,
පොකුර=මිටිය.

කලාපක. න මුහුටටත්.

කලාපග. න-දහය සඳහා යොදන අස්-
වැන්නේ කොටසක්.

කලාපි. පු-මොනරා.

කලාමුක. න-බොහෝ රැකැත් ඇති, කාය
බන්ධනය.

කලාය පු-කඩල.

කලායමහන. න කඩල පමණවූ.

කලාර. පු-නිල් රත්වත් පාට.

කලි. පු-අකුසලය, පරාජය.

කලිකා. ඉ-මදක් මු කළ කැකුළු.

කලිබහ. පු-නිලකොබෙයියා.

කලිබහර. පු-නිෂ්ඵල දර ලී කැබැල්ල, බොල්
"අපවිච්ඡාදනදසෙති නිරන්තර කලිබහරං".

කලිගහන පු-අවසානාවන්ත තනිය, තපුරු
පල විපාකය.

කලිද්දම. පු-වුළු ගස්.

කලිමක. න-ලාපන.

කලිමාරක. පු-කඩුකරද.

කලිසුග. න-කලියුගය, ලෝකයේ ආයුෂ්‍ය පිළිබඳ කරුණු දැනටත් එකක්.

කලිල. ති-අවිවේකය.

කලිර. පු නිළිල. ගොතිය.

කලිංගරාජාධාන. න-නිදහනීමේදී හිසට තබන ලී කොටසක්.

කලුස. න-අකුලය, අපිරිසිදුබව.

කලෙබර. න-ගරිය.

කව හු වණිතා කපනසෙහි කවති, වණිතා කෙරෙයි.

කවකෙකයක. පු-කඩුව.

කඩව. න-සනාහය, සැවටිය.

කඩකු පු න-හිසනැති රූපය. හිසනැතිව ක්‍රියාකරණ රූපය, කවකුරූපය. (විහාර රෙවතස්ථිර සිංහල මහා අකාරාදිය බලනු)

කඩාව. ති-දෙරබාව, වාතපානය, ජනේලය.

කඩාවක. ති-කඩාවය, වාතපානය.

කඩි. පු-ප්‍රාඥයා, වදුරා, කාව්‍යකාරයා, මුව වළල්ල.

කඩිකා. ඉ-මුව වළල්ල, කටකලියාව.

කඩිට්. න-දිවුල්ගස.

කඩ්‍ය. න-කාව්‍යය, සිත්දුව, කවිකතාව.

කඩ්‍යා. අ-කුමක් ගෙයින්, කවර හේතුවකින්.

කඩ්‍යිර. පු-එනම් ජනපදය.

කඩ්‍යිරජ. න-කොකුම,

කඩ්‍ය. d හු-යාමෙහි, සිසුමෙහි, කඩ්‍යති, යෙයි, සිසායි.

කඩ්‍යක. පු-ගොවියා, සිසාත්තා.

කඩ්‍යති. ක්‍රි-(කඩ්‍ය + ති) සිසායි.

කඩ්‍යප. පු-එනම් බුදුරජ, එනම් ගොත්‍රය.

කඩ්‍යපසය. පු. අරුණ අරුණ බලනු.

කඩ්‍යාම ක්‍රි-කරුණෙනමු.

කඩ d හු - ඉරි ඇදීමෙහි, කසති, ඉරි අදිසි, ලියයි.

කඩ d හු පෙළීමෙහි, කසති, පෙළයි.

කඩ d හු-යාමෙහි, තුනිකිරීමෙහි, කසති, යෙයි තුනි කරයි.

කඩ. පු-උරගල, හස්තාපාසාණය.

කඩක. පු-සිවැල.

කඩව. ති-තිත්ත, තරක, අමිතිර.

කඩවොදක න-අමිතිර ජලය.

කඩති. ක්‍රි-(d හු කසවිලෙබනෙ, ඉරි ඇදීමෙහි + ති) ඉරි අදිසි.

කඩන න- සිසාම = හිසාම

කඩමුජාන න-කෙලෙසුනු ජීවිතය.

කඩමු පු-කසල, කහල, නොවටිනා දෙය.

කඩ්‍යා ඉ කසය, සැමටිය, සබුක්කුව, කහ.

කඩ්‍යාය පු-ද්‍රවය, කසට රසය, එනම් වණිය, සුවද බෙහෙතින් කළ කසාය ජලය.

කඩ්‍යායන න-කසට බව, රුක්‍ෂබව.

කඩ්‍යා. පු න-කසට රසය, එම වණිය, පඬු පැහැය.

කඩිකමම. න-කාමිකමය. සි සැම.

කඩිණ. න - සියල්ල, කඩිණ වැඩිම, පසිව කඩිණාදිය.

කඩිණමණබල. න-කඩිණ මණබලය, කඩිණ භාවනා වැඩිමට සදා ගන්නා තැටියක් වැනි දෙයක්.

කඩින. ති-සාතලද තැන.

කඩිර. න-දුක. හිරිහැරය.

කඩිරවුනති. ඉ-දුකසේ පැවැත්ම.

කඩි. ඉ-සිසාම.

කඩ්‍යිරු පු-කෙකටිය, කොකටිය.

කඩ්‍යිරුක. පු-කාලගස.

කඩ්‍ය. අ- කොහේ, කොතැන, කොයිබ.

කඩ්‍යායණ. පු-කහවණුව.

කඩ්‍යායණගබ්‍ය. න මුදල් තැන්පත්කර තබන සේපුව.

කඩ්‍යායණවය්‍ය. න-මුදල් වෑම.

කඩ්‍යායණක. න-කහවණු තරමට සිරුර කපා කරණ වඩයක්.

කළ. d. හු-ඉසීමෙහි, කළති, දිය ඉසිසි.

කළ. d. හු-මත්වීමෙහි, කළති, මත්වෙයි.

කළහ. පු-ඇත් පැටවා, ඇත්තාමිබ.

කළා (ලා) ය. පු-කඩල, කලතණ.

කළෙබර. පු-මාතශරිය, මතිය.

(0831)

කා

කා d. දි-ශබ්දකිරීමෙහි, කායනි, ශබ්දකෙරෙහි.
 කාක. පු-කවුඩා, කපුටා.
 කාකවුනි. ක්‍රි-d හු. කාස-සද්දකවුනියං, ශබ්ද
 කිරීමෙහි, + ති, කසිසි.
 කාකවිඤ්චි. ඉ-හුනිද.
 කාකනිඤ්ඤ. පු-කවුඩු නිබ්බි.
 කාකනික. පු - කකවණුවෙන් †ක් වටිනා
 මුදලක්, කහාපණ, අභිපාද, මාසක හා
 කහාපණික යනු ඒ මුදල්ය.
 කාකනිල. න-කවුඩු කුඩුව.
 කාකනාලිය. ති සමකාවනා නොකොට හැකිව
 පැමිණියේ, හදිස්සියෙන් ලැබෙන දෙය.
 කාකපකක. පු-කුඩුමිනිය (කුඩුසමිනිය).
 කාකපට්ටනක. න-පාඨගම.
 කාකපෙය්‍ය. න-කවුඩන් විසින් පිය යුත්ත.
 කාකහිරු. පු-කවුඩාට බියවන්නා, බකමුණා.
 කාකමාසක. පු-කපුඩු හොට දමා කැමට
 හැකිවන ලෙස උගුරටම කන්නා.
 කාකමඩු. පු-සක් වලලු.
 කාකලි. ඉ-සිසුම් මසුරු අවියත්හඬ.
 කාකවසා. න- කවුඩු ශබ්දය.
 කාකොදර. පු-සපියා.
 කාකොදුමෙහිකා. ඉ-කොට දිගුලාගස.
 කාකොල. පු-කපුඩු වගීයක්.
 කාකොල (ල) පු-වන කවුඩා, විෂභෙදයක්.
 කාකොලුක. පු-කවුඩා හා බකමුණා.
 කාව. පු-කදමැටි, සාල්ල, තෙත්තරොගයක්,
 කකීභ, තද.
 කාවනා. ඉ-කදක් ගෙණයාමේදී ඇතිවියයුතු
 සමබර.
 කාව. අ-කිසියම්, යම්කිසි.
 කාඤ්චි. ඉ-මෙවුල්දම.
 කාජ. පු-කද.
 කාජකොච්චි. ඉ-කද කෙලවර.

කාජභාරක. පු-කද ගෙණයන්නා, කන්-
 කාරයා.
 කාණ. පු-කණ, එක ඇසක් ඇත්තා.
 කාගබ්බ. ති-කටයුතු, සිදුකටයුතු.
 කාගර. ති-බැහැපත් තැනැත්තා.
 කාගනනික. පු නැකැත්තා.
 කාතුං. අ-කරන්නට, කිරීමට.
 කාතුන. පු. ක්‍රි-කොට, කර.
 කාදමඹ. පු-විල්කුකුලා.
 කාදමඹක. ති-කදමඹ ලී වලින් තැනු.
 කාදමඹරි. ඉ-සුරා, එනම් ග්‍රන්ථය.
 කාදලිමින පවර පව්වකුරණ. න-කෙසෙල්,
 මුව සමත් කළ උතුම් පසතුරුණ.
 කානන. න-වනය, අරණ්‍යය.
 කා නාමා. ඉ- ඇගේ නම කුමක්ද, ඔබේ නම
 කුමක්ද?
 කා නු. අ-කවර, කිනම් (තැනැත්තියක්ද)
 කාපිල-කපිලට අයත්, කපිල පිළිබඳ.
 කාපිලවණු. න-කිඹුල්වනට අයිති, කිඹුල්-
 වගෙහිවු.
 කාපුරිස. පු-නිජිතපුරුෂයා, කැතමිනිහා.
 කාපොතක. ති-පරෙහි පාට, ඇටසැකිලිවල
 ඇතිපාට.
 කාපොතිකා. ඉ-පරෙහිපාද වැනි පාටින් යුත්
 සුරා වගීයක්.
 කාමං. අ - ඒ කාන්තාවියෙහි, කැමතිතාක්,
 යදි-අපි ශබ්දයන්ගේ අවියෙහි.
 කාම. පු-වසනුකාම, කෙලකාම, අභිලාෂ,
 අනංග, මොළුන, කාමාවාර, අනුමති.
 කාමක. ති-කැමැති, සතුටු.
 කාමකණ්ටක. න-කාම නැමැති කටු.
 කාමජ. පු - කාමයෙන් උපන්, කාමයෙන්
 හටගත්.
 කාමකලල. න-කාම නැමති මඩ.

කාමණ්ඩුක. ති-කමණ්ඩු ඇති - කමණ්ඩු බලනු.

කාමගිණ. ති-කාමයෙන් ගිණු බවට පැමිණි.

කාමවිජ්ජා. පු-කාමාශාව, කාමතෘෂ්ණාව.

කාමජේකාසාන. කාම + අජේකාසාන, කාමයට ඇතුළත්වීම - බැසගැනීම.

කාමතණ්හා. ඉ - කාමතෘෂ්ණාව, කාමාශාව, වස්තුකාම - කෙලස කාමයන්හි ආශාව.

කාමතා. ඉ-කාමති බව, රුචි බව.

කාමධාතු. ඉ - කාම භවය, කාම විතකීය, සියලුම අකුශල ධර්ම.

කාමන. ති-කාමිහු.

කාමදුක්ඛ. ති-කාමයෙන් දුකට පත්.

කාමපපච්ඡෙදන. න-ඉච්ඡාප්‍රකාශය, කාමැත්ත ප්‍රකාශ කිරීම.

කාමපටිලාභ. පු-කාමයෙන් ඇතිවූ දුර්වල.

කාමහව. පු-කාමධාතුව, කාමලෝකය, එකාදසවිධ කාමාවචරය.

කාමහොගි. පු-කාමහොගියා, ගිහියා.

කාමනාඤ්ඤ. ඉ-කාම තණ්හාව.

කාමසිත. ති-කාමිහු.

කාමරාග. පු-කාමයෙහි ඇලීම, කාමාශාව, පඤ්චකාමගුණික රාගය.

කාමවිතකත. පු-කාමවිතකීය, කාමසිතිවිලි.

කාමසග්ග. න-කාම ස්වභාවය.

කාමසංකප්ප. ඉ-කාමසංකප්ප, කාමචේතනාව.

කාමසංක. න-කාමයට ඇලීම.

කාමසුඛ. පු-කාම සැපය, පඤ්චකාම සැපය.

කාමාලය. පු-කාමාශාව, කාමතෘෂ්ණාව.

කාමාවචර. පු-කාමධාතුව, කාමභවය, සතර අපාය, මිනිස් ලොව හා සද්දේවිලොවය යන එකොළොස් තැන.

කාමාශව. පු-කාමාශ්‍රවය, පඤ්චකාමගුණික රාගය.

කාමී. ති-කාමිහු, කාමය කැමැත්තා.

කාමිනී. ඉ-විශිෂ්ට සත්‍රී, කාමයන් කැමැත්තී.

කාමුක. පු-කාමිහු, කාමාශා ඇත්තා.

කාමෙති. ක්‍රි-d. භූ කමු. ඉච්ඡායං, කාමැති-වීමෙහි (කමු + ණේ + ති) කාමතිවෙයි, ඉච්ඡා කෙරෙයි.

කාමොස. පු-පඤ්චකාමගුණික රාගය, කාම තමැති වණ්ඩ ප්‍රවාහය.

කාය. පු-ශරීරය, සමූහ - "ජනකායො - භන්දි-කායං"

කායක. පු කරවන්නා, අනුත් ලවා කටයුතු කරවන්නා.

කායකම්ම. පු. න-කයින් කරණ කමිය, කාය-වාරය ප්‍රධානව කරණ කමිය.

කායකසව. න-ශාරීරික අපිරිසිදුකම.

කායගතාසනි. ඉ-කායගතාසනි භාවනාව.

කායගුහන. න-තම සිරුර හික්මවා ගැනීම.

කායදුච්චිත. න-කායදුශ්චරිතය.

කායපචාලක. න-කය සෙලවීම.

කායබන්ධන. න-කභබන්ධන, කයබැඳුම, බඳ පටිය.

කායමුති. පු පිරිසිදු කායවාරය.

කායමොනෙය්. පු කයින් පවත්නා මුති-භාවය.

කායවංක. පු-කාය දුශ්චරිතය.

කායවිඤ්ඤානි. න-කයින් කරණ ගැහවීම.

කායවිච්චෙක. පු-කය පිළිබඳ ඇතිවන විචේකය

කායවෙය්‍යාවච්ච. න-කයින් කරණ වතාවත්.

කායසංඛාර. පු-කායසංසකාරය, කයින් රැස් කරගත් කුසලාකුසලාදී සංඛාර - සංඛාර බලනු.

කාසික. පු - විකීණී ගන්නා, කය පිළිබඳ, ශරීරාගත.

කාසුර. න-මුද්‍ර, මාල ආදී සිරුර අලංකාර වීමට පාවිච්චිකරණ ආභරණ.

කාර. පු-කරගස්, සත්කාරය, බකුනාභාරය, උපකාරය.

කාරක. පු-කරන්නා, කතී කරණාදී කාරක.

කාරකවස්ස. න-භිමැරැස්ස.

කාරණ. න-හෙතුව, කාරණය.

කාරණා. ඉ-කම්කටුළු.

කාරණික. පු-නිරයපාලයා, ඊතල සාදන්නා.

කාරණික. ති-කරුණු පරික්ෂා කරන්නා

කාරණි. පු-කසල

කාරණඛව. පු-කරළ පක්ෂියා, කැරලා.

කාරණඛව. න-කැතකුණු, අපිරිසිදු දේ.

කාරවෙලල. පු-කරවිල

කාරා. ඉ බකිනාගාරය, හිරගෙය.

කාරාපක. පු-කරවන්නා.

කාරාපන. න-කරවීම

කාරාපිත. ති-කරවන ලද, කරවූ.

කාචිකා. ඉ-ක්‍රියාපද, පද්‍ය.

කාචිය. න-කටයුත්ත, සාධාරණය.

කාචිසාපණ. න-කහවණුව.

කාචි. පු-කරණ සුළු.

කාරා. පු-ශිල්පියා.

කාරාඤ්ඤ. න-කරුණාව, දයාව.

කාරාඤ්ඤනා. ඉ-කරුණා ඇති බව.

කාරාණික. ති-කරුණා සම්පන්නයා, නිරය පාලයා.

කාරෙති. ක්‍රි-d. භූ කර - කරණෙ කිරීමෙහි (කර+ණෙ+ති) කරවයි.

කාල. d. වු-ගණන් කිරීමෙහි, කාලෙති, කාලයෙහි, ගණන්කෙරෙයි.

කාල. පු-කාලය=සමය, කලුපාඨය, මරණය යමයා.

කාලක. පු-කළුපුස්, කළුලප.

කාලකණ්ටක. පු-පක්ෂි වර්ගයක්, දැවුණු වා

කාලකණ්ඨ. පු-ඊතලයා, නිල්ගෙලේ.

කාලකණ්ණි. පු-නිශ්ශ්‍රීකයා, නිශ්සිරිකයා, ශ්‍රියානැත්තා.

කාලකා. ඉ-ලේනා, කලාපකයා.

කාලකිඤ්ඤා. ඉ-කාලක්‍රියාව, මරණය.

කාලකොකිල. පු-කළු කොටුලා.

කාලපකක. පු-කලුවරපක්ෂය, කාමණපක්ෂය.

කාලමේඝිකා. ඉ-වැල්මදව, කලුනුකවාලු.

කාලසීභ. පු-කාලසිංහයා, කලුමුඛ වදුරා. වලසා, වලහා

කාලානුසාරී. පු-කලුවැල්.

කාලික. පු-කාලයට අයිති, කාලයෙහිවූ.

කාලිඛි. පු-කලිභූ ජනපදය, කලිභූ රට.

කාලි. ඉ-කලුතැනැත්තී, කලුපාට ඇත්තී.

කාලිය. න-සදුන් ලී වර්ගයක්.

කාලසිය. න කැත කුණු, අපවිත්‍ර දේ.

කාලෙයක. පු-වනුවැල්.

කාවෙයා. පු-කවිත්ව හිතදේ, පද්‍ය බකිතය.

කාවෙයාමතන. න-කවියෙන් මතවීම.

කාවෙචි. පු-එතම් ගංගාව.

කාසමචි. පු-ඇද්දෙමට ගස.

කාස. d. භූ-නිත්දින ශබ්දයෙහි, කාසති, පහන් ශබ්ද කෙරෙයි.

කාස. d භූ-දීප්තියෙහි, සැදීමෙහි, කාසති, බබලයි, දිලියෙයි, සාදයි.

කාස. පු. න-වැලුක්.

කාසමදද. පු-කාසමදී, රුවර, පලාවර්ගයක්.

කාසාය. න-කසවින් රඳනා ලද්ද, විවරය, සිවුර.

කාසායපජ්ජාන. ති-කහ සිවරෙන් දිලිසුනු.

කාසාව. පඬුපොවන ලද්ද, සිවිර, විවරය.

කාසාවක. න-කසවින් රඳනා ලද වස්ත්‍රය, සිවිර.

කාසාවකණ්ඨ. පු-කාසාවකණ්ඨයා, කහ කඩක් බොවුවෙහි බැඳ හැසිරෙන තැනැත්තා

කාසාවිය. පු-කහ පාට වස්ත්‍ර ඇඳගත් තැනැත්තා, රාජකීය වඩකයා.

කාසි. පු-කසි ජනපදය, කසිරට.

කාසික. ති-කසිජනපදයෙහිවූ, කසිරටෙහි උපන්.

කාසිකවණ්ඨ. න-කසිසළු, බරණැස් වියන සළු.

කාසු. ඉ-වල, පොළොවෙහි සාරන ලද වල, රාශිය.

කාලි. පු-කළුවර පක්ෂය, කළුපාඨය, අකු-සලය.

(9492)

කාලකණ්ටක. පු-දතුඩුපක්ෂියා
කාලකා. ඉ-ලේනා.
කාලකුට. පු-එනම් පථිතය.
කාලකුට පු. ත-විෂ වර්ෂයක්, වච්චිනාචි.
කාලකඩක. පු-කළුකඳ, නිබ්බිතය.
කාලනිපු. න-කළු තුඩ, කළු ඊයම්.
කාලමෙයි. ඉ-බෝදිගස්.
කාලලොණ. න-කළු පුණු.
කාලූභ. පු-කාලසිංහයා, කළුසිංහයා, වලභා.

කි

කි. පු-එකසකියාව, පද්මාදිය, සද්ධාචි.
කි. d. පු-පෙළීමෙහි, කිණොති, පිඛාකෙරෙයි.
කි. d. හු-උනනතියෙහි, කෙති, උඩට යයි.
කිං. නි-පුවර්ෂා, ගර්භා, අනියම, පරිවිතකී,
ප්‍රශ්න, යන අර්ථයන්හි.
කිං. අ-නිත්ද, අනියම, නිශ්ඵලවචන, පිළි-
ගැත්ම, යන අර්ථයන්හි.
කිංජවච. කුමන ජාතියකද?
කිංසු. අ-ප්‍රශ්නයෙහි, කීමෙක යනාදියෙහි.
කිංසිල. න-කවර පිලයක්ද?
කිංසුක. පු-එරබදු, කාල
කිංපකා. න - නොදන්නා හෝ විෂ ඵල ඇති
ගස.
කිකි. පු-කිරලා, - “කිකිම අණකිං වමරිව
වැලගිං”
කිංපුරිස. පු පුරුෂයන් වැනි අයෙක්, වාතර
කිකකර පු-දසයා, කිකරුවා, “කුමකෙරෙමි
දයි පිළිවිස කරනුයේ කිකරු.”
කිකකණි. ඉ-රනුගෙහි, කිකිණි, ගෙප්ප්.
කිකකණික. නි-කිකිණි.
කිකකිරාත. පු=කවුකරඬු, කවුකරද.
කිවම. න-කාන්තය, කටයුත්ත.
කිවස්. පු. නි-දුක, දුෂ්කර, අමාරු.
කිවස්ති. ත්‍රි. d. හු. (කිත - දුබලෙල, දුකෙහි,
+ ති) දුෂ්කරයි.
කිකුචි. අ-සවලපය යනාදියෙහි.

කාලසුතන. පු-කළුනුල, එනම් නිරය.
කාලහංස. විලිකුකුලා, කළුහංසයා.
කාලා. ඉ-බේරුගස්, කළුනුසනවාලු.
කාලාගුරු. ත-කළු අඟිල්.
කාලානුසාරි. පු-කළුවැල්, ගල්මල.
කාලාභික. පු-එනම් ඇත්කුලයක්.
කාලායස. පු-යකඩ.
කාලාවක. පු-එනම් ඇත්කුලය.
කාලිය. න-කළුවැල්.

කිකුචිකඩ. න-සවල්ප දෙයක්, කුඩා දෙයක්
කිකුචිදුනක. නි-මදක් අඩු දේ.
කිකුච්ඡක. ත-කෙසර, රේණු. ධාන්‍ය කුඹුර,
බිම් ඇති අස්වැන්න.
කිට්ඨ. ත-ගොයම්.
කිට්ඨාද. ත-ධාන්‍ය කෑම.
කිට්. d. හු-යාමෙහි, කෙටති, යෙයි.
කිට්ඨරකක. පු කුඹුර රකින්නා.
කිට්ක. න- } සංඝාරාමයෙහි ඉස්තෝප්පුව,
කිට්ක. න- } ආලින්දය.
කිණණි. ත-සුරාබිජය, රාමණකි.
කිණය. පු-කාෂණ, කළු පැහැය.
කිණොති. ත්‍රි d. හු. කි - දබබ්විනිමයෙ, ද්‍රව්‍ය
මිලදී ගැනීමෙහි. (කි + ණා + ති) මිලදී ගණි,
විකොට ගණි.
කිතන d. වු-මනාකොට කීමෙහි, කිහෙහනි
කිතනයති, මනාකොට ප්‍රකාශ කෙරෙයි.
කිතනක. නි කොපමණ, කෙපමණ.
කිතනන. ත-කිවිතිය, ප්‍රකාශය.
කිතනාචිතා. අ-කොපමණකින් යනාදියෙහි.
කිතනි. ඉ-කිවිතිය, ගුණ කථාව.
කිතනිත. නි-කිවිතිය ප්‍රකාශකළ, කිවිණය
කළ.
කිතනිම. නි-කරණයෙන් නිවෘත්ත දෙය.
කිහෙහනි. ත්‍රි d. හු. කිතන-කිතනනෙ කිවිත
යෙහි. (කිතන + ණෙති) කිවිතය කෙරෙයි.
(9550)

කිහිනි. අ-කිම යනාදියෙහි.

කිහිනර. පු-කිදුරා, විසාර සිංහල අකාරාදී
යෙහි.

කිහිනරෙස. පු-කිහිනරාභිපතියා, වෙසමුණි
රජ.

කිහිනු. අ-කිම, මොකද යනාදියෙහි.

කිප. d. පු-දුළු ලැවිනි, කිපෙනි, කිපයනි,
දුළු වෙයි.

කිපිල්ලික. පු කුහුඹුවා, කිපිල්.

කිපෙනි. ක්‍රි-d. පු. කිප-දුබලෙල දුළුවීමෙහි
(කිප+ණ+නි) දුළුවෙයි.

කිබිබිස. න-අපුණ්‍යය, අපරාධය.

කිබිබිසකාර. පු-අපරාධකාරයා.

කිමබහසන. අ-කියනුම කවරේද යනාදී
යෙහි.

කිම. පු-පණුවා.

කිමජ. න-කිහිරිපිළි, පට පණුවන්ගෙන්
උපදින පිළි, අහිල්.

කිමණ. ත-කෙමන.

කිමන. ති-පණුවන්ගෙන් ගහණ.

කිමසන්තු. පු-පණු සතුරා, වලගසාල්.

කිමු. අ-පරිචිතකියෙහි.

කිමුත. අ-අතිශයාදියෙහි.

කිමුතො. අ-පරිචිතකියෙහි.

කිමසවාන පු-තද මසුරා.

කිමසුරිස. පු කිදුරා, කිහිනරයා.

කිමිමර. ති කඹු වණිය.

කිමහිවි. අ-අනිශ්චයාදියෙහි, කිසිවිටක.

කිර. d. හු-විසිරීමෙහි, කිරනි, විසුරුවයි.

කිර. අ-අනුශ්‍රැතියෙහි, ආරංචියෙන් ඇසීමෙහි
අරුචියෙහි.

කිරණ. පු-රක්මය.

කිරණි. ක්‍රි-d. හු. කිර-විකිරණ, විසුරු
වීමෙහි, (කිර+නි) විසුරුවයි.

කිරාත. පු-මොකර පිල් ආදිය පිළිකොට
ගදනා මෙලව්‍ය ජාතික වණ්ඩාල විශේෂයක්,
වැදි, වහවර, බිම්කොහොඹ.

කිරාස. ක්‍රි-අසත්‍ය, වංචාකාර.

කිසිය. න-ක්‍රියාව, විංශතිප්‍රකාර ක්‍රියාසිත්.

කිසියා. ඉ-ක්‍රියාව, ක්‍රෙයිකාලිකාදි ක්‍රියා.

කිසියාපද. න-ක්‍රියා පදය.

කිසියාවාද. පු-කුසලාකුසල විශ්වාස කරන්නා.

කිරිට. පු න-කිරුළු, වොටුත්ත=ඔටුත්ත.
වෙලකලද හිස.

කිල. d. හු-බැඳීමෙහි, කිලනි, බඳියි.

කිලඤ්ඤ. පු කලාල, පාදුර.

කිලමනි. ක්‍රි-d. හු. කිලමු-බෙදෙ, බෙදෙයෙහි
(කිලමු+නි) කලානතාවෙයි, වෙහෙස වෙයි.

කිලමඵ. පු-කලානතය, වෙහෙස.

කිලමිත ති-කලානතවන ලද, වෙහෙසෙන
ලද.

කිලමන. න-වෙහෙසීම, කලානතවීම.

කිලමු. d. හු-වෙහෙසෙහි, බෙදෙයෙහි, කිලමනි,
කලානතවෙයි. වෙහෙසෙයි.

කිලමෙති. ක්‍රි-d. හු. කිලමු-බෙදෙ, බෙදෙයෙහි,
(කිලමු+ණ+නි) වෙහෙසෙයි.

කිලහන. ති-කලානතය, වෙහෙස

කිලාස. පු-එනම් කුෂටය.

කිලාසික. පු-කුෂටරොගයෙන් පෙලෙන්නා.

කිලාසු. ති-වෙහෙසුණු, බෙලහින.

කිලි. අ-අනුකරණ ශබ්දයක්.

කිලිකිලාසන. න-ප්‍රිතියෙන් කැගැසීමක්.

කිලිට්ඨ. ති-පෙර පසු විරාඬතිය කිළු දෙය.

කිලිහන. ති-තෙත් දෙය.

කිලිසානි. ක්‍රි-d දි කිලිස-උපතාපෙ, පිඩා
කිරීමෙහි+නි, පිඩා කරන්නෙය

කිලිසාන. ත-කෙලසීම, කිළුපීම.

කිලිස. d. හු-පිඩා කිරීමෙහි, කිලිසනි, පිඩා
කෙරෙයි.

කිලිස. d. දි-තාවීමෙහි, කිලිසානි, තාවෙයි.

කිලිස. d. කි-ආබාධයෙහි, කිලිසනි, ආබාධ
කෙරෙයි.

කිලිද. d. හු-පරිදෙවයෙහි, කිලිදනි, වැලපෙයි.

(9605)

කිලිද. d. දි-තෙත් බැවිති, කිලිප්පිති, තෙත් වෙයි.

කිලෙස. පු-කෙලෙස්, ලොහාදී දෙස්.

කිලෙසකාම. පු-කෙලෙස කාමය, වස්ත්‍ර කාම බලනු.

කිලෙස. d. භූ-නැවත නැවත කැමතිවීමෙහි, කිලෙහි, පුන පුනා කැමති වෙයි.

කිලෙසනි. ක්‍රි-d දි. කිලිස=ඉවජ්‍යාං කැමැති වීමෙහි+නි (කිලිස+නි) නැවත නැවත කැමැති වෙයි.

කිලෙසාවරණ. න කෙලෙස්වලින් වැසීම.

කිලෙසමාර. පු-කෙලෙස් මාරයා.

කිලොක. d. භූ-ආර්ද්‍රභාවයෙහි, කිලොකනි. තෙත් කෙරෙයි.

කිලොම. පු-භෑබගාසුණු කෙස්.

කි. d. කි-ද්‍රව්‍ය ගණ්‍යදෙනු කිරීමෙහි, කිණැති, විකුණයි, ගණ්‍යදෙනු කරයි.

කිකස. පු-ඇසල ගස.

කිවකා. ඉ-පවතින් හඬන සුණ ගස උණ ගස්වල ඇතිවන සිදුරුවලට පවත් වැදීමෙන් මහත් ශබ්ද උපදී.

කිව. d. වු-බැදීමෙහි, කිටෙහි, කිටයනි, බදිසි

කිව. පු-පණුවා.

කිවක. න-පණුවා නොහොත් පණුවන්.

කිත. ති-විකුට ගත්තා ලද, මිලදී ගත්.

කිදිස. ති-කෙබඳු, කොයි ආකාර.

කිර. පු හිරවා.

කිසිස. ති-කෙබඳු, කිදිස.

කිල. d. භූ බැදීමෙහි, කිලනි, බදිසි.

කිල. පු-උල, ඇණය.

කිව. අ-පරිච්ඡේදයෙහි, කෙපමණ.

කු. අ-පව්, ආලපාච්, නිජිකාච්ඡන්ති

කු. d. භූ-ශබ්දයෙහි, කොති කවති, ශබ්ද කෙරෙයි.

කිලොමක. පු-දකුණු පෙනහැල්ල.

කිමි. d සු-පිඩාවෙහි, කිටුණොති, කිටුණොති, පිඩා=හිංසා කෙරෙයි.

කිසා. අ-කුමකට - “කිසා තුමො ආය-සමනො”

කිසාසා. අ-කවර, කිනම් - “කිසාසා එක ධම්මසා වධං ගොතම රොවසි”

කිසාව. ති නුවණින් බැහැර, අනුවණ.

කිස ති-කාශ, කෙටිවු, ස්වල්පය.

කිස. d. භූ-තුනී කිරීමෙහි, සනගාමෙහි, කිසනි, තුනී කෙරෙයි, සනගායි.

කිසක. පු-කාශ වුවහු, කෙටිවු වුවහු - ‘කිස කොවදනො.

කිසලය. පු-ලාපත්, ලා කොල, දලු.

කිසොර. පු-අස් පැටවා.

කි

කිවක. පු-කෙපමණ.

කිවනික. ති-කෙපමණ.

කිවනන. පු-කෙපමණ.

කිල. d භූ-ක්‍රීඩාවෙහි, කිලනි, කෙලිසි

කිලනි. ක්‍රි d. භූ කිලාය, ක්‍රීඩාකිරීමෙහි+නි (කිල+නි) ක්‍රීඩා කෙරෙයි.

කිලන. න-කෙලිය, ක්‍රීඩාව.

කිලනක. න-සෙල්ලම් බඩුව, කෙලි බඩුව.

කිලා. ඉ-ක්‍රීඩාව, කෙලිය.

කිලාපන න-සෙල්ලම් කරවන.

කිලා නොල න-සෙල්ලම් බෝලය.

කිලා පසුත. ති සෙල්ලමෙහි ඇළුනු.

කිලාමණ්ඩල. න සෙල්ලම් පිටිය.

කිලික. පු-ක්‍රීඩාව, ක්‍රීඩාකල.

කිලි. ක්‍රීඩාව, කෙලිය.

කු

කුක. d. භූ-ගැණීමෙහි, කුකනි, ගණිසි.

කුකුළුක. පු-සිති, බිලිබිලි පක්ෂියා, වලි කුකුළා. (9655)

කුක්කු. න-රියන, දිග මැණීමක්
 කුක්කුක න-රියනේ මැණුම් ප්‍රමාණය.
 කුක්කුට. පු-කුකුලා, කුක්කුට පක්ෂියා.
 කුක්කුට සම්පාතික. පු-(වහලෙන් වහලට)
 කුකුළන්ගේ පානියාම ඇති.
 කුක්කුච්ච. න-කුකුස-“කළ නොකළ උදෙසා
 පසුතැවිලිවනු කුකුසා”
 කුක්කුච්චක. පු-කුකුස් කරන්නා.
 කුක්කුච්චායති. ක්‍රි-(කුකුච්ච + ආය + ති)
 කුකුස් කෙරෙයි.
 කුක්කුර. පු-බල්ලා
 කුක්කුරච්චික. ති-බල්ලෙකු මෙන් පවත්නා,
 කුක්කුල. පු-උණු අලු, එනම් තිරය.
 කුක්කුල චය්‍ය. න-උණු අළු වැස්ස.
 කුක්කුස. න-රතු පැහැති වී කුඩු
 කුක්කුහ. පු-කබරැස්සා, පක්ෂි විශේෂයක්.
 කුංකුම. න-කොකුම.
 කුච. d. භූ-හැකිලීමෙහි, කොච්චි, සංකොච්චි,
 ඇතිලෙයි.
 කුච. d. භූ-බැබිලිම් ආදියෙහි, කොච්චි,
 බබලයි.
 කුජ. d. භූ-අවිශන් හඬෙහි, කුඤ්ජති, මනු
 ශබ්ද කෙරෙයි.
 කුජ. පු-අභගරැවා, වෘක්ෂය.
 කුඤ්ච. d. භූ-කුටිලබාවිති, ගමනෙහි, අනා-
 දරයෙහි, කුඤ්චති, චක්චයෙයි.
 කුඤ්චනාද. පු-ඇතුන්ගේ නාදය, කුඤ්ච
 නාදය.
 කුඤ්චිකා. ඉ-කෙස්ස, යතුර.
 කුඤ්චිකාවිචර. න-කෙසිවිද, යතුරු කපල්ල
 කුඤ්චිත. ති-වක්වු (වකුඩු) දේ “කුඤ්චිත
 කෙසො.”
 කුච්ජ. d. වු-අවික්ෂේපනයෙහි හෝ දූෂිමෙහි,
 කුච්ජති, කුච්ජනති, අවික්ෂේපනය කෙරෙයි,
 දමයි.
 කුංකුමය. න-භොමාව, අරගලය
 කුච්ජා. ඉ-තිකුච, ගැරහිම.
 කුච්ජි. පු-බබ, උදරය.

කුච්ජිච්ච. පු-කොට්ඨාසය නම් වෘක්ෂය.
 කුච්ජිච්චසතත. පු-මව්කුස වෘක්ෂ සතයා.
 කුච්ජිත. ති-ලාමක, තිනිදිත.
 කුජ්ජි. d. භූ-අධොමුඛ කරණයෙහි, කුජ්ජති,
 තිකුජ්ජති, රිච්චුච කෙරෙයි අධොමුඛ
 කරයි.
 කුජ්ජිත. ති කිපෙන ලද, කෝඩ කළ, කිපුනු.
 කුජ්ජිති. ක්‍රි-d. (දි කුඩ, කොපෙ, කිපීමෙහි +
 ති) කිපෙයි.
 කුජ්ජිත. න කිපීම, ක්‍රොධය.
 කුජ්. d. භූ-අවෘක්ෂය ශබ්දයෙහි, කුජ්. d
 බලනු.
 කුජ්. d, භූ සොරකමෙහි, කොජති,
 සොරාගණි.
 කුඤ්ජ. පු. න-ලතාදියෙන් වැසුනු ලෙන
 කුඤ්ජර. පු-ඇතා, ශ්‍රේණියා.
 කුඤ්ජල. පු-කාභිජලය.
 කුච්ච. d. වු ඡේදනයෙහි. කුච්චති, කුච්චයති,
 සිද්ධි.
 කුච්ච. න උපුල් කොල. කුඣ රොගය.
 කුච්චිකා. ඉ-ගෙහියක සිවිය.
 කුච්චින. පු-කුඣ රොගියා, ලාදුරු රොගියා
 කුච්චි. ති-කුඣ ඇත්තා.
 කුච්. d. භූ-කුටිලතියෙහි, කුච්ති, කුටිලවයෙයි.
 කුච්. d. භූ-ඡේදනයෙහි, කුච්ති, සිද්ධි, කපයි.
 කුච. d. වු-අප්‍රසාදයෙහි, කුච්චති, කුච්චයති,
 වංචා කෙරෙයි
 කුච. පු. න-කලස, කළුගෙහිය.
 කුචක. පු-වංචාකාරයා.
 කුච්ජ. පු-කෙලිද, “රොග කුච්චි ඡිකුතිති
 කුච්ජො.”
 කුච්චාජිකා. ඉ දියය. කලම්භිය, සටදියය.
 කුච්චි. ක්‍රි (d වු කුච-අප්‍රසාදයෙන්, අප්‍රසාද
 යෙහි + ති) අප්‍රසාද කෙරෙයි, වංචා කෙරෙයි.
 කුච්චනව. න - දසපුර, කොට්ඨියාමුරු,
 සෙවෙල් රැස්හි හටගන්නා වම්බුතු ආකාර
 වර්ගයක්, තෙවනිමුසකා නම් ද්‍රව්‍යය, ජල
 මුස්තා, සුළුකුර, කොටිල.

කුට්ඨ. න-කුඩුව, කැදල්ල.

කුට්ඨ. d. මු.-දුට්ඨෙති, දුහයෙති, කුට්ඨෙති, කුට්ඨෙති, දවයි.

කුට්ඨ. d. හු.-විසල්ලෙති, කුණ්ඨෙති, විසල්ලෙති.

කුට්ඨ. ඉ-කුට්ඨය, ගෙය.

කුට්ඨිකා. ඉ-ගෙය “කව්චි තෙ කුට්ඨිකා තත්ථි”

කුට්ඨිකෙක. පු-පවුල්කාරයා, පවුලක් ඇති.

කුට්ඨිම. පු. න - පවුල, භාය්‍යාව, නායා, පරමපරාව.

කුට්ඨාරි. ඉ කෙටේරිය, කුඩා පොරව “පුරි-සංඝාතිජාතස්ස කුට්ඨාරි ජායතෙ මුඛෙ”

කුට්ඨි d. හු-අලසබාවිති, නාසිමෙති, කුණ්ඨෙති, වකුට්ඨවෙයි, අලසවෙයි, තසයි.

කුට්ඨි. d. හු-විසල්ලෙති, කුණ්ඨෙති, විසල්ලෙති.

කුට්ඨි. න විත්තිය, කුඩා, ක්ෂුද්‍ර.

කුට්ඨිනගර. න-කුඩානගරය, ක්ෂුද්‍රනගරය.

කුට්ඨිපාද. පු-විත්තිමුල, අත්තිවාරම.

කුට්ඨ. d. මු-වෙසනෙයෙති, කුණ්ඨෙති, කුණ්ඨෙති, වෙලයි.

කුට්ඨි. d. හු-දුට්ඨෙති, කුණ්ඨෙති, දවයි.

කුට්ඨි. පු-උලක්කුව, පත.

කුට්ඨිමල (ලක). පු-පිපෙන තරම් මුහුකල කැකුල.

කුට්ඨි. පු-ත්‍රියාවෙති අසම්මායා මොට=තිත්‍රණ්‍ය විරතිත.

කුට්ඨි. කු-කුට්ඨි d. බලනු. වකුට්ඨවෙයි.

කුට්ඨි. කු-මොටවනලද, වකුට්ඨවන ලද.

කුට්ඨි. න-සාලිය, ධාන්‍යකුඩු.

කුට්ඨි. පු-ගොයා, ගොඩයා, තලගොයා.

කුට්ඨික. පු-ධාන්‍යකුඩා, කණ.

කුට්ඨි. කු-කුට්ඨි d. හු-බලනු. දවයි.

කුට්ඨිමතතිකා. ඉ-ධාන්‍ය කුඩු පමණ ඇති ද්‍රව්‍යය.

කුට්ඨිල. න-කුණ්ඨලාභරණය, කණිහරණය, කොඩොල්.

කුට්ඨිලි. පු-සුය්‍යා, කුණ්ඨිල ඇති.

කුට්ඨිකා. ඉ-කෙණ්ඨිය, කොතල්.

කුණ්ඨි. නි-ගාතලද, තවරන ලද, අතුල්ලන ලද.

කුණ්ඨ. d. හු - ශබ්දයෙති, උපකරණයෙති, කුණ්ඨි, කුණ්ඨි, ශබ්දකෙරෙයි, උපකරණ කරයි.

කුණ්ඨ. d. මු සංකොචනයෙති = හැකිලීමෙහි, කුණ්ඨි, කුණ්ඨිය, හැකිලෙයි=ඇකිලෙයි.

කුණ්ඨ. පු න මලකුණ, මාතශරීරය, මිනිය.

කුණ්ඨල. පු-එනම් විල, කොටුල් පක්‍ෂියා.

කුණ්ඨි. පු වක්කු ඇතිලි පා ඇත්තා.

කුණ්ඨ. නි-කපන ලද්ද, කරණ ලද්ද, මවන ලද්ද.

කුණ්ඨි. න-සත්‍රිත් තොලයක් සිට තට්-නට සුදුසු එළ ලොභිත් කල එනම් ඇතිරිය.

කුණ්ඨිම. නි-බලල් දුණු.

කුණ්ඨ. අ-කොතැන්හි, කවර තැනක, කොහේ.

කුණ්ඨ. අ-කොතැන්හි, කුණ්ඨ බලනු.

කුණ්ඨි. පු-අයා ඇත්තා.

කුණ්ඨල(ල). පු-කුණ්ඨල, පුද්‍රමදෙය දක්ම.

කුණ්ඨ. අ-කවරහෙයකින්, කුමක් හෙයින්.

කුණ්ඨ. d. හු-පිඩාවෙයි, කුණ්ඨි, කොට්ඨි, පිඩා කෙරෙයි.

කුණ්ඨ. d. හු-පුතිභාවයෙහි, සංකිලෙසයෙහි, කුණ්ඨි, කොට්ඨි, කුණ්ඨවෙයි, කෙලෙයි.

කුණ්ඨ. d. හු-පිඩාවෙහි, කිළිටෙහි, කුණ්ඨි, හිංසාකෙරෙයි, කිළිටකෙරෙයි.

කුණ්ඨ. පු. න-කුණ්ඨවනලද, “යාවකුට්ඨිනා න හොති නාව පාරාජික වත්තු.”

කුණ්ඨ. d. හු-ත්‍රිඩාවෙහි, කුණ්ඨි, කොණ්ඨි, කෙලියි.

කුණ්ඨල. පු-කොබෝල්ල, ඊදල්ල, කුණ්ඨල පක්‍ෂියා.

කුණ්ඨ. පු-අමුයයි ප්‍රකට ධාන්‍යය.

කුණ්ඨ. අ-කවද, කවර දවසක, කවර කලෙක.

කුණ්ඨ. නපුරු භාය්‍යාව, වසබිත්තද.

කුණ්ඨිකා. ඉ-නපුරු දරිකාව, අයහපත් ගැණු ලමයා.

කුද. අ-කවරකලෙක, කවද.

කුදවන. (තං) අ-කවරකාලයක, කවද.

කුදි. d. චු-අසත්‍ය වචනයෙහි, කුඤ්ඤති,
කුඤ්ඤති, අසත්‍ය කියයි.

කුදිට්ඨි. ඉ-නපුරු දිට්ඨිය, මිථ්‍යා දෘෂ්ටිය,
මිථ්‍යාමත.

කුඛ. පු-කිපියහු, කිපිහු, කොපවන ලද.

කුඛ. d. දි-කොපයෙහි, කුජ්ඣති, -කිපෙයි.

කුහන. පු-එනම් අයුධය, හෙල්ල.

කුහනති. ඉ-කොස්වාලිතිණියා.

කුහනල පු-තිසකේ

කුහු. න-පණ්ණවතියක්.

කුහුකිපිලලික. න-එනම් පණ්ණ විශේෂය.

කුහු. න-කොඳ, වැකොඳ.

කුහුදි. ඉ-කුඛා ගංගාව, ඔය.

කුහුස. d. භූ ශබ්දකිරීමෙහි, කුහුසති, ශබ්ද-
කෙරෙයි.

කුස. න-තඹ ලොහෝ අදිය, කිපීම,
කොපය.

කුසති. ක්‍රි d. දි. කුප, (කිපීමෙහි + ති.)
කිපෙයි.

කුසන න-කිපීම, කොපය.

කුස. d. දි කිපීමෙහි, කුසති, කිපෙයි.

කුස. d. චු-කිපීමෙහි, දීප්තියෙහි, කොපෙති,
කොපයෙහි කියයි. දිලිසෙයි.

කුසථ. පු-අයහපත් මාගිය, නපුරු මාගිය,
මිථ්‍යා මගිය.

කුසිත. ති කිපුහු, කොපවනලද.

කුබ්බති. ක්‍රි. (කර + ඔ = උ කර්මාතු කකාරස්ථ
අකාරයට, උ, රකාර ලොප් උ = ව. වච = බබ +
ති) කෙරෙයි.

කුබ්බන. න කිරීම.

කුබ්බනක. පු-කිරීම, කරන්නා, කුඛා කැලැව.

කුබ්බර. පු-රථයෙහි කිඹුල් මුව, රිය කඳ,
ඒරිය කඳ, බෝත්ලිය.

කුබ්බි. d. භූ-උසස් ගමනෙහි, කුබ්බති, උසස්ව
යෙයි.

කුබ්. ර. භූ-ඒකීමෙහි, කුබ්බති, වසයි.

කුමග. පු හසුති ගිණි පිණ්ඩය, කුමාසථලය,
කලය, දස අමුණ, ගුගුල්.

කුමග. න-කුමය, නැව් කුම ගස.

කුමගකාර. පු-කුමලා, මැටි බඳුන් සාදන්නා,
බඩසැලයා.

කුමගණ්ඩ. පු-එනම් දෙවයෝනිය, කොමඩු
කුමගණ්ඩසාමි පු-විරුලුක නම් වරම් රජ
කුමගට්ඨාන කථා. ඉ-උදක ස්ථානය පිළිබඳ
කථා.

කුමගපුන න-එක් මුහුණින් යුත් තුන්
විශේෂයක්.

කුමගදුසි. ඉ-කලමිතිය, දිය අදිනා දුසිය.

කුමගදුසි කථා. ඉ-කුමාදුසින් පිළිබඳ කථා.

කුමගනාරමනන. න-කලගෙහි බරක් පමණ
බර.

කුමහි. ඉ-සැලිය, කසට ගස.

කුමහිල. පු-කිඹුලා.

කුමහිලක. පු-කිඹුලන්ට අයත්, කිඹුලන්
පිළිබඳ.

කුමභූපමා. ඉ-කලගෙහි උපමාව.

කුමම. පු-කුමියා, කැස්බා, ඉබ්බා.

කුමමගග. පු-නොමග, අයුතුමග, නපුරුමග.

කුමමාස. පු-කොමු, කොමු පිඩු.

කුමමග. පු-කුඛා මුවා.

කුමාර. පු-d. චු-ක්‍රිඩාවෙහි, කුමාරෙති,
කුමාරයති, ක්‍රිඩා කෙරෙයි, සෙල්ලම්
කෙරෙයි.

කුමාර. පු-බාලයා, කඳකුමරු, සුවරජ, ලදරු,
රාජ පුත්‍රයා.

කුමාරක. පු-ලුණුවරණ ගස, කුඛා ලමයා.

කුමාරකචාද. න-කුඛා ලමයෙකු මෙන් කථා
කිරීම.

කුමාරි. ඉ-කුමරිය, ලදරිය, රජදාව, කෝමා-
රිකා ගස.

කුමාරිකා. ඉ-බාලයාගිය, කෝමාරිකා.

කුමාරිපඤ්ඤා. පු-කුමාරිකාවගේ ශරීරයෙහි
දෙවතාරොපණය කොට ප්‍රශ්න විචාරීම.

කුමිණ. න කෙමණ, මසුන් ඇල්ලීමට සාදන ඉරපිය.

කුමුද න-හෙල උපුල්, උත්පල සියක් ලක්ෂයකට සමානව, කුමුද නම් දිගැතා. පු-

කුමුදනල. න-හෙල උපුල් දණහි.

කුමුදබඩු. පු-වන්දා, සදරැසින් කුමුදු පිපෙයි. කපුරු.

කුමුදවනි. ඉ-උපුල් විල.

කුමුදවණණ. න-හෙල උපුල් මල් පැහැය.

කුමුදිකා. ඉ-කසට ගස.

කුමුදිනි. ඉ-උපුල් විල, පිසුම් විල

කුර. d. හු ගබ්දයෙහි, ආත්මාශයෙහි, කුරනි, ගබ්ද කෙරෙයි, අත්මාශ කෙරෙයි.

කුර. න-බත්.

කුරබග. පු-එනම් මුවා.

කුරණකක. න කුඩා පැලැටියක්, එහි පිපෙන මල්, කටුකරමු

කුරර. පු-කබරැස්සා, 'මුහුදු රාජාලියා' කුරලයා.

කුරවක. පු-රත් කරමු.

කුරිඤ්චි කපා. ඉ-කුරැඤ් නම් විහාරයෙහිදී කළ අටුවාව.

කුරැ. පු-කුරැ රට.

කුරැඤ්. එනම් විහාරය.

කුරැවිඤ්චි. පු-එනම් ගල, එයින් කළ නහන කුඩු.

කුරැමක. පු-රත් කරමු. කුරවක.

කුරැර. ති-ගණනක, කකිඳු, නිමිකාරැණික.

කුරැවිඤ්චාසාන. පු-එනම් ගල.

කුරැවිඤ්චුනන. න-කුරැවින්ද ගල්කුඩු ලා රස හා මිශ්‍රකොට ගුලිකර ඇටවැලක් මෙන් බුලක අමුණන ලද්දක්, මෙය දෙකොණ ගෙන ඇඟ ඉලීමට ගනිති.

කුලල. පු-පසුර, පහුර - "කුලලැහි ජනෝ පබකිති."

කුල්ල. පු-බානාදිය පොලත කුල්ල

කුල්ලක. න-පහුර කුඩාකුඩය, කුඩා-කමානනය.

කුල්ලකවිහාර. න-පහුරක මෙන් ජීවත්වීම.

කුලා. න-ඇට.

කුල. d. හු ගිණිමෙහි, බැඳිමෙහි, කුලනි, ගණන් කරයි, බඳියි.

කුල. න-ගොනුය, වංශය, සමූහය, උතුම් කුලය.

කුලක. න-කටුකුකැකිරි, දුම්මැල්ල, එක ක්‍රියා කාරක පද සමබකිය ඇතිපද්‍යපසක්.

කුලබහාර. න කුලයේ ගිනිඅඟුරු=මෙකු කුලය නසන්නට කරණ විනාශය.

කුලප්. පු-කුලින, ආසා කුල ඇත්තා.

කුලවා. ඉ-දුනිසත්‍රි, වෙසෙන.

කුලක්. පු-කොල්ලු.

කුලදසි. ඉ-උසස්කුලයන්හි සේවය කරණ කාන්තාව.

කුලදසන. පු කුල දූෂණ කරන්නා, ශ්‍රමාවන් කුලයන් කීපටු කරන්නා.

කුලහිතා. ඉ-උසස් කුලයන්හිදී කාන්තාව.

කුලපති. පු-කුලහිමියා, කුලදෙටුවා.

කුලපාලිකා. ඉ - කුලපල්නී, කුලසත්‍රි, නම කුලය රකින්නී, සත්‍රිය.

කුලගෙහ. න-කුලගෙය=පියාගේ ගෙදර.

කුලපුතන. පු-කුලපුත්‍රයා, කුලදරුවා.

කුලමූල. පු-කුලගෙය, කුලයාගේමූල

කුලතනනි. න - කුලයට ආවේණික සිරිත් විරිත් ආදිය.

කුලල. පු-ගිජුලිහිණියා, කුමලා, වලිකුකුලා, වලන් සාදන්නා.

කුලාලවකක. න-කුමල්සක.

කුලාවල. පු-කුලපථිතය.

කුලාවාර. පු-කුලසිරිත.

කුලාලගණක න-කුමලින්ගේ බඩු

කුලාව න-අපතේයාම, "න කුලාවං ගමෝ නති" 'කුරැච්චයියක්'

කුලාවක. න-කැදුල්ල, පත්තිකුඩුව, නිවාස-සභානය.

කුලික. ති-කුලලෙස, කුලදෙවු.
 කුලිකා. ඉ-මැඩහඟු.
 කුලිඛ. පු-ගේකුරුල්ලා, නිලකොබෙසියා.
 අලකොබෙසියා.
 කුලිඡී. ඉ-කුලසත්‍රිය, කුලකාන්තාව.
 කුලිස. පු ත-ගත්‍රයාගේ වජ්‍රාසුරිය.
 කුලිසාසන. පු-බුදුරජ, සඵඥයන්වහන්සේ.
 කුලි. ඉ-කවුළුවැල්ලවු.
 කුලින. පු-ආසාසකුලආත්තා, උතුම්කුලවතා.
 කුලිනක. පු-ජාතිමත් තැනැත්තා.
 කුලිර. පු-කකුළුවා, රත්වත් කකුළුවා.
 කුලිරක. පු-කුලිරයා, කකුළුවා.
 කුලිරපාද. පු-කකුළුවන්ට බදු සටහන් ඇති
 මඤ්ච විශේෂයක්, කකුළු පා වැනි පා ඇති
 ඇද.
 කුලුඛ. පු-කරුව, රුකුල, කුඩා පක්ෂිවර්ගයන්.
 කුලුඛකපාදක. පු-කරුව, රුකුල, දෙබල.
 කුලුම. න-ගැබ, ගඟිය.
 කුච. න-උපුල්, පියුම්, ජලජපුෂ්ප.
 කුචහන. ගබ්දකරණ, කොපමණ.
 කුචල. න-බෙබර.
 කුචලය. න උපුල්.
 කුචාද. පු-කැතවාදය, අපවාදය.
 කුච්ඤ. පු-රෙදිවියන්නා.
 කුච්චාහ. පු-මිශ්‍රජාතීන් විවාහය.
 කුච්චාර. න-දෙව්ලොව ඇති කොච්චාර
 වාක්‍යය.
 කුච්චණි. ඉ-කෙමෙණ, නිජිකකෙශකලාප
 ඇත්තී.
 කුච්චර. පු-වෙසවුණුරජ, වෙසුවණ නම්
 වරමරජ.
 කුච්චරකි. ඉ-කුඹුරුවැල, පළොල්ගස.
 කුච්චනී. ඉ-කොස්ලිහිණියා.
 කුච්චුඛ. පු-කුඩාවිල, කුසොංච.
 කුසොංච. පු-කුඩාවිල, කුච්චුඛ.
 කුස. d. භූ-ආක්‍රොශයෙහි, කුසනි, කොසනි,
 අකොකාසනි, ආක්‍රොශකෙරෙහි.

කුස. d. භූ-ආක්‍රොශයෙහි, හැඩිමෙහි, කො-
 සනි, පකොකාසනි, හඩිසි, ආක්‍රොශය
 කරයි.
 කුස. d. දි-හැරිමෙහි, බැබළිමෙහි, වැලඳ-
 ගැන්මෙහි, කුසානි, බැහැරකරයි, බබලයි,
 වැලඳගනියි.
 කුස. d. තු සිදිමෙහි, පිරිමෙහි, කුසනි,
 කුස පු-කුශභාණ, කුසපත්.
 කුසගහ. න-තණ අග.
 කුසවීර. න තණවලින් තනාගත් ඇඳුම.
 කුසතණිත්කල සිවුර.
 කුසමුට්ඨි. න-තණමිටක්.
 කුසනි. ඉ-සඳබව, කපටබව.
 කුසල. න-ආරොග්‍යය, මධ්‍යලාය.
 කුසල. නි-දක්‍ෂ, අනවදා.
 කුසලචිතක. න-තෙකබමම, අව්‍යාපාද,
 අවිනිශ්චය යන ත්‍රිවිධ කුසල විතකී.
 කුසල. පු මුඛුර විපාකයෙහි.
 කුසලාභිකඤ. න-කුසල් සිත් වැඩීම.
 කුසලී. ඉ-නිදක්බව.
 කුසලසීල. න-ජීවිතයේ හොඳ පැවැත්ම.
 කුසා. ඉ-නාස්ලනුව.
 කුසි. d. භූ. කිමෙහි, කුංසනි, කියයි.
 කුසි. d. වු-කිමෙහි, දිපතියෙහි, කුංසෙති,
 කුංසයනි, කියයි, බබලයි.
 කුසි. න-භික්ෂුන්ගේ සිවුරුවල දිගමැසීමක්,
 දිගනුවාව.
 කුසිනාරා. ඉ-එතම් නුවර.
 කුසි. න-භික්ෂුන්ගේ සිවුරුවල දිගමැසීම
 සතරින් එකක්.
 කුසින නි-කම්මැලි, නිනවිසිය.
 කුසුම. න - රතුපාට ඇතිකරගැනීමට
 පාවිච්චිකරණ මල්වර්ගයක්.
 කුසුම. න-මල්, ඔසප්, මල්වරවිම.
 කුසුමින නි-මල් ඇති, පොහොට්ටු සහිත.
 කුසුමෙසු. පු-අනඛගයා, කාමයා.

කුසුමපුර. න-පාටලී පුත්‍රනගරය, පැලලුප් නගරය.

කුසුමපල. න-සාදික්කා.

කුසුල. පු-කොටුව, කොටුගල.

කුසෙසය. න-පද්මය.

කුහ. d. වු-විසමය පත්තිරිමෙහි, කුහෙහි, කුහයහි, විසමය පත්තෙරෙහි, පුදුම කෙරෙහි.

කුහ. පු-පුදුමඵලවන්නා.

කුහක. පු-කුහකයා, නැතිගුණ පෙත්වන්නා.

කුජ. d. හු-ශබ්දයෙහි, කුජහි, ශබ්ද කෙරෙහි.

කුජහි. ක්‍රි-(කුජ + හි) ශබ්ද කෙරෙහි.

කුජන. න-ශබ්ද කිරීම, අවිසන්භව.

කුම. d. වු-අප්‍රසාදයෙහි, කුටෙහි, කුටයහි, අප්‍රසාද කරයි.

කුම. පු. න-රාශි, නිශ්චල, ඉන්ද්‍රජාල, වඤ්චා, අසත්‍ය, යකුල, පථිත ශිඛර, නගුලීස, යන්ත්‍රය, පාපය, මුද්‍රන.

කුමභග. න-උරය, උරභිස, පිටිකර.

කුමච්ඡයා. ඉ-වඤ්චාක්‍රියා.

කුමපවිල. පු-හොර තවුසා.

කුමටඬ. හි - එකසාරාප සථිකාලව්‍යාපි ආත්මය.

කුමතුලා. ඉ-හොර තරාදිය.

කුමමාන. න-හොර තරාදි ආදියෙන් මැනීම කුමසිමෙලී. ඉ කොල ඉඹුල්හස, එලරහින ඉඹුල් විශේෂයක්.

කුමසකි. ඉ-බොරා සාක්ෂි, බොරා සාක්ෂි කියන.

කුමාගාර. පු-කුටවලින්සුත්තෙය, මුද්‍රන්වලින් සුත්තෙය, මහල්ගෙය.

කු

කුහනා. ඉ-වංචාක්‍රියා.

කුහර. න-(කු + හර)හරනැති, සිදුර, පථිත-සිදුර, විවරය.

කුහං. අ - කුහිං, කුහිංවනං, කොතැන්හි, කොහේ.

කුහිලිකා. ඉ-කුබලී මල්.

කුහිඬා. පු. ක්‍රි. -රවටා, වංචාකොට.

කුල. d. හු-අනුභවයෙහි, කුලහි, අනුභවකරයි.

කුල. d. හු-කෙවලයායෙහි, කොලහි, තනි වෙයි.

කුටවාණ්ප. පු-කථකඛ කාරයා, හොරට වෙළඳුම් කරන්නා.

කුටෙයා. න-වංචාව, රැවටීම.

කුටවෙදී. පු-බොරා කියන්නා.

කුප. පු. ලීද. වල. කුඹස

කුපකච්ඡප. පු. ලිංකාසුත්‍රවා, කුපමණ්ඩුක මෙහි.

කුපක. පු-කුඹගය.

කුපකා. ඉ-සත්‍රිහිමිතන.

කුපඛණ. පු-ලීදක් කනින්නා.

කුපමණ්ඩුක. පු-ලිංමැහියාට ලීදේ මහතට අහසපෙණේ. වැඩියක් නොපෙණේ. ලීදෙහි මැහියෙකු මෙන් මද දෙයක් දන්නාහට නිකු පිණිස මෙය න්‍යායයක් වශයෙන් කියනු ලැබේ.

කුර. න-බත්, තැම්බු සහල්.

කුල. න-ඉවුර, තීරය.

කුලදෙස. පු-තීරදෙසය. තීරය සමීපයෙහිවූ දෙසය.

කුලකුමි. ඉ-ඉවුරා බිම.

කෙ

කෙ. d. හු-ශබ්දයෙහි, කායහි, ශබ්ද කෙරෙහි.

කෙක. න-හස්වයියක්.

කෙකර. පු-වපරයා, වපර ඇස.

කෙකා. ඉ-මයුර නාදය, මොනර ශබ්දය.

කෙකි. ඉ-මොනරා.

කෙකිසිඬා. ඉ-මොනර කුඩුම්බිය.

කෙවන. අ-කිසිවෙක් යනාථියෙහි.

කෙවි. අ-කිසිවෙක් යනාථියෙහි.

(9911)

කෙටුප්ප. න-කවිත්ව හිතවු කාව්‍යකල්පය= සුබෝධාලකාරාදී අලංකාර ග්‍රන්ථ විශේෂය.

කෙටුප්පි. පු-වංචාකාරයා, ශික්ෂිත වංචාකාරයා.

කෙටුප්ප. d. වු-ආමන්ත්‍රණයෙහි, කෙටෙනි, කෙට යති, ආමන්ත්‍රණය කරයි.

කෙටුප්ප. පු-වැටකේගස. ධවජය, ගෘහය.

කෙටුප්පි. ඉ-වැටකේගස.

කෙටුප්ප. න-ධවජය, ගෘහය.

කෙටුප්ප. පු-වපරයා.

කෙටුප්ප. න-ශය්බව. දුකෙළිය.

කෙටුප්ප. පු-ලකුණ, ධවජය, මිලටදීම, එනම් ග්‍රහයා. ප්‍රඥාව, දීප්තිය.

කෙටුප්ප. න-කිරිතියට කැමැතිවීම.

කෙටුප්ප. න-කෙත. ආලව්‍යාලය.

කෙටුප්ප. ඉ-රැස්මාලාව.

කෙටුප්ප. අ-කිසියම්, යම්කිසි.

කෙටුප්ප. පු-නැව් ආදිය පදවන විට, හබල.

කෙටුප්ප. න-ජලය, වතුර, “කෙටුප්ප වුවටත් උදකා.”

කෙටුප්ප. පු-විකිණියුතු දෑ.

කෙටුප්ප. න-අභ්‍යුපද්‍රව්‍යව වැලමිටෙන් උඩ බාහුවෙහි, හස්තමූලයෙහි ලත වලල්ල.

කෙටුප්ප. පු-අතෙහි වලල්ලක් පළඳන්වා.

කෙටුප්ප. න-එනම් දෙය.

කෙටුප්ප. පු-කෙරාවික, කපටි.

කෙටුප්ප. පු-කෙරාවික, කෙරාවික, කපටි

කෙටුප්ප. d. භූ-සැලීමෙහි, ගමනෙහි, කෙලති, ශබ්දකරයි.

කෙටුප්ප. පු-කෙලාස පව්‍යය. පලිභුව.

කෙටුප්ප. ඉ-ක්‍රීඩාව. පරිහාසය.

කෙටුප්ප. න ක්‍රීඩාකරණ ගෙය, කෙලිමඩුව කෙලිමඩු පු-පරිහාසය, කවට කම.

කෙටුප්ප. d. භූ-ගමනෙහි, කෙලති, යයි

කෙටුප්ප. d. භූ. මමකියෙහි, මාගේ යයි ගැනීමෙහි, කෙලායති, මමකිය කරයි, මගේ යයි ගනියි.

කෙටුප්ප. පු-දස.

කෙටුප්ප. පු-කෙටුප්ප, මසුන් මරන්නා.

කෙටුප්ප. නි-භූයෝවෘත්ති, අව්‍යාමිශ්‍ර, විවේක, දුඃචාරී, අහංකාරී, සංකල්ප, අනවසේය යනමෙහි, නිවණ.

කෙටුප්ප. පු-සකල, සියලු, “කෙටුප්ප. ජෙතවනං ඔහාසෙධා”

කෙටුප්ප. නි-රහත්වීමට සුදුසු, “සෙ සුචි-මුහුණතෙ කෙටුප්පො සෙ කෙටුප්පො වට්ටං තෙසං නිජජි පසාදාපනාය”

කෙටුප්ප. d. භූ-සෙවනයෙහි, කෙවති, සෙවනය කෙරෙයි.

කෙටුප්ප. පු කෙයය, කෙස්.

කෙටුප්ප. පු-කෙස් වල්ල කෙයරාගිය.

කෙටුප්ප. පු-කෙස්වලින් සාදන කම්බිලි රෙදි.

කෙටුප්ප. න-පසුව කල්‍යාණයන්ගෙන් එකක් වූ කෙස කල්‍යාණය.

කෙටුප්ප. පු කෙස් පණුවා, උකුණා.

කෙටුප්ප. ඉ-බුදුන්වහන්සේගේ කෙස්වලට කෙසබානුව යයි කියති.

කෙටුප්ප. පු-කෙසකලාපය, කෙස සමූහය.

කෙටුප්ප. ඉ-කෙස්පිරණ පනාව.

කෙටුප්ප. පු-කෙස කලාපය.

කෙටුප්ප. න. කෙස්මැදීම, පනාව.

කෙටුප්ප. න කෙස් රැවුල්, “කෙසමසුං ඔහාපෙධා පබ්බජ්‍යාපෙසි”

කෙටුප්ප. පු දෙබ්, මුහුණමල් මුණමල්=සිංහයාගේ බෙල්ලෙහිවූ ලෝමරූප, මල් කෙසුරු.

කෙටුප්ප. පු සිංහයා, කෙසර ඇත්තා.

කෙටුප්ප. පු-විෂණු.

කෙටුප්ප. පු-කෙසකලාපය.

කෙටුප්ප. නි කෙස් සහිත.

කෙටුප්ප. ඉ ක්‍රීඩාව.

කෙටුප්ප. න-ක්‍රීඩාකරණ.

කෙටුප්ප. නි d භූ (කිල-කිලායං සෙල්ලම් කිරීමෙහි + ය + ති.) සෙල්ලම්කරයි.

කෙටුප්ප. නි-බාලදරුවා.

කෙටුප්ප. නි-ක්‍රීඩා කරණලද.

කෙටුප්ප. පු කෙලාස පව්‍යය.

කෙටුප්ප. ඉ-ක්‍රීඩාව, සෙල්ලම්.

කෝ

කෝ. අ. පු-කවර.

කෝක. පු-කෝක්නාවා, වෘකයා. වෘක්කයා-
යක්.

කෝකනද. න-රත්පියුමි.

කෝකාසක. පු-රත්පියුමි, පිපෙත්ට කිව්වු
මහ කැකුල.

කෝකාසික. පු-රත්පියුමි වැනි පාරිච්ඡින්නක
මල්.

කෝකිල. පු-කෝවුල් පක්ෂියා, පරපුටු

කෝකිලනයන. න-ඉකිරිගස.

කෝව ති-නැකිලීම, ඇකිලීම.

කෝවි. අ-කවරෙක්.

කෝව්. න-හඳුපියය, කෝස්ස, බුරුසුව,
පතාව.

කෝව්කාර. පු-පතා-බුරුසු සාදන්නා.

කෝව්. පු-කෝදු පලස.

කෝඡ. න-යකඩ සන්නාහය.

කෝඤ්ච. පු-කෝස්වා ලිහිණියා

කෝඤ්චනාද. පු-ඇතුන්ගේ තාදය, ඇත්හඬ,

කෝට්ට. d. භූ-සිද්ධිමෙහි, කෝට්ටි, සිද්ධි,
කඩයි.

කෝට්ට d. භූ-සිද්ධිමෙහි, කෝට්ටි, කෝට්ටි
කෝට්ටයහි, සිද්ධි, කෝට්ටි.

කෝට්ටන. න-කෝට්ට, සිද්ධි.

කෝට්ටින. ති-කෝට්ටලද, සිද්ධිලද.

කෝට්ටිම. න-කෝට්ටලද ගල්වලින් තැනු
ගෙඩිම,

කෝට්ටිහි. ත්‍රි භූ. පු. (කෝට්ට-ජෙදනෙ, සිද්ධි-
මෙහි + ති,) කෝට්ටි.

කෝට්ටි. පු ඇතුළුගෙය, ඇතුළුකුස, බාහ්‍යාදි
කෝට්ටිගල්.

කෝට්ටික. පු-කෝට්ට, කෝඡාභාරය.

කෝට්ටිහි. පු-කුක්කුහන ගින්න.

කෝට්ටාභාර. න-කෝට්ටගෙය, බාහ්‍යතැන්
පත් කළ ගබඩාව,

කෝට්ටාස. පු-කෝට්ට, භාගය, එනම් වාතය.

කෝට්. න-කුඳවුදුනට අයත්,

කෝට්ටිකා. ඉ-බැඳුම් විශේෂයක් “කෝට්
විකානි ඉපිටිමින්න.”

කෝට්ට. පු-රැක්සිදුර

කෝට්. ඉ-කෙළවර, සියක් ලක්ෂය, උපකෘතිය.

කෝට්ටි. ති සසර දෙකෙළවරට උපමා කළ
හැකි.

කෝට්ටිකෝට්. ඉ කෝට් ප්‍රකෝට්ට, ප්‍රකෝට්
සියක් ලක්ෂය.

කෝට්ටික. පු-කෝරා

කෝට්ට්ල. න-කුට්ල බව.

කෝට්ටිමලි. ඉ-කෝල හිමුල.

කෝට්ටිමර. න-මාගලෝම කෝට්(තලා) සියුම්
කෝට් කරණලද වස්ත්‍රය, කෝට්ටිමර දෙශ
යෙහිවූ වස්ත්‍රයක්.

කෝණඩ. න-ජය ගැණීම, හරවා ගැණීම,
ආත්ම දමනය.

කෝණඩඤ්ඤ. පු-එනම් ඇත්තා.

කෝණ. පු කෙළවර, අවිකෝණ, කඩිප්පු
ආදිය, මුල්ල, පිණ්බෝව.

කෝණපාන. පු-කුණපය.

කෝතුහල. න-කුහුල්සිත පුදුම දෙය දකිනු
කැමැත්ත.

කෝකුලි. ඉ මල්ල, ගෝතිය.

කෝකු. පු-කැණහිලා, සිවලා.

කෝදණඩ. න-දුන්න

කෝඩ. පු-ත්‍රොධා.

කෝඩන. ති-ත්‍රොධිලිහු.

කෝනන. න-කුඩ, කෝතිය

කෝනනණි. පු-එනම් පක්ෂියා.

කෝනනිම. පු-සම්බවුවා, සම්බලින් වැඩ
කරන්නා.

කෝප. පු-කිපීම.

කෝපනියා. ති-තරඟ ඇකිකිරීමට දක්ෂ,

කෝපජ. ති-ත්‍රොධියෙන් උපන්.

(10020)

කොපි. ති-කිපෙන සුළු තැනැත්තා, ක්‍රොඩ
 ශීලීහු.

කොපින. ත-අකතීව්‍ය, ගුණසංඛ්‍යා, වැහැරි.

කොපෙනි. ක්‍රී d. දී. (කුප-කොපෙ, කිපිමෙහි-
 හේ + ති) කිපෙයි.

කොමල. ති-මොලොක්, මාදු.

කොමලනාදිකෙල. ත. කුරුම්බා.

කොමාර. පු-කුමරැන්ට අයිති, කුමරැන්
 පිළිබඳ.

කොමාරමුහමවිසය. න-කුමර බඹසර,

කොමාරහව්ව. පු-කුමාරයන්ට අයත්
 පොෂ්‍යය.

කොමාරපති. පු-ලදරැ ගැහැණු ශ්‍රමයෙකුගේ
 ස්වාමිපුරුෂයා.

කොමාචි. ඉ-තරුණදරිකාව, කුමරිය.

කොමුදි. ඉ-සදරැස. කුමුදු ඇති, වීල.

කොමුදුති. ඉ-සදරැස් සහිත කුමුදු පිපිම
 ඇති.

කොරක. පු-මදක් මුකල කැකුල.

කොරකිත. ති-දළ බොහෝ ඇති, මොට්ටු
 බොහෝ ඇති.

කොරජික. ති-මුලාවට පත්, වංචල වියහැකි,

කොරඤ්ජික. පු-ගැතිලෙන

කොරහි. ඉ-හිත්ඵත්සාල්.

කොරණඬ. ත-පැලැටි වයියක් හා එහි මල්

කොරණඬක. න එනම් විහාරය,

කොරබ්‍ය. පු-කුරැ රටට අයිති, කුරැරට
 පිළිබඳ

කොල. පු-බෙබර=මසත්, තිප්පිලි, වගපුල්.

කොලබෙකාල. පු-කුලයෙන් කුලයටයන්නා,
 ඇත්මහා ව. 2. 3. 4. 5. 6. ක් ඇත්තා

කොලක. ත-තකුල්, මිරිස්.

කොලඤ්ඤ. ති-උසස් කුලයක උපත්.

කොලට්ඨිපකි. පු-එනම්පක්ෂියා, කබරැස්සා.

කොලට්ඨි. න-බෙබර-මසත් පලවල මදය.

කොලපුතනි. පු-කුලපුතභාවය.

කොලමබ. පු-සැලිය, කොළඹ නගරය.

කොලවල්ලි. ඉ-ඇත්වගපුල්.

කොලාප. පු-දිගුල්=උදුබර “කසමානු රුකෙබ
 කොලාපෙ සුවසා රමනෙ මනෝ”

කොලාහල. පු-බොහෝ දෙනා එක්ව කරණ
 අරගලභාදය, කලකල ශබ්දය, කාය කොලා
 හල වාචා කොලාහල දෙක.

කොලිය. පු-එනම් රාජවංශය.

කොලිත. පු-එනම් ඇත්තා, මුගලන් මහ
 හෙරිදු.

කොලිනියා. ඉ-උසස් පවුල, ශ්‍රේෂ්ඨ උත්
 පත්තිය.

කොලි. පු-බෙබර, මසත්.

කොලෙයා. පු-බල්ලා.

කොලෙයාකි. පු-උසස් වයියට අයත් බල්ලා

කොවිද. පු-පණ්ඩිතයා, ප්‍රාඥයා.

කොවිදුර. පු-කොවිලාර, කොබෝලිල.

කොවිලාර. පු-කොවිදුර, කොබෝලිල.

කොස. පු-පුරුෂනීමිතත, ගාණ්ඩාභාරය, කල
 නොකල රත්රිදි, මල්කැකුල, කඩු කොපුව,
 සමූහය, කරඩුව, අකාරාදී කොෂ ග්‍රන්ථ,
 දුනුපත්තියයක දුරප්‍රමාණය.

කොසකි. පු-කොෂාගත, කොසයට ඇතුළත්.

කොසජ. පු-කොසයෙන් ජාතවු, තෙජස.

කොසජ්ජ. න-කුසිතභාවය, කම්මැලිකම

කොසමන. ති-හඬනනක් පමණවු.

කොසපණ්ණි. ඉ-සැබෝ ගස.

කොසඵල. න-තකුල්.

කොසමබ. පු-කොසඹ.

කොසමබි. ඉ-කොසඹැනුවර

කොසලල. ත-දක්ෂභාවය, කොසොල් රටට
 අයිති අයෝධ්‍යය

කොසල. පු-කොසොල්රට, අයෝධ්‍යපුරය.

කොසාතකි. ඉ-වැටකොළ, සැබෝගස.

කොසාරකකි. පු-රාජභාණ්ඩාගාරිකයා

කොසික. පු-ගුගුල්, කොසයට ඇතුළත්,
 බස්සා.

(10074)

කොසිති. ඉ-නදිවිශෙෂයක්.

කොසිය. පු-ශක්‍යා, බකමුණා, කඩුකොපුව.

කොසි. ඉ-කොපුව, පියන, වාස්ම.

කොසෙයා. න-පටපණුවන්ගේ නුලින් කළ
වස්ත්‍ර, රත්මුසු නිතිරි නුලින් කළ
වස්ත්‍රය.

කොසොතින පු (කොස + අවතින) වස්තියෙහි
සැඟවුනු, වස්තියෙන් වැසෙනලද.

කොසොතිනවස්තුයන පු-කොෂයෙහි අව
තින වස්තු ගුණා ලක්ෂණය, ගව්‍යාදීන්ගේ
මෙන් කොපුවෙහි සැඟවී තිබෙන පුරුෂ
නිමිතය.

කොහසැඳ. න-කුහකබව, කුහක බලනු.

බ

බ. න-අහස, සැපය, ඉන්ද්‍රිය, ගුහය, සිදුර

බං. අ-පණක, ලිංගයන මෙහි.

බග. පු-පක්ෂි, ශරීර.

බගග. පු-කඩුව, කහවෙණා.

බගගවිසාණ. පු-කහවෙණා.

බගගාදිමුට්ඨි. ඉ-කඩු ආදීන්ගේ මිටි.

බගනනර. න-පක්ෂිහෙද, කැරලා.

බගාදි. පු-පක්ෂි ආදීහු.

බගාදිබකුන. න-පක්ෂි ආදීන් බඳනා මල.

බගොල. පු-ආකාශගොලය, පොළොව මතු
පිට මනකලාකාරව පෙනෙන අහස,

බව්න. නි-සාරණ ලද, බඳනා ලද, යෙදුනු,
පැතුරුණු.

බජ්ජ. d. හු-හක්ෂණයෙහි, බජ්ජි, අනුභව
කරයි.

බජ්ජ. d. හු-පිරිසිදු කිරීමෙහි, බජ්ජි, පිරිසිදු
කරයි.

බජ්ජ. න-කඩා කෑ යුතු ආහාර, කෑවිලි.

බජ්ජක. න-කෑ යුතු දෑ, කෑවිලි.

බජ්ජනි. ක්‍රි-d. හු. බජ්ජ-හකබනෙ, කෑමෙහි +
නි) කයි.

බජ්ජනනර. න-බාද්‍ය විශේෂ, අග්ගලා.

බජ්ජනෙද. පු-බාද්‍ය විශේෂය.

බජ් d. හු-ගමන් විකල්පයෙහි, බඤ්ජනි,
කොරගසයි.

බජ්. d. හු-දීමෙහි, යාමෙහි, බඤ්ජනි, දෙයි.
යෙයි.

බජ් d. වු-රැකීමෙහි, දෑබ ජීවිකාවෙහි,
බඤ්ජනි, බඤ්ජයනි, රකිති, දුකින් ජීවත්
වෙයි.

බඤ්ජ. පු-කොරා, කොරගසන්නා

බඤ්ජනි. ක්‍රි d. හු. (ගති වෙකලො=ගති
විකල්පයෙහි + නි) (බඤ්ජ + නි) බඤ්ජනි,
කොරගසයි. දෙයි. යෙයි.

බඤ්ජන. න-පක්ෂි විශේෂයක්, කොර ගැසීම.

බඤ්ජට්ට. පු-පක්ෂි විශේෂයක්.

බජ්ජර. න-දලඹුවා.

බජ්ජු. ඉ-කණ්ඩුනිය.

බජ්ජොපනක. පු (බ + ජොපනක) අහස
බඩුවන්නා, කණ්මාරියා=කලාමාරියා.

බජ්. d. හු-ඇලලීමෙහි, බජ්ජි, අලලයි,
කලලයි.

බට්ට. d. වු-වැසීමෙහි, බට්ටනි, බට්ටයනි,
වසයි.

බට්ට. පු-ඇඳ.

බට්ට d. හු-ශබ්දයෙහි, රැස්කිරීමෙහි, බට්ටනි,
ශබ්ද කෙරෙයි, රැස් කෙරෙයි.

බට්. d. හු-කෑමැත්තෙහි, බට්ටනි, කෑමති
වෙයි.

බට්ක. පු-මට, මට මොලවීම.

බට්බට්. න-උගුර පැදීමේ ශබ්දය.

බට්ටාපිකා. ඉ ඇඳ පත්ත, කවිවිසය.

බඩ්. d. වු-බිඳීමෙහි, බඤ්ඤනි, බඤ්ඤයනි,
බිඳයි.

(10118)

බසි. d. භූ-බිදීමෙහි, බණ්ඩනි, බිදිසි.
 බණ්ඩ. පු-ඉක්කු විකාරය, සකුරා, සුකිරි.
 බණ්ඩ. පු. න-කොටස, කැඩීම, අභිය, එක්-
 දාභිය.
 බණ්ඩනි. ක්‍රි-d. භූ. බණ්ණු-අවදරණේ, බිදීමෙහි
 + නි (බසි + නි) බිදිසි.
 බණ්ඩපරසු. පු-ඊඔරයා.
 බණ්ඩ පුලල. ති-කැඩිව-බිදිව.
 බණ්ඩලවණ. ති-බලල් පුණ්ණ.
 බණ්ඩණ. න-හෙදය, කැඩීම.
 බණ්ඩාබණ්ඩ. න-කැබලි කැබලි.
 බණ්ඩික. පු-කලතණ.
 බණ්ඩිවම. න-කැඩුනු බව, කැඩිවම බව
 බණ. පු-ක්කණය, දස අසුරාසිණක පමණ
 කාලය, අවසාපාරසිතිය.
 බණ. න-හැරීම.
 බණනි. ක්‍රි d. භූ. බනු-අවදරණේ, පැලීමෙහි
 + නි, බිදිසි, පලිසි.
 බණද. ඉ-රාත්‍රිය.
 බණන. න-බිදීම, පැලීම,
 බණපණිත. න-සුළු මොහොත.
 බණ මුහුත. පු-දස මොහොතක් ප්‍රමාණ
 කාලය. මුහුතන බලනු.
 බණානිත. ති-අවසාව ඉක්මවු.
 බණලය. පු-ක්කණලය, ලය දසයක් පමණ වූ
 කාලය, ලය බලනු.
 බණසම. පු-බුදු රජ.
 බණික. න-ක්කණික, ක්කණයක් පවත්නා.
 බණිත. න-සාරණ ලද, සැරි.
 බණිතනි. ඉ-බිම කණින හුල, සාරණ උල.
 බණු. d. භූ-අවදරණයෙහි, සැරීමෙහි, බණනි,
 බඳුකුනි, සාරයි, බණනය කරයි.
 බණනි. ක්‍රි-(බණු + නි) සාරයි.
 බණන. න-සැරීම, හැරීම.
 බන. ති-සාරණලද, උදුරණලද, හිංසාකල
 තුළාලකල,

බනක. න-අලාභ හානි, කැඩුනු බිදුනු.
 බනන. න-නීතිය, බලය, අසිතිවාසිකම,
 බනනබමම. න-දෙහපාලන විද්‍යාව,
 බනනවිජ්ජා. ඉ-රාජ්‍ය සංස්ථාව, ආණ්ඩුක්‍රමය,
 බනනවිද. පු-උපායෙහි දක්ෂ තැනැත්තා,
 බනනර. පු-අනවැසියා, රියදුරා, රාජ පුරෝ
 භිතයා.
 බනන. පු-ක්කණය වංශිකයා, විවාල පුණ්ණ
 විසදීමෙහි සමථ මහ ඇමතියා.
 බනනිය. පු-ක්කණය, බනනිය වංස ඇත්තා,
 රාජවංශිකයා.
 බනනියකැකු. ඉ-ක්කණය කතෘව.
 බනනියකුල. න-ක්කණය කුලය.
 බනනියජ. පු-ක්කණයට ජාතක, ක්කණය
 ගෙන් උපත්.
 බනනිය පණිසා. ඉ-ක්කණය පිරිස, ක්කණය
 සමාගම.
 බනනිය මහාසාල. පු-ක්කණය මහාසාරයා,
 පණ්ඩිතයෙක් සියක් කෙළක් බන
 නිබානගත වේ ද කහවණු විසි අමුණක්
 දිනපතා විසදම වේ ද එබඳු රාජකුල
 ඇත්තා.
 බනනිය මායා. ඉ-ක්කණය මායම, ක්කණය
 විජ්ජාව.
 බනනිය වංස. න-ක්කණය වංශය.
 බනනිය සුබ්බාල. පු-සිවුමැලි කුමරා.
 බනනියා. ඉ-රාජසත්‍රිය, රජ බිසව.
 බනනියානි. ඉ-රාජසත්‍රිය, රාජ දෙවිය.
 බනනිසි. ඉ-ක්කණය කාන්තාව.
 බනතු. පු-රියදුරා. දෙරවුපාලයා.
 බනජ. න-ලේ.
 බදු. d. භූ-බැසීමෙහි, බද්දනි, දඹකෙරෙයි.
 බද. d. භූ-බැසීමෙන්වීමෙහි, පිඩාවෙහි, බදනි,
 බැසීමෙන් වෙයි, පිඩා වෙයි.
 බදි. d. භූ-පැනීමෙහි, යාමෙහි, බදනි,
 පකබනනි, පනි, යෙයි, පැණයෙයි.
 (18178)

බදර. පු-කීර්ති ගස.

බහති. ඉ-සාමාව, සානතිය, ඉවසීම.

බහතිමහතු. ති-ඉවසන්නා.

බඤ. d. භු-යාමෙහි, විසල්මෙහි, බකුති, යෙහි, විසලයි.

බකු. පු-රුපාදියකකු, උරහිස, කද, සමුහය, ගුණ, කද කුමරු, ශරීරයාගේ හඟන පාද යන් අතර මැද කොටස.

බකුක. න-කොට්ඨාසය, පරිවේෂ්ඨය, සහය.

බකු කොට්ඨාස. පු-රුපාදි සකකු කොටස්.

බකු දෙස. පු-සකකු ප්‍රදේශය, ඇත් කද, තාරිත්තේ කද.

බකුම. න-ගසක ලොකු කද.

බකු පසුවක. පු-පසුවසකකුය. පස්කද.

බකු බිජ. න-ඇසවු නුග ලක් ආදිය. කදෙන් පැල නගින රාක් වැල්.

බකුහාර. පු-රුපාදි පසුවසකකුය, ශරීරයා ගේ කදින් ගෙණ යන බර.

බකුහාරාදි. පු සකකුහාර, කපිහාර, සිස හාරාදිය.

බකුචාර. පු-කදවුර, වික කලකට යුගි හමු-දවක් නවතින ස්ථානය, නාවකාලික සොබ ස්ථානය, රාජධානිය.

බන. d. භු-කැණීමෙහි, බති, සාරයි, කණියි.

බනු. d. භු-කැණීමෙහි, බණති, සාරයි, කණියි.

බපුර. පු-පුවක්ගස.

බබබ. d. භු-දළියෙහි, බබබති, අහඹුකාර වෙයි.

බබබ. d. භු-යාමෙහි, බබබති, යෙහි.

බති. d. භු-මැඩීමෙහි, බමනති, ඔබා මසිති

බම. ති-යොග්‍ය, හිත, යුක්ත.

බමන. න-සාමාව, සාමා කීරීම.

බමන. ති-සාමා කරන්නා, ඉවසන්නා.

බමති. ක්‍රි d. භු. බමු-බතතියා, ඉවසීමෙහි + ති (බමු + ති) ඉවසයි, සාමා කරයි.

බමා. ඉ-සාමාව, පාවිච්ඡිය.

බමාපන. ඉ-සාමාව, සාමා කීරීම.

බමිතබබ. ති-සාමා කටයුතු, ඉවසියයුතු.

බමන. d. භු-නදවීමෙහි, මැඩීමෙහි, බමනති, විකබමනති, නදවෙයි, මැඩ පවත්වයි.

බමනන. න-විෂ්කමනනය, මැඩීම.

බමිතින. ති-පසුකල, ඔතන ලද, විෂ්කමනනය කල.

බස. පු-සාය, විකිත් වික සාය වී යාම

බර. d. භු-තෙමීමෙහි, ගෙවියාමෙහි, බරති, තෙමෙයි, ගෙවී යෙයි.

බර. ති-දුඛ සපයී ඇති දෙය, තියුණු දෙය.

බර. පු-කොටළුවා, කියත.

බරමසුප්පි. ඉ-සාමාව ගස.

බරසාර. පු-රළු ශබ්දය, කකින ශබ්දය.

බරා. ඉ-දෙවදුලිය.

බරාජින න-රළු අඳුන් දිවිසම.

බරිකා. ඉ-කාඩි, විනාකිරි.

බල. d. භු-රැස්කිරීමෙහි, බලති, රැස්කෙරෙයි.

බල. පු කල්ක, අබම, කමත, කලවිට.

බල. d. භු සැමීමෙහි, බලති, සෙලවෙයි.

බල. d. වු-පවිත්‍රභාවයෙහි, බාලෙති, පවිත්‍ර-කෙරෙයි

බලති. ක්‍රි d භු - බල-බලනෙ, සෙලවීමෙහි + ති, සෙලවෙයි.

බලමණඛල න කමත, වී පාගන තැන.

බලගන න-පැහිමට සුදුසු බානය

බලහණ්ඨගන. න-බානය පැහිමට සුදුසු උපකරණ.

බලහණ්ඨගනකාල. න-බානය පැහිමට සුදුසු උපකරණ ලබාගැනීමේ කාලය.

බලි. න-පාප්ප, තලප.

බලික. න-දුදුකාවය, දුදුලැල්ල.

බලිකා. ඉ-දුදුලැල්ල.

බලිත. ති-පැකිමීම, පැකිලෙනලද.

බලිත. පු න-මුවවලල්ල=කටකලියාව, පැසුනු හිසකේ.

බලෙති. ක්‍රි d. භු(බල-බලනෙ, සෙලවීමෙහි + නේ + ති) සෙලවෙයි.

(10224)

බල. ආ-ප්‍රතිෂේධ වාක්‍යාලංකාර අවධාරණ, ප්‍රසිද්ධිය යතාදියෙහි.

බලොපි. ඉ-සෑලිය=හෑලිය.

බලලක. න-(අභිය වැසු) සපත්තු වර්ෂයක්

බලලාට. පු-කෙස්තැති හිස ඇත්තා, තවටයා, ඉඩුහිසා.

බලුබක. පු-අස්තුණබයා, අභවපොතකයා

බලුපව්‍යාහනනික. පු-පෙරවරු කාලයෙන් පසුව ආහාර පිළිනොගන්නා තැනැත්තා.

බලුපව්‍යාහනනිකාබහ. න පෙරවරු කාලයෙන් පසුව ආහාර නොපිළිගැනීමෙන් රකින ධූතාබහය.

බස. d. භු-හිංසාවෙහි, බසති, හිංසාකෙරෙයි.

බල. d. වු-විදීමෙහි, බලෙති, බලයති, බිදියි, හත්තකෙරෙයි.

බලෙති. ක්‍රි-(බල + හේ + ති) බිදියි.

බා

බා. d. භු-කීමෙහි, බාති, අකබායති, කියයි.

බා. d භු දනගැන්මෙහි, සංපුළ්ඨි, සඛාය, පටිසංබාය. “සඛබාය ලොකස්මිං පරොවරාති.”

බාණු. ඉ-කණුව.

බාණුක. පු-කණුව.

බාණුකණ්ඩකාබාන. න-කණුකටු වලින් ගැටී ගත්තැන.

බාන. න-සාරණලද, පොකුණ.

බාද. d. භු-කෑමෙහි, බාදති, කයි.

බාදක. පු අනුභවකරන්නා, කන්නා.

බාදති. ක්‍රි d. භු. (බාද-භක්කතො, කෑමෙහි + ති) කයි.

බාදන. න. අනුභවය, කෑම.

බාදනීය න-කැපිලී, කැපුහුද.

බාදපන. න-අනුභවකරවීම, කැවීම.

බාදපෙනි. ක්‍රි-d. භු (බාද-භක්කතො කෑමෙහි. බාද + හේ + ති) කවයි, අනුභවකරවයි.

බාදිත. ති-කතලද, අනුභවකල

බාදිතට්ඨාන න-කෑ තැන, කත තැන.

බායති. ක්‍රි-d.භු. (බා=ඤ්ඤා=වැටීම්මෙහි + ති වැට්ඨෙයි, “සුසානං වීය බායති, අලකඛී වීය බායති”

බාසිත ති-කතලද, අනුභවකල.

බාරක. න සාරමය.

බාර. පු අලුත්කැකුල, රස, ඉදුසල්ලැක.

බාර. න-සාරය, ලවණ, කටුක, අමිතිරි.

බාරාපත කියත, කියත්පත

බාරාපතවජ්ඣ න - නිසුණු ආයුධයෙන් ශරීරය කෙඳි (තීරු) කොට කාභී ගල්වා වධ දීමක්.

බාසික. අළුත් දළුව.

බාසි. ඉ-මාණිකාස සතරක බර, තවුස් පිරිකර.

බි

බිජ. d. භු-අවියත් හඬෙහි, බිජති, පහත් ශබ්ද කරයි.

බිට. d භු.-තැති ගැන්මෙහි, බිය වීමෙහි, බෙටති, බිය වෙයි, තැතිගණියි.

බිබ්බාදසක. න (ලමයෙක්) සෙල්ලම් කරණ කාලය.

බිබ්බාරති. ඉ-සෙල්ලමෙහි ඇලීම.

බිබ්බාපදෙසකර. ති-සෙල්ලමින් දූශ්‍යවූ.

බිබ්බා. ඉ-ක්‍රීඩාව, සෙල්ලම.

බිණණ. ති-ශ්‍රාතන, වෙහෙසටපත්.

බිණු. d. න-පෙළීමෙහි, බිණෙති, පෙළයි.

බිණු. d.භු-සෂයෙහි, බිණති, සෂය කෙරෙයි.

බිනන. ඉ-දමනලද, පිඩාකල, විසිකරණ ලද.

බිද. d. දි-බැගැපත් බැවිහි, ගෙවීමෙහි, බිජුති, බැගැපත් වෙයි, ගෙවියෙයි.

බිදි. d භු - රු - දි - දිනභාවයෙහි, බිඳුති, බිජුති, බැගැපත් වෙයි, තසයි.

බිපසං. අ-වහා, හතික, ශිෂුව.

(10271)

බ්‍රහ්මවිද්‍යාව. පු-වහා කෙලෙසුන්ගෙන් වෙන් වන්නා.

බ්‍රහ්මවිද්‍යාව. නි වහාපාමණෙනලද අභිඥා ඇත්තා

බ්‍ර. d. භූ.-අවිශ්‍යන් ශබ්දයෙහි බ්‍රහ්ම, අව්‍යක්ත ශබ්ද කෙරෙයි.

බ්‍ර. d. භූ.-දූමමෙහි, බ්‍රහ්ම, උක්ඛිපති, දමයි.

බ්‍ර. d. භූ.-සුඤ්ඤ කිරීමෙහි, බ්‍රහ්ම, සුඤ්ඤ කෙරෙයි.

බ්‍ර. d. දි සුඤ්ඤ කිරීමෙහි, බ්‍රහ්ම, සුඤ්ඤකරයි.

බ්‍ර. d. සු-දූමමෙහි, බ්‍රහ්ම, දමයි.

බ්‍ර. න-කෙමණ “නදිමුඛෙ බ්‍රහ්ම ඛණ්ඩයා”

බ්‍ර. d. භූ.-සාමීයෙහි.

බ්‍ර. d. පු-සුඤ්ඤකිරීමෙහි, බ්‍රහ්ම, සුඤ්ඤ කෙරෙයි.

බ්‍ර. d. කි-දූමමෙහි, දමයි.

බ්‍රහ්ම. ක්‍රි d. භූ. බ්‍ර-බ්‍රහ්ම-දූමමෙහි + නි) (බ්‍ර + නි) දමයි, උත්සාදමයි.

බ්‍රහ්ම. න-දූමම, විසිකිරීම.

බ්‍රහ්ම නි-කිසිකිසිකලද.

බ්‍රහ්මක. පු-කිසිකිසි, කිසිකිසියාම.

බ්‍ර. d. භූ.-නදිමුඛෙ, බ්‍රහ්ම, නද කෙරෙයි.

බ්‍ර

බ්‍ර. d. භූ.-ශබ්දයෙහි, බ්‍රහ්ම, බ්‍රහ්ම, ශබ්ද කෙරෙයි.

බ්‍ර. d. භූ.-සොරකම් කිරීමෙහි, බ්‍රහ්ම, සොරකම් කරයි.

බ්‍ර. පු-කුදු, කුඩා.

බ්‍ර. d. පු-හෙදනෙහි, බ්‍රහ්ම, බ්‍රහ්මයෙහි බ්‍රහ්ම.

බ්‍ර. d. භූ.-කුදුගාසීමෙහි, බ්‍රහ්ම, කුදුවෙයි.

බ්‍ර. d. පු-බ්‍රහ්මෙහි, බ්‍රහ්ම, බ්‍රහ්මයෙහි, බ්‍රහ්ම.

බ්‍ර. d. න-හිංසාවෙහි, බ්‍රහ්ම, හිංසා කරයි.

බ්‍ර. d. න-පෙළීමෙහි, බ්‍රහ්ම, පෙළයි.

බ්‍රහ්ම. ක්‍රි d. න-බ්‍රහ්ම - හිංසාව, හිංසා කිරීමෙහි + නි (බ්‍රහ්ම + බ් + නි) පෙළයි.

බ්‍ර. d. ක්‍රි d. භූ. (බ්‍ර-බ්‍රහ්ම-නද බ්‍රහ්ම, + නි) (බ්‍රහ්ම) නද කෙරෙයි.

බ්‍ර. d. භූ.-මත්වීමෙහි, බ්‍රහ්ම, සුරාවෙන් මත් වෙයි.

බ්‍ර. d. දි-පරිත්‍යාගයෙහි, බ්‍රහ්ම, පරිත්‍යාග කරයි.

බ්‍ර. d. කි-ගමනෙහි, බ්‍රහ්ම, යෙයි.

බ්‍ර. d. භූ.-ඝෞරවයෙහි, බ්‍රහ්ම, ඝෞරවෙයි.

බ්‍ර. d. දි-ගෙවීමෙහි, බ්‍රහ්ම, ගෙවෙයි.

බ්‍ර. d. සු-ඝෞරවයෙහි, බ්‍රහ්ම, ඝෞරවෙයි.

බ්‍ර. නි-ඝෞරව, පිළිවෙළින් ගෙවියාම.

බ්‍රහ්ම. පු-ඝෞරවය, රහත්.

බ්‍ර. ක්‍රි d. (බ් + ය + නි) ඝෞරවෙයි.

බ්‍ර. න-ඝෞරව, කිරි, ජලය.

බ්‍රහ්ම. පු-ඝෞරවය, කිරිමුහුද.

බ්‍රහ්ම. ඉ-කිරිපලය.

බ්‍රහ්ම. න-කිරි හා ජලය.

බ්‍ර. පු ජල, හුල, කණුව.

බ්‍ර. පු ජල, බ්‍රහ්ම.

බ්‍ර. න-ක්‍රිකාරන, සෙල්ලම.

බ්‍ර. ක්‍රි d. භූ. (බ්‍ර බ්‍රහ්ම, සෙල්ලම කිරීමෙහි + නි) සෙල්ලම කරයි

බ්‍ර. න-මුඛ, මිමිසා.

බ්‍ර. නි-අල, දින, නිව, බහුල, කදම්බය නමෙහි.

බ්‍ර. නි-කුඩා, නොමගත්.

බ්‍ර. නි-නදි. ඉ-කුඩා නදිය.

බ්‍ර. නි-නදිය. න-බ්‍රහ්ම නිකායේ පළමුවන පොත.

බ්‍ර. නි-නදිය. ඉ-කුඩාමිණිගෙවිය, රහුගෙවිය.

බ්‍ර. නි-නදිය. නි-කුඩා මිණිගෙවිය විසින් කරන ලද්දේ.

බ්‍ර. නි-නදිය. පු-කුඩායන්තු, මිසි මදුරු ආදිය.

බ්‍ර. නි-නදිය. පු-කුඩායන්තු, පාලාපි.

බ්‍ර. නි-නදිය. න-කුඩාමි, කණම්.

බ්‍ර. නි-නදිය. පු-සක්බෙල්ලා.

(10325)

බුද්ධ. ඉ-දඬුවැල්බැමැසි, කඬුවැල්බව.

බුද්ධානු බුද්ධක. න-(බුද්ධ + අනුබුද්ධක) ඤාණ-
නුඤාණ, කුඩා ඉතා කුඩා.

බුද්. d. භූ-ක්‍රීඩාවෙහි, බුද්ධි, ක්‍රීඩා කරයි.

බුද් d භූ-ඤාණවෙහි, කනුකාමැත්තෙහි,
බුද්ධි, කනුකාමැත්තෙයි.

බුද්. ඉ-ඤාණ, බබිහිත්ත, කනුකාමැත්ත.

බුද්ධ. නි-ඤාණ ඇත්තා, බබසා ඇත්තා.

බුද්ධිපාසා. ඉ-සාපිපාසා, බබසය හා පිපාසය.

බුබහනි. ක්‍රි.-d. භූ බුහ-සංවලතෙ, සැලීමෙහි
+ නි) (බුහ + නි) වලතයවෙයි, ඇලලෙයි,

බුහ. d. භූ-ඇලලීමෙහි, බොහෙහි, වලතය
කරයි.

බුහ d දි-ඇලලීමෙහි. බුබහනි, ඇලලයි.

බුර. පු ගවමෙහිසාදීන් කුර, ඔවුන්ගේ නිය
පොතු, දූලිපිතිය, කබකැත්ත, “කුරභානං
බුරුහපානා.”

බුර d භූ කැපීමෙහි, ඉරිඇදීමෙහි, බුරනි,
කපයි, ඉරි ගසයි.

බුරක. පු-මදටගස, මදවියගස.

බුරගහ. න-කරගෙය.

බුරහණඩ. න-ඤාණභාණ්ඩ, කබකැත්ත හා
ඊට උවමනා ගල් ආදී බඩු.

බෙ. d. භූ-අනුභවයෙහි, ඤාණවීමෙහි, සයන-
යෙහි, බායනි’ කයි, සයනය කරයි. ඤාණ
වෙයි.

බෙට. d. පු-භඤාණයෙහි, බෙටෙහි, බෙටයනි,
කයි.

බෙටක. න-පලිහය, පලස.

බෙතන. න-කෙත, භායනීව, ශරීරය.

බෙතන කම්මන. න-කුඹුරේ වැඩ කිරීම,
කුඹුරු වැඩ.

බෙතනගත. නි-කුඹුරක් බවට පෙරලනු.

බෙතනගොපක. පු-කුඹුර රකින්නා.

බෙතනප්. පු - තමාගේම ඉඩමේ උපන්න,
පුතුන් සතර දෙනාගෙන් කෙනෙක්.

බෙතනජින. පු-කුඹුරක් භූතනි විදීමේ ශ්‍රේණි-
කම්.

බුරවකක. න-පිතියා බුරාන තබන ගල.

බුරසිපාවික. න-කරකැති කොපුව, දූලිපිතියා
කොපුව.

බුරසිපාවිකා. ඉ-දූලිපිතියා මල බැඳීමෙන්
තොර කරණ කුඩු වර්ගයක්.

බුරපස. පු-ඊය, ඊතලය.

බුරසිලා. ඉ-කරගල, දූලිපිතියා බුරහත්
තබන ගල.

බුරි. පු-ඤාණ දරන්නා, කරණවැමියා,

බුලක. පු. න-නීවයා, අබිමයා.

බුස d. භූ. ආත්‍රොශයෙහි, නපුරුකොට
කීමෙහි බුංසනි, නපුරු කොට කියයි.

බුසි d. පු-ආත්‍රොශයෙහි, බුංසෙහි බුංසයනි.
අත්‍රොශ කරයි.

බුංස d. පු-අත්‍රොශයෙහි, බුංසෙහි බුංසයනි,
නිසු කරයි, ආත්‍රොශකරයි.

බුංසන. න-ගැටීම, ගැරහීම, බැණීම.

බුංසින. නි-අත්‍රොශකල, ගරහන ලද, ගටන
ලද, d. පු. බුහි-බුංසනෙ, ආත්‍රොශ කිරීමෙහි.

බුංසෙහි. ක්‍රි.-+ හෝ + නි) (බුංස + හෝ + නි)
ආත්‍රොශ කෙරෙයි.

බුල. -d. භූ-සිසාමෙහි, බුලනි, සිසායි.

බෙ

බෙතනපාල. පු - කුඹුර පාලනය කරන්නා.

බෙතනමහනනා. ඉ-කෙතේ උසස්කම.

බෙතනරකබක. පු-කෙත රකින්නා

බෙතනවිසු. න-කෙත්වතු.

බෙතනසම්පනනි. ඉ-ඤාණ සම්පතනය.

බෙතනසාමික. පු-කුඹුරු හිමියා, කෙත්තිමියා.

බෙතනසොධන. න - සිසාමට පෙර කුඹුර
ගුඬ කිරීම.

බෙතනාජිව. පු-ගොවියා.

බෙත්තුපම. න-කෙත් උපමාව.

බෙද. පු-විසාදය, සංවේගය, පරිශ්‍රමය, ශ්‍රමය,
අසහනය.

වෙප. පු-දූමීම, නිඤ්ච.

වෙප. d. වූ - සුණුකිරීමෙහි, බෙපෙහි, සුණු කෙරෙයි.

වෙපහ. පු-දමන්නා, විසිකරන්නා.

වෙපන. ත-දූමීම, විසිකිරීම.

වෙපිත. ති-දමන ලද, විසිකළ, ඝයකළ.

වෙපෙහි. ත්‍රි-(වෙප + හේ + ති) ගෙවයි, විසි කරයි.

වෙම. පු-නිභිය, නිවණ, කලාණ

වෙමහුමි. ඉ-කෞමහුමිය, සාරපොළව.

වෙම. ති-ලබ්ධස්තු රැස් කිරීම.

වෙමනන. පු-නිදහස්ව සිටින තැනැත්තා.

වෙමනන. ත-ආරක්ෂාව.

වෙමි. පු-නිභිය තැනැත්තා, කෞමියා.

වෙල. d. හු-සැලීමෙහි, ගමනෙහි, බෙලති, සැලෙයි, යෙයි.

වෙල. පු-කෙළ, මුඛගත කෙළ.

වෙලකිලිනන. ති - කෙළගැලීමෙන් තෙත් වුණු.

වෙලමලල. න පතික්කම.

වෙල d. හු-වලනයෙහි, ගතියෙහි, බෙලති, සැලෙයි, ගමන් කෙරෙයි.

වෙමු. d. හු-සෙවනයෙහි, බෙවති, සෙවනය කරයි.

වෙල d වූ-භක්ෂණයෙහි, බෙලෙති, බෙලෙති, කයි.

වෙලෙහි. ත්‍රි-(වෙල + හේ + ති) අනුභව කරයි.

වෙලාසික. පු-කෙලතොලු, වැගිරෙන කෙල ඇත්තා.

වෙලාසිකවාද. පු-කෙලතොලු වාදය, කෙල තොල්ලෙහි යයි කීම.

වෙලසිංහාමක. ත-පිත් හා සෙම.

බො

බො. අ-පදපුරණයෙහි.

බොට d වූ - දූමීමෙහි, බොටෙහි, බොටයහි, දමයි.

බොටෙහි ත්‍රි (d. වූ. බොට-වෙපනෙ, දූමීමෙහි + හේ + ති) (බොට + හේ + ති) දමයි.

බොණඩ. පු කොරා, කොරගසන්නා.

බොණඩ. d. වූ - භක්ෂණයෙහි, බොණෙහි, බොණෙහි, අනුභව කරයි.

බොණෙහි. ත්‍රි-(බොණඩ + හේ + ති) අනුභව කරයි.

බොද. d. හු නැසීමෙහි, බොදහි, නසයි.

බොහ. පු-කෞමහය, කම්පාව, ඇලලියාම.

බොම ත-කොමුපිලි, කොමු නුලින් කළ වස්තු.

බොල. d. හු-ගමන් වැළකීමෙහි, බොලති, ගමන්වලයි.

බ්‍යා

බ්‍යා. d. හු-කීමෙහි, බ්‍යායහි, කියයි, ආබ්‍යා-යහි, ආබ්‍යාතං.

බ්‍යාත. ති-ප්‍රසිඛ, පතල, කියන ලද.

බ්‍යාපන. න-ව්‍යාපනය, පැතිරීම.

බ්‍යායති ත්‍රි. d. හු. බ්‍යා-පකථනෙ, කීමෙහි + ති) කියයි.

ග

ගහගර. ත-උගුර, දිය සුළිය.

ගහගරා. ඉ-එනම් පොකුණ.

ගහගරායති. ත්‍රි ගහගර යන අනුකරණ ශබ්ද කෙරෙයි.

ගහගරී. ඉ - මෝරු අලලන (කලනන)

භාජනය. කමුරු සම, කමුරු උදනේ තලය.

ගහස. d. හු-සිනාවෙහි, ගහසති, සිනාවෙයි.

ගහසති. ත්‍රි-d. හු ගහස-භසනෙ, සිනාසීමෙහි + ති) (ගහස + ති) සිනාවෙයි.

(10416)

ගබ්ගා. ඉ-එනම් මහා නදිය, අහස්ගහ.
 ගබ්ගාබර. පු-ඊඤ්චරයා, ඊඤ්චර ජවාචෙත්
 ආකාශ ගබ්ගාව ගලා බසී යනු මතයෙකි.
 ගභ්ගාය. න-දස ඇත්තුලයෙන් එනම් ඇත්
 කුලය.
 ගභන. න-අහස, ආකාශය.
 ගභනනල න-අහස, අහස්නලය.
 ගච්ඡ පු-කුඩාගස්, පැලෑටි, යව, ගමනය
 කරව යනාදී අභි ඇති මධ්‍යම පුරුෂ ඒක
 වචන ත්‍රිභාවක්.
 ගච්ඡති. ත්‍රි-d. හු ගමු=ගතිය, යාමෙහි, (ගමු=
 ච්ඡ+ති) යෙයි, ගමන් කෙරෙයි.
 ගච්ඡනන. පු-යත්තා, යන නැගැත්තා.
 ගජ: d. වු - මැඩීමෙහි, ශබ්දයෙහි, ගජෙහි,
 ගජයෙහි, මිනිසු, ශබ්දකරයි.
 ගජ. පු-ඇතා, අලියා.
 ගජ. d. හු-ශබ්දයෙහි, ගජෙහි, ශබ්දකෙරෙයි.
 ගජකභාරණ. න-ඇත්සැටිය.
 ගජතා. ඉ-ඇත්සමූහය.
 ගජති. ත්‍රි-d. හු. ගජ-සඳු, ශබ්දකිරීමෙහි
 + ති) (ගජ + ති) ශබ්දකරයි.
 ගජබල. පු-සිංහයා, හසරිබලය.
 ගජාසන. න-ඇතුන්ගේ ආහාරය, ඇසටුගත.
 ගජ්ජ. d. හු-ශබ්දකිරීමෙහි, ගජ්ජෙහි, ශබ්ද
 කෙරෙයි, ගජ්ජා කෙරෙයි, ගොරවයි.
 ගජ්ජති. ත්‍රි-(d. හු. ගජ්ජ - සඳු, ශබ්දකිරී
 මෙහි + ති) (ගජ්ජ + ති) ගොරවයි, ගජ්ජා
 කරයි.
 ගජ්ජිත. ති-ගජ්ජා කල, ගුහුල.
 ගජ්ජන. න-ගජ්ජාව, ගෙරවීම.
 ගජ්ජිත. න-මෙසනාදය, ගොරවනලද.
 ගජ්ජිත. පු-මනාතා, මනනහසනියා.
 ගබ්. d. හු. තෙවනෙහි, ගබ්හි, වැහිරෙයි,
 ඉසියි.
 ගබ්. d. හු - රැස්කිරීමෙහි, ගබ්හි, රැස්
 කෙරෙයි.
 ගබ්. d. හු. මුහුණේ එක් පැත්තක්.
 ගණ්ඨි. පු-පුරුක, ගැටය.

ගණ්ඨි. ඉ-පයමල.
 ගණ්ඨිකා. ඉ-ගැටය.
 ගණ්ඨිත. ති-ගොතන ලද, ගෙතු.
 ගණ්ඨිපාස. පු පයමල, හිසුන්ගේ සිවුරුවල,
 ගණ්ඨි අමුණන පාසය = පුටුව.
 ගණ්ඨිල. පු-කිලිල.
 ගණ්ඨි. පු-ගබ් = පොල, කපෝලය, ගිජ්-
 ලිහිණියා.
 ගණ්ඨික. පු-කහවේණා, මහා විශේෂයක්.
 ගණ්ඨිබ්බ. න - එනම් අභිගත, මේ අභිගත
 යටදී බුදුන්වහන්සේ යමක ප්‍රාතිහාරිය
 පැස්ක. ගණ්ඨිබ්බ රුකබුලෙ යමක
 පටි හැරිය කරනා.
 ගණ්ඨාලි. ඉ-සුදුහිතණ.
 ගණ්ඨිකා. ඉ-ගැටය.
 ගණ්ඨි. පු-ගමු ඇත්තා.
 ගණ්ඨිපාද. පු-ගැබ්විලා, ගැබ්විල් පණුවා.
 ගණ්ඨිල. පු-කුද.
 ගණ්ඨිස. න-(බත්) කටක්.
 ගණ්ඨි න-ගැණීම, ග්‍රහණය.
 ගණ්ඨිති, ගණ්ඨිති. ත්‍රි (d හු ගහ-උපාදන
 + ති) ගණ්ඨි, ග්‍රහණය කරයි.
 ගණ්. d. වු-සංකලනයෙහි, ගණ්ඨි, ගණ්ඨි
 ගණ්ඨි කරයි.
 ගණ්. d. හු-යාමෙහි, ගණ්ඨි, යෙයි.
 ගණ්. පු-හිසු විශේෂයක්, තුන්තමක්, සමූහය
 ගණ්ඨි. පු-ගණ්ඨිත්තා, ගණ්ඨි කරත්තා,
 නැකැත්තා.
 ගණ්ඨි. න-ගැණීම, සබ්බාසාව.
 ගණ්ඨිවිජය. පු ගණ්ඨිවිජය, සමූහයාගේ
 ආවායතියා.
 ගණ්. පු-ගොණා, ගණ්ඨි ඇති.
 ගණ්ඨි. පු ගොණා
 ගණ්ඨිකා. ඉ-වෙසගත, සිනිද්ද.
 ගණ්ඨිකාපිකා. ඉ-මිදි, මුද්දික.
 ගණ්ඨි. ති-පරිමිත, ගණ්ඨිලද.

ගණි. ඉ-සමූහ ඇත්තා.

ගණෙති. ක්‍රි-(ගණ + ණෙ + ති) ගණන් කෙරෙයි.

ගණන. න-ගාත්‍රය, ශරීරය.

ගන. ඉ-ගමන, ගිය.

ගනක. පු-දූතයා, පණිවිඩ ගෙනයන්නා.

ගනි. ඉ-භව විශේෂය, භවය, ප්‍රතිභාව, නිභාව, අභිප්‍රාය, නුවණ, වාසස්ථානය. ගමන, විසදභාවය.

ගනි. ඉ-යාම, පිටත යාම.

ගනික. නි-ගති ඇත්තා.

ගපිත. ති-ගැටගසනලද, ගොතනලද.

ගද්ද. d. භූ-ශබ්දකිරීමෙහි, ගද්දැති, ශබ්දකරයි.

ගද්දගණ්ඩ. පු-තෙලසාවු, තෙල් ඇසවු.

ගද්දල. පු-බඳ්‍රදම, බල්ලන්බඳින යොත.

ගද්දහන. න-අවකාශය හා කාලය මතින කුඩා මිම්මක්.

ගද. d. භූ විසත් හඬෙහි, ගදැති, බෙණෙයි.

ගද. d. වු-මෙස ශබ්දයෙහි, ගදෙති, ගදයති, ශබ්දකරයි, ගොරවයි.

ගද. පු-රොගය, ව්‍යාධිය.

ගද්. ඉ එනම් ආයුධය, වෙසමුණි රජුගේ එනම් යහදව.

ගදිත. ති-කියනලද, ප්‍රකාශකළ

ගද්‍රහ. පු-කොටුවුවා.

ගඬ. වු-කැමතිවීමෙහි, ගඬෙති ගඬයති, කැමති වෙයි.

ගඬ. පු-ගිජු ලිහිණියා.

ගඬිත. ති-ගිජුවනලද, ලොල්වනලද.

ගහනබඬ. පු-අභවයා, යාත්‍රා.

ගහ. d. වු-ගෙතීමෙහි, ගහෙති, ගහයති, ගොතයි.

ගහ. පු-ග්‍රහය, ශාසත්‍රය, අභිජ්‍යාකාය ගහය, බිකිතය.

ගහබුර. න-ග්‍රහබුර, ශාසනයෙහි ඇති බුර දෙකින් එකක්, ත්‍රිපිටකය ඉගෙනීම.

ගහික. ති-අමාරුවෙන් ඉගෙනුම් ඇති.

ගහෙති. ක්‍රි. d. භූ-ගහ-ගහෙ, ගෙතීමෙහි, (ගහ + ණෙ + ති) ගොතයි, ග්‍රහණය කරයි.

ගහි. d. භූ-ප්‍රකාශකිරීමෙහි, සුවද කැවීමෙහි, ගහෙති ගහියති, ප්‍රකාශකරයි, සුවදහමයි.

ගහි. පු-සල්පය, ආඝ්‍රාණය, කටයුතුදෙය, සුගතිය-එනම් ඇත්තුලය.

ගහිකුම්. ඉ-ගදකිලිය, සුවදගෙය.

ගහිජාති. ඉ-සුවදවර්ගයක්.

ගහිඵලි. පු-පුවභූ

ගහින. න-සුවද කැවීම.

ගහිබඬ. පු-ගනිවියා, ගාත, ගායක, අභව, දෙවතා විශේෂයක්.

ගහිබඬහණ්ඩ. පු-ගනිවිහසනය, එබරුගස.

ගහිබඬාබිපති. පු-ගනිවියන්ට අබිපතිවූ ධාත රාජවු නම් වරම් රජ.

ගහිමාදන. පු-හිමාලයෙහි පිහිටි එනම් පථිතය.

ගහිසාර. පු-සදුන්.

ගහිවහ. පු-සුලභ, වාතය.

ගහිාපන. න-සුවද, වෙළඳ සැල.

ගහිාර. පු-එනම් සාරය, එනම් ජනපදය.

ගහික. පු-සුවද වෙළෙන්ද, සුවද ඇති.

ගහිාහනමා. පු-සුරා.

ගහිති. ක්‍රි-d. වු ගනි-ගනි, ගද සුවද දැනීමෙහි. (ගනි + ණෙ + ති) සුවද හමයි, ප්‍රකාශ කරයි.

ගහිාදක. න-සුවද ජලය.

ගහි. d. භූ-යාමෙහි, ගහිති, යෙයි.

ගහි. d. භූ-එතියෙහි, ගහිති, අහඬකාරවෙයි

ගහි. d. වු-එතියෙහි, ගහිති, ගහිතයති, අහඬකාරවෙයි.

ගහිහ. ති-ගර්විත, එතිය ඇත්තා.

ගහි. d. භූ-ප්‍රභල්භයෙහි, වධයෙහි, දූරීමෙහි ගහති, අහඬකාරවෙයි, දරයි.

ගහි. පු-දරුගැබ, බඩ, ගබඩාව, ලතිනාගෙය.

ගහිති. ක්‍රි-d භූ. ගහි-පාගහිතියෙ, ආබ්බිර වීමෙහි + ති (ගහි + ති) ආබ්බිර වෙයි.

(10522)

ශබ්දාර්ථ. න-ගල්ලෙන, මව් ගැබ්, උත්තමය.

ශර්ල(ළ). පු. න-විෂය.

ශර්භන. න-ගැරහීම, නිකුත්වීම.

ශර්භිත. ඉ-ගරහන ලද, නිදි ලද, ගර්භිත.

ශර්. ඉ-දේවදාලිය.

ශර්. පු-ආවායසීදිනු, මව්පියනු, පක්ෂපත්‍ර, නපුරු.

ශර්. ති-මහත්දෙය, දුකසේ දිරනදෙය, බර දෙය.

පුමෙ ආවරියා දිවති
ගරුමාතා පිතුකපි
ගරුතිසු මතෙතව
දුරු ලහුකෙසුව (අභිධානපදපිකා)

ශර්ක. ති-ගරුවු, බරවු, නපුරුවු.

ශර්කන. ති-ගරුකල; සමමානතය කල.

ශර්කාපනති. ඉ-බර ඇවැත්, පාරාජිකා, සබ්බාදිශෙෂ යන ඇවැත් දෙක.

ශර්කමම. න-බරකම්, කුශලපක්ෂයෙන් පවාහිඤ්ඤ අභ්‍යන්තරයෙන් දෙකද, අකුසල පක්ෂයෙන් ආනන්දාරිය කම්මාදියද.

ශර්ගබ්බා. ඉ-බරගැබ් ඇත්ති, දූරි ඇත්ති.

ශර්ල. පු-ගුරුලා.

ශර්ලගහප්. පු-අරුණ.

ශර්ලබප්. පු-විෂ්ණු, ගුරුඵදද.

ශල. භූ-කෑමෙහි, ගලති, කසි.

ශල. පු-ග්‍රිවය, උගුර.

ශලගහ. න-උගුරේ මුල.

ශලනාලි. න-උගුරුදණ්ඩ.

ශලක. පු-ග්‍රිවය, බෙල්ල.

ශලගලායති. ක්‍රි-d. වු. ගල-සවෙ, ගැලීමෙහි + ති) ශබ්දකර්මන් ගලා බසිති.

ශලගණ්ඩ. පු-ගලගණ්ඩරොගය, කණ්ඩමාලය.

ශලති. ක්‍රි-(ගල d. භූ. අදනෙ, අනුභවයෙහි, අනුභවකරයි, ගිලිසි.

ශබ්බාවෙකබන. න-මවුකුස පිළිසිද ගැණීම.

ශබ්බවුට්ඨාන න-වැදීම, පසුතය.

ශබ්බසෙසා. ඉ-ගහිසයනය, ගර්භවාසය.

ශබ්බාසය. පු-ගහිසය, දලබුව. වැදීමහ.

ශබ්හිති. ඉ-ගැබ්හිස, දරුගැබ් ඇත්ති.

ශබ්බාකකනති. ඉ-ගහිවක්‍රාන්තිය, පිළිසිදීම.

ශමිතිර. ති-ගැඹුර, සපාසවරයෙහි එනම් අභිය.

ශමිතිරකු. පු-ගැඹුරු අරුත, ගමිතිරාථය

ශමම. ති-යායුතු, පැමිණියයුතු, ශ්‍රාමය.

ශම. පු-ගමන, යාම.

ශමන. න-යාම, ප්‍රයානය.

ශමනිය. පු-යායුතු, ගමනට සුදුසු.

ශමික. පු-ආගන්තුක තොවත්තා, නිත්‍ය වාසය ඇත්තා.

ශමික. ති-ගමික, යාමට සැරසුනු.

ශමු d. භූ-යාමෙහි, ගව්හි, යෙයි, (ගමු=වජ් + ති)

ශමු. d. වු-මදක් ඉවසීමෙහි, ආපුළිසි, ආග-මෙහි, ආගමනය, ඉවසයි.

ශසා. ඉ-දම්දිව මහබෝමැබ පිහිටි ප්‍රදේශය, බුබුගයා පලාත.

ශසා. පු-ගතයුතු, ගැණීමට නිසි.

ශසාක. පු-සිරකරුවා, සිරභාරයට ගන්නා.

ශසාති. ක්‍රි-d. භූ. ගහ-උපාදනෙ ගැණීමෙහි (ගමු=ශසා + ති) ගණි.

ශසාකාර. පු-වැටහෙනාකාරය, ගන්නා ආකාරය.

ශරහ. d. භූ-නිකුද්වෙහි, ගරහති, නිකුකරයි.

ශරහ. d. වු-නිකුද්වෙහි, ගරහෙති, ගරහයති, නිකුකරයි.

ශරහක. පු නිකුකරන්නා, ගරහන්නා.

ශරහති. ක්‍රි-d. භූ. ගරහ-නිකුය, නිකු කිරීමෙහි (ගරහ + ති) ගරහයි, බණ්ඩයි.

ශර. d. භූ-උතුම් දෙයෙහි, ගරති, උතුම්වෙයි.

ශර. d. වු-උසස් ගමනෙහි, ගරෙති, ගරයති, උසස්ව යයි.

ශරති. පු-ගරහන්නා, නිකුකරන්නා.

ශර්. න-බර.

ගරුල. පු-ගුරුලා.

ගරුබමම. න-පිළිපැදියසුතු ගරුබමී අටක්.

ගරුහන. න-ගරුකටසුතු බව.

ගල. d. හු-කෑමෙහි, ගලනි, හිලිසි, අපේකා හරණය කරයි.

ගල. පු-ග්‍රීවය, බෙල්ල.

ගලවාට. න-ගලවලුව, ග්‍රීවය, බෙල්ල, ගෙල.

ගලින. නි-හිලිහුනු, ගැලවී පතිනවු.

ගලොවි. ඉ-කිඳිවැල, රසකිඳිවැල.

ගව. පු-ගවයා, එලහරකා.

ගවකක. පු-කවුළු දෙර, වාතපානය.

ගව්‍ය. පු එලකිරි හිතෙල් ආදි එලදෙනගෙන් උපදනා දෙය.

ගලගහන. න-උගුරෙන් අල්වා ගැනීම.

ගලප්‍රමාණ. න-උගුර දක්වා ඇති ප්‍රමාණය.

ගලනනටිසි. න- ගලග ඇටය, ගලසර ඇටය.

ගලමුල. න-උගුරේ මුල.

ගලින. නි-හිලිහුණු, ගැලවුනු.

ගලක. න-උගුර.

ගවකක න-කවුළු දෙර, ජිනේලය.

ගව්‍ය. න-හිතෙල්.

ගවකකපාල. න-දූල් කවුළුව.

ගවවණින. න-දූලකින් වසන ලද රිය.

ගවජ. පු-ගවරා.

ගවපති. පු-ගව හිමියා.

ගවපාන. න-මහත් මහත් සැලි කිරෙන් පුරවා උකුවන පරිදි උණුකොට සහල් විකක් දමා මි සකුරා දමා සකස්කළ හොඳනය.

ගවය. පු-ගවය, ගවරා.

ගවාහානන. න-ගවයන් මැරීම.

ගවි පු- හිතෙල, යාගඳුවා

ගවිපාල. න-රුකකවලලි එලය, එනම් ගෙඩි වශය.

ගවෙස. d. වු-මහනෙ, සෙවීමෙහි, ගවෙසනි, ගවෙසයනි, සොයයි.

ගවෙසක. පු-සොයන්නා, පරික්ෂා කරන්නා.

ගවෙසනි. ක්‍රි- d. වු- ගවෙස- මහනෙ සෙවීමෙහි; + නි) ගවෙස d. වු. මහනෙ සෙවීමෙහි+ණේ+ති) සොයයි.

ගවෙසන. න-සෙවීම, පරික්ෂණය.

ගවෙසින. නි-සොයන ලද, බලන ලද.

ගවෙසි. පු-සොයන නැතැත්තා, පරික්ෂා කරන්නා.

ගස. d. හු-අදනෙ, කෑමෙහි, ගසනි, කයි, අනුභව කරයි.

ගසනි. ක්‍රි-(ගස d. හු. අදනෙ, කෑමෙහි+ ති අනුභව කරයි.

ගසු. d. හු-අදනෙ, අනුභවයෙහි, ගසනි, කයි.

ගහ. d. ක්‍රි-උපාදනෙ, ගැනීමෙහි, ගණහානි, ගනීයි.

ගහට්ඨ. පු-(ගහ+ ඨා) ගාහට්ඨයා, ගෙයි සිටින්නා, හිතියා.

ගහකාරක. පු-ගෙවල් සාදන්නා, වඩුවා.

ගහකුට. න-ගෙයි මුදුන, ගෙයි කොන.

ගහණ. න-ග්‍රහණය, ගැවසීමෙන්, වන දුගී ආදිය.

ගහණ. නි-අවිවෙක, විවෙක රහිත.

ගහණි. ඉ-ග්‍රහණිරොගය, පාකාශ්නිය, බඩ.

ගහපති. පු-ගාහපතියා, ගෙයි හිමියා, හිතියා සුයූරියා.

ගහපතික. පු-ගහපතියා.

ගහපතිමහසාර(ල). පු-ගාහපති මහාසාරයා; යටත් පිරිසෙයින් සතලිස් කෙලක් බන නිවාන ඇති දිනපතා පස්මුණක් කහවනු වැයවන කුල ඇත්තා.

ගහින. නි-ගන්නා ලද, ග්‍රහණය කළ.

ගහිනහාම. න-ගත් බව.

ගල(ල) පු-ඵඩ, කෙලනොළි

ගලො(ල). වි. ඉ-කිඳි, රසකිඳි.

(10625)

ශ්‍රී

ශ්‍රී. d. දි-සඳු, ශබ්දකිරීමෙහි, ගායනි, ශබ්ද කරයි.

ශ්‍රී. d. භූ-ගතිය, යාමෙහි, ගිනි, යෙයි.

ශ්‍රී. d. භූ-ගතිය, යාමෙහි, ගායනි, යෙයි.

ශබ්දගණන. ඉ කැලිය, සිරිවැඩි බැවිල.

ශානි ක්‍රි-(ශ්‍රී d. භූ. ගතිය, යාමෙහි+නි) යෙයි.

ශාඨක. පු-ශාඨාවන්ගෙන් යුත්, ශාඨා ඇති.

ශාඨා. ඉ-පාලි පද්‍යය, පාලි කවි පාද තුණකින් පාද සයකින් යුත් පද්‍යය. ආයතී ජන්දස, විමලාකාර විමලපාද ඇති ලොක.

ශාඨාහිනින න-මනාකොට ගැසූ ගිතය.

ශාඨාවසාන. න-ශාඨාවේ අවසන්ති.

ශාධ. පු-ප්‍රතිෂ්ඨාව, නොගැඹුර, අශාධ බලනු.

ශාධ. d. භූ. පතිට්ඨාය, පිහිටීමෙහි, ශාධනි, පිහිටයි.

ශාධනි. ක්‍රි-(ශාධ d. භූ. පතිට්ඨාය, පිහිටීමෙහි+නි) පිහිටයි.

ශාන. න-ගී කීම.

ශාම. පු-ශ්‍රාමය, ගම, සමූහය.

ශාමක. පු-ගමට අයිති, ගම පිළිබඳ.

ශාමකඨා. ඉ-ගම්මාදි කතා, ගැමිකතා.

ශාමපෙට්ඨක. පු ගම් දෙවුවා, ගම්ප්‍රධානියා

ශාමකුට. න-ගැමි වංචාව.

ශාමගත. ති-ගමට ගිය.

ශාමජන. පු-ගමේ මිනිස්සු,

ශාමණි. ති-ගම්දෙවු, ශ්‍රේෂ්ඨ, අභිපති.

ශාමණික. ති-ශ්‍රාමණික, ශ්‍රාමික.

ශාමණිය. පු-ගස්තැන්වැඩින් හික්මවන ආවායතියා.

ශාමමාර. න-ගම්දෙර, ගමට ඇතුළත්වන දෙර.

ශාමදුරක. පු-ගම්දරුවෝ.

ශාමබමම. පු-ශ්‍රාමය බමය, මෙවුන්දම. නිදින සහාව.

ශාමනන. පු-ශ්‍රාමානනය, ගම්සීමාව

ශාමපොදුව. පු-ජවිරාග මනෝගුණයෙහි යෙදුනු නාගරිකයා.

ශාමභොජක. පු-මුද්‍රාදානියා.

ශාමබනින. න-ගමන් පිට නොයන පරිදි බැඳීම, ගමේම සිරකර තැබීම.

ශාමමණ්ඩල. න-ගම්මඩුලු, ගම්සභා

ශාමසුකර. පු-ගම් උරා.

ශාමික. පු-ශ්‍රාමික, ගමට අයත්, ගම් පිළිබඳ.

ශාමි. පු-යනසුලු. ගමන් කරණ සහාව ඇති.

ශාමෙය්‍ය. පු ශ්‍රාමික, ගම්වාසී.

ශායක. පු-ශායනා කරන්නා, වයන්නා.

ශායනනි. ඉ-එනම් ජන්දස, අකුරු සයකින් යුත් ශායනි නම් ජන්දස, කිහිටිගස.

ශායනි. ක්‍රි-(ශ්‍රී. d. පු. සඳු, ශබ්දකිරීමෙහි +නි) ශායනා කරයි.

ශායනි. ක්‍රි-(ශ්‍රී. d. භූ. සඳු, ශබ්දකිරීමෙහි +නි) ගී කියයි.

ශායන. න-ශායනා කිරීම.

ශායින. ති-ශායනා කල.

ශාරව. පු-ගෞරවය, බුහුමන් කිරීම, ගරු කටයුතු.

ශාරසහ. ති-(ගරහ d=ගාර. ණ්‍ය=සහ) ගැරහීය යුතු, නිදුකටයුතු.

ශාරසහවචන. න-නිදුකටයුතු වචන ඇත්තා පිළිකුල් වචන ඇත්තා.

ශාරවතා. ඉ-ගෞරවය.

ශාරව. පු-ගෞරවය, බුහුමන් කිරීම.

ශාරවාඛවචන. න-ගෞරව සහිත ආමන්ත්‍රණය.

ශාවි. ඉ-ගවදෙන, එලදෙන.

ශාවුන. න-ගවු, අසු ඉස්බක්-උසභ බලනු.

ශාවුන. න-තණ බිම, දිස්ත්‍රික්කය.

ශාවුතික. පු-ගවුවක් ඇති.

(10676)

ශාස. d. භූ-විලෝලතෙ, ඇලලීමෙහි, ගාහනී, අලලයි.

ශාස. නි-ගහණ, ග්‍රහණ, ගැණීම.

ශාසන. පු-ගන්තා තැනැත්තා, බාරගන්තා තැනැත්තා.

ශාසන. න-ගැණීම.

ශාසන. ක්‍රි-(ගහ. d. භූ. උපාදානෙ, ගැණීමෙහි + අ=ආ + නි) ගණී, ග්‍රහණය කරයි.

ශාසන. ක්‍රි-(ගහ. d. භූ. විලෝලතෙ, ඇලලී මෙහි + නි) අලලයි.

ශි. d. පු-සද්දෙ, ගබ්දකිරීමෙහි.

ශිඛගමක. න-කරපලදනා මාල විශේෂයක්.

ශිෂ්ක. පු-ගිජු තැනැත්තා, ගිජු ලිහිණියා.

ශිෂ්ක. නි-ආශා සහිත, ගිජුලෙස.

ශිෂ්කක. පු ගිජුතැනැත්තා ගිජු ලිහිණියා.

ශිෂ්කකුට. පු-ගිජුකුට, ගිජුකුට පථනය.

ශිෂ්කනි. ක්‍රි-(ගිටු d දි. අභිකඛායං, ගිජුමෙහි + නි) ගිජුවෙයි.

ශිෂ්කා. ඉ-උද්,

ශිඛ d දි ගෙබෙ, ගිජුමෙහි, පැනීමෙහි, ගිජුකුට, ගිජුවෙයි, ලොල්වෙයි.

ශිඛි. ඉ-ආශාව.

ශිඛිමා. නි-ගිජුවු, ආශාවු, ආශාවෙන් පිරුණු.

ශිහි. පු-ගින්න.

ශිමන. පු ග්‍රිෂ්ම සෘතුව, ග්‍රිෂ්මය, උෂ්ණය,

ශිමනාන. පු-බක්මස ආදී සාරමසක් වූ කාලය බක්, වෙසක්, පොහොන්, ඇසල යන සාර මාසය.

ශිමනික. පු-ශිමනානායට අයත්, ග්‍රිෂ්ම සෘතුවට ඇතුළත්.

ශිබ්බාන. පු දෙවියා, ශිථිණ.

ශිර. d. භූ නිගිරණාදිපු, කිම් ආදියෙහි, ගිරනි කියයි, ප්‍රසවකරයි, වැස්සෙයි

ශිරගහ. න-පථන කුටය, කඳු මුදුන:

ශිරගහසමස්. න-රජගහ නුවර අවුරුදුපතා පවත්වන සැණකෙළියක්.

ශාසපව්ව. න-එනම් ගින්න.

ශාසාපක. පු-ගන්වන්නා, ග්‍රහණය කර වන්නා.

ශාසාපෙති. ක්‍රි-(ගහ. d. භූ. උපාදානෙ, ගැණීමෙහි + ණපෙ +) ගන්වයි.

ශාසික. නි-ගැණීම කරණ, ගැණීම කරන්නා.

ශාසි. ඉ-ගිටුළු.

ශාලා නි-දැඩි, තද, අතීශය.

ශාලව. පු-ලොත්.

ශි

ශිරා. ඉ-තෙජුල, වචනය.

ශිරි. පු-පථනය, කන්ද.

ශිරිකාර්ණි. ඉ-කටරොලු.

ශිරිකහනි. පු-ගිරිනිල් ගහ.

ශිරිකහනිකා. ඉ-කටරොළු.

ශිරිගබ්බර. න-පථන ගුහාව, පථන සිදුර.

ශිරිගබ්බර. න-පථන ප්‍රාන්තය.

ශිරිගුහා. ඉ-පථන ගුහාව.

ශිරිබබ්. පු-පථනවලින් වටවූ ප්‍රදේශය, පථන වලින් වටවූ ගාල. (ගිරි + බජ්=වජ) රජගහ නුවර.

ශිරිමලලිකා. ඉ-කෙළිද ගහ.

ශිරිමෙබල. පු-ගිරිමෙවුල, වසවත්තියේ ඇතා.

ශිරිසිබර. න-කඳු මුදුන.

ශිරිසිබහ. න-පථන සිබර, පථනකුට.

ශිරියා. ඉ-සිනිමා සඤ්ඤිතයක්.

ශිරිස. පු-ඊශවරයා.

ශිල. d. භූ-අදනෙ, කෑමෙහි, ගිලිහි, ගිලිසි, කසි.

ශිල. d. භූ-අදනෙ, කෑමෙහි, ගිලිසි, කසි.

ශිලනි. ක්‍රි-ශිල. d. භූ. අදනෙ, කෑමෙහි (ශිල + නි) කසි.

ශිලා. d. දි-භාසකකයෙ සතුටු ගෙවීමෙහි, මිරිකීමෙහි, ගිලායනි, නොසතුටුවෙයි, මිරිකෙයි.

(10727)

ශිලෙ. d. හු-කිලමනෙ, කලානනවිමෙහි, ශිලා
යනි, කලානනවෙයි.

ශිලාන. පු ලෙඩා, රොනියා.

ශිලානක. පු-ශිලතා, ලෙඩා.

ශිලානපව්වය පු-ශිලත්පස, ශිලනුන්ට හිත
බෙහෙත් ආදිය.

ශිලානසාලා. ඉ-ආරොග්‍ය ශාලාව,

ශිලානාලය. න-අසනීප බව දැක්වීම.

ශිලානුපට්ඨාන න-ශිලනුන්ට උපසාදානකිරීම.

ශිලානුපට්ඨායක. පු-රෝගිත්ව උපසාදාන
කරන්නා.

ශිලායනි. ක්‍රි-ශිලෙ. d. හු. කිලමනෙ, කලානන
විමෙහි (ශිලා + ය + නි) ශිලත් වෙයි, රිදෙයි.

ශිත. න-ශි කීම, ගායනා කිරීම, නාට්‍යය.

ශිතක. න-කුඩා ශිතය, පුංචි සිත්දුම.

ශිතරව. න-ශි හම, ගිනිකා ශබ්දය.

ශිතසද්ද. න-ශි කියන හම, ශි රාවය.

ශිතසාර. න-ශි සාරය.

ගු. d. හු-වච්චිකරණෙ, වර්වස්කිරීමෙහි, ගවනි,
මලපහකරයි.

ගු. d. හු ගමනෙ, ගමනයෙහි, ගාතෙ ගවනෙ,
යයි.

ගු. d. හු-සද්දෙ, ශබ්දකිරීමෙහි, ගවනි, ශබ්ද
කෙරෙයි.

ගුණගුලු. පු-ගුගුල්, සුවද සදහා ගන්නා
ද්‍රව්‍යයක්.

ගුණ. d. හු-අව්‍යතො සද්දෙ, තෝවියන්
හමෙහි, ගුප්ති, ශබ්දකෙරෙයි.

ගුප්ති. d. හු-සද්දෙ, ශබ්දයෙහි, ගුකුප්ති, ශබ්ද
කෙරෙයි.

ගුණස්ථා. ඉ-නුතිද, ඔලිද, සතර විශට්ඨක බර

ගුණස්ථි. ක්‍රි-ගුප්ති. d. හු-අව්‍යතො සද්දෙ,
අව්‍යතො ශබ්දයෙහි + නි (ගුප්ති + නි) ශබ්ද
කෙරෙයි.

ගුප්ති. d. පු-වෙඨණෙ, වෙළීමෙහි, ගුණෙහි,
ගුණෙහි, වෙළෙයි, මතයි.

ශිලිත. නි-අනුභවකල, ශිලිතලද, කතලද.

ශිලෙ d. හු-පිතිකකයෙ. ප්‍රිතික්‍ෂයෙහි, ශිලායනි
අසනුටුවෙයි, ශිලත්වෙයි.

ශිඞ්. පු-ශිතියා, ගායකයා.

ශිඞ්කිව්ව. න-ශිතියාගේ කටයුතු.

ශිලෙලු. d. හු-සෙවනෙ, සෙවනයෙහි, ශිලෙ
වනි, සෙවනය කෙරෙයි.

ශිඞ්භාග. න ලොකික මිනිසාගේ ධනය.

ශිඞ්ලිඞ්. න-ශිතියාගේ ලක්‍ෂණය.

ශිඞ්සංයෝජන න-ශිති බන්ධනය.

ශිඞ්සුඞ්. න-ශිති සැපය, පස්කම් සැපය.

ශි

ශිතිකා. ඉ-ශි කීම.

ශිවා. ඉ-බොවුව=ශ්‍රීවා, උගුර, නය.

ශිවෙය්‍ය. න-ශ්‍රීවාහරණය, ශ්‍රීවෙය්‍යෙහි ලත
වළලු.

ශිවෙය්‍යක. න-ශ්‍රීවය මතක පටිය, ශ්‍රීවා-
හරණය.

ගු

ගුණ. d. හු-අභ්‍යාසෙ, අභ්‍යාසයෙහි.

ගුණ. d. පු-ආමනනනෙ, ආමනනණයෙහි,
ගුණෙහි, ගුණෙහි, අමතයි, ආමන්ත්‍රණය
කරයි.

ගුණ. d. සු-සංවරණ, සංවරණයෙහි, ගුණෙහි,
සංවරණය කරයි.

ගුණ. පු-පටලය, රාශිය, අනුසය.

ගුණක. න-මිතිගුබෙර සටහනින් විශමන,
ගුණකරන්නා,

ගුණඞ්ඞ්. නි-ගුණයෙන් උසස්, ගුණයෙන්
පොහොසත්.

ගුණරැකඞ්. පු-කුඞ්ඞ, නැවේ කුඞ්ඞය.

ගුණාධාර. පු-ගුණයන්ට ආධාර, ගුණයන්ට
ප්‍රතිට.

ගුණී. පු-ගුණ ඇත්තා, ගුණවතා.

ගුණකතංස. පු-ගුණොදකතීය, උසස්ගුණය.

ගුණොතර. ති-නුගුණ, අගුණ.

ගුණසිත. පු-වැසු නැතැත්තා.

ගුණසීම. ති-වසා දූමු. ආවරණය කළ.

ගුණ්ණයනි. ක්‍රි - ගුණ්ණ. d. වු. වෙස්සේ, වෙළුමෙහි + නේ + ති (ගුණි + නේ + ති) වෙළුයි.

ගුණන. ති-රක්කාලද, සහවතලද, ගොපනය කළ.

ගුණනමාර. න-රක්කා ලද දොර, වසනලද දොර.

ගුණනසුරිස. පු-වර පුරුමයා, රහස් ඕත්තු කාරයා.

ගුණති. ඉ-ආරක්ෂාව, ගොපනය.

ගුණතිස්ස. ති-වසනලද ඉපුරත් ඇති.

ගුණතික. පු-ආරක්ෂා කරන්නා, ගොපකයා.

ගුද. d. හු-කිලනෙ, ක්‍රීඩාවෙහි, ගුදනි, ගොදනි, කෙළියි.

ගුද. න-ගුදය, මලමාගීය, අධොමාගීය.

ගුඩ. d. හු-දි-වෙස්සනෙ, වෙළුමෙහි, ගුජකිනි, වෙළුයි.

ගුද්ද. ඉ-වම්මුතු, පුවතු.

ගුප. d. හු-ගොපනෙ, රැකීමෙහි, ගොපනි, රකියි.

ගුප. d. හු-ජිගුවන්නෙ, පිළිකුල් කිරීමෙහි, ජිගුවන්නි, පිළිකුල් කෙරෙයි.

ගුප. d. වු-දිත්තියං, දීපත්තෙහි, ගොපෙනි, ගොපයනි, බලලයි, දිලිසෙයි.

ගුප්. d. හු-ගුප්තෙ, ගුප්තයෙහි, ගුප්ති, ගොප්ති, ගුප්තය කරයි.

ගුබ්. d. හු-පිණ්ඩිකරණේ, පිඩු කිරීමෙහි, ගුබ්නි, පිඩු කෙරෙයි, සමුවටය කෙරෙයි.

ගුමබ. d. හු.-පිණ්ඩිකරණේ, පිඩු කිරීමෙහි, ගුමබ්නි, පිඩු කෙරෙයි.

ගුමච. න-මල් මාලාවලින් සැරසීම, මල්වලින් අලංකාර කිරීම.

ගුමම. පු-ලැහැබ. රාශිය, සෙනග, සැරසුම.

ගුමබනනර. න-වත ලැහැබ

ගුමබ්බ. න-සුඛිභටයන් හෙත් එක් හමුදාවක්.

ගුමු. d. වු-ථෙය්ස, සොරකමෙහි, ගොමති, සොරකම් කරයි.

ගුය්. න-ලිඛනය, රහස, වැසීම.

ගුය්. පු-එනම් දෙව යෝනිය, කුවේරානු වර නිධිසංරක්ෂක මණ්ඩපාදීහු.

ගුය්. පු-වෙසමුණිරජ.

ගුය්. න-රහසග, ගුය් ප්‍රදේශය.

ගුචාක. පු-පුවක් ගස.

ගුරු. ති-ගරු කටයුතු, බුහුමන් කළයුතු.

ගුරුදකනිණ. ඉ-ගුරු දක්ෂිණාව, ගරු පූජාව.

ගුහ. d. හු-සංවරණේ, සංවරයෙහි, ගුහනි, නිගුහනි, වසයි.

ගුහා. ඉ-ලෙන, ගල්ලෙන, ගල් ගුහාව, පුස් වැන්න.

ගුහාසය. න-හෘදය වස්තුවේ ඇති කුහරය.

ගුල. d. හු-රකකණේ, රැකීමෙහි, ගුලනි, රකියි.

ගුල. d. හු-පරිවතනනෙ, පෙරළීමෙහි, වට කිරීමෙහි.

ගුල. d. තු-මොකෙක, මිදීමෙහි,

ගුල. පු-ගුලිකා, ඉක්කුපිකාර=උක් සකුරු.

ගුලපුප්. පු-මිහස.

ගුලඵල. පු-මොරගස.

ගුලහෙද. පු-ඉක්කු පිකාර=උක් සකුරු.

ගුලමෙප්න. පු-රහස් මෙවුම්දම් ඇත්තා, කපුටුවා.

ගුලා. ඉ-සිනුක්.

ගුලික. න-පොකුර, මැණික් දම්වැල.

ගුලිකා. ඉ-කුඩා බෝලයක්.

ගුණ. පු. ත-අසුචි, වජ්ජ, ගුණය.
 ගුණක. ත-මලපහ කිරීම,
 ගුණකමාන. ත-මල පහකරණ භාජනය.
 ගුණකුප. පු-අසුචි වල, වැසිකිළි වල.
 ගුණනරක. ත-එතම් නරකය.
 ගුණනාණි. පු-අසුචි මෙන් පිළිකුල් වචන කියන්නා.

ගු

ගුහනි. ත්‍රි-ගුහු d. හු. සංවරණේ, වැසීමෙහි + ති) (ගුහ + ති) වසයි, නිගුහණය කරයි.
 ගුහන. ත-වැසීම, ගොපනය.
 ගුලන. පු-සභවන ලද.
 ගුලනපාද. පු-සුය්‍යාය, ඉරා.
 ගුලනපුරිස. පු-වරපුරායය, ඔත්තුකාරයා.

ගෙ

ගෙ d. හු-සඳො, අබ්දයෙහි, ගායනී, අබ්ද කරයි.
 ගෙ. d. සු-සඳො, අබ්දයෙහි, ගිණෙහි, ගිණිහි, අබ්ද කෙරෙයි.
 ගෙවු. d. හු සෙවනෙ, සේවනයෙහි, ගෙවනී, සේවනය කරයි.
 ගෙණකුක. පු-පන්දුව, සෙල්ලම් කරණ බෝලයක්.
 ගෙඩ. පු-ගිජු, ලොල්.
 ගෙඩි. පු-ගිජුවූ තැනැත්තා, ලොල්වූවහු.
 ගෙඩින. ති-ගිජුවන ලද.
 ගෙය. ත-සන, ගිජු.

ගෙයා. ත-නවාඛන ශායනා ශාසනයෙන් දෙවන කොටස, ගෙය ගිණිය.
 ගෙරික. පු-ගෙරික, ගුගුල්.
 ගෙරුක. ත-ගෙරික=සිවංගුරු.
 ගෙලකුක. ත-ගිලන් බව, රෝගය, ලෙඩය.
 ගෙහ. පු-ගෙය, නිවස, වාසස්ථානය.
 ගෙහඛන. ත-ගාභාවයව.
 ගෙහඛනන. ත-මිදුල, ගෙය ඉදිරිපිට ඇති අවකාශය.
 ගෙහනිසින. ති-ගේ පිළිබද, ලොකික ජීවිතය පිළිබද.
 ගෙහසින. ති-ලොකික ජීවිතය පිළිබද.

ගො

ගො. පු. ඉ-ගෙරි, හුමිය, වචනාදිය.
 ගො. ති-වචනාදිය.
 ගො. ත-වක්‍ෂරේන්ද්‍රියාදිය, ජලය, රක්මිය, ස්වයං, විජ්‍යාසුඛය, වචනය, පාපිතිය, ඥානය, සුය්‍යාය, ගායකයා, කදකුමරා, ගායනීයා, වන්ද්‍රයා, දුඛය, අභිපති, සරස්වතිය, පූජාදි දියා යනාදියෙහි.
 ගොකණ්ඩක. පු-ගොකවු, ගවකුරය.
 ගොකණ්ඩකගන. ති-ගවකුරයෙන් තසන ලද.
 ගොකණ්ණ. පු-වෙදගිල්ල හා මහපටගිල්ල විදහා ගත් ප්‍රමාණය, ගෝනා.
 ගොකණ්ණි. ඉ-මොරගස.
 ගොකුල. ත-ගාල.
 ගොවුර. පු-ගොවුකොල, ගවකුරය.

ගොගණ. ත-ගවසමුහයා, හරක් රංචුව.
 ගොසංසික. ත-හරක් හම.
 ගොසානක. පු-ගවයන් මරන්නා.
 ගොවර. පු-අරමුණ, විෂය, ගොදුර.
 ගොව්ක. පු-මල්කැත.
 ගොවවිය. පු-තැවෙහි පඤ්චාත්ඛනිකය, ගල් වත්ගෙඩිය.
 ගොවවිස. පු-ගොවවිය.
 ගොට්ඨ. ත-ගාල, ගවමඩුව.
 ගොට්ඨල. ත-බෙහෙත් පිණිස ගන්නා ගෙහි වර්ගයක්.
 ගොණ. පු-ගොණා.
 ගොණකඩක. පු-සතරගුලාඛික කපුලොම් මුවා ඇතිරිය.

(10867)

ගොණක. පු. න-දික්ලොම් ඇති මහත් කොළ පලස, ගොළුපලස් අතුල.

ගොණකිගුල. පු. ගොනගුල් කළුතුඩු ඇති වදුරා.

ගොණිසාදික. න. ගවහල, ගවමඩුව.

ගොනම. පු. ගොනම බුදුරජ, එනම් වංශය.

ගොනමක. පු. එනම් තොට, එනම් ඇත්තා.

ගොනුහු පු. කාමලොකයෙන් එතෙර වන්නා.

ගොනුහුවිතන න-අනුලොම සිතට පසුව මාගී විතනයට පෙරවුව තුන්වැනිව හෝ මාගී සමබන්ධයේ පාඨක්ෂණ ගෝත්‍රය හෝ ව්‍යවහාරය ඉක්මවීමෙන් ආයතී ගොත්‍රයට හෝ ආයතී ව්‍යවහාරයට පමුණුවමින් ඇදහු විදගීනා විතනය.

ගොනුහුකුණ. න. කාමලොකයෙන් එතෙර දින ඥානය.

ගොනත. න-තාමය, වංශය, පථිතය.

ගොනු. d. හු-වංශ, වංසයෙහි, ගොතැනි, වංශ ඇත්තේ වෙයි.

ගොළහි. ඉ-මුද්‍රික, මිදි.

ගොළහ. පු. ගොපල්ලා.

ගොඩ. පු. ගොය, තලගොයා.

ගොඩක. පු. කුරුළු වගීෂක්.

ගොඩරණි. ඉ-ගැබිනි දෙන, ගැබි ඇති දෙන.

ගොඩුම. පු. තිරිඟු, යව.

ගොනක. පු. දික්ලොම් ඇති, මහත් කොළ පලස.

ගොනක. න - සතරගුල් දික් ලොම් ඇති ඇතිරිය.

ගොනස. පු. පොලහා, ගෝනුස්සා.

ගොප. පු. ගොපල්ලා, ගෝපාලයා.

ගොපක. පු. ගොපල්ලා, මුරකරුවා.

ගොපහාම. පු. ගොපලුගම.

ගොපති. පු. ඊභිරයා, රජා, ශ්‍රී කාමණ, සුයතියා, ගනුයා, ප්‍රධාන වෘෂභයා.

ගොපන. න-රැකීම, ආරක්ෂාව, පාලනය කිරීම.

ගොපාන(ණ)සි. ඉ-ගොතැන්, පරාල.

ගොපාසිත. ති-රක්තා ලද, ගොපනය කළ.

ගොපාල. පු. ගොපල්ලා, ගවපාලයා.

ගොපාලහාමක. පු. ගොපලුගම.

ගොපාලකුපොසථ. පු. ගොපලු ක්‍රියා, වැනි ක්‍රියා ඇති උපොසථය.

ගොපිත. ති. ගොපනය කළ, රක්තා ලද.

ගොපුර. න. වාරය=නුවර දෙරටුව, දසපුර.

ගොපෙති. ක්‍රි-(ගුප d. හු. රක්තණේ, රැකි මෙති+ණ+ති) (ගුප+ණේ+ති) ගොපනය කරයි, රකිසි.

ගොපහ. පු. දසයා.

ගොපක. පු. ගොපමස, ගොප් ඇටය, කෙණ්ඩය.

ගොම. d. වූ-ලෙපනෙ, ඇලෙප කිරීමෙහි, ගොමෙති, ගොමයති, ඇලෙප කරයි.

ගොමගහ. පු. ගවමාගීය.

ගොමණිගුල. පු. ගවරැල, ගවකමුකය.

ගොමහතු. පු. ගවයන් ඇත්තා, ගෙරි ඇත්තා.

ගොමය. පු. ගොම, ගොවසුරා.

ගොමාසු. පු. කැනහිලා.

ගොමික. පු. ගවතිමයා, ගෙරි ඇත්තා.

ගොමිල්හ. පු. න-ගොම, ගවකර්සය.

ගොමුහන. න. ගොමුහ, එලමුහ, රතුපැහැති වටිනා මැණික්වගීෂක්.

ගොමුව. න. පිබිනා හහ, පිබිනා අහ.

ගොමෙඩ. න-ගවයන් බිලිදීම.

ගොමුථ. පු. ගොමණිගුලය, ගවරැල.

ගොගොගපිලකක. න - ගවයන් විකුණන තන්හි හටගත් දිල කඩය.

ගොර. පු. සුවද, සුකකය.

ගොරකකා. ඉ-ගෙරි රැකීම, ගවපොෂණය.

ගොල. න-ගුලියා.

ගොලිකා. ඉ-තලගොයා, ගොඩා.

ගොලිස. පු. වල්පලොල්.

ගොලිට්. පු. වල්පලොල්.

ශ්‍රේණි. නි-පොකුරු සහිත, "මහජන
ශ්‍රේණි. කාරාපෙති."

ශ්‍රේණි. ඉ-වදනසා, සුදුසුකම.

ශ්‍රේණි. පු-ගොවුද, ගවගාල.

ශ්‍රේණි. ඉ-පුවතු, ගවගාල.

ශ්‍රේණි. පු-ගොවිධානකරත්තා, විෂ්ණු.

ස. අ-මරණ, නසන, විනාශකරණ යන
අර්ථයෙහි අවයවය.

සම. d හු-ර්භතෙ, උත්සාහයෙහි, සටන,
උත්සාහකරයි.

සම. d හු-රාසිකරණේ, රැස්කිරීමෙහි, සටන,
රැස්කෙරෙයි.

සම. d වු-විසරණේ, හිංසායෙහි, සටන,
හිංසාකෙරෙයි, ගටයි.

සම. d වු සංසාතෙ, ගැටීමෙහි, රැස්කිරීමෙහි.
සටන, සටයන, ගැටෙයි, රැස්කෙරෙයි.

සම. පු-කලය.

සම. d හු-සංසට්ඨතෙ, ගැටීමෙහි, සටන,
ගැටෙයි.

සම. d හු-සංසට්ඨතෙ, ගැටීමෙහි, සටන,
ගැටෙයි.

සම. නි-ගැටුනු, එකතු වුනු.

සම. න-ගැටීම, සමනය.

සම. ක්‍රි-(සං d හු-සංසාතෙ, ගැටීමෙහි +
නි) ගැටෙයි.

සම. ඉ-සටනය, සමුහය.

සම. ඉ-බන්සාලිය

සම. පු-කලකබල.

සම. ඉ-පාය, දිගුකිරීමකින් කෙටිකිරීමට
ගැසීමෙන් කරණ ක්‍රියාව, ගුඩුගැසීම,
සිංකෙට්ටය, කල්ලිගැසීම.

සම. න-ලිදෙන් පැත්තෙන් යන්ත්‍රය,
පොම්පය.

සම. න-සැලියෙහි පිසුමක්.

සම. d වු-සංවලතෙ, සැලීමෙහි, සටන,
සටයන, වලනයවෙයි, සැලෙයි.

ශ්‍රේණි. පු-ගොවොල්ලා.

ශ්‍රේණි. ඉ-ගොවුද, ගවගාල.

ශ්‍රේණි. න-රත්තන් සුදුන්.

ශ්‍රේණි. පු-ගුලිකා, ගුලිය, බෝලය.

ශ්‍රේණි. පු පිණි, පිඩ, ගෝලය.

ශ්‍රේණි. පු ගුලිය.

සි

සම. න-ගැටීම, හැපීම.

සං. ක්‍රි-(සං d හු සංසාතෙ ඉලීමෙහි + නි)
ඉලීමකරයි=උලයි.

සං. d හු සංසාතෙ, ඉලීමෙහි සංසන උලයි.

සං. න-ගැටීම, සමනය.

සං. නි-ගටන ලද, සමනය කළ.

සම. ඉ ගෙය, ගෙයාරය, සිතුව.

සම. පු බොහෝදෙනා එක්ව වක්‍රවසිට
සතුටකරණ වන්දි.

සම. d හු, වු-සට්ඨතෙ, ගැටීමෙහි, හැපීමෙහි,
සමනය, සමනය, සමනයකරයි.

සම. න-ගිතෙල්, ගි.

සම. න-මවිගාලපිළිපිදි සන්ධ්‍යා පෙති
අසාවෙන් මාරුවී කිකිලිබිජු ආකාර මස්
පිඩු බවට පැමිණීම.

සම. පු ගතකම, යකුළු, මුගුරු, මෙසය,
කුළුතැල්ල ආදී තුළුභාණ්ඩ, න-නිරන්තර
වසනු, සැබව වසනු යනමෙහි.

සම. පු ගතදුර, ගතකාරය.

සම. පු න-සනපුරු ඇතිරිය, සන වූ මල්
ඇති ඇතිරිය.

සම. පු-කපුරු.

සම. පු-වලාහක දෙවියෝ, වැඩවලාකුල්.

සම. න-පාණවැස්ස, පාණවැස්ස,
අස්සකැට්ටුව,

සම. න භිභද්‍රය, ත්‍රිමත්තය.

සම. පු-ත්‍රිමත්තාව, උපකය, සොදුරු.

සම. ක්‍රි-(ගු= d හු. ගතිය, යැමෙහි + නි)
යෙයි.

(10968)

සර. d. හු-සෙවනෙ, ඉසිමෙහි, සරති, ඉසිති,
වැහිරෙයි.

සර. න-ගෙය, ගෘහය.

සරකුට. න-ගෘහකුට, කැණීමකුට.

සරගොලිකා. ඉ-සුනා=සුනා හිකනලා.

සරදසිකා. ඉ-ගෙදර සේවිකාව.

සරහි. ඉ-ගෘහිණිය, භාය්‍යාව, බිරිත්ද.

සරසුකර. පු-ගෙදර ඇතිකරන උරා.

සරසස. පු-ගරභියා, ගරවිලා.

සරාජීර. න-ගෙමිදල.

සරාදිහු. ඉ-ගෘහාදිහුමය, ගෙබිම්ආදිය.

සරාචාස. න-හිහිගෙයි ජීවිතය.

සස. d. හු-අදනෙ, කැමෙහි, සසති. කයි.

සසති. ත්‍රි-(d. හු. සස, ආදිනෙ කැමෙහි+ති)
අනුභවකරයි, කයි.

සසර. පු-දවස, දිනය.

සසමර. ති-හසණකිලිහු.

සා

සා. d. හු - සායනෙ, ගදගැන්මෙහි, සාති,
ආශ්‍රායකරයි.

සා. d. දි-සායනෙ, ගදගැන්මෙහි, සායති,
ආශ්‍රාණයකරයි.

සාන. පු-මැරීම, නැසීම.

සානක. පු-මරන්නා, තසන්නා.

සානන. න-නැසීම, මැරීම, වධය.

සාතික. පු-වධකයා, මරන්නා.

සාතින. ති-වධකල, නසනලද.

සානුක. පු-වධකයා, වදකරුවා.

සාහෙති. ත්‍රි-(හන d. හු-හිංසාහනිසු - හිංසා-
වෙහි+සාන+ණ+ති)නසයි.

සාහොදක. පු-එනම් සැගරය.

සාන. න-ශ්‍රාණය, නාසය, නාසිකාව.

සායති. ත්‍රි-(සා d. හු, ගනොපාදනෙ, ගද සුවද
දනීමෙහි+ති) ආශ්‍රාණයකරයි. ගද ගණිති.

සාස. පු-ආහාරය, අනුභවය, ගවයන් අනුභව
කරණ තණ.

සාසව්ජද. න-ආහාර හා ආදුම් පැලදුම්.

සාසන. න-ආහාරය, අනුභවය, කෑම.

සාසනට්ඨාන. න-තණබිම, පිට්ටනිය.

සාසහාරක. පු-ආහාර ගෙනයන්නා.

සිණි. d. හු-ගහණේ, ග්‍රහණයෙහි, සිණණති,
ගණිති.

සිණු. d. න-දිනතිය, දිප්තියෙහි, සිණෙති,
දිලිසෙයි.

සු

සුට්ට. පු-සොමාව, නාදය.

සුට. d. හු-පරිවතනනෙ, පෙරළීමෙහි, සුටති.
පෙරළෙයි.

සුණ. d. හු-ගමනෙ, ගමනයෙහි, සොණති,
ගෙයි.

සුණි. d. හු-ගහණේ, ග්‍රහණයෙහි, සුණණති,
ගණිති.

සුර. d. හු-හිමනේ, හයානකාථියෙහි, සුරති.
බියඵලවයි, සොර බලනු.

සුරාසුරා-සුරාසුරා යන නාදය, එනම් අනු-
කරණ ශබ්දය.

සුස. d. හු-සද්ද, ශබ්දකිරීමෙහි, සොසති,
ශබ්දකරයි.

සුස. d. වු සද්ද, ශබ්දකිරීමෙහි, සොසෙති,
සොසයති, ශබ්දකරයි.

සො

සොටක. පු-අත්කුණකියා, කුඩා අඟව විශේෂ-
යක්, පෝති අඟවයා.

සොට. න-ගැසීම, තැලීම.

සොණ්ටා. පු පුවක්ගස.

සොර. d. හු-ගමන් වැලැක්මෙහි, සොරති,
ගමන් වලකයි.

සොර. පු-හයානක, දරුණු.

(11016)

සෞභ. පු-සොමාව, හඬ, ගොපලගම.
 සොභපමාණ. ති-පාතුරුහු කිරිතියක් ඇති
 සොභක. පු-සොමාකරන්නා, ශබ්දකරන්නා.
 සොභන. පු-සොමාකරන්නා, ශබ්දකරන්නා.

ව

ව. අ-සම්පිණ්ඩිත, සමාහාර, අනිවාර්ය, ඉතරී
 කරයොග, පදපුරණ, අවධාරණ, ව්‍යතිරේක,
 විකල්ප, වාක්‍යාර්ථය, අනුකූලතාවයයි.
 වකක. d. වූ-බ්‍යාප්ත, පෙළීමෙහි, වකකති
 වකකයති, පෙළයි.
 වකක. න-රථ වක්‍රය, සක්ලකුණ, ධර්මවක්‍රය,
 උරසක්, ඉරියව්, සමපත්, සක්රාවන,
 මණ්ඩලය, සේනාව, කුම්භසක, ආඥාව,
 වක්‍රාසුරිය, දහය, සමූහය.
 වකක(ග)ඛග පු-හංසයා.
 වකකනන. පු-නිම්මලල්ල.
 වකකපාණි. පු-අතේ වක්‍රයක් ඇත්තා, විෂණු.
 වකකහෙද. න-නිදහස හෝ එකඟකම තැනි
 කිරීම.
 වකකමදදක. පු-තුරු.
 වකකසුග. න-සක්සුචල.
 වකකරනන. න-වක්‍රරනනය, සක්විති රජුගේ
 වක්‍රරත්නය.
 වකකලක. න-මණ්ඩලය, මඩුල්ල.
 වකකලා. ඉ-තිත්වමුතු.
 වකකලික. න-ජනෙල් තිරය, තිරය.
 වකකවටක. න-එනම් සරියනක්‍රය.
 වකකවනන. පු-සක්විති රජ, වක්‍රවර්ති රජ.
 වකකවනතු. පු-කොට්ඨවා.
 වකකවාක. පු-සක්වලිතිණියා.
 වකකවාර. පු-වක්‍රවාටය, සක්වල.
 වකකවහ සක්වලිතිණි.
 වකකසමාරුලක. ති-ජ්‍යෙෂ්ඨාපථ වක්‍රයට නැති.
 වකකාඛනී. පු-කුළුරුණ.
 වකකික. පු-බොහෝ දෙනා එක්ව වක්‍රව සිට
 ස්තුති කරණ වන්දිත, වන්දිතට බලනු.

සොභනා. ඉ-උද්ඝෝෂණය, උසස්නාදය.
 සොසින. ති-සොමාකල, ශබ්දකල.
 සොසෙති. ක්‍රි-(සුස d. හු සොසනෙ, සොමා
 කිරීමෙහි + නේ + ති) සොමාකරයි, ශබ්ද
 කරයි.

වකකි. පු-සම්මා.
 වකක. d. හු-ව්‍යාප්තවනෙ, ව්‍යාප්ත වචනයෙහි,
 වකකති, ව්‍යාප්ත ලෙස කියයි.
 වකක. d. හු - දසුනෙ, දැකීමෙහි, වකකති,
 දකී.
 වකකු. න-ඇස, බුදුඇස, සමනාස, පාණස,
 මසාස, දිව්‍ය, ධර්මවක්‍රය, ශ්‍රෝතාපතනි
 මාගීඥනය.
 වකකුක. පු-ඇස් ඇත්තා.
 වකකුමනතු. පු-ඇස් ඇත්තා, බුදුරජ.
 වකකුමාර. න-වක්‍රවාරය, වක්‍රය.
 වකකුල. පු-වපර ඇස, වපර කර බැලීම.
 වකකුච්ඡාණ. න-වක්‍රවිඤ්ඤනය.
 වකකුසු. ති-ඇසට සතුට ගෙන දෙන.
 වකකුසුච. පු-සම්මා, සම්මාට කන් නො-
 මැත්තේය. වක්‍රයටම ඇසේ, එහෙයින්
 වකකුසුච “වකකුලච” යයි කියත්.
 වකකම. පු-සක්මන, සක්මන් කිරීම.
 වකකමති. ක්‍රි-(ව + කමු d. හු. පද විකේප,
 ගමන්කිරීමෙහි + ති-ති) සක්මන් කෙරෙයි,
 ගමන් කෙරෙයි.
 වකකමන. න-සක්මන, යාම, ගමන, පැමිණීම,
 සක්මන්මලව.
 වකකමික. ති-සක්මන් කරණ පුරුද්ද ඇති.
 වකකමාර. පු-රහපෙරහන, රාපෙරණ මටුල්ල,
 ඔරුව.
 වකකාර. පු-වලිකුකුලා.
 වකකාමක. පු-කරඹුව, මඤ්ජුසාව, හෙප්පුව.
 වච්ච. d. හු. පරිභාසන, තප්පනෙසු, පරිභව-
 යෙහි හා තර්ජනයෙහි “වච්චන” බනි,
 තැනිගත්වයි.

(11068)

වචන d වූ - අප්‍රකාශන, අධ්‍යයනයකි,
වචන, හදාරයි, උගෙනගනී.

වචන. ක්‍රි-(වචන d. හු. පරිභාසන කප්-
නෙසු පරිභවයෙහි හා තජිතයෙහි+ති)
බණිති.

වචන ත-මිදුල, අභ්‍යන්තර.

වජ. d. හු පරිව්‍යාහේ, පරිත්‍යාගයෙහි, වජනි,
පරිවජනි, පරිත්‍යාග කරයි.

වජන. න-හැරීම, න්‍යායය.

වජ්. d. හු-පරිභාසනෙ, පරිභවයෙහි, වජ්නි,
පරිභව කරයි.

වක්‍රල. ති-සැලීම, වලකය, සැලෙහ.

වක්‍රවා. ඉ-පභයා, විකට්ටුපය.

වක්‍රවු d. හු-ගතියං, ගමනෙහි, වක්‍රවුනි, යෙයි.

වක්‍රවු. න. ඉ කොට, ඵරච්ඡු.

වට d. හු පරිභාසනෙ, පරිභවයෙහි, වටනි,
පිරිහෙලයි.

වට. d. වූ හෙදෙ, බිඳීමෙහි, වටෙහි, වටයනි,
බිඳි.

වටක. පු-හේකුරැල්ලා.

වඩි d. හු කොපෙ, කොපයෙහි, වඩිනි,
කිපෙයි.

වණ. d හු-දනෙ, දීමෙහි, වණනි. දෙයි.

වණක. පු-කඩල, කලතණ.

වණනි. ක්‍රි-(වණ d. හු. දනෙ, දීමෙහි+ති)
දෙයි.

වණඩ ති දූති, නොසන්සිඳෙන ක්‍රොධ ඇත්තා,
ඵරච්ඡුගස.

වණඩ. d. හු - වණ්ඩිකෙක, වණ්ඩ බැවිහි,
වණ්ඩනි, වණ්ඩ වෙයි.

වණ්ඩ d වූ කොපෙ, කිපීමෙහි, වණ්ඩෙහි,
වණ්ඩයනි, කිපෙයි.

වණ්ඩක. ති-සැරපරාම, සැබ,

වණ්ඩාල. පු - සැබොල්, අයොගුල ක්‍රියාව,
සැබොලුත්තේ හණසේදීම ක්‍රියාව.

වණ්ඩාසු ඉ දූති රැස් ඇත්තා, හිරු.

වණ්ඩිතව ති-වණ්ඩිතව, දූතිතව.

වණ්ඩිතන. ති-තරහ, කොප.

වණ්ඩිතන. න-තරහ ගතිය.

වතන. ති-තරණ ලද, බැහැර කල, ඉවත්
කල.

වතනාර්ඝ. ඉ-සතප්‍රිස, 40.

වතනාර්ඝක පු-සතප්‍රිසක් ඇති, සතප්‍රිස,
වත d හු - යාවනෙ, යාඥවෙහි, වතනි,
ඉල්වයි.

වතනි ක්‍රි (වත d හු. යාවනෙ, ඉල්වීමෙහි
+ ති) ඉල්වයි.

වහි. d හු-හිංසායං, හිංසාවෙහි, වහනි, හිංසා
කරයි.

වතු පු-සතර, හතර, 4.

වතුකක න-සතරමංසකීය, මානී සතරක්
එක්වූ තැන.

වතුකකණ්ණ. න-කත්සතර, කොත්සතර,
දෙදෙනෙකුට ගොවර වූ, සතරකත් මනත්‍ර-
ණය, රහස් කථාව.

වතුකකානන. න - හික්කුත් සතර නමකට
දෙන දනය.

වතුකබහනුං. අ-සතර වරක්, කබහනුං බලනු.

වතුජාතිකකි. පු-සිව්දගද, කොකුම්,
යොන්පුප්, (සදුන්මල්) තුවරලා, තුරුක්
තෙල් යන සිව් ජාතිය.

වතුඤ්ච ති-සතරවැනි, සිව්වෙනි.

වතුඤ්චංස. පු-වතුච්ඡායය, සතරෙන් පංගුව.

වතුපච්ඡෙදි. ඉ සිව්පිළිසිඹියා, අම් ධම්
නිරුක්ති ප්‍රතිහාන යන සතර.

වතුකභාසණ. න-කභවණු සතරක්.

වතුකුණ්ඩක. ති - සතර ගාතෙන් නැමීම,
දෙදන හා දෙවැලමිට බිම තබාගණ.

වතුබබහන පු - වතුච්ඡාය, සිව්දෙනෙකුගෙ
සමූහය. ධම් අම් කාම මොක්ඛ යන
වතුරවහිංසාව.

වතුබබ්බ. ති-වතුරවිධ, සිව් ආකාර.

වතුහුප් පු අත් සතරක් ඇත්තා, විෂණු.

වතුපිටිකාම. එකී එකී ලිඟ ඇති විලිඟ
ඇති තිලිඟ ඇති නාම හා අලිඟ නාමපද
යන සතර.

(11110)

වතුර. ති-දක්, සම්පි, තිපුණ.

වතුරබහනම. පු-වතුරබහ කලුවර, කලුවර පක්ෂයෙහි තුදස්වක්දින, සහ වැලැහැබ, මෙසය, මධ්‍යම රාත්‍රිය යන අබහ සතරින් යුත් රාත්‍රිය.

වතුරබිහිනීමෙහි. ඉ-අබහතරකින් යුත් යුබසෙනා, සිව්වර නෛනහ, හසති අභව රථ පාලල යන කොටස් සතරින් යුත් සේනාව.

වතුරබිහුල. පු-ඇසලහස, ඇතිලි සතර.

වතුරසාක. න-කොත් = පැති සතරක් ඇති, කොත් සතරේ ඉතිරි කොට රවුල් කැපීම.

වතුරසාර. න සිව්වැස්, පැතිසතරක් ඇති.

වතුරානන. න-මුහුසතරක් ඇත්තා, බ්‍රහ්මයා.

වතුරාසව. පු-කාම, භව, දිට්ඨි, අවිජ්ජා යන ආශ්‍රව සතර.

වතුරොස. පු කාමොස භවොස දිට්ඨොස අවිජ්ජොස යන සතර, ඔස බලනු.

වතුරොසව. ඉ-උපතිසතර, වතුරොසය.

වතුරෙසාරස්. න-වතුරෙසාරස්, 1. බුදුන් "සමාස් සම්බුද්ධ යෙමි"යි කීකල, නැත; මේ නම් ධර්මයක් ඔබ විසින් අනභිසම්බුද්ධ යයි කියන්නට නිසි මහණෙක්, බමුණෙක්, දෙවියෙක්, මරෙක් සහ බලෙක් ලොකයෙහි නැත. 2. 'සමිණ සුචයෙමි'යි කීකල මෙතෙක් ආශ්‍රවයෝ ඔබ විසින් අපරි සමිණ යයි කියන්නට නිසි කෙනෙක් ලෝකයෙහි නැත. 3. මේ ධර්මයෝ සැවි මොක්කයට අනන්‍යතා කරනයි කීකල නැත; කිසි අනන්‍යතා කර නොවෙති කියන්නට කෙනෙක් ලෝකයෙහි නැත. 4. මේ ධර්මයෝ තෙය්‍යානිකය යයි කීකල, නැත. මේ ධර්මයෝ අතෙය්‍යානිකය යයි කියන්නට නිසි කෙනෙක් ලෝකයෙහි නැත. මේ සතර කාරණයෙහි තමන්ගේ විශාරද භාවයන් ප්‍රත්‍යවෙක්ෂා කරණ බුදුන්වහන්සේට උපන් සෞමන්සය ඥානය වතුරෙසාරස් තම්බේ.

වතුරෙසාරහව. පු-සිව්වැදුරුම් අරූප සකකියන්නෙන් යුත් භවය, අරූපලෝකය.

වදි. d. භූ-පිණනෙ, පිණායාමෙහි, වදුනි, පිණවයි, බබලයි.

වඤ. පු-වඤ්ඤා, සදු, හද.

වඤක. පු-සදාස්පිල්, මොනරපිල් පිහිටි සදාස්.

වඤකනන. පු-වඤ්ඤානන පාසාණය.

වඤකගාහ. පු-වඤ්ඤාගාහය.

වඤගි. පු-සදාස්.

වඤහන. න-වඤ්ඤාභාවය, වඤ්ඤාගේ ගතිය.

වඤන. න-සදුන්, හදුන්.

වඤනිකා. ඉ-ගම්ඳොර ගවරවල.

වඤපපා. වඤ්ඤාලෝකය, සදාස්.

වඤභාහා. ඉ දඹදිව පිහිටි එනම් ගංගාව.

වඤභාස. පු-කඩුව.

වඤචාලා. ඉ-එත්සාල්.

වඤසෙබර. පු-වඤ්ඤෙබර, ඊශ්වරයා.

වඤ්ඤා. ඉ-වඤ්ඤාභාව, සදාස්.

වඤ්ඤනනු. පු-වඤ්ඤා.

වඤ්ඤසුමි. පු-සද කිරු දෙදෙනා.

වඤ්ඤා. පු-වඤ්ඤා, වඤ්ඤනනු.

වනං. අ-අසම්ප්‍රභණයෙහි.

වනක. පු-කඩල.

වන. d. භූ. හිංසායං, හිංසාවෙහි, වනනි හිංසා කෙරෙයි.

වනනි. ක්‍රි (වන d. භූ. හිංසායං, හිංසාවෙහි + නි) හිංසා කරයි.

වස. d. භූ-සානෙති, නැලවීමෙහි, වසනි, නලවයි, සතසයි.

වස d. භූ-සානෙති නැලවීමෙහි.

වසනි ක්‍රි-(වස d. භූ සානෙති, නැලවීමෙහි + නි) නලවයි.

වසල නි-අවිනිශ්චිත ක්‍රියා කරන්නා. වංචල, සිසු රසදිය.

වසලා. ඉ-වසපල්.

වසි. d. වු ගතියං, යාමෙහි, එමෙය යෙයි.

වපු. න-තොල් ගැටීමේදී ඇතිවන ගබදයක්.

වබ්බ. d. භූ-අදනෙ, කැමෙහි, වබ්බනි, කයි.

වම්ප. පු-සපුගස.

වමසක. පු-සපුගස.

වමසා. ඉ-එනමනුවර.

වමෙපනි. ක්‍රි-වපි d. හු. ගනියං. යෑමෙහි + නි,
යෙයි.

වමෙපයාක. පු-වමිපා නුවර වැසියා.

වමෙ. d. හු-අදනෙ කෑමෙහි, වමෙහි අනුභව
කරයි.

වමෙහි. ක්‍රි-වමෙ. d. හු. අදනෙ, කෑමෙහි + නි,
අනුභව කරයි.

වමම. ත. සම, පලිතය, පලග.

වමමක න. සමකඩ, සමකැබැල්ල.

වමමකණඩ. ත. සමකඩ, පත්කඩය.

වමමකාර. පු-සොමමර, සමවලින් වහන්
ආදිය සාදන්නා.

වමමපසිබ්බක. ත-සම්පයිය, සම්පසුම්බිය.

වමමයොනි. ඉ-රතනහුත වමියට ප්‍රභව වූ
මාගයෝ.

වමමි. ඉ. රුක් බුරු ද.

වමමාවුත. පු-සමින් වලදනා ලද, සමින් වසන
ලද.

වමමසාධක. ත-තපසුන් විසින් අදින සම්
වලින් සාදා ගත් වස්ත්‍ර.

වමර. පු-සෙමරා, උතතරාපථයෙහි ප්‍රසිද්ධ
මහිමාකාර මාග කොටසක්, උතුමන්
ඉදිරියෙහි පවත් සැලීමට ගන්නේ මේ
සෙමරාගේ වාලටියයි. විබ්බ රවේ ඇති
යාක් නම් ගවයා.

වමරික. පු-කොබෝලිල.

වමරි. පු-සෙමෙර මුවා.

වමු. d. හු-අදනෙ, කෑමෙහි, වමහි, කයි.

වමු. d. වු බොවනෙ, සෙදීමෙහි - ආවමෙහි
ආවමයනි, සෝදයි.

වමුරු. පු-රත්නහුතවමියට යොනිවූ මාගයා,
රත්වන් මාගයෙක්.

වමු. ඉ-සේනාව.

වමුපනි. පු-සෙනාපතියා, සෙනෙවියා.

වස. පු-බකුනග, රාශිය.

වර. d. හු-ගනියං, යෑමෙහි, වරහි, යෙයි.

වර. පු-වරපුරාණයා, ඔත්තුකාරයා ජබ්බම,
හැසිරීම.

වරක. පු-දුතයා.

වරණ. න-හැසිරීම, පාදය.

වරහි. ක්‍රි-(වර d. හු. වර, වරණ,
හැසිරීමෙහි + නි) හැසිරෙයි.

වරණාසුඛ. පු-පාදය ආසුඛකොට ඇත්තා,
කුකුලා.

වරහි. අ-එවිට, ඒනිසා, දැන්, “කථං වරහි
ජානෙමු.”

වරාවර. ති-ජබ්බම වසතු විදිනා සන වතියා

වරාපෙති. ක්‍රි-(වර d. හු. වරණ, හැසිරීමෙහි
+ ණපෙ + නි) හසුරුවයි, ඇවිදීම කරවයි.

වරිත. ති-වරිතය, සංභාවය හැසිරෙන ලද,
ගනිය.

වරිතක. න-වය්‍යාව, හැසිරීම.

වරිම. ති-පසු වූ (දෙය). අනතිමය, අවසානය.

වරිමක. පු-අවසන්, කෙලවර.

වරිමකවිතත. න-අනතිම සිත (-වරිමක
විඤ්ඤාණය)

වරිය. න-හැසිරීම, වය්‍යාව, තතිය.

වරියමනුසා. පු-වරපුරාණයා.

වරියාපිටක. ත-බුද්දකතිකායේ අත්තිම
පොත.

වරු. ත යාගද්‍රව්‍ය පිසීම, යාගයෙහි පිසු
කිරිබත.

වල. d. හු-වලනෙ, සැලීමෙහි, වලහි
සෙලවෙයි.

වල. ති-වඤ්චල, සෙලවීම.

වලක. පු-සුඛසෙනාවන් පිළියෙල කරන්නා,
සේනා විතරාසය කරන්නා.

වලහි. ක්‍රි-(වල d. හු. වලනෙ, සෙල
වීමෙහි + නි) සෙලවෙයි.

වලන. ත-සෙලවීම, වලනය.

වල. ති-සෙලවෙන, වංචලවන, වෙවිලන.

වලනි. පු-වාත මාගයා.

වලාවල. ති-එහාට මෙහාට සෙලවෙන.

(11203)

වලදල. පු-විකිව්‍යාප්ත, ඇසටු ගස.

වලිත. ති-සාලෙන ලද, සෙලවෙන ලද.

වවනි. ක්‍රි-(වු d. භූ. වවනෙ, වුත විමෙහි + උ = ඔ = අව + නි) වුතවෙයි. මැරෙයි.

වාග. පු-දහය, අභාණිය, නැගි.

වාගාබ්ධිකාන. න-තාගාබ්ධිකාන.

වාගානුසානි. ඉ-තාගා ගැණ සිහිකිරීම, තාගානුසානිය.

වාගි. ති-තැගි කරන්නා, තාගියා, දයකයා.

වාමි. ඉ-සාලිය, හාලිය.

වාමුකමානා. ඉ-රවටන කැමැත්ත, කපටි අදහස.

වාමු. රවටිල්ල, කපටි.

වාතක. පු-කැදුන්නා.

වාතුදුස. පු-තුදුස, දස සතර.

වාතුද්දිපික. ති-සතර මහත් දීපයට අයත්, සතර මහත් දීපයෙහි පවත්නා.

වාතුද්දිපිකමෙස. පු සතර දීපයෙහි පවත්නා වෛව.

වාතුමමහාරාජික. පු-සිව්වමහරජය, සිව් මහ දෙවරජුන් වසන දෙවිලොව.

වාතුරහන. න-සිටු කෙලවර

වාතුරිය. න-දක්කම, නුවණැති බව.

වාස. පු-දුන්න, බහුව.

වාසකොච්චි. න-දුනු කෙලවර.

වාසලා. න-වපල බව, අසතිර භාවය.

වාසලසුන. න-සුදුසුනු වර්ගයක්.

වවන. න-වුතවීම, මරණය.

වවනතා. ඉ-වුතවීමබව, මැරෙණබව.

වසක. පු. න-පාත පාත්‍රය, රා බොත ඔබම, රා කෝමබය.

වලික. න-සපාදුමු ඇඟරය, සපය.

වා

වාසලල. න-වාසලා, වපල බව.

වාමර. න-සෙමර වාලබ්‍යෙන් කළ විරිතිපත.

වාමිකර. න-රත් හඳුන්.

වාය. d. භූ-සම්පූර්ණ, පිදීමෙහි, වායනි, ඇවෑම පුදයි.

වායනි. ක්‍රි - (වාය d. භූ. සම්පූර්ණ, පිදීමෙහි + නි) පුදයි.

වාර. පු-හැසිරෙන්නා, හැසිරීම.

වාරක. පු-හැසිරෙන්නා, සංචාරණය කරන්නා

වාරණ. න-හැසිරීම.

වාරණික. පු-කෝලම් නැටුම.

වාරි. පු. හැසිරෙන්නා.

වාරිතන. න-වාරිත්‍රය, මනා හැසිරීම.

වාරිකා. ඉ. හැසිරීම. සංචාරය.

වාරු. පු-සවණිය, රත්රන්.

වාරු. ති-සුදුර, මනා යහපත්.

වාරෙති. ක්‍රි-(වර d. භූ-වරණ, හැසිරීමෙහි නේ + නි) හසුරුවයි, හැසිරෙයි.

වාවන. න-වුතවීම, මරණය.

වාවෙති. ක්‍රි-(වු d. භූ. වවනෙ, වුතවීමෙහි උ = ඔ = අව + නේ + නි) වුත කරවයි.

වි

වි. d. භූ. වයෙ, රැස්කිරීමෙහි, විනානි, රැස් කරයි.

වි. d. සු- වයෙ, රැස්කිරීමෙහි, විණො-(නො) ති, රැස් කෙරෙයි.

වි. d. ති-වයෙ, රැස්කිරීමෙහි, විනානි විවිනානි රැස් කෙරෙයි.

වි. අ-අසම්ප්‍රකාශයෙහි, සමහර, ඇතැම්.

විකක d. භූ - වාවෙ, කිරීමෙහි, විකකනි - ඇවිකකනි, කියයි.

විකකලල. න-මබ කලල.

විකිව්‍යාප්ත. ක්‍රි-පිලියම් කරයි, බෙහෙත් කරයි.

විකිව්‍යාප්ත. න-පිලියම්කිරීම, රෝගයට බෙහෙත් කිරීම.

(11258)

විකිවර්ග. නි-පිළියම් කළ, බෙහෙත් කළ.

විකිවර්ග. ක්‍රි-කියයි-විකිවර්ග බලනු.

විකිවර්ග. න-කිම.

විකිවර්ග. නි කියන ලද, කිය.

විකි. ඉ-සිං. ඔලා. සිනිඔලා.

විකිගුල. d. වු-පරිබහමෙ කරකැවීමෙහි, විකිගුලායනි, කරකැවෙයි.

විකිගුලක. න-කරකැවීම, නල්පත් කඩදසි ඇදියෙන් කළ හුලත් පෙත්ත, මෙය ඉරවුමක සවිකරගත්විට වාන වේගයෙන් කරකැවේ.

විකිගුලායනි. ක්‍රි-විකිගුල-d. වු. පරිබහමෙ, කරකැවීමෙහි. (විකිගුල + ආයනි) කරකැවෙයි.

විකිවියනි. ක්‍රි. (විකිගුල + නය + නි) කරකැවෙයි.

විකිවිටායන. න-විවි විට යන අනුකරණ ශබ්ද කරණ.

විකිවිටායනි. ක්‍රි-(විවි, විට + ආයනි) විවි, විට යන ශබ්ද කරයි.

විට. d හු-අකෙකාසෙ, පෙසනෙ, අක්‍රොශයෙහි, යැවීමෙහි. වෙටනි, අක්‍රොශ කරයි. යවයි.

විට. d හු උත්තාසෙ, තැනිගැන්වීමෙහි වෙටනි බිසගන්වයි.

විණණ පු-පුරුදුකළ ආවිණි.

විණය. න-සලකුණ, ලකුණ.

විහන පු-පණත, බක්මස.

විහන න-සිත. සිතියම විවිත්‍ර, කමුරුවන් පැහැය.

විහනක පු රත්තිවුල්, එරමුගස.

විහනක. න-නිලකය.

විහනකපික. පු-විසිතුරු කපා ඇත්තා, විත්‍ර කපිකයා.

විහනකමම. න-සිතුවම, විත්‍ර කමිය.

විහනකා. ඉ-න-විමෙන් විසිතුරු එළලොම් ඇතිරිය.

විහනකාර. පු-සිත්තරා, සිතියම් කරන්නා, සිත්තරා.

විහනකුට. පු-එනම් පථිතය, සිතුවුපථි.

විහනකබර. න-විසිතුරු ඇතුරු.

විහනන. න-සිතෙහි සහභාවය, සිතේ ආකාරය.

විහනපණිණි. ඉ-පුස්වැන්න.

විහනපිලා. ඉ-මුර්ව්ඡාව, සිතිවුලාව.

විහනභාවනා. ඉ-සිත්භාවනාව.

විහනමාස පු බක්මාසය.

විහනරූප. න-විසිතුරු රූපය, සිත පිරීම.

විහනලතා. ඉ-ශක්‍රයාගේ එනම් උයන.

විහනපිබහම. පු-විහනවිහ්‍රමය විසරුව, උමතු වීම.

විහනවිවෙක. පු-සිතට විවෙකය.

විහනසිබහන. න-විසිතුරු මැනීම.

විහනා. ඉ-සිත නැකත.

විහනානොග. පු මෙතෙහි කිරීම.

විහනි ඉ-විවිත්‍රය, විසිතුරු.

විහනිකා. ඉ විමෙන් විසිතුරු ඇතිරිය.

විහනිකාර. පු ගරුකිරීම, බුහුමන් කිරීම,

විහනිත. නි අලංකාර කළ, විත්‍රකම් කළ,

විත්‍ර නි-විසිතුරු, විවිත්‍ර.

විත්‍රතණ්ඩුලා. ඉ-වලකසාල්.

විත්‍රනාණු පු වත්තිය, සුයෑයා.

විතනකගහනා. ඉ-විතෙතකාග්‍රහාව, සිත එකඟ බව.

විත d හු-සඤ්ඤාණේ, සිතීමෙහි විතනසනි, සිතයි.

විත d වු-සඤ්ඤානනෙ, සිතීමෙහි වෙනෙහි, සිතයි.

විත d. තු-සංවේදනනෙ, සිතීමෙහි, සමානියෙහි වෙතයනි, සිතයි.

විනි. d. වු විතනායං, සිතීමෙහි, විතෙතනි, සිතයි.

විනි d වු. සඤ්ඤාණේ, සිතීමෙහි, වෙනනි, සිතයි.

විහන d වු විතතිකරණේ, විසිතුරු කිරීමෙහි විතෙතනි, විතනසනි, විවිත්‍ර කෙරෙයි.

විහන d. වු විතනායං සිතීමෙහි, විතෙතනි, විතනසනි, සිතයි.

විහනන. න-සිතීම, විතනනස.

විභාගය පු-සිතා බලන්නා, සිතන්නා.

විභාගය නි හැසිම් සහිත, සිතීම සහිත,
විභාගයේ ඉ-විතාචාර දූතගන්තා ගත්-
බාර රට පාවති විදුලක්, සිතුවම් රුවන
විතාමාණිකය.

විභාග, ඉ. සිතීම, සිතීමේල.

විභාග නි සිතනලද, සිත.

විභාගි. ක්‍රි-වි d හු. වයෙ, රැස්කිරීමෙහි + ති
රැස් කෙරෙයි.

විභාගි. ඉ. සිතන්නා, සිතිකරන්නා

විභි. ක්‍රි-(d. වු විතායං. සිතීමෙහි + හේ + ති)
විතෙතනි සිතයි.

විචිලික. න-භූමියෙහි ඇතිරීම.

විරං. අ-බොහෝ කල් යනාථියෙහි, දිසී
කාලයක්.

විරක්‍ෂ පු-පටන්ගත් ක්‍රියාවෙහි කාලසෛප
කරන්නා.

විරද්ධ නි-දක්නාලද, බොහෝ කල් ඇති.

විරතන නි-පරණ=පුරාණ.

විරතනනික. නි-පුරාතනසිත්ව අසිති,
පෞරානික.

විරපික. න-බොහෝකල් පටන්.

වින. න-එනම් රට, වින දෙසය.

විනක නි-වින දෙසයට අයත්, විනයෙහිවු.

විනපිට්ඨ. න-සිත්දුරම, සිත්දුර පුණ්ණ.

විසති ක්‍රි-(වි d. හු. වයෙ රැස්කිරීමෙහි ය + ති)
රැස් කෙරෙයි.

විර. න-තිරු, ඉරු.

විරක. නි. තිරු ඇති. තිරු ඇතිකොට.

විරකවාසික. න-වාහාරි සිවිරු.

විරකවාසිකමම. න. ශරීරයෙහි සම ගලවා
වාහාරි වසනුමෙන් කරණ වඩයක්.

විජි. ඉ-සිරු, රැසියා, රැසියා.

වු d. හු-වවනෙ, වුතවීමෙහි, වවති, වුතවෙයි.

වු. d. වු-සහනෙ, ඉවසීමෙහි, වාවෙති වාවයති.
ඉවසයි.

විරතනාය. අ-විරකාලාථියෙහි, දිසීකාලයක්

විරයං. අ-විරකාලාථියෙහි, බොහෝ කාලයක්
විරානිත පු-බොහෝකල් අතිත්තාන.

විරායනි. ක්‍රි. (විර d. හු. බෙපනෙ, ගෙවීමෙහි,
+ අය + ති) කල්යවයි, කල්ගතකෙරෙයි.

විරායන. න-කල්ගත කරණ. කල්යවන.

විරායුක. පු-විරායු ඇත්තා, දෙවියා.

විරෙන අ-විරකාලාථියෙහි, බොහෝකලකින්.

විරබිල. පු-කරද, මහල් කරද.

විජි. d. සවා-හිංසායං, හිංසාවෙහි, විරුණති,
හිංසා කරයි.

විල. d. හු අව්‍යාදනෙ, ඇදීමෙහි, විලති, වසන
හදිසි.

විල d. වු-අව්‍යාදනෙ, ඇදීමෙහි, විලෙති,
විලයති, අදිසි.

විලල. d. හු-සිවිලකරණෙ. ලිතිල් කිරීමෙහි,
විලලති. බුරුල් කෙරෙයි.

විලලක. න-ඇණය කණුව,

විලිමිකා ඉ-තල්, කිතුල් කොළ ආදියෙන්
කළ බුමුතුරුණු, රෙදි වඩියක්.

විණක. වින්හ } න. සලකුණ. ලකුණ.
විණක. වින්හ }

වි

විජිය. පු-සිරු, රැසියා.

විජිලිය පු-රැසියා, විජිලිකාබලනු 699

විව. d. වු-දිත්තියං, භාසනෙ බැබලීමෙහි,
කීමෙහි, විවෙති විවයති, බබලයි, කියයි.

විවර. න-සිවිර, හිසුන්ගේ විවරය.

විවරපටිපහනාකක. පු-සිවුරුලබන්නා.

විවරපටිවෙක. පු-සිවුරු පිළිබඳ උතුම්
විවෙකය.

විවරසංකමනිය. න-සිවුර අසිති නැනැත්තාට
දීම.

විජිලිකා. ඉ-රැසියා, විජිලිය 579. (අභ්‍යුත්තර
නිකාය)

වු

වුචුක. න-නිකට, අධිරෝණියෙන් යටහාගය.

වුචු. ඉ-වුල්පලා.

වුකක. d. වු-බ්‍යථනෙ, පෙළීමෙහි, වුකකති
වුකකයති, පිබාකරයි.

වුජ්ජන. න-වෝදනාකිරීම, වෝදනාව.

වුට. d. භු-අපකෙ, ස්වරූපාවයෙහි, වොටති
මදවෙයි.

වුට. d. භු-ජෙදනෙ, සිදීමෙහි, වුටති සිදියි.

වුට. d. වු ජෙදෙ, සිදීමෙහි, වුටෙහි, වුටයති
සිදියි.

වුට්ට. d. වු-මඤ්ඤ, ස්වරූපයෙහි, වුට්ටෙහි,
වුට්ටයති, අලාවෙයි, මදවෙයි.

වුට්. d. වු ජෙදනෙ, සිදීමෙහි, වුනෙති, වුණ-
යති, සිදියි.

වුණණ. d. වු-වුණණනෙ, සුණුකිරීමෙහි,
වුණණෙති, වුණණයති, සුණුකරයි.

වුණණ. පු, න-වත්සුණු, සුණු ධූලි, රේණු.
වුණණපිණ්ඩ. න-කුඩු පිඩ.

වුණණක. ති-සුණු, සුණුවීම ඇති.

වුණණවාලිති ඉ-සුණුකරණ යනුය.

වුණණති. ක්‍රි-(වුණණ d. භු - පෙරණෙ,
ණ + ති) සුණුකිරීමෙහි, සුණුකෙරෙයි.

වුණණ්න. ති-සුණුකළ කුඩුකරණ ලද.

වුණ d. භු-ජෙදනෙ, සිදීමෙහි වුණති,
වොණති, සිදියි.

වුණ. d. වු-කුච්ඤ, හැකිලීමෙහි, වුණෙති,
වුණයති, හැකිලෙයි.

වුත. ති-ගිලිහුණු; ගැලවුණු, කාලක්‍රියාකළ.

වුත. d. භු-සෙවනෙ, වැහිරීමෙහි, වොතති,
වැහිරෙයි.

වුති. ඉ-වුතිය, මරණය, වුතවීම.

වුතුපපාත. න වුතිය හා උපපතිය.

වුතුපපාතඤ්ඤ. න-වුති උපපතති දූතගත්තා
නුවණ.

වුද්දස. න-කුද්දස, දස සතර, 14.

වුද. d. වු-දෙසාවිකරණෙ, දෙස් පහළ
කිරීමෙහි, වොදෙති, වොදයති, වොදනා
කරයි.

වුද. d. වු-නුදෙ, දූමීමෙහි, මෙහෙයීමෙහි,
වොදෙති, වොදයති, දමයි, මෙහෙයයි.

වුදිහ ති=වොදනා කරණ ලද, වොදනා
ලබන්නා, විත්ති පක්‍ෂය.

වුඤ. පු-ඇත් දත් වලින් වැඩ කරන්නා.

වුඤකාර. පු-ලියත වඩුවා, හමකාරයා.

වුඤහණඩ. න-වුඤ කාරයාගේ බඩු, ලියන
පට්ටලේ උපකරණ.

වුප. d. භු-මඤ්ඤ ගමනෙ, ලැයි ගමනෙහි,
වොපති, ලස්වයයි.

වුඛි. d. භු-වදන සංයෝගෙ, මුහුණු සංයෝග
වීමෙහි, වුඛෙති, සිඛියි.

වුඛ්. d-වුඛ්නෙ, ඉඹීමෙහි, වුඛ්නෙති, සිඛියි.

වුබුක. න-තිකට.

වුඛ්ච. න-දරණුව, කොට්ටය.

වුඛ්චක. න-සුඛුලුව, දරණුව.

වුඛ්ච්. ක්‍රි-(වුඛ් d. භු. වුඛ්නෙ, සිඛීමෙහි +
ති) සිඛියි. (වුඛ් + ති)

වුර. d. වු-පේයො, සොරකම් කිරීමෙහි,
වොරෙති, වොරයති, සොරකම් කෙරෙයි.

වුලල. ති-සුලු, කුඩා.

වුලල. d. භු-ශාඛිහාර ලීලාවෙහි, වුල්ලති,
ශාඛිහාර ලීලා කරයි.

වුලලසීල. න-පඤ්චසීලාදි කුඩා සීලය.

වුලලාසිතිකලා. පු-සුලු අසු කල්පයක්.

වුල්ලි. ඉ-උදුන, ලීප.

වුල. d. භු-මද්දනෙ, මැඩීමෙහි, වොලති,
මඩයි, සොලවයි.

වුල. d. වු නිමුණුප්පනෙ, ගැලීමෙහි, වොලෙති,
ගිලෙයි.

වුබුක. න-තන සුඩුව, පයොධිරාශ්‍රය.

(11404)

වූ

වූත. ත අඹගස.

වූස. d. හු-පාතෙ, පාතයෙහි, වූසති, පාතය කරයි.

වූලහිසලොකඩාතු. නි-දහසක් සක්වල.

වූලහිසා. ඉ-කුඩා, සුළු, “සහසි වූලහිසා ලොකඩාතු”

වූලා. පු. ඉ වූඩා, බඩ කෙය, කොණඩය, වොවුත්ත, මොනරකුඩුමිසිය, හුනිද.

වූලාමණි. ඉ වූඩා මාණිකය, සිළුමණ, ඔවුනුමණ.

වූලිකා. ඉ හසින්ගේ කණ මුල

වූලොදර. න-කුඩා බඩ, එනම් ඇත්තා.

වෙ

වෙ. අ-ඉදින්, සංයෝගයෙහි.

වෙට. d. හු-ඊහායං, උත්සාහයෙහි, වෙටති, උත්සාහ කරයි.

වෙටක. පු-දසිය, මෙහෙකාරයා.

වෙටව. පු. ක්‍රි-දුන, දුනගණ.

වෙටි. ඉ-දසිය, මෙහෙකාරි.

වෙන. න-සිත, මනස, විකල්පණය.

වෙනක. පු-සේ මුව, සේ වටු ආදිනු.

වෙනකි. ඉ-අරළු.

වෙනනා. ඉ-සිතිවිල්ල, ප්‍රඥාව.

වෙකස. පු-හොමු මහු.

වෙනසික පු-සිතෙහි හටගත්, සිතිවිල්.

වෙනසා. පු. ක්‍රි-සිතා.

වෙනාපන. න-සිතිම.

වෙනාපෙනි. ක්‍රි-(විති + ණපෙ + ති) සිතවයි.

වෙනෙති. ක්‍රි-(විති + ණෙ + ති) සිතයි. විති බලනු.

වෙනියද්දුම. පු-වෛතා වාක්‍ෂය, පුජා වාක්‍ෂය.

වෙනො න-සිත.

වෙනො විමුනති. ඉ විතතිමුනති.

වෙනො සමාධි. ඉ විතතසමාධිය, සිතේ එකගකම.

වෙල. d. හු-සංවලතෙ, වලනයෙහි, වෙලති, සැලෙයි.

වෙල. න-වසත්‍රය, සෙල්.

වෙලන. පු-සුඛයෙහි ජය ධවජය ගෙන ඉදිරියෙහි යන නැනැත්තා, සුඛයෙහි කොඩිකාරයා.

වෙලපනතික. න-රෙදි පියවිලි.

වෙලාපක. පු-කුරුළු වහියක්, කොක් ජාතියක්.

වෙලාසුඛ. න-වෙලාසුඛය.

වෙලු. d හු-ගමනෙ, යාමෙහි, වෙලති, යයි.

වො

වොකඛ. නි-පවිත්‍ර, පිරිසිදු.

වොට. පු-ඇවිකෙසෙල්.

වොදක. පු-වොදනා කරන්නා, පැමිණිලි-කාරයා.

වොදන. න-නියෝගය, ඇතවීම.

වොදනා. ඉ-වොදනා කිරීම, පැමිණිලි කිරීම.

වොදිත. නි-වොදනාකළ

වොදෙති. ක්‍රි - (වුදි d හු. වොදනෙ, වොදනා කිරීමෙහි + ණෙ + ති) වොදනා කරවයි.

වොර. පු-සොර.

වොරිකා. ඉ-සොරකම, සොරා.

වොරි. ඉ-සොර, සොරකම් කරණ සත්‍රිය.

වොල. න-රෙදි වසත්‍ර.

වොලක. වසත්‍ර, රෙදි.

වොලහිසි. ඉ-රෙදිවලින් කළ බිත්තිය.

(12454)

ජ

ජ. සය, 6.

ජකක. පු-සදෙනෙකුන්ගේ සමූහ කරුණු ඇතුළත්.

ජක. න-ශුථය, අසුචි.

ජකන. න-අස්බෙට් ආදිය.

ජකල. පු-එළුවා.

ජකලක. පු-එළුවා, තිරළුවා.

ජකබනතුං. අ-සවරක්, සයවිටක්, සවාරයක්.

ජගගණා. ඉ-වදකක.

ජජජ. පු-එනම් හඬ, නාසය, බොටුව, තල්ල, ලය; දිව, දන් යන සතැන ඇසුරුකොට උපදනා සවර විශේෂය.

ජඩිඩ. d. වු-ජඩිඩනෙ, දුම්මෙහි, ජඩිඩෙහි, ජඩිඩයහි, දමයි.

ජඩිඩක. පු-දමන්නා, ප්‍රකෂෙප කරන්නා.

ජඩිඩන(ණ). න-දුම්ම, ඉවත දුම්ම.

ජඩිඩින. නි-දමන ලද, විසි කළ.

ජඩිඩෙහි. ක්‍රි-(ජඩිඩ. d. භූ. ජඩිඩනෙ, දුම්මෙහි + ණෙ + හි) දමයි.

ජණ. පු-උත්සවය, සැණකෙළිය.

ජණක. න-කඩල පාලය.

ජතණනාකාය. ඔට්ටිට නාණ සමූහය.

ජතන. න-කුඩය, ජත්‍රය, ශරීරය.

ජතනපණණ. පු-රුක් අත්තන.

ජතනක. පු-අච්ච ආවරණය, කුඩය.

ජතනපථ. පු-භූමිය ස්පර්ශකොට යා නොහැකි වාලුකා කාන්තාරාදියෙහි කුඩයක එල්ලී යා යුතු බැවින් එය ජතනපථ නම් වේ.

ජත්‍ර. න-සැත, කුඩය.

ජද. d. වු-සංවරණ, සංවරණයෙහි, ජාදෙහි, ජාදයහි, ආවරණය කරයි.

ජද. න-පත්‍රය, පසම් විශේෂයක්.

ජදද. d. වු-වමනෙ, වැමැරීමෙහි, ජද්දියෙහි, ජදෙහි, ජද්දයහි, වමාරයි, ඔක්කාර කරයි.

ජදද. න සෙවෙහිය, ජදනය, පියස්ස වහලය.

ජදදනන. පු-එනම් ඇත් කුලය, එනම් විල, සදත්.

ජද්දිකා. ඉ-ජද්දිකාව, වමනය, ඔක්කාරය.

ජදි. d. භූ-බලෙ, ශක්තියෙහි, ජද්දහි, බල ඇති කරයි.

ජදි. d. වු-ඉව්ඡායං, කැමැත්තෙහි, ජාදෙහි, රුචි වෙයි.

ජඬා. සපරිද්දකින්, ඔට් ප්‍රකාරයකින්.

ජඤ. පු-නාණාව, ජද්දස, අභිප්‍රාය, සත්‍යක බව, රුචිය, ඉව්ඡාව, අක්‍ෂර ප්‍රමාණ වූ ජද්දස.

ජඤ. d. වු-ඉව්ඡායං, රුචියෙහි, ජද්දෙහි, ජද්දයහි, ඉව්ඡා කරයි, රුචි වෙයි.

ජඤ. න-ජද්දස.

ජඤස. පු-බ්‍රාහ්මණයා.

ජඤසා. ඉ-ජද්දස.

ජඤක. පු-ජද්දය ඇති, රුචිය ඇති.

ජඤරාග. පු-බලවත් රාගය, අයුතු රාගය.

ජඤසමාධි. ඉ-ජද්දය ප්‍රධාන කොට පැවති සමාධිය.

ජද්දගහි. ඉ-ජද්දයෙන් අගතියට යාම.

ජද්දගමන. න-ජද්දයෙන් පැමිණීම.

ජද්දෙව්විනි. ඉ-ජද්දශ්ශාසත්‍ර නම් වූ වෛද්‍යගතය. කප්පය, ව්‍යාකරණය, ජොතිසත්‍යය, සිකිකාය, නිරුතතිය, ජද්දෙව්විනි යනු වෛද්‍යගතයි.

ජනන නි-අනුරූප, වසන ලද්ද, සභවන ලද්ද, හැඟීම, පෙරවීම, රහස.

ජනනවුනි පාසණ්ඩ 133 පිට. පද සාධන විකාව.

ජනන පු-පනත, එනම් ඇත්තා.

ජප්පද. පු-පාද සයක් ඇත්තා, බඹරා.

ජපක. පු-පහත් කුල ඇත්තා.

ජබ්බගහිස. පු-ඔට්ටර්ගිය, සදෙනෙකුන්ගෙන් යුත් සමූහය.

ජමපා. ඉ-එනම් රට.

ජමති. ඉ-උත්‍රාසය, තැනිගැන්ම.

(11501)

ජමනිත. ති-තැනිගත්තා ලද, බියවන ලද.

ජමනිතතන. න-තැනිගැනීමේ බව.

ජමනි. ති - තැනිගත්තනු, උත්තස ඇති.

ජම. d. හු-ගමනෙ, යාමෙහි, ජමනි, යෙයි.

ජමු. d. හු-ආදනෙ, කැමෙහි, ජමනි, කයි.

ජමු. d. තු-නිඤයං, නිඤවෙයි.

ජමු. d. හු-අදනෙ, කැමෙහි, ජමනි, අනුභව කරයි.

ජමා. ඉ-හුමිය, පාටිවිය.

ජර. d. හු-ජෙදෙ, සිදීමෙහි, ජරනි, සිදියි.

ජරස. ති-භවිරසය, තිත්ත කටුකාදි රසසය

ජලලී. ඉ-පට්ටා, පොතු.

ජල. න-සටබව, ව්‍යාජය, පැකිලීම.

ජලහිඤ්ඤ. ඉ - භවතිඤ්ඤ, ආශ්‍රවක්‍ෂයකර ඤනය සහිත පඤ්චානිඤව.

ජව. පු-මනිය, මලසිරැර.

ජව. ති-ලාමක, දුළුල.

ජහගල. න-සිදුර.

ජහ. ති-කපන ලද.

ජිදද. d. වු හෙදෙ, සිදුරු කිරීමෙහි, ජිද්දෙහි, ජිද්දෙහි, සිදුරු කරයි, සිදියි.

ජිදද. පු-සිදුර, දෙමය.

ජිදදක. ති-සිදුරු ඇති

ජිද්දවනතු. පු-සිදුරුවත් දේ.

ජිද්දක. ති-විදින ලද, සිදුරු කළ.

ජිද. පු-විවරය, සිදුර.

ජිදි. ති-සිදීම, කැපීම.

ජු. d. හු-ජෙදනෙ, සිදීමෙහි, ජොනි, සිදියි.

ජුව. d. හෙදනෙ, සිදීමෙහි, ජටනි, සිදියි.

ජුවනි ක්‍රි - ජුව, d. හු. හෙදනෙ, සිදීමෙහි, (ජුව+නි) සිදියි.

ජුබ. පු-දමන ලද, විසිකළ

ජුප. d. හු-සමපයෙහි, සමථි කිරීමෙහි, ජුපනි, සමථි කරයි.

ජුපනි. ක්‍රි-ජුප, d. හු. සමපයෙහි, (ජුප+නි) සමථි කරයි.

ජවක. පු ගරිරය, මනිය.

ජවදුසු. න-මනි බතා දමන ලද වසත්‍රය.

ජවි. ඉ-ශොභාව, සිවිය, ව්‍යුරග්මිය.

ජවිසමපනි. ඉ-වණිසමපන, සිවියේ පැහැය.

ජලබග. පු-අබග සයක්, අවයව සයක්.

ජලහිඤ්ඤ. පු-භවිඅහිඤ්ඤ, බුදුරජ.

ජාග. පු-ඵඵවා.

ජාන. ති-ඤ්ඤාබව, බබසා ඇත්තා, කපනලද.

ජානක. ති-බබහිති ඇත්තා, බබහිත්ත.

ජාදන. න-පියන, වැසීම

ජාදිත. ති-වසන ලද, පියන ලද.

ජාදෙති. ක්‍රි. හිද d. හු. ජද-සංවරණේ වැසි-මෙහි+ණේ+ති) වසයි.

ජාප. පු-බාලයා, පැටවා.

ජායා. ඉ - සෙවනැල්ල, පිලිබිඹු, කානනිය, සෙය.

ජාජිකා. ඉ-අලු, හලු.

ජි

ජිදි. d. රු-විධාකරණේ, දෙපලු කිරීමෙහි, ජිද්දෙහි, දෙපලු කරයි.

ජිදි. d. දි-ජෙදනෙ, සිදීමෙහි, ජිජ්ජනි, සිදියි.

ජිද්දන. න-සිදීම, කැපීම.

ජිද්දනි. ක්‍රි-ජිදි d. දි. ජෙදනෙ, සිදීමෙහි, (ජිද්+ං+නි) සිදියි.

ජිනන. ති-සිදින ලද, කපන ලද.

ජිනනක. ති-කැපීම සහිත.

ජිනනරුහා. ඉ-කිදිවැල, රසකිද.

ජිනනිජියාපට. පු-සිදුනු ඉරියාපට ඇත්තා, පිලා.

ජු

ජුපන. න-සමථිකිරීම, ගැටීම.

ජුපිත. ති-සමථිකළ, හැප්පු.

ජුබන. න-දුමීම, පුක්‍ෂෙපය.

ජුහ d. හු-නිවජුහනෙ, කාරාදුමීමෙහි, ජුහනි, නිවජුහනි, කාරාදුමියි.

ජුහනි. ක්‍රි-ජුහ, d. හු. නිවජුහනෙ, කාරා-දුමීමෙහි, (ජුහ+නි) කාරාදුමියි.

ජුජිකා. ඉ-සිරිය, කිරිවිවිප, කෙටි කඩුව.

(11560)

පේ

පේශ. ති-දක්, සමථ, හුරුබුහුරි.
 පේද. පු-පේදනය, සිදීම.
 පේද. d. වු - විධාකරණ, දෙපලු කිරීමෙහි,
 පේදෙහි, පේදෙහි, දෙපලු කරයි.
 පේදක. පු-සිදින්නා, කපන්නා.
 පේදනක. පු-සිදුවන්නා, කපවන්නා.
 පේපසා. ඉ-වලිගය.

පේදන. න-සිදීම, කැපීම.
 පේජජනි. ක්‍රි-පේද, d. හු. විධාකරණ, දෙපලු
 කිරීමෙහි + ති දෙපලු කරයි.
 පේම. පු-දිවියා.
 පේමනිය. න - එකතොඩාරාදී අනියුගනිය
 ආයුධ, අතින් නුමුදු අනිත ආයුධ.

පේ

පේක d. හු-හකනනෙ, අනුභවයෙහි, ජකනි,
 කයි.
 පේනි. ති-හුමය, ගාභාලීඤායාගේ අධිෂ්ඨා
 නය, ලොකය.
 පේග. d. හු-අභිසංඛරණ, ප්‍රතිසංස්කරණ-
 යෙහි, සැදීමෙහි, ජගනි, සාදයි, අලුත්
 වැඩියා කරයි.
 පේග. d. හු-රකනනෙ, රැකීමෙහි, ජගනි,
 පරිජගනි, රකි.
 පේගනි. ක්‍රි-ජගන, d. හු. අභිසංකරණ, අභි-
 සංස්කරණයෙහි, (ජගන + ති) සාදයි, අලුත්
 කරයි, රකි.
 පේගන. න-රැකීම, ආරක්ෂා කිරීම.
 පේශ. d. හු-හසනෙ, සිනාසීමෙහි, ජගනි,
 සඤ්ඤානි, සිනාසෙයි.
 පේශනි. ක්‍රි-ජගන, d. හු. හසනෙ, සිනාසි-
 මෙහි, (ජගන + ති) සිනාසෙයි.
 පේශන. න-සිනාව, සිනාසීම
 පේනිපාල. පු-හුමපාලකයා, ලොකපාලකයා
 රජු.
 පේනිපාණ. පු-සුලග, වාතය.
 පේශඤා. පු-සුලග, වාතය.
 පේශඤාජ. පු බාලසහෝදරයා.
 පේන. න-උතුල, කටය.
 පේශම. ති-ඇවිදින සුලු තැනැත්තා, ඇවි-
 දින්නා.
 පේශල. පු-රැකූ හුම ප්‍රදේශය.
 පේශමගන. පු-අභිපාර, පාදමාගීය, පාපාර.

පේශසන. න-පයින් වෙලඳුමට යන සමූහය,
 සතුන් පිට බඩු පටවා යන කාණ්ඩය=තවලම.
 පේශා. ඉ-කෙණ්ඩය, සුළුපයාගේ මල් ආසන
 ප්‍රමාණය, දුගාබේ ආසනය දක්වා ඇති
 කොටස.
 පේශසක. න-සිවුරුවලට අල්ලන පටියක්,
 නුවා පටිය
 පේශාමගන. න-අභිපාර, පටුමග.
 පේශාචිහාර. පු-ජේශාචිහාරණය, ශරීරසුඛය
 සදහා ඇවිදීම.
 පේව. d. හු - පරිභාසනෙ, පිරිහෙලීමෙහි,
 ජවනි, පිරිහෙලයි.
 පේවනි. ක්‍රි-(ජවන d. හු. පරිභාසනෙ, පිරි-
 හෙලීමෙහි + ති) පිරිහෙලයි.
 පේවනි. පු-ජාති අනියා, උපාතනියෙන්ම
 අනියා, වැඩු ගෙයි අනියා.
 පේවනිකිය. පු-ජාතනියා කෙරෙහි යෙදුනු
 තැනැත්තා, කණවැල අල්ලන්නා.
 පේජර. න-දිරි, දිරිමට ගිය.
 පේජරි. ඉ-රිතිකොල.
 පේ. d. හු-සුබ, සුඛයෙහි, ජජනි, සුඛ
 කෙරෙයි.
 පේ. d. හු-සුබ, සුඛයෙහි, ජජනි, සුඛ
 කරයි.
 පේක. d. හු-තජ්ජනෙ, තජ්ජනෙහි, ජජකිනි,
 තජ්ජන කරයි.
 පේ. d. හු-සංඝානෙ, රැස්කිරීමෙහි, ජජනි,
 රැස් කරයි.

(11602)

පටා. ති-හුණ ආදිත්තේ ශාඛා ජාලය, අවුල්
හිසකේ, තෘණාව.

පටාඛර. පු-ජටාදරත්තා, ජටිලයා.

පටි. ති-ජටාඛරයා, ජටිලයා

පටිල. පු-අවුල් කෙස් ඇත්තා, සැඟපල කෙස්
ඇති තාපස කොටසක්, සන්නාසි ජාතියක්.

පටික. න-අවුල්වන ලද, ආකුල කරණ ලද.

පටිලක. පු ජටිලයා, ජටා ඇත්තා.

පඨර. ත උදරය බඩ.

පඨා. ඉ-වදුරා මැ.

පණ්ණු. පු-දණ, දණහිස, උභරාසනිය.

පණ්ණුතණ්ණ. ති-දණපමණ.

පණ්ණුමනන පු-දණපමණ.

පණ්ණුපඨ. පු-දණින් යායුතු මාගීය, දණ
ශාගණ යායුතු මාගීය.

පතු. ත-ලාකඩ, ලතුදිය, ජයමි.

පතුකා. ඉ-වවුලා, දුවා.

පතුක. පු-නිව, පහත්.

පතතු. න-ජතාව, අංසසනිය.

පතතුචල. ප-දිගුල්ගස.

පතනාසර. ත-ගිනිහල්ගෙය, ගිනිදල්වන ගෙය.

පතතු පු-සකියා, සතා, ප්‍රාණියා.

පත. පු-ජතයා, සතා.

පත. d. භු-සද්දෙ. ශබ්ද කිරීමෙහි, ජතති,
ශබ්ද කෙරෙහි.

පත. d. වූ ජනනෙ, ඉපදීමෙහි, ජතෙහි,
ජතයති, උපදවයි.

පත. d. දි-උපාදෙ, ඉපදීමෙහි, ජතයති,
උපදවයි.

පතක. පු-උපදවත්තා, පියා.

පතකාය පු-ජතසමුහයා, ජනතාව.

පතයති, ත්‍රි-ජන d. ජනනෙ, ඉපදීමෙහි +
ණය + ති) උපදවයි.

පතදුන. පු-විෂ්ණු.

පතන. න-උපපතනය, හටගැනීම.

පතනි. ඉ-උපදවන්නී, මව, වැදූමව.

ජනපද. න-දෙශය, දහව්ව, ප්‍රදේශය, නගර
නොවන ජනවාස පලාත.

පුමිහුතෙත කුරාසකකා
කොසලා මගධා සිවි
කාලිඛිතා වනති පඤ්චාලා
වජ්ජි ගඛාර වෙනයො
වගා විදෙහා කාමොභාජා
මද්දා භග්ගඛිත සිහලා
කසම්රා කාසි පණ්ඩාදි
සිසුං ජනපදනතරා.

මෙහි දක්වන ලද කුරා ආදී එක් විස්සද
කකකුට අසසක යනාදී රටවල්ද ජනපද-
යෝයි.

ජනපදනතර. පු-ජනපද විශෙෂ.

ජනපද කථා. ඉ-පිටිසර කථා.

ජනපද පදෙස. ත-පිටිසර දිසත්‍රික.

ජනවාද. පු-ජනකථා, ගුණකීම.

ජනාධිප. පු-ජනාධිපතියා, රජු.

ජනාලය. පු-මඩුව, ශාලාව.

ජනාවාස. පු ජනයාගේ වාසස්ථානය, ගම,
ග්‍රාමය.

ජනි. d. දි-පාත්‍රභාවෙ, පහලවීමෙහි, ජායනි,
පහලවෙයි, උපදියි.

ජනිතා. ඉ-මව්, වැදූමව.

ජනෙතනි. ඉ-වැදූමව, උපදවන්නී.

ජනෙසුත. පු-සමීඥයන් වහන්සේ.

ජසා. d. භු-කීමෙහි, ජපනි, කියයි.

ජසානා. ඉ-කථාව.

ජසා. ඉ-තෘණාව.

ජසිත. ති කියන ලද.

ජස. d. භු ව්‍යකතවචනයෙහි, ජපනි, කියයි,
ජපකරයි.

ජසා d. භු-පඤ්ඤා, පාතීමෙහි, ජපනි,
පතයි, අභිලාසාකරයි, මනත්‍රාදිය සිද්ධතස්
වාර ගණනක් මැතිරීම.

ජන. d. භු-ගතනවිනාමෙ, ශරීරය නැමීමෙහි,
නැටීමෙහි, ජගති, ශරීරය නමයි, නටයි.

ජමසනි. ඉ-අභිෂිෂ්ට දෙදෙනා, සත්‍රි පුරාෂ
දෙදෙනා.

(11651)

ජනි. d. හු-ගතනවිතාමෙ, ශරීරය නැවීමෙහි, නැවීමෙහි, ජමනි, විජමනි, ශරීරය නමයි, නටයි.

ජමබල. පු-දෙසි, දෙබම්.

ජමබාල. පු-කදීම, මබ.

ජමබාලි. ඉ-ගම්දෙර, ගවරවල.

ජමබි(මනි)ර. පු-දෙසි, දෙබම්.

ජමබු. පු-දබ, ජමබු.

ජමබුක. පු-කැණතිලා, සිවලා, හිවලා

ජමබුදිස. පු - ජමබුච්ඡය, දබ්දිව, ඉන්දියා දෙසය, සිඤ්ඤ.

ජමබුසණ්ඩ. න-දබ්දිව.

ජමබු. ඉ-දබ්චල.

ජමබුනද. න-දබ්චරත්.

ජමහ. d වු ගතනවිතාමෙ, ශරීරය නැවීමෙහි, ජමනි, ජමනයනි, සිරුර නවයි.

ජමහ. d. හු-ගතනවිතාමෙ, ශරීරය නැවීමෙහි ලීලාවෙහි, ජමනි, නටයි.

ජමහ. පු-දෙසි, දෙබම්.

ජමහොනද. න-දබ්චරත්.

ජමහහෙදි. පු-ශක්රයා.

ජමහල. පු-දෙසි, දෙබම්, ජම්බල.

ජමනනි. ක්‍රි-(ජම d හු. ගතනවිතාමෙ, සිරුර නැවීමෙහි+නි) කිලිපොලයි.

ජමනිර. පු-දෙසි, දෙබම්.

ජමහනා. ඉ නැවීම.

ජමම. පු-පුද්ගලයා, සුඛයා, උත්තමය.

ජමම. න-නිව, පහත්, ලාමක.

ජමම. න-අපරික්ක, පරික්ක නැති

ජමු. d හු-අදනෙ, කැමෙහි, ජමනි, කයි.

ජය. පු-දිනීම, ජයග්‍රහණය, විජය.

ජයනි. ක්‍රි-(ජ d හු. ජය, දිනීමෙහි+ය+නි) දිනයි.

ජයන. න-දිනීම, ජයගැන්ම.

ජයහනි. ඉ-තිරික.

ජයසාන න - සුඛයෙන් දිනා කරණ ලද ආනය,

ජයමපනි. පු-අභිසාමි දෙදෙනා, ස්ත්‍රී පුරුෂ දෙදෙනා.

ජයසුමන. න-බඳුවද, වදමල්.

ජර. d. හු-රොගෙ, රොගයෙහි, ජරනි, දිරයි, රිදේ.

ජර. d වු - වයොහානිමනි, වයස්පිරිනිමෙහි, ජරෙහි, ජරයනි, දිරයි, වයස්පිරිනෙහි.

ජර. පු-චුර රොගය, උණ රොගය.

ජරහනව. පු මහපු ගොණා, නාකිගොණා.

ජරතා. ඉ-ජරාව, දිරිම බව.

ජරනි. ක්‍රි-(ජර. d හු. වයොහානිමනි, වයස් ගතවීමෙහි+නි) දිරයි.

ජරා. ඉ-ජරාව, දිරිම, ඉන්ද්‍රිය මුහුකිරීම.

ජරාබමම. පු-ජරාභවතාව, ජරාගතිය.

ජරාහය න-ජරාව නිසා ඇතිවන දෙය.

ජල. d හු - දිනනිය, බැබළීමෙහි, ජලනි, බබලයි.

ජල. d වු-වාරණ, වැලකීමෙහි, ජාලයනි, ජාලෙහි, දිලිසෙයි, බබළයි.

ජල. න-ජලය, දිය, වතුර.

ජලකකඩ. පු-ඇතා, හසිරියා.

ජලවර. පු-දියෙහි හැසිරෙන්නා, මත්ස්‍යයා.

ජලනි. ක්‍රි-(ජල d හු දිනනිය, දිලිසීමෙහි +නි) දිලිසෙයි.

ජලදයක. පු - ජලදයකයා, දියදෙන්නා, කෙණ්ඩය, මොසය.

ජලන න-දිලිසෙන, දිලිසීම, හිත්ත.

ජලනිබ්. ඉ-සාගරය, සමුද්‍රය.

ජලනිගම. පු - උදක නිගිමය, වාරිමාගිය, සොරොවිව.

ජලසුනනි. ඉ-රත්වත් බෙල්ලා.

ජලාධාර. පු - උදකාධාරය, ජලාසය, විල් සාලි ආදිය.

ජලාබු. පු-ගභීයය, දලබුව, දලබු බලනු.

ජලාලය. පු-ජලය ආලය කොට ඇත්තා, දියෙහි වාසය කරන්නා, මත්ස්‍යයා.

(11705)

පලාසය. පු - දිය පිහිටි තැන, සමුද්‍ර, විල්, තබාගැනීම.

පලිත. ති-ජ්වලිත, බබලන ලද, දිලිසෙනලද.

පලිතිබි. ඉ-ව්වලිත සාඕය, ජ්වලිත සාඕ ඇති.

පළපිකා. ඉ-කුඩාල්ලා.

පළකා. ඉ-දියපුඩාවා, දියකුඩාල්ලා, කන්වැයා

පලොගි. ඉ-තරුණසුරා.

පල්ලිකා. ඉ - ලවණ පටලාදි ශරීරය පිට සාදෙන මල, කුණු

පල. පු-සරඹ ආදී ශරීර ව්‍යායාමයෙහි දක්‍ෂයා

පල්ලි. පු-විජ්ජා කාරයා, ඉන්ද්‍රජාලිකයා.

පව. පු-වෙගය, ඉතා ජවඇති අක්‍රියා

පව. d. භූ-ගමනෙ, යැමෙහි, ජවනි, යෙයි.

පවති. ක්‍රි-(පු d. භූ. සියගමනෙ, දිවීමෙහි, උ=අව+ති) බාවනස කරයි.

පවන. ත බාවනය, දුවන්නා, ජවසම්පන්න අක්‍රියා.

පවන. ති-ශිෂ්‍ර ජවඇත්තා, බාවනය කරන්නා

පවනවිතන. න ජවත් සිත, හවඛන, ආවජ් ජන, දක්‍ෂන, සම්පට්චන්, සන්නිරණ, වොත්ථන, ජවන යන සිත්සතිත් සත් වැනි සිත.

හවඛනාවජ්ජනංවෙව දක්‍ෂනං සම්පට්චන් සන්නිරණං වොත්ථනං ජවනං හවති සත්තමං.

පවනවිපි. ඉ-ජවත් විපිය

පවතිකා. ඉ-තිරය, කඩතුරාව.

පවසම්පණ්ණ. ති-ජවයෙන් යුත්, ජවය ඇති.

පවාඛික. පු-අධික ජව ඇත්තා, ජවසම්පන්න අක්‍රියා.

පස. d. භූ. හිංසායං, පිඩාවෙහි, ජසනි, පිඩා කරයි.

පස. d. වූ - තාවනෙ, තැලීමෙහි, ජසෙති, ජසයනි, තලයි.

පස. d. වූ - හිංසායං, හිංසාවෙහි, ජසෙති, ජසයනි, හිංසාකරයි.

පසි. ඊ. වූ-රක්කණෙ, රැකීමෙහි, ජසෙති, ජසයනි, රකී.

පහ. ති-ආපසු තබා, දිලා.

පහති. ක්‍රි-(ජන. d. භූ ගන්නවිනාමෙ, යැමෙහි + ති) අත්හරීයි.

පහාති. ක්‍රි-(ජන. d. භූ ගන්නවිනාම, යැමෙහි + ති) බැහැරකරයි.

පා. ඉ-දුනුදිය, දුනුලනුව.

පාගර. පු - නිදිවර්ජිත කිරීම, නිදිමාරීම, සන්නාහය.

පාගර. d. භූ-සුපිණ්කකයෙ, නිදිදුරු කිරීමෙහි, ජාගරනි, නිදිදුරුකරයි, නොනිදයි.

පාගර. d න - සුපිණ්කකයෙ, නිදිදුරු කිරීමෙහි, ජාගරෙති, නිදිදුරුකරයි, නොනිදයි.

පාගරණ. න නිදිවර්ජනය, නොනිදීම.

පාගරනි. ක්‍රි-(ජාගර d. භූ. සුපිතකකයෙ, නිදිදුරු කිරීමෙහි+ ති) නිදිදුරුකරයි.

පාගපික. පු - නිදිවර්ජිතයා, සත්කාහ-සන්නාහයා.

පාගපිත. ති-නිදිදුරුකල, නොනිදි.

පාගපියා. පු-නිදිවර්ජිත කිරීම, නිදිදුරු කිරීම.

පාත. ති-උපත්, හටගත්.

ජත. න රාශිය, සමූහය.

ජාතක. පු-ජාතකය, උත්පත්තිය, ජාතක-බ්‍රමය, පියා.

ජාතරූප. ත-රත්තත්.

ජාතවෙද. පු-ගින්න, ගිනි.

ජාතා. ඉ-දරුආත්තී, දරුලද්දී.

ජාතාපව්වා. ඉ-දරුලදසත්‍රී, වැසු තැනැත්තී.

ජාති. ඉ-තිකාය, ප්‍රතිසන්ධිය, සමානබව, වැදීම, වංශය, විශේෂාපි, දෘශ්‍යමත්, ප්‍රත්‍යයොත්ථනනයන්ගේ උත්පාද ලක්‍ෂණය, සමූහය. සිලය, ප්‍රඥප්තිය, දීඝිමාගීය.

ජාතිකකය. පු-ජාතිකය, උත්පත්තිය ක්‍ෂය-කිරීම, නිවණ.

ජාතික. ති-ජාතියට අයත්, ජාතිය පිළිබඳ

ජාතිකතාස. ත-සාදික්කා. ජනිඵල.

ජාතිම. පු-ජාතිමත්,

ජාතිවාද. පු-ජාති ගොත්‍රපිළිබඳ වාදය, ජාති ගොත්‍රයන් පිළිබඳ කථා.

ජාතිසම්මතෙද. පු-ජාතිගොත්‍රවල සිරිත් බිඳීම, කුලසිරිත් කීළවීම.

ජාතිසුමනා. ඉ-දූසමන්, සමන් පිවිට.

ජාතු. අ-ඒකාන්තාචයෙහි, අනියත කාලයෙහි, කිසිකලක.

ජාන. ති දූතගතභානි, තේරුම්ගතභානි.

ජානන. න-දැනීම, දූතගාත්ම, හැඳිනීම.

ජානක. පු දූතගත්තා.

ජානපද. න-දතව්වැසි, ජනපදයට අයත්

ජානාති. ක්‍රි-(ඤ d. හු. අවබෝධනෙ, අව බෝධයෙහි, ජා + නා + ති)දනී.

ජාති. ඉ-භානිය, ජරාව

ජාතිසති. පු අභ්‍රසාම දෙදෙනා

ජානු. ඉ-උභාරුසකිය, දණහිස, දණහිය.

ජානුක. න-දණහිස, උභාරුසකිය.

ජාමාතු. දුටුගේ හිමියා, බාතා

ජායති. ක්‍රි-(ජනි d. හු. පාතුභාවෙ, පහළ විමෙහි + ති) උපදිසි.

ජායාපති. පු-අභ්‍රසාම දෙදෙනා.

ජායා. ඉ-භායාචාව, අභ්‍රව.

ජාසිකා. ඉ-බිරිද, අභ්‍රව.

ජාර. පු-සොරසාමියා, සොරපුරාමයා.

ජාරි. ඉ-සොර අභ්‍රව.

ජාල. න-සිව්මැදුරැකවිලුව, රාශිය, දල.

ජාලක. න-අලුත් කැකුළු.

ජාලා. ඉ-චාලා, ගිනිසිල, ගිනිදල.

ජි. d. කි-ජයෙ, දිනීමෙහි, ජිනාති, දිනයි, ජයගනී.

ජි. d. කි - ඤාතබ්බෙ, දූතගත සුත්තෙහි, ජිනාති, දූතගනී.

ජි. d. හු. ජයෙ, දිනීමෙහි, ජයති, දිනයි, පරාජයති, පරදවයි.

ජි. d. හු - අභිභවෙ, අභිභවනයෙහි, ජෙති, මැඩපවත්වයි.

ජිසඤ්ඤා. ඉ-අවසානය, ලාමක.

ජිගවජා. ඉ-සුඛාව, බඩහිත්ත, කනුකැමැත්ත.

ජිගවජිත. ති-බඩසා ඇත්තා, සුඛා ඇත්තා. **ජිගුඤා.** ඉ-නිකුළු, පිළිකුළු.

ජිගුච්ඡන. න-නිකුකිරීම, පිළිකුල්කිරීම.

ජිගිංසක. පු - කනු කැමැත්තා, අනුභව-කැට්ටියා.

ජිගිංසති. ක්‍රි - (ජි. d. හු. ජයෙ, දිනීමෙහි, ජ (හර = ගහිං = ජ නි = ජ + ඉ + හිං + ස + ති = ජිගිංසති හැරගනු කැමැතිවෙයි.

ජිගුච්ඡති. ක්‍රි-(ගුප. d. හු. ගොපනෙ, රැකීමෙහි + ති) පිළිකුල්කෙරෙයි.

ජිගුච්ඡන. න පිළිකුල්කිරීම.

ජිගුච්ඡා. ඉ-ප්‍රතික්කුල, පිළිකුල.

ජිසච්ඡති. ක්‍රි-සස d. හු. අදතෙ කැමෙහි, (සස = ගසස කිසස = ජසස = ජ + ඉ = සස = ජසව = ජසව + ජ + ති = ජසච්ඡති) කනු කැමැතිවෙයි.

ජිබ්බි. ඉ-වැල්මදට.

ජිඤ්ඤා. පු-හුනිද බිඳිද.

ජිණණ. ති-ජිණි, මහලු.

ජිණණක. ති-මහලු, දිරු, ජිණික.

ජිණණවසන. න-මහලුපිලි, දිරු රෙදි.

ජිත. ති-දිනන ලද, ජයග්‍රහණයකළ.

ජිති. ඉ-දිනීම, ජය.

ජිත. පු-බුදුහු, සම්මාදායන් වහන්සේ.

ජිනපත්තා. ඉ-වටුලා, දුවා.

ජිනාති. ක්‍රි-ජි. d. හු. ජයෙ, දිනීමෙහි, (ජි + නා + ති) දිනයි, ජයගනියි.

ජිමහ. පු-වක්ඛුදෙය, වකුච්ච, ඇදය.

ජිමු. d. හු - හකබතෙ, කැමෙහි, ජෙමති, අනුභවකරයි.

ජිසා. ඉ-දුනුදිය, දුනුරුන, දුනුලනුව.

ජිජ. d. හු - බ්‍රාහ්මතෙ, වැඩීමෙහි, ජිරති, වැඩෙයි, “අපසංසුතාං පුරිසො බලිවඤ්ඤව ජිරති.”

ජිජි. d. සාමා-හිංසාය, පෙළීමෙහි, ජිරුණෙහි, පෙළයි.

ජිවිහා. ඉ-දිව, දිත්වාව

ජිවිහානිසංදාන. න - චන්ද්‍රබලයෙන් දිව සොලවන්ට බැරිසේ තදකිරීම.

පී

පී. d. කි - ජාතිය, හටගත්මෙහි, ජිනාති, හටගනී.

පීච්ඡික. පු - මෙහෙය, දෙවදලිය.

පීයනි. ක්‍රි-ජර d හු - වයොහානිමිති, වයස්-ගත වීමෙහි+ති දිරයි.

පීර. d. හු-ජීරණේ, දිරීමෙහි, ජීරති, දිරයි.

පීරක. ත-දුරු, දෙදුරු.

පීරණ. ත-දිරිම, මේරිම, පරණවීම.

පීරමාන. ති-දිරණු ලබන, දිරණ.

පීරාපෙති. ක්‍රි - (ජීර d. හු. ජීරණේ, දිරීමෙහි +ණේ+ති) දිරවයි.

පීරි. d. සු-හිංසායං, පෙළීමෙහි, ජීරාණෙති, පෙළෙයි.

පීව. පු-ආනමය, සත්‍යය, බ්‍රහ්මපතියා.

පීව. න-ප්‍රාණය, පණ.

පීව. d. හු - පාණධාරණේ, ප්‍රාණධාරණයෙහි, ජීවති, ජීවත්වෙයි.

පීවක. පු-ජීවත්වන්නා, දිවි ඇත්තා, පියා-ගස, එනම් පාලාරිය.

පීවනි. ක්‍රි - (ජීව d හු. පාණකරණේ, ප්‍රාණධාරණයෙහි+ති) ජීවත්වෙයි.

ප්‍ර. d. හු-සිස ගමනෙ, සිසුගමනෙහි දුවයි.

ප්‍ර. d හු-ගමනෙ, යාමෙහි, ජීවති යෙයි.

ප්‍රගී. d. හු-වජ්ජනෙ, හැරීමෙහි, ප්‍රබ්ගති, හරියි.

ප්‍රති. ඉ-රූපිය, රශ්මිය, ආලෝකය.

ප්‍රතික. පු - ආලෝක කරන්නා, ආලෝකය ඇති.

ප්‍රතිමනතු. පු-ආලෝක ඇත්තා, එලිය ඇති.

ප්‍රත. d. හු-කථාවෙහි දීප්තියෙහි, ජොතති, කථාකරයි, බබලයි.

ප්‍රත. පු. න-දුකෙළිය, සුදුව.

ප්‍රතකාරක. පු-දුකෙළින්නා, අක්‍ෂබුතියා.

ප්‍රතිකර්. පු-ආලෝකය දරන්නා.

ජීවන. න ජීවත්වන, පණඇති, ජීවිකාව.

ජීවංජීවක. පු - එනම් අනුකරණ ශබ්දය, පවත්වන මයුර ප්‍රමාණපක්‍ෂයෙක්, කපුටා, කොහා උගේ ශබ්දය පවත්වන්නාක්මෙන් මුද ජීවංජීවකයයි ශබ්දනගයි.

ජීවනනි. ඉ-ජීවත්වන තැනැත්තී, දිවිපසුරු.

ජීවනනිකා. ඉ-පිළිල=පිළිල.

ජීවලෝක. පු. මනුෂ්‍යලෝකය.

ජීවසුමන. ත වදගස, බදුවදගස.

ජීවා. ඉ-දිවිපසුරු.

ජීවිකා. ඉ - ජීවිකාව, ජීවිකාවාතනිය, දිවි-රැකීම, ජීවත්වීම.

ජීවිත, න ජීවිතය=ජීවිතෙත්‍රිය.

ජීවිතවුන්නි. න-ජීවිකාවාතනිය=දිවිපාවැත්ම.

ජීවිතමද. පු - ජීවිතය නිසා ඇතිවන මදය=උමතුුව.

ජීවිතිත්‍රිය න-ජීවිතය, ජීවිතෙත්‍රිය.

ජීවිතියා. ඉ දිවිපසුරු, ජීවිති.

ජීවිනි. ඉ-දිවිපසුරු, දිවත්වන්නී.

ජීවි. පු ජීවත්වන්නා, ප්‍රාණියා.

ප්‍ර

ප්‍රතිමා. පු-ප්‍රතිමනතු ශබ්දයාගේ පදමා එක-වචනය.

ප්‍රණිග. පු-ඥරූප, සදරූපිත්සුත් රාත්‍රිය.

ප්‍රණිග. d. දිත්තියං, බබලීමෙහි, ප්‍රණිගාති, බබලයි.

ප්‍රස. d. හු - පරිතක්කතෙ, පරිතක්කයෙහි, ජොසනි, කැබලිකර කපයි.

ප්‍රස. d. වු - පරිකතනතෙ පරිකතීන්යෙහි, ජොසෙති, ජොසනි, කැබලිකර කපයි.

ප්‍රස. d. හු - හිංසායං, හිංසාවෙහි, ප්‍රසනි. පෙළයි.

ප්‍රසි. d. ජිතියං-ප්‍රීතියෙහි, ජොසනි, ප්‍රීතවෙයි.

(11854)

ජ්‍යෙෂ්ඨ. න-පුරාණ, යාහය, ගිනිදෙවියාපිදීම.

ජ්‍යෙෂ්ඨ. ක්‍රි-පු. d. හු දුනාදන හව්‍යප්පදයෙහි,
පිදීමෙහි, (හු. බාහු අබ්‍යාස-හු, හු. ජ x හු.
අ x උ. ජ්‍යෙෂ්ඨ ෮ x බ. ජ්‍යෙෂ්ඨ) ප්‍රදයි.

ජේ

ජේ අ-නිවාමනාණයෙහි, බොල, කොල,
අබේ.

ජේ. d. හු-බයෙ, ක්‍යෙෂ්ඨෙහි, ජයති.

ජේගුවස්. ති-පිළිකුල, ජ්‍යෙෂ්ඨාව.

ජේගුවස්. පු-පිළිකුල් කරත්තා, පිළිකුල්
අත්තා.

ජේබ්. පු-පොසොත් මාසය, ශ්‍රේෂ්ඨ, බුදුරජ.

ජේබ්ක. පු-දෙවු තැනැත්තා.

ජේබ්. ඉ දෙවේ තැනැත්තා.

ජේබ්මු. න කාසිජලය.

ජේතබ්. ති-දිනියසුතු, ජයගතසුතු.

ජ්‍යෙෂ්ඨ. d. පු-පෙරණේ, යැවීමෙහි, ජොලෙහි,
ජොලෙහි, යවයි.

ජ්‍යෙෂ්ඨ. d. හු-ගතිය, ගමනෙහි, ජ්‍යෙෂ්ඨ, ජොලෙහි,
යෙයි.

ජ්‍යෙෂ්ඨ. න දුපොරුව, දම්ලාල්ල.

ජේතවන. න-සැවැත් නුවර පිහිටි එනම්
උද්‍යානය.

ජේති. ක්‍රි-ජයගණි, ජ බලනු.

ජේතුහතර. න-දඹදිව..... පිහිටි ජයතුරා
නම් නුවර.

ජේතුමිච්ඡා. ඉ-විජිගිංසාව, දිනනු කැමැත්ත.

ජේතදනති.

ජේතදනතික.

ජේසු. d. හු-ගමනේ, යාමෙහි, ජේසුති, යෙයි.

ජේසු. d. හු උසාහෙ, උත්සාහයෙහි, ජේහති,
උත්සාහකරයි.

ජේසා. ති-දිනිය සුත්ත, අතිප්‍රශංසා, අතිවාඩ.

ජෝ

ජෝබ්ගත. පු-අතිල්.

ජෝතක. පු-බුදුපුත්තා, දිප්තිමත්කරත්තා.

ජෝතන. න-බාබලීම, ආලෝකය.

ජෝත. ති-බාබලීම.

ජෝත්ති. ක්‍රි-ජ්‍යෙෂ්ඨ. d. (හු භාසන දිනතිසු,
දිලිසීමෙහි +) දිලිසෙයි, බබලයි.

ජෝති. ඉ-දිප්තිය, බාබලීම.

ජෝති. ඉ-තැක, රසමය, වත්තිය.

ජෝතික. පු-තැකත්තා, නැකැත් දත්තා,
තැකතියා.

ජෝතිමනතු. පු-රසමි ඇති, සුයතියා.

ජෝතිමාලික න - ශරීරයෙහි ගිනි දල්වා
කරන එනම් වඩය.

ජෝතිසංඝ. න-එනම් වෙදබහය, ජෝතිස්
ශාස්ත්‍රය.

ජෝ. ඉ-දුනුදිය, දුනුරැහැණ.

ක

කජකරී. ඉ-ලිහිල කොල.

කජක. d. හු - පරිභාසෙ, පරිභාසනයෙහි,
කජකති, බණ්ඩ, තජ්‍යය කරයි.

කච. d. හු රාසිකරණ, රාසිකරීමෙහි, කචති,
රාසිකරයි.

කචන. පු-දවනලද, බබසයිත් පෙළෙන ලද.

කච. d. හු-පු. දුටීමෙහි, කාපෙති, කාපයති,
දවයි.

කචු. d. හු-අදනේ, දුගෙව, කචති, දවයි.

කලල. d. හු-සද්ද, ශබ්දකිරීමෙහි, කලලති,
ශබ්දකරයි.

කස. d. හු - සිංහායං, සිංහාවෙහි, කසති,
පෙළයි, සිංහා කරයි.

කා. d. ද-විචිතනනේ, සිතීමෙහි, කායති,
සිතයි, ව්‍යාපකරයි.

කාන. න-ව්‍යාපය, විචිතාව, ව්‍යාපවැඩීම.

කාතික. පු-ව්‍යාපවඩත්තා, ව්‍යාපකරත්තා.

කාස. පු. මත්ස්‍යයා, මාලුවා.

(11901)

කාසා. ඉ-කැලිය, ගඩකැලිය.

කාවල. පු-වල් පළොල්.

බ්‍යාපක. පු-දූවීම කරන්නා, දවන්නා

කාපන. න-දූවීම, පිලිස්සීම,

කාපිත. ති-දවන ලද, පුළුස්සන ලද.

කාපෙති. ක්‍රි - කප d. හු. වූ, දහෙ, (දූවීමෙහි, + ති) දවයි.

කාම ති දූම, පිලිස්සීම.

කාමක. පු-දවන්නා, ගින්න.

කායක. පු-බ්‍යාන කරන්නා, සිතන්නා.

ඤ - ඤ

ඤන. න-සම්පය, කිට්ටුව ලක.

ඤනති. ඉ-ඤාණය, සම්පය, එනම් විනය සම්පය,

ඤමු. d. හු අදනෙ, කැමෙහි, කැමති අනුභව කරයි.

ඤ. හු-මාරණ තොසන නිසා 'නෙසු, මැරීමෙහි, සතුටු කිරීමෙහි නියුණු කිරීමෙහි, ඤනති, මරයි, සතුටු වේ'යි, නියුණු කෙරෙයි.

ඤ. d. හු - බොධෙ, අවබෝධයෙහි, ඤනි, අවබෝධ කරයි.

ඤ. d. කි - බොධෙ, අවබෝධ කිරීමෙහි (ඤ=ජා) ජානාති අවබෝධකරයි.

ඤ. d. වු. යොගෙ, යෙදීමෙහි, ඤයති, යොදයි.

ඤාණ. න-ප්‍රඥව, ඤාණය, පරිඤාණය,

ඤාණවක්ඛු. න-නුවණැස.

ඤාණදයාන. න - ශ්‍රාමණ්‍ය ඵලය, විදගීනා ඥානය, දිව්‍යවස්සුස, සම්ඥානාඥානය, ප්‍රත්‍ය වෙක්ඤානය, ආයාමිමාගීය, මාගීඥානය, ඵලඥානය.

ඤාණපවනති. ඉ-ඥාන ප්‍රාප්තිය.

චඩක. පු-ගල පලක පෙනුම, ගල් කටුව, තොටිල චඩ්ඛිතමඤ්ච, ගල් සතරක් මතු යෙහි ගල්ලැල්ලක් අතුරාකළ ආසනය, ගයාවේ පිහිටි සුවිරෝමයාගේ වාසභවනය

චල. d. හු වියාකුලෙ, ව්‍යාකුලයෙහි, චුලති ව්‍යාකුල වෙයි.

චි. d. හු - පකබකිනෙ, ඉහිලීමෙහි, චෙති, ඉහිලෙයි,

කායනි. ක්‍රි-සිතයි, කා බලනු

කායන. න බ්‍යාන කරණ සිතන, සිත එකක කරණ.

කාසි. පු බ්‍යාන වචන්නා.

කාමුක. පු-පිමුල රුක, නාමාගස.

කේරුකා. ඉ-රුකැයියා, රුසියා, සිරු.

කේ. d. හු-විනායං, සිතීමෙහි, කායනි, සිතයි, නිජකායනි, උපනිජකායනි, දූවීමෙහි, "කට්ඨානි කායනි, කාමව දධි" අබ්‍යාසන යෙහි, සජ්කායනි මනනං-මනත්‍රහදරයි.

ඤාණපටිභුත. ති ඤාණයෙන් වැසුනු.

ඤාණභුත. පු-සම්ඥයන් වහන්සේ.

ඤාණික. පු ඥාණයෙන් යුත්, ඥානවනන.

ඤාණි. පු-නුවණැත්තා, ඤාණය ඇත්තා.

ඤන. ති-දන්නා ලද, කියන ලද, ප්‍රසිඬ.

ඤනක. පු-නැයා, ප්‍රසිඬ.

ඤති. පු-නැයා.

ඤනිසා ලොභිත. පු-ඤනි හා සමාන ලේ ඇති.

ඤප. d. වු-තොස නිසාන මරණදිසු, සතුටු වීම නියුණු කිරීම මැරීම යනාදියෙහි, ඤපෙති, ඤපයති.

ඤපක. පු-දත්වන්නා, දනුම් දෙන්නා.

ඤපන. න දත්වීම, හැඟවීම.

ඤපෙති. ක්‍රි (ඤ d. හු. අවබෝධෙ, අවබෝධ යෙහි + ණෙ + ති) (ණපෙ + ති) හඟවයි.

ඤස. පු-යුක්තිය, විදගීනාමාගී ප්‍රඥව, යුක්ති සම්භව ක්‍රියාව, කාරණය.

ඤෙය. න-ඤෙයවස්සු, දනුයුත්ත.

ච

චික. d. හු ගතියං, යාමෙහි, අවබෝධයෙහි, චෙකති, යෙසි දෘතගණ්ඨි, චෙකකති.

චිකා. ඉ-අභිකථාවෙහි දුෂ්කර පදයන්ගේ අභි ප්‍රකාශකරණ ග්‍රන්ථය.

චුල. d. හු-වියාකුලෙ චුලති ව්‍යාකුලවෙයි,

චෙක. d. හු-ගතියං, යාමෙහි, චෙකති යෙසි.

(11948)

ධ

සිසු. d. පු-සපනෙ, තැබීමෙහි, සපෙන, සපයන, තබයි.

සිසු. න-තැබීම, පිහිටුවීම.

සිසු. නි-තබනලද, පිහිටුවනලද.

සිසු. ක්‍රි-සප. d. හු. සපනෙ, තැබීමෙහි, (සප + නෙ + නි) තබයි.

සිසු. d. හු - ගනිතිවුනකිය, ගමන් නැවැත් මෙහි, සානි, නිවසන, සිටිය, නවනිය.

සිසු. d. දි-ගනිතිවුනකිය, ගමන් වැලකීමෙහි, සායන, තවනිය, සිටි.

සිසු. න-තැබීම, පිහිටුවීම.

සිසු. න-පෙණවැසිය, හෙහුව, අවකාශ සවිනි.

සිසු. න-නුවර, නගරය.

සිසු. d. හු. පු-සබ්‍යානෙ, රැස්වීමෙහි, බපනි= බාපෙනි බාපයන, රැස්වෙයි.

සිසු. d. හු. සාබ්‍යානෙ, රැස් කිරීමෙහි බපනි, රැස් කරයි.

සිසු. න-දවනු ලබන, පුලුස්සනු ලබන.

සිසු. ක්‍රි - (බං. d. හු. බං. නෙ, දණ්ඩ කිරීමෙහි + නි) දණ්ඩ කරයි.

සිසු. න-බැසීම, හපා කෑම දණ්ඩ කිරීම.

සිසු. න-බැසීම, දණ්ඩ කිරීම.

සි - සි - සු

සි. d. හු. වෙහාස ගමනෙ, අහසින් යාමෙහි, බෙහි, ඉහිලෙයි, අහසින් යයි.

සිසු. d. හු. බෙප, දැවීමෙහි, බොපෙනි, දවයි

සිසු. d. පු-සංඝානෙ, රැස්කිරීමෙ, බෙපෙනි, බෙපයන, රැස් කරයි.

සි. d. හු-ආකාස ගමනෙ, අහසින් යාමෙහි,

ව්‍යා. d. හු-හසනෙ, සිතාවෙහි, වකනි, සිතා සෙයි

ව්‍යා. d. හු-දුකඩ ජීවනෙ, දුක ජීවිකාවෙහි, තඩකනි, දුකින් ජීවත් වෙයි.

ව්‍යා. d. පු-බකිනෙ, බැඳීමෙහි, තඩකනි, තඩකයන, බඳිය.

සාබ්‍යා. පු - ජීවිකාව පහසුවෙන් කරණ නැතැත්තා.

සාබ්. පු-සිටින සුළුතැනැත්තා, සිටින සහභාග ඇත්තා.

සිසු. නි-සිටින ලද, සිටි, පිහිටි.

සිසු. පු-සිටිනැත්තා, නොනැමි කෙලින් සිටි නැතැත්තා.

සිසු. පු. සිටීම සහභාග කොට ඇති.

සිසු. ඉ-සිටීම, පැවැත්ම, ජීවිතය.

සිසු. පු-සිටින්නා, පවතින්නා.

සුභ. d. හු. නිවුහනෙ, කාරා දූමීමෙහි, නිවුහන, කාරා දමයි.

සෙ. d. හු. වෙසනෙ, වෙලීමෙහි, සානි, සායන, වෙලයි.

බහනි. ක්‍රි-(දහ + d හු හස්මකරණ, හළ කිරීමෙහි + නි) දවයි, අලුකෙරෙයි.

බං. පු-ඇට ලේ මැස්සා, මංස.

බං. පු-බැහැ ලේබොන මැස්සා, ඇටමැස්සා

බං. d. හු-බං. නෙ, දණ්ඩ කිරීමෙහි, බං. සනි, දණ්ඩ කරයි.

බා. පු. පලා. කෑමට ගන්නා කොලවහි

බෙහි. ක්‍රි-සි d හු, වෙහාස ගමනෙ, අහස් ගමනෙ + නි ඉහිලෙයි.

බෙහි, බයන, ඉහිලෙයි, අහසින් යෙයි,

බි. d. හු-බෙපෙ, උඩගමනෙ, දැවීමෙහි, උඩ යාමෙහි, බෙහි-උඩබෙහි, දවයි, ඉහිලෙයි,

බි. d. දි-ගමනෙ, යාමෙහි, බියන, යෙයි,

බු. d. හු. උවෙට, උසස් කිරීමෙහි, බුණණන, උසස් කරයි,

ව්‍යා

ව්‍යා. d. හු-සාමෙහි, ඉවසීමෙහි, සිතාවෙහි, දුකසේ ජීවත් වීමෙහි, තඩකනි, ආතඩකනි

ආතඩකපනි, දුකසේ ජීවත් වෙයි,

ව්‍යා. d. පු. විතනියෙහි, තකෙකනි, තකියණ කරයි, විතකෙකනි.

(11990)

තනතුරු. පු. විකෘතිය, මෝරු, සොරා.
 තනතුරු. ත-තනතුරු, සංකල්පය,
 තනතුරු. පු-සොර, එය කරන්නා.
 තනතුරු. ඉ. තනතුරු නුවර.
 තනතුරු. ඉ-තිවිග.
 තනතුරු. ත-ඒකාලය, එමකාලය.
 තනතුරු. පු-තාර්කිකයා, තනතුරු කරන්නා.
 තනතුරු. තු-තනතුරු d. හු තනතුරු, තනතුරු
 කිරීමෙහි+නි) තනතුරු.
 තනතුරු. ත-තනතුරු.
 තනතුරු. පු-තනතුරු කරන්නා. තනතුරු සහය.
 තනතුරු. d. හු-සංවරණය, සංවරණය, තනතුරු,
 සංවරණය කරයි.
 තනතුරු. ති-එය ගරුකරන්නා, එය ගරු
 වශයෙන් සලකන්නා
 තනතුරු. අ-ඒකානුකූලය, එකම.
 තනතුරු d. හු. පාලන, පාලනය, තනතුරු,
 පාලනය කරයි.
 තනතුරු. d. හු සංවරණ, වැඩිමෙහි තනතුරු, වසර,
 අවුරුදු.
 තනතුරු. d. හු-ගමන, ගමනය, තනතුරු, යෙහි
 තනතුරු. පු-වමය, සම, සුමුල්.
 තනතුරු. d. හු සංවරණය, තනතුරු, රකිති
 තනතුරු.
 තනතුරු. පු. සුණහස.
 තනතුරු. ති. එසේ හැසිරෙණ ලද, එසේ
 හැසිරුණු.
 තනතුරු. d. හු තනතුරු, තනතුරු කිරීමෙහි,
 තනතුරු, තනතුරු කරයි, සසිති.
 තනතුරු. ත-සැලකෙනු ලැබූ, සහයවනය.
 තනතුරු. පු-වඩු, සසින්නා.
 තනතුරු. ත-සැලකීම, තනතුරු කිරීම.
 තනතුරු. තු- (තනතුරු d. හු. තනතුරු, තනතුරු
 කිරීමෙහි+නි) සසිති.
 තනතුරු. ඉ-වැය, සසින්නා ආයුධය.
 තනතුරු. ති-සසිති, සැය පු.
 තනතුරු. d. පු-තනතුරු, තනතුරු, තනතුරු
 තනතුරු.

තනතුරු. d. හු-ගමන, අපකාර වෙනසෙහි,
 තනතුරු, තනතුරු කරයි.
 තනතුරු. ත-ඒකාලය, ඒකාලය.
 තනතුරු. ත-තනතුරු, තනතුරු ගැනවීම.
 තනතුරු. ඉ-තනතුරු, දකුණු ඇතිල්ල.
 තනතුරු. ත-තිසුන් පිළිබඳ විනය
 කමය.
 තනතුරු. ඉ අනුප්‍රාණ සහිත, අනුප්‍රාණ.
 තනතුරු. ති තනතුරු ගැනවනලද, තනතුරු.
 තනතුරු. තු (තනතුරු d. පු තනතුරු, තනතුරු
 යෙහි+නි) තනතුරු කරයි.
 තනතුරු. d. හු. ගතිය, ගතිය, තනතුරු.
 තනතුරු d. හු-උපය. උපය ගතිය, තනතුරු.
 උපය.
 තනතුරු. පු-පමන ප්‍රකාශ, ප්‍රකාශය.
 තනතුරු. ති-ඉවුර, ගංගා ආදියෙහි ඉවුර.
 තනතුරු. d. හු-පෙදෙන, සිද්ධිය, තනතුරු, සිද්ධිය
 තනතුරු. පු-ආකාර අල්ලන තනතුරු, පැතලි
 පාත්‍රය,
 තනතුරු. d. හු-තනතුරු, තනතුරු, තනතුරු,
 විතනතුරු, තනතුරු.
 තනතුරු. d. පු-තනතුරු, තනතුරු, තනතුරු,
 තනතුරු, තනතුරු.
 තනතුරු. ත-සැල, සහල, වලකාල.
 තනතුරු. පු-සුලුකර.
 තනතුරු. පු-සුලුකර.
 තනතුරු. පු-තනතුරු, තනතුරු.
 තනතුරු. ඉ-තනතුරු, පිපාසය, එතනතුරු මාරු.
 තනතුරු. ති-පලල, පතල.
 තනතුරු. ති-තනතුරු, තනතුරු,
 තනතුරු. පු-තනතුරු අවය.
 තනතුරු. ඉ-තනතුරු, තනතුරු, තනතුරු. තනතුරු
 වන විකෘත, තනතුරු.
 තනතුරු. ති-රත්න, තනතුරු, තනතුරු ලද, තනතුරු
 තනතුරු. ති. එපමණ, එතනතුරු.
 තනතුරු. පිළි විවිධ උපයෝගී.

තනෝ. අ-හෙතෙමියෙහි, එහෙයින්.
 තනෝරසං. අ-එයින් මහු, එයින් මන්තෙහි.
 තනු. අ-එහි.
 තනු. අ-එහි.
 තනු. ති-සමභාවය, සමර, සතර, තනා සමභාවය
 තනුතා. ඉ-තනුතාවය.
 තනුතිව. අ-උපමායෙහි, එසේ.
 තනු. අ-උපමායෙහි, එසේ.
 තනුරාස. ති. එබඳු, එයාකාර.
 තනුගත. පු බුදුරජානන් වහන්සේ. සකයා,
 තනුච. අ-උපමායෙහි, එසේ.
 තනුකුසලයා. ඉ -
 තනුබලවිමුතනි. ඉ-යම් යම් කුසලාභයකින්
 යම් යම් අකුසලාභයක් ප්‍රතිභේ කෙරේ
 එය තනුබල විමුතනියයි. තනුබලප්‍රභාණය
 තනුබලප්‍රභාණ. න-තනුබල විමුතනිය.
 තනුහතර. න-ඒ උතුම්කොට ඇති.
 තනුබලතන. ති-එයින් මිදුනු, එයින් මිදේ.
 තනුතුරාස. ත ඊට සුදුසු, ඊට ගැලපෙන,
 තනුකුල.
 තනු. අ-ඒකාලයෙහි, එසමයෙහි, ඒවිට.
 තනුතන. ත. එකල.
 තනුති. අ එකල, එසමයෙහි.
 තනු. d. හු - ආලසියේ, මැලවීමෙහි, තනුති,
 මැලවීම.
 තනු. d. රු - හිංසාය, පිඩාවෙහි, තනුති,
 පෙළුයි.
 තනුපික. අ- මේවගේ.
 තනුපිය. අ-එවැනි,
 තනුපෙන. පු-එයින් යුක්ත, ඒ හා යෙදුනු.
 තනනව්‍යය. පු - පිළිවිඳින්නා, පෙසකාරයා,
 පෙහරා.
 තනනි. ඉ-පෙළ, පරමපරාව, පරමපරාගත
 සිරිත, පාලිභාසාව මූලභාසාව, බුඛභාසාව.
 තනනි. ති-විණාව, විණතන.
 තනනු. පු-හුය, හුල.
 තනනුහ. පු-

තනු. ති-නිද්‍රාව, ප්‍රමාදය, මැලිය, තෙමරිය.
 තනනිතන. ති-ඊට නැමුණු, ඊට අවනත.
 තනස. පු-පුත්‍රයා, පුතා.
 තනු. ඉ-බම, සම, සරිය.
 තනු. ති-අල්පාභි, තුනී, සිහින්, හින්දුරි.
 තනු. d ත-විචාර, පැතිරීමෙහි, තනොති,
 පතුරුවයි.
 තනුක. ති-තුනී, නොපවු.
 තනුකත. පු-තුනීකළ, සත්තාලද.
 තනුජ. පු-පුත්‍රයා, පුතා.
 තනුය. පු-පුත්‍රයා, පුතා.
 තනුය. පු තනුජ, පුත්‍රයා.
 තනුරාහ. පු-රොම, මසිල්.
 තනොති. ක්‍රි-පතුරුවයි, තනුබලනු.
 තප. d. හු-සන්නප්තන, තැවීමෙහි, තපති
 සන්නප්තන, තැවෙයි, වියලෙයි.
 තප. d. වු - සංතප්තන, සංතප්තනයෙහි,
 සැතප්පවීමෙහි සන්නප්තන, සන්නප්තන,
 සංතප්තනයකරයි, සතප්පවයි, තප්තියට
 පමුණුවයි.
 තපන. ත-තප්තිය, පිනවීම.
 තපති. ක්‍රි-තැවෙයි, තප, තප්තවලනු
 තප්තනාර. පු - ඊට අභිමුඛකය ඇති, ඊට
 අවනත.
 තප්තර. පු තප්තර, එහි ඇලුනු
 තප්තණ. පු-ඊට නැමුණුකය ඇති, දිසාවට
 නැමුණු.
 තප. පු-තැවීම, වෘතය, බමිය.
 තප. d. හු-දිනතියං තපති, තැවෙයි, දිලිසෙයි.
 තප. d දි-සන්නප්තන, තැවීමෙහි, පිනවීම
 මෙහි, තපති සන්නප්තන, තැවෙයි, පිනවයි.
 තප. d වු දුහෙ, දුහෙයෙහි, තපෙනි තපයති
 තැවෙයි.
 තප. d. වු - පිනත, පිනවීමෙහි, තපෙනි,
 තපයති, පිනවයි.
 තප. d. වු - බය, සැසීමෙහි, තපෙනි,
 තපයති, සැසෙයි.

(12102)

තපනි. ත්‍රි-(තප. d. දි-සන්නාපෙ, තැවීමෙහි,
x ති) තැවෙයි,

තපන. න-තාපය, සුය්‍යයා, තැවීම කරණ.

තපනිය. න-රත්තන්, තැවීම කරණ.

තපසි පු - තපස් ඇත්තා, අනුකම්පාකටයුතු
දුකඛිතයා, ශ්‍රමණය, නවුසා.

තපු. d. හු - උබෙබ්ගෙ, කලකිරීමෙහි,
බියවීමෙහි.

තපොවන න - තපස බිතකොට ඇත්තා,
තාපසයා, පැවිද්ද.

තථ. d. හු - තිත්තියං, තාප්තියෙහි, තථති,
තාප්තියට පැමිණෙයි.

තථති. ත්‍රි-(තථ, d. හු - තිත්තියං තාප්තියෙහි
x ති) තාප්තියට යයි.

තබ්භාව. පු-තද්භාවය, ඒ වීම,

තබ්බ. න- ලොභ විශෙෂය, තබ්බ, එනම්,

තබ්බ. පු-එනම් ඇත්කුලය.

තබ්බ. න-තබ්බ, රක්තවණ්ණිය, තාමබ්බවණ්ණිය.

තබ්බක. පු-තම්පලා

තබ්බවුල. පු-තබ්බිඵ, කුකුළා.

තබ්බසිති. ඉ-රාත්‍රිය.

තබ්බි. ඉ-රාත්‍රිය.

තබ්බ. d. හු-සානනවාදියෙ, සැතපීමෙහි, පසු
බැසීමෙහි, තබ්බි, සැතපෙයි, පසුබසී.

තබ්බ. d. වු-භුසනෙ, සැරසීමෙහි හිලන් බැවිති,
තබ්බි තබ්බියති, අලභිකාරවෙයි.

තබ්බ. පු. න-අඤ්ඤා, අකුකාර, තාමස ගුණය,
රාහු.

තබ්බාල. පු-තම්පුගස.

තබ්බසානනා. ඉ-අකුකාර බහුල රාත්‍රිය.

තබ්බි. ඉ-වෙදත්‍රය, සාක් යජ්ජ්, සාම යන
වෙද කුණ.

තබ්බ. d. හු-තරණජලවනෙසු, එතෙරවීමෙහි,
පිනීමෙහි, තරති, එතරකරයි, පිනයි.

තබ්බ. d. හු-වෙගෙ, ජවයෙහි, තරති. වෙග-
යෙන් යෙයි, තරිතො, තරගො, අතර-
මාතො.

තබ්බ. පු-පහුර, පසුර, ශක්තිය.

තබ්බ. පු-තරග, දියරල.

තබ්බ. පු කරබාතවලසා, සුතබාකාර ව්‍යාසු
විශෙෂයක් කථනිත්වලසා.

තබ්බ. න-එතරවීම, එතරවන. එගොබ්වීම.

තබ්බ. ඉ-නැව, ජලයෙන් එතරවීමට උප
කාරවන ඔරු ආදිය.

තබ්බ. ත්‍රි-එතෙරවෙයි, තර බලනු.

තබ්බාන. පු-ඉක්මන්, වහා, හනික.

තබ්බාන රූප. පු. න-යුහුසුඵ සභාව ඇති,
ඉක්මන් සභාව ඇති, ඉක්මන් ගතිය.

තබ්බ. න-කැඳ යාගුව.

තබ්බ. ති-වසුවල, සැලෙන.

තබ්බ. අ-ඒකාලයෙහි, එවිට

තබ්බ. ඉ-නැව, තරණය කරන්නී.

තබ්බ. පු-ව්‍යාසය, ගස.

තබ්බ. ති-ලදරු, අභිනව, යෙඉවන වියසට
පැමිණියා, මාණවකයා.

තබ්බ. පු-පැටියා, ලපටියා, තරුණයා.

තබ්බ. පු-ව්‍යාසසමුහය, ව්‍යාස ග්‍රහණය.

තබ්බ. න-සාරුපය, යට, පොලව, ගොබ්බිම.

තබ්බ. d. වු-පතිට්ඨාය, පිතිට්ඨෙහි, තාලෙති,
තාලයති, පිතිටයි.

තබ්බ. ති-සිදුරක් ඇති,

තබ්බ. පු-තරුණ, මෘදු, මොලොක්.

තබ්බ. ති-ඇවිදිනාදෙය, සෙලවන වස්තුව.

තබ්බ. d. හු උබෙබ්ගෙ, උදෙහියෙහි, තසති,
තැතිගණි.

තබ්බ. d. දි-පිපාසායං, පිපාසයෙහි, දිය බොහු
රික්කෙහි, තසසති, පිපාසිත වෙයි, පරි-
තසසති.

තබ්බ. d. වු ධාරණගහණවාරණෙ, දූරිම, ගැනීම
යන මෙහි, තාසෙති තාසයති, දූරිම ගැනීම
වැලකීම කරයි.

තබ්බා. අ එහෙයින්, එබැවින්.

තබ්බ. ත්‍රි-පිපාසිත වෙයි, තස බලනු.

තබ්බ. න-පිපාසාව, තැතිගැන්ම.

නායක පාඨසාහිත්‍ය. ඉ - එනම් විනයක්‍රමයක්.
නසති. ක්‍රි-තැතිගණි. තසබලනු.
නසර. පු-පිළිවිසන කරස්දණකි, නුල් ඔතන දණකි.
නසිත. ති-නුස්ත, තැතිගත්වන ලද, පිපාසිත දිය බොනු රිස්ස.
නසිතා. ඉ-තෘෂ්ණාව, තණ්හාව.

නහ. d. හු - හිංසායං, හිංසාවෙහි, තහනි, හිංසා කරයි.
නහං. අ-ඒහි, ඒ අවස්ථාවෙහි, තහිං.
නහිං. අ-ඒහි, ඒ අවස්ථාවෙහි, තහං.
නල. d වු-තාලනෙ, තැලීමෙහි, තාලෙති තාලයති, තලයි, පෙලයි, තසයි.
නලාක. පු-විල, තබාගය.

නා

නා. d. දි. පාලනෙ, රැකීමෙහි, තායති, රක්‍ෂා කෙරෙයි.
නාන. ත-රක්‍ෂා ස්ථානය, සැගවියයුතු තැන, නිවණ.
නාත. පු පියා, තාත්තා.
නාත. ති-රක්තා ලද්ද.
නාදි. පු-එබඳු, බුදුරජ.
නාදිස. ති එබඳු, එයාකාර.
නාදිසක. ති-එබඳු, එයාකාර.
නාප. පු-කුකුස, තැවීම, එනම් නිරය.
නාපන. ත-තැවීම, උණුසුම්කිරීම.
නාපස. පු තාපසයා, මුනි, සෘෂියා.
නාපසතරු. පු-වැලපෙණ.
නාපිඤ්ජ පු-කමලු ගස.
නාපෙති. ක්‍රි - (තප d. හු-තාපෙ, තැවීමෙහි හේ x ති) තවයි.
නාමරස. ත-පද්මය, පියුම.
නාමබුලි. ඉ-බුලත්වැල, තාගලතා.
නාය. d හු-සන්නානෙ, නොසිද පැවැත්මෙහි, තායති, නොසිද පවති
නාය d. වු - තරණේ එතෙර කිරීමෙහි, තායෙති, තායති, එතෙරකරයි.
නායි. d. හු-වුභිං, වාභියෙහි, නායිති, වඛයි.
නාර. ති-ඉතා උස් හඬ.
නාර. ති-ඉතා උස් හඬ.
නාරකරාජා. පු-උලුරජ, වජ්‍රයා.
නාරකා. ඉ-ත-තරු, තාරකා.
නාරකා. ඉ-නක්‍ෂත්‍ර, විනිතිය, නෙත්‍ර මධ්‍යය, ඇහේ කළු ඉංගිරියාව.

නාගණිය. පු - තරණය කටයුතු, එතර කටයුතු.
නාරයති. ක්‍රි - (තර + හේ + ති + වූභි) එතර කරයි.
නාරා. ඉ-විනිතිය, තාරකා.
නාරාපථ. පු - තාරා ගමන් කරණ මාර්ගය, අහස, ගුවන.
නාරාසන. පු-තාරාතාපයා, වජ්‍රයා.
නාල. පු හිරයල්, මාපට ඇඟිල්ල හා තර්ජනිය විදහා ගත්කල අතර, කෙස්ස, තල් ගස, තුය්‍යාවයව විශේෂයක්=තාලම්පට.
නාලවජ්ගල. පු-කෙසි සිදුර, යතුරු කපල්ල.
නාලවජ්දු. ත යතුරු සිදුර, යතුරු කපල්ල.
නාලපනත. ත-තල්පත, කණිහරණය, කන් තෝවු.
නාලවනව. ත තල් වැට, විජිතිපත, පවත් පත.
නාලසදු. පු අත්ලෙන් අත්ල ගැසීමේ ශබ්දය, අප්පුභි ගැසීම, තාලම්පට ශබ්දය.
නාලා. ඉ කංස තාලාදි තුය්‍යී භාණකි.
නාලාවක්‍රුක. පු - මයාකය=කරවිය සිදිත ලද තල් ගසක් මෙන් කරණ ලද.
නාලි. ඉ-තල්ගස, තලගස.
නාලිස. පු-පතොක්.
නාලු. ත-තල්ල.
නාලුජ. පු-තල්ලෙන් උපන්.
නාව. අ-පරිවේෂද්‍රව්‍යෙහි, එපමණක්.
නාවකාලික. ති-එතකල්, ඒ වේලාවට සුදුසු, වික වේලාවක් පවත්නා, කාලික බලනු.
නාවතන. ත-එපමණ.

(12207)

තාවකා. අ-එපමණ, එතෙක්.

තාවදෙ. අ-එකල්හි, එසමයෙහි.

තාවදෙව. අ-එකෙණෙනිම, එවිට.

තාවනිංස. ඉ-තව්නිසා දෙව්ලොව.

තාස. d. වූ - සංතරණේ, එතර කිරීමෙහි, තාසෙනි, තාසයනි, එතෙර වෙයි.

නි. නි ත්‍රිසංඛාරාව, තුණ.

නිංස. නිංසනි - ඉ- නිසයි, 30.

නික. පු-තුන්දෙනෙකුත්තේ සමුහය, ත්‍රිකය.

නික. d. භූ-ගතියං, යාමෙහි, තෙකනි, යෙයි.

නික. d. පු-භිංසාසං, පෙළීමෙහි, නිකුණනි, පෙළයි.

නිකාල. පු-අතිතාතාගතවතීම්මාන යත කාල තුණ.

නිකාලවිදු. පු - තුන්කල් දත් තැනැත්තා, සමයයත් වහන්සේ.

නිකිවජ්ඣ. පු-පිළියම් කරන්නා, වෛද්‍යා.

නිකිවජ්ඣ. ත්‍රි-(නිත, d. භූ. රොගාපනාසනෙ, රොග සුව කිරීමෙහි+නි) සුවකරයි.

නිකිවජ්ඣ. න-පිළියම් කිරීම, වෛද්‍යම් කිරීම.

නිකිවජ්ඣ. ඉ-පිළියම්, වෛද්‍යම්, වෛද්‍යාසහය.

නිකුට. පු-ත්‍රිකුට පමිතය.

නිකබ්. න-නිසුණු, සකබ්.

නිකබ්ඤ්ඤ. න-නිසුණු ඉඤ්ඤ ඇත්තා.

නිකබ්නතු. අ-තුන්වරක්. තුන්විටක්.

නිබිණ. නි-නිසුණු, මුවහත් ඇති.

නිභොවර. පු-නිදෙනෙකුට විමසවන.

නිවිවර. න - දෙපට සිවුර, තනිපට සිවුර, දදනස යන සිවුරු තුණ.

නිජ. d. භූ. බමායං, ඉවසීමෙහි, නිතිකබ්නි, ඉවසයි.

නිජ. d. භූ - නිසානෙ, නිසුණු කිරීමෙහි, තෙජෙනි, නිසුණු කරයි, මුවහත් කරයි.

නිජ. d. වූ - නිසානෙ, නිසුණු කිරීමෙහි, තෙජෙනි, තෙජයනි, නිසුණු කරයි.

නිට්ඨ. ත්‍රි-සිටුව යතාථ ඇති ත්‍රියාවක්.

තාසු. d. වූ - නිවාරණේ, අතවරණයෙහි, තාසෙනි, තාසයනි, නිවාරණය කරයි.

තාල. පු-කෙස්ස, තුය්‍යාවයවය, වාසා විකෙ මය=තල්.

තාලෙනි. ත්‍රි-(තල+ණේ+නි) තලවයි, තල බලනු.

නි

නිට්ඨනි. ත්‍රි-(ඨ=නිට්ඨ+නි) සිටියි, නවනියි.

නිට්ඨනන. නි-සිටීම, නැවතීම.

නිණණ. නි-එතෙරවත ලද, එතෙරවූ, එතර වීම.

නිණ්ණ. නිසුණු, මුවහත් කළ.

නිණ්. න-තාණ, තණ, තණකොල.

නිණ්ගහණ. න-තාණග්‍රහණය, තණ ලැහැබ

නිණ්හිසි. ඉ-තාණ බිස්ස, තණකොල බිස්ස.

නිණ්ව. පු-පණාබෙර.

නිණ්වසාරක. පු-තණ ඇතිරිය, කලාලය, තාණවලින් වැසීම, එතම් විනය කමය.

නිණ්හසාරක. පු - තාණ ඇතිරිය, තණ කොල ඇතිරිය, කලාලය.

නිණ්සුල. න-බෝලිද්දගස, තණසුල.

නිණ්. d. න-අදනෙ, කාමෙහි, නිණෙනි, කසි අනුභව කරයි.

නිතිකබ්. ඉ-සාමාව, ඉවසීම.

නිතිකබ්නි. ත්‍රි-(නිජ, d භූ - බමායං, ඉවසි-මෙහි+නි) ඉවසයි.

නිතිකබ්න. න-ඉවසීම, සාමා කිරීම.

නිතිකබ්වනතු. පු-ඉවසන තැනැත්තා.

නිතන. පු-නිත්තරසය, තාප්තියට පැමිණියහ.

නිතනක. පු-දුම්මාල්ල, කොසඹ, නිත්ත දේ.

නිතනිකාක. පු-පුණුවරණ ගස.

නිතනි. ඉ-තාප්තිය, ඇතිවීම, සැතීම.

නිතනික. නි - හොදට පිරිණු, කට ලගට පිරිණු.

නිතනිර. පු-නිත්වටුවා, වටුවා.

(12259)

නිත්තිමය. පු-නිත්තිමයවට අයිති.
නිත්ති. පු-ගුණය, උපාය, කොටුපල, පවිත්‍රය, ජලය, ලබ්ධිය.
නිත්තිකර. පු-ලබ්ධි ඇතිකරන්නා, නිත්තිකයා.
නිත්තිකරණය. ඉ-නිත්තික කරණය.
නිත්තිකරණය. න-නිත්තිකරණය, ලබ්ධි ඇති කරණ ස්ථානය.
නිත්තික. පු - නිත්තිකයා, මිත්‍යා ලබ්ධි ඇති කරන්නා.
නිත්තිකයා. පු-නිත්තිකයා, නිත්තිකයා.
නිත්තිකයාගේ. නි - නිත්තික ග්‍රාමකයා, මිත්‍යා ලබ්ධි නිත්තිකයාගේ ග්‍රාමකයා.
නිත්ති. ඉ-පාලනීය දියවකාදිවක් පවත්වා, නිත්ති.
නිත්තික. පු-නිත්ති පිළිබඳ බේද, වෙනස්කම්,
නිත්ති. පු-නිත්ති, නිත්ති, නිත්තික වැසි දෙවියා, ත්‍රිදි.
නිත්තිකයාගේ. පු-ගුණය, නිත්තික දෙවියාට අයිතිකරණය.
නිත්තිකයා. පු-ත්‍රිදිකයා, නිත්ති දෙවියා, නිත්ති- නිත්ති දෙවියාට.
නිත්ති. පු-ත්‍රිදිකයා, නිත්තිකයා.
නිත්තිකයා. පු-ත්‍රිදිකයාට අයිතිකරණය, ගුණය.
නිත්තිකයා. පු-මහමෙර.
නිත්ති. අ - ත්‍රිදි, ත්‍රිදිකාරකයන්, තුන් පරිදිකරණය.
නිත්ති. නි-තෙත, ආදිය.
නිත්තිකයා. න-ආශාව, කැමැත්ත.
නිත්තිකයා. ත්‍රි-අදුරු කරයි.
නිත්තිකයා. ඉ-සිතිලය, සියලුම ගස.
නිත්තිකයා. පු-නිත්තිකයා.
නිත්තිකයා. පු-නිත්තිකයාට, නිත්තිකයාට- පෙතෙල්ල.
නිත්ති. නි-තෙතය.
නිත්තිකයා. ඉ-ගුණය නිත්ති.
නිත්ති. d. ඉ-ලජ්ජාය. නිත්තික ලජ්ජාවෙයි.
නිත්ති. පු-ජයම්.
නිත්තිකයා. පු-ජයවරයා, ශිව.

නිත්තිකයා. ඉ-සුදුසුකමකට, නිත්තිකයාට.
නිත්තිකයා. න-කැනිති විශේෂයක්.
නිත්තිකයා. නි-නිත්ති, දැන, කැනුම.
නිත්තිකයා. නි-නිත්ති, අනිත්ති, නිත්තිකයා.
නිත්තිකයා. පු-නිත්තිකයා, අනිත්තිකයා, දැන රාගය.
නිත්තිකයා. පු-නිත්තිකයා, තුන්තවය, ත්‍රිදිකයා.
නිත්තිකයා. පු-එනම් මහා මත්ස්‍යයා.
නිත්තිකයා. පු-එනම් මහා මත්ස්‍යයා.
නිත්තිකයා. න-අනිත්තිකයා, කල්වර, අදුර.
නිත්තිකයා. න-අනිත්තිකයා, අදුර.
නිත්තිකයා. ඉ-අනිත්තිකයා බහුල රාත්‍රිය.
නිත්තිකයා. d. ඉ-ත්‍රි. තෙතන සංකාසු, තෙමීමෙහි, සැකකිරීමෙහි, තෙමිනි. තෙමිනි, තෙමියනි, තෙමියනි, සැක කරයි.
නිත්තිකයා. පු-නිත්තිකයා, එනම් අසුරයා.
නිත්තිකයා. පු-නිත්තිකයා.
නිත්තිකයා. පු-ප්‍රථමාදි යාම තුණ, යාමයකට සිංහල පාලන දසයකි, රාත්‍රිය.
නිත්තිකයා. ඉ-යාමයකයන් යුත් රාත්‍රිය. සම්පූර්ණරාත්‍රිය, මුළු රා.
නිත්තිකයා. d. ඉ-අධ්‍යායන, පහතට යාමෙහි, නිරත, පහතට යයි, පහත්වෙයි.
නිත්තිකයා. පු-පරිහරය, අවශ්‍යව.
නිත්තිකයා. පු-නිරිතය, නිරිතය.
නිත්තිකයා. පු-නිරිතය, නිරිතය.
නිත්තිකයා. පු-නිරිතය, නිරිතය.
නිත්තිකයා. අ-සරස්වතී, සරස්වතී, හරත.
නිත්තිකයා. න-රිතිසුමුල, රාත්‍රිය.
නිත්තිකයා. අ-සංවරණය, සරස්වතී.
නිත්තිකයා. ඉ - නිරය, කඩතුව, ජවනිකාව.
නිත්තිකයා. න-නිත්තිකයන් පිටත.
නිත්තිකයා. පු-අවමානනය, පරිහරය.
නිත්තිකයා. න-පියන.
නිත්තිකයා. d. පු-සෙනෙහ, මාදුකිරීමෙහි, තෙමියනි, තෙමියනි, මාදුකරයි.

නිල. d. භූ-ගතියං, ගමනෙහි, නිලනි, යෙයි.
 නිලක. පු-මදට වාක්‍යය, තලකාලල.
 නිලකාලක. පු-තලකාලල, අටකරිය.
 නිලකාහනගනන න - තලකාලලින් යුත්
 ශරීරය.
 නිලපණණි. ඉ-රත්සදුන්.
 නිලබිජ. න-තල ඇටය, තල ඇටයක් පමණ,
 නිලවණි, දියසෙවෙල් විශේෂයක්.
 නිලවාහ. පු-තල පිරු ගල.
 නිලිබග. ති-සත්‍රි, පුං, නපුංසක යන ලිඟු තුණ.
 නිලසුල. න-බෝලීද්ද.
 නිලිව්. පු-පොලො, තෙලිස්සා.
 නිලොක. පු-ත්‍රිවිධලොකය.
 නිලොවන. න - නෙත් තුණක් ඇත්තා,
 ඊශවරයා.
 නිවගන. පු-ත්‍රිවගී සම්පතනිය, ධර්මිකාම
 මොක්‍ෂ යන තුණ, නිපල්.
 නිවිකකම. පු-ත්‍රිවික්‍රමය, විජ්ඣු.
 නිවිජ්ජා. ඉ-ත්‍රිවිද්ධව, තෙවිජ්ජා, තිවිදු.
 නිවිධ. පු-ත්‍රිවිධි, තුන්ප්‍රකාර.
 නිවිධ පපඤ්ච. පු-ත්‍රිවිධ ප්‍රපඤ්චය, තණහා
 මාන දිට්ඨි යන තුණ.
 නිවිධසඤ්ඤා. ඉ-ත්‍රිවිධ සංඥව.

නිවිධවිනිකක. පු-කාමවායාපාද විහිංසා යන
 විතකීතුණ.
 නිවුතා. ඉ-ත්‍රිවාතා, සුදු ත්‍රාභ්‍යාපාල.
 නිසාපලා. ඉ-නෙල්ලි.
 නිස. d. භූ - දිත්ති තිත්තිසු, දීප්තියෙහි,
 තාප්තියෙහි, තෙසති, තිසති, බබලයි,
 තාප්තිකරයි.
 නිසන. පු-තුන්සියය.
 නිසරණ. න-ත්‍රිශරණ, ශරණත්‍රය, බුදුරජ.
 නිසහසි. පු-තුන්වන සහස්‍රයෙන් ගුණකළ
 දහස, කෝටිය.
 නිසහසිලොකධාතු. ඉ-තුන්වන සහස්‍රයෙන්
 ගුණකළ ලොකධාතුව, විසහසි ලොකධාතුව
 බලනු. කෝටියක් සක්වළ.
 නිසිබ. පු-දෙවිලොව.
 නිර. d. වු-කම්මසම්මතනිමිති, ක්‍රියාසමාපතියෙහි,
 තිරෙති තීරයති, ක්‍රියා අවසන් කරයි.
 නිර. න-ඉවුර, ගංගා ආදීන්ගේ තෙර, තීරණය.
 නිරණ. න-නිශ්චය, තීන්දු.
 නිරණපඤ්ඤා. ඉ-තීරණප්‍රඥව, නිශ්චය කරණ
 ප්‍රඥව.
 නිරෙති. ත්‍රි - (තීර + ණෙ + ති) තීරණය
 කරයි.
 නිහං. තුන් දිනක්, තුන් දවසක්.

තු

තු. අ-විශේෂාචී අවධාරණාචීයන්ති.
 තුබග. ඉ-උස්දෙය, උසස්.
 තුව්ස් ති-තිස්, පුහු, තිසරු, කිසිවක් නැති.
 තුව්ස්වවන. න-තිස් වවන. තිස්ඵල වවන.
 තුජ. d. භූ-හිංසායං, හිංසාවෙහි, නොජති,
 හිංසාකරයි.
 තුජ්ජ. d. වු-සතනිමිති, ශතනියෙහි, තුජ්ජති,
 තුජ්ජයති, ශක්තිමත් කරයි.
 තුජ්. d. වු - වවනෙ, කීමෙහි, තුඤ්ඤති.
 තුඤ්ඤයති, කියයි.
 තුට්ඨ. පු - තුඤ්ඤප්‍රාප්තයා, සතුටට පැමිණි
 තැනැත්තා.
 තුට්ඨි. ඉ-සතුට, සන්තොෂය.

තුට. d. භූ-වු, කලහෙ, බබරකිරීමෙහි, තුටති,
 තුටෙති, තුටයති, කලහකරයි.
 තුට්. ඉ-හීන් එන්සාල්
 තුති. d. භූ-නොබනෙ, මිරිකීමෙහි, ඉරීමෙහි,
 තුණ්ඩති, මිරිකයි, ඉරයි.
 තුණ්ඩ. න-හොට, මුඛය.
 තුණ්ඩක. න-මුඛය, හොට.
 තුණ්ඩක. පු-හොටක් ඇත්තා.
 තුණ්ඩිකෙසරී. ඉ-කපු, කෙම්බල.
 තුණ්ණ. න-ශිෂ්‍රය, වහා.
 තුණ්ණවාය. පු-සත්තාලියා, වසත්‍රවියන්තා,
 පෙසකාරයා.

(12367)

තුණි. අ - නිශ්ශබ්දය, නොබිනීම, කපා නොකිරීම.

තුණිහාව. පු-නිශ්ශබ්දහාවය, නොබිනීම්, ස්වභාවය.

තුණියනි. ක්‍රි-(තුණි+ර්+නි) නිශ්ශබ්ද වෙයි.

තුණිතර. න-ර්කොපුව.

තුණ. d. හු - කොටිලො, කුටිලහාවයෙහි, නොහැනි, වක්‍ර ව යෙයි.

තුහන. න-කැවිට, කෙවිට. ඇතුන්ගේ කණ මූල විදින කවුට, නොමර බලනු.

තුහු. ඉ-බේරු, බේරු තෘණ.

තුද. d. හු-ව්‍යාපායං, පෙළීමෙහි, තුදනි, විදියි. පෙළයි, විතුදනි.

තුදනි. ක්‍රි-(තුද. d. හු, ව්‍යාපනෙ, පෙළීමෙහි+නි) පෙළයි, අනිති.

තුදන. ත-විදීම, පෙළීම.

තුදමපනි. පු-අභිසාරිම දෙදෙනා.

තුදු. පු-අලසයා.

තුප. d. හු - හිංසායං, පීඩාවෙහි, නොපනි, තුමපනි, හිංසා කරයි.

තුහ. d. හු - දි-හිංසායං, පීඩාවෙහි, තුහනි, තුබහනි, පීඩාකරයි.

තුබනි. d. හු-හිංසායං, පෙළීමෙහි, තුබනි, පෙළයි.

තුබ. d. හු - පීඩනෙ, පීඩාවෙහි, තුබනි, පෙළයි.

තුබ. පු - කෙණ්ඩිය, ලාස්ස, ලාහ=නැලි සතරක්, පැත්තැලිය.

තුබකතාහ. පු-ලබ්‍රකබල.

තුබ. ඉ-ලබ්‍ර, ලාබ්‍ර.

තුබා. පු-හෙතෙම.

තුරහ. පු-වෙග ගමන් ඇත්තා, අභියා.

තුරහම. පු-අභියා.

තුරහම. පු-ශිෂ්‍ර ගමන් ඇත්තා, අභියා.

තුරනි. ක්‍රි-(තුර+නි) ශිෂ්‍රවයෙහි

තුරිත. න-ශිෂ්‍රය, ශිෂ්‍රජව ඇත්තා.

තුරිය. ත-තුරිය, තුරු.

තුරියභ. න-තුරියාවය, තුරිය කොටස්.

තුරියහනර. න-තුරියාවය.

තුරුකබ. පු-තුරුක්කෙල්.

තුල. d. වු-උච්චානෙ, ප්‍රමාණයෙහි, කිරීමෙහි, නොලො, නොලයනි, කිරයි, ප්‍රමාණකරයි.

තුල. ති-උපමාකළ හැකි, නිශ්චය කළ හැකි, මැණිය හැකි.

තුලන. ත-මැණීම, කිරීම.

තුලා. ඉ-තරාදිය, සියක් පලම, සා දුශ්‍යය, ශාභාවයවය=තලාද, තලානග.

තුලා. ඉ-තලාගස.

තුලාකොටි. ඉ-නුරුවලා, නුපුර බලනු.

තුලාබිජ. න-නුතිද, බලිද ඇට.

තුලාසංඝාත ත-තලාද මුට්ටු, තලාන් සකිය.

තුලිකා. ඉ-පුපුත් ඔබා කළ බුද්ධිය.

තුලිත. ති-උපමා කළ, අගය කළ, කලානා කළ

තුලිස. පු-පියා බලලා

තුලෙති. ක්‍රි-(තුල+ණ+නි) ප්‍රමාණ කරයි. මැණයි.

තුලා. ති - සද්ශාචී, සමාන, වැනි. “කුං, තුං, හං, නං, අ, නො”- නුඹ, තමුසේ.

තුච්ච. ත-චහා, ශිෂ්‍ර, හනික.

තුච්ච. d. වු එකසයනෙ, එකට නිදීමෙහි, තුච්චෙහි, තුච්චයනි, එකට සයනය කරයි.

තුච්චෙහි. ක්‍රි -(තුච්ච + ණ + නි) එකට නිදයි, තුච්ච බලනු.

තුස. d හු-සනොසෙ, සතුටුීමෙහි, තුසනි, සතුටුවෙයි.

තුස. d. දි-නොසෙ, සතුටුීමෙහි, තුසනි, සනතුසනි, සතුටුවෙයි.

තුස. d. හු-සද්දෙ, ශබ්දකිරීමෙහි, තුසනි, ශබ්ද කරයි.

තුසනි. ක්‍රි-(තුස. d හු. නොසනෙ, සතුටු කිරීමෙහි+නි) සතුටු වෙයි.

තුසන. ත-සතුටුීම.

තුසිත. ත-එ නම් දෙවිලොව.

තුසි. d. වු-හාසායං, කීමෙහි, තුසනි, තුසයනි කියයි (=තුංසෙති, තුංසයති.)

තුහි d. හු-හිංසායං, පීඩාවෙහි, තුහනි, නොහනි, පීඩාකරයි.

තු

තුණ. පු-භියවුර.

තුණ. d. වු-පුරණේ, පිරවීමෙහි, තුණෙහි, තුණයහි, පුරවයි.

තුණි. ති-භියවුර.

තුණිර. පු-භියවුර.

තුල. පු-පුලුන්, තරාදි දණ්ඩ, එනම් යන්ත්‍රය.

තුලිකා. ඉ-පුලුන් ආදියෙන් කළ මෙව්වය, "තිණ්ණං තුලානං අඤ්ඤාතර පුණ්ණ තුලිකා."

තුලිහි. ඉ-කපුගස.

තෙ

තෙ. d. හු-පාලතෙ, රැකීමෙහි, තායහි, රකිති.

තෙකාලික. ති-තුන්කාලයට අයිති.

තෙකිව්ව. ති-පිළියම, බෙහෙත් කිරීම.

තෙව්වරික. පු-තුන්සිවුරු දරන්නා, ඇත්තා.

තෙව්වරිකබහ. න-වැහි සිව්වරු අත්හැර තුන් සිව්වරු පමණක් දැරීම වූ අභියය, වෘතය.

තෙජ. පු-තෙද, තේජස, ශක්තිය, ආනුභාවය, දීප්තිය, ගින්න.

තෙජන. න-හිය, සැරය, ඊසැරය=බිහිබව, හුණගස.

තෙජහි. ඉ-මොරගස.

තෙජවහන. පු-තෙජස් ඇති, තෙදුහි.

තෙජස්වි. ති-තෙද ඇති.

තෙජී. ති-තෙජස් ඇති, තෙදුහි

තෙජිත. ති-තිසුණුකළ, මුවාත්කළ.

තෙජොධාතු. ඉ-තෙජොධාතුව, උෂ්ණය.

තෙධා. ඉ-ත්‍රිවිධ ධාතුව.

තෙධාතුක. පු-ත්‍රිවිධ ධාතුවෙහි පවත්නා, තුන්ලොවට අයිති.

තෙතනිංසනි. ඉ-තෙතිස 33.

තෙන. අ-හෙතිඵයෙහි එ හෙතුවෙන්.

තෙපිටක. න-ත්‍රිපිටකය, සුත්‍ර, අභිධම්, විනය යන තුන්පිටකය.

තෙමන. න-තෙමීම, ජලයෙන් තෙත්කිරීම.

තෙරස. ති-තුදුස, 14.

තෙල. න තෙල්, තලතෙල.

තෙලක. න-තෙල් ටිකක්.

තෙලකවාහ. පු - තෙල් සැලිය, තෙල් ඇතිලිය.

තෙලපණ්ණික. න-හෙළ සදුන්.

තෙලපණ්ණාතික. න - ශරීරයෙහි තෙල් රෙදි ඔතා ගිනි දෑල්වීමෙන් කරණ එනම් වධය.

තෙලපාදිප. පු-තෙල් ප්‍රදීපය, තෙලින් යුත් පහණ.

තෙලිය. ති-තෙල් ගතිය ඇති.

තෙවිජ්ජා. ඉ - ත්‍රිවිද්ධව, බාහිරක ත්‍රිවිද්ධව, ශාසනික ත්‍රිවිද්ධ යයි විප්‍රකාරවේ.

තො

තොමර. ති-ඇතුන්ගේ පා විදිනා කවුළුව.

තොය. න-ජලය, දිය.

තොරණ. න-තොරණ, බහිවාරය.

තොස. d. හු-වලනෙ, වංවලයෙහි, තොසනි, සැලෙයි.

තොස. පු-තොමය, තොස, සන්තොමය.

තොසන. න-සන්තොමය, සතුට.

තොසාපන. න-සතුටු කරවීම.

තොසින. ති-තොමින, සතුටුකළ, තුසිත

තොසෙහි. ත්‍රි-(තුස d. හු. තොසනෙ, සතුටු වීමෙහි + ඔ + ණ + ති) සතුටුකරයි, තුස බලනු.

තාමක. පු-ඊශ්වරයා, තිසමු.

තාමකසබ. පු-වෙසමුහි රජ.

තාදි. පු-ත්‍රයාදිය, තුණ ආදී ගණන්.

තුස. d. හු-උබෙබගෙ, බියපත්වීමෙහි, හුසනි, බියවෙයි.

(12468)

එ

එක. d. වු-ජාදනෙ, වැසීමෙහි, එකෙහි එක
යනි, වසයි,
එක. d. වු-පතිසානෙ, ඡාදනයෙහි, එකෙහි,
වසයි.
එකන. න-වැසීම.
එකෙහි. ක්‍රි-(එක d. හු. ඡාදනෙ, වැසීමෙහි +
ණ + හි) වසයි.
එකෙහි. න-තනකිරි, මව් තනකිරි.
එකෙහි. න-උනතනහුම් ප්‍රදේශය, රට.
එක. පු-සථබද, තද.
එකමවස්සි. පු-තද මසුරා.
එකමුක. පු-තද හා රථ.
එකහදය. ති-තද පපුවක් ඇති.
එන. පු-තනය, පියසුරා.
එන. d. හු-සදෙ, ශබ්දකිරීමෙහි, එනනි, ශබ්ද
කරයි.
එන. d. වු-දෙවසදෙ, මෙස ගර්ජනාවෙහි,
එනෙහි, එනෙහි, අහස ගොරවයි.
එනප. පු-තනබොන්නා, කිරිබොන දරුවා,
බාලයා.
එනින. ත-මෙසධවනිය, මෙසනාදය.
එනෙහි. ක්‍රි - (එන d. වු. දෙවසදෙ, මෙස
ගර්ජනාවෙහි + ණ + හි) ගොරවයි. එන
බලනු.
එපනි. පු-වඩුවා, ඇමතියා.
එබක. පු-මල්කාණ, මල්කාකුල.
එහි. d. හු-එහනෙ, බබා මැඩීමෙහි, එහනි,
විකුණනි, බබා තද කරයි,

එමන. d. හු-පතිබකෙ, තදවීමෙහි (කි. සු.)
එහනනානි, එහනණෙනි, තදකරයි.
එමනක. පු-තදකරන්නා, තද ඇති.
එමනකර්. පු-වි, ඇල් ආදී වි.
එමන. පු-වැඹ, පඳුර, ඇතුන් බඳිනා වැඹ,
ජබබව.
එමනනි. ක්‍රි-(එහි d. හු. එබනෙ, බබා මැඩි
මෙහි + හි) තදකරයි. එහි බලනු.
එමනන. න-තදකිරීම.
එමනින. ති-තද කල, තිරකරණ ලද.
එමනිනන. -තද බව, තිර බව.
එමෙතරම. පු-ඇතා, හසනියා.
එම. d. හු - අතිසිස වෙකලෙසු, ඉතා ශිෂ්‍ර
යෙහි හා විකලභාවයෙහි, එමනි, ඉතා ශිෂ්‍රව
යෙහි, විකල වෙයි.
එර. d. හු-සඳරණ, ඇතිරීමෙහි, එරනි සඳර
නි අතුරයි, ආසාරණය කරයි.
එරනි. ක්‍රි-(එර + හි) අතුරයි, එරබලනු.
එරණ. ත-ඇතිරීම, ඇතිරිලි ආදිය ඇතිරීම.
එරු. කඩු මට, කඩුව.
එරුගහන. පු-කඩු මට අතටගැන්ම, කඩුව
ගැණීම.
එල. න-ගොබ, ගොබබීම, සඵල
එල. d. හු-ආනෙ, සිටීමෙහි, එලනි සිටියි.
පිහිටයි.
එලි. ඉ-ගොබ බීම.
එවිකා. ඉ-කොට්ටර ආදී, උරය, පසුම්බිය.

එ

එ. d. හු-ගති නිවනනිමි, ගමන් කැවැත්
මෙහි, එනි නවනිසි, සිටියි, ගමන් වලකයි.
එපනි. ඉ-දියමිනන.
එම. පු-ශක්තිය, බලය.
එමක. පු-ශක්තිමත්, බලවත්, ශක්තිය.
එමවන. පු-බලවතා, ශක්ති ඇත්තා.
එර. ත-පාදුර,
එල. න-තැටිය, දීපිය, භාජනය.

එලක. ත-තලු තැටිය, හිසුන්ගේ පැත්
බොන තැටිය.
එලි. ති-සැලිය, හැලිය.
එලිකා. ඉ-ධාන්‍ය මැණීමේ භාජනයක්,
සේරුව.
එලිපාක. පු-සැලිබත, පිසු සැලිය පිටින්ම
ගනු ලබන බත.

(12517)

එවර. ති-සුවර වසනු, නහවුරු.

එවරිය. න-තද කම, දැඩිබව, නහවුරු බව.

එවරෙය. න-සුවර භාවය, වයසට ගිය බව.

පිත. d. තු-සංඝාතෙ, ගැටීමෙහි, රැස්කිරීමෙහි.

පිම. d. හු-සංඝාතෙ, ගැටීමෙහි, රැස්කිරීමෙහි, පිමති ගැටෙයි, රැස්කෙරෙයි.

පි. ඉ-සත්‍රී, අභිනාව, ඉතිරි.

පින. න-ඝණ, බහල.

පිනමිම. න-කාය විතතදෙදෙනාගේ අකමිණි සවභාවය, කය හා සිත ක්‍රියා කිරීමට නොතැවෙන නිදාව.

පු. d. කි - අභිත්වෙ, පැසසීමෙහි, පුතාති, සතුතිකරයි.

පු. d. තු. අපටිත්‍රියායං, සුළුකිරීමෙහි.

පු. d. හු-පුතියං, සතුතියෙහි, එවති, අභිත්වති පසසයි.

පු. d. කි-නිත්තනෙන, නැටීමෙහි, පුතාති, නිත්තනාති.....

පු. d. කි-ජිතියං, ප්‍රිතියෙහි, පුතති, ප්‍රිතිකරයි.

පුත. ති-පසස්තා ලද, සතුතිකරණ ලද

පුති. ඉ-සතුතිය, පැසසීම.

පුම. d. හු - පසාදෙ, ප්‍රශාදයෙහි, ථොවති, පසසයි.

පුතාති. ක්‍රි-(පු + තා + ති).....

පුතිපාඨක. පු-සතුති පාඨකයා, වියභිදිත් සතුති කරන්නා.

පුබ්බි. d. හු - භිංසායං, පෙළීමෙහි, පුබ්බති, පෙළයි.

පුණ. පු. ඉ. වැබ, කමි කනුව.

පුණ්ණා. ඉ-භිණ්ණාව, කැණිය.

පුණ්ණර. න - වහලේ ඉහල තුන් හුලස් කොටස

පුප. d. වු-සමුස්සයෙ, උසස් කිරීමෙහි, වුපෙති වුපයති, ඔසවයි, උස්සයි, රැස් කරයි.

පුප. පු-සෑය, වෛතසය, ප්‍රතිෂ්ඨාව.

පුපික. පු-කොත, කොතක්මෙන් කල.

පිර. d. හු-දළෙහ, දැඩි බැවිහි, පිරති, දැඩි කරයි.

පිර. ති-සුර, ශක්ති සමපන්න, කර, තිර.

පිරංස. පු-සුරාවය.

පිරා. ඉ-අස්වැන්න.

පිරාසු. ඉ-දිසාසු ඇත්තා, ඉමුල්ගස.

ප්‍ර

පියති. ක්‍රි. (පි + ය + ති) ශබ්ද කරයි. පි බලනු.

පියන. න-මැලිය, තෙමරිය.

පිරජ. න-ඔසජ, මල්වරවීම.

පිබමිමිති. ඉ - ඔසජ වූ සත්‍රිය, මල්වර වූ තැනැත්තී.

පු

පුල. ති-පිරුණු, මහත්, සම්පූර්ණ.

පුලකති. පු. ඉ-බොහෝ ද දෙන තැනැත්තා.

පුලකුමාටි. පු-පතිකුලයකට නොගොස් ගෙයිම සිටින වයසට පැමිණි තරුණිය.

පුලකුමාටිගොවර. පු-දිග නොගොස් සිටින වැඩිවිය පැමිණි යුවතීන් වසන තැනට පැමිණීම.

පුලවමය. පු. මහවැරද්ද, මහාපරාධය, එනම් ඇවත.

පුලපුසිතක. න-මහාදිය බිණු.

පුල. d. හු-සංවරණෙ, සංවරණයෙහි, වුලති, සංවරණය කරයි.

පුස. පු-විපොතු, දහසියා, නොස.

පුසපිණ්ඩ. පු-බොල්මැටිපිඩු.

පුසොදක න-කාති.

පු

පුල. d. හු-ආකස්සනෙ, අකාස කිරීමෙහි, වුලති, කෙටිවු නොකරයි, කාශ නොකරයි.

පුල. පු. සුල, මහත්, ජබ.

පුල. d. වු-වසිනෙ, වැඩීමෙහි, වුලෙති වුලයති, වඩයි, සුළුකරයි.

පුලතා. ඉ-සුලභාවය, මහත් බව.

පුලසර්. පු-සුල සරිය, වැඩි මහත්ව ගිය ශරිය.

(12566)

පේ

පේ. d. හු-සද්ද සබ්බසංකප්ප, ඉතිරියෙති රුක්
කිරීමෙහි, පාසනි, පියනි, ඉතිරිකරයි, රුක්
කරයි.

පේන. පු-සාර. ඉතිරිකරයි,
පේන. d. පු-වොරියෙ, සොරබාවිති, පේනසනි
පොනසනි සොරකම් කරයි.

පේන. න. සොරකම, වොරකියාව.

පේනක. පු-සොරා, සොරකම් කරන්නා.

පේනෙති. ක්-(පේන+නේ+ති) සොරකම්
කරයි. පේන බලනු.

පේර. පු-සාරි, මහලු, උපමපදවෙන්, දස
වස් පිරුණු හිසුව.

පේරිකා. ඉ-සාරි, මහලුහිසුවෙහි.

පේරි. ඉ-සාරි, දස වස් ගිය හිසුවෙහි.

පේරා. ඉ-සොරකම, සදුල.

පේරාසංචාරික. පු-සොරෙන් සංචාරය ගත
වන්නා, බොරුවට ශ්‍රමණ භාවය පෙන්-
වන්නා.

පේව. පු-දියබිත්ද, දියබිද.

පේවක. න-දිය පෙරහන, පෙරහන්කඩය.

පො

පොක. නි-සාල, වික, මදදෙය.

පොකක. නි-පොක, මදදෙය.

පොම d. පු-පසංසායං, පාසසීමෙහි, පොමෙහි
පොමයනි, පසසයි.

පොමන. න-පුසංසාව, පාසසීම, ගුණවණිතාව.

පොමිත. නි-පුසංසාකරණ ලද, පසසන ලද,
තුනිකල.

පොමෙති. ක්-(පොම+නේ+ති) පසසයි,
ස්තුති කරයි.

ද

දකක. d. හු-වුච්චිසංකප්ප, වාචිමෙහි, සිසුම්-
යෙහි, දකකනි, වාචෙහි, සිසුවෙහි.

දකක. d. හු-භිංසාගමනෙසු, භිංසාවෙහි, ගම
නෙහි, පිඨාකරයි, යෙයි.

දකක. නි-දක, සමථ, පොහොසත්.

දකකනා. ඉ-දකබව, සමථ බව.

දකකනි ක්-(දකක d හු භිංසාගමනෙසු භිංසා
ගමන්ති+ති) භිංසාකරයි, ගමන්කරයි.

දකකා. ඉ-මුද්දික, මුද්දිරප්පලත්.

දකකි. පු-දකකයාගේ පුතා, දකකයා.

දකකිණි. පු-ඵනම් ගින්න, සිල්වත් මහණ
බමුණේ, ඔව්හු ගිනි සෙසින් සැලකිය
සුත්තාසුය.

දකකිණ. පු-දකුණ, දකුණු භාගය, දකුණු
පාත්ත.

දකකිණ. ඉ-දකුණුදිසාව, සත්කාර සහිතව
දෙන දතය, උත්තම දතය. විවරාදි සිවු
පසය.

දකකිණපථ. පු-දකුණු දිග.

දකකිණයන. න-දකකිණයනය, සුයභියාගේ
දකකිණවර්ති ගමන, ඇසල මස පටන්
උදවස් මාසය දක්වා ඇති මාස සය-
උත්තරායන බලනු

දකකිණිය. පු-දකකිණි. දකකිණවට සුදුසු,
සිල්වත්.

දකකිණියාගනි. පු දකකිණියාගනි.

දකකින. නි-දක්නා ලද, අවබෝධ කල, දුටු.

දකකිනපථ. පු-රියදුරා.

දකකිණය. නි-දක්කසුතු, බැලියසුතු.

දකි. d. හු - සොර වසන්ත කකිකාසු, දරුණු
නිරිසන් ගබ, කාචිකාසන මෙහි, දකකනි,
රොදුව ඉතිරිකරයි, සැකකරයි.

දංස. d. හු. වු-දංසනෙ, දංසනි කිරීමෙහි, දංසනි,
දංසනි, බසිසි, දුෂ්ට කරයි.

දංස. d. හු. වු - දිනනිදසනෙ, දීප්තියෙහි
දකිමෙහි, දංසනි=විදංසනි, දංසනි, දංසනි,
බලෙයි, දකියි.

දංඝක. පු-චාභාගන්තා, දඨකරන්තා.

දංඝනි. ත්‍රි-(දංඝ + නි) බසිසි, දංඝ බලනු.

දංඝන. න-සන්නාභය.

දංඝික. පු-සන්නාභ සන්නාභයා.

දක. න-ජලය.

දකසිතලික. න-කෙල්මැලි, කලහාර.

දට්ඨ. ති-ද්වන්තය කළ, සපාකත ලද

දඩ්ඨ පු-දවන ලද, පුලුස්සන ලද.

දඩ්ඨි න-ශක්තිය ඇතිකිරීම, තදගතිය ඇති කිරීම.

දඩ් d හු. වු-ආණ්ඩය, නියෝග කිරීමෙහි, දණ්ඩනි, දණ්ඩනි, දණ්ඩයනි, ආණ්ඩය, නියෝගකරයි, ආණ්ඩකරයි.

දණ්ඩ. පු - දඩය, මුගුර, දමනය කිරීම, ලී කැබලි.

දණ්ඩ d. වු-දඩ්ගෙලීමෙහි, දණ්ඩනමසකාර-යෙහි, දණ්ඩනි, දණ්ඩයනි, දඩදෙයි, දණ්ඩ නමසකාර කරයි.

දණ්ඩක. පු-විසිතුරු සැරමිටි දණ්ඩ, මුගුරු දණ්ඩනය.

දණ්ඩකසින. න - කෙටිටක් මත දිගහැරිය රෙද්ද.

දණ්ඩජ්වෙස්. පු - දඩයෙන් ජාන තෙජස, ප්‍රතාපය.

දණ්ඩබර. පු-දඩු දරන්තා, යමයා.

දණ්ඩනිය. ති-දඩුවම් කටයුතු, දඩුවමට සුදුසු.

දණ්ඩනිති. ඉ-දණ්ඩනිතිය, අථි ශාසනය.

දණ්ඩපරායන. පු - දඩු පිහිටකොට ඇති, දණ්ඩක් ආධාර කොට ඇති.

දණ්ඩපඤ්ඤාවන. න-දඩුපෙරහණ.

දහන. ති-දෙන ලද, පරිත්‍යාග කරණලද

දහනි. ඉ-කුඩා තැටි විශේෂයක්, තැඹිලිය

දහනික. ති-දෙසලද, තැඹිකරණ ලද

දහනිම. න-දෙන ලද්ද.

දහනිය. න-තැඟිගත් විශේෂයක් දෙන ලද්ද.

දහනු. ඉ-ජඩයා, කෙලතොල්ලා.

දද්දහ. පු-බර, නොපැහැදිලි ශබ්දය.

දද්දහාසනි. ත්‍රි-බර ශබ්දයක් ඇති කරයි.

දද්දර. පු-මැඬියා, මණ්ඩුක.

දද්දරී. ඉ-බෙර විශේෂයක්, වජ්‍රහෙරිය.

දද්දල. පු-නිල් තෘණබිම, තෘණ නිල්බිම.

දද්දලනි. ත්‍රි-(දද්දල + නි) බලයි, දිලිසෙයි.

දද්දලන. න-බලන, දිලිසෙන.

දද්ද. පු-දදයයි ප්‍රකට කුණ්ට රෝගය, දදා පණ්ණිකැවිල්ල.

දද්දල. න-සම්කැබලි, හම් කැලි.

දද. d. හු-දනෙ, දීමෙහි, දදනි, දෙයි.

දදනි, ත්‍රි-(දද + නි) දෙයි, දනය කෙරෙයි.

දද්දහ. පු - කුමර, රටතෝර, ඇත්තෝර, දද්දහන

දඩ. d. හු-බාරණ, දරීමෙහි, දඩන, දහනි, දරයි.

දඩි. න-දී, මිදිකිරි.

දඩිකඩ. පු-හිටුලය.

දඩිමණ්ඩ. න-දිපෙරලි දිය.

දඩිඵල. න-හිටුල, දිවුල්.

දහු. සත්‍රි, අසුරමව.

දඩ්ද. පු-සාගර හෙදයක්, කිරි මුහුද.

දහුඪී. පු-අසුරයා.

දහන. පු-දත්, දළ.

දහන. ති-දමන, දමනය කළ, හික්මවන ලද.

දහනක. න-ඇත් දත්වලින් කළ දත් කවුළු.

දහනකට්ඨ. න-දූහැටි, දූහැටු.

දහනච්ඡද. පු-දහනාවරණය, තොල.

දහනබාවන. න-කිහිරි, බදිර රැක.

දහනපොන. පු-දූහැටි, දූහැටු.

දහනබල. පු-ඇතා, අලියා.

දහනසඬ. පු-හිටුල, දෙයි.

දහනසුයසක. පු-දහින් ගස්, පොතු ආදිය කා ජීවත්වන්නා.

දහනවිදංඝ. ක. න - දහන විවෘතය, දත් පෙණෙන පරිදි මුඛය විවෘතකොට සිතාසීම.

දහනි. අ-ඇතා, දත් ඇත්තා.

(12663)

දනති. ති-ඉන්ද්‍රියාදීන්ගේ දමනය, දන් ඇත්තා.

දකු. ති-අඟුණ, මෝඩ.

දකුච්චරාග. පු-දකුචු විරාගය ඇත්තා.

දකුතා. ඉ-දකුඛව, අඟුණභාවය.

දපස. පු-දපිය, එතිය, අහඹකාරය.

දපසක. පු-අනඛගයා, කාමයා.

දපසණ. න-ආදර්ශිතලය, කාමපත, මුණබලන කණණාභිය.

දප්පිත. ති-දප්පිණයවනලද, අහඹකාරවනලද.

දප. d. දි-භාසෙ, සතුටුවීමෙහි, දපපති, සතුටු වෙයි.

දබබ. පු-යොග්‍ය, සුදුසු, ප්‍රාඥ.

දබබ. න-ගුණධාර, ධන, කාණ්ඩ.

දබබන්තික. පු-ප්‍රාඥ, පණ්ණිත.

දබබවිදු. පු-පණ්ණිතයා, ප්‍රාඥයා.

දබ්. d. භූ. ගති සද්දෙසු, ගම්නෙහි, ශබ්ද කිරීමෙහි, දබ්බති, යෙයි, ශබ්දකෙරෙයි.

දබ්බි. ඉ-සැන්ද, හැන්ද.

දබ්බිකර. පු-සපියා, නයා.

දබ්බිමුඛමිජ. න-හැන්දක් වැනි තුඩ ඇති පක්ෂි විශේෂයක්.

දබ්බ. d. භූ. ගන්තෙ, ගෙතීමෙහි, දබ්බති, ගොතයි.

දබ්බ. පු-කුසතණ.

දබ්බි. d. භූ. ගන්තෙ, ග්‍රන්තයෙහි, දබ්බති, ගොතයි.

දභි. d. භූ - සද්දෙ, ගන්තෙ, ශබ්දකිරීමෙහි, ගෙතීමෙහි, දභ්බති, ශබ්දකරයි, ගොතයි.

දභි. d. වු-භයෙ, බියවීමෙහි, දභෙති, දභයති, බියවෙයි.

දභෙති. ක්‍රි - (දභ + ණෙ + ති) බියවෙයි, දභි බලනු.

දභ. පු-සට බව, කපටි.

දභකාලි. පු-වජ්‍රායුධය.

දභපති. පු - අශ්‍රිතාමි දෙදෙන, සත්‍රී පුරුෂ දෙදෙන.

දභම. පු-නාමුවස්සා, දමනය කටයුත්තා.

දම. පු-ප්‍රඥ, උපවාස, ඝෂමා, ඉන්ද්‍රිය සංවර.
දම. d. භූ-දමනෙ, දමනය කිරීමෙහි, දමති, දමනයකරයි.

දමක. පු-ඉදුල් කන්නා, විභාසයා.

දමඨ. පු-තික්ෂිම, ඉන්ද්‍රියාදීන්ගේ දමනය.

දමන. න-තික්ෂිම, දමනය කිරීම.

දමිත. ති-දමනය කළ, තික්ෂෙත ලද.

දමු. d. දි-දමනෙ, දමනයෙහි, දමයති, දමනය කරයි.

දමෙති. ක්‍රි-(දම + ණෙ + ති) දමනය කරයි.

දය. d. භූ-දුන ගති රක්කා හිංසාදිසු, දීමය, යාමය. රුකීමය, පෙළීමය, යනාදියෙහි, දයති.

දයති. ක්‍රි-(දය + ති) දෙයි, දය බලනු.

දයා. ඉ-දයාව, අනුකම්පාව, කරුණාව.

දයාලු. ති-දයා බහුලකොට ඇත්තා, කරුණා වන්තයා.

දයිත. ති-කරුණාකළ, තලවනලද.

දයිතා. ඉ-ප්‍රියතැනැත්තී, සත්‍රිය.

දර. d. භූ. භය දුහ විදරණෙසු, බියවීමෙහි, දුහයෙහි, පැළීමෙහි, දරති, බියවෙයි, දවයි, එලයි, විදරණයකරයි.

දර. d. භූ - අනාදරෙ, අනාදරයෙහි, දරති, අනාදර කරයි.

දර. පු - ශරීරපිඩා, භය, වෙහෙස, “සබ්බං නිබ්බා පයෙදරං.”

දරණ. න-භය වෙහෙසාදිය ඉවසීම.

දරඨ. පු-දුහය, දූවිල්ල, උෂ්ණය.

දරඨජ. ති-දුහයෙන් උපත්, උෂ්ණයෙන් හටගත්.

දරී. ඉ-භූමිපථිතාදීන්ගේ විවර, කදුරුලිය.

දරීවර. පු-ගල් ගුහාවල ජීවත්වන්නා.

දරීඝය. පු-ගුහාවෙහි වාසයකරණ නැනැත්තා.

දල. d. භූ - දිත්තියං, බැබළීමෙහි දලති, බබලයි.

දල. d. වු - විදරණෙ, පැළීමෙහි, දලෙති, දලයති, පදලෙති, පලයි, දෙපලකරයි.

(12716)

දල. d. භූ - විකිරණේ, විසිරීමෙහි, දලනි, විසිරෙයි, විසිදෙයි.

දල. d. භූ - දුග්ගතිය, දිලිඳුම්මෙහි, දලනි, දිලිඳුවෙයි.

දල. න-භාගය, කොටස, පත්‍රය.

දලනි. ක්‍රි - (දල + නි) විසිරෙයි දිලිඳුවෙයි. බබලයි.

දලිඳු. d. භූ-දුග්ගතිය, දිලිඳු බැවිනි, දලිඳුනි, දිලිඳුවෙයි, දුකසේ ලබයි

දලිඳුස. න-දිලිඳු බව, දරිද්‍රභාවය.

“දලිඳුයං දුකං ලොකෙ -
ඉණදුනඤ්ච චුච්චති
දලිඳො ඉණමාදය
භුඤ්ජමානො විභඤ්ඤිති”

දව. පු-ක්‍රීඩාව, ආරණ්‍යය, පලායාම.

දව. d. භූ-දවනේ, ක්‍රීඩාවෙහි, දවනි, ක්‍රීඩා කෙරෙයි.

දවසු. පු-දහය, දවල්ල.

දස. ති-දසය. 10.

දසක. ති-දසයෙන් යුත්, දසයක් ඇති.

දසකථා. ඉ - අපිච්ඡිකථා, සනතුට්ඨකථා, විවේකකථා, අසංසග්ගකථා, විරියාරමක කථා, සීලකථා, සමාධිකථා, පඤ්ඤකථා, විමුක්තිකථා, විමුක්තිඤ්ඤාදසසනකථා, යන දසය,

දසගුණ. පු-දසයෙන් ගුණවීම. දහයෙන් වැඩි කිරීම.

දසදිසා. ඉ-දසදිග, පූර්වශ්චිමාදි දිසා දසය.

දසන. න-දත්, හැපීම, හපාකෑම.

දසනාගබල. දසවිධ නෑග බලය.

දසනච්ඡද. පු-දනනාවරණය, තොල්, ඔෂ්ඨය.

දසපද. න-අට්ඨපද ක්‍රීඩාව වැනි එක එක පෙලට අල්ලී දසය බැගින් සිටිත්ට සාදා ගණ කරණ ක්‍රීඩාවක්.

දසපාරමිතා. ඉ-දනාදී පාරමිතා දසය.

දසබල. න-දසවිධකාය බලය හා දසවිධඤ්ඤ බලය, සිංහල මහා අකාරාදිය බලනු.

දසවක්‍රණා අනනගගතිකාදිට්ඨි. න-දශවක්‍රක ආනනග්‍රාහික දෘටිය,

දසවක්‍රණා මිච්ඡාදිට්ඨි න-දශවක්‍රක මිච්ඡා දිෂ්ටිය.

දසභාකාර කොඩ. න-දසවැදූරුම් ක්‍රොධය.

දසවිධ අකේශකාසවක්‍රණි. න-දසප්‍රකාර අක්‍රොශ කරුණු, “වොරොසි බාලොසි මුලොසි ඔට්ටොසි ගොතොසි ගද්දොසි තෙරසිකොසි තීරව්ණාන ගණොසි නච්චි තුග්ගං සුග්ගති දුග්ගතියෙව තුග්ගං පාටිකඛ්ඛා”නි කියන ලද කරුණු දසය.

දසවිධනාගබල. න-දසප්‍රකාර හස්ති බලය.

“කාලාවකංව ගබ්භග්ගං-
පණ්ණිරං තමබ පිඛගලං
ගනිමඛගලං හෙමංව.
උපොසථ ඡද්දනනිමෙදස”

මේ දශවිධ ඇතුත්තේ බලය, කාලාවක ඇතුත් දස දෙනෙකුගේ බලය ගබ්භග්ග කුලයෙහි එක් ඇතෙකුට ඇති වන්නේය. පෙ-උපොසථසිත් දස දෙනෙකුගේ බලය එක් සදත් කුලයෙහි ඇතෙකුට වන්නේය. ඔවුන් දස දෙනෙකුගේ බලය බුදුරජානන් වහන්සේගේ කාය බලය වේ.

දසවිධව්‍යඤ්ජන. න-සිච්චය ධනිතය දීඝීය යනාදී දසය.

“සිච්ච ධනිතඤ්ච දීඝරසං-
ගරුලහුකඤ්ච නිග්ගතිකං
සමබ්බං වච්ඡීතං විමුත්තං-
දසධා බ්‍යඤ්ජන බිභියාප්පහෙදො,

දසසත කිරණ. න-දහසක් රැස් ඇත්තා, සුයභීයා.

දස භූමිස්සර. පු-බුදහු.

දසසත නිශන. න-දහසක් ඇස් ඇත්තා, ශක්‍රයා.

දසසද්ද. පු-බාදථ පිච්ච යනාදී ශබ්ද දසය.

දසා. ඉ-අවස්ථාව, දවල්ල.

දසායනන. න-ආයතන දසය.

දසිත. ති-දක්වන ලද.

දසස. සුයභී වන්ද දෙදෙනාගේ සඛගමයවන දිනය, අවපසලොස්වන් දිනය.

දසසති. ක්‍රි-දිස, d. භූ. (පෙකකණේ, දැනීමෙහි + ති) දකියි, බලයි.

දසකත. න - දැකීම, දෘෂ්ටිය, ප්‍රොකාපත්ති මායිය, ඤාණය, ආස, බැලීම, ලබ්ධිය.

දසකනිය. ති-දසකනොත්ත, දකුම් කටයුතු.

දසකනෙස. ති-දක්කයුතු, දසකනිය.

දසසිත. ති-දක්වන ලද, දැනිය කළ.

දසසි. ති-දකින සුළු, බලන සුළු.

දසසෙති. ත්‍රි-(දස + සෙ + ති) දක්වයි.

දසසාමි. පු-දැකීම සවහාව කොට ඇත්තා, දුටු තැනැත්තා.

දසසු. පු-හොරා, සතුරා.

දසි. d. හු - දසකත, දැකීමෙහි, දංසෙති දංසයති, දකි.

දංස. d. හු-දංසනෙ, බැසීමෙහි, දංසකිරීමෙහි, දංසයති, බසිසි.

දංස. d. වු-දංසනෙ, බැසීමෙහි, දංසෙති, දංසති, බසිසි.

දන. d. හු-හස්මිකරණෙ, හළකිරීමෙහි, දහති. අළුකරයි.

දහ. d. හු-වුහිය, වාහියෙහි, දහති, වැඩෙයි.

දහ. ත-හස්මිකරණය, විල, තබාගය.

දහති. ත්‍රි -(දහ d. හු - හස්මිකරණය - හළ කිරීමෙහි + ති) හළකරයි.

දහන. න-තිත්ත, දැවීම

දහර. පු-තරුණයා, යෞවනයා.

දහරහ. පු-තරුණයා.

දහරහුමි. ඉ - තරුණ අවස්ථාව, යෞවන කාලය.

දළිදද. d. හු-දුග්ගතියං, දිළිඳුමෙහි, දළිදෙති. දිළිඳුවෙයි.

දළිදද. ති-දිළිත්ද, දිළිඳු, දුප්පත්

දලහ. ති-දැවී, කකීශ, කැකුළු, ස්ථාවරවසනු.

දලහස්ථාදි. පු-දුභාවාදිය.

දලහසරකකම. පු-දුස්ථරාක්‍රමය, මහාවිශ්වය.

දලහමිහන. පු-දුස්මිත්‍ර, දැවී මිත්‍රයා.

දලහිකමම. ත-දුස්කමය, දැවීකිරීම, ශක්ති මත්කිරීම, එනම් විනයකමය.

ද

ද. d. හු-දනෙ, දීමෙහි, දෙති, දදති, දෙයි, දනයකරයි.

ද. d. දි-දනෙ, දීමෙහි, දියති.....

ද. d. දි-සොධනෙ, පිරිසිදු කිරීමෙහි, දයති, පිරිසිදු කරයි.

ද. d. දි-සුපනෙ, නිද්‍රාවෙහි, නිද්‍රයති, නිදයි.

ද. d. දි අවබණ්ඩනෙ, සිදීමෙහි, දියති, ආදී යති, සිදියි.

ද. d. දි-දනෙ, දීමෙහි, දයති, ආදීයති, දෙයි.

ද. d. දි-වොදනෙ, පිරිසිදුකිරීමෙහි, දයති, වොදයති පිරිසිදුකරයි.

දබ. d. හු සොසන අලමසෙසු, විසලීමෙහි අලං අවිසෙති, දබති, විසලයි, ප්‍රතික්‍ෂෙප කරයි.

දස. d. හු-කිලමථෙ, කල්‍යාණවීමෙහි, දසති, කල්‍යාණවෙයි.

දුඨා. ඉ-දල, දබයමිදන.

දුඨාමඤ්ඤ. ත-දලද මඤ්ඤ,

දුඨාබාහු. ඉ-බුදුවරුන්ගේ දලදව.

දුඨිකා. ඉ-උඩු රැවුල, උඩුතොල් පිහිටි රැවුල.

දුඨිම. පු-දෙළුමගස.

දුඨි පු-දල ඇත්තා.

දුඨිමසුසභක. වල්ඵරබද වැල, ඵරබද, සොම ගස.

දුතන. න-දය, දැකැත්ත.

දුත. ති-කපන ලද, ජේදනයකළ.

දුතම. අ-දෙත්තට, දෙනුපිණිස.

දුතසුහ. පු-දතුඩු පක්‍ෂියා.

දුතා. පු-දනය කරන්නා, දයකයා.

දුතුං. අ-දෙත්තට, දෙනු පිණිස.

දුන. d. හු-අවබණ්ඩනෙ, ආපසු ආදීමෙහි, සිදීමෙහි දුනති, සිදියි.

දුන ත-දුතත, දීම. ශුභිය. හෙදය, මදය, ජේදනය, විනාශය හසනිමදය.

(12800)

දහපති පු-දහපතියා, දහතිමියා. මනා කොට දන්දෙන තැනැත්තා.

දහපාරමි. ඉ-දහපාරමිතාව

දහක පු-දහකකරන්නා, දන්දෙන්නා, දය කයා, දීම කර ගන්නා.

දහි. අ-දන්, මේකාලයෙහි.

දහව. පු-අසුරයා, පුළුදෙවයා.

දහවාසි. පු-දෙවියා.

දහසංවිහාන පු-දහය මනාකොට දීම, දහද බෙදීම.

දහසොණඩ. පු-බොහෝ දෑ දෙන සුළුතැනක් නා, දන් සොඩ තැනැත්තා.

දහා. ති-බැඳියව.

දහාරහ. ති-දක්ෂණර්භයා, දක්ෂිණේයය.

දහන. න-දහකකරවීම, දෙවීම.

දහින. ති-දහය කරවනලද.

දහෙති. ක්‍රි-(ද. d හු. දහෙන, දීමෙහි + න්පෙ + ති) දහය කරවයි.

දහි ති-වනුවාල්.

දහික. පු-සුබකාරකසොරා.

දහ. න-දම, යොත.

දහොදර. පු-විෂ්ණු දමෝදර.

දහ. d හු-දහෙන දීමෙහි, දහති දෙයි. “බිමම දහාදමෙ හිකබවෙ හවළ මා ආමිසදහාද”

දහ. d. පු-දහය, මව් පියන්ගේ බෙදිය යුතු බිතය, වතානතරය කැපීම.

දහස්. න.-දවැද්ද.

දහති. ක්‍රි-(දහ + d හු. දහෙන දීමෙහි + ති) දෙයි. දහය කෙරෙයි.

දහන. න-කැපීම, දහය.

දහාද. පු-බිනු, දුදරා, දවැද්ද.

දහිකා. ඉ-දහකකරන්නී, දෙන්නී. දෙන තැනැත්තී.

දහි. ති-දෙනසුළු, දහය කරණ සුළු.

දර. පු-භාය්‍යාව, බිරිත්ද.

දරක. පු-දරුවා, ලදරුවා, තරුණයා.

දරද. පු-විෂ්භෙදයක්.

දරා. ඉ-භාය්‍යාව, බිරිත්ද.

දහිකා. ඉ-ලදරිය, තරුණිය.

දහින. න-පලතලද, දෙපලකල.

දර. න-කාණ්‍යය, දර, දව. දෙවදරහස.

දරුකණඩ. න-කොළොම්බුව.

දරුවය. පු-දරුමය බඩතය, ලියෙන් කල බැමිම.

දරුවාරක. පු-ලියෙන් කලදිය බඩන, බාල්දිය.

දරුවිසිය. පු-එතම සාවිර.

දරුණ. පු. න-භයානක, දරුණු.

දරුසංකර. පු ලී ඇතිරීම, ලී ඇතිරිය.

දරුසොපාණ. න-දඹුහිණ, දව හිණිමග.

දරුහලිදද, න-වණුවාල්.

දරිද්දිය. ති-දිලිඳුව.

දව. පු දවාගන්නිය, කැලේ සැදෙන ගින්න. ලැවිගින්න.

දවගි. පු-දවාගන්නිය, කැලේ සැදෙන ගින්න ලැවිගින්න.

දස. d. සු - හිංසනෙ, පෙළීමෙහි, දසුණාති, පෙළයි.

දස. පු-දසයා, දස්, කෙවිලා.

දසක. පු-දසයා.

දසව්‍ය. පු-දසභාවය, දසවිය.

දසව්‍යතා. ඉ-දසභාවය, දසව්‍ය.

දසවිය. පු-දසභාවය, දසව්‍යය.

දසව්‍යාපහන. පු-තෙමීම දස බවට පැමිණි තැනැත්තා.

දසි. ඉ-දසිය, ඇස්, කටු කරඹුහස.

දසු. d. හු. වු-දහෙන, දීමෙහි, දසති, දසෙති, දෙයි.

දසෙය්‍ය. පු-දසයා, දස්.

දසෙර. පු-දසයා.

දහ. පු-දහය, දවිල්ල, පරිලාභය.

දහු. d. හු-නිඳුකකයෙ, නිදිදුරුකිරීමෙහි දහති නොතිදයි.

දල. d. හු හෙද, බිදීමෙහි, දලති පලයි.

දලන. න-පැළීම, සිදීම.

දලිම. පු-දෙළුම් ගස, දහිම.

(12559)

දි

දික්ක. d. හු-මුණකියෙ, උපනයනෙ, මුඩුකිරි මෙහි, ශිෂ්‍යාදීන් ගැන්මෙහි, දික්කති, හිස මුඩු කෙරෙහි, පැවිදි වෙයි. උපනයනය කෙරෙහි.

දික්කා. ඉ-යාග පුජාව.

දික්කිත. න-යාගපුජාව පිළිබඳ ආරම්භක ක්‍රියාව.

දිග්ගිකා. ඉ-අගල.

දිගමබර. පු-නිවටා, වසත්‍ර පිළිකුල්කොට, නන්තව වාසය කරණ නිවට නාපස කොටසක්. නන්තයා.

දිම. d, හු-ථුතියං, ස්තුතියෙහි, දිවති, ස්තුති කරයි.

දිජ. පු-දෙවරක් උපත්තනු-විජ බලනු.

දිට්ඨ. පු-දක්නා ලද්ද, සතුරා, කාලය.

දිට්ඨක. ති, දක්ක, පෙණෙන, පැහැදිලි,

දිට්ඨබමම. පු-දක්නා ලද බමිය, ආත්මභාවය, ඉහාත්ම භාවය, මෙම ආත්මභාවය.

දිට්ඨබමම. ති-ප්‍රත්‍යක්ෂවූ, අවබෝධ බමිය.

දිට්ඨබමමික. ඵෙහලොකිකය, මෙලොවෙහි ඇතිවන ඵලය.

දිට්ඨනන. පු-දූෂටානනය, උදහරණය.

දිට්ඨපද. න-දක්නා ලද පදය.

දිට්ඨප්පනන. පු-දිට්ඨිප්පනන, දූෂිප්පානායා.

දිට්ඨමතනක. පු-දූෂටමාන මිත්‍රයා.

දිට්ඨමිතනක. පු-දුටුමිත්‍ර.

දිට්ඨා. අ-සන්තොෂයෙහි.

දිට්ඨානුසය. පු-දූෂටි අනුසය.

දිට්ඨානුනති. ඉ-දූෂටානුගතිය, දුටුදේ අනුව යාම.

දිට්ඨි. ඉ-දූෂටිය, ලබ්ධිය, විභාසය.

දිට්ඨිතිස්සානකනනති. ඉ-තමා විසින් ගන්නා ලද ලබ්ධිය හා සමානයයි කැමති වීම.

දිට්ඨිවිසන්ති. ඉ-දූෂටිවිතානය, සමයක් දූෂටිය නැතිවීම.

දිට්ඨිවිසුකා. ඉ-දූෂටිවිකාරය, සමයක් දූෂටිය. විනි විදින සමයක් දූෂටියට විලෝමවන දූෂටිය.

දිට්ඨිවිසුද්ධි. න-දූෂටිවලනය, දූෂටිකම්පාව.

දිට්ඨිසංයෝජන. න-දූෂටිගැලපීම=බැඳීම.

දිට්ඨිසම්පන්න. පු-සෝවාන්මායී දූෂටියෙන් යුත්=සම්පුණ්ණි.

දිට්ඨිවිසුඛි. ඉ--දූෂටි විසුඛිය.

දිට්ඨිසම්පද. ඉ-දූෂටිසම්පන්නිය.

දිට්ඨොස. පු-දූෂටි ඔසය, දෙසැට දිවු.

දිණණ. ති-දෙනලද, දනය කල.

දිහ. ති-කපත ලද්ද.

දිහන. පු-දිලිසෙනලද, ගජී ඇත්තා.

දිහති. ඉ-දීප්තිය, රක්මිය, ඉරු රැස.

දිබ. පු-විෂපෙටු හිය.

දිබ. ඉ-පරිහාසිතාචියෙහි.

දිහන. ති-දෙනලද, දනයකල

දිහනක. පු-අනුජ, බෙහනජ, අනෙතවාසික, දිහනක යන සතර වැදූරුම පුතුන්ගේ අවසානය

දිද්ධිම පු-කුඩා බෙරවර්ගීයක්, සංහිත භාණ්ඩයක්

දිද්ධිහ. පු. කුරුළු වර්ගයක්,

දින. න-දිනය, දවස.

දිනකර. පු-සුය්‍යියා, හිරු, ඉරු.

දිනවමය. පු-සවස, සවස්කාලය, දිනනනය.

දිනපති. පු-දවසට අභිපතියා, සුය්‍යියා, හිරු.

දිනමණි. පු-හිරු, සුය්‍යියා.

දිනහන. පු-දින කෙලවර, සවස, දිනවමය.

දිද්ධිහ. පු-කිරලා, කිරල් පක්ෂියා.

දිනනපාපිකබ්බි. පු-දුන් දෙය කැමති වන සුලුයේ.

දිනනාදුසී. පු - දුන් දෙය ගන්නා සුලු තැනැත්තා.

දිසානි. ක්‍රි-(දිප + ති) බබලයි, දිපො.

දිසාන. න-බැබ්ලිම, දිලිසිම.

දිස. d. දි-දිනනියං, බැබ්ලිමෙහි, දිසානි, බබ්ලයි.

දිසදුතනම. පු-බුදුරජ, දෙපා ඇත්තවුන්ගෙන් උතනමයා.

දිසාද. පු-පා දෙකක් ඇත්තා, විපාදයා.

දිපි. d. හු-ගනියං, යාමෙහි, දිපානි=දිපනි, යෙයි.

දිබ්බ. පු-දෙවියා, විෂපෙව් සරය=සීය

දිබ්බවක්ඛු. න-දිව්ස, දිව්ස වක්ඛස.

දිබ්බ. නි. ක්‍රි-(දිවු=දිව්ව=දිබ්බ + නි) කෙලි.

දිබ්බවිහාර. පු-දිව්ස විහාරය.

දිසබ්බි. නි-එකහමාර, දිවසිස.

දිරද. පු-ඇතා.

දිරසඤ්ඤ. පු-සාමාන්‍ය ඥානය, දිසුණු නොවූ තැනැත්තා.

දිව. පු-සව්භිය, අහස.

දිවබ්බි. නි-එකහමාර

දිවංසනී. පු-ගත්‍රයා, දෙව්බ්වනියා.

දිවස. පු-දිවස.

දිවසවලඤ්ඤ. පු-දවස වැලදුම, දවස විශදම.

දිවා. අ-දවල, දහවල.

දිවාහර. පු-සුය්‍යා, ඉරු.

දිවානිහනි. පු-කරණවෑමයා, තහාපිතයා.

දිවාදිවා. අ-දවල්හි, දවල, මග්ගහත, මහ දවල.

දිවානි. පු-දහවල් අනියා, බකමුණා.

දිවාවිහාර. පු-දවල් වාසය, දවල් විසීම.

දිවිසද. පු-දෙවියා.

දිවු. d. දි-කිලායං, ක්‍රිඩාවෙහි, දිබ්බනි, ක්‍රිඩා කෙරෙයි.

දි. d. දි-බයෙ, ඝෘයවීමෙහි, දියතෙ, ඝෘයවෙයි.

දිස. නි-දිග

දිස. පු-සපියා, දිසි ජාතියා.

දිසඤ්ඤ. න-දිසිමායිය.

දිසනන. න-දිසි බව.

දිවු. d. වු-ගජ්ජනෙ, ගජ්ජනාවෙහි, දෙවෙහි, දෙවෙහි, ගජ්ජනාවෙහි, ගොරවයි.

දිවු d වු-ගනිපිසනෙ, සුවදසුණු කිරීමෙහි, දෙවෙහි, දෙවෙහි, සුවදසුණු කරයි, සුවද අඟරයි.

දිවොස. පු-දෙවියා.

දිස. d. හු-පෙකකනෙ, බැලීමෙහි (දිස=පසු + නි) පසුනි, දකියි, බලයි.

දිස. d. තු-දුනෙ කථනෙව, දීමෙහි. කථන-යෙහි.

දිස d. හු-හිංසායං, පෙළීමෙහි, දිසනි, පෙළයි, පිඩාකරයි.

දිස. d. හු-ගහණෙ, සංවරණෙව, ගැණීමෙහි, සංවරණයෙහි, දිසුනි, ගණිනි, සංවරණය කරයි.

දිස. d. හු-පෙකකනෙ, බැලීමෙහි, දිසුනි, පසුනි, දකිනි, බලයි.

දිස. d. හු-අප්පිනියං, අප්‍රිතියෙහි, දෙසුනි, නොසතුටුවෙයි.

දිස. d. හු-දුනෙ, දීමෙහි, දිසනි, උපදිසනි. දෙයි, දක්වයි.

දිසනි. ක්‍රි-දිස බලනු.

දිසමසනි. පු-රජා, තරදෙවයා.

දිසා. ඉ-දිසාව, පුළුදි දිසා.

දිසාවනික. පු-දිසාවාත ඇත්තා.

දිසාබාහ. පු-වත්ති සිබා, වූමසිබාවන්ගෙන්...

දිසි. d. වු-කථනෙ, කීමෙහි, දෙසෙහි, දෙස යනි, දෙසයි.

දිසො. අ-දිසාවෙන්, සොරනෙම.

දිසා. අ-දක යනාථ ඇති පුළුකියාවක්.

දිසානි. ක්‍රි-(දිස=දිසස + නි) දකියි.

දිස. d. හු-රාසිකරණෙ, රැස්කිරීමෙහි, දෙහනි, රැස්කරයි.

දි

දිසනා. ඉ-දිසි බව.

දිසපිට්ඨික. පු-දිග පිට ඇත්තා, සපියා.

දිසමාරුත. න-ඇතා.

දිසලොමක පු දිගලොම ඇත්තා.

(12968)

දිසරනන. න-විරකාලය, දිසිකාලය, බොහෝ කල්.

දිසවණ්ඩ. පු-දිගනැටි ඇති, තොටිලගස, දිසාසු. පු-දිසිසු ඇත්තා, ජීවක නම් ගස.

දිසසුනන. නි-දිසිසුන, පාරබ්බ ක්‍රියායෙහි කල් ගතකරණ තැනැත්තා, දිසි ක්‍රියා ඇත්තා.

දිබ්. d. භූ-දිනනියං, දිප්තිසෙහි, දිබ්ති, බබලයි

දින. නි-දිලිත්ඳ, බැගැපත් අග, දිළිඳු.

දිනනන. න - දිනබව, දිළිඳු බව, බැගැපත් බව.

දිප. පු-දිවයින, ප්‍රදීපය, පහන, ප්‍රතිෂ්ඨාව, නිජාණය, දිවිසමිත් වලඳනා ලද රථය.

දිප. පු න - ජලයෙන් වටවූ ප්‍රදේශය, දූව, විපය. ජලය මධ්‍යයෙහි පිහිටි ගොඩබිම.

දිප. d. දි - දිනනියං, බැබලීමෙහි දිප්පති, බබලයි, පදිපො, දිපසුරා.

දිප. d. වු-පකාසනෙ, ප්‍රකාශයෙහි, දිපෙනි, දිපයනි, ප්‍රකාශ කරයි, පහල කරයි, දිපනං, දිපති.

දිපක. පු-මුවං, සේවවු ආදීහු.

දිපතර. පු-ආලෝක කරන්නා, සුයතියා, හිරු. දිපවම්. ඉ-ලාම්බු දුල්ල.

දිපන. න බැබලීම, දැන්වීම, ප්‍රකාශය.

දිපබකර. පු-ආලෝක කරන්නා, එනම් බුදු රජ.

දිපාලය. න-විශ්‍රාම ගන්නා තැන, විසුම්භල.

දිපාලොක. න-පහත් ආලෝකය.

දිපි. පු-දිවියා, කොටියා.

දිපික. පු-දිවියා, කොටියා.

දිපිකා. ඉ-ගිතිසුල, දිප්තිය.

දිපින. නි-දක්වන ලද, නිරූපනය කළ.

දිපිස. පු-දිවිසමිත් වැසු රථය.

දිපෙති. ක්‍රි-(දිප. d. දි-දිනනියං-දිප්තියෙහි + නෙ + ති) දිලිසෙයි, එළිය දෙයි, දල්වයි.

දිපරුකක. න-ලාම්ප්‍රගස, ලාම්ප්‍ර කණුව, ඉටි පන්දම් ගසක උපකරණය.

දිපසිබා. ඉ-ගිතිදල්ල, ගිතිසිඵව.

දිබ්ති. පු. ඉ-රශ්මිය, හිරු රැස.

දු

දු. අ-කුක්කිකාථි, ඊසදථි, විරූපක, අසොහන, අභාව, සමාඛි, දුබ්, සනෙතාම, වණ්ණය.

දු. d. භූ-ගමනෙ, සාමෙහි, දවති, යෙයි.

දු. d. සු-හිංසායං, පෙළීමෙහි, දුණති, පෙළයි.

දු. d. කි-හිංසායං, පෙළීමෙහි, දුනාති, පෙළයි.

දුකකන. න-පාපය, නපුරුකොට කරණ ලද්ද.

දුකකර. නි-දුෂ්කර, කිරීමට නොපහසු.

දුකක. d. භූ-දුකකනෙ, දුක්වීමෙහි, දුකකති; දුක්වෙයි.

දුකක. න-දුක.

දුකකතන.

දුකකකකක. පු-දුක්රැස, දුක්කඳ, දුක්ගොඩ.

දුකකති. ක්‍රි-(දුකක + ති) දුක්වෙයි.

දුකකකකය. පු-දුක් ක්‍ෂයකිරීම, නිවණ.

දුකකතිරොධි. පු-දුක් නිරුද්ධ කිරීම, නිවණ.

දුකකග්ගි. පු-දුකකාගනිය, දුක්ගින්න.

දුකකසමුදය. පු-දුක් ඉපදීම, සමුදය සත්‍යය. දුකකාපන.

දුකකාපෙති. ක්‍රි - (දුකක + නෙපෙ + ති) දුක් දෙවයි.

දුකකින. නි-දුබ්බත, දුබ්බප්‍රාඤා, දුකට පැමිණි.

දුකකි. පු දුක් ඇත්තා.

දුකකියති. (දුකක + ඊය + ති) දුක්වෙයි.

දුකකුද්ද. පු-දුක් ඉපදීම.

දුකකුසු. පු-දුක් ඉපදීම.

දුක. න-දෙදෙනකුත්ගේ සමූහය "දුකතිපාන, දුක පට්ඨාන"

දුකුල. න-දුහුල් පිලි, දුකුලවසුන.

දුබ්බදින. නි-දුබ්බත, දුකින් පිහින.

දුගග. න - පථිත ජලාදියෙන් වටවී යාමට දුෂ්කරවූ ප්‍රදේශය, දුග්ගිමස්සානය, එනම් රාජ්‍යබලය.

(13016)

දුගුණ. ති-දිලිත්ද, දුගුණ.
 දුගුණි. ඉ-දුගුණ, දුගුණි, තිරය.
 දුගුණි. පු-දුගුණ, දුගුණ, අරිපු ගු.
 දුගුණ. පු-දුගුණ, සොරුන් විසින්ද කණු
 කටු ආදියෙන්ද ගුණ යා නොහැකි මාගිය.
 දුගුණින. පු - වරදවා ගන්නා ලද්ද, නපුරු
 කොටගත්.
 දුගුණංවාර. පු-දුගුණ, දුගුණාන.
 දුගුණ. පු-මුගුර, මුගුරය.
 දුගුණ. න-පාපය, දුගුණ, දුගුණ.
 දුගුණ. න-හැරිය නොහැකි,
 දුගුණ. ඉ-නොදිරිස දෙය.
 දුගුණ. පු-දුගුණ, නපුරු, කිපියනු, අපිය
 දුගුණ. න-දුගුණ සිත් ඇත්තා.
 දුගුණින. පු-දුගුණ මිත්, නපුරු මිත්.
 දුගුණින. න-දුගුණවත්තය, නපුරු වත්තය.
 දුගුණ. ති-තරක, වැරදි, දුගුණ.
 දුගුණ. න - එතම් ඇවැත්, නපුරු ආශ්‍රය
 කරණ ලද්ද.
 දුගුණ. පු-දෙවෙහි, දෙක සම්පූර්ණ කරණ.
 දුගුණ. ති-දෙවෙහියෙන් සහිත, දෙවැන්න-
 තෙක් ඇති.
 දුගුණ. ඉ-දියවක, හායනීව, දෙදෙනකුත්ගේ
 පිරිම (සම්පූර්ණ කිරීම) කරන්නී.
 දුගුණ. ඉ-හායනීව.
 දුගුණ. ති-තාපති කොට හැකි.
 දුගුණ. න-එතරම්මට දුගුණ.
 දුගුණ. ති-නොදැක්ක හැකි, නොදන හැකි.
 දුගුණ. ති-අතිශයින් නොදන හැකි දුගුණ
 නිය දේ.
 දුගුණ. ති-දුගුණට කුසුදු, නපුරු දුගුණ
 ඇත්තා.
 දුගුණ. ඉ-නපුරු දුගුණ, මිථ්‍යා දුගුණ.
 දුගුණ. න - වැලලි දවස, මෙසයෙන් අහස
 වැසි තිබෙන ආලෝක රහිත දිනය.
 දුගුණ. න-දුගුණ මිදිතිරි, දිතිරි.
 දුගුණ. පු-බෙරය.

දුගුණ. න-අගිස් රොගය.
 දුගුණින. ති-වරදවා තබන ලද, වැරදි
 ලෙස.
 දුගුණ. පු-පහකිරීමට දුගුණ.
 දුගුණ. පු-පුමාණ නොකට හැකි.
 දුගුණ. ති - දුගුණ ඇතුළත් විය
 යුතු, ඇතුළත් වීමට දුගුණ.
 දුගුණ. න-ඉවසිය නොහැකි.
 දුගුණ. න-දෙපොට, පොටවල් දෙකක් ඇති.
 දුගුණ. d. හු-විබාධන, බාධා කිරීමෙහි, දෙපති,
 කිළිටුවෙහි, “දෙපති වොරං රාජා”
 දුගුණ. පු-දුගුණ ඇති, කසලිලියා.
 දුගුණ. පු - (දු + වණ) නපුරු වණය,
 අශෝභන වණය, විවණය, රිදී. න.
 දුගුණ. න-දුගුණ, බලන, දුගුණ, අබල
 දුගුණ. ඉ-හිතණ, ර්තණ.
 දුගුණ. පු-නපුරු කොට කියන ලද්ද
 “අනුසුයාය මානොසො
 සම්මදකුසුය හාසති,
 සුභාසිතං අනුමොදෙය්‍ය
 දුගුණට නාවසාදයෙ”
 (අංගුතර)
 දුගුණ. ති-වංචා කරණ සුළු, කරදර කරණ
 සුළු.
 දුගුණ. ති-දොහි, මිත්‍ර දොහි.
 දුගුණ. න-දොහිකම, හිරිහැර කිරීම.
 දුගුණ. ඉ-(දු + වුට්ඨි) නපුරු වුට්ඨිව.
 දුගුණ. නපුරු වැස්ස ඇති.
 දුගුණ. න-නපුරු කොට කියන ලද.
 දුගුණ. න-දුර්ගුණය, ආහාර හිඟකම.
 දුගුණ. න - නපුරු කොට කීම, නපුරු
 කොට කියන ලද, වරදවා කියන ලද.
 දුගුණ. න-දුර්ගුණය, හිඟ දුර්ගුණය,
 ආහාර හිඟකම.
 දුගුණ. d. තප්පණ, තප්පණයෙහි, දුගුණ, දුගුණ
 යනි, තප්පණය කෙරෙහි.
 දුගුණ. උගුණ දෙක.

දුමමඩකු පු-දුශ්ශීල, පටිටු.

දුමමන. න-දුෂට සිත් ඇත්තා, නපුරු සිත් ඇත්තා.

දුමමුඛ. පු-දුර්මුඛයා, අප්‍රියවාදියා.

දුම. පු-වාක්‍ෂය, ගස.

දුමවය. පු-වාක්‍ෂ සමූහය.

දුමනනර. න-වාක්‍ෂ විකෘෂය.

දුමාමය. පු-ලාකඩ.

දුමුපාල. පු-කිණිතිරි ගස.

දුමෙසා. ඉ-හුනිද.

දුශ්භනි. දුහ. ක්‍රි-(d. දී. ජියං සායං, අතිත හැසිරීමෙහි+නි) දඹුවම් කරයි.

දුරකකම. (දු+අකකම) පු-ඉක්මය නොහැකි.

දුරකබාහ. නි-(දු+අකබාහ) නපුරු කොට කියන ලද, වරදවා කියන ලද

දුරනිවනනන. න-ඉක්මමට දුෂ්කර, බැහැර කිරීම නොහැකි.

දුරනුබෝධ. (දු+අනුබෝධ) පු. අවබෝධයට අමාරු, ප්‍රතිවේධයට අමාරු.

දුරහිරම. (දු+අහිරම) නි-අහිරමණයට අමාරු, සිත් ඇලවීමට අමාරු.

දුරහිසමහම. පු-ඉවසිය නොහැකි, සම්පූර්ණ නොකට හැකි.

දුරා. අ-දුරාච්ඡියෙහි.

දුරාවාර. පු-නපුරු හැසිරීම, අතාවාර.

දුරාසද. (දු+අසද) පු - ගැටීමට, යටහත් කිරීමට, ලත්වීමට නොහැකි.

දුහ. පු-පණ්ඩිත කරන්නා, සංකෘතාරකයා.

දුහෙයා. න-දුහකම, පණ්ඩිත හෙතෙයාම.

දුර. න-දුර ඇත.

දුරා. අ-දුරාච්ඡියෙහි.

දුසක. නි-වැරදි සහිත, දෙස් සහිත.

දුසන. න-දෙයය.

දුරිත. න-පාපය.

දුල. d. වු-උග්‍රකම්පනෙ. උඩදූම්මෙහි, දෙලෙනි දෙලය, උඩදම්මි.

දුම්භකුපය. පු-අවබෝධ කරවීමට දුෂ්කර ඇඟවීමට අමාරු.

දුසා. න-වසත්‍රය, පිළිය.

දුසාක. න-වැරදි කිරීම, අවතමිබු කිරීම,

දුසානි. ක්‍රි-දුස + d. භූ. නි දුෂ්‍ය කෙරෙයි.

දුසාන. න-දුෂ්‍යවීම, දුෂ්‍ය කිරීම.

දුසාසා. න-සසා විනාශවී යාම.

දුසානිය. නි-ක්‍රොධ බහුල, කිපෙන සුළු.

දුසසික. පු-රෙදි වෙළෙන්දා.

දුසිත. නි-කිලිටු.

දුසසිල. පු-සිල්තැනි, දුෂ්‍යවූ සිල් ඇත්තා.

දුස. දී. භූ. අපට්ඨියං, අප්‍රිතිසෙහි, දුසානි, පදුසාසි, ප්‍රිති නොකරයි.

දුස. d. වෙෂයෙහි - දුසානි, වෙෂකරයි.

දුසසිලා. න-දුසසිලභාවය, සිල්තැනි බව.

දුසසිලමල. න-දුස්සිලමලය, දුසිල් මල.

දුහ. භූ. d. දෙවීමෙහි - පිරවීමෙහි, දෙහනි. දුහයනි. පුරවයි, දෙවයි.

දුහ. d. භූ-ඉවත්යං, කැමැත්තෙහි, දුහනි.

දුහිනු. ඉ-දුවතිය, දුහිනා, දු.

දුහි. d. භූ-පිඩාවෙහි, දුහනි, පිඩාවෙහි.

දුහිණ. පු-බ්‍රහ්මයා.

දුහද. පු-සතුරා

දුසිත. නි-දුෂ්‍යවන ලද, කිලිටුකල, අප්‍රිය.

දුසි. පු-මහමහ සොරා.

දුසෙහි. දුස. d. වු. නාසෙ, (නැසීමෙහි+ණ + නි) නසයි.

දුහන. න-සොරකම් කිරීම, අවතමිබු කිරීම, කිරි දෙවීම, කිරි භාජනවලට පිරවීම.

(18120)

දෙ

දෙ. d. හු-රක්කාකිරීමෙහි, දයනි, රක්කාකරයි.

දෙ. d. හු-සොබනෙ. සුඛකිරීමෙහි, දයනි. සුඛකරයි.

දෙ. d. හු-රැකීමෙහි, දයනි රකියි.

දෙක. d. හු-සද්දෙ, ශබ්දය, උත්සාහය, දෙකනි. ශබ්දකරයි.

දෙක. d. හු-කඩ්ඩායං. සැක කිරීමෙහි, දෙකනි, සැකකරයි.

දෙවව. පු-අසුරයා.

දෙවමාරි පු-අසුර ශතා, විෂ්ණු.

දෙජක. නි-බෙදු, බෙදන ලද.

දෙට. d. හු - පරිභාසෙ, පරිභාසණයෙහි, දෙටනි. පරිභාසාකරයි.

දෙඩිචුහ. පු. දිය බරියා, දියනයි නිස වැනි කාය බකිනාය.

දෙණනිම. පු. පණබෙර.

දෙණතය. පු-තෙදත්ත අසුරයා.

දෙයා. නි-දියසුතු.

දෙයාබමම. න-නැග්ග, දිය සුතු වසනුව.

දෙව. පු. විශුචි දෙව සමමුතිදෙවදිනු මෙසය, මරණය, ආකාශය.

දෙවකිනාය. පු-විෂ්ණු.

දෙවතා. ඉ-දෙවියා, දෙවිදුව, සුරංගනාව.

දෙවතාය. පු-දෙව සමුහයා.

දෙවනි. ක්‍රි-දෙව d. හු. දෙවනෙ, වැලපි මෙහි + නි වැලපෙයි.

දෙවකුසුම. න-ලවග, කරාඹුනැටි.

දෙවමායික. පු-දෙවිලොව වාරිකාව.

දෙවන. න-දෙවි.

දෙවනනර. න-දෙවතා විශෙෂ.

දෙවකුසු. පු-නැකැත් දත්තා.

දෙවමානක. න-වැස්සෙන් කැණීගිය වල.

දෙවතාබ. පු-දෙවදුලිය, දේවදර.

දෙවතාවාස. පු-දෙව ප්‍රාසාදය, දෙවස්ථාන, දෙවිලොව.

දෙවතාස. පු-දෙවදුලිය.

දෙවදුරු. පු-දේවදුර.

දෙවදුන. පු-දෙවියන්ගේ දුතයා, වැනි තැනි මෙස නාදය.

දෙවදුනු. පු-දෙවහෙරි, දෙවියන්ගේ බෙර. අභයෙහි පවත්නා නාදය, මෙසනාදය.

දෙවදුම. පු-දෙවදුම, දිව්‍යවාක්‍යය.

දෙවදෙව. පු-බුදුරජ.

දෙවන. න-ව්‍යවහාරය, දිනනුකැමැත්ත, ක්‍රීඩා, දූෂි, සතුනි ආදිය.

දෙවහෙද. පු-දෙවතා විශෙෂ.

දෙවමානික. ඉ-අභස්ථියෙන්, උපන් සත්‍ය ඇති ප්‍රදේශය.

දෙවර. පු-සැමියාගේ, සහෝදරයා, මස්සිනා.

දෙවරාජ. පු-දිව්‍යරාජ, දෙවිරද, දෙවියන්ගේ රජා, ශක්‍රයා.

දෙවරුකඩ. පු-දෙව වාක්‍ය, දෙවිරැක්, දිව්‍ය වාක්‍යය.

දෙවලොක. පු-දිව්‍යලොකය, දෙවිලෝ, දෙවි ලොව.

දෙවසක. න-දවස්පතා, දිනපතා.

දෙවලය. පු - දෙවිලෝකය, දෙවිලොව, දෙවොල.

දෙවනිදෙව. පු-දෙවනිදෙව, බුදුරජ.

දෙවිනි. ඉ-දෙවන, දිව්‍ය සත්‍රිය.

දෙවි. ඉ-අගමෙහෙසිය, මොරගත.

දෙවු d. හු කිලනෙ, ක්‍රීඩාවෙහි, දෙවනි, ක්‍රීඩා. කෙරෙයි.

දෙවු. d. හු-නිශ්‍රයං, පරිභවයෙහි දෙවනි, පරිභවකරයි.

දෙස. d. හු-අභ්‍යන්ත සද්දෙ, ආව්‍යක්ත ශබ්ද යෙහි දෙසනි, දෙසයි.

දෙස. පු-ප්‍රදේශය, රට.

දෙසක. පු-දෙශයට අයත්, දෙශය පිළිබඳ.

දෙසන. පු-සතුරා.

දෙසනා. ඉ-දෙශනාව, දෙසීම, කීම

දෙසින. පු-දෙශනා කළ.

දෙහ. පු. න-ශරීරය.

දෙසනි. ක්‍රි. d. භූ-දෙශනා කෙරෙයි.

දෙහක. පු-සිරුරක් ඇත්තා

දෙහමුණක. පු-ශරීර මධ්‍යය.

දෙහි. පු-සත්‍යය, පුද්ගලයා.

දෙහිනි. ඉ-එලිපත.

දෙහාවයව. පු-ශරීරාවයව.

දෙ - උ

දෙ. d. දි - පරිනාපතෙ, නැව්මෙහි, අයතෙ, නැවෙයි.

දෙණ. පු. න-ද්‍රෝණය, සතර ලාස්ස, 16 නැලිය.

දෙණපාක. න-ද්‍රෝණයක් පමණ, පිහිම.

දෙණ. ඉ-මිරුව, බේරුගස.

දෙහික. ති-ද්‍රෝණයක් පමණ මැන්න.

දෙනගහ.

දෙමන. පු-මිත්‍රද්‍රෝහය.

දෙමනස්ස. න-දෙමිනස.

දෙවාරික. පු-දෙරටුපාලයා, ආරාධනාකරයා.

දෙවවස්සනා. ඉ-දුළුවහාවය.

දෙස. පු-දෙප, ක්‍රොධය, නුගුණ, දෙස්.

දෙසනිය. ති-ක්‍රොධ සහිත, දෙස් සහිත.

දෙසගි. පු-වෙසාගනි, දෙප නමැති ගින්න.

දෙසසුකු. පු-දෙස් දන්නා අය, පණිහයා.

දෙසකකාණ. න-දෙස කථනය, දෙස් පහල කිරීම.

දෙසා. ඉ-රාත්‍රිය.

දෙසිනා. ඉ-දෙස් රහිත.

දෙස්. පු-දෙස් ඇත්තා.

දෙසො. ඉ-රාත්‍රියෙහි.

දෙස්නාරනනි. ඉ-සදරැසින් යුත් රාත්‍රිය.

දෙහ. න-කිරිදෙවීම, අතතුරු කිරීම.

දෙහල. පු-නාමණාව, ආසාව.

දෙහනි. ක්‍රි (දුහ, d. භූ පපුරණේ + ති) දෙවසි.

දෙලා. ඉ-දෙලාව, කුණම, මන්විල්ලාව.

දෙහල. න-අසනීපය, ආශාව.

දුම. පු-දුම, තෙත්දෙය.

දුමිණි. න-සකතිය.

උ

මනනිංස. ඉ-දෙතිස, 32.

මය. න-දෙදෙනෙකුගේ සමූහය.

මඤ. න-සුගලය, යුත්මය.

මාදස. න-දෙලස, 12

මාකාර. පු-ආකාර, දෙකක්.

මාදසාසනන. න-වකනාදී ආයතන දෙලස.

මාදකක. පු-සමීඥයන් වහන්සේ.

මාදතන. පු-ඉරා.

මාදසවිපලලාස. න-දෙලොස් විපලලාස

මාර. න-දෙර, මුඛය.

මාරකොට්ඨක. පු-දෙරකොටුව, දෙරටුව.

මාරට්ඨ. පු-දෙරටුපාලයා.

මාරපාල. පු-දෙරටුපාලයා.

මාරපාලක. පු-දෙරටුපාලයා.

මාරබකන. න-ආලිඤය, පිල.

මාරබාහා. ඉ-දෙරබාව, දෙරපියන.

මාරමතන. න-මාරකොට්ඨය.

මාදික. පු-දෙරටුවෙහි නිසුක්තයා, දෙරටු පාලයා.

මාසපති. ඉ-මාසපති, දෙසැට, සැටදෙක, 62.

මාසපතිදිවස. ඉ - මාසපතිදිවස, දෙසැට දිවු, සැට දෙකක් දිවු.

(18280)

වි - වෙ

වි. පු-දෙක.

විගොවර. පු-දෙදෙනෙකුට ගොවර වූයේ.

වික. න-දෙදෙනෙකුගේ සමූහය.

විකඛනනුං. අ-දෙවරක්, දෙවාරයක්.

විජ. පු - දෙවරක් උපන්තා, බ්‍රාහ්මණයා, පක්ෂිය, දත්, ස්වාත දෙකකින් උපදනා අක්ෂරාදිය.

විජමහාසාරකුල. න-බමුණ මහසල් කුලය. බ්‍රාහ්මණ මහාසාර කුල බලනු.

විජරාජ. පු-වජ්‍යයා.

විජා. ඉ-හරෙණු.

විනන. න-එකක් දෙකක්වීම, දෙගුණයක්වීම.

විබා. අ-දෙපරිද්දකින්, දෙයාකාරයකින්.

විජිම්භා. ඉ - දිවි දෙකක් ඇත්තා, සපියා, ගොයා, කේලාම් කියන්නා.

විජ. පු-දෙවරක් පානය කරන්නා, ඇතා.

බංක. පු-කපුටා, කොකා.

බංසනි. ක්‍රි-(දසි d. හු. දංසනෙසු, නැසීමෙහි + ති) තසයි.

බංසන. න-නැසීම, ගැලවීම, බැහැරැණීම.

බංසි. පු-නැසුණු තැනැත්තා.

බංසින පු-ගිලිනුණු, නැසුණු.

බංච. d. හු - වසසිනෙ, නිරිසන් හබෙහි, වබෙහි, නිරිසන් නාද කරයි.

බංකක. d. වූ නාසනෙ, නැසීමෙහි, වකෙකනි, වකකයනි, තසයි.

බංක. d. හු-ගනියං, යැමෙහි, වකනි, යෙයි.

බංකි. d. හු-ඉව්ඡායං, කැමැතිවීමෙහි, වකකනි, කැමැතිවෙයි.

බජ. පු-වජ, දද, ධවජය, කොහිය.

බජ. d හු-යාමෙහි, වජනි, යෙයි.

බජගහ. ත-කොහියේ අග, එනම් සුත්‍රය.

බජවනනු. පු-ධවජ බහුල රථාදිය.

බජ්. d. හු-ගනියං, යාමෙහි, බජනි, යෙයි,

විජද. න-පා දෙකක් ඇත්තා, දෙපා සකියා.

විරද. පු-ඇතා.

විරෙඨ පු - රකාර දෙකක් ඇත්තා, බබරා, මුමර.

විසහසිලොකබාහු. ඉ-දෙවන සහස්‍රයෙන් ගුණිත ලොකබාහුව, වූලනී සහස්‍ර ලොක බාහුව, සහස්‍රයෙන් ගුණ කරණ ලද්දේ විසහසිලොක බාහු නම් වේ.

විහ. න-දෙදවස, දෙදවසක්.

විහිනික. පු-දෙදවසකට අගිති.

වෙ. දෙක.

වෙබා. අ-දෙයාකාරයකින්, දෙපරිද්දකින්.

වෙජක. ති-බෙදු, දෙකට බෙදු.

වෙබාපඨ. පු-දෙපරිද්දකින් පවත්නා මාගීය.

වෙලාහක. න-විවිකිව්චාව, එකක් නියම කර නොහැකි සැකය.

බ

බජ්නි. ඉ-සේනාව.

බඤ්ඤ. න-බාන්‍යය, හැල්වි ආදිය.

බඤ්ඤ. ති-පුණ්‍යවත්තු, පිණැත්තනු.

බඤ්ඤබහ. පු-බාන්‍යාවයව.

බඤ්ඤකරණ. ත-කලවිට, කමත.

බඤ්ඤතනව. පු-බාන්‍යපොතු, විපොතු.

බඤ්ඤමාස. පු - උාකාසන ප්‍රමාණය, උාකා බලනු

බඤ්ඤබිබිල. න-කාහි.

බහ. ති-දරණ ලද, උසුලන ලද.

බහරවක. පු-බුහරාණු නම් වරම්රජ, බහරට, කළුතුඩු හා පා ඇති හංසයා.

බහ. ත-මුක්තා මාණික්‍යාදි බතය.

බන d. හු-සද්දෙ, ශබ්දයෙහි, බනනි, ශබ්ද කෙරෙයි.

බන. d. වූ-සද්දෙ, ශබ්දයෙහි, බනෙති, බනයනි ශබ්ද කෙරෙයි.

බන. d. වූ-අභිලාසෙ, කැමැත්තෙහි, බනෙති, කැමැති වෙයි.

(18281)

බන්ධනනීත. පු-බානාදියෙන් ගත් දායකය.
 බන්ධ. පු-වෙසමුනු රජ.
 බන්ධප. පු-බන්ධපිය, බන්ධ නිසා උපදිනා
 අහංකාරය,
 බන්ධරාශි. පු-බන්ධරාශිය, බන්ධසමූහය.
 බන්ධනතු. පු-බන්ධ ඇත්තා, බන්ධනා.
 බන්ධනම. පු-බන්ධප්‍රාප්තිය, බන්ධලාභය.
 බන්ධි. න-බන්ධිය, බන්ධි, හබ.
 බන්ධික. පු-බන්ධනා, නය දුන් අය.
 බන්ධිය. පු-බන්ධනා, වසතු හිමියා.
 බන්ධිකා. ඉ-දෙවේ නැතහ.
 බන්ධිත. නි-බන්ධිත, බන්ධි යුක්තයා.
 බන්ධි. පු-බන්ධනා, බන්ධනනා.
 බන්ධ. න-දුන්න, බන්ධ.
 බන්ධ d. දි-යාවනෙ, ඉල්ලීමෙහි, බන්ධියති,
 ඉල්ලයි.
 බන්ධන. න - කුඩා දුන්න, කුඩා දුන්නෙන්
 කෙළීම.
 බන්ධපක්ෂවසන. න දුන්නපංසියක් දුර, කොමය
 බන්ධසොහි. පු-මොරගය.
 බමම පු ස්වභාව, පාලිබමිය, සෞභය, යුක්තිය.
 සත්‍යය, ප්‍රකාශය, පුණ්‍යය, සෞභය වසතු,
 ගුණය, ආචාරය, සමාධිය, නිසංතතතාව,
 ආපත්තිය, හේතුව.
 බමමකපික. පු-බමකපිකයා, බමිය කියන්නා.
 බමමකාය පු-බුදුරජ.
 බමමවකක. න-බම වකුය, දම්සක, බමවකු
 දෙශනාව, බුදුරජ, බමියව.
 බමමවකකු. න-බමවකුස්, දම් ඇස, ශ්‍රෝතා
 පත්ති මාගීඥය.
 බමමවරිය. නි-බමවරියා, බමියෙහි හැසිරීම.
 බමමවාග. පු-බමවාගය, දහම් නැති, බම
 දායකය.
 බමමවක. පු-බමසු, බමියෙහි පිහිටි.
 බමමවකිකසූභ. න-ප්‍රකාශ ඥාණය, පටිච්ච
 සමුප්පාද අවබෝධඥාණය.
 බමමවකිකතා. ඉ-බමසුතාව, බමියෙහි පිහිටි
 බව.

බමමනකක. පු-බමානුගත විනාශය, සමමා
 සංකල්පය, අභිත්ථල විමොක්ඛය.
 බමමදුන. න-බමිය දීම, බම දෙශනාව.
 බමමදෙසනා. ඉ-දහම් දෙසීම, බණනීම.
 බමමදාප. පු-බමධාපය, දහම් දද.
 බමමධර. පු-බමධර, බමධරයා, දහම් දරන්නා.
 බමමධාතු. ඉ-බමධාතුව, දහම්ද, සමියෙන්
 වහන්සේ.
 බමමනි. පු-ගැරඹියා.
 බමමනියාමනා. ඉ-බමියාගේ නියම ස්වභාවය.
 බමමපනනන. න-මිරිස්.
 බමමපරියෙට්ති. ඉ-දහම් සෙවීම.
 බමමපුජා. ඉ-බමපුජාව, බමියට පිදීම, දහම්
 පිද.
 බමමපිති. ඉ-බමපිතිය, බමිය අරමුණුකොට
 උපත් ප්‍රියය.
 බමමබුච්චි. ඉ-බමබුච්චි, දහමින් වැඩීම.
 බමමහොග. පු-බමහොගය, දහම් අනුභවය.
 බමමහණධායානික. පු-බමහණධායාරික.
 බමමහුත. පු-බමහුත, බුදුරජ.
 බමමවිවය. පු-බමවිවය, බමිය සෙවීම.
 බමමරතන. න-බමරත්තය, දහම් රුවන
 බමමරාජ. පු-බමරාජයා, බුදුරජ, දමරද.
 බමමවිනය. න-බමිය හා විනය.
 බමමසාකවජා. ඉ-බමසාකවජාව, බමිය ගැණ
 සමගියෙන් කථාකිරීම.
 බමමසාර. පු-බමසාර, දම්සර, බුදුරජ.
 බමමසෙනාපති. බමසෙනාපති, දම්සෙනෙවි,
 සාරිපුත්‍රස්ථිරයන් වහන්සේ.
 බමමවිප. පු-බමවිපති, බමිය අධිපතිකොට
 ඇත්තා, බුදුරජ.
 බමමසාම. පු-බමසාම, දහම් සම, බුදුරජ.
 බමමසංවෙග. පු-බමසංවෙගය, විනය විකා.
 බමමානුබමම. පු-බමානුබම, බමියට අනුව
 පිළිපදින්නා.

බම්මානුසාරි. පු-බම්මානුසාරි, දහම්සිහිකරණ පුද්ගලයා.

බම්මානිසමය. පු-බම්මානිසමය, බම්මාවබෝධය.

බම්මිකසුඛ. පු-න-අනවදාභාවය.

බම්මික. පු-බාර්මික, දහම්, දහම්ත් සුත්.

බම්මය. පු-බාර්මික දහම්, දහම්ත් සුත්.

බම්මල. පු-බැදිකෙශකලාපය, කොණ්ඩය.

බම්මි. පු-බම්ම ඇත්තා.

බම්මාකකා. ඉ - (බම්ම + උකකා) දහම් විලක්කු.

බම්. d. හු-බම්මේ, ගිණිපිඬිමෙහි බම්මි, පිඬි.

බම්. න-ගිනි පිඬිම.

බම්ක. පු-ගිනි පිඬිත්තා,

බම්නි. ක්‍රි-(බම් + නි) ගිණි පිඬි.

බම්න. න-කුලල් පිඬිම, කුලල් බට පිඬිම.

බම්ණි. ඉ-නහර.

බර. d. හු-බාරණේ, දැරීමෙහි, බරනි, දරයි.

බර. d. හු-සුණුකිරීමෙහි, නිබරනි, සුණුකරයි.

බර. d. හු-පතිභාසං, ප්‍රතිභාවෙහි, බරනි, පිහිටවයි.

බර. d. වු-බාරණේ, දැරීමෙහි, බාරෙහි, බාර යනි, දරයි.

බරණි. ඉ-හුමිය, පාප්‍රිය.

බරනි. ක්‍රි-(බර + නි) දරයි.

බරා. ඉ-හුමිය.

බරාබර. පු-මෙසය.

බව. පු-දුවගස, ස්වාමිපුරුෂයා.

බවනි. ඉ-අභිසාරිකාව, වෙසගන.

බවල. පු-සුද, යෙවනවණි.

බංස. d. හු - නාසෙ, නැසීමෙහි, බංසනි, නසයි.

බා

බා. d. හු-බාරණේ, දැරීමෙහි; දබානි, බානි, දරයි.

බා. d. හු-බාරණේ, වු - දැරීමෙහි බාරෙහි, බාරයනි, දරයි.

බාක. d. හු-සොසනෙ විසලීමෙහි, අල්පානි යෙහි, බාබනි විසලෙයි.

බාතකි. ඉ-වල ඉන්න, මයිලගස.

බානි. ඉ-කිරීමට, උපමාතාව.

බානා. ඉ-බැදියව.

බාතු. පු. ඉ-ශෙලසමාදිය, රස රක්තාදිය, පඤ්චමහාභුත, වණිදිය, ඇට, ඇස් ආදිය, හුබාතු ආදිය, ගෞරිකාදිය, චක්‍රබාතු ආදිය, බ්‍රහ්මයා, බාතුකුසල හා, චක්‍රබාතු ආදී අටලොස්බාතු දැනීමේ දක්‍ෂබව.

බාතුසද්දෙ ජිතමනෙ -

ඉන්ධ්‍රියබහන්නනෙ මනො

සන්ධෙ පුලලිඛිත භාවසම් -

කව්චායන මනෙ විසු

විපුබ්බොධා කරොත්තසන්ධෙ -

අභිපුබ්බොධු භාසනෙ

ත්‍යංසංපුබ්බොධ යපායොගං -

ත්‍යංසාරොපන සනිසු.

බාතුලොක. පු-මහාභුත බාතුන්ගෙන් සුත් ලෝකය.

බාමගහව. පු-සැබෝගස.

බාරක. පු-දරන්නා.

බාරණ. න-දැරීම, ඉසිලීම.

බාරා. ඉ-ප්‍රබක, කඩු ආදීන්ගේ මුවහත්, වමිබාරාව.

බාරාසමපාත. පු-මෙසයෙන් වැටෙන, දිය කරාව, වැසිපොත.

බාව. d. හු-යාමෙහි, දිවීමෙහි.

බාවන. න-ගමන, දිවීම, පවිත්‍ර.

බාවනි. ඉ-පුස්වැන්න, පොල්පලා.

බාමු. d. හු-ගතිං, ගමනෙහි වැසීමෙහි, බාවනි, දුවයි විබාවනි.

(13378)

බි - බි

බිකබ. d. භූ-දිනති කිලෙස ජවනෙසු, දීප්තිය කිච්චුමය, ජවත්මය, යන මෙහි.

බිකබති. ක්‍රි. d. භූ-බිකබ, (කිලෙසෙ, කිලිචු මිමෙහි + ති) කිච්චුවෙහි.

බිකබිත. ති-බාලපුණු, කිච්චුපුණු, ජවත්පුණු.

බිමහ. d. භූ-බිමහ, නිච්ඡහනෙ, කාරාදුමිමෙහි.

බිමහති. d. භූ-කාරාදුමි.

බිති. ඉ-බෙධෙය්‍යීය, දූරිම, ධාරණ ප්‍රඥාව.

බිතිමනහු. පු-විශ්වී ආත්තා ප්‍රාඥයා.

බිච්චි. d. භූ-දිනතියං, බාලිමෙහි.

බිචු. d. භූ-පරිච්ඡාගෙ, පරිත්තාගයෙහි, බිබ්බති, පරිත්තාගකරෙහි.

බු. d. භූ-ගමනෙ, ගමනෙහි, බුච්චි, යෙසි.

බු. d. භූ-චලනෙ, සාලිමෙහි, බුච්චි, සාලෙසි, චලනය කරයි.

බු. d. කී - චලනෙ, සෙලවීමෙහි, බුනාති, සොලවයි, කම්පාකරයි.

බු. d. චු-කම්පනෙ, කම්පාවීමෙහි, බාවෙති, බාවෙති, කම්පාකරයි.

බුත. ති-කම්පා කරණ ලද, සාලෙන ලද.

බුතභිග. න - කෙලෙස් කම්පාකරණ වාත විශේෂය, තෙරස බුතාභිග බලනු.

බුතවාද. පු-කෙලෙස්, බුතාභිග.

බුතන. පු-අත්තනගස, දුකෙමිත්තා, බුච්චියා.

බුතන. පු-චචකයා, බුච්චිකයා

බුතනක. පු-දුච්චිකයා

බුතහුර. පු-අත්තනගස.

බුතන. න-කම්පාවීම, සෙලවීම.

බු. ති-සාලිමෙහි.

බුත. ති-හරණ ලද, බාහාර කරණ ලද.

බුප. d. චු - දීප්තියෙහි, බුපෙති. බුපයති, බබලයි, දුවයි.

බි. අ-ගතීවෙහි, නිකුචෙහි, බියගැන්වීමෙහි.

බි. ඉ-ප්‍රඥාව.

බි. d. භූ-අනාදරෙ, අනාදරයෙහි, බියනෙ, අනාදරකෙරෙහි.

බිතු. ඉ-දුහිතා, දු, දුවණිය.

බිතුපති. පු-දුවනේ සාමියා, බානා.

බිමනහු. පු-ප්‍රාඥයා, පණ්ඩිතයා.

බිර. පු-ප්‍රාඥයා මිරයා, කොකුම්.

බිරහන. න-බෙධෙය්‍යීබව.

බිරසමමන. පු-පණ්ඩිත සමමත.

බිවර. පු-කෙවුලා, කෙවටයා.

බු

බුප. d. භූ - සන්නාපෙ, තාවීමෙහි, බුපති, තාවෙයි.

බුනමාන. න-කම්පාවෙනු ලබන.

බුබ්බි. d. භූ-භිංසායං, භිංසාවෙහි, බුබ්බති, භිංසා කෙරෙයි.

බුර. d. භූ-කුච්ච බාමිති, බුරති, කුච්ච වෙයි.

බුර. පු-විශ්වබු, අබිකාර විශ්වී, ප්‍රධාන, සම්ප.

බුව. d. භූ-ගතියං, ගමන් සිටි බාමිති, බුවති, යෙසි.

බුරචනහු.

බුවකාල. පු-තිනිකල්.

බුරවාහි පු-බුරවාමහයා, බර උසුලන ගොණා.

බුව න-තනී, නිශ්චිතාචී, නිමන, නිරන්තර, සිටි, නිසම, එකානන.

බුව. පු-තොනස්තා දෙය.

බුවං. අ සිටි නියමයෙහි. එකානනයෙහි.

බු

බුපායති ක්‍රි - (d. බුපසන්නාපෙ, තාවීමෙහි + ති) දුම්ගසයි.

බුපාදිසබ්බාර. පු-සුවද දුම් කාවීම ආදී සංස් කරණය.

(13426)

බුද්ධි. ති-නවන ලද, රත්කරණ ලද.

බුම. පු-දුම.

බුමකෙනු පු - උපායය, වත්තිය, උල්කා-පායය.

බුමනෙතන. ත-දුමකවුළු.

බුමසිම. පු-ගිනි, එනම් නාරජ.

බුමායනි. ක් - (d. හු. බු කම්පනෙ, සැලීමෙහි + නි) කම්පා කරයි.

බුමායාම. පු-නිල කොබෙයියා.

බුමායනා. ඉ-දුම්බිම, දුම්භාසිම.

බුලි. ති-රජස්, දුට්ඨි.

බුස. d. වු - දිනතියං, බැබළීමෙහි, බුසෙහි, බුසහි, බබළයි.

බුසර. පු-මෙක් පඩු පාභාය, මදරන.

බෙ - බො

බෙ. d. හු-සඳො, ශබ්දය රැස්වීම යන මෙහි බායති, ශබ්ද කරයි, රැස්වෙයි.

බෙ. d. හු-පානෙ, පීමෙහි, බායති, පානස කරයි, බෙහු.

බෙහු. ඉ-දෙන, අප්පිත වැදු දෙන.

බෙහ. d. හු-සඳො, ශබ්දය, උත්සාහය, යන මෙහි, බෙකති ශබ්ද කරයි, උත්සාහ කරයි.

බෙහුප. පු-දෙනගෙන් කිරි බොන පැටියා, කිරි බොත්තා.

බෙසා. ති-දෙන, දෙන ලද.

බෙමන. පු-එනම් සවරය.

බොන. පු-පිරිසිදු කරණ ලද, සෝදන ලද.

බොපන. ත - මල නැයින්ගේ මිනි ඇට, ඉදිරිපිට තබා කකා බිබි සෝක කිරීම, ඉන්ද්‍රජාලයන් ඇට සෝද, පෙත්තීම.

බොනා. ඉ-ප්‍රඥව.

බොර. d. හු-ගතිවාතුරියං, ගමන් දක්‍ෂ බැවිහි බොරති, ගමනෙහි දක්‍ෂ වෙයි.

බොරසහ. පු-බුර උසුලන්නා, බුරවාමහයා, ඉසිලිය හැකි බර ඇත්තා.

බොරිනක. පු බාරා නම් අභවගණියක්.

බොවන. ත-සේදීම, ඇපිල්ලීම.

බොවිත. ති-සෝදන ලද, සේද.

බොවු. d හු-බොවනෙ, සේදීමෙහි, බොවති, සෝදයි.

න

න. අ-ප්‍රතිෂේධයෙහි, නැ.

නකුල. පු-මුගටියා.

නකක. d. වු-තාසනෙ, නැසීමෙහි, නකෙකති, නකකයති, නසයි.

නකක. පු-කිමුලා, මත්ස්‍යයා.

නකක. d. හු-ගතියං, යාමෙහි, නකකති, යෙයි.

නකක. d. වු - සමබකෙ, සමබකයෙහි, නකකති, නකකයති, සමබක කෙරෙයි.

නකකනන. ත-තැකැත් තාරකා, අශ්විතාදි තැකත්.

නකකනතරාජ. පු - තාරකාවන්ගේ රජා, වන්ද්‍යා.

නකකනෙතස. පු-නක්‍ෂත්‍රාභිපතියා, වන්ද්‍යා.

නබ. d. හු-ගතියං, යාමෙහි, නබති, යෙයි.

නබ. පු-නියපොතු.

නබර. පු-නියපොතු.

නබි. පු-නිය ඇත්තා.

නබිසිසු. නිය අග.

නබහ. පු-නග්න, අවෙලක, ආජිවක.

නබහිය. පු-නග්න බව.

නබ. පු-පථිතය, වාක්‍ෂය.

නබර. ඉ. න-නබර, රාජධානිය.

නබර සොහිනි. ඉ-වෙසගන.

නබරක. ත-කුඛා නබරය, පුංචි නුවර.

නබගල. ත-නගුල.

නබගලදණ්ඩක. පු-නගුල් දණ්ඩ.

නබගුස. ත-නගුට, වාලගිය.

නබව. d. හු-නවනෙ, නැටීමෙහි.

(13477)

නවම. ත-නැටීම.

නවමආන. ත-තටන නැන, නෘත්‍යස්ථානය.

නස්නතර. ත-තදි විශේෂයක්.

නටම. න-නැටීම.

නටමක. පු-තටන්තා.

නම. d හු-නවෙව, නැටීමෙහි, තටනි, තටයි, නාටකො.

නම. d වු - තවෙව, නැටීමෙහි, තටෙහි, තටයනි, තටයි.

නම. පු-තටන්තා, නැටීම, තොටිල.

නමක. පු-තටන්තා, නෘත්‍ය කරන්නා

නමන. න-නැටීම, නෘත්‍ය කිරීම.

නමහුසන. ත-තොටිල.

නතනක. න-කුඩ රෙද්ද.

නතනක. ඉ-නිමිති කියන්නී, නටන්නී.

නතනන. ත-නැටීම.

නතනමාල. පු-මහල් කරද.

නතතු. පු-මුහුපුරා.

නසී. අ-තැන, අවිද්‍යාමානාථියෙහි.

නසීකදිසි. ඉ-තාසනික දූෂ්ටය.

නසීක. පු-තාසනික දූෂ්ටය ප්‍රකාශ කරන්නා.

නසීතා. නි-තාසනික දූෂ්ටය ඇතිබව.

නසීභාව. නි-නැතිබව, තාසනික භාවය.

නසු. ඉ-නාසිකාව.

නත. d දි - සරීර විකේතපෙ, ශරීරවිකේතපෙයෙහි, තවෙහි, නටයි, නව්ව.

නදු. d. හු-නදෙ, ශබ්දයෙහි, නදුනි, ශබ්ද කරයි.

නද. d. හු - අබ්බතෙන සදෙ, තොවියන් හබෙහි, නදනි, නාදකරයි.

නද. d. වු - සදෙ-කීමෙහි, නාදෙහි, කියයි.

නදනි. ක්‍රි. d. හු. නද, අබ්බතෙන සදෙ, අව්‍යතන ශබ්දයෙහි + නි නාද කරයි.

නදන. න-නාද කිරීම.

නදින. නි-නාද කළ.

නදි. ඉ-ගබ්‍රාව, නදිය.

නදිමානිකා. ඉ-තදි ජලයෙන් හටගත් ශසා ඇති ප්‍රදේශය.

නදිමුඛ. න-මෝය-පෙ-

නදිවිදුශක. න-තදියෙන් වටවී යා නොහැකි දුර්ග්‍ය ස්ථානය.

නදුමුඛිවන. න - හදිජලයෙන් ජවන්වන සසා ඇති ප්‍රදේශය, ගබ්‍රාජලයෙන් සසා කරන ප්‍රදේශය.

නදු. d. හු - තුසිමොදෙසු - සමාඥියෙහි, නදුනි, සතුටුවෙයි, අභිනදුනි.

නදු පු-සහෙනාමය.

නදි. නි-වරපට, තොණ.

නදි. ඉ-නාමණාව, තණතාව, යොත.

නදනි. ක්‍රි-(නදු + නි) සතුටුවෙයි.

නදන. ත - සහෙනාමය, ශක්‍රයාගේ උයන.

නදු. ඉ-ශක්‍රයාගේ පොකුණ, එම දෙවඟන.

නදියාවට්ට. පු-කපුටු ගද.

නදිමුඛිවනි. ඉ-අප්‍රියම් කාලයෙහි රාත්‍රිය.

නදු. අ - විරොධ ප්‍රකාශ, ප්‍රශන, අනුඥ, තැලිවිල්ල, ඇමන්ත්‍රනාදියෙහි.

නකි. d තු-බකිතෙ, වැලඳගත්මෙහි, තකිනි, වැලඳගනී.

නකිනි. ක්‍රි-(නකි + නි) වැලඳගනී.

නකි. ත-බැදීම.

නසුංසක. පු-පණිකයා, තපුංසකයා, සත්‍රි පුරුෂ භාවයෙන් තොරවූ තැනැත්තා.

නත. න-අහස.

නතස. ත-අහස, අවකාශය.

නතභාසද. පු-දෙවියා.

නම. d. හු-පහුතෙතවසදෙව, නමසකාරයෙහි හා ශබ්දයෙහි, නමනි, නමස්කාර කෙරෙයි, ශබ්දකෙරෙයි.

නමකකාර. පු-වදනාව, නමස්කාරය.

නමතක. න - සැත දවටන රෙදිකඩ, එළලොමන් කළ වස්ත්‍ර විශේෂයක්.

නමය්‍ය. d. හු-වදනෙ, වැදීමෙහි, නමය්‍යනි, වදියි.

(18582)

නමු. d. භූ-නමනෙ, නැමීමෙහි, නමති. නමයි.

නමුච්චි. පු-මසවර්තමාරයා.

නමුච්චුදන. පු-ශක්‍රයා.

නමති. ක්‍රි - (නම + ති) නමස්කාර කරයි, නැමෙයි.

නමන. න-නැමීම.

නමසානි. ක්‍රි-(d. භූ. නම, පහුතෙත, ගෞරව කිරීමෙහි + සානි) (නමසා + ති) නමස්කාර කෙරෙයි.

නමසාන. ත-නමස්කාරය, වැදීම.

නමසාසි. ක්‍රි-නමස්කාර කොට.

නමිත. පු-නමසකාර කළ, නැමුනු.

නමො. අ-ප්‍රණාමයෙහි, නමසකාරයෙහි.

නමමද. ඉ-එතම් ගත.

නමහන. ත-ගැට ගැසීම, බැඳීම, බැඳුම.

නමහති. ක්‍රි - (d. දි. නහ - බැඳීම, බැඳීමෙහි + ති) බඳියි.

නස. d. භූ-ගතිය, ගමනෙහි නයති, යෙයි, පමුණුවයි.

නස. පු-පුක්තිය, ක්‍රමය.

නසන. ත-ඇස, තෙත්‍රය.

නසනාමය. පු-තෙත්‍රරොගය.

නසනාසුඛ. න-යම රජුගේ ආසුඛය, යම රජුගේ ඇස.

නස සහසා. න-ක්‍රම දහස.

නසුත. න-දස දහස, තහුතය.

නර. d. භූ-පාපුණතෙ, පැමිණීමෙහි නරති, පැමිණෙයි.

නර. පු-මනුෂ්‍යයා.

නරක. ත-නරකය, නිරය.

නරක හෙද. පු-නරක විශේෂ.

නරදෙව. පු-රජ, දිව්‍ය පුත්‍ර.

නරනාථ. ඉ-පුරුෂ, සහි.

නරමර. පු-මනුෂ්‍ය, දෙව.

නරවර. පු-තරොත්තමයා, බුදුරජ.

නරව්‍යාහන. පු-වෛශ්‍රවණ වරම් රජ.

නරභාරපි. පු-බුදුරජ.

නරසිංහ. පු-බුදුරජ.

නරාභිෂ. පු-රජ.

නරාසහ. පු-නරශ්‍රේෂ්ඨයා, බුදුරජ.

නල. ත-බට, කුලල්බට.

නලග්ගි. පු-තණ - බට ආදියෙන් ඇතිවන ගින්න.

නලකාර. පු-කුළුපොත්තා.

නලමින. පු-මත්ස්‍යයා.

නලින. න-පදීමය, පියුම.

නලිති. ඉ-පියුම් වීල.

නලද. පු-බබුල්තණ.

නව. ති අභිතව, අලුත්, නවය.

නවක. පු-නවකයා, අනිනවයා, අලුත පැමිණි තැනැත්තා.

නවබහ සංක්‍රමාසන. න-සුත්‍රය, ගෞරවය, වෛශ්‍යාකරණය, ගාථාය, උදනය, ඉති-ව්‍රතකය, ජාතකය, අබිභූත ධර්මය, වෛදලය අභිත නවයෙන් සුත් ශාස්තෘ සාසනය.

නවනාට්‍යරස. පු-නාට්‍ය රස නවය.

නවනිත. න-වෙබරු.

නවසංස්කෘතිකා. ඉ-අළුත වැඩු තැනැත්තිය.

නවම. ත-තවවැති.

නවමල්ලිකා. ඉ-සත්පෙති, දෘෂ්මත්.

නවුත. ත-දසදහස, 10,000, තවුතය.

නවුති. න-දසදහස.

නවුබව. ත-අලුත තැගු තෙල, නොහොත්, වෙබරු.

නවානුපුබ්බ විහාර. න-තවානුපුච්චි විහාරයත්.

නවුබ්බනන. න-අළුත පහලවූ දලුව, අබිකුරය.

නවොපොසිත. ති-අළුත බාත ලද, අලුත කපත ලද.

නස. d. භූ-කොට්ඨේල, කුටිල බැවිහි, තසති, වක්ව යෙයි.

නස. d. දි-අදසානෙ, නොදැක්මෙහි, විනාශ යෙහි, නසානි, නැසෙයි.

(13488)

නායක. ක්‍රි-(නස + ති) නායෙයි.

නායක. න-විනාශය, ආදර්ශය.

නායකකර. පු-තසත සුඵ අක්‍ෂර.

නා d. දි-බකුතෙ, බැදීමෙහි, නස්හති, බදි-සන්නායකි.

නා d. දි-සොවෙයො, පවිත්‍ර බැවිහි, නායකි, පවිත්‍ර කෙරෙහි, සන්නායක කරයි.

නායක. ත-ස්නාතය කළ, සුඛ කළ.

නායක. පු-කෙලෙසුන් නැසූ අය.

නායක. ක්‍රි-(තස + ති d. හ. තසත, නාමෙහි) ස්නාතය කරයි.

නායක. ත-ස්නාතය.

නායක. නාමට යොග්‍ය දේ.

නායක. පු-කරනැවැත්මයා, කපකයා.

නා

නා. පු-සප්, හසති, නාග වාක්‍ෂ, ශ්‍රෙණි, බුදුරජ, සිරියල්.

නාගදහන. ත-බිත්තිකොකු.

නාගනාථ. පු-ගක්‍රයා

නාගර. න-භිලී, ඉහුරා.

නාගබලා. ඉ-ගස් කැලිය.

නාගමාලිකා. ඉ-නාගවාක්‍ෂ.

නාගරාජ. පු-නාරජ, අනන්ත නාරජ.

නාගමානවිකා. ඉ-මනුෂ්‍යසත්‍රී සවරූපයෙන් සිටින නාගධෙවුව, නා මෙනෙවිය.

නාගලතා. ඉ-බුලත්.

නාගලොක. පු-නා ලොව, නාග ගවනය, නාගවාසය.

නාගාධිප. පු-නාගාධිපතියා, විරූපාක්‍ෂ වරම් රජ.

නාගසමනව. පු-සිත්දුරම්.

නාගාපලොක. ත-හසති බැල්ම, ඇතාට පසු නාගය බැලීමේදී බෙල්ල හරවා බැලිය නොහැකිය. ශරීරයම හරවා බැලිය යුතු වේ. බුදුවරයෝ පසුනාගය බලන කල්හි ශ්‍රීවය නොකරකවා ඒ දිසාව හැරී බලති.

නාගබේසි. ඉ-තිටිහ.

නාගාපන. ත-නැවීම, ස්නාතය කරවීම.

නාගාපික. පු-කරනැවැත්මයා.

නාගාපිත. පු-කරනැවැත්මයා.

නාගාපෙති. ක්‍රි-(d. හ. තස, නහතෙ, නාමෙහි + ණෙ + ති) (නහ - ණාපෙ - ති) නාවයි.

නාගාර. ත-නහර.

නා. අ-ප්‍රතිෂේධයෙහි.

නාහන. න-දසදහස, කොට්ඨකොට් සියක් ලක්‍ෂය, 100000000000000000000000000000.

නා. d. චූ-සසුතෙ, වැටීමෙහි, නළෙහි, වැටෙයි.

නා. පු-කුලල් බට.

නාලාශාර. පු-බටකොල සෙවිලි කළ ගෙය.

නාලාපික. ත-තමන්ගේ නලලෙහි ඇඟිල්ල තබා නටත්තියගේ නලලෙහි ඇඟිලි තැබීම.

නාමක. පු-තටත්තා, තාත්ත කරත්තා.

නාමා. ත-තැවුම්, වැසුම්, හි කිම්, යන තුන.

නාථ. d. හ-යාවතෙ, ආසිංසනෙ, උපතාපෙ, ඉසාරියෙව, ඉල්වීමෙහි.

නාථ. d. හ-වාවතෙ, ආසිංසනෙ, උතාකෙ, ඉසාරියෙව, ඉල්වීම - තැවීම, ඉසුරු බව පැවීම යන මෙහි නාට්‍ය, ඉල්වයි.

නාථ. පු-බුදුරජ, නාථ දෙවරජ, අභිපතියා.

නාථපුතන. පු-නිසංසාථ පුත්‍රයා.

නාද. පු-නාද, හඬ.

නාදී. ඉ-මහහඬ, හෙත පුපුරණ හඬ.

නානතන භථා. ඉ-කට කතා.

නානතන. න-නානතය, නොයෙක් ආකාර ඇති බව.

නානතනතා. ඉ-නොයෙක් ආකාර ඇති ස්වභාවය.

නානතනසංස්ඤ්ඤි. පු-නොයෙක් අදහස් ඇත්තා.

නානතන. ඉ-වෙනස.

නානාසංවාස. ත-වෙන වෙනම ජීවත්වීම.

නා නා. අ-නෙකානී, වජ්‍ය යන මෙහි.

(13539)

නානාරූප ත-නානාප්‍රකාර දෙය, නා නා සමභාව.

නාහි ඉ-නැබ, පෙකනිය, රථනාහිය, බොස් ගෙහිය.

නාම න-තම, අරූප බමිය, වතුර්විබ අරූපියාමය.

නාමක. ති-තේරුමක් තැති කථා, තිකම කථා පමණක්.

නාමගොතන. ත-නාමය සහ ගොතනය.

නාමබෙයා. ත-තම.

නාමරූප. ත-නාමය හා රූපය.

නාමෙති. ක්‍රි-(d හු. නම, තමතෙ, නැමීමෙහි + ණේ + ති) නැමෙයි.

නායක. පු-බුදුරජ, අභිපතියා, ඉසුරු ඇත්තා, ප්‍රධානියා.

නාමරූප කථා. ඉ-නාමය හා රූපය පිළිබඳ කථා, අභිධම්ම පිටකය.

නායක. පු-තිරයෙහි දුක්විඳින්නා.

නාරාව. ත-යකබ පොල්ලක්, යකබ ඉන්න.

නාරභය. පු-තාරංගය.

නාරායන. පු-විෂ්ණු.

නාච්ඡුෂ්ඨ. න-සත්‍රිත්තේ මසප්, සත්‍රිත් මල්වරවීම.

නාචි. ඉ-සත්‍රි, කාන්තාව.

නාලං. අ-බුසුදුසු, නොසැකෙන.

නාල. න-පියුම් දණ්ඩ, සිදුර, බට.

නාලි. ඉ-නැලිය, තල.

නාලිගබ්බ. පු-පලලට වඩා දිගුණ තිගුණ දිග ඇති කාමරය.

නාලිකා. ඉ-පියුබය.

නාචිකෙර. පු-පොල්.

නාලිකෙකික. ති-පොල්වලට අයත්.

නාලිකුම. පු-සමණිකාරයා, රත්කරුවා.

නාලිපට්ට. පු-හිස් වැසුම, තොප්පිය

නාවා. ඉ-පසුර, නැව.

නාවාසික. පු-නැවට අසිති නැතැත්තා. නැවියා.

නාවික. පු-තැවියා, නැවෙන් ගැසිරෙන්නා.

නාවුතික. පු-අනුවකින් යුත්.

නාස. පු-මරණය, තැසීම, ආදශීනය.

නාසන. න-මැරීම, වධය.

නාසා. ඉ-නාසිකාව, නැහැය.

නාසෙහි. ක්‍රි. d. වු-තස, අදසානෙ, විනාස යෙහි, (තෙ + තස + ති) නාසෙහි, තසයි.

නාසිකා. ඉ-නාසිකාව, නාසිකාව, නැහැය.

නාසිකාගොහ. පු-නාසිකාරෝගය, පිනසය

නාසිතක. ති-බැහැරකල, අස්කල,

නාසු. d. හු-සදෙ, ශබ්දයෙහි, නාසති, ශබ්ද කරයි.

නාහ. න-සන්නාහය, යුද්ධසාර්වථය, ලොහ තහඩුව.

නාලි. ඉ-පසිප්පය, පියුම් දණ්ඩ.

නි

නි. අ-තිශ්ශෙ, අභාව, සන්නිවේස, අතිස යාථී, මොක්ඛ, රාසි, ගෘහ, තියොග, උපමා, භික්ඛාථී, ප්‍රසාද, නිග්‍රහ, අතික්‍රම, දශීත, අවසාන, නිකානන, අබොභාව, අවධාරණ, භාමිප, බකින, දක්ඛ, අනනභාව, උපරම, ප්‍රාදුභාව, විරහ, ප්‍රතිෂේධ යනාදියෙහි.

නි. d. හු-පාපුණේ, පැමිණීමෙහි, තෙති, පවුණුවයි.

නිකබ. d. හු - පරිමාණේ, මැණීමෙහි, නිතිකති, මණියි.

නිකවච. ඉ-වංචාව, රුවරීම.

නිකට්ඨ. ති-පහත් කල, නිව කල,

නිකට. ති-සමීපය, ලහ.

නිකත. ති-කපටියා, කෙරාපිකයා.

නිකති. ඉ-ශබ්බව, සමාන භොරබඩුවකින් භොද බඩුවක් රවටවා ගැනීම.

නිකබ. d. හු-වුමෙණේ, සිඹීමෙහි, නිකබති, සිඹියි.

(13557)

නීතිනාම. ති-කපු, කපනලද.
 නීතිනාම. ඉ-තාමනාව, තනනාව.
 නීතිනාම. ක්‍රි. d. හු-කති, ඡේදන, කැපි
 මෙහි, ති+කති+ති) කපයි, සිද්ධි.
 නීතිර. පු-සමුහය, රැස.
 නීතිරණ. ඉ-රැවටීම, වංචාව, මායාව
 නීතිස. පු-රුරගල, කරගල.
 නීතිම. ත-කැමතිසේ, සිත්සේ.
 නීතිමනා. ඉ-කැමතිබව.
 නීතිමෙහි. ක්‍රි. d. හු-කමු, ඉවත්ය, කැමැති
 වීමෙහි (ති+කම+නේ+ති) කැමැතිවෙයි.
 නීතිය. න-කොටස, පඩිකතිය, සමුහය,
 නිසිය.
 නීතිය. පු-සමාන ආචාර ආත්තන්ගේ සමු
 හය, ගෘහය, දිළිඳුමාදි සහි, දිව්‍යනිකාය
 ප්‍රවනිකායාදී ජාති.
 නීතිර. ත-සේවය, මෙහෙය,
 නීතිය. ත-පෙණුම, දැක්ම.
 නීතිණය. ති-විසුරුණු, සැලවුනු, ආරක්‍ෂා
 කළ.
 නීතිස. ති-නිකාම, ලාමක, පහත්.
 නීතිජනි. ක්‍රි - (d. හු - කුජ, කුජන, ශබ්ද
 කිරීමෙහි, ති+කුජ+ති) කැපෙයි.
 නීතිජන. ති-හඬනාම, කැපෙයි.
 නීතිසු. පු-ලතාදියෙන් වැසුණු ලෙන.
 නීතිව. න-කොණ, කෙළවර, මුදුන, මහා
 කය.
 නීතිය. ත-ගෙය, වාසස්ථානය.
 නීතියන. ත-ගෙය, වාසස්ථානය.
 නීතිකම. පු-නිෂ්ක්‍රමණය, විශ්‍යය.
 නීතික. d. වු-පමාණ, ප්‍රමාණයෙහි, නිකෙතනි,
 නිකකයනි, ප්‍රමාණ කෙරෙයි.
 නීතිකසසිස. පු-කෙස්තැති සිස් ආත්තා
 නීතිකබ්බනි. ක්‍රි - (d. හු-කබ්බ, ආකබ්බන,
 ආදීමෙහි, ති+කබ්බ+ති) අදිසි.
 නීතිකබ්බන. න-කැබ්බ, සිද්ධි, ආදීම.
 නීතිකබ්බන. පු-බැහැරකළ, ඉවත්කළ.

නීතිකණ්ඩික. පු-කපු තැනි, උපද්‍රව තැනි.
 නීතිකමධාතු. ඉ-කුසිතතාවයෙන් ඉවත්වීමේ
 විශ්‍යය.
 නීතිකරණ. ඉ-කරුණාර්ථන.
 නීතිකසාව. පු-කසට රහිත.
 නීතිකිලස. පු-කෙලෙස් රහිත, කෙලෙස්
 තැනි.
 නීතිකුජන. න-අවිමුඛ කරන, මුනින් තමන.
 නීතිකුජන. පු-අවිමුඛකළ, මුනින් නැමු
 නීතිකුහ. පු-කුහක නොවන.
 නීතිකොඩ. පු-කොඩ රහිත.
 නීතිකොසජ. පු-නොමැලි, අලස නොවන.
 නීතික. d. හු-වුමන, සිඬීමෙහි නිකති,
 සිඬි.
 නීතික. පු. ත-රත්තම, පස්විසි කළද, පළද
 නාව.
 නීතිකමනි. ක්‍රි - (d. හු - කමු, පදවිකෙටිපෙ,
 පසින් ගමන්හි, ති+කමු+ති) බැහැර යෙයි.
 නීතිකමන. න-නික්මීම, බැහැරයාම.
 නීතිකම. අ-නික්මීම, බැහැරයාම.
 නීතිකමනිය. ති-නික්ම යායුතු.
 නීතිකනන, ති-නික්මුණු.
 නීතිකය. ති-විනාශ කළ හැකි, විනාශ විය
 හැකි.
 නීතිකිස. පු-රත්තමත්තා, සවණ් පරික්‍ෂකයා.
 නීතිකින. පු-බැහැරකළ, ඉවත්කළ, බහා
 තබනලද.
 නීතිකිපණ. ත-බහාතැබීම, ඉවත තැබීම.
 නීතිකිපනි. ක්‍රි. d. හු (බිප, බිපන, තැබීම
 මෙහි, ති+බිප+ති) තබයි.
 නීතිකිප. පු-නික්‍ෂේප, තැබීම, බහාතැබීම
 නීතිකිපන. න-නික්‍ෂේපනය, බහාතබන.
 නීතිනනි. ක්‍රි d. හු - (බන, බනන, කැනීම
 මෙහි ති+බන+ති) කනිසි, සාරයි.
 නීතින. පු-සාරනලද, බනිනලද.
 නීතිනදන. න-සාරාදුමීම, නියත.

(18641)

නිවේල. න-සියලු, සකල.

නිග්ගව්‍යනි. ක්‍රි. d. භූ-(ගමු, ගතිය, යාමෙහි, නි+ගමු+ව්‍ය+නි)බැහැර යයි.

නිග්ගන්හනි. ක්‍රි. d. වු-(ගහ, උපාදානෙ, නි+ගහ+නි) නිග්‍රහකරයි.

නිග්ගහණ. න-නිග්‍රහකිරීම.

නිග්ගහා. පු-නිග්‍රහය, නිඤ්ච.

නිග්ගම. පු-බැහැරයාම

නිග්ගමන. න-බැහැරයාම ඉවතයාම.

නිග්ගය්‍යවාදී. පු-නිග්‍රහකොට කියන්නා.

නිග්ගය්‍යනි. ක්‍රි. d. භූ-(ගහ, උපාදානෙ, ගැනීමෙහි, නි+ගහ+නි) නිග්‍රහකරයි

නිග්ගනින. පු-අනුස්ථාරය, නිස්සෙය්‍යයෙන් ගන්නාලද.

නිග්ගාථා. ඉ-ගාථානැති, ගාථාවිරහිත.

නිග්ගාථක. පු-ගාථාවිරහිත.

නිග්ගාහක. පු-නිග්‍රහ කරන්නා, නිගා කරන්නා.

නිග්ගිලනි. ක්‍රි. d. භූ-(ගිල, අදානෙ, කැමෙහි, නි+ගිල+නි) ගිලිසි.

නිග්ගුණ. පු-ගුණතැනි.

නිග්ගුණයි. ඉ-නිකගස, බෝලිය, නිල, සෙපාලිකා.

නිග්ගුරාබ. පු-නුගරාක, ව්‍යාමය, බලය.

නිග්ගනින. නි-බැහැර කළ, අවවාද කළ, තැවැත්වූ.

නිග්ගසාස. පු-ගබ, මහානාදය.

නිග්ගසු. පු-සනිවාසාදීන්ගේ නම් ප්‍රකාශ කරණ එනම් කොෂ ග්‍රන්ථය.

නිග්ග්ගනි. ක්‍රි. d. භූ-සසි, සංසතෙ, ගැටීමෙහි, නි+සංස+නි ගැටෙයි, එකට හැපෙයි.

නිග්ග්ගන. න-ගැටීම, සමිණය.

නිග්ග්ගින. පු-සමටනයකළ, ගැවු.

නිබ්බ. පු-මාග විශෙෂයක්.

නිව්භ. පු-රැස්කිරීම, රාසිකරණය.

නිව්භ. පු-රැස්කරණ ලද.

නිව්භ. නි-නිත්‍යය, නොනස්නා ලද්ද.

නිව්භ. ඉ-නිත්‍යබව, නිත්‍යභාවය.

නිව්භම. න-සමතැනි, තමරහිත.

නිව්භල. පු-නිශ්චල, අචල, නොසෙල්වන.

නිව්භහක. පු-සිත්තාත්තා.

නිව්භාල. න, වසනුරහිත, පිළිතැනි.

නිව්භඤ. පු-ඡන්දයරහිත, කැමතිනැති.

නිව්භරණ. න-පැතිරවීම.

නිව්භරනි. ක්‍රි. d. භූ-(වර වරතෙ, හැසිරීමෙහි, නි+වර+නි) හැසිරෙයි.

නිව්භය. පු-නිශ්චය, අධිමොක්‍ෂය.

නිව්භාත. පු-තෘෂ්ණාරහිත, ආසා රහිත.

නිව්භාදෙති. ක්‍රි. d. වු, ඡද, සංවරණෙ, වැසීමෙහි, නි+ඡද+ණ+නි වසවයි.

නිව්භාරෙති. ක්‍රි. d. භූ-(වර, වරණෙ, හැසිරීමෙහි, නි+වර+ණෙ+නි) හසුරුවයි.

නිව්භිත. පු-නිශ්චිතාධීයෙහි, නිශ්චය කළ, පැහැර කෙරෙත්.

නිව්භ්‍යනි. ක්‍රි. d. භූ-(ඡ්‍ය, නිව්භ්‍යතෙ, විසිකිරීමෙහි+නි) විසිකරයි.

නිව්භර. පු-ඡරාතැත්තා, දෙවියා.

නිව්භට. නි-අවුල්වලින් මිද, ගැටවලින් මිද, නිව්භරෙති. ක්‍රි. d. භූ-(ඡර, භායතෙ, දිරීමෙහි, නි+ඡර+ණ+නි) විතාශ කරයි.

නිව්භිත. පු-දිරීමට පැමිණි.

නිව්භ්‍යව්භ. පු-දිවනැත්තා, වලිකුකුලා, කිඹුලා, මැහියා.

නිව්භර. පු-දියආල්ල, පච්ඡයෙන් ගලා බසින දියපාර.

නිව්භාත. න-බැලීම.

නිව්භාපන. න-දැවීම.

නිව්භාපෙති. ක්‍රි. d. වු කිප, දහෙ, දැවීමෙහි, දවයි.

නිව්භාම. න-විශෙෂයෙන් දන ලද.

නිව්භාමණ්ණනික. පු-එනම් අසුරනිකාය.

නිව්භායනි. ක්‍රි. d. භූ-(කෙ, විනායං, සිතීමෙහි+ණ+නි) සිතා බලයි.

නිජකායන. න-බැලීම.

නිධා. ඉ-සිඛිය, අවසානය, විනාසය.

නිධානි. ක්‍රි - (d. දී, ආ, ගතිනිවන්තය, නැව
නීමෙහි + නි) නවතියි.

නිධාන. න-අවසානය, සමාප්තිය.

නිධාපෙනි. ක්‍රි. (d. දී, ආ. ගතිනිවන්තනෙ,
ගමන් නැවැත්වෙහි + න් + නි) නවත්වයි.

නිධින. පු-අවසන්කළ, නිමවන ලද.

නිච්ඡුහනි. ක්‍රි - (d. භූ. චුහ, නිච්ඡුහනෙ,
කෙලභැසීමෙහි + නි) කෙලභසයි.

නිච්ඡුහන. න-කැරීම, කෙලභැසීම,

නිච්ඡුර. න-කකීය දෙය.

නිච්ඡුරවවන න-කකීය වවන, රථ වවන

නිච්ඡුරිය. න-සැබවපරාමකම, තදගතිය,

නිබ්බහන. න-තණ්ණදිරිම.

නිතතණ්ණ. නාමණා නැති, ආසා නැති.

නිතමබ. පු-උතුල, පථිත පරිභවය.

නිතල. න-වටදෙය.

නිසංනන. න-නැත්කිරීම, උත්සාහකිරීම.

නිසාරණ. න-එතෙරවීම, තරණය කිරීම.

නිසාරනි. ක්‍රි. d. භූ. තර, තරණය, කිරීමෙහි
+ නි) එතර කරයි,

නිසාර. න-ගැලවීම, තරණය කිරීම,

නිද්දස. පු-කරුණා රහිතයා,

නිද්දසනි. ක්‍රි-d භූ. දීස, පෙකකණේ, බැලීමෙහි
නි + දීස + නි) නිද්දීන වශයෙන් පෙන්වයි.

නිද්දසන. න-නිද්දීණය, උද්ගරණය.

නිද්දසිත. පු-උද්ගරණකළ, සාධක කළ

නිද්දසන. න-උද්ගරණ දක්වීම.

නිද්දහනි. ක්‍රි. d. දී. දහ, හස්මිකරණේ, හඵකිරි
මෙහි + නි) තැත්පත්කරයි

නිද්දහන. න-නිධහනය, නිධහන්කිරීම.

නිද්ද. ඉ. නිද්දාව, නිදීම.

නිද්දල. පු නිද්දා බහුලයා.

නිද්දයන. න-නිදීම.

නිද්දසිල. න-නිද්දාබහුලයා.

නිද්දිධා. පු-දක්වනලද, පෙන්නුම් කළ.

නිද්දිසනි. ක්‍රි-(d. භූ. දීස, පෙකකණේ, දැකීමෙහි
+ නි) දක්වයි.

නිද්දස. පු-නිද්දෙසය. දක්වීම, මාතෘකාපද
විස්තරකර දක්වීම.

නිද්දෙස. පු-නිද්දෙස්, දෙස් රහිත, වැරදි රහිත.

නිද්දහන. න-බතරහිත, වසනුව නැති.

නිද්දහන පු-පිරිසිදුකළ.

නිද්දහනි. ක්‍රි - (d. බත, බහෙඤ්ඤාව, බත රැස්
කිරීමෙහි + නි) දුප්පත් වෙයි, බතරහිත
වෙයි.

නිද්දමන. න-බතරහිතයා, දිලිත්ද.

නිද්දරණ. න-එගොඩවීම, එතෙරවීම.

නිද්දනානි. ක්‍රි-(d. වූ. කමපනෙ, සැලීමෙහි,
නි + වූ + නි) සැලෙයි,

නිද්දොන. පු-සෝදන ලද, සේද.

නිද්දොසිත. නි-සෝදනලද.

නිද්දොවන. න-සේදීම.

නිධන. පු. න-මරණය, බතරහිතයා.

නිධාන. න - නිධානය, බතය නිධන් කරවා
තැබීම.

නිධානග පු. නිධානගත,

නිධානවනතු. පු-නිධාන ඇත්තා.

නිධාපෙනි. ක්‍රි -(d භූ. බා. බාරණේ, දැරීමෙහි
ණපෙ + නි) නිදන් කරවයි.

නිබාය. අ. හැර.

නිබි. ඉ. නිබානය.

නිනද. පු-හබ, ශබ්දය.

නිනාද. පු. හබ.

නිනද. d. භූ. ගරහෙ, ගැරහීමෙහි.

නිනදනි. ක්‍රි-(d භූ. නිනද, ගරහායං, ගැරහීමෙහි
+ නි) ගරහයි.

නිනද. ඉ-ගරහාව, ද්වේශාරෝපනය.

නිනදිත. නි-ගර්හිත; නිනුකළ.

නිනදිය. පු. නිනුකටයුතු, ගැරහිය යුතු.

නිනන. න-ගැඹුරු, පහත්බීම.

(13752)

නිවන්ගා. ඉ-තදිය, ගංගාව, කුඩාගහ.
 නිවන්ගුහ. න-නුත සියක්ලක්ෂය, නුත
 බලනු.
 නිවන්දා. පු-මහත්තාදය, එනම් ස්වරයෙහි
 අභය. ස්වරයෙහි එනම් අංගය.
 නිවන්දා. පු-මහත්තොට ශබ්ද කරන්නා.
 නිවන්දාමෙහි. ක්‍රි-(d. හු. තම, තමනෙ, නම්
 මෙහි + නේ + ති) නැමෙයි.
 නිවන්දාස. පු-රදවා, රජකයා.
 නිවන්දානි. ක්‍රි-(d. හු. නී. නයෙ, යැමෙහි,
 + නේ + ති) නැමෙයි.
 නිවන්දාන නි-තානලද සෝදනලද.
 නිවන්. පු-දක්ෂ, නිපුණ, පණ්ඩිත.
 නිවන්ක. ති-තාමිබු, උසනලද.
 නිවන්කාර. ත-කිකරුකම, මෙහෙය, නිහත
 මානි භාවය.
 නිවන්ජන. න-නිදීම, හොවීම, සැතපීම.
 නිවන්. පු-සැදුරීම, උද්ගුහණය.
 නිවන්ති. ක්‍රි-(d. හු. පන, පනනෙ, වැටීමෙහි,
 + ති) වැටෙයි.
 නිවන්ත. න-වැටීම.
 නිවන්ත. පු-සැතපුනු, නිදහස්.
 නිවන්. පු-සැදුරීම, උගෙනීම.
 නිවන්ත. පු-හිම, වැටීම, අවස, නිපාතය.
 නිවන්ත. ති-කොටස්වලට බෙදූ, නිපාතකල,
 පරිවේෂ්ඨකල.
 නිවන්ත. ත-වැටීම, හිම.
 නිවන්තෙහි. ක්‍රි-(d. හු-පන, පනනෙ, වැටී
 මෙහි, නි + පන + නේ + ති) වැටෙයි.
 නිවන්ත. න-ලීද නම්පයෙහි ගෙරි පැත්තොන
 වල.
 නිවුන. ත-දක්ෂ, නිවන, ව්‍යසන.
 නිවුනක. ති-කකියවන ලද දෙය.
 නිවුනවනි. ක්‍රි-(d. හු. පව, පවනෙ, පැසි
 මෙහි + ති + පව + ති) පැසෙයි.
 නිවුනු. පු-ප්‍රඥානැත්තා, ප්‍රඥානැති.
 නිවුනු. පු-නිපත්, උපත්.

නිවුනු. ඉ-නිවුනුනිය, හටගැනීම.
 නිවුනු. ත-වෙනම.
 නිවුනු. පු-ප්‍රමාදරහිත.
 නිවුනු. ඉ-ප්‍රභාරහිත, දීප්තිනැති.
 නිවුනු. පු-ප්‍රලෝඛ රහිත, හිරිහැර
 නැති.
 නිවුනු. න-නිෂ්පාදනය, හටගැනීම.
 නිවුනු. ක්‍රි. d. හු-පද, ගතිය, යැමෙහි,
 (නි + පද + නේ + ති) නිපදවයි.
 නිවුනු. පු-පවු රහිත, පවු නැති.
 නිවුනු. පු-බාහ්‍ය පවිත්‍රය, බාහ්‍ය තැබීම.
 නිවුනු. න-ක්‍රියාකිරීම, පොතීකිරීම.
 නිවුනු. පු-ප්‍රිතිරහිත.
 නිවුනු. පු-ක්‍රියාකරණ ලද, අතුල්ලන ලද.
 නිවුනු. ක්‍රි-(d. හු. පිල, පවිත්‍රය, ක්‍රියා
 නිරෝධයෙහි, නි + පිල + නේ + ති) පෙලෙයි.
 නිවුනු. පු-අනුත්තේ ගුණ ලාභාදිය තසා
 කියන්නා.
 නිවුනු. ඉ-ගුණ මතු බව.
 නිවුනු. ඉ-සිතිය, උප්පතිය.
 නිවුනු. න-නිෂ්පාදනය සැදීම.
 නිවුනු. න-නිෂ්පල, නිරතීක.
 නිවුනු. උපදවන්නා, සාදවන්නා.
 නිවුනු. පු-සාදනලද, සම්පාදනය කල.
 නිවුනු. න-ඇපිල්ලීම, ඉල්ලීම.
 නිවුනු. ක්‍රි-(d. හු-පුට, විකසනෙ, වික-
 සනයෙහි, නි + පුට + නේ + ති) පොලෙයි.
 නිවුනු. අපුල්ලන ලද, මදිනලද.
 නිවුනු. ති-නිපත්, උපත්, හටගත්.
 නිවුනු. න-ඉපදීම, හටගැනීම.
 නිවුනු. ත-නිකලෙස්, වෘණරහිත.
 නිවුනු. ක්‍රි. (d. හු-වතු, වතුනෙ,
 පැවැත්මෙහි, නි + වතු + ති) උපදියි.
 නිවුනු. ඉ-උප්පතිය, හටගැනීම.

(13808)

නිබන්ධන. න-උපදවන ලද සාදන ලද.
 නිබන්ධන. ක්‍රි - (d. හු-වතු, වතනන,
 පැවැත්මෙහි, නි + වතු + නේ + නි) පවත්වයි.
 නිබන්ධ. කි-කැලෑ නැති, වන විරහිත.
 නිබන්ධ. කි-ආශාවෙන් වෙන්වූ, තණ්හා
 නැති.
 නිබන්ධ. ක්‍රි-(d. හු. වහ, පාපුණනෙ, පැමිණ
 වීමෙහි, නි + වහ + නි) අදිසි, උසුලයි.
 නිබන්ධ. න-නිවීම, නිවීම.
 නිබන්ධ. න-නිකෙලෙස්, වාණ රහිත.
 නිබන්ධ. න-නිවීම.
 නිබන්ධ. පු-නිවනලද.
 නිබන්ධ. ක්‍රි - (d. හු. වහ, පාපුණනෙ,
 පැමිණවීමෙහි, නි + වහ + නාපෙ + නි) පවු-
 ණුවයි, නිවයි.
 නිබන්ධ. පු-විකාර රහිත.
 නිබන්ධ. න-කලකිරීම.
 නිබන්ධ. ඉ-විනිවිද නොගිය වීරිය.
 නිබන්ධ. ඉ-විනිවිද රහිත, විනිවිද
 නැති.
 නිබන්ධ. න-කලකිරීම
 නිබන්ධ. පු-කලකිරීම අනුව බලන
 සුළු වූයේ.
 නිබන්ධ. පු-කලකිරුණු.
 නිබන්ධ. ක්‍රි - (d. හු. විද, සදාණ, නුව-
 නෙහි, නි + විද + නි) කලකිරෙයි.
 නිබන්ධ. ඉ-විනිවිදිය වීරිය.
 නිබන්ධ. න-වියදි රහිත, උත්සාහ නැති.
 නිබන්ධ. කි- විෂ නැති.
 නිබන්ධ. කි-ගෙයක් නැති, තෙරපන ලද.
 නිබන්ධ. න-ශාන්ත, සුසිල.
 නිබන්ධ. කි-විශේෂ රහිත, වෙනස් නැති.
 නිබන්ධ. ක්‍රි-(d. වු. වුජ්, සද්දෙ. ශබ්දයෙහි,
 නි + වුජ් + නි) ගිලෙයි.
 නිබන්ධ. න-නිවන, නිවීම.
 නිබන්ධ. ඉ-සිත්සතුව, නිවීම, නිවීම.
 නිබන්ධ. න-මල්ලව සුඛය, හේවා සුඛය.
 නිබන්ධ. පු-උකට්ඨ විය යුතු.

නිබන්ධ. න-වෙසුහැරීම, පැටලීම හැරීම.
 නිබන්ධ. පු-වෙලන ලද, ඔතන ලද.
 නිබන්ධ. ක්‍රි - (d. හු. වෙස, වෙසන,
 වෙලීමෙහි + නේ + නි) වෙලයි.
 නිබන්ධ. පු-නිවේදය, කලකිරීම.
 නිබන්ධ. පු-කලකිරීම ඇති.
 නිබන්ධ. ඉ - නිවේදයට පමුණුවන,
 කලකිරීම ඇතිකරණ.
 නිබන්ධ. පු-කලකිරීම ඇති.
 නිබන්ධ. පු - විමති රහිත, සැක නැති.
 නිබන්ධ. පු-වැටුප්, කුලීම්.
 නිබන්ධ. ඉ-අවශ්‍යපාරසිතිය.
 නිබන්ධ. න-අනිශ්චය දැනීම.
 නිබන්ධ. න-භයරහිත, බය නැති.
 නිබන්ධ. ක්‍රි-(d. හු. හුජ්, කොට්ඨෙල, කුට්ඨ
 බැව්හි-නි + හුජ් + නි) නමයි, අඹරයි.
 නිබන්ධ. පු-භොගරහිත, භොගනැති.
 නිබන්ධ. පු-සද්ද, සමාන.
 නිබන්ධ. ක්‍රි - (d. හු. හා, දිනතිය, දිප්තිකෙහි,
 නි + හා + නි) දිලිසෙයි.
 නිබන්ධ. න-නිමන්ත්‍රණය, පැවරීම, ආරා-
 ධනය.
 නිබන්ධ. පු-ආරාධකයා.
 නිබන්ධ. පු-නිමන්ත්‍රණය කළ, පැවරූ.
 නිබන්ධ. ක්‍රි-(d. වු. මනන, ගුත්තභාසන,
 මන්ත්‍රණයෙහි + නි + මනන + නේ + නි)
 නිමන්ත්‍රණ කරයි.
 නිබන්ධ. න - හේතුව, සත්‍ය පුරුෂ නිමිති,
 වින්දය, සලකුණ, නිමිති ශාස්ත්‍රය.
 නිබන්ධ. න-ඇස්වැසීම, ඇසිපිය ගැසීම.
 නිබන්ධ. ක්‍රි-(d. හු. මස, සද්දෙ, ශබ්දයෙහි,
 නි + මස + නි) ඇස්පිය ගසයි.
 නිබන්ධ. න-ඇස් පිය හෙළීම.
 නිබන්ධ. කි-ගැලුනු, ගිලුනු.
 නිබන්ධ. ක්‍රි-(d. හු. මුජ්, ඔසිදනෙ, යටට
 ගිලීමෙහි, නි + මුජ් + නි) ගිලෙයි.

නිවුණු. න-ගැලී, ගිලීම.
 නිමෙස. පු-ඇසිපිය ගැසීම, ඇසිපිය හෙලීම.
 නිමොක්ක. පු-නිමොක්කය, කෙලෙසුන්ගෙන්
 මදීම.
 නිමබ. පු-කොසගිගස.
 නිමබතුරු. පු-කොසගිරුක.
 නිමබක්ක. නි-මැස්සන් නැති.
 නිමබ්ණ. න-කැලවීම, කැලැම්බීම.
 නිමබ්ණ. න-මැසීම, කැලැම්බීම.
 නිමබ්ණදුරු. න-ගිනිගාන දණකි.
 නිමබ්ණ. පු-මද රහිත.
 නිමබ්ණ. න-යටත් කිරීම, පරාජය කිරීම.
 නිමබ්ණ. න-නිමිල, මලරහිත, පිරිසිදු, නිමල.
 නිමබ්ණ. පු-මව්නැති.
 නිමබ්ණ. න-නිමානය, සැදීම, මැවීම.
 නිමබ්ණ. ඉ-එනම් දිව්‍ය ලෝකය.
 නිමබ්ණ. පු-නිර්මිත, සාදනලද, මවනලද.
 නිමබ්ණ. ක්‍රි-(d සා, ම මානෙ, මණ්ණිමෙහි,
 නි+ම+නි) මණ්ණි.
 නිමබ්ණ. ක්‍රි-(d වූ මිල, නිමෙසනෙ, ඇස්
 පිය ගැසීමෙහි, නි+මිල+ණ+නි) ඇස්
 වසයි.
 නිමබ්ණ. න-මුල් රහිත
 නිමබ්ණ. පු-සප්පි සැවය.
 නිමබ්ණ. පු-සාකිය, නමාට අයත්.
 නිමබ්ණ. න-එකානන, නියමය.
 නිමබ්ණ. ඉ-දෙවිය.
 නිමබ්ණ. පු-රථාවායීයා, රියදුරා.
 නිමබ්ණ. පු-නිශ්චය, ප්‍රතිඥාව, වෘත්තය.
 නිමබ්ණ. ක්‍රි-(d. හු. යමු, උපරමෙ, ඇලීමෙහි,
 +ණ+නි) සවිකරයි.
 නිමබ්ණ. න-එනම් විනය කමය.
 නිමබ්ණ. පු-නියමය.
 නිමබ්ණ. ඉ-නියම බව,
 නිමබ්ණ. පු-නියමුවා, රථපදවත්තා, නැව්
 පදවත්තා.

නිවුණු. ක්‍රි-(d. හු. යුජ, යොගෙ, යෙදීමෙහි
 +නි) සුදුසු වෙයි.
 නිවුණු. නි-යෙදුනු, යුක්ත.
 නිවුණු. න-දසදහස, අයුත බලනු.
 නිවුණු. පු-වලල්ල.
 නිවුණු. පු-නියෝගය, නියමය.
 නිවුණු. න-නියෝගය, නියමය.
 නිවුණු. ක්‍රි-(d. හු. යුජ, යොගෙ, යෙදීමෙහි
 මෙහි+නි+යුජ+ණ+නි) යොදවයි.
 නිරාකරණ. න-නිරවුල් දෙය.
 නිරාකරණ. පු-එනම් මහා යාගය.
 නිරාකරණ. ක්‍රි-(d. හු. රජ, විජකුතෙ, විදීමෙහි,
 නි+රජ+නි) පිටතයයි.
 නිරාකරණ. පු-ඇලීම.
 නිරාකරණ. ඉ-කොවාලනු
 නිරාකරණ. පු-අභි රහිත, නිශ්චල.
 නිරාකරණ. න-නිශ්ප්‍රයෝජන, අපල.
 නිරාකරණ. පු-නිශ්චිත, බැහැරවීම.
 නිරාකරණ. න-නිරතුරු, අතරක් නැති.
 නිරාකරණ. පු-අපරාධ රහිත, නිදෙස්.
 නිරාකරණ. පු-උපෙක්ෂා රහිත.
 නිරාකරණ. න-අර්බුද රහිත, අර්බුද සියක්
 ලක්ෂය, අර්බුද බලනු.
 නිරාකරණ. පු-නරකය, අපාය.
 නිරාකරණ. පු-නිරයපාලයා.
 නිරාකරණ. පු-නිරයපාලයා.
 නිරාකරණ. පු-අවසේස රහිත, ඉතුරුනැති.
 නිරාකරණ. න-දුරුකිරීම.
 නිරාකරණ. පු-ආසාද නැති, සැනසීමක් නැති.
 නිරාකරණ. නි-දුරු කිරීම, නිරාකූල.
 නිරාකරණ. න-බැහැර කිරීම, ඉවත්කිරීම.
 නිරාකරණ. ක්‍රි-(d. හු. කර, කරණෙ කිරීමෙහි
 නි+කර+නි) දුරුකරයි.
 නිරාකරණ. පු-ආකූල රහිත.
 නිරාකරණ. පු-ලෙඩ රහිත, දෙස් රහිත.

නිරාමය. පු-නිරෝගි, ආමර්ශිත.

නිරාමස. පු-ආමස රහිත.

නිරාමහ. පු-ආරමහ රහිත.

නිරාලමහ. පු-ආලමහ රහිත.

නිරාලය. පු-ආලය රහිත.

නිරාස. පු-ආසා රහිත, තෘෂ්ණා රහිත.

නිරාසය. පු-ආසය රහිත.

නිරාසව. පු-ආශ්‍රව රහිත.

නිරාමස. න-ආමස රහිත.

නිරාහාර. පු-ආහාර රහිත.

නිරිහ. ති-නොසෙල්වෙන, අකමිණි.

නිරිකින. න-ඉකින රහිත, දරනැති

නිරුපකිති. ක්‍රි-(d. භූ. රුධි, ආවරණ, වැසි මෙහි + ති) නිරුඛවෙයි.

නිරුපකිත. න-නිරුඛය, නොපෙනියාම.

නිරුතනම. පු-සමිඤ්ඤත්වහන්සේ.

නිරුතතර. පු-උතතම, ශ්‍රේෂ්ඨ.

නිරුතති. ඉ - නිරුතතිය, න්‍යාය, එනම් වෙදබහ ආස්ත්‍රය.

නිරුතතිපථ. න-නිරුකතිපථය.

නිරුදක. න-ජල රහිත.

නිරුඛ. න-අනාප්‍රාප්ත, විනාශයට ගිය.

නිරුකිති. ක්‍රි - (d. භූ. රුධි, ආවරණ, වැසි මෙහි + ති) නොපෙනියයි.

නිරුපකාර. පු - උපකාර රහිත, උපකාර නැති.

නිරුපලෙපන. න-අනුපලෙපනය.

නිරුපසාත. පු-උපසාත රහිත.

නිරුපද්ධි. පු-උපද්ධි රහිත, උපද්ධි නැති.

නිරුපධි. ඉ-උපධි රහිත.

නිරුපන. න-දැක්වීම, පෙන්වීම.

නිරුපම. ඉ-උපමා රහිත.

නිරුසාස. පු-උසාස රහිත.

නිරුසාසන. පු-විසාසී රහිත.

නිරෝග. පු-රෝග රහිත, නිරෝගී.

නිරෝජ. පු-ඔජා රහිත.

නිරෝධ. පු-නිවිණිය, විනාශය, ආවරණය.

නිරෝධික. පු-නිරෝධය ඇති, නිරුද්ධකරණ.

නිරෝධෙති. ක්‍රි-(d. භූ. රුධි, ආවරණ, වැසි මෙහි, ණ + ති) නිරුද්ධ කෙරෙයි.

නිරෝධසම්ම. න-වතුරායී සත්‍යයෙහි තුන් වන සත්‍යය.

නිලය. පු-ගෙය.

නිල්ලුර. පු-ඇතා.

නිලොප. පු-මහාවිලොපය, මහත්වූ කොල්ල කෑම.

නිලොත. පු-ලොහ රහිත,

නිලොප්ප. පු-ලොල් නොවූ

නිලීන. න-සැගවුණු, ආවරණයවුණු

නිලියති. ක්‍රි-(d. දී. ලී. සිලෙසනෙ, + ය + ති) සැඟවෙයි

නිලියන. න-සැඟවෙන, ආවරණයවන.

නිලය්. පු-ලය් රහිත.

නිවතන. පු-නැවතීම.

නිවතනනිය. පු-නැවැත්වියයුතු, වැලැක්විය යුතු.

නිවතති. ඉ-නිවෘතතිය, නැවැත්ම.

නිවසු. ති-හඳුනා ලද, වසන ලද. ✓

නිවසති. ක්‍රි-(d. භූ. වස, වසන, වැසීමෙහි + ති) වසයි.

නිවහ. පු-සමූහය.

නිවාත. ති-වාතරහිත, පීඩාරහිත, හිරිහැර නැති, නිව්වාතතිය.

නිවාතක. පු-ආවරණ සහිත තැන, අවසාන.

නිවාස. පු - මලපියන් පිණිස දෙන දානය, ආමිසය.

නිවාරණ. න-ආවරණය, වැලැක්ම.

නිවාරය. ති-නොවැලැක්විය හැකි.

නිවාරිත. ති-වලක්වන ලද.

නිවාරණි. ක්‍රි-(d. භූ. වර, වාරණ, වැලැක්වීමෙහි + ණ + ති) වලක්වයි.

(13981)

නිවාස. d. වු. නිවාසෙ, ඇදීමෙහි, නිවාසෙහි,
නිවාසයෙහි, අදිය.

නිවාස. පු-ආවාසය, වසනගෙය.

නිවාසන. න-යවහදනා පිළි, අදනා පිළි.

නිවාසිත. පු-වාසය කළ, විසු.

නිවාසී. පු-වාසය කරන්නා.

නිවාසෙහි. ක්‍රි-(d. හු. වස, නිවාසෙ, වැසීමෙහි,
නි + වස + ණෙ + හි) වාසය කරවයි.

නිවිස. ති-අනතගිත, ඇතුළත්.

නිවුත. ති-වටකළ, පරික්ෂෙප කළ.

නිවුතත. ති-පහළ කළ, හරණ ලද.

නිවුවාණ. න-නිබ්බාන, නිවන, වාණ රහිත.

නිවෙදක. පු-නිවේදකයා, දන්වන්නා.

නිවෙදෙහි. ක්‍රි-(d. හු. විද, ඤාණෙ, දැනුමෙහි
නි + විද + ණෙ + හි) දන්වයි.

නිවෙදන. න-දැන්වීම.

නිවෙස. පු-ඇතුළත්වීම.

නිවෙසන. න-ගෙය.

නිවෙසිත. පු-හිඳින ලද.

නිවෙසෙහි. ක්‍රි-(d. හු. වස, නිවාසෙ, වැසීමෙහි,
නි + වස + ණෙ + හි) වෙසෙයි.

නිව්‍යන්ස. පු-විවිකිව්‍යා රහිත, සැකනැති.

නිසාය. පු-පිහිට, උපකාරය.

නිසගත. පු-සාවතාව.

නිසජ්. ඉ-නිසද්‍යය, නිද්‍යාව.

නිසජ්න. න-හිඳීම, ඉඳීම.

නිසජ්නසාන. න-ඉඳිනානැන.

නිසමම. ක්‍රි. වි-ප්‍රවේශමසහිත, කල්පනා සහිත.

නිසා. ඉ-රාත්‍රිය.

නිසාකත. රාත්‍රිය, රාත්‍රි කාන්තාව.

නිසාකර. පු-අකියා.

නිසාද. පු-හසනින්ගේ එනම් සාරය, සොරා.

නිසාදික. ති-විවේක ගැනීමට සුදුසු, නිදා
ගැනීමට යොග්‍ය.

නිසාදි. පු-ඇලවී සිටින්නා.

නිසාන. න-පිහියා මුවහත් කිරීමට පාහිටි
කරණ උපකරණයක්.

නිසානාථ. පු-වන්ද්‍රයා.

නිසාමක. පු-අසන්නා, ඇහුම්කන් දෙන්නා.

නිසාමන. න-දැකීම, ඇසීම.

නිසාමෙහි. ක්‍රි-(d. වු. සාම, සන්නතෙ, ප්‍රිය
කිරීමෙහි + නි + සාමි + ණෙ + හි) ඇහුම්කන්
දෙයි, අසයි.

නිසාපති. පු-වන්ද්‍රයා.

නිසාසර. පු-නිශ්චාරයා.

නිසි. d. හු-වුබ්බතෙ, සිඹීමෙහි, නිසෙහි, සිඹියි.

නිසිත. ති-නිසුණු කළ, මුවහත් කළ.

නිසිපිනි. ඉ-රාත්‍රිය.

නිසිථ. පු-මධ්‍යම රාත්‍රිය.

නිසිනන. පු-හුන්, විසු.

නිසිනනක. පු-හිඳීම.

නිසිදන. න- හිඳීම, හඳනාවස්ත්‍රය.

නිසු. d. හු. සිඤ්ඤානෙ, ඉසීමෙහි, හෙසෙහි, ඉසී.

නිසුමහනි. ක්‍රි-(d. හු. සුමා, නිසාසු, නිසා
වෙහි, නි + සුමා + හි) අඤ්ඤි, ගසයි.

නිසුදන. න-මැරීම, වධය.

නිසෙධ. පු-ප්‍රතික්ෂෙපය, වැලැක්ම.

නිසෙධක. පු-ප්‍රතික්ෂෙපකයා, වලක්වන්නා.

නිසෙධෙහි. ක්‍රි-(d. දි. සුව, සොවෙය්‍ය, සුවි
බැවිහි + නි + සුව + ණෙ + හි) වලක්වයි.

නිසෙවනි. ක්‍රි (d. හු. සෙවු, සෙවනෙ, සේවන
යෙහි, නි + සෙවු + හි) සේවනය කරයි.

නිසෙවන. න-සේවනය, ආශ්‍රය.

නිසෙවිත. ති-ආශ්‍රය කළ, සේවනය කළ.

නිසාකත. න-පිටතයෑම, නික්මයෑම.

නිසාකතන. න-පලායෑම, ලිස්සායෑම.

නිසාගතිස. පු-හැරියයුතු, ඉවත දැමිය යුතු.

නිසාබෙහ. ති-පරාජිකාමි, නොඇලිනු.

නිසාජ්නි. ක්‍රි-(d. හු. සජ්, සජ්නෙ, දුරු
කිරීමෙහි, නි + සජ් + හි) දුරුකෙරෙයි.

නිසාජ්න. න-හැරීම, අතහැරීම.

නිසාථ. ති බේරුනු, නිදහස්වුණු, ආපසු ආ.

(14041)

නියාම. නි-අත්හල, දීප්.
 නියාතන. පු-සබ් නොවන.
 නියාතනතා. ඉ-නියාතනබව.
 නියාදා. පු-තුන්තීමභාවය, මවුන භාවය.
 නියාන. න-හබ.
 නියාදන. න-ගලාඵන, නොසිදි පැවතෙන.
 නියාය. නි-ගෙනුව, ආශ්‍රය, ආධාරය, ඇලීම.
 නියායනි. ක්‍රි-(d. හු. සි, සෙව්‍යය, සේවාවෙහි, නි + සි + නි) විශ්වාස කරයි.
 නියාංශය. පු-නිශ්චිත, එකානන.
 නියායදායක. පු-ආවායායා.
 නියාරණි. න-එනම්.
 නියාරණ. නි-නිස්ක්‍රමණය, ගමන.
 නියාය. අ-නියා.
 නියාර. පු-නිසරු, හරනැති.
 නියාරණ. න-පිටත යාම, එලවා දීම.
 නියාලාක. පු-විජනනායකය.

නියාම. පු-බන්ධ් පෙරු කැද.
 නියාත. පු-ආශ්‍රය කල, සේවනය කල.
 නියාතක. පු-ආශ්‍රය කලහ, සේවනය කල නැතැත්තා.
 නියාතී. පු-ශ්‍රියා නැත්තා.
 නියොණි. ඉ-නිණ, ඉණිමග.
 නියොස. පු-අවශෙෂ රහිත, සියලු.
 නියෙවන. න-සෙවනය, ආශ්‍රය.
 නියෙවිත. නි-ආශ්‍රය කල.
 නිහත. පු-නසනලද.
 නිතිත. පු-පිහිටුවන ලද, තබන ලද.
 නිතිතදණ්ඩ. පු-ඉවත තබන ලද දඩු ඇති.
 නිනින. පු-ලාමක, නිව.
 නිනිනක. පු-නිවයා, අධිමයා.
 නිනියනි. ක්‍රි-(d. හු. නා, වාගෙ, නැගිදීමෙහි, නි + හා + නි) පිරිහෙයි.
 නිහුහුඬකක. පු-හුං ශබ්දය විශ්වාස නො-කරන්නා.

නී

නී. අ-දුරු කිරීම, ආවරණය යන මෙහි.
 නී. d. හු-පාපුණෙන, පැමිණවීමෙහි, තෙති-නයනි, පමුණුවයි.
 නීස. පු-දුක, තද කෝපය.
 නීක. පු-මුව වර්ෂයක්.
 නීව. පු-නිවයා, නිතිනයා.
 නීව. නි-පුහුණු මග.
 නීව. අ-අල්පායීයෙහි.
 නීත. නි-ගෙනෙයන ලද.
 නීතය. නි-පමුණුවන ලද අයි ඇති.
 නීනි. ඉ-නීනිය.
 නීප. පු-කොළොම් ගස, මිදෙල්ල ගස.
 නීයනි. ක්‍රි-(d. හු. නී, නයෙ, පැමිණවීමෙහි + නි) පමුණුවයි.
 නීයාන. න-පවරාදීම, භාරදීම.
 නීයානන. න-නෙතියානන, තමා වෙත නැඹු දේ පවරා දීම, දානය, ත්‍යාගය.

නීයානික. න-නෙතියානික.
 නීයාණ. න-උතුම්.
 නීයාතුං. අ-පිටතයාමට.
 නීයාදිත. න-පාවාදෙන ලද.
 නීයාදෙති. ක්‍රි - (d. හු. නෙද, කුමාරායං, ගැරහීමෙහි + නෙ + නි) පාවාදෙයි.
 නීයාන. න-ගමන.
 නීයානික. පු-නෙතියානික.
 නීයාම. පු-නියාමය.
 නීයාස. පු-ලාචු, මැලියම්.
 නීපුජ්ජ. පු-දායකය.
 නීර. න-ජලය.
 නීරජ. නි-කෙලෙස්වලින් දුරුවූ.
 නීරව. නි-ශබ්ද නැති, නිශ්ශබ්ද.
 නීරස. නි-රස නැති, වේලුහු.
 නීරූප. නි-ලෙඛ නැති.

(14099)

නිරෝග. නි-රෝග නැති, සනිප ඇති.
 නිල. පු-කපු පැහැය, සොහොන, අළු.
 නිල. d. භූ. පැහැයෙහි, නිලති, නිල් පැහැ කරයි.
 නිලති. ක්‍රි - (d. භූ. නිල, වණේණ, පැහැයෙහි + ති) නිල් පැහැ කරයි.
 නිලගීව. පු-මොතරා, ඊඤ්ඤා.
 නිලජිත. පු-නිල්රත්වත් පැහැය.
 නිලවනරාජී. ඉ-නිල්වන රේඛාව.
 නිලලොභිත. න-ඊඤ්ඤා.
 නිලසස. පු-නිල්පැහැති සපියා පණ්ණවුල්ල, ඇහැවුල්ලා.
 නිලිකා. ඉ-කළුපෙපාලිකා, සෙවෙල්.
 නිලිනී. ඉ-බේරු.
 නිලුපල. න-නිලුපල්.
 නිසුහ. පු-ලාඩු, මුදුන්මල්කඩ, නාගදත්තකය. පරිස්කාරාදිය එල්වන කොක්ක.

නු අ-ප්‍රශ්න, සංසය යන මෙහි.
 නු. d. භූ-ද්‍රව්‍යය සතුතියෙහි, නොති, සතුති කරයි.
 නුජ. දමම.
 නුසුහති. ක්‍රි-(භූ. d. ද්‍රව්‍ය, නිව්ද්‍රව්‍යනෙ, කෙල ගැසීමෙහි + ති + ද්‍රව්‍ය + ති) කෙලගසයි,
 නුසුහණ. න-කෙලගැසීම,
 නුණණ(නන). ති-දමනලද.
 නුති. ඉ-සතුතිය.
 නුති. ඉ-දමනලද දෙය.

නොකබමම. න-නෛෂ්ක්‍රමය, අභිනිෂ්ක්‍රමණය, ප්‍රථමධ්‍යානය, නිවන, විදගීතාව, සියලු කුශල ධර්ම
 නොකබමමධාතු. ඉ-නෛෂ්ක්‍රමය පිළිබඳ කල්පනාව සියලුම කුශලධර්ම.
 නොකබ. න-රත්මසු සියයක්.

නිවරණ. න-ආවණණ කිරීම, පංචනිවරණ.
 නිවරණිය. පු-ආවරණ කටයුතු, වැලැක්විය යුතු.
 නිවාප. පු-මව්පියන් පිණිස දෙන දානය.
 නිවාර. පු-නුරුහැල්.
 නිහව. පු-බැහැර කළ, ඉවත්කළ.
 නිහරණ. න-දුරුකිරීම, බැහැරකිරීම.
 නිහරනි. ක්‍රි-(d. භූ. හර, හරණ, බැහැර කිරීමෙහි + ති + හර + ති) බැහැර කරයි.
 නිහාර. පු-පිණි, ආකාරය, සැවිය.
 නිහාරක. පු-බැහැර ගෙන යන්නා,
 නිහරණ. න-දුරුකිරීම, බැහැරකීම.
 නිහරිත. ති-බැහැරකළ, දුරුකළ.
 නිල. පු. න-කැදල්ල.
 නිලිජ. පු-පක්ෂියා, කුරුල්ලා.

නු

නුද. d. භූ-බෙප, පහකිරීමෙහි, නිදහි, පනුදහි, පහකරයි.
 නුද. න-කැපීම.
 නුදක. පු-අදුර දුරු කරන්නා,
 නුදති. ක්‍රි-d. භූ. නුද, පෙරණ, යැවීමෙහි, පලවා හරිය.
 නුති. ඉ-දළක් ගස. පිනුක්.
 නුතණ. ති-අළුත්දෙය, අළුත්.
 නුන. අ-නිශ්චය, අනුමානය, විභීකය, විකල්පය යන මෙහි.
 නුපුර. පු-නිරුවලා ගිහිරි.

නො

නොකබංජමිබොනද. න-ජමිබොනද නම් රත් වගීය.
 නොක. ති-අනෙක, නොයෙක්.
 නොකනික. පු-රවටන්නා, වංචාකරන්නා.
 නොකාසික. පු-අංගුතතර නිකායදි නිකාය ගතරෙහි තිපුණය. (14150)

නෙහම. පු-නියමිගමිතිවුයේ වෙලෙඳුමින් ජීවත් වන්නා.

නෙහාර. පු-පමුණුවන්නා.

නෙති. ක්‍රි-(d. භූ. නි, නයෙ, පැමිණවීමෙහි + ති) පමුණුවයි.

නෙතු. පු-තායකයා.

නෙතන. න-නෙත්‍රය, වස්ත්‍ර විශේෂයක්.

නෙතනතාරා. ඉ-ඇසේ ඉංගිරියාව.

නෙත්‍ර. න-නෙත්‍රය; ඇස.

නෙතනනන. පු-නෙත්‍රානනය.

නෙතනසල. න-කදුළු.

නෙතනමජ්ඣ. න-විගිතිය. (කළු ඉංරියාව)

නෙතනරොග. පු-නෙත්‍රරොගය.

නෙතනි. ඉ-භවතාමණාව.

නෙතනික. පු-දිය අලුවා. ගොවියා.

නෙතනිංස. පු-කඩුව, කකිස.

නෙද. d. භූ. කුච්ඡායං, ගැරහීමෙහි, නෙදනි, ගරහයි.

නෙදිය. පු-ගරහන්නා.

නෙදිඝ. ති-ගරහනලද,

නෙපකක. න-ප්‍රඥව. අභිනානාදිය සලකන ප්‍රඥව.

නෙපච්ඡ. න-වෙගය.

නෙපාතික. පු-වැටුණු තැනැත්තා.

නෙපුඤ්ඤ. න-නිපුතභාවය, දක්ෂබව.

නෙම. න-කොණ, කෙළවර, ඉම.

නෙමනනනික. පු-ආරාධනා ඉවසන්නා.

නෙමි. ඉ-නිමිවලල්ල.

නෙමිතනක. පු-නිමිති කියන්නා.

නෙමිතනික. පු-නිමිතිකියන්නා.

නෙය්‍ය. පු-පමුණුවන්නා.

නෙය්‍යඤ්ඤ. පු-පැමිණවිය යුතු අභිය.

නෙර. පු-නිදෙස්.

නෙරසික. පු-නිරයෙහි දුක්විදින සතා.

නෙරු. පු-මහමෙර, සුනෙර පඵතය.

නෙලතන. න-නිදෙස්බව,

නෙවසඤ්ඤ. ඉ-එනම් භවය.

නෙවසඤ්ඤ. නාසඤ්ඤ.

නෙවාපික. පු-ගොවියා.

නෙවාසික. පු - ආරාමයක නිත්‍ය වාසය කරන්නා, ආගන්තුක නොවන්නා.

නෙසජ්ජිකඛන. පු-නිද නොගැනීමෙන් පුරණ අංගය, තෙළෙස් බුතාඛනවලින් එකක්.

නෙසාද. පු-ව්‍යාධියා වැද්ද.

නෙසු. d. භූ. - ගමනෙ, යාමෙහි, නෙසනි, තෙසනි, යයි.

නො

නො. අ-ප්‍රතිශේධයෙහි නැත, යන තේරුමිහි,

නොවෙ. අ. ඉදින්, එසේනම්.

නොනිත. න-වෙචරා, නවනිත.

නාය. පු-යුක්ති සහගත ක්‍රියාව.

නායස. න-උකස.

නායසපණ. න-නමා කෙරෙහි තබන ලද වස්තුව ඇත්තාවූන්ට පාවාදීම.

ප

ප. අ-ආදික්‍රියා, අතිශය, ප්‍රභව, අවතීර්ණ, තැපනි, නියෝග, ඵෙඤ්ඤා, ප්‍රිති, දත, පුජා, අග්‍ර, ශාන්ති, දඬුන, තත්පර, ආලය, ප්‍රසංශා, ගමන, සුඛ, හිංසා, ප්‍රකාර, අන්තර්ගත, විශෝග, අවයව, දිසායෝග, ප්‍රාථමික, ස්විති යනාදියෙහි.

පංසු. න-පස්, බුලි, දුලිලි.

පංසුක. ති-දුලිලි.

පංසුකිත. න-පස් තැවරීම, දුලිලි ගැසීම.

පංසුකුල. න-පස් අතර දිරායාමට සුදුසු හිමියන් තැනිදේ, නිරාලයව දමා යන ලද්ද.

පංසුකුල විවර. න-එනම් සිවුර.

පංසුකුලිකඛන. න-හිමියන් නොමැතිව දිරා යන රෙදි කැබලි භොතා කරණ ලද සිවුරු දැරීම වූ අභිගය, තෙරස බුතාඛන බලනු.

(14202)

සංසුපිභාවක. පු-බුලි කසල ගොඩවල් ආදී
යෙහි හැසිරෙන කුඩා ප්‍රේත කොටසක්.

පකට්ඨ. පු-ප්‍රකාශ්, උත්කාශ්, ශ්‍රෙණ්, උසස්.

පකට්ඨක. ති-ප්‍රකාත.

පකට්ඨිත. පු-උණුකල, ගිනියම් කල.

පකත. ති-කල, සිදුකල.

පකතානිවත්ත. පු-ප්‍රස්තුතයාගේ අනිවෘත්තිය

පකති. ඉ-ආමති ආදීහු, සප්තරාජ්‍යභිත,
ස්වභාව, යොනිමාගී, සතරජස් තමස්
යන මොවුන්ගේ උභයාතිරෙක රහිත
අවස්ථාව, ප්‍රත්‍යයන් කෙරෙන් පලමුව සිටින
බාහු ආදී ප්‍රකාතිරූප.

පකතික. පු-ප්‍රකාතිය, පකති.

පකතිස්. පු-ප්‍රකාතියෙන් හටගත් ගුණය.

පකපපති. ත්‍රි-(පු + කප + ති) කැපවෙයි හු.

පකපපන. ත-කැපකිරීම, අයිතිකරදීම.

පකපපිත. ති-කැපකල, සකස්කල.

පකපෙපති. ත්‍රි (d. හු. කප, කපණේ, ප +
කප + ණේ + ති) කෙරෙයි, "සිහ සෙය්‍යං
කපෙති".

පකමපත. ත-කම්පාවීම, චලනයවීම.

පකමපිත. ති-කම්පාකල, චලනයකල.

පකරණ. න-ප්‍රකරණය, ග්‍රන්ථය, විශිෂ්ට
ත්‍රියාව.

පකරොති. ත්‍රි d. හු-කර, කරණේ, කිරි
මෙහි, (ප + කර + නොන) කෙරෙයි.

පකාර. පු - ප්‍රකාරය, ශාදාය්‍ය, ප්‍රභේධය
විධිය.

පකාරෙති. ත්‍රි - (d. හු. කර කරණේ, කිරි
මෙහි, ණේ + ති) (ප + කර + ණේ + ති) කර
වයි.

පකාස. පු-ප්‍රකාශය, ආලෝකය, ඵලිය.

පකාස. පු-ප්‍රකට වස්තු, පතලදෙය, ප්‍රසිඬ.

පකාසන. න-ප්‍රකාශ කිරීම, පතලකිරීම.

පකාසති. ත්‍රි. (ප + කාස + ති) ප්‍රකාසකරයි,
ප්‍රසිඬකරයි.

පකාසිත. ති-ප්‍රකාසකල, පතලකල.

පකිණිනක. න-ප්‍රකිණික, සංග්‍රහ වශයෙන්
දක්වන.

පකිණති. ත්‍රි - (d. හු. කි, දබ්බ විනිමයේ
විකිනීමෙහි, ප + කි + ති) විකුණයි.

පකිතනන. න-ප්‍රකිතීන්ය, ප්‍රකාස කිරීම.

පකිතති. ඉ-ප්‍රකාශය, ප්‍රසිඬිය.

පකිතතිත. ති-ප්‍රකාශකල, ප්‍රසිඬකල.

පකිතෙනති. ත්‍රි - (d. වු. තිතන, සංසද්දෙ ශබ්ද
කිරීමෙහි, ණේ + ති) ප්‍රකාශ කෙරෙයි.

පකිරති. ත්‍රි - (ප + කිර + ති) වැහිරෙයි,
විසිරෙයි.

පකිරිය. පු - ත්‍රි - විසුරුවා, විසිකර, පකිරිනා.

පකිරිස. න-කටු කරද.

පකුජකති. ත්‍රි - (d. හු. කුජක, කුජක, කිපීමෙහි,
(පි + කුජක + ති) කිපෙයි, කෝප කරයි.

පකුජකන. ත-කිපීම, කෝපවීම.

පකුජකිත. ති-කෝපකල, කෝපවතු.

පකුච්ච. ති-කිපුණු.

පකුච්චති. ත්‍රි. (d. හු - කුප, කෝපෙ, කිපි
මෙහි + ති) (ප + කුප + ති) කිපෙයි කෝප
කරයි.

පකුපන. න-කෝපය කිරීම, තරහවීම.

පකුබ්බති. ත්‍රි - (d. හු. කර, කරණේ, කිරි
මෙහි + ප + ඩ + පු + ව + බ්බ + ති) කෙරෙයි.

පකුබ්බන. ත-කිරීම, කටයුතු සම්පාදනය.

පකුජන. න නාදකිරීම.

පකොච්. ඉ-ප්‍රකෝචිය, කෝචිසියක්, ලක්‍ෂය.

පකොප. පු-ප්‍රකෝපය, මහත් කෝපය.

පකොපන. න-අධිකව කිපීම.

පකොපිත. පු මහත්ව කිපිතු.

පකක. d. හු. නිව ගතිය, හිත ගමනයෙහි,
පකකති, පහත්වෙයි.

පකකති. ත්‍රි - (d. හු. පකක, නිවගතිය, හිත
ගමනයෙහි + ති) පහත්ව යෙයි.

පකකච්චිත. පු-කකිච්චනලද, උනුකල.

පකකනන. ති-බැහැර ගිය, ඉවත්ව ගිය.

(14262)

සකකහනනි. ක්‍රි - (ප + කහන + නි) හඬයි, අඬයි.

සකක. පු. න-අල, විනාසෝනමුව වසතු. මුහුකල, පැහිවිව.

සකකමනි. ක්‍රි. (d. හු-කමු, පද විකේවපෙ, යැමෙහි + නි) (ප + කම + නි) යෙ.

සකකමන. න-ගමන යාම.

සකකමො. පු-උපක්‍රමය.

සකකව. න-බෙහෙත් පැලැවි වගියක්.

සක්කුල. නි-අවුල්වුනු.

සකෙකාසනි. ක්‍රි - (d. හු - කුස, ආචාරානෙ, කැදවීමෙහි + නි) (ප + කුස + නි) කැදවයි, අමතයි.

සකෙකාසන. න - කැදවීම, ආමන්ත්‍රණය කිරීම.

සකෙකාසින. නි-කැදවනලද, ආමන්ත්‍රණය කළ.

සකක. පු - (භුකල, කෘෂ්ණ, පක්‍ෂ, සඛ්‍යාන මාසාභිකාලය, සේනාව, සිව්කටයුත්ත, යහළු, පියාපත්, පිළාපර්ඝය, පැත්ත, කෙස කලාපය.

සකකක. පු-පක්‍ෂයට අයත්, පාක්‍ෂික.

සකකවෘ. පු-කකියවනලද, උණුකල, රත් කළ.

සකකහන. පු-බැහැරගිය, ඉවත්වගිය.

සකකඤ්ඤ. න-පැනීම, ඇදීම.

සකකඤ්ඤ. පු-පනිත්තා.

සකකඤ්ඤ. පු-පැනෙන්නා.

සකකඤ්ඤා. ඉ - රකතානිසාරය, අනිසාර රෝගය.

සකකඤ්ඤි. ක්‍රි. (d. හු - බදි, පකකඤ්ඤෙන, ඇදීමෙහි + නි) පනිසි.

සකකඤ්ඤි. ක්‍රි. [d. හු. බදි, පකකඤ්ඤෙන. ඇදීමෙහි + ණෙ + නි] ඇදීම-කරවයි.

සකකකින. න-හැරයාම, උසින් පැන යාම.

සකකපාස. පු-ගෘහාවයවයක්, පැරන් පෝරුව.

සකකබ්ලාල. පු-පියා, බලලා.

සකකර. න-ගැටිය, අද්දර.

සකකරණ. න-පස්කර ලණය, හැපීම, ගැටීම.

සකකලනි. ක්‍රි - (d. හු. වල, වලනෙ, සෙලවීමෙහි + නි) වැටෙයි.

සකකහන. නි-පක්‍ෂාකය, පක්‍ෂයක් නසන ලද පැත්තක් නැසුනු.

සකකාලෙහි. ක්‍රි - (d. හු. වල, වලනෙ, සැලීමෙහි + ණෙ + නි) වැටෙයි, සෙලවෙයි.

සකකි. පු පක්‍ෂ ඇත්තා, පියාපත් ඇත්තා.

සකකින. නි-පක්‍ෂයකට අයත්, පර්ඝයකට අයත්.

සකකිකහන. න-පක්‍ෂයක් පාසා දෙන බත.

සකකින. නි-දමනලද, බහාලන ලද.

සකකිජ. න-පක්‍ෂි බිජ, කුරුළු බිජු.

සකකිපනි. ක්‍රි - (d. හු. බිප, බිපනෙ, දැවීමෙහි + නි) (ප + බිප + නි) දමයි, යමක් තුලට ප්‍රවේශකරයි.

සකකිය. පු-පක්‍ෂයකට අයත්, පකකික.

සකකිසිහ. පු-පක්‍ෂි සිංහයා, ගුරුලා.

සකකෙප. පු-ප්‍රක්‍ෂෙපය, දැමීම, පැහිම.

සකකෙපන. න-පක්‍ෂෙපනය, දැමීම.

සකකෙපින. නි-ප්‍රක්‍ෂෙපින, දැමූ, දමනලද, බහන ලද.

සමුම. න-පක්‍ෂම, ඇසිපිය ලොම්, ඇස්පිහාටු.

සහබන. පු-ප්‍රගල්හ, බුහුරි, සුර.

සහල්හනා. ඉ-ප්‍රගල්හකිය, බුහුරිබව.

සහබිහි. පු-ප්‍රගල්හ ඇත්තා, බුහුරි ගති ඇත්තා.

සහාලන. දැඩි, තද, ප්‍රගල්හ.

සහාහනි. ක්‍රි - (d. හු. ගාහු, විලෝමනෙ, ගැනීමෙහි + නි) (ප + ගාහු + නි) ඇතුලත් වෙයි.

සහිබ. පු-අතිශයින් ගිජුටු.

සහුන. නි-ප්‍රගුණ, නිපුන, ඇදනැති, අහසාසය.

සහුණනා. ඉ-ප්‍රගුණභාවය, නිපුන බව.

සහුමිබ. පු-පදුර, මනරොද, බබවැටිය.

සහෙ. අ-පුළුන්ගෙයෙහි, පෙරවරු කාලයෙහි.

(14302)

පශෙව. අ-(පා+ඵව) පළමුකොටම, ප්‍රථම කොටම.

පශගණනානි. ක්‍රි-(ප+ගහ+ණනා+නි) ගනී, ග්‍රහණයකරයි

පශගණනාන. න-ගණී, ග්‍රහණය.

පශගණනිත. ති-ගන්තා ලද, ගත්.

පශලිත. ති-ගිලිනු, ගැලවුනු, ගැලවෙන ලද.

පශම. න-බෙහෙත් පැලැටි වර්ෂයක්.

පශගහ. පු-විශ්වය, බලාත්කාරයෙන් ගෙනා මනුෂ්‍යාදීහු.

පශගහණ. න-විශ්වකිරීම, ගැණීම.

පශගහිත. ති-ගන්තාලද, ග්‍රහණය කළ.

පශගහ. පු-විශ්වය, උත්සාහය.

පශගහික පු-විශ්ව කරන්නා, උත්සාහ කරන්නා.

පශසරණී. ක්‍රි-(ප+සර+නි) වැගිරෙයි, වැස්සෙයි.

පශසරණ. න-වැගිරීම, ජලාදිය වහනයීම.

පශසරිත. ති-වැගිරෙන ලද, කාන්දුවන ලද.

පසණ. පු-ආලිඤය, සර්වභයව.

පසාණ. පු-ආලිඤය, ගෙයිපිල, තරප්පුව.

පසක. පු-මඬ, කරදම.

පසක. න-අකුසලය.

පසකවිර. න-පත්‍රයෙන් කළ නලාව.

පසකජිනි. ඉ-පිසුම් විල.

පසෙකරුහ. න-පදමය, පිසුම.

පසග. පු-කොලවලින් තැනූ තලා වර්ෂයක්.

පසගු. පු-පිලා, පුරා.

පසගුල. පු-පිලා.

පව. d. භූ-පාකෙ, පිසීමෙහි, පවති, පිසයි.

පව. d. වු-විත්තාරෙ, පැතිරීමෙහි, පඬවති, පඬවයති, පපඬවති, විස්තර කරයි.

පව. d. භූ-ගමනෙ, ගමන්හි, පවති, යෙයි.

පවති. ක්‍රි-(d. භූ. පව, පාකෙ, පිසීමෙහි+නි) පිසයි.

පවාපවා. ඉ-වනුවැල්.

පවන. න-පිසීම, ඉසීම.

පවරති. ක්‍රි-(ප+වර+නි) කැසීමෙයි.

පවල. න-ප්‍රකට, පතල.

පවලනි. ක්‍රි-(d. භූ. වල, කමපනෙ, සැලීමෙහි, +ප+වල+නි) සැලෙයි.

පවලායනි. ක්‍රි-(d. භූ. වල, කමපනෙ, සැලීමෙහි+ප+වල+ය+නි) එල්ලෙයි, සැලෙයි.

පවලායන. න-නිඤ.

පවලාසිකා. ඉ-නිද්‍රාව, නිඤ.

පවලිත. ති-ප්‍රවලිත, සැලෙනලද.

පවා. ඉ-පිසීම.

පවාර. පු-පිරිවර, පිරිස, යකඩපවාර.

පවාරෙති. ක්‍රි-(d. භූ. වර, ගතිවරණෙ, හැසිරීමෙහි+ප+වර+ණ+නි) ගැවසෙයි.

පවාරෙති. ක්‍රි-(d. භූ. වල, කමපනෙ, සැලීමෙහි+ණෙ+නි) සැලෙයි.

පවිනානි. ක්‍රි-(d. වු. වි, වය, රැස්කිරීමෙහි+නි) (ප+වි+නානි) රැස්කෙරෙයි.

පවිසානි. ක්‍රි-(d. භූ. පව, පවනෙ, පිසීමෙහි+සානි) (පව+නෙ+ඉසා+නි) පිසන්නේය.

පවුර. ති-බොහෝ, අභික, වැඩි.

පව්ව. d. වු-යොගෙ, යෙදීමෙහි පව්වති, පව්වයති, පොළයි.

පව්වකෙකාසනි. ක්‍රි-(d. භූ-කුස, අකෙකාසෙ, ආත්‍රොශයෙහි+පති+ආ+කුස+නි) ආත්‍රොශකරයි. පෙරලා ආත්‍රොශකරයි.

පව්වකෙකාසන. න-පෙරලා බැනීම, බැත්ත හුව බැනීම.

පව්වකෙකාසිත. ති-පෙරලා බනින ලද.

පව්වකක. ති-ප්‍රත්‍යක්ෂ, පසක්, ඉන්ද්‍රිය හමුවීම, ප්‍රත්‍යක්ෂානාය.

පව්වකකාන. ති-ප්‍රතික්ෂෙප කළ, බැහැර කළ.

පව්වකකානි. ක්‍රි-(d. භූ. බ්‍යා, පකථනෙ, කිරීමෙහි+පති+ආ+බ්‍යානි) ප්‍රතික්ෂෙප කරයි.

පව්වකකාන. න-ප්‍රතික්ෂෙපකිරීම, ඉවත්කිරීම.

පව්වක්ක. පු-අභිනව, අලුත්.

(14855)

පව්ව. පු-ඉදිරියට යන්නා, පෙරවුම යන්නා.
පව්වගල. පු-උතුර.

පව්වබහ. ත-(පති + අභි) අවයව, ශරීරාවයව.

පව්වඤ්ඤා. න-අභ්‍යන්තර, ඇදීම.

පව්වනි. ක්‍රි-(d. හු. පව, පාකෙ, පිසීමෙහි + පව + නි) පිසයි.

පව්වනන. න - තමා පිළිබඳ, තමාට අයත්, තමා අභිපති කොට ඇති.

පව්වසාරණ. ත-පසතුරුණු, ඇතිරිලි.

පව්වසුභ. ති-ප්‍රයෝජනයට ප්‍රතිවිරුද්ධ.

පව්වන. න-පිසීම, පාසීම.

පව්වනභාසනි. ක්‍රි-(d. හු. භාස, භාසනනෙ, කීමෙහි + පති + අනු + භාස + නි) අනුව කියයි, කියන ලද්ද අනුව කියයි.

පව්වනභාසන. ත-කී දෙය අනුව කීම, කියන ලද්දට අනුව කීම.

පව්වනභාසිත. ති-අනුව කියන ලද.

පව්වනික. ති-සතුරු, විරුද්ධ, සතුරා.

පව්වනිය. පු-පාසිය යුතු.

පව්වනුභූත. ති-අනුභව කළ, ප්‍රයෝජනගත්, වැළඳ.

පව්වනුභූත. ක්‍රි - (පති + අනු + භූ + ධ + නි) අනුභව කෙරෙයි.

පව්වනන. පු-ප්‍රත්‍යක්‍ෂය, පසල්දකවීම.

පව්වඤ්ඤා. පු - ප්‍රත්‍යක්‍ෂය, පිටිසර පළාත, පසල්දකවීම.

පව්වනිඤ්ඤා. ත-අවබෝධ, දැනීම.

පව්වය. පු-ශ්‍රද්ධාව, සිවුපසය, හේතුව, ආධාරය කාරණය; ව්‍යාකරණයෙහි දක්වන ලද ප්‍රත්‍යවන අක්‍ෂරය.

පව්වයනා. ඉ-ප්‍රත්‍යබව.

පව්වසික. ති-ඇදහිය යුතු, විශ්වාස කටයුතු.

පව්වරි. ඉ-පසුර, පසුර, අතුල

පව්වරියවකකථා. ඉ-පසුරෙහි සිට කළ අතීත කථාව.

පව්වලදාංසු. ක්‍රි-(d. හු. ලහ, ලාහෙ, ලාබ්-මෙහි + පති + ලහ + උංසු) ලැබූහ.

පව්වලද්ධං. අ-ලාබය.

පව්වපිදං. ක්‍රි-(d. හු. විද, සැණෙ, දැනීමෙහි + පති + විද + උං) දත්ත, දැනගත්තේය.

පව්වවෙකකත. ත - ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කිරීම, මෙතෙහි කරීම.

පව්වවෙකකනායුත. ත - ප්‍රතිවේක්‍ෂාකරන සැණය.

පව්වවෙකකනාය. ඉ-ප්‍රතිවේක්‍ෂාකිරීම බව.

පව්වවෙකකනි. ක්‍රි - (d. දී. විකක, හිංසායං, හිංසාවෙහි + පති + විකක + නි) ප්‍රතිවේක්‍ෂා කෙරෙයි.

පව්වවෙකකනා. ඉ-ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂාව.

පව්වයොසි. ක්‍රි-(d. වු. සු. සවනෙ, ඇසීමෙහි + පති + ආ + සු + ඉ) පිළිවදන් ඇස්සුයේය.

පව්වසාධි. පු-බලාපොරොත්තු වන්නා.

පව්වසාධන. ති-අස්කළ, වෙනස්කළ.

පව්වසොපිත. ති - (පති + ආ + සොපිත) අපුල්ලා මදින ලද.

පව්වසව්නි. ක්‍රි - (d. හු. ගමු ගතියං, යෑමෙහි + පති + ආ + ගම් + නි) පසුව එයි.

පව්වසත. ති-පසුව ආ, කැටුව ආ.

පව්වසමන. ත - ඉදිරියට යාම, අභිමුඛයට යාම.

පව්වසාත. ති-තසන ලද, මරන ලද

පව්වසාතනි. ති-මරණ ලද, නසන ලද.

පව්වවිකකනි. ක්‍රි - (d. හු. විකක, වාචායං, කීමෙහි + පති + ආ + විකක + නි) කියයි.

පව්වපානි. ඉ-උත්පත්තිය, හටගැනීම.

පව්වපායනි. ක්‍රි-(d. ති. ජි. ජාතියං, ඉපදීමෙහි + පති + ආ + ජායනි) උපදී, හටගනී.

පව්වපදස. පු-පුරුදු කිරීම.

පව්වසාසනි. ක්‍රි - (d. හු. භාස, භාසනෙ, කීමෙහි + පති + ආ + භාස + නි) කියයි.

පව්වසාසන. න-කීම, පසුවකීම.

පව්වසාසිත. ති-අනුව කියන ලද, කියනලද.

පව්වසිතන. පු-පසම්තුරා, හතුරා.

පව්වරෝගී. ක්‍රි-(d. හු. රු. හිංසායං, හිංසාවෙහි + පති + ආ + රු + නි) ව්‍යාසාදයකට නගී, දෙමාදිය ආරෝපනය කරයි.

(14405)

සම්මානෝගති. ඉ-නැගියුත්ත, ඉතිමග.

සම්මාසනි. ක්‍රි-(d. භූ. ආස, පඤ්ඤායං, ප්‍රාචීනා වෙති + පති + ආස + ති) ප්‍රාචීනා කරයි.

සම්මාසනන. පු-සමිප, කිවිටු, ලග.

සම්මාසා. ඉ-ආසාව, කැමැත්ත, අධ්‍යායය.

සම්මාසාරනි. ක්‍රි-(d. භූ. සර, ගතියං, යෑමෙහි + පති + ආ + සර + ති) පස්සට යවයි, ආපසු යවයි.

සම්මාසිංසන. න-ප්‍රාචීනාව, පැතීම.

සම්මාසිංසනි. ක්‍රි-(d. භූ. සිස, ඉච්ඡායං, කැමැතිවීමෙහි + පති + ආ + සිස + ති) පතයි, ප්‍රාචීනා කරයි.

සම්මාහන. ති-තසන ලද, විනාශ කළ.

සම්මාහරණ. න-ආපසු ගෙනයාම, නැවත ගෙනයාම.

සම්මාහරනි. ක්‍රි-(d. භූ. හර, හරණේ, ගෙණ යෑමෙහි + පති + ආ + හර + ති) ආපසු ගෙන යයි.

සම්මුක්කබ්බිනි. ක්‍රි-(d. භූ. කබ්බ, කබ්බනෙ, ඇදීමෙහි + පති + උ + කබ්බ + ති) පස්සට ඇදී, ආපසු ඉහළට ඇදී.

සම්මුක්කබ්බින. න - ඉහළට ඇදීම, ආපසු ඉහළට ඇදීම.

සම්මුගච්ඡනි. ක්‍රි-(d. භූ. ගමු, ගතියං, යෑමෙහි + පති + උ + ගමු + ච්ඡ + ති) ඉදිරියට යෙයි, අභිමුඛව යෙයි.

සම්මුගගනි. ති - උත්තරවත ලද, නැගුණු, පහලවත ලද.

සම්මුගගමන. න - ඉදිරියට යාම, අභිමුඛයට යාම.

සම්මුසානි. ක්‍රි-(d. භූ. සා, ගතිවුත්තියං, යෑමෙහි + පති + සා + ති) එළඹ සිටියි, පැමිණ සිටී.

සම්මුසාන. න - එළඹ සිටීම, උපසාදානයට පැමිණීම.

සම්මුසින. ති-එළඹ සිටින ලද, උපසාදාන කළ.

සම්මුතතරනි. ක්‍රි-(d. භූ. තර, තරණේ, එතෙර වීමෙහි + පති + තර + ති) එතෙර වෙයි, එහෙබ් වෙයි.

සම්මුතතරන. න - එතර වීම, එහෙබ් වීම, පරතිරභව යාම.

සම්මුද්‍රවතනනි. ක්‍රි-(d. භූ. වතන, වතනනෙ, පැවතීමෙහි + පති + වතනනි) ප්‍රත්‍යද්‍රවරණ කරයි.

සම්මුද්‍රවතනන. න-උභව ඒම, උද්වතීනය.

සම්මුද්‍රහරනි. ක්‍රි-(d. භූ. හර, හරණේ, ගෙණ යෑමෙහි + පති + උද්හරනි) ප්‍රත්‍යද්‍රවරණ කරයි.

සම්මුද්‍රහරණ. න-උද්හරණයකට අනුව උද්-හරණ කීම, සාධක දැක්වීම.

සම්මුඛාර. පු-(පති + උඛාර) ඉතිලීම, ඉදිරීම.

සම්මුඛාරන. න-ඉදිරීම.

සම්මුපඝහනි. ක්‍රි-(d. භූ. ඨා, ගතිවුත්තියං, යෑමෙහි + පති + උප + ඨා + ති) උපසාදාන කෙරෙයි.

සම්මුපඝාන. න - උපසාදාන කිරීම, ලඟට පැමිණීම.

සම්මුපඝාපෙනි. ක්‍රි-(d. භූ. ඨා, ගතියං, යෑමෙහි + පති + උපඝා + ඤෙති) එළඹ සිටී.

සම්මුපදිසානි. ක්‍රි-(d. භූ. දිස, පෙක්කණේ, දැකීමෙහි, පති + උප + දිස + ති) දක්වයි. උද්හරණ කරයි.

සම්මුපලක්ඛන. න - ගරු සරු ඇති බව, ගෞරවය ඇති බව.

සම්මුපෙති. ක්‍රි-(d. වු. උප, පඤ්ඤා, පැමිණීමෙහි + ඤෙ + ති) පැමිණෙයි.

සම්මුපපනන. න-වතීමානය, පවත්නා කාලය.

සම්මුයුගානි. ක්‍රි-(d. භූ. යා, ගතියං, යෑමෙහි + පති + උ + යා + ති) ඉදිරියට යෙයි.

සම්මුස. පු-ප්‍රත්‍යුමය, අඵයම, ඉතා උදය කාලය.

සම්මුහ. පු-විස්ණය.

සම්මෙක. න-වෙන වෙනම.

සම්මෙකමුඛ. පු-පස්සෙබුදු රජ.

සම්මෙකමුති. පු-පස්සෙබුදු රජ.

සම්මෙති. ක්‍රි-(d. භූ. එ, ආගතියං, ඊමෙහි පති + එ + ඤෙ + ති) එයි, ආපසු එයි.

සම්මොර. න-ලය, හදවත, පතුල.

(14446)

පව්වාරොහනි. ක්‍රි. (d. භූ. රුහ, ගතියං, ගමන්ති, පති + ආ + රුහ + නි) ආරුහිවෙයි. පහලට බසියි.

පව්වාරොහන. න-තැගීම, ආරොහනය.

පව්වාරසකකන. න-(පති + අව + සකකන) පසු බැසීම.

පව්වාරසකකනි. ක්‍රි - (d. භූ. සත්ත, ගතියං ගමන්ති, පති + අව + සකකනි) පසුබසියි.

පව්ජනො. අ-පස්සෙත්, පසුභාගයෙන්.

පව්ජනා. පු-ප්‍රතිව්ජනා, සැඟවීම, වැසීම.

පව්ජා. අ-පසුව, නැවත, පශ්චිම දිශාව.

පව්ජාතාප. පු-පසුතැවිලි, අනුසොවනය.

පව්ජානුතපනි. ක්‍රි - (d. භූ. තප්ප, තිත්තිය. තාප්තියෙති පව්ජා + අනු + තපනති) පසු තැවිලිවෙයි පශ්චාත්තාපවෙයි.

පව්ජානුතාප. පු-පසුතැවිලි, පශ්චාත්තාපය.

පව්ජානුතපන. න-පසු තැවිලිවීම.

පව්ජාබ්‍රාහ්ම. පු - ලුහුබැඳීම, අනුව යන ලද, නැවත ගල්වර.

පව්ජාබ්‍රාහ්ම. න-අත්පිටිපසට ගැනීම, පිටිකර.

පව්ජාහත්ත. න-පසුබත, පසුබත් කාලය, අවරකාලය.

පව්ජාහාව. පු-පසුව, පසුවීම, පශ්චාත්තාපය.

පව්ජායා. ඉ-සෙවනැල්ල ඇති කොටස.

පව්ජි. ඉ-පැස, පෙට්ටිය

පව්ජිම. පු - අනතිමයා, අනතයෙහි පිහිටි තැනැත්තා, පසුවූ දෙය.

පව්ජිමක. පු-පව්ජිමයා, අනතිමයා.

පව්ජිමකතනික. පු - පශ්චිමකාර්තික, උදුවප් මස.

පව්ජිජ්ජනි. ක්‍රි - (d. රු. හිදි, විධාකරණේ, දෙපලු කිරීමෙහි, ප + ඡදි + නි) සිදිසි, කපයි

පව්ජිජ්ජන. න-සිදීම, වෙන්වීම.

පව්ජිජ්ජන. නි-සිදිතලද, කඩනලද.

පව්ජිජ්ජන. න-සිදීම, කැඩීම.

පජ්ජ. පු-මාගීය, මාවත පාර.

පජ්ජ. න-පද්‍ය, ශ්‍රේෂ්ඨ, කවි.

පජ්ජනි. ක්‍රි-(d. දි. පද; ගතියං, යාමෙහි. පද + ජා + න) යෙයි.

පජ්ජරත. පු - එනම් යක්ෂරෝගය, ශරීරය දිරායන රෝගය.

පජ්ජලන. න-බබලන, දිලිසෙන.

පජ්ජලනි. ක්‍රි-(d. භූ. ජල, දිත්තියං දීප්තියෙති ප + ජල + නි) දිලිසෙයි, බබලයි.

පජ්ජලිත. නි-බබලන ලද, දිලිසෙන ලද.

පජ්ජාලිත. නි-දල්වන ලද, ගිනි අවුලන ලද.

පජ්ජුනන. පු-මෙසය, වලාකුල.

පජ්ජාන. පු-ප්‍රදීපය, පහණ, පාණ.

පජ්ඣායනි. ක්‍රි - (d. භූ. ඤා, වින්තායං, සිති-මෙහි, ප + ජ්ඣායනි) ක්‍රියාන කරයි, සිතයි.

පජ්ඣායන. න-සිතීම, ක්‍රියාන වැඩීම.

පම. නි-පස, පහ.

පමක. නි-පසකිත්සුත්, පසක් ඇති, පවකසි පාතය.

පඤ්චකාම. පු - රූපශබ්දදි පඤ්චවිධ කාමය, රූපාදි පඤ්චාලමභයෙහි පවත්නා ආසාව.

පඤ්චකමභංග. අ-පස්වරක්.

පඤ්චඤාණ. පු-පඤ්චවිධ ඤාණයක් ඇත්තා. සච්ඡෙයත් වහන්සේ.

පඤ්චතප. පු-එනම් තප වරණය, මධ්‍යාහ්න කාලයෙහි සතර පැත්තෙන් ගිනිගොඩවල් සතරක් කොට ගෙන ඒ මැදට වී ගිනි ගොඩවල් සතරින් හා අවිචේත් කෙලෙසුත් නැවීම.

පඤ්චධා. අ-පස් පරිද්දෙකින්, පස් ආකාරය කින්.

පඤ්චන. පු-පස්වැනියා, පහ සම්පූර්ණකරන්නා.

පඤ්චදසි. ඉ-පසලොස පුරවත්තී, පසලොස් වක් තිසිය.

පඤ්චනිවකුල. න-පහත්කුල පස

පඤ්චනෙතන. පු-පඤ්චප්‍රකාර ඇත් ඇත්තා, පසැත්, බුදුරජ.

පඤ්චම. පු-පස්වැනි, පස්වන, එනම් ස්වරය.

පඤ්චමක. පු-පස්වැනිය, පහ පුරවත්තා.

පසුවිමසාපරිවර්තය. පු - ධන, පුත්‍ර, දරා, රාජ්‍ය, ශරීරඛණ, යන, මහත් පරිත්‍යාග පස.

පසුවිමාර. පු - කිලෙස, බකු, අභිසංකාර, දෙවපුත්‍රතමවු, යන පස්දෙන, පස්මරු.

පසුවිමි. පු - පසුවපුකාර, පස් පරිදි,

පසුවිමිබිජ. න - මුලබිජ, බකුබිජ, අග්‍රබිජ, ඵලබිජ, බිජ බිජ, යන පස.

පසුවිමසාකාරය. පු - පසුවසකකියෙන් යුත් භවය, කාමරූප භවයන්ගෙන් එක් කොටසක්.

පසුවිසර. පු - සාරපසක් ඇත්තා, අතංගයා.

පසුවිසාරි. පු - අතුපසක් ඇති, අත.

පසුවිසො. අ - පසක් බැගින්, පස්පරිද්දෙකින්.

පසුවිසා. පු - සිංහයා.

පසුවිසිම. පු - සිංහපසක් ඇති දෙවියා, දෙව ගනුපියෙක්, පංසිලදෙවියා.

පසුවිසිල. න - ප්‍රාණසාතාදි පස්පවින් වෙන්වී රකින සිලය, පත්සිල.

පසුවිල. පු - එනම් ජනපදය, පසුවිල රාජ්‍යය.

පසුවිලිගුල. න - එරඹුගස.

පසුවිලිගු. ඉ - අභිඥපස, ඉභිවිධ, දිබ්බසොන, පරවිත්තවිජ්ඣාන, පුබ්බනිවාසානුස්සති, දිබ්බවක්‍රම යන පස.

පසුවිලිකා. ඉ - පෙනහැල්ල.

පසුවිජ්ඣය. ඉ - සතිජ්ඣාදි පස, වක්‍රජ්ඣාදි පස.

පසුවිපාදනකකු. පු - උපාදනුසකකු පංචකය, කෙලෙස් සහිත රූපාදි සකකු පස.

පසුවිපාරමහාගීය සංශෝජන. න - ඔරසයි කියනලද කාමධාතුව භජනය කරණ බකුන පස, විවිකිවණ, ආදි පස.

පසුප්. න - ගොඩ, සමුහය.

පසුප්පර. පු - හස්තියා, ඇතා, කුඩුව.

පසුප්ලි. ඉ - නමස්කාරය, වැදීම.

පසුප්ලික. පු - නමස්කාර කරන්නා.

පසුප්ප. ති - කෙලින්, නියම ලෙස.

පසුප්ප. පු - ප්‍රාඥයා, පණ්ඩිතයා.

පසුප්පන. ති - පනවනලද, ව්‍යවස්ථාපිත.

පසුප්පන. ඉ - ප්‍රඥප්තිය, ව්‍යවහාරය, පැණ වීම, ප්‍රකාශය, අසන්නවුන්ගේ සිත් නොයෙක් ආකාරයෙන් විසිතුරු කොට සොම්නය ඉපදවීමෙන් තියුණුකොට දෙසීම.

පසුප්පනපි. පු - ප්‍රඥප්ති මාගීය, පැණවීම මග.

පසුප්පනනු. පු - ප්‍රඥා ඇත්තා, නුවණ ඇත්තා.

පසුප්ප. ඉ - ප්‍රඥව, පැණ, නුවණ.

පසුප්පණ. න - ප්‍රඥව, විත්තය, බුඬිය.

පසුප්පන. ති - ප්‍රසිඬ, පණවන ලද.

පසුප්පසක. පු - පනවන්නා.

පසුප්පසණ. න - පැනවීම, ප්‍රඥප්තිය.

පසුප්පසෙද. පු - ප්‍රඥපසෙදය.

පසුප්පසිත. ති - පණවන ලද.

පසුප්පසෙති. ත්‍රි - (d. හු සු. අවබෝධනෙ, අවබෝධ කිරීමෙහි, ප + සු + ණපෙ + ති) පණවයි, සමමත කරයි.

පසුප්පසති. ත්‍රි - (d. හු සු. අවබෝධනෙ, අවබෝධකිරීමෙහි, (ප + සු + ය + ති) පෙණෙයි. පණවයි.

පසුප්පවිමුතනි. ඉ - ප්‍රඥවිමුතනිය, ප්‍රඥවකරණ කොට ගෙන මිදීම.

පසුප්ප්ප්ඥය. න - ප්‍රඥෙවජ්ඣයය.

පසුප්. ති - ප්‍රශ්නය, පැණ.

පසුප්. d. හු - පසුප්, විවාරීමෙහි, පසුප්තිය. විවාරයි.

පසුප්. d. හු - කාමෙ. කාමෙන්තෙහි, පසුප්තිය. කාමතිවෙයි.

පසුප්පණණි. ඉ - අස්වැන්න.

පම. d. වු - කපනෙ. කීමෙහි, පාවෙති; පාවයති, කියයි.

පම. d. හු - ගමනෙ. යාමෙහි, පටති, යෙයි.

පම. d. වු. ගනේ. ග්‍රන්ථයෙහි, පටෙති. පටයති. හදාරයි, ග්‍රන්ථය කරයි.

පම. න - වස්ත්‍රය, ඇඳුම, රෙද්ද.

පමගි. පු - ප්‍රතිගින්න, ලැවිගින්නක් ඇතිවී දු ගෙනයන කල ඊට විරාධ පැත්තේ සිට, ඒ දිසාවට දුගෙන යාමට ගිනිදීම.

පමඛණ. පු - පලහැටියා.

පටල. න-සමුහය, වලාපටල, අක්ෂිපටලාදිය.

පටලිකා. ඉ-සණවූ මල් ඇති එළලොම් මුව ඇතිරිය.

පටහ. පු-උඩැක්කියයි ප්‍රසිද්ධ තුය්ඞි විශේෂය.

පටාක. න-පතාකාව, ධවජ විශේෂයක්.

පටි. අ-විරාඳු, පිටිපස, පමණ, සදහා.

පටික. න-එළලොම් මුවා සුදු ඇතිරිය.

පටිකබඩනි. ක්‍රි - (d. භූ. කඩ, ඉවණසු, කැමැත්තෙහි, පති + කඩ + නි) කැමැති වෙයි, ආශාවෙයි.

පටිකථා. ඉ-ප්‍රතිකථාව, උත්තර කථාව.

පටිකණ්ට. පු-වෛරයට ප්‍රතිවෛර කිරීම.

පටිකත. ති-ප්‍රතිකත, විරාඳව කළ.

පටිකති. ඉ-ප්‍රතිමාරූපය.

පටිකමම. න-ප්‍රතිකමය, පිළියම.

පටිකර. පු-ප්‍රතිකාරය.

පටිකරණ. න-කරණලද්දක් වෙනුවට තමා විසින්ද එසේ කටයුතු කිරිය.

පටිකරොති. ක්‍රි - (d. භූ. කර, කරණ, කිරි-මෙහි, පටි + කර + ම + නි) ප්‍රතික්‍රියා කරයි. පටිකරණය කරයි.

පටිකසාන. න-ඇදීම, ආපසු ඇදීම.

පටිකසානි. ක්‍රි-(d. භූ. කසා, ගතියං ඇදීමෙහි පටි + කස + නි) ආපසු අදි, අදි.

පටිකා. ඉ-සුදු එළලොම් ඇතිරිය.

පටිකාර. පු-ප්‍රතිකාරය.

පටිකිට්ඨ. පු-පිළිකුළු.

පටිකාඨක. ති-හරිභැස්සිම් සහිත, නිදොස් කිරිම් සහිත.

පටිකිබ්බිස. න-ප්‍රතික්‍රියා වශයෙන් වැරදිකිරීම.

පටිකිරනි. ක්‍රි-(d. භූ. කිර, විකිරණ, විසුරුවීමෙහි, පටි + කිර + නි) විසුරුවයි, වහරුවයි.

පටිකිලිට්ඨ. ති-පිළිකුල්.

පටිකුප්පකි. ක්‍රි - (d. දි. කුඩ, කොපෙ, කිපි-මෙහි + නි) වසයි, මුව යටිකර තබයි.

පටිකුප්පණ. න-වැසීම, මුවයටිකර තැබීම.

පටිකුප්පිත. ති-වසනලද, යටිමුවකර තබන ලද.

පටිකුප්පකි. ක්‍රි-(d. දි. කුඩ, කොපෙ, කිපිමෙහි පටි + කුඩ + නි) කිපෙයි, කෝපකරයි.

පටිකුප්පන. න-කිපීම.

පටිකුටනි. ක්‍රි-(d. දි. කුට, ආදනෙ, ගැනීමෙහි + නි) නැමෙයි, හැරෙයි.

පටිකුඵ. ති-පතික්කුල, පිළිකුළු.

පටිකුණ්ඩිත. ති-වටකළ, වැසූ.

පටිකුතතක. පු-කුරුළු වර්ගයක්.

පටිකුබ්බර. පු-වියගහ, බෝරැලිය.

පටික්කුලාතා. ඉ-පිළිකුල් බව.

පටි කුට. පු-ප්‍රතික්‍රියා වශයෙන් රැවටීම.

පටිකුලතා. ඉ-පිළිකුල් බව.

පටිකෙලනා. ඉ-ප්‍රතිවිරාඳු ක්‍රියා කිරීම.

පටිකොට්ටනි. ක්‍රි - (d. භූ. කුට, ආදනෙ, ගැනීමෙහි + කේ + නි = පටි + කුට + නි) නමයි, වලක්වයි.

පටිකකනන. පු-බැහැර ගිය.

පටිකකනනක. පු-බැහැරගිය තැනැත්තා.

පටිකකම. පු-ආපසු යාම, පස්සට යාම.

පටිකකමනි. ක්‍රි-(d. භූ. කමු පදවිකෙට්පෙ, යාමෙහි + නි = පටි + කමු + නි) පස්සට යෙයි, ආපසු යෙයි.

පටිකකමන. න-පස්සට යාම, ආපසු යාම. ආසනශාලාව.

පටික්කුල. න-පිළිකුළු, ප්‍රතිකුලය.

පටික්කුලමනසිකාර. පු-පිළිකුල් වශයෙන් මෙනෙහි කිරීම.

පටිකෙකාසනි. ක්‍රි-(d. භූ. කුස, අකෙකාසෙ, ආත්‍රොම කිරීමෙහි = පටි + කුස + ම + නි) ආත්‍රොමකරයි, නිශාකරයි.

පටිකෙකාසන. න-නිශාකිරීම, ආත්‍රොමකිරීම.

පටිකෙකාසිත. ති-පෙරලා ආත්‍රොමකළ.

පටිකබමාපෙනි. ක්‍රි - (d. භූ. බමු-බන්ධය, ක්ෂාන්ධයෙහි, + ණපෙ + නි) ක්ෂමාකරවයි.

පටිකතිතත. ති-ප්‍රතික්ෂෙපකළ, එපාකළ.

පටිකතිපන. න-ප්‍රතික්ෂෙප කිරීම.

පටිකතිපනි. ක්‍රි-(d. භූ. බිප, බෙපනෙ, ක්ෂෙපන යෙහි, පටි + බිප + නි) ප්‍රතික්ෂෙප කරයි.

(14697)

පටිගහනා. පු-ප්‍රතිග්‍රහණය, පිළිගැන්ම, පිළිගන්නා බඳුන, පසික්කම.

පටිගහනන. න-ප්‍රතිග්‍රහනය කිරීම, පිළිගැනීම.

පටිගහනනක. පු-ප්‍රතිග්‍රාහකයා, පිළිගන්නා තැනැත්තා.

පටිගහනිත. ති-ප්‍රතිග්‍රහණයකළ, පිළිගත්.

පටිගහණනානි. ක්‍රි-(d. භූ. ගහ, උපාදානෙ, ගැනීමෙහි, පටි+ගහ+ණන+නි) පිළිගනී, ප්‍රතිග්‍රහණය කරයි.

පටිගහණනිය. අ-පිළිගෙන, ප්‍රතිග්‍රහණය කොට.

පටිගහහක. පු-පිළිගන්නා අය, ප්‍රතිග්‍රාහකයෝ.

පටිගවම. අ-ප්‍රථමකොට, පළමුකොට.

පටිගායනි. ක්‍රි-(d. භූ. ගෙ, සඳො, ශබ්දකිරීමෙහි+නි) ප්‍රතිගායනා කරයි, නැවත ගායනා කරයි.

පටිගිජක. ති-ගිජවීම, ලොල්වූ, ලොල්වීම.

පටිගුහනි. ක්‍රි-(d. භූ. ගුහු, සංවරණෙ, සංවරණයෙහි+නි =පටි+ගුහ+නි) වසයි, ඡායනයකරයි.

පටිගුහන. න-ප්‍රතිගුහණය, වැසීම.

පටිස. පු. න-ප්‍රතිසය, ක්‍රොධය, වෛෂය, හිංසනය.

පටිසාන. ති-නැසීම, මැරීම, විනාශ කිරීම.

පටිසසාස. පු-ප්‍රතිරාවය, ප්‍රතිසෞභය, පිළිඳව.

පටිවම. අ-පිණිස, සඳහා.

පටිවරනි. ක්‍රි-(d. භූ. වර, වරණෙ, හැසිරීමෙහි+නි) හැසිරෙයි.

පටිවමසමුපපනන. ති-ප්‍රත්‍යයෙන් නිපත්.

පටිවමසමුපපාද. පු-ප්‍රතිත්‍යසමුපපාදය.

පටිවරණ. න ප්‍රතිවරණය, නැවත, නැවත හැසිරීම.

පටිවාර. න-යාම, ගමනාගමනය, ආශ්‍රය.

පටිවොදන. න-පෙරලා වොදනා කිරීම.

පටිවොදෙනි. ක්‍රි-(d. වු. ඉද, සංවොදනෙ, වොදනා කිරීමෙහි+නි) පෙරලා වොදනා කරයි. ප්‍රතිවොදනා කරයි.

පටිවජක. පු - ප්‍රතිග්‍රාහකයා, පිළිගන්නා තැනැත්තා.

පටිවජනි. ක්‍රි-(d. වු. ඉසු, ඉච්ඡායං, කාමැත්තෙහි+නි) පිළිගනී, භාරගනී.

පටිවජනන. පු-ප්‍රතිවජනන, වැසුණු.

පටිවජාද. පු-වැසීම.

පටිවජාදක. පු-වසන්නා, සාධකයා.

පටිවජාදන. න-වැසීම, ආවරණය.

පටිවජාදනිය. න-මාංස රසය, වැසිය යුත්ත.

පටිවජාදිත. ති-වසන ලද, වැසූ

පටිවජාදෙනි. ක්‍රි-(d. භූ - ඡිද, සංවරණෙ, වැසීමෙහි+ණෙ+නි, පටි+ඡාද+නෙ+නි) ප්‍රතිවජාදනය කරයි, වසයි.

පටිවජිත. ති-පිළිගත්, ප්‍රතිග්‍රාහක.

පටිජගහනි. ක්‍රි-(d. භූ. ජග්‍හ, ජග්‍හනෙ, පොෂණය කිරීමෙහි+නි පටි+ජග්‍හ+නි) ප්‍රතිජග්‍හණය කරයි, අළුත්වැඩියා කරයි.

පටිජගහණ. න-අළුත්වැඩියාකිරීම, සුබකිරීම, පිළිදැගුම.

පටිජගහණක. පු-පිළිදැගුම් කරන්නා.

පටිජගහාපෙති. ක්‍රි (d. භූ-ජග්‍හ, ජග්‍හනෙ, පිළිදැගුමෙහි + නෙ+නි පටි+ජග්‍හ+ණ+පෙ+නි) පිළිදැගුම් කරවයි.

පටිජග්ගික. පු - ප්‍රතිජග්‍රහණය කරණ තැනැත්තා, පොෂණය කරන්නා,

පටිජග්ගිත. ති-පිළිදැගුම් කළ

පටිජග්ගිය. පු-ප්‍රතිජග්‍රහණය කටයුතු, පිළිදැගිය යුතු.

පටිජාගර. න-නිදි දුරුකිරීම, නිදි මැරීම.

පටිජාගර උපොසථ. පු-ප්‍රතිජාගරණ, උපොසථය.

පටිජානානි. ක්‍රි. (d. භූ - ඤ, අවබෝධනෙ, අවබෝධයෙහි+නි, පටි+ඤ+නි) දනී

පටිඤ්ඤ. ඉ-ප්‍රතිඤව, පොරොන්දුව, පිළිණ, ගිවිසීම.

පටිඤ්ඤන. ති-ප්‍රතිඤකළ, පොරොන්දුවන ලද.

පටිදණ්ඩ. පු-දඩුවම, ප්‍රතිදණ්ඩනය.

(14618)

පටිදදුනි. ක්‍රි - (d. හු. දදි මෙහි + නි) පෙරලා දෙයි, දානය කරයි.

පටිදෙසෙන්නි. ක්‍රි - (d. දිය, පෙකකණේ, බැලීමෙහි නි +) දක්වයි.

පටිදුන. න-ප්‍රතිදානය, දුන්දෙය අනුවදීම
පටිදිසන්නි. ක්‍රි. (d. හු-දිය, පෙකකණේ, බැලීමෙහි + නි) දකියි.

පටිදෙසෙති. ක්‍රි. (d. දෙසු, අබ්‍යන්තසඥෝ, ඔබදකිරීමෙහි + නේ + නි) දෙසයි.

පටිබාවනි. ක්‍රි - (d. හු. බවු, ගතියං යැමෙහි + නි) ආපසු ද්‍රවයි.

පටිනඤ්ඤානි. ක්‍රි (d. හු. නඤ්ඤ, නඤ්ඤනෙ, සතුටු වීමෙහි + නි) සතුටුවෙයි.

පටිනඤ්ඤාන. න-නැවත නැවත සතුටුවීම

පටිනඤ්ඤාන. නි-සතුටුවනලද, ප්‍රතිවනලද.

පටිනාසිකා. ඉ-කෘත්තිම නාසිකාව, බොරු නාසය.

පටිනිජ්ඣාන. පු-දුරුම, බැහැරකිරීම.

පටිනිද්දෙස. පු - නිදේසයාගේ විසාර, නිර්-දේසය.

පටිනිවත්තනි. ක්‍රි - (d. හු. වතු, වත්තනෙ, පැවැත්මෙහි + නි + වතු + නි) තවතියි.

පටිනිවාසන. න-හැඳවිමු නිවාසනය.

පටිනිසංගහ පු-දුරුම, බැහැර කිරීම.

පටිනිසංජනි. ක්‍රි - (d. හු සජ්, සංසංකාදිසු, සංයොදිතෙහි + නි) (පටි + නි + සජ් + නි) බැහැර කරයි, දමයි, ඉවත දමයි.

පටිනිසංචය. නි-දුරුකළ, බැහැර කළ.

පටිනිසංසරනි. ක්‍රි - (d. හු. සර, ගතියං යැමෙහි, පටි + නි + සර + නි) බැහැරයෙයි, නිදහස් වෙයි.

පටිනෙති. ක්‍රි - (d. හු. නී, තයෙ, පැමිණීමෙහි + නේ + නි) පමුණුවයි.

පටිපකං. පු-විරුඬ, සතුරු.

පටිපකකික. පු - විරුඬ පකංශට අයත් කැතැත්තා.

පටිපජ්ජනි. ක්‍රි - (d. හු. පද, ගතියං, යැමෙහි + නි, පටි + පද + ඉජ්ජ + නි) පිළිපදියි.

පටිපජ්ජන. න-බැහැර කිරීම, අත්හැරීම.

පටිපනාමෙති. ක්‍රි - (d. හු. නම, නමනෙ, නැමීමෙහි + නේ + නි) නමයි.

පටිපණණ. න-ප්‍රතිශාසනය, පිළිහසුන.

පටිපණණ. නි-පැමිණීම, පිළිපත්.

පටිපණණක. පු-පැමිණීම කැතැත්තා.

පටිපත්ති. ඉ-ප්‍රතිපත්තිය, පිළිපැදීම.

පටිපථ. පු-ඉදිරිමාර්ගය.

පටිපද. ඉ-ප්‍රතිපදාව.

පටිපටිවත්තනි. ක්‍රි - (d. හු. වතු, වත්තනෙ, පැවැත්මෙහි + නේ + නි) පෙරලයි, පරිවර්ණය කරයි.

පටිපවිසනි. ක්‍රි - (d. හු. විස, පවෙසනෙ, පිවිසීමෙහි + පටි + ප + විස + නි) ප්‍රවේශ වෙයි, ඇතුළත් කරයි.

පටිපසංසනි. ක්‍රි - (d. හු. සංස, පසංසනෙ, පැසසීමෙහි + නි) පසසයි, ප්‍රසංසාකරයි.

පටිපතිණනි. ක්‍රි - (d. වු. පහ, පෙසනෙ, යැවීමෙහි + නේ + නි) ආපසු යවයි.

පටිපාඨි. ඉ-පිළිවෙල, අනුක්‍රමය.

පටිපාකනික. නි-ප්‍රකෘතිමත් කළ, නැවත සෑදූ.

පටිපාද. පු-පිළියෙල, සකස්කිරීම.

පටිපාදන. න-ප්‍රතිපාදනය, පිළියෙල කිරීම.

පටිපාදිත. නි-ප්‍රතිපාදනයකළ, පිළියෙලකළ.

පටිපිණඩ. පු-ප්‍රතිපිණඩය, පිඩු දීම හා ගැණීම.

පටිපිලන. න-පිඩනය, මිරිකීම.

පටිපිලිත. නි-පිඩා කළ, හිරිහැර කළ.

පටිපුච්ඡා. ඉ-ප්‍රතිපුච්ඡාව, පිළිවිසීම, විවාරීම.

පටිපුගහල. පු-සමාන පුද්ගලයා.

පටිපුගහලික. පු-පුද්ගලයන්ට අයිති, පුද්ගල සත්තක.

පටිපුච්ඡනි. ක්‍රි - (d. හු. පුච්ඡ, පුච්ඡනෙ, විවාරීමෙහි + නි) විවාරයි, පිළිවිසියි.

පටිපුරිස. පු-ප්‍රතිපුරුෂයා, සමාන පුරුෂයා.

පටිපුජන. න-පිදීම, පුජාව.

පටිපුජිත. නි-පුදනලද, පුජාකළ.

පටිපුජෙති. ක්‍රි - (d. හු. පුජ, පුජනෙ, පිදීමෙහි + නේ + නි) පුදයි, පුජාකරයි.

(14693)

පටිපෙසන. න-ආපසු යැවීම.

පටිපෙසිත. ති-ආපසු යවනලද.

පටිපෙසෙති. ක්‍රි - (d. හු. පෙස, පෙසනෙ, යැවීමෙහි + නේ + ති) පෙරලා යවයි.

පටිපණ්ණිත. ති-නමන ලද.

පටිපණ්ණමෙති. ක්‍රි - (d. හු. නම, නමනෙ, නැමීමෙහි + නේ + ති) නමවයි.

පටිපසංගමන. ක්‍රි - (d. හු. සමඟ, සිංසායං, සිංසාවෙහි + පටි + ප + සමඟ + ති) බර ඇරෙයි.

පටිපසංගමන. න-බර ඇරීම, කෙලෙස් බර හැරීම.

පටිපසස්සබ්. ති-බර අරින ලද, කෙලෙස් බර හරින ලද.

පටිපසංගම් විමුතති. ඉ-ප්‍රතිපසංගම් විමුතතිය.

පටිපසංගම්. ති-බර ඇරුණු කෙලෙස් බරින් බිඳුණු.

පටිපසහරති. ක්‍රි - (d. හු. හර, හරණේ, හැරීමෙහි + පටි + ප + හර + ති) ගසයි, පෙරලා ගසයි.

පටිබබ්. ති-පිළිබඳ, ප්‍රතිබබ්.

පටිබකි. පු-පිළිබඳ, බඳනාලද.

පටිබල. න - ප්‍රතිබල, පොහොසත්, ශක්ති සම්පන්න.

පටිබාහන. න-ප්‍රතිබාහණය, වැලැක්වීම.

පටිබාහිය. පු-ප්‍රතිබාහණය කටයුතු, නැවැත්වියයුතු.

පටිබාහිර. න-බැහැර, ඉවත.

පටිබාල්හ. ති-දැඩි, තියුණු.

පටිබිමබ්. පු-ප්‍රතිබිමබ්, පිළිබිම, ඡායාරූපය, පතිරූපය.

පටිබුජකති. ක්‍රි - (d. හු. බුබ්, බොවනෙ, අවබෝධයෙහි + ති) (පටි + බුබ් + ති) අවබෝධ කරයි.

පටිබුජකන. න-අවබෝධකිරීම.

පටිබුබ්. ති අවබෝධකල, ප්‍රතිවෙධකල.

පටිබ්‍රහත. ක්‍රි - (d. හු. බ්‍රහ, නිවාරණේ, වැලැක්වීමෙහි + ති,) ප්‍රතිබ්‍රහණය කරයි. වලක්වයි.

පටිබොධ. පු-අවබෝධය.

පටිහය. පු-ප්‍රතිහය, හය, හයානක.

පටිහාහ. පු-ප්‍රතිහාහ, සමාන.

පටිහාහන. පු-ප්‍රතිහාහානිය.

පටිහානි. ක්‍රි - (d. හු. හා. දිනතිය, දිප්තියෙහි + ති) වැටහෙයි. දැනෙයි.

පටිහාන. න-වැටහීම, ඥාණය, එළඹ සිටි වචනය, අවබෝධය.

පටිහානවිනතු. පු-ප්‍රතිහාණ ඇත්තා, වැටහීම ඇත්තා.

පටිහාණයා. පු-වැටහීම ඇත්තා.

පටිහාසති. ක්‍රි - (d. හු. හාස, හාසනෙ, කීමෙහි + ති) කියයි, ප්‍රකාශ කරයි.

පටිහාසන. න-කීම, කථනය.

පටිහාසුත. ති-බුහුටි.

පටිහු. න-ප්‍රතිහු, ඇපය.

පටිමගහ. පු-ප්‍රතිමාගීය, ඉදිරිමග.

පටිමණ්ඩන. න-සැරසීම.

පටිමණ්ඩන. න-ප්‍රතිමණ්ඩිත, සැරසෙන ලද.

පටිමනෙතති. ක්‍රි - (d. හු. මනන, මනනනෙ, මනනනයෙහි + නේ + ති) නිමනත්‍රණය කරයි, පවරයි.

පටිමලල. පු-ප්‍රතිමලල, විරූඛ.

පටිමසති. ක්‍රි - (d. හු. මස, ආමසනෙ, ආමසින යෙහි + ති) පරාමසීනය කරයි, ස්පෘශ්‍ය කරයි.

පටිමා. ඉ-ප්‍රතිමාව, පිළිබිඹුව.

පටිමානිත. පු-ප්‍රදන ලද.

පටිමානෙති. ක්‍රි - (d. හු. මාන, මානනෙ, පිදීමෙහි + නේ + ති) පුදයි, පූජාකරයි.

පටිමුකක. ති-සුඛයෙහි දැඩිකොට ඇදගත් වස්ත්‍රාදිය පැළඳීම.

පටිමුබ්. පු-ප්‍රතිමුබ්, ඉවත මුව හරවා ගැනීම.

පටිමුඤ්චති. ක්‍රි - (d. හු. මුඤ්ච, මුඤ්චනෙ, මිදීමෙහි + ති) මුදයි.

පටිමුඤ්චන. න-මිදීම.

පටිමුඤ්චිත. ති-මුදන ලද, නිදහස් කරණලද,

පටිමුතන. ති-මුදන ලද.

පටිමොකබ්. පු-මිදීම, මොවනය.

පටියනන. ති-පිළියෙල කල.

(14746)

පටිසානි. ක්‍රි-(d. හු. යා, ගමනෙ, ගමන්ති + ති)
ආපසුයයි.

පටිසාදපන. න-පිළියෙල කිරීම, සකස්කිරීම.

පටිසාදිත. ති-පාචාදෙන ලද, පිළියෙල කළ,

පටිසාදනි. ක්‍රි-(d. හු. ද, දනෙ, දීමෙහි +
ණ + ති) පිළියෙල කරයි, සකස් කරයි.

පටිරච. පු-ප්‍රතිරාවය, පිළිරැව.

පටිරාජ. පු-විරුඳ රජු, සතුරු රජ.

පටිරූප. ත-ප්‍රතිරූපය, සමාන රූපය.

පටිරොස. පු-රෝසය, ක්‍රොධය.

පටිරොසනි. ක්‍රි-(d. දී. රාස, හිංසානං, හිංසා
වෙහි + ති) පෙරළා හිංසා කරයි, පෙරළා
කිපෙයි.

පටිරොසන. න-කිපීම, තරහවීම.

පටිලානි. ක්‍රි-(d. හු. ලහ, ලාහෙ, ලැබීමෙහි +
ති) ලබයි.

පටිලාහ. පු-ප්‍රතිලාහය, ලැබීම

පටිලාහක. පු-ලබන්නා.

පටිලීන. න-සැගවීම, ගුප්තව තිබීම.

පටිලියනි. ක්‍රි-(d. කි. ලී, සිලෙසනෙ + ති)
සැගවෙයි.

පටිලොම. න-පිළිලොම, ප්‍රතිලොම, විරුඳ.

පටිලොමක. පු - ප්‍රතිලොමානීය, ප්‍රති
පක්ෂානීය.

පටිලොමෙනි. ක්‍රි-(d. කි. ලූ, ඡේදනෙ, සිදි
මෙහි + ණ + ති) ප්‍රතිලොම කෙරෙයි.

පටිච්චන. ත-පිළිවදන්දීම, ප්‍රතිච්චනය.

පටිච්චන. න-දුරු කිරීම, බැහැර කිරීම.

පටිච්චනි. ක්‍රි-(d. හු. චද, චචනෙ. කීමෙහි + ති)
පිළිවදන් කියයි.

පටිච්චනි. ක්‍රි-(d. හු. චස, නිවාසෙ, වැසීමෙහි +
ති) වාසය කෙරෙයි.

පටිචාන. පු-ප්‍රතිචානය, උඩු සුළඟ.

පටිචාද. පු-ප්‍රතිචාදය, විරුඳ චාදය.

පටිචාන. ත-සිඬවෙනවා.

පටිචිංස. පු-කොටස, භාගය.

පටිචිංසක. පු-සමීපවාසියා, අසල්වැසියා.

පටිචිගච්ඡනි. ක්‍රි-(d. හු. ගමු, ගතියං, යෑමෙහි
+ ති) වෙන්ව යෙයි.

පටිච්චරණ. න-හැසිරීම, සංචාරය.

පටිච්චරනි. ක්‍රි-(d. හු. චර, චරණෙ, හැසිරි
මෙහි + ති) වෙන් වෙයි, චලකියි.

පටිච්චානානි. ක්‍රි - (d. හු. ඤා. අවබෝධෙ,
අවබෝධයෙහි + ති) දනී, දැනගනී.

පටිච්චක. ක්‍රි-ප්‍රතිචෙධ කරව.

පටිච්චකනි. ක්‍රි-(d. හු. කෙ, අජකියනෙ,
ඉගෙනීමෙහි + ති) ප්‍රතිචෙධ කරයි. අවබෝධ
කරයි.

පටිච්චකන. ත-ප්‍රතිචෙධය, අවබෝධය.

පටිච්චකනක. පු-අවබෝධ කරන්නා, ප්‍රති-
චෙධ කරන්නා.

පටිච්චිත. ති-දන්නා ලද, දැනගත්.

පටිච්චිඳ. ති-ප්‍රතිචෙධ කළ, අවබෝධ කළ.

පටිච්චනය. පු-හික්මීම, මනාව හික්මීම.

පටිච්චනය. න-අටත් කිරීම.

පටිච්චිත. ති-හික්මෙන ලද, ශික්ෂිත.

පටිච්චනෙති. ක්‍රි-(d. හු. නී, තයෙ, පෑමින්
වීමෙහි + ති) හික්මෙයි.

පටිච්චනොදන. න-ප්‍රතිචිනෝදනය, සැකසීම.

පටිච්චනොදෙනි. ක්‍රි-(d. හු. නුද, පෙරණෙසු,
සුණුකිරීමෙහි + ණ + ති) විනෝදනය
කරයි.

පටිච්චනන. පු-බෙදන ලද, කොටස් කළ.

පටිච්චනජනි. ක්‍රි-(d. හු. භජ, භාගෙ, බෙදීමෙහි
+ ති) බෙදයි, කොටස් කරයි.

පටිච්චනජන. ත-බෙදීම, කොටස් කිරීම.

පටිච්චරත. ති-වෙන්වූ, වෙන් වන ලද.

පටිච්චරනි. ඉ - පාපකමාදියෙන් විරමනය,
විරතිය

පටිච්චරමණ. ත-වෙන්වීම, වැළැක්ම.

පටිච්චරුජකනි. ක්‍රි-(d. හු. රුඛි, ආවරණෙ,
ඇවිරීමෙහි + ති) විරුඳ වෙයි. ප්‍රතිවිරුඳ
වෙයි.

පටිච්චරුඳ. පු-විරුඳ වන ලද.

(14796)

පටිවිරුහනි. ක්‍රි-(d. භූ. රුජ, ජම්මනි, ඉපදි-
මෙහි + නි) හටගනී, පසුව හටගත්.

පටිවිරොධි. පු-ප්‍රතිවිරොධය, විරුධය.

පටිවිසාමය. පු-හරණ ලද, පහකරණ ලද.

පටිවෙකඛිය. අ-ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කොට, පරීක්‍ෂා
කොට.

පටිවෙධි. පු-ප්‍රතිවෙධය, අවබෝධය.

පටිවෙධෙති. ක්‍රි-(d. භූ. විධි, ඤාණේ, ඤාණ
යෙහි + නේ + ති) ප්‍රතිවෙධ කරයි, අවබෝධ
කරයි.

පටිවෙර. න-ප්‍රතිවෙරය, වෙරයාට වෙර
කිරීම.

පටිසකකණ. න-ආපසු දිවීම.

පටිසකකනි. ක්‍රි-(d. භූ. සකක, ගතියං, යාමෙහි
+ ති) ආපසු දුවයි.

පටිසබ්බරොනි. ක්‍රි-(d. භූ. කර, කරණේ,
කිරීමෙහි + ති) සකස් කෙරෙයි, අලුත් වැඩියා
කෙරෙයි.

පටිසබ්බා. ඉ-ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා.

පටිසබ්බාන. නි-ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කළ, පසක් කළ.

පටිසබ්බාන. න - ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂාව, නැවත
මෙතෙහි කිරීම.

පටිසබ්බාණ. න-ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කිරීම.

පටිසබ්බාර. පු-සැපයක් පිළිබඳ කථාව,
පිළිසඳරය.

පටිසබ්බාපින. නි-අඵත් වැඩියා කළ.

පටිසබ්බසුකත. පු-ප්‍රතිසබ්බසුකත, යෙදුන, සමග
පවතින.

පටිසනතු. පු-හතුරා, සතුරා, ප්‍රතිසතා.

පටිසනි. ඉ-ප්‍රතිසනි, පිළිසඳ.

පටිසමහිද. ඉ-ප්‍රතිසමහිත්, පිළිසිඹියා, අඹි,
ධම්, නිරුක්ති, ප්‍රතිභාණ යන සතර.

පටිසංවිකකනි ක්‍රි - (d. භූ. විකක, වියතනියං
වායාං, වියත් වචනෙහි + ති) සිතයි,
සලකා බලයි.

පටිසංවිදිත. පු-දන්තාලද, අවබෝධකළ.

පටිසංවෙදි. පු - විදින සුව දූයේ, විදින
තැනැත්තේ.

පටිසංවෙදෙති. ක්‍රි - (d. භූ. විද, ඤාණේ, දැනි-
මෙහි + නේ + ති) විදියි.

පටිසංහරනි. ක්‍රි - (d. භූ. හර, හරණේ, හැරී
මෙහි + ති) (පටි + සං + හර + ති) අකුළුවයි,
අකුලයි.

පටිසංහරණ. න-හැකිලීම, ඇකිලීම.

පටිසංව. පු-ප්‍රතිඥාව, ඇපය, ගිවිසීම.

පටිසංචාරනි. ක්‍රි - (d. භූ. චර, සචරණේ,
ඇතිරීමෙහි + ති) අතුරයි, දිගහරයි, ඇතිරිලි
ආදිය, අතුරයි.

පටිසංචාර. පු-ඇතිරීම.

පටිසංචාරක. පු-අතුරන්නා.

පටිසරණ. න-පිළිසරණ, පිහිට.

පටිසරනි. ක්‍රි-(d. භූ. සර, සරණේ, සිහිකිරී
මෙහි + ති) සිහිකරයි, සමරණය කරයි.

පටිසලොන. න-ඵලසමවන, ඵලසමාපන්නිය.

පටිසල්ලින. න-ඵලසමාපන්නියට පැමිණීම.

පටිසල්ලියනි. ක්‍රි-(d. භූ. ලී, සිලෙසනෙ, ඇලී
මෙහි + ති) ඵලසමාපන්නියෙන් යුක්තවෙයි.

පටිසල්ලියන. න - ඵලසමාපන්නියෙන් යුත්.

පටිසල්ලියනා. ඉ-ඵකභවිම් බව.

පටිසාමන. න-තැත්පත්කර තැබීම.

පටිසාමින. නි - තැම්පත් කළ, සැකසුරුවම්
කළ.

පටිසාමෙති. ක්‍රි - (d. භූ. වෙකලො, වෙකලො
යෙහි + නේ + ති) තැත්පත් කෙරෙයි, සකස්
කරනබිසි.

පටිසාර. න-ආපසු යාම, ඉගෙනීම.

පටිසාරන. න-ඇත්වීම, තේරුම්කරදීම.

පටිසාරනිය. පු-ගිහියත් කමාකරවා ගන්නා
කමියක්.

පටිසාරී. ඉ - ආපසු යන්නී, ඉගෙනගන්නා
තැනැත්තී.

පටිසාරී. පු-කිකරු තැනැත්තා, කැමැතිවන
තැනැත්තා.

පටිසාසන. න-ප්‍රතිසාසනය, හසුනකට යවන
උත්තර හසුන.

පටිසසධ. පු-ප්‍රතිසෙධ, වැලැක්ම.

පටිසෙබ්බක. පු - පුතිෂෙට්ඨ කරන්නා, චලක්-
වන්නා.

පටිසෙබ්බනී. ක්‍රි - (d. භු. සිඛ, ගතියං, යෑමෙහි
+ ති) පුතිෂෙට්ඨකරයි. චලක්වයි.

පටිසෙබ්බන. න-පුතිෂෙට්ඨනය, චාලක්වීම.

පටිසෙන්නා. ඉ-හතුරු සේනාව.

පටිසෙන්නිකරක. පු-හතුරුකම්කරන, විරුද්ධ
කම්කරන.

පටිසෙහි. පු-හතුරු, අමිත්‍රයා.

පටිසෙවනී. ක්‍රි - (d. භු. සෙවු, සෙවනින, සේව-
නයෙහි + ති) සේවනය කරයි, ආශ්‍රය කරයි.

පටිසෙවන. න-සේවනය කිරීම, ආශ්‍රය කිරීම.

පටිසෙවින. ති-සේවනයකළ, ආශ්‍රයකළ.

පටිසොන. පු-පුතිශොනය.

පටිහන. ති-නසනලද, විනාශකළ.

පටිහනන. න-නැසීම, මැරීම.

පටිහරනී. ක්‍රි - (d. භු. හර, හරණේ, හැරීමෙහි
+ ති) ගෙණයයි.

පටිහාර. පු-නැවත ගෙනයාම, වාරය, දෙරටු
පාලයා.

පටු. ති-දක්ෂ, තීක්ෂණ, ජෙක, රෝගමූකතිය.

පටෝල. පු-දුම්මාල්ල, පතෝල.

පට්ට. න-ගල්ලාල්ල, පිහාන.

පට්ටන. න-පටුන්ගම, නගරය, වරාය.

පට්ටි. ඉ-රත්ලෝත්.

පට්ටිකා. ඉ-රෙදිපටිය, සැදලය.

පඬපන. න-තැබීම.

පඬපණා. ඉ-තැබීම.

පඬපින. ති-තබන ලද, තැබූ.

පඬාන. න-ගමන, කාරණය, පිහිටුවීම, එනම්
අභිධම්ම මහා ප්‍රකරණය.

පඬාය. අ-පටන්, තනොපඬාය, එතැන් පටන්.

පඬ. d. භු. ව්‍යතෙන, වියත් බසෙහි, පඬනී,
හදරයි, ඉගෙනගනී.

පඬනී. ක්‍රි - (d. භු. පඬ, වියතතියං, වාචායං,
වියත් වචනයෙහි + ති) හදරයි, ඉගෙන
ගනීයි.

පඬන. න-හැදෑරීම, උද්ග්‍රහණය.

පඬම. පු-පලමුවැනි, ප්‍රථම.

පඬමජ්ඣාන. න - පලමුවන ධ්‍යානය, ප්‍රථම
ධ්‍යානය.

පඬමා. ඉ-ප්‍රථමා, පලමුවන තැනැත්තී.

පඬමාවිජ්ජා. ඉ-පලමුවන විද්‍යාව.

පඬවි. ඉ-පාවිවිය, පොළොව.

පඬවිකසින. න-පාවිවිය අරමුණුකොට වඩන
කසිනය.

පඬවිධාතු. ඉ-පාවිවි ධාතුම, පාවිවිය.

පඬිත. ති-හදල, ඉගෙනගත්.

පඬි. d. භු. ගතියං, යෑමෙහි, පණ්ණිනී, හැමුරු
තැන්නි යෙයි.

පඬි. d. වු. නායතෙ, නැසීමෙහි, පණ්ණිනී,
නසයි.

පඬි. d. වු. පරිභාසනෙ, දෙස්කීමෙහි, පණ්ණිනී,
දෙස් කියයි.

පණ්ඩක. පු - හප්‍රංසකයා, සක්‍රි-පුරුෂ නොවූ
තැනැත්තා.

පණ්ඩර. පු-සුදුපැහැය, එනම් ඇත්තුලය.

පණ්ඩව. පු-රජගහනුවර පිහිටි එනම් පථිතය.

පණ්ඩවම. න-පණ්ඩතබව, එනම් පාඨිතය.

පණ්ඩිත. පු-ප්‍රාඥයා, පණ්ඩිතයා.

පණ්ඩිතක. පු-පණ්ඩිතයෙක්මෙන් හඟවන්නා.

පණ්ඩු. පු-පඬුපැහැය, පඬුජනපදය.

පණ්ඩුක. පු-පඬුපැහැ ඇත්තා.

පණ්ඩුකම්බල. න-පඬුපැහැය ඇති කම්බිලිය.

පණ්ඩුකම්බලසීලාසන. න-ශක්‍රයාගේ පාණ්ඩු
කම්බල ශෛලාසනය.

පණ්ඩුපලාස. පු - පාසුණු පත්‍රය, පැහිව
කොලය, ප්‍රව්ජ්‍යාපෙක්ෂව පාත්‍රා සිටුරු සැප-
යෙනතුරු විහාරයෙහි වසන්නා.

පණ්ඩුසීහ. පු-දුඹුරුවැණි සිංහයා.

පණ්ණ. න-පත්‍රය, කොලය, ලියමන.

පණණ. d. වු. නිලෙ, නිල වණියෙහි,
පණණති-පණණයති, නිලවණිකරයි.

පණණක. න-එළුවළු, නිල් කොල ජාතිය.

පණණනති. ඉ-ප්‍රඥප්තිය පැනවීම.

පණණනතික. පු-පනවත්තා.

පණණහාර. පු-බහා තබන ලද බර.

පණණහිසි. ඉ-පත්‍රවලින් කළ බිස්ස.

පණණරස. පු-පසලොස, පසලොස්වක.

පණණරසි. ති-පසලොස්වක, පසලොස්වක්
තිපිය.

පණණසපාර. පු - පත් ඇතිරිය, කොල
ඇතිරිල්ල.

පණණවිකායසාලා. ඉ-වෙළඳ බඩු විකුණන
ශාලාව.

පණණසාලා. ති-පණණසාලාව, පත්සල.

පණණාකාර. හුන් තැනට යවන පඬුර,
තැන්ග.

පණතිකා. ඉ-විලුඹ.

පණති. ඉ-තෘෂ්ණාව, විලුඹ.

පණ්ණික. පු - මල් වෙළෙඳ, එළවළු
වෙළෙඳ.

පණ්ණවිසිකා. ඉ-සල්පිල, වෙළඳම් පොල,
වෙළඳ විපිය.

පණ්ණාපජිවි. ව්‍යවහාරයෙන් ජීවත්වන්නා
වෙළෙඳ.

පණ-d. භූ. ගනුදෙනු කිරීමෙහි හෝ සතුහි
කිරීමෙහි පණති, සතුහි කරයි

පණ-d වු. ගනුදෙනු කිරීමෙහි, පණති,
පණයති, ගනුදෙනු කරයි.

පණ. න-වැටුප්, මිල, බතය, ක්‍රය, වික්‍රය.

පණක. පු-සෙවෙල් විශේෂයක්.

පණමති. ක්‍රි-(d. භූ. නම පද්‍යෙන්, ගෞරව
කිරීමෙහි+ති) (ප+ණම+ති) නමස්කාර
කරයි. වදිසි.

පණය. පු-විසාසය, යාඥාව, ස්වේභය.

පණව. පු-පණ්ණබෙර, තුනිවු මධ්‍ය ඇති
බෙරය.

පණාම. පු-ප්‍රණාමය, නමස්කාරය.

පණාමිත. පු-ප්‍රණමිත, නමස්කාර කළ.

පණ්ඩාන. න-ප්‍රාචීනාව, පැතීම.

පණාලි. ඉ-ප්‍රණාලි, පිල්ල, සොරොව්ව.

පණ්ඩහති. ක්‍රි-පිහිටුවයි. නිධාන් කෙරෙයි.

පණ්ඩි. ඉ-ප්‍රණ්ඩිය, ප්‍රාචීනාව, වරපුරුෂයා.

පණ්පාත. පු-ප්‍රණ්පාතය, වැදීම.

පණ්පාතික. පු-ප්‍රණ්පාත කළ, නමස්කාර
කළ තැනැත්තා.

පණ්ස. ති-විකිණිය යුතු බඩු, වෙළඳ බඩු.

පණ්හිත. ති-නිධන් කළ.

පණ්ත. න-ප්‍රණ්ත, මිහිරි, නිෂිඤය.

පණ්ත. ති-ප්‍රණ්ත, මඩුර වසතු, මිහිරි දෙය.

පණ්තක. ති-ප්‍රණ්ත, මඩුර, මිහිරි.

පණ්තබාතු. ඉ-ප්‍රණ්ත බාතුව, නව
ලොකොත්තර බිම්ය.

පණ්තන. පු-බැහැරකළ, ප්‍රතිණ කළ.

පණ්දන. න-කම්පාකිරීම, මහත් කොට
වලනය කිරීම.

පහත. පු. න-පියාපත්, පත්‍ර, භෝජන පාත්‍ර,
පැමිණෙන ලද දෙය.

පහතක. පු-පත්‍ර ඇති, කොළ ඇති.

පහත කණ්ණාලික. පාත්‍රය දමන සැරියක්.

පහතකජ්චික. න-පාත්‍රා පසිය.

පහතවිවර. න-පාත්‍රා සිවුරු, පාසිවුරු.

පහතකබ්බකි. කදට හෙලන ලද හිස, බිම
බලාගැන්ම.

පහතපණ්ණත. න-මළ අය, කළුරිය කළ
තැනැත්තා.

පහතබ්බ. ති-පැමිණිය යුතු දෙය

පහතපාණි. පු-පසණියා.

පහතමාලක. පාත්‍රය තබන මැස්ස.

පහතයාන. න-පියාපත් යානාව කොට
ඇත්තා, පසණියා.

පහතලි. ඉ-වතු කැත්, කෙසෙල් කැත්.

පහතාධාර. න-පාත්‍රාධාරය, පාත්‍රා අභිය.

පහතාණික. න-කඩු ආදී ආයුධ ගත් පුරුෂ
යන්, සතර දෙනෙකුගෙන් යුත් සමුහය,
ඇණිය.

(14949)

සහනාලිහක. පු - පත්‍රවලින් සාදන ලද නැලියෙන් වැලි ආදිය මැන කරණ ක්‍රියාව, පත්තැලියෙන් වැලි ආදිය මැන සෙල්ලම් කිරීම.

සහති. ඉ-ප්‍රාප්තිය, පැමිණීම, පාඩල සෙනහ, ගමන.

සහති. පු-වාරය, සෘණිකරණයෙහි කැමති තැනකට පැමිණීම.

සහතික. පු-පාඩල සේනාව.

සහතිකා. ඉ-කොලය, පන්දුරුව.

සහතිය. පු-විශ්වාසය, ඇදහීම

සහතියායති. ක්‍රි-(d. වු. පත, ගතියං, යැමෙහි + ති) විශ්වාස කරයි,

සහතියති. ක්‍රි-(d. භූ. පත, ගතියං, යැමෙහි + ර් + ති) පාත්‍රයක් කැමතියිවෙයි.

සහතුනන. න-එනම් රටෙහිවූ පිළි, සේදු පිළි.

සහෙතාය. ති-සාමාන්‍යයක් ලැබිය යුතු.

සසු. d. වු-යාවතෙ, ඉල්වීමෙහි, පසුයති, ඉල්වයි.

සසු. පු-නැලිය, පවිතරයාගේ එකපැත්තක්.

සසුට. පු-පතල, ප්‍රසිඬ, පැතුරුණ.

සසුඬ. ති-ඉතා දැඩි, ඉතා තද.

සසුර. ති-පැතිරීම.

සසුරති. ක්‍රි-(d. වු. පසු, යාවතෙ, ඉල්වීමෙහි + ති) පතුරුවයි, පැතිරෙයි.

සසුයාන. න-පැතිම, පතනය.

සසෙති. ක්‍රි-(d. වු. පසු, යාවතෙ, ඉල්වීමෙහි + හේ + ති) පතයි.

සසුව. පු - ප්‍රසාව, අවසාව, කාලය, වේලාව.

සසුත. න-ප්‍රාථිනාකල, පතනලද.

සසුතන. ති-තද, රළු, දැඩි.

සසුය. පු-තෘණාව, පැතියයුතන.

සසුට. පාර්විව, රජදරුවා.

සත. d. භූ-ගමනෙ, යාමෙහි. පතති, පපතති, වැඩෙයි.

සත. d. වු-ගතියං, යාමෙහි, පතෙති. පතයති, යෙයි.

සතඬක. පු - පක්‍ෂියා, කුරුල්ලා, රත්රන්, පතතිරුක.

සතන. න-වැටීම, හිම.

සතනක. පු-වැටීම පතනය.

සතනන. න-පක්‍ෂිපත්‍ර, පිහාඩු.

සතනන. පු-පක්‍ෂියා.

සතති. ක්‍රි-(d. භූ. ගතියං, යැමෙහි + ති) හෙයි වැටෙයි.

සතරති. ක්‍රි-(d. භූ. තර, තරණෙ, එතෙර වීමෙහි + ති, ප + තර + ති) එතරවෙයි. එහොඳවෙයි.

සතාකා. ඉ-පතාකය.

සතාකිති. ඉ-බොහෝ පත්‍ර ඇති වැල.

සතාප. පු-ප්‍රතාප, කොෂජවු තෙජස, දීප්ති මත් ශරීරජප්‍රභාව, අධිකව තැවීම, එනම් තීරය.

සතාපන. න-තැවීම, අධිකතැවීම.

සතාපෙති. ක්‍රි-(d. භූ. තප, තාපෙ, තැවීමෙහි + හේ + ති, ප + තාපෙ + ති) තවයි, දවයි.

සතායති. ක්‍රි-(d. භූ. තය, ගතියං, යැමෙහි + ති) පතුරුවයි.

සතාරන. න-එතරවීම, එහොඳවීම.

සතාරෙති. ක්‍රි-(d. භූ. තර, තරණෙ, එතෙර කිරීමෙහි + හේ + ති, ප + තා + ර + ති) එතර කරයි.

සති. අ-ප්‍රතිදූත, නිවාරණ, ප්‍රතිලෝම, ග්‍රහණය, නිවෘති, සාදාශ්‍ය පත්‍රනිෂ්ඨා, අතිවූ ඛව, ගමන් ප්‍රතිපෝධි, ප්‍රතිගමනාථි, පශ්චිම ක්‍රියා, ආදරකිරීම, පිණිස, යනාදී ලක්‍ෂණ දිය යන මෙහි.

සති. පු-සාමාන්‍යපුරුෂයා, හිමියා.

සති. ති-ඉසුරු, ඇතනා, අධිපතියා.

සතික. පු-සාමාන්‍යයා, සාමාන්‍යපුරුෂයා.

සතිංචරා. ඉ - සෙවණාවෙන් වලලනයක් සොයන්නී, වෙසගන.

සතිකිඬ. පු-ලාමක දෙය, පතත්දෙය.

සතික්‍රියා. ඉ-පිළියම, ප්‍රතික්‍රියා කිරීම.

සතිකූචන. හැකිලෙන, ඇකිලෙන.

පතිගණන. න-ප්‍රතිග්‍රහණය, පිළිගැනීම.
 පතිගණන. න-ප්‍රතිග්‍රහණය, පිළිගැනීම.
 පතිකති. ක්‍රි-(d. දි. කා, ගතිනිවන්තියං, ගති පාවතුමිති + ති) පිහිටයි.
 පතිකහන. න-පිහිටුවීම, ප්‍රතිශෝපනය.
 පතිකා. ඉ-ප්‍රතිශෝව, පිහිටීම.
 පතිකාපන. න-ප්‍රතිශෝපනය, පිහිටුවීම.
 පතිකාපිත. ති-ප්‍රතිශෝපිත, පිහිටුවන ලද
 පතිසිත. ප්‍රතිෂ්ඨිත, පිහිටුවන ලද, පිහිටි.
 පතිත. ති-වැටුණු, ප්‍රසිද්ධ, පතල.
 පතිද්‍රව. න-ප්‍රතිද්‍රවය, ගත් දෙය වෙනුවට
 වෙන දෙයක් දීම, ආපසු දීම.
 පතිනී. ඉ-භාය්‍යාව, බිරිඳ.
 පතිපිණ්ඩ. පු-තමා විසින් ගත් පිඬු වෙනුවට
 ආපසු පිඬුදීම. ගත් ආහාර වෙනුවට වෙන
 ආහාරදීම.
 පතිබ්බත. න-පතිව්‍රතාව, පතිවත.
 පතිබ්බතා. ඉ-පතිව්‍රතා ඇත්තී, සිය හිමියා
 හැර අන් පුරුෂයෙක් නොපතන්නී.
 පතිබොධි. පු-ප්‍රතිබොධිය, අවබෝධය.
 පතිභූ. ති-ඇපය, ගිවිසුම, පොරොන්දුව.
 පතිමණ්ඩිත. ප්‍රතිමණ්ඩිත, සැරසුනු.
 පතිමා. ඉ-ප්‍රතිමාව, පිළිබිඹුව.
 පතිමාන. පු-බුහුමන් කිරීම, සත්කාරය.
 පතිමානෙති. ක්‍රි (d. භූ මාන, පූජායං පිදීමෙහි
 + ණෙ x ති) බුහුමන් කරයි, සත්කාර කරයි
 පතිරූප. ති-සුදුසු, ප්‍රතිරූපය, සමාන රූපය.
 පතිරූපං. අ-ස්වකාරයෙහි සුදුසු.
 පතිරූපදෙස. පු-සුදුසු ප්‍රදෙශය, තුනුරුවන්
 පිහිටි දෙශය.
 පතිසාය. පු-ගෙය, ශාභය.
 පතිසායාරොග. න-ප්‍රතිසායාරෝගය, හෙමි-
 බිරිස්සාව.
 පතිසායන. පු-නුමුලා සිහි ඇත්තා.
 පතිසායනී. ඉ-ඵලමසිරි, සිහිය.
 පතිලිග. පු-සැගවීම.
 පතිසල්ලිත. පු-ඵලසමවත, ඵලසමාපත්තිය.
 ඵකිභාවය.

පතිසල්ලිත. න-ඵලසමවතින් වසන.
 පතිභාස. පු-කණෙරු ගස.
 පතිසිරා. ඉ-තිරය, කඩතුරාව, වසනලද
 වසත්‍රය.
 පතික. පු-ගරිරාවයව.
 පතිවි. ඉ-පක්විමදිශාව, අපරදිශාව, බස්තාහිර
 දිසාව.
 පතිර. න-ඉවුර, එතෙර.
 පතෙයා. ති-කසාද බැදීමට සුදුසු.
 පතොද. පු-කැවීම, කෙවීම, සබුක්කුව.
 පතොදක. පු-කෙවීම, කසය.
 පතොලි. ඉ-විපිය, විදිය.
 පථා. ඉ අරථ, හරිතකි,
 පථ. පු-මාගිය, පාර.
 පථ. -d. භූ. ගමනෙ, යාමෙහි, පථනි, යෙයි.
 පථ. d. වූ. පාකමම, ප්‍රකට බවෙහි, පථනි
 ප්‍රකට වෙයි.
 පථඬි. ඉ-විනිවිද හියමාගිය.
 පථමා } පු-පාපිවිය පිළිබඳ.
 පථබ්‍ය }
 පථාමි. පු-මගියා පවිකයා.
 පමි. -d. වූ. ගතියං, යාමෙහි, පනෙති, පන
 යති, යෙයි.
 පමික. පු-මාර්ගිකයා, මගියා
 පමිත. ති-ප්‍රසිද්ධ, ප්‍රකට, පතල.
 පද. -d. භූ. විරෙ, ස්ථිර බැවිහි, පදිනි,
 ස්ථිරකරයි
 පද. -d. වූ. ගතියං, යාමෙහි, පදෙති, පදෙති.
 යෙයි.
 පද. -d. දි. ගමනෙ, යාමෙහි, පජ්ජති, පටි
 පජ්ජති යෙයි.
 පද. න-සථානය, ආරක්‍ෂාව, නිව්‍යාණය, කාර-
 ණය, ශබ්දය, වසනුව, කොටස, පාදය,
 පාදලාඤ්ඡනය, අරමුණ.
 පදකම්ණා. ප්‍රදක්‍ෂණාව, පාදකුණු කිරීම,
 දකුණතින් වටේටයාම, අවවාදය මනා
 කොට ගැනීම, වාඛිය.
 පදග. පු-පාබල සේනාව.

සද්ධර්මානුකූල. ආසන්න කාරණය, ධර්මයන්ගේ ලක්ෂණයාදි කරුණු සතරින් එකක්.

සද්දක්. පද්ධතිය.

සද්දුරුණ. න-පද සමුදායකිරීම.

සද්දර. පු-පෝරුව, බිදීම, මහත්භූමි විවරය, ප්‍රදරයයි කියන ලද කිසිමාල නම් වූ ලේ යාම.

සද්ධි. ඉ-මාගීය, පාර.

සද්ධිපිභාර. පු - සම ගමණින් යන්නාහුගේ පා දෙක අතර පිහිටි මිටිරියන් ප්‍රමාණ ප්‍රදේශය.

සද්දහනි. ක්‍රි-(d. භූ. ධා. ධාරණේ, දූර්මෙති+නි) විශ්භිකරයි, උත්සාහකරයි.

සද්දහණ. න-උත්සාහය, විශ්භිය.

සද්දහි. ක්‍රි-(d. භූ. ද. දානෙ, දිමෙති+නි, ප+දහි) ප්‍රදානය කෙරෙයි.

සද්දහි. ඉ-පාබල සේනාව.

සද්දහ. පු-ප්‍රදානය, දීම, ත්‍යාගය.

සද්දරණ. න-දෙකට පැළීම.

සද්දලණ. න-පැළීම, දෙකට පැළීම.

සද්දලිහ. නි-පලනලද, පලකළ.

සද්දලෙහි. ක්‍රි-(d. වූ. දල, විදරණේ, දෙපළ කිරීමෙති+ණෙ+නි) පලයි, දෙපළකරයි.

සද්දික. පු-පාබලසෙනාව.

සද්දික. පු-පදිකයා, පද්ධතියකිනා.

සද්දික. නි-පද්ධතියකිනා නැතැත්තා, වතුර්විධ පද ඉගෙන ගන්නා අය.

සද්දිතන. නි-දිලෙසෙන ලද, ගිනිගන්නා ලද, බබලන ලද.

සද්දිප. පු-ප්‍රදීපය, පහණ, පාණ, ලාම්පුව.

සද්දිපණ. න-විෂ සේදයක්.

සද්දිපහි. ක්‍රි-(d. භූ. දිප, දිනතියං දිප්තියෙති+නි) බබලයි, දිලිසෙයි, ගිනි ගනියි.

සද්දිසහි. ක්‍රි-(d. භූ. දිස, පෙකබණේ බැලීමෙති+නි) දකි

සද්දිපිත. නි-දල්වනලද, පත්තු කළ.

සද්දිපෙහි. ක්‍රි-(d. භූ. දිප, දිනතියං බැබලීමෙති+ණෙ+නි, ප+ල්. පෙති) දක්වයි, ගිනි දල්වයි.

සද්දිපියනි. ක්‍රි-(d. දිස, දිනතියං බැබලීමෙති+ර්ය+නි) දල්වනු ලැබේ.

සද්දිපෙස. න-පහණට හිත තෙල් පහත් කළේ ආදිය.

සද්ධි නි-පද්ධතිය. අතිශයින් දෘඪ, ඉතානපුරු.

සද්ධිහි. ක්‍රි-(d. වූ. දුහ, සත්වො, දොමයෙති+නි=ප+දුහිනි) දෝහකරයි.

සද්ධිම. පු-පියුම, උත්පල සියක් ලක්ෂයක් වූ සබ්බසාව එනම් නිරය, පෙනි සියක් ඇති පියුම, පෙනි සියක් නැත්තාවූ හෝ සුදු පියුම.

සද්ධිමාහ. පු-විෂණු, පියුම නැබ, විෂණුගේ පෙකතියෙන් පියුම රැසක් හටගෙන තිබේ යයි මිථ්‍යාමතයෙකි.

සද්ධිමරාග. පු-පද්ධිමරාග මාණික්‍යය, පියුම රාමණ.

සද්ධිමණි. ඉ-පියුම් විල, පද්ධි නඩාගය.

සද්දසහි. ක්‍රි-(d. වූ. දුස, නාසෙ, නැසීමෙති+නි, ප+දු+ස+නි) දොමකරෙයි.

සද්දසහණ. න-වෙමකිරීම.

සද්දසන. න-දූෂයකිරීම, කෙළසීම.

සද්දසිත. නි-දූෂයකළ, අතිශයින් දූෂයකළ.

සද්දස. පු-ප්‍රදේශය, පෙදෙස, මහපට ඇඟිල්ල හා තර්ජනිය විදහා ගත් කල ඇතිවන ප්‍රමාණය.

සද්දෙසන. න-ත්‍යාගය, හුත්තැනට යවන පඬුර.

සද්දෙසිත. නි-ප්‍රදේශයකට අයත්, කොටසකට අයත්.

සද්දෙස. පු-වෙසොත්පතතිය, රාකිඹුබය, සාන්දුව, සාන්දු කාලය, සවස්කාලය.

සද්දෙසික. නි-දූෂය කරන්නා.

සද්දෙසි. නි-දූෂය කරන්නී, දූෂකම් කරන්නී.

සද්දෙසෙහි. ක්‍රි-(ප+දුසෙති) දූෂය කෙරෙයි.

සද්දෙසෙහි. ක්‍රි-(d. වූ. දුස, නාසෙ, නැසීමෙති+නි) දොම කෙරෙයි.

සද්ධ. නි-මහට පැමිණි, සෙවය කරණ.

සද්ධනි. ඉ-මාගීය, මාවන.

සඛාන. පු-ප්‍රධාන, පළමුවන, ප්‍රමුඛ.

සබ්බසංඝ. ක්‍රි-(d. භූ. බංස, බංසකෙ, දුච්ඡෙති
ප + බංස + නි) තසසි, දවසි.

සබ්බානුච්ඡාද. පු-ප්‍රබානසා, ප්‍රථමසා.

සබ්බානික. පු-ප්‍රබානසාට අයත්.

සබ්බානිස. පු-ප්‍රභූවෙතිසා, ප්‍රබාන තැනැත්තා.

සබ්බාපිත. ති-දරණලද, උසුලනලද.

සබ්බාවතී. ක්‍රි-(d. භූ. බාවු, ගතියං, යාමෙති + නි
ප + බා + ව + නි) දුට්ඨි, බාවනස කරයි.

සබ්බාවි. පු-දුට්ඨත්තා, දුට්ඨන තැනැත්තා.

සබ්බ. ඉ-රථයෙහි නිම්බලල්ල, කරත්තපට්ටම.

සබ්බපති. ක්‍රි-(d. වු. වුප, වුපෙ, දුම් ගැසීමෙහි +
නි, ප + වු + ප + නි) අතිශයින් දුට්ඨි, අතිශ-
යින් දුම් ගසයි.

සබ්බපිත. ති-දුම්බසත ලද.

සබ්බාන. ති-සෝදන ලද, පිරිසිදුකළ.

සභ්. d. භූ-ගමනෙ, යාමෙහි, පණති, යෙයි.

සභ්න. ති-අවනත, යටත්, සුවය.

සභ්න. ති-පසු වූ දෙය, අවසානය, පිළිත්ත, දුර.

සභ්නසසල. පු-ප්‍රත්‍යානත පථිතය, මහා
පථිතයක් සම්පයෙහි පිහිටි පථිතයක්.

සභ්නාන. න-ඉතාදුර.

සභ්න. අ-විශේෂානී පද පුරණයෙහි, යො
පන හිසු.

සභ්මන. න-නමස්කාරය, ප්‍රණාමය.

සභ්ස. පු-කොස්ගස.

සභ්සසති. ක්‍රි-(d. භූ. නස, නාසෙ, නැසීමෙහි
+ නි) නැසෙයි.

සභ්සාද. පු-උත්තමතාදය, එනම් රජ.

සභ්සාදෙති. ක්‍රි-(d. භූ. නද, උත්තාදෙ, නාද
කිරීමෙහි + නෙ + නි) නදෙයි.

සභ්සාම. ති-පැහැර කිරීම.

සභ්සාලිකා. ඉ-පසිප්පය, බවය, දිය බසිනා
මග, කාණුව.

සභ්සිකමම. න-දෙව්දෙවතාවුන්ට බාර වූ
පරිදි කටයුතු කිරීම.

සභ්සනනකොඛ. පු-සමුච්ඡේද නොකළ ක්‍රොධ
ඇත්තා.

සභ්සදති. ක්‍රි-(d. භූ. නුද, බෙපණෙ, සො-
පණයෙහි + නි, ප + භ්සද + නි) පහකෙරෙයි,
කම්පාකෙරෙයි.

සභ්සදිත. ති-පැණයනලද, කම්කළ.

සභ්සති. ඉ-පණතිසුපෙල, පේලිය.

සභ්සථ. පු-මාගීය.

සභ්සථක. පු - මග නියුක්තයා, මාර්ගයෙහි
උපත්තන.

සභ්සථදුහන. න-මම් පැහැරීම, මංකොල්ල
කෑම.

සභ්සථික. පු-මාර්ගිකයා, මගියා; මාගීයෙහි
උපත්තා.

සභ්සණ. න-ගිලිනුනු දෙය, ගැලවුනුදෙය.

සභ්සණක. ති-නිශ්ශබ්ද, නිසසල.

සභ්සණග. පු-සර්පයා, සපු.

සභ්සණබජ පු-පහත්කළ, බජ ඇත්තා.

සභ්සණරසම. පු-පසලොස්වැනි.

සභ්සණරසික. පු-පභ්සණරසියට අයත්.

සභ්සණලොම. පු-ලොමුබැහැරැනීම, උපදවන
තැනිගැනීම නැති බැවින් අනුලොම ඇති.

සප. න-ජලය, වතුර, “ආපං සපං මහොද-
කංති වුවනි”

සපඤ්ච පු - ප්‍රපඤ්ච, තෘෂ්ණාදි පපඤ්චය,
උත්තරය.

සපච්චති. ක්‍රි-(d. භූ. පච, පාකෙ, පිසීමෙහි + නි)
පිසිසි.

සපඤ්චති. ක්‍රි-ප්‍රමාද කරයි.

සපඤ්චණ. න-ප්‍රමාදය.

සපඤ්චති. ක්‍රි-(d. වු. බ්‍යත්තිකරෙ, ප්‍රමාද
යෙහි + නෙ + නි) ප්‍රමාද කරයි.

සපති. ක්‍රි (d. භූ. පත, පතනෙ, වැටීමෙහි + නි,
ප + පති) වැටේ, පතිත වෙයි.

සපතික. පු-වැටෙන්නා, පතිතවන්නා.

සපතති. ක්‍රි-(d. භූ. පත, පතනෙ, වැටීමෙහි
+ නි = ප + පපති) හෙයි, වැටෙයි.

සපතණ. න-වැටීම.

සපද. පු-පාදග්‍රය, පතුලේ කෙළවර.

සපා. ඉ-පැත්තැලාව, පැත්තල.

පසාන. පු-ප්‍රපාතය, පථිත ප්‍රණතය, පථිත පල්ලම.

පසානි. පු-ප්‍රපාතයට වැටෙන්නා, පහතට වැටෙන්නා.

පපිතාමහ. පු-මි මුත්තා, මුත්තගේ පියා.

පපිලිත. ති-පරණවු, වැහැරිගිය, සොරකම් කළ.

පපුතන. පු-මුණුපුරා, දුවගේ හෝ පුතාගේ පුතා.

පපුජ්ජක. න-නෞභූමිකවාතය.

පපුණ්ණාග. පු-තුරු, තෝර.

පප්ඵ. පු-පැපිලිය.

පපොටණ. න-කුල්ලේ පෙලීම, ගසාදීම.

පපොටෙති. ක්‍රි - (d. භූ. පුට, විකසනෙ, විකාසයෙති + ණේ + ති) පොලයි.

පපොච්චි. පු-පැපිලිය.

පපොස න-පපුමාංසය.

පබ්බි. පු-ප්‍රබ්බිය, ගද්‍ය පද්‍ය වශයෙන් ද්විධ වූ ප්‍රබ්බිය.

පබ්බිකප්පනා. ඉ - ප්‍රබ්බියෙන් කල්පිත වූ කාදම්බරී අතනනග්‍රවංසාදි කාව්‍ය විශේෂය.

පබල. පු-ප්‍රබල, මහත් බලය, අධික බලය.

පබාලන. පු-ඉතා දැඩි.

පබාලනති. ක්‍රි-(d. භූ. බහ, වුඛියං, වැඞීමෙති + ති) දැඩි කරයි.

පබාහති. ක්‍රි-(d. භූ. බාහ, නිවාරණේ, වැලැක් මෙති + ති) වලක්වයි.

පබුජ්ජකති. ක්‍රි-(d. දි. බුධ, බොධනෙ, පිබ්දි මෙති + ති = ප + බුජ්ජකති) පිබ්දෙයි.

පබුජ්ජක. න-පිබ්දීම.

පබුජ්ජකිත. ති-පිබ්දෙන ලද.

පබුදබ. පු-අවබෝධකළ, පිබ්දනු.

පබෝධ. පු-ප්‍රබෝධය, අවබෝධය.

පබෝධති. ක්‍රි-(d. දි. බුධ, බොධනෙ, පිබ්දි මෙති + ති) ප්‍රබෝධ කරයි.

පබෝධන. න-ප්‍රබෝධය.

පබ්බ. -d. භූ. පුරණේ, පිරීමෙහි, පබති, පුරය.

පබ්බ. d. භූ. ගමනෙ, යාමෙහි පබ්බති, යෙයි.

පබ්බ. පු-පථි, සකිය, පුරුෂ, පිති විශේෂ.

පබ්බජනි. ක්‍රි-(d. වු වජ, ගතියං, යාමෙති + ති) (ප + වජනි) පැවිදි වෙයි.

පබ්බජන. න-පැවිදි වන, තපසට යාම.

පබ්බජිත. ති-පැවිදු, පැවිදි වන ලද

පබ්බජ්ජා. ඉ-ප්‍රවාජ්‍යාව, පැවිදිවීම, පැවිදු, මහණවීම.

පබ්බත. පු-පථිතය, කඤ්ඤ.

පබ්බතක. පු-පථිතයක්, කන්දක්.

පබ්බතෙය්‍ය. ති-පථිතයෙහි නියුක්ත, හැසිරෙන.

පබ්බාජන. න-නෙරපීම, රටෙන් නෙරපීම, පිටුවහල් කිරීම.

පබ්බාජනිය. න-ශාසනයෙන් නෙරපිය යුතු විනය කමියක්, වුදිතයා.

පබ්බජිත. ති-පැවිදි කළ, මහණ කළ.

පබ්බාජනි ක්‍රි - (d. භූ. වජ, ගතියං, යාමෙති + ණේ + ති) පැවිදි කරවයි.

පබ්බබ්බ. ති-පසාකරගෙණ යන.

පබ්බාර. පු-පල්ලම, පථිතප්‍රපාතය.

පහ. ති-රසමය, ප්‍රභාව, ආලෝකය.

පහගහ. ති-විනාශ කළ, කැඩුනු, පැරදුනු.

පහබ්බාර. ආලෝක කරන්නා, හිරු.

පහබ්බ ති-කැබෙන, බිඳෙන.

පහබ්බ. න-බිඳෙනුපු, රැස්විනිඳෙන.

පහබ්බත. න-බබලන, දිලිසෙන.

පහඤ්ජනි. ක්‍රි-(d. භූ. හඤ්ජ, හඤ්ජනෙ, බිදීමෙති + ති, ප + හඤ්ජ + ති) බිඳෙයි.

පහඤ්ජන. න-සුලභ, බිදීම.

පහඤ්ජිත. ති-බිඳෙන ලද.

පහව. පු-ප්‍රභව, උත්පත්තිය, කාරණය, ස්ථානය, පළමු හටගත් වස්තු.

පහවති. ක්‍රි-(d. භූ. භූ. සත්තායං, වීමෙති + ති) (ප + හව + ති) පහළ වෙයි. හටගනියි.

පහසුර. න-ප්‍රභාසවර, රැස්විනිඳෙන, ආලෝක මත් බබ්බාර, රසමය.

(15206)

පහසුකම්. ක්‍රි-(d. දි. හසු, අධෝපනතෙ,
පහතට වැටීමෙහි+ති) (ප+හසුකම්) පහ-
තට බසි.

පහා. ඉ-ප්‍රභාව, රසමය, ආලෝකය, පඹ.

පහාකර. පු-ප්‍රභාකර, ආලෝක කරන්නා,
සුයෂියා.

පහාන. න-ප්‍රභාතය, අළුයම, අති උදය.

පහානි. ක්‍රි-d. හු. හා, දිනනිය. බැබළීමෙහි+
ති. (ප+හා+නි) බබලයි. දිලිසෙයි.

පහාමාලා. ඉ රක්ෂි මාලාව.

පහාව. පු-ප්‍රභාව, වික්‍රමය, තෙජස, දණ්ඩන
යෙන් උපන් තෙජස, සම්ප්‍රභාවය.

පහාවිත නි-හාවිතාකළ, ප්‍රගුණ කළ.

පහාපවති. ක්‍රි-(d. හු. හු සත්තායංවීමෙහි+නි,
ප+හාවෙති) වඩයි, වඩිතය කරයි.

පහාස. පු-ආලෝකය, දිපතිය.

පහාසනි. ක්‍රි-d. හු. හා. සු. දිනනියං බැබළීමෙහි
+නි, (ප+හාස+නි) බබලයි, දිලිසෙයි.

පහාසෙති. ක්‍රි-(d. හු. හාසු, දිනනියං, බැබළි
මෙහි+හෙ+නි, ප+හාසෙති) බබලයි.

පහිඤ්ඤා ක්‍රි-(d. රු. හිද, විදරණේ, බිදීමෙහි
+නි, ප+හිද+නි) බිදිමි

පහිනන. පු-බිදිනු, මත්තහසුනියා.

පහු. පු-ප්‍රහු, අධිපති, ඉසුරු ඇත්තා, නායකයා.

පහුති. අ-ප්‍රහුති, පටන්කොට, ආරම්භ කොට

පහුතික. ති-ආරම්භකොට ගෙන එන.

පහුනන. න-ප්‍රහුභාවය, ප්‍රධානභාවය.

පමනන. ති-ප්‍රමනන, ප්‍රමාද, කතිකර නොවන

පමනනබන්ධු. ප්‍රමාදයින්ගේ නැයා, මාරදිව්‍ය
පුත්‍රයා.

පමට්ඨප. පු-ඊශ්වරයා.

පමද්‍රවන න-ප්‍රමාද (ප්‍රමාද) වන. අන්තරාපුර
වැසින් හා රජදරුවන් කෙළනා උයන.
ක්‍රිබාවනොද්‍රවන.

පමද්‍රසී. ඉ. සත්‍රි, කාන්තාව, ප්‍රමාද

පමද්‍රති. ක්‍රි-(d. හු. මද්‍ර, මද්‍රනෙ, මැඩීමෙහි
+නි) ප+මද්‍ර+නි) මිටිකයි. පොඩිකරයි.

පමද්‍රන. න-මැඩීම, මිටිකීම.

පමද්‍රිත. ති-මිඩනාලද, මිටිකන ලද.

පමා. ඉ-ප්‍රමාණය, පමාන.

පමාන. න-ප්‍රමාණය පමණ, කාරණය, ශාස්ත්‍රය
ප්‍රමාණ, සත්‍යවාදී, පමනදන්නා, නිත්‍යානු,
සීමා.

පමාණක පු-ප්‍රමාණවූ, පමණ වූ.

පමාධිකරණ. න-ප්‍රමාදයට කාරණා.

පමාතු. පු-ඉ. මවගේ මව

පමාද. පු-ප්‍රමාද, පමා, සිහි මූලාව.

පමාදි පු-ප්‍රමාද වන පුද්ගලයා.

පමාණයනි. ක්‍රි-(d. හු. මාන, පූජායං පිදීමෙහි
+නි) ප+මාණයනි) පුදයි,

පමාය. පු. ක්‍රි-බෙදු, මැණු,

පමිති. ඉ-ප්‍රමාණය, පමණ

පමිලාන ති-විසලුණු, මැලවුනු.

පමුබ. පු-ප්‍රමුබ, ඉදිරිපත් වූ, ප්‍රධානවූයේ,
ආලිඤ්ඤ. න.

පමුද. පු-ප්‍රමෝදය, සතුට, සන්තොෂය.

පමුදිත. ති-ප්‍රමුදිත, සතුටට පැමිණි.

පමුච්චනි. ක්‍රි-(d. හු. මුච, මොචන, මිදීමෙහි
+නි, ප+මුච+නි) මිදෙයි.

පමුච්චිත. ති-මිදෙන ලද.

පමුඤ්චනි. ක්‍රි-(d. හු. මුච, මොචන, මිදීමෙහි
+නි) මිදෙයි.

පමුඤ්චන. න-මිදීම.

පමුඤ්චිත. ති-මිදෙනලද

පමොකබ. පු-මිදීම, මාහිසෙන් ලැබියයුතු
ඵලය. ප්‍රමොක්ෂය.

පමොචන. න-ප්‍රමොචනය, මිදීම.

පමොචනි. ක්‍රි-(d. හු. මුච, මොච, මිදීමෙහි
+නි) මුදයි.

පමොද. පු-ප්‍රමෝදය සන්තොෂය.

පමොදනි. ක්‍රි-(d. හු. මුද, මොදන, සතුටු
වීමෙහි+නි) සතුටුවෙයි.

පමොදණ. න-සන්තොෂය,

පමොදිත. ති-සතුටුවනලද.

පමොහ. පු-ප්‍රමෝහය, මුලාව. අධික මෝහය.

පමොහනී. ක්‍රි-(d. හු. මුහ, මුච්ඡායං, මුලාවෙති + නි) මුලාවෙයි.

පමොහණ. න-මුලාවීම අධික මුලාවීම.

පමපක. පු-හුණපුඵලා.

පමපකක. පු-හුණපුඵලා.

පමන. න-අසමරෝම, ඇසිපිහාටු.

පමමුඛ. ති-මුලාව, මුලාවනලද.

පමුඛණ. න-මුලාවීම.

පමුතන. පු-මුදනලද, මිදෙනලද.

පමුතනි. ති-මිදීම මොක්කය.

පමුදිත. ති-ප්‍රමුදිත, සන්තොස වන ලද

පමුස්තනී. ක්‍රි-(d. හු. මුහ, වෙවිතතසු, මුලා විමෙති + නි (ප + මුයා, ති) මුලාවෙයි.

පමුස්තණ. න-මුලාවීම මුලාව.

පමමුසානී. ක්‍රි-(d. හු. මුස, සමමොසෙ, මුලා වෙති + නි) මුලාවෙයි

පමමුසාණ. න-මුලාවීම.

පමමුසමිත. ති-මුලාවනලද මුලාටු.

පමුලන. පු-අතිමුලාව, අධිකමුලාව.

පමොහිත. ති-ඉතාමත් මුලාවනලද.

පස. d. හු. ගමනෙ, යාමෙහි, පයනි, යෙයි.

පස. පු-කිරි, ජලය.

පසච්ඡනී. ක්‍රි-(d. හු. යාව, යාවනෙ, ඉල්වීමෙහි + නි) ඉල්වයි දෙයි.

පසත. ති-පවිත්‍ර, පිරිසිදු.

පසතපාණි. පු-පවිත්‍රකළ අත් ඇත්තා, දත් දීමෙහි ඇලුනහු.

පසතණ. න-ප්‍රයත්නය, උත්සාහය.

පසාත. ති-අයත්වූ, අයිති, සත්‍යක.

පසුතනක. පු-යොදනලද ප්‍රසුකත.

පසානී. ක්‍රි-d. හු. යා, ගතිපාපුනණේසු ගමන්ති + නි, (ප + යා + නි) යෙයි.

පසුරුදුහරනී. ක්‍රි-(d. හු. හර, හරණෙ, ගෙණ-යාමෙහි, + පරි + උදයාදි + හර + නි) කර්ම කරයි.

පසුරුපාසනී. ක්‍රි-(d. හු. පාස, උපවෙසනෙ, ඇසුරු කිරීමෙහි + පරි + උප + පාස + නි, පසුරු + පාස + නි) ආශ්‍රය කෙරෙයි.

පසුරුපාසණ. න-ආශ්‍රය, සේවනය, පසුරු පාසණය.

පසුරුපාසික. පු-ආශ්‍රය කරන්නා.

පසුරුපාසිත. ති-පසුරුපාසනය කළ ආශ්‍රය කළ.

පසුඤ්ඤනී. ක්‍රි-(d. හු. සුජ. යොගෙ, යෙදීමෙහි + නි) (ප + සුජ + නි) යොදයි.

පසුඤ්ඤණ. න-යෙදීම.

පසුඤ්ඤිත. ති-යොදනලද

පසුතන. ති-ප්‍රසුකත, යොදනලද.

පසුත. ති-යෙදූ, සංයුක්ත.

පසායාග. පු-ප්‍රයෝග, සව්‍යාපාරකය, යෙදීම.

පසොජනි. න-ප්‍රයෝජනය, ඵලය, නිශාග කටයුතු, කාර්යය.

පසොජිත. ති-යොදනලද මෙහෙයනලද.

පසොජජනී. ක්‍රි-(d. හු. සුජ, යොගෙ, යෙදීමෙහි + ඤේ + නි.) යොදයි. මෙහෙයයි

පසොධර. පු-සත්‍රී පසොධරය, තනය, මෙසය, වලාකුල.

පසොවෙග. පු-ජලප්‍රවාහය, ජලවේගය.

පසක. පු-මිමුක්තා, මුක්තාගේ පියා, පියාගේ පියාගේ පියාගේ පියාගේ පියා.

පර. d. චූ-ගමනෙ යාමෙහි. පරෙති, පරයනි. යෙයි.

පර. පු-පසමිකුරු උත්තමයා. අන්‍යයා. පඤ්චාභාවය, නිවණ.

පරකකම. පු-පරාක්‍රමය, මහත් වීර්යය. ශූරතිය.

පරකිය. පු-දනාඅයත්, අන්‍යයාට අයිති.

පරකකමඛාතු. ති-උතුම්වීර්යය.

පරවිතතවිජානන. අනුත්තේ සිත් දනගැනීම.

(15310)

පරිච්ඡේද විස්තරය. න-අනුන්ගේ සිත් දැනගන්නා නුවණ.

පරසථ. පරඅභිසං. අනුන්ගේ ප්‍රයෝජනය. පරලොව පරමාභිසං.

පරද. ති-ආශා ඇතිකරවන.

පරපාසව. පරපුටු, අනුන් විසින් පොෂාය කරන්නා, කොටුලා. කාකයා.

පරදරා. ඉ - පරසත්‍රී අත් අමුව.

පරදනනුපට්ඨි. පු-අනුන් විසින් දෙන ලද දෙයින් ජීවත්වන තැනැත්තා, අනුන්ගේ පිතින් සුව ලබන, එනම් ප්‍රේත නිකායෙහි උපන් තැනැත්තා.

පරකොණාස. පු-අනුන්ගෙන් ඇසීම.

පරනත. පු-අනුන් විසින් පොෂාය කල අය කටුබා, යාවක.

පරහර. පු-පරහත, අනුන් විසින් පොෂාය කල තැනැත්ත.

පරමනත. න-පරපරිකල්පිත ආත්මය, පරමාත්මය.

පරමන්ථ. පු - පරමාභිසං, උත්තමාභිසං, ප්‍රධානාර්ථය නිවණ.

පරමන්ථදෙසනා. ඉ-පරමාභිසංදෙසනාව, අති-ධර්මදෙසනාව.

පරමනත. න-කිරිබත, උතුම්බත.

පරමදුන. න-උතුම්බතය, ශ්‍රේෂ්ඨතය.

පරමනිබ්බාන. න-එනම් නිව්වාණ වාදය.

පරමානු. පු - අනුප්‍රමාණයෙන් තිහෙන් කොටස, සුයතියා, දුල්කටුපු අතරට ගිය කල්හි යම්සියුම් රජසක් දක්නා ලැබෙනම් එයින් තිහෙන් කොටස.

පරමාසු. න-පරමාසුය, ඒකාලවල මනුෂ්‍ය-යින්ට යන නියම සම්පූර්ණ වයස.

පරමිබ්බි. පු-බ්‍රහ්මයා.

පරමසුකුමාල. පු-ඉතා සියුමැලි, ඉතා මෘදු.

පරමමුඛ. න-අනතිමුඛය, ඉදිරිපස නොවන.

පරමමුඛා. අ-අසම්මුඛාභිසංයෙහි.

පරමපරා. ඉ-පරමපරාව, අත්වය, වංශය, පරපුරය.

පරිනිමිත. ති-අනුචිත්ත නිර්මිත කරණ ලද්ද එනම් දෙවිලොව.

පරරූප. න-අනුයාතයෙන් රූපය, පරවූරූපය

පරලොක. පු-අනුයාතය, අනුයාතය.

පරවමන. න-අනුන්ට හෙලාදැකීම.

පරවාද. පු-අනුයාතය, දෙසැට්ටු.

පරවිසය. පු-අනුන්ගේ රට, දනාඅයත් දෙය.

පරවෙදිය. පු-අනුන් පිළිබඳව තැබිය යුතුදේ.

පරවාතාබාධ. පු-අනුන්ට නිරිතාර කිරීම.

පරබින. ති-පරායත්ත, අනුන්ට අයිති

පරණුවාද. පු-අනුන්ගේ නිකුට.

පරසංසද. න-අනුයාතය පිළිබඳ පදය.

පරා. අ-පිරිනිම, පෙරලීම, ගමන්, අනිසංයානී, ප්‍රතිපක්ෂානී, වික්‍රම, පරාමිතිය යනාදියෙහි.

පරාද. පු-මල්පේනු, මකරන්ද, මුවරද.

පරාජය. පු-පැරදීම.

පරාජිත. ති-පැරදුනු, පරදවන ලද.

පරාජෙති. ත්‍රි-(d හු ජේ. ජයෙ, දිනීමෙහි + ති පරා + ජේ + ති) පරදවයි.

පරාහව. පු-පිරිනිම.

පරාහවති. ත්‍රි-(d හු. හු. සත්තය, විමෙහි + පර + ආ. හු + ති) පිරිහෙයි.

පරාහුත. ති-මඩනාලද.

පරාමට්ඨ. ති-පරාමිතිය කල, සාමි කල.

පරාමසං. අ-පරාමිතිය කොට.

පරාමසති. ත්‍රි-සාමිකරයි.

පරාමසන. න-පරාමිතිය, සාමි කිරීම.

පරාමසති. ත්‍රි-(d හු. මස, ආමසනෙ සාමි යෙහි + ති) පරා + ආමසති, සාමි කෙරෙයි.

පරාමාස. පු-සාමි කිරීම.

පරාමාසි. පු-ස්ප්‍රී කරණ තැනැත්තා.

පරායන. න-පිහිට, ආධාරය.

පරාසික. පු-පරායත්ත, අනුන්ට අයිති.

පරාසිති. ඉ-පිහිටාධාරයක් නැති තැනැත්තා.

පරි. අ - භාත්පස, පරිවේණද, ආලිභන වජ්න දොසකපා, භාදිම, අවමාන, ආධාර භොජන, ගහණ, ව්‍යාප්ති, සවහාව, ලක්ෂණා දියෙති.

පරිකඩ්ඵනි. ක්‍රි-d. භූ. කඩ්ඵ, ආකඩ්ඵනෙ, ආදිමෙති+ති. (පරි+කඩ්ඵ+ති) ආපසු අදිසි, පස්සට අදිසි.

පරිකඩ්ඵන. න-පස්සට ආදිම, භාත්පස ආදිම.

පරිකඩ්ඵිත. ති-පස්සට අදිනලද භාත්පස අදිනලද.

පරිකපා. ඉ-විවරණ කපාව, විසාරකටසුභූ පදවල විසාරකීම.

පරිකණ. පු-කැපීම.

පරිකනනි. ක්‍රි-d. භූ. කපි, කොට්ල්ලෙ, කුටිල බැව්ති+ති) පරි+කණ+ති) කපයි, තීරාකර කපයි.

පරිකප්ප. පු-කල්පනාව, කල්පනා කරණ ලද්ද, අදහස.

පරිකප්පනි. ක්‍රි-d. භූ. කප්ප, විත්තිකරණෙ කල්පනා කිරීමෙති+ති, කල්පනා කෙරෙයි, අදහස් කෙරෙයි.

පරිකප්පන. න-කල්පනා කිරීම.

පරිකප්පිත. ති-කල්පනා කළ, කැපකළ.

පරිකර. පු-ආහරණ.

පරිකරොති. ක්‍රි-(d. භූ. කර, කරණෙ, කිරීමෙති + ති) (පරි+කරොති) පිළියම් කරයි.

පරිකමම. න-ප්‍රතිකමය, පිළිතම.

පරිකසානි. ක්‍රි-(d. භූ. කසා, ගතියං, යාමෙති + ති) අදිසි.

පරිකසාන. න-ආදිම.

පරිකිණ්ණ. ති-ගැවසිගත්.

පරිකිණනි. ති ප්‍රකාශ කරණලද, සතුති කරණ ලද.

පරිකිණෙනි. ක්‍රි-(d. වු. කිතන, සංසද්දෙ, ප්‍රකාශයෙති+ණෙ+ති) පරි+කිතෙන+ති, ප්‍රකාශකරයි, සතුතිකරයි

පරිකිරනි. ක්‍රි-d. භූ. කිර, ආකිරණෙ, වැගිරීමෙති+ති, වගුරුවයි.

පරිකියානි. ක්‍රි-(d. භූ. තිය, තනුකරණෙ, තුනිකීමෙති+ති) කරදර කරයි.

පරිකිලනි. ති-වෙහෙසුනු,

පරිකිලමනි. ක්‍රි-(d. භූ. කිලමු වෙදෙ, කලානන යෙති+ති) කලානනවෙයි.

පරිපුජනි. ක්‍රි-(d. භූ. පුජා, පුජායං, පිදීමෙති+ ති) පරි+පුජ+ති, කමපාවෙයි, සෙලවෙයි

පරිකිලෙස. පු-දුක්ඛව, අවාසනාවන්තභාවය දඬුවම.

පරිකුපිත. ති-කෝපවන ලද, කිපුනු.

පරි ජිත. ති-කමාවන ලද,

පරිකෙලන. න-ක්‍රීඩාව, සෙල්ලම.

පරිකොපෙති. ක්‍රි-(d. භූ. කුප, කොපෙ, කිපි මෙති+ණෙ+ති) කිපෙයි, තරහවෙයි.

පරිකකමන. න-යාම, බැහැරයාම.

පරිකිලිට්ඨ. ති-කිලවුට්ඨලද, කෙලසනලද.

පරිකෙකලස. පු-කිලුට්, කෙලසීම.

පරිකකක. පු-පරික්ෂා කරන්නා, විභාග කරන්නා.

පරිකකන. න-පරික්ෂාව, සෙවීම, විභාග කිරීම.

පරිකකනි. ක්‍රි-(d. වු. කමු, විජ්ඣකෙ, විදීමෙති + ති) (පරි+කක+ති) පරික්ෂා කරයි.

පරිකකිත. ති-පරික්ෂාකළ, තෝදිසිකළ.

පරිකකය. පු-ක්ෂය, විනාශවියාම, ටිකින් ටික විනාශවී යාම.

පරිකකා. ඉ-පරික්ෂාව, විපරම.

පරිකකාර. පු-පිරිකර, පරික්ෂාකාර, ආදුම් බැදුම් ආදිය.

පරිකකාදික. පු-පිරිකර අයිති කාරයා.

පරිකකිණන. ති-ක්ෂයකළ, සිදිනලද.

පරිකකිතන. ති වටකළ, පරික්ෂෙප කළ.

පරිකකිපනි. ක්‍රි-(d. භූ. කිප, බෙපනෙ, තැබීමෙති+ති) (පරි+කිප+ති) බහයි, දමයි.

පරිකකිපන. න-බැහීම, දමීම.

පරිකකිණ. න-ක්ෂයකළ, ගෙවන ලද

පරිකකියනි. ක්‍රි-(d. භූ. බි, බියෙ, ක්ෂයවීමෙති+ ති, පරි+බියනි) ක්ෂයකරණු ලැබේ.

(15407)

පරිකල්පන. න-කෂය කල.

පරිකේතප. පු-පරිකේතපය, වටකිරීම.

පරිබණන. න-හැරීම, බිම සැරීම.

පරිබා. ඉ-අගල.

පරිබාකූප. පු අගල, අගල්වල.

පරිගලනී. ක්‍රි-(පරි+ගල+නි) ගලයි, ගිලෙයි.

පරිගණන. න-ගණන් කිරීම.

පරිගණකානී ක්‍රි බඳින දෙය, බැඳීම, බලයෙන් අල්වා ගැනීම.

පරිගිලනී ක්‍රි-(d හු. ගිල, අදනෙ, කැමෙහි+නි, පරි+ගිල+නි) ගිලී-ගැලෙයි.

පරිගුහණ. න-වැසීම, ඡාදනය.

පරිගුහිත. නි-වසනලද ඡාදනය කල.

පරිගහන. පු-අයිතිය, පිරිවෙර, භාය්‍යාව.

පරිගහිත. නි-පරිගාහිත, අබිගාහිත, වසග යට යටත්වී.

පරිගහාහන. පු අබිගාහිතයා, අයිතිකාරයා. බලකාරයා.

පරිවම. අ-පිරිසිදු නියමකොට.

පරිවමපන. න-පරිත්‍යාගය, හොඳ අදහසින්දීම

පරිවමපනී ක්‍රි (d. හු වජ, වාගෙ, ත්‍යාගකිරීමෙහි+නි), (පරි+වජ+නි) පරිත්‍යාගකරයි.

පරිවනන. නි-පරිත්‍යාග කල, හරණලද.

පරිත්‍යාග. පු-පරිත්‍යාගය, දනය.

පරිවජද. නි-වැසීම, ඡාදනය.

පරිවජාදන. න-වැසීම, ඡාදනය.

පරිවජාදිත. නි-වසනලද ඡාදනය කරණලද.

පරිවජාදෙති. ක්‍රි-(d. හු. ඡද, සංවරණෙ ඇවිරීමෙහි+ණෙ+නි) වහයි, ඡාදන කරයි.

පරිවජිඤන. න-පිරිසිදීම.

පරිවජිනන. නි-පිරිසිදුනලද, නියමකරණ ලද.

පරිවෙජද. පු-පිරිසිදීම, කොට්ඨාසය, භාගය.

පරිවෙජදක. පු-පිරිසිදීම කරන්නා.

පරිවය. පු-පුරුද්ද, අභ්‍යාසය, ප්‍රගුණ.

පරිවරණ. න-හැසිරීම, සිත්සතුටු කිරීම,

පරිවරණක. පු-පරිවරණය කරන්නා.

පරිවරනී. ක්‍රි-(d. හු. වර වරණෙ, හැසිරීමෙහි+නි, (පරි+වර+නි) හැසිරෙයි.

පරිවරියා. ඉ-පරිවරණය.

පරිවාර. පු-හැසිරීම, මනා සිරිතින් හැසිරීම.

පරිවාරක. පු-පරිවාරනය, කරන්නා.

පරිවාරී. පු-පරිවාර ඇත්තා, පරිවාරකරන්නා

පරිවාසිත. නි-පරිවාරය, කල, මනාව ඇසුරු කල.

පරිවාසෙති. ක්‍රි-(d. හු. වර, වරණෙ, හැසිරීමෙහි+ණෙ+නි) පරිවරණය කරයි.

පරිවිත. නි-පුරුදුකල, ප්‍රගුණ කල.

පරිවිණණ. නි-පුරුදුකල, පරිවිත.

පරිවුමණ. න-සිඹීම, ඉඹීම, භාත්පසින් සිඹීම.

පරිවුමිත. නි-මනාකොට වුමිතය කල.

පරිජන. පු-පිරිවර ජනයා, තෙවක ජනයා.

පරිජපන. න-ජපකිරීම, නොයෙක්වාර ගණන් කීම.

පරිජපනී. ක්‍රි-(පරි x ජප x නි) ජප කෙරෙයි.

පරිජපිත. නි-ජපකල.

පරිජිණණ. නි-දිරා, දිරාගිය.

පරිජිත. නි-දිනු, බල පැවැත්වූ.

පරිජිණණ. පු-පිරිහුණු, විපතට පත්

පරිඤ්ඤා. ඉ-අවබෝධය.

පරිඤ්ඤාන. න-මනා දැනීම.

පරිඤ්ඤාන. නි-දැනගන්නා ලද, පමණ දැන ගන්නා ලද.

පරිඤ්ඤාකාවි. පු-පමණ දන්නාසුළු පුද්ගල තෙම.

පරිඤ්ඤායා. පු-දැනගත යුතු.

පරිඤ්ඤායාබ්මම. පු-අතිත්‍යාදි වශයෙන් දැනගතයුතු දූෂකාදි බිමි.

පරිබස්නන. දුමිම, තාපනය.

පරිබහනී. ක්‍රි-(d. හු. දහ, හස්මිකරණෙ, අළු කිරීමෙහි+නි) දයි, භස්මවෙයි.

පරිනත. නි-මුහුකල, අත්‍යයෙකුට පවරණලද

පරිනමනී. ක්‍රි-(d. හු. නම, නමනෙ, නැමීමෙහි+නි) (පරි+නම+නි) පිරිනමයි.

පරිනස. පු-විවාහය.

පරිනමන. නි-පිරිනැමීම.

පරිනාම. පු-පිරිනැමීම.

පරිනායක. පු-පමුණුවන්නා. අධ්‍යක්ෂකයා.

පරිනාහ. පු-පුලුලු, විශාල.

පරිනාමික. නි-පිරිනමන ලද.

පරිනානි. පු-පිරිනමන්නා.

පරිනාමෙති. ක්‍රි-(d. හු. නම; නාමෙ, නැමීමෙහි + නෙ + ති) පිරිනමයි, පවරයි.

පරිකපපති. ක්‍රි-(d. හු. කප, කපනෙ, කැප කිරීමෙහි + ති) කැපකරයි. කැපවෙයි.

පරිකප්ප. න-කැපවීම, කැපකිරීම.

පරිතන. නි-අල්ප, සුල්ප, මද.

පරිතන. න-රක්ෂාව, ආරක්ෂාව, පිරිත

පරිතනක. පු-සුල්ප ප්‍රමාණය.

පරිතනාන. න-ආරක්ෂාව, විපත් ආදියෙන් රැකගැනීම, පිරිත.

පරිතනානකුමි. පු-ආරක්ෂාකූටිය, වැහිකුඩුව.

පරිතනායනි. ක්‍රි-(d. දි. නා. පාලනෙ, ආරක්ෂා කිරීමෙහි + ති. පරි + නායනි) ආරක්ෂා කෙරෙයි.

පරිතප්පන. න-තැවීම.

පරිතප්පති. ක්‍රි-(d. හු. තප, තාපනෙ, තැවීමෙහි + ති. පරි + තප + ති) තැවෙයි.

පරිතප්පිත. ක්‍රි-තැවෙන ලද, උණුකල.

පරිතාප. පු-තාපය, බලවත් තැවුලිය.

පරිතාපන. න-මහත්තැවීම.

පරිතාපෙති. ක්‍රි-(d. හු. තප, තාපනෙ, තැවීමෙහි + නෙ + ති) තවයි.

පරිතො. අ-භාත්පරිසිත්, වට්ට.

පරිතොසන. න-සතුට, සන්තොෂය.

පරිතොසෙති. ක්‍රි-(d. දි. තුස, තුට්ඨිය, සතුටෙහි + නෙ + ති. පරි + තොසෙති) සතුටු කෙරෙයි.

පරිතසිත. නි-තැහිගන්නා ලද, ත්‍රස්ත වන ලද.

පරිතසසති. ක්‍රි-(d. හු. තස, උබ්බගෙ, උද්-වෙගයෙහි + ති) ත්‍රස්තවෙයි. තැහි ගැනෙයි.

පරිතසසන. න-තැහි ගැනීම, තැහිගැනීම.

පරිතාප. පු-තැවීම.

පරිතාප. න-තැවීම, දහය.

පරිතාපෙති. ක්‍රි-(d. හු. තප, සංතාපෙ, තැවීමෙහි + ති. පරි + තා + පෙති) තවයි.

පරිදණ්ඩ. පු-දණ්ඩනය, දඩුවම.

පරිදමන. න-දමනය කිරීම.

පරිදමිත. දමනය කළ, හික්මවන ලද.

පරිදමෙති. ක්‍රි-(d. හු. දම, දමනෙ, දමීමෙහි + ති. පරි + දමෙ + ති) දමනය කරයි.

පරිදහන. න-දමීම, දහය, පිළිස්සීම.

පරිදහති. ක්‍රි-(d. හු. දහ, හසම්කරණෙ, අළු කිරීමෙහි + ති) දවයි. දහකරයි.

පරිදහිකා. දවා, හැඳ, පරිවර්ණදනය කොට

පරිදහිත. නි-දවන ලද, අවර්ණදනය කරණ ලද.

පරිදහ. පු-දහය, තැවිල්ල, දවිල්ල.

පරිදිපක. පු-දක්වීම, දක්වන්නා.

පරිදිපන. න-දක්වීම, පෙන්වීම.

පරිදිපිත. නි-දක්වන ලද, පෙන්වුම් කරණ ලද.

පරිදිපෙති. ක්‍රි-(d. දි. දිප, දින්නිය, දිප්ති-යෙහි + නෙ + ති) දක්වයි, පෙන්වුම් කරයි.

පරිදුසෙති. ක්‍රි-(d. දි. දුස, අප්පිතිය, අප්‍රිති-යෙහි + ති) දුෂ්‍ය කෙරෙයි.

පරිදුසන. න. දුෂ්‍ය කිරීම, කෙළසීම.

පරිදුසිත. නි-කෙළසන ලද, දුෂ්‍ය කළ.

පරිදෙව. පු-හැඩීම, විලාප කියමින් හැඩීම.

පරිදෙවති. ක්‍රි-(d. හු. දෙව, දෙවනෙ, විලාප-යෙහි + ති) විලාප කියයි.

පරිදෙවන. න-විලාප කීම, හැඩීම.

පරිදෙවිත. නි-හඬනා ලද, විලාප කියන ලද.

පරිදෙදව. පු-විලාපය, හැඩීම.

පරිබාසක. පු-දවන්නා, අළු කරන්නා, විනාශ කරන්නා.

පරිබාසති. ක්‍රි-(d. හු. බාස, විබාසනෙ, විනාශ කිරීමෙහි + ති) විනාශ කරයි.

පරිබාසන. න-විනාශ කිරීම.

(15520)

පරිබාවනි. ක්‍රි-(d. භූ. බාවු, (පරි+බාව+නි) ගතිය, යැමෙහි+නි) ද්‍රවයි.

පරිබි. ඉ-ඉර මඬල.

පරිබොත. ති-සෝදන ලද, සේද.

පරිබොමනි. ක්‍රි-(d. භූ. බොවු, බොවනෙ, සුඛ කිරීමෙහි+නි) සෝදයි, සුඛ කරයි.

පරිබොවන. න-සේදීම, ඇපිල්ලීම.

පරිනායක. පු-නායකයා, අනුශාසකයා, මග පෙන්වන්නා.

පරිනායක රතන. න-සක්විති රජුගේ වැඩි මහල් පුත්‍රයා පරිනායක රත්න නමින් හඳුන්වයි.

පරිනිච්ඡාන. න-අවසානය, කෙළවර.

පරිනිච්ඡාපෙති. ක්‍රි-(d. දි. ණ. ගතිනිවහනියං, ගති පැවැත්මෙහි+ණෙ+නි) අවසන් කරයි.

පරිනිච්ඡිත. ති-අවසන් කළ, නිමාවට පමුණු වන ලද.

පරිනිසංනන. න-උපත්, හටගත්.

පරිනිබ්බාණ. න-පිරිනිවණේ පැම, රහතුන්ගේ කාලක්‍රියාව කෙලස පරිනිච්ඡාණය සහ ස්වක පරිනිච්ඡාණය.

පරිනිබ්බානික. පු-පිරිනිවණේ පාත්තා.

පරිනිබ්බාපන. න-පිරිනිවණේ පැම.

පරිනිබ්බාපෙති. ක්‍රි-(d. වු. වජ, ගතිය, යැමෙහි+ණෙ+නි) පිරිනිවණේ පැම කරයි.

පරිනිබ්බායනි. ක්‍රි-(d. වු. වජ, ගතිය, යැමෙහි+නි) පිරිනිවණේ පායි.

පරිනිබ්බායන. න-පිරිනිවණේ පානා.

පරිනිබ්බායි. පු-පිරිනිවත් පානා පුද්ගල තෙම.

පරිනිබ්බුත. ති-පිරිනිවත්පානා ලද, පරි-නිච්ඡාණයට පැමණි.

පරිනිමමිත. ති-අනුන් විසින් නිමාණය කළ,

පරිනිමමිත. පු-පරනිර්මිත දිව්‍ය ලොකය,

පරිපච්චයනි. ක්‍රි-(d. දී. පච, පාකෙ, පිසීමෙහි+නි) පැහෙයි. විපාක දෙයි.

පරිපච්චන. න-පිසීම, පැසීම.

පරිපකක. පු-මුහුකළ, පැසුනු, ඉදුනු

පරිපඤ්ඤනි. ක්‍රි-(d. දි. ඤ. අවබෝධනෙ, අවබෝධයෙහි+නි) ප්‍රශ්න කරයි.

පරිපටනි. ක්‍රි-(d. භූ. පට, ගතිය, යැමෙහි+නි) වැටෙයි, පතිතවෙයි.

පරිපණ. පු-සතුරු මග, හතුරා, සතුරා.

පරිපන්පික. පු-මං පහරන්නා.

පරිපාක. පු මුහුකිරීම, මේරීම, පැසීම.

පරිපාවන. න-මේරීම, පැසීම

පරිපාවනිය. ති-පැසවිය යුතු, මේරිය යුතු.

පරිපාවෙති. ක්‍රි-(d භූ පච, පාකෙ, පැසීමෙහි+නි) පැසවයි, මෝරයි.

පරිපාවිත. ති-පැසවන ලද, පුරුදු කළ, පුහුනු කළ.

පරිපානිත. ති-හෙලන ලද, පහතට දමන ලද.

පරිපානෙති. ක්‍රි-(d වු පත, ගතිය, යැමෙහි+ණෙ+නි) හෙලයි, පහත දමයි.

පරිපිලිත. පිඛා කළ, හිරිහැර කළ.

පරිපාලෙති. ක්‍රි-(d. භූ. පාල, රකඩණේ, රැකීමෙහි+ණෙ+නි) පාලනය කරයි, ආරක්‍ෂා කරයි.

පරිපුච්ඡක. පු-විචාරන්නා, පිළිවිසින්නා.

පරිපුච්ඡනි. ක්‍රි-(d. භූ. පුච්ඡ, පුච්ඡනෙ, විචාරීමෙහි+නි) විචාරයි. පිළිවිසිසි.

පරිපුච්ඡන. න-පිළිවිසීම, විචාරීම.

පරිපුච්ඡා. ඉ-ප්‍රශ්න කිරීම.

පරිපුච්ඡිත. ති-විචාර, විචාරණ ලද.

පරිපුඤ්ඤනි. ක්‍රි-(d. භූ පුච්ඡ, රාසි කරණේ, රැස් කිරීමෙහි+නි) පිස දමයි.

පරිපුඤ්ඤන. න-පිස දමීම, පිස දමන.

පරිපුණ්ණ. න-සම්පුණ්ණ, පිරුණු.

පරිපුර. පු-සම්පුණ්ණ, පිරීම.

පරිපුරණ. න-සම්පුණ්ණ කිරීම, පිරවීම.

පරිපුරක. පු පුරවන්නා, සම්පුණ්ණ කරන්නා.

පරිපුරකාරි. පු-සම්පුණ්ණ කරන්නා.

පරිපුරනි. ක්‍රි-(d වු. පුර, පුරණේ, පිරීමෙහි+නි) සම්පුණ්ණ කරයි.

පරිපෙරව න-දසපුර.

පරිපොපින. ති-තලන ලද, පොසිකල.

පරිපලන. ති-ඉල්පෙන ලද. ඉලුප්පුනු.

පරිප්ලව. පු-ඉල්පිම, ඉල්ප්පිම.

පරිප්ලවති. ක්‍රි-(d. භූ. ප්ල, ගතියං, යෑමෙහි + ති. පරි + ප්ලව + ති) ඉල්පෙයි, ඉල්ප්පෙයි.

පරිප්පරති. ක්‍රි-(d. භූ. පර, පරණෙ, පැතිර විමෙහි + ති) පැතිරෙයි, පතලවෙයි.

පරිප්පුති. ක්‍රි-(d. භූ. ප්පු, වලනෙ, සැලීමෙහි + ති පරි + ප්පු + ති) සැලෙයි, වලනය වෙයි.

පරිප්පුන. න-වලනය, කම්පාවීම.

පරිප්පුට්ඨ. පු-විවෘල, ස්පෘෂිකල.

පරිප්පොසන. පු-දිය ඉසීම, ප්ලය ඉසින්නා

පරිප්පොසින. ති-ප්ලය ඉසින ලද.

පරිප්පොසෙති. ක්‍රි-(d. භූ. පුස. සම්පසෙය, සම්පසියෙහි + ණෙ + ති) දිය ඉසීම කරයි.

පරිප්පෙත. ති-සැලෙන ලද, කම්පාවන ලද

පරිබකි. පු-බැදීම, බකිනය.

පරිබාබෙති. ක්‍රි-(d. භූ. බාබ, නිවාරණෙ, වැලැක්මෙහි + ණෙ + ති) වලක්වයි, පීඩා කරයි.

පරිබාහති. ක්‍රි-(d. භූ. බාහ, නිවාරණෙ, බැහැර කිරීමෙහි + ති) බැහැර කරයි. දුරුකරයි.

පරිබාහිර. ති-පිටත් දෙය, බාහිරදෙය.

පරිබබ්පති. ක්‍රි-(d. භූ. වප්, ගතියං, යෑමෙහි + ති. පරි + වප් + ති) පිටත යයි, ඇවිදි.

පරිබබ්ස. පු-වැටුප්, ජීවිකාවෘතියට දෙන මුදල් ආදිය.

පරිබබ්පක. පු-පිරිවැද්ද, පරිමාප්කයා.

පරිබබ්මති. ක්‍රි-(d. භූ. හමු, අනවසානෙ, තොතැවතීමෙහි + ති) කරකැවෙයි.

පරිබබ්මන. න-කැරකැවීම, හුණය.

පරිබබ්දන. පු-වැසීම, නැවත නැවත මෙනෙහි කිරීම.

පරිබබ්දහති. ක්‍රි-(d. භූ. බද, ථෙරියං, සවිර බැවිහි + ති) වඩයි.

පරිබබ්දහති. වඩන ලද.

පරිහච්ච. ති-වැඩු, වඩිනය කල.

පරිහණ්ඩ. පු-පිරිබඩ, ගොම ආදිය පිරිබඩ ගැම, පිරිපස කෙතෙවරුව.

පරිහව. පු-අවමානය, නිකුට.

පරිහවති. ක්‍රි-(d. භූ. භූ. සත්තායං, විමෙහි + ති) අවමන් කෙරෙයි. නිකු කරයි.

පරිහවන. න-නිකු කිරීම, පරිහව කිරීම.

පරිහාස. පු-ආත්‍රොස තෙපුල.

පරිහාසන. ආත්‍රොසය, ව්‍යවස්ථා, බැබලීම.

පරිහාවනා. ඉ-හාවනා කිරීම.

පරිහාවින. ති-වඩනා ලද.

පරිහාවෙති. ක්‍රි-(d. භූ. භූ සත්තායං, විමෙහි + ණෙ + ති) වඩයි, හාවනා කරයි.

පරිහාසා. ඉ-දැන්වීම, සකුකිරීම.

පරිහුසුප්පන. න-අනුභවය, ප්‍රයෝජන ගැණීම.

පරිහිනන. පු-බිදෙන ලද.

පරිහිනති. ක්‍රි-(d. රූ. හිද, විදුරණෙ, දෙපල කිරීමෙහි + ති) බිදයි, සිඳි.

පරිහුසුප්. ක්‍රි - (d. රූ. හුප්, බ්‍යවහරණෙසු, හාවිතයෙහි) අනුභව කරව, වලඳව.

පරිහුසුප්න. අනුභවය, වැලඳීම.

පරිහුනන. ති-අනුභව කල, වැලඳ.

පරිහුන. ති-අවමානප්‍රාප්ත, මඩනාලද.

පරිහෙද. පු-බිදීම.

පරිහෙදක. බිඳින්නා, කඩාදමන තැනැත්තා.

පරිහොග. පු-අනුභවය, වැලඳීම, ප්‍රයෝජන ගැනීම.

පරිහොප්පන. ති-පරිහොග කටයුතු, වැලඳිය යුතු.

පරිමණ්ඩල. පු-හාත්පස මඩුල්ල, හාත්පසින් වටවීම.

පරිමප්පක. පු - පිරිමදින්නා, මිරිකන තැනැත්තා.

පරිමප්පන. න-පිරිමැදීම, මිරිකීම.

(15622)

පරිමස. ති-පිරිමැද්ද, මැදපු.

පරිමජ්ජනි. ක්‍රි-(d හු. මජ්, සංසුද්ධියං, සුඛි
යෙහි + නි) පිරිමද්දි, මිරිකයි, පොඩිකරයි.

පරිමද්දන. න-පිරිමැද්ද, මිරිකීම.

පරිමද්දින. ති-මඩනා ලද, පිරිමද්දිනා ලද.

පරමසනි. ක්‍රි-(d හු. මස්, ආමසනෙ, ස්පඨි
කිරීමෙහි + නි) පිරිමද්දි, ස්පඨිකරයි.

පරිමසන. න-ස්පඨිකිරීම, පිරිමැදීම.

පරිමල. පු-පෙම්කරා සුවද, මනා සුවද.

පරිමුඛ. න-අභිමුඛය, ඉදිරිපිට.

පරිමාන. න-ප්‍රමාණය, මැනීම.

පරිමිත. ති-ප්‍රමාණ කළ.

පරිමුඛිනි ක්‍රි (d දි. මුව, මොකෙක, මිදීමෙහි
+ නි) මිදෙයි.

පරිමුක්ඛ. පු-අලසයා, කම්මැලියා.

පරිමුතන. ති-මිදෙන ලද.

පරිමුතනි. ඉ. මිදීම, මොක්කය.

පරිමුක්ඛිනි ක්‍රි-(d හු. මුස, සමෙම, සෙ, මුද්‍රා
වීමෙහි + නි) මුලාවත්තේය.

පරිමොවන. මිදීම, බකිනසෙන් මිදීම.

පරිමොවෙති. ක්‍රි-(d හු. මුඛ, මොකෙක, මිදි
මෙහි + නෙ + නි) මුද්දයි.

පරිමොහිත. මුලාවනලද.

පරිස. පු. ක්‍රි-අවබෝධකොට, පසාකරගෙන

පරිසිටයි. ඉ-පුදනලද = යාගකළ.

පරිසිටයි. න-පිදීම, සෙවීම.

පරිසුක්කණ්ඨනි ක්‍රි-(d හු. කසි, සොසනෙ,
වියලීමෙහි + නි) කලකිරෙයි.

පරිසුටයිනි. ක්‍රි-(d හු. ධා, ගතිනිවුතනියං, ගති
පැවතුමිහි + නි) නැගිටියි, නැගි සිටියි.

පරිසුට්ඨාන. න-නැගි සිටීම.

පරිසුටයින. න-නැගි සිටින ලද = අලස භාව-
යෙන් තුරන්වන ලද

පරිසුද්ධරනි. ක්‍රි-(d හු. හර, හරණේ, හැරි
මෙහි, පරි + උ + ආ + හර + නි) උද්ධරණ
කරයි.

පරිසෙට්ඨි. ඉ-සෙවීම. පරිසෙසනය.

පරිසෙසනි. ක්‍රි-සොයයි, පරිසෙසනය කරයි,

පරිසෙසනා. ඉ-සෙවීම, නිරික්ෂණය.

පරිසෙසිත. ඉ-සොයන ලද = නිරික්ෂණය කළ.

පරිසොග පු-යෙදීම, එකාබවවීම. (මජ්ඣිම,
මජ්ඣිමපණ්ණාසක. 4 වග්ග. 1 සුත්‍රය හෙවත්
සට්ඨකාර සුත්‍රය සහ අට්ඨවාච බලන්න)

පරිසොදපන. න-පිරිසිදුකිරීම, සුඛකිරීම.

පරිසොගාලන. පු - ඇතුළත්වන ලද = බැස
ගන්නා ලද.

පරිසොගාහ. ඇතුළත්වීම = බැසගැත්ම.

පරිසොගහනි. ක්‍රි - (d හු. ගහ, උපාදනෙ,
ගැනීමෙහි + නි) බැසගණී, ඇතුළත්වෙයි.

පරිසොගාහන. ඇතුළත්වන = බැසගන්නා.

පරිසොක්ඛරනි. ක්‍රි-(d හු. ඵර, සංතරණේ,
එහෙබවීමෙහි + නි) යටත් කෙරෙයි.

පරිසතන. පු-උගෙන ගන්නා ලද්ද, සිත්සේ
යනාථීයෙහි.

පරිසතනි. ඉ-පරියාප්ති ධර්මය, ත්‍රිපිටක ධර්මය.

පරිසතන. ති-සීමාව, කෙලවර, පසුබු දෙය.

පරිසතනික. කෙලවරෙහි, යෙදුනු.

පරිසාදන. න-ගැනීම, ග්‍රහණය.

පරිසාදිනන. ති-ගන්නා ලද, මඩනා ලද.

පරිසාදය. අ-භාත්පසින් මැඩගෙන, පරියාදය
නිබ්බි.

පරිසාපහන. ති-අනතභීත, ඇතුළත් දෙය.

පරිසාදියනි. ක්‍රි-(d හු. ද, අවකණ්ඩනෙ, ඇදී
මෙහි + නි) මැඩපවත්වයි.

පරිසාපුනානි. ක්‍රි (d හු. පුන, සංඝාතෙ, නැසී
මෙහි + නි) හදාරයි, ඉගෙනගනියි.

පරිසාපුනහ. න-උද්ග්‍රහණය, ඉගෙනීම.

පරිසුජිත. ති-පිරුණු, සම්පූර්ණවූ

පරිසාය. පු-හෙතුව, කාරණය, දෙශනා, වාර
වේවචන, සමානාථී ගබ්දය, ප්‍රකාර ප්‍රකාරව.

පරිසාහත. ති-නසන ලද, විනාශ කළ.

පරිසාහනත. න-ගැසීම, නැලීම.

පරිසොදපෙති. ක්‍රි-(d හු. ද, සුඛියං, ශුඛි
යෙහි + නෙ + නි) පිරිසුදුකරයි.

(15675)

සරියොදපිත. ති-පිරිසුදුකළ, භූමිකළ.
 සරියොදපක. පු-පිරිසිදුකරණ නැතැත්තා.
 සරියොදුත. ති-පිරිසිදුකළ.
 සරියොදුන. පිරිසිදුකිරීම.
 සරියොඛ. න-ආරක්ෂාව.
 සරියොඛාන. න-වැසීම, ඡායනය.
 සරියොඛාය. අ-වසාගන, සහවාගෙණ.
 සරියොනබ. ති-මඤ්ඤාකය පළඳනාලද, මඤ්ඤාකය වසාගත්.
 සරියොනබති. ක්‍රි-(d. භූ. නහ, බකුනෙ, බැදීමෙහි + ති) මඤ්ඤාකය වසාගනී.
 සරියොනාහ. පු-හාත්පසින් පැතිරවීම.
 සරියොනබන. න-මඤ්ඤාකය, වැළඳගැත්ම.
 සරියොසාන. න-අවසානය, කෙළවර.
 සරියොසාපිත. ති - අවසන් කළ, කෙළවර කළ.
 සරියොසාපෙති. ක්‍රි-(d. භූ සප, ආකෙකසෙ, ආත්‍රොම කිරීමෙහි + ණා + ති) අවසන් කෙරෙයි, කෙළවර කරයි.
 සරියොසිත. ති-රක්ෂාකළ, රැකි.
 සරියොසුචිත. ති-හඳුනාලද, අලවන ලද, සායම් පොවන ලද.
 සරියොකුන. න-ආවරණය, මුඛකිරීම.
 සරියොහ. පු-දහය, දූවිල්ල.
 සරියො. ති-පිහින, පෙළුණු, විඩාවට පැමිණි.
 සරියො. න-අන්‍යයා, අනුත්.
 සරියොසාන. පු-අනුත් නැසීම.
 සරියොවාද. පු-(පර + උපවාද) අනුත්ගේ උපවාදය.
 සරියොලන. ති-වැඩුණු, හටගත්.
 සරියො. අ-අන්‍යයා. අනුත්.
 සරියො. ති-පෙළුණු, පිහින, විඩාවට පැමිණි.
 සරියොති. ක්‍රි-(d. භූ. ඉ. ගතිය, යාමෙහි + ති) යෙයි.
 සරියො. අ-අන්‍යයා, අත්පුරාමයා.
 සරියොකක. පු-පරොක්ෂ ඉන්ද්‍රිය-හමුනොවූ පදනීය.

සරොදනී. ක්‍රි - (d. භූ. රුද, අස්සුමොවනො, කුළු හෙළීමෙහි + ති, පර + රුද + ඔ + ති) හබ්බි.
 සරොදන. න-හැබීම, විලාප කීම.
 සරොපයිය. ති-මතු, උඩ.
 සරොවර. පු-පරාත්මභාවය හා සකාන්ත භාවය.
 සරොසන. න - සියයකට අධික, සියයකින් වැඩි.
 සල. d.-භූ. ගතිය, යාමෙහි, ප්ලවති, යෙයි, සොප්ලවති හුරාහුජං ප්ලව්චං වනසම් වානරො.
 සරොසහස. ති-දහසකින් වැඩි, දහසකට අධික.
 සලල. d-භූ. පහත්ව යාමෙහි.
 සලලබක. පු-පරිසරිකය, පලක් බැඳීම, ව්‍යාඝ්‍ර රූපාදිය නගා කළ පරිසරිකය.
 සලලක. න-හිඳගැනීමේ ආසනයක්.
 සලලක. ඉ. වාඩිවීමේ ආසන විශේෂයක්.
 සලලල. න-කුඩා විල, දිය පිහිටි තැන.
 සලලව. පු-ලා පත්‍රය, ලාකොලය.
 සලලාස. පු-විපරිසරය, විකාරය.
 සලලාම. පු-පතිත ලොල් ඇත්තා, ලොමු බැහැගැනීමක් නැත්තා, බිය රහිතය.
 සර. d-වූ සිඳීමෙහි, පිරිසිදු කිරීමෙහි, පාලෙහි. පලයති සිඳිති, පිරිසිදු කරයි.
 සල. d-වූ. ගතිය යාමෙහි පලෙහි, පලයති, යෙයි.
 සල. d-භූ. ගමනෙ. යාමෙහි පලති, යෙයි.
 සල න-පැළීම, කලන්දෙලසක ප්‍රමාණය.
 සලක. න-පෝරුව, ලැල්ල.
 සලගණක. පු-වඩුවා, සුධාජීවිහු.
 සලගණකක. පු-වඩුවා.
 සලණකු. පු-කතලව.
 සලදබ. ලබන ලද, විශේෂයෙන් ලබන ලද.
 සලපති. ක්‍රි-d. වූ. ලප, විශතතියං වාමායං විසත් වචනෙහි + ති (ප + ලප + ති) කපා කරයි, කියයි.

පලපන. න-කථාකිරීම, සුවදක් කථාව.
 පලමකි. ක්‍රි-d. භූ. ලම, ගතිය. සැමෙහි+නි
 (ප+ලම+නි) එල්ලෙයි, එල්ලෙයි.
 පලමකි. ක්‍රි-එල්ලෙන ලද, එල්ලු.
 පලමකි. ක්‍රි-d. වු. ලහි, මඤ්ඤනෙ+නි,
 එල්ලෙයි.
 පලය. පු-පුලය, කලා විනයය, මරණය
 අදහිණය, මායන්වීම.
 පලල. න-මංසය,
 පලලල. න-විලය, “ජිණ්ණ කොඤ්ඤාව
 කියන්නේ බිණ්ණවෙන්න පලලලල.”
 පලවකි. පු-වදුරා, වානරයා.
 පලවකසා. ඉ-ගොටුකොළ.
 පලාන. ති-පැනසාම, දුටුගත ගිය, රහසින්
 ගිය.
 පලාප. පු-පුලාපය, නිරන්තර වචන, බොල්,
 හිස්.
 පලාපිත. පත්තන ලද, එලවාදමන ලද.
 පලාපි. පු-පුලාප කියන්නා.
 පලාපෙති. ක්‍රි-(d. වු. ල ප. වියතනියං වාචායං
 වියත් වචනයෙහි+නි) පත්තන දමයි.
 පලායන. න-පැනසාම, සැඟවියාම.
 පලාල. අ-විදුරා.
 පලාලපිඨ. (ක)-න. පිදුරු බිස්ස, එනම් වඩය
 පිදුරු වලින් කළ පුටුව.
 පලාලපුඤ්ජ. න-නණ බිස්ස, පිදුරු වෙතිය.
 පලාලිත. ති-මග වැරදිගිය.
 පලාන. පු-කැලගස, පලාවන් පැහැය, පත්‍රය.
 පලාභාද. පු-කහවේනා.
 පලාසික. පු-පුලාප කියන්නා, හිස් වචන
 කියන්නා.
 පලාසි. පු-පුලාප ඇත්තා, පුලාප කියන්නා.
 පලි. අ-පරි උපසංඝයාගේ අභිවත් පදයක්.
 පලිකුප්පති. ක්‍රි-පිළිකුල් කරයි, පලිකුප්පති,
 බලනු.
 පලිම. පු-ඉරි ඇදීම, රෙබා ඇදීම.
 පලිබ. පු-ඉරි ඇදීම, රෙබා ඇදීම.

පලිබණන. න-ලිවීම, කැබලි කැබලි කිරීම.
 පලිහලනා. ක්‍රි-ලියයි, කැබලි කරයි.
 පලිබාදන. න-ලිවීම.
 පලිබති. ක්‍රි-(d. ලිබ, ලෙබනෙ, ලිවීමෙහි+නි)
 (ප+ලිබති) ලියයි කැබලි කරයි.
 පලිබාධති. ක්‍රි-d. භූ. බාධ නිවාරණ, වැලැක්
 මෙහි+නි) වලක්වයි.
 පලිහිප්පකි. ක්‍රි-(d. භූ. හිටු. අභිතබ්බායං
 කාමැත්තෙහි+නි) හිප්පවෙයි.
 පලිගුණ්ණිත. ති-වෙලන ලද, ඔතන ලද.
 පලිගුණ්ණන. න-වෙලීම, එනීම.
 පලිගෙඩ. ති-ගැනීම, එරීම, හිටුණු, එළුනු.
 පලිගෙඩි. පු-ආත්මාචිකාමියා
 පලිස. පු-බණ්ණයම.
 පලිත. ති-පැසුනු.
 පලිහන. ති-ගල්වන ලද, කවන ලද.
 පලිබුප්පකි. ක්‍රි-(d. භූ. බුබ, අවබොධෙ, අව-
 බොධයෙහි+නි) ප්‍රබෝධ කරයි.
 පලිප. පු-ගැලුනු, එළුනු.
 පලිපපලියන. පු-මබේ එරුණු.
 පලිබුප්පණ. න-අවබෝධය.
 පලිසණ්ණ. ති-එරුණු; ගැලුනු.
 පලිබුදකි. ක්‍රි-(d. භූ. බුබ, අවබොධෙ;
 අවබොධයෙහි+නි) අවබෝධකරයි.
 පලිපපති. ක්‍රි-(d. භූ. ලිප, ලෙපනෙ, නැව-
 රීමෙහි+නි) ගල්වයි, තවරයි.
 පලිබොධ. පු-හිරිහැරය, කරදරය.
 පලිහඤ්ජන. න-බිඳීම, කැඩීම.
 පලිහඤ්ජ. බිඳීම, කැඩීම.
 පලිසති. ති-රෝදදුමු, ආර ථකනය.
 පලිවෙසන. න-වෙලීම, එනීම.
 පලිවෙසිත ති-වෙලනලද; ඔතන ලද.
 පලිවෙසෙති. ක්‍රි-(d. භූ. වෙස, වෙසනෙ,
 වෙලීමෙහි+නි) වෙලයි, ඔතයි.
 පලි. d-භූ. ගමනෙ, යාමෙහි.
 පළගහ. පු-පළුඳු, කැඩීම.

පළමු කි. ක්‍රි-(d. දි. ලුප්, විනාස, විනාස-
යෙහි + නි) කඩයි, සිඳි, පළු කරයි.

පළමු කි. ති-කඩනලද, පළු කරනලද.

පළමු. පු-පුළු, බැදුම, දුම

පළමු. ති-අතිලෝභ, ඉතා ලොභාබෝ.

පළමු. ක්‍රි-(d. රු, ලුප්, ඡේදනෙ සිඳිමෙහි +
නි,) කඩයි, පළු කරයි.

පළමු. ක්‍රි-(d. වූ. ගතිය, යැමෙහි + නේ + නි)
යෙයි, ගමන් කෙරෙයි.

පළමු. පු-ලේපනය, ගැම, නැවරීම.

පළමු. න-ලේපනය.

පළමු. පු-පළුද්ද, විනාසය.

පළමු. ක්‍රි-(d. හු. ලුහ, විසමානතෙ +
නේ + නි) ලෝභ කරයි, ආසා කරයි.

පළමු. ලොභය, ආසාව.

පළමු. ති-ආසා කල.

පළමු. න-පොලඹවීම, ලොල්වීම.

පළ. පු-බාහ්‍යාදිය පවිත්‍ර කිරීම, පෙළීම,
කුල්ලෙන් පෙළීම.

පළ. ක්‍රි-(d. හු. වක, වාචාය. කීමෙහි +
නි, ප + වකනි) කියයි.

පළ. ක්‍රි-(d. හු. වස, කන්තිය, කන්තනි
යෙහි + නි) කැමැති වෙයි.

පළ. ක්‍රි. (d. වූ. වජ්, ගතිය, යැමෙහි + නි)
(ප + වජ් + නි) යෙයි, යයි.

පළ. න-ගමන යාම.

පළ. න-භැරීම, බැහැර කිරීම.

පළ. ති-වාචිය, වැඩීම

පළ. ක්‍රි-(d. හු. වස, වසන, වැඩීමෙහි
+ නි) (ප + වසනි) වැඩෙයි.

පළ. න-වැඩීම වැඩිය.

පළ. ති-වැඩෙනලද, වැඩුණු.

පළ. ති-පැවතෙයි, ප්‍රවාහන.

පළ. ක්‍රි. (d. වතු, වත්තන, පැවති-
මෙහි + නි) (ප + වත + නි) පවති.

පළ. න-පැවැත්ම, පැවැත්වීම.

පළ. ති-පවත්නා ලද, පැවති.

පළ. න. වැඩුණුගෙහි, ගසෙන් වැඩුණු
ඵල.

පළ. ඉ. ප්‍රවාහය, වාතානනය, පවත්.

පළ. ති-පවත්වන ලද පැවති

පළ. පු-සමීඥයන් වහන්සේ.

පළ. ක්‍රි-(d. හු. වතු, වත්තන, පැවැත්
මෙහි + නි) පවත්වයි, පැවැත්ම කරයි.

පළ. ක්‍රි-(d. හු. වද වචන, කීමෙහි + නි)
(ප + වද + නි) කියයි.

පළ. න. ප්‍රවදනය, උතුම්වචනය, සුලභ
තභානය, වනලභාව.

පළ. ක්‍රි-(d. හු. වප, බිජු සත්‍යාන, බිජු
වැපිරීමෙහි + නි) වපුරයි බිජු, වපුරයි.

පළ. න-සුලභ.

පළ. න-වැපිරීම, බාහ්‍ය වැපිරීම.

පළ. න-වාතය, අනුභව කරන්නා;
සමීය.

පළ. න-සුලභ.

පළ. පු-ඉසිලීම, ඉසිලීම.

පළ. පු. ප්‍රවර, අතිශ්‍රේෂ්ඨ, ඉතා උතුම්.

පළ. පු-වමාව, වමාකරව.

පළ. ක්‍රි-(d. හු. වස පශ්‍යරණෙසු,
වැහිරීමෙහි + නි) වසී, වමාකරයි.

පළ. වමා කිරීම.

පළ. න-වෙහි, වෙහිතැබීම.

පළ. පු-මහාවානය.

පළ. ක්‍රි-(d. හු. වා, ගතිය, යැමෙහි + නි)
හුලං ගමයි. හුලං ගසයි.

පළ. පු. ප්‍රවාදය, මහත් වාදය.

පළ. ක්‍රි-(d. හු. වා, ගතිය, යැමෙහි + නි)
හුලං ගමයි.

පළ. වැලකීම, නැවැත්ම, ආරාධනය.

පළ. ති. පැවරූ, පවරණ ලද.

පළ. ක්‍රි-(d. වූ. වර, ආවරණ, ඇවිරි-
මෙහි + නේ + නි) පවරයි, ආරාධනා කරයි.

පළ. න-පිටරට වාසය, 'මයමයසු හො
ගොතම පමාසං ගතතුකාම' අංගුත්තර 8
ති. 6. වගීය.

(15837)

සමාසිත. ති-පිරිට වාසය කළ.

සමාසි. පු-පිරි ඊටවැසියා.

සමාහ පු-ප්‍රවාහය, ජලශ්‍රෝතය.

සමාහණ. න පාකොට හැරීම, ජලයෙහි පා කොට හැරීම.

සමාහනි. ක්‍රි-(d හු වහ, පාපුණතෙ, පෑමිණ වීමෙහි+නි) පාකොට හරි.

සමාලන. ති ගසාගෙන ගිය, පාවී ගිය.

සමාල. න-ප්‍රමාල, පබලු, පබුලු අංකුර,

පව්. පු-වජ්‍රායුධය.

සමිරනි. ක්‍රි (d හු විර, විකකනනියං, බැහැර යාමෙහි+නි) (ප+වි+රනි) හැසිරෙයි.

සමිවනනි. ක්‍රි-(d හු වි, වයෙ, රැස් කිරීමෙහි +නි) වෙසෙසින් රැස් කෙරෙයි.

සමිවය. පු-වෙසෙසින් රැස්කිරීම.

සමිජකන. න-විදීම, පෙරලීම.

සමිවිනන. න-රැස්කිරීම.

සමිජකනි. ක්‍රි-(d හු විධ, විජකතෙ, විදීමෙහි +නි) විදිනි, පෙරලයි.

සමිජකන. විදීම, පෙරලීම.

සමිජකිත. පෙරලන ලද, විදිනලද.

සමිඝ. ති-ප්‍රවිඝ, ප්‍රවෙශ වූ, ඇතුලත් වූ.

සමිතකක. පු-විතකීය, සංකල්පය.

සමිත්‍ර. න-පිරිසිදු.

සමිතන. ති-පවිතුරා, පිරිසිදු, පවිත්‍ර.

සමිබ. ති-විදින ලද.

සමිනෙති. ක්‍රි-(d හු නි, නයෙ, පෑමිණවීමෙහි +නි) හික්මවයි.

සමිවිතන. ති-උතතම විවෙකය, උතුම් විවෙක ඇති, පවත්වන ලද.

සමිවෙක. ති-උතුම් විවෙකය.

සමිවෙකිය. ති-උතුම් විවෙක ඇත්තා,

සමිසනි. ක්‍රි-(d හු විස, පවෙසනෙ, ප්‍රවිසි-මෙහි+නි) පවිසනි, ප්‍රවිභවවෙයි. ඇතුලත් වෙයි.

සමිසන. න-ප්‍රවෙසය, ඇතුලත්වීම.

සමිසනිලෙක. පු-විවාදපත්තය, විවාදයට පෑමිණියහු.

පවින. ති-ප්‍රවින, දක්ෂ, සමජී.

පවුච්චනි. ක්‍රි-(d හු වච, විෂතනියං වාචායං, විෂත් බැවිහි+නි) කියයි.

පවුතන. ති-කියන ලද.

පවුදානි. මහත්වූ භූමි විවරය.

පවෙකකනි. ක්‍රි-(d හු වෙකක, වෙකකණේ, බැලීමෙහි+නි) (ප+වි+කක+නි) බලයි, පරික්ෂා කරයි.

පවෙච්ඡනි. ක්‍රි-(d හු විචාර ගතිසු, යාමෙහි +නි) අනුව ප්‍රවෙෂ කරයි, අනුව දෙයි.

පවෙති. ඉ-ප්‍රවෙතිය, පරමපරා අයිතිය හා කෙස කලාපය හා ස්තරණය, ඇතුල් පිට අතුරුණ විත්‍ර කමිලිය.

පවෙධන. න-දත්වීම, නිවේදනය.

පවෙධිත. ති-දත්වන ලද, හඟවන ලද.

පවෙධෙති ක්‍රි-(d වු. විධ, විධානෙ; විධාන යෙහි+නි) දත්වයි.

පවෙධෙති. ක්‍රි-(d වු. විධ, කමපනෙ, සැලීමෙහි+නි) කමපාවෙයි, වෙවුලයි.

පවෙධමාන. න-කමපාවන, වෙවුලන.

පවෙලලනි. ක්‍රි. (d හු විල, සංවරණ, සංවර-යෙහි+නි) සොලවයි, වංචල වෙයි.

පවෙල්ලිත. ති සොලවන ලද, සෙල්ලු.

පවෙස. පු-ප්‍රවෙසය, ඇතුලත්වීම.

පවෙසක. පු-ප්‍රවෙස කරන්නා, ඇතුලත් කරන්නා.

පවෙසන. න-ප්‍රවෙසනය, ඇතුලත් කිරීම.

පවෙසිත. ති-ප්‍රවෙස කළ, ඇතුලත් කළ.

පස. d වු. නාසෙ, නැසීමෙහි, පසෙහි, පසයනි, නසයි.

පස. d වු. බකිනෙ, බැදීමෙහි, පාසෙහි, පාසයනි, බද්දි.

පස. d හු. බැලීමෙහි, පසයනි, බලයි.

පස. d වු. සමථසො, ස්වයංයෙහි, පසෙහි, පසයනි, ස්වමිකරයි.

පසකකනි. ක්‍රි-(d හු සකක, ගතියං, යාමෙහි +නි) ලඟට පෑමිණෙයි.

(15888)

සහකතන. න-ලභට පැමිණීම, සම්පයට එලඹීම.

සහකතිය. අ-ලභට පැමින.

සහබහ. පු-ප්‍රසංගය, අහම්බය.

සහබන්ධ. පු-ප්‍රසංගය, අහම්බය.

සහංසනි. ක්‍රි-(d. හු. සංස, පසංසනෙ, ප්‍රසංශාවෙති + නි) ප්‍රසංසා කරයි.

සහංසන. න-ප්‍රශංසාව, ප්‍රශංසා කිරීම.

සහංසා. ඉ-පැසසීම, සතුහි කිරීම.

සහංසිත. ප්‍රශංසා කළ, පසසිත ලද.

සහකතනි. ක්‍රි (d. හු. සකත, ගතියං, යෑමෙති + නි) ඉදිරියට යෙයි.

සහංසිය. ති-පැසසිය යුතු, ප්‍රශංසා කටයුතු.

සහන. පු-හකුලුවන ලද, හස්ත තලය, උලක්කුව, පත.

සහකු. ති-ප්‍රසස්ත, පසස්තාලද දෙය.

සහකුතර. ති-අතීසයින් පැසසිය යුතු, ඉතා ප්‍රශංසා කටයුතු.

සසද. පු-මාග විශේෂයක්.

සසනන. පු-ප්‍රසන්න, පහන්, නිමිල, පැහැදුනු, ජලය.

සසනනා. ඉ-සුරා.

සසනනනා. ඉ-ප්‍රසන්න බව, පැහැදුනු බව.

සසංසනි. ක්‍රි-(d. හු. සංස, පසංසනෙ, පැස-සීමෙති + නි, ප + සංස + නි) පසසයි. සතුහි කරයි.

සසසහ. පු-මාබ, බලහත්කාරකොට.

සසර. පු-පැතිරීම, පතල කිරීම.

සසව. පු-ප්‍රසවය, මල්, ගෙඩි, උත්පතනය, ප්‍රසූතිය.

සසවනි. ක්‍රි-(d. හු. පසව, ගතියං, යෑමෙති + නි) රැස් කරයි, උපදවයි, පලදෙයි.

සසවන. න-රැස් කිරීම.

සසව්‍ය. ති-විපරිතය.

සසහ. පු-බලහත්කාරය.

සසහනි. ක්‍රි-(d. හු. සහ, බතතියං, ස්‍යානනි-යෙති + නි) මගීයි, බලහත්කාර කරයි.

සසාබා. ඉ-අතුචලින් හටගත් රිකිලි, කුඩා අතු.

සසාද. පු-ප්‍රසාදය, පැහැදීම, ප්‍රසන්නතාව.

සසාදක. පු-පහදවන්නා, පැහැදීම කරන්නා.

සසාබන. න-පළදනාව, ආහරණය.

සසාදණිය. ති-ප්‍රසාදණිය, පැහැළුවන.

සසාදිය. ති-පැහැළුවන, ප්‍රසන්නය, ඇති කරණ.

සසාදෙති. ක්‍රි-(d. හු. සාද, සාදනෙ; රස විදීමෙති + නි) පහදවයි.

සසාබන. න-පළදනාව, පැළදීම.

සසාබිත. ති-පළදනා ලද, සරසන ලද.

සසාබෙති. ක්‍රි-(d. දි. සාබ, සංසිද්ධියං, සාදි-මෙති + නි) පළදිනි, සැරසෙයි.

සසාරණ. න-ප්‍රසාරණ, අතපය ආදිය දිගු කිරීම.

සසාභිත. ති-දිගුකළ, දිගහරින ලද.

සසාරෙති. ක්‍රි-(d. හු. සර, දුබ්බ ලො, දුබ්බ බැවිති + ණෙ + නි) දිගු කරයි. දිග හරියි.

සසාසනි. ක්‍රි-(d. හු. සාසු, අනුසිසීමති + අනුශාසනයෙති + නි) (ප + සාස + නි) අනු-සාසනාකරයි. අවවාද කරයි.

සසාසන. න-අනුසාසනය.

සසිති. ඉ-බකිනය.

සසිබ්බක. න-පසුම්බිය.

සසිබ්බිත. ති. මසන ලද, ගෙත්තම් කළ.

සසිබ. ති-ප්‍රසිබ, ප්‍රකට.

සසිදති. ක්‍රි-(d. හු. සද, විසරණෙ, ආකුල බැවිති + නි) පහදයි.

සසිදන. න-පැහැදීම.

සසු. පු-මාගාදි සිව්පා සත්‍යය, එලුවා.

සසුක. පු-මාගයා, සිවුපාවා,

සසුත. ති-යෙදුනු, නියුක්ත.

සසුපති. පු-ඡ්ඤාචරයා, මාගෙඤ්ඤයා, සිංහයා.

සසුර. ති-බොහෝ, බහුල.

සසුත. පු-ප්‍රසුත, දරුවන් වැදීම.

සසුතා. ඉ-දරුලද්දි, වැදුනැත්තැති.

(15942)

පසුති. ඉ-වැදීම, ඉපද වීම.

පසුතිකා. ඉ-දරු ලද්දේ, වැඩු කැනැත්ති.

පසුතිසර. න-වදන ගෙය, නිබිරි ගෙය.

පසෙවක. පු-කරාවිය, විනාමරුව

පසස. න-පායිය, පස, ඇලය.

පසස. ක්‍රි-(d. හු. දිස, පෙකකන, බැලීමෙහි + ති) බලව, නිරික්ෂණය කරව.

පසසති. ක්‍රි-(d. හු. දිය, පෙකකණ, බැලීමෙහි + ති) බලයි.

පසසී න-පල ඇටය.

පසබ. ති-බර හරින ලද.

පසසබී. අ-බර ඇරීම, බර හැරීම,

පසසන. දැකීම, බැලීම.

පසසමය. න-පායීවය. දූල

පසසනා. ඉ-දක්ම, දැකිය.

පසසනන. ති-දක්නා

පසසමනන. ක්‍රි-(d. දී. සම්භූ, පාපුණනෙ, පැමිණ වීමෙහි + ති) බර ඇරෙයි.

පසසමනන. න-බර ඇරීම.

පසසමිනන. ති-බර හරින ලද.

පසසය. න-ආරක්ෂාව.

පසසයවන. ක්‍රි. (d. හු. සව, ගතිය, යැමෙහි + ති) ගලයි.

පසසසති. ක්‍රි. (d. හු. සස, සුපනෙ, හුස්ම ගැනීමෙහි + ති) ප්‍රශ්වාස කරයි. පහතට හුස්ම හෙලයි.

පසසාව. පු-මුත්‍ර, මරදිය.

පසසාවමගන. පු-මුත්‍ර මායිය. සත්‍රි පුරුෂ තිමිති.

පසසාස. පු ප්‍රශ්වාසය, හුස්ම පහන හෙලීම.

පසසින. ති-දක්නා ලද.

පංසු. d. හු. යටට හෙලීමෙහි=පංසුති, යටට හෙලයි.

පහව. ති-ගසනලද, තලන දල.

පහඝ. ති-අතිශයින් සතුටුවනලද.

පහන. ති-ගසනලද, නසනලද.

පහරණ. න-ගැසීම, තැලීම, ආයුධය.

පහරති. ක්‍රි-(ප + හරති) ගසයි, තලයි.

පහණන. න-ගැසීම, තැලීම, තැතිකිරීම,

පහාය. අ-හැර, අත්හැර.

පහාර. පු-ප්‍රහාරය, පහර, යාම නම්වූ, කලා විශේෂය.

පහංසති. ක්‍රි-(d. හු. හංස, පිතියං, ප්‍රිතියෙහි + ති) (ප + හංස + ති) සතුටු කෙරෙයි.

පහංසන. න-සතුටු කිරීම.

පහංසින. ති-සතුටුවන ලද, සතුටුවූ.

පහාන. න-ප්‍රහාණය, විනාශය.

පහාර. ප්‍රහාරය, පහර.

පහාරණ. න-ප්‍රහාර දීම, ගැසීම.

පහාරද. පු-එනම් අසුරයා.

පහාස. පු-මහ සිනාව.

පහාසති. ක්‍රි. (d. හු. හස, හසනෙ, සිනාසීමෙහි + ති) (ප + හාස + ති) මහත් කොට සිනා සෙයි.

පහාසෙති. ක්‍රි-(d. හු. හස, හසනෙ, සිනාසීමෙහි + ණ + ති) මහත් කොට සිනාසෙයි.

පහින. ති-යවනලද, පමුණුවනලද.

පහිණන. න-යැවීම.

පහිනඤ්ඤ. න-නිවන් පිණිස යවන ලද සිත.

පහිණ. න-ප්‍රතින, ප්‍රතිනකල, තැතිකල.

පහිනක. පු-ප්‍රතින කරන්නා, තැතිකරන්නා.

පහියති. ක්‍රි-(d. හු. හා, වාගෙ, පරිත්‍යාගයෙහි + ති) ප්‍රතින වෙයි.

පහු. අ-බොහෝ අධික.

පහුන. න-බොහෝ, අධික.

පහුනික. න-පොහෝනා.

පහෙන. න-යැවීම, දිනයෙකු යැවීම.

පහෙණක. පු-හුන් තැනට යවන පඬුර.

පහොණක. න-පොහොසත්, පුළුවන්.

පහොති. ක්‍රි-(d. හු. හු, සත්‍යායං, වීමෙහි + ති) පොහෝනේවෙයි, පුළුවන් වෙයි.

පහොණ. න-පොහෝනා, පමණ, හැකි.

පහොණක. ති-පොහෝසත්.

පළවවර. න-මහලු, පිළි, දිරි වසු.

පළිභිජකන. න-හිජ්වීම, මහත්කොට හිජ්වන

පළිගෙඩ. පු-හැලීම, එරීම.

පළිබෝධ. පු-හිරිහැරය, කරදරය.

(16004)

පා

පා. d. හු. රක්කණේ රැකීමෙහි, පාති රකිසි.

පා. d. හු. පානෙ, පිමෙහි, පාති, පිබති,
පිවති, පානය කරයි, බොයි.

පා. d. හු. පුරණේ, පිරිමෙහි පාති, පුරවයි.

පා. d. හු. රැකීමෙහි, පාති, ආරක්ෂා කරයි.

පාක. පු-පිසීම, පිපාඝය.

පාකම. පු. ප්‍රකට, ප්‍රසිද්ධ, පතල.

පාකවික. පු-ප්‍රකට, ප්‍රසිද්ධ, පතල.

පාකධ්‍යාන. න-මුලුතැන්ගෙය, පිසන ගෙය.

පාකතික. න-ප්‍රකෘතීන්, පෙර තිබූ පරිදි
සකස් කර.

පාකතිදේය. න-ප්‍රකෘති, ඉන්ද්‍රිය, නොදැනුන
ඉන්ද්‍රිය ඇත්තා.

පාකමම. පු-අභිමානාදි වශයෙන් කැමති
දෙය නිපදවීම.

පාකල. න-උපුල් කොල, කොට්ටන්

පාකසාසන. න ගත්‍රයා, සක්දෙවරජ.

පාකාර. පු. න-ප්‍රාකාරය, පවර, කොටු
නාප්පය.

පාකාසිය. ති-සාක්ෂ්‍ය, විවාහ, පිරිසිදු,

පාකුල. ති-ආකුල, ව්‍යාකුල,

පාගබ්භිය න-තිර්භිතකම, ප්‍රගතිශීලී බව.

පාගුඤ්ඤතා. ති-ප්‍රගුණ බව.

පාවක. පු-පිසන්නා, උයන්නා, පිසීම කරන්නා

පාවන. න-පිසීම, පාවන රෝගය.

පාවනනිල. ති-පාකාන්තිය, පිසනතිත්ත.

පාවරිය. පු-(ප+ආවරිය) ආවායතියාගේ
ආවායතියා, ප්‍රවායතියා.

පාවිතතිය. න-පවිතිය, එනම් ඇවත.

පාවි. ඉ-ප්‍රාවි, පෙරදිග, නැගෙනහිර දිසාව.

පාවිණ. න-ප්‍රාවින, නැගෙනහිර, නැගෙන-
හිරට අයත්.

පාවෙති. ක්‍රි-(d. හු. පව, පිසීමෙහි + නේ + ති)
(පව + නේ + ති) පිසවයි.

පාඡන. න-තැබීම, රථාදිය තැබීම.

පාදිත. පු-පදිනලද, රථාදිය පදින ලද.

පාඡාපෙති. ක්‍රි-(d. වු. පජ, ගතිය, යැමෙහි
+ නේ + ති) පදවයි.

පාඡෙති. ක්‍රි-(d. වු. පජ, ගතිය, යැමෙහි +
නේ + ති) පදිසි.

පාවංකි. ඉ-පලකකිය, කැපීම.

පාවල. පු-පලොල් මල් පාභාය වැනි සුදු
මුහු රත් පාභාය.

පාවලි. ඉ-පලොල්ගස.

පාවලිපුතන. පැලවුප් නුවර, පාවලිපුත්‍ර
නගරය.

පාවව. අ-දක්ෂ, සමච්ඡි.

පාවිකබ්බා. ඉ-කැමතිවිය යුත්තී, අභිලාෂා
ඇත්තී.

පාවිකංඛි. ඉ-කැමතිවිය යුත්තී.

පාවිකා. ඉ-සදකබ් පහන, අභි වන්දනාකාර
යෙන් කළ ගල්ලාල්ල.

පාවිකුල්ලිය. පිළිකුල, අරුතිය.

පාවිකුලතා. ඉ-පිළිකුල් බව, අරුති බව

පාවිදෙසනිය. දෙසිය යුතු, දෙසනා කටයුතු.

පාවිපද. පු-පැලවිය, දෙවෙනි පිතිය,
දෙවෙනිදා, පාඝයාගේ දෙවෙනි දවස

පාවිපලක. න-පැලවිය.

පාවිපාදික. පු-පැලවියට අයත්, පැලවිය.

පාවිපුගහලික. ති-පුද්ගලයන්ට අයත් තම
තමන්ට අයත්.

පාවිහොග. පු-ඇපය, කෙනෙක් වෙනුවට
ඇපවීම.

පාවිමොක්ක. පු-ප්‍රාතිමොක්ෂය, පාමොක්.

පාවිරුපික. ති-වංචාකාර, වෙස්වලාගත්.

පාවිපෙක්ක. පු-වෙන වෙන, එක එකා
පිළිබඳ.

පාවිහාර. පු ප්‍රාතිභායතිය, පෙළහර, ආශ්වාසීය

පාවිහායික. පු-ආශ්වායතියෙන් යුත්, ප්‍රාති
භායතියෙන් යුත්.

(16055)

පාච්ඡාසාදිපකනි. න-ප්‍රාතිහාය්‍යී පක්‍ෂය.

පාච්ඡාසාදි. ති-ප්‍රාතිහාය්‍යීය පිළිබඳ

පාච්ඡ. න-ප්‍රාතිහාය්‍යීය, ආශ්වායීය, අද්ද්‍රිත දෙය.

පාච්ඡෙදිපකනි ප්‍රතිහාය්‍යී පක්‍ෂය, වස්තුන් මාසය පවාරණ දෙකට අතරවූ විවර මාසය, පළමු මහා පවාරණයෙහි පටන් පසළොස් දවසක් වන කාලය.

පාච්ඡාසාදික. පු-ප්‍රාතිහාය්‍යීයයෙන් යුත්.

පාච්ඡෙතර. න-ප්‍රාතිහාය්‍යීය.

පාච්ඡෙකක. න-තනි, හුදකලා,

පාච්ඡෙති. ක්‍රි-(d හු. පට, ගතියං, යෑමෙහි + ණේ + ති) අස්කරයි.

පාච්ඡරූපක. ති-ප්‍රතිරූපයට අයත්.

පාච්. පු-වාක්‍යය, අක්‍ෂරය, කීම.

පාච්ඡ. පු-කියවන්නා, උගන්වන්නා.

පාච්ඡ. ති-දියමින්න.

පාච්ඡිනි පු-පෙතියා, පෙතියායි ප්‍රසිද්ධ මාලුවා, ගුගුල්ලක.

පාච්ඡඛව. පු-එතම් පථනය, පාච්ඡඛව පථනය

පාච්ඡු පඬු පාච්ඡ.

පාච්ඡුකමබල කමබල. න-පඬුවන් කමබලය, පඬුවන් ඇති පොරොණය.

පාච්ඡ. පු-ප්‍රාණය ජීවිතය, ශක්තිය, සත්‍යය, පාදය

පාච්ඡක. පු පණුවා.

පාච්ඡාතිපාත. පු-ප්‍රාණාතිපාතය, ප්‍රාණවධය.

පාච්ඡන. න-හුස්ම ගැණීම, ආශ්වායය.

පාච්ඡකා. ඉ-හැඳිවැසියක්.

පාච්ඡ. පු-හත්තය, සත්‍යය, බිම සිලුටුකිරීමට සාදන දරුමය හත්තය.

පාච්ඡිතල. න-අල්ල, අත්ල.

පාච්ඡගතිතා. ති-ප්‍රණීග්‍රහනය ලද්ද, භාග්‍යාව.

පාච්ඡගහන. පු-අත් අල්වා ගැනීම, විවාහය.

පාච්ඡිස. පු-අත් තලගසන්නා.

පාච්ඡපිලන. න-විවාහය.

පාච්ඡමුගන. න-අඛයවි ආදී විසිකරණ දමා ගසන ආයුධාදිය.

පාච්ඡකර. න-අභ්‍යවි ගැසී, අත්තල ගැසීම, අප්පුඛි ගැසීම.

පාච්ඡිස. න-පාත්, අත්තලගසන්නා.

පාච්ඡිවාද. පු-අත්තල ගසන්නා, කසිතාලම් ගසන්නා.

පාච්ඡාඛග. පු-පෙකතිය, ප්‍රාණී අවයවය

පාච්ඡ. අ-උදය.

පාච්ඡ. න-හෙලීම, පතනය, වැටීම.

පාච්ඡරාස. න-උදය බත, හිල් බත.

පාච්ඡව්‍ය. න-පිය යුතු, නැසිය යුතු.

පාච්ඡව්‍යතා. ති-නැසිය යුතු බව, පිය යුතු බව.

පාච්ඡාපෙති. ක්‍රි-(d හු. තප, සත්‍යාපෙ, තැව් මෙහි + ණේ + ති.) පෙළයි, තසයි.

පාච්ඡාල. න-තාගහවනය, වඩවා මුඛය.

පාච්ඡ. ඉ-තැටිය, පාත්‍රය, වළඳන භාජනය.

පාච්ඡක. පු-පාත්‍රයට අයත්.

පාච්ඡක. ති-හෙලන ලද, දමන ලද.

පාච්ඡමොකක. පු-ප්‍රාතිමොක්‍ෂය.

පාච්ඡමොකකු දෙදස. න-පාමොක් දෙසීම.

පාච්ඡකරණ. න-පහල කරණ, නිපදවන.

පාච්ඡහවන. න-පහලවීම, හටගැනීම.

පාච්ඡහාච. පු-පහලවීම, හටගැන්ම.

පාච්ඡ. අ-ප්‍රාදුභාව, සම්මුඛතාව, ප්‍රකාශ, උපපතිය, යන මෙහි.

පාච්ඡහුන. ඉ-පහලවූ.

පාච්ඡකමාතා. ඉ-පාත් බොහුරියය, බොහු කැමැත්ත.

පාච්ඡෙති. ක්‍රි-(d හු. පත, ගතියං, යෑමෙහි + ණේ + ති) හෙලයි, දමයි.

පාච්ඡො. අ-උදය, පූජාහනය, උදය කාලය.

පාච්ඡොස. න-මගට හිතදේ, මාගේපකරණ මගවියදම.

පාච්ඡොසක. න-පාච්ඡොස බලනු

පාද. පු-සතරෙන් කොටස, පාදය, පය, ප්‍රත්‍යන්ත පථනය, මුරල.

පාදක. පු-පාදය.

පාදකප්පකාන. න-පාදකධ්‍යානය, භාවනාවට
ආධාර වන අරමුණ.

පාදකපක. පු-නුරුවලා, පාදහරණය.

පාදකප්පක. න-පාතභග දූවය.

පාදකණි. ඉ-පයගැටය, ගොජ් ඇටය.

පාදපාල. න-පාදල, මේස් වර්ගය.

පාදකක. පු-පාදග්‍රය, පා අග, අක්පතුල

පාදබගද. න-නුරුවලා, සිලමිබු.

පාදප. පු-පයින් පැත්තෙන්, වාණය,
හත්වන පුටුව.

පාදපට්ඨානිකා. ඉ-භාගීතාව, බිරිද.

පාදපිඨ. පය නබනා පුටුව, පාදකාව.

පාදපඤ්ඤා. න-පය ගල්වන බෙහෙත්.

පාදපොඨ. පු-පයපොල.

පාදමුල. පු-පාමුල, පාදසම්පය.

පාදමුලික. පු-බැලපිණිස පයින්යන්නා.

පාදලොල. පු-ගිජ් නැතැත්තා.

පාදහිත. න-පයට හිතදේ, වහන් ආදිය.

පාදවිහාණ. න-පයේ ඇති අග.

පාදහබොහණ. න-පා මැඩීම, පා මිරිකීම.

පාදික. නි-පා ආදිය, ප ආදි උපසගී.

පාද. නි-වහන් කෙරෙපු, සපත්තු, මිරිවැඩි
ආදිය.

පාදකාර. සොම්බරුවා, වහන් ආදිය
සාදන්නා.

පාදකා. ඉ වහන් මිරිවැඩි, වැසිකිලිකෙ සකිලි
වල පාදකා, සපත්තු.

පාදදර. පු-(පාද+උදර) උදරය පාදකොට
ඇත්තා, සපියා, බඩගාගත යන්නා, උරගයා.

පාදෙදක. න-(පාද+උදක) පා කෝදන ජලය.

පාත. න-පියයුතු පැත්, ජලය.

පාතක. න-ජලය, පාතය කටයුත්ත.

පාතකුප. පු-පැත් බොන ලීද, ලීද.

පාතපතන. න-රා බොන ඔබම, රා බොන
කෝම්බය.

පාතමණ්ඩල. න - පාතභූමිය, පුරාතල,
තැබැරුම.

පානාගාර. න-පාන මණ්ඩලය.

පානිය. න-පියයුතු ජලය, ජලය.

පානිය සරාවක. පු-පැත්මල, දියබොන බඳුන.

පාප. න-පාපය, අකුශලය.

පාපක. පු-පාපයෙන් යුත්තය, පවිකරන්නා.

පාපතර. පු-අතියගින් පවි ඇත්තා.

පාපන. න-පැමිණවීම, බාරකිරීම,

පාපනික. පු-වෙලෙන්ද, වානිජයා.

පාපනිය. පු-පැමිණ වියයුතු.

පාපගොවර. පු-පාපය ගොවරකොට ඇත්තා,
පාපයෙහි ඇලීවසන්නා.

පාපභවලි. ඉ-දියමිතන.

පාපගිරු. නි-පවට බියවන්නා.

පාපමිතන. පු-පවිටු මිත්‍රයන් ඇත්තා.

පාපික. පු-අතියගින් පවි ඇත්තා, පවිටා.

පාපිත. නි-පමුණුවනලද, එලවනලද.

පාපිවජා. ඉ-පාපඉවජාව, පවිටු ආසාව, පවිටු
අදහස.

පාපිඨ. පු-අතියගින් පවි ඇත්තා

පාපිඨතර. පු-ඉතා අධික පවි ඇත්තා.

පාපිමනතු. පු-පවි ඇත්තා, පාපියා.

පාපුනන. න-පැමිණවීම, ලැබීම.

පාපුනානි. ක්‍රි-(d ස්වා, අප, පාපුණතෙ,
පැමිණ වීමෙහි+නි) පැමිණෙයි ලැබෙයි.

පාපුනිය. පු-ගෙණ ආ යුතු දෙය.

පාපුනන. න-පොරෝතය, පොරෝතා රෙදු

පාපෙති. ක්‍රි-(d ස්වා, අප, පාපුණතෙ, පැමිණ
වීමෙහි+ණෙ+නි) පැමිණෙයි ලැබෙයි.

පාහන. න-මිල, පඬුර.

පාහනි. න-ගෙණ ආ දෙය, තැන්ග, අල්ලස.

පාම. න-විතව්‍යකානම් කුෂටය.

පාමංග. පු-පාදහරණය, පයලන සිලමිබු
හවතිය.

පාමර. පු-නිවයා, හිතයා.

පාමුණ්. පු-ප්‍රමොදය, ප්‍රියය.

(16170)

පාමෙකක. පු-උතුම්, ප්‍රධාන, ඉදිරියෙහි
සිටින්නා, ප්‍රමුඛයා.

පාමොජ්ජ. පු - සන්තොෂය, ඉතා බලවත්
ප්‍රීතිය.

පාය. d. භූ, වුඞ්චයං වැඩිමෙහි, පායති, වැඩෙයි.

පායනන. ති-පානය කිරීම.

පාසනි. ක්‍රි-(d. භූ, පාය, වුඞ්චයං, වැඩිමෙහි+නි)
වැඩෙයි.

පාසනනක. පු-පිටිත්ව යන්නා.

පාසස. පු-සරල ද්‍රව්‍යය.

පාසසො. අ-බොහෝ සේ.

පාසාන. ති-පිටිත්වු, ඉදිරියට ගිය.

පාසානි. ක්‍රි-(d. භූ, යා, ගතියං, ගව්නි+නි)
යෙයි.

පාසාස. පු-කිරිබත, කිරෙන් පිසු බත.

පාසි. d. භූ, වුඞ්චයං වැඩිමෙහි, යාති වැඩෙයි.

පාසින. ති-පොවනලද, පානය කරවනලද

පාසු. පු-ගුදය, මලමාගියාගේ දෙර.

පාසෙති. ක්‍රි-(d. පා, පානෙ ඩිමෙහි+ණෙ+නි)
පානය කරවයි.

පාසො. අ-බාහුලයෙහි, බොහෝසේ.

පාර. d. වු, කටයුතු නිමවීමෙහි, පාරෙති,
පාරයති, කටයුතු නිමවයි.

පාරං. අ-එතර, එගොඩ.

පාර. d. වු. යටත් බැවිහි, පාරෙති, යටත්
වෙයි, පුරණය, සමාපතතිය, යතමෙහි.

පාර. න-එතෙර, නිවණ, සසරින් එතරවීම.

පාරගත. ති-පරතෙරට ගිය, එගොඩට
පැමිණි.

පාරගමන. න-පරතෙරට යාම, සසරින්
එතරවීම.

පාරද. පු-රසදිය.

පාරමිතා. ති-දුතාදි ගුණධම්ම වැඩීම.

පාරම්. ඉ-පාරමිතා.

පාරම්පජිය. න-උපදෙස පරම්පරාව, වංශය,
අකුස.

පාරාජික. පු-පැරදීම, කෙලෙසුන්ගෙන් පැර
දීම.

පාරාපන. පු-පරවියා.

පාරායන. න-පරතෙරට යාම.

පාරාවන. පු-පරවියා, පරෙයියා.

පාඨතපියා. ඉ-පාරවරියාව, වතාවත්කිරීම.

පාඨව්ජනක. පරසතු රුක.

පාඨජානක. පු-පරසතු රුක.

පාරිජුඤ්ඤ. න-පිරිනිම.

පාඨපණ්ඩක. පු-මං පහරණ සොරා,
මංකොල්ල කන්නා.

පාඨපණ්ඩික. පු-සතුරු මාගියෙහි සිටින්නා,
මංකොල්ල කාරයා

පාඨසුරි. ඉ-සමුපුණ්ණි බව.

පාඨහට්ඨ. න-දරුවන් නැලවීම, දරුසුරතලය.

පාඨහට්ඨතා. ඉ දරු සුරතල් කරන බව.

පාඨසජ්ජ. ති-පිරිවර.

පාඨසුඞ්. ඉ-පිරිසිදු කම,

පාඨසද්ද. පු-පරසතුරුක, දේවදුර ගස.

පාඨහව්‍ය. පු-උපුල්කොල, කොට්ටන්.

පාඨහොගික. පු-ප්‍රයෝජනගත්, පරිහොග
යට සුදුසු.

පාඨවාසක. පු-පිරිවෙස් වසන්නා.

පාඨවට්ඨ. න-පිරුවටය.

පාඨන. ති-පොරොත්ත ලද.

පාඨම. න-පරතෙර.

පාරුපති. ක්‍රි-පොරවයි.

පාරුපන. න-පෙරවීම, පොරවීම.

පාඨවට්ඨ. පු-පරවියා.

පාඨවන. පු-පරවියා, පාරෙවට.

පාඨොභ. පු-නුග අරළු ආදිය, නුග
ආදීන්ගේ අතුටලින් ඇඳෙන මුල්.

පාල. d. වු-දැකීමෙහි, පාලෙති, පාලයති,
රකිති.

පාල ති-පාලනය, ආරක්‍ෂාව.

පාලක. පු-පාලනයකරන්නා, රක්‍ෂාකරන්නා.

පාලන. න-පාලනය රැකීම.

(16227)

පාලි. ඉ. පාලි භාෂාව, පෙල.

පාලිවම. න-පාසුනු බව, ඉස කෙස් පැසීම.

පාලිත. නි-පාලනයකළ, රකිනලද.

පාලිහඳු. පු-ඵරබොදු.

පාලිහඳුක. පු-ඵරබොදුගත.

පාලෙති. ක්‍රි-(d. භූ. පාල, රකිනණේ, රැකීමෙහි + නේ + ති) (පාල + නේ + ති) පාලනය කරයි.

පාවක. පු- ගින්න.

පාවවන. න-බුබුවනස, ප්‍රධාන වචනය, බිම් වනය.

පාවදති. ක්‍රි-(d. භූ. වද, වචනෙ, කීමෙහි + ති) කියයි.

පාවන න-බාහ්‍ය පවිත්‍ර කිරීම, බාහ්‍ය පෙළීම.

පාවර. පු-උතුරුසලුව, වසත්‍රය.

පාවාටික. න-එනම් අඹ උයන.

පාවාල. පු-ප්‍රවාල්, පබළු.

පාවුස පු-වසාන කාලය, දුලා.

පාවුසාපෙති. ඉ-වදුරු මැ.

පාස. පු-සතුන් බඳනා පුඩුව, තොන්ඩුව, මල, මහු.

පාසක. පු-සුදු ඇටය, දුදු ඇටය, පාසය

පාස. පු-විලුඹ, පාස්මය

පාසාණබ. සයානුවක් පමණ පාසාණබයයි කියන ලද මිථ්‍යාලබ්ධි.

පාසරාස්. ඉ. පාස සමූහය.

පාසංස. පු-ප්‍රසංසා, පැසසීම.

පාසාහ. පු-ප්‍රාසාදය, සිවුරැස් ගෙය, මන්දිරය, මාලිගාව.

පාසාණ. පු-ගල, කුඩාගල, බොරළු කැට

පාසාණක. පු-ගල.

පාසාණතුල. න-මාදු ගල් බෝලයක්.

පාසාණවාරණ. න-ගල් පලන, පෙළුම.

පාසාණඵලක. න-ගල්ලාල්ල.

පාසාණමච්ඡ. පු-පෙටියා.

පාසාණලෙඛා. ඉ-ගල්ඉර, ගලේ ඇඳි ඉර.

පාසාදනිය. නි-ප්‍රසාදවහවු, පැහැ ඵලවත්තාවු.

පාසාද. පු-ප්‍රාසාද, මාලිගා, මහල්ගෙවල්.

පාසාදතල. න-පහතල, මාලිගාවල උඩුමහල්.

පාසාදික. නි-පැහැ ඵලවන.

පාසාණචක්‍ය පු-ගල්වැස්ස, පිණිකැට වැස්ස.

පාසුක. පු-ඉල ඇටය.

පාසුල. පු-ඉල ඇටය.

පාසුලි. ඉ-ගෘහපරාල, ශරීරඉල ඇට.

පාහු. අමුත්තන්ට දිය යුත්ත, ගරුකොට දිය යුත්ත.

පාහුත. නි-අමුත්තා, අතිවියා.

පාහුතක. නි-අමුත්තා, අමුත්තාට දිය යුත්ත.

පාහුණයා (නෙ) නි-අමුත්තන්ට දියයුතු දන්, පිළිගැනීමට සුදුසුගුණ ඇත්තා.

පාහෙති. ක්‍රි-(d. භාවා හි, ගතියං, යැමෙහි + නේ + ති) යවයි.

පාලි. (ලි) ඉ-මියර, නියර, පාඨ, පඩිකතිය

පාලි (ලි) හඳු, පු-ඵරබදු.

ප්‍ර

පික. පු-කොවුල් පක්‍ෂියා, කොහා.

පිස. d. භූ. සුණුකිරීමෙහි, පිසෙති, කුඩු කරයි.

පිංසති. ක්‍රි-(d. රු. පිස, සංවුණේණ, කුඩුකිරීමෙහි + ති) කුඩු කරයි.

පිංගිය න-කහපාට.

පිච්ඡ. d. භූ-බාධනෙ, බාධාකිරීමෙහි, පිච්ඡති, බාධාකරයි.

පිඛග. පු-ගොරදුට බදු පැහැය.

පිඛගල. පු-එනම් ඇත්කුලය, එනම් ඇත්තා, ගොරදුට බදුපැහැය, හිතීදලි පැහැය.

පිඛගලමකිකා. ඉ-ඇට ලේ මැස්සා.

පිච්ච. d. වු-ජේදනෙ, සිදීමෙහි, පිච්චෙති, පිච්චයති, සිදියි.

(16250)

පිටු. පු-කපු පුටුන්.

පිටුපටල. න-නුල් කැටිම සදහා පිළියෙල කැරගන්නා පුටුන් පටිය.

පිටුමඤ. පු-කොහොඟගස.

පිටුල. පු-නාලා ගස.

පිටුලිල. පු-න-ඉඹුල්ගස, බෙලසුල් දේ.

පිඡි. d. වු-පිබනෙ, පෙළිමෙහි, පිඤ්ජනි, පිඤ්ජයනි=පෙලයි.

පිඡි. d. වු-වවනෙ, කිමෙහි, පිඤ්ජනි, පිඤ්ජයනි කියයි.

පිඤ්ජ. d. හු-පිබනෙ, පෙළිමෙහි, පිඤ්ජනි, පෙලයි.

පිඤ්ජ. න-පක්ෂිපත්‍ර, මොනරපිල.

පිඤ්ජර. න-හිරියල්.

පිඤ්ජනි. ති-මල.

පිඤ්ඤාක. පු-තලමුරුවට, තලපුන්තක්කු.

පිට්ඨ. ති-සුණුකරන ලද්ද, පිටි.

පිට්ඨ. න-පිට, පිටපැත්ත.

පිට්ඨක. පු-පිටිකැවුම්, පුප.

පිට්ඨබජ්ජක. න-පිටිකැවුම්.

පිට්ඨසංඝාටක. න-දොරබාව.

පිට්ඨි. ඉ-පිට, පිට පැත්ත.

පිට්ඨිපටිකමම. න-පිට මිරිකීම, පිටආතගැම.

පිට්ඨිමද්ද. න-පිටිකැද.

පිට්ඨිමංඝිකතා. ඉ-පිටමස් කන බව, ඉදිරි පිටදි ගුණකියා පිටිපා ගියපසු නුගුණකීම.

පිට්ඨිසංඝාට. න-තොරණ, දොරබාව.

පිට. d. හු-සද්දසංඝාතෙසු, ශබ්දයෙහි හා රැස් කිරීමෙහි, පෙටෙහි, ශබ්දකෙරෙහි, රැස් කරයි.

පිටක. න-පයඝීපති ධර්මය, පැස, පෙට්ටිය, භාජනය.

පිටකතනය. ත්‍රිපිටකය, සුත්‍රානිධිමි විනය යන පිටක තුණ.

පිටකසමපදන. න - පිටකයට අයිති, පිටක යෙහි එන පරිදි.

පිඨර. පු-සැලිය; හැලිය.

පිඨ. ඩ වු-රාසිකරණෙ, රැස් කිරීමෙහි.

පිඨි. d-රාසිකරණෙ, රැස් කිරීමෙහි පිණිස, රැස් කරයි.

පිඨි. d වු-රැස්කිරීමෙහි, පිණිස, පිණිස, රැස් කරයි.

පිණඩ. පු-ජිවිත වෘත්තිය, යකඩ, ශරීරය, පිඬු කිරීම, ගුලිකිරීම, ගෝලාකාරදෙය, ගුලිය.

පිණඩක. පු-තුරැක් තෙල්, පිඬුදෙන්නා.

පිණඩන. න-පිඬු කිරීම, සමපිණිතය.

පිණි. d. වු-නිජයං, නිජුකිරීමෙහි, පණිසිති පණිසිති, උපපණිසිති, උපපණිසිති, ගරහයි, බණ්ඩි.

පිණික. පු-පිඬු ඇත්තා, පිණිදයකයා.

පිණිත. ති-පිඬුකල, සමුවටයකල, පුඬුකල.

පිණිපාන. පු-පිඬුලැබීම, ආහාර ලැබීම.

පිණිපානි. ති-පිඬුසිහා ලබන්නා.

පිණිපානික. පු-පිණිපානය ලබන්නා.

පිණිපානිකාබ්‍ය. න-පිඬුසිහා වැලඳීමෙන් රකින අබ්‍යයක්, තෙලෙස් ධුතාරිකයෙන් එකක්.

පිණි. ඉ-පිඬ, බත් පිඬ.

පිණිකා. ඉ-රථනැබ, රථයෙහි බොස්ගෙඩිය.

පිණිකාලොප. න-පිඬු පිණිස හැසිරීමෙන් ලබන ලද අලොපා, පිණිපානාහාරය.

පිණිකි. ක්‍රි. (d. වු. පිඨිම සංඝාතෙ, රැස් වීමෙහි+ණෙ+ති) පිඬුකරයි.

පිණිකාල. පු-එනම් ඇත්තා.

පිතා. පු-පියා. බ්‍රහ්මයා.

පිතාමහා. පු-මුත්තා, ආතාගේ පියා, මහබ්‍රාහ්ම.

පිනික. පු-පියාඅයත්, පියා සන්නක.

පිතු. පු-පියා, බ්‍රහ්මයා.

පිතුච්ඡා. ඉ-පියාගේ සහෝදරී, නැන්ද.

පිතුච්ඡන. න-සොහොන, පිතච්ඡන.

පිතන. න-පිත, ශරීරගත පිත.

පිතනසමුඝාන. න-පිනින් උපන්, පිත්තෝපයෙන් සැදුණු.

පිතනික. න. පියා සතු, පියා පිළිබඳ.

(16334)

පිතනිවිසය. ප්‍රේත විෂය, ප්‍රේතානුභාවය.

පිටියනි. ක්‍රි - (d. භූ. පි. සංසානෙ, තැසීමෙහි + නි) වසනු ලැබෙයි.

පිටියන. ත-වැසීම ඡාදනය,

පිදහනි. ක්‍රි-(d. භූ. දහ, ධාරණේ, දැරීමෙහි + නි) වසයි. හඟවයි.

පිදහන. ත-වැසීම, ඡාදනය.

පිඩාන. න-පියන, වහනනරාව.

පිනාකි. පු-ඊචරයා, මහදෙවියා.

පිනාස. පු-නාසිකාරොගය, පිතස් රෝගය.

පිපනි. ක්‍රි (d. භූ. පා. පාණේ, වීමෙහි + නි) පානය කෙරෙයි, බොයි.

පිපාසා. ති-දියබොහුරිත්ස, පවස.

පිපාසිත. ති-පිපාසා ඇතිවන ලද.

පිපාසි. පු-පිපාසා ඇත්තා, පවස ඇත්තා.

පිපි. ති-බොන.

පිපිලික. පු-කුරුකුහුඹු ආදී කුඩා සතුන්ගේය.

පිපුල. න-ගම්මිරිස්.

පිපුල. න-පුලිල රුක, කඩක තුර.

පිපුලක. න-මහන නූල්, කතුර.

පිපුලි. ඉ-පුලිල.

පිය. පු-සාමියා, පලිපස.

පිය. ති-ප්‍රියදෙය, ප්‍රියඵලවන දෙය.

පියක. පු-කොලොමිහස, පියාගස, තිත්මුවා.

පියබහු. ඉ-තණ, පුවහු ගස, රුක්මල් ගස.

පියහන. න-පියවත්, ප්‍රියබව.

පියරූප. න-ප්‍රියරූපය, ප්‍රියඵලවන රූපය.

පියායනි. ක්‍රි-(d. භූ. හි. තපණේ, තුටුවීමෙහි + නි) ප්‍රියකරයි.

පියායන. න-ප්‍රියකරන.

පියාසිත. ති-ප්‍රියකල.

පියාල. පු-පියලගස, රාජාදන ගස.

පිලකබ. පු-පුලිලගස.

පිලක. න-බිබිල, කුඩා බිබිල

පිලබි d. භූ. ආහරණය, සැරසීමෙහි, පිලත් බනි, පලදිසි, සැරසෙයි.

පිලනිනි. ක්‍රි-(d. භූ. පිලබි, අලබිකාරේ, සැරසීමෙහි, + නි) පලදිසි, අබරණ දරයි.

පිලනින. න-ආහරණය, පලදනාව.

පිලනිත. පලදනා ලද, සැරසෙන ලද.

පිලව. පු-මහවෙල් පක්ෂියා.

පිලව. පු-ඉල්වීම, ඉල්පීම.

පලවනි. ක්‍රි-(d. වූ. පලු, ගතිය, යැමෙහි + නි) ඉල්පෙයි, ඉල්ප්පෙයි.

පිලයනි. ක්‍රි. (d. භූ. පිල, විබාධායං, බාධාවෙහි, + නි) බාධාකරයි.

පිලවන. ත-ඉල්පීම, ඉල්පීම.

පිලාල. ත-පිදුරු, විශ්ලිතණ

පිලකා. ඉ-පිලිකා රෝගය.

පිලොනික. රෙදි කැබෙල්ල.

පිවනි. ක්‍රි-(d. භූ. පා. පානේ, බීමෙහි + නි) පානයකෙරෙයි.

පිවන. න-පානය කිරීම, බීම.

පිස. d. රු. සුණුකිරීමෙහි, පිංසනි, සුණු-කෙරෙයි, පිංසකො.

පිස. d. වූ. සතනියං සක්තියෙහි, පිසෙති පිසෙති, ශක්තිය දෙයි.

පිසාව. පු-පිසාවයා, පිසත්, යක්ෂදෙවයෝ, නිව් සේසයක්, පාංශු පිසාවාදී ප්‍රේත කොටසක්.

පිස. d. වූ. ගමනේ, යැවීමෙහි, පෙසෙති, පිසෙති, යවයි.

පිසාවක. පිසාවයා.

පිසාවි. ඉ-පිසාවයන්ට අයිති.

පිසාවිලක. පු පිසාව පැටවු, පිසාවදරු.

පිසි. d. භූ. ගමනේ, යාමෙහි, පිසනි, යෙයි.

පිසි. d. වූ. කථනේ, කීමෙහි, පිසෙති, පිසෙති, කියයි.

පිසිත. න-මාංශය.

පිසු. d. භූ. අවයවේ, අවයවයෙහි, පිසනි, අවයය කරයි.

පිසු. d. භූ. දහේ, දහයෙහි, පිසනි, දවයි.

පිසුන. ත-කේලම්කියත්තා, කේලම්, පිසුන වචන, කේලම් වචන, ප්‍රියශුන්‍ය වචන.

පිසොදර. පු-පුලිලි ඇති, බඩක් ඇත්තා.

(16392)

පිහ. d. වූ. අභිලාෂෙ, කැමැත්තෙහි, පිහෙති, පිහයති, කැමති වෙයි.

පිහක. හ-බවවැල, අතුණු බහන.

පිහ. d. කැමැත්තෙහි, පිහෙති, පිහයති, කැමති වෙයි.

පිහතා. ඉ-පියබව.

පිහයති. ක්‍රි-(d. වූ. පිහ, ඉව්‍යායං, කැමැති වීමෙහි+ති) කැමතිවෙයි, පියවෙයි.

පිහසිත. ති-කැමතිවනලද, පියවනලද.

පිහා ති-තෘෂ්ණාව, ආසාව.

පිහායති. ක්‍රි-(d. වූ. පිහ, ඉව්‍යායං, කැමති වීමෙහි+ති) කැමතිවෙයි, පියවෙයි.

පිහායන. ත-කැමතිවන.

පිහලු. ති-තෘෂ්ණාධිකයා, දයාධිකයා.

පිහිත. ති-වසන ලද, පියවනලද.

පිහෙති. ක්‍රි-(d. වූ. පිහ, ඉව්‍යායං, කැමති වීමෙහි+ණ+ති) කැමතිවෙයි.

පිලකා. ඉ-පිළිකාව, පොළ, ඡවිගත ගඩුව.

පිලකොලික. න-ඇඟේකබර, ඇඟපිහාටුවල හටගන්නා පිළිකාවක්.

පි

පි. d. සු. පිතියං, ප්‍රිතියෙහි, පිණෙති, පිණාති, ප්‍රිතිවෙයි.

පි d. ක්‍රි-පිතනෙ, පිතවීමෙහි, බැබළීමෙහි, පිණෙති, පිතවයි, බබළයි.

පිඬ. d. භූ. පිඬනෙ, පෙළීමෙහි, කිලුටුවීමෙහි, පෙඬති, පෙළයි, කිලුටුකරයි.

පිඬ. න-කොලොම්බුව, පුටුව, සල්පිල්, ආසනය.

පිඬක. ත-පිඬය, කුසිත්කළ, පොරෝසු කළ පුටුව.

පිඬනනර. න-පුටු විජේෂයක්, දික්සඟලපුටු, අත්හාත්සිපුටු.

පිඬසපි. පු-පිලා, කුරා.

පිඬිකා. ඉ-පිඬය, පුටුව.

පිඬිත. ති-පිලිත, පෙළුණු, පිඬාවට පැමිණි.

පිණ. d. භූ. පිණනෙ, සම්පූර්ණ බැවිහි, පිණති, සම්පූර්ණ කරයි.

පිණන. ත-පිතවීම, තෘප්තියට පැමිණීම, සැතීම.

පිණත. ති-තෘප්තියට පැමිණි, සැතීමට පැමිණි.

පිණෙති. ක්‍රි-(d. භූ. පි. තප්‍යණෙ, සතුටුවීමෙහි +ණ+ති, පිණ+ණෙ+ති) පිණවයි.

පිඬ. ති-රත්වත් පැහැය, තෘප්තිප්‍රාප්තයා, බොනලද්ද, පාතය.

පිත. ත-පිතවණිය.

පිතක ති-පිත වණිය.

පිතදුරු. න-දෙවදුරු, දෙවකාපඬ.

පිතන. න-තිරියල්, කොකුම්.

පිතදුම. න-වැනුවැල්.

පිතනක. න-තිරියල්.

පිතබර. පු-විෂණු, නිල්අහස, නිල්රෙදි.

පිතසාල. පු-පියාගස.

පිතසාර. පු-රත්වත් සඳුන්, රත්සඳුන්.

පිති. ඉ-ප්‍රිතිය, සතුට.

පිති. පු-විපුලභාවය, සමාදාය.

පිතික. පු-ප්‍රිති ඇත්තා.

පිති. ඉ-ප්‍රිති ඇත්තා.

පිණ. ති-සම්පූර්ණදෙය.

පිණන. ත-පිතවීම, තෘප්තියට පැමිණීම.

පිසුස. පු - සුධාහොජ්නය=අමෘතහොජ්නය=දිවබොජ්න.

පිල. d. භූ-බකිනෙ, බැඳීමෙහි, පිලති, බඳියි.

පිල. d. වූ-දූමීමෙහි, පිලෙති, පිලයති, දමයි.

පිලති. d. භූ-ගතියං, යාමෙහි, පිලහති, යෙයි.

පිලු. පු-පලිග්‍රහ

පිලුපණි. ඉ-මොරගස, කෙම්බැල්.

පිව d. භූ-මහතෙත, මහත්බැවිහි, පිවති, මහත්බවට පමුණුවයි.

(16442)

පිළි d. හු-ගමනෙ, යාමෙහි.

පිවර. ති-සමුද්‍රණී දෙය.

පිලා. ඉ-පිඩාව.

පිලින. ති-පිහින, පෙළුණු.

පිලක. පු-පිඩාකරන්නා.

පිලන. න-පෙළීම, පිඩාව.

පිලෙහි. ක්‍රි. d පිල, විවාධායං, බාධාවෙහි +)
පෙලෙහි, ක්‍රීඩා කරයි.

පු

පු. d. හු-පවනෙ පිරිසුදු කිරීමෙහි, පවති,
පිරිසුදු කරයි.

පු. d ක්‍රි-පවනෙ, පිරිසුදු කිරීමෙහි පුතාති,
පිරිසුදු කරයි.

පුං. අ-නිරය, අපාය.

පුංභ. පු-පුරාමයා.

පුක්කුස. පු-බමුරා.

පුක්කුස කුල. න පුක්කුස කුලය, පරමල්
ආදිය අදින කුලය, නුවර කුණු කසල ආදි
දමන කුලය, මල්වර සත්‍රින්ගේ වසන
පිරිසුදු කරන කුලය.

පුකකල. ති-උතුම් දෙය.

පුගකල. පු-සකියා, ආත්මය.

පුගලික. ති-එක තැනැත්තකුට අයිති
දෙය.

පුංඛ. න-ර්තලයෙහි පිහිටු යොදා ඇති
කොටස.

පුඛව. පු-වෘෂ්ඨයා, උතුම් ගවයා.

පුඛව. ති-ශ්‍රෙෂ්ඨයා, උතතමයා.

පුච්ඡ. d. හු - පඤ්ඤා, ප්‍රශ්නයෙහි, පුච්ඡති,
ප්‍රශ්නකරයි.

පුච්ඡති. ක්‍රි-(d හු-පුච්ඡ, පුච්ඡනෙ, විවාරීමෙහි
+ ති) විවාරයි, ප්‍රශ්න කරයි, අසයි.

පුච්ඡ. න-වෘලධිය, වලිගය, විවාරවයනාභී
ඇති ක්‍රියාවක්.

පුච්ඡ. පු-විවාරන්නා, පිළිවිසින්නා.

පුච්ඡන. න-විවාරීම, ඇසීම.

පුච්ඡකුචකතා. ඉ-නණ්ඩාව.

පුච්ඡා. ඉ-ප්‍රශ්ණය, විවාරීම.

පුච්ඡන. ති-විවෘල, විවාරණ ලද.

පුච්ඡ. ති-පුච්ඡ, පිදිය යුතු.

පුච්ඡ. පු-සමූහය, මිටිය, පොදිය, කලාපය.

පුච්ඡති. ක්‍රි. (d. හු-පුච්ඡ, රාසිකරණ, රැස්-
කිරීමෙහි + ති) රැස් කරයි.

පුච්ඡන. න-රැස්කිරීම.

පුච්ඡකතා. ඉ-නහට වැනීම.

පුච්ඡ. d. හු-පාකෙ පිසීමෙහි, පුච්ඡති, පිසයි.

පුච්ඡ. න-ප්‍රණය, පින, කුසලය.

පුච්ඡ. ති-යහපත්, පවිත්‍ර, පිරිසුදු.

පුච්ඡකුචකතා. පු-ප්‍රණයවන්නයා, පිං ආත්තා.

පුච්ඡකුචකතා. පු-ප්‍රණයාහි සංසාර, කුසල
වෙනනා.

පුච්ඡකුචකතා. පු-පින ගලාඵම, කුසල විපාකය
ගලාඵම.

පුච්ඡකුචකතා. පු-වෙසමුතිරජ.

පුච්ඡ. d. හු-ඇලීමෙහි, පුටති, ඇලෙයි.

පුච්ඡ. d. වූ-වැනෙ, සඳුලා බැවිති, පුට්ටෙති,
පුට්ටෙති, සඳුලා වෙයි.

පුච්ඡ. d. වූ-පොටෙති, බිඳෙයි.

පුච්ඡ. න-පොදිය, බඩුමිටිය, ගුලිය.

පුච්ඡ. පු-පාපෙයය, මහ විෂදම.

පුච්ඡ. න-පොදිය, මිටිය.

පුච්ඡකුචකතා. න-බඩු පොදි ලිහා තබාගෙන
විකුණන තැන, නගරය.

පුච්ඡ. ති-විවාරන ලද, පොෂ්‍ය කළ.

පුච්ඡකුචකතා. පු-එනම් දිගැතා, ඇටඹ, ව්‍යාසය,
සුදු අභිගතත්, රත්පිසුම, පදුම නම්
සබ්බසාව, සියක් ලක්ෂය, එනම් නිරය, උඩු-
පියපත් ඇත්තේ, පුච්ඡකුචකතා, පෙනී ගත්තේ
රහිතවූ හෝ රතු වූයේ පුච්ඡකුචකතා.

පුච්ඡකුචකතා. ඉ-පිසුම් විල.

පුච්ඡකුචකතා. පු-විෂම.

(16492)

පුණ්ණ. ති-පුණ්ණ, සමපුණ්ණ දෙය, පුණ්ණ.
 පුණ්ණකුමභ. පු-පුණ්ණකලස, පුණ්ණකුමභය.
 පුණ්ණතන. ති-පිරුණු බව, සමපුණ්ණ බව.
 පුන්තපතන. පු-සතුටුපවුර.
 පුණ්ණමා. ඉ-මැදිපෝය, පුර පසළොස්වක,
 පිරුණු සඳ ඇති දිනය.
 පුණ්ණමාසි. ඉ-මැදිපෝය, පුරපසළොස්වක
 පුණ. d. වු-රැස් කිරීමෙහි, පුණෙහි, පුණයහි,
 රැස් කරයි.
 පුණ. d. භූ-දක්ෂකමෙහි, පුණෙහි, දක්ෂ වෙයි.
 පුතන. පු-පුත්‍රයා, එකකෙහිව බහුවචන වූකළ
 පුත්‍ර දුහිතා දෙපක්ෂයටම නම් වේ, දරුවා
 පුතනා. පු-පුත්දුන්, පුතනාව, සීතාව,
 පුතනක. පු-පුත්‍රයා, පුතා.
 පුතනතන. න-පුත්‍ර බව.
 පුතනදුරා. ඉ-දරුවන් හා අඹු, අඹුදරා.
 පුතනබිතු. ඉ-පුත් දුන්.
 පුතනිම. පු-පුත්‍රයන් ඇත්තා.
 පුතනිමනතු. පු-පුත්‍රයන් ඇත්තා.
 පුතනික. පු-පුත්‍රයන් ඇත්තා.
 පුතනිස. පුත්‍රයන් ඇත්තා.
 පුඵ. d. වු-ආදරානාදරෙසු, ආදර අනාදර
 දෙකෙහි, පුඵෙහි, පුඵයෙහි, ආදර ආනාදර-
 කරයි.
 පුඵ. d. වු-කථනෙ, කීමෙහි, පොඵෙහි, පොඵ
 යෙහි, කියයි.
 පුඵ. d. වු-පිඩායං, පෙළීමෙහි, පොඵෙහි,
 පොඵයෙහි, පිඩා කරයි.
 පුඵ d. භූ-පුඵලෙ, පුඵල් බැවිනි.
 පුඵ. d. තු-පැසවීමෙහි, කුණුවීමෙහි.
 පුඵි. d. භූ-පිඩාවෙහි හා කිඳුවෙහි, පුඵිහි,
 කිඳුවෙයි.
 පුඵ. d. භූ-පුඵලෙ, පළල් කිරීමෙහි, පුඵහි,
 පොඵහි, පළල් කෙරෙයි.
 පුඵ-3-මහති, විසාල.
 පුඵ. අ-වජිතාචයෙහි, වෙන් වීමෙහි.
 පුඵගණිතා. ඉ-වෙන්වූ බව, විවේකය,

පුඵවි. ඉ-පාඵවිය, පොළොව.
 පුඵක. පු-බාලයා, ලදරුවා
 පුඵකගහ. පු-මුලින්ම කපාගන්නා අස්වැන්න.
 පුඵජන. පු-නිවයා, මෝඩයා, කෙළෙස්-
 සහිතයා, පාඵජනයා.
 පුඵජනික. පු-පාඵජනයාට අගත්.
 පුඵපක්ක. මහත් ප්‍රඥ ඇත්තා.
 පුඵපණ්ණි. ඉ-පුස්වැන්න, පොල්පලා.
 පුඵකාණික. න-හස්තපරිකමය, අතින් පිට
 ඉලීම.
 පුඵභූත. ති-මහත් බවට පැමිණි.
 පුඵජනනන. පුඵජන භාවය.
 පුඵතන. න-මහත් බව.
 පුඵසො. අ-මහත්සේ.
 පුඵල. පුඵල, මහත් දේ.
 පුඵලොම. පු-මත්ස්‍යයා.
 පුඵවි. ඉ-පොළොව, භූමිය.
 පුන. අ-විශේෂයෙහි, නැවත යනාචයෙහි
 පුන. d. භූ. ගතියං, යෑමෙහි, පුනති, යෙයි.
 පුනතනවා. ඉ-පුළු බුරුද.
 පුනපපුන. අ-නැවත, නැවත, පුන පුනා.
 පුනබ්බසු. පු-පුතාවසේ නැකැත.
 පුනබ්බව. පු-පුතභීවය, නැවත හටගැනීම,
 නිය පොතු.
 පුනාති. ක්‍රි-(පුන + ණා + ති) පවිත්‍ර කෙරෙයි.
 පුනනාහ. පු-දෙශිගත.
 පුපා. d. භූ. පුපානෙ, පිපීමෙහි, පුපාති,
 පිපෙයි.
 පුපා. න-පුෂ්පය, මල, පුෂ්, ඔසප්වීම, මල්වර
 වීම.
 පුපාක. න-ලේ.
 පුපාජබ්බක. පු-බඹුරා, පුෂ්පවූවා, තහර
 සෝදකයා, කොටහළුවා.
 පුසාදනන. පු-එනම් දිගැතා.
 පුසාදකා. පු-අනංගයා, කාමදෙවයා, මල්සැර.

ප්‍රභවනී. ක්‍රි - (d. හු. ප්‍රභව, විකසනෙ, පිපිමෙති + ති) (ප්‍රභව + ති) පිපෙයි.

ප්‍රභවන. න-පිපෙන, මිණිදැදිරිය

ප්‍රභවහාණි. ප්‍ර-ප්‍රභවමෙන් සුවද විනිදෙන කථා කියන්නා.

ප්‍රභවනි. ඉ-මසප්වු නැතැත්ති.

ප්‍රජ්විත. ති-ප්‍රජ්විත, පිපුණු, ප්‍රබුඩ වන ලද.

ප්‍රභාසන. න-ප්‍රබුදුකරවීම, ප්‍රජප ප්‍රබෝධය, මල් පිපිම.

ප්‍රබ්. d. හු-පුරණෙ, පිරිමෙහි, ප්‍රබ්හි, පුරයි.

ප්‍රබ්. d. වු-වාසෙ, වාසය කිරීමෙහි ප්‍රබ්හි ප්‍රබ්හි, වාසය කරයි.

ප්‍රබ්. ප්‍ර-පුයා, සැරව, අභිමුඛ, ඉදිරිපිට.

ප්‍රබ්. ති-පුළු, පළමු දේ, පුළුදි දිසා

ප්‍රබ්. පුළුයෙහිවු.

ප්‍රබ්. ප්‍ර-ඉල් මස.

ප්‍රබ්. ති-පළමු උපකාරකල නැතැත්තාට පසුව උපකාර කරන්නා.

ප්‍රබ්. ප්‍ර-යප්තියෙහි යන යෝධයා, ඉදිරියෙහි යන්නා.

ප්‍රබ්. ප්‍ර - පළමුව උපන්නා, වැඩිමාලු සහෝදරයා, අසුරයා.

ප්‍රබ්. ප්‍ර-උදය කාලය, උදේ වරාව.

ප්‍රබ්. ප්‍ර-පුළුහිණය, උදේ කාලය.

ප්‍රබ්. ප්‍ර-පුළු කෙළවර, කල්පනා කරන්නා, අතිත අනන්‍ය අනුව, මම වූයෙමි දැයි කල්පනා කරන්නා.

ප්‍රබ්. ප්‍ර-පුළු දෙවියා, අසුරයා, මව්පියෝ.

ප්‍රබ්. න-හැල් ආදි ධාන්‍ය විශෙෂ.

ප්‍රබ්. න-පුයා සහිත ලේ, සැරව හා රැබිරය.

ප්‍රබ්. නි-පෙර ජාතියෙහි කල කම් බලය, පුළු දෙවය.

ප්‍රබ්. ප්‍ර-පුළු විදෙහය, නැගෙනහිර ලෝකය.

ප්‍රබ්. ප්‍ර-පුළු පුර ප්‍රභවය.

ප්‍රබ්. ප්‍ර-පුළු වාසියා, ප්‍රථම ගුරුවරයා, මව්පියෝ.

ප්‍රබ්. ප්‍ර-පෙර කල කම් හේතුව.

ප්‍රබ්. නි-පෙරවිසු සකකඩ පටි පාචය දැනගන්නා නුවණ, අසවල් ජාතියෙහි මෙසේ උපන්නෙමි, එහි දී මෙසේ සැප දුකක් ආසනයක් වින්දෙමි, මෙපමණ කාලයක් ජීවත්වීම යනාදි පිළිවෙල දැන ගන්නා ඥාණය.

ප්‍රබ්. ප්‍ර-පුරුෂභාවය, පිරිමි බව.

ප්‍රබ්. ප්‍ර-පුරුෂයා පිරිමියා, පිරිමි සනා.

ප්‍රබ්. d. හු. ගිනි පිඬිමෙහි.

ප්‍රබ්. ප්‍ර-පුරුෂාදි ප්‍ර-පුරුෂාදි.

ප්‍රබ්. d. හු. පුරුෂෙ පිරිමිමෙහි, පුරුෂ, පිරිමි.

ප්‍රබ්. d. හු-රකකණ රැකීමෙහි, පුරුෂ, රකි.

ප්‍රබ්. d. හු-ප්‍රධාන ගමනයෙහි, පුරුෂ, ප්‍රධානව පෙරවුව යෙයි.

ප්‍රබ්. ප්‍ර-භාහය, ගුහල්.

ප්‍රබ්. න. ඉ-නුවර, තගරය.

ප්‍රබ්. ති - අභිමුඛ කල, පුදන ලද, අභිසේක කල.

ප්‍රබ්. අ-අභිමුඛාභියෙහි ඉදිරියෙන්.

ප්‍රබ්. අ-පුළුදිග, පුරාගබ්දාභි, අභිමුඛාභි, ප්‍රථමාභි.

ප්‍රබ්. ප්‍ර-ගුහයා, සක්දෙවරජ.

ප්‍රබ්. අ-ප්‍රබ්හි, විරානිත, ආසනන, අනාගත කාල.

ප්‍රබ්. ති-පරණ, ඉසාර, විෂ්ණු පුරාණාදිය.

ප්‍රබ්. නි-පරණ, ඉසාර, විෂ්ණු පුරාණාදිය.

ප්‍රබ්. ප්‍ර-පෙර භාග්‍යාව, කලින් සිටිය බිරිය.

ප්‍රබ්. ප්‍ර-පෙරවුව යන්නා, ඉදිරියෙහි යන යෝධයා.

ප්‍රබ්. ප්‍ර-පරණ මිනිසා, විෂ්ණු.

ප්‍රබ්. ති-පරණ දෙය, අතිතයෙහි සිදුවූ දෙය.

ප්‍රබ්. නි-පරණ සමාන ලේ ඇත්තා, පෙර ජාතියෙහි නැත.

ප්‍රබ්. ප්‍ර-ගුහයා, සක්දෙවරජ.

(16591)

ප්‍රේම. ති-පුළු, පෙර, ඉස්සර, අතීත.

ප්‍රේමක. ති-පුළුයෙහි වූ.

ප්‍රේමික. ති-ප්‍රථමයෙහි වූ, පුළුයෙහි වූ.

ප්‍රේස. පු-පුරුෂයා, පිරිමියා, මනුෂ්‍යයා, ආත්මය.

ප්‍රේසක. පු-කුඩා පුරුෂයා.

ප්‍රේසකවච්ඡ. ති-පුරුෂයා විසින් කටයුතු යුතු දේ, ඔවුන්දම.

ප්‍රේමයාම. පු-පෙර යාමය, රාත්‍රිය පිළිබඳ පුළු දස පාය.

ප්‍රේසථාම. පු-පුරුෂ විශේෂය, පුරුෂ ධෛර්‍යය.

ප්‍රේසන. න-පුරුෂ භාවය, මනුෂ්‍ය භාවය, මනුෂ්‍ය ගතිය.

ප්‍රේසමෙධ. පු-පිරිමින් බිලිපුදු කරන එනම් යාගය.

ප්‍රේසසදාය. පු-තරුණ පුරුෂයා, උතුම් පුරුෂයා.

ප්‍රේසදම්මසාරපි. පු - දමනය කටයුතු පුරුෂ යන් දමනයකරන නැතැත්තා. සළඹයන් වහන්සේ.

ප්‍රේසාප්පය. උනන්දු පුරුෂයා, සළඹයන් වහන්සේ.

ප්‍රේසාතිසය. පු-ශ්‍රේෂ්ඨ පුරුෂයා, සළඹයන් වහන්සේ.

ප්‍රේසුතනම. පු-පුරුෂෝත්තමයා, බුදුරජ.

පුරෙ. අ-අභිමුඛයෙහි, පුළුයෙහි.

පුරෙකබන. ති-අභිමුඛ කරන ලද, ඉදිරිපත් කළ.

පුරෙකබාර. ති-අභිමුඛ කිරීම, ඉදිරිපත් කිරීම.

පුරෙභාමි. ති-ඉදිරියෙහි යන යොධයා, පෙරවුව ගමන් කරන්නා.

පුරෙවර. ති-ඉදිරියෙන් යන, පෙරවුව යන.

පුරෙවරික. පු-පෙරවුව යන්නා.

පුරනොගම. පු-පෙරවුව යන්නා, ඉදිරිපත් වන්නා.

පුරොගිත. පු-රජුනට අනුයෝගී වීමෙන් අනුශාසනා කරන ඇමතියා, පෙරවියා.

පුලක. න-ධාන්‍ය විශේෂයක්.

පුලතික. න-පණු ගස්, එනම් ගස් වර්ගයක්.

පුලව. පු-කෘමි, පණු.

පුලවක. පු-පණු, කෘමි.

පුලවකසංඝය. ඉ-සරිය, පණුකැඳලිවලින් ගැවසිගත්තේයයි සැලකීම.

පුලිත. න-වැලි, වාලුකා

පුලු. d. හු-කාපණේ, දැව්මෙහි. පුලසති=දවයි.

පුලොම. පු-වෙපවිතති. අසුරයා.

පුය. පු-පුස් නැකත, දුරතු මාසය.

පුයාරථ. මහල් රථය, ක්‍රීඩා ගමන් රථය, රාජ රථය.

පුස d. හු-වුභියං වැඩිමෙහි. පුසති=වැඩෙයි.

පුස. d. හු-පොසණේ, පොෂය කිරීමෙහි. පුසති=පොෂය කෙරෙයි.

පුස. d. ති-පොසණේ, පොෂණයෙහි, පුසති පොෂය කෙරෙයි.

පුස. d. වු-වුභියං වැඩිමෙහි. පොසති, පොසයති=වැඩේ.

පුස. d. වු-වුභියං වැඩිමෙහි. පුසෙති, පුසයති=වැඩෙයි.

පුස d-වු. ධාරණේ. දැව්මෙහි. පොසති, පොසයති=දරයි.

පුසු. d-හු. දුගේ, දැව්මෙහි. පාසති=දවයි.

පුල. d-හු. සැපයෙහි. පුලති=සැප ඇතිවෙයි=

පුල. d-හු. රාසියං, රැස්වීමෙහි, පුලති, රැස්වේ.

පුලව. පු-පණුවා.

පුලවක. පු-පණුවා.

(16635)

පු

සුභ. පු-සමූහය, පුවක්ගස.
 සුභමජ්ඣ. ති-සමූහමධ්‍යය.
 සුජ. d-වු පුජායං, පිදීමෙහි. පුජෙති, පුජයති=පුදයි.
 සුජක. පු-පුදත්තා.
 සුජන. න-පිදීම, සත්කාරය.
 සුජනිය. පු-පිදියයුත්තා, සත්කාර කටයුත්තා.
 සුජනෙය්‍ය. පු-පුජනිය, පුජාකටයුතු.
 සුජා. ඉ-පුජාව, පිදීම, පුද.
 සුජිත. ති-පුදන ලද.
 සුජීය. පු-දෙවියා, පිදිය යුත්තා.
 සුජපති. ත්‍රි - (d. වු. පුජ. පුජායං, පිදීමෙහි + න + ති. පුජ + නේ + ති) පුදයි.
 සුජජ්. ති-පුජ්‍ය, පිදිය යුතු, පුජාභී, පිදීමට සිදුසු.
 සුත. ති-පවිත්‍ර, පිරිසුදු.
 සුතනා. ඉ-අරථ, සේනාව.
 සුති. ඉ-කුණු, දුගඳ හමන දෙය.
 සුතික. ති-පුති, කුණු, පුතිකරඤ්ඤ = කුණු කරද
 සුතිකට්ඨ. ක-සරලගස.
 සුතිකරඤ්ඤ. පු-කටුකරඤ්ඤ, කුණුකරදගස.

පෙ

පෙ. d-භූ වුභියං, වැඩීමෙහි. පෙති=වැඩෙයි.
 පෙ. d-භූ. ගමනෙ, යාමෙහි. පෙති=යෙයි.
 පෙ. d-භූ. විශාලීමෙහි. පායති, පයති=වියලේ.
 පෙ. අ- පෙය්‍යාලම, මුලින් කියවුණු වාක්‍යාදිය නැවත යොදාගැනීම වෙනුවට පෙ යොදනු ලැබේ.
 පෙකකා. ඉ-දෙලාව, උසුලාගෙන යන වාහන විශේෂයක්.
 පෙකකි. ති-බැලීම, තෘතීය බැලීම.
 පෙකකා. අ-බැලීම.
 පෙකකන. න-බැලීම, නිරීක්ෂණය.

සුතිකාය. පු-ශරීරය, කුණු ශරීරය.
 සුතිගණි. ති-දුගඳ, දුභිකිය.
 සුතිඵලි. ඉ-බෝදි ගස්.
 සුතිමුතන. න-ගෝමුත්‍රය, සරකුන් ගේ මුත්‍රය.
 සුතිලතා. ඉ-කිදිවැල, රසකිද වැල.
 සුප. පු-කැවුම්, පිරිකැවිලි.
 සුපපණීය. පු-පුවෙලෙන්ද, කැවිලි වෙලෙන්ද.
 සුග. d-භූ. විකිරණ, දුග්‍යකෙ, විසිරීමෙහි, දුභිකියෙහි. පුගති=විසිරෙයි, දුගඳ හමයි.
 සුග. පු-පුයාව, සැරව.
 සුර. d. වු. ඉවජායං ඉවජායෙහි. පුරෙති. පුරයති=තෘප්ති කරයි.
 සුර. d-භූ. පුරණේ. පිරීමෙහි පුරති=පිරෙයි.
 සුරක. පු-පුරවත්තා සම්පූර්ණ කරත්තා.
 සුර. ති-සම්පූර්ණ, පිරුණු.
 සුරණ. ති-පිරීම, සම්පූර්ණ කිරීම.
 සුරණි. ඉ-ඉඹුල් ගස, රුක්බුරුද ගස.
 සුරලාස. පු-පුජාව සදහා යොදන රස කැවිලි,
 සුරිත. ති-පුරිත ලද, සම්පූර්ණ කළ, වඩනා ලද.
 සුරෙති. ත්‍රි - (පු. d. භූ පුර, පුරණේ, පිරීමෙහි + නේ + ති) පුරවයි, සම්පූර්ණ කෙරෙයි.

පෙකකිත. ති-බලන ලද සොයන ලද.
 පෙකකි. බලන තැනැත්තා, බලත්තා.
 පෙකකුත. න-පක්ෂි පත්‍රය.
 පෙවච. අ-පරලොච, අත්‍ය භවය, අත්‍ය ජාතිය.
 පෙවක. පු-පාස, පෙවිටිය පෙවිටගම.
 පෙහනික. ති-පියාට අයත්, පියාට අයිති.
 පෙහනිවිසය. පු-ප්‍රේතාත්මය, ප්‍රේතයෝගිය.
 පෙහෙනෙය්‍ය. ති - පියාට හිත ක්‍රියා, පියා සතු දේ.

(16887)

පෙතෙතයානා. ඉ-පියාට හිත බව.

පෙන. පු-මලනාතාත්තා, ප්‍රෙතයොනියෙහි උපත් තාතාත්තා.

පෙනහික. ති-ප්‍රෙතයන්ට අයත්, ප්‍රෙතයන් පිළිබඳ.

පෙනයොනි. ඉ-ප්‍රේත භවය, ප්‍රේතාත්මය, ප්‍රේත ගතිය.

පෙම. න-ආදරය, ප්‍රේමය, පෙම්.

පෙමනිය. ති-ප්‍රේම කටයුතු, ආදරය කටයුතු

පෙය්. න-පානශකටයුතු දේ.

පෙය්වාමා. ඉ-ප්‍රිය වචනය, ප්‍රිය බව.

පෙය්‍යාලක. පු - මූලින් කියන ලද්දක් නැවත කීම වෙනුවට යොදන සලකුණ. පෙ.

පෙහිත. ති-යවනලද, පමුණුවන ලද.

පෙල. d. හු. වලනෙ සැලීමෙහි, පෙලනි=සැලෙයි, යෙයි.

පෙලක. පු-සාවා, භාවා.

පෙලාව. ති-තුනි.

පෙලිකා. ඉ-පැස, කුඩා පෙට්ටිය.

පෙලු. d.-හු. ගමනෙ, යාමෙහි. පෙලනි=යෙයි.

පෙය්. පු-දුසියා, මිල පිණිස මෙහෙකරන්නා.

පෙස. d-වු. පෙසනෙ, යැවීමෙහි. පෙසෙති, පෙසයනි=යවයි.

පො - ථ

පොකකර. න-පද්මය, ශරීරය, විනාශෝණිය, තොහතනිය, ජලය, ඇතුන්ගේ හොඳ අග කාරාවිය.

පොකකරවය්. න-පොකුරු වැසි, පොකුරු පත්වල, පියුම්පත්වල (හිමෙන්) තෙමෙනු කැමැත්තවුන් තෙමෙන්නාවූද, අකමැත්තවුන්, නොතෙමෙන්නාවූද වමාවක්.

පොකකරණි. ඉ-පුෂ්කරණිය, පියුම්විල.

පොකකරසාහක. පු-තල් රෙහෙනු.

පොකකරතා. ඉ - සෝහතනිය, වණණ පොකකරතා.

පොබබ. න-පටිපාටිය, පිළිවෙල.

පොට. න-බුබුලු.

පෙසක. පු-යවන්නා.

පෙසකාරක. පු-පෙසකමිකරන්නා, රෙදි විසන්නා.

පෙසන. න-යැවීම, පුරණය.

පෙසනක. පු-යවන්නා.

පෙසනික. පු-යවන්නා.

පෙසනිය. න-යැවිය යුතු දෙය.

පෙසල. ති-ප්‍රියසිලි, සිල්වත්, සිත්කලු, සුඤ්ඤ, දක්ෂ.

පෙසාව. පු පියාවයා, පාංශු පියාවයා.

පෙසි. ඉ-මස් පිඩුව.

පෙසිකා. වැදලල, අබ්බුදවයාවෙන්, සති-යකට පසු, විශ්ලි ආකාර, විශ්ලි ගතියට පැමිණි අවස්ථාව.

පෙසිත. ති-යවන ලද.

පෙසු. d. හු. ගමනෙ, යාමෙහි. පෙසනි=යෙයි.

පෙසුණ. න-පෙහෙසුත් තෙපුල් කීම.

පෙසුනක. පු-පෙහෙසුත් කියන්නා.

පෙසුනිය. පු-පෙහෙසුත් කියන්නා.

පෙසුකුඤ්ඤ. ති-ප්‍රියබව නැති කරන වචන.

පෙසෙති. ක්‍රි-(පෙස + ණෙ + ති) යවයි.

පොටගල. පු-වැලක්, කුලල්, බට.

පොට්ඨපාද. පු-බිණර මාසය, බිබර මාසය.

පොට්ඨබබ. පු-සප්තිය, පහස, එකට එක හැපීම.

පොට්. d. වු. තාබණේ තැලීමෙහි. පොට්ඨනි=තලයි.

පොට්ත. න-තැලීම, පොති කිරීම, පහර ගැසීම, ගෙඩිදීම.

පොට්ති. ති-තලන ලද; පොති කල.

පොට්ඨති. ක්‍රි. d-වු. පොට් තාබණේ, තැලීමෙහි + ණෙ + ති (පොට් + ණෙ + ති) තලයි.

පොණ. ති-අවනත, නැමුණු ගවහිර.

පොණ්ණික. ති-පුණත, යටත් දෙසට නැමුණු, මුනින් වැටී සිටින.

පොත පු-බාලයා, ලදරුවා, නැව.

පොතක. පු-බාලයා

පොතවාහා. පු-නැව් පදින්නා.

පොත්ථ. ති-දුප්පත්, අසරණ.

පොත්ථක. න - නියද පට්ටියෙන් කළ වස්ත්‍ර.

පොත. ති-ලිපි ආදී ක්‍රියා ග්‍රන්ථය.

පොතිකා. ඉ-බාල නැනැත්තී, පොති.

පොත්ථලික. ඉ-පෙතැල්ල, වස්ත්‍ර දනනාදින් කළ රූපය, බෝතික්කා.

පොත්ථක. ත-පොත, පොතු, පුරාණ ග්‍රන්ථ ලිවීමට ගස් පොතු පාවිච්චි කළ බැවින් ග්‍රන්ථයන්ට පොත්ථක යයි ව්‍යවහාරය.

පොත්ථනික. ඉ-කිරිවිවිය, කඩුව.

පොථ. d-භූ. පුරණතාඛණෙසු, පිරිමෙහි හා, නැලීමෙහි.

පොථනි. ක්‍රි-සම්පූර්ණ කරයි, තලයි.

පොථ. d-වු. තාඛණේ, නැලීමෙහි, පොථෙහි පොථයනි, තලයි. ගෙහි දෙයි.

පොථෙචා. අ-තලාපෙලා.

පොථෙහි. ක්‍රි-d. වු. පොථ, තාඛණේ, නැලීමෙහි + නේ + ති (පොථ + නේ + ති) තලයි, ගෙහි දෙයි.

පොථුප්පනික. ති - පාථග්ජනයන්ට අයිති, පාථග්ජනයන් පිළිබඳ, පුද්ගලික බලතල.

පොතොහාවික. පු-පුනභිවයට අයිති, නැවත නැවත භවයෙහි ඉපදීම ඇතිකරන.

පොරාණ. ත-පරණ, කල්ගිය.

පොරාණික. පු-පුරාතනයෙහිවූ, පුරාණයට අයත්.

පොරාණක. පු - පොරාණික.

පොරි. ති-පුරවැස්සන්ට අයත්, නාගරිකයන්ට අයිති, සීලාචාරයෙන් යුත්.

පොරිස. ත-මිනිස් ප්‍රමාණය, මනුෂ්‍ය ප්‍රමාණ, උස ඇති, ශූරතිය.

පොරිසාද. පු-මිනිසුන් කන්නා, එනම් නැනැත්තා.

පොරිසාදක. පු-මිනිසුන් කන්නා.

පොරිසිය. ති-මිනිස් ගති ඇති.

පොරොසෙයා. ති-මිනිස්කමට සැහෙන, මනුෂ්‍යකමට යොග්‍ය.

පොරොහවම. න-පුරොහිත භාවය, පුරොහිත බලතල.

පොරොහිත. න-පුරොහිතයාට අයත්.

පොස. පු-පුරුෂයා, පිරිමියා.

පොසක. පු-පොෂ්‍ය කරන්නා.

පොසනි. ක්‍රි-(d. භූ. පුස, පොසණේ, පොෂ් කිරීමෙහි + ති) පොෂ්‍යය කරයි.

පොසථ. පු-පොෂෝ දිනය.

පොසපික. පු-උපොසපිකයා, පොෂෝදින සිල් රකින්නා.

පොසන. ත-පොෂණය, පොෂ්‍ය කිරීම

පොසාපිත. ති-පොෂ්‍ය කළ, පුටු.

පොසාපෙති. ක්‍රි-පොෂ්‍යය කෙරෙයි.

පොසාවනික. පු-පොෂ්‍යය කරන්නා.

පොසිත. ති-පොෂ්‍යය කළ, ඇතිදැකී කළ.

පොසිස. ති-පොෂ්‍යය කටයුතු, පොෂ්‍යයට යොග්‍ය.

පොසිතු. අ-පොෂ්‍යය කිරීමට.

ප්ලව. පු-පසුර, පසුර, මැඩියා.

ප්ලවබහ. පු-වදුරා, රිලවා.

ප්ලිහ. පු-පිලාව.

ප්ලිහනාසක. පු-පිලා නසන්නා, වල් එරබද, වැල් එරබද.

එ

එගගව. පු-ගගුථ.

එග්ගු. පු-පොෂෝ දිනය. "සුබසාවෙ සද එග්ගු"

එග්ගුණ. පු-එලගුණය, මැදිපෝය, පුවපල්, උතුරුපල් නැකත්.

එග්ගුණි. ඉ-මැදිපෝය දිනය.

එණ. d. භූ. ගමනෙ, යාමෙහි. පතනි=යෙයි.

එන. ත-සම්පන්නයේ පෙණය, පතාව.

(16788)

එනක. පු-සපියා.

එනනි. ක්‍රි-(d. හු. එන, ගමනෙ, යාමෙහි + ති) යෙයි.

එහි. පු-පෙණේ ඇත්තා, සපියා.

එහිජ්ඣක. න-සමීරණ වාක්‍යය.

එකුන. පු-කොළොම් රුක

එකුනි. ක්‍රි-(d. හු. එදි, වලනෙ, සෙලවීමෙහි + ති) සැලෙයි, කමපිතවෙයි.

එකුන. න-සැලීම, කමපා වීම.

එකින. ති-සැලෙන ලද, කමපාවන ලද.

එර. d. හු. පැතිරීමෙහි, එරනි, පැතිරෙයි.

එරණ. පැතිරීම, පතලවීම.

එරණක. ති-පැතිරීම, පැතිරවීම.

එරසු. පු-පොරොව, කෙවෙරිය.

එරිත. ති-පතල, පැතුරුණු.

එරුස. ති-රුක්‍ෂ වසතු, කකිස දේ.

එල. d. වු. එලනෙ, පැලීමෙහි, එලති= පැලෙයි.

එල. d. හු. ගතිය, පැතිරීමෙහි, එලති= පැතිරෙයි.

එල. d. හු. නිපථතතිය, නිපදවීමෙහි, එලති, පලගනි, හටගනි,

එල. d. හු. හෙදෙ, බිදීමෙහි, එලති, බිඳෙයි.

එල. න-විපාක සිත, හෙතුවෙන් කරන ලද්ද, ප්‍රයෝජනය, ධ්‍යානාදිය, ගෙහි, සත්‍රිපුරුෂ නිමිති,

එලක. න-පලිහය, ලැල්ල.

එලකපාදක න-පුවරුවල සවිකල පා ඇති, පුඩුව.

එලදණක පු-වඩුවා.

එලකවිර. න-වැහැරි සිවුරු.

එලනි. ක්‍රි-(d. හු. එල, නිපථතතිය, නිපද-වීමෙහි) විපාක දෙයි.

එලන. න - වැටෙන, පුපුරණ, අසනිය එලනතියා.

එලපුර. පු-ලප්තාරං ගස, ලප්තාරක.

එලවනතු. ති-එල ඇති, එලවත්.

එලවනනි. ඉ-එල ඇත්ති.

එලික. පු-පලිහ, පලිහ මැණික.

එලිකමය. පු-පලිහමය, පලිහවලින් නිම කල,

එලිත. ති-පාසුණු, එලයෙන් ගැවැසුණු.

එලින. ති-එල ඇති වාක්‍යය.

එලිනි. ඉ-පුවතු.

එලි. ඉ-පුවතු.

එලු. න-පුරුක, පථිය.

එලු. d. හු. පටිසංඛරණේ, ප්‍රතිසංස්කරණ යෙහි, එලුති පිළිදාගුම් කෙරෙයි,

එසා. පු-සපායිය, පහස.

එසා. d. හු. එසො, ස්පයියෙහි, එසාති, ස්පයී කරයි.

එසාහි. ක්‍රි-(d. හු. එසා, එසො, ස්පයී කිරීමෙහි + ති) ස්පයී කරයි.

එසානා. ඉ-ස්පයී කිරීම, පහස ගැනීම.

එසසිත. ති-ස්පයී කල

එසෙහි. ක්‍රි-ස්පයී කෙරෙයි.

එආ

එඤ. ඉ-අත්ල, අත.

එඤන. න-ඉක්‍ෂුචිකාරය, පැණි.

එහි. ඉ-වැඩිය, වැඩීම.

එරුසක. න-ශක්‍රයානේ උගත, බොරළු දමුනු, මසත්.

එරුසාක. න-එරුසක.

එල. පු-සිවැල.

එලන. න-පැලීම, දෙපලු කිරීම.

එලක. න-පැලීම, කොටස් කිරීම.

එලිපුලල. පු-භාත්පසින් පිපිහිය, මනාව පිපි හිය.

එලිත. න-පලන ලද, පාලු.

එලිහදාක පු-පාරිභාද.

(18841)

පාලිම. න-පලල් කිරීම, විවෘත කිරීම.

පාලෙති. ක්‍රි-(d. හු එල, හෙදනො, බිඳීමෙහි + නේ + ති) (එල + නේ + ති) පලයි.

පාසු. පහසු, සැප ඇති.

පාසුක. ති-පහසු, පිඩා රහිත, කරදර නොමැති.

පාසුකා. ඉ-ඉල ඇට, පරාල. පරල.

පු

පුජ. d. හු. විකිරණ, විසිරීමෙහි, පොජති, විසිරේ.

පුජ. d. හු. මෙඝනාදෙ. මෙඝනාදයෙහි, පුජති මෙඝගජිතා කරයි.

පුම. ති-වෘක්කදෙය, ස්පයී කළ, පහළ.

පුථ. d. හු. විකිරණ, විසිරීමෙහි, පොටති, විසිරෙයි.

පුථ. d. හු. විකාසෙ, ප්‍රබෝධයෙහි, පුථති, පිපෙයි.

පුම. d. වු. පිඩනෙ, පෙළීමෙහි, පොටෙති, පොටයති, පෙළයි, පිඩා කරයි.

පුම. d. වු. හෙදනෙ, බිඳීමෙහි, පොටෙති, පොටයති, බිඳී.

පුම. d. වු. කපනෙ, කීමෙහි. පොටෙති, පොටයති = කියයි.

පුම. d. හු. විකිරණ, විසිරීමෙහි, පොටති, විසිරෙයි.

පුමන. න-පාලිම.

පුමිත. ති-පලන ලද, එලිත.

පුමඬ. ති-ස්පයීය, ස්පයී කළ.

පුණ. d. හු. විකිරණාදීසු විසිරීම ආදියෙහි, පුණති, විසුරුවයි.

පුජ. d. හු-පාලන සොහනෙසු, සැලීමෙහි, සොහාවෙහි, පුජති, සැලෙයි, බබළයි.

පුජ. d. හු-වලනෙසු, සැලීමෙහි, පිනවීමෙහි.

පුල. d. හු-රාසිකරණ, රැස්කිරීමෙහි, පුලති, රැස්කෙරෙයි, පැතිරෙයි.

පුලිබ්බ. පු-තිති අගුරු, විස්පුලිබ්බ.

පාසුලා. ඉ-පරාල, ඉල ඇට

පාසුලි. ඉ-පරාල, ඉල ඇට

පාසුලිකා. ඉ-ඉල ඇට, පරාල.

පාසු විහාර. පු-සැප විහරණය, උතුරු මිනිස් දහමින් යුක්තව විසීමෙන් වන සැප විහරණය.

පිය. පු-පලපන, හබල්පන, ඔරු හබල

පිත. න-සමාබ්, වෘත්තීය, වැඩිමට පැමිණි.

පුල. d. හු-විකාසෙ, පිපීමෙහි, පුලති, මල් පිපෙයි.

පුල. d. හු-පටිසංඛරණෙ, ප්‍රතිසංස්කරණයෙහි, පුලති, ප්‍රතිසංස්කරණය කරයි.

පුලපටිසංඛරණ. න-කැඩුම් බිඳුම් අලුත් වැඩියා කිරීම, කැඩුම් බිඳුම් සාදා පෙර පැවති තත්ත්වයට පැමිණවීම.

පුලලිත. ති-ප්‍රබුධවන ලද, පිපුණු.

පුස. d. හු-එසො, සපයී කිරීමෙහි, පුසති, සපයී කරයි, එසො.

පුස. d. කි-සෙහනෙ, සෙහනෙයෙහි, පුසොති, සෙහනකරයි.

පුසති. ක්‍රි-(පුස + ති) සපයීකෙරේ.

පුසන. න-ස්පයී කරන, ස්පයීය.

පුසිත. ති-ස්පයී කළ, පහසු කළ.

පුසිතක. පු-දිශබින්දු, “පුලපුසිතකෙ දෙවෙ වසානෙන”

පුසි. ඉ-කවුචැල්බවු.

පුසස පු-පුස්තකාකන, දුරුවා මාසය.

පුසසතිල. න-මඩ්ගලනල, තලමඩ්ගලය වස්තු වකායි සලකනු ලැබේ.

පුසසරථ. පු-සුබ්බට නොයන රථය, මගුල් රථය.

පුසසරාග. පු-මාණිසා විශේෂයක්, පුෂ්පරාග මාණික.

පුසසිත. න-ඔබ්බන ලද, කාවද්දන ලද

පුළ. d. හු-ඡාදනෙ, වැසීමෙහි, පුළති, වසයි.

(16886)

පේ - පෝ

පේශ්ගු. පු-කොටදිඹුලා ගස.
 පේශ්ගු න-අසාර දෙය, එලය.
 පේශ්ගුක. පු-එලය, සාරනොවන දෙය.
 පේශ්. න-නයිපෙණ ආදිය, දියෙහි ඇතිවන
 පෙණ, සබත් ආදියෙහි පෙණ.
 පේණිල. පු-පෙණෙල ගස.
 පේන. d. හු-ගමනෙ, යාමෙහි.
 පේනිල. පු-බෙබර, බදර.

පේදු. d. හු-ගමනෙ, යාමෙහි, පේලති, යෙයි.
 පෝට. පු-පොල, බිබිලි, පිලිකා.
 පෝටක. න-බිබිලි, පිලිකාව.
 පෝටන. න-ගැසීම, ගසාදමීම, පපොටන.
 පෝටෙහි. ක්. d-තලයි, ගසාදමයි.
 පෝට්ටබ්බ. පු-(d. හු. පුට, විකසනෙ, විකාස
 යෙහි + නෙ + ති) සපාභටව්‍යය, පහස.

බ

බක. පු-කොක, බලාකය.
 බකුල. න-වකකුල, දෙකුලය.
 බකකුල. න-වකකුල, දෙකුලය කුලදෙක.
 ලජ්ඣනි. ක්-(d. වූ. බබ, බකිනෙ, බැදීමෙහි
 + ති) බදියි.
 බජ්ඣන. න-බැදීම, බකිනස
 බතනිංස. වතනිංස, දෙතිස, 32.
 බදර. පු-බෙබර, මසත්.
 බදරා. ඉ-කපු.
 බදරි. ඉ-බෙබර.
 බදුලතා. ඉ-කටුසහිත වැලක්, මිහිරි රස
 ඇති ලක්ෂණ වැලක්.
 බබ. d. හු-බකිනෙ, බැදීමෙහි, බකිති බදියි.
 බබ. d. වූ - බකිනෙ, පෙළීමෙහි, බාබෙති,
 බාබියති, පෙළයි, පිබාකරයි.
 බබිර. පු-බිහිරා, බිහිරා, ශ්‍රැතිහිතයා.
 බබ. ති-බදනා ලද.
 බබක. ති-බැදුණු.
 බබවර. න-බබවෙරය, ආඝාතය.
 බක. d. හු. බකිනෙ, බැදීමෙහි, බකිති,
 බදියි.
 බකිති. ඉ-බුනතයත්‍රි, දුතකම් කරන්නී.
 බකිති. ක්-බදියි, ගැටගසයි.
 බකින. න-බැදීම, බකිනස, පයමල.
 බකිනගණියි. ඉ-පයමලය.

බකිනාගාර. න-සිරගෙය, හිරගෙය.
 බකිනාලය. පු-බකිනාගාරය, සිරගෙය
 බකිනිය. න-බැදිය යුතු.
 බකිව. පු-බකුච්ඡයා, නැයා.
 බකු. පු-නැයා, බුගමයා.
 බකුක. පු-බදුවදමල්ගත.
 බකුකපුපා. ඉ-ප්‍රියාගස
 බකුජ්වක. පු-බදුවද.
 බකුමනි. ඉ-එනම් නුවර.
 බප. පු-කදුළු, නෙතුවලය.
 බබභ. ති-බබුස්තණ, හිත්වේවැල්.
 බබු. පු-බලලා, මුගටියා.
 බබ්බර. න-ගොත ගැසීම, වික්කල් ගැසීම,
 බජිති. න-මොනරපිල මයුරපිඤ්ජය.
 බජිතිස. න-කුසතණ.
 බජිති. පු-මොනරා, මයුරයා.
 බල. d. හු-ජ්වනෙ, ජ්වත්වීමෙහි, බලති,
 ජ්වත්වෙයි.
 බල. න-ශක්තිය, බලය, සෙතාව, සපුලභාවය.
 බලකාය. පු-බලසමුහය, හට සෙතාව.
 බලකොට්ඨක. පු-බලකොටුව.
 බලගත. න-බලයේතා ගණිත නැත.
 බලවක්ක. න-සේනාබලය.

බලකකාර පු-බලහත්කාරය.

බලධම් පු-සුඛ නිලධාරියා, මාලිභාවේ
ආරක්ෂකයා,

බලනී. ක්‍රි-d. භූ බල, පාණනෙ, ජවත් වීමෙහි
+ නි) (බල x නි) ජවත් වෙයි.

බලදෙව. පු බලයට අධිපති දෙවියා

බලධායී. පු-විෂණු

බලනායක. පු-සෙනා විනායකය.

බලසජ්ජිත. න-සෙනා සැරසීම.

බලවං. අ-අතිශයාචාරයෙහි.

බලවාහන. න-හට සෙනාව හා වාහනය.

බලාභා. ඉ-කණකොකා.

බලානික. න-බලසෙනාව.

බලාය. පු-දෙවිලොව.

බලාරානි. පු ශක්‍රයා.

බලි. පු-පුජා, කරවුවර, අසුර විශේෂයක්.

බලි. පු-බල ඇත්තා, ශක්ති ඇත්තා

බලිපුරු. පු-බලිපුරු, කවුඩා.

බලිබුක්ක. පු-බලිපුරු, කවුඩා.

බලිවද්ද. පු-බලිවදියා, ගෙනා, වාමනය.

බලිස. න-බලිය, බලිකොක්ක.

බලිසමංසික. න-බලියෙන් ඇද ඇද ඇගමත්
කඩන වධයක්, දෙතිස් වධයෙන් එකක්.

බලියනි. ක්‍රි-(d. භූ. බල, ගහණේ, ජවත්වීමෙහි
+ නි) බලඇත්තේ වේ.

බලා. න-බල ඇතිබව, බලභාවය.

බලවහනු. පු-බල ඇත්තා.

බලියකඩ. පු-බලිබුද්ධි යක්ෂයා.

බහ. d. භූ-සද්දෙ, ශබ්දයෙහි, බහනි, ශබ්ද
කෙරෙයි.

බහ. d. භූ-වුඨියං, වැඩීමෙහි බහනි, වැඩෙයි.

බහනි. ක්‍රි-(d. භූ. බහ, වුඨියං, වැඩීමෙහි + නි,
බහ + නි) ශබ්දකරයි, වැඩෙයි.

බහල. න-සන. සහකම, ගහකම, බහල
භාවය.

බහලහන. න-සනභාවය, ගහකම බව, බහල
භාවය.

බනි. අ-බැහැර, පිටත යනාචාරයෙහි.

බනිධම්. න-නිරිවේරිය, ඉරිවේරිය.

බනිදධා. අ-බැහැර, පිටත, ඉවත.

බනිද්වාර. න-බිභිදෙර, දෙරින් පිටත.

බහු. d. භූ-ගහනෙ, ගිණීමෙහි.

බහු. නි-බහුලාචාරයෙහි, බොහෝ, වැඩිපුර.

බහුක. නි-බොහෝ, අධික, වැඩිපුර.

බහුකඛනතු. අ-බොහෝවර, බොහෝවාරවල

බහුකමම. පු-සමූහයන් වහන්සේ.

බහුකිවව. පු-බොහෝ කටයුතු, අධික
කටයුතු දේ.

බහුධා. අ-බොහෝ පරිද්දෙන්, බොහෝ
සෙයින්.

බහුජන. පු-බොහෝ ජනයා, මහජනයා,
බොහෝ දෙනා.

බහුතර. නි-අති බහුල, ඉතා, බොහෝ.

බහුහන. න-බහුලකිය, බොහෝබව.

බහුපාද. පු-බොහෝ පාද ඇත්තා, බොහෝ
කකුල් ඇත්තා.

බහුහෙද. නි-මිශ්‍රදෙය, නොසෙස් ප්‍රභේද
ඇති.

බහුරූප. පු-දුම්මල, අනෙකුත් රූප.

බහුල. නි-බොහෝ, බොහෝ දෙය.

බහුලා. ඉ-එත්සාල්, එලා.

බහුලී. නි-බොහෝ සෙයින්,

බහුලීකන. නි-බොහෝ සෙයින් කල.

බහුවාක. පු-ලෝපුහස.

බහුවිධ. නි-නානාප්‍රකාර, අනෙකුත්විධ.

බහුසො. අ-බොහෝ සේ, බහුවිධ.

බහුසුභ. පු-බහුශ්‍රැත, බොහෝ ඇසුපිරි
නැත් ඇති.

බහුසුභා. ඉ-බොහෝ දරුවන් ඇත්ති,
සාධාවාරිය වැල.

බා

බාණ. පු-හිතරය, ජසාරය, තාන්තුව, වාණ.

බාණබි. පු-හිතවුර, ජ පාස.

බාකුච්චි. ඉ-බෝදිගස.

බාබ. d. හු-බාබායං, බාබාකිරිමෙහි, බාබති, බාදකරයි, අලලයි.

බාබක. පු-බාබාකරන්නා, වලක්වන්නා.

බාබති. ක්‍රි-(d. හු බාබ, බාබායං, බාබා කිරිමෙහි+ති) බාබා කරයි, හිංසා කරයි.

බාබන. න-බාබාව, වැලැක්වීම.

බාබා. ඉ-දුක, වැලකීම.

බාබික. ති-බාබාකල, හිංසාකල.

බාබා. d. හු-හිංසායං, පෙළීමෙහි, බාබති=පෙළයි.

බාබිත. ති-බාබාකල, හිංසා කල.

බාබෙති. ක්‍රි-d. හු. බාබ, හිංසායං, පෙළීමෙහි +හේ+ති) හිංසා කෙරෙයි, බාබා කරයි.

බාරාණසී. ඉ-බරණ්ඤ නුවර, ඉසිපතනය පිහිටි මෙම නගරය වනාහි අප්‍රමාණ දීඝි කාලයක් මුලුල්ලෙහි අත්‍යතාමයකට නොපෙරළා මේ බාරාණසී නාමයෙන්ම පැවැතෙන බව බොහෝ ජාතක කථාවන්ගේ අතීත කථා වස්තූන්ගෙන් පෙනීයේ.

බාරාණසෙසාක. පු-බරණ්ඤට අයත්, බාරාණසිය පිළිබඳ.

බාල. ති-බාලයා, ප්‍රථම වයසින් යුක්තයා, ලදරුවා, අඥනයා, මෝඩයා.

බාලක. පු-බාලයා, ලදරුවා.

බාලකී. ඉ-ලදරී, බාල තැනැත්තී.

බාලනනය. පු-කිහිරිගස.

බාලතා. ඉ-බාල බව.

බාලීස. පු-බාල, මුස.

බාලිසික. පු-මාළ මරන්නා, කෙවුලා.

බාලෙයා. පු-කොටළුවා, ගද්‍යයා.

බාලිසති. ඉ-දෙවිස්ස, විසිදෙක - 22

බාහ. න-බාහුව, අත.

බාහති. ක්‍රි-d. හු. බාහ, නිවාරණේ, (වැලැක්වීමෙහි+ති) වලක්වයි.

බාහන. න-වැලැක්වීම.

බාහික. ති-විදෙසිය, පිට රටකට අයත්.

බාහිත. ති-පිටකල, ඉවත්කල, බාහැර කල.

බාහිතෙයා. ති පිටත තැබිය යුතු.

බාහිතිකා. ඉ-වැස්ම, මැන්ටලය, සිවිය.

බාහිය. ති-විදෙසිය, අන් රටකට අයිති.

බාහිර. පු-පිටත, ඉවත.

බාහිරක. පු-පිටත වූ, ශාසනයෙන් පිටත වූ.

බාහිරිම. ති-පිටත, බාහිර.

බාහු. පු-බාහුව, වැලඹිවේ පටන් උරහිස දක්වා අතේ උඩ කොටස.

බාහුජ. පු-ක්‍ෂත්‍රියයා, ක්‍ෂත්‍රිය වංශිකයා, ක්‍ෂත්‍රියයා, බ්‍රහ්මයාගේ බාහුවෙන් උපන්නේය යන මිථ්‍යා මතය පරිදි මෙසේ ව්‍යවහාර විය.

බාහුජඤ්ඤ. න-බොහෝදෙනා විසින් දන්නා ලද්ද.

බාහුමුල. න-කිසිල්ල, කිහිල්ල.

බාහුමුලභුසන. න-අභූපලදතාව.

බාහුලික. ති-බොහෝගේ පවත්නා.

බාහුසව්ව. න-බහුලාභ භාවය.

බාහුලලතා. ඉ-බහුල භාවය.

බාහුල්ලික. බොහෝ බැවින් යුත්.

බාහුලා. න-බොහෝ බව, බහුල බව.

බාහෙච්චා. අ-වලක්වා.

බාහෙති. ක්‍රි-d. හු. බාහ, (නිවාරණේ, වැලැක්වීමෙහි+හේ+ති.) වලක්වයි.

බාහා. න-පිටත.

බාලන. පු-අතියය, බලවත්, දැඩි.

බාලිකික. ති-බොහෝ සම්පත් ඇති, බොහෝ දේ ඇති.

බි

බිදල. න-වේවැල.

බිදලාමඤ්චක. ති-වේපත්වලින් වියන ලද
ආද.

බිඳු. පු-අනුසාරය, 0-ඒක සත වස්තුව,
ස්වල්පය.

බිමබ. න-ප්‍රතිමාව, මණ්ඩලය, කෙම්වැල.

බිමබක. න-පිළිරුව, ප්‍රතිරූපය.

බිමබා. ඉ-යසොධරා දෙවි, රාහුල මාතාව.

බිමබිකා. ඉ-කෙම්වැල, කෝවක්කා, රතන
කුරවක.

බිමබි. ඉ-රත්තන්, රත්තන් පාට. “බිමබිති
සුවණණ.”

බිමබජාන. න-ධම්මදස්සි බුදුන්ගේ බෝරුක
බිමබොහන. න-කොට්ටිය, = කන්වසින් =
මාටුලා.

බිල. d. වු-හෙදෙ, බිදිමෙහි, බිලති, බිදිසි.

බිල. න-භාගය, විවරය, සිදුර, බිලං බිලාසයා
පවිසනති.

බිජ. න-කාරණය, බිත්තරය, ධාන්‍යාදිය,
පුරුෂ නිමිත්ත.

බිජක. පු-බිජ් ඇත්තා, බිජ්තිමියා

බිජති. ක්‍රි-d. භු. හිජ වාත, ජනනෙ, සුලං
ඉපදීමෙහි + ති) හුලංගසයි.

බිජි. පු-බිජ් ඇත්තා, උත්පත්තිය ඇත්තා
එකබිජ් කොලඬෙකාල.

බුකක. d. භු-සුනබසඳො, බිරිමෙහි, බුකකති,
(බල්ලා) බුරයි.

බුබ. d. දි-ජානනෙ, දැනීමෙහි, බුජ්ඤති, දැනී,
අවබෝධ කරයි.

බුබ. d. භු-බොධෙ, අවබෝධයෙහි, බොධති,
අවබෝධ කරයි, බොධි, බුබො.

බුබ. d. දි-නිද්දාකඛයෙ, නිද්දාකඛයෙහි,
පබුජ්ඤති, පිබ්දෙයි.

බුබ. d. දි-විකාසෙ, පිපීමෙහි, පබුජ්ඤති,
පිපෙයි.

බිලබහ. පු-කාභි, කාභිදිය, විනාකිරි.

බිලබහථාලික. පු-හිස්කබල උපුටා එහි රත්
කළ ගලක් හෝ යතුරියක් දමා හිස්
මොලය උණු වී යාමට කරන වඩයක්,
දෙතිස් කම්කඩුල්ලෙන් එකක්.

බිලබිතික. පු-බිලබහ.

බිලාසය. පු-බිලයෙහි වාසය කරන්නා,
සපියා.

බිලි. d. භු-රොසෙ, අක්‍රොශයෙහි, බෙලෙහි,
අක්‍රොශ කරයි.

බිලල. පු-බෙලිගස.

බිසකණ්ණිකා. ඉ-කණ්ණකොකා.

බිලාර. පු-බලලා, බලල් ලුණු.

බිලාජිකා. ඉ-බැලජි.

බිලාල. පු-බලලා, බලල් ලුණු.

බිලාලි. න-පැලැටි වර්ගයක්.

බිලිබිලිකා. ඉ-ආශ්‍රය කිරීමට අමාරු ක්‍රියාව.

බි

බිජකොස. පු-පිසුම් කෙමිය, පදමකර්ණිකාව,
පුරුෂයන්ගේ අණ්ඩකොෂය.

බිජබිජ. න-උදු මුං ආදිය.

බිජසුර. පු-ලජ්ඣාරත්.

බිහව්ජ. ති-විකාරප්‍රාප්ත, භෞතිකර.

බිරණ. න-සුවඳහොට, සැවැන්දරා.

බු

බුබ. පු-පණ්ඩිතයා, බුබ ග්‍රහයා, ප්‍රඥාව.

බුබ. පු-අවබෝධ කළ නැතැත්තා, තථාගත
යන් වහන්සේ, ප්‍රඥායා.

බුජ්ඤක. පු-අවබෝධ කරණ නැතැත්තා.

බුජ්ඤති. ක්‍රි-(බුබ + ති) අවබෝධ කෙරෙයි.

බුජ්ඤන. න-අවබෝධ කිරීම=දැනගැනීම.

බුජ්ඤනික. පු-අවබෝධ කරන්නා, බුජ්ඤක.

බුජ්ඤිත. න-අවබෝධකළ, ප්‍රතිවේධකළ.

(17091)

බුඩි කොලාහල. පු-බුදුවරුන්ගේ ලොව පහළ
වීම පිළිබඳව දෙව් මිනිසුන් අතර ඇතිවන
කලබලය.

බුඩි ඤාණ. න-බුඩි ඥාණය.

බුඩි වක්කු. න-බුදු ඇස, පඤ්ච වක්කු බලනු
බුඩි බවම. පු-බුඩි කාරක බව, පාරමි බව.

බුඩිගත. න-බුදු බව, බුඩි භාවය.

බුඩි බල. න-දසවිධ බුඩි බලය, දසවිධ කාය
බලය හා දසවිධ ඥාන බලය.

බුඩි භූමි. ඉ බුඩි භූමිය, බුඩිකාය, පාරමි පුරණ.

බුඩි වචන න-සථිඥ වචනය, බුදුබණ, බුඩි
දෙශනාව.

බුඩිගයා. සථිඥයන් වහන්සේ බුඩිකායට
පැමිණි තෙරඤ්ජරා ගත බව පිහිටි එනම්
ප්‍රදේශය.

බුඩි සාසන. න - බුඩානුසාසනාව, බුඩාගම,
බුඩි බවය, ත්‍රිපිටක බුඩි බවය.

බුඩි. d වු-පිබතෙ, පෙළීමෙහි, බුබෙති, බුඩි
යනි-පෙළයි, පළිබොධො, පළිබුජ්ඣති.

බෙ - බො

බෙළුව. පු-බෙලිගස.

බෙළුව සණ්ඩු වීණ. ඉ-පඤ්චසිඛ දෙවියාගේ
එනම් වීණාව.

බෙළුව සලාටුක. න-බෙලි ගැට.

බෙලල. පු බිල්ව, බෙලිගස.

බොබ. පු-අවබෝධය, ඤාණය, ප්‍රඥාව.

බොබකර. පු-විඤ්චට්ඨයා, පුබුදු කරවන්නා,
ඇහැරවන්නා, රජුන්ගේ සයනාගාර සම්ප-
යට පැමිණ අලුයම රජුන් පුබුදු කරවීමට
වන්දිවරු තුනි හි ගායනා කරමින් නිඳි දුරු
කරවති.

බොබි. නි-සථිඥාඥාණය, අභිත් මාගී ඥාණය,
ආයාගී මාගීය, සතර මාගී ඥාණය, බෝරුක.

බොජක. න-බුදියසුත්ත, අනුභව කටයුත්ත.

බොබි. පු-පණ්ඩිතයා, ප්‍රාඥයා.

බොජකයාගු. ඉ-අනුභව කටයුතු කැඳ, තලප.

බොබන. න-අවබෝධය, දැනීම.

බොබනිය. නි-අවබෝධ කටයුතු, අවබෝධයට
සිදුසු.

බුබි. ඉ-බුබිය, ප්‍රඥාව, ඥාණය.

බුබික. පු-බුබි ඇත්තා, නුවණැත්තා.

බුබිමනතු. පු-ප්‍රාඥයා, බුබි ඇත්තා.

බුඤ. පු-අල, බක මුලය.

බුඤ්. d භු-නිබ්බේ, තියුණු කිරීමෙහි,
බොඤ්ඤ, තියුණු කරයි.

බුඤ්ඤ. න-ඇදේ කුඩුව, ඇඳ.

බුඤ්ඤාබබ. පු-මඤ්ච විශේෂයක්, පාද හා
විචිට් ම ඒකාබව කොට ඇති ඇඳක්.

බුබ්බුද. න-බුබුල, දිය බුබුල.

බුබ්බුල. න-බුබුල, දිය බුබුල.

බුභුකක. නි-කනු කැමැත්ත, බුදිනු රිස්ස.

බුභුකකනි. ත්‍රි-(d. භු. භුජ, බාවහරණෙසු,
පරිභොගයෙහි+නි) (භුජ+බ+භුභුජක+
බුභුජක+බුභුකනි+නි) කනු කැමති වෙයි.
භුජ බලනු.

බුභුකකිත. නි-බුභුකකිත, කනු කැමති වන
ලද, සුඛා ඇත්තා, බබසා ඇත්තා.

බුභු. පු-සුඛ හට සමූහය.

බොබනෙය්‍ය. නි-අවබෝධ කටයුතු, බොබ-
නිය.

බොබිද්දම. පු-බොබි වාක්‍යය.

බොඤ්. පු-භරිරය, දෙහය.

බොබි සකතික බවම. පු-සථිඥාඥාණයාගේ
පක්‍ෂයෙහි වූ බව, බුභිකායට පක්‍ෂ වූ බව,
සතර සතිපට්ඨානාදිය.

බොබි සකතිය බවම. පු-බොබිපකතික බවම.

බොජකබබ. පු-බොබියට අඩන වන, සති
බවම විවය ආදී බවසන.

බොබබබ. පු-අවබෝධ කටයුතු, “මහනාය
බොබබබ.”

බොබි පාවන බවම. පු-බුදු බව මුහුකරවන
බව, දසපාරමිතා බව.

බොබනෙය්‍ය. පු-විනෙය ජනයා, බිම්බ-
බොබියට සුදුසු ජනයා, වෙනෙය්‍ය ජනයා.

බොබිමණ්ඩ. න-බොබිසඬියාන ඥාණයාගේ
සැරසීම හෝ ප්‍රසන්නය ඇතිවූ ස්ථානය,
බෝමැඩ.

බ්‍යා

බ්‍යායස. පු-ව්‍යායසය, වග.
 බ්‍යාණි. ඉ-කටුවැල් බටු, ව්‍යායස බෙහුර.
 බ්‍යායසන. න-ව්‍යායසනායුර, ලක්ෂණය,
 ව්‍යායසන, මාළුපිති ආදිය.
 බ්‍යාහන. ති-ව්‍යාහන, සමථ, දක්ෂ, ප්‍රවීණ
 බ්‍යාථ. d. භු-දුක, බිය, සැලීම යන මෙහි
 බ්‍යාථනි, දුක්වෙයි.
 බ්‍යාහනි. අවසානය, කෙළවර.
 බ්‍යාහනිකරණ. න-අවසන් කිරීම, කෙළවර
 කිරීම.
 බ්‍යාබ. d. දි-වෙබනෙ, තැළීමෙහි.
 බ්‍යාපගන. ති-විගන, පහවන ලද, තොරවන
 ලද.
 බ්‍යාපපථ. පු-වචන මාගීය, කථා කිරීමේ මග.
 බ්‍යාය. d. වු-ව්‍යාගෙ, පරිත්‍යාගයෙහි, බ්‍යායෙහි,
 බ්‍යායයනි, වස්තු පරිත්‍යාග කරයි.
 බ්‍යාය. d. වු-බ්‍යායෙ, ක්ෂයයෙහි, බ්‍යායෙහි,
 බ්‍යායයනි=ක්ෂය වෙයි.
 බ්‍යාසන. න-විනාසය, වැනසීම.
 බ්‍යා. d. භු-උමේලනෙ, ඇස දූල්වීමෙහි, බ්‍යානි,
 ඇස දූල්වයි.
 බ්‍යාකරණ. න-ව්‍යාකරණය.
 බ්‍යා. ඉ ව්‍යාජය, සටබව.

බ්‍යාබි. ඉ-ව්‍යාබි, වැදි, ලෙබ, රොග.
 බ්‍යාබිත. ති-පෙළෙන ලද, රොගයෙන් පීඩිත
 වන ලද.
 බ්‍යාබෙහි. ත්‍රි-(බ්‍යාබ + හේ + ති) පෙළයි,
 පීඩිත වෙයි.
 බ්‍යාපජක. පු-ව්‍යාබාධය, රොගය.
 බ්‍යාපජකනි. ත්‍රි-පීඩාවෙයි.
 බ්‍යාපන. න-ව්‍යාජනිය, පැතිරීම.
 බ්‍යාපනන. පු-විපතට පැමිණි.
 බ්‍යාපාද. පු-ව්‍යාපාදය, වැපාදය, වෙනස්
 සිතිවිල්ල.
 බ්‍යාප. පු-පතල.
 බ්‍යාබාබ. පු-දුක, හිරිහැරය, විපත.
 බ්‍යාම. පු-බ්‍යාම, බලය, සතර රියන.
 බ්‍යාහබිනි. බ්‍යාහබිනි.
 බ්‍යාමසප්ත. ඉ-ව්‍යාම ප්‍රභාව, හාත් පස
 බලයක් තත්හි පවත්නා ආලෝකය.
 බ්‍යාමච. පු-ව්‍යාමාන, වට කළ, වටලන ලද
 බ්‍යාසනන. ති-ව්‍යාසනන, ඇලුණු, ඇලෙන
 ලද.
 බ්‍යුහ. පු-විනිවිද නොගිය විදිය, සමූහය,
 රැල.

බ්‍ර - බ්‍ර

බ්‍රහ. d. භු-උසාහෙ, උත්සාහයෙහි, බ්‍රහනි,
 විශ්වී කරයි.
 බ්‍රහ. d. භු-වුඛියං, වැඩීමෙහි.
 බ්‍රහ. ති-මහත් විශාල.
 බ්‍රහනි. ඉ-දෙබටු, එළබටු, කටුවැල් බටු.
 බ්‍රහාරඤ්ඤ. න-මහ වනය, මහ කාලය.
 බ්‍රහම. න-වෙදය, තපස.
 බ්‍රහම. පු-බ්‍රහරජ, බ්‍රහමයා, ශ්‍රේෂ්ඨ, මවිපියවරු.
 බ්‍රහමකා. ති-බ්‍රහමයා වෙත, බ්‍රහමලෝකය
 පිළිබඳ.
 බ්‍රහමකායික. පු-එනම් බලිලොව.
 බ්‍රහමභූතන. පු-බ්‍රහම කායභීය.

බ්‍රහමවිජය. න-දුකය, බලසර විහරණය,
 ශාසනය, මෙමුඛ විරතිය, සවහර
 සන්තොසය, වතාවත්, පඤ්ච ශීලය, ආයථි
 මාගීය, උපොසථ සීලය, බෙධෙය්‍යිය.
 බ්‍රහමවාරි. පු-බ්‍රහමවාරිහු, බලසර රකින්නා.
 බ්‍රහමඤ්ඤ. පු-බ්‍රහමයාට හිත ක්‍රියා, රහතුන්ට
 හිත වූ ක්‍රියා.
 බ්‍රහමපුතන. පු-එනම් ගම, එනම් නදිය,
 බ්‍රාහ්මණ පුත්‍රයා, විෂ හෙදයක්.
 බ්‍රහම බණ්ඩු. පු-බ්‍රාහ්මණයා.
 බ්‍රහමදනන. න-බ්‍රහමාත්ම භාවය.
 බ්‍රහමභූත. පු-නථාගනයන් වහන්සේ.

(17186)

බුන්ම. ඉ-තෙපුල, වචනය.

බුහමලොක. පු-බුහමයන්ගේ ලොකය, බහි ලොව.

බුහමවිහාර. පු-මෙතනා කරුණා මුදිතා උපෙක්ඛා යන උතතම ධර්ම සතරින් සුක්තව විසීම, මහා බුහමයා කෙරෙහි මේ ධර්ම සතර නොසිඳි පවතී.

බුහමස්සර. පු-බුහම සාර, මහා බුහමයාගේ සාරය, නාදය, හඬ.

බුහමණ. පු-බමුණු, වෙදය හදාරන්නා.

බුහමණ මහාසාර කුල. න-බමුණු මහසල් කුලය, දිනපතා කහවණු අසු කෙලක් නිදන ගත වේ ද, විසි අමුණක් විශ්දම් වේ ද එබඳු සාර කුලය.

හ. අ-නැකැත්, තාරකා.

හවකක. න-නක්ෂත්‍ර වක්‍රය.

හකුමි. ඉ-උදරකම නිසා අනුන් පහන් කොට සිතීම, නොසැලකිලි ගතිය.

හකබ. d. වු-හකබතෙ, කැමෙහි, හකෙබහි, හකබයති=කයි.

හකබ. පු-හක්ෂණය, අනුභවය, කැම.

හකබක. පු-හක්ෂණසිලියා = කැදරයා, අනුභව කරන්නා.

හකබන. න-හක්ෂණය, අනුභවය, කැම.

හකබිත. ති-අනුභව කළ, කත ලද.

හගහ. පු-ඊශ්වරයා, එනම් ජනපදය, බිඳින ලද්ද.

හගහවි. ඉ-හිතණ, ඊතණ.

හග. ති-යොනිය, යොනි මාගිය, කාමය, සමාභිය, ප්‍රධාන බව, ධර්මය, විශ්වය, කිරිතිය.

හගණබ. d. හු. සෙවනෙ, තෙත්වීමෙහි, වැහිරීමෙහි.

හගඤ්ඤා (ලා) ඉ-එනම් රොගය, යොනිය පලාගෙණ ගෙහියක් එන දරුණු රොගයක්, ගුදය පලාගෙන එන ගෙහි රොගයක්.

හගලවජියා. ඉ-එනම් වැල් ජාතිය.

හගලවනි. ඉ-එනම් රාජධානිය.

බු. d. හු-විශන් ශබ්දයෙහි, බ්‍රැවිති, නො-පැතිල කියයි.

බු.හි. ක්‍රි-(d. හු බු, විශතතිය, වාචායං, විශන් ශබ්දයෙහි + ති) කියයි.

බු.හ. d. හු-වුභියං, වැඩීමෙහි, බ්‍රැහහි, වබයි.

බු.හෙහි. ක්‍රි-(d. හු බු, වබ්බතෙ, වැඩීමෙහි + ති) (බු.හ + හේ + ති) වබයි.

බු.හහ. න-වැඩීම, කීම.

බු.හිහ. ති-වබනා ලද, නැවත නැවත වබනා ලද.

බු.ස. d. වු-වාගෙ, ත්‍යාගයෙහි. බ්‍යාසති= නැති කරයි.

හ

හගලවහතු. පු-හගලවති රැස්වීම් ශාලාව අයත් තැනැත්තා.

හතු. පු-වෙද කතී, එනම් සාම්ප්‍රදායික.

හහිහි. ඉ-සහෝදරිය, නොහොසුරිය.

හගවහතු. පු-පුජාභිය, බුදුරජ.

හබහ. න-එනම් වසත්‍ර විශේෂය.

හබහ. පු-හෙදනය, තරඹනය.

හවව. පු-පොෂණය, පොෂය, කොමාරහව.

හජ. d-වු. විසාසෙ, විසාසයෙහි, හජෙති, හජයති, විසාස කෙරෙහි.

හජ. d. හු-සෙවනෙ, සෙවනයෙහි, හජති= සෙවනය කරයි.

හජහි. ක්‍රි-හජනය කෙරේ, සෙවනය කෙරේ.

හජ. d. හු-සෙවනයෙහි වෙන් කිරීමෙහි.

හජහ. න-හජනය කිරීම, සෙවනය කිරීම.

හජමාන. න-සුක්තිසහගත ක්‍රියා, හජනය කිරීම.

හජි. d. හු-අවිශන් හබෙහි, හඤ්ජනි, අවිශන් ශබ්ද කරයි.

හජි. d. හු-නාපනෙ, නැවීමෙහි, හජ්ජනි, හජ්ජනි, නැවෙයි, බඳියි.

හජ්ජනි. ක්‍රි-බඳියි, පුළුල් කරයි, පුළුස්සයි.

(17280)

හස්ත. d. හු-පාකෙ, පිසීමෙහි, හස්තී, බදිසි, පියසි.

හස්ත. d. හු-හෙදෙ, බිදීමෙහි, හස්තී, බිදිසි, කබිසි.

හස්ත. ක්‍රි-බිදිසි, කබිසි.

හස්ත. පු-කබිත්තා, බිදිත්තා.

හස්ත. හ-කැබිම, බිදිම.

හස්ත. පු-බිදිම, බිදිත්තා.

හස්ත. ඉ-බිදිත්තී.

හට්. ති-බිදින ලද, ගිලිහුනු දෙය, පිසන ලද්ද.

හට්. පු-බැදියව බිදිනලද යවහල්.

හට්. d. හු-සෙව්වාය, මෙහෙකිරීමෙහි, හට්, බැලීමෙහෙ කරයි.

හට්. d. හු-පරිහාසෙ, පරිහාසනයෙහි, හට් පරිහව කරයි, බණ්ඩි.

හට්. පු-හටියා, සේව්වාය යොධියා.

හට්. d. හු-පරිහාසෙ, බැණීමෙහි, බබර කිරීමෙහි, හණ්ඩි, බණ්ඩි, හණ්ඩික.

හට්. d. පු-කලාණෙ, යහපතෙහි, හණ්ඩි, හණ්ඩිය, යහපත කියයි.

හණ්ඩි. ඉ-වම්බවු.

හණ්ඩි. d. පු-හණ්ඩි, හණ්ඩිය, බණ්ඩි.

හණ්ඩි. පු-බබරය, දබරය, කලහයට පුළු-හාගය.

හණ්ඩි. හ-විවාදය, කලහයට පෙරාතුව ඇති වන දබරය, දඬුවම.

හණ්ඩි. පු-දබරය, දබර කරන්නා.

හණ්ඩි. ක්‍රි-(දණ්ඩි + ති) බබර කරයි,

හණ්ඩි. ඉ-වැල්මදට.

හණ්ඩි. පු-බඩුමිල, පොට්ටනිය, පොදිය.

හණ්ඩි. ඉ බඩුවද.

හණ්ඩි. පු-මහර රැක.

හණ්ඩි. පු-හිස මුඩුකල තැනැත්තා.

හණ්ඩි. හ-හිසකෙස් කැපීම, ශ්‍රමණ භූමියට පැමිණීම පිළිබඳව ප්‍රථම කොට හිස මුඩු කිරීම.

හණ්ඩි. ක්‍රි-(d හු හණ, හණතෙ, කීමෙහි + ති) කියයි.

හණ්ඩි. හ-කීම, බිණීම.

හණ්ඩි. ති- කියන ලද, බණ්ඩි ලද.

හණ්ඩි. d. හු-කප්තෙ, කීමෙහි, හණ්ඩි, කියයි.

හණ්ඩි. d. හු-සදෙය ගබද කිරීමෙහි, හණ්ඩි, ගබද කරයි.

හණ්ඩි. අ-නිවාමනුණයෙහි, කොල, බොල, අබේ යනාදිය වැනි ආමනුණයක්.

හණ්ඩි. ති-ආධාර කල, උපකාර කල, වැඩු, පොණ්ණ කල.

හණ්ඩි. පු-මෙහෙකරන්නා, බැලීමෙහෙවර කරන්නා.

හණ්ඩි. ඉ-බැලීමෙහෙය, පොණ්ණය, වැඩු.

හණ්ඩි. ඉ-වැඩු, ගෙවීම, කුලිය.

හණ්ඩි. හ-බත, ආහාරය.

හණ්ඩි. පු-අරක්කමියා, සුදයා, බත පිසන්නා.

හණ්ඩි. ඉ-හක්තිය, විභාගය, සෙවනය.

හණ්ඩි. පු-සෑමියා, ස්වාමිපුරුෂයා පොණ්ණ කරන්නා.

හණ්ඩි. පු-බත් උදෙසන්නා, දතා-රාධනා පිළිගන්නා හිසුව.

හණ්ඩි. d. හු-කලාණෙ, කලාණ කමියෙහි.

හණ්ඩි. ති-ඉම, පුතුරු.

හණ්ඩි. ති-යහපත්.

හණ්ඩි. ඉ-එනම් ඇත්තී. යසොධරා දෙවි.

හණ්ඩි. පු හදුකලය, බුදුවරුන් පස් නමක් පහල වීමෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ වන කලය, උතතම කල්පය.

හණ්ඩි. පු-පුණි කුලය, පුත්තලය.

හණ්ඩි. පු-දේවදුරු, දේවදුර.

හණ්ඩි. ඉ-ඇද්දෙමට.

හණ්ඩි. ඉ-පුවුපුප නැකත.

හණ්ඩි. හ-හදුපිය, වේවාල් පුවු.

හණ්ඩි. හ-වම්බු, කලාපුරු.

හදුසාල. පු-ශාලරාජ වාක්‍යය, යහපත් සල් රැක.

හදුලතා. ඉ-ආදිකල්පයෙහි පහළ වූ මිහිරි රසාති වැල් වර්ගයක් = බදුලතා.

හදුහිමි. ඉ-වැදෑක, සදුන්,

හදුහන. ති-පින්වත.

හදුදක. ති-හොඳ එක, යහපත් එක.

හදුහන. ති-පින්වත, ශාසනික ආමන්ත්‍රණ-යෙහි, ස්වමිති.

හදුහනික. ති-පින්වත, හදුහන,

හදි d හු-සුබ්බෙ, සුවපත් බැවිනි, හදුනි, යහපති, හදෙ.

හදි. d. දි-කල්‍යාණේ, කල්‍යාණ කමයෙහි.

හනෙහ. අ-ආමන්ත්‍රණයෙහි, ස්වමිති, පින්-වතුන් වහන්ස.

හබ්බ. d. හු-හිංසායං, හිංසාවෙහි, හබ්බති, පෙළයි.

හබ්බ. ති-හව්‍ය, යොග්‍ය, මනුෂ්‍ය දෙය.

හම. පු-ජල නීතිමය, හිතනි ආකාරාදියෙන් ජලය පිටවීමට තනන වාරිමාගිය, ලියන වඩුවාගේ උපකරණයක්, මිථ්‍යාමතිය, කර කැවිල්ල, භ්‍රමණය කර කැවීම.

හමකාර. පු-ලියනවඩුවා ලියනපට්ටල්කාරයා හමනි. ක්‍රි-(හමු+ති) භ්‍රමණය වෙයි, කර-කැවෙයි.

හමර. පු-බහිරා, බමරා, මීමැස්සා විරෙඵයා.

හමරිකා ඉ මීමැස්සා.

හමු. d. හු-අනවට්ඨානේ, අනවස්ථානයෙහි, හමනි, භ්‍රමණය වෙයි, මුලාවෙයි.

හමු. පු-බැම, ඇතිබැම.

හමුක. පු-ඇතිබැම.

හය. ත-බිය, බය.

හයබකර. ති-හයානකය.

හයකෙරව. න-මහත් බය, හයානක

හයානික. න-මහත්බය.

හර. d. හු-පොසනේ, පොෂය කිරීමෙහි, හරනි, පොෂය කරයි.

හර. පු-බර, අතිශය, පොෂණය.

හරණ. න-වැලක්.

හරණි. ඉ-බෙරණ නැකත.

හරණා. න-වැලුප්, පොෂණිය ද්‍රව්‍යය.

හරනි. ක්‍රි-පොෂය කෙරෙයි.

හරහ. ති-බරවන ලද, පිරුණු.

හරිසා. ඉ-හය්‍යාව, බිරිය.

හරු. න-හරු රට, හරු රට, හරු කව්‍යක, එනම් රාජධානිය.

හරුකව්‍යක. පු-හරු රට වැසියා.

හලල. d. හු-හරහන, හැරනීමෙහි, හලලනි=බණි.

හලලක. පු-තඹ (ලොහ) විශේෂයක්.

හලලානික. ති-බදුල්ල ගස, හලලාටක

හලලාටක. බදුල්ල, හලලාතක.

හල. d. හු-බැණීමෙහි පෙළීමෙහි, හලනි=බණියි, පෙළයි.

හල්ලි. ති-බදුල්ලගස.

හල්ලුක. පු-වලසා.

හව. පු-වාබි, උත්පතනි, කාමධාතු ආදිහව, ලොක, පැමිණීම, විද්‍යාමානභාවය, සංසාරය, ශාසන දෘෂ්ටි, ඊශ්වරයා.

හවගහ. පු-හවාග්‍රය, අකතිට්ඨය, හවාග්‍රය.

හවබහ. පු-න හවාබහය.

හවවකක. න-සංසාරවක්‍රය, සංසාරය.

හවව්‍යඤ. පු-හවතෘෂණාව, හවාසාව, හව-සැපයෙහි ආසාව,

හවතණා. ඉ-හවතෘෂණාව, හවාසාව.

හවනි. ක්‍රි-(d. හු. හු. සත්තායං, විමෙති+ති) වෙයි, සිදුවෙයි.

හවන. න-විද්‍යාමානවය, ගෘහය.

හවහන. පු-හවානතය, සංසාරානතය, මොක්‍ෂය, නිවණ.

හවහනගු. -හවයාගේ කෙළවරට පැමිණි තැනැත්තා, රහත්හු.

හවහනර. න-සසරවාසය ඇති අතර, සංසාර ප්‍රවාහනිය පවත්නා අතර, සසරවාසයෙහි.

හවනෙනහි. ඉ-හවතෘෂණාව, හවරුන.

(17335)

හව්‍යව. පු-කුදුමහත්බව, හව්‍යාගේ අභාවය,
ප්‍රණීතා ප්‍රණීතහව.
හව්‍යෙද. පු-හව්‍යිශෙෂ, ලොකප්‍රහෙද.
හව්‍යනර. ත-අත්‍යභාවය, පෙරජනිය.
හව්‍යංශාපන. න-හව්‍යෙන් හව්‍ය බැදීම
කරණ සංයෝජන බිමි.
හව්‍යාග පු-හව්‍යාශ්ණාව, රූපාරූප හව්‍යන්
පිළිබඳ රාගය, ධ්‍යාන නිකනතිය, ශාස්වත
දූෂ්ටිය සහගතරාගය.
හව්‍යභාව. පු-ශාස්වත දූෂ්ටි සහගත රාගය,
හව්‍යාශ්ණාව.
හව්‍යසනා. ඉ-හව්‍ය ඇසුරුකිරීම, හව්‍යපත
සෙවීම.
හව්‍යලල. පු-හව්‍යාසා හුල.
හව්‍යසාන. ත-හව්‍ය ශාපය, සසර සාපය.
හසක. පු-බල්ලා.
හසනා. ඉ-හසනාව, පසුමිඛිය.
හසම. ත-හළු, අළු.

හසමගණිතී. ඉ-හරෙණු.
හවුසසනනි. ඉ-හවොතපනතිය, සසර ඉපදීම.
හවොස. පු-හවරාගය, රූපාරූපයන්හි
පවත්නා ඡන්ද රාගය, හවොසය.
හසස. d. හු-කථායං, කථාකිරීමෙහි, හසසනි,
කථාකරයි.
හසස. d. වු-සනනපනතෙ, සනනපීණයෙහි,
හසසනි, හසසයනි, නැතිගත්වයි.
හසස. d. හු-දිනතියං, බැබළීමෙහි, හසසනි=
බබලයි.
හසසනි. ක්‍රි-බබලයි, දිලිසෙයි.
හසස. පු-සොෂාව, වචන කොලාහලය.
හංසු. d. හු-අධොපනතෙ, යටට හෙළීමෙහි,
හංසනි, බසි, පහතට බසි.
හසසර. ති-බබලන සුළුදේ, කානතිමත් දේ.
හස. d. දි-අධොපනතෙ, පහතට වැටීමෙහි
හසසනි, බසි, පහතට බසි.
හස. d. හු-හසමිකරණෙ, හලුකිරීමෙහි.

භා

භා. d. හු-දිනතියං, බැබළීමෙහි, භානි, බබලයි.
පටිභානි වැටහෙයි.
භා. ඉ-රසමිය, දීප්තිය.
භාකුටි. ඉ-බාම හැකිලීම, බාම බිඳීම, රවා
බැලීම.
භාකුටික. ත-බාමබිඳීම, භාකුටි.
භාග පු-කොටය, දෙවය, කෘතපුණ්‍ය භාවය.
භාගබෙස. පු-කරවුවර.
භාගබෙස. ත-දෙවය, පෙර ජන්මයෙහි
කල කමිය. පුළු කමි විපාකය.
භාගාදික. පු-කොටස්
භාගී. පු-කොටස් ඇත්තා, කොටස් හිමියා.
භාගිනෙස. පු-සහෝදරීගේ පුතා=බැනා.
භාගිමනතු. පු-කොටස් හිමියා, කොටස්
ඇත්තා.
භාගිය. පු-කොටස් අයිතිකාරයා, කොටස්
හිමියා.
භාගිරජි. ඉ-එනම් ගංගාව.

භාග්‍ය. හ-පුණ්‍යාපුණ්‍යාකමිවිපාකය, දෙවය.
භාග්‍යවනතු. පු-භාග්‍ය ඇත්තා,
භාග්‍යවීනින. ත-භාග්‍යය නැත්තා, කල පිත්
නැත්තා.
භාජ. d. වු-පුඵකකරණෙ, වෙන් කිරීමෙහි,
බෙදීමෙහි, භාජෙති, භාජයති= බෙදයි,
වෙන් කරයි.
භාජක. පු-බෙදන්නා, බෙදීම කරන්නා.
භාජන. හ-බෙදීම, බදුන, වලඳ.
භාජනනනර. ත-භාජනවිශෙෂ.
භාජී. d. වු-පුඵකකරණෙ, වෙන් කිරීමෙහි,
භාජෙති, භාජයති, බෙදයි.
භාජීක. ති-බෙදනලද, කොටස් කල.
භාජෙති. ක්‍රි-(d. වු. පුඵකකරණෙ, කොටස්
කිරීමෙහි + ති) භාජ + තණ + ති, බෙදයි,
කොටස් කරයි.
භාණ. පු-වචන ඇත්තා, කියන්නා,

(17333)

භාෂාක. පු-කියන්නා, මහසාලිය.

භාෂී. පු-කියන්නා.

භාෂණි. ක්‍රි-(d. භ. භණ, භණනෙ, කීමෙහි + නෙ + ති) කියවයි.

භාතර. පු-බයා, සහෝදරයා.

භාතු. පු-කුසෙහි හොත්තා, සහෝදරයා.

භාතී. ක්‍රි-(d. භ. දින්නිය, දිලිසීමෙහි + ති) බබලයි, දිලිසෙයි.

භාතීක. පු-බයා, සහෝදරයා.

භාතුහිනි. ඉ-සහෝදර සහෝදරයෝ.

භාහු. පු-සුයතියා, රයමිය.

භාහුමන්තු. පු-රයමි ඇත්තා, සුතියා, ගින්න.

භාම. d. භ. කොපෙ, කිපීමෙහි. භාමනි = කිපෙයි.

භාම. d. වු-කොබෙ, කිපීමෙහි.

භාමර. පු-මි පැණි,

භායන. න-බියවීම.

භායනී. ක්‍රි-(d. භ. භී, භයෙ, බිය වීමෙහි + ති) බියවෙයි.

භාසිතබබ. පු-බියවිය යුත්ත,

භාසිතබබක. පු-බියවිය යුත්තා.

භාර. පු-බර, පලම් දෙදහසෙක බර.

භාරක. පු-බර, පලම් දෙදහසෙක බර.

භාරතී. ඉ-තෙපුල, වචනය.

භාරත. න-ජලූවිපය, දඹදිව

භාරතක. පු-භාරතගෙන් පැවතෙන කුඩා ජාතිකයා.

භාරපාදතා. ඉ-බරවු (මහත්) පාද ඇති බව, බරවා රොගය.

භාරමාජ. පු-එනම් ගොත්‍රය. එනම් තැනැත්තා.

භාරමාජී. ඉ-එකකපු, භාරමාජගොත්‍ර ඇත්තී.

භාරමොවන න-බර මිදීම, බරින් මිදීම, දරු ප්‍රසූතය.

භාරමාහ. පු-බර උසුලන්නා, බර අදින්නා.

භාචික. පු-බර අදින්නා, බර උසුලන්නා.

භාචිය. පු-භාරික, බර අදින්නා, බර උසුලන්නා.

භාචී. පු-බර උසුලන්නා, බර ගෙණ යන්නා.

භාරුකවජක. පු-එනම් ජනපදය.

භාව. පු-පදම්, විද්‍යාමාන, අභිප්‍රාය, ක්‍රියා සභාව වීම, පුරුෂෙඤ්ඤ, සත්‍රිඤ්ඤ.

භාවනා. ඉ-වැඩීම, රාගවෙෂාදිය මදිනය කරන්නාවූ සිතිවිලි සිතීම, යම් ධර්මයක් නැවත නැවත මෙනෙහි කිරීම.

භාවනීය. ති-වැඩිය යුතු.

භාවිත. ති-වඩනා ලද, භාවනා කළ, සුවද කවන ලද්ද.

භාවිතන. ති-වඩනා ලද (සිත්) ආත්මය.

භාවී. පු-වඩන සුලු තැනැත්තා.

භාවෙතී. ක්‍රි-(d. භ. භ, සත්‍යාය, වීමෙහි + ති) වඩයි, වඩනය කරයි.

භාස. d. වු-ආදානෙ, ගැනීමෙහි, භාසෙහි, භාසයෙහි, ගණි.

භාස. d. භ-වාචායං, වියත් බසෙහි, භාසනි, කියයි.

භාස. d. භ-ඔභාසෙ, බැබලීමෙහි, ඔභාසනි, බබලයි.

භාස. පු-කීම, කථනය.

භාසක. පු-කියන්නා, කථා කරන්නා.

භාසනී. ක්‍රි-(d. භ. භාස, වියතතියං වාචාය, වියත් බිනීමෙහි + ති, භාස + ති) කියයි, කථා කරයි.

භාසන. න-කීම, කථා කිරීම.

භාසපකකි. පු-සොභකුකකුට පකෂියා = ඇවි කුකුළා.

භාසා. ඉ-භාෂාව, තෙපුල, ඒ ඒ ජාතීන් පිළිබඳ භාෂා.

භාසී. පු-කියන සුල්ලා, කියන සභාව ඇත්තා.

භාසිත. ති-කියන ලද, තෙපුල.

භාසුර. ති-බබලන සුලු දෙය, දිප්තිමත් දෙය.

(17433)

හි

හිංස. ති-බියජනක, බිය උපදවන, භයානක.
 හිංසන. න-භයානක, මහත් බිය.
 හිංසනක. ති-භය ජනක, භයානක.
 හිංසා ඉ-බිය, භය.
 හිංසිකා. ඉ-භය ජනක දේ, බියජනක පෙර
 නිමිත්ත.
 හිකක. d. භූ-යාවනෙ, සිහිමෙහි, හිකකති,
 සිහසි.
 හිකක. න-යාඥව, ආහාරය, හිකෂාව.
 හිකකක. පු-හිසත්තා, යාඥ කරන්නා.
 හිකකන. න-සිහිම, යාඥව.
 හිකකති. ක්‍රි-(d. භූ. හිකක, යාවනෙ,
 ඉල්වීමෙහි+ති) සිහසි, ඉල්වයි.
 හිකකා. ඉ-හිකෂාව, සිහා ලබන ලද්ද,
 ආහාරය.
 හිකකු. පු-හිකෂුව, ශ්‍රමණයා, පැවිද්ද.
 හිකකුක. පු-හිකෂුව.
 හිකකුති. ඉ-හිකෂුණිය, මෙහෙණ.
 හිකකු සමෙස. පු හිකෂු සමුහයා.
 හිකක. පු-ඇත් පැටියා, ඇත් පොවුවා.
 හිකකාර. පු-රත් කෙණ්ඩිය, කෙණ්ඩිය,
 මොනර තුඩු ආකාර බලි කම් පිණිය
 තනන ලද භාජනයක්.

හි. d. භූ-භයෙ, බියවීමෙහි, භායති, බියවෙයි.
 හිහවම. ති-පිළිකුල, පිහිකුළු.
 හිම. පු-බිය ඵලවන, භයදෙන.
 හිසයා. අ-බොහෝ, බොහෝ සෙයින්,
 නැවත නැවත.
 හිසයාසො. අ-බොහෝ සෙයින්.

භූකරණ. න-බිරීම, බල්ලන් බිරීම.
 භූකක. d. ඩු-භූමිකරණේ, සුනඛ ශබ්දයෙහි,
 බිරීමෙහි, භූකකති, භූකකයති, බුරයි,
 බල්ලා බුරයි.

හිමන. පු-නිල කොබෙයියා.
 හිමනරාජ. පු-කිකිරිදිය, භාමනරාජ.
 හිජ්ජිති. ක්‍රි-(d. භූ. හිද, විදාරණේ, බිදීමෙහි
 +ති) හිද+ජ්+ති, බිදියි.
 හිජ්ජන. න-බිදීම, කැඩීම.
 හිතති. ඉ-බිත්ති, බිතු.
 හිතතික. ති-බිත්ති ඇති, බිත්ති සහිත.
 හිද. d. දි-විදාරණේ, බිදීමෙහි, හිජ්ජිති, බිදියි.
 හිදි. d. රු-විදාරණේ, දෙපලු කිරීමෙහි,
 හිඤ්ඤා, බිදියි.
 හිදුර. ති බිඳෙන සවහාව, වජ්‍රාසුරය.
 හිඤ්ඤා. ක්‍රි-බිදියි, පලු කරයි.
 හිඤ්ඤා. න-බිදීම, පලු කිරීම.
 හිනන. ති-පලන ලද, අන්‍යනිශ්‍රිත.
 හිඤ්ඤාල. පු-ඵතම් ආසුරය.
 හිසි. d. භූ-භය, බියපත් වීමෙහි, හිංසති,
 බියපත් වෙයි.
 හිස. න-නෙළුම් පැලය, නෙළුම් කාඞු.
 හිසකක. පු-වෛද්‍යවරයා, වෛද මහතා.
 හිසි. ඉ-බිය, මෙවිටය.
 හිසිකා. ඉ-කුඩා කොට්ටය, උපධානය.

හි

හිසයාසො මතනය. අ-බොහෝ සෙයින්.
 හිරු. ඉ-සුත්‍රි, බිය වන්නා.
 හිරු. ඉ-හිරුකයා, බියවන සවහාව ඇත්තා
 හිරුක. පු-බියවීම සවහාව කොට ඇත්තා,
 බියසුල්ලා.
 හිසන. න-බිය ඵලවන, භය උපදවන.

භූ

භූකුමි. ඉ-බාම බිදීම, ඇති බාමෙන් ඉහි
 කිරීම, රවා බාලීම.
 භූමිකරණ. න-බිරීම, සුනඛ ශබ්දය කිරීම.

(17482)

හුජ. d. හු-කුට්ඨෙ, කුට්ඨෙ බැවිති, හුජති= වක්ච යෙයි.

හුජ. d රු-පාලනෙ, පාලනයෙහි, පරිභොග-යෙහි, භුඤ්ජති, පාලනය කෙරෙයි, පරිභොග කරයි.

හුජ. පු-සපියා, හුජගයා.

හුජික. පු-සපියා.

හුජිග. පු-හුජගයා, සපියා.

හුජිබ්බම. පු-හුජයෙන් යන්නා, සපියා.

හුජසකක. පු රුක් බුරුද.

හුජසිර. පු-උරනිස

හුඤ්ජියා. පු දසකමත් මිදුනහු, නිදහසයා.

හුඤ්ජති. හු-(d රු. හුජ, ව්‍යවහරණෙසු, ව්‍යවහරයෙහි+ති) අනුභව කෙරේ, වළඳයි.

හුඤ්ජක. පු-අනුභව කරන්නා, පරිභොග කරන්නා.

හුඤ්ජන. න-අනුභව කිරීම, භොජනය, අනුභවය.

හුඞ්. d. හු-පොසිනෙ, පොෂණයෙහි, භුණ්ඩති, පොෂා කෙරෙයි.

හුණ. d. වු-ආසායං, ආසාවෙහි, භුණෙති, භුණයති, ආසා කරයි.

හුහන. ති-අනුභව කළ, කන ලද, වැලඳ.

හුහනවහා. පු-අනුභව කරණ තැනැත්තා.

හුහනාවි. පු-අනුභව කළ සුල්ලා.

හුහුකබ්. අ-කනු කැමැත්ත, අනුභව කරණු රිස්ස

හුහුකබ්. හු-(d. රු. හුජ, ව්‍යවහරණෙසු, ව්‍යවහරයෙහි+ති) (හුජ = බ+හුහුජ+බ= හුහුක්+බ+ති) කනු කැමැති වෙයි.

හුහුකබ්. න-කනු කැමැත්ත. බොජන් රිස්ස.

හුමම. ති-බිම හටගත්, බිම ඇසුරු කළ, බුමාවු.

හුමමඤ්ජණ. න-බුමුතුරුණු, බිම අතුරණ ඇතිරිලි.

හුමමි. ඉ-හුමිය, පාපිවිය, පොළොව, ලොකය.

හුඞ්. න-ලොකය, සත්ත්වය.

හුස. d වු-විභුසනෙ, සැරසීමෙහි, භුසෙති භුසයති, සැරසෙයි, විභුසනං.

හුචි. ඉ-පාපිවිය, ලොකය.

හුස. d. හු-අලඛකාර, අලඛකාරයෙහි, භුසති, සැරසෙයි, භුසනං.

හුස. න-බොල්, අතිශය, අධික, බලවත්.

හුසති. හු-(d. හු. භුස, අලඛකාර, අලංකාර-යෙහි+ති) සැරසෙයි.

හුසසති. හු-(d. හු හස, බුසෙක, බිරිමෙහි+ති) බුරයි, සුනබ ශබ්දය කරයි.

හුසඤ්ච. පු-අනිසයාචී, සාමාන්‍යාචී

හුසසික. ති-බුරන ලද.

හුසා. ඉ-මහත්, දැඩි.

හුසෙති. හු-(d. වු. භුස, වඩස්නෙ, වැඩීමෙහි +ණ+ති) වඩනය කරයි, වඩයි.

හු

හු. d. හු-සත්තායං, වීමෙහි, හවති, වෙයි.

හු. d. වු-අනුකම්පායං, අනුකම්පාවෙහි, භාවෙති, භාවයති=අනුකම්පා කරයි.

හු d. වු-පාපුණනෙ, පාමිණිවීමෙහි, භාවෙති, භාවයති=පාමිණෙයි, වඩයි.

හු. ඉ-බැම, ඇති බැම,

හුඤ්චි. ඉ-බැම බිදීම, රවා බැලීම.

හුහ. න-වෘක්ෂ ලතාදිය, විද්‍යුමාන, රහත්, සකකි පඤ්චකක, සත්තා, සතරමහා හුහ, අමනුෂ්‍ය, කාම කෙලයෙන්ගෙන් උපත්.

හුහ. ති-අනිත, උත්පන්න, ප්‍රාප්ත, සදූශ, ලද දෙය යන මෙහි.

හුහ විකිච්ඡා. ඉ-අමනුෂ්‍ය රොගයට පිළිගම, දෙල බිලි පිදවිලි ආදිය දීම.

හුහ බරා. ඉ-පාපිවිය, පොලව.

හුහනක. පු-සුවද තණ, සැවැත්දරා.

හුහපති. පු-හුහුයා, සිකුරා.

හුහපුබ්බ. පු-පෙරවූ දෙය, අනිතයෙහි සිදු වූ දෙය.

භූතවාස. පු-අමනුෂ්‍ය වාසය, බුද්ධ ගස.

භූත විජ්ජා. ඉ-යකුන් කැඳවීම ප්‍රලය කරවීම
ආදිය කරන්නාවූ භූත විද්‍යාව, අමනුෂ්‍ය
ප්‍රතිකාරාදිය.

භූතී. ඉ-උත්පත්තිය, සම්පත්තිය, ඉපදීම,
ඵලවශ්‍ය.

භූතීක. පු-භූතයන්ට අයත්, භූතයන් පිළිබඳ.

භූතීණ. න-ගකු මෙඛක නම් සුවඳ, සුවඳ
තණ විශේෂයක්.

භූතීණක. පු-භූතීණ.

භූතෙස. පු-භූතාධිපතියා, ඊශ්වරයා.

භූදර. පු-පථිතය.

භූනාථ. පු-පොළොවට අධිපතියා, රජු.

භූපාල. පු-භූනාථ, බුච්ඡල්.

භූභජ. පු-භූපාලයා, බුච්ඡුරා.

භූම. පු-මහල් ගෙවල්, සොල්දර නවවු ගෙවල්.

භූමක. පු-මහල්, මාල්, භූමියට අයිති.

භූමි. ඉ-බිම, පෘථිවිය, ස්ථානය, පවත්නා
තැන.

භෙ

භෙක. පු-මානියා, ගෙම්බා.

භෙච්ඡති. ක්‍රි-(d. හිද, විදාරණේ, බිදීමෙහි +
ති) බිදිනි.

භෙජජ. පු-බිදීම, හෙදනය.

භෙජ්ජන. න-බිදීම, සිදීම.

භෙජ්ජනක. න-බිදීම.

භෙජ. d. භූ-දිනතිය, බැබළීමෙහි, හෙජති,
බබලයි.

භෙණ්ඩ. න-ආයුධ විශේෂයක්, ඊතලය.

භෙණ්ඩවාල. න-නපුරා ආයුධ විශේෂයක්.

භෙණ්ඩු. ඉ-පන්දුව.

භෙණ්ඩුක. න-කන්දුකය, පන්දුව.

භෙද. පු-බිදීම, කේලාමිකියා බිදීම, විශේෂය,
පැළීම.

භෙදක. පු-හෙදකරන්නා, හෙදකයා.

භූමිකමම. න-භූරිවිද්‍යා පරිදි ප්‍රයෝගකිරීම,
ගෙබිම් බැලීම.

භූමිප. පු-භූපාලයා, රජු.

භූමි ඉ-පෘථිවිය, ප්‍රභූව.

භූමි. ඉ-බොහෝ, බොහෝ දෙය.

භූමිපඤ්ඤ. පු-මහත් ප්‍රභූ ආත්තා, බුදුරජ.

භූමිමෙධ. පු-භූරිපඤ්ඤ, බුදුරජ.

භූස. d. භූ-අලඛිකාරෙ, අලඛිකාරයෙහි.

භූස. d. වු-බිභූතනෙ, සැරසීමෙහි, භූසෙති,
භූසයති, සැරසෙයි.

භූසන. න-අලඛිකාරය, සැරසීම, ආහරණය.

භූසනකරණී. ඉ-බිම සිළුකරන දරුමය
හයනය, ලාලි අත, මතිස්ලාල්ල.

භූසා. ඉ-ආහරණය, අලඛිකාරය.

භූසික. න-බොල්.

භූසිත. ති-සැරසෙන ලද, අලඛිකාරවන ලද.

භූසෙති. ක්‍රි-සැරසෙයි, අලඛිකාර කෙරෙයි.

භෙදන. න-බිදීම, පැළීම.

භෙදපෙති. ක්‍රි-(d. රා. හිද, විදාරණේ, බිදීමෙහි
ණ + ති) බිදුවයි, අනුත් ලවා බිදුවයි.

භෙදික. ති-බිදිනලද, පළනලද.

භෙරණ්ඩ. පු-කැණතිලා, අප්‍රිය ශබ්දය.

භෙරණ්ඩක. පු-සිවලා, කැණතිලා, අමිතිරි
ශබ්දය.

භෙරව. න-මහත් හය.

භෙරව. පු-කැණතිලා.

භෙමි. ඉ-බෙරය.

භෙමිපසභෙද. පු-බෙර විශේෂය, බෙරජාති.

භෙමිපභෙද. පු-හෙරිවිශේෂ.

භෙසජ. න-බෙහෙන.

භෙසජ්ජ. න-බෙහෙන, බෙත.

භෙසම. ති-හයානක, බිහිසුණු.

(17681)

හො

හො. අ-ගරු ආමන්ත්‍රණයෙහි, පිත්වන, හවත්ති.
 හොග. පු-සප්පි පෙණය, සප්පි ශරීරය, කුටිලකිය, අනුභවය, ධනය, උපහොග පරිහොග වසතු.
 හොගකකිකි. පු-හොගරාසි, ධනරාසිය, දන රස.
 හොගවහතු. පු-හොග ඇත්තා.
 හොගාවලි. ඉ-සප්පිදරණය, සප්පිශරීරය.
 හොගික. පු-අනුභව කරන්නා, ප්‍රයෝජන ගන්නා තැනැත්තා.
 හොගිය. පු-හොගිකයා.
 හොගී. පු-හොගවත්තු, හොග ඇත්තා, සප්පියා.
 හොගිනී. ඉ-අභිමෙක නොලත් රාජසත්‍රිහ, හොග ඇත්තී.
 හොගහ. ඉ-බිදීම, කැඩීම.
 හොජ. න-පු-වහල් බවින් මිදීම, ගම්වැසියා.
 හොජක. පු-අනුභව කරන්නා, ප්‍රයෝග ගන්නා අය.

හොජන. න-බොජුන, ආහාරය.
 හොජනක. න-හොජනය.
 හොජනිය. පු-බුද්ධියුතු දේ, අනුභව කටයුතු දේ.
 හොජජ. ති-අනුභව කටයුතු දේ.
 හොජජයාහ. ඉ-අනුභව කටයුතු කැඳ, මී පැණි ගිතෙල් මත්ස්‍ය මාංස ඵලරසාදී කෑ යුතු නානා දේ බහා පිසන ලද කැඳ, තලප විශේෂයක්.
 හොජෙහි. ත්‍රි-(d. රු. හුජ, බ්‍යවහරණෙසු, ව්‍යවහාරයෙහි+ණේ+ති) අනුභව කරවයි.
 හොනනබ්බ. ති-අනුභව කටයුතු දේ.
 හොනතුං. අ-අනුභව කිරීම පිණිස.
 හොනන. අ-පිත්වන
 හොනනා. අ-පිත්වන.
 හොනනි. අ-පිත්වන.
 හොනෙන. අ-පිත්වන.
 හොහුකබ්බ. පු-කනුකැමැත්ත, භූභුක්ති බලනු.
 හොවාදි. පු-හොවාද ඇත්තා, බ්‍රාහ්මණයා, බඩුණ.

ම

මංස. න-මාංශය, මස්.
 මංසවකු. න-මසැස, සවාහාවික ඇස.
 මංසි. පු-ජටමංසි නම් පැලෑටි වර්ගයක්.
 මංසික. පු-මස් වෙළෙන්දා, මස් කඩකාරයා.
 මකම්. ඉ-නියද.
 මකම්වසා. න-නියද වසනු.
 මකර. පු-මකර රාශිය.
 මකරය. න-මුවරද, මල්රෙණු, පරාග.
 මකරදහනක. පු-මුවර දැති කැපීම, මෝරදත්.
 මකස. පු-මදුරුවා.
 මකසකුම්. පු-සිව්චරුකුටිය, මදුරුකුටිය.
 මකි. d. හු-සැරසීමෙහි, මකෙකති, සැරසෙයි.
 මකුට. පු. න-වොටුන්න, ඔටුන්න, කිරීමය.
 මකුල. න-මුහුකල කැකුල.

මකකට. පු-විදුරා, රිලවා.
 මකකටක. පු-මකුටවා, රිලවා.
 මකකටි. ඉ-වැදිරි, වදුරුමැ.
 මකකර. න-හුණගස්.
 මකබ. පු-මකුගුණය, ගුණමැකීම.
 මකබ. d. හු-රාසි කරණේ, රැස් කිරීමෙහි. මකබි=රැස්කරයි.
 මකබ. d. වු-මකබණේ, මැකීමෙහි, මකෙකති; මකබයති, මකයි.
 මකබණ. න-මැකීම, වසාදීම.
 මකබයන. න-මකුගුණය, මකුගතිය.
 මකබනි. ත්‍රි-(d. වු-මකබ, මකබණෙසු, මැකීමෙහි+ති) මකයි, මකාදමයි.
 මකිකා. ඉ-මැස්සා.

(17632)

මහනිකාසණ්ඩ. න-දැයි බිජුවට, මැයි රැල,
එනම් ජනපදය

මහනික. නි-ගල්වහලද, ආලෙපකල, හවරණ
ලද.

මහනික. ත්‍රි-(d. වු මකඩ, මකඩණේ, මැකි
මෙහි+ණේ+ති) (මකඩ+ණේ+ති) මකි.
(ගුණමකයි)

මක. d. හු-ගමනෙ, යාමෙහි, මකි, යෙයි.

මක. d. හු-සංකායං, සැකකිරීමෙහි, මකිනි,
සැකකරයි.

මහන. d. වු-ගවෙසනෙ, සෙවීමෙහි, මහෙනි,
මහෙයනි, සොයයි.

මහන. පු-ආයතීමාගීය, මාගීය, පාර, මාවත.

මහනි. ත්‍රි-(d. වු මහන, ගවෙසනෙ,
සෙවීමෙහි+ති) යයි, පරික්ෂා කරයි.

මහනන. න-සෙවීම, බැලීම.

මහනන. පු-ශරීරය, සිරුර, කය.

මහනනා. ඉ-සෙවීම.

මහනවිජනි. ඉ-ආයතීමාගී විරතිය, මාගීයෙන්
විරතිය.

මහනසනි. ඉ-මාගීසනිය, මංසන්දිය.

මහනික. පු-මගියා, මාගීයෙහි යන තැනැත්තා.

මහනික. නි-සොයන ලද, බලන ලද.

මහනුර. පු-මගුරා, මගුරා යයි ප්‍රකට මාවත.

මහ. පු-මාගයා, මුවා.

මහ. d. හු-ගවෙසනෙ, සෙවීමෙහි, මහනි,
බලයි.

මහ. d. වු-ගවෙසනෙ, සෙවීමෙහි, මහෙනි,
මහෙයනි=සොයයි.

මහඩ. පු-එනම් ජනපදය,

මහසිර. න-මුවසිරිස නැකත.

මගි. d. හු-ගමනෙ, යාමෙහි, මගිනි, යෙයි,
උම්මෙයො, මගිලං.

මහවනතු, මහ. පු-මස යන නම් ඇත්තා,
ශක්‍රයා.

මසා. ඉ-මා නැකත.

මසි. d. හු-කෙරාටිකෙ, කෙරාටික වීමෙහි,
මසිනි, කපටිවෙයි.

මබකු. නි-මුලාව, සිහිවිකලය, මකුණ.

මබකුණ. පු-මකුණ, ඇදමකුණ.

මබහල. පු එනම් ඇත්කුලය.

මබහල. න-මබහලය, සිත් පිනවන ක්‍රියාව,
කලාණය.

මබහලික. පු-මබහල ඇත්තා, මහලෙහි
නිසුකතයා.

මබහලය. න-මබහල, මහල්.

මව්වු. පු-මනුෂ්‍යයා; මිනිසා, මරණය, කාල
යාත්‍රාව.

මව්වුබෙය්‍ය. පු-මාරයා විසින් දැරිය යුත්ත,
තෙහුමක වෘත්තය.

මව්වුපාස. පු-මාරපාසය, මාරබකිතය, පස්
කම් සැපත.

මව්වුරාජ. පු-මාතෘරාජයා, යමරජ, මරණය.

මව්වුඤ්ජය. පු-ඊඤ්ජය, මහදෙවියා.

මව්ජ. පු මත්ස්‍යයා, මාවත.

මව්ජක. පු-මව්ජයා, මාවත.

මව්ජගුම. න-මත්ස්‍ය සමූහයා, මාලුරැල.

මව්ජණ්ඩ. ඉ-ගුලිකාකාරව නනන ඉක්කුපිකා-
රය, කැටහකුරු.

මව්ජපිනතා. ඉ-කුළුරැණ

මව්ජබකු. පු-කෙවුලා, මාව ඇල්ලත්තා.

මව්ජබකුන. න-මසුන් බැඳීම, මාවඇල්ලීම.

මව්ජර. න-මසුරු, මසුරුබව.

මව්ජරායනි. ත්‍රි-මසුරුකම් කරයි.

මව්ජරායන. න-මසුරුකම් කරණ.

මව්ජාරාසි. පු-මසුරු, මසුරුකම් ඇත්තා.

මව්ජනිස. පු-මසුරා, මසුරු බැවින් යුක්තයා.

මව්ජරී. පු-මසුරා.

මව්ජික. පු-මාලු මරත්තා, කෙවුලා.

මව්ජි. ඉ-ගැහැනු මාලුවා.

මව්ජර. න - මසුරුබව, නමාගේ සමපත්
සැගවීමේ කැමැත්ත.

මව්. d. හු. බාරණේ, දැරීමෙහි, මසුවනි, දරයි,
මසෙව්වා.

මජ්ඣිම. d. දි-සොධනෙ, පිරිසුදු කිරීමෙහි.

මජ්ඣිම. d. භූ - සොධනෙ, පිරිසුදු කිරීමෙහි, මජ්ඣිම, පිරිසුදු කරයි.

මජ්ඣිම. d. භූ-පරිමජ්ඣනෙ, පිරිමැදීමෙහි, පරි මජ්ඣිම, පිරිමැදිය.

මජ්ඣිම. ක්‍රි-(මද+ජ්+ති) මත්වෙයි, සුරා ආදියෙන් මත්වෙයි.

මජ්ඣිම. ක්‍රි-පිරිසුදු කරයි, පිරිමැදිය, මැදීම කරයි.

මජ්ඣිම. පු - රා වෙළෙන්දා, මත්පාන් වෙළෙන්දා, තැබැරැම්කාරයා.

මජ්ඣිම. පු-බලලා, මහට ලොල් තැනැත්තා.

මජ්ඣිම. පු-තැබැරැම්කාරයා, බීමවෙළෙන්දා.

මජ්ඣිම. ති-මත්වන ලද, මත්වූ.

මජ්ඣිම. න-මැද, මධ්‍යය.

මජ්ඣිම. ති-මධ්‍යප්‍රදේශය, මධ්‍යභාගය, ඉහරිය, තුනටය.

මජ්ඣිම. ති-මැදඇති, හරිමැද තිබෙන.

මජ්ඣිම. පු-මධ්‍යාන්තය, මැදදහන, හිරු අහස මැද සිටින කාලය, දවසේ මැදභාගය.

මජ්ඣිම. මධ්‍යය, මැදපිහිටි, මැදහත්.

මජ්ඣිම. ඉ-මධ්‍යස්ථභාවය, උපෙක්ඛාව.

මජ්ඣිම. ති-මධ්‍යස්ථ, මැදපවත්තා.

මජ්ඣිම. පු - මධ්‍යදේශය, මධ්‍යභාගය, දඹදිව මධ්‍යදේශය, මහ බෝ මැඩ පිහිටි ප්‍රදේශය, මහට රට.

මජ්ඣිම. න-මධ්‍යාන්ත කාලය, මද්දහන.

මජ්ඣිම. පු-මධ්‍යභාවය, මධ්‍යයෙහිවූ වස්තු.

මජ්ඣිම. පු-මධ්‍යදේශය, තාරකලකකලීශ්‍රැති ඇති කොස්වාලිනිණි හඬ වැනි පස්වන ස්වරය, මැදපිහිටි.

මජ්ඣිම. න-ඉහරිය, තුනටය.

මජ්ඣිම. ති-මධ්‍යයෙහි තිසුකතයා, මැද්දමයා.

මජ්ඣිම ජනපද. න-මධ්‍ය ජනපදය.

මජ්ඣිම. ඉ-මැද ඇතිල්ල.

මජ්ඣිම. ඉ-හිනධාතුව හැර අවශ්‍ය ශ්‍රේණුමික ධර්මය.

මජ්ඣිම. ඉ-මධ්‍යම රාත්‍රිය, දෙගොඩහර වේලාව, රෑ පසළොස්පායවන කාලය.

මජ්ඣිම. d. වු-පවිත්‍රභාවයෙහි, මජ්ඣිම මජ්ඣිම, පවිත්‍ර කෙරේ, පිරිසිදු කරයි, සමමජ්ඣිම, අමදිය, පිරිසිදු කරයි.

මජ්ඣිම. පු-මැස්ස, ඇඳ.

මජ්ඣිම. පු-මැස්ස, ඇඳ.

මජ්ඣිම. පු-ඇඳේ පා අලුව, ඇඳකකුල.

මජ්ඣිම. d. භූ-ගමනෙ, යාමෙහි. මජ්ඣිම=යෙයි.

මජ්ඣිම. පු-මල්කැන, මල්පොකුර.

මජ්ඣිම. පු-මල්කැන, මැදිරිවැනි මල් මාලා.

මජ්ඣිම. ඉ-මල් පොහොට්ටුව.

මජ්ඣිම. ඉ-වැල්මදට.

මජ්ඣිම. පු-නුරාවලා.

මජ්ඣිම. න-පයෙහි ලන වළල්ල, පා සලඹ.

මජ්ඣිම. ති-සිත්තප්‍රදේශය, මාදු, මුරු, ස්වර යෙහි අභිගයක්.

මජ්ඣිම. න-මිහිරි තාදය, මිහිරි හඬ.

මජ්ඣිම. පු. න-පෙට්ටිය, පාස.

මජ්ඣිම. ඉ-මසුසකය, පාස.

මජ්ඣිම. පු-මුරුතාදය, මිහිරි ශබ්දය.

මජ්ඣිම. පු-මද්‍රිය, රත.

මජ්ඣිම. පු-මද්‍රිය.

මජ්ඣිම. ඉ-මද්‍රිය.

මජ්ඣිම. ක්‍රි-(d. භූ. දි. මන, ඤාණ, ඤාණ යෙහි+ති) හතියි.

මජ්ඣිම. ඉ-හැනීම, දැනීම.

මජ්ඣිම. ක්‍රි-හැනීම, සිතීම.

මජ්ඣිම. පු-විනිවිද යන පාර, පහර.

මජ්ඣිම. ති- මට=සිලිය, මට්ටම.

මජ්ඣිම. d. භූ-සොකෙ, සොකයෙහි, මස්ති, සොකකරයි.

මජ්ඣිම. d. භූ-වාසෙ, වාසයකිරීමෙහි, මස්ති, වසයි.

මජ්ඣිම. d. භූ - මණ්ඩනෙ, පිරිසිදු කිරීමෙහි, මණ්ඩනි, සැරසෙයි.

(17786)

මජ්ඣි. d. භූ-වෙදානෙ, වෙළීමෙහි, මණ්ඩනි, වෙළයි.

මජ්ඣි. d. චු-මණ්ඩනතුට්ඨිසු, සාරසීමෙහි සතු වෙති, මණ්ඩනි, මණ්ඩනයනි, සාරසෙසි, සතුටු වෙයි.

මණ්ඩ. d. භූ-මණ්ඩනෙ, සාරසීමෙහි, මණ්ඩනි, සරසයි.

මණ්ඩ. පු-අග්‍රසය, කාබිවතුර.

මණ්ඩකපස. පු-සුඤ්ජරකලාය, බුදුවරයන් පහළවන කලාය.

මණ්ඩන. න-ආහරණය, සාරසීම.

මණ්ඩප. න-මඩුව.

මණ්ඩහාර. පු-වෙළෙන්දා, වාණිජයා.

මණ්ඩල. න-ග්‍රාමසමූහය, ව්‍යුස්සයාදීන්ගේ බිම්බය=පරිවෘත්තය, සමූහය, මැතිල්ල, ඉර මඩල.

මණ්ඩලගහ. පු-කඩුව.

මණ්ඩලික. පු-මණ්ඩල ඇත්තා.

මණ්ඩලිසාර. පු-ප්‍රදේශරජ, පලාතක රජ.

මණ්ඩලි. පු-මණ්ඩල ඇත්තා.

මණ්ඩක. නි-සාරසෙන ලද, අසිත්තම්භන ලද.

මණ්ඩුක. පු-මැඩියා, ගෙම්බා.

මණ්ඩුකපණණ. පු-තොටිල ගස

මණ්ඩුකපණණි. ඉ-වැල් මදට

මණ්ඩනි. ක්‍රි-සාරසෙසි, අලබ්‍යාර වෙයි.

මණ. d. භූ-සඤ්ඤා, ශබ්දකිරීමෙහි, මණනි, ශබ්දකරයි.

මණ. d. භූ-වාගෙ, පරිත්‍යාගයෙහි, මණනි, පරිත්‍යාග කෙරේ, වෙරමණි.

මණ. පු-මහසැලිය, කල්දේරම, මැණික, ගල.

මණික. න-මහසැලිය.

මණිකුණ්ඩල. න-මණිකොඩල, මාණිකා කුණ්ඩලාහරණය.

මණිකා. ඉ-මහ සැලිය.

මණිබඩු. පු - මණිබහන, මැණික්කට්ටුව, අත්කර අත්තය.

මණිවෙඩ. පු-මැණික් විදිනාකට්ටුව.

මනන. න-සංලාපය, නියමය, ප්‍රමාණය.

මනනක. පු-ඉතා සංලාපය, කුඩා ප්‍රමාණය.

මනන. නි-තුමුප්‍රාප්තයා, කාමිහු.

මනනකාසිනි. ඉ-උතුම් සත්‍රි.

මනනකඤ්ඤා. පු-මාත්‍රඥයා, පමණ දත්තා තැනැත්තා.

මනනණ්ඩ. පු-මානිණි, තීරු.

මනනණා. අ-ප්‍රමාණ වශයෙන්, කොටස් වශයෙන්.

මනනා. ඉ-ප්‍රමාණය, ඵෙඤ්ඤාය, අක්‍ෂර මාත්‍රාව, සම්ප්‍රේෂය.

මනනි ඉ-මවට අයත්, මවුසතු.

මනනිකා. ඉ-මැටි, මාතනිකා.

මනනිකාබණ්ඩ. න-මැටිකැට මැටි ගුලි.

මනනිකාහෙද. පු-මැටිවැඩි, කදුමැටි.

මනෙතයා. පු-මවට හිත, මවට කැමති.

මනෙතයාකා. ඉ-මවට උපසංචාන කරණ බව.

මන්ථ. න-කැවුම් වර්ගයක්, කළඹන දණ්ඩ.

මන්ථක. පු-තිස, කිසිල්ල, අතීත කාලය, අතීත කාලය, මහකය, මතුභාගය.

මන්ථලභ. න-තිස් මොලය, ඉස් මොලය.

මන්ථු. න-දිපෙරලිදිය, මෝරා, දීකිරි පොඬි කිරීමෙන් ලැබෙන ජලය.

මන. නි-මලාහු, දත්තා ලද දෑතගත්.

මනක. පු-මලවුන්ට අසිනි, මලවුන් සතු.

මනකහනන. න-මලවුන් පිණිස දෙන දෑතය මනක බව.

මනි. නි-ඉවුණුව, ප්‍රඥාව, අදහස.

මනික. පු-මනි ඇත්තා.

මනිකන. නි-සාතලද, සිසාත ලද.

මතුමනතු. පු-ප්‍රඥ ඇත්තා, පණ්ඩිතයා.

මනිසව්ව. පු-මත්ත්‍රියා, ඇමතියා.

මථ. d. භූ-මන්තෙ, ඇළලීමෙහි, මථනි, අළලයි, කලතයි, කලඹයි.

මථනි. ක්‍රි- d. භූ. මථ, විලෝලනෙ, කැළඹීමෙහි + නි (මථ + නි) මථනය කරයි, කළඹයි.

මථන. න-මැඬීම, පෙරලීම, මිරිකීම.

(17793)

මජ්ඣිම. ති-මඛතාලද, අළලන ලද.
 මජ්ඣිම. න-මෝරු.
 මද්ද. d. භු-මද්දනෙ මැඩිමෙහි, මද්දති, මහිසි.
 මද්ද. පු-එනම් ජනපදය.
 මද්දති. ක්‍රි-d. භු. මද්දනෙ, මැඩිමෙහි, (මද්ද + ති) මහිසි, මරිකසි.
 මද්දන. න-මැඩිම, පෙළීම
 මද්දරී. ඉ-පක්‍ෂි විකෂෙපයක්.
 මද්දලක. පු-කුරුල්ලවර්ගයක්, පක්‍ෂිජාතියක්.
 මද්දික. ති-මඛතාලද, පෙළනලද.
 මද්දල. පු-එනම් බෙරවර්ගය.
 මද්දම. ති-මාදුබව, මොළොක්බව
 මද්දමතා. ඉ-ශාන්තකම, මාදුතාවය.
 මද. d. දි-උමාදෙ, උමතුටිමෙහි, මජ්ජති, මත් වෙයි, උමතු වෙයි, පමජ්ජති.
 මද. d. වූ-තප්පනෙ, තප්පතියෙහි, මදෙති, මදයති, තප්පතියට පැමිණෙයි, සැතිමට පැමිණෙයි.
 මද. d. භු-තොසෙ, සතුටුටිමෙහි, මදෙති, සතුටුවෙයි.
 මද. පු-ගමිය, හසනිමදය, මත්වීම.
 මදන. න-අතභිතයා, කුකුරුමුවත් ගස, මත්වීම.
 මදනිය. ති-මත්වියසුතු.
 මදි. d. භු-පසංසානොස, පමාදසයනෙසු, පැසසීම, සතුටුටිම, ප්‍රමාදවීම, සයනය කිරීම යන මෙහි, මද්දති.
 මදිරා. ඉ-සුරා, මත්වීම.
 මදිරොද. පු-එනම් සමුද්‍රය.
 මධු. d. භු. කිලිහෙන, තෙත් බැවිහි, මධිති, තෙත් වෙයි.
 මධු. න-මි. මුද්දික, මුද්දිකරසය, මල්රස, මියෙන් කළ සුරා.
 මධු. ති-මධුර, ඉහට.
 මධුආසව. පු-මියෙන්කළ ආසව.
 මධුක. පු-වංශ දූත සතුති කරන්නා, මිගස්.
 මධුක. න-වැල්මි.
 මධුකර. පු-මි සාදන්නා, බඹරා

මධුකා. ඉ-මධුපානය, මිහිරිපානය.
 මධුගනු. න-මිහිරිසුවද, මිපැණිසුවද.
 මධුගණු. න-මිවදය.
 මධුවජ්ජය. න-මිපැණි.
 මධුර, ති-මිහිරි, ප්‍රණීත.
 මධුරක. න-මිහිරි පානයක් වූ මද්දසාරය.
 මධුරසිල. පු-මිගස.
 මධුද්දම. පු-මිගස.
 මධුප. පු-මිපානයකරන්නා, මිමැස්සා, බඹරා.
 මධුපවල. න-මිවදය.
 මධුපණ්ණි. ඉ-ඇද්දෙමට, කිදි.
 මධුපිණ්ඩක. පු-මිපිටු, මිපැණි මිශ්‍රකළ විලද ගුළි.
 මධුබභත. පු-මධුප, මිපානයකරන්නා.
 මධුභාණි. පු-මිපැණි මෙන් මිහිරි කපා-කියන්නා.
 මධුමකතික. පු-මිමැස්සා.
 මධුමෙහ. පු-එනම් රෝගය.
 මධුමෙහික. පු-මධුමෙහය ඇත්තා.
 මධුයට්ඨිකා. ඉ-වැල්මි.
 මධුර. පු-මිහිරිරසය, ජවක.
 මධුරක. පු-ජවක නම් ඔෆ්ෂඩය.
 මධුරතා. ඉ-මිහිරිබව
 මධුරසාර. පු-මිහිරිසාරය, මිහිරිතාදය.
 මධුරසර. පු-මිහිරිසාරය, මධුරසාරය.
 මධුරසා. ඉ-මොර, මදිවැල.
 මධුරිපු. පු-විජ්ඣු.
 මධුලිහ. පු-බඹරා, මිමැස්සා.
 මධුලට්ඨිකා. ඉ-වැල්මි.
 මධුලාප. න-මිහිරිධාන්‍ය.
 මධුලිකා. ඉ-මොරගස.
 මධුචාණිප. පු-මිවෙළෙන්දා.
 මධුසංච. ති-මිපැණියෙන් ඉතිරියන.
 මඤ්චාසව. පු-මියෙන් කළ සුරා, මිමල් කාභි-කිරීමෙන් පෙරන සුරා.

(17653)

මහන. d. වු-ගුහනභාසනෙ, සභවා කීමෙහි,
මනෙහි මනනයති, මනුණය කෙරෙයි,
රහස් කථාකරයි.

මහන. පු-වෙදය, මනුණය, ප්‍රඥව.

මහන අප්කායක. පු-මනුහැදූරීම, මනු-
පිරිවැහීම.

මහනක. පු-මනුකරත්තා, මන්ත්‍රකාරයා.

මහනත. ත- මන්ත්‍රණය, කථාව, සාකච්ඡාව

මහනපද. න-මන්ත්‍ර පිළිබඳ පද

මහනනා. ඉ-සංසද්‍රතය.

මහනනක. පු-මනුණයකිරීම, උපාය යෙදීම.

මහනා. ඉ-ප්‍රඥව, පැණි.

මහනි. පු-මනත්‍රියා, මැති, ඇමති.

මහනික. පු-මනත්‍රිත්ව අයත්, ඇමතියන්
පිළිබඳ.

මහනිත. ති-මනුණය කළ, කථාකර ගත්තා
ලද.

මහනු. පු-අපරාධය, දෙෂය.

මහනභාණි. පු-ප්‍රමාණ කථා කියන-
තැනැත්තා.

මහනබණු. පු-එකට මනු ඉගෙනගත් අය,
බ්‍රාහ්මණයා.

මහන. d. භූ-මොහෙ, ඇළලීමෙහි, මන්ති,
අළලයි, අභිමන්ති.

මහන. පු-මෝරු අළලනමන, මෝරු පොති-
කරණ උපකරණය අත්පුණු.

මහනි. ඉ-මෝරු අළලන (පොතිකරණ)
භාජනය.

මහන. ති-සාලය, මද, පික, පින් තැත්තා,
මුසියා, බාලයා, අවිසාරදයා, නොභාමුරු
හඬ, මැලිඅය, පු.

මහනක. පු-මැලිතැනැත්තා, කම්මැලියා.

මහනාමි. ති-ලැසිගමන් යත්තා, ප්‍රමාදව
යත්තා.

මහනත. ත-මද බව, සාල බව, පික බව.

මහනලොවන. න-මාද ඇස්, සුන්දර ඇස්.

මහනකිණි. ඉ-අහස් ගත, එනම් නදිය.

මහනමුයි. ඉ-ගිනි අගුරු, තැබීමේ භාජනයක්,

මහනර. පු-භස්නපථිතය. මදුරාගස.

මහනරව. පු-මදුරා.

මහනලක. පු-මන්දරම.

මහනර. ත-පුරය, ප්‍රාසාදය, ගෘහය.

මහනරාලිඤ චක්ඛු. ත-ගෘහාලිඤයාගේ
අධිෂ්ඨාතය.

මහ. d. භූ-පඤ්ඤා, ව්‍යාප්තියෙහි, ව්‍යාප්ත
වෙයි, මනො.

මහ. d. දි-ජාතනෙ, දැනීමෙහි, මඤ්ඤති,
දැනී.

මහ. පු. ත-සිත, චිත්තය, හිත.

මහං. අ-අල්පාථියෙහි, සාලය, පික,
මහකකාර. පු-මෙතෙහි කිරීම, සිහි කිරීම.

මහනනර. පු-දෙව්ලොව.

මහන. න-සිත.

මහනිකරණ. න-මෙතෙහිකිරීම.

මහනිකාර. පු-මනසකාරය, මෙතෙහිකිරීම,
සිහිකිරීම.

මහනිජ. පු-අතඛයා.

මහනි. ක්‍රි-(d භූ-මන, පඤ්ඤා,
පැතිරීමෙහි + ති) පැතිරෙයි.

මහාප. ති-සිත්කලු, මන වඩන.

මහාපක. පු-මනවඩන, මනාප.

මහාපදයක. ති-කැමති දෙය දෙන
තැනැත්තා.

මහාපික. ති-මනවඩන.

මහාල. ත-බවුස් තණ.

මහිඤ්ඤ. න-මතස් ඉඤ්ඤ, මනස, මනා-
යතනය.

මහු. d. ත-ඤ්ඤා, දැනීමෙහි, මනොති,
දැනී, මනුසොයා.

මහුජ. පු-මනුෂ්‍යයා, මිනිසා.

මහුජාබිප. පු-මනුෂ්‍යාධිපයා, රජු.

මහුඤ්ඤ. ති-සිත්කලු දෙය, මනොඤ.

මහුතෙ. ක්‍රි-(d භූ. මන, ඤ්ඤා, ඤ්ඤායෙහි)
හඬයි.

මහුසා. පු-මනුෂ්‍යයා, මිනිසා.

(17906)

මනුස්සන්ත. න-මනුස්සාත්මභාවය, මිනිසත් බව.

මනුස්ස ධම්ම. පු-වෙළුණි රජ, ධ්‍යානාදියෙන් තොරවූ සාමාන්‍ය මනුස්සයාට අසිති දශ කුසල ධර්මය.

මනුස්සික. පු-මිනිසුන්ට අයත්, මිනිසුන්ට සිදුසු.

මනුස්සලොක. පු-මිනිස් ලොව, මනුස්සවාසය.

මනුස්සවරාක. පු-මනුස්ස ලාමකයා, හිත මිනිසා, මහත් මනුස්සයා.

මනෝසික. පු-සිතෙන් සිතන ලද්දේ, දැන කරණ ක්‍රියාව.

මනෝකම්ම. න-මනසින් සිදුවන කම්ම.

මනෝ භෝස. පු සිත් සතුට, සන්තෝසය.

මනෝදණ්ඩ. පු-මනෝ කම්මය.

මනෝද්‍රව්‍යවිත. න-සිතින් වන දුසිරිත්, වතුරිවිධ මනෝ දුශ්චරිතය.

මනෝ දෙස. පු-මනෝ ද්‍රව්‍යවිතය.

මනෝවාර. න-මනස, සිත.

මනෝපදෙසික. පු-එනම් දිව්‍ය නිකාය, සිත දුෂ්‍ය වීමෙන් මරණයට පැමිණෙන දෙව කොටස.

මනෝපසාද. පු-සිත පැහැදීම, විතත ප්‍රසාදය

මනෝ භාවනීය. පු-හිත භොදට වැඩීම.

මනෝභූ. පු-අතඛයයා, කාමදෙවයා.

මනෝමය. පු-සිතින් හටගත්, සිතේ උපත්.

මනෝමය ඉඞ්. ඉ-සිතින් උපදවන සැබිය.

මනෝ මොහොය. පු-මනෝ වාරයාගේ පවිත්‍ර භාවය, විතත සංඛාර නිරෝධය ඇති සඤ්ඤා වෙදසිත නිරෝධ සමාපත්තිය.

මනෝරථ පු-සිතේ ආසාව, තණ්හාව, ආසාව.

මනෝරථ පුරණි. ඉ-මනෝරථය පුරවන්නී, එනම් අභිතුනතර නිකායටා කථාව.

මනෝරම. පු-සිත්කප්‍ර, සිත් අලවන, මනෝ-හර.

මනෝවිඤ්ඤාණ. න-මනෝවිඤ්ඤාණය.

මනෝ විඤ්ඤාය. පු-මනසින් දතයුතු දේ.

මනෝ විලෙඛ. පු-විවිකිව්‍යව.

මනෝ විතකක. පු-මනසෙහි පවත්නා විතකිය.

මනෝ සංවේගනාහාර. න-ප්‍රත්‍යවේෂා මගින් සිතට දෙන ආහාරය.

මනෝ සංඛාර. පු-සිතින් රැස්කිරීම, සිතින් කුසලාකුසලයන් රැස් කිරීම.

මනෝ සමාවාර. පු-සිතේ පුරුද්ද, සිත හැසිරීමේ පුරුද්ද.

මනෝසිලා. ඉ-සිරියල්.

මනෝසිලික. පු-සිරියල්.

මනෝසුච්චිත. න-මනසින් සුවරිතයෙහි හැසිරීම.

මනෝහර. න-සිත්කප්‍ර, මනෝරම, සිත පැහැර ගන්නා.

මස d. වු. මාපනෙ, මැවීමෙහි, මාපෙති, මාපයති, සාදයි, මවයි.

මබ්. d. භූ-ගමනෙ, යාමෙහි, මබ්බති, යෙයි.

මබ්. d. භූ-ගමනෙ, යාමෙහි, මබ්බති, යෙයි.

මම්ම. පු-හිටුප්‍රග්‍ය, මම්මසානය, මරණ සිදු කරණ තැන්.

මම්මපෙඡද. පු-මම්ම සිද්ධිම, බල නහර සිද්ධිම.

මම්මන. පු-ගොතයා, ගොත ගතා කථා කරන්නා.

මම්මකාර. පු-අභිකාර, ආබිමබරය.

මම්මන. න-මම්මය, ආදරය.

මමායනි. ක්‍රි-මම්මය කරයි.

මමායන. න-මම්මය කිරීම.

මමාසිත. ති-මම්මය කප්‍ර.

මම්. කාණ්ඩ. ක්‍රි-අභිකාර කරයි. ආබිමබර කරයි.

මම. අ-මාගේ, මාවිසින්, මට, මා.

මස. d. භූ. ගමනෙ, යාමෙහි, මයති, යෙයි.

මස. පු-එයින් කරණ ලද්දේ යනාදියෙහි වූ ප්‍රත්‍යයක්, මනෝමය, සුවණ්ණමය, රජතමය.

මසා. අ-මා විසින්, මා කරණ කොට.

මසුබ. පු-රයමිය, මොනරා.

(11956)

මසුර. පු-මොනරා.

මසුරක. පු-සැබෝගස.

මසුරවිදලා. ඉ-කලුත්තුවාච.

මමිංකාර. පු-මම වෙමිසි යන දූෂිතය.

මර. d. භූ-පාණ්ඩාගෙ, ප්‍රාණ ත්‍යාගයෙහි,
මරති, මැරේ, මරණං, මව්වා.

මරණ. න-මැරීම, කාලක්‍රියාව, මරණය.

මරණමව. පු-මරණාසන්නායෙහි හෝනා ඇද,
අනුච්ඡින සෙය්‍යාව.

මරණමුඛ. පු-මරණවාරය, මරණාසන්නාය.

මරණානුස්සනි. ඉ-මරණය සිහිකිරීම, නිතොර
මරණය ගැණ සිහිකිරීම.

මරිව. න-මිරිස්, ගම්මිරිස්.

මරති. ක්‍රි-(d. භූ. මර, පාණ්ඩාගෙ, ප්‍රාණත්‍යාග
යෙහි + ති) (මර + ති) මැරෙයි.

මරණසනි. ඉ-මරණය ගැණ පවත්වන සිතිය.

මරියාදා. ඉ-සීමාව, ඉම, වාරිත්‍රය.

මරිස. d. චු-මමායං, ඉවසීමෙහි, මරිසෙති,
මරිසාති, ඉවසයි, ඝෂ්මාකරවයි.

මරිච්ඡි. ඉ-මිරිඟු, මිරිඟුදිය, මිගතණ්ඩිකා, මිරිඟු,
ජලය.

මරිච්ඡිකමමධ්‍යානි. න-ආත්ම භාවය මිරිඟු
ජලයකට උපමා කොට භාවනාකිරීම වූ
කමටහන.

මරිච්ඡිමම. පු-මිරිඟු සවභාව, මිරිඟු වැනි
ගතිය,

මරිච්ඡි. න-රත්මය, දීප්තිය, මිරිඟුදිය.

මරිච්ඡිකා. ඉ-මරිච්ඡි, මාග තෘෂ්ණිකා.

මරිසු. d. භූ-බමායං, ඉවසීමෙහි, මරිසාති,
ඉවසයි.

මරු. පු-ශෛලය, ගල, නිරුද්ධ ප්‍රදේශය,
දෙවියා.

මරුකනාර. පු-අමනුෂ්‍යාධිගාහින කාන්-
තාර.

මරුමඛ. න-සුවද ඇති පස් වර්ගයක්, සුවදැති
වැලි ජාතියක්.

මරුමක. පු-කුකුරුමුවත් ගස.

මල. d. භූ-ධාරණේ, දූරිමෙහි, මලති, දරයි.

මල. න-ගුප්තය, කිළිටුදෙය.

මලය. පු-එනම් පථිතය, එනම් දීපය,
වනාන්තරය.

මලයජ. පු-මලය පථිතයෙහි හටගත් දෙය,
සදුන්ගස.

මලින. න-කිළිටු, අපිරිසිදුදෙය.

මලිනක. න-අපිරිසිදු, කිළිටු.

මලිනි. ඉ-මසප්චු සත්‍රිය, මල්වරවූ තැනැත්තී.

මලිමය. පු-කිළිටුදෙය, අපවිත්‍රදෙය.

මලොජිකා. ඉ-කනප්පුව.

මලල. d. භූ-ධාරණේ, දූරිමෙහි, මලලති, දරයි,
මලලා.

මලල. පු-යොධියා, යුධගවයා, සෙබලා.

මලලක. පු-මාලාව, මල්දම, ක්‍රිඩාභාණ්ඩයක්.

මලලගණ. පු-රක්‍ෂාවක් වශයෙන් පොර
බදන්නෝ.

මලලමුඛික. පු-මල්ලව කාරයා, ගුහ්නි-
අල්ලන්නා.

මලලසුඛ. පු-මල්ලව පොරබැඳීම.

මලලිකා. ඉ-බෝ ලිද්ද.

මල්ලිකාකඛ. පු-කිළිටු පා හා තුඩු ඇති
හංසයා.

මලය. න-කිළිටුව, අපිරිසිදුව.

මසු. න-රැවුල, පුරුෂයන්ගේ මුත්‍රණෙහි
ඇතිවන රැවුල.

මසුකරණ. න-අත්දම් තැබීම, රැවුල කැපීම.

මසුක. ති-කරණවැමියා.

මසුකමම. න-රැවුල කැපීම් කමය.

මස. d. භූ-කොඩෙ සද්දෙව, ක්‍රොධයෙහි හා
ශබ්දයෙහි, මසති, ක්‍රොධකරයි, ශබ්දකරයි.

මස. d. භූ-පිඩායං, පෙළීමෙහි, මසති, පෙළයි.

මස. d. භූ-සමථස්ස, ස්පෘෂිකිරීමෙහි, මසති,
ස්පෘෂකරයි, ආමසති, පරාමසති.

මස. d. දි-බමායං, ඝෂ්මායෙහි, මසති, ඝෂ්මා
කරයි.

මසනි. ක්‍රි-(d. භූ-සමථස්ස, ස්පෘෂීයෙහි + ති)
සමමයානිය කෙරෙයි.

(18007)

මහනකසාර. පු-ගනුපුරය.

මහාණ. න-හත.

මහාණක. න-මිත්‍රවත්තු, නානා හු මිත්‍රවත්තුය

මසාරක.පු-මසුව විශේෂයක්.

මසාරගලල. න-කබරමණි, මැසිරිගල.

මසි. න-පියල්ල, අදුන, කප්පලය.

මසු. d. හු-මව්වරිය, මසුරුවීමෙහි.

මසුරක. කි-රැවුල් ඇති.

මහ. පු-උත්සවය, සැතකෙළිය.

මහ. d. හු-පුජායං, පිදීමෙහි, මහති, පුදයි.

මහ. d. හු-පුච්ඡියං, වාචිකෙහි, මහති, වාචිකට පැමිණෙයි.

මහ. d. පු-පුජායං, පිදීමෙහි, මහෙති, මහයති, පුදයි.

මහගහන. කි-මහත් බවට පැමිණි, මහත් සවහාවයට පැමිණි.

මහගස. පු-මාහැඟි, මහගු, බොහෝ වටිනා.

මහගසස. පු-බොහෝම කන්තා, අධිකව අනුභව කරන්නා.

මහි. d. හු මන්දාසය, මදසිනාවෙයි, මානෙ, විමායනෙ, මුකුළු කෙරේ, මදසිනාකෙරේ.

මහවව. අ-මහත්, විසාල, “මහවව රාජානු භාවෙන.”

මහනා. න-මහත් බව.

මහති. ඉ-මහත්.

මහබන. න-බොහෝ ධනය, මහත් ධනය.

මහනිය. පු-පිදියයුතු, පුජ්ජී.

මහනන. පු-මහත් දෙය, මහත්.

මහලලක. පු-මහලු, වාඩ, වැඩිසිටී.

මහා. අ-මහත්.

මහාඅරිය. පු-මහායතිය, මහ බෝසතාණෝ.

මහාකපාන. න-එනම් සබ්බා විශේෂය, කපාන සියක් ලක්ෂය, කපාන බලනු.

මහාකසු. පු-හෙළ පුත්‍රණු, පුද්දුණු.

මහාකාරුණික. පු-මහාකාරුණි ඇත්තා, බුදුරජ.

මහාකුල. න-අභ්‍යාකුලය.

මහාගෙඩි. පු-මහාබකිතය, මහත් සනය.

මහාතණක. පු-මහත් තෘෂ්ණ ඇත්තා, තෘෂ්ණාධිකයා.

මහානිමි. පු-එනම් මත්ස්‍යයා.

මහාබිති. ඉ-මහා ප්‍රඥ ඇත්තා, විශ්ඤානසම්පන්නයා.

මහානසන. න-මුලුතැන්ගෙය, පිසන ගෙය.

මහානාග. පු-මහ නයා, මහොත්තමයා, මහා හස්තියා.

මහානාම. පු උක්තය, එනම් ඇත්තා.

මහානදි. ඉ-මහාගංගාව.

මහානිරය. පු-අවිච්ඡය, අවමහතිරය.

මහානිසා. ඉ-මහාරාත්‍රිය, මධ්‍යම රාත්‍රිය, රෑ දෙගොඩහරි වේලාව, අභි රාත්‍රිය.

මහානුභාව. පු-මහත් ආනුභාවය, මහා තෙජස.

මහාපදෙස. පු-සුත්‍ර, සුත්‍රානුලෝම, ආවායඝී වාද අත්තනොමති යන මහා කරුණු සතර.

මහාබල. පු-මහත්බල ඇත්තා, බුදුරජාණන් වහන්සේ.

මහාබොධි. ඉ-බුබුභයාවෙහි පිහිටි ජය ශ්‍රී මහා බොධිය, අනුරාධපුරයෙහි පිහිටි ශ්‍රීමහ බොධිය.

මහාබොධිබමම. පු-මහාබොධි බමී ඇත්තා, බුදුරජ.

මහාමනි. ඉ-මහත් ප්‍රඥ ඇත්තා, බුදුරජ.

මහාමායා. ඉ-බුබුමාතාව, මහාමායාදේවිය.

මහාමුනි. පු-මහා මුනිත්‍රයන් වහන්සේ, බුදුරජ.

මහාරජකං. න-ප්‍රඥ වක්‍රසෙති රාගාදී මහත් රජස් ඇත්තා, මුහුකළ ප්‍රඥ නැත්තා,

මහාරක්ඛණ. න-මහවනය.

මහාරාජික. පු-මහරජුන්ට අයත්, සිව්මහ රජුන්ට අයිති.

මහාරොරුම. පු-එනම් නිරය.

මහාවිජේතක. පු-අනිකාරය.

මහාවිචි. ඉ-මහාතරභිතය, සමුද්‍රාදියෙහි මහත් රැල.

මහාසභා. ඉ-කොමාරිකා, මහා සමිතිය.

මහාසමණ. පු-මහා ශ්‍රමණයා, බුදුරජ.

මහාසය. පු-තෘෂ්ණා අධිකයා, මහත් සයනය.

මහාසයනි. න-නොකැප මහගු ඇතිරිලි අතුරණ ලද සයනය.

මහාසාලා. ඉ-මහාවාසා, මහත්සාලා.

මහාසාවජ්ජ. න-මහවරද, මිථ්‍යා දූෂ්ටිය.

මහාසිරා. ඉ-මහ තහර.

මහාසුඛ. පු-සුභ්‍රයන් වහන්සේ-

මහාසොබන. පු-මහාවිල, මහසෙබ.

මහිකා. ඉ-පිති, පිතිබිත්ද, මිදුම.

මහිවජ්ජ. පු-තෘෂ්ණාධිකයා, මහා ආසා ඇත්තා.

මහිවජා. ඉ-මහෙවජාව, අධික ආසාව, මහෙවජා බව.

මහින. ති-පුදන ලද, පූජා ලබන ලද.

මහිධි. ඉ-මහත් සාභිය.

මහිඤ. පු-මිහිදු කුමාරයා, ශක්‍රයා.

මහිමා. ඉ-සාඛිකරණයෙහි ශරීරය මහත් බවට පැමිණවීම.

මහිලා. ඉ-සුත්‍ර, කාන්තාව, පුවගු.

මහිස. පු-මිසරක්, මීමා.

මහිසමණබල. න-අකික රට, ආඤ්‍ය රට.

මහිසාර. පු-මහෙසාරයා, ඊසාරයා.

මහි. ඉ-පාවිටිය, එනම් නදිය.

මහිතල. න-පාවිටිතලය, පොළොව.

මහිධිර. පු-පථිතය,

මහිස. පු-මිහිපල්, මහිපාල.

මහිපභි. ඉ-පඨවිසාර, මිහිපති.

මහිභාග. පු-පාවිටිභාගය, භූමිප්‍රදේශය.

මහිරුහ. පු-වාසනය, ගස.

මහිලතා. ඉ-ගබ්බිල් පණුවා.

මහුසාහ. පු-මහත් වියඞිය, වියඞිසම්පන්නයා

මහෙසකක. පු-අලෝභාකාය නොවන, මහා තෙජස් ඇති, මහානුභාව ඇති, මහා යසස් ඇති.

මහෙසි. පු-(මහ+ඉසි) මහාර්ථි-බුදුරජ.

මහෙසි. ඉ-අගබ්බව, අගමෙහෙසිය, ප්‍රධාන බ්බව.

මහොස. පු-මහා ඔසය, මහා සැබ පහර, ඔසබලනු.

මහොදධි. පු-මහා සමුද්‍රය, මහමුහුද.

මහොදික. න-මහජලය, අධික ජලය.

මහොසධි. න-ඉගුරා, ඉවද, සුදුසු.

මහලාභිකා. ඉ-දණ්ඩාධාරයක්.

මා

මා. අ-ප්‍රතිෂේධයෙහි, වැලැක්වීමෙහි.

මා. d. භූ-පමාණ, මැණීමෙහි, මාන, මැණීම කරයි.

මා. d ක්‍රි-පමාණ, මැණීමෙහි, මිණානි, ප්‍රමාණ කරයි.

මා. පු-වඤ්ඤා, සදු.

මාකකව. පු-කි කිරිදිය.

මාකකික. න-මිපැණි.

මාගධි. පු-වංශ දැන සතුති කරන්නා, ගුද්‍රයාට දව වූ ක්‍රියා සත්‍රියගේ පුතා.

මාගධික. පු-මගධ රට වසන්නා, මගධ රටට අයත්.

මාගධි. ඉ-සිතිද්ද, වගපුල්, මගධ ජනපද වාසින්ගේ භාෂාව, පාලිභාෂාව.

මගචික. පු-මුව වැද්ද, මුවත් මරා ජීවත් වන්නා.

මාගබ්බර. පු-උදුවජ් මස,

මාස. පු-තවම් මස.

මාසාත. න-සතුන් මැරීම තහනම් කිරීමේ නීතිය.

මාසා. න-කොඳ, කොඳවැල.

මාධගලා. න-මිහල භාවය.

මාණ. න-ප්‍රමාණය, මැණීම.

(18113)

මාණසික. න-කිරණ මණින බඩු, තරාදි
පුණ්ඩු ආදිය.

මාණව. පු-මනුෂ්‍යයා, තරුණයා, සත්‍යයා,
සොරා.

මාණව. ති-තරුණයා,

මාණවක. පු-තරුණයා.

මාණිකා. ඉ-සතර ද්‍රෝණයක්, ලාභ්‍ය දහසයක්.

මාණිමය. පු-සිදු ලක්‍ෂ්.

මාතබහ. පු-ඇතා, වණ්ඩාලයා.

මාතබහජ. පු-ඇතා, හස්තියා.

මාතලි. පු-එනම් දෙවතාවා, ශක්‍රයාගේ
රථාවාසී දෙවියා.

මාතාපතනික. පු-මව්පියන්ට අයත්, මව්
පියන් පිළිබඳ.

මතාමහා. ඉ-ගැණුමුත්තා.

මතාමහී. ඉ-ගැණුමුත්තා.

මානික. පු-මවට අයිති, මව් සත්‍යක.

මානිකා. ඉ-මාතෘකාව, ප්‍රධාන වචනය,
ඇල දිය අහල.

මාතර. ඉ-මාතූ, මව, වැදූමව.

මානිය. පු-මවට අයත්, මව්සතු.

මාතූ. ඉ-මව, මවගේ මව, ආච්චි.

මාතූක. පු-මවට අයිති, මැනියන් සතු.

මාතූගාම. පු-මාගම, සත්‍රිය, කාන්තාව.

මාතූභාතක. පු-මාතෘ ඝාතකයා, මව්
මරන්නා.

මාතූවජා. ඉ-මවගේ සහෝදරී, ලොකු මව
හෝ කුඩා මව.

මාතූල. පු-මවගේ සහෝදරයා, මාමා.

මාතූලක. පු-මසිලනුවා, අත්‍යත ගස.

මාතූලබිතු. ඉ-මාමාගේ දුව, තැනා.

මාතූලාභී. ඉ-නැන්දනී, නැන්ද.

මාතූලබහ. පු-ලප්තාරත්, නස්තාරත්.

මාදිස. ති-මාවැනි, මා සමාන.

මාධක. පු-විෂ්ණු.

මාධවික. පු-මියෙන් කළ සුරා.

මාධවිලතා. ඉ-යොහොමු ගස. ඉද්ද.

මාන. d. භූ-පූජායං, පිදීමෙහි, මානෙහි,
පුදයි.

මාන. d. භූ-විමංසනෙ, විමසීමෙහි, මානිති,
විමසයි.

මාන. d. වු-විමංසනෙ පූජනෙව, විමසීමෙහි
හා පිදීමෙහි, මානති, මානයිති, විමසයි,
පුදයි.

මාන. පු-මානනය, උත්තතිය.

මානගණ. පු-මානගාටය.

මානකුට. න-හොර මැනීම, වඤ්චා මානය.

මානතන. න-ගරු ඇවැත් වලට පැමිණි
හිසුන් විසින් පිළිපැදිය යුතු විනය
කමයක්.

මානබජ. පු මානය බජකොට ඇත්තා,
මාතෘකියා.

මානන. පු-පූජාව, පිදීම.

මානනා. ඉ-පූජාව, පිදීම.

මානමද. පු-මානනයෙන් මත්වීම.

මානව. පු-මනුෂ්‍යයා.

මානවිනි බකින. න-මානයෙන් බැදීම.

මානස. පු-රාගය, විතනය, අර්භත්වය.
(380 පපඤ්ච සුදනි.)

මානස. න-විතනය, අර්භකිය, රහත් බව.

මානසංයෝජන. න-දසංයෝජනයෙන් එකක්
වූ මානසංයෝජනය, මානබකිතය.

මානසක. න-සිතින් උපදවන ලද්ද.

මානසොක. පු-හංසයා.

මානානුසය. පු-මානනය හා අනුසය.

මානානිමාන. පු-මානනය හා අනිමානනය.

මානිත. ති-පුදන ලද, පූජා කළ.

මානිකා. ඉ-බරක්, ද්‍රෝණ සතරක් මානික
එකකි, “වතුදෙණං මානිකා”

මානුස. පු-මනුෂ්‍යයා, මිනිසා.

මානුසක. පු-මිනිසාට අයත්, මනුෂ්‍යයා
පිළිබඳ.

මානුසක කාම. පු-මනුෂ්‍යයාට අයත් කාමය.

(18168)

මානුෂි. ති-මිනිසුන්ට අයිති.

මානෙති. ක්‍රි-(d. හු. මාන, පුජ්‍යය, පිදීමෙහි + නේ + ති) පුදයි.

මාපක. පු-මවන්නා, සාදන්නා.

මාපෙති. ක්‍රි-(d. වු. මාප, මාපනෙ, මැවීමෙහි + නේ + ති) මවයි, සාදයි.

මාමක. පු-බුහුමන් කරන්නා, ගරු කරන්නා, මාමිකා. ඉ-මව, මැණි,

මායා. ඉ-මායාව, ඉනුජාලය.

මායාකාර. පු-ඉනුජාලිකයා, මායාකාරයා.

මායාදෙව්. ඉ-එනම් දෙවිය.

මායාදෙව්සුත. පු-මායාදෙවියගේ පුතා, සිදු හත් කුමරු.

මායාව්. ති-මායා ඇත්තා, ඉනුජාලිකයා.

මායු. පු-පිත.

මාර. පු-වසවනම්මාරයා, මරණය, පඤ්චමාර බලනු.

මාරකාශික. පු-මාරපිරිසට අයත්, මාරනිකා ශික.

මාරජ. පු-මාරපරාජය කළ නැතැත්තා, බුදු රජ.

මාරණ. න-මැරීම, වධය.

මාරක. පු-මරණය, මරන්නා.

මාරණනනික. පු-මරණසන්න, මරණය සම්පව සිටී.

මාරතන. න-මාරාත්මය, වසවනම් මාරාත්ම භාවය.

මාරධිතු. ඉ-මාරයාගේ දුවරු, තණ්හා, රතී, රගා යන තුන්දෙනා.

මාරධෙය්‍ය. ති-මාරයා විසින් දැරිය යුත්ත සංසාරමාතය.

මාරබකුන. න-මාරපාසය, පඤ්චකාමබකුනය.

මාරහඤ්ජන. පු-මාරපරාජයකළ නැතැත්තා, බුදුරජ.

මාරමඤ්ජර. න-මාරහවනය, සත්‍රිතිමිත්ත.

මාරසෙනා. ඉ-මරසෙනය, මාරපිරිස.

මාරහතිහර. පු-විෂ්ණු.

මාරාපිත. ති-මරවනලද, මැරු.

මාරාපෙති. ක්‍රි-(d. වු. මර, පාණවාගෙ, දිවි පිදීමෙහි + නේ + ති) (මර + නාපෙති) මරවයි.

මාරාහිතු. පු-මාරපරාජය කළ නැතැත්තා, බුදුරජ.

මාරාමිස. න-මාරයාගේ ගොවරය, පස්කම් රසය.

මාරිත. න-මරණලද, මැරු.

මාරිස. පු-සුලුකුරු පාලැටිය.

මාරිස. ති-නිදුක්, ශ්‍රෙණි, උතතම.

මාරුත. න-සුලක, වාතය.

මාරෙති. ක්‍රි-(d. වු. මර, පාණවාගෙ, දිවිපිදීමෙහි + නේ + ති) (මර + නේ + ති.) මරවයි.

මාල. න-පුජ්‍යය, මල.

මාල. පු-එක් බුදුසුත් ගෙය, එක් මාල්ගෙය.

මාලක. පු-මාල් ඇති, තවටු ඇති, කොසොඹ ගස.

මාලනී. ඉ-දසමන්, සමන්පිට්ඨ.

මාලා. ඉ-මල්දම, මල්, පඩිකතිය.

මාලාකමම. න-මාලාකම්, මල ලොභුකිරීම, මල්වඩම් තැනීම, මල්වඩ කිරීම.

මාලාකාර. පු - මල් කරුවා, මල්වඩම් ගොතන්නා.

මාලාමුඛක. න-මල් දරණුව.

මාලාගුණ. න-මල්දම, මල්වඩම.

මාලාවච්ඡ. පු-මල්පාල; මල් පාලැටි.

මාලික. පු-මල්කරුවා, මල්වඩම් සාදන නැතැත්තා.

මාලිකා. ඉ-සමන් පිට්ඨ.

මාලිනී. ඉ-මාලා ඇති.

මාලි. ඉ-මාලා ඇති.

මාලුක. පු-භාජන විශේෂයක්.

මාලුත. පු-මාරුත, සුලක.

මාලුතනික. ති-(මාලුත + ඊරික) වාතයෙන් කම්පා කළ.

(18220)

මාලුර. පු-බෙලිගස.

මාලුමා. ඉ-එනම් වැල, යම් ගසක මේ වැල එතුනේ නම් එයින් ඒ ගස විනාශයට පැමිණේ.

මාලු. න-මල්දම, මල්.

මාස. පු-මාසය, පක්ෂ දෙකකින් යුත් කාලය, ධාන්‍ය විශේෂයක්, උදු.

මාසක. පු-මදවියක ප්‍රමාණය, බලිද ඇට දෙකක බර.

මි. d. ක්‍රි-පිඛායං, පෙළීමෙහි, මිණති, පෙළයි, කුමිණං.

මි. d. ක්‍රි-පමාණේ, ප්‍රමාණකිරීමෙහි, මිණති, මණ්ඩි, ප්‍රමාණ කරයි.

මිග. පු-මාගයා, මුවා තිරිසනා.

මිගඛග. පු-(මිග + අඛග) වන්ද්‍රයා.

මිගදංසක. පු-බලලා.

මිගනණ්ණිකා. ඉ-මිරිගු ජලය.

මිගදය. න-මාගදය, දඹදිව බරණැස් නුවර පිහිටි එනම් උයන, දැනට මේ ප්‍රදේශයට “සාරානාන්” යයි කියති. හෙද මිගදය ශබ්දයට පරියාය නාමයකි.

මිගඛනන. පු-මාගඛුනින, කැණතිලා, සිවලා.

මිගපකඛ. පු. න-මාග පක්ෂින්ගේ ශබ්ද දන්නා මන්ත්‍රය.

මිගබණ්ඩි. ඉ-වරදල.

මිගභුත. ති-මාගයෙකු මෙන් සිටින.

මිගමද. පු-මාගමද, කස්තුරි, මාගනාහි.

මිගමඤ්චොවන. න - මුවෙකුට බදු වූ මද ඇසින් බැලීම.

මිගරාජ. පු-මාගරාජයා, සිංහයා.

මිගමාතුකා. ඉ-මාග විශේෂයක්-මීමින්නා.

මිගපුද්දක. පු-මාගව්‍යාධියා, මුව වැද්ද,

මිගව. පු-මුවදඛයම, ක්‍රිඩා පිණිස මුව දඛයම.

මිගව්‍යාධි. පු-මුවවැද්ද, මුවදඛයම.

මිගවධි. පු-මාගවධිය, මුවන් මැරීම.

මිගවිනකක. පු-නුපුරුදු දඛයක්කාරයා, ආඩුනික දඛයක්කාරයා.

මාසාවිත. ති-හමයක් පිරුණු, ‘කුවන් ගරු ගරුවිය මාසාවිතං මඤ්ඤති.’

මාසික. පු-මාසයකට අයිති, මාසයක් පිළිබඳ, මාසිය.

මාසික. පු-මාසික, මාසයට අයිති.

මාහ. d. හු-මාණේ, මැණීමෙහි, මහති, මණ්ඩි.

මි

මිගවිසාණ. න-මුව අග.

මිගාදන. පු-කර්මාන වලසා.

මිගානිභු. පු-මුවන් මර්දනය කරන්නා, සිංහයා.

මිගාරමාතු. ඉ-මිගාර සිවු විසින් මව් තනතුරෙහි තබාගත් විසාබා උපාසිකාව.

මිගිඤ. පු-මාගෙඤයා, සිංහයා.

මිගී. ඉ-මුව දෙන.

මිවජනන. න-මිථ්‍යා ස්වභාව.

මිවජාවාර. පු-වැරදි හැසිරීම, කාම මිථ්‍යා වාරය.

මිවජාඤ්ඤා. න-විපරිතඤනය, වැරදි දැනුම.

මිවජාදිට්ඨි. ඉ-මිථ්‍යා දූෂ්ටය, වැරදි දැක්ම.

මිවජාගහණ. න-මිථ්‍යා ග්‍රහණය, වරදවා ගැන්ම.

මිවජාගතින. ති වරදවා ගන්නා ලද.

මිවජාපච්ඡද. ඉ-මිථ්‍යා ප්‍රතිපදාව, වැරදි පිළිපැදීම.

මිවජාපච්ඡනන. පු-වරදවා පිළිපත්.

මිවජාපථ. පු-මිථ්‍යා මාගීය, වැරදි මග.

මිවජාපණ්ණිතින. පු-වරදවා තබනලද, වරදවා පිහිටුවන ලද.

මිඤ්ජා. ඉ-මදුළු, මිදුළු, ඇටමිදුළු.

මිඤ්ජක. න-නල ඇටයේ ඇති මිදුළු.

මිණ. d. හු-හිංසාය, හිංසාකිරීමෙහි, මිණති, හිංසා කරයි.

මිනන. පු න-මිත්‍ර, මිත්‍රයා, මිතුරා.

(18269)

මිහිනනා. ඉ-මිහු හාවය.

මිහිනද්ද. ති-මිහු දොහි.

මිහිනද්දහ. පු-මිහුදොහි, මිහුරන්ට දොහි කරන්නා.

මිහිනද්දහි. පු-මිහු දොහියා.

මිහිනහෙදි. පු-මිහුහෙදකයා, මිහුදොහියා.

මිහිනි. ඉ-යහළුකම, මිහුකම.

මිහ. ති-ප්‍රමාණ කරණ ලද්ද.

මිහහාසන. න-රහස් කථාව, ප්‍රමාණ කථාව.

මිහහාණි. පු-ප්‍රමාණකථා ඇත්තා, පමණට කථා කරන්නා.

මිපිලා. ඉ-මිසුලු නුවර.

මිපු. මිහුහාවය, සමගිය.

මිපුන. න-සත්‍රි පුරුෂ සංගමය, මිපුන රාසිය.

මිපො. අ-බවුනොවුත්, රහස් යනාදියෙහි

මබ. න-නිද්‍රාව, විනාශයෙන් අලස බව, විනාශයෙන් අකමිණිය.

මබ. පු-මිබයෙන් යුත් තැනැත්තා, අලසයා.

මද. d. හු-සිතෙහෙ, ස්තෙහයෙහි, මෙදති, ස්තෙහ උපදවයි.

මද. d. හු-පිඩායං, පෙළීමෙහි, මිදති, පෙළයි.

මද. d. දි-සිතෙහෙ, ස්තෙහයෙහි, මිජ්ති, ස්තෙහ උපදවයි, මිතො, මෙතො.

මද. d. පු-පිතියං, ප්‍රිතියෙහි, මෙදති, මෙදයති, ප්‍රිතිවෙයි.

මණන. න-ප්‍රමාණ කිරීම, මැණීම.

මණති. ක්‍රි-(d. සවා, මි, මානෙ, ප්‍රමාණයෙහි + ති) ප්‍රමාණ කරයි.

මස. d. සු-බෙපෙ, සෘපයෙහි, මිණෙති, දමයි.

මම. d. හු-ගමනෙ, යාමෙහි, මිමති, යෙයි.

මයාති. ක්‍රි-(d. හු. මර, පාණවාගෙ, ප්‍රාණ ත්‍යාගයෙහි + ති) මැරෙයි.

මයාමාන. පු-මැරෙණ, මැරෙනු ලබන.

මල. d. හු-ආදානෙ, ගැණීමෙහි, මිලති, ගණියි.

මල. d. හු-සිලෙසනෙ, මාදු කිරීමෙහි, මිලති, මාදුකෙරෙයි.

මලක. පු-මෙලව්, වනවර.

මලකකජාති. ඉ-මෙලව් ජාතිය, වනවර ජාතිය.

මලකබදෙස. පු-ප්‍රත්‍යානන දෙශය, පිටිසර දෙසය.

මල්ලිකා. ඉ-මාදු කම, මොලොක් කම.

මලාදි. ගතනවිතාමෙ, සිරුරු මැඩීමෙහි, මලාතිකවීමෙහි, මිලායති, මලාතික වෙයි.

මලාන. න-මලාතිකවනලද.

මලායති. ක්‍රි-(d. හු. මලෙ, මලානෙ, මලාතික වීමෙහි + ති) මලාතික වෙයි.

මල. d. හු-මලානෙ, මලාතික වීමෙහි, මිලායති, මලාතික වෙයි.

මලජ. d. හු-අව්‍යතොසද්දෙ, නොවියත් හබෙහි, මිලව්ති, මෙලව්ශබ්ද කෙරෙයි.

මලෙජ. d. පු-අව්‍යතොසද්දෙ නොවියත් බසෙහි, මිලව්ති, මිලව්යති, මෙලව් බස් කියයි.

මලෙට. d. හු-උමාදෙ, උමතුටෙහි, මිලෙටති උමතුවෙයි; පිස්සුවෙයි.

මස. පු-මිල, හාමු, කලවත්.

මස. d. පු-පුජායං, පිදීමෙහි, මිසෙයති, මිසයති, පුදයි.

මස. d. පු-මිසයනෙ, මිලකිරීමෙහි, මිසෙයති, මිසයති. මුසුකරයි, මිල කරයි.

මසක. පු. න-මිලකල, ශක්‍රයාගේ උයන, මිතින්තලයෙහි පිහිටි එනම් පළිතය.

මසකෙස. පු-ගැටගැසුණු කෙස් ඇත්තා, හැඩපළ ඇති කෙස්වලින් යුත් තැනැත්තා.

මසති. ති-මිලකරණ ලද, කලවත්වන ලද.

මසන. න-මිලවන, මිලය.

මස. d. හු-සද්දෙකොට්ටෙ, ශබ්දයෙහි හා ක්‍රොධයෙහි, මෙසති, ශබ්ද කෙරෙයි, ක්‍රොධ කෙරෙයි.

මස. d. හු-සෙවනෙ, ඉසීමෙහි, මෙසති, ඉසියි.

මසෙයති. ක්‍රි-(d. පු. මසයනෙ, මිලකිරීමෙහි + නෙ + ති) මිල කෙරේ.

මහ. d. හු-තෙමනෙ, තෙමීමෙහි, මහති, තෙමියි, උමිහති, මෙහෙ.

මහින. තෙමන ලද, තෙත්කල.

(18319)

මි-මු

මිඬු. පු-පිල, කසියෝරුව.

මියනි. ක්‍රි-(d. දි. මි. හිංසායං, හිංසාවෙහි + නි) මැරෙයි.

මිල. d. හු නිමිලනෙ, ඇස පියවීමෙහි, මිලනි, ඇස පියයි, උමමිලනං, නිමිලනං.

මිල. d. වු-මිලනෙ, ඇස නොදැල්වීමෙහි, මිලෙහි, මිලයනි, ඇසපිය නොගසයි.

මිලනි. ක්‍රි-(d. වු. මිල, මිලනෙ, ඇසපිය ගැසීමෙහි + නි) ඇසපිය ගසයි.

මින. පු-මන්සායා, මින රාශිය.

මිනකෙනන. පු-අනඛයා, මරධරයා.

මිලන. න-අසුචිය, ගුප්තය.

මු. d. හු-බකිනෙ, බැඳීමෙහි, මුවනි, බඳියි.

මු. d. ක්‍රි-බකිනෙ, බැඳීමෙහි, මුණනි, බඳියි.

මුකුර. පු-කාබපන, ආදරය.

මුකුල. කි-මුකුල කාකුල, මේරා මල්කාකුල මුකුක. පටි මුකුක.

මුබ. න-මුහුණ, කට; උපාය, ආදිය, උදන, මායිය, ප්‍රධාන.

මුබ. කි-මුබා උතුම්දෙය, ප්‍රධාන.

මුබදගන. පු. න-නපුරා මුව ඇත්තා, අහුන වාදියා.

මුබවලිමක. පු-කොල්නි දිව පිහිටුවා ශබ්ද කිරීම=උරාසත්බාම=සිටුරාසත්බාම=එළසත් බාම.

මුබදෙණ්ඩිම. පු-දෙකපොල්ලෙහි බෙරගැසීම. වාතයෙන් දෙකපොල පුරවා එහි බෙර ගැසීම.

මුබදුලල. න-මුබාලබ්කාර කරණ සංඝෝමය ආහරණ විශේෂයක්, මුවසරසන ආබරණයක්.

මුබනෙරි. ඉ-කට බෙර ගැසීම, මුබය විවෘත කොට ශබ්ද නගින පරිදි අතින් මුබයට ගැසීම.

මුබර. පු. රථවචන ඇත්තා, අප්‍රිය වාදියා, මුකරියා (මුබ + බර)

මුබරතා. ඉ-මුබර බව, මුකර බව.

මුබසඤ්ඤන. න-මුබයෙන් සංයන ඇතිවීම, වාක්වාරය රැක ගැනීම.

මුබසනනි. ඉ-වචන ශසත්‍රය, රථ වචන.

මුබාඨාන. න-මුව වළල්ල, කටකලියාව.

මුබාලමිබර. පු-මුබයෙහි පනාබෙර ගැසීම.

මුබා. කි-ප්‍රමුබ, ප්‍රධාන, උතුම්.

මුගන. න-මුං, මුං ඇට.

මුගනනිය. න මුං වර්ගයක්.

මුගනර. පු-මුගුර, පොල්ල.

මුගනසුප්පානා. ඉ-මුං ව්‍යාඤ්ඤනය වැනි සංභාවය මුං ව්‍යාඤ්ඤනය වැනි කථා (එබඳු ව්‍යාඤ්ඤනයක වූ ඇට සියල්ලම තැම්බෙන්නෙ නැ. එවැනි කථා ඇත්තාගේ වචනවල බොරු ද ඇත.)

මුගනසුප. මුං ඇට මාළුව.

මුබිගුස. පු-මුබරියා

මුව්. d. කි-මුව්නෙ, මුලාවෙහි, මුව්නි, මුලාවෙහි, මුර්ජාවෙහි.

මුව්නි. ක්‍රි-(d. කි. මුව්, මුව්නෙ මුලාවෙහි + නි) මුලා වෙයි. සිහි මුලාවෙයි.

මුව්න. න-මුර්ජාව, මුලාවීම.

මුව්නා. මුර්ජාව, මුලාව.

මුව්කි. කි-මුර්ජාවන ලද, මුලාවන ලද.

මුව. d. වු - මොවනෙ, මිදීමෙහි, මොවෙහි මොවයනි=මුදයි.

මුව. d. රු-මොවනෙ, මිදීමෙහි, මුඤ්ඤනි, මිදෙයි.

මුව. d. දි-මොවනෙ, මිදීමෙහි, මුඤ්ඤනි, මිදෙයි.

මුව. d. දි-මොවනෙ, මිදීමෙහි, මුව්නි, මිදේ.

මුවලිඤ. පු-මිදෙල්ල ගස.

මුවි. d. හු-මජ්ඣනෙ, ඇස ඉල්ලීමෙහි, මුඤ්ඤනි. ඇස උලයි.

මුජ්. d. හු-නිමුජ්නෙ, ගැලීමෙහි, කිමිදීමෙහි මුජ්නි, ගැලේ, කිමිදි, නිමග්න වෙයි.

මුජ්නි. ක්‍රි-(d. හු. මුජ්, මුජ්නෙ, ගැලීමෙහි + නි) ගැලෙයි. උමුජ්නි, නිමුජ්නි.

(18865)

මුද්‍රිත. d. භූ-සංඥා, ශබ්දකිරීමෙහි, මුද්‍රණය, ශබ්දකරය.

මුද්‍රණ. d. භූ-මිදීමෙහි, මුද්‍රණය, මුද්‍රිත, මොව නය කරයි.

මුද්‍රණය. ක්‍රි-(d. භූ මුද්‍රණ, මුද්‍රණය, මිදීමෙහි + නි) මුද්‍රිත.

මුද්‍රණය. න-මිදීම, මොසය.

මුද්‍රණය. ප්‍ර-මිදීම, මුද්‍රණය, මොසය.

මුද්‍රණ. ප්‍ර-මුද්‍රිතය, මන්ත්‍ර විශේෂයක්.

මුද්‍රිත. d. ප්‍ර-මුද්‍රණය, සුදුසුකිරීමෙහි, මොටෙහි මොටෙහි, සුදුසු කරයි, වූණකරයි.

මුද්‍රිත. නි-මුද්‍රිත, සිහි නැතිවීම.

මුද්‍රිතය. න-මුද්‍රිත සිහි, සිහි මුද්‍රිත.

මුද්‍රිතය. ඉ-මුද්‍රිතය, මුද්‍රිතය ඇත්තා

මුද්‍රිත. ප්‍ර-ඉ-මිදීම, කමුරුමිදීම, ඇතිවීමකට කිරීම වූ මිදීම.

මුද්‍රිතය. න මිදීම ඇත්, මිදීම.

මුද්‍රිත. d. භූ-මිදීම, මැඩීමෙහි, පැඩීමෙහි, මොටෙහි, මිදීම.

මුද්‍රිත. d. භූ ආකේශය, ආකේශයෙහි, මුද්‍රිත ඇත්තාදිය හෙලයි, දිගු කරයි.

මුද්‍රිත. d. භූ-මිදීම, සිදීමෙහි, මුද්‍රණය, සිදීම

මුද්‍රිත. ප්‍ර-මුද්‍රිත, මුද්‍රිතය ඇත්තා, හිසකෙස් නැත්තා, නව්වයා.

මුද්‍රිතය. ප්‍ර-මුද්‍රිත, මුද්‍රිතය ඇත්තා.

මුද්‍රිතය. ප්‍ර-සද්‍රිත සහිත ගෙය, වැඩිකා ශාලා සහිත ගෙය.

මුද්‍රිතය. ප්‍ර-මුද්‍රිත පණිවිඩය, ගස්වැල් ආදිය රහිත පණිවිඩය.

මුද්‍රිතය. න-මුද්‍රිතය, කෙස්ලොම් ආදිය කපා මුද්‍රිත කිරීම.

මුද්‍රිතය. ප්‍ර-මුද්‍රිතය, කරණවැටියා.

මුද්‍රිතය. නි-මුද්‍රිතය ලද.

මුද්‍රිතය. ප්‍ර-මුද්‍රිත, මුද්‍රිතය.

මුද්‍රිත. ප්‍ර-මුද්‍රිතය, කරණවැටියා, හිස මුද්‍රිත කරන්නා, ඇමුණවටියා.

මුද්‍රිතය. ක්‍රි-මුද්‍රිත කරයි, මුද්‍රිත කරවයි.

මුද්‍රිත. d. භූ-සංඥා, දැක්මෙහි, මුද්‍රණය, දැන.

මුද්‍රිත. d. කි-සංඥා, දැක්මෙහි, මුද්‍රණය, දැන.

මුද්‍රිත. d. ප්‍ර-පණිවිඩය, වැඩිමිදීම, මුද්‍රණය මුද්‍රණය, වැඩිමිදීම.

මුද්‍රිත. ප්‍ර-මුද්‍රිතය, ලිඛන ලද.

මුද්‍රිත. න-මුද්‍රිත, පණිවිඩය.

මුද්‍රිතය. න-වම්මුද්‍රිත, කලාදරු.

මුද්‍රිතය. ඉ-මුද්‍රිත, වම්මුද්‍රිත, කලාදරු.

මුද්‍රිතය. ප්‍ර-(මුද්‍රිත + අනවාර) මුද්‍රිතය ආවාර, සිදීමලද කල සිදිත් ඇති.

මුද්‍රිතය. න මුද්‍රිතය, මුද්‍රිතය, මුද්‍රිතය

මුද්‍රිතය. ප්‍ර-මුද්‍රිතය.

මුද්‍රිතය. න-අතින් මුද්‍රිත දුරුමුද්‍රිත පහර දෙන මුද්‍රිත ආදී ආශ්‍රිත විශේෂය.

මුද්‍රිතය. ඉ-මුද්‍රිතය, මුද්‍රිතය, මුද්‍රිතය.

මුද්‍රිතය. ප්‍ර-මුද්‍රිතය, මුද්‍රිතය.

මුද්‍රිතය. ඉ-මිදීම, නිවැරදි, මොසය.

මුද්‍රිතය. න-මුද්‍රිත.

මුද්‍රිත. d. ප්‍ර-රාසිකරණ, රැස් කිරීමෙහි, මුද්‍රිතය, මුද්‍රිතය, රැස් කෙරෙයි.

මුද්‍රිත. න-ස්පර්ශය, ස්පර්ශය.

මුද්‍රිතය. න-ස්පර්ශය ලද්දේ, මිහිලයෙහි ගන්නා දිවිය.

මුද්‍රිත. ඉ-ප්‍රඥාව, පණිවිඩය.

මුද්‍රිතය. ප්‍ර-මිදීම බෙරය.

මුද්‍රිතය. ප්‍ර-ප්‍රඥා ඇත්තා.

මුද්‍රිතය. න-මාදුරු ඉන්ද්‍රියය, ඉන්ද්‍රිය මාදුරුය

මුද්‍රිත. ඉ-මුද්‍රිත ශාස්ත්‍රය, මුද්‍රිත, මුද්‍රිත, මුද්‍රිතය.

මුද්‍රිතය. ප්‍ර-හස්ත මුද්‍රිතය පුරුදු කරණ නැතැත්තා.

මුද්‍රිතය. ඉ-මිදීම, පේරැස් මුද්‍රිත.

මුද්‍රිත. d. ප්‍ර-රාසිකරණ, රැස් වීමෙහි, මුද්‍රිතය, රැස් වෙයි.

මුද්‍රිත. d. භූ-සංඥා, සතුටු වීමෙහි, මුද්‍රිත සතුටු වෙයි.

මුද්‍රිතය. ක්‍රි-(d. භූ. මුද්‍රිත, සංඥා, සතුටු වීමෙහි + නි) සතුටු වෙයි.

මුද්‍ර, ඉ-සන්නාමය ප්‍රියය.

මුද්‍රිත. නි-සතුටුවන ලද, තුටුවන ලද, තොස් වන ලද.

මුද්‍රිතා. ඉ-මුද්‍රිතාව

මුද්‍ර. නි-මොලොක්දෙය, අතික්ෂණ දෙය, රළු තොවන.

මුද්‍රක. නි-මාද්‍ර. මොලොක්.

මුද්‍රනව. පු-රුක්මුරුද, මොලොක් සිවිය.

මුද්‍රනද්‍රව. පු-මාද්‍ර තරුණ, මොලොක් සහ තරුණ.

මුද්‍රතා. ඉ-මාද්‍ර බව.

මුද්‍රපිටික. පු මොලොක් පිට ඇත්තා. පිට නැමීමට පුරුදු කළ බැවින් මාද්‍ර පිට ඇත්තා.

මුඛ. පු-නිස, ඉස, ඔලුව.

මුඛ. නි-මුඛ අන්‍යය.

මුඛජ. පු-මුද්‍රනෙතින්, කෙස්, මුඛිනාඃකර, ට, ට, ඩ, සි, ණ, ර, ල යන අකුරු

මුඛට. පු-මෝඛ සහනව ඇත්තා.

මුඛමාලා. න-මුද්‍රත් මල් කඩ.

මුඛානිපාත. න-නිසට පහරදීම, නිසට ගැසීම.

මුඛානිසිතන. පු-මයනකයෙහි අභිසෙක කරණ ලද, කිරිට්ටාරි රජු. ක්ෂත්‍රියයා

මුඛාමසිතන. පු-මයනකයෙහි අභිසෙක කළ මුඛා. අ-නිර්මකයෙහි, හිස්, තුවස්.

මුන. න-ඥනය, නුවණ.

මුනන. න-සත්‍යය සොයා දැන ගැනීම, ඥනය, නුවණ.

මුනානි. ක්‍රි-(d කි. මුන-ඤාණ, දැන ගැනීමෙහි + නි) දැනගන්නා.

මුනි. පු-බුදුරජ, ධ්‍යායිනු, තපස්වියා.

මුනිඤ. පු-මුනිඤ, මුනිරජ, බුදුරජ.

මුබ්බ. d. හු-බබ්බනෙ, බැඳීමෙහි, මුබ්බනි, බඳිති.

මුබ්බා. ඉ-මොරගස.

මුබ්බි. ඉ-දුහුදිය.

මුමු. න-කැඩීමේ හා හැපීමේ ශබ්දය.

මුය්‍යනි. ක්‍රි-(d. හු-මුහ, මෙවිනෙසු, මුලා-වීමෙහි + නි) මුලා වෙයි.

මුය්‍යන. න-මුලාවීම.

මුර. d. හු-වෙළුනෙ, වෙළීමෙහි, මුරනි, වෙළයි.

මුරජ. පු-මිනිසු බෙරය, මුනිභිය.

මුරුමුරායනි. ක්‍රි-මුරු මුරු යන අනුකරණයෙන් ශබ්ද කරයි.

මුරුමුරා. අ-ඇඹරීමේ හා කැඩීමේ ශබ්දය.

මුස. d. හු-වොරියෙ, සොරකම් කිරීමෙහි මුසනි, සොරකම් කරයි.

මුස. d. හු-මොසෙ, මුලාවීමෙහි, මුසනි, මුලා වෙයි.

මුස. d. කි වොරියෙ, සොරකමෙහි මුසනි සොරකම් කරයි.

මුස. d හු - ගරහනෙ, ගැරහීමෙහි, මුසනි, ගරහයි.

මුසනි ක්‍රි-(d. හු-මුස, ගරහණ, ගැරහීමෙහි + නි) ගරහයි, සොරකම් කරයි.

මුසල. පු-මෝල, මොහොල, වී කොටත මෝල් ගස.

මුසලක. න-කුඩා මෝල් ගස, කුඩා ළමයින් සෙල්ලම් කරණ කුඩා මෝල් ගස.

මුසලමාරක. පු - මහමදිකජනය, මුස්ලිම් ජනයා.

මුසා. අ-බොරුබස, අසත්‍යයෙහි.

මුසාවාද. පු-බොරුබස, බොරුකීම.

මුය්‍යනි. ක්‍රි-(d. හු. මුස, මෝසෙ, මුලාවීමෙහි + නි) මුලාවෙයි, විනාසවෙයි.

මුය්‍යන. න-මුලාව, විනාසය.

මුහ. d. හු-මුව්‍යායං, අදය්‍යනෙව මුසපත්වීමෙහි, නොදැක්මෙහි, මුහ්‍යනි, මුසපත් වෙයි.

මුහ. d. දි-අදය්‍යනෙ, නොදැක්මෙහි, මුය්‍යනි පමුය්‍යනි, මුලාවෙයි.

මුහුං. අ-නැවත නැවත යනාථයෙහි.

මුහුතන. පු-මොහොත, ක්ෂණ ලය දශකත් පවත්නා කාලය, බණලය බලනු.

මුහුනනික. පු-නැකැත් කියන්නා, නැකතියා

මුහුමහාසා. ඉ-කී තෙපුල් නැවත කීම:

මුලාල. පු. න-තෙළුමුදුලි මුලාල.

මුලා (ලා) ලපුප්. න-පද්මය, පියුම්, මල. (18471)

මු

මුග. පු-ගොලුවා, කථා විරහිතයා.
 මුත. ති-බදනා ලද්ද.
 මුල. d. හු-පතිට්ඨායං, පිහිටීමෙහි, මුලති,
 පිහිටයි.
 මුල. d. වු-උපපතති, හට ගැන්මෙහි, මුලෙහි
 මුලයති, හටගනී.
 මුල. d. වු-ජෙදන සොධනෙසු, සිදීමෙහි,
 පිරිසිදු කිරීමෙහි, මුලෙහි, මුලයති, සිදිය,
 පිරිසිදු කරයි.
 මුල. න-මුල් නැකන, සම්පය, අසාධාරණ
 හෙතු ආදිය ලොභාදිය, මල=මුදල, වාක්ෂා
 දීත්තේ මුල්.
 මුලක. පු. න-මුලපලා.
 මුලකඤ. න-අල; මුල්, අල වහී, බතල ආදිය.
 මුලකමමට්ඨාන. න-මුලකමිසානා.
 මුලගකු. පු-මුල්ගද, මුල්වලින් සුවද හමන
 සාවැන්දරා ආදිය.
 මුලබිජ. න-මුල් බිජු = කහ ඉගුරු සිගුරු
 පියල් කටුකරෝසණ ආදිය.
 මුලා. ඉ-මුල් නැකන.

මෙ-මො

මෙ. d. හු-දතා දුකෙසු, දීමෙහි ගැනීමෙහි,
 මෙහි, මයති, දෙසි, ගනී.
 මෙ. අ-මා විසින්, මට, මාගේ.
 මෙබලා. ඉ-මෙබලාදාමය, මෙවුල්දම, රසනා
 දාමය.
 මෙබලිබා. ඉ-බදපිටිය, හවහිය, මෙබලාදාමය
 කැසපට.
 මෙස. අ-වැහිවලාව, වලාකුළු.
 මෙහනාථ. පු-මෙසයට අභිපතියා, වැහිකළු
 ආරක්ෂකයා කොට ඇත්තා.
 මෙව. d. හු-උමමනෙත, උමතුබැවිහි, මෙටති,
 උමතුබෙයි.
 මෙටක. ති-තෘෂණ වස්තු, කළු දුණු.
 මෙබ. d. හු-හිංසායං, හිංසා කිරීමෙහි, මෙබති
 හිංසා කරයි.

මුලායපමිකසාන. න-මුලට ඇදීම, නැවතත්
 මුල පටන් වන පියසුනුවි විනය කමයක්.
 මුලික. පු-ප්‍රධානයා, සමූහයකගේ අභිපතියා.
 මුලොවජනන. ති-මුලින් සිදින ලද, මුලින්
 කපා දමනලද, උසුන් මුල් කළ.
 මුලා. න-මල, වැටුප්, මුදල.
 මුසා. ඉ-කෝවය, කඹුරු උදුන.
 මුසික. පු-මියා, උන්දුරයා.
 මුසිකාදර්. ඉ-මි හිල, මි ගුල, මි බෙතය.
 මුසිකවජනන. ති-මියන් විසින් කන ලද්ද,
 මියන් විසින් කන ලද වස්තු බලා පලාපල
 කීම.
 මුසික විජ්ජා. ඉ-මියන් පිළිබඳ විද්‍යාව.
 මුළ. d. හු. සුබෙ, සැපයෙහි, මුලති, සැප
 ඇතිවෙයි.
 මුළා. ති-ජබ අය, මුළාවූ අය, ජබගතිය.
 මුළාගබන. පු-මුසිගර්හය, විපතට පැමිණි
 දරුගැබ.
 මුළාරූප න-මුළාවන සවහාව, මුළාවන
 ගතිය.

මෙබි. ඉ-කණුව, සථවනය, සුදුපයක කොටසක්
 මෙවක. පු-වෘලධිය, ඇස්පිල.
 මෙජ්ජනි. ක්‍රි-(d. දි. මදි, භාසෙ, සිනා ඉපදි-
 මෙහි + ති) තරවෙයි.
 මෙජ්ක. ති-පවිත්‍රදෙය, පිරිසිදු.
 මෙණකු. පු-පොරගසන එළුවා, එළුවා.
 මෙණකුක. පු-එළුවා, පොරගසන එළුවා.
 මෙණකුපථ. න-බැටළුවන් යන මාතිය, බැටළු
 පාර.
 මෙණකුසුබ. න-එළු සුබය, එළුවන් පොර
 ඇතීම.
 මෙතන. පු-මෙත්‍රය.
 මෙතනා. ඉ-මෙත්‍රය.

(18515)

මෙහතා කමටයාන. න-මෙත්‍රිකම් ස්ථානය,
මෙත් කමටහන.

මෙහතාවෙහො විමුහනි. ඉ-මෙත්‍රි විතන
විමුහනිය.

මෙහෙනයානා. ඉ-මෙහෙනයා හාවය.

මෙහතායනි. ක්‍රි-(මෙහතා + ආය + ති) මෙත්‍රි
කෙරෙයි.

මෙහනි. ඉ-මෙත්‍රිය.

මෙහෙනයා ති-මැනියන්ට හිත ක්‍රියා,
මෙත්‍රියෙන් යුත් බව.

මෙපුන. න-සබ්‍රමය, රති ක්‍රිඩාව, සත්‍රි පුරුෂ
සබ්‍රමය.

මෙහතායනා. ඉ-මෙත්‍රි කිරීම.

මෙපුනක. පු-මෙපුන.

මෙපුනා විරනි. ඉ-මෙපුන විරනිය.

මෙද. පු-ශරීර ගත එනම් මේදස් හෙල.

මෙදක. පු-මේද බලනු.

මෙදිනි. ඉ-පාරිවිය, පොලව.

මෙදෙති. ක්‍රි-(d. හු. මේද, හිංසාසු, හිංසාවෙහි
+ හේ + ති) තර කෙරෙයි.

මෙබ. d. හු-පීඩායං, සාමග්‍රියාව, පෙළීමෙහි,
එකතු වීමෙහි, මෙබනි, පෙළයි එකතුවෙයි.

මෙබ. පු-ප්‍රඥව, ඥානය, පැණ.

මෙබග. පු-කලහය, බිරිය, කලබලය.

මෙබා. ඉ-ප්‍රඥව.

මෙබාවි. පු-ප්‍රඥ ආත්තා, පණ්ඩිතයා.

මෙබාවිතා. ඉ-ප්‍රාඥභාවය, පාණ්ඩිතය.

මෙරය. න-පුෂ්පාදියෙන් කළ සුරාව, පුප්ථා
සව, එලාසව මධ්‍යාසව ගුඩාසව, සසමාර
සසුත්තාසව යන ආසව පස.

මෙරින. ති-බියෙන් එලවනලද, බියගන්වන
ලද.

මෙරු. පු-මහමෙර, මෙරු පථිතය.

මෙපු. d. හු-සෙවනෙ, සෙවනයෙහි, මෙවනි,
සෙවනය කරයි.

මෙස. පු-පොරගසන එච්චා, එච්චා, එනම්
රාසිය.

මෙහ. පු-ප්‍රමෙහය, ප්‍රමෙහ නම් රොගය.

මෙහන. න-සත්‍රි පුරුෂ නිමිති, සත්‍රි පුරුෂ
ලිභු.

මොකබ. d. හු-මොවෙ, මිදීමෙහි, මොකනි,
මිදේ.

මොකබ. d. වු-පරිකෙටපෙ, ප්‍රතික්‍ෂෙපයෙහි,
මොකෙහි, මොකනයනි, ප්‍රතික්‍ෂෙපකරයි.

මොකබ. පු-මොක්‍ෂය, මිදීම, නිවණ.

මොකබ. ති-ප්‍රධාන, උතුම්, පාමොකබ.

මොකබනි. ක්‍රි-(d. රු. මුව, මොවනෙ, මිදි-
මෙහි + ති) මිදෙයි.

මොකබවිත. න-කරණම් පැණීම, පිණුම්
පැණීම, ඉහලට හා පහතට පෙරලීම.

මොකබාදික. පු-මොක්‍ෂාදිය.

මොගහලාන. පු-එනම් කුලය, එනම්
තෙරිදු.

මොස. ති-තුටු, හිස්, නිෂ්ප්‍රයෝජන, නිෂ්-
ඵල.

මොස පුරිස. පු-හිස් පුරිෂයා, ගුණධර්මාදියක්
නැත්තා.

මොසසුතන. න-දුව ආදියෙහි දැලි කහ
ආදියෙන් ගසන නූල, ආදි ආරගැණීමට
ගසන නූල.

මොව. පු-කෙසෙල් ගස, කදලි.

මොවන. න-මිදීම, බකිනයෙන් මුකනවීම,
ගුහ්‍රමොවනය.

මොවා. ඉ-ඉඹුල්ගස.

මොවාපන. න-මුදවීම, නිදහස් කර ලීම.

මොදක. පු-අත්වට, අත්ගලා, සුරාබිජ, සුරා
මුහුන්.

මොදන. න-සතුටුවීම, ප්‍රීතිවීම, සන්තොෂවීම.

මොදනා. ඉ-සතුට, ප්‍රමෝදය, ප්‍රීතිය.

මොදනි. ක්‍රි-(d. හු. මුද, මොදනෙ, සතුටු
වීමෙහි + ති) තුටුවෙයි.

මොදර. පු-සතුටුවීම, ප්‍රමෝදවීම, ප්‍රීතිවීම.

මොදරෙ. ක්‍රි-සතුටුවන්නේය, ප්‍රීතිවන්නේය.

මොන. න-නොබිණීම, ප්‍රඥව, මායී ප්‍රඥව.

මොනියාං. අ-දුන ගත්තෙම, අවබෝධ
කෙළෙම.

(18565)

මොනෙය්. න-මුනිභාවය, නිශ්ශබ්දභාවය.
 මොනෙය් කොලාහල. න-මුනිහු පිළිබඳ
 කථා ශබ්දය.
 මොර. පු-මොනරා, මසුරයා.
 මොරමුලි. ඉ-මසුර සිබාව, මොනරකුඩුමිබිය,
 එනම් පැලෑටිය.
 මොරපිඤ්ජ. න-මොනර පිළ, මොනර පිළින්
 කළ අවෘත.
 මොරගු. න-ලපටි - ලදරු තෘණ.
 මොරටා. ඉ මොරගස.
 මොරිනි. ඉ-සෙබඩ, ගැහැණු මොනරා.
 මොමුහ. පු-මොහයෙන් මුළාව, මුළාවීම.
 මොමුහන. න-මුලාව.
 මොමුලා. නි-මොහයෙන් මුළාවීම.
 මොමුහන. න-සිතේ වංචල බව, මෝඩකම,
 බයාදුබව.
 මොලි. ඉ-කොණ්ඩය, බිම්මලය.
 මොලිබඩ. නි-කොණ්ඩා බිඳිනලද.

මොස. පු-සොරකම.
 මොසක. පු-සොරා, කොරා.
 මොසවජ්ජ. න-මුසාවාදය, අසත්‍යවාදය.
 මොසලල. නි-දඬුවම්දීමට සුදුසු, මැරීමට
 සුදුසු.
 මොහ. පු-මෝහය, නුනුවණ, මුච්ඡාව, අවිද්‍යාව.
 මොහනි. පු-මොහාගතිය.
 මොහන. න-මුලාව.
 මොහනන. න-මුලාව, පස්කම් රහය, පස්-
 කම් ගුණය.
 මොහක. පු-මුලාවන්තා.
 මොහකබය. පු-මොහාඝ්‍රය, අතීත් ඵලය,
 නිවණ.
 මොහනිස. නි-මුලාවිය යුතු.
 මොහනනිය. නි-මුලා විශය.
 මොහෙනි. ක්‍රි-(d. හු. මුහ, මෙවිතෙතසු, මුලා
 විමෙති + නි) මුලාවෙයි.

ස

සං. අ-හෙතථියෙහි.
 සකක. d. පු-පුජායං, පිදීමෙහි, යකෙහි,
 යකබයනි, පුදයි.
 සකක. පු-අමනුෂ්‍යයා, දෙවතාවා, වරම්
 රජහු, යකා, වෛශ්‍රවණයාගේ සෙවක
 පිරිස, ඝ්‍රයරොගය.
 සකකමො. පු-දුම්මල.
 සකකරාජ. පු යකකරාජයා, වෙසමුණි රජ.
 සකනි. ඉ-යකණිය, යකින්තිය.
 සකනිනි. ඉ-යකින්ති, යකණිය.
 සකන. න-අක්මාව.
 සකපෙල. න-අක්මා මස් පිඩ.
 සකාර. පු-ස යන අකාරය.
 සගස. අ-පදපුරණයෙහි, එබැවින්, එම නිසා.
 සගෙස. අ-පදපුරණයෙහි, එබැවින්, ඒ නිසා.
 සජ. d. හු-දෙවව්වනෙ, දෙව පුජාවෙහි,
 සජනි, පුදයි.

සජනි. ක්‍රි (d. හු. සජ, දෙවව්වනෙ, දෙවියන්
 පිදීමෙහි + නි) පුදයි
 සජන. න-පිදීම, පුජාව, යාගය.
 සජනක. පු-යාග කරන්නා, පුජකයා.
 සජාපෙති. ක්‍රි-(d. හු. සජ, දෙවව්වනෙ,
 දෙවියන් පිදීමෙහි, + සජ + ණපෙ + නි) යාග
 කරවයි, පුදවයි.
 සජ්. න-සජ්චේදය.
 සජ්චෙබ්බ. පු-සජ්චේදය.
 සසංසු පු-යාගය, දියයුතු දෙය, පිදියයුතු
 දෙය.
 සසංසුගාර. න-යාග කරණ ගෙය, යාග
 මඩුව.
 සසංසුවාව. පු-යාග ද්‍රව්‍ය දමන වළ.
 සසංසුසුන. න-යාග සුත්‍රය, යාගය පිණිස
 ගන්නා හුය, යාග නූල.
 සසංසුබ්‍රිත පු-දිගුල්ගස.

(18616)

සටහන. පු. න-සමය, සාරයටය, සත්වයන - සත්වයන් දින දණහි.

සටහනමු. (මධුකා) ඉ-වැල්මි.

සතන න-විශ්වය, උත්සාහය

සතනක. පු-යම් පමණ, යම් ප්‍රමාණයක්.

සත්. අ-යම් තැනක, යම් හෙයකින්.

සත්‍යාධිකරණ. න-(යතො + අධිකරණ) යමක් හෙතුකොටගෙන.

සත්‍ය. අ-යම් තැනෙකින්, යම් කාරණයකින්.

සත. d. භූ-උසාහය, උත්සාහයෙහි, යතනි, උත්සාහ කරයි, විශ්වී කරයි.

සත. d. වු-නිකුයං උපකාරෙව, නිකුයෙහි හා උපකාර කිරීමෙහි, යතෙති, යතයති, නිකුකරයි, උපකාර කරයි.

සත. d. වු-නියාතනෙ, පාචාදීමෙහි, යතති, පාචාදෙයි.

සත. නි-සංයමයෙහි, සංසිදීමෙහි, සංයත.

සතමාසි. පු-සංයතවුනු සංවරණය ඇත්තා, හැසුරුම් ඇත්තා.

සතතන. පු-සංසිදුනු සිත් ඇත්තා.

සතනි. ත්‍රි-නියාතනය කරයි.

සතන. න-උත්සාහය, ධෛර්යය.

සනි. පු-ඉන්ද්‍රිය දමනය ඇත්තා, යනිනු, මුනි, යනිනු, ඡන්ද්‍රශාසත්‍රයෙහි ප්‍රකාශ විරාම ස්ථානය.

සනිඤ්ඤ. න-සංසිදුනාවූ ඉන්ද්‍රිය ඇත්තා.

සනිරාජ. පු-යනිඤ්ඤ, මුනිඤ්ඤ, බුදුරජ.

සනිකාර. පු - යනිරාජ, මුනිඤ්ඤයාණන් වහන්සේ.

සතො. අ-හෙතෙව්යෙහි, යම් හෙයකින්.

සථනං. අ-අවිපරිතාපියෙහි, සිඬවූ පරිදි.

සථවිච. අ-(යථා + ඉච) උපමායෙහි.

සථා. අ-යම්සේ, යම් පරිද්දකින්.

සථාව අ-උපමායෙහි, යම්සේ.

සථාජාත. නි-බාලයා, උපන් පරිදිවූ තැනැත්තා.

සථාතං. අ-යම්සේ ද එමෙහි.

සථාධිමම. පු-දහම්වූ පරිදි, ශික්ෂාවූ පරිදි, ආපනතිවූ පරිදි, ධර්මානුකූල ලෙස.

සථාව. නි-සත්‍යවූ, ඇත්තවූ.

සථාවක. නි - අවශ්‍යක, අවශ්‍යයෙන් ම සත්‍යවූ.

සථාකමම. න-කමය වූ පරිදි, කමානුකූල ලෙස.

සථාකකම. පු-පිළිවෙල, පටිපාටිය.

සථාකාල. පු-සුදුසු කාලය, සුදුසු අවස්ථාව.

සථා තථ. න-සැබැ තෙපුල.

සථා තථ. අ-අවිපරිතාපියෙහි.

සථා නාම. අ-උපමායෙහි, යම්සේ නම්. යම් හැටියකින් නම්.

සථානුධිමම. පු-දහම් වූ පරිදි, ධර්මය නො ඉක්මවා.

සථාපරාධසාසන න-විනය පිටකය.

සථාපි. අ-යම්සේ, උපමායෙහි.

සථානුරූප. න-අනුරූප පරිදි, යොග්‍ය ලෙස.

සථානුසිට්ඨ. පු-අනුසාසනා පරිදි, අනුසාසනා කළ ආකාරය.

සථාහිරනන. අහිරනි පරිදි, කැමති පරිදි.

සථාභූවිච. අ-විද්‍යමාන පරිදි, සිදුවූ හැටියට.

සථාභූත. නි-සිඬ වූ පරිදි, විද්‍යමාන ලෙස, ඇති සැටි.

සථාභූතඤ්ඤ. න ප්‍රත්‍යය සහිත නාමරූප පරිග්‍රහණ ඥානය.

සථාහි. අ-උපමායෙහි, යම්සේ.

සථාවතො. අ-සුදුසු ලෙස, සැහෙන පරිදි. ඇත්ත ලෙස.

සථාරහ. පු-(යථා + අරහ) සුදුසු පරිදි, යොග්‍ය පරිදි

සථාසන්ධික. න-තමන්ට පැමිණි ආසනය නොවරදවා එහිම හිඳීම.

සථාවජිත. නි-කැමති පරිදි, සිත්සේ.

සථව. අ-(යථා + ඵව) උපමායෙහි, යම්සේ.

සද. අ-යම් කලෙක, යම් විටක.

සදි. අ-අනියමාපියෙහි, ඉදින්, යම්හෙයකින්.

(18668)

සද්දං. අ-අනියමයෙහි, ඒ කවරේ ද, ඒ කුමක් ද.

සද්ධා. අ-නොහොත්, හෙවත්.

සද්ධිමය. ඉ-ඉවත් ප්‍රවෘත්තිය, කැමති පරිදි.

සද්ධිමය. ති-කැමැති පරිදි, ඉවත්හැරුප ලෙස,

සනත්‍ර. න-සනත්‍රය, සතුර.

සනන. d. වු-සංකූචිතෙ, හැකිලීමෙහි, යනන යති, හැකිලෙයි.

සනන. න-සනත්‍රය, සතුර.

සනනමනන. න-සනත්‍ර හා මනත්‍ර.

සනන නාලි. න-සනත්‍රමය නාලිය, යනත්‍ර නලය.

සනන සුභත. න-මැසීමක, යනත්‍රයක යෙදු නුල හෝ කම්බිය.

සනන හජ්ජි. පු-සනත්‍රමය හජ්ජියා, ඇතා.

සනනසුභත. ති-මැසීමක යෙදුනු.

සනන මුභත. න-සනත්‍රයෙන් බිකුනගෙන් මිදුනු සාර ආදිය.

සනති. ක්‍රි-(d. භූ යා, ගමනෙ, ගමන්ති + නති) යෙන්, යෙති.

සනතික. ති-සනත්‍රයෙන් ගලපන ලද්ද.

සනතික. පු-සානත්‍රික, යනත්‍රවල නිපුක්තයා

සනනති. ක්‍රි-(d. වු. යනන, සංකොචනෙ, හැකිලීමෙහි + ති) යවයි, හකුළුවයි.

සන්නුන. අ-(යං + නුන) ඉතා යෙහෙකි.

සප. d. වු-යාපනෙ, යැපීමෙහි, යාපෙති, යපෙති, යැපෙයි, ජීවත් වෙයි, පවතියි.

සපෙති. ක්‍රි (d. වු. යප, යාපනෙ, යැපීමෙහි + නෙ + ති) යාපෙයි, පොෂ්‍ය වෙයි.

සහ. d. භූ. මෙපුනෙ, මෙවුන්දම් සෙවීමෙහි, යහති, මෙපුන ධර්ම සෙවනය කරයි.

සම. පු-සමරජු, සුගලය, සංයමය.

සම. d. භූ-මඤ්ඣමනෙ, ලැසිගමනෙහි, යමති, සෙමින් යෙයි.

සම. d. භූ-විරියෙ, වීර්යයෙහි, වායමති, වැයම් කෙරෙයි.

සම. d. භූ-අභිංසායං, අභිංසාවෙහි, යමති, භිංසා නොකරයි.

සම. d. භූ-වාරණෙ, නාසෙ, සඳොව, වැලකීමෙහි, නැසීමෙහි අබිද කිරීමෙහි, සංයමති, සංසිදෙයි.

සම. d. වු-අභිංසායං, අභිංසාවෙහි, යමෙති, යමයති, භිංසා නොකරයි.

සමක. න-සුගලය, සුග්ගය, කුට්ටම.

සමක කචාට. න-සුග්ග කචාටය, කවුළු සුගලය, ජනේල කුට්ටම.

සමකපාටිහිර. න යමක ප්‍රාතිහායිය, සුචල සුචලව රසම්මාලාවන් පවත්වන ලද ප්‍රාතිහායිය.

සමකපාටිහායිය. න-සමකපාටිහිරය.

සමකපුතන. පු-පුත්‍ර සුගලය, නිමුත් පුත් දෙදෙන.

සමකපසකරණ. න-එනම් අභිධර්ම ප්‍රකරණය.

සමකසාල. පු-සුග්ගසාල වෘක්ෂය, සල් රුක් දෙක, අතුපතරින් එකට බැඳුනු සල් රුක් දෙක.

සමනගති. පු-එනම් වෙද කතී සෘෂිවරයා.

සමදුන. පු-සමයාගේ දුතයා, දෙවදුතයා.

සමති. ක්‍රි-(d. භූ. යම, නාසෙ, නැසීමෙහි + ති) නැසෙයි.

සමපුරිස. පු-සමරජුගේ සෙවක පුරිසයා, නිරිසතා.

සමරාජ. පු-සමරජු.

සමල. න-සුගල.

සමලොක. පු-අපාය, තිරය.

සමවිසය. පු-සමලොකය, යමයාගේ බලය.

සමසාදන. න-සමලොකය, යමයාගේ රාජ ධානිය.

සමු. d. භූ-පටිසෙධෙ, වැලැක්වීමෙහි, යමයති, වලකයි.

සමුනා. ඉ-එනම් මහ ගහ.

සම. පු-සම ධාන්‍යය, ගෝධුම, එනම් වාතය.

සමකුමාස. පු-සමපිටියෙන් කල පිටිටු, යව පිඬු.

සමක. න-ඒ හෝ යව කුඹුර.

(18716)

යම්න. න-යොන් රට, අරාබි ආදී යම්න රාජ්‍යයන්.

යම්න පුස. න-යොන් පුප්, සදුන් මල්.

යම්ස. පු-තාණ විශේෂයක්, තණ වගීයක්, පිදුරු, ගව ආහාර.

යම්සි. පු-කිනීති ඇත්තා, යසස් ඇත්තා.

යම්සුකි. න-යව වී තණබුව, යව වී කොස්ත.

යස. පු. න-කිනීතිය, ගුණ සොමාව, ගුණ කථනය.

යස දයක. පු-යසස් දයකයා, සම්පත් දෙන්නා.

යා. d. දි. ගමනෙ, යාමෙහි, යායති, යෙහි, පැමිණෙයි.

යා. d. භූ-ගමනෙ, යාමෙහි, යාති, යෙහි, පැමිණෙයි.

යා. ඉ-යම් සත්‍රියක් තොම, යමක් තොම.

යාග. පු-අශ්වමෙධාදී යාග, හෝම පුජා, දානය.

යාග සම්පද. ඉ-යාග සම්පතිය.

යාග පිණ්ඩ. න-යාග දිනයන්හි දෙන පිඩු, දෙවදානය.

යාහි. පු-යාග කරන්නා, කපුවා.

යාහු. ඉ-කැඳ, හුළුකැඳ.

යාව. d. භූ-යාවනෙ, ඉල්වීමෙහි, යාවති, ඉල්වයි.

යාව. පු-යාඥව, ඉල්ලීම.

යාවක. පු-යදියා, යාවකයා, ඉල්ලන්නා

යාවති. ක්‍රි-(d. භූ. යාව, යාවනෙ, ඉල්වීමෙහි + ති) ඉල්වයි, යාඥ කරයි.

යාවන. න-ඉල්ලීම, යාඥව.

යාවනක. පු-යාඥ කරන්නා, ඉල්වන්නා, යදියා.

යාවනා. ඉ-යාඥව, ඉල්ලීම.

යාවයොග. පු-ඉල්ලීමට හෝ යාඥවට යොග්‍ය.

යාවින. ති-ඉල්වන ලද, යාඥ කළ.

යාවිනික. පු-ඉල්වන්නා, යදියා.

යසප්ති ලාහ. පු-යසස් ලැබීම, කිනීති ලාහය.

යසවනතු. පු-යසස් ඇත්තා, සදකිනීති ඇත්තා.

යසස්සි. පු-යසස් ඇත්තා

යසු. d. දි-උත්සාහ කිරීමෙහි, යසසති, උත්සාහ කරයි.

යසො. න-යසස, කිරිතිය, ප්‍රසිද්ධිය, උසස් තත්‍වය.

යසොධරා. ඉ-එනම් රාහුල මාතාව.

යහිං. අ-යම් තැනක.

යා

යාවිනි. ඉ-රාත්‍රිය, රෑය.

යාජ. න-බිලි පුජාව, දන්දීම, නිදහස.

යාජක. පු-යාග කරන්නා, පුදන්නා.

යාජන. න-යාගය, පිදීම.

යාජිත. ති-පුදන ලද, යාගකළ.

යාජී. පු-යාගකරන්නා, පුදන්නා.

යාජෙති. පු-පුදයි, යාගකරයි.

යාත. ති-ගිය, ගමන් කළ, පුරුද්ද, සිරිත.

යානනා. ඉ-කම්කටුල.

යාත්‍රා. ඉ-ගමන, ප්‍රවාහනිය.

යාති. ක්‍රි-යෙයි, ගමනය කරයි.

යාදිව්ජක. න-ඉව්ජාපරිදි, ඇතිනාක්.

යාදිස. ති-යම්බදු, යම් ආකාර, යාදිසක.

යාඨාව. යඨාභූත, සිදුවූ පරිදි, අවිපරිත.

යාන. න-ගමන, රථාදිය.

යානසන්තිබි. ඉ-යාන වාහන රැස්කර තැබීම.

යානික. පු-යානා ඇත්තා, යානාවෙන් හැසිරෙන්නා. සමථයානික, විපස්සනා යානික.

යානිකත. ති-යානාවක් මෙන් ආශ්‍රය කරණ ලද.

යාහි. ති-යානා ඇත්තා.

යාප්‍ය. ති-යාපිය යුතු, පොෂ්‍යය විය යුතු.

(18769)

සාප්තයාන. න-සිව්ගෙය, රත්සිව් ගෙය.

සාප්ත. න-ඇපිම, සැකිම.

සාප්තමහන. ති-යැපිය යුතු පමණ, දිවි පැවැත්මට සැහෙන පමණ, ජීවන ප්‍රමාණය.

සාප්පති. ත්‍රි-(d. හු. යාප, යාපනෙ, යැපීමෙහි +ණෙ+ති) යැපෙයි, පොෂාය වෙයි.

සාම. පු-සංවරය, ප්‍රහරණ නම් වූ කාල විශේෂය, කාලය ප්‍රථම යාමය මධ්‍යම යාමය පශ්චිම යාමය යන කාල පරිච්ඡේදය.

සාමකාලික. ති-පුඵ, මධ්‍යම, පශ්චිම යන යාම තුනට සීමා වූ කාලයට අයත්, (සිංහල පාය ගණනින් දවල් හෝ රෑ තිස් පැයින් තුනෙන් කොටසක් වූ දස පාය යාම නම් වේ.)

සායති. ත්‍රි-(d. හු. යා, ගති පාපුණනෙසු, ගමන්ති+ති) යෙයි.

සායී. පු-යත්තා, ගමන් කරන්නා.

සිට්ඨ. ති-ඉට්ඨ, පුද්ගලද.

සු. d. වු-පටික්කුලෙ, පිළිකුල් කිරීමෙහි, යාවෙති, යාවයති, පිළිකුල් කෙරෙයි.

සු. d. හු-මිසසනෙ, ගමනෙව, මිශ්‍ර කිරීමෙහි හා යාමෙහි, යොති, යවති, මිශ්‍ර කෙරෙයි, යෙයි.

සුග. d. හු-වාගෙ, හැරීමෙහි, යුග්ගති, හරියි.

සුග. පු-විය, විශදණ්ඩ, විශග්ග

සුග. න-කල්ප, යුග්මාචය යුගලය, ජීවත් වන කාලය. ත්‍රෙතන් ත්‍රෙතන් වාපර යන වර්ෂ ප්‍රමාණ කාල විශේෂය.

සුගකිල. න-වියගසෙති අග ගසන ඇණය.

සුගග්ගහ. පු-එකට එක කිරීම, යුගග්‍රාහය.

සුගග්ගාහ. පු-යුග ග්‍රහණය, එකට එක කිරීම.

සුගනඩකල. න-වියගස හා නගුල

සුගනන. පු-කපතැසීම, ලොක විනාශය, යුගාන්තය.

සුගනකි. ති-එකට යෙදුනු, විශගසෙති යොදන ලද.

සාම. අ-පරිච්ඡේද, සාකල්ප, ප්‍රකිණී, අවධි, අවධාරණ යනාදියෙහි.

සාමක. පු-ලාකඩ.

සාමකිවං. අ-යම්පමණ, යම්තාක්.

සාමජීව. න-ජීවිත සීමාව දක්වා, දිවිනිමයෙන්.

සාමජීවික. න-දිවි ඇතිතාක්, පණ තිබෙන තුරු.

සාමන. පු-යවන දෙසයට අයත්, තුරුක් කෙල්.

සාමනක. පු-යම් පමණ, යම්තාක්.

සාමනනිය. ති-තුන්වන වාරය දක්වා.

සාමතා. අ-පරිච්ඡේදයෙහි, යම් පමණ.

සාමතාව. අ-ඒ තාක්, එපමණ.

සාමතික. ති-යම් පමණ, යම් ප්‍රමාණයක.

සාමතිහං. අ-බොහෝ දවස්, බොහෝ කල්.

සාමන්තු. පු-යම් පමණක්.

සි-සු

සුගනඩ. ති-වියගසෙති යොදනලද, රියෙහි බිඳින ලද.

සුගකිර. පු-එනම් කුල පථිතය, - රියකද, ඵරිය කද.

සුගපන. පු-යුග්මපත්‍ර, කොබෝල්ල.

සුගමන න-විය දණ්ඩක ප්‍රමාණය.

සුගල. න-යුග්මය, යුවල.

සුගලක. පු-යුග්මය.

සුජ. d. හු-පමාදෙ, ප්‍රමාදයෙහි.

සුජ. d. හු-යොගෙ, යෙදීමෙහි, යොජෙති, යොදයි.

සුජ. d. රු-යොගෙ, යෙදීමෙහි, යුක්ඛති, අනුයුක්ඛති, යෙදෙයි, යුක්තවෙයි.

සුජ. d. වු-යොගෙ, යෙදීමෙහි, යොජෙති, යොජයති, යොදයි.

සුජකි. න-යුග්‍රය, සණ්ඩුව.

සුජකිති. ත්‍රි-(d. හු. යුජ, යොගෙ, යෙදීමෙහි +ති) යුග්‍ර කෙරෙයි, පහරදී ගණී.

(18814)

සුප්පකිනි. න-සුඛකිරීම, ගහගැණීම.

සුඤ්ජනි. ත්‍රි-(d. රු. සුජ, යොගෙ, යෙදීමෙහි + නි) යොදයි,

සුඤ්ජනි. න-යෙදීම, යොගය.

සුම. d. වු-සංසග්ගෙ, සංසග්ගෙහි, යොටෙහි, යොටයෙහි, සංයෝග කරයි.

සුත. d. භූ. කථායං, කථා කිරීමෙහි, යොනනි, කථා කෙරෙයි.

සුතන. ති-සුක්ති සබ්බත ක්‍රියාව, යෙදීම, යොදන ලද.

සුතනරූප. න-සුදුසු ස්වභාවය, සුතුපරිදි.

සුතනනි. පු-යොදන ලද, යෙදීම.

සුතනපසුතන. ති-යොදන ලද, විශේෂයෙන් යොදන ලද.

සුතනි. ඉ-සුක්තිය.

සුඛ. න-සුඛය, සංග්‍රාමය, ගහගැණීම, පොර බැදීම.

සුඛ. d. භූ-සමපහාරෙ, ගහගැණීමෙහි, යොධනි සුඛ කෙරේ.

සුඛ. d. දි-සුජෙක, සුඛයෙහි, සුජකිනි, සුඛ කෙරෙයි.

සුඛමණ්ඩල. න-සුඛ භූමිය, සංග්‍රාම භූමිය.

සුම. ති-තරුණයා, යෞවනයා, ඉලන්දරියා.

සුමනි. ඉ-තරුණිය, යෞවනිය.

සුමරාජ. පු-උපරාජ, සුමරාජ, අනුරජ, දෙවෙහි රජ.

සු - යෙ - යො

සුථ. ති-සු ජනීය නිරිසනුන්ගේ සමූහය, රු, රංචුව.

සුථජෙට්ඨ. පු-රුළු ප්‍රධානියා, සුථ නායකයා

සුථප. පු-රංචුවේ ප්‍රධානියා, නායක ඇතා.

සුථපනි. පු-රුළු ප්‍රධානියා, රංචුවේ නායකයා

සුථනා. ඉ-සිතිද්ද.

සුප. පු-ටැබ, ප්‍රාසාදය, යාගස්ථානය.

සුස. d. භූ-පිඛායං, පෙළීමෙහි, සුසනි, පෙලයි.

සුසනි. ත්‍රි-(d. භූ. සුස, පිඛායං, පෙළීමෙහි + නි) පෙලයි.

සෙන. අ-යමෙකු විසින්, යම් හෙයකින්, ය ගබ්දය.

සෙභුයා. බොහෝ දෙය.

සෙභුයොන. පු-බොහෝ සෙසින්.

සෙභුයාසිකා. ඉ-එනම් විනය කමය.

සෙවාපනක. න-තවත් අතින් ධර්මයන්, අභිධම්මයෙහි එන සෙවාපනක ධර්මයෝ.

“සෙවාපන තස්මිං සමයෙ අඤ්ඤාපි ධර්මො”

සෙසු. d. භූ-උසාහෙ, උත්සාහයෙහි, සෙසනි, උත්සාහ කරයි, විශ්ඤා කරයි.

සොග. පු-සංයෝගය, කාමයෝගාදිය, ධ්‍යාන, උපාය, සුක්තියෙදීම.

යොගී. පු-යොග ඇත්තා, භාවනාවෙහි යෙදී සිටින්නා.

යොගකෙතම. පු-යොගකෙතමය, නිවණ.

යොගනිය. පු-යෙදිය සුතු, බැඳිය සුතු.

යොගිට්ඨ. න-කළු තුඹ.

යොගග. පු-යොග්‍ය, සුදුසු, සමථි.

යොගක. න-වාහනය, බලිවර්දයා.

යොගගාමිණිය. පු-අසුන් පුරුදු කරන්නා, පුහුණු කරන්නා.

යොජන. න-යොදන, සිව්ගව්ව, ක්‍රෝග සතරක්.

යොජනා. ඉ-යෙදීම, මෙය මෙසේ කටයුතුයයි යෙදවීම.

යොජනවල්ලි. ඉ-වැල්මදට.

යොජනික. පු-යොදනෙන් යුත්, යොදනක් ඇති.

යොජිත. ති-යොදන ලද, යෙදූ.

යොජිතක. ති - යොදවන්නා, නියෝග කරන්නා.

යොජෙති. ත්‍රි-(d. භූ. සුජ, යොගෙ, යෙදීමෙහි + නි) යොදයි.

යොට. d. භූ-සමබ්බෙ, සමබ්බෙයෙහි, යොටනි, සමබ්බ කෙරේ.

(18861)

ශෝධ. පු-ශෝධයා, සුඛ කරන්නා, හේවායා.
 ශෝභ. න-විශගහෙහි බිඳින ලනුව.
 ශෝභන. න-ශෝභ, රැණ, ලනුව.
 ශෝභි. ඉ-සකකු, භාග, මුහුමාගී, හෙතු,
 ප්‍රඥ, උත්පතති ස්ථාන, අණකප් ජලාබුජ්
 සංසේදජ ඔපපාතික යන යොනි සතර.

ශෝභිජ්. පු-ශෝභියෙන් උපන්නහු, ශෝභි
 යෙන් උපත්, උත්පතතිස්ථානයෙහි හටගත්.
 ශෝභිඝෝ. අ-නුවතින්, කරුණු වශයෙන්.
 ශෝභිකඝ්‍ර. න-ශෝභනය, කරුණ බව,
 ඉලන්දිරි ගතිය.
 ශෝභික. න-ශෝභන, කරුණකම.

ර

රංඝි. ඉ-රශ්මිය, කාන්තිය=රස.
 රංඝිජ්. න-රශ්මි මාලාව, රශ්මි ජලාව.
 රංඝික. ති-රශ්මි ඇති, දීප්තිය ඇති.
 රංඝිමහනු. පු-රශ්මි ඇත්තා, හිරු
 රකක. d. භූ-පාලනෙ, රැකීමෙහි, රකකි,
 රකි.
 රකක. d. භූ-රකකණේ, රක්‍ෂා කිරීමෙහි,
 රකකි, රකි.
 රකකක. පු-ආරක්‍ෂා කරන්නා, රකින්නා.
 රකකති. ක්‍රි-(d. භූ. රකක, රකකණේ, රැකි
 මෙහි + ති) රකි, ආරක්‍ෂා කරයි.
 රකකණ. න-රැකීම, ආරක්‍ෂා කිරීම.
 රකකණක. පු-රකින්නා, ආරක්‍ෂා කාරයා.
 රකකස. පු-රාක්‍ෂසයා, රකුසා
 රකකා. ඉ-රක්‍ෂාව, රැකීම.
 රකකිකා. ඉ-රක්‍ෂා කරන්නී, රකින්නී.
 රකකිත. ති-ආරක්‍ෂාකල, රකිණ ලද.
 රක. d. භූ-ගමනෙ, යාමෙහි, රකිති, යෙයි.
 රකසා. ඉ-නියපොතුවලින් සිරීම = එයින්
 හටගත් රෝගයක්.
 රබි d. භූ-ගමනෙ, යාමෙහි, රකිති, යෙයි.
 රභා. ඉ-එතම් මාර දුනිතාව.
 රහි. d. භූ-ගමනෙ, යාමෙහි, රකිති, යෙයි.
 රහි. d. භූ-සඛකායං, සැකයෙහි, රකිති,
 සැක කරයි.
 රඛභූ. පු-මුව ජාතියක්, මාග විශේෂයක්.
 රඛග. පු-රැදුම, සායම් පෙවීම, රහම්බල,
 නාත්‍යය.

රඛගකාර. පු-සායම් පොවන්නා, රහකරන්නා
 රඛගජ්. න-සායම් ජාතිය, සායම් වර්ගය,
 “යසම්ං යසම්ං රඛගජ්භෙ උපසංභරෙය්”
 රඛගජන. ති-සායම් ඇලීම, සායම් පෙවීම.
 රඛගජීම්. පු-සායම් කිරීමෙන් ජීවත්වන්නා,
 සිත්තරා.
 රඝී. d. භූ-ගමන් නොවැලැක්වෙහි, රකිති,
 ගමන් නොවලක්වයි.
 රච්ජා. ඉ-විවිධ, විදිය.
 රච. d. චු-පතියතනෙ, ප්‍රතියන්නයෙහි,
 රචෙහි, රචයති, ප්‍රතියන්න කෙරේ, ප්‍රති-
 සංස්කරණය කරයි.
 රච. d. භූ-ගමනෙ, ග්‍රහණය කිරීමෙහි.
 රචති, රචනා කෙරෙයි. ග්‍රහණය කරයි,
 රචති. ක්‍රි-(d. භූ. ගමනෙ, රචනා කිරීමෙහි
 + ති) රචනා කරයි, ග්‍රහණය කරයි,
 ගොතයි.
 රචනා. ඉ-රචනාව, ග්‍රහණය කිරීම.
 රචිත. ති-රචනාකල, ගොතන ලද.
 රජජ. න-රාජ්‍යය, රච.
 රජජති. ක්‍රි (d. දි. රත්ජ, රාශෙ, ඇලීමෙහි
 + ති) ඇලෙයි, ආසා කෙරෙයි.
 රජජන. න-ඇලීම, ආසා කිරීම.
 රජජසිඳි. ඉ-රාජ්‍යශ්‍රිය, රාජ ඵෙශෙවය්‍යය,
 රජසිරි.
 රජජු. ඉ-රැන, යොන, රැහැණ, ලනුව.
 රජජුශාසන. පු-රැහැණ ගන්නා අය, අශ්වා-
 වාය්‍යයා.

(19909)

රජ. පු. න-බසප්, මල්පේණු, = මකරන්ද,
ප්‍රකෘතික ගුණය, බුලි, රජස්.

රජකම්. න-අක්‍ෂයෙහි රජස් ඇත්තා, වක්‍ෂ-
රාදික්‍රියාවන්හි රාගාදී රජස් ඇත්තා,
“අපරජකෙකු මහා රජකෙකු සහෙන
පසාති.”

රජක. පු-සායම් පොවන්නා, යජකයා, රදවා.

රජන. න-රැදීම, සායම් පෙවීම.

රජනි. බේරාගත.

රජනි. ඉ-රාත්‍රිය, රු.

රජන. න-රිදී.

රජනි. ක්‍රි-ඇලෙයි.

රජසංඝා. ඉ-බසප්පු සත්‍රිය, මල්පු තැනැත්තී.

රජී. d. භූ-විජකිනෙ, විදීමෙහි, රක්‍ෂනි,
විදිසි, භාරයි.

රජේජල. න-රජස් හා දැලි.

රක්‍ෂ. d. භූ-රාගෙ, රැදීමෙහි, රක්‍ෂනි,
ඇලෙයි, රැදෙයි.

රක්‍ෂ. d. දි-රාගෙ, ඇලීමෙහි, රජනි,
ඇලෙයි.

රක්‍ෂනි. නි-ඇලෙන ලද, රදන ලද.

රක්‍ෂනි. ක්‍රි-(d. භූ. රක්‍ෂ, රාගෙ, රැදීමෙහි
+ නි) රැදෙයි, ඇලෙයි.

රජනිය. නි-රැදිය යුතු, ඇලියයුතු, සායම්
කටයුතු.

රක්‍ෂන. න-ඇලීම, රැදීම, රත්සදත්.

රට්ඨ. න-රට, රාජ්‍යය.

රට්ඨක. පු-රැටියා, රටිනියා, රට්ඨ ප්‍රධාන
අය.

රට්ඨපිණ්ඩ. පු-රට්ඨාසියාගේ පිණ්ඩාභාරය,
රැටියාගේ ආභාරය.

රට්ඨාසිප. පු-රට්ඨ අභිපතියා, භූ පාලයා.

රට්. d. භූ-පරිභාසනෙ, පරිභාසනයෙහි.

රඬ. d. භූ-භාසනෙ, කීමෙහි, රඬනි; බණ්ඩි,
කියයි.

රට්ඨක. පු-රැටියා, රට්ඨාසියා.

රඬි. d. භූ-පිඩායං, පෙළීමෙහි.

රණ. d. භූ-සද්දෙ, ශබ්දයෙහි, රණනි, ශබ්ද
කෙරෙයි.

රණ. d. භූ-ගමනෙ, ගමනයෙහි, රණනි,
යෙයි.

රණ. න-පාපය, යුධය, විනාසය, ශබ්දය.

රණනි. ක්‍රි-(d. භූ. රණ, සද්දෙ, ශබ්දයෙහි
+ නි) ශබ්ද කරයි.

රණක්‍ෂය. න-යුධයෙහි ජය සහිත වීම.

රණංජන. න-පව්වලින් දුරුවීම, නපුරු
කටයුතුවලින් බේරීම.

රහත. නි-රතු වසනු, අනුරාග ඇත්තා,
කොකුම්, රදනා ලද්ද, රැඬිය.

රහතකම්බල. න-රතුකම්බලිය, රතු පැහැති
කම්බලි වසනුය.

රහතභාවි. ඉ-රතු දෙන, රතු ඵලදෙන.

රහතවක්‍ෂන. න-රත් සදත්.

රහතවුණුණ. න-සිත්දුරම්.

රහතක්‍ෂණ. පු-විර රාත්‍රි දන්නා අය.
• බොහෝ කල් දන්නා අය.

රහතකිකාරනිමිස. න-රාත්‍රියෙහි බහලාකි-
කාරය.

රහතපදම. න-රත් පියුම.

රහතපා. පු-පුඩාවා, ලේ බොන්නා.

රහතඵලා. ඉ-කෙම්වැල, කෝවක්කා.

රහතඵලික. පු-රතු පලිභූ.

රහතද ලා. ඉ-හුණ්ද, ඔලිද.

රහතමණි. පු-රතු මැණික, පියුම් රා මිණි.

රහතවාලුකා. ඉ-සිත්දුරම්.

රහතානිසාර. පු-ලේ අතිසාරය, ලොහිත-
පකනිදිකාව.

රනනි. ඉ-රාත්‍රිය, රු.

රනනිකා. ඉ-හුණ්ද, ඔලිද.

රනනිවේෂද පු-රාත්‍රිවේෂදය, දවස් ගණන
සිදි යාම.

රනනිවාජී. පු-රු හැසිරෙන්නා, බකමුණා,
සොරා, නිසාවරයා.

(18959)

රහතිභාෂන. න-රැට කන ආහාරය, රැ බොජුන.

රත්තුපරන. පු-රාත්‍රි භාෂනයෙන් වෙන් වන ලද.

රථ. පු-රථය, රිය, ගාල, කරත්තය.

රථක. පු-කුඩා රථය, කුඩා රථයෙන් කෙළීම.

රථකාර. පු-රියකරුවා, සොම්මරු.

රථකාරක. පු-සොම්මරු, එනම් විල.

රථකාරදහ. පු-එනම් විල.

රථගුනනි. ඉ-රථය වැසීමට සෘදන අයෝග්‍ය රථාවරණය.

රථකර. න-රථ පිට අතුරණ ඇතිරිය.

රථපසැස්සර. පු-රිය මැදුර, රථ කුඩුව. වක්‍රාදාන රිය ගෙය.

රථසුග. න-රථයෙහි වූ විශගස.

රථාවාරි. පු-රියදුරා, රිය පදවන්නා, රථාවාය්‍යයා.

රථානික. න-රථාව්‍යුහය, රථ සමුදාව.

රථාරොහ. පු-රථයට නගින්නා, රථයෙහි සිට යුධ කරන්නා.

රථි. පු-රථාරොහයා.

රථි. ඉ-විවිය, විදිය.

රථික. පු-රථාරොහයා.

රථිකා. ඉ-විදිය.

රථියා. ඉ-විදිය.

රථුපසැස්සර. න-රිය වැස්ම, රථයේ වැස්ම.

රථෙසන. පු-මහ රථය, උතුම් රතය.

රද. d. භූ-ලෙඛනෙ, ඉරි ඇඳීමෙහි, රදනි, ඉරි අඳියි.

රද. d. භූ-බාදනෙ, කෑමෙහි, රදනි, කයි.

රද. පු-දනන, දත්.

රදනි. ක්‍රි-(d. භූ. රද, බාදනෙ, කෑමෙහි+නි) අනුභව කරයි, කයි.

රදන. න-දත්, දනන.

රඬ. d. දි. පිඩනෙ, පෙළීමෙහි, රැජකිනි, පෙළයි, විරැජකිනි.

රකු. d. වු-පාකෙ, පිසීමෙහි, රකුනි, රකුයනි, පිසයි.

රකු. න-විවාහ කිරීම, විවරය, ගැලීම.

රකුක. පු-උයන්නා, පාවකයා.

රකුනි. ක්‍රි-(d. වූ. රකු, පාකෙ, පිසීමෙහි+නි) පිසයි.

රප. d. භූ-වාකො, කීමෙහි, රපනි, කියයි.

රථ. d. භූ-ගමනෙ, යාමෙහි, රථනි, යෙයි.

රහසා. පු-කරණවතරිය කරන්නා.

රහ. d. භූ-බරෙ, කුර බැවිනි, රහනි, රථකම් කෙරෙයි.

රහි. d. භූ. සඳො, ශබ්දයෙහි, රහනි, ශබ්ද කෙරෙයි.

රමම. නි-රමණිය, සිත්කලු, ලක්ෂණ.

රමමක. පු-බිත් මාසය.

රමහා. ඉ-කදලි, කෙහෙල්, එනම් දෙවනන.

රමණ. න-සිත් ඇලීම.

රමණක. නි-සිත් ඇලීම.

රමණිය. නි-සිත්කලු, සිත් ඇලවිය යුතු.

රමනි. ක්‍රි-(d. භූ. රමු, උපරමෙ, ඇලීමෙහි+නි) ඇලෙයි.

රමින. නි-ඇලෙන ලද.

රමු. d. භූ-කිඩායං, ක්‍රීඩාවෙහි, රමනි, ඇලෙයි, විරමනි.

රය. d. භූ-ගමනෙ, යාමෙහි, රයනි, යෙයි.

රය. පු-වෙහෙස, විඩාව.

රව. පු-නාදය, හඬ, සොෂාව.

රවක. පු-හඬන්නා, නාද කරන්නා.

රවනි. ක්‍රි-(d. භූ. රැ, සඳො, ශබ්ද කිරීමෙහි+නි) නාද කරයි. හඬයි.

රවන. න-නාද කිරීම, ශබ්ද කිරීම.

රවි. පු-සුය්‍යයා, හිරු, ඉරු.

රවිකුල. න-සුය්‍ය වංශය.

රවිත. නි-ශබ්දකල, නාද කල.

රවිකංඝ. පු-පක්ෂි විශෙෂයක්, ඇල්බෝ පක්ෂියා.

රවි බණ්ඩු. පු-රවිකුල බණ්ඩු, සුය්‍ය බණ්ඩු, සඵලයන් වහන්සේ.

(19015)

රස්මි. ඉ-රස්මිය, කාන්තිය, රැහැණ.
 රස්මිගාහ. පු-රැහැණ ගන්නා, අශ්වාචාර්යයා.
 රසස. පු-ලකුණටකයා-කුරා.
 රසස. ති-ලිහුඩු දෙය, හුසා සවර, ලසු
 අසාර.
 රසස ගවෙටුකා. ඉ-කැලිය, ගස් කැලිය.
 රසසබහ. පු-ජිවක.
 රසසතන. න-හුසා භාවය, ලිහුඩු බව.
 රස. d. හු. සදෙ. ශබ්ද කිරීමෙහි, රසනි,
 ශබ්ද කරයි.
 රස. d. හු. අසාදෙ, ආසාදයෙහි, රසනි,
 ආසාදනය කරයි, රස විදි.
 රස. d. හු. ස්තෙහෙ, ස්තෙහෙයෙහි, රසනි,
 ස්තෙහ කරයි.
 රස. d. වු-අසාදෙ, රස විදීමෙහි, රසෙහි,
 රසයනි, රස විදි.
 රස d. වු-මුද්දකරණෙ, මාදු කිරීමෙහි, රසෙහි
 රසයනි, මාදු කරයි, මොලොක් කරයි.
 රස. ති-දුව, ආචාර, විශ්ව, ඡවි රසය, රස
 දිය, ශාඛාරාදි නව තාවය රසය, රසබාහු,
 කාන්තය, සමයක් යනාදියෙහි, මුල රස
 බකු රසාදියෙහි, අභි රසාදියෙහි.
 රසක. පු-රස කරන්නා, අරක්කාමියා සුදයා.
 රසගහ. පු-අග්‍ර රසය, උතුම් රසය.
 රසගහසා. ඉ-රස නහර.
 රසඤ්ඤා. ත-අය ගාන රසාඤ්ඤා, රසදුන.
 රස තණකා. ඉ-රස තාණොව.
 රසන. න-ආශ්වාදය, දිව, ශබ්දය.
 රසනා. ඉ-මෙවුල්දම, ජිව්වාච, දිව.
 රසහෙද. පු-කසාය රසය, රස විකෘතිය.
 රසවනි. ඉ-රස ඇත්තී, මුළුතැන් ගෙය.
 රස සඤ්ඤා. ඉ-රස සංඥාව, රසය හැඳිනීම.

රසහරනි. ඉ-රසය හැරගණ යන්නී, රස
 නහර.
 රසාල. පු-උක් ගස.
 රසාමි. පු-රසදන්නා සුලු තැනැත්තා.
 රසා. ඉ-දියමිතන.
 රසාතල. න-තාලොව, පාතාලය.
 රසාරමමණ. න-රස අමුණ.
 රසිත. න-මෙහනාදය, රසයෙන් යුත්.
 රසියනි. ක්‍රි-(d. හු. අසාදෙ, රසවිදීමෙහි + නි)
 රස විදි.
 රසොන. ත-සුදුලුණු.
 රස. d. හු-වාගෙ, ත්‍යාගයෙහි, රහනි, හරිසි,
 තැබිකරයි.
 රස. d. හු-ගමනෙ, යාමෙහි, රහනි, යෙයි.
 රස. d. වු-වජ්ජනෙ, රහෙහි, රහයනි හරිසි,
 දුරුකරයි.
 රස. පු-විජන ස්ථානය, විවෙක ස්ථානය,
 රහස.
 රහනි. ක්‍රි-(d. හු. ගමනෙ, ගමන්ති + නි) යෙයි,
 ගමන් කරයි.
 රහද. d. හු-අව්‍යතෙත සදෙ, නොවියත් ශබ්ද
 යෙහි, රහදනි, නොවියත් ශබ්ද කෙරෙයි.
 රහද. පු-විල.
 රහසස. ත-රහස.
 රහසසක. පු-රහස.
 රහසසබහ. න-සත්‍රි පුරුෂ නිමිති.
 රහස. පු-අත්‍යයෙකුට නොදැන්විය යුත්ත.
 රහසි. පු-රහස.
 රහයනි. ක්‍රි-(d. හු. ගමනෙ, ගමන්ති + නි)
 රහසින් යෙයි.
 රහිත. ති-තොර, නැති, අභාවය.
 රහො. අ-රහස් තැන, රහස, අසමමුඛයෙහි
 විවෙකයෙහි.

රා

රා. d. හු-ගාගෙ, ගැණීමෙහි, රහනි, ගණි.
 රාබ. d. හු -සොසෙ. විශ්ලීමෙහි, රාබනි,
 විශ්ලයි.

රාග. පු-වණිය, තාණොව, රැදීම.
 රාගකබස. පු-රාගතය, රාගය කිරීම,
 නිවණ. (19066)

රාගවේදන. පු - රාගවේදනයා, රාගය අධික කොට ඇත්තා.

රාගාසනී. පු-(රාග+අසනී) බුදුරජ.

රාගානුසය. පු-ප්‍රතිණ්‍ය නොවී සන්තානයෙහි පවත්නා රාගය.

රාගී. පු-රාගය ඇත්තා, රාගියා.

රාගුසාද. පු-රාගය උසස්ව ඇත්තා, අධික රාගියා.

රාස. d. භූ-සාමන්‍ය, සාමන්‍යයෙහි, පොහොසත් බැවිනි. රාසනී, පොහොසත් වෙයි, සමඵලෙයි.

රාජ. පු-රජ, ඤාත්‍රියයා, අධිපතියා, නායකයා.

රාජ. d. භූ-භිභාසෙ, බැබළීමෙහි, රාජනී, බබලයි.

රාජක. පු-රජ, රාජය.

රාජකකුඩාණ්ඩ. න-පඤ්චරාජකකුඩාණ්ඩ කඩුව, සෙසු, නළල්පට, මිරිවැසියාගල, වාලවිජනීය යන භාණ්ඩ පස.

රාජකොට්ඨාස පු-රජුගේ කොටස, රජුන්ට දියයුතු භාගය.

රාජගහ. න-රජගහනුවර.

රාජබහන. න-රජ මිදුල.

රාජඤ්ඤ. පු-ඤාත්‍රියයා, අභිෂෙක නොකළ රජ.

රාජකථා. ඉ-රජුන් පිළිබඳ කථා

රාජබාද. න-රාජභෝජනය, රජුන් විසින් කෑ යුක්ත.

රාජනී. ක්‍රි-(d. භූ. රාජ, දිනතිය, දීප්තියෙහි + නී) බබලයි, දිළිසෙයි.

රාජධානි. ඉ-රාජධානිය, අගනුවර, රාජ මාලිගා පිහිටි ප්‍රධාන නුවර.

රාජධම්ම. පු-දශරාජධම්මය.

රාජරාකඩ. පු-ඇසල ගස.

රාජමුඤ්ඤ. ඉ-රාජමුද්‍රාව, රාජබලය පිහිටි සටහන.

රාජදුත. පු-රජුන්ගේ දුතයා.

රාජනෙතපුර. න-රජුන්ගේ ඇතුළු පුරය, ඇතුළු නගරය.

රාජපොෂිස. න-රජපුරාණයට අයත්. රාජ පුරාණය, ආයුධ රහිතව රජුන්ට උපසාහ කරන්නා.

රාජහොගහ. පු-රජුන්ට අයත් හොගය, රජුන් විසින් අනුභව කටයුතු.

රාජයකඩ. පු-රාජයඤ්ඤ රොගය, ඤාය රොගය.

රාජරිඛිග. පු-රජුන්ගේ රාජකිය පිළිබඳ ලක්ෂණය, පඤ්චරාජ කකුඩ භාණ්ඩය.

රාජවලලන. පු-රජුන්ට වලලන වන, රජුන්ට විශ්වාස ඇත්තා, රාජනිතෙසියා.

රාජවශ්ග. පු-රාජවාහන ඇතා, මඩගල ඇතා.

රාජවිභුනි. ඉ-රාජ ඵෙග්ගයනීය.

රාජරාජ. පු-වෙසමුණි රජු.

රාජරාකඩ. පු-රජරාක, රාජ වාඤ්ඤ, නුග ගස.

රාජහංස. පු-රත්න පා හා තුඩු ඇති හංසයා.

රාජාධිරාජ. පු-අධිරාජයා, රජුන්ගේද රජ, මහරජ.

රාජාගාර. න-රජගෙය, රජ මැදුර.

රාජාදන. න-පියල්ගස.

රාජාදනඵල. පු-කිරිපලු ගස.

රාජායනන. න-රාජාදන, පියල්ගස.

රාජරහ. න-අභිල්.

රාජී. ඉ-වනරොවා, රොවා, පඩිකතිය.

රාජිකා. ඉ-රොවා.

රාජින. ති-බබලන ලද.

රාජිමනතු. පු-රොවා ඇත්තා, රොවාසහිතයා.

රාජුල. පු-දියබරණ, දියබරියා.

රාජුපහොග. පු-රජුන්ගේ උපහොගය.

රාජොරොධ. පු-රජුගේ අනතුරුපුරය, බිසෝ වරුන්ගේ වාසභවනය, රාජමෙහෙසියෝ.

රාධ. d. භූ-නාඛනෙ, පෙළීමෙහි, රාධනී, පෙළයි, සිත් ගණිති.

රාධ. d. දි-නිපාදනෙ, නිපදවීමෙහි, රාධනී, නිපදවයි, ආරාධනා කරයි.

(19114)

රාශික. ති-සැදු දෙන, සාදන ලද්ද.
 රාබෙති. ක්‍රි-(d. හු. රාබ, සංරාබෙ, සතුටු
 කිරීමෙහි + නේ + ති) සතුටු කරවයි.
 රාම. පු-සිත්කලු, රාමයා.
 රාමනිය. ති-සිත්කලු දෙය.
 රාමනෙයාක. පු-සිත්කලු දෙය.
 රාල. පු-දුම්මල, යකඩුම.
 රාව. පු-හඬ, නාදය, ශබ්දය.
 රාඝන. පු-කොටලුවා.
 රාශි. පු-සමූහය, රැස, මෙහෙයුම් දෙළොස් රාශි.
 රාශික. පු රාශියෙන් යුත්, රාශියක් ඇති.

රි

රි. d. හු-සන්නානෙ, සන්නානයෙහි, රෙති,
 සන්නානය කෙරේ.
 රි. d. දි - වහනෙ, වහනයවීමෙහි, රිතිය,
 වහනයවෙයි.
 රි. d. ක්‍රි-ගමනෙ, හෙසාරවෙව, ගමනෙහි හා
 අසුන්ගේ හේසාරවයෙහි, රිණාති, යෙයි,
 හේසාරවය කෙරෙයි.
 රිකක. සු-පිඩායං, පෙළීමෙහි, රිකඩුණති,
 පෙළයි.
 රිහි. d. හු-ගමනෙ, යාමෙහි, රිහිනති, යෙයි.
 රිව. d. වු-විනාභාවෙ, වෙන්වීමෙහි, රෙවෙනි,
 රෙවයති, වෙන්වෙයි.
 රිව. d. රු-රෙවනෙ, විරෙවනයෙහි, රිඤ්චති,
 විරෙවනය කරයි, පසුබසී.
 රිවි. d. හු-ගමනෙ, යාමෙහි, රිඤ්චති, යෙයි.
 රිඤ්චති. ක්‍රි-බැහැරයෙයි.
 රිඤ්චන. න-දුරලීම, ඉවත්කිරීම, බැහැර
 යාම.

රු

රු. d. හු-ගතියං, යාමෙහි, රවති, විරවති,
 යෙයි.
 රු. d. හු-රොසෙ, රොමයෙහි, රොති, රොස්
 කරයි.
 රු. d. සු-නාඛනෙ, නාවීමෙහි, රුණෙති,
 රුණති, තවයි.

රාශිවිබුද්ධික. පු-අයකැමියා, භාණ්ඩාගාරිකයා.
 රාසු. d. හු-සඤ්ඤ, ශබ්දයෙහි, රාසති, ශබ්ද
 කෙරෙයි.
 රාභ්‍රසයාක. පු-රහසට සුදුසු, විවේකයට
 යොග්‍ය.
 රාහු. පු-එනම් අසුරයා, එනම් ග්‍රහයා.
 රාහුමුඛ. න-කවේ තෙල්ලේදී ඔබා ගිනිදූල්වීම
 කරණ එනම් වායු.
 රාහුල. පු-බෝසතාණන්ගේ එනම් පුත්තුමරු.
 රාහුලමානා. ඉ - රාහුල කුමරුගේ මව් වූ
 යසෝධරා දේවිය, බිම්බා දේවිය.

රිට්ඨ. න-අනිෂ්ඨය, පාපය.
 රිහන. ති-තිස්, තුවස්, ඇතුළත කිසිත් නැති.
 රිහනක. ති-තිස්දෙය.
 රිහනං. අ-වජිතාචයෙහි, හැරයි.
 රිහනසාද. පු-තිස්වූ ආසාද ඇති.
 රිහනමුට්ඨි. ඉ-තිස්මට
 රිහනහස්ථ. පු-තිස් අත.
 රිපු. පු-සතුරා, හතුරා.
 රිඵ. d. හු-ගුණකථනෙ, ගුණකිරීමෙහි, රිඵති,
 ගුණ කියයි.
 රිසස. න-පිඩාව, වෙහෙස.
 රිසසති. ක්‍රි-පෙළයි, පිඩාකරයි.
 රිසසමාන. ති-වෙහෙසන ලබන.
 රිස. d. හු-හෙළනෙ, පෙළීමෙහි, රිසසති,
 පෙළයි.
 රිස. d. හු-ගමනෙ, යාමෙහි, රෙසති, යෙයි.
 රිජි. පු-පිත්තල.

රු. d. හු-සඤ්ඤ, ශබ්දකිරීමෙහි, රොති, ශබ්ද
 කරයි.

රුකක. d. හු-ආවරණෙ, ආවරණය කිරීමෙහි,
 රුකකති, ආවරණය කරයි.

(19161)

රූකක. d. වු-ඵරූසෙ, පරූෂ බැවිනි, රූකෙති,
රූකකයනි. පරූෂ කෙරෙයි, රථ කෙරෙයි.

රූකක. පු-වෘක්ෂය, රූක්ෂය, ගස.

රූකක. ති-රථ, නොසිතිදු.

රූකක ගහණ. න-වෘක්ෂයන්ගෙන් ග්‍රහණය,
රූක්වලින් ගැවසී ගත් පෙදෙස.

රූකක භූල. න-ගස් පුලුවන්.

රූකකනගර. න-වෘක්ෂ විශෙෂ, වරාගස.

රූකක පථවණි. ඉ-වෘක්ෂ පරම්පරාව, ගස්
පරපුර.

රූකක සාණිකා. ඉ-ලී හැන්ද, ලීයෙන් නැනු
හැන්ද.

රූකක හෙද. පු-වෘක්ෂහෙද, වෘක්ෂ විශෙෂ.

රූකක මූලික. පු-වෘක්ෂ මූලයෙහි වාසය ඇති.

රූකකමූලිකබහ. න-වෘක්ෂ මූලයන්හි විසීමෙන්
පුරණ අභිගය.

රූකක සුනඛ. පු-ගස් බල්ලා, සතුන් වඩියක්,

රූකක සුසිර. න-රූක් සිදුර, ගස් බෙහය.

රූකකාදනී. ඉ-වෘක්ෂ කන්නා, පිළිලය.

රූච. d. භූ-දිනතියං, බැබළීමෙහි, රොචනි,
විරොචනි, බබලයි.

රූච. d. දි-තුට්ඨියං, තුෂ්ටියෙහි, රූචවනි, තුටු
වෙයි.

රූච. d. වු-රොචෙ, රූචියෙහි, රොචෙති,
රොචයනි, රූචිකරයි.

රූචි. ඉ-ඉච්ඡාව, කාන්තිය, ඇල්ම, කැමැත්ත,
දූෂ්ටිය.

රූචික. පු-රූචිය, රූචිකරන්නා.

රූචිර. ති-සිත්කල දෙය.

රූචවනි. ක්‍රි-(d. දි. රූච, තුට්ඨියං, තුටුචීමෙහි
+ ති) රූචි කරයි.

රූචවන. න-රූචිකිරීම, කැමතිවීම.

රූචවනක. පු-රූචිකිරීම, රූචවන.

රූජ. d. භූ-හඬෙහ, බිදීමෙහි, රූජනි, බිඳෙයි.

රූජ. d. වු-රොභෙ, රොහයෙහි, රූජනි,
රිඳෙයි.

රූජ. d. දි-පිඛායං, පෙළීමෙහි, රොජෙති,
රොජයනි, පෙළයි.

රූජ. d. භූ-රිදීමෙහි, බිදීමෙහි.

රූජා. ඉ-රිදීම, රොහය, වෙදනාව.

රූජන. පු-විණාවාදකය, නලා පිබින්නා.

රූජනි. ක්‍රි-(d. වු-රූජ, රොහෙ, රොහයෙහි
+ ති) රිඳෙයි, රොහ කරයි.

රූජන. න-රිදීම, රූඳහැනීම.

රූච. d. භූ - නාසෙ, නැසීමෙහි, රොචනි,
නසයි.

රූචි. d. භූ-වොරෙ, සොරකමෙහි, රූභ්වනි,
සොරකම් කරයි.

රූච්ච. ති-වෙදනාකල, තරහ ඇවිස්සු.

රූච. d. භූ-නාචනෙ, නැළීමෙහි, රොචනි,
තලයි.

රූචනි. ක්‍රි-(d. භූ. රූච, උපසානෙ, නැසීමෙහි
+ ති) තලයි.

රූණණ. න-රොදනය, හැඟීම.

රූණ. අ-රූණි යන අනුකරණ ශබ්දය, බර
වැටීමක්.

රූන. න-ශබ්දය, නාදය.

රූඳු. න-රොදු, විරූච, එනම් නාට්‍යරසය.

රූඳනි. ක්‍රි-(d. භූ. රූඳ, අස්සු, විමොචනෙ,
කඳුළු වැගිරීමෙහි + ති) හඬයි, අඬයි.

රූඳි. d. භූ-කඳුලු හෙළීමෙහි, රූඳනි, රොදනි,
හඬයි.

රූඳිත. ති-හඬන ලද, අස්සු විමොචනය කල.

රූඬ. ති-අවුරණ ලද, වටකල.

රූඬ. d. සු-නිප්පාදනෙ, නිපදවීමෙහි, රූඬු-
ණානි, නිපදවයි.

රූඬි. d. රූ-ආවරණේ, ආවරණය කිරීමෙහි,
රූකිනි, වසයි.

රූඬි. d. දි-ආවරණේ, ආවරණය කිරීමෙහි,
රූජකිනි, ආවරණය කරයි, විරූජකිනි.

රූකිනි. ක්‍රි-(d. රූ. රූඬි, ආවරණේ, ඇවිරි-
මෙහි + ති) ආවරණය කරයි.

රූපස. d. භූ - නාසෙ, නැසීමෙහි, රූපනි,
නැසෙයි.

රූපසනි. ක්‍රි-(d. භූ. රූප, නාසෙ, නැසීමෙහි
+ ති) නසයි.

(19211)

රූපය. න-නැසීම, විනාශය.

රූප. d. දි-පිඩායං, පිඩාවෙහි, රූපය, පිඩාවෙහි.

රූප. d. චු-රොපනෙ, රොපනය කිරීමෙහි, රොපෙහි, රොපයෙහි, රොපනය කරයි.

රූහි. d. භූ-වාරණේ, වැලැක්මෙහි, රූමහනි, වලක්වයි.

රූමහනි. ක්‍රි-(d. භූ. රූහි, වාරණේ, වැලක්මෙහි+නි) වලකයි, ආවරණය කරයි.

රූමහන. න-පිඩනාදියෙහි ආවරණය.

රූශ්භනි. ක්‍රි-(d. භූ. රූහ, ආරොහනෙ, නැගීමෙහි+නි) ආරූභවෙයි, නගීයි.

රූප. න-රූපය, රූපසකකිය, රූපභවය, රූපායනය, විඤ්ඤාණය, හෙතුව, ස්වභාව, ශබ්දය, සංස්ථානය, රූපව්‍යානය, ශරීරය, සද්ශාචියෙහි.

රූප. d. චු-පකාසෙ, ප්‍රකාශකිරීමෙහි, රූපෙහි, රූපයෙහි, ප්‍රකාශකරයි.

රූපක. න-ප්‍රතිචාව, පිළිමය, රූපය.

රූපකකකි. පු-රූපසමූහය, රූපසකකිය.

රූපකාය. පු-සකකිපඤ්ඤාකයෙන් යුත් ශරීරය.

රූපබාහු. ඉ-රූපාවචරය, රූපභවය.

රූපලොක. පු-රූපය ඇති ලොක, රූපභවය.

රූපාරම්මණ. න-රූපය අරමුණු කිරීම.

රූපාවචරසමාපනති. ඉ-බ්‍රහ්මලොකයට සම්බන්ධ වූ ධ්‍යානයන් වඩා සිත එකක කිරීම.

රූපසම්පනති. ඉ-රූපප්‍රච, රූපසම්පන්නිය.

රූපික. පු-රූපවත්, රූපයක් ඇති.

රූපිය. න-රිදි, රූ සටහන් නගා කළ රන් රිදි.

රූපිමය. ශ්‍රී-රිදියෙන් කළ, රිදියෙන් උපත්.

රූරූ. පු-එනම් මුවා.

රූස. d. භූ-රොසෙ; පෙළීමෙහි; රොසනි, පෙළයි.

රූස. d. චු-කොපෙ, කොපකිරීමෙහි, රොසෙහි රොසයෙහි=කිපෙයි.

රූස. d. භූ-ආලෙපෙ, ගැල්වීමෙහි

රූහ. d. භූ-පාතුභාවෙ, පහළවීමෙහි, රූහනි, ආරූහනි, නගීයි, ආරූභවෙයි.

රූහ. d. භූ-ජමනි, ඉපදීමෙහි, රූහනි, නගීයි.

රූහා. ඉ-ජ්නණ, හිනණ.

රූහිර. න-රූහිරය, ලේ.

රූ

රූපසිඤ්ඤා. ඉ-රූපසිඤ්ඤා, රූපසම්පන්නිය.

රූපි. පු-රූප ඇත්තා, රූපවත්; රූප ඇති.

රූපි. න-රිදි, කලධෝනය.

රූපිපභ. පු-රූපයෙන් යුත්, රූප ඇති.

රූපිපභිච්ඡි. පු-(රූප+උප+ච්ඡි) රූපයෙන් ජීවත්වන්නී, වෙසගන.

රූපිපාදනකකි. පු-උපාදනයෙන් යුත් රූපසකකිය, කෙළෙස් සහිතයාගේ රූප සකකිය.

රූහනි. ක්‍රි-(d. භූ. රූහ, ජමනි, ඉපදීමෙහි+නි) නගීයි, පැනනගී, ආරූභවෙයි.

රූහන. න-නැගීම, ආරූභවීම.

රූහි. d. භූ-පටිසෙධෙ, වැලැක්මෙහි, රූමහනි, වලක්වයි.

රූහින. ති-නගින ලද, නැගුනු.

රූහ්‍ය. පු-නැගුනු, හටගත්, ආරූහ්‍ය, පරූහ්‍ය.

රූලහි. අ-රූභිශබ්ද, ආරූභිශබ්ද.

රූලහි. ඉ-නැගීම, බැසීම.

රෙ-රො

රෙ. අ-නිවාමනානුණයෙහි, කොල, බොල, අභේ.

රෙ. d. භූ-සඤ්ඤා, ශබ්දකිරීමෙහි, රායනි, ශබ්ද කරයි.

රෙබා. ඉ-රෙබාව, ඉර, වන රෙබාව, වන රොද.

රෙච්ඡා. න-විරෙවනය, විරෙකය, පාවනය.

(19255)

රෙණු. පු-බුලි, දුලිලි, රජස්.

රෙණුක. පු-හරෙණු නම් ගනු ද්‍රව්‍යය.

රෙහ. d. හු-සඳො, ශබ්දයෙහි, රෙහති, ශබ්ද කරයි.

රෙවනි. ඉ-එනම් නැකත.

රෙසු. d. හු-අව්‍යවනසඳො, නොවියත් හබෙහි, රෙසති, නොවියත් ශබ්ද, ශබ්ද කරයි.

රොහ. පු-රොහය, ආබාධය, ලෙභේ.

රොහනාර්. පු-වෙද, වෛද්‍යයා, දෙස්තර

රොහානබ්‍ර. පු-රොහාබාධය, ලෙභේ.

රොහි. පු-රොහ ඇත්තා, ලෙභා.

රොවනි. ක්‍රි-(d. හු. රුව, රොවනෙ, රුවි කිරීමෙහි + ති) රුවිකරයි, කැමති වෙයි.

රොවන. න-රුවි කිරීම, කොලහිඹුල් රැක.

රොවනපසනා. ඉ-ගොරදට බදු පැහැය.

රොණණ. න-හැඬීම, ඇඬීම.

රොදනි. ක්‍රි-(d. හු. රද, අසු විමෝචනෙ, කදුළු හෙලීමෙහි + ති) හබයි, අබයි.

රොදින. ති-හැඬීම, අබන ලද.

රොදන. න-හැඬීම, ඇඬීම.

රොබ. න-ඉවුර,

රොබන. න-ආවරණය.

රොප. පු-රොපනය, සිටීම.

රොපක. පු-පැලැටි ආදිය සිටුවන්නා, සිටුවන්නා.

රොපන. න-වැපිරීම, පැලසිටීම.

රොපාපනි. ක්‍රි-(d. හු. රූප, රොපෙ, රෝපනය කිරීමෙහි + නෙ + ති) සිටුවයි, රෝපනය කරවයි.

රොපින. ති-රොපනය කළ, සිටුවන ලද.

රොරුව. පු-එනම් මහ නිරය, රොරවය.

රොස. d. හු-භාසෙ, සිනාසීමෙහි, රොසති, සිනාසෙයි.

රොස. පු-වෛරය, කොපය.

රොසනි. ක්‍රි-(d. හු. රොස, භාසෙ, සිනාසීමෙහි + ති) සිනාසෙයි.

රොසක. පු-කිපෙන්නා, වෛර කරන්නා.

රොසන. න-කිපීම, ක්‍රොධගීලිභු.

රොසින. න-කිපුනු, කොපවන ලද.

රොසි. පු-කොප කරන්නා.

රොසසනි. ක්‍රි-(d. හු. රූස, හිංසායං, හිංසාවෙහි + නෙ + ති) කිපෙයි, අක්‍රොශකෙරෙයි.

රොහසසනි. ති-රතු, රතනවණය.

රොතිනි. ක්‍රි-(d. හු. රූහ, ගතියං, ගමන්ති + ති) නැගෙයි, ආරූඪවෙයි.

රොතිව්ව. න-රොතින භාවය, රතනවර්ණ භාවය.

රොතිණි. ඉ-රතුදෙන, රෙහෙණ නැකත.

රොතින. පු-රතනවණය, මත්ස්‍ය විශෙෂයක්, රේරු, මාග ජාතියක්=රොතිනමුවා.

රොතින. න-අභවගතියක්.

රොතිනක. පු-වල් එරබද.

රොතිනය. පු-ගින්න, වත්තිය.

රොතිණෙය. ති-රොතිණි නැකත පිළිබද.

රොතිස. පු-රොතින මාගයා.

රොති. පු-වල් එරබද.

රොපනි. ක්‍රි-(d. හු. රූප, රොපෙ, රොපනය කිරීමෙහි + නෙ + ති) රොපනය කරයි, හිටුවයි වසුරයි.

රොම. න-රොම, මසිල්.

රොමක. පු-රොමවත්, මසිල් ඇති.

රොමකච. පු-රොමොද්ගමය, මසිල් කෙලින් සිටීම.

ල

ලකබ. d. වු-පසුනෙ, ලකබණෙව, දැකීමෙහි සලකුණු කිරීමෙහි, ලකෙති, ලකබති, දැකී, සලකුණු කරයි.

ලකබ. න-ලකය, සියක් දහස, ඉලක්කය, සලකුණ.

ලකබකඳු. පු-ලකණ දත් නැනැත්තා.

ලකතින. පු-පින් ඇත්තා, දෛවය ඇත්තා.

ලකතින. ති-ලකුණුකළ, සලකුණුකළ, සටහන් කළ.

(19807)

ලකඛණ. න-ලක්ෂණය, විභ්නය, සලකුණ, ස්වභාවය, ශාස්ත්‍රය.

ලකඛණහත. ති-සලකුණු නැබීමෙන් තසන ලද.

ලකඛණකුසල. පු-ලකුණු බලා කීමෙහිදක්ෂ, ශරීරලක්ෂණ බලා ඉෂ්ටාතිෂ්ටඵල ප්‍රකාශ කිරීමෙහි සමම්ය.

ලකඛණපටිගහණ. න-ලකුණු පිළිගැන්ම, ශරීරලක්ෂණ බලා සිදුවියහැකි යයි කියන පලාපල පිළිගැනීම.

ලකඛණපාදක. පු-ශරීර ලක්ෂණ බලා පලාපල කියන ශාස්ත්‍රකාරයා.

ලකඛණමහත. ලක්ෂණ ශාස්ත්‍රය, මහා පුරිස ලකඛණාදිය, ප්‍රකාශක මන්ත්‍ර විධිය

ලකඛණ සමපතනි. පු-ලක්ෂණ සමපතනිය, මනා ශරීර ලක්ෂණය වූ සැපත.

ලකඛණපතිජ්ඣාන. න-විදගීනා මාගී ඵල, විදගීනාව වනාහි තිලකුණු අනුව බැලීම ලකඛණපතිජ්ඣාන නමි.

ලකඛි. පු-සොභාව, සමපතනිය, ශ්‍රී කාන්තාව, ශ්‍රියාව.

ලඛ. d. භූ-ගමනෙ, යාමෙහි, ලඛිති, යෙයි

ලක. d. වූ-අසාදෙ, ආසාදයෙහි, ලකෙති, ලකයති, ආසාදය කෙරෙයි.

ලකාර. පු-රුවල, නැවේ රුවල, “ල” යන අක්ෂරය.

ලකුට. න-තකුට, වාලගිය, වල්ගය.

ලකුණිටක. පු-කුරු-මිට්ටා.

ලගහ. පු-ලග්න වස්තු, ඇලීම, එල්ලීම.

ලගහකෙස. පු-අවුල් හිසකෙස් ඇත්තා, හැඩපලු කෙස්.

ලගහන. න-එල්ලීම, ඇලීම.

ලග්ගත. ති-එල්ලෙන ලද, ඇලුනු

ලග. d. භූ-ලග්ගනෙ, එල්ලීමෙහි, ලගති, ලගයති, එල්ලෙයි

ලගති. ක්‍රි-(d. භූ. ලග, ලග්ගනෙ, එල්ලීමෙහි + ති) ගැලෙයි, එල්ලෙයි.

ලඛි. ඵ. භූ-ගමනෙ, යාමෙහි, ලඛිති, යෙයි, යයි.

ලභු බ(ලා). පු-මුහුරය, මුහුර.

ලඬි. d. භූ. ගමනෙ, ගමනෙහි, ලඬිති, උලලඬිති, යෙයි, පැනෙයි.

ලඬි. d. වූ-දිත්තියං, බැබළීමෙහි, ලඬිති ලඬිතියති, බබලයි, දිළිසෙයි.

ලඬිමා. පු-අහස් ගමනාදියෙහි ශරීරය සැහැල්ලු බවට පැමිණවීම, පසස්මානකය.

ලසු. න-සැහැල්ලු, නොබර, ලසු අක්ෂර, හ්‍රස්වස්වර.

ලඬිති. ඉ-කන්යම, දෙරට දමන හරස් පොල්ල

ලඬිස. d. වූ-උලලඬිගනෙ, පැනියාමෙහි, පැන නැගීමෙහි, ලඬිසති, ලඬිසයති; පැනනගී, පැන යයි.

ලඬිසක. පු-පැන යන්නා, පැන පැන යන්නා.

ලඬිසති. ක්‍රි-යයි, පැන යයි.

ලඬිසන. න-පැන යාම.

ලඬිසී. පු-පැන යන්නා.

ලඬිසිත. ති-පැනියන ලද.

ලඬිකා. ඉ-ලංකාව, ලක්දිව.

ලඬිකිසාර. පු-ලංකාවට අභිපති, ලකිසාර.

ලව්ජ. d. භූ-ලාභෙ, ලැබීමෙහි, ලව්ජති, ලබයි.

ලව්ජති. ක්‍රි-(d. භූ. ලව්ජ, ලාභෙ, ලැබීමෙහි + ති) ලබයි.

ලජ්ජ. d. භූ. ලජ්ජනෙ, ලජ්ජා වීමෙහි, ලජ්ජති, ලජ්ජාවෙයි.

ලජ්ජති. ක්‍රි-(d. භූ. ලජ්ජ, ලජ්ජනෙ; ලජ්ජා වීමෙහි + ති) ලජ්ජා වෙයි.

ලජ්ජන. න - ලජ්ජාවීම, ලජ්ජාවන.

ලජ්ජනක. න - ලජ්ජාවන නැනැත්තා.

ලජ්. d. භූ - අපකාර වචනෙ, අපකාර වචනයෙහි, ලජ්ජති, නිකු කරයි.

ලජ්ජා. ඉ-ලජ්ජාව, හිරිය.

ලජ්ජිත. න - ලජ්ජාවන ලද, ලජ්ජා ප්‍රාප්තයා.

ලජ්ජිතබ්බ. ති - ලජ්ජා විශුද්ධ, ලජ්ජාවීමට සුදුසු.

ලජ්ජී. පු - ලජ්ජා ඇත්තා.

(19353)

ලජ්. d. භූ - දිනනියං, දීප්තියෙහි, ලක්ෂ්‍යනි, බබලයි.

ලක්ෂව. න - අල්ලජ්, තැගි.

ලක්ෂවක. න. සලකුණ, ලකුණ.

ලක්ෂවන. න - සලකුණ ලක්ෂවක

ලක්ෂ්. න - අල්ලස, අත්ලස, සලකුණ, මුද්‍ර තැබීම.

ලක්ෂ්ක. පු - අත්ලස් දෙත්තා, සලකුණු දෙත්තා.

ලක්ෂ්භ. ත - මුද්‍රකල, සලකුණුකල

ලක්ෂ්ති. ක්‍රි. (d. භූ - ලජ් ලකබණේ, ලකුණු කිරීමෙහි + ති) අල්ලජ් දෙයි. සලකුණු දෙයි.

ලක්ෂ්න. න - සලකුණ, මුද්‍ර තැබීම.

ලට්ති. ඉ - වැල්මි. දණ්ඩ.

ලට්තිකා. ඉ - වැල්මි.

ලට්තිවන. න - වැල්මි වනය, වැල්මි කැලය.

ලට්තිවනුයාන. ත - ලට්තිවන නම් උයන

ලට. d. භූ - බාලතොන, බාලබාවිහි, ලට්ති, බාලවේ.

ලට්තික. පු - කැටකිරළ පක්ෂියා, කැට - කුරුල්ල.

ලට්තිකා. ඉ - කැටකිරිල්ලි.

ලට්වා. ඉ - කැටකිරිල්ල.

ලභි. d. වු - උකෙබපෙ, උකෙපයෙහි, ලකෙකිනි, ලකෙකියනි, උකෙප කරයි, බසවාදමයි.

ලභි. d. භූ - පටිකකුලෙ, පිළිකුල් කිරීමෙහි, ලකෙකිනි, පිළිකුල් කරයි.

ලභ්බ. න - ලබ, බෙටි, අසුපි කැට, අජ් ලකෙකිකා, එළබෙටි.

ලභ්බක. ති - සිත්කපු දෙය.

ලබ. ති - ලබන ලද, ලැබූ.

ලබක. ති - සිත්කපු දෙය.

ලබා. ති - ලබ, ලබා.

ලබි. ඉ - ලබියය, දූෂරිය, ආගම.

ලබික. ති - ලබි අත්තා, දූෂරි අත්තා.

ලප. d. භූ - වාකොස, වාකායෙහි, ලපති, කියයි.

ලප. d. වු - වාතනවවෙ, විසත් බසෙහි, ලපෙති, ලපයති, කියයි.

ලපක. පු - කියත්තා, ලාභසත්කාර කැමතිව විසමපත් කථා කියත්තා.

ලපති. ක්‍රි. (d. භූ - ලප, වාකොස. වාකායෙහි + ති) කියයි.

ලපන. න - වචනය, කීම, මුඛය.

ලපනක. පු - කියත්තා.

ලපනජ. පු - දත්, දනන,

ලපිත. ති - කියන ලද, පවසන ලද.

ලබ්බ. න - ලැබිය යුත්ත. යුත්තාථි.

ලබ්බා. අ - ලැබිය යුතු යතාථියෙහි.

ලබ්බති. ක්‍රි. (d. භූ. ලභ, ලාභෙ, ලැබීමෙහි + ති) ලබයි.

ලබ්බන. ත - ලැබීම.

ලබි. d. භූ - ලබෙණේ, එල්ලීමෙහි, ලබෙති, ආලබෙති, එල්ලෙයි.

ලබුජ. පු - දෙල්ගස

ලභ. d. භූ - ලාභෙ, ලැබීමෙහි, ලභති, ලබනති, ලබයි.

ලභ. d. වු - සෙවන ගතියං, ගැවසීමෙහි, ලභෙති ලභයති, ගැවසෙයි.

ලභති. ක්‍රි. (d. භූ. ලභ, ලාභෙ ලැබීමෙහි + ති) ලබයි.

ලභ. d. දි - ලාභෙ, ලැබීමෙහි, ලභයති, ලබයි.

ලභමාන. ති - ලබන.

ලම්බ. d. භූ - ආරම්භේ, එල්ලීමෙහි ලම්බති එල්ලෙයි.

ලම්බති. ක්‍රි. (d. භූ - ලම්බ, ආරම්භේ, එල්ලීමෙහි + ති) එල්වයි, එල්ලෙයි.

ලම්බන. ත - එල්ලීම.

ලම්බිත. ති - එල්ලන ලද.

ලම්බි. ති - එල්ලෙත්තා.

ලම්බති. ක්‍රි. (d - ලභි, ලක්ෂවනෙ, එල්ලීමෙහි + ති) එල්ලෙයි.

ලම්බතිකා. ඉ - ගැබිවිල් පස්.

(19405)

ලය. පු - දස අසුරැසණක් ගසන, නැටීමෙහි සාමයය.

ලල. d. වු - ඉවණය, කැමැත්තෙහි, ලාලෙහි; ලාලයනි, කැමති වෙයි රැවිවෙයි.

ලලන. න - ලීලොපෙනවන, බබලන.

ලලනි. ක්‍රි. (d. හු - ලල, ඉවණය කැමැත්තීමෙහි+නි) ලීලොපෙනවෙයි, බබලයි.

ලලනා. ඉ - විශිෂ්ට සත්‍රිය, උතතම සත්‍රිය.

ලලාට න - තලල.

ලලිත. නි - ලීලොපෙනවන ලද, ලීලාව.

ලව. පු - ස්වල්පය, සිදීම.

ලවක. පු - සිදින්නා, කපන්නා.

ලවංග. න - කරාබු නැටි.

ලවණ. පු. න - ලුණු.

ලවණොදක. න - ලුණුදිය, එනම් සමුද්‍රය.

ලවනි. ක්‍රි-(d. කි. ලු - ඡෙදනෙ, සිදීමෙහි+නි) කපයි, සිදිය.

ලවන. පු. න - ඛනාදිය කැපීම.

ලවනබ්බ. නි - කැප්ප විය යුත්ත.

ලවිතන. න - දකැත්ත.

ලස d. හු. දිනනිය, බැබලීමෙහි. ලසනි, බබලයි, අභිලසනි.

ලස. d. හු - ආලිඛනෙ; වැලඳගැන්මෙහි, ලසනි, වැලඳගනී.

ලා

ලා. d. හු - ගහණේ ගැනීම, ලානි ගනී.

ලාබා ඉ - ලාකබ, ලතුදිය.

ලාබාසසාදන. න - රත්ලොත්.

ලාබ. d. හු - සුතකබ, විශ්ලීමෙහි ලාබනි, විශ්ලෙයි.

ලාබාරස. පු - ලතාදිය, ලාකබවතුර, ලාසාරසය.

ලාස. d. හු. සාමපෝ, සාමජීයෙහි ලාසනි පොහොසත් වෙයි.

ලාංගුලි. ඉ - ලියනගලා.

ලාජ. පු - විලද, පොරි.

ලාජ. d. හු - අපකාරවචනෙ, අපකාරවචන යෙහි, ලාජනි. අපකාර වචන කියයි.

ලස. d. වු - සිප්පයාගෙ, ශිල්පයාගෙහි, ලාසනි, ලාසයනි, ශිල්ප හදාරයි.

ලසහනි. නි-ශිෂ්‍ර නොවු ගමන්=යැමි.

ලසනි. ක්‍රි-(d. හු - දිනනිය, දිප්තියෙහි+නි) බබලයි, වැලඳගනී.

ලසිකා. ඉ - නිස්මොල, මොලය.

ලසී. d - ගමනවෙකලෙ අශිෂ්‍රගමනෙහි.

ලසුණ. න - සුදුලුණු, රතුලුණු.

ලසුණ. (න) න - හෙළ රතු ලුණු.

ලසු අ. ශිෂ්‍රය, ඉෂ්ට, නිසාරවසතු, සැහැල්ලු දෙය.

ලසුං. අ - ස්විකාරයෙහි.

ලසුං. අ - ශිෂ්‍රාචියෙහි, වහා, හනික, ඉක්මන.

ලසුක. නි-සැහැල්ලු දෙය, නොබර දෙය, වහා.

ලසුඬාන. න - සිරුරේ සැහැල්ලු බව, හොඳ සනීපය.

ලසුපිවනන. න - වහාපෙරළෙන, යුක්ත පෙරළෙන

ලසුසො. අ - සැහැල්ලු වසයෙන්.

ලල. d. හු - ලීලායං, ලීලායෙහි, ලලනි, ලීලාවෙයි.

ලල. d, වු - ලාලනෙ, නැටීමෙහි, ලාලෙහි, ලාලයනි, නළුවයි, උපලාලෙහි.

ලාජා. ඉ - විලද පොරි.

ලාප. පු - කැටිකුරුල්ලා.

ලාපන. න - කපා කිරීම, කීම.

ලාපී. නි - කියන්නා.

ලාපු. න - ලවු.

ලාබු. න - ලවු.

ලාබුක. න - ලවු.

ලාහ. d. වු - පෙසනෙ, යැවීමෙහි, ලාහනි ලාහයනි, යවයි.

ලාහ. පු - ලාහය, ලැබීම.

(19458)

ලාභී. පු - ලබන සුළු, ලබන්නා
 ලාභක. ති - නිනදෙය, නිව, පහත්.
 ලාභණක. න - බබුස් තණ.
 ලාභණ. න - කැපීම, ගොයම් ආදිය කැපීම.
 ලාල. ති - මෝඩ. අඟුන.
 ලාලක. පු - කපන්නා, බාහ්‍ය කපන්නා
 ලාලාණි. } ක්‍රි. (d. හු. ලප, විෂන්‍යය වාච්‍යය
 ලාලසනි. } විෂත් වචනයෙහි +) බොහෝ කපා කරයි.
 ලාලසන. න-නැවත නැවත කීම.
 ලාලසිත. ති - නැවත නැවත කියන ලද.
 ලාලන. න - කැලවීම, හුරතල් කිරීම.

ලි - ලී

ලිකා. ඉ-රථරෙණු සයක ප්‍රමාණය, ලිකාව
 ලි. d. කි. ලිනෙ, ඇලීමෙහි, ලිනානි, ඇලෙයි
 ලිකුම. පු-මිදෙල්ල, දෙති.
 ලිකොවන. පු-රුකගුණ, රුක්අගුණ ගස.
 ලිබ. d. හු. ලෙබනෙ, ලිවීමෙහි, ලිබනි, ලියයි;
 ඉරිගසයි, ඉරි අදියි.
 ලිබ. d. හු. ලෙබනෙ, ලිවීමෙහි
 ලිබනි. ක්‍රි-(d. හු. ලිබ, ලෙබනෙ, ලිවීමෙහි + ති)
 ලියයි.
 ලිබන. න-ලිවීම.
 ලිබිත. ති-ලියනලද්ද, ලිවීම.
 ලිබිතක. පු-ලියන ලද්ද.
 ලිබි. d. හු. ගමනෙ, යාමෙහි, ලිබිනනි,
 උලලිනනි යෙයි.
 ලිබි. d. වු-විත්තකරණෙ, සිතියම් ඇදීමෙහි,
 ලිබිනනි ලිබිගයනි, සිතියම් අදියි.
 ලිබි. න-සත්‍රි පුරුෂ නිමිති, විත්තය.
 ලිබින. න-වැලඳගැන්ම, ආලිබිනනය.
 ලිබිසමපන්නි. ඉ-පුරුෂාත්මතාව ලාභය.
 ලිබිනික. පු-වැලඳ ගැන්ම.
 ලිබි විපලලාස. පු-ලිබිවිපයඝාසය, සත්‍රිපුරුෂ
 අය පුරුෂසත්‍රිත්වීම, සත්‍රිපුරුෂ නපුරුසක ශබ්ද
 මාරු වී, විපයඝාසව යෙදීම.

ලාලපන. } න. විලාප කීම.
 ලාලසන. }
 ලාසක. පු - කපන්නා.
 ලාසනි. ක්‍රි-(d. හු. ලෙ ඡේදනෙ කැපීමෙහි + ති)
 කපයි.
 ලාසිත. ති - කපන ලද.
 ලාලා. ඉ - කෙළ, මුබයෙහි ඇතිවන කෙළ.
 ලාලෙති. ක්‍රි-(d. හු - ලලා, ඉඩ්‍යායං කැමති
 විමෙහි + ති) සුරතල් කරයි, නලවයි.
 ලාමක. පු - කපන්නා.
 ලාස. පු - උක්කුටිකරණය, අබදුනිව සිටීම,
 අභිලාසාව.
 ලාසික. පු - නවන්නා. නැව්වුක්කාරයා.

ලිප්වි. පු-සැගවුනා වූ හෝ සියුම් වූ සිවිය
 ඇත්තා, එ නම් රාජකුමාරවරු, විශාලා
 නුවර විසූ රාජ පරම්පරාවක්.
 ලිප්. d. වු-පකාසෙ, ප්‍රකාශයෙහි, ලෙපෙනි,
 ලෙපයනි, ප්‍රකාශකෙරෙයි, බබලයි.
 ලිපන. ති-ගල්වනලද, ගැල්වූදෙය.
 ලිපනක. න-විෂ පෙව් නිය.
 ලිප. d. රු-ලිපනෙ, කැවරීමෙහි, ලිපනි,
 කවරයි.
 ලිපි. d. හු-ලිපනෙ, ගැල්වීමෙහි, ලෙපනි
 ගල්වයි.
 ලිපි. න-ලිපිය, ලියමන.
 ලිපිකාර. පු-ලියන්නා, ලෙබකයා
 ලිපනි. ක්‍රි-(d. හු. ලිපි, ලිපනෙ, කැවරීමෙහි
 + ති) කවරයි, ගල්වයි.
 ලිපන. න-ගැල්වීම, කැවරීම.
 ලිප. න-සැගවුනු, අප්‍රකාශ, විවෘතනොවූ.
 ලිස. d. දි-අපො, සාවල්පාචයෙහි, ලියනනි,
 සාවල්පෙයි
 ලිසි. d. දි-ඇලවීමෙහි, අඩුකිරීමෙහි
 ලිහ. d. හු-අසාදෙ, ලෙවීමෙහි, ලෙහනි, ලොව්,
 ලෙවකයි.

(19510)

ලිහනි. ක්‍රි-ලොව්, ලෙවකයි.

ලී. d. දි. දුවෙ, ඇලීමෙහි, දුව කිරීමෙහි, ලයනි, ලියනි, දියවෙයි.

ලිහන. පු-සැගවුනු අභය, ගුප්තභය, දුෂ්කරභය.

ලිහවිජය. පු-සැගවුනු විජය, කුසිත විජය.

ලියනි. ක්‍රි-(d. දි. ලී. සිලෙසනෙ, සැගවීමෙහි+නි) සැගවෙයි, රහසිගත වෙයි.

ලි. d. කි-පේදනෙ, සිදීමෙහි, ලිහනි, සිදිනි, කපයි.

ලිහන. නි කැඩුනු, බිඳුනු, පැළුණු,

ලිප්. d-දි. නාසෙ, නැසීමෙහි, ලිප්පි නාසෙයි.

ලිප්. d. වු. වවනෙ, වවනයෙහි, ලිඤ්චනි ලිඤ්චයනි, කියයි.

ලිඤ්ච. d. හු-හරණේ, උඛරණේව, පහ කිරීමෙහි, ඉදිරීමෙහි, ලිඤ්චනි, පහකරයි, උදුරයි.

ලිඤ්චනි ක්‍රි-(d. හු. ලිඤ්ච, හරණේ, පහකිරීමෙහි+නි) පහකරයි. උදුරයි.

ලිඤ්චන. න-ඉදිරීම.

ලිඤ්චිත. නි-උදුරණ ලද, සිදිත ලද.

ලිච. d. නාසෙ, නැසීමෙහි, ලොටනි, නසයි.

ලිච. d. වු-භාසනෙ, කීමෙහි, ලොටෙහි ලොටයනි. කියයි.

ලිච. d. හු-මොහෙ, ඇලලීමෙහි, ලොටනි, අලලයි.

ලිච. d. හු-වොරෙ, සොරකමෙහි, ලිඤ්චනි, සොරකම් කරයි.

ලිච. d. වු-වොරියෙ, සොරකමෙහි, ලිඤ්චෙහි ලිඤ්චයනි සොරකම් කෙරේ.

ලිච. d. හු-නාඛනෙ, නැලීමෙහි, ලොටනි, තලයි.

ලිච. d. හු-ආලසෙ අලසභාවයෙහි, ලිඤ්චනි, අලසවෙයි.

ලිච. d. හු-ගමනෙ, යාමෙහි, ලිඤ්චනි, යෙයි.

ලිචනි. ක්‍රි-(d. හු. ලිච, වොරෙ, සොරකම් කිරීමෙහි+නි) කොල්ලකයි.

ලියන. න-සැගවීම, ගුප්තකිරීම.

ලිහනා. ඉ-සැගවුනු බව.

ලිඤ්චෙන. න-සැගවීම බව, හැන්ගුම් බව.

ලිල්හ. නි-ලිලාව, විලාසය, ආකාරය.

ලිල්හ. නි-ලිලාව.

ලිලා. ඉ-ලිලාව, ආකාරය, ස්වභාවය, ක්‍රියාව.

ලි

ලිහන. නි-ලොප්කල, මකාදමන ලද

ලිහනසමාස. පු විහනනි ලොප්කල උසමාසය.

ලිහ. නි-කැපූ, පේදනය කල.

ලිච. d. හු-පිඛාං පිඛාවෙහි, ලිචනි, පිඛාවෙයි කිලුටුවෙයි.

ලිඤ. පු-ව්‍යාධියා, වැද්ද, වැදී.

ලිඤ. නි-කකින රථ.

ලිඤක. පු-වැද්ද, ව්‍යාධියා.

ලිඛ. නි-ලොප් නැතැත්තා, ලොලයා.

ලිඛ. පු-වැද්ද, ව්‍යාධි.

ලිහ. න-සිදීම, කැපීම.

ලිහනි. ක්‍රි-(d. හු. ලි, පේදනෙ, සිදීමෙහි+නි) කපයි, සිදිනි.

ලිප. d. රු-නාසෙ, නැසීමෙහි, සිදීමෙහි, ලිම්පනි, සිදිනි, නසයි.

ලිප. d. දි-අදසුනෙ, නොදැක්මෙහි, ලිම්පනි, නොදකිනි.

ලිඛනි. ක්‍රි-(d. දි. ලිහ, හිඬෙ, ගජ්ජීමෙහි+නි) ලොඛකරයි. ලොහඋපදවයි.

ලිඛන. න-ලොහවීම, ලොහකිරීම.

ලිඛි. d. හු-පිඛනෙ, පිඛාවෙහි, ලිඛනි, පිඛාවෙයි

ලිඛි. d. වු-පිඛාං, පෙළීමෙහි, ලිඛෙහි, ලිඛෙයනි, පෙළයි.

ලිහ. d. දි-ආලයෙ, ඇලීමෙහි, ලිඛනි, ඇලෙයි.

ලිහ. d. වු-මොහෙ, මුලාවීමෙහි, ලොහනි, මුලාවෙයි.

(19557)

ලිපිපති. ක්‍රි-(d. දි. ලිපි, අදහසක, නොපෙනී
යාමෙහි + ති) කොල්ලකයි. පැහැරගනීයි.

ලිපිපත. න-කොල්ලකා ගැනීම, බලයෙන්
පැහැර ගැනීම.

ලිපිපත. ති-කොල්ලකන ලද.

ලිල. d. හු. මොහො, ඇලලීමෙහි, ලොලනි,
කලමයි,

ලිලාශ. පු-මිසරක්, මිහරක්.

ලිලිත. ති-කැලඹුනු, කැලති, මඩවු.

ලිස. d. වු. පිඩායං, පෙළීමෙහි, ලියෙති,
ලියෙති, පෙළයි.

ලු-ලෙ

ලුක. පු-(ලුක) බස්සා.

ලුබ. ති-රළු, රුක්කවස්තු ජිණ්දෙය.

ලුබ පුගහල. පු-රුක්කපුද්ගලයා, රළුපුද්ගලයා.

ලුබවිවර. න-රළුසිවුරු, මාදුනොවන රළුසිවුරු.

ලුබපමාණ. ක්‍රි-රුක්කප්‍රමාණ, රළුගතිය
ප්‍රමාණ කරණ

ලුබපසනන. ති-රුක්කප්‍රතිපදාවට පහදින්නා.

ලුබාජිවි. පු-රුක්කජිවිකා ඇත්තා, රළුජිවිකා
ඇත්තා.

ලුතා. ඉ-මකුළුවා.

ලුන. ති-කපන ලද, කැපීම.

ලුහති. ක්‍රි-(d. හු. ලෙදනෙ, සිදීමෙහි + ති) කපයි
සිදියි.

ලුහන. න-සිදීම, කැපීම.

ලෙබ. ති-හසුන්පත, ලිවීම, දඹුආදිය ලියවූ
කුඩු.

ලෙබ. පු-දෙවියා.

ලෙබක. පු-ලියන්නා, ලිපිකරුවා.

ලෙබන. න-ලියමන, ලියවිල්ල.

ලෙබනි. ඉ-පින්සලය, තෙල්කුර, පන්තිද,
පැන්සලය, පැන.

ලෙබා. ඉ-රෙබා, ඉරි, ලිවීම.

ලෙබා. න-ලිවීම.

ලෙබු. පු-මැටිකැට, ගල්කැට.

ලෙබුක. න-ලෙබු-මැටිකැට.

ලෙණ. න-තිවණ, ගල්ලෙන, සැගවිය යුතු
තැන,

ලෙපෙයාදි. පු-ලිපි ආදිය.

ලෙප. පු-ලෙපය, ආලොපය.

ලෙපක. පු සුබාජිවිනු, ආලොප කරන්නා.

ලෙපති. ක්‍රි. (d. හු. ලෙප, සඳු, ශබ්ද
කිරීමෙහි + ති) සායම් ගැම, ආලේප කරයි.

ලෙපන. න-ආලේපය, සායම් ආදියගැම.

ලෙයා. න-ලෙවිය යුත්ත, ලෙවි කැ යුතු දේ.

ලෙස. ති-සල්පය, වික, ඡායාව.

ලෙසමනන. ති-සල්පමාත්‍රය, ඡායාමාත්‍රයක්

ලෙහනි. ක්‍රි-(d. හු. ලිහ, අසාදනෙ, රසවිදි
මෙහි + ති) ලෙවයි, ලොවයි.

ලෙහනිය. ති-ලෙවියයුත්ත, ලෙවකැ යුත්ත.

ලො

ලොක. පු-ලොකය, ජගත්, සත්ත්වයාසය.
සකියා, විනාසවන සවහාව ඇති වස්තුව,
ශරීරය.

ලොක. d. හු. දසුනෙ, දැකීමෙහි, ලොකති,
බලයි.

ලොක. d. වු-දසුනෙ, දැකීමෙහි, ලොකෙති
ලොකයති, බලයි.

ලොක. d. වු-දිනනියං, දිප්තියෙහි, ලොකෙති
ලොකයති, බබලයි, දිලිසෙයි.

ලොකගරු. පු-ලොකොත්තම, බුදුරජ.

ලොකනාථ. පු-ලොකගරු, බුදුරජ,
ලොකුත්තම, ලොක නායක.

ලොකනනනි. ඉ-ලොක ප්‍රවේණිය, ලොක
සමමතය.

ලොකබිම්ම. පු-ලොකසවහාව, අභවලොක
බිම්ම. ලෝක බිම්ම.

(19603)

ලෝකකර්මාසික. න-ලෝකය පිළිබඳ කථා, ලෝකසංස්ථානාදී ප්‍රවෘත්ති පිළිබඳ කථා.

ලෝකනන. පු-ලෝකයාගේ කෙළවර, නිවන්.

ලෝකනිහඳ. පු-ලෝකයේ කෙළවරට ගිය නැනැත්තා, බුදුරජ.

ලෝකජින. පු-මුනිඥ, බුදුරජ.

ලෝකජි. පු-බුදුරජ.

ලෝකජපට්ඨ. පු-ලෝකශ්‍රේෂ්ඨ, බුදුරජ.

ලෝකනනජික. න-චක්‍රවාට තුණක් එක්වූ නැත පිහිටන අකුකාරයෙන් පිරුණු දුක් බහුල එනම් නිරය.

ලෝකනනය. පු-ලෝකත්‍රය, ත්‍රිවිධලෝකය.

ලෝකනනයවිදු. පු - ත්‍රිවිධ ලෝකයදත් නැනැත්තා.

ලෝකනි. ක්‍රි-(d. භූ ලෝක, දසුනෙ, දැකීමෙහි + නි) දැකි.

ලෝකදීප. පු-ලෝකප්‍රදීපය, බුදුරජ.

ලෝකනායක. පු-ලෝකනායක.

ලෝකනිසාරණ. න-ලෝකයෙන් එතෙරවීම, නිවන්.

ලෝකනිරෝධ. පු-ලෝකනිරෝධය, නිවන්

ලෝකපජ්ජාන. පු-ලෝකප්‍රදීපය, බුදුරජ.

ලෝකපාල. පු-ලෝකාරක්‍ෂාව, ලොවරැකීම.

ලෝකපාලධම්ම. පු-ලොව ආරක්‍ෂාකරණ ධර්ම, හිරිමත්ප් දෙක, ලජ්ජා හය දෙක.

ලෝකබ්‍රහ්ම. න-ලෝකය පිළියෙළ කිරීම, ලෝක පෙළපාලිය.

ලෝකබ්‍රහ්මා. පු-දෙව විශේෂයක්.

ලෝකබ්‍රහ්මි. පු-ලෝකගුරු, බුදුරජ.

ලෝකවජ්ජ. න-ලෝකවද්‍ය, ලෝකයෙන් වන වරද, සාමාන්‍ය වරද.

ලෝකවට්ඨ. න-සංසාර වෘත්තය.

ලෝකවිදු. පු - ලෝකඥ, ලෝකය දත් නැනැත්තා, බුදුරජ.

ලෝකවිවරණ. න-එනම් ප්‍රාතිභායෂීය, සමා මහපෙළහර.

ලෝකවොහාර. පු-ලෝකයෙහි ව්‍යවහාරය.

ලෝකාධිපතෙය්. නි-ලෝකාධිපතිභාවය.

ලෝකාමිස. න-ලෝකයාගේ පස්කම් රහයට හේතුවන දේ.

ලෝකායත. න-විනශ්ඤායත්‍රය.

ලෝකායත මහාපුරුෂලක්කණ. න-ලෝකායත ශාස්ත්‍රය හා මහාපුරුෂ ලක්කණ ප්‍රකාශ ශාස්ත්‍රය.

ලෝකායතික. නි-විනශ්ඤ වාදයට අයත්, එනම් දශීනියට අයිති.

ලෝකිස. නි-ලෝකික, ලෝකයට අයත්, කෙලශ නිරෝධය හැර අවශේෂ ලෝකය පිළිබඳ සියල්ල.

ලෝකුතතර. පු-ලෝකොත්තර, පෘථග්ජන ලෝකයෙන් එතරව පැවති, ලෝකයෙන් උසස්ව පැවති ධර්මය.

ලෝකුතතරදුශාද. පු-ලෝකොත්තර දූවැද්ද, නිවන්.

ලෝකුතතරධම්ම. පු-ලෝකොත්තර ධර්මය, නිවැණධර්මය.

ලෝකෙස. පු-ලෝකෙශවර, බුදුරජ.

ලොව. d. භූ දසුනෙ, දැකීමෙහි, ලොවනි, දැකි, ලොවනං.

ලොව. d. භූ-දසුනෙ, දැකීමෙහි, ලොවෙති ලොවයති, දැකි.

ලොව. d. වු-බැබළීමෙහි, ලොවෙති, ලොවයති, බබළයි.

ලොවන. න-දැකීම, ඇස, ප්‍රඥව.

ලොවණ. න-සෙලවීම, අවුල්කිරීම.

ලොණ. න-ලවණ, ලුණු.

ලොණමිතිල. න-ලුණු සහ ඇඹුල්.

ලොණබ්‍රසන. න-කුළුබඩු යොදා රසකිරීම.

ලොණඵල. න-සවාහාවික ලුණු.

ලොණසකකර. න-ලුණු ගල.

ලොණසොවරන. න-ලුණු සහිත ඇඹුල් කැඳ.

ලොණික. පු-ලුණු ඇති, ලුණු සහිත.

ලොණිය. පු-ලොණික.

ලොද්ද. පු-ලොත්.

ලොහ. පු-ලොබ, ලොහය.

(19653)

ලොප්. පු-ලොපය, මැකීම, අභාවයට යාම.
ලොහබිමම. පු-ලොහ ස්වභාවය, ලෝහය
ලොහනිය. පු-ලෝහකටයුතු, ලොහනෙයය.
ලොහනෙය. පු-ලොහනිය, ලොහ කටයුතු.
ලොහන. න-ලොබකිරීම, ලෝහය.
ලොම. න-රොමය, මයිල්.
ලොමක. න-රෝමය, මයිල්, ලොම්.
ලොමකුප. න-රොමකුප, ලොම් පිහිටි සිදුරු.
ලොමස. න-ලොම්සනිත, මෘදු.
ලොමසපාණක. පු-බුපණුවා
ලොමහංසන. න-රොමොද්ගමය, ලොමු දූහැ
 ගැණීම.
ලොමහට්ඨ. පු-රොමොද්ගමය, ලොමු දූහැ
 ගැන්ම.
ලොම්. පු-ලොම් ඇත්තා, ලොම් සහිතයා.
ලොහමුලක. න-ලොහය මුල්කොට ඇති,
 ලොහය ප්‍රධානකොට.
ලොල. ති-ලොල්, හිප්, කැදර, සොඩ.
ලොල. පු-ලොල් තැනැත්තා, වඤ්චල දෙය.
ලොලිත. ති-සෙලවුනු, කැලඹුනු.
ලොලතා. ඉ-ලොල්බව.
ලොලුප. පු-අධික තෘෂ්ණා ඇත්තා.
ලොලුසන. න-ලොල්බව.
ලොලෙනි. ක්‍රි-(d. හු. පුල, මඟුනෙ,
 මැඩීමෙහි+ණ+ති) සොලවයි, මඩවයි.
ලොහ. පු-න-යකඩ, අහිල්.

ලොහකාරක. පු-කමුරා.
ලොහමාසක. න-කුඩා තඹ කාසියක්.
ලොහකුමිති. ඉ-ලොහොකුමු තීරය.
ලොහපිට්ඨ. පු-ලෝකුඩුවා.
ලොහථාලක. පු-ලොහොසැලිය.
ලොහපාසාද. පු-ලොහයෙන් කළ ප්‍රාසාදය.
ලොහහෙද. පු-ලොහවිශේෂ, ලෝහජාති.
ලොහමුහගර. න-ලොහොමුගුර, යකඩ මුගුර.
ලොහවාරක. න-ලොහමය දිය බඳුන, දිය
 වත්කරණ ලොහ සැලිය.
ලොහරූප. න-තඹ හා බෙලක් මිශ්‍රණයෙන්
 කළ ප්‍රතිමාව.
ලොහිත. න-ලේ, රුධිරය, රත.
ලොහිතකසිණ. න-ලෝහිතවණය අරමුණු
 කොට වඩන එනම් කසිණය.
ලොහිතබක. පු-පියුම්රාමණි, පද්මරාග
 මැණික.
ලොහිතක. න-ලෝහිතවණ ඇති, රතු
 පැහැති.
ලොහිතවඤන. න-රත්සදුන්, කොකුම්.
ලොහිතපකඩදේකා. ඉ-ලේ අතිසාරය.
ලොහිතහොම. න දකුණු දසරුවෙහි ලේ
 ගෙන කරණ ලෝහිත හෝමය.
ලොහිතාදි. පු-රත්තාදිවණිණය.
ලොහිතපාද. පු-ලේ ඉපදවීම, ලේ සෙලවීම,
 පඤ්චාතනනරිය කමය.

ව

වංස. පු-වංශය, කුලය, හුණරුක, හුණගස්
 වල කරණ ක්‍රීඩාවක්.
වංසකලීර. න උණ (ගස්) පැලෑටිය.
වංසජ. පු-වංශයෙහි උපන්, කුලයෙහි හට
 ගත්.
වංසරාග. පු-රත්තහෙදයක්.
වංසවණණ. පු-වෙරළමණ.
වංසබරණ. න-වංශය බරණ, වංශයරකින.

වංසානුපාලක. පු-වංශය හෝ පරම්පරාව
 පාලනය කරන්නා.
වංසික. න-අහිල්.
වංසික. පු-වංශයට අයිති, වංසානුගත.
වකක. d. වු-තාසෙ, තැනිගැණීමෙහි,
 වකකති, වකකයති, තැනිගැණීම.
වකක. ති-වකුගඩුව, කුටිල, ඇද දේ.
වකකබහ. පු-වක්වු අවයව ඇත්තා, පක්ෂියා.

(19106)

වක්‍රාකෘති. න-වක්‍රාකෘති පස්වෙනි කොට
ඇති, පිළිතුල් භාවනාවෙහි, “මංසං නභාරා
අට්ඨි අට්ඨිමිඤ්ඤාවක්‍රාකෘතං” යන පඤ්චකය.

වක්‍රාකෘති. න-රිච් සුමුදු.

වක්‍රාකෘති. පු-රිච් සුමුදු වලින් සාදූ ඇදුම්
අදින්නා, නාපස වර්ගයකි.

වක්‍රාකෘති. පු-එනම් භික්ෂුව.

වක්‍රාකෘති. ක්‍රි-(d. භූ. වච, විශ්වත්වයං වාචායං,
විශ්වත් වචනායෙහි + ති) කියයි.

වක්‍රාකෘති. d. භූ-ගාහෙ, ගාහිමෙහි, වක්‍රාකෘති, ගාහිමි.

වක්‍රාකෘති. d. භූ-කොභා නාසෙසු, කොභාවෙහි හා
නාසිමෙහි, වක්‍රාකෘති, බලලයි, නසයි.

වක්‍රාකෘති. පු-කොක්කාචා, වාකයා.

වක්‍රාකෘති. පු-සරලද්‍රව.

වක්‍රාකෘති. d. භූ-ගමනෙ, යාමෙහි, වක්‍රාකෘති යෙයි.

වක්‍රාකෘති. d. භූ-කුටිලෙ, කුටිල ගමනෙහි, වක්‍රාකෘති,
වක්වයෙයි.

වක්‍රාකෘති. d. භූ-සමකායං, සකකර්මෙහි, වක්‍රාකෘති,
සකකරයි.

වක්‍රාකෘති. පු-සමානස්සන්තේ සමුහය, පමිකතිය,
කාලායිය.

වක්‍රාකෘති. d. භූ - ගමනෙ, යාමෙහි, වක්‍රාකෘති,
යෙයි, වග්ගො.

වක්‍රාකෘති. න-පමිකති බකිනිය, කාණ්ඩ
කාණ්ඩිම.

වක්‍රාකෘති. පු-සමයිය බිදීමට සුදුසු වචන
කීම.

වක්‍රාකෘති. පු-වර්ගයෙහි ඇලීම.

වක්‍රාකෘති. න-වර්ග වර්ගව ක්‍රියා කිරීම.

වක්‍රාකෘති. ක්‍රි-(d. භූ. වග්ග, ගමනෙ, යාමෙහි
+ ති) කියේය.

වක්‍රාකෘති. ති-වර්ගයට අයත්, කොටසට ඇතු
ලත්, වර්ගය.

වක්‍රාකෘති. ති-වර්ගය, වර්ගයට අයත්, ජබ්බායක.

වක්‍රාකෘති. න-සුඤ්ඤා, දක්‍ෂ, අභිඤ්ඤා, මධුර,
සිනිදු, සොභන.

වක්‍රාකෘති. පු-වට්ඨා.

වක්‍රාකෘති. d. භූ-ගමනෙ, යාමෙහි, වක්‍රාකෘති, යෙයි.

වක්‍රාකෘති. පු-බිලිකොක්ක, එනම් පච්ඡය.

වක්‍රාකෘති. ති-වක්වුදෙය, කුටිල, බිලිකවු.

වක්‍රාකෘති. න-කුඛා ලමයින් සෙල්ලම් කරණ
නගුල, කුඛා නගුලෙන් සෙල්ලම් කිරීම,
එයින් සිසීම.

වක්‍රාකෘති. පු-නාමුණු දළ ඇත්තා, උභය.

වක්‍රාකෘති. ති-ඇද සහිත වූ, දූකාත්ත වැනි.

වක්‍රාකෘති. පු-එනම් ජනපදය, වංගදෙශය, එනම්
රොහයකි.

වක්‍රාකෘති. පු-අමෙධාය, අසුචි, රූපය, පුරිමමලය.

වක්‍රාකෘති. පු-මල මායා.

වක්‍රාකෘති. d. වු-අභිකායෙන, හැදෑරීමෙහි, වචන,
වචනෙහි, හදාරයි.

වක්‍රාකෘති. ඉ-වැසිකිලිය, වචනකූපය, මල
පහරණ නැත.

වක්‍රාකෘති. න-වචනකූපය, වැසිකිලිවල.

වක්‍රාකෘති. න-වචනකූපය, මල පහකරණ
නැත.

වක්‍රාකෘති. d. භූ-භිකාසෙ, බැබළීමෙහි.

වක්‍රාකෘති. ඉ-මල මුත්‍ර කිරීමට පාවිච්චි
කරණ භාජනය.

වක්‍රාකෘති. පු-කසල සුඛකරන්නා.

වක්‍රාකෘති. පු-වස්සා, පැටියා.

වක්‍රාකෘති. න-වත්සරය, අවුරුද්ද, සංවත්සර.

වක්‍රාකෘති. පු-කෙළිදහස, වත්සක.

වක්‍රාකෘති. ඉ-වසු ශාලාව, වත්සන් බිඳින
මඩුව.

වක්‍රාකෘති. ඉ-වත්සා කෙරෙහි හිඳු වූ දෙන,
වත්සහිතී.

වක්‍රාකෘති. ඉ-වත්සා කෙරෙහි හිඳු වූ දෙන,
වත්සකාමා.

වක්‍රාකෘති. පු-නාමුණු වත්සා, නාමිබා.

වක්‍රාකෘති. ක්‍රි-(d. භූ. වස, නිවාසෙ, වැසීමෙහි
+ ති) වසයි.

වක්‍රාකෘති. පු-සෙතේ ඇත්තා, සෙනහ ඇත්තා.

වක්‍රාකෘති. ඉ-වත්සා කෙරෙහි හිඳු වූ දෙන.

වක්‍රාකෘති. පු-විමහෙදායක, වචනාව.

(19766)

වච්ඡු. d. භූ-ජේදනෙ, සිද්ධිමෙහි.

වච්ඡි. d. භූ-ඉච්ඡායං, කාමනිවීමෙහි, වඤ්ඤානි, කාමනිවෙයි.

වච්ඡ. d. භූ-ගමනෙ, යාමෙහි, වජ්ඣ, යෙයි.

වච්ඡ. d. චූ-පරියෙසනාදිසු, සෙවීම ආදියෙහි, වජ්ජෙහි, වජ්ජයනි, සොයයි, සකස් කරයි.

වච්ඡ. න-ගොවුද, ගාල.

වච්ඡනි. ක්‍රි-(d. චූ. වච්ඡ, ගතියං, යාමෙහි+නි) යෙයි, ගමනය කෙරෙයි.

වච්ඡන. න-යාම, ගමන,

වච්ඡර. න-දියමනතිය, මැණික් විදිනා කටුව, වජ්ජාසුධාය.

වච්ඡර දුම. පු-සිනුක් ගස.

වච්ඡරපාණි. පු-වජ්ජාසුධායක් අතේ ඇත්තා, ශක්‍රයා.

වච්ඡරමෙහනාබල. පු-වජ්ජාපම මෙත්‍රි ඇත්තා, බුදුරජ.

වච්ඡර විමුක්ති. ඉ බුදුරජ.

වච්ඡරාසුධා. පු-වච්ඡරපාණියා, ශක්‍රයා.

වච්ඡරාපම. පු-විදුරට සමාන, දියමන්තියක් වැනි.

වච්ඡ. d. චූ-වජ්ජනෙ, භාරිමෙහි, වජ්ජෙහි, වජ්ජයනි, හරියි.

වච්ඡ. න-වද්ධය, දෙමය, වැරැද්ද.

වච්ඡනි. ක්‍රි-(d. චූ. වජ්ජ, වජ්ජනෙ, භාරිමෙහි +නි) හරියි, බැහැර කෙරෙයි.

වච්ඡන. න-භාරිම, දුරු කිරීම, වාද්ධය, වාදනය.

වච්ඡනිය. නි-බැහැර කටයුතු, ඉවත් කටයුතු.

වච්ඡ හෙට්. ඉ-වද බේරය, වරද කළවිත්ට නිකු එළවන පිණිස ගසනු ලබන බේරය.

වච්ඡා වච්ඡ. න-(වජ්ජ + අවජ්ජ) කුදු මහත් වරද, ලොකු කුඩා දෙම.

වච්ඡී. පු-එතම රට, වැදූ රට,

වච්ඡීත. නි-දුරුකළ, පහරණ ලද, බැහැර කළ.

වච්ඡක. නි-වරද, හිත කැපීමට සුදුසු වරද ඇත්තා.

වච්ඡක භානක. පු-හිස ගසා දමා නැසීමට සුදුසු වරද ඇත්තා.

වච්ඡව. d. චූ වච්ඡවනෙ, රැවටිල්ලෙහි, වච්ඡවනි, වච්ඡවයනි, රවටයි, වච්ඡවා කරයි.

වච්ඡවක. පු-වච්ඡවාකාරයා, හිවලා, නරියා.

වච්ඡවන. න-වච්ඡවාම, රැවටිල්ල.

වච්ඡවනි. ක්‍රි-(d. චූ. වච්ඡව, වච්ඡවනෙ, වංචා කිරීමෙහි+නි) වච්ඡවා කරයි, රවටයි.

වච්ඡවනික. පු-වච්ඡවා කටයුතු, රැවටිය යුතු.

වච්ඡවනිය. නි-වච්ඡවනික, රැවටිය යුතු.

වච්ඡවිත නි වච්ඡවා කළ, රවටන ලද.

වච්ඡවු. d. භූ-ගමනෙ, යාමෙහි, වච්ඡවනි, යෙයි.

වච්ඡවුල. පු-හෝපලු ගස, හොමු වතු

වච්ඡජක. නි-වද, පල රහිත, පල හට නොගන්නා වෘක්ෂය.

වච්ඡජකා. ඉ-වදි, වද ස්ත්‍රිය.

වච්ච. නි-වැටුප්, ත්‍රෛභූමක සංසාර ප්‍රවාහනිය, කම්මට කෙලෙස්වට විවට යන තුණ, වටකුරු දෙය.

වච්චක. පු-වටු පක්ෂියා, තිත්තිරයා, තිත් වටුවා.

වච්ච කථා. ඉ-සංසාර වෘත්ත පිළිබඳ කථා.

වච්චනි. ක්‍රි-(d. භූ. වට, ආවතතනෙ, වැටීමෙහි+නි) වටී, සුදුසුයි, සැහෙයි.

වච්ච දුක්ඛ. නි-වෘත්ත දුඛය, සංසාර දුඛය.

වච්චන. න-වටීත, පෙරළීම, පරිවර්තනය, කරකැවීම.

වච්චනාවලි. ඉ නවගුණවැල, ශුද්ධාචක වැල.

වච්චනි. ඉ මුද්ද, රවුම, බෝලය.

වච්ච පටිඝාත. නි වෘත්තය නැසීම.

වච්චහය. න-වෘත්ත හය, සසර බිය.

වච්චානුගත. නි-වෘත්තය අනුව එන ලද, සසර අනුව එන ලද.

වච්ච විවච්ච. න-වට විවට, ත්‍රෛභූමක සංසාර ප්‍රවාහනිය හා නිවෘත්තය.

(19804)

වච්ඡි. ඉ-වැටිය, පහන් තිරය, පහතවටි,
පාත්‍රයෙහි මුව විට, වක්කවට්ටි, වක්කවත්ති
ප්‍රවෘත්තිය.

වච්ඡිකා. ඉ-වෘත්තිකා, වැටිය.

වච්ඡුල. ති-වට දෙය.

වච්ඡුපච්ඡද. පු-සංසාර වෘත්තය සිද්ධිම.

වච්ඡ. ති-වමී කළ, වසින ලද.

වච. d. භූ-වෙයනෙ, වෙළීමෙහි, වටති,
වෙළයි.

වච. d. භූ-භාජේ, බෙදීමෙහි, වටති, බෙදයි.

වච. d. භූ-පරිභවෙ, පරිභවයෙහි, වටති,
පරිභව කරයි.

වච. d. චූ-ගන්තෙ, ග්‍රන්තයෙහි, ගන්තෙති,
ගන්තෙති, ගොතයි.

වච. d. චූ-භාජේ, බෙදීමෙහි, වටෙති, වටයති,
බෙදයි.

වච. පු-නුග රුක.

වචක. න-කණ්ණිභරණයක්, වටංසකය, වටවූ
දෙය.

වචච්ඡාය. ඉ-නුගරුක් සෙවන, මුදුන් මල්කඩ.

වචංසක. න-තිස පළඳින මල්දම, මුදුන්
මල්කඩ, අවතංසකය.

වචාකාරී. ඉ-නැව් අවයවයක්.

වචුම. න-මාගීය, කුශලාකුශල කමී, වෘත්තය,
වට දෙය.

වච්ඡ. d. භූ-චූලෙ, සචූල බැවිහි, වච්ඡති, සචූල
වෙයි, වච්ඡරො.

වච්ඡ. d. භූ-සහවාරෙ, සමග හැසිරීමෙහි,
වණ්ණති, එක්ව හැසිරෙයි.

වච්ඡර. ති-සම්පූර්ණ දෙය, පිරිපුන් දෙය.

වච්ඡ. d. භූ-වසිමානෙ, වැසීමෙහි, වසිති,
වැසෙයි.

වච්ඡ. d. චූ-විකිරණෙ, විසුරුවීමෙහි, වසිති,
වසිතෙයි, විසුරුවෙයි.

වච්ඡි. ඉ-අභිවෘද්ධිය, වැඩීම, වෘද්ධිය.

වච්ඡික. පු-වච්චවා, තව්ජකයා.

වච්ඡති. ක්‍රි (d. භූ. වසි, වසිතෙ, වැසීමෙහි
+ ති) වැසෙයි.

වච්ඡින. න-වැඩීම, අභිවෘද්ධිය.

වච්ඡිනක. පු-වැඩීම, වසිත.

වච්ඡිමාන. න-වැසෙනු ලබන, එරඩු ගස,
එබරු.

වච්ඡිමානකච්ඡායා. ඉ-වැසෙනු ලබන
සෙවන, එම කාලය, සවස් කාලය.

වච්ඡික. පු-වසිතය කරන්නා, එකතු
කරන්නා.

වච්ඡින. ති-වැසෙන ලද, වෘද්ධියට පැමිණෙන
ලද.

වච්ඡි මූල. න-වැසෙන මිල, පොලිය.

වච්ඡ. d. භූ-වෙයනෙ, වෙළීමෙහි.

වණ්ච. d. චූ-කොට්ඨාසෙ, බෙදීමෙහි, වෙන්
කිරීමෙහි, වණ්චති, වණ්චයති, බෙදයි,
වෙන් කරයි.

වණ්ච. d. භූ-පුච්ඡ කරණෙ, වෙන් කිරීමෙහි,
වණ්චති, වෙන් කරයි.

වණ්ච. න-නවුව, නැවට.

වණ්චක. න-නැවට, වණ්ච.

වණ්චිත. න-නැව් ඇති.

වණ්චෙති. ක්‍රි-(d. භූ. වණ්ච, පුච්ඡකරණෙ,
වෙන් කිරීමෙහි+ණෙ+ති) බෙදයි, වෙන්
කරයි.

වණ්ණ. d. චූ-පසංසායං, පැසසීමෙහි,
වණ්ණෙති, වණ්ණෙයති, පසසයි, පුසංසා
කරයි.

වණ්ණ. පු-සංසායන, රූප, රූපායනන,
හෙතු, ඡවි, ප්‍රමාණ, ප්‍රශංසා, අක්කර, කිරිති,
ගුණ, ඇතුන් පිට අතුරණ විත්‍ර කමිලිය,

වණ්ණක. න-විලෝපනය.

වණ්ණක. පු-සිරියල්.

වණ්ණ කසින. න-නිල, පිතාදි වණ්ණ
කසිනය.

වණ්ණකාරක. පු-වණ්ණකාරකයා, සායම්
කරන්නා.

වණ්ණ දසක. න-මනුෂ්‍යයාගේ ශරීර
වණ්ණය අභිකවු, දස අවුරුදු කාලය.

වණ්ණපථ. පු-වණ්ණපථ, වැලි සහිත ප්‍රදේශ
යක්.

(19850)

වණනදසි. ඉ-වෙසගත, වෙසාවි.

වණනනා. ඉ-වණිතාව, ගුණ කථනය.

වණනනිය. ති-වණිතිය, වණිතා කටයුතු.

වණන හුමි. ඉ-වණිතා හුමිය.

වණනවාදි. පු-ගුණ කියන්නා.

වණනිත. ති-වණිතා කළ, පසසන ලද

වණිණපොකකරනා. ඉ-ශරීර වණියාගේ මනාප බව, මනා ශරීර සටහන් ඇති බව, මටසිළුවු ශරීරාවයව ඇති බව.

වණිණි. ඉ-වණි ඇත්ති.

වණිණු. ඉ-වැලි, වාලුකා.

වණිණුපථ. පු-වැලි මාර්ගය, වැලි කාන්තාර මායිය.

වණිණනි. ක්‍රි-(d. හු. වණිණ, වණිණනෙ, වැනීමෙහි + නේ + ති) වණිතා කරයි.

වණ. පු-වුණය, වණය, ශරීරවල සෑදෙන වණ.

වණ. d. හු-සඳො, ශබ්දයෙහි, වණති, ශබ්ද කරයි.

වණ. d. හු-ඤ්ඤ, විනතනෙ, සවණෙව, දැනීමෙහි සිතීමෙහි ශ්‍රවණයෙහි, වණති.

වණ. d. වු-සරීර වුණිණ, ශරීරය සුණු කිරීමෙහි, වණෙති, වණයති, ශරීරය සුණු කරයි.

වණ කොලක. න-තුචාල බදින රෙදි කැබැල්ල.

වණ මුඛ. පු-වෘණ මුඛ.

වණිණ්‍යා. ඉ-වෙළඳුම.

වණිත. ති-වෘණිත, වණ කළ.

වණිපථ. පු-වෙළඳ මග, වෙළඳුම දියුණු වන පෙදෙස.

වණිබක. පු-ගුණ කිය කියා ඉල්ලන්නා, යාවකයා.

වණිබ. ඉල්ලීම.

වතන. න-පද්‍යය, මුඛය, ආචාරය.

වතන. d. තු-වතනනෙ, පැවතීමෙහි.

වතනති. ක්‍රි-(d. තු. වතන, වතනනෙ, පැවතීමෙහි + ති) පවති, විද්‍යමාන වේ.

වතනති. ඉ-මායිය, ප්‍රමානිය.

වතනහු. පු-වක්ත්‍රහු, ශක්‍රයා.

වතනමාන. පු-වතීමාන, දන් පවත්නා, අඬුනාකාරය.

වතනමානක. පු-වතීමාන.

වතනපටිවතන. න-වත් පිළිවෙත්.

වතනා. ඉ-වෘතාව, කොරතුර.

වතනාකි. ඉ-හෙළබවු, එළබවු, වෘතාක්ත.

වතනාවතන. න-ලොකුකුඩාවත්.

වතනාහි. ඉ-හෙළබවු, එළබවු.

වතති. ඉ-පැවැත්ම, ප්‍රමානති.

වතතික. න-හස්ති ආශ්වාදිත්තේ, ඇති පැවැත්ම.

වතතිත. ති-පැවති, පවත්නා ලද.

වතතු. ති-යහපත් වචන ඇත්තා.

වත්ථ. න-වසත්‍රය, පිළිය, රෙද්ද.

වත්ථ. d. වු-පිඩිනෙ, පිඩාවෙහි, වතෙතති, වතනයති. පිඩාකරයි.

වත්ථකොපි. ඉ-වසත්‍ර යුගලය, වසත්‍රදෙක.

වත්ථබ්බ. ති-වියසුතු, ආරම්භකලසුතු, පටන් ගතයුතු.

වත්ථගුස්භ. පු-වසත්‍රයෙන් වැසිය යුතු සත්‍රි පුරුෂ නිමිති.

වත්ථවෙජ්ඣනිසත්ථ. න-රෙදි කපන ශස්ත්‍රය කඩකතුර.

වත්ථාදිලොම. පු-වසත්‍රාදිත්තේ රැල්.

වත්ථි. ඉ-වස්තිය, බඩට තෙල් ආදිය විදීම.

වත්ථිකමම. න-වස්ති කිරීම.

වත්ථිකොස. පු-වස්ති කොෂය.

වක්ෂ. න-හෙතු, ද්‍රව්‍ය, හුම් විශෙෂ, වතු රත්තත්‍රය කථාවසතු.

වක්ෂකමම. න-අතීතව ගෘහනිමාණය, අලුත් ගෙවල් සෑදීම.

වක්ෂකාම. පු-ක්ලේශ කාමයට වසනුවන රූපශබ්දාදිය, රූපාදියෙහි පවත්නා ආසාව

වක්ෂදෙවතා. ඉ-ගෘහවසතු ආදියට අරක්ගත් දෙවතාවා.

(19802).

වක්‍රපටිකරණ. න-වක්‍රකමයපිණිස නොයෙක්
දේ ගෙත්වා ග්‍රහබලි විධාන කිරීම.

වක්‍රල. න-මහකුර පාලාවිය.

වක්‍රලයාක. පු-මහකුර.

වක්‍රවිජ්ජා. ඉ-අහසෙහි හා පොළොවේද ගුණා
ගුණ ප්‍රකාශ කරණ වක්‍රවිජ්ජාව, ගෙබිත්
ශාසත්‍රය.

වත. අ-ඒකාන්ත නිශ්චිතාචියෙහි

වත. න-වෘත, වෘතසීලය.

වතපද. න-වෘතපද, සිල්පද.

වතසමාදාන. න-වෘතසමාදානය.

වතවහනු. පු-වෘත ඇත්තා.

වනි. ඉ-වැට, තෝරාගැනීම, “පුබෙබ සාමා
නාම වනියා පන කාරිතත්තා සාමාවනි,
නාම, ජාතා.”

වනික. පු-වත් ඇත්තා, වෘතසීල ඇත්තා,

වනිකා. ඉ-වැට.

වතු. d. භූ. වත්තනෙ, පැවැත්මෙහි වත්තනි
පවත්තනි, පවතී.

වතු. d. වූ-කථනෙ, කීමෙහි, වනෙනනි, වත්ත
යනි, කියයි.

වබ. d. භූ-වසිසතෙ, වැසීමෙහි, වඩනි, වැඩෙයි
වුබි, වුබො.

වබ. d. වූ-පුරණෙ, ඡේදනෙව, පිරීමෙහි
සිඳීමෙහි, වඩෙති, වඩයනි, පුරයි. සිඳියි.

වබ. d. වූ-කථනෙ, කීමෙහි, වඩෙති, වඩයනි.
පුරයි, සිඳියි.

වබ. d. වූ-කථනෙ, කීමෙහි, වඩෙති වඩයනි
කියයි.

වබ. නි-වෘඪ, පරණ, මහලු.

වබක. නි-මහලු, නාකියා, වෘඪයා.

වබන. න-වඪිතය, වැඩීම, දියුණුව.

වබව. න-ප්‍රිති, සතුට,

වබාපවායන. න-වෘඪයන් පිඳීම, වැඩිසිටින්න
පුදන.

වද. d. භූ. වවනෙ, කීමෙහි, උපවදනි, ඔවදනි.

වද. d. වූ-කථනෙ, කීමෙහි, වෘදෙති, වෘදයනි,
කියයි.

වද. නි-යහපත් වවන ඇත්තා.

වදඤ්ඤ. පු-යහපත් වවන ඇත්තා, දන
සිලියා, උතුම් වවන දන්තාසුලු තැනැත්තා,

වදඤ්ඤතා. ඉ-වදඤ්ඤ භාවය.

වදනි. ක්‍රි-(d. භූ. වද, වවනෙ, කීමෙහි + නි)
කියයි, බෙණෙයි.

වදන. න-මුඛය, මුහුණ.

වදන. න-මුඛ, මුහුණ.

වදන. නි-කියු, ඊනියා.

වදපන. නි-කියවන, ශබ්ද කරවන.

වදනිය. නි-බොහෝ දෑ දෙන්නා.

වදි. d. වූ-වඤ්ඤ, වැදීමෙහි, වෘදෙති, වෘදයනි
වදියි, ස්තුති කරයි.

වඩ. d. වූ-නාසෙ, නැසීමෙහි, වඩෙති,
වඩයනි, නසයි.

වඩ. d. භූ-බකිනෙ, හිංසායාව, බැඳීමෙහි,
පෙළීමෙහි, වඩනි, බඳියි, පෙළියි.

වඩ. පු-මැරීම, වඩය, තැළීම.

වඩක. පු-වඩ කරන්නා, වදකරුවා, වොර
සාතකයා.

වඩබ්බාන. න-වඩයාතය, වඩභූමිය.

වඩනි. ක්‍රි-නසයි, මරයි, වඩකරයි.

වබිත. නි-වඩකල, නැසු,

වබුකා. ඉ-වඩු, භාය්‍යාව, බිරිත්ද.

වබුදාන. න-වඩයෙහි නියුක්තයා.

වඩු. ඉ-යෙහෙළි, තරුණි, භාය්‍යාව.

වබෙති. ක්‍රි-(d. භූ. වඩ, හිංසායාව, හිංසාවෙහි +
ණ + නි) වඩ කරයි, මරයි.

වහන. නි-වමනය කල, වැමැරූ, වමාරණ
ලද.

වඤ. d. භූ-අභිවෘදනෙ, වැඳීමෙහි, වඤනි,
වඳියි, ස්තුති කරයි.

වඤනි. ක්‍රි-(d. භූ. වඳ, අභිවඤනෙ, වැඳීමෙහි
+ නි) වඳියි, නමඳියි.

වඤන. න-වැඳීම, නමස්කාරය.

වඤනා. ඉ-නමස්කාරය.

(19958)

වෘද්ධ. පු-වදින්නා, නමස්කාර කරන්නා.
වෘද්ධා. ඉ-පිලිලය.

වනනකසාව. පු-වමනය කළ කසට ඇත්තා.
වනනමන. න-වලකන ලද ගමන් ඇත්තා.
වනන ලොකාමිස. පු-වමනය කළ ලොකාමිස ඇති.

වෘද්ධ. ති-වදනා ලද, නම කළ.

වන. න-මහා වාක්ෂ ඇති වනය, ආරණ්‍යය, ජලය.

වන. d. හු-සද්දෙ, ශබ්ද කිරීමෙහි, වනනි, ශබ්ද කරයි.

වන. d. හු-සෙවනෙ, සෙවනය කිරීමෙහි, වනනි, සෙවනය කරයි, ආශ්‍රය කරයි.

වන. d. හු-පිඩායං, පෙළීමෙහි, වනනි, පෙළයි.

වනකමමක. පු-වනානතරවල කටයුතු කරන්නා.

වනකාක. පු-වන කවුඩා, කාලා කාක්කා.

වනකුක්කුට. පු-වන කුකුලා, වලි කුකුලා.

වනනන. න-වනය, මහරාක් සහිත කුඩා ගස් ඇති කාලාව.

වනනිමර. න-තද ගනදුර, මහත් අදුර.

වනනිනනිකා. ඉ දිගමිතන වාල.

වන ගහණ. න-වන ග්‍රහණය, වන ගුමය.

වන ගුමය. පු-වනග්‍රහණය.

වන වරක. පු-වනයෙහි හැසිරෙන්නා, වැද්ද.

වනථ. පු-තෘණාව, වනය, කාලාව.

වනදහන. න-වනගින්න, ලාවිගින්න.

වනපසනි. පු-මල් රහිත ඵල හටගන්නා ඇසටු නුග ආදී වාක්ෂ වනයෙහි වූ මහගස්.

වනපසගුමය. පු-වන ලාභාව, වනසණ්ඩය.

වන මල්ලිකා. ඉ-වල්ද්ද, ඉද්ද.

වනමාලි. පු-විෂණු දෙවරජ.

වනස්සනි. පු-වනදෙවුරුක, වනපසනි.

වනනන. න-වන කෙලවර, අරණාවසානය.

වනපනන. න-සිංහ ව්‍යාඡාදීන් අභිගාහිත වනය.

වනපන. පු-ගමන් නුදුරු සෙනසුන, ගමන් ඇත පිහිටි සෙනසුන.

වනරාජී. ඉ-වනරොච, වනරොද.

වනසණ්ඩ. ති-වන ලාභාව, වනපසගුමය.

වනික. පු-වනයට අයත්, වනයෙහි වසන්නා.

වනිතා. ඉ-කානතාව, සත්‍රිය.

වනිබ්බක. පු-යාවකයා, ගුණ කිය කියා ඉල්වන්නා.

වසා. න - බිජ නික්මෙය, වැපිරීමෙහි, ඉවුර.

වසා. d. හු-පටිසෙබෙ, වැලකීමෙහි.

වස. පු-වැපිරීම, ධාන්‍ය ඉසීම.

වස. d. හු-බිජනිකෙබෙ, බිජු වැපිරීමෙහි, වසනි, වසුරයි.

වසථ. d. හු-ගමනෙ, යාමෙහි, වසථනි, යෙයි.

වසෙසානි. ත්‍රි-ඇද දමයි.

වසනි. ත්‍රි-(d. හු. වස, බිජකසානෙ, වැපිරීමෙහි+නි) වසුරයි, ධාන්‍ය ඉසියි.

වසන. න-වැපිරීම, බිජ රොපනය.

වසා. ඉ-මෙදතෙල.

වබ්බ. d. හු-ගමනෙ, යාමෙහි, වබ්බනි, යෙයි.

විහි. d. වු-නිනුයං, ගාර්භිකමි.

වමහ. d. වු-විබංසනෙ, විධිංසනයෙහි, වමෙනි, වමනයනි, විධිංසනය කරයි.

වමනින. ති-පිරිහෙලන ලද, නිගාකළ.

වමනන. න-හෙලා දැකීම, පිරිහෙලීම.

වමනබිහ. ති-පිරිහෙලන ලද, හෙලාදක්නා ලද.

වමෙනනි. ත්‍රි-(d. හු. වමහ, විබංසනෙ, නැති කිරීමෙහි+ණෙ+නි) පිරිහෙලයි.

වමම. න-වම සන්නාහය, සැටිය.

වමම. න-රජුන්ට සැටිට ලන ඇමති, සන්නාහසන්නාහයා.

වමමක. පු-තුඹස, හුඹහ.

වමමිහ. ති-සන්නාහ සන්නාහයා.

වමමමනි. ත්‍රි-(d. හු. වමු, උග්ගිරණෙ, වැමැරීමෙහි+ණෙ+නි) වමනය කරයි.

(20008)

වමනි. ක්‍රි-(d. භූ. වමු, උග්ගරෙණ, වැමැරි මෙති+නි) වමනය කරයි.

වමපු. පු-වමනය, ජද්දිය, ඔක්කාරය

වමන. නි-වමනය කළ, වැමැරූ, වමාරණ ලද.

වමු. d. භූ-වමනෙ, වමනය කිරීමෙහි, වමනි, වමනයකරයි.

වශ්හ. පු-ඉසිලිය, ආධාරකටයුතු.

වය. d. භූ-ගමනෙ, යාමෙහි, වයනි, යෙයි, වයො.

වය. පු. න-වයස, විනාශය.

වයකලාණ. පු-වයස්කලාණය, යහපත් වයස.

වයපාතන. නි-වයසට පැමිණි, තරුණබවට පැමිණි, වෘඩ.

වයටඬ. පු-තරුණයා, වයස් ඇත්තා.

වයසා. පු-මිත්‍රයා, මිතුරා.

වයසා. ඉ-මිත්‍ර සත්‍රිය, යාලු සත්‍රිය.

වර. d. භූ-සංවරණේ, සංවරණයෙහි, වරනි, ආවරණය කරයි.

වර. d. වු-ඉවජ්‍යං, කැමැත්තෙහි, වරෙහි වරයනි, කැමතිවෙයි, රුචිවෙයි.

වර. d. වු-වාරණේ, වැළකීමෙහි, වාරෙහි, වාරයනි, වළක්වයි.

වර. නි-උතුම්, ශ්‍රේෂ්ඨ, කොකුම්, කුඩකුම.

වර. න-සව්‍රය, ප්‍රිය, නිවණ.

වරක. න-එනම් ඛාන්‍යය.

වරඩග. න-උතුම් අවයව, සත්‍රි පුරුෂ නිමිති.

වරඩගනා. ඉ-උතුම් සත්‍රිය.

වරඤ්ඤ. පු-උත්තමාථිය කියන තැනැත්තා.

වරණ. පු-පවුර, ලුණුවරණ.

වරද. පු-උත්තමාථිය දෙන තැනැත්තා.

වරතන. න-වරපට, යොත, සමිත් කළ යොත.

වරතනා. ඉ-වරපට, හස්තාශාදීන් බදින සමිත් කළ යොත, වරමදු.

වරත්‍රා. ඉ-පොරොද්ද.

වරපඤ්ඤ. පු-උත්තමප්‍රාඥයා, බුදුරජ.

වරවණ්ණනි. ඉ- උතුම් ස්ත්‍රිය.

වරහ. d. භූ-සංඥේ, ශබ්දයෙහි, වරහනි, ශබ්ද කරයි.

වරහ. d. වු-පිඩායං, පිඩාවෙහි, වරහෙහි වරහයනි, පිඩාකරයි, පිඩාවෙයි.

වරාක. පු-ලාමක, නිව.

වරාහ. පු-උරා, ඇතා.

වරාහර. පු-උත්තමාථිය ගෙන දෙන තැනැත්තා.

වරාරොහා. ඉ-උතුම් සත්‍රි.

වරී. ඉ-සාතාවාරිය.

වරුණ. පු-එනම් දෙවරජ, ලුණුවරණ ගස.

වරැඬ. පු-අයෝමය රථාවරණය.

වරැපිනි. ඉ-සෙනාව.

වල. d. භූ-සංවරණේ, සංවරණයෙහි, වලනි, වසයි.

වල. d. වු-පොසනෙ, පොෂය කිරීමෙහි, වාලෙහි වාලයනි, පොෂය කරයි.

වලජී. d. භූ-පයෝජනෙ, ප්‍රයෝජන ගැන් මෙහි, වලඤ්ඤ, ප්‍රයෝජනගණි.

වලඤ්ඤ. පු-වැලදීම, ප්‍රයෝජන ගැන්ම, මත්ස්‍ය විශේෂයක්.

වලඤ්ඤ. න-පරිභොගය, වැලදීම.

වලඤ්ඤ. නි-පරිභොග කළ, වැලදූ.

වලඤ්ඤනි. ක්‍රි-(d. භූ. වලජී, පයෝජනෙ, ප්‍රයෝජන ගැන්මෙහි+නි) පරිභොගකරයි, වලදයි.

වලය. පු-වළල්ල.

වලසිහ. නි-වලදනාලද, වෙළඳලද.

වලාහක. පු-මෙසය, වලාකුළු.

වලාහක අසා. පු-එනම් අශ්වයා, අහසේ ගමන් කරණ අශ්ව විශේෂයක්.

වලි. ඉ-ජරාවෙන් සිටිලවු වමය, රැලිය, ඇග රැලිවැටීම.

වලිත. න-හටගත් රැලි ඇති.

වලිහනව. පු-ඇඟරැලි වැටුනේ, රැලි වැටුනු සම.

(20160)

වදින. න-ඇඟරැලි වැටීම = වැටුනු.
 වදිර. පු-වපරයා, වපර බැල්ම ඇත්තා.
 වදිමුඛ. පු-වදුරා, රිලවා.
 වලල. d. භූ - සංවරණේ, සංවරණයෙහි,
 වලලහි, වසයි.
 වලලකි. පු-විණාව.
 වලලඝ. පු-සාමිපුරුෂයා, ප්‍රියයා, අභිකාතයා
 වලලරී. ඉ-කැන, පොකුර
 වලලව. පු-ගෝපාලයා, ගොපොල්ලා.
 වල්ලික. න-කොකුම්.
 වල්ලිජාති. ඉ-ලතාජාති, වැල්වගී.
 වල්ලිහ. පු-කොමඩු.
 වල්ලී. ඉ-වැල, ලතාව.
 වල්ලුර. පු- වැල් ඉරා, විශ්ලිමස්, තීරු
 සිටින්නව කපා විශ්ලත ලද ගෝන මුව
 මස් ආදිය.
 වවකකටය. න-විවෙකය.
 වවකසාහි. ක්‍රි-ඉදිරියට අදිති.
 වවසුපෙති. ක්‍රි-ව්‍යවසාං කෙරෙයි.
 වවසා. ඉ-ව්‍යවසාව, තියමය.
 වවසාපන. න-නියමකිරීම, ව්‍යවසාං පිහිටු
 වීම.
 වවසාන. න-ව්‍යවසාංකිරීම, වවසාපනය.
 වවසාපිත. ති-ව්‍යවසාංකල, ව්‍යවසාං පන-
 වන ලද.
 වවසිත. ති-ව්‍යවසාංකල, තියමකල.
 වවසිත විහාසා. ඉ-ව්‍යවසිත විහාසා.
 වවසෙති. ක්‍රි-ව්‍යවසාංකරයි.
 වවසාගහ. න-නිවණ.
 වවසාජන. න-භැරීම, ත්‍යාගය.
 වස. d. භූ-වාසෙ, වාසය කිරීමෙහි, වසති,
 වාසය කරයි වාසො, නිවාසො.
 වස. d. භූ-මුද්‍රකරණේ, මාදුකිරීමෙහි, මාදු
 කරයි.
 වස. d. භූ-දිනතියං, බැබළීමෙහි, වච්ඡති,
 බබලයි.

වස. d. සඳො, ශබ්දයෙහි, වසාති, ශබ්ද
 කරයි.
 වස. d. වු-සිනෙහෙ, සෙනහයෙහි, වාසෙති,
 වාසයති, තෙල් ආදිය ආලෙපකරයි.
 වස. d. වු-උපවාසෙ, උපවාසයෙහි, වාසෙති,
 වාසයති.
 වසා. d. භූ-තෙමනෙ, තෙමීමෙහි, වසාති,
 තෙමෙයි, වගී.
 වසා. d. වු-බලව බකිනෙ, ශක්ති බකින
 යෙහි, වසෙති වසායති, තදින් බදිති.
 වසා න-වමාව, වැස්ස.
 වසා. පු-තිරළුවා, වසාන සාතුව.
 වසා. පු. න-අවුරුද්ද, පුරුෂයා.
 වසාකමම. න-පණක පුරුෂකිරීම, පිරි
 මින්ගේ බිජොඩරණය කිරීම.
 වසාගහ. පු-නිශ්චය.
 වසාති. ක්‍රි-(d. භූ. වස, පශ්ඨකරණේ, වැසි
 මෙහි+ති) වසී, වමිකරයි.
 වසාවර. පු-නපුංසකයා.
 වසාවලාගහ. පු-මෙසය, වලාකුල, මෙසයට
 අභිපති දෙවියා.
 වසාවුටි. ඉ-වමිජලය, වමාව.
 වසාසත. න-අවුරුදු සියය, සියක් අවුරුද්ද.
 වසාසතික. ති-වමි සියක් ඇති.
 වසාන. න-වමි සාතුව, වමිකාලය, වැසි
 කාලය.
 වසාභූ. පු-මැහියා, වමිභූ.
 වසාපනක. පු-වමි කරවන්නා, වසා
 වලාහකයා.
 වසාවාස. පු-වස්විසීම, වමිකාලයෙහි වාසය.
 වසාවාසික. පු- වස් විසුවන්ට අයිති.
 වසසික. ති-වමිකාලයට අයත්, වමිසාතුවට
 පිදුපි.
 වසසිකි. ඉ-දූසමන්, සමන් පිවිව.
 වසසිත. න-නිරිසනුන්ගේ හඬ, නිරිසන්
 නාදය.
 වසසී. ඉ-වැස්ස, පදෙසවසයි, පැත්තකට
 වැසි වැසීම.

විසූභගමන. න-වස් විසීමට පැමිණීම.

විසූභනාසික. න-වස් ඵලඹිම, වස් විසීම

විසූභාසාරා. ඉ-ගනුපුරය, තවතිසා හව-
නය.

වස. d. වු-නිවාසෙ, ඇදීමෙහි, වාසෙහි, වාස
යහි, අව්වාදනය කරයි, වසනු අදිති.

වස. පු ප්‍රභු බව, අධික බව, අසිති වස්තු,
අතිලාභය.

වසන. න-වසනය, අව්වාදනය, විසීම.

වසනි. ක්‍රි-වාසය කරයි.

වසනන. න-ඵනම් සාතු ව.

වසන. පු-වාසනය, ගොනා.

වසල. පු-ගුරුයා, රොහියා, වසලයා.

වසලක. පු-ගුරුයා, වසලයා, රොහියා.

වසවනන. න-වසනයෙහි පවත්වන

වසවනනි. පු-වසවනි මාරයා, වසනයෙහි
පවත්වන්නා.

වසා. ඉ-වස්සා, පැටියා, නාමුවස්සා, මස්
තෙල, කෙලෙස්.

වසි. ඉ-වසගවු සත්‍රය, වද දෙන.

වසික. පු-වසගයට පැමිණියා, යටත් වූ
තැනැත්තා.

වසින. නි-වාසය කළ, විසූ,

වසිනා. ඉ-සෘණි විධියෙහි වසි භාවය.

වසිප්පන. නි-වසගයට පැමිණි.

වසි. පු-අනිහ, වසගවු, දමනය නොවූ, ලොකු
වස්සා.

වසිභුත. නි-වසගවන ලද, වසග වූ, කිකරා වූ.

වසු. පු-දෙවනා විශේෂයක්, රත්ත, වසනු.

වසුකිර. පු-ඵනම් පථිතය.

වසුදෙව. පු-වෙණුපිය, විශේෂ.

වසුබා. ඉ-භූමිය, පොළොව.

වසුකිරා. ඉ-භූමිය.

වසුමනි. ඉ-භූමිය, වසුකිරා.

වහ. d. භු-පාපුණ්ණෙන, පැමිණවීමෙහි, වහනි,
පැමිණෙයි.

වහ. d. භු-ඡාදනෙ, වැසීමෙහි, වහනි, වසයි

වහ. පු-ගෙරින්ගේ කඳ, ගවයාගේ පිට හා ග්‍රිවය.

වහනි. ක්‍රි-(d. භු. වහ, පාපුණ්ණෙන, පැමිණ
වීමෙහි+නි) උසුලයි, වසයි.

වහන. න-ගලා බැසීම, කාන්දුවීම, ඉසිලීම.

වල. d. භු. විභාගෙ, විභාගයෙහි, වලනි, විභාග
කරයි.

වලබා මුඛ. වඛබා මුඛය.

වලහා. ඉ-අභවධෙකුව, වෙලඹ.

වලහි. පු-අභවයා.

වලහිව්වාදි. පු-මතුමාලෙහි උඛ අතුරුණ වක්‍ර
දුරු ආදිය.

වලින. න-ආකුලකිය, අවුල් බව.

වංස. පු-කුලය, ගොත්‍රය, උණගස.

වංසකලිර. පු-උණකිලිල, උණ මොටෙයි.

වෘ

වෘ. අ-සම්පන්නත, උපමා, සන්දේහ, පද
පුරණ, ව්‍යවස්ථිත විභාසා, විකල්ප, නිශ්චය,
යතමෙහි.

වෘ. d. භු-ගමනෙ බකිනෙ ව, ගමනෙහි, බැදී
මෙහි, වානි, යෙයි, බදිති.

වෘ. d. දි-ගමනෙ වායනෙව, ගමනෙහි, හැමි-
මෙහි, වායනි, යෙයි, හුලන් හමයි.

වෘක. න-රුක් සුමුලු, ගස්පොතු.

වෘකය. න-වාකය, වගනිය, වචනය.

වෘකාරමහ. පු-වාකයාගේ පටන් ගැන්ම.

වෘකාලකාර. පු-වාකයාගේ අලකාරය.

වෘකවිර. න-මාදු තෘණ, තීරු ඵකට වියා
කරණ ලද සිවිර, පැදුරු ආකාරයෙන්
කළ පැලලි සිවිර.

වෘකවිර. න-තපසුත් අදින ගස්පොතු වලින්
සාදගත් රෙදි වැසියක්.

වෘකරා. ඉ-වරදුල් වැද්ද.

වෘකවික. පු-වැර දුල් වැද්ද.

වෘකවික. පු-වෘකරි, වරදුල් වැද්ද.

වෘමංශම. පු-බ්‍යානලාභිහු.

වෘමක. පු-කියන්නා, කවිකයා.

(20167)

වාවන. න-කියවීම.

වාවනක. පු-කියවන්නා.

වාවනික. පු-වවනයෙන් හටගත්, වවනයෙන් උපන්.

වාවා. ඉ-තෙපුල, වවනය.

වාවාහිලාප. න නොකටයුතු කපා.

වාවාල. පු-වාවාලයා.

වාවා විකේතප. පු-වවන විකේතපය.

වාවිත. ති-කියවන ලද.

වාවික. න-සෞඛ්‍ය වවනය.

වාවෙති. ක්‍රි-(d. හු. වද, වියතිය, වාවාය, වියත් වවනයෙහි + කේ + ති) කියයි.

වාවෙලිඛ. න-විෂේෂයට බදු ලීඟ ලබන ශබ්ද.

වෘජ. පු-ඊපත්‍රය, හිපත්‍රය, ඊය.

වෘජපෙය. න-එනම් යාගය.

වෘජිත. ති-පිහාටුවලින් කළ.

වෘජින. න-හස්තියා, ඇතා

වෘජී. පු-අභියා, අසු, සෞඛ්‍යවියා.

වෘට. න-වල, වැසු ස්ථානය, ආවරණය කළ තැන.

වෘටක. න-වැස්ම, ආවරණය.

වෘණිජ. පු-වෘණිජයා, වෙළෙන්දා, වෙළඳුම.

වෘණිජක. පු-වෙළෙන්දා.

වෘණිජ්ජ. න-වෙළඳුම.

වෘණී. ඉ-තෙපුල, වවනය.

වෘත. පු-වෘතය, සුලභ.

වෘත. d. වු ගමනේ, සුබව, යාමෙහි හා සැපයෙහි, වෘතේ, වෘතයෙහි, යෙහි, සැප වෙයි.

වෘතක. පු-වෘතය, සුලභ.

වෘත ඝාතක. පු-වෘතය නස්න්නා, ඇසල ගස.

වෘතණ්ඩ. පු-අණ්ඩවෘතය, වෘති රෝගය, අණ්ඩ වාසු රෝගය.

වෘතපාන. න-කවුළු දොර, ජනෙලය.

වෘත හක්ක. පු-වෘතය අනුභවකරන්නා.

වෘතහක්කක. පු-වෘතය අනුභව කරන්නා, හුලං බොන්නා.

වෘතමණ්ඩලික. පු-සුලි සුලභ.

වෘත මිභ. පු-වෘත මාගයා, වෘතයෙන් වැටෙන ලද පත්‍ර ආදියේ ශබ්දයට බියවන මුව වර්ගයක්, වෘතවෙගය වැනි ජව ඇති මාග විශේෂයක්.

වෘතමුට්ඨි. ඉ-වෘතය සහිත වමුව, වෘතයෙන් විසුරුවන ලද ජලය ඇති වමුව.

වෘත සකුණ. පු-එනම් පක්ෂියා.

වෘතාතප. න-වෘතය හා අවුච්ච.

වෘතාබාධ. පු-වෘත රෝග, වෘතගාය.

වෘතාහත. පු-වෘතයෙන් නසන ලද.

වෘති. ක්‍රි-(d. හු. වා, ගතිය, යාමෙහි + ති) හමයි, විහිදෙයි.

වෘතික. පු-වෘතය ඇත්තා, වෘත රෝගියා

වෘතිඛන. න-වම්බු.

වෘතෙජිත. ති-වෘතයෙන් කම්පාවන ලද, වෘතයෙන් සොලවන ලද.

වෘතතා. ඉ-වෘතාව, වෘතතාත්‍යය, තොරතුරු.

වෘතතාකී. ඉ-හෙළබවු.

වෘද. පු-වෘදය, විරුඬ වෘදය, කීම.

වෘදක. පු-කියන්නා, කපිකයා, වෘද ඇත්තා, වෘදනය කරන්නා.

වෘදන. න-වැසීම, වෘද්‍යය කිරීම, වෘදනය කිරීම.

වෘදපථ. පු-වෘද මාගීය, වෘදභූමිය, වෘද පිළිවෙල.

වෘදනුවෘද. පු-වෘදය හා අනුවෘදය, වෘදය හා ප්‍රතිවිරුඬවෘදය.

වෘදිත. පු-අතතාදි වෘද්‍යය, වයන ලද.

වෘදිතන. න-ආතතාදිය.

වෘදිතන වෘදන. න-විණාදීන් වයන දඹු ආදිය.

වෘදි. පු-වෘදසිලියා, වෘදය සාධන කොට ඇත්තා.

වෘදික. පු-වෘද ඇත්තා, වෘදකයා, කපිකයා, කියන්නා.

(20210)

වෘද්ධ. ති-කියන ලද, වෘද්ධ කළ.
 වෘද්. පු-කියන පුළු කැනැන්තා, වෘද්ධයා.
 වෘණ(න). න-කෘෂණාව, ගෙත්තම් කිරීම,
 වියමන.
 වෘනපණ. පු-වෘනපුත්තය, ආරාමය, අසපුව.
 වෘනය. පු-මි ගස.
 වෘනර. පු-වදුරා, රිලවා.
 වෘනිර. පු-හොඹුවතු.
 වෘනෙයා. පු-දසපුර.
 වෘපිත. ති-වපුරණ ලද, ධාන්‍ය ඉසින ලද.
 වෘපි. ඉ-වැව, විල, නඩාගය.
 වෘප්ප. න-කොට්ටම්.
 වෘම. ති-වමපස, විරුඬ, යහපන.
 වෘමක. පු-එනම් වෙදකතා සෘෂියා.
 වෘමදෙව. පු-එනම් සෘෂියා, ජ්‍යෙෂ්ඨයා.
 වෘමන. පු-දිගැන්හු, කුරා.
 වෘමනක. පු-මිට්ටා, වෘමනයා.
 වෘමන. ති-ලුහුඬු දෙය.
 වෘමි. ඉ-වෙලඬි.
 වෘය. පු-වෘතය, සුලභ.
 වෘයනි. ක්‍රි-(d. හු. වා, ගතිය, ගමන්ති+ති)
 හමයි, විහිදෙයි.
 වෘයන. න-විවිම, ගෙතීම.
 වෘයන දණ්ඩ. පු-වේමය, පිළිවිසන දණ්ඩ.
 වෘයමනි. ක්‍රි-(d. හු. වෘයම, ජ්‍යෙෂ්ඨ, වෘය-
 මෙති+ති) වෘයම කරයි, විශ්‍ය කරයි.
 වෘයමන. න-වෘයම කිරීම, උත්සාහ කිරීම.
 වෘයමන. ති-වෘයමකළ, උත්සාහ කළ.
 වෘයස. පු-කවුඩා, කපුටා.
 වෘයසවිජ්ජා. ඉ-කපුටු ශාස්ත්‍රය.
 වෘයාම. පු-විශ්‍යය, ආයාසය.
 වෘයිත. ති-විසන ලද, ගොතන ලද.
 වෘයිම. ති-විසු, විසනලද,
 වෘයු. පු-වෘතය, සුලභ.
 වෘයුකඩ. පු-ගින්නේ මිත්‍රයා, සුලභ.
 වෘයොධාතු. පු-වෘතය, සුලභ.

වාර. පු-දිනය, ප්‍රස්තාවය, වරක්, වාරයක්.
 වාරක. පු-කළය.
 වාරඛග. පු-හස්තියා, ඇතා.
 වාරණ. පු-ඇතා, වැලකීම, ඇත්කද ප්‍රීතිය.
 වාරණික. ති-ඇතුන් පිළිබඳ.
 වාරනනික. ති-හම්බලට අයත්, හම්බලට
 අඩංගු.
 වාරබාණ. පු. න-සැට්ටය, හැට්ටය.
 වාරි. න-ජලය, දිය.
 වාරිගොවර. න-ජලය ගොවර කොට ඇත්තා
 මත්ස්‍යයා.
 වාරිවර. පු-වාරිගොවරයා.
 වාරිජ. පු-දියෙහි උපන්නා. පද්මය, පිපුම.
 වාරිද. පු-ජලදායකයා, මෙහෙය.
 වාරිධර. පු-ජලය දරන්නා, සමුද්‍රය, මෙහෙය.
 වාරිත. ති-වලක්වනලද, ප්‍රතිමෙධකළ.
 වාරිමගන. පු-ජලමාගීය, දියයන ඇළදෙල
 ආදි මාගී පිහිලි සොරොවි ආදිය.
 වාරිවාහ. පු-මෙහෙය, වලාකුළ.
 වාරුණි. ඉ-නිමිති කියන්නී, ශාස්ත්‍රකියන්නී,
 වාරුණි.
 වාරෙති. ක්‍රි-(d. හු. වර, ආවරණේ, ඇවුරි-
 මෙති+ණේ+ති) වලක්වයි.
 වාල. පු-හිසකේ, අභාවාදීන්ගේ රෝම, මයිල්
 වාල. න-ඉරිවේරිය, ජලය.
 වාලකමඬල. පු. න-රෝමවලින් තනන
 කම්බිලි රෙදි.
 වාලබි. පු-තඟුට, වලිගය.
 වාලණකුපක. න-හිස්වැස්ම,
 වාලණකුක. න-රෝමාදියෙන් කළ බුරුසුව,
 කොස්ස.
 වාලරජ. න-රෝමයෙන් කළ රැහැණ,
 කෙසෙය යොත.
 වාලවිජනි. ඉ-වල්විදුනා, වාමරය, සෙමර
 වල්ගය.
 වාලවෙබි. පු-අඳුරෙහි අස්ලොමයට විදීමට
 සම්පියා.

ව්‍යාජන. පු-ව්‍යාජන.
 ව්‍යාජන. ඉ-ව්‍යාජන.
 ව්‍යාජන. ඉ-ව්‍යාජන, ව්‍යාජන,
 ව්‍යාජන. ඉ-ව්‍යාජන.
 ව්‍යාජන කාන්තාර. න-සිසුම් ව්‍යාජන
 ගණ දිය රහිත ප්‍රදේශය, කාන්තාර බලන.
 ව්‍යාජන. ක්‍රි-පෙරලයි, පරිවර්තනය කරයි.
 ව්‍යාජන. පු-ව්‍යාජන, ගණය, ගණය.
 ව්‍යාජන. න-වත්සුණු, සුවද සුණු.
 ව්‍යාජන. පු-ව්‍යාජන, නිවසන්ත.
 ව්‍යාජන. ක්‍රි-(d. දි. වස, සඳෙ, ගබ්දයෙහි + නි)
 ගබ්ද කරයි, නාද කරයි, කැගසයි.
 ව්‍යාජන. න-ජිවිතයේ වෙනස්වීම.
 ව්‍යාජන. ඉ-යොහොමු.
 ව්‍යාජන. ඉ-සුවද කැපීම, පෙර කළ කමියාගේ
 විපාකාවශෙෂ තෙජස් ගතිය.
 ව්‍යාජන. පු-වත්සුණු, මුඛ වූණිය.
 ව්‍යාජන. පු-දිනය, දවස.
 ව්‍යාජන. පු-ගණය.
 ව්‍යාජන. න-ලිහිනා ගෙය, වාසය කරණ
 ගෙය.
 ව්‍යාජන. පු-ව්‍යාජන.

ව්‍යාජන. ඉ-ව්‍යාජන, කරකැන්ත.
 ව්‍යාජන. නි-සුවද කවන ලද.
 ව්‍යාජන. නි-ව්‍යාජන, සුවද කවන ලද.
 ව්‍යාජන. නි-ව්‍යාජන, වාසය කරණ සුව.
 ව්‍යාජන. පු-ඵනම් තාගරාජයා.
 ව්‍යාජන. පු-විෂණු.
 ව්‍යාජන. පු-ඵනම් වෙදකමා සාමියා.
 ව්‍යාජන. පු-ගැල, අභියා, බාරි විස්සක් ප්‍රමාණ
 දේ බාරියක්=කිරියක් විසි අවුණකි.
 ව්‍යාජන. න-ගැලීම, ජල ප්‍රවාහය,
 ව්‍යාජන. න-රථාදී වාහනය.
 ව්‍යාජන. න-වාහනය, රථපල්ලාක්කි ආදිය.
 ව්‍යාජන. පු-පිඹුරා, අජගරයා.
 ව්‍යාජන. අ-නිසා, උදෙසා, සදහා.
 ව්‍යාජන. පු-උසුලන්නා, බර ආදිය උසුලන
 තැනැත්තා.
 ව්‍යාජන. ඉ-නදිය, සෙනාව.
 ව්‍යාජන. d. භූ-උසුලාගෙ, උත්සාහ කිරීමෙහි,
 ව්‍යාජන, උත්සාහ කරයි. විශ්වී කරයි.
 ව්‍යාජන. පු-සුය්‍යියා, අභවරොමය, රථ දෙය.
 ව්‍යාජන. පු-අභිගුණධිකයා, අභිගුණධිකයා.
 ව්‍යාජන. පු-සිංහව්‍යාජන දී වණන මාගාදිහ.

වි

වි. අ-විවිධාච්ඡි, අභියා, අභාව, ඵෙභියාච්ඡි,
 අභිකුම, විරහ, විවාද, පාදනාව, සන්තොෂ
 කුන්සාච්ඡි, දුර, අනභිමුඛය, මොහ, අන-
 වසිති, ප්‍රධානත, දක්ෂත, බෙද, සහායාච්ඡි
 යනාදියෙහි.
 වි. d. ක්‍රි-හිංසායං, හිංසාවෙහි, විනානි, හිංසා
 කරයි.
 විකල්පන. පු-සාහසික යොධයා, යුධභූමියට
 පැමිණියා.
 විකල්පන. ක්‍රි-(d. භූ. කදි, රොදනෙ,
 හැසීමෙහි + නි) (වි + කද + නි) හඬයි.
 අභිගසනි.
 විකල්පන. න - හැසීම, අභි ගැසීම,
 ආමන්ත්‍රණය.
 විකල්පන. නි-හඬනලද, අමන්ත්‍රණය කළ.

විකල්පන. පු-විකල්පය, ශක්තිය, සම්පතිය,
 පදවිකල්පය.
 විකල්පන. නි-විකල්පය යුතු දෙ, වෙළඳ බඩු.
 විකල්පන. පු-විකල්පන්නා.
 විකල්පන. ක්‍රි-(d. කි. කි-දබ්බ විනිමයෙ,
 විකල්පයෙහි + නි) විකල්පයි.
 විකල්පන. පු-විකල්පන්නා.
 විකල්පන. පු-විකල්පය යුතු වස්තුව.
 විකල්පන. නි-කැගසන ලද, අභින ලද.
 විකල්පන. න-විෂ්ඨමාණය, යටත් කිරීම,
 පිඩා කිරීම, පලල.
 විකල්පන. ක්‍රි-(d. භූ. බමන, පටිබන්ධ,
 බැඳීමෙහි + නි) විෂ්ඨමාණය කරයි.

(20332)

විකල්පයන්. ති-විකල්පයන් කටයුතු.

විකල්පය. ති-විකල්පයන් කළ.

විකල්පය. න-පාකිලිම, ඉබේටම හමුවීම,

විකල්පය. න-සතුන් විසින් කාදමන ලද මලකද, අගුහ කම්පානවලින් එකක්.

විකල්පය. ති-සෝදනලද, සේද, පිරිසිදුකළ.

විකල්පය. ති-(d. හ. වල, වලනෙ, සැලීමෙහි හේ + ති) සෝදයි.

විකල්පය. ති-දමන ලද, එහෙ මෙහෙ විසි කරන ලද.

විකල්පය. ති-විසි දිසාවට දමන ලද, එහෙ මෙහෙ දමනලද.

විකල්පය. ති-දමයි, විසිකරයි.

විකල්පය. න-දමීම, විසිකිරීම.

විකල්පය. පු-උඩග, දමීම, විකේපය, එක අරමුණක නොපිහිටන.

විකල්පය. ති-විකේපය.

විකල්පය. පු-නින්දෙන් කුණු කෙළ වගුරු වන්නා.

විකල්පය. පු-විකේපය, මහා වලනය.

විකල්පය. ති-විකේපයකළ.

වික. d. වු-ආමසනෙ, ආමමිණයෙහි, විකේප විකයනි, ආමමිණය කරයි.

විකල්පය. පු-කටුකිහිරි.

විකල්ප. ති-මල් ගෙණ සිටි වාක්‍යය, මල් ගෙණ සිටි ගස.

විකල්ප. ති-මලමුත්තාදිය, විකාර ප්‍රාප්තයා.

විකල්ප හෝජන. න-අසුවිහිකයන්, ගුප්තයන්.

විකල්පය. ති-කොන් නැමුනු, නැමුනු කොන් ඇති,

විකල්ප. පු-ලොභා.

විකල්ප. ඉ-විකාරය.

විකල්පය. ඉ-සිංහ ව්‍යාප්තාදි රූපයෙන් විසිතුරු එළු ලොම් මුවා ඇතිරිය.

විකල්පය. ති-ඉරු, කැබලිකළ.

විකල්පය. න-ඉරීම, කැබලිකිරීම.

විකල්පය. ති-(d. හ. කළ, සිලාසනෙ, සතුනි කිරීමෙහි + ති) පුච්චිම දෙබයි.

විකල්පය. න-විකල්පය, පක්‍ෂානතරය.

විකල්පය. න-පුච්චිම දෙබීම, බොරු ආබම්බර කපාකීම.

විකල්පය. ති-ආබම්බර කපා කළ.

විකල්ප. පු-පුච්චිම දෙබන්නා.

විකල්පය. ති-කොටස්වලට කැපු, කපාදමු.

විකල්පය. න-පිහිය.

විකල්ප. පු-විකේපය, අදහස, සැකය, විකල්පය.

විකල්පය. න-දැක්වීම, විකල්පය, දෙකින් එක.

විකල්පය. ති-පිළියෙලකළ, නියමානුකූලව කළ.

විකල්ප. පු-විකේප කරන්නා, විකල්පය කරන්නා.

විකල්පය. ති-අදහස් කළ, පිළියෙල කළ.

විකල්පය. ති-(d. වු. කපා, තක්කනෙ, තකිනෙහි + ති) තකිනෙ කරයි, කල්පනා කරයි.

විකල්පය. ති-(d. හ. කළ, වලනෙ, සෙල වීමෙහි + ති) සැලෙයි.

විකල්ප. පු-සැලෙන්නා, වංචලවන්නා.

විකල්පය. ති-(d. හ. කස, ගතිය, සැමෙහි + ති) පුබුදුකරයි.

විකල්ප. ඉ-වැල්මදට.

විකල්පය. ති-මල් ගෙණ සිටි වාක්‍යය, ප්‍රබුඩ, පිපුණු.

විකල්ප. පු-විකාර, වෙනසට පැමිණීම.

විකල්පය. ති-විකාරවූ, අඩුවූ.

විකාර. පු-විකාරය, ප්‍රකෘතිහුණේ, විපරිණාමය.

විකාර. පු-අකාරය, අවාරය, සවස්කාරය.

විකාරහෝජන. න-ඉර අවරවූවායින් පසු වලදන හෝජනය.

විකාරය. ති-ප්‍රබුඩකලානු, පිපිමකලානු.

විකාරය. පු-ප්‍රබෝධය, පුබුදුවීම, පිපීම.

විකාරය. පු-පුබුදුකරන්නා, පුබුදුකරන්නා.

(20384)

විකාසෙති. ක්‍රි-(d. භූ. කාසු, දිත්තියං, දීපති
යෙති+ණෙ+ති) පුබුදු කෙරෙයි.

විකිණණ. න-විකිණී, විසුරුවනලද, ඉසින
ලද.

විකිරණ. න-විරාගස, අකීවාක්‍ෂය.

විකිරණ. න-විසුරුවන, ණයදීමට සුදුසු
නාකැත් යෙදීම.

විකිරති. ක්‍රි-(d. භූ. කිර, විකිරණේ, විසුරු
වීමෙහි+ති) විසුරුවයි, ඉසිති.

විකුණ්ඩිත. ති-නරහවූ, ක්‍රොධ කළ.

විකුණති. ති-විරූප කළ, විකාර කළ.

විකුබ්බණ. න-විකුච්ඡි, සාධිය.

විකුබ්බති. ක්‍රි-(d. භූ. කුබ්, සද්දෙ, ශබ්දයෙහි
+ති) විකුච්ඡිය කෙරෙයි.

විකුජති. ක්‍රි-(d. භූ. කුජ, සද්දෙ, ශබ්දයෙහි
+ති) ශබ්ද කෙරෙයි.

විකුජන. න-ශබ්දකිරීම, නාදකිරීම.

විකුජිත. ති-ශබ්දකළ, නාදකළ.

විකුල. ති-නොසම, පැතලි සහිත, වලවල්,
සහිත.

විකොපන. න-පුණ්ණකිරීම, නැළීම. පොති
කිරීම.

විකොපි. පු-පුණ්ණකෙළේ, තළන ලද්දේ, පොති
කෙළේ.

විකොපෙති. ක්‍රි-(d. භූ. කුප, කොපෙ,
කොපයෙහි+ණෙ+ති) විකෝපනය කරයි

විගහස්භපටිකමම. න-ඔවුනොවුන් සිරුරෙන්
සිරුර ගවා ඇගඉලීම.

විගහහ. පු-විරුඬ ග්‍රහණය, ඔබරය, ශරීරය,
සමාස තඬිතාදීන්ගේ වාක්‍යය.

විගහතිත. ති-ගන්නා ලද, ගත්.

විගහතික. ති-විරුඬ ග්‍රහණයෙන් යුත්, ඔබර
යෙන් යුත්.

විගහාතික කපා. ඉ-විරුඬ ග්‍රහණයෙන් යුත්
කපා.

විගවජති. ක්‍රි-(d. භූ. ගමු, ගතියං, යාමෙහි
+ති) පහවයෙයි.

විගත. ති-පහවන ලද, දුරුවනලද.

විගම. න-ඉවතයාම, පහවයාම.

විගමන. න-පහවයාම, දුරුවයාම

විගස්හ. පු-ගෙණ, ඇතුළත්ව.

විහපිත. ති-ගලපනලද, එකට සමබකකළ.

විහාත. ති-නසනලද, වෙහෙසකළ, පිඩාකළ,
පිඩාව.

විහාපිත. ති-ගලපනලද, සමන්තනලද.

විහාස පු-කා ඉතිරි දෙය කෑම, ඉඳුල්කන්නා.

විහාසාද. පු-කා ඉතිරිදෙය කන්නා, ඉඳුල්
කන්නා.

විව. d. භූ-දි - විවෙනෙ, පුඨකකරණේ ව,
විවෙවනයෙහි, වෙන්කිරීමෙහි.

විවකබ. ති-ප්‍රාඥ, පණ්ඩිත.

විවකබණ. පු-ප්‍රාඥයා, පණ්ඩිතයා.

විවය. පු-සෙවීම, ප්‍රඥව.

විවයන. න-සෙවීම, පරික්‍ෂණය.

විවරණ. න-සංචාරණය, හැසිරීම.

විවකබු. පු-අකියා, ඇස්නැති.

විවකබුක. පු-අකියා, ඇස් නැත්තා

විවරති. ක්‍රි-(d. භූ. වර, වරණේ, හැසිරීමෙහි
+ති) හැසිරෙයි.

විවරිත. න-හැසුරුණු, හැසිරෙණලද

විවාර. පු-පරික්‍ෂාව.

විවාරක. පු-පරික්‍ෂා කරන්නා.

විවාරණ. න-පරික්‍ෂාකිරීම, ඔබමොබ හැසි
රීම.

විවාරිත. ති-හසුරුවනලද.

විවාරිය. පු-විවාරණය කොට.

විවාරෙති. ක්‍රි-(d. භූ. වර, වරණේ, හැසිරි
මෙහි+ණෙ+ති) හැසිරෙයි.

විවිකිවජති. ක්‍රි-සාකකරයි.

විවිකිවජා. ඉ-විවිකිවජාව, සාකය.

විවිණාති. ක්‍රි-(d. කි, වි, වයෙ, රැස්කිරීමෙහි
+ති) සොයයි, පරික්‍ෂාකරයි.

විවිකිවජිත. ති-විවිකිවජා කළ.

විවිකිවජි. පු-විවිකිවජා ඇති.

විවිණණ. ති-ක්‍රමය, පිළිවෙල, පටන්ගැනීම.

(20487)

විවිධ. ති-වෙන්කල, අස්කල.

විවිභත. ති-විසිතුරු, විවිත්තු.

විවිභන. ත-සෙවීම, බැලීම.

විවුණුණ. න-සුණුකල.

විවුණුණිත. ති-සුණුකල, වූණිකරණලද.

විවුජ. d. භූ-උපතනියං, ඉපදීමෙහි, විවජනි, උපදී.

විවුජ. d. වූ-දිනතියං, දීපතියෙහි, විවෙජනි විවජයනි, බබලයි.

විවජික. පු-ගෝත්තස්සා.

විවජිඤ්ඤ. පු-පහවු ආසා ඇත්තා, ආසා තැත්තා.

විවජිද්ද. න-විවිධවු සිදුරු, නානාප්‍රකාර ඡදා.

විවජිද්දක. ති-විවිධ දිශාවෙන් හටගත් සිදුරු ඇති.

විවජිඤ්ඤ. පු-සිදිත්තා, සිදීම.

විවජිඤ්ඤ. ක්‍රි-(d. රු. ඡදී, විධාකරණේ, කොටස් කිරීමෙහි+නි) සිදියි, කපයි.

විවජිඤ්ඤ. න-සිදීම, කැපීම.

විවජුජිත. ති-බඹලතලද, දිලිසෙනලද.

විවෙජද. පු-සිදීම, කැසීම, තැවතීම.

විජජනනික. න-විදුලියක් අතර, විදුලි එලියක් පවත්නා අතර කාලය.

විජජනි. ක්‍රි-(d. දි, විද, සත්‍යායං, විමෙහි +නි) විද්‍යාතමේ, ඇතිවේ.

විජජමාන. ති-පවත්නා, තිබෙන.

විජජා. ඉ-වෙදය, ශිල්පය, ත්‍රිවිද්‍යා ආදිය, විදිනුයි ලබානුයි හෝ තමාට සතුරු මෝහා දිය විදිනුයි හෝ විජජා නම්.

විජජාවරණ. න-අභවිද්‍යා හා පසළොස් වරණ බමු.

විජජාධර. පු-විද්‍යාව දරන්නා, එනම් දෙව විශේෂය, විද්‍යාබලයෙන් සාධිකරණ තාපස කොටසක්.

විජජාකොට්ඨාස. පු-විද්‍යා කොටස්, විද්‍යාභාග.

විජජාභාගිය. පු-විද්‍යාව භජනය කරණ, විද්‍යා කොටස්වලට අයිති.

විජජාමය. පු-විද්‍යාමය, විද්‍යාවෙන් උපත්, විද්‍යාවෙන් හටගත්.

විජජාවිමුහනි. ඉ-විද්‍යාව හා විමුක්තිය.

විජජු. ඉ-විදුලිය.

විජජුතා. ඉ-විදුලිය.

විජජුලට්ඨි. ඉ-වමාව රහිතව පවත්නා විදුලිය.

විජජුලලතා. ඉ-විදුලිය.

විජජානනි. ක්‍රි-(d. දි, විජ, තෙජනේ, බැබලීමෙහි+නි) බබලයි.

විජජාතලනි. ක්‍රි-කඩු කරකවයි, කඩුහරඹ කරයි.

විජජාතලන. ත-කඩු කරකවන, කඩු හරඹ කරණ.

විජකුනි. ක්‍රි-(d. දි, විධ, තාලනේ, තැලීමෙහි+නි) විදියි.

විජකුන. න-විදීම, වෙඩිනා.

විජකාපෙති. ක්‍රි-(d. දි, විධ, තාලනේ, තැලීමෙහි+ණාපෙ+නි) විදිදවයි.

විජකාපන. න-විදුවන, විදිදවන.

විජකාපිත. ති-විදිනලද.

විජකායනි. ක්‍රි-(d. භූ. කේ, දයානේ, දූවීමෙහි+නි) දූවෙයි, ක්‍ෂයවෙයි.

විජන. පු-ජනයන් රහිත, ජනසුන්‍ය, විවේක ඇති.

විජනට්ඨාන. ත-විජනස්ථාන, විවේකස්ථානය.

විජය. පු-විශේෂ ජය, මහත් ජය, දිනීම.

විජයනි. ක්‍රි-(d. දි ජ, ජයේ, දිනීමෙහි+නි) දිනයි, ජයගනී.

විජහනි. ක්‍රි-(d. කි. ජ, අභිභවේ, වැඩීමෙහි+නි) පහකරයි, දුරුකරයි.

විජහන. න-දුරුකරණ, පහකරණ.

විජහිත. ති-දුරුකල, පහකල.

විජවන. න-වෙළඳාරීම, අවුල් හැරීම.

විජවිත. ති-වෙළඳල, අවුල් අරිනලද, වෙළඳරිනලද.

විජවෙති. ක්‍රි-(d. භූ. ජට, සංඝාතේ, නැසීමෙහි+ණේ+නි) වෙළඳරිනයි, අවුල් හරයි.

විජම්භනි. ක්‍රි-(d. භූ. ජහි, ගත්තවිනාමේ, ඇඟමැලි කැඩීමෙහි+නි) විජාමානස කරයි. වැජඹේ.

(20187)

විජම්භිත. ති-විජාමාණය කළ, වැජඹුනු.

විජම්භන. න-විවිධ දිසාවන් බැලීම.

විජම්භිකා. ඉ-අඤ්ඡම් හැරීම, ඇගමැලි කැඩීම, අලසකම.

විජාත. ති-වදනලද, හටගත්, උපන්.

විජාතා. ඉ-දුරු ලද්දේ, වැඩු තැනැත්තී.

විජාති. ඉ-අන්‍යජාතිය.

විජානන. න-දැනීම, අවබෝධය, දැනගැනීම.

විජානාති. ක්‍රි-(d. භූ. ඤා, අවබෝධෙ, දැනීමෙහි + ති) දැනීම, මනාව දැනීම.

විජායති. ක්‍රි-(d. දි, ජාති, පාතුහාවෙ, පහළ වීමෙහි + ති) වදයි, ප්‍රසූත කරයි.

විජායන. න-වැදීම.

විජි. d. භූ-හය වලනෙ, බියවීමෙහි හා සැලීමෙහි, වෙජති, බියවෙයි, සැලෙයි.

විජි. d. දි-හයවලනෙ, බියවීමෙහි හා සැලීමෙහි විජ්ජති, බියවෙයි, වලනය වෙයි.

විජිගුවන්න. න-පිළිකුල් කිරීම, ප්‍රතික්කූලය.

විජිගුවන්න. ති-පිළිකුල් කළ, ප්‍රතිකූල කළ.

විගුවන්නි. ක්‍රි-(d. භූ. ගුප්‍ර, ජිගුවන්නෙ, පිළිකුල් කිරීමෙහි + ති) පිළිකුල් කරයි.

විජිත. ති-දිනන ලද, ජයග්‍රහණය කළ රට

විජිතාවි. පු-දිනන සුළු තැනැත්තා.

විඤ්ඤාහති. ඉ-විඤ්ඤාජනිය, හැඟවීම යාඥව.

විඤ්ඤාණ. න-විඤ්ඤා, සිත, විඤ්ඤාණය.

විඤ්ඤාණවායනන. න-එනම් අරුපාවචර භූමිය.

විඤ්ඤාණකාය. පු-ප්‍රඥව, නුවණ,

විඤ්ඤාණහාර. පු-විඤ්ඤාණහාරය.

විඤ්ඤාණකකු. පු-විඤ්ඤාණසකකුය, සකකු පසෙන් එකක්.

විඤ්ඤාණට්ඨති. ඉ-විඤ්ඤාණයාගේ පැවැත්ම

විඤ්ඤාණධාතු. ඉ-විඤ්ඤාණ ධාතු.

විඤ්ඤාණවිපි. ඉ-විඤ්ඤාණය පිළිබඳ විතර විය.

විඤ්ඤාත. ති-දැනගන්නාලද, අවබෝධ කළ.

විඤ්ඤාපක. පු-හඟවන්නා, අවබෝධ කර වන්නා.

විඤ්ඤාපන. න-හැඟවීම, දැන්වීම.

විඤ්ඤාපි. ති-හඟවනලද.

විඤ්ඤාපෙති. ක්‍රි-(d. භූ. ඤා, අවබෝධෙ, අවබෝධයෙහි + ඤපෙ + ති) හඟවයි, අවබෝධ කරයි.

විඤ්ඤාය. පු. ක්‍රි-දැන, දැනගණ.

විඤ්ඤාතා. ඉ-ප්‍රාඥභාවය, නුවණැති බව.

විඤ්ඤාපසංඝඤා. පු-ප්‍රාඥයන් විසින් පසසන ලද,

විඤ්ඤා. පු-ප්‍රාඥයා, පණ්ඩිතයා.

විඤ්ඤායා. න-එනම්සවරය, දැනගතයුතු.

විට. d. භූ-සඤ්ඤා, ශබ්දයෙහි වෙට්ති, ශබ්ද කරයි.

විටබ්බක. පු-කොබෝගෙහි වළල්ල.

විටප. පු-වෙළප, ශාඛාව පදුර.

විටපි. පු-විටප ඇති, වෘක්ෂය.

විටගි. පු-වෙළෙප.

විධ. පු-බළල්ලුණු.

විධොජ. පු-අක්‍රයා, සක්දෙව්වරජ.

විණිභ්‍රාතනා. ඉ-කටරොළ.

විණිභ්‍රපද. න-අහස.

විනනි. ඉ-සන්‍යාසය; වෙදනාව.

වික්ඛන. ති-පතල, ප්‍රකටදෙය.

වික්ඛමාණ. න-අධාරකිරීම, ශක්තිමත් කිරීම, ස්විර කිරීම.

වික්ඛමානි. ක්‍රි-(d. ඵති, ඵමනනෙ, ශක්තිමත් කිරීමෙහි + ති) ශක්තිමත් කරයි.

වික්ඛමිති. ති-ශක්තිමත් කළ, ස්විරකළ,

වික්ඛායති. ක්‍රි. (d. භූ. ඵා, ගති නිවතනිමිති = ගතිපැවතුමිති + ති) ඇතයිවිසි.

වික්ඛාර. පු-ප්‍රපඤ්චය, විඤ්ඤාය, විස්තරය.

වික්ඛාරික. පු-විඤ්ඤාකරන්නා, පතලකරන්නා

වික්ඛාරිත. ති-විඤ්ඤා කළ,

වික්ඛාරෙති. ක්‍රි-විඤ්ඤා කරයි.

විජී ණණ. ති-මහත, මහත්දෙය.

විතකක. පු-විතකීය, කල්පනාව, සංකල්පය.

විතකකණ. න-විතකීණය කිරීම.

විතකකිත. ති-විතකීණය කළ.

විතකෙකති. ක්‍රි-(d. වු. තකක, තකෙකසු, තකීයෙහි + නේ + ති) විතකීණය කරයි.

විතවජිකා. ඉ-එනම් කුණය.

විතණඩ. න-තදිත් ආරාදුල් කිරීම, දැඩිලෙස විවාද කිරීම.

විතණඩවාද. න-විතණඩවාදය, දැඩිලෙසවූ වාදය.

විතණඩසකථ. ත-විතණඩවාදින්ගේ ශාස්ත්‍රය.

විතන. න-දෙමුහුණක් ඇති තුරැවිශෙෂයක්, තම්මැටම් ආදිය. විශ්කාරය, පතල.

විතථ. ත-බොරැබස, අසත්‍යවචනය.

විතරණ. න-තරාභය, එතෙරවීම.

විතෘන. න-විසත, විස්තීර්ණය.

විනිණණ. ති-තරණයකළ, එතෙර කළ.

විතුදන. න-විදීම, වෙඩිනය,

විතුදති. ක්‍රි-(d. හු. තුද, වෘථනෙ, විදීමෙහි + ති) වෙඩිනය කරයි. විදිසි.

විතුනන. න-කිඹුල්වැන්න.

විථු. d. හු. යාවනෙ, ඉල්වීමෙහි, වෙථති, ඉල්වයි.

විදුසු. පු-ප්‍රඥයා, පණ්ඩිතයා

විදුළුම. පු-පවුළු, පබළු, පුවාල.

විදෙස. පු-වෛරය.

විදෙසි. පු-නොරටවැසියා, අමිත්‍රයා.

විඩ. ති-විදිනලද, වෙඩිනය කළ.

විඩං. පු-විතාශය, නැසීම.

විඩංසන. න-විඩංසනය, නැසීම, විතාශය.

විඩංසක. ති-විසුරැවනලද, නසන ලද.

විඩංසිත. ති-විඩංසනයකළ, විසුරැවන ලද නැසු.

විඩංසති. ක්‍රි-(d. වු. ඩංස, විඩංසනෙ, නැසීමෙහි + ති) විඩංසනය කරයි.

විඩංසෙති. ක්‍රි-(d. වු. ඩංස, විඩංසනෙ, නැසීමෙහි + නේ + ති) විඩංසනය කරයි.

විඩා. පු-පණ්ඩිතයා, ප්‍රාඥයා.

විද. d. වු-ලාහෙ, හොජනෙව, ලැබීමෙහි, අනුභවයෙහි, වෙදෙහි, වෙදති, ලබයි, වළඳයි.

විද. d. වු-විනතනෙ, සිතීමෙහි, වෙදෙහි, වෙදෙති, සිතයි.

විද. d. හු. සුණේ, සුණයෙහි, විදති, දණි, වෙදෙ, විදු.

විද. d. හු. ලාහෙ, ලැබීමෙහි, විදුති, ලබයි,

විද. d. රැ-ලාහෙ, ලැබීමෙහි, විදුති, ලබයි.

විද. d. රැ-තොසෙ, සතුටෙහි, විදුති, සතුටු වෙයි.

විද. d. දි-භාවෙ, වීමෙහි, විජුති, වෙයි. ඇතිවෙයි.

විදජු. ඉ-විසත, අහල් සතක දිග.

විදංසක. පු-විදහිම, විවාත කිරීම, විවාත කරන්නා.

විදංසිත. ති-විදහන ලද.

විදංසෙති. ක්‍රි-(d. හු. දංස, දංසනෙසු. විදහිමෙහි + නේ + ති) විදහයි, විවාතකරයි.

විදංසන. න-විදහිම, විවාත කිරීම.

විදති. ක්‍රි-(d. හු. විදි, ලාහෙ, ලැබීමෙහි + ති) විදිසි.

විදහති. ක්‍රි-(d. හු. දහ, ධාරණේ, දැරීමෙහි + ති) විදහයි.

විදහන. ත-විදහිම, විවාතකිරීම.

විදුරන. පු-පැලීම, දෙපළ කිරීම.

විදුරණ. න-පැලීම, විදුරණය කිරීම.

විදුරිත. ති-දෙපළකළ, දෙකට පළනලද.

විදුරිගකි. පු-අස්වැන්න.

විදුරෙති. ක්‍රි-(d. හු. විදි, විදුරණේ, දෙපළ කිරීමෙහි + නේ + ති) පළයි, දෙපළ කරයි.

විදුලන. ත-විදුරණය, දෙපළ කිරීම.

විදුලිත. ති-පළනලද.

විදුලෙති. ක්‍රි-(d. හු. විදි, විදුරණ, නේ + ති) පළයි.

(20596)

විදි. d. භූ-අවයවෙ, අවයවයෙහි, විඤ්ඤි, අවයව ඇති කරයි.

විදිත. ති-දත්තා ලද අවබෝධ කළ. පතළ දෙය.

විදිතතන. ති-දතගත්, පළපුරුදු,

විදිසා. ඉ-අනුදිසාව.

විදු. පු-ප්‍රාඥයා, පණ්ඩිතයා.

විදුගග. පු-දුගීම, දුෂ්කර මාගීය, තදිවිදුගීදිය.

විදුර. පු-පණ්ඩිතයා, ප්‍රාඥයා.

විදුර. න-ඇත, ඉතා දුර.

විදුල. පු-හොමුවහ.

විදුසන. න-දුෂ්‍ය කිරීම, කෙළසීම.

විදුසිත. ති-දුෂ්‍ය කළ, කෙළසන ලද.

විදෙස. පු-තොරට, අන්රට.

විදෙහ. පු-එනම් ජනපදය, එනම් රට.

විධ. d. දි-වෙධනෙ, විදීමෙහි, විජ්ඣති, විදිසි.

විධ. පු. ඉ-උත්තනිය, ප්‍රකාරය, මාත්‍රය, තැබීම, කද, කොටස, සත්‍රී අභියෙහි ආකාරාන්තය, විධා.

විධ. d. චු-කම්පනෙ, කම්පාවෙහි, වෙධෙහි, වෙධයෙහි, කම්පා වෙයි.

විධවක. පු-නසිත්තා, විධමනය කරන්නා.

විධවති. ක්‍රි-(d. භූ. ධම්ම, සංයෝගෙ, යෙදීමෙහි + ති) විනාශ කරයි.

විධවිත. ති-විනාශ කළ.

විධවන. න-විනාශය, නාශනය.

විධවා. ඉ-සැමියා නැත්තී. කතවැන්දුම්.

විධා. ඉ-වැටුප්, වියදම් මිල.

විධාහු. පු-බ්‍රහ්මයා, බ්‍රහ්ම.

විධාන. න-ක්‍රියාව, නියමය, නියෝගය.

විධායක. පු-විදන කරන්නා, විදන රාළ.

විධි. පු-බ්‍රහ්මයා, භූත කමාදිය, ක්‍රියාව, විදිය. ආකාරය.

විධු. පු-විජ්ඣා, ව්‍යුහයා.

විධුනාති. ක්‍රි-(d. භූ. ධු, කම්පනෙ, කම්පා-වීමෙහි + ති) කම්පා කෙරෙයි, විවිධ දිසාවට සොලවයි.

විධුනතුද. පු-රාහු ග්‍රහයා.

විධුකිර. පු-රාහු.

විධුර. පු. න-පණ්ඩිතයා, විවාදපන්නයා.

විධුනික. පු-ඉදිකටු ආදියෙන් විද කරණලද මල්දම්.

විධුප. පු-ගිනි රහිත, දුම් රහිත.

විධුපන. න-නැසීම, විධුපනය.

විධුපිත. ති-දවන ලද, දුම්ගස්සන ලද.

විධුම. පු-දුම් රහිත.

විඤ්ඤි. ක්‍රි-(d. භූ. විද, ලාභෙ, ලාභයෙහි + ති) විදිසි, අනුභව කරයි, රස බලයි.

විනාශ. පු-සථාපනය, රවනය, විසාරය, සුදු පිණිස දෙශ විශේෂයෙහි සෙනාව පිළිවෙලින් පිහිටුවීම.

විනට්ඨ. ති-නැසෙනලද, විනාශවන ලද.

විනත. ති-නැමුනු.

විනතක. පු-නැමුනු තැනැත්තා.

විනදති. ක්‍රි-(d. භූ. නද, අබ්‍යතන සංයෝග, අවිසන් නදෙහි + ති) නාද කරයි.

විනඩ. පු-වෙළඳන ලද, ගොතනලද.

විනඩති. ක්‍රි. (d. නද, ගන්ධනෙ, ගෙහි මෙහි + ති) ගොතයි, වෙලයි.

විනඩන. න-වෙලීම, ගෙහිම.

විනකුත. න-බැඳීම, වෙලීම, ගෙහිම.

විනතා. ඉ-ගුරුළු මව.

විනමන. න-එතැන මෙතැන නැමීම.

විනය. පු-හික්මීම, විනය පිටකය.

විනයති. ක්‍රි-(d. භූ. නී, නයෙ, පැමිණවීමෙහි + ති) හික්මෙයි. පැමිණෙයි.

විනයධර. පු-විනයධරත්තා, විනයපිටකය දරන්නා.

විනයඤ්ඤ. පු-විනය දත්තා, විනය ධර්ම දැනගන්නා.

විනයන. න-හික්මීම, හික්මවන.

විනයපිටක. න-ත්‍රිපිටකයෙන් විනයට අයත් කොටස, පාරාජිකා පරිවාර, පච්චි, සුදුවන, මහවග යන පොත් සතර.

(20650)

විනලී. ති-නල රහිත, සිදුරු රහිත.

විනලීකත. ති-නල රහිත කල.

විනයානි. ක්‍රි-(d. දි. තස, අදසානෙ, නො-පෙනීමෙහි + ති) තැසෙයි, විනය වෙයි.

විනයාන. න-නැසෙන, විනයාවන.

විනා. අ-වර්ජනාථයෙහි, හැර, තොරව.

විනාභාව. පු-වෙන්වීම, තොරවීම.

විනාමන. පු-නැමීම.

විනාම. න-නැමීම.

විනාමිත. ක්‍රි-නමනලද.

විනාමෙති. ක්‍රි-(d. භූ. නමු, නමනෙ, නැමීමෙහි + මෙ + ති) නමයි.

විනයක. පු-හික්මවන්නා, බුදුරජ.

විනය. පු-නැසීම, විනයය.

විනයන. න-නැසීම, විනයකිරීම.

විනයෙති. ක්‍රි-(d. දි. තස, අදසානෙ, නො-පෙනීමෙහි + මෙ + ති) විනය කරයි, නසයි.

විනිව්ජරති. ක්‍රි-(d. භූ. වර, ඡෙදනෙ, සිදි-මෙහි + වි + ති + වර + ති) රැස් පතුරුවයි.

විනිව්ජය. පු-විනිව්ජය, නිව්ජය.

විනිව්ජනන. න-විනිව්ජය කිරීම.

විනිව්ජති. ක්‍රි-විනිව්ජය කරයි.

විනිව්ජනාති. ක්‍රි-විනිව්ජය කරයි, නිව්ජය කරයි.

විනිව්ජිත. ති-විනිව්ජය කල, විසදන ලද.

විනිජ්ජිත. ති-විනිව්ජය කරණ ලද,

විනිගහන. ති-විනිගීත, බැහැර ගිය, බැහැර කල.

විනිගහන. ති-තික්මුණු.

විනිබාය. අ-පටන්, පටන් ගෙන.

විනිපාත. න-නපුරුව පහලවන ස්ථානය, තීරය.

විනිපාතික. ති-විවසව පතිතවන්නා, තීර-යෙහි උපදින්නා.

විනිපාතෙති. ක්‍රි-(d. භූ. පත, ගතියං, යාමෙහි + මෙ + ති) නපුරුව පතිත වෙයි, තීරයෙහි උපදියි.

විනිබ්භූජන. න-විනිබ්භාගය, වෙළු හැරීම, පතුරු ගැසීම.

විනිබ්භූජති. ක්‍රි-(d. භූ. භූජ, කොට්ඨෙල, කුටිල බැවිහි + ති) වෙළුහරියි. පතුරු ගලවයි.

විනිබ්භාග. පු-වෙළු හැරීම, විනිබ්භූජනය.

විනිබ්භා. ති-බදනාලද, ගැටගසන ලද.

විනිබ්බ. ති-බදනා ලද.

විනිබ්බන. ති-මිදුනු, මිදෙන ලද.

විනිබ්බ. න-මාරු කිරීම, හුවමාරු කිරීම,

විනිබ්බාවන. න-මිදීම, ලෙසීම.

විනිබ්බාග. න-භූකති විදීම, ඉල්ලීම,

විනිබ්බනන. න-නැවැත්වීම, නැවතීම,

විනිබ්බකත. න-විනිවිදීම, පසාකර විදීම.

විනිබ්බකති. ක්‍රි-විනිවිදිය, පසාරු කරගණ යයි.

විනිබ්බ. ති-බදනා ලද, බකනය කල.

විනිබ්බන. න-විදීම, විනිවිද යාමට විදීම.

විනිබ්බස. පු-බැදීම, බකනය, ආශාවීම, සබක වීම.

විනිත. ති-ශික්ෂිතයා, සුවයෙන් උසුලන අභියා.

විනිවරණ. න-ආවරණය.

විනුදති. ක්‍රි-(d. භූ. නුද, බෙපණෙසු, සාය කිරීමෙහි + ති) පහකෙරෙයි, කමපා කෙරෙයි.

විනෙජන. පු-හික්මීමට සුදුසු ජනයා, බිම්බ බොබයට සුදුස්සා.

විනෙතබ්බ. ති-හික්මියයුතු.

විනෙති. ක්‍රි-හික්මෙයි.

විනෙයා. ක්‍රි-හික්මවා, හික්මෙන්නේය.

විනොදක. පු-ප්‍රිතිවන තැනැත්තා, ඉවත් වන්නා.

විනොදන. න-ප්‍රිතිවීම, ඉවත් කිරීම, බැහැර කිරීම.

විනොදෙති. ක්‍රි-(d. භූ. නුද, බෙපණෙසු, දුම්මෙහි + මෙ + ති) විනොදනය වෙයි.

විසූ. පු-මුග්ධණ, බමුණා, විප්‍ර.

(30703)

විපසකත. ති-අවසන් නොකළ, අඩාල කළ.
විපසකවෘක. ති-දුර.
විපසකාර. පු-විකාරය, සිහි මූලාව, වෙනස.
විපසකිණ්ණ. ති-විසුරුවන ලද, ඉසුරුවන ලද
විපසකිරති. ක්‍රි-විසුරුවයි, ඉසියි.
විපසකිරණ. න-විසිරීම, ඉසිරවීම, ඉතිරීම.
විපසජනි. ක්‍රි-(d. භූ. ජන, ගතනවිනාමෙ+ ති) පහ කෙරෙයි, දුරු කෙරෙයි.
විපසජනන. න-පහකිරීම, දුරුකිරීම.
විපසවික්කුල. ති-විරුද්ධ, අසමාන.
විපසවි පජ්ජති. ක්‍රි-(d. භූ. පද, ගතියං, යාමෙති+ති) වරදවා පිළිපදියි.
විපසවිපනති. ඉ-විරුද්ධ ප්‍රතිපදාව, වැරදි පිළිපැදීම.
විපසවිපාදන. න-විරුද්ධ ප්‍රතිපාදනය, වරදවා කරණ සම්පාදනය, අවකල්‍යතය.
විපසවිපාදන. න-අවකල්‍යතය කිරීම.
විපසවිසාර. පු-පශ්චාත්තාපය, පසුතැවිල්ල, විපිළිසර,
විපසමුහත. පු-මිදුනු, මිදෙන ලද.
විපසලපති. ක්‍රි-(d. භූ. ලප, වියතතියං, වාචායං, වියත් වචනයෙති+ති) විලාප කියයි, නන්දෙබියි.
විපසලපන. න-විලාප කීම, නන්දෙවීම.
විපසමුඤ්ඤ. පු-වෙන්ව වාසය කළ, ගණ සබ්බන්ධිකාවෙන් තොරව වාසය කළ.
විපසහනන. ති-අතියයින් ප්‍රසන්න, ඉතා පැහැදුනු.
විපසසාදන. න-විශේෂ පැහැදීම, මනා පැහැදීම.
විපසසාදෙති. ක්‍රි-(d. භූ. සාද, සාදනෙ, රස විදීමෙති+ණෙ+ති) විශේෂයෙන් පහදියි.
විපසහින. ති-ප්‍රතිණය, නිරුභය.
විපසහින. න-ප්‍රතිත කළ.
විපසලමබති. ක්‍රි-(d. භූ. ලමබ, ගතියං යාමෙති + ති) වංචා කරයි.
විපසලමබන. න-වංචාකිරීම, උසුළු විසුළු කිරීම

විපසසුහත. ති-වෙන් කළ,
විපසයොග. පු-වෙන් කිරීම, වෙන්වීම,
විපසලාස. පු-විරුද්ධ වචනය.
විපසලජ්ජති. ක්‍රි-(d. දී. ලජ්, විනාසෙ විනාස- යෙති+ති) විනාශ වෙයි.
විපසලජ්ජන. න-විශේෂයෙන් සුණු විසුණු වීම.
විපසවාස. පු-නොපැමිණීම, අමතක කර දැමීම, සිතේ අමතක වීම.
විපසමුඤ්ඤ. ති-නොපැමිණි, නොවැසු.
විපසහාන. න-අත්හැර යාම, දීම.
විපසල. න-නිෂ්ථල, ඵලරහිත, විපාක නැති
විපසඤ්ඤ. න-සැලීම, ගැහීම.
විපසඤ්ඤ. ක්‍රි (d. භූ. ඵදි, කිඤ්චිවලනෙ, සෙලවීමෙති+ති) සැලෙයි, ගැහෙයි.
විපසඤ්ඤ. ති-සැලිනු, ගැහුනු.
විපසාර. පු-පතල, විසාර.
විපසාපික. ති-පතල, පතල බව.
විපසාපිත. ති-පතල, පැතුරුණු.
විප්පුරණ. න-විශ්චිකිතය, වංචලය, සෙලවීම.
විප්පුරති. ක්‍රි-(d. භූ. ඵර, වලනෙසු, සෙල- වීමෙති+ති) වංචල වෙයි, සෙලවෙයි.
විප්පුලිබ්බ. න-ගිනි පුපුර.
විප්පාලිත. ති-පලත ලද, දෙපලි කළ.
විප්පාලෙති. ක්‍රි-(d. භූ. ඵල, හෙදනෙ බිදි- මෙති+ණෙ+ති) පලයි, දෙපලිකරයි.
විප්පොපිත. ති-පොඬිකළ, විශේෂයෙන් පොඬි කළ.
විපකක. පු-විපක, විරුද්ධ, සතුරා, පාසුනු.
විපකක. පු-විපක විරුද්ධ.
විපකකසෙවන. න විපක, සෙවනය, සතුරා සෙවනය.
විපකති. පු-විපක ඇත්තා, සතුරා.
විපවචති. ක්‍රි-(d. භූ. පව පාකෙ, පිසීමෙති + ති) විපාක වෙයි, පැහෙයි.
විපවචන. න-පැහවන, විපාක දෙන.

(20755)

විපවචනක. පු-විපාක දෙන, පාසවන.

විපවචනික. ති-විරාඬ, සතුරු.

විපවචනිය. පු-විරාඬ, සතුරු.

විපජ්ජනී. ක්‍රි-(d. භූ. පද, ගතියං, යාමෙති + ති) වරදිසි, විනාශ වෙයි.

විපජ්ජන. න-විනාශ වීම, වැරදීම.

විපනතී. ඉ-විපන, විනාශය.

විපථ. පු-තොමග, අපායමාගීය, වැරදි මාගීය

විපඤ්චන. න-අවබෝධ කිරීම.

විපඤ්චිත. ති-අවබෝධ කළ.

විපඤ්චනී. ක්‍රි-(d. දී. පච්චි, වින්ධාරෙ පළල් කිරීමෙහි + නේ + ති) අවබෝධ කරයි.

විපතනී. ක්‍රි-පතිතවෙයි, වැටෙයි.

විපතන. ති-වරදවා පාමිණි, වැරදි, සදෙස්.

විපතනදිට්ඨි. ඉ-මිථ්‍යාදූෂිතය, වැරදි දූෂිතය

විපරකකම පු-උත්තම පරාක්‍රමය.

විපරාමොස. පු-හිම තෘණාදියෙන් මාගීය වසා ජනයා මූලා කිරීම.

විපරාවහන. ති-වෙනස් කළ, මාරුකළ.

විපරිනත. ති-පරිවර්ණය කරණ ලද, පෙර-ලෙන ලද.

විපරිනමන. න-නාමිම කරණ, අවනතකරණ.

විපරිනාම. පු-පෙරලීම, පරිවර්තනය.

විපරිශාස. පු-විපය්‍යාසය, පරිවර්තනය.

විපරිශාදිකත. ති-විපරියායකත, විපය්‍යාස කළ.

විපරියෙස. පු-විරාඬය, වැරද්ද.

විපරියෙසශාස. පු-විරාඬග්‍රහණය, වැරදි ගැන්ම.

විපරිවහන. ති-රවුමට කැරකැවුනු, වට්ට කරකැවුනු.

විපරිවහනන. න-විපය්‍යාසය, පෙරලීම.

විපරිවහනනී. ක්‍රි-(d. භූ. චක්‍ර, වත්තනෙ, පාවතීමෙහි + වි + පරි + තත + නේ + ති) වට්ට පෙරලෙයි.

විපලලක. න-රියසක.

විපලාස. පු-විපය්‍යාසය.

විපලාසනී. ක්‍රි-(d. භූ. ලස, කිලනෙසු, සෙල්ලම් කිරීමෙහි + ති) වරදවා ගනු ලබයි.

විපලාසශාස. පු-වරදවා ගැන්ම, වැරදි ග්‍රහණය.

විපරිත. පු-විපය්‍යාසය.

විපරිකත. ති-විපය්‍යාසකරණ ලද.

විපය්‍යක. පු-විදගීනා කරත්තා, බලත්තා.

විපය්‍යනී. (ක්‍රි. d. භූ. දිස, පෙකකණේ, බැලීමෙහි + වි + දිස් = සය + ති) බලයි.

විපය්‍යන. න-බැලීම, නිරීක්ෂණය.

විපය්‍යනා. ඉ-විදගීනාව, ප්‍රඥ විශෙෂයක්.

විපය්‍යනාපඤ්ඤා. ඉ-විදගීනාප්‍රඥාව.

විපය්‍යනාචුර. විදගීනාචුරය.

විපය්‍යනාකම්මට්ඨාන. න-විදගීනා කම්මට්ඨාන-නග.

විපසි. පු-බලත්තා, පණ්ඩිතයා, එතම් බුදු රජ.

විපාක. පු-ඵලය, විපාකය, ආතිසංසය.

විපාවන. න-නැසීම, පිසීම, පාසීම.

විපාවෙනී. ක්‍රි-(d. භූ. පච්ච, පාකෙ, පිසීමෙහි + නේ + ති) පාසවයි, පිසයි.

විපාවන න-විදරණය, දෙපපු කිරීම.

විපාවෙනි ක්‍රි-(d. භූ. පච්ච, ගතියං, යාමෙහි + නේ + ති) විදරණය කරයි, පලයි, උදුරයි

විපාතන. න-පාලීම, නැසීම.

විපාදිකා. ඉ-පයපොල.

විපිට්ඨි. ඉ-පිටිපස.

විපින. න-වනය, අරණ්‍ය, කැලාව.

විපුබ්බක. පු-විවිධදසාවෙන් සැරව වැහිරීම.

විපුබ්බකසඤ්ඤා. ඉ-ශරීරයාගේ විවිධ ආසා වන්ගෙන් වැහිරෙන පුයා අනුව ශරීරය පිළි කුල් වශයෙන් සැලකීම.

විපුල. පු-මහත්, විශාල, විශාල.

විඵල. න-පලනැති. පලරහිත, ප්‍රයෝජන නැති, අල්ප.

විබක. d. භූ. අනුභවෙ, අනුභව කිරීමෙහි විබකි, අනුභව කරයි.

(20609)

විකෘත. ති-භාන, තැනිතත්.

විකෘම. පු-ප්‍රානතිය, ලීලාව, ඉවතයාම.

විකෘමති. ක්‍රි-(d. භූ. හමු අනවධානෙ,
තොනාවතීමෙහි+ති) තපස් භාවයෙන්
ගිහිවෙයි, සිවිරු හරියි.

විකෘමන. න-තාපස භාවයෙන් ඉවත්ව ගිහි
බවට යාම, සිවුරු හැර යාම.

විබබ. පු-බකින මොක්කය, බකිනයෙන් මිදීම

විබකින. න-බකින මොක්කය.

විබාධක. පු-බාධාව, බාධකයා.

විබාධති. ක්‍රි-(d. භූ. නිවාරණේ, වාලාක්-
මෙහි+ති) බාධාකරයි, පෙළයි.

විබාධන. න-පෙළීම, බාධා කිරීම.

විබුධ. පු-දෙවියා පණකිතයා ප්‍රාඥයා.

විහජ්ජ. බෙදීම, කොටස් කිරීම.

විහජ්ජවාද. පු-බුඬවචනය, සඵලදෙශනාව

විහජ්ජවාදී. පු-විහජ්ජවාද ඇත්තා, බුදුරජ.

විහබ්බ. න-බෙදීම, වගී කිරීම, කොටස්
කිරීම.

විහතන. ති-බෙදන ලද, විහාග කළ.

විහතති. ඉ-බෙදීම, ප්‍රථමා දුතියාදි විහතති,

විතිනතික. පු-විබතට අයත්, විහතති පිළිබඳ

විහජන. න-බෙදීම, කොටස් කිරීම.

විහජ්න. ති-බෙදූ, බෙදන ලද, කොටස් කළ.

විහච. පු ධනය, අභාවය.

විහචනණනා. ඉ-උචෙජ්ද දූෂපි සහගත රාගය

විහචදිට්ඨි. ඉ-විහව තණනා.

විහාකර. පු-සුය්‍යියා, ගිරා.

විහාග. පු-බෙදීම, පරික්ෂණය.

විහාජන. න-බෙදීම, වෙන් කිරීම.

විහාත. ති-අප්‍රියම, ප්‍රත්‍යූෂය.

විහාති. ක්‍රි-(d. භූ. භා. දිතතියං, දිප්තියෙහි+
ති) බලයි, දිලිසෙයි.

විහාධති. ක්‍රි-(d. භූ. බාධ නිවරණේ, වාලාක්
මෙහි+ති) බාධා කරයි, පෙළයි.

විහාවතිය. න-පාහාදිලි කිරීම, විස්තර කිරීම.

විහාවන. න-වැඩීම, දියුණු කිරීම.

විහාවරී. ඉ-රාත්‍රිය, රය.

විහාවිත. ති-වඛතා ලද = වඩනය කළ = වැඩු

විහාවසු. පු-වත්තිය, ගින්න, සුය්‍යියා.

විහාවිති. පු-වඩනය කරන්නී, පුරවන්නී.

විහාවි. පු-පණකිතයා = ප්‍රාඥයා.

විහාසිත. ති-බලන ලද, දීප්තිමත්.

විහිංසනක. ති-මහාභයජනක, මහාබිය ඵල
වන.

විහිනන. ති-බිදිතා ලද, බිදිනු.

විහිටක. පු-බුඵගස, විහිටක.

විහිතක. පු-බුඵගස, විහිටක.

විහු. පු-අධිපතියා = ප්‍රධානියා, ප්‍රභූ නිතර
පවත්නා.

විහුත. ති-ප්‍රකට, ප්‍රසිඬ.

විහුති. ඉ-ඵචෙය්‍යිය, යසඉසුරු.

විහුභන. න-ආහරණය, සැරසීම.

විහුසිත. ති-සැරසෙනලද = අලඛකාර කරණ
ලද.

විහුසෙති. ක්‍රි-සරසයි, අලඛකාර කරයි.

විහෙදිකා. ඉ-තල්ගස.

විමටට. පු-පහරදීම, ප්‍රහාරදනය.

විමට්ඨ. ති-බුදු, මොළොක්.

විමජ්ජති. ක්‍රි-(d. දි, මද, උමමාදෙ, උමතු
වීමෙහි+ති) මැදීම කරයි, මාජනය කරයි.

විමජ්ජන. න-මැදීම.

විමති. ඉ-විමතිය, විවිකිල්පාව.

විමද. ති-මදයෙන් වෙන්වූ, අභංකාර කමින්
වෙන්වූ.

විමද්දන. න-විහාග කිරීම, කඩාබිඳ දීම.

විමන. න-දුෂටසිත් ඇත්තා, නපුරු සිත්
ඇත්තා.

විමයොදිකත. න-නිදහස් කරණව, භාර
දෙනව.

විමල. පු-නිමිල, පිරිසිදු, නිමිල ජලය.

(20566)

විමාන. න-දෙවප්‍රාසාදය, මාලිගාව, මහල් ගෙය.

විමානික. න-සුළුකොට සැලකීම, අවමාන-යෙන් සැලකීම.

විමානෙති. ක්‍රි-(d. මාන, පුජායං, පිදීමෙහි + නේ + ති) අවමන් කෙරෙයි.

විමුඛ. පු-පරාමිමුඛය, ඉවත බැලීම.

විමුච්චති. ක්‍රි-(d. භූ. මුච, මොචෙ, මිදීමෙහි + ති) (වි + මුච + ති) මිදෙයි.

විමුච්චන. න-මොචනය, මිදීම, බැමිලිකීම.

විමුනත්. ති-මිදෙනලද, මොචනයකළ, ලිහන ලද.

විමුනති. ඉ-විමුක්තිය, බැහැර මොචනය, නිවණ, මාගියෙන් පැමිණිය යුතු අතීත් ඵලය.

විමුනතිඤ්ණ. න-ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂ ඥානය.

විමොක්ඛ. පු-විමොක්‍ෂය, මිදීම, නිවණ.

විමොඛ. පු-විමොක්ඛය, විමොක්‍ෂය.

විමොචන. න-මිදීම, බැහැරයෙන් මිදීම.

විමොචෙති. ක්‍රි-(d. භූ. මුච, මොචෙ, මිදීමෙහි + නේ + ති) මුදයි, මොචනය කරයි.

විමොචිත. ති-රැවු, මුළුකළ.

විමහය. පු-විසමය, පුද්‍රමය, කුතුහලය.

විමහාපක. පු-විසමයට පමුණුවන්නා.

විමහාපන. න-පුද්‍රමයට පැමිණවීම.

විමහාපෙති. ක්‍රි (d. භූ. හා, ගතිසු, ගමන්ති + නේ + ති) විස්මයට පමුණුවයි.

විමහිත. ති-විසමිත, විසමයට පැමිණෙන ලද.

විසතන. ති-ව්‍යක්ත=පටු=දක්‍ෂ=නිපුණ.

විසතති. ඉ-පැහැදිලිකම, වෙනස්කම.

විශාකත. ති-ප්‍රකාශකළ, ප්‍රකටකළ.

විශාකරණ. න - ව්‍යාකරණය, විවරණය, විසරණ.

විශාපනන. පු-විපතට පැමිණි, හානියට පැමිණි.

විශාචකත. ති-විපරිවර්තන, පරිවර්තනය වන ලද,

විශොග. පු-විශොගය, විරාගය, වෙන්වීම, ඵනම් ශාඛිකාර හෙදය.

විරජ. පු-පහවූ රජත් ඇති, නිමිල, පරිසුඛ.

විරතන. පු-නො ඇලුන, විරත, විරක්ත.

විරත. ති-විරතන, නො ඇලුනු.

විරජ්ජති. ක්‍රි-(d. දි, රත්ජ, රාගෙ, ඇලීමෙහි + ති) නො ඇලෙයි, නො රැඳෙයි.

විරජ්ජන. න-නො ඇලීම, නො රැඳීම.

විරජ්ඣති. ක්‍රි-(d. දි, රඛ, හිංසායං, හිංසා වෙහි + ති) වරදයි, වරද්දයි.

විරජ්ඣන. න-වැරදිවීම, වැරදීම.

විරඛ. පු-වරද්දකලද, වැරද්ද.

විරති. ඉ-විරමණය, වැලකීම.

විරමති. ක්‍රි-(d. භූ. රමු, උපරමෙ, ඇලීමෙහි + ති) වෙන්වෙයි.

විරමන. න-වෙන්වීම, විශොගය.

විරල. ති-තුණිඳෙය, සනනොචන දේ.

විරහ. පු-විශොගය, සත්‍රි පුරුෂයන්ගේ විශො-ගය.

විරහිත. ති-රහිත, නැති.

විරාග. පු-නො ඇලීම, නිවණ, ආයතීමාගීය.

විරාගී. පු-රාග රහිතයා, නො ඇලෙන්නා,

විරාජ. ති-බබලන, දිලිසෙන.

විරාජති. ක්‍රි-(d. භූ. රාජ, දිත්තියං, දිප්ති යෙහි + ති) බබලයි, දිලිසෙයි.

විරාජිත. ති-බබලනලද, දිලිසෙනලද.

විරාජෙති. ක්‍රි-(d. භූ. රාජ, දිත්තියං, දිප්ති යෙහි + ති) බබලයි, දිලිසෙයි.

විරාධිත. ති-වලකනලද, වරද්දනලද.

විරාඨෙති. ක්‍රි-(d. භූ. රාධි, ආවරණෙ, වැලැක්මෙහි + නේ + ති) වලකයි, වරදයි.

විරාමි. පු-නැවැත්ම, නවතින තැන.

විරාච. පු-හඬ, නාදය, සොෂාව.

විච්චති. ක්‍රි-(d. දි, චිච, විරෙචනෙ, පාවන-වීමෙහි + ති) විරෙචනය වෙයි, පාවනයවෙයි.

චිච්චන. න-විරෙචනය, පාවනය.

(20918)

විජිවි. පු-බ්‍රහ්මයා.

විජිය. පු-ශක්තිය, බලය, ආනුභාවය.

විජයබහ. න-විජයාබහය, විජයායාගේ කොටස්.

විරූඛ. ති-වැරදි, සදෙස්.

විරූඛ ගබ්‍රහකරණ. න - නස්තා ගබ්‍ර
නොනස්තා පිණිස බෙහෙත් දීම.

විරූඡකති. ක්‍රි-(d දි, රූඛ, ආවරණ, ඇවිරි-
මෙහි + ති) විරූඛවෙයි.

විරූඡකන. න-විරූඛවීම, පටහැනිවීම.

විරූභ. පු-මාගාදීන්ගේ හඬ, මාගාදී නාදය.

විරූප. න-අවලක්‍ෂණ රූපය, කාතරූපය.

විරූපකත. පු-නාගාධිපති එනම් වරම්රජ,
නාගකොටසක්, විෂණු දෙව්වරද, ඊශ්වරයා.

විරූලා. ති-වැඩීම, උසස්වීම.

විරූලාක. පු-කුමන්තොධිපති, එනම් වරම්
රජ, නාගකොටසක්.

විරූහති. ක්‍රි-(d. හු. රූහ, ජමනි, ඉපදීමෙහි
+ ති) වැඩෙයි. වසීනයවෙයි.

විෂරක. පු-විරෝචනය, අධෝවිරෝචනය.

විෂරචන. න-විරෝචනය, පාවනය.

විෂොචන. න-බැබළීම, බබලන.

විෂොචති. ක්‍රි-(d. හු. රූච, දිනනය, දිප්ති
යෙහි + ති) බබලයි, දිලිසෙයි.

විෂොධ. පු-වෛරය, වෛෂය.

විෂොධන. න-වෛරකිරීම.

විෂරාධි. පු-විරෝධ ඇත්තා, සතුරා, අමිත්‍රයා.

විෂොධින. පු-විරෝධය.

විෂොධොනති. ඉ-විරූඛ වචනය, විරූඛකීම.

විලක්‍ෂණ. න-අවලක්‍ෂණය, විරූපය.

විලබහ. පු-බලබහ, කාසි, ඇඹුල්දිය.

විලබ්‍රක. පු-අත් පා ආදියෙන් සලකුණු
හඟවන්නා.

විලපති. ක්‍රි-(d. හු. ලප, විසතිය, වාචය,
විසත් වචනයෙහි + ති) විලාපකියයි, වැලපීම
කරයි.

විලපන. න-විලාපකීම.

විලඛ. ති-එල්ලෙන, එල්බෙන.

විලඛනි. ක්‍රි-(d. හු. ලඛ, ගතිය, යාමෙහි
+ ති) එල්ලෙයි.

විලම්භි. ති-එල්ලෙන, එල්බෙන.

විලය. න-කුඩා කොටස්වලට බෙදීම, විසිර
යාම.

විලහති. ක්‍රි-(d. හු. ලහ, කිලනෙසු, සෙල්ලම්
කිරීමෙහි + ති) සෙල්ලම් කරයි.

විලහිත. ති-සෙල්ලම් සහිත, ප්‍රීති සහිත.

විලාක. ති-තිත් ඉහටියක් ඇති.

විලාප. පු-වැලපීම, විලාපකීම.

විලාස. පු-ආකාරය, ක්‍රියාව, ක්‍රියාව,

විලාසී. පු-ඇලුම් කටයුතු ගති ඇත්තා,
විලාසී ගති ඇත්තාඩු.

විලාර. පු-බිලාර, බලලා

විලි. d දි-විදිනභාව, දියවීමෙහි, විලිසනි,
දියවෙයි.

විලිනසෙනහ. පු-වුරුණුතෙල.

විලිබති. ක්‍රි-(d. හු. ලිබ, ලෙබන, ලිවීමෙහි
+ ති) ලියයි, ඉරි අදිසි, ඉරිගසයි.

විලිබන. න-ඉරිගැසීම, ලිවීම.

විලිබිත. ති-ඉරි අදිනලද, ලියනලද.

විලිනන. ති-ආලෙපකළ, විලෙපනයකළ.

විලිමපති. ක්‍රි-(d. හු. ලිප, ලිමපන, ආලෙප
කිරීමෙහි + ති) ආලෙපකරයි.

විලිමපන. න-ආලෙපනය, තැවරීම.

විලිමපිත. ති-ආලෙපනය කළ.

විලියති. ක්‍රි-(d. කි, ලි, සිලෙසන, දියවී-
මෙහි + ති) දියවෙයි.

විලියන. න-දියවීම.

විලුක. පු-ඒ මේ අතින් එල්ලෙන.

විලුතන. ති-සොරකම්කළ, විනාශකළ.

විලුමපති. ක්‍රි-(d. රූ. ලුප, අවෙදන, සිදි-
මෙහි + ති) විලුමපනය කරයි. මංකොල්ල-
කයි.

විලුමපන. න-විලුමපනය කිරීම.

විලුන. න-සිදිනලද, කපනලද.

විලෙඛ. පු-ඉරි ඇදීම.

(20978)

විලෝකන. න-බැලීම, භාත්පස බැලීම.

විලෝකිත ති-බලනලද, බැලූ.

විලෝචන. න-ඇස, බැලීම.

විලෝප. න-කොල්ලකෑම, සොරකම් කිරීම.

විලෝපක. පු-කොල්ලකමින් ජවත්වන්නා, සොරකමින් ජවත්වන්නා.

විලෝලන. න-සොරකම් කිරීම, කොල්ලකෑම.

විලාර. පු-බිලාර, බලලා.

විවජ්ජන. න-දුරුකරණ, බැහැරකරණ.

විවජ්ජිත. ති-දුරුකල, බැහැරකල.

විවජ්ජනී. ක්‍රි-(d. වූ. වජ්, ගතියං යැමෙහි + නේ + ති) දුරුකරයි, බැහැරකරයි.

විවච්ච. පු-විභවය, නිවණ, සිවුරේ වස් අත්ත,

විවච්චකප. පු-විවචී කල්පය,

විවච්චන. න-විවචීතය, පෙරලීම.

විවච්චනී. ක්‍රි-(d. භූ. චට්, ආචට්තෙන, පෙර ලීමෙහි + නේ + ති) පෙරලෙයි.

විවට. ති-විවෘත, වැසුම් ඇරිය.

විවතනවිද. ති-විවෘතකල, වැසුම් හැරිය.

විවදනී. ක්‍රි-(d. භූ. වද, වියතනියං වාචායං, වියත් වචනෙහි + ති) විවාද කරයි.

විවදන. න-විරුච්චවනය, වෙන්වීමට සුදුසු නැකත් බලාකීම.

විවර. න-සිදුර, රත්ධ්‍රය.

විවරණ. න-ප්‍රකාශය වැසුම් හැරීම.

විවරනී. ක්‍රි-(d. භූ. වර, ආවරණේ, වැසීමෙහි + ති) වැසුම් හරියි, විවෘත කරයි.

විවාදක. පු-විවාද කරන්නා, වාදකාරයා.

විවාදකනී. ක්‍රි-(d. භූ. වද, වියතනියං වාචායං, වියත් වචනෙහි + ති) වාදකරයි.

විවාදමූල. න-විවාදයට මූල් කාරණය.

විවාහ. පු-පාණිග්‍රහණය, කාර්මිකතය, කුමාරිකාවක් (සත්‍රියක් කුමාරයෙකුට) (පුරුෂයෙකුට) ගෙණඒම.

විවිච්ච. අ-වෙන්ව, තුරන්ව, විනා.

විවිච්චා. ඉ-මසුරුකම, තද ලෝඛකම,

විවිච්චන. ති-විචික්ත, වෙන්වන ලද.

විවිධ. ති-නානාප්‍රකාර, අනෙකවිධ, නත් අසුරු.

විවේක. පු-කාය විතරාදින්ගේ විවේකය, ජනසම්බන්ධාදියෙන් වෙන්වීම, පරික්ෂණය, නිවණ.

විවේචන. න-නිශ්චයකිරීම, විවච්චනය කිරීම,

විවේචනී. ක්‍රි (d. භූ. වච, වියත්තියං වාචායං, වියත් වචනෙහි + නේ + ති) විවේචනය කරයි.

විවේස. ති-විශිෂ්ඨ, උසස්.

විස. d. භූ-පවෙසනෙ, ප්‍රවෙශ කිරීමෙහි, විසති, පවිසති, ප්‍රවෙශවෙයි, ඇතුළත්කරයි.

විස. d. ති-විපසයාගෙ, විප්‍රයෝගයෙහි, විසාති, විප්‍රයෝගවෙයි.

විස. d. දි. පෙරණේ, උත්සාහ යෙහි, විසාති, උත්සාහ කරයි.

විසකණ්ඨ (ණ්ඨක) න උක්සකුරු.

විසංසුභත. ති-වෙන්ව යෙදුනු.

විසංයෝග. පු-විවේකය, වෙන්ව යෙදීම.

විසංවාද. පු-මිථ්‍යාවාද අනිත්‍යාදිය නිත්‍යයයි කීම.

විසංසෙට්ඨ. පු-වෙන්ව සිටීම, සංසට්ඨනොවන

විසංඝ්‍රාහන. ති වෙන්ව යෙදුනු.

විඤ්ඤානා. ඉ-විඤ්ඤාබව, මූර්ඡා බව, මූලාව.

විසට. ති-පතල, පැතුරුණු, ව්‍යාප්ත වසතු.

විසඛක. ති-නිෂීය, බයනැති, සැකනැති.

විසතන. පු-පාට්ඨනු, අවුල්වන ලද, එතුනු.

විසතනිකා. ඉ-තෘෂ්ණාව.

විසතී. න-ජීවත්වන තැන, නිවස, ගෙය.

විසද. ති-සුද, පරිව්‍යක්ත, ලත්තනොවන.

විසදනන. න-විස්මයට භාවය.

විසදකිණියා. ඉ-පැහැදිලි කිරීම.

විසඛර. පු-විෂ ධරත්තාංසපීයා.

විසහන. ති-ගිලුනු, ගැලුනු

විසසන. න-පැතීරීම, පතලවීම.

විසභාග. පු-සභාගනොවන, ලබ්ධි ආදියෙන් සම්බන්ධවන.

විසභාහාරමමණ. න-ක්ලේශොත්පත්තියට හෙතුවන අරමුණු.

විසම. පු-සමනොවන, අසම, දුෂ්ට. නපුරු

විසය. පු-සනතයෙන් සෙවුනා ලබන දේ, රූපශබ්දදිය, ජනපදය, ප්‍රදේශය, ගොවරය, බලය.

විසස්භ. ති-භෑකි, පුළුවන්, ශක්තිමත්.

විසසි. න-වක්‍ෂුරාදි ඉන්ද්‍රියය.

විසමන. ත-උපදවන, රැස්වන.

විසවිජ්ජා. ඉ-විසමානා, විසබ්දිනා, මන්ත්‍ර, විෂපිලිබද විද්‍යාව.

විසර. පු-සමුහය. රැස.

විසංඛාර. පු-සංඛාරවිරහිත, නිවෘත්ත.

විසංඛිත. ත-විධිමානකය කළ = විනාශකළ.

විසජ්ජ. අ-භාර අත්භාර.

විසාජ්ජනි ක්‍රි-(d. භු. සවි, සංසයාදිසු, සංසඨි යෙති + නි) විසදයි, විසාජ්ජනයකරයි.

විසාජ්ජන. ත-භාරිම, දුරුකිරීම, අත්භාරිම

විසලල. ති-දුකින් හෝ වේදනාවෙන් මිදුනු,

විසලිතන. ති-විසතාවුරුණු, විෂපෙවු හිය.

විසා. ඉ-ඉවද, එනම් නැකත.

විසාඛා. ඉ-විසානකත, එනම් ඇත්තී.

විසාණ. ති-ඇදි දළ, සිව්වුත්තේ අං.

විසාද. පු-බෙදය, වෙහෙස.

විසාර. පු-මත්ස්‍යයා, මාලුවා.

විසාරද. ති-ප්‍රාඥයා, අතිශයින් ප්‍රගල්භයා, තැනිගැසිම් රහිත බැවින් උදරභාවයට පැමිණි තැනැත්තා.

විසාල. ති-මහත්, පළල, පනල.

විසාලතා. ඉ-පුළුල්බව, පළල්බව.

විසාලා. ඉ-නියඹරා, එනම් රාජධානිය.

විසිබ. පු-ශරීරය, ඊය,

විසිබා. ඉ-විදිය, විවිය, මහමග.

විසිට්ඨ. ති-අතිශ්‍රේෂ්ඨ, ඉතා උතුම්.

විසිදනි. ක්‍රි-(d. භු. සිද, සිදනෙ, ගිලීමෙහි + නි) ගැලෙයි, ගිලාබසියි.

විසිචනි. ක්‍රි-(d. කි. සි. පාකෙ, පැසීමෙහි + නේ + නි) දියවෙයි, උණුවෙයි.

විසිචන. න-දියවීම, උණුවීම,

විසු. d. භු-සෙවනෙ, ඉසීමෙහි, වෙසනි, ජලය ඉසි.

විසුං. අ-වෙන්කිරීමෙහි, වෙන්ව.

විසුකක. ති-ඉතා විය ලුහු, අතිශයින්වියලීගිය.

විසුබ. ති-පිරිසිදු, නිමිල.

විසුබි. ඉ-ඉතාපිරිසිදු වස්තුව, නිවෘත්තය.

විසුජ්ජන. න-පිරිසිදුවීම, පිරිසිදුවන.

විසුබ්දෙව. පු-බුදුරජ.

විසුක. න-විසුලු, කෝලම් රූපාදිය.

විසුකදස්සන. න-විසුලුදේ දැක්ම, කෝලම් බැලීම.

විසුචිකා. ඉ-ඉදිකටුවලින් ශරීරය විදින්නාක් මෙන් වේදනා. උපදවන බලවත් අතිසාර රෝගයක්.

විසෙහි. ති-කෙලෙස්, කෙලෙස් රහිත.

විසෙස. පු-වෙනස්, අතිරෙක.

විසෙසන. ත-වෙනස් කිරීම; වෙනස දැක්වීම.

විසෙසිත. ති-වෙනස් කළ, වෙසෙසනලද.

විසෙසක. පු-තිලකය.

විසෙවිත. ති-සෙවනය කළ, ආශ්‍රය කළ.

විසෙවන. ත-විශේෂසෙවනය, නිත්‍යාශ්‍රය.

විසෙසාධිගම. පු-විසෙසාවබෝධය, මාභිඵලාදී අධිගමය.

විසොක. ති-සොවින් තොර, ශොකයෙන් තොර.

විසොධන. න-සුඛකිරීම, පාරිසුඛිකරණය.

විසොධිත. ති-පිරිසිදුකළ, සුඛකළ.

විසොසනි. ක්‍රි-(d. භු. සුසං, සොසනෙ, විය ලීමෙහි + නි) වියලයි, වේලයි.

විසා. පු-මිනිදුම් ආදිය, දුගඳ, විසම.

විසාගග. පු-සංසඨිවිරහිත, හරණලද බැහැර කළ.

විසාජ්ජක. පු-විසදන්නා, විසාජ්ජනය කරන්නා.

විශාලය. ක්‍රි-(d. හු. සජ්ජා, ගතිය, යාමෙති + ති) විසදයි, පැණවිසදයි.

විශාලය. න-විසදීම, පැණවිසදීම, ත්‍යාගය.

විශාලය. ති-විසදන ලද, විශාලීකරණය.

විශාලය. ති-හරණලද, මුදනලද, ගොතන ලද.

විශාලය. පු-නිසාක, බියතැනි, විශ්වාසික.

විශාලය. න-විසලී ඉහුරු, සිබිහුරු.

විශාලය. පු-විශ්වාසය, විශ්වාසය.

විශාලය. න-විසා හැරීම, වෙහෙස හැරීම, විශ්‍රාම ගැනීම.

විශාලය. ක්‍රි-(d. හු. සමු, උපසමෙ, සං-සිදීමෙති + නේ + ති) විශ්‍රාම කෙරෙයි, විසා සංසිදුවයි.

විශාලය. න-වැහිරෙණ, උතුරායන=උතුරණ

විශාලය. ක්‍රි-(d. හු. විස, දි, පෙරණෙ, පුරණ යෙති + ති) විශ්වාස කරයි.

විශාලය. ඉ-ජරාව.

විශාලය. න-ත්‍යාගය, තැහිදීම.

විශාලය. පු-විශ්වාසය.

විශාලය. පු-විශ්වාස ඇත්තා.

විශාලය. ති-ප්‍රසිද්ධ, ප්‍රකට, පතල.

විශාලය. න-විසලීම, ඉතා විසලීම.

විශාලය. පු-අභසෙති යන්නා=පක්ෂියා.

විශාලය. පු-අභසෙති යන්නා = පක්ෂියා.

විශාලය. පු-අභසෙති යන්නා=සියොතා විහිඟ

වි

වි. d. කි. තනතු, සන්තාන, නුල් කැටීමෙහි, විවීමෙහි, විතැනි, විසයි, නුල්කටිසි.

වි. d. හු-වලනාදිසු, සැලීම ආදියෙහි, වෙති, සැලෙයි, අනුභව කරයි.

විවජා. ඉ-විජ්ජාව, ආසාව, කැමැත්ත.

විවි. ඉ-රැල, සිදුර.

විජ. d. හු-විජනෙ, පවත් සැලීමෙහි, පවත් සලයි.

විජති. ක්‍රි-(d. හු. විජ, විජනෙ, පවත් සැලීමෙහි + ති) පවත් සලයි.

විහිඟය. පු-අභසෙති අභිපතියා, ගුරුළු රාජයා=ගුරුලා.

විහිඟ. ති-තසන ලද, මරණ ලද.

විහිඟ. න-නැසීම, ඝාතනය.

විහිඟය. ක්‍රි-(d. හු. හන, ඝාතන, නැසීමෙහි + ති) නැසෙයි=මැරෙයි.

විහිඟ. පු-ආකුල, අවුල්වූ.

විහිඟ. න-වාසය=වැසීම=පැවැත්ම.

විහිඟ. ක්‍රි-(d. හු. හර, හරණෙ, හැරීමෙහි + ති) වෙසේ, වාසය කෙරේ.

විහිඟය. පු-ආකාශය, අභස, ගුවන.

විහිඟ. න-ත්‍යාගය, තැන්ග.

විහිඟ. පු-දිව්‍ය විහාරාදිය, තථාගතාචාර්යය=බුද්ධාලය, ඉරියාපථ පැවැත්වීම, වාසස්ථානය ක්‍රියා.

විහිඟ. න-වෙහෙස=හිංසාව, පීඩාව.

විහිඟ. ඉ-වෙහෙස, පීඩාව.

විහිඟය. ඉ-විහිංසාව පිළිබඳව විතතයාගේ පැවැත්ම.

විහිඟ. ති-කරණ ලද, කල.

විහිඟ. න-නිව, අධම.

විහිඟ. පු-හිරිහැරය, කරදරය, පීඩාව.

විහිඟ. න-හිරිහැරවීම, පීඩාව.

විහිඟ. පු-වෙහෙස, විඩාව.

විහිඟ. න-හිරිහැරය, කරදරය.

විහිඟ. න-වලභසාල්, විබ්බ.

විජන. න-පවත් සැලීම, පවත් ගැසීම.

විජති. ඉ-විජනිපත, පවත් අත්ත, වටාපත, අව්‍යාන.

විණ. ඉ-විණාව, වෙණ.

විණාගුණ. පු-විණා තත්.

විණාදෙණි. ඉ-විණාකද, විණා ඔරුව.

විණාවාදන. න-වෙණ වැසීම, විණා ගැම

විණාවාදි. පු-වෙණ වැන්නා, විණා ගායකයා

(81237)

විත. න-විගත, පහවතලද, වියමන.

විතරාග. පු-පහකල රාග ඇත්තා, බුදුරජ, රහත්තු.

විතතණ්හ. පු-පහවු නාණ්ණා ඇත්තා, බුදුරජ රහත්තු.

විතදර. පු-පහවු දරථ ඇත්තා

විතදරථ. පු-පහවු දරථ ඇත්තා.

විතදෙස. පු-පහවු දෙස ඇත්තා, දෙස් නැත්තා.

විනිකකම. පු-ව්‍යතික්‍රමය, ඉක්මවීම, සිදීම.

විනිනාම. කල්යාණිම, කල්ගත කිරීම.

විනිනාමෙති. ක්‍රි-කල්ගෙවයි, කල් යවයි, පසුකරයි.

විනිපතන. න-විනිනාමය, ඉක්මවීම.

විනිපතනි. ක්‍රි-(d. හු. පත පතනෙ, වැටීමෙහි + ති) ඉක්මවයි, කල්යවයි, ඉක්මවයි.

විනිවතනන. න-ඉක්මවීම, පසුකිරීම.

විනිසාරෙකා. අ-කටයුතු නිමවා, කටයුතු ඉවරකර.

විනිසාරනි. ක්‍රි-(d. හු. සර, විනායං, සිති මෙහි + ණෙ + ති) කටයුතු නිමවයි කටවි ඉවරකරයි.

වු. d. හු. ඡාදනෙ, වැසීමෙහි, වුණොති වසයි වුවවනි. ක්‍රි-(d. හු. වද, වවනෙ, කීමෙහි + ති) කියනු ලැබේ.

වුවමාන. පු-කියනු ලබන, කියන, කියත්තේ.

වුට්ඨාන. න-නැගීම, උස්වීම.

වුට්ඨි. ඉ-වැස්ස=වම්ච.

වුට්ඨිත. ති-නැගී සිටි, අවදිවූ, 'පටිසල්ලානො වුට්ඨිතො.'

වුට්ඨිතිපපජනක. පු-අහස්දියෙන් නිපත් ශසාවත් ප්‍රදෙශය.

වුඩ්ඨි. පු-වාඩ, ප්‍රාඥ, පණ්ඩිත, වැඩ.

වුති. ඉ-ආවරණය.

වුතනි. ඉ-භිසක්ඛේ බැම, ජිවිකාවාතනිය, බිජු රොපණය, වපසමකිරීම, කීම, බකින මුක්තිය, අධ්‍යයන ආදිය.

විපි. ඉ-මාගීය, විදිය, පෙළ.

විපිවිතන. න-විපිවිතනය,

විහ. d. හු-ගුණකථනෙ, ගුණ කීමෙහි, විහති ගුණ කියයි.

විමංසන. න-සෙවීම = පරික්ෂණය.

විමංසා. ඉ-නිරන්තරව.

විර. d. වු-විකකමෙ වික්‍රමයෙහි, විරෙහි, විර යති, වික්‍රමය කරයි.

විර. පු-ඵතම් නාට්‍ය රසය, ශූරයා, සාහසික යොධයා.

විරබහරූප. පු-දෙවපුත්‍රයන් වැනි ශරීර ඇත්තා.

විරු. ති-බොහෝ පත්‍ර ඇතිවැල.

විස. d. හු-සඳො, ශබ්ද කිරීමෙහි, විසති, ශබ්ද කරයි.

විසනි. ක්‍රි-ශබ්ද කරයි.

විසනි. ඉ-විංසනි, විස්සයි, 20.

විති. ඉ-වි, ධාන්‍යය.

විල. d. වු-ලජ්ජායං, ලජ්ජාවීමෙහි.

විලිත. ති-ලිහිත, ලජ්ජා ප්‍රාප්තයා, ලජ්ජාවට පැමිණියහු.

වු

වුතන. ති-කියන ලද, දෙසන ලද.

වුතනනන. පු-වාතනානනය=වාතීව.

වුඩි. ඉ-වැඩීම, වැඩිරොගය, අභිවැඩිය.

වැඩිරොග පු-වැඩිරොගය, අණ්ඩවාතරොගය.

වුඩු. d. හු-වුඩියං, වැඩීමෙහි.

වුයන. න-ඉවසීම.

වුයනමාන. පු-උසුලනු ලබන.

වුල. d. වු-නිමජ්ජනෙ, ගැලීමෙහි, වොලෙති, වොලයති, ගැලෙයි.

වුස පු-ගොණා,

වුසිත. ති-වාසය කල, වැඩනිමවන ලද, "වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං"

වුසීමත. ති-වාසු, වාසය ඇති, වාසය කල.

(21167)

වූ - වෙ

වූපසහන. ති-සංසිද්ධ = සංසුන්.

වූපසම. පු-සංසිද්ධිම.

වූපකට්ඨ. ති-සුදකලා විහරණ ඇති, නතිව වසන.

වූපසමන. න-සංසිද්ධිම, උපසමනයවීම.

වූලහ. ති-ගසාගෙණ ගිය, රැගෙණ ගිය.

වෙ. අ-ඒකානන, පදපුරණයෙහි

වෙ. d. භූ-නනතුසනනානෙ වීමෙහි, වායනි, වියයි.

වෙ. d. භූ-සුකෙක, වියලීමෙහි, වායනි, වියලයි.

වෙකක. d. භූ-මලොකනෙ, බැලීමෙහි, වෙකකති, බලයි.

වෙකවික. පු-විකට අනුභව කරන්නා, විකට නම් අසුවිය.

වෙකකති. ක්‍රි-(d. භූ. වෙකක, මලොකනෙ, බැලීමෙහි+ති) බලයි, නිරීක්ෂණය කරයි.

වෙකලල. න-විකලබව.

වෙකුණ්ඨ, පු-වෙකුණ්ඨ, විෂ්ණු.

වෙග. පු-ඡවය, ප්‍රවාහය.

වෙගසා. ති-ඡවයෙන්, ප්‍රවාහයෙන්.

වෙගී. පු-සිසු ඡව ඇත්තා, ඉක්මන් ගමන් ඇත්තා,

වෙවිකිවජ්. ති-විවිකිවජ් ඇත්තා,

වෙවිනන. න-සිතේ කලබල ගතිය, නොසන් සුන් සිත.

වෙජයහන. පු-ශක්‍රයාගේ පහය, ශක්‍රයාගේ රථය.

වෙජයනනිකා, ඉ-තිවිහ

වෙජජ. පු=වෙද, වෙදකම් කරන්නා.

වෙජජකම්ම. න-වෙදකම, වෙදකම් කිරීම.

වෙජකන. ඉලක්කය.

වෙට. d. වු-ජෙදනෙ, සිදීමෙහි, වෙටෙහි, වෙටයනි, සිදියි.

වෙටෙහි. කි. d. ජෙදනෙ, සිදීමෙහි+ති සිදියි.

වෙඨ. d. වු-වෙඨනෙ, වෙළීමෙහි, වෙඨෙහි, වෙඨනි, වෙළයි.

වෙඨ. d. භූ-වෙඨනෙ, වෙළීමෙහි, වෙඨනි, වෙළයි,

වෙඨනන. පු-විණාදණි.

වෙඨන. න-වෙඨම, නළල් පට, හිස් වෙඨම

වෙඨින. ති-වෙළන ලද, ඔතන ලද්ද.

වෙණ. පු-කුළපොත්තා, හුණබට ආදියෙන් හාණි සාදන්නා.

වෙණ. පු-දෙවදලිය, ගැවසු කෙශය.

වෙණවික. පු-කුළපොත්තා.

වෙණ්ක. පු-විණාගාත්තා, වෙණ වයන්නා.

වෙණු. පු-හුණගස, උණගස.

වෙණුගුම්බ. න-හුණ කැලය, හුණ අකුල.

වෙණුබම. පු-කුලල් පිඹින්නා.

වෙණුබලි. න-හුණලි වලට ගෙවිය යුතු බදු මුදල

වෙදන. ති-විදීම.

වෙතන. න-කුලිය, බැලකුලිය.

වෙතන. න-වැටුප්, කුලිය.

වෙතනික. පු-බැලයා, වැටුප් පිණිස මෙහෙ කරන්නා.

වෙතරණි. ඉ-එනම් නිරය.

වෙතස පු-හොමුවගු.

වෙතාල. න-සනතාල, මන්ත්‍ර බලයෙන් මාන ශරීර තැබීම.

වෙතාලික. පු-වැදිහටියා.

වෙතන. න- වේවාල

වෙතනලතා. ඉ-වේවාල.

වෙතුලල } න-වෙතස් මත දරණ නිකායක්
වෙතුලස }

වෙතුලලවාද. න-වෙතුලසවාදය.

වෙද. පු-ඥනය, සොම්නස, වතුචේදය.

වෙදගු. පු - වෙදයාගේ එතෙරට ගිය තැනැත්තා.

(21239)

වෙදනා. ඉ-තුඡටිය, පිඩාව, විදීම.
 වෙදජාන. පු-හටගත් වෙද ඇත්තා.
 වෙදබඩු. පු-වෙදය සහාය කොට ඇත්තා,
 බ්‍රාහ්මණයා.
 වෙදසීන. ත-වෙදනාව, විදිනා ලද්ද
 වෙදනිය. ති-විඤ්ඤා, අනුභව කටයුතු.
 වෙදනනගු. පු-වෙදයාගේ කෙළවරට ගියාහු,
 රහත්හු.
 වෙදලල. න-නවාභිග ආයතනා ආයතනයන්
 එකක්.
 වෙදි. ඉ-වේදිකාව, යාගපිත්‍රවෙල.
 වෙදිකා. ඉ-වේදිකාව, පිළ.
 වෙදිනබ්බ. ති දූතගතයුත්ත, දතයුත්ත.
 වෙදියමාන. න-විදිනු ලබන.
 වෙදී. පු-විදින්නා, විදින තැනැත්තා.
 වෙදෙහ. පු-එනම් රට,
 වෙදෙහි. පු-වෙලෙන්ද.
 වෙදෙහික. පු-වෙලෙන්ද.
 වෙඩ. පු-විදීම, බ්‍රහ්මයා.
 වෙඩන. න-කම්පාව, වෙලීම.
 වෙඩිමෙර. පු-වැන්දඹුවගේ පුතා,
 වෙඩින. ති-විදින ලද, විදපු.
 වෙඩි. පු-වෙඩිනය කරන්නා, විදින්නා.
 වෙනිකෙය්. පු-ගුරුලා, විතතාවගේ පුත්‍රයා
 වෙනිසික. පු-හික්මවන්නා, ශික්ෂණය
 කරවන්නා.
 වෙණෙය්. පු-හික්මවිය යුතු, ශික්ෂණය
 කළ යුතු.
 වෙසවිනනි. පු-එනම් අසුරයා.
 වෙසෙක. ති-පාසුණු, මේර.
 වෙසුලල. පු-විසුල බව, රජගහ නුවර පිහිටි
 එනම් පථියය.
 වෙහාර. පු-රජගහ නුවර පිහිටි එනම්
 පථියය.
 වෙහඬග. ති-විදිය යුතු, කැඩියයුතු.
 වෙහඬහික. ති-විදියයුතු, කැඩිය යුතු දේට
 අගත්.

වෙහඬ්‍ය. සිතා බැලීම, විවේචනය.
 වෙහුනික. පු-විනාශකාරී=කේලම් කියන්නා.
 වෙහුනිය පු-වෙහුනික.
 වෙම. පු-පිළි වියන හරස් දණ්ඩ.
 වෙමක. පු-රෙදි වියන හරස් දණ්ඩ.
 වෙමජ්ඣ න-අතර, මැද, මධ්‍යය.
 වෙමනක. ත-විමති බව, වෙනස.
 වෙමනික. ති-සැක ඇති, නිශ්චයක් නැති.
 වෙමානික. ති-විමති භාවය ඇති.
 වෙමානික. පු-වෙන මවක් ඇත්තා.
 වෙමාන න-තොවීම, අභාවය.
 වෙමානික. ති-සුරංගනාවන් ඇති තැන.
 වෙය්‍යග්ග. පු-ව්‍යාභු සමත් වළදනා ලද
 රථය, ව්‍යාභු සංචාර ඇති දෙය.
 වෙය්‍යන. ති-දක්ෂ භාවය ඇති.
 වෙය්‍යවච. ත-වතාවත්, වත් පිළිවෙත්.
 වෙය්‍යබ්බක පු-තදින් රොහාතුර වී ඇත්තා,
 “ව්‍යාබ්බතො උප්පන්නතං වෙය්‍යා-
 බ්බකො.”
 වෙය්‍යාවනික. පු-වත්පිළිවෙත් ඇත්තා,
 වතාවත් කරන්නා.
 වෙර. ත-අකුසලය, වෙෂය, වෛරය.
 වෙරක. පු-සතුරා.
 වෙරජ්ජ. න-තොයෙක් රාජධානි, තොයෙක්
 පළාත්.
 වෙරමණ. ත-විරමණය.
 වෙරමණි. ඉ-වෙන්වීම, තුරන් වීම, අහක්
 වීම.
 වෙරමබ. පු-එනම් වානය.
 වෙරික. පු-සතුරන් ඇත්තා
 වෙරි. ඉ-සතුරා.
 වෙලල. d. හු. වූ-සංහරණ, එක් කිරීමෙහි,
 වෙලලි, එක්කරයි.
 වෙලල. ති-වලගසාල්.
 වෙල්ලි. ඉ-කාශවූ ඉහටියක් ඇති කාන්තාව,
 ඉහටියෙහි රන් පැලැඳි කාන්තාව.

වෙල්ලින. ති-කුට්ල දෑ, කමපින දෑ, වලදනා ලද.

වෙලා. ඉ-කාලය, වෙල=ඉවුර, සීමාව, සමූහය.

වෙලාම. පු. එනම් සුත්‍රය.

වෙලාසකි. ක්‍රි-(d. හු. වෙලු, ගතිය, යැමෙහි + ති) සීමාව ඉක්මවා යයි.

වෙලුරිය. පු-වෙලුරියා මාණිකාය.

වෙලුව. ති-වේවැල් වලින් කළ.

වෙවවන. න-පරියාය වචනය=සමානාථ ඇති ශබ්දය.

වෙවණණිය. න-වෙනස් පාට, වෙනස් කුල ගොත්‍ර නැති බව, මැලිවුනු ගතිය.

වෙවාතික. පු-මංගල්‍ය සඳහා පැමිණෙන අමුත්තා.

වෙව්ව. න-තද මසුරු කම, ආත්මාථ භාවය.

වෙයා. පු-වෙවයායා.

වෙසම. න-ගෙය, ගෘහය.

වෙසමන. න-ගෙයකට ඇතුල් වීම.

වෙයානර. පු-ගින්න, ගින්නර.

වෙයාවන. පු-වෙලුරිය නම් වරම් රජ.

වෙයාමින. පු-එනම් වෙදකතා සෘෂිවරයා.

වො. අ-ප්‍රථමා විතියා කරණ සම්ප්‍රදාන සාමි යන විභතනින්ගේ බහු වචනය, පද පුරණයෙහි වූ නිපාතයක්.

වොකාර. න-වෙනස, සුළු දෙය.

වොකාර. පු-හින, රූපාදි ස්කකි.

වොකිණණ. පු-ගැවසිගත්, සමූහයක් හා එකට විසීම.

වොකකමන. න-පසු බැසීම, ඉක්මවීම, පැත්තකට හැරීම.

වොව්ජ්ජනි. ක්‍රි-(d. රු. ඡිදි, විධාකරණ, දෙපලු කිරීමෙහි+ ති) සිදිසි, කපයි.

වොව්ජින. ති-පරික්ෂා කළ, විනිවිද ගිය.

වෙස. පු-වේශය, ආකල්පය.

වෙසම. පු-විසම බව, අසමාන භාවය.

වෙසබ. පු-වෙසක් මාසය, විසා නැකතින් යුත්.

වෙසාරජ්ජ. න-විසාරද බව, වෛසාරද්‍යය.

වෙසාලි. පු-විසාලා මහනුවර, විසාල භාවය ඇති.

වෙසාසි. පු-යම රජු.

වෙසියා. ඉ-වෙශ්‍යාව, වෙසනන.

වෙසියාන. පු-වෙවෙශ්‍යායා, ගොවිකුල ඇත්තා.

වෙසි. ඉ-නගර සොහිතිය, වෙසගන.

වෙසු. d. හු-දුනෙ, දීමෙහි, වච්ඡති, පවච්ඡති, දෙයි.

වෙහ. d. හු-අභිගැමෙහි, සිතාසීමෙහි.

වෙහාස. පු-අනතරික්ෂය, අහස.

වෙහාසය. පු-අහස, ගහන තලය.

වෙහාසට්ඨ. ති-අහසෙහි පිහිටි, ආකාසස්ථ.

වෙහු. d. හු-උසාහෙ, උත්සාහයෙහි, වෙහති, උත්සාහ කරයි.

වෙඵ. ඉ-උණ ගස, හුණ ගස.

වෙඵක. පු-ඇතුත්ගේ පා විදිනා කටුව.

වෙඵගුමබ. පු-හුණ ලැහැබ, උණ කැලෑව.

වෙඵරිය. න-වෙරළ මිණ, වෛරෝති ගල.

වො

වොසුහන. න-ඉසිලීම, ඉතිලීම, උද්භතය කිරීම.

වොසුන. අ-උසුලා, උසුලා, උච්භතය කොට.

වොසුපන. න-පිහිටුවීම, වියතිය පිහිටුවීම, අභිෂේකය.

වොදක. න-ජලය සහිත, දිය සහිත.

වොදන. න-පිරිසිදු කිරීම.

වොදනිය. ති-පිරිසිදු කිරීමෙහි දක්ෂ.

වොදස. ති-ආහාරය පිළිබඳසවර නියමයක් ඇති.

වොද්දා. ති-හොඳට අවබෝධ කළ, පිරිසිදු කළ.

(21346)

වෞතන. ති-නැවුනු,
 වෞතිඤ්ඤ. ක්‍රි-(d. භූ. හිදි, විධාරණේ,
 දෙපළු කිරීමෙහි+ති) බිඳිසි, කඩසි
 වෞතිඤ්ඤ. න-කැඩීම, බිඳීම.
 වෞසා. පු-පණ්ඩකයා, නපුංසකයා.
 වෞසාකමම. න-පුරුෂයා පණ්ඩක කිරීම,
 නපුංසක කිරීම.
 වෞසාගග. ති-හරණ ලද දෙය, ත්‍යාග
 කිරීම, හැරීම.
 වෞසාගගපණිනාමි. න-ත්‍යාගය පිළිබඳ
 මුහුණත යාම.
 වෞසාධා. වසාධා, හරණ ලද, බැහැර
 කළ.
 වෞරොපන. න-(දිවි) තොර කිරීම, නැසීම,
 ඉවත් කිරීම.
 වෞරොපිත. ති-(දිවි) තොරකළ. නැසූ.

ව්‍ය

ව්‍යාජය. පු-ව්‍යාජයා.
 ව්‍යාජය පුවර්. ඉ-ව්‍යාජවලාභිය, එබරා ගස.
 ව්‍යාජයී. ඉ-ව්‍යාජය බෙහෙවින්, කවුළුවලිබව.
 ව්‍යාජයීනස. පු-උකුස්සා
 ව්‍යාජයක. පු-සරඹ කිරීම, සුබ පුරුදු කිරීම.
 ව්‍යාජයන. න-සත්‍රි පුරුෂාදි නිමිති, ගාත්‍රාඝර,
 ව්‍යාජයනාඝර, සුප-බ්‍යාජයන, ලක්ෂණ,
 ලකුණු, පද
 ව්‍යාධිමිඛක පු-එරඹු.
 ව්‍යාතන. ති-ව්‍යාතන, විසන්, දක්ෂ.
 ව්‍යාතන. ති-පතල, ව්‍යාප්ත දෙය.
 ව්‍යාධිනි. ක්‍රි (d. භූ. විධි, කම්පන, සැලීමෙහි
 +ති) සැලෙයි.
 ව්‍යාධිනි. ක්‍රි-(d. වූ. විධි, කම්පන, සැලීමෙහි
 +ති) වංචල වෙයි.
 ව්‍යාතනය. පු-විපයභීෂය.
 ව්‍යාධා. ඉ-අරථ.
 ව්‍යාජිත. ති-පිහින, පොතිකළ.
 ව්‍යාධි. පු-විදීම, වෙඩිනය.
 ව්‍යාතනි. ඉ-අවසානය, කෙළවර.

වෞරොපෙති. ක්‍රි-(d. වූ. රුපු, නාස, නැසීමෙහි+ති) නසයි, මරයි.
 වෞලොකන. න-අවලෝකනය, බැලීම
 වෞලොකෙති. ක්‍රි-(d. වූ. ලෝක දක්ෂණ,
 දැකීමෙහි, +ති) දකිසි, පරීක්ෂා කරයි.
 වෞසාන. න-අවසානය, අත්තිමය, කෙළවර.
 වෞසාරනිය. ති කල්පනා කටයුතු, සිහි
 කටයුතු.
 වෞසාගග. න දීම, පරිත්‍යාගය.
 වෞසිත. ති-නිමි, සමාප්ත කළ, අවසන්
 කළ.
 වෞහරනි. ක්‍රි-(d. භූ. හර, හරණේ,
 යැවීමෙහි+ති) ව්‍යවහාර කරයි.
 වෞහාර. පු-ශබ්දය, ව්‍යවහාරය, වෙළඳුම,
 ගණුදෙනුව, වෙඩිතාව.
 වෞහානික. පු-විනිසකරා, විනිශ්චයකාරයා,
 නීතිඥයා.

ව්‍යාතනිකත. ති-අවසන් කළ, කෙළවර කළ.
 ව්‍යාතනිකරණ. න-කෙළවර කිරීම, අවසන්
 කිරීම
 ව්‍යාස. පු-උපුල් කොළ.
 ව්‍යාසාථ. පු-නිෂ්ඵල, ප්‍රයෝජන රහිත.
 ව්‍යාපගව්‍යනි. ක්‍රි-(d. භූ. ගමු, ගතිය, යැවීමෙහි
 +ති) පහව යෙහි, ඉවත්ව යෙයි.
 ව්‍යාපගත. ති-පහවගිය, ඉවත්ව ගිය.
 ව්‍යාපනුජ්. අ-තසා, විනාශ කොට.
 ව්‍යාපනුදනි. ක්‍රි-(d. භූ. නුද, පෙරණේ, සුණු
 කිරීමෙහි+ති) එලවයි.
 ව්‍යාපහඤ්ඤනි. ක්‍රි. d. භූ. හන, හිංසාය,
 හිංසාවෙහි+නසයි.
 ව්‍යාසනා. ඉ-සිත යෙදීම, ඇහුම්කන් දීම.
 ව්‍යාමන. න-දෙව්විමන, දේව විමානය.
 ව්‍යාය. පු-වස්තු විනාශය, නැසීම, විනාශය.
 ව්‍යාජයන්ති. පු-ව්‍යාජ සමිත් කළ පළඳනා
 දරන්නා.
 ව්‍යාජයනි. න-දක්ෂකම, නිපුණ බව.

(21496)

ව්‍යවස්ථාපිතය. න-නිපුණතාවය, දක්ෂතාවය.

ව්‍යවස්ථාපිතය. පු-නිමිති දන්තා, ශාස්ත්‍ර කියන්නා.

ව්‍යවස්ථාපිතය. න-ව්‍යවස්ථාපිතය, වෙන් කිරීම.

ව්‍යවස්ථාපිතය. නි-නිර්ණය, යෝජනාව.

ව්‍යවස්ථාපිතය. නි-නිර්ණය කළ, යෝජිත.

ව්‍යවස්ථාපිතය. ඉ-ව්‍යවස්ථාපිත, නීතිය.

ව්‍යවස්ථාපිතය. පු-විරුද්ධවාදය, අනෙකුත්වාදය, අනෙකුත්වාදය, වාදය.

ව්‍යවස්ථාපිතය. පු-මෙවුන, මෙවුම්දම.

ව්‍යවස්ථාපිතය. න-කාමක්‍රොධ දෙකින් උපන් විකාරය, විපත.

ව්‍යවස්ථාපිතය. නි-ප්‍රකාශ කරණ ලද, ප්‍රකාශ කළ

ව්‍යවස්ථාපිතය. න-ශබ්ද ශාස්ත්‍රය, විශරණ, විශේෂ ප්‍රකාශය, නියමයෙන් ප්‍රකාශ කිරීම.

ව්‍යවස්ථාපිතය. න-දැක්වීම, පිළිගැනීම, කිරීම, දීප්තිය.

ව්‍යවස්ථාපිතය. පු-විශ්වල, ආකූල දෙය, අවුල් සහිත ව්‍යවස්ථාපිතය. ඉ-අවිච්ඡිද්‍රණය, අවුච්ඡිද්‍රණය, සන්නය.

ව්‍යවස්ථාපිතය. නි-අවුච්ඡිද්‍රණය, විච්ඡිද්‍රණය කළ.

ව්‍යවස්ථාපිතය. න-අවිච්ඡිද්‍රණය, අවුච්ඡිද්‍රණය සන්නය.

ව්‍යවස්ථාපිතය. න-ප්‍රකාශකිරීම, කීම.

ව්‍යවස්ථාපිතය. පු-වැද්ද, විදින්නා.

ව්‍යවස්ථාපිතය. ඉ-රෝගය, උපුල් කොළ.

ව්‍යවස්ථාපිතය. න-සබ්දකිරීම, සම්පූර්ණ කිරීම.

ව්‍යවස්ථාපිතය. නි-විපතට පැමිණීම, විකාරයට පැමිණීම.

ව්‍යවස්ථාපිතය. පු-ඇසළ ගස.

ව්‍යවස්ථාපිතය. පු-ලෙඩා, රෝගියා, ව්‍යාධි ඇත්තා.

ව්‍යවස්ථාපිතය. නි-විපතට පැමිණීම, හානියට පැමිණීම, හේතු ලද.

ව්‍යවස්ථාපිතය. න-විපතට පැමිණීම.

ව්‍යවස්ථාපිතය. නි-කරදර කළ, හිංසාකළ.

ව්‍යවස්ථාපිතය. න-ව්‍යාපාරය, රැකියාව, සේවය.

ව්‍යවස්ථාපිතය. පු-වෛරය, දශවිධ ආඝාත වස්තුව විතතයාගේ පැවති ආඝාතය.

ව්‍යවස්ථාපිතය. නි- (d. භූ. පද, ගතිය, යැමෙහි + හේ + ති) වෛරකරයි.

ව්‍යවස්ථාපිතය. පු-රෝගය, ව්‍යාධිය.

ව්‍යවස්ථාපිතය. ඉ-කද, කාපය.

ව්‍යවස්ථාපිතය. පු-රිගන් සතර, බලය.

ව්‍යවස්ථාපිතය. නි-පළල් කළ, දීඝී කළ.

ව්‍යවස්ථාපිතය. නි-පළල් කළ.

ව්‍යවස්ථාපිතය. පු-උත්සාහය, විශ්‍රිය.

ව්‍යවස්ථාපිතය. පු-දිරිමට අයත් වන්නා.

ව්‍යවස්ථාපිතය. න-උත්සාහ කිරීම, ප්‍රයතන කිරීම.

ව්‍යවස්ථාපිතය. පු-වෛරය.

ව්‍යවස්ථාපිතය. පු-ව්‍යාපාරය, යෙදී බැඳී විසීම, යෙදීම සිටීම.

ව්‍යවස්ථාපිතය. පු-ප්‍රපඤ්චය, විහාරය, එනම් සාමය

ව්‍යවස්ථාපිතය. නි-නපුරු කොට ඇලෙන ලද, තොතිසි ලෙස ඇලුනු,

ව්‍යවස්ථාපිතය. නි-වත්කළ,

ව්‍යවස්ථාපිතය. න-වරද, වැරද්ද, දෙමය.

ව්‍යවස්ථාපිතය. නි-එහාට මෙහාට යන, වංචලවන

ව්‍යවස්ථාපිතය. නි- (d. භූ. සිඤ්ච, සිඤ්චනෙ, ඉසිමෙහි + ති) අපිපිසිද්‍ර කරයි, නරක්කරයි.

ව්‍යවස්ථාපිතය. නි-මිශ්‍රකළ, හාමිකළ.

ව්‍යවස්ථාපිතය. නි- (d. භූ. හර + හරණ, හැරීමෙහි + ති) කපා කරයි, ශබ්ද කරයි.

ව්‍යවස්ථාපිතය. පු-විනිවිද නොගිය විවිධ, සේනාවිතාසය, සමූහය.

ව්‍යවස්ථාපිතය. න-රැස්කිරීම, ගෙණයාම, ගසාගෙණ යාම.

ව්‍යවස්ථාපිතය. නි- (d. භූ. උභය, සඤ්චයෙ, රැස්කිරීමෙහි + ති) ගෙණයයි, අස්කරයි.

ව්‍යවස්ථාපිතය. නි- (d. භූ. උභය, විතකෙක, විතකීයෙහි + එකට) සිටිය.

ව්‍යවස්ථාපිතය. නි-ගසාගෙණ ගිය, ගෙණගිය.

ව්‍යවස්ථාපිතය. පු-ර්ශවරයා.

ව්‍යවස්ථාපිතය. d. භූ. නිවාරණ, වැලැක්මෙහි, ව්‍යයයනි, වලකයි,

ව්‍යවස්ථාපිතය. d. භූ. පවත්නා, පැවැත්මෙහි, ව්‍යනිපවත්වයි.

ව්‍යවස්ථාපිතය. d. භූ. ආමන්තත, කැඳවීමෙහි, වෙහනි, අවෙහනි, කැඳවයි, ආමන්ත්‍රණය කරයි.

ව්‍යවස්ථාපිතය. නි-සම්පූර්ණ කළ, කෙළවර කළ.

(2145)

ස

ස. පු-නැයා, ඥායා.

ස. න-තමා.

ස. පු. න-බතය, තමාසතු දෙය.

සං. අ-සමෝධාන, සංකෂ්ප, සමන්තාදම්,
සමාධි, සමමාගබ්දම්, සභානී, අලානී,
අභිමුඛානී, සඛනතානී, සංවරණවු හව,
පුජා, නැවත නැවත කීම යනාදී අර්ථයන්හි.

සං. අ-සන්තොය, තමාවිසිත් යනාදිය.

සංක. d. භු-සලකබ්බේ, සලකුණු කිරීමෙහි,
සංකති, සලකුණු කරයි.

සංකට. ති-අල්පාවකාශය, මද ඉඩකඩ.

සංකපිට. න-කසල ගොඩ, කහල.

සංකථා. ඉ-සාකච්ඡාව.

සංකදෙන. පු-ගත්තයා, සක්රජ.

සංකප්ප. පු-කල්පනාව, සංකල්පය.

සංකම. පු-දුර්ග්භානාය, සංක්‍රමණය.

සංකමන. න-සංක්‍රමණය.

සංකර. පු-ර්ථවරයා, මහදෙවියා, කසල.

සංකලිත. ති-පිඬුකර තබන ලද, සමුච්චයකල

සංකය්‍ය. න-එනම් නුවර.

සංකය්‍යර. පු-සාක කටයුතු හැසිරීම.

සංකස d. භු. නිසිදෙන, හිඳීමෙහි සංකසායනි.
හිඳියි.

සංකාරකුට. පු-කසල ගොඩ.

සංකාරධාන. න-කසල ගොඩ.

සංකාස. ති-සද්දය, සමාන.

සංකාර පුඤ්ජ. පු-කසලගොඩ.

සංකිණ. න-ණය ගැණීමට සුදුසු නැකැත්
කීම.

සංකිලිඨ. ති-කෙලෙසන ලද, කිළු කල.

සංකිලෙසික. ති-කෙලෙසන ලද.

සංකිත. ති-සාකකල.

සංකිනනන. න-නම් කිරීම, කිවිය, සාක-
කිරීම.

සංකිනනි. ඉ-ප්‍රසිද්ධිය, උසස් කිරීම.

සංකිරණ. න-රැස්, හිරු රැස්.

සංකිය. ති-සාකකල යුතු.

සංකියනි. ත්‍රි-(d. සා. කී. සද්දේ, සද්දේ-
යෙහි + ති) සාක කරයි.

සංකිලිඨ. ති-අපිරිසිදු, කෙලෙසුන්ගෙන්
අපවිත්‍ර.

සංකිලිසුනි. ත්‍රි-(d. දි. කිලිස, උපනාපෙ,
දෙවීමෙහි + සුනි) කෙලෙසුන්ගේය.

සංකිලිසුන. න-කෙලෙසීම, අපිරිසිදු වීම.

සංකිලෙස පු-කෙලෙස්.

සංකිලෙසික. ති-කෙලෙස් ඇති,

සංකිලිනි. ත්‍රි-(d. භු. කිලි, කිලෙසං, කෙලි-
යෙහි + ති) කෙලියි, සෙල්ලම් කරයි.

සංකී. පු-සාක ඇත්තා.

සංකී. ති-පතල, මිශ්‍ර.

සංකුචිත. ති-වකුටු වන ලද, හැකිලෙන ලද.

සංකුල. ති-පෙර පසු විරුද්ධ බස, ගැවසී
ගද්දෙය.

සංකුමිල. පු-ඇදව යන්නා.

සංකුමික. පු-ඇදව යන්නා.

සංකුඛ. ති-කිපුණු.

සංකුලී. ඉ-ආයුධ විශේෂයක්.

සංකුසුචිත. ති-හොඳට පිපුණු මල්වලින් යුත්

සංකුලා. න-එකිනෙකට පැටලුනු එකිනෙකා
නැසීම සාධාව කොට ඇති ආයුධය.

සංකුල. න-පෙරපසු විරුද්ධ වචනය, ගැවසී
ගත් දෙය.

සංකුක. ති-සාකයට පත් කල.

සංකොව. න-කොකුම්.

සංකොවෙහි. ත්‍රි-(d. භු. කුච්, සංකොවෙ,
හැකිලීමෙහි + ති) හැකිලෙයි.

සංකොවන. න-හැකිලීම, වකුටුවීම.

සංකෙත. න-සලකුණ, ලකුණ, විත්තය.

සංකෙතන. න - සලකුණු කිරීම, ලකුණු
කිරීම.

(21607)

සංකෙළායති. ක්‍රි-(d. හු. කිල කිලායං
සෙල්ලම් කිරීමෙහි + ති) සෙල්ලම් කරයි.

සංඛ. පු. න-සක්, හක්ගෙහි, නලල් ඇට,
ගොප් ඇට.

සංඛතාල න-සක්හඬ.

සංඛබම. න-හක් පිඹීම.

සංඛනාහි. ඉ-සක් නාව.

සංඛත. ති-ප්‍රත්‍යයෝත්පන්නධම්, සංස්කාර-
යන් විසින් කළ, සංස්කාරයන්ගෙන් උපන්.

සංඛතඬ. පු-සංඛතාථය.

සංඛතබමම. පු-පරික්කුණුන ධර්මය.

සංඛත ලක්ඛණ. න-ප්‍රත්‍යයෝත්පන්න ධම්-
යන්ගේ උත්පාද ස්ථිතිහිතයන ලක්ෂණත්‍රය.

සංඛතඬ. පු-සක් බෙල්ලා.

සංඛපතන. පු-සක්පත.

සංඛමුණ්ඩක. පු-සක්ගෙහියක් මෙන් වූ හිස
ඇත්තා.

සංඛමුත්ත. ති-මාඤ්චුවලින් මදුනු, හැකිල්-
ලෙන් මිදුණු.

සංඛස. න-විතායශය - නැතිවීම, විශදම්
කරණව.

සංඛල. ති-ඇතුන් බදින දම.

සංඛලිත. න-විලංගුව, මාඤ්චුව, නිහලය.

සංඛලිකා. දම්වැල, ඇටවැල, පෙළ.

සංඛා. ඉ-ප්‍රඥ, භාග, ප්‍රණීත, ගණන,
ප්‍රඥප්ති, ආදියෙහි.

සංඛා. ඉ-සාකය.

සංඛාත. එකහ වූ, සැලකුව, අවබෝධය.

සංඛාර. පු-සංස්කාරය, ප්‍රත්‍යයෝත්පන්නයා,
පුණ්‍යාහි සංස්කාරාදිය, සම්මාපාරතිය,
කායසංස්කාරාදිය = කාය ප්‍රයෝගාදිය,
භූම්‍යාදි සංස්කාරය.

සංඛාර. න-කසල, අසුචි මල ආදිය.

සංඛාරකුට. න-කසලගොඩ, කුණුගොඩ.

සංඛාරලොක. පු-ලෝකය, සංස්කාරලොකය.

සංඛාරධාන. කසලගොඩ, කුණුගොඩ.

සංඛාරාපෙක්ඛා. ඉ-සංස්කාරයන් ගැණ ඇති
මැදිහත්කම.

සංඛෙස. පු-සංකෞපය, ලිහුඩු.

සංඛෙය්‍ය. පු-ගණනින් යුක්ත, ගුණකටයුතු,
ගණන් කටයුතු.

සංඛ්‍යා. ඉ-සංඛ්‍යාව, ගණන, යුග්ධය, විචාරය.

සංඛ්‍යානෙද. පු-සංඛ්‍යා විශේෂය.

සංඛ්‍යාත. ති-පරිමිතදේ, නියමිතදේ.

සංග. පු-සංගතිය, ඇලීම.

සංගත. ති-සංගතාථී.

සංගණිකා. ඉ-සමාගම, පතිවිධ ක්‍රමය,
රැස්වීම.

සංගම. පු-සමාගම, එකතු වීම.

සංගර. පු-විත්‍රාකාරය, අල්ලස්දීම, බලය,
රාසිය, විජිත, යුධය, ප්‍රතිපදාව.

සංගහ. පු-අනුකම්පා, සංකෞපය, ගැණීම.

සංගාම. පු-යුධය, සංඛ්‍යාමය.

සංගාම. d. වු-යුධෙ, යුධයෙහි, සංගාමෙති,
සංගාමයති, යුධකෙරෙයි, සංගාමො.

සංඝ. පු-ප්‍රාණීන්ගේ සමූහය, සමූහය, හික්කු
සමූහය.

සංඝ. d සු-පිඛණේ, පෙළීමෙහි, සබ්බුණති,
පෙළයි.

සංඝමන. න-ඝටනය, ගැටීම, ගැලපීම.

සංඝාම පු-දූව වළල්ල.

සංඝාමි. ඉ-දෙපට සිවිර, දුපටට විවරය.

සංඝාත. පු-සමූහයා, එනම් නිරය නසන ලද.

සංඝාරාම. පු-සනාරාම, හික්කුන්ගේ අසපුව.

සංජන්ඝන. න-මහ සිතාව.

සංදය්‍යන. න-මතාකොට, කරුණු දැක්වීම.

සංපතී. අ-එකෙණෙහි, දන්.

සංභාවිත. ති-භාවිතාකල, මනාව වඩනා ලද.

සංයත. ති-දමනය වන ලද, දමනය කළ.

සංයත. න-තබන ලද.

සංයතගත. පු-දමනය කරණ ලද ආත්මය.

සංයම. පු-හික්මීම, සිතලය, සංවරණය,
සංසිදීම.

(21560)

සංයමන. න-සංයමය.
 සංයමි. ති-සංයන.
 සංයනනික. පු-නැව් වෙළෙන්දා, නාවික වාණිජයා.
 සංයම. න-වැලකීම, ආත්ම සංයමය.
 සංයාවිකා. ඉ-ඉල්ලීම, යාවනය කිරීම.
 සංයාවිත. ති-තමන් විසින් ඉල්වා ගන්නා ලද.
 සංයුග. පු-සුඛය.
 සංයුත. පු-යෙදුනු.
 සංයුතන. ති-යෙදුනු, බැඳුනු.
 සංයුගනි. ක්‍රි-(d. භූ. උභ, සංවයෙ, රැස්-කිරීමෙහි+ති) බෝලයක් මෙන් ගුලියක් කරයි.
 සංයුලා. පු-ගෙතීම, පිඩුකිරීම.
 සංයොග. පු-යෙදීම.
 සංයොජන. න-එකට බැඳීම, ඇදීම.
 සංයොජනිය. පු-එකට බැඳිය යුතු, ඇඳිය යුතු.
 සංයොජිත. ති-එකට බඳිනලද, ඇඳිනලද.
 සංරමග. ති-වේගවත් ලෙස, සාර සහිත.
 සංරාව. පු-භඛ, නාදය.
 සංරාග. පු-රාගය, කාමැත්ත, ආශාව.
 සංරැලා. ති-සුවකළ, සුවපත් කළ.
 සංලිභන. ති-දල්වන ලද.
 සංචව්ජර. පු-න-භවුරුද්ද, අවුරුද්ද.
 සංචචට. පු-කප නැස්ම, කලාපිතාශය.
 සංචචට විචචට. පු - ලොක විනාශය, හා ලොකය ඇතිවීමේ කාලය.
 සංචඛ්ඛන. න-වැඩීම.
 සංචණණන. න-වණිතාව, අළුකපාව.
 සංචණිත. ති-වණිතා කරණ ලද.
 සංචදන. න-නැකත් බලා සමගි කරවීම, යහපත් වචනය, යහපත් මුහුණ.
 සංචතනනි. ක්‍රි-(d. භූ. වතු, වතනන, පැව-තීමෙහි+ති) පවතියි.
 සංචතනන. න-පැවැත්ම.

සංචතනනික. ති-පවත්නා, විද්‍යමානවන.
 සංචඛන. න-සංවර්ධනය, වැඩීම.
 සංචර. පු-සංවරණය, ආවරණය.
 සංචරණ. න-ආවරණය.
 සංචර පානිමොක්ක. පු-සංවර ප්‍රාතිමොක්කය.
 සංචර විනය. පු-සංවර විනය.
 සංචර සීල. න-සංවර සීලය.
 සංචරී. ඉ-රාත්‍රිය.
 සංචරිමුඛ. න-රාත්‍රි මුඛය.
 සංචසථ. පු-ගම, ග්‍රාමය.
 සංචාස. පු-සමගි වාසය, වාසයකිරීම.
 සංචාසක. පු-සමග වාසය කරන්නා.
 සංචාසනසනනික. පු-සමගි වාසය සොරකම් කරන්නා, එවැනි පාපි පුද්ගලයා.
 සංචාසිය. පු-සමග වසන්නා.
 සංචිගත. පු-කළකිරුණු, උකටලි වූ.
 සංචිජ්ජනි. ක්‍රි (d. දි, විද, සත්‍යායං, විමෙහි + ති) විද්‍යමාන වෙයි.
 සංචිජ්ජමාන. න-විද්‍යමානවන, දක්නට ඇති.
 සංචිද. ති-ප්‍රතිඥාව.
 සංචිදනි. ක්‍රි-(d. භූ. විද, ඤාණේ, දුනුමෙහි + ති) දකියි.
 සංචිදහනි. ක්‍රි-(d. භූ. විද, ඤාණේ, ඤාණ-යෙහි + ති) පිළියෙල කරයි, නියෝග කරයි.
 සංචිදහන. න-නියෝගය, විධානය.
 සංචිදිත. ති-දන්නා ලද.
 සංචිහජන. න-බෙදීම, කොටස් කිරීම.
 සංචිධාන. න-සංවිධාන කිරීම, පිළියෙලකිරීම.
 සංචිධායක. පු-සංවිධාන කරන්නා, පිළියෙල කරන්නා.
 සංචිධාවහාර. පු-සංවිධාන වී කරණ සොර-කම.
 සංචිහජනි. ක්‍රි-(d. භූ. හජ, භාගේ, බෙදීමෙහි + ති) බෙදයි, කොටස් කරයි.
 සංචිහතන. ති-බෙදන ලද, බෙදූ.
 සංචිතාග. පු-බෙදීම.

(21619)

සංවිහානි. පු-බෙදන්තා.

සංවිරුලන. ති-හොදට වැඩි ගිය, යසට වැඩුණු.

සංවිහිත. ති-පිළියෙල කල, සම්පාදනය කල, සැපයූ.

සංවුත. ති-සංවරණය කල, වටකල දෙය.

සංවුනිඤ්ඤ. ත-සංසිදුනු ඉඤ්ඤ ආත්තා.

සංවෙග. පු-හිරියනය=ලජ්ජාවීම, කලකිරීම, සංවෙගය.

සංවෙජන. න-කැලඹීම, සසල වීම.

සංවෙජනිය. පු-සංවේග කටයුතු.

සංවෙජිත. ති-කලඹිතලද, සසල වන ලද.

සංවෙජෙති. ක්‍රි-(d. දි. විද, සත්තායං, විමෙහි + ණෙ + ති) සංවේග කරයි.

සංවෙධිත. ති-තැනිගන්වනලද.

සංවෙල්ලි. ඉ-තුචාලයක් වටේ ඔතන රෙදි කැබැල්ල.

සංවෙල්ලිත. ති-ඔතනලද (රෙදි කැබැල්ල)

සංවෙල්ලිය. පු-තුචාල ඔතන රෙදි කැබැල්ල

සංවෙසන. න-හොවීම, සැතැප්පවීම.

සංවොහාර පු-ගණුදෙහුව, වෙළඳම.

සංව්‍යුලන. ති-(ජලයෙන්) ගසාගෙන ගිය.

සංස. d. දි-සුසානෙ, විඤ්ඤෙහි, සුසානි, විඤ්ඤෙහි, සුසානානො.

සංස. d. භු-පසංසනෙ, සතුනියෙහි, සංසනි, පසංසනි, සතුනි කෙරෙයි.

සංස. d. භු-ගුණෙ, ගුණ කීමෙහි, සංසනි, ගුණකියයි.

සංසග්ග. පු-සංගමය, සංසග්ගය.

සංසට්ඨ. ති-සම්ප්‍රසුතත, හතන ලද.

සංසනි. ක්‍රි-(d. භු. සංස, කථනෙ, කීමෙහි + ති) ප්‍රකාශ කරයි.

සංසතන. ති-හතනලද, අතන ලද, මිශ්‍රකල.

සංසද. පු-රැස්වීම, සභාවාරය.

සංසඤ්ඤ. ක්‍රි-(d. භු. සඤ, පසවනෙ, පැව-නීමෙහි + ති) එක්ව දුවයි, ආශ්‍රය කරයි.

සංසප්ප. න-එනීම, පැත පැත යෑම, බබහා යෑම.

සංසප්පනියපජියාය. න-හය ප්‍රදශීනය කිරීම.

සංසප්පි. පු-බබහා රන්තා, එහි එහි යන්තා.

සංසඤ්ඤ. ගැලපීම, සැසඳීම.

සංසය. පු-සැකය.

සංසබ්බ. න-සැකය, කුකුස.

සංසයඤ්ඤ. පු-සංසයානීය.

සංසරණ. ත-සැරිසැරීම, සංචාරණය.

සංසරනි. ක්‍රි-(d. භු. සර, ගතියං, යාමෙහි + ති) සැරිසරයි.

සංසතිත. ති-(සසර) සැරිසරණලද, ඇවිද්ද.

සංසම. පු-ප්‍රතිඥාව.

සංසාර. පු-සසර, සැරිසැරීම.

සංසාදන. ත-එකට එක ගැලපීම.

සංසාමන. න-නමා තැබීම, තැන්පත් කර තැබීම.

සංසාමෙති. ක්‍රි-(d. භු. සාම, සනකිනෙ, ප්‍රිය කිරීමෙහි + ති, ණෙ + ති) නමා තබයි.

සංසාම. න-නාමිම, සෙනාසනාදිය තැන්පත් කර තැබීම.

සංසාරවකක. න-සංසාර චක්‍රය, ඉපද ඉපද මැරීම.

සංසාරසාගර. පු-සසර නැමැති සයුර,

සංසිජ්ඣන. න-සම්පූර්ණ කිරීම.

සංසිත. ති-සසර සැරිසැරූ, ඇවිද්ද.

සංසිධි. ඉ-සමාදාය, ජය, සතුටු දායක සිද්ධිය.

සංසිබ්බිත. ති-මසනලද, එකට එකතු කරණ ලද.

සංසිදනි. ක්‍රි-(d. භු. සිද, සිදනෙ, සංසිදි-මෙහි + ති) සංසිදෙයි.

සංසිදන. ත-සංසිදීම.

සංසිත. ති-විනාශ කල, ඇද වැටුනු.

සංසුඛ. ති-පිරිසිදු, පවිත්‍ර.

සංසුඛගහණික. පු-පිරිසිදු කුලයෙහි උපන්නා.

සංසුමහන. ත-වැදීම, පැහීම, පැරදවීම.

(21673)

සංසෙද. පු-බහදිග, අපවිත්‍ර.
 සංසෙදජ. පු-කුණුවලින් උපන් අය.
 සංසෙදයෝනි. ඉ-කුණු කසලවලින් ඉපදීම.
 සංසේවන. න-සේවනය, ආශ්‍රය.
 සංසෙවිත. ති-සේවනය කළ.
 සංහත. ති-නසන ලද, විනාශ කරණලද.
 සංහති. ඉ-සමූහය, රාශිය.
 සංහනන. න-නැසීම, විනාශ කිරීම.
 සංහනති. ක්‍රි-(d. හු. හත, හිංසායං, හිංසා-
 වෙති + ති) නසයි, මරයි.
 සංහාර. පු-සංඝෝසය, විනාශය.
 සංහරණ. න-හැකිලීම, ඇතිලීම.
 සංහසති. ක්‍රි-(d. හු. හස, හසනෙ, සිනාසි-
 මෙති + ති) සිනාසෙයි.
 සංහානි. ඉ-හානිය, පිරිහීම, විනාශය.
 සංහිත. ති-එකතු කළ, සම්බන්ධ කළ.
 සංහිතා. ඉ-සනිය, අතරක් නොදක්වා සනී
 කිරීම.
 සංහියති. ක්‍රි-(d. සා, හි, ගතියං, යෑමෙති
 + ති) සනී කරයි.
 සංහිරති. ක්‍රි-(d. හු. හර, හරණේ, හැරීමෙති
 + ති) ඇද දමයි.
 සකක. d. හු-ගමනෙ, යාමෙහි, සකකති, යෙයි
 සකක. d. පු-උබෙබගෙ, නැති ගැණීමෙහි,
 සකකති, සකකයති, නැතිගැණී.
 සකක. ති-හැකි, පුළුවන්, යොග්‍ය, කෙලිද
 ගස.
 සකක. පු-ශක්‍රයා, ශාක්‍ය ජනපදය, ශාක්‍ය
 වංශිකයා.
 සකකවම. අ-සකස් කොට යනාදියෙහි.
 සකකවමකාරී. පු-සකස්කොට ක්‍රියාකරන්නා
 සකකන. ති-සත්කාර කළ.
 සකකපාදප. පු-දෙවදාර ගස.
 සකකපුර. න-ශක්‍ර පුරය, නව්තිසා දෙව්ලොව
 සකකරණ. න-සත්කාර කිරීම.
 සකකතවිහය. පු-බකමුණ.
 සකකරොති. ති-සත්කාර කරයි.

සකකා. අ-හැකිය යනාදියෙහි.
 සකකායදිට්ඨි. ඉ-ආත්ම දූෂිත.
 සකකාර. පු-සත්කාරය, මනාකාරය.
 සකකානි. ක්‍රි-හැකි වෙයි.
 සකකර. න-හකුරා, බොළුකැට.
 සකකරා. ති-ඉක්‍ෂුචිකාරය=හකුරා, කැබිලිති,
 බොරළු.
 සකකරිකා. ඉ-සකුරා, හකුරා.
 සකකරිලල. ති-ගල් සහිත, බොරළු සහිත.
 සකකලි. ඉ-කණ්දිවාරය, කණ්දෙර.
 සකකලිකා. ති-කණ්දෙරට අයත්.
 සකකි. ඉ-සාක්‍ෂිය, ප්‍රත්‍යක්‍ෂය.
 සකකිදිට්ඨි ති-මුහුණට මුහුණ බැලූ.
 සකකිපුට්ඨි. ති-සාක්‍ෂ්‍ය විවාල, සාක්‍ෂ්‍ය ඇසූ.
 සක. d. හු-ගමනෙ, යාමෙහි, සකකති, යෙයි
 සක. d. පු-සනතිමහි, සමථිබාවිති, සකක-
 ණති, සමථිවෙයි, හැකිවෙයි.
 සක. d. තු-සාමථියෙ, බැවිති, සකකානි,
 හැකි වෙයි.
 සක. පු-සවකිය, නමට අයිති දෙය.
 සකට. පු-ගැල, රථය, යාල.
 සකටමග්ග. පු-රථ මාගිය, ගැල් මාවත.
 සකටගොපක. පු-ගැල් රකින්නා.
 සකටවාහ. න-ගැල් බරක්.
 සකටව්‍යුහ. න-පිළිවෙලට තැබූ කරත්ත
 සමූහය, රථ සේනාව.
 සකදගාමි. පු-එකවරක් එන තැනැත්තා,
 උත්පතති වශයෙන් මනුෂ්‍ය ලෝකයට එක
 වාරයක් එන තැනැත්තා.
 සකට්ඨාන. න-සවකිය ස්ථානය,
 සකරණිය. පු-කටයුතු සහිත, ක්‍රියා සහිත.
 සකල. පු. න-අභිය, භාගය.
 සකල. ති-සියලු, සම්ම.
 සකලි. පු-මත්ස්‍යයා.
 සකලික. න-පතුර, ගල් පතුර.
 සකලිකාරී. න-මස්කාර.

සකාය. අ. තමා අයත්.

සකාස. ති-සම්පය.

සකිකච්ඡන. න-කිකච්ඡන සහිත, හිරිහැර සහිත.

සකිං. අ-වරක්, වාරයක්, විටක්.

සකි. d. භූ-සබ්බකායං, සැකයෙහි, සබ්බකති, සැක කරයි.

සකිපටි. පු-කච්චා, කපුටුවා.

සකිය. සාකිය, තමා අයත්, තමා පිළිබඳ.

සකුණ. පු-පක්ෂියා, කුරුල්ලා.

සකුණක. පු-කුරුල්ලා,

සකුණකුලාවක. න-පක්ෂි කුචුව.

සකුණන්තීක. ති-උකුසු විශේෂයක්.

සකුණරූත. න-පක්ෂි නාදය.

සකුණවිජ්ජා. ඉ-විපාද වතුසපාදී සතුන්ගේ හඬ අසා දෙමාදෙම කියන්නාවූ එනම් විද්වත.

සකුණ්. පු-පක්ෂියා.

සකුහත. පු-සෞභවකුකකුට පක්ෂියා.

සකුල. පු-මත්ස්ය වර්ගයක්, මාලු ජාතියක්.

සකුලකකක. පු-සුදුහිතණ.

සකුලාදතී. ඉ-කුළු දෙන.

සකාසකුල. න-ශාකාස කුලය.

සකාසපුභව. පු-බුදුරජ, ශාකාසංශෝභනමයා

සකාසපුතනික. පු-ශාකාස පුත්‍රයා, ශාකාස මුනි පුත්‍රයා.

සකාසපුතන. පු-ශාකාස බුඬ පුතා.

සකාසපුතනිය. පු-සකාස පුතනිකයා.

සකාසමුනි. පු-ගෞතම මුනිරජ.

සබ. පු-මත්‍රයා, යහපුටා.

සබි. පු-විශ්වාසයා, මිත්‍රයා.

සබිල. න-මාදු, මොලොක්.

සබි ඉ-යහපු සහි, මිත්‍ර සහි.

සබ්බ. පු-සාධාරණකය, පරිත්‍යාගය, සාධාරණය, මැවීම, පරිවේෂ්ඨය.

සබ්බභවන. පු න-දෙව්ලොව, දිව්‍ය ලොකය.

සබ්බභවන. න-දෙව්ලොව.

සබ්බලොක. පු-දෙව්ලොව.

සබ්බවාසි. පු-සාධාරණියා, දෙවියා.

සබ්බ සංවතනනික. ති - සාධාරණ, පිණිස පවත්නා.

සබ්බි. පු-දෙවියා, සාධාරණ වාසියා.

සබ්බක. පු-සමාන ගති ඇත්තා, සමානදරයා.

සබ්බ d. භූ-ගතිය, යාමෙහි, සබ්බතී, යෙහි, සබ්බතා.

සබ්බුණ. පු-න-නැවීම, පොටවල් කීපයකට නැවීම.

සබ්බු න-සිති සහිත කේක් ගෙහිය.

සබ්බානන. පු-සමාන ගොනු ඇත්තා, නැයා.

සබ්බකට. ති-අලංකාරකාය, මද අවකාශය.

සබ්බකපිර. න-කසලගොඩ.

සබ්බකථා. ඉ-සාකච්ඡාව, සමගි කථාව.

සබ්බකප්ප. පු-විකසීය.

සබ්බකම. පු-දුර්ගමසථානය.

සබ්බකස්ස. න-එනම් නුවර.

සබ්බකඤ්ඤ. පු-ශක්‍රයා, සක්රජ.

සබ්බකර. පු-ර්ථවරයා.

සබ්බකලන. න-එකතුකිරීම, මිශ්‍රකිරීම.

සබ්බකා. ඉ-සාකාස, විවිධච්ඡාව.

සබ්බකාර. පු-කසල.

සබ්බකාරකුට-(ක). න-කසලගොඩ.

සබ්බකාරසාන. න-කසලගොඩ.

සබ්බකාරයකක. පු-කුණෙන් වැහිරුණ යකා.

සබ්බකාස. ති-සද්දයා, සමානයා.

සබ්බකාසන. න-සංකේෂපයෙන් ප්‍රකාශකිරීම.

සබ්බකිණණ. ති-සබ්බකිරණ, පතල, මිශ්‍ර.

සබ්බකු. ති-ආයුධ විශේෂයක්, උල, කණු.

සබ්බකුල. ති-පෙර පසු විරුද්ධය, ගැටසිගද් දෙය.

සබ්බකුපථ. න-කචු කොහොල් සහිත මායිය.

සබ්බකාව. පු-කොකුම.

(31793)

සබ්බ. පු. න-සක්, නලල් ඇට, ගොප් ඇට, ගණන.

සබ්බන. පු-සංස්කාරයන් විසින් කරණ ලද, ප්‍රත්‍යයෝග්‍යතා වූ.

සබ්බන. ති-සබ්බට, රවින, ග්‍රන්ථය කළ.

සබ්බනබ. පු-සක්බෙල්ලා.

සබ්බන ලක්ඛණ. න-ප්‍රත්‍යයෝග්‍යතා වූ-යන්ගේ ස්වභාව ලක්ෂණය, උත්පාදය, විනාශය, විපරිතාමය යන ලක්ෂණය.

සබ්බල. ති-ඇතුන් බදින දම.

සබ්බලික. න-මංචුව, හැකිල්ල.

සබ්බා. ඉ-සබ්බාව, ගණන.

සබ්බාන. ති-පරිමිත දෙය.

සබ්බාණ. න-ගණන, සබ්බාව.

සබ්බෙය්. පු-ගණනින් යුත්ත.

සබ්බා. ඉ-ප්‍රඥ, භාග, පණත, ගණන.

සබ්බාන. න-ගණන.

සබ්බාය. පු-සිතා, සලසා, කල්පනාකොට.

සබ්බාර ලොක. පු-ද්‍රව්‍යමය, ලොකය, සංස්කාර ලොකය.

සබ්බාර. පු-ප්‍රත්‍යයෝග්‍යතා වූ, පුණ්‍යාභි සංස්කාරාදිය ස්වභාවාර්ථය, කාය සංස්කාරාදිය, භූමියාදි සංස්කාරය.

සබ්බාරුපෙකඛා. ඉ-සංස්කාරයන් ගැණ ඇති මැදිහත්කම.

සබ්බිනන. ති-සංඝෝපකළ.

සබ්බිප. පු-සංඝෝපය, ලුහුඬුකිරීම.

සබ්බ. පු-සංගතිය, ඇල්ම.

සබ්බණ්ඛා. ඉ-සමාගම, රැස්වීම, පතිවිබ ක්‍රමය.

සබ්බණ්ඛාරාම. න-සමුහයා හා ඇසුරු කිරීමට ඇති ආශාව.

සබ්බන. ති-සංගතාව.

සබ්බම. පු-සමාගම, එක්රැස්වීම.

සබ්බර. පු-විත්‍රාකාරය, ඇල්ලස්දීම, බලය, රාසිය, විපත, යුඛය, ප්‍රතිඥාව.

සබ්බහ. පු අනුකම්පාව, සංඝෝපය, ගැණීම යන මෙහි.

සබ්බහවසු. ඉ-අනුන්ගේ සිත් ගැණීමට හේතුවන දන ප්‍රිය වචන අනිවය්‍යා සමානාත්මතා යන සතර, සබ්බහ වසතු.

සබ්බහන. න-සබ්බහකිරීම.

සබ්බහින. ති-සබ්බහකළ.

සබ්බාණ්ඛ විහාර. පු-සමුහයා හා ජීවත්වීම.

සබ්බාම. d. වු - යුඛෙ, යුඛ කිරීමෙහි, සබ්බාමෙහි, සබ්බාමයෙහි, යුඛකෙරෙහි.

සබ්බාමවිජිත. ති-දිනනලද සබ්බාම ඇත්තා

සබ්බාමයොධ. පු - සබ්බාමයෙහි යෙදුනු යොධයා.

සබ්බාමාවචර. පු-සබ්බාමයෙහි හැසිරෙන්නා.

සබ්බාසික. ති - සංගායකයන් හා ඇති සම්බන්ධය

සබ්බායනි. ක්‍රි-(d. භූ, ගා, සද්දෙ, ශබ්දයෙහි + ති) සංගායනා කරයි.

සබ්බානික. ති-සංගායකයනට අයත්.

සබ්බින. ති-සංගායනා කළ, ගායනා කළ.

සබ්බිනි. ඉ-තුය්‍යය, සංගායනාව.

සබ්බිනිකාරක. පු-සංගායනාවනට අයත් මහ ථෙරවරු.

සබ්බකමම. න-පොහෝ කිරීම ආදි විනය (සබ්බ) කම.

සබ්බහන. ති-සබ්බයාට අයත්, සංඝික කළ.

සබ්බපිටන. න-ගැටීම.

සබ්බපෙචර. පු-සංඝයාගේ වැඩි මහළු මහ තෙර.

සබ්බහනන. න-සංඝයා උදෙසා දෙන බත.

සබ්බ හෙද. පු සංඝයා හෙද කිරීම, එනම් ආනන්දාරිය කමය.

සබ්බරාජ. පු සංඝයාගේ රජු.

සබ්බරාජි. ඉ-සංඝහෙදය, සංඝයා හෙදකිරීම.

සබ්බසන. න-එකට වැදීම, වැදීම.

සබ්බපිත. ති ගැසු, තවුකළ, ශබ්දකළ.

සබ්බපිටන. න-ගැටීම, එකට එකතු වීම.

සබ්බරණ. න-එක්රැස්වීම, රාශිභූතවීම.

සබ්බාච. පු-දූව වළල්ල.

(31846)

සබ්බසාමි. ඉ-සහල සිවිර, දෙපට සිවිර.
 සබ්බසාමික. පු-සිවුරක් පොරවන්නා.
 සබ්බසාන. පු-සමුහය, ගාසීම, එනම් නිරය
 සබ්බසානුසංහි. ඉ-එනම් කමිසංචාරය.
 සබ්බසාදිසෙස. පු-එනම් විනය කමය.
 සබ්බසික. පු-සහසතු, සබ්බසංචාර දසිති.
 සබ්බසී. පු-සමුහයා ඇත්තා, පිරිවර ඇත්තා.
 සංඝුට්ඨ. ති-ප්‍රතිරාවය කළ, ප්‍රකාශ කළ.
 සවම. න-නිමොණ, ආයාසිමාභිය, විරතිය,
 දිවිදිම, සත්‍ය වචන, අවිපරිතාපී, ආයාසි-
 සත්‍ය, දූෂිතත්‍යය.
 සවමකාර. පු-අත්තිකාරම, ඇඬවෘත්ත දිම.
 සවමදදස. පු සමීඤ.
 සවමනාම. පු-සමීඤ
 සවමානුබොධ. පු-සත්‍යාවබෝධය.
 සවමාපන. න-අත්තිකාරම.
 සවජඤ. ති-සෙවල්ව පවත්වන්නා.
 සවජි. පු-ප්‍රත්‍යක්ෂයෙහි, ඉන්ද්‍රිය ගොවරයෙහි
 සවජිකත. ති-ප්‍රත්‍යක්ෂකළ.
 සවජිකරණ. න-ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම.
 සවජිකරණීය. ති-ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතු.
 සවජිකිට්ඨ. ති-ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම.
 සව. d. භූ යොගෙ, යෙදීමෙහි, සවති,
 යෙදෙයි.
 සව. d. භූ-විශතෙන, විශන්ධසෙහි, සවති,
 කියයි.
 සවිතන න-සවකීය විතතය, සිය සිත.
 සවිපති පු-ශක්‍රයා.
 සවිම. පු-විශ්වාස ඇමතියා.
 සවෙ. අ-අනියමාභියෙහි, ඉදිත්, එහෙයින්.
 සවෙනන. ති-සිත් සහිත, වෙනතා සහිත.
 සජ්ජ. d. භූ-ගමනෙ, යාමෙහි, සජ්ජති, යෙයි.
 සජ්ජ. d. භූ-සජ්ජනෙ, ඇදීමෙහි, සැපයීමෙහි,
 සජ්ජති, අදිසි, සපයයි.
 සජ්ජ. d. භූ-විසජ්ජනෙ, හැරීම් ආදියෙහි,
 සජ්ජති, හරියි.

සජ්ජ. d. චු-සජ්ජනෙ, සෑදීමෙහි, සජ්ජති,
 සජ්ජයති, සාදයි.
 සජ්ජ. ති-සත්‍යාභසනාධර්මයා, සාරසුනු.
 සජ්ජන. පු-සත්පුරුෂයා, ආර්ය කුල ඇත්තා.
 සජ්ජන. න-සෑදීම.
 සජ්ජා. ඉ-ආසනය, කවිවිවිය, සැරිය.
 සජ්ජිත. ති-සාරසු, පිළියෙල කළ
 සජ්ජි. පු-එකෙකෙහි, සමාන කාලය.
 සජ්ජිලස. පු-දුම්මල.
 සජ්ජක. න-රිදි.
 සජ්ජකායක. පු-හදාරන්නා, ඉගෙනගන්නා.
 සජ්ජකායන. න-හැදෑරීම, ඉගණීම.
 සජ්ජකාසිත. ති-හදෑල, ඉගෙනගත්.
 සජ්ජකු. න-රිදි.
 සඤචස. පු-රැස් කිරීම.
 සඤචරණ. න-හැසිරීම, ඇවිදීම.
 සඤචිකත. න-ඉදිරියට හා පිටුපසට යෑම,
 මෙමුඛය.
 සඤචාර. න-හැසිරීම, යෑම, පසුකර යෑම.
 සඤචාලිත. ති-වංචල වුනු, සෙල්ලුනු.
 සඤචිම. ති-දැනගණ, කැමැත්තෙන්ම.
 සඤචිත. ති-රැස්කළ, රාහිභූත කළ.
 සඤචිතාති. ත්‍රි-(d. කි. වි. වයෙ, රැස්කිරි-
 මෙහි + ති) රැස්කරයි.
 සංචුණනීත. ත-කුඩු කරණ ලද, අඹරණ
 ලද.
 සංඤචනනා. ඉ-සිභුවිල්ල, වෙනනාව.
 සංඤචනනික. ති-අභිප්‍රාය සහිත, අදහස්
 සහිත.
 සංඤචාදිත. ති-වෝදනා කරණ ලද.
 සංඤ්භිත. ති-සිදින ලද, කඩන ලද.
 සංඤ්ඤති. ත්‍රි-(d. භූ. ජිදි, ඡෙදනෙ, සිදි-
 මෙහි + ති) සිදිසි, බිදිසි.
 සංඤ්ඤනි. ත්‍රි (d. භූ. ජ්‍යා, රක්කණෙසු,
 රැකීමෙහි + ති) රකිසි.
 සංඤ්ඤන. න-ඉපදීම.

සංස්කෘත. ති-උපත්, හටගත්.

සංස්කෘති. ඉ-උත්පත්තිය, නිපදවීම, පිටත එම.

සංස්කෘතීදෙස. පු-උත්පත්ති දෙශය.

සංස්කෘත. ඉ-තීරු කිරීම, කෙටි කිරීම.

සංස්කෘතන. න-ප්‍රඥව, හැඳිනීම.

සංස්කෘතාති. ක්‍රි-(d. භූ. ඤ, අවබෝධෙ, අවබෝධයෙහි + ති) හදුනාගනිමි, දැනගනිමි.

සංස්කෘ. d. භූ-සංඛෙත, ඇලීමෙහි, සංස්කෘති; ඇලෙයි, සතොතා.

සංස්කෘ. d. භූ-පරිසංඛෙත වැළඳගැනීමෙහි, සංස්කෘති, වැළඳගනී.

සංස්කෘයති. ක්‍රි-(d. දි. විනි, පාත්‍රභාවෙ, පහළ වීමෙහි + ති) උපදිමි, හටගනිමි. උපදි.

සංස්කෘච්ච. පු-එනම් නිරය.

සංස්කෘච්චන. න-ඡ්වත්වීම.

සංස්කෘකා. ඉ-සවස, සවස් කාලය.

සංස්කෘභන. න-සවස් වේලෙහි, වළාකුල්.

සංස්කෘතන. ති-කැමැති කළ, සලස්වන ලද.

සංස්කෘතති. න-දත්වීම, එත්තු ගැණීම, සංසිදීම.

සංස්කෘභූ. ඉ-හැඳිනීම, නාමය, වෙනනාව.

සංස්කෘභව. පු-එනම් හවය.

සංස්කෘච්චමොක්ක. න-සංඥවෙන් වෙන්වීම.

සංස්කෘභන. ති-දැනගත්, පෙනුන.

සංස්කෘභව. න-සංඥ භවය, සංඥ ලොක-යෙහි පැවැත්ම.

සංස්කෘමය. ති-සංඥවෙන් නිපත්.

සංස්කෘච්චදසිනතිරොම. පු-සංඥවෙන් හා වේදනාවෙන් වෙන්වීම,

සංස්කෘච්චරතන. ති-සංඥවෙන් වෙන්වුනු.

සංස්කෘපෙති. ක්‍රි-(d. භූ. ඤ, අවබෝධෙ, දැනීමෙහි + ණ + ති) දත්වයි, උගන්වයි.

සංස්කෘණ. න-දැනීම, නුවණ, ඥානය.

සංස්කෘපන. න-දත්වීම, නිවේදනය.

සංස්කෘදි. න-දත්තාලද, දැනගත්.

සංස්කෘදි. ති-දැනගත්, අවබෝධ කරගත්.

සංස්කෘදිවාද. පු-මරණෙන් පසු සිත පවතියයි කියන කොටසක්, එනම් වාදය.

සංස්කෘදිභාව. පු එනම් හවය.

සංස්කෘද්‍යන. න-ඇදීම, සකකායදිට්ඨි ආදි දහවිධ නිවරණයන්ට භාවිත කරණ නාමයක්.

සට. d. වු හිංසාදනසන්නිප්ප, පිඩාවෙහි ශක්තියෙහි දනයෙහි, සටෙට්ඨි සට්ටයති, පෙළයි, ශක්තිමත් කරයි, දෙයි.

සට්ඨි. ඉ-සැට, හැට, 60.

සට්ඨිභායන. පු-ඇතා, ඇතා සැට වර්ගයක් ආශ්‍ර ආත්තෙකි.

සට. d. භූ-හණනෙ, බැණීමෙහි, සට්ඨි, බණියි.

සට. d. භූ-පිඩා, ගමනනිසේධන විකිරණ අවයවෙසු, පිඩාවෙහි, ගමන් වැලැක්වෙහි, විසිරීමෙහි අවයවයෙහි, සට්ඨි, පිඩාවෙහි.

සඬ. පු-සඬව, කපටිඬව.

සඬ. d. භූ-බලකකාරෙ, බලාත්කාරයෙහි, සඬති, බලාත්කාරකම් කරයි.

සඬ. d. භූ-කෙරාටිකෙ, කෙරාටික වීමෙහි, සඬති, කපටි වෙයි.

සඬ. d. වු-පටිසංඛරණේ, සකස් කිරීමෙහි, ගමනෙ, යාමෙහි, සඬති, සඬයති, සකස් කරයි, යෙයි.

සඬ. d. වු-ගුණකප්පනෙ, ගුණකීමෙහි, සඬති, සඬයති, ගුණ කියයි.

සඬ. d. වු-අසම්බාහාසනෙ, මනාකොට නො බිණීමෙහි, සඬති සඬයති, මනාව නො-බිණියි.

සඬ. d. වු-කෙරාටිකෙ, කෙරාටික වීමෙහි, සඬති සඬයති, සඬති, සඬයති, කෙරා-ටිකවෙයි.

සඬ. පු-කපටියා, කෙරාටිකයා.

සඬිල. ති-බුරුල්, ලිහුණු.

සඬි. d. භූ-රුජායං, රුදාවෙහි, සණ්ඛති, රිදේ.

සඬි. d. භූ-පදුරුලීමෙහි, ගොඩකිරීමෙහි, සෙලවීමෙහි.

සණ්ඬ. පු-බට වර්ගයක්.

(21953)

සංකීර්ණ. න-තැබීම, පිහිටුවීම.

සංකීර්ණ. න-විභාගය, ආකෘතිය, සලකුණ.

සංකීර්ණ. ඉ-සම්පත්, පිහිටීම.

සංකීර්ණ. පු-සම්පත්, රංචුව, රැ.

සංකීර්ණ. පු-අනුව.

සංකීර්ණ. නි-මොලොක්, මාදු.

සංකීර්ණ. ඉ-ගෙණවුව, අංශුව.

සංකීර්ණ. ක්-(d. හු. හන, ගතිය, යැමෙහි + නේ + නි) පිරිසි.

සංකීර්ණ. d. හු. දුනෙ, දීමෙහි, සණති, දෙසි.

සංකීර්ණ. d. හු-අවසානසදෙය, අවසාන ගබ්ද යෙහි, සණති, ගබ්ද කෙරෙයි.

සංකීර්ණ. d. වු-දුනෙ, දීමෙහි, සණති, සණසති, දෙසි.

සංකීර්ණ. පු-හණ.

සංකීර්ණ. නි-හණ සේදීම.

සංකීර්ණ. ක්-(d. හු. දු, දුනෙ, දීමෙහි + නි) දෙසි, දුනස කරයි.

සංකීර්ණ. දි-වහා, ඉක්මන.

සංකීර්ණ. d. වු. ගමනෙ, යාමෙහි, සතෙහි, සතෙහි, යෙයි.

සංකීර්ණ. පු-සමය, සතා - 7.

සංකීර්ණ. න-දුටුය, අත්බව, ජීවිතය, ශක්තිය, විද්‍යාත්මකය.

සංකීර්ණ. නි-අඳුනු.

සංකීර්ණ. ඉ-මෙවුල්දම.

සංකීර්ණ. න-සප්තවිධ රත්නය.

සංකීර්ණ. අ-සත්වරක්, හත්වාරක්.

සංකීර්ණ. ඉ-සැත්තැවයි, 70.

සංකීර්ණ. න-සප්තවිධ වානාජය, වී, මුං ආදී සත් වැදූරුම් වානාජය.

සංකීර්ණ. අ-සත් පරිද්දකින්, සප්ත ප්‍රකාර-යකින්.

සංකීර්ණ. රැක්අත්තන ගස.

සංකීර්ණ. නි-සත්වෙහි, සත්වන, ප්‍රශස්තය.

සංකීර්ණ. පු-සප්තවිධ මහවිල්.

සංකීර්ණ. න-හසති රත්නය, අභව, ඉන්ද්‍රිය, ගහපති, මණි, චක්කරත්නය යන පස.

සංකීර්ණ. අ-දහහන, 17.

සංකීර්ණ. ඉ-සත්පෙති දෑ සමත්.

සංකීර්ණ. පු-සත්ව්‍යය,

සංකීර්ණ. පු-සතුරා, හතුරා.

සංකීර්ණ. ඉ-සප්ත විශ්වසවිති,

සංකීර්ණ. පු-වත්තිය, ගින්න,

සංකීර්ණ. පු-කාමානුසං ආදී අනුසං සත

සංකීර්ණ. න-සතිය, සද්දිනය.

සංකීර්ණ. ඉ-ආයුධය, පක්ෂියා, ශක්තිය, අභවය.

සංකීර්ණ. පු-කද කුමරු, අභව දරන්නා.

සංකීර්ණ. පු-අක්සණු, අභව, බැදි හාල්කුඩු, අමිත්‍රයා.

සංකීර්ණ. පු-සතුරා, හතුරා, විරුද්ධකාරයා.

සංකීර්ණ. පු-සත්ව්‍යය, සපීඨ.

සංකීර්ණ. ඉ-සැම ගස්.

සංකීර්ණ. පු-සප්තස්ථානයකින් උස්, කරුණු සතකින් උස්.

සංකීර්ණ. පු-ලොහය, සමුහය.

සංකීර්ණ. පු-වෙලෙන්දු, ගැල්වලින් ගොස් වෙලදම් කරන්නා.

සංකීර්ණ. න-පිහියා මුවාන තබන ගල.

සංකීර්ණ. පු-ගැල්වලින් බඩු ගෙණ ගොස් වෙලදම් කරන්නා.

සංකීර්ණ. පු-බුදුරජ.

සංකීර්ණ. පු-සාම්ප්‍රදායිකය, වෙලද නායකයා

සංකීර්ණ. පු-ශාස්තෘත් වහන්සේ, බුදුරජ.

සංකීර්ණ. පු-සතිරජස් යනාදිය.

සංකීර්ණ. න-ආයුධය, ශක්තිය.

සංකීර්ණ. ඉ-ශක්තිය, අභවය.

සංකීර්ණ. පු. න-කලවය.

සංකීර්ණ. පු-ශාස්තෘ, බුදුරජ.

සංකීර්ණ. පු-ගුරුවරයෙකු ඇත්තා.

(22010)

සමුදාය. පු-ශායනා පරමපරාව.

සමුදාය. පු-සමුදාය ශරීරවණය, රත්රන්, සමුදාය.

සත. න-සියය, බොහෝ.

සතක. සියයක් ඇති.

සතකක. විදුලිය, සතකකක.

සතකොමි. පු-සියයක් කෝටිය.

සතකතන. අ-සියයක්වර.

සතබ. පු-සුඛරාමය.

සතන. න-නිරන්තරය.

සතබා. අ-සත්ප්‍රකාරයකින්, සත් පරිද්දකින්

සතපතන. පු-විල් ලිහිණියා.

සතපතන. න-පෙතිසියය, පිසුම.

සතපදි. ඉ-පාසියයක් ඇත්තා, කන්වැයා, පත්වැයා.

සතපබ. පු-පුරුක් සියයක් ඇති, හුණගස.

සතපබිබා. ඉ-වදකසා, හිතණ.

සතපසාස. පු-කණේරුගස.

සතපුඤ්ඤ. න-ඉතා බොහෝවූ පුත්‍ර බලය.

සතපුඤ්ඤලකමණ. න-බුදුරජ.

සතනසිත. ති-හයකල, බියගැන්වූ.

සතපොඨිස. න-පුරුෂ ප්‍රමාණ සතක්, සත් බඩයක්.

සතහිසජ. පු-සියාවස නැකත.

සතමුලි. ඉ-සාතාවාරිය.

සතරංසි. පු-සියයක් ඇත්තා, ඉරා.

සතලකබගුණ. න-සියයක් ලක්ෂගුණය, සියයක් ලක්ෂයෙන් වැඩි කිරීම.

සතවකක. පු-මත්සර විශේෂයක්.

සතවිටියා. ඉ-සුදු හිතණ.

සතසහසා. න-සියයක් දහස.

සතාවරි. ඉ-සාතාවාරිය.

සති. ඉ-සමාභිය, සිතිය.

සතික. පු-සියයක් ඇති.

සතිඤ්ඤ. න-සමානෙත්‍රියය.

සතිපට්ඨාන. න-සිතිය. පිහිටවීම.

සතිම. අ-සියවැනි, 100 වැනි.

සතිලක. පු-කපු හිතණ.

සතිවිනය. න-එනම් විනය කමය.

සතිවොයාගන. පු-සිහිමුලාව.

සතිසංවර. න-සතිසංවරය, සිතිය ඇතිකිරීම.

සති. ඉ-පතිවෘතා ඇත්ති

සතුලපකාසික පු-එනම් සතලොකය.

සතනකිව්. පු-පිළියම් සහිත, පිළියම් කලහැකි.

සතෙරතා. ඉ-විදුලිය.

සථ. d. භූ-සාපිලෙය. සිපිල භාවයෙහි, සථනි ලිහිල්වේ.

සථ. d. වු-බනෙ, බැඳීමෙහි, සථෙති, සථයති, බඳියි.

සථ. d. වු-දුබලෙ, දුළුබැව්හි සථෙති සථයති දුළු කරයි.

සද්ද. d. භූ-පිඛායං, පිඛාවෙහි සද්දති පිඛා කරයි.

සද්ද. d. භූ. නිව්, සද්දෙ, පහත් ශබ්දයෙහි සද්දති, ශබ්දකරයි.

සද්ද. d. වු-සද්දෙ, ශබ්ද කිරීමෙහි, සද්දෙති, සද්දයති, ශබ්දකරයි.

සද්ද. පු-ශබ්දය, හඬ, තාදය.

සද්දගහන. පු-ශබ්ද ග්‍රහණය, කණ.

සද්දන. න-ශබ්ද කිරීම.

සද්දර. පු-කෙලෙස් දරා සහිත.

සද්දලා. පු-තෘණවලින් නිල්වූ ප්‍රදේශය, හිතණ.

සද්දහන. න-ඇදහීම, ශ්‍රවාම.

සද්ද. d. භූ-සොසනෙ, විශ්ලිමෙහි, නිල්-වීමෙහි.

සද්දල. පු-ශාදුර්ල, දිවියා කොටියා.

සද්දල. ති-ලභුම්භෙය.

සද්දයති. ක්‍රි-(d. වු. සද්දෙ, සද්දතෙ, ශබ්ද කිරීමෙහි + ති) ශබ්දකරයි.

සද්. d. භූ-රසසාදෙ, රසවිඳීමෙහි, සද්ති, රසවිඳි.

සද්. d. භූ-විකිරණ, ගතිනිසෙධෙ, විසිරීමෙහි ගමන් වැලක්මෙහි, සිද්ති, විසිරෙයි, ගමන් වලකිනි, පසිද්ති.

(22069)

සද. d. වු-අසාදෙ ආයාදයෙහි, සාදෙහි.
සාදයහි, ආය්වාදය කෙරෙහි, අසාදයහි.

සදසථ. පු-සවකිය අනික, ආනමානික, තමාගේ
ප්‍රයෝජනය.

සදන. න-ගෙය, වාසස්ථානය.

සද. අ-සත්තයෙහි, සාමකල්හි.

සදහනි. ඉ-සුලභ, වාතය.

සදනන. ඉ-නොතක්කා දෙය, විනාශ නොවන
දෙය.

සදරතුට්ඨි. පු-සවදරාසනෙකාමය, සියබිරිත්ද
හා සතුටුවීම.

සදිස. ති-සමාන, සදූශ, වානි, වාගෙ.

සදිසනන. ති-සදූශබව, සමානභාවය.

සදුව. පු. න-ගෙය, ගාතය.

සදෙවක. පු-දෙවියන් සහිත.

සදෙස. පු-සවකිය දෙය, සමිපය.

සධ. d. වු-තොසෙ, සතුටෙහි, සධෙහි සධයහි.
සතුටුවෙයි.

සධං. අ-අනුකූලත්වයෙහි, අනුකූලබාවිති.

සධ. ති-ශ්‍රමාසතිතයා, ඇදහීම ඇත්තා.

සධ. න-මතක බත, මිලවුන් පිණිස දෙනබත

සධමම. පු-සඤ්ඡය, සන්පුරුෂ ධර්මය, බුධ
ධර්මය.

සධා. ඉ-ශ්‍රමාව, තුනුරුවන් කෙරෙහි ඇදහිල්ල

සධානුසාරී. පු-එතම් පුද්ගලයා.

සධාබල. න-ශ්‍රමාබලය.

සධාවිමුහනි. ඉ-ශ්‍රමා විමුක්තිය.

සධාසික. පු-ඇදහීම ඇති.

සධාසිත. ති-ඇදහීම කළ හැකි.

සධාල. පු-ශ්‍රමාබලය.

සධිවිහාපික. පු-සමග හැසිරෙන්නා, සමග
යන්නා]

සධිඤ්ඤ. න-ශ්‍රමෙඤ්ඤය.

සධෙය්‍ය. ති-ඇදහිය යුතු, විස්වාශකටයුතු.

සනන. ති-පුජ්‍ය, විද්‍යමාන, පසස්නාලද
සත්‍යය, සන්පුරුෂ ශාන්ත.

සනන. d. වු-අනුකූල, අනුකූලත්වයායෙහි
සනෙතති, සත්‍යයනි, අනුකූල ක්‍රියාකරයි.

සනන. d. වු-සනෙත, සංසිද්ධිමෙහි, සනෙතති
සත්‍යයනි, සංසිද්ධෙයි.

සනන. පු-නාට්‍යරසය.

සනන. ති-ශාන්ත, සුසීල.

සනන. න-නිවණ.

සනනක. ති-අභිති, අයත්.

සනනක. න-දේපොල, වස්තුව.

සනනත. න-නිරන්තරය.

සනනති. ඉ-වංශය, පරම්පරාව.

සනනනන. ති-තවනලද, රත්කළ දෙය,
බියගැන්වූ, අවුල් කළ.

සනනප්පන. න-සත්‍යභිණය, තෘප්තියට
පැමිණීම, සැහීමටයාම.

සනනප්පනි. ක්‍රි-d. භූ. තප්ප, සත්‍යපෙප,
සත්‍යභිණය, සත්‍යභිණය කරයි, තෘප්තියට.
පැමිණෙයි.

සනනප්පනි. ක්‍රි-(d. භූ. තප්ප, තප්පනෙ,
තෘප්තියට + ති) තවයි.

සනනප්පනි. ක්‍රි-(d. භූ. තප්ප, තප්පනෙ, තෘප්තියට
+ ති) තවයි, රත්කරයි.

සනනවා. ඉ-පොත්ත.

සනනපේජනි. ක්‍රි-(d. වු. සත්‍ය, සත්‍යභිණෙ,
තෘප්තියට + ති) තවයි.

සනනරමාන. පු-ඉක්මන, ඉක්මන්ගමන.

සනනසුනි. ක්‍රි-සතුටුවෙයි. සනෙතාවෙයි.

සනනාන. පු-කප්පක, වංශය, ප්‍රබකිය,
අභ්‍යන්තරය.

සනනානක. පු-පුත්‍රයා, පුතා, “පුත්‍රෙත
සත්‍යානුකූලෙ භූමි.”

සනනාප. පු-තෘප්ත, උණුසුම් කිරීම.

සනනාස. පු-සත්‍යාසය, තෘප්තිය.

සනනාරණ. න-එතර කිරීම, එහෙය කිරීම.
පරතෙරට යාම.

සනනාසනිය. පු-තෘප්තියට සුදුසු.

සනනි. ක්‍රි-වෙත්.

සනති. ඉ-නිමාණය, කලාණය, සන්සිදීම.

සනතික. ති-සම්පය, ලහ.

සනතිකටය. ති-සම්පය.

සනතිටයති. ත්‍රි-සිව්සි, පිහිටයි.

සනතිකමම. න-ශාන්තිකමය, දෙවියන්ට
ආර බාරවීම.

සනතිපද. න-සාන්තපදය, නිවණ.

සනතුසාන. න-සතුටුවීම.

සනතුටය. පු-සතුට, සන්තොෂය.

සනතුටසී. ඉ-සන්තොෂය, සතුටු ඇති.

සනතුසිත. පු-සන්තොෂය, එතම දෙව්ලොව.

සනතුසිත. පු-සතුටුවන ලද, තුටුවනලද.

සන්තොස. පු-සතුට, ප්‍රීතිය.

සන්. d වු ගන්තෙ, ගෙතීමෙහි, සන්තති.
සන්තයති, ගොතයි.

සන්ත. න-අතුල, අතුරුණ ලද.

සන්තමහන. න-තැති ගැණීම.

සන්තරණ. න-ඇතිරීම, වස්ත්‍රාදිය ආඥාරණය
කිරීම.

සන්තව. පු-පුරුද්ද, එකට වාසය, මෙවුමදම

සන්තාර. න-රාජ්‍යානුශාසනාකරණ මණ්දිරය
ආවාසය.

සන්තන. න-සලකුණ, ලකුණ.

සන්තර. පු-ඇතිරීම, පැතිරවීම, ආමස සන්තර

සන්තරක. න-වැස්ම, ආවරණය.

සන්ප්‍රිත ති-ආශ්‍රිත, පලපුරුදු.

සන්. ති-අතර තැති දෙය, සන්දෙය.

සන්දව්‍යායා. ඉ-සාන්දව්‍යායාව, සන්දෙවන.

සන්දති. ත්‍රි-(d. හු. සන්ද, පසුවන, ගැලී-
මෙහි + ති) දියදහරා ගලා බසී.

සන්දන. න-රථය, ස්පන්දන

සන්දමානික. පු-රථාවායනියා, රියදුරා,

සන්දසාක. පු-කරුණු දක්වන්නා.

සන්දසාන. න-දැක්වීම, කරුණු දැක්වීම.

සන්දහති. ත්‍රි-(d. හු. සන්ද, පසුවන, ගැලී-
මෙහි + ති) එකට එකතු කරයි.

සන්දහන. න-තැබීම, ගැලවීම.

සන්දන. න-දම, යොත, රැන.

සන්දහති. ති-බදනා ලද දෙය.

සන්දලන. න-කැඩීම, සිදීම.

සන්දලති. ත්‍රි. (d. හු. දල, විසාරණ, පළල්
කිරීමෙහි + නෙ + ති) කඩයි, බිඳයි.

සන්දව. පු-පලායාම, පැනයාම.

සන්දටය. පු-දූෂිත මිත්‍රයා, දිටුමින්, දිටු පමණ
වූ මිත්‍රයා.

සන්දටසී. ඉ-සාන්ද දූෂිත, සාන්දලබ්ධිය.

සන්දටසීක. පු-මෙලොව ලබනලද ඵලය, තමා
විසින්ම දැක්ක යුත්ත.

සන්දටසීපණමාසී. පු-සාන්ද ලබ්ධිය පරමශීතය
කොට ගත් තැනැත්තා, සාන්ද ලබ්ධිය
සිටිව ගත්තහ.

සන්දබ. ති-තැවරා, ගැ.

සන්ද. d. හු-පසුවන, වහනය වීමෙහි,
සන්දති, වහනය වෙයි.

සන්දස. පු-සංදේශය, උතුමන්ට යවන ලිපි
පතීවිබ.

සන්දසහර. පු-සන්දේශ ගණයන්නා, දූතය

සන්දස. පු-විවිකිච්ඡාව, සැකය.

සන්දසොහති. ඉ-සන්දේශ වචනය.

සන්දස. පු-සමූහය.

සන්දස. න-අපවිත්‍ර කිරීම, දූෂණ කිරීම.

සනින. න-සාන්ද ධනය, තමාගේ ධනය.

සනිවන. න-තැවීම, රත් කිරීම,

සනිවති. ත්‍රි-(d. හු. බිම, සද්ද, ශබ්ද කිරී
මෙහි + ති) පිබිබි.

සනිවන. න-මිත්‍රකම, එකඟකම.

සනිවන න-මිත්‍ර කිරීම, එකට එකතු කිරීම,

සනිවය. අ-සදහා, නිසා.

සනිවරක. පු-දරන්නා, උසුලන්නා.

සනිවරණ. න-දුරීම, ඉසිලීම.

සනිවන. න-දිවීම, බාවනය.

සනිවති. ත්‍රි-(d. හු. බාවු, ගතිය, යෑමෙහි
+ ති) දුවයි, බාවනය කරයි.

(22180)

සංඛි. ඉ-සටනස, දෙකක් එකාබඩ කොට ගැලපීම, ගෘහසංකීය, ප්‍රතිසංකීය, පිළිසිදු ගැණීම.

සංඛි. පු-සම්මුඛය, සන්නිධානය, රැස් කර ගැනීම.

සංඛිවජ්ජ. පු-සංඛි සිඳින්නා, ගෘහසංකී සිඳින්නා, ගෙවල් උමං බිඳින්නා.

සංඛිවහද. පු-ගෘහ සංඛි බිඳින්නා, ගෙවල් බිඳින්නා.

සංඛිමුඛ. න-බිත්ති බිඳ ගෙවල්වලට ඇතුළු වීමේ විවරය.

සංඛික. පු-ගෘහ සංඛිවල ගැවසෙන්නා.

සංඛුනන. න-සෙලවීම, කම්පාවීම;

සංඛුනාති. ක්‍රි-(d කි. ධූ කම්පන, සැලීමෙහි+ති) කම්පා වෙයි, සැලෙයි.

සංඝොක. පු-ධොවනය කළ, සෝදන ලද.

සංඝොවති. ක්‍රි-(d භූ. ධොවු, ධොවන, සේදීමෙහි+ති) සෝදයි, ධොවනය කරයි.

සන්නකද්ද. පු-පියාගස, පියල්ගස.

සන්නබ. ති-සන්නාහසන්නබයා, සැරසුණු.

සන්නාහ. පු-කවචය, සැවටය.

සන්නිකාස. ති-සදූශ, සමාන.

සන්නිකොපන. න-බැහැර කිරීම, අහක් කිරීම.

සන්නිගණකාති. ක්‍රි-(d භූ. ගහ, උපාදන, ගැනීමෙහි+ති) වළක්වයි.

සන්නිධිකාර. පු-රැස්කර තබා ගැණීම.

සන්නිධාන. පු-ප්‍රසූකත, විධාන, පිහිටුවීම.

සන්නිධි පරිභොග. පු-රැස්කොට තබාගත් පරිභොග කිරීම, අද පිළිගද්දෙය හෙට අතිද්දට තබාගත් වැලඳීම.

සන්නිවස. පු-(සං+තිවය) රැස් කිරීම, එකතු කර ගැනීම.

සන්නිවිත. ති-රැස්කළ, රැස්වන ලද.

සන්නිට්ඨාන. න-නිගමනය, විසදුම් කිරීම, නිශ්චය කිරීම.

සන්නිපතිත. ති රැස්වන ලද, රාසිභූතවන ලද.

සන්නිපනන. න-රැස්වීම, එකතුවීම.

සන්නිපාන. පු-රැස්වීම, සමූහයක් එක තැනකට එකතු වීම.

සන්නිපාතිකා. ඉ-එනම් රෝගය,

සන්නිපාතිත. ති-රැස්වීම ඇති.

සන්නිහ. ති-සදූශ, සමාන, වාගේ.

සන්නිරූමහති. ක්‍රි-නිරූම කරයි.

සන්නිරූමහන. න-නිරූම කිරීම, නිරෝධ කරණය.

සන්නිසොපන. න-නිසොග කිරීම, අණකිරීම

සන්නිසොපෙති. ක්‍රි-(d භූ. යුජ්, යොගෙ, යෙදීමෙහි+ණෙ+ති) නිසොග කරයි.

සන්නිසාතන. න-පාවාදීම, සන්නිසාය-තනය කිරීම.

සන්නිවච්ච. න-ආපසු යෑම, පෙරලා යෑම.

සන්නිවසති. ක්‍රි-(d භූ. වස, නිවාසෙ වැසීමෙහි+ති) වාසය කරයි.

සන්නිවසන. න-වාසය කිරීම, විසීම.

සන්නිවාරණ. න-ආවරණය, වැලකීම.

සන්නිවාස. පු-සමගි වාසය, එකට විසීම.

සන්නිවුසා. න-එකට විසීම, ඇසුරු කිරීම.

සන්නිවස. පු-සටහන, පිහිටවීම.

සන්නිහරෙති. ක්‍රි-වලක්වයි, වලකයි.

සන්නිසිදති. ක්‍රි-(d භූ. සද, ගතියං, යෑමෙහි+ති) හිඳි, ඉඳි.

සන්නිසිදන. න-හිඳීම, ඉඳගැනීම.

සන්නිසිහ. ති-ආශ්‍රය කළ.

සන්නිසිහන. පු-රැස්වහුන්, එකතුවී සිටිය.

සන්නිහස. පු-සන්නිවෙසය.

සන්නිහිත. ති-තැන්පත් කළ, බහා තැබූ.

සන්නිත. ති-මිශ්‍රකළ, එකට එකතු කළ.

සන්නිතති. ක්‍රි-(d භූ. ති. නයෙ, පාමිණ වීමෙහි+ණෙ+ති) මිශ්‍ර කරයි.

සන්නිතාස. පු-සන්නිවෙසය,

සන්නි. d. භූ. සෙවන, සෙවය කිරීමෙහි සනති, සෙවය කරයි.

සන්නි. ක්‍රි-(d. හු. සන්නි, සෙවනෙ, සෙවනය කිරීමෙහි + ති) සෙවනය කරයි, “සන්නෙව චුතාරඤ්ඤං”

සන්නනන. පු-තොනස්තාදෙය, පුරාණදෙය.

සනං. අ-සතනයෙහි, නිතර.

සනිත. ති-ධිවති යුක්ත වස්තු.

සනිකං. අ-අතිශික්ෂාභීයෙහි සෙමින් යනාභීයෙහි.

සනු. d. න. දනෙ, දීමෙහි, සතොති, දෙයි.

සපා. d. හු-ගමනෙ, ගමනායෙහි, සපති, යෙයි.

සපා. පු-සපීයා, නයිපොලොත් ආදී සපීජාතිය.

සපාවචය. පු-(ස + පචය) ප්‍රත්‍යය සහිත.

සපාඤ්ඤ. පු-ප්‍රඥ සහිතයා, පඤ්ඤිතයා.

සපාපිස. පු-ප්‍රතිසසහිත, වෙළ සහිත.

සපාවිපුගගල. පු-ප්‍රතිපුද්ගල සහිත.

සපාපිහාග. පු-ප්‍රතිහාග සහිත.

සපාරාජ. පු-සාගරාජයා, වාසුකි නාගරාජයා අනන්ත තාරජ.

සපාතිසා. පු-නිව වෘත්තිය, පහත් පැවැත්ම.

සපාතිසාම. පු-පහත් පැවතුම් ඇත්තා.

සපාපිස. පු-සපීච්ඡය, නයිච්ඡය.

සපසද්ධා. ඉ-සපීදල.

සපාපිහාරිය. න-ප්‍රාතිහාරී සහිත, සපාපිහාරි

සපාපිහාරි. න-ප්‍රාතිහාරී සහිත, සපාපිහාරිය.

සපාණක. පු-පණ්ණවත් සහිත.

සපාය. පු-භවිප්‍රාය, සාප ඇති.

සජපි. න-ගිතෙල්, එලගිතෙල්.

සජපිතික. ති-ප්‍රිති සහිත.

සජපුරිස. පු-සත්පුරුෂයා, ලෝවැඩ කරන්නා.

සප. d. හු-සාමගතියෙ, සාමාග්‍රියෙහි, සපති, සමගිවෙයි.

සප. d. හු. අකෙකාසෙ, අත්‍රොගයෙහි, සපති, බණ්ඩි.

සපව. පු-වණ්ඩාලයා, සැබොලා.

සපජාපතික. ති-ඉඤ්ජයා සහිත.

සපනන. පු-සතුරා, විරුඩකාරයා.

සපනනහාර. න-පියාපත් සහිත බර,

සපනති. ඉ-විරුඩකාරී, සැතිරි.

සපනති. පු-සමානපතියා, සත්‍රින් කීපදෙනෙකුට සමාන අයිති ඇති පුරුෂයා.

සපතිකා. ඉ-සමාමියෙක් සහිත සත්‍රිය.

සපති. ඉ-තරහකාරී බිරිද, සමාන පතියෙකු ඇති සත්‍රිය.

සපථ. පු-දිවිරිම, සාපකිරිම.

සපද්‍යනන. න-පිළිවෙල, පටිපාටිය, පිළිවෙළින් ගමනය.

සපද්‍යනවාර. පු-ගෙපිළිවෙළින් හැසිරිම.

සපදී. අ-එකණෙහි, එකක්ෂණයෙහි.

සපන. න-දිවිරිම, සපථ කිරිම.

සපරිගගහ. පු-පරිග්‍රහ සහිත, අයිතිවාසිකම් සහිත.

සපරිදණ්ඩ. පු-දඬුවම් සහිත.

සපටි. ඉ-පෙටියායයි ප්‍රසිද්ධ මාලුවා.

සපාක. පු-වණ්ඩාලයා, රොසියා.

සපිණ්ඩ. පු-සහලේ නැයා, සමානලේ ඇත්තා

සථ. න-ගවාදීන්ගේ කුර.

සථල. න-පල සහිත, ප්‍රයෝජන සහිත, විපාක සහිත.

සබල. පු-කමුරුවන් පැහැය, කබර.

සබ්. චු-පරිමණ්ඩලෙ, පිරිමඩුලු බැවිහි, සබ්බති, සබ්බතී, පිරිමඩුලු ඇති කෙරේ.

සබ්. d. හු-මණ්ඩණේ, සැරසීමෙහි,

සබ්බ. d. හු-ගමනෙ, යාමෙහි, සබ්බතී, යෙයි.

සබ්බ. d. හු-පීඩායං, පෙළීමෙහි, සබ්බතී, පෙළයි.

සබ්බ. ති-සියල්ල, සකල, සඵ.

සබ්බ. පු-ර්භවරයා, මහ දෙවියා.

සබ්බසුක. ති-සියල්ල කරණ.

සබ්බසුක. ති-සාම වේලෙහි ප්‍රයෝජන ඇති,

සබ්බකො. අ-භාත්පසින්, සඵප්‍රකාරයෙන්.

සබ්බකොසද්ද. පු-කොසඞ්ග ස.

(22289)

සබ්බත්ත. අ-සියලු තත්ති, සෑම තැන.
 සබ්බඤ්ඤ. පු-සඵල, සියල්ල දත් තැනැත්තා.
 සබ්බඤ්ඤානුකූල. න-සඵලතාඥනය, සියල්ල දනගන්නා නුවන.
 සබ්බඤ්ඤානා. ඉ-සඵලතා ඥනය.
 සබ්බන්ධතා. සෑමතත්ති පැතිරීම් බව.
 සබ්බථා. අ-සියලු ආකාරයෙන්, සෑම විධියෙන්.
 සබ්බදස්සාවි. පු-සියල්ල දක්නා සුළු තැනැත්තා, බුදුරජ.
 සබ්බද. අ-සියලු කාලයෙහි, සෑමදම.
 සබ්බධි. ඉ-සෑම තත්ති, සෑම තැනම.
 සබ්බභූමිම. පු-සක්විතිරජ, එනම් දිගතා.
 සබ්බරාධි. පු-රියදුරා, රථාවායඝීයා.
 සබ්බරස. පු-දුම්මල, සියලු රසය.
 සබ්බවිදු. පු-සියල්ල දත් තැනැත්තා, සඵලයත් වහන්සේ.
 සබ්බසො. අ-සඵලකාරයෙන්, හාත්පසින්.
 සබ්බානුභූති. ඉ-සුදු තුස්තවාලු.
 සබ්බාහිභූ. පු-සියල්ල මැඩ පවත්වන තැනැත්තා, බුදුරජ.
 සබ්බාසව. පු-සියලු ආශ්‍රව, සියලු කෙලෙස්.
 සබ්බිති. ඉ-සියලු උච්ඡාර, සමෝපද්‍රව.
 සබ්බපාදාන. න-සියලු උපාදාන, කාමෝපාදාදාදි සියල්ල.
 සමුහමක. පු-බ්‍රහ්මයා සහිත.
 සමුහමවාරී. පු-සමාන බ්‍රහ්මවරියාව ඇත්තා, සබ්බරම් සොරනු, සමාන බබ්බර ඇත්තා.
 සබ්බි. පු-සත්පුරුෂයා.
 සහගගත. පු-සභාවට පැමිණි.
 සහා. ඉ-සභාව, සබය, සාලාව.
 සහාග. ති-සමාන, එකසමාන.
 සහාගවුහති. ඉ-සමාන පැවැත්ම.
 සහාජ. d. වු-පිතිසෙවනෙසු, ප්‍රිතියෙහි හා සෙවනයෙහි, සහාජෙහි සහාජයති, ප්‍රිතිය වෙයි, සෙවනයකරයි.
 සහාබ්බම. පු-සුච්ඡේ උත්තවුත් නොසෙල්වා එක් පසකින් ඇතුල් වීම.

සහාපති. පු-සභාවේ අධිපතියා, සභානායකයා.
 සහාව. පු-සවභාවය, ගතිය.
 සහාවබ්බම. පු-සවභාව බ්‍රමය, සවභාව ගතිය.
 සහොග. පු-හොග සහිත.
 සහා. ති-සභාවෙහි තියුක්ත, සභාවට සුදුසු, ආස්‍ය කුල ඇත්තා.
 සම්පගගත. පු-ග්‍රහණය, ගැණීම.
 සම්පකම්පන. න-අතිශයින් කම්පා වීම, අතිශය වලනය.
 සම්පකොප. න-අතිශයින් කොප වීම.
 සම්පකකකිති. ක්‍රි-(d. භූ. බදි, පකබ්බදෙන, දිවිමෙහි + ති) දුට්ඨි, පැන දුට්ඨි.
 සම්පකකකින. ත-පැන දිවිම, දිවිම.
 සම්පවුර. ති-බහුල, බොහෝ.
 සම්පජ්ඣඤ. න-මනා ප්‍රඥ ඇති බව.
 සම්පජ්ජති. ක්‍රි-(d. භූ. පද, ගතිය, යමෙහි + ති) (සං + පද = ජ්ජ + ති) සම්පාදනය වෙයි.
 සම්පජාන. න-දැනීම, මනා දැනීම.
 සම්පජ්නන. න-මනා දැනීම, ජ්නනය.
 සම්පජානකාරී. පු-මනා ප්‍රඥාවෙන් යුත් ක්‍රියා කරන්නා.
 සම්පජානමුසා. ඉ-දැන දැන බොරැකීම.
 සම්පජානාති. ක්‍රි-දැනගනී, අවබෝධකරගනී.
 සම්පජ්ජලන. න-දිලිසීම, බැබලීම.
 සම්පජ්ජලිත. ති-දිලිසෙනලද, බබලන ලද.
 සම්පච්චජන. න-ස්විකාරය, පිළිගැණීම, ප්‍රතිග්‍රහණය.
 සම්පච්චජිත. ති-පිළිගත්, පිළිගන්නා ලද.
 සම්පච්චෙධි. පු-මනා ප්‍රතිවේධය, මනාව-බෝධය.
 සම්පත. ති-පැමිණෙනලද, පැමිණි, සම්ප්‍රාප්ත.
 සම්පතති. ඉ-සැපත, සම්පතතිය, සමෘද්ධිය, ගුණෝත්කම්පය.
 සම්පන්ධතා. ඉ-මනා ප්‍රාථමිකාව, හොඳ පැතිම.
 සම්පති. අ-දැන්, අඩුනාකාලයෙහි.
 සම්පද. ඉ-සම්පතතිය, සමෘද්ධිය.

සමපදානි. කි-දෙසි, දානය කරයි.

සමපදාන. න-සමප්‍රදානය, දීම.

සමපදාන. න-පාලීම, දෙපලුකිරීම.

සමපදාලෙති. ක්‍රි-(d. භූ. දල, විදාරණේ, දෙපලු කිරීමෙහි+ණෙ+ති) පලයි, දෙපලු කරයි.

සමපදාසිල. න-වඩනය වූ සිල් ඇතිබව.

සමපදිනන. ති-දිලිසෙන ලද, ගිනිගෙණ බබලන ලද.

සමපදුංචි. ති-දුෂ්‍යවනලද, කෙලසනලද.

සමපදුංඝනි. ක්‍රි-(d. දි. දුස, අපමිතියං, තොසතුටු බවෙහි + ති) දුෂ්‍ය කරයි. කෙලසයි.

සමපදුංඝ. න-නපුරුකම, දරුණු බව.

සමපදුන. ති-දිව්ව, දුට්ඨය.

සමපදුෂ්‍යාසනි. ක්‍රි-(d. භූ. දුෂ, සන්තාපෙ, තැවීමෙහි+ති) තද දුම් පිටකරයි.

සමපදුෂ්‍යෙසනි. ක්‍රි-(d. භූ. දුෂ, සන්තාපෙ, තැවීමෙහි+ණෙ+ති) තද දුම් පිටකරවයි.

සමපප්‍යලාප. පු-නිෂ්ඵල කථා, දෙලොවට වැඩ නැති කථා.

සමපභාසනි. ක්‍රි-(d. භූ. භාස, වියන්තිං වාචායං වියත් වචනගෙහි+) කියයි. තෙපලයි.

සමපමොහ. පු-මූලාව.

සමපශොහ. පු-එක්ව යෙදීම.

සමපරාසික. ති-පරලොවදී ලබන පලය.

සමපරාස. පු-පරලොව, මතුහවය.

සමපමදානි. ක්‍රි-(d. භූ. මදා, මදානෙ, වැසීමෙහි+ති) මසී, මදිකය කරයි.

සමපමදාන. ති-මඩනාලද, පොතිකල.

සමපමුලා. පු-මුලාවූ තැනැත්තා.

සමපමොදනි. ක්‍රි-(d. භූ. මුද, මොදනෙ, සතුටුවීමෙහි+ති) ප්‍රමුදිතවෙයි, සතුටු වෙයි.

සමපමොදින. ති-ප්‍රමුදිතවන ලද.

සමපවාරණ. න-පැවරීම, ආරාධනය.

සමපවෙඩනි. ක්‍රි-(d. භූ. විධ, කම්පනෙ, සැලීමෙහි+ති) වෙවුලයි, සෙලවෙයි.

සමපවෙඩන. න-වෙවුලීම, වලනය, කම්පාවීම.

සමපසාන. ති-පිටිත්ව ගිය, ඉදිරියට ගිය,

සමපසුනාපවවය. පු-සමප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය.

සමපශොපෙනි. ක්‍රි-(d. භූ. යුජ, යොගෙ, යෙදීමෙහි+ති) යොදයි.

සමපජිකඛ්ඛිනි. ක්‍රි-(d. භූ. කඛ්ඛ, කඛ්ඛනෙ, ඇදීමෙහි+ති) ආපසු අදිය.

සමපජිකිණ්ණ. ති-ගැවසිගත්, පිරිවැර.

සමපජිතාප. පු-තාපය, තැවීම, වියලීම.

සමපජිවනනනි. ක්‍රි-(d. භූ. වතු, වත්තනෙ, පැවතීමෙහි+ති) පෙරලෙයි.

සමපජිවනනන. න-පෙරලීම.

සමපජිවාසිත. ති-වසන ලද.

සමපලිබොධ. පු-පරිබොධය, පිබාව.

සමපලිහගහ. ති-බිදිනාලද, සිදිනාලද.

සමපභුඤ්ජනි. ක්‍රි-(d. භූ. භුඤ්ජ, භුඤ්ජනෙ, බුදීමෙහි+ති) අනුභවකරයි, වලදයි.

සමපලිමංච. ති-සංඝිකල, අතටගත්, විනාශ කල.

සමපලිවෙසන. න-වෙලීම, එතීම.

සමපලිවෙසිත. ති-වෙලන ලද, ඔතනලද.

සමපවඩක. පු-වක, ඇදය, මහත් ඇදය.

සමපවාසනි. ක්‍රි-(d. භූ. වා, ගතියං, යෑමෙහි + ති) හුලන හමයි, සුවදායී විසිදෙයි.

සමපවාරෙති. ක්‍රි (d. වු. වර, ඉවණයං, කැමැත්තෙහි+ණෙ+ති) පවරයි, ආරාධනා කරයි.

සමපවෙඩනි. ක්‍රි-(d. භූ. විධ, කම්පනෙ, සැලීමෙහි+ති) වෙවුලයි, සෙලවෙයි.

සමපවෙඩන. න-වෙවුලීම, වලනය, කම්පාව.

සමපසාන. න-දැකීම, දැනිය.

සමපසංඝිත. ති-දක්නා ලද, දුටු.

සමපසාදන. න-පැහැදීම, ප්‍රසන්න කිරීම.

සමපසාරණ. න-දින හැරීම, දික්කිරීම.

සමපසාරෙති. ක්‍රි-(d. භූ. සර, ගතියං, යෑමෙහි +ණෙ+ති) (සං + ප + සර=ගතියං) දින හරිය.

සමපසිදනි. ක්‍රි - (d. භූ. සිද, සෙනහෙ, සෙනහගෙහි+ ති) (සං + ප + සිද + ති) පහ-දිය, ප්‍රසන්නවෙයි.

(21397)

සමපසිද්ධන්ත. න-ප්‍රසන්නාවීම, පැහැදීම.

සංසහංසන. න-සතුටුවීම.

සමපහංසිත. නි-සතුටුවන ලද.

සමපහාර. පු-ප්‍රහාරය, පහර.

සමපාත. නි-වැටීම, හෙලීම.

සමපාදන. න-පිළියෙල කිරීම, සකස් කිරීම, ලැස්ති කිරීම.

සමපාදක. පු-පිළියෙල කරන්නා, කළමනා-කාරයා.

සමපාදිත. නි-ප්‍රතිපාදනයකළ, පිළියෙල කළ.

සමපාදෙති. ක්‍රි-සමපාදනය කරයි, සාදයි.

සමපාපක. පු-පමුණුවන්නා, ගෙනයන්නා.

සමපාපන. න-පැමිණවීම, එල්වීම.

සමපාපුණානි. ක්‍රි-(d. භූ. පුණ, නිපුණ, නිපුණයෙහි + නි) පමුණුවයි, එල්වයි.

සමපායනි. ක්‍රි-(d. භූ. පායී, වුද්ධිය, වැඩීමෙහි + නි) එකඟවෙයි.

සමපුටිත. නි-ඇතිවුනු, රැලිවැවුනු.

සමපුණණ. පු-සමපුණී, පිරුණු.

සමපිණ්ඩන. න-පිටුකිරීම, කැටිකිරීම, සමුවටය කිරීම.

සමපිණ්ඩිත. නි-පිටුකළ, කැටිකළ.

සමපිය. නි-මිත්‍රලෙස, යහළු පරිදි.

සමපිණෙති. ක්‍රි - (d. භූ. පිණ, පිණන, පිණවීමෙහි + නි) පිණවයි.

සමපිලිත. නි-පිඩාකළ, වෙහෙසකළ

සමඵ. න-සුළු, කුඩා.

සමඵපලාප. පු-හිස්වන, තේරුමක් නැති වදන්.

සමඵසා. පු-සප්තිය, පහස.

සමපුට්ඨ. පු-සප්තියකළ.

සමපුලල. න-පිපුණු, ප්‍රබෝධවන ලද.

සමපුසනි. ක්‍රි-(d. භූ. පුස, සමඵසෙය, ස්පයී-යෙහි + නි) ස්පයීකරයි, ගටයි.

සමපුසන. න-සප්තීකිරීම, හැටීම.

සමපුල්ලිත. පු-මල් ගෙනසිටි වාක්‍යය, පිපෙන ලද.

සමඛ. d. වු - සමඛකයෙහි, සමඛෙති, සමඛයති, සමඛකවෙයි, බද්ධි.

සමඛබ. පු-බද්ධතාලද, සමඛකකළ.

සමඛකි. පු-සමඛි බකිතය, එකට එක බැදීම.

සමඛජ්ඣති, ක්‍රි-(d. වු. බධ, බකින, බැදීමෙහි + නි) (සං + බධ + නි) බද්ධි.

සමඛකින. න-බැදීම, සමඛි බකිතය.

සමඛර. පු-එනම් අසුරයා.

සමඛරී. ඉ-ඉසුජාලය.

සමඛල. නි-මාග්ගොපකරණ, මග වියදම.

සමඛහුල. නි-බොහෝ දෙය.

සමඛහුලික. නි-බොහෝ දෙතට අයත්.

සමඛහන. න-උතුරුසඵව, උත්තරසාටකය.

සමඛාධ. පු - නිරවකාශය, ගුහා වූ දෙය, හිරිහැරය.

සමඛාහන. න-මැඩීම, මිරිකීම, පොතිකිරීම.

සමඛාහනි. ක්‍රි-(d. භූ. බාහ, නිවාරණ, වැලැක්වීමෙහි + නි) සමඛාහනය කරයි, මඩයි.

සමබුක. පු-රත්වත් බෙල්ලා.

සමබුජ්ඣන. න-අවබෝධය.

සමබුජ්ඣති. ක්‍රි-(d. භූ. බුධ, බෝධන, අවබෝධයෙහි + නි) අවබෝධකරයි, දැන ගනියි.

සමබොජ්ඣබන. න-සතර මාග්ගිකයෙහි කියන ලද බෝධියට අඩුවන ධර්ම, සත්තිස් බෝ පැකිදම්.

සමබොධ ධර්ම. පු-සමීඥයන් වහන්සේ.

සමබොධන. න-ආමනනුණය, ආලපනය.

සමබොධි. ඉ-සමීඥතා ඥානය, බුඛ ඥානය, සමබෝධිය.

සමබුධ. පු-මනාව අවබෝධකළ තැනැත්තා, බුදුරජ.

සමබුඩි. ඉ-සමීඥ බුඛිය.

සමහ. d. භූ-විසායස, විසායයෙහි, සමහවති, සමහවෙයි.

(22449)

සමහර. ක්‍රි-(d. හු. හු. සෙවය, සෙවනය
කිරීමෙහි + ති) හරනය කරයි.

සමහර. පු-දැනීමත්‍රය, දැනීමත්‍රය.

සමහර. ඉ-දැනීමත්‍රය, දැනීමත්‍රය.

සමහර. ති-රැස්කරණලද, රැස්කරණ කරණ
ලද.

සමහර. පු-ගෞරවය, භික්ෂු, කලකිරීම.

සමහර. පු-උත්පතනය, හෙතුව, ඇල්ම,
භූතබාහුව.

සමහර. ඉ-ප්‍රසංශාව, සතුකිය, බුහුමන්
කිරීම.

සමහර. පු-රාශිය, සමූහය.

සමහර. ති-සමහරවනා කටයුතු, ගරු
කටයුතු.

සමහර. ඉ-සමහර කථාව.

සමහර. පු-බිඳුනු, හඟනකළ.

සමහර. ති-බියවනලද, බියවු.

සමහර. ක්‍රි-(d. කි, හු, පතනය, පැමිණ
වීමෙහි + ති) උපදවයි.

සමහර. d. හු-පිඩාය, පෙළීමෙහි, සමහර
සමහර, පෙළයි, පිඩාකරයි.

සමහර. d. පු-පාපුණෙන, පැමිණවීමෙහි,
සමහර, පැමිණේ.

සමහර. ක්‍රි-(d. දි, හු, පතනය, පැමිණ
වීමෙහි + ති) පැමිණෙයි.

සමහර. පු-බ්‍රහ්මය, විෂ්ණු, ඊශ්වරයා.

සමහර. පු-හටගත්, උපත්.

සමහර. පු-හංචුවදෙර, මෝය, බිදීම.

සමහර. පු-ශාඛාරහෙදය, පරිභෝගය,
වලඤ්ඤය.

සමහර. අ - යහපුව, මිතුර, කංසනාලය,
කයිනාලම.

සමහර. පු-මනාව පැමිණේ, යහපත්ව
පිළිපැදි.

සමහර. න-හැමදීම, ඇමදීම.

සමහර. පු-සමනලා කරණ ලද.

සමහර. පු-(සමා + අඤ්ඤ) මනාකොට
දැන.

සමහර. ඉ-මුත්ත, මුත්ත.

සමහර. ක්‍රි-(d. හු. මජ්, මජ්ඣ, මජ්ඣ,
මජ්ඣයෙහි + ති) හමදි, සමාජිකය
කරයි.

සමහර. ති-අමදිනලද, අනුගාමනලද.

සමහර. පු-සමනකළ, ව්‍යවස්ථාකළ.

සමහර. පු-කුච්ඡාලම.

සමහර. ති - මත්වූ, උමතක, අතිශය
ප්‍රියවටපත්.

සමහර. ඉ-ලොකසමනක, ලොකව්‍යවහාරය.

සමහර. පු-සනෙතාමය, සතුට.

සමහර. න-සමනකිරීම, ව්‍යවස්ථාකිරීම.

සමහර. න-ප්‍රධාන වියතිය, වතුරභිත
වියතිය.

සමහර. න-සප්තකිරීම, සමනකය, සිහි-
කිරීම.

සමහර. ක්‍රි-සමනකය කරයි, සිහිකරයි.

සමහර. පු-සමනකය කළ, අවජිතය කළ.

සමහර. අ-ප්‍රසංශායෙහි, මනාකොට.

සමහර. ඉ-විද්‍යාන අග ගත පෙත්ත.

සමහර. පු-මනාකමාන, නිරවද්‍ය
කමය.

සමහර. ඉ-සමහර දෘෂ්ටිය, නිරවද්‍ය දෘෂ්ටිය.

සමහර. න-සමහර දෘෂ්ටිය, නිරවද්‍ය
දෘෂ්ටිය.

සමහර. න-මනා දෘෂ්ටිය, හරි දෘෂ්ටිය.

සමහර. ඉ-සමහර ප්‍රණීතිය.

සමහර. න-සමහර වියතිය.

සමහර. පු-එනම් යාගය.

සමහර. ඉ-සමහර වචනය, යහපත්
වචනය.

සමහර. වාසාම. පු-ප්‍රධන් වියතිය, වතුරභිත
වියතිය, සමහරවියතිය.

සමහර. ඉ-සමහර විමුක්තිය.

සමහර. ඉ-සමහර සමාධි.

සමහර. පු-සමහර සංකල්පනාව.

(22602)

සමමාසනී. ඉ-සමන් සමාතිය.
 සමමාසමුඛ. පු-සමමා සමමුදුරජ.
 සමමාසමෙබ්බායි. ඉ - මනාකොට තෙමෙම
 බොධිය ලත් තැනැත්තා, සමමුදුරජ.
 සමමිජන. ත-අතපය ආදිය වකුටුකිරීම.
 සමමිඤ්ජන. ති-වකුටුකල, හකුළුවන ලද.
 සමමිලාන. පු-මලානික වන ලද.
 සමමිසානා. ඉ-මිසුහාවය.
 සමමුඛ. පු-අභිමුඛය, මුහුණ ඉදිරිපිට.
 සමමුඛිභාව. පු-සමමුඛම, මුහුණට මුහුණ
 ඵල්ලුම.
 සමමුච්ඡිත. ති-මුජ්ඣ වනලද, මුලාවනලද.
 සමමුජ්ජනී. ඉ-මුසුත, මුස්ත.
 සමමුට්ඨ. ති-මුලාවනලද.
 සමමුති. ඉ-අනුදනීම, ව්‍යවහාරය.
 සමමුතිදෙව. පු-දෙවියෙක් යයි සමමතකර-
 ගත් තැනැත්තා, තරදෙවියා, රජු.
 සමමුදිත. ති-ප්‍රමුදිත වන ලද, අතිශයින්
 පිනවන ලද.
 සමමුස්භනී. ත්‍රි-(d. භූ. මුහ, මෙවිතෙතසු,
 මුලාවෙති+ති) මුලාවෙයි.
 සමමුස්භන. න-මුලාවීම, මුලාව.
 සමමුසා. පු-ත්‍රි. කැමතිව, සතුටුව.
 සමමුලා. පු-මුලාව.
 සමමොද. පු-සතුට.
 සමමොදන. න-සතුටුවීම.
 සමමොහ. පු-සමමොහය, මුලාව.
 සමමොදනිය. පු-සතුටුවිය යුතු.
 සමමොදිත. ති-සතුටුවන ලද.
 සමමොස. න-මුලාවීම, මං-මුලාවීම.
 සමමොහ. පු-මුලාවීම, රැවටීම.
 සම. d. වු-දසානෙ, බැලීමෙහි, සාමෙහි,
 සාමයනි, බලයි.
 සම. d. භූ-මිලොකනෙ, බැලීමෙහි, සමනි,
 බලයි.
 සම. d. වු-විතකෙක, විතකීයෙහි, සමෙහි,
 සමයනි විතකීකරයි, තකීණය කරයි.

සම. ති-සදාස, සමාන.
 සම. පු-සන්සිදීම, ශ්‍රමය, වෙහෙස.
 සම. අ-සභාථීයෙහි, සමානෙහි.
 සමගහ. ති-සමගි, සියලු.
 සමඛයා. ඉ-වැල්මදට.
 සමඛිනී. යුක්ත, යෙදුන, ගැවසිගත්, සමඛිතා.
 සමජ්ජ. ත-නෘත්‍යය, නැටීම.
 සමවරිය. පු-සමවු පැවැත්ම.
 සමවාදී. ති-සමව හැසිරෙන්නා.
 සමවිගත. ත-සමාන සිත් ඇත්තා.
 සමජානික. පු-සමාන ජාති ඇත්තා.
 සමජ්ජා. ඉ-පිරිස.
 සමජ්ජාග්චරණ. න-නෘත්‍ය කිරීමෙහි හැසිරීම.
 සමඤ්ඤා. ඉ-නම, සංඤ්ඤාව, ප්‍රඥප්තිනාමය
 සමඤ්ඤාත. ති-ප්‍රකට, ප්‍රසිඛ.
 සමණ. පු-ශ්‍රමණයා, භික්ෂුව, සන්සිදුවනලද
 කෙලෙස් ඇත්තා, සන්තාපියා.
 සමණක. පු-ශ්‍රමණ ආකාර ඇත්තා.
 සමණකුතනක. පු-ශ්‍රමණ වෙස ඇත්තා,
 ශ්‍රමණකයා.
 සමණේඤ. පු-ශ්‍රමණේන්ද්‍රිය, බුදුරජ.
 සමණේස්සර. පු-මුනිරජ, බුදුරජ.
 සමණේද්දෙස. පු-ශ්‍රමණපුත්‍රයා, සාමණේරතැන
 හෙරණ.
 සමතල. න-සමතලාව, සමබ්ම.
 සමනිකකම. පු-ඉක්මවීම, ඉවත්වයාම.
 සමනිතනික. පු-මුවවිට දක්වා දිය පිරුණු.
 සමනිඤ්ඤ. න-සමානනීථි.
 සමනිමඤ්ඤනී. ත්‍රි-(d. භූ. මන, ඤ්ඤා,
 අවබෝධයෙහි+ති) (සං+අති+මඤ්ඤ+ති)
 ඉක්මවා හෙයි.
 සමනිවිජකිනි. ත්‍රි-(d. දි. විධි, තාලනෙ,
 තැලීමෙහි+ති) විනිවිද යාමට විදියි.
 සමනිවිජකින. න-විනිවිදයාම, පසාවීමට විදීම.
 සමනිවනනනී. ත්‍රි-(d. භූ. වතු, වත්තනෙ,
 පැවත්මෙහි+ති) විනිවිද පවතියි

(22860)

සමහි විජයකත. න-විනිවිදයාම, පසාකරගණ විදයාම.

සමහන. ති-නිෂ්ඨාප්‍රාප්ත, නිමාවට පැමිණේ, සකල, සියලු, භාත්පස.

සමසු. ති-සමථී, යොග්‍ය, පොහොසත්, සබහත.

සමසුත. ති-සමථීවතලද, යොග්‍යවතලද,

සමසුස. ති-පොහොසත්, හැකි

සමඨ. පු-සමාධිය, සන්සිදීම.

සමඨයාන. න-ධ්‍යාන මාභීදිය උපදවමින් නිවණ යත.

සමඨයානික. පු-ධ්‍යාන මාභීදිය උපදවමින් නිවණයන්නා.

සමධිගව්‍යතී. ත්‍රි-(d. භූ. ගමු, ගතියං යාමෙති + ති) ලබයි, පැමිණෙයි.

සමධිගත. ති-ලබනලද, පැමිණෙන ලද.

සමධිගණනාතී. ත්‍රි-(d. භූ. ගහ, උපාදනෙ ගැණීමෙති + ති) ගණිති.

සමහ. පු-යමයා, යමරජ.

සමහනාර. අනතුරු, ඊට ඉක්බිති, ඊළඟ

සමනුසංයතී. ත්‍රි-(d. භූ. දිස, පෙක්කණේ, බැලීමෙති + ති) බලයි, දකිති.

සමනුසංයන. න-දැකීම, මනා දැකීම.

සමනුගාහතී. ත්‍රි-(d. භූ. ගහ, උපාදනෙ, ගැණීමෙති + ති) ගණිති.

සමනුතාහණ. න-ගැණීම.

සමනුතාසතී. ත්‍රි-(d. භූ. භූස, භාසනෙ, කීමෙති + ති) කරුණු දක්වා කියයි.

සමනුතාසන. න කීම, කරුණු දක්වා කීම.

සමනුඤ්ඤ. න-අනුමැතිය.

සමනුඤ්ඤත. ති-අනු දත්තාලද,

සමනුසුඤ්ඤතී. ත්‍රි-(d. දි, සුජ, යොගෙ, යෙදීමෙති + ති) යොදයි.

සමනුසුඤ්ඤන. න-යෙදීම.

සමනුසුඤ්ඤත. ති-යොදන ලද.

සමනුමඤ්ඤතී. ත්‍රි-(d. දි, මත, ඤ්ඤෙ, අවබෝධයෙති + ති) අනු දකිති.

සමනුමොදතී. ත්‍රි-(d. භූ. මුද, මොදනෙ, සතුටු වීමෙහි + ති) අනුමෝදන්වෙයි.

සමහන. ති-භාත්පස.

සමහනවක්කු. පු-සමතැස් ඇත්තා, බුදුරජ.

සමහනද්ධා. ඉ-සිනුක් ගස.

සමහනනො. අ-භාත්පසින්, වට්ට.

සමහනහදද. පු-සමනනහද, බුදුරජ.

සමහනපාසාදී. පු-භාත්පසින් පහදවන්නා, සියල්ල පහද වන්නා.

සමහනා. අ-භාත්පස, එකාංසය.

සමහනාගත. ති-සුක්ක, යෙදුනු.

සමහනාගත. ති-භාත්පසින් තසන ලද.

සමහනානෙතී. ත්‍රි-(d. භූ. නී. නයෙ, පැමිණ වීමෙහි + හේ + ති) පවුණුවයි.

සමහනාහරතී. ත්‍රි-(සමං + අනු + ආහරති,) කලානාකරයි,

සමහනාහාර. න-යොමුකිරීම, එක්තැන් කිරීම

සමහෙනසතී. ත්‍රි-(d. භූ. එස, එසනෙ, සෙවීමෙහි + හේ + ති) මනාව පරීක්ෂාකර බලයි.

සමහෙනසන. න-ගවෙසනය, සෙවීම.

සමහෙනසතී. ත්‍රි-(d. භූ. එස, එසනෙ, සෙවීමෙහි + හේ + ති) (සමං + අනු + එසති) සොයයි, මනාව බලයි.

සමහෙනසන. න-මනාව බැලීම, සමයන් දැකීම

සමජපිත. ති-සන්නපීණය කළ, සැතැපවූ.

සමපපන. න-සන්නපීණය, තෘප්තියට පැමිණ වීම

සමපෙපත. ති-අතටදුන්, බාරදුන්.

සමපෙක්කත. න-බැලීම, නිරීක්ෂණය.

සමබ්බාහත. ති-ගැසූ, පහරදුන්.

සමහිජානන. න-කලානා කිරීම, සිතාබැලීම දැනීම.

සමය. පු-සාමාග්‍රිය, රාශිය, හෙතුව, ක්‍ෂය, අවබෝධය, කාලය, ප්‍රභාණිය, ලාභය, ලබ්ධිය

සමර. න-සුබය.

සමරිශාද. ති-සම්පය.

සමවයසස. පු-සමාන වයස් ඇත්තා.

(23613)

සමල. ති-භූපය, අසුපි බැහැර කරණ පණාලිය
සමලබ්‍යරොති. ක්‍රි-(d. භූ. කර කරණේ,
කිරීමෙහි + ති) අලංකාර කරයි.

සමවයසසේසන. න-ආශාව අත්හැර දැමීම,
සමවටසික. ති-ලැස්තිවූ,
සමවතනකකුකු පු-රවුම් උරහිස් ඇත්තා,
බුදුරජ.

සමවඩාන. න-එකඟවීම, එකමුතු වීම,
සමවසරති. ක්‍රි-d. භූ. සර, ගතිය, යෑමෙහි,
එක්වෙයි.

සමවාය. පු-සමුභය, සමය.

සමවාහිත. ති-එක්වූ.

සමවාපක. න-ගබ්බා කාමරය.

සමවෙකකති. ක්‍රි-(d. භූ. වකක සාවරේ,
සංවරයෙහි + ති) පරික්ෂාකර බලයි.

සමවෙපාක. න-මනාව පැයීම.

සමවිභය. පු-නාමය.

සමයසසති. ක්‍රි-(d. භූ. සස, පාණතෙ, ජීවත්
වීමෙහි + ති) ප්‍රාණවත් වෙයි. අලුත්වෙයි.

සමයසාස. න-ප්‍රාණවත් කිරීම, අළුත් කිරීම

සමසසිත. ති-ඉදිරියට ඇලවූවු.

සමසිප්පි. පු-සමාන සිල්පිහු.

සමා. ඉ-හවුරැද්ද.

සමාකිණණ. ති-සමාකිණී, ගැවසිගත්.

සමාකුල. අතීතයින් ආකුල.

සමාගච්ඡති. ක්‍රි-(d. භූ. ගමු, ගතිය, යෑමෙහි
+ ති) රැස්වෙයි,

සමාගත. පු-පැමිණී, සමප්‍රාප්ත.

සමාවරති. ක්‍රි-(d. භූ. වර. වරණේ, හැසිරී
මෙහි + ති) හැසිරෙයි.

සමාවාර. පු-හැසිරීම.

සමාගත. ති-රැස්වූ, පැමිණී,

සමාගම. පු-සබ්ගමය, සමිතිය, එක්රැස්වීම.

සමාතප. න-උත්සාහවත්කම, ධෛර්‍යවත්
භාවය.

සමාදපක. පු-සමාදත් කරවන්නා.

සමාදපන. න-සමාදත්කරවීම.

සමාදපෙති. ක්‍රි-(d. භූ. දප, මොහනෙසු,
මොහනෙසි + ණේ + ති) සමාදත් කරවයි.

සමාදන. න-සමාදත් කරවීම, ගැණීම.

සමාදහති. ක්‍රි-(d. භූ. දහ, ධාරණේ, දැරීමෙහි +
ති) එක් තැන්කරයි, දවයි.

සමාදහන. න-දැවීම, රැස්කිරීම.

සමාද්‍යන. න-ගැණීම, සමාදත්වීම.

සමාද්‍යනවීරති. ඉ-ශික්ෂාපද සමාද්‍යනයන්
අකුශලයෙන් වෙන්වීම.

සමාදිනන. ති-ගත්තා ලද, ග්‍රහණයකළ.

සමාදිසති. ක්‍රි-(d. භූ. දිසෙ, දීමෙහි + ති)
සමාදත් වෙයි.

සමාධාන. න-එකට තැබීම, සවිකිරීම.

සමාධි. ඉ-සමාධිය, සිතඑක්තැන් කිරීම.

සමාධිඤ්ඤ. න-සමාධි නැමැති ඉඤ්ඤ.

සමාධිපටිකකුකු. පු-සමාධි ජ්ඣකිය.

සමාධිපටිකකාර. න-සමාධිය ලබා ගැණීමට
උවමනා ප්‍රත්‍යය.

සමාධිබල. න-සමාධි නැමැති බලය.

සමාධිභාවනා. ඉ-සමාධි භාවනාව.

සමාධිසමෙබ්බාජ්ඣබ්බ. පු-සමාධිසමොජ්ඣබ්බය
සමාධික. ති-බහුල, බොහෝ.

සමාධිසති. ක්‍රි-(d. භූ. ධා, ධාරණේ, දැරීමෙහි +
ති) සමාධියට සමවදිසි.

සමාන. න-අභිනතාපිය, සද්දය, විද්‍යමානදෙය

සමානතන. න-සමානතිය, සමානබව,

සමානතනතා. ඉ-සමානාත්මභාවය, තමා හා
සමානව සැලකීම් බව.

සමානිය. ති-සමානව, සමලෙස.

සමානිත. ති-ගෙණ ආ, ගෙණ එත ලද,
බේරණ ලද.

සමාපන. න-පරිසමාපතිය, අවසානය.

සමානවසසික. පු-සමානවස් ඇත්තා.

සමානවාස. පු-සද්දයවාසය, එකඟවාසය.

සමානසංවාසක. පු-ශික්ෂාලබ්ධි ආදියෙන්
සමාන පැවතුම් ඇත්තා.

(22669)

සමානසීමා. ඉ-සමාන සීමාව, එකම සීමාවට අයිති.

සමාපනති. ඉ-අපටසමාපනතිය, පැමිණීම.

සමාපමිපනති. ඉ-සමාන වූ ප්‍රතිපත්තිය.

සමාපජ්ජිත. ති-සමවදනා ලද, ඇතුළත් වන ලද.

සමාපනතිනාවනා. ඉ-අපටසමාපනති ලාභය පිණිස කරණ භාවනාව.

සමාපනතිකුසලතා. ඉ-සමාපනතියෙහි දක්ෂ බව.

සමාපජ්ජන. න-සමවැදීම, ඇතුළත් වීම.

සමාපනත. පු-පැමිණී, අවත්, ප්‍රාප්ත.

සමාස. පු-සංක්ෂෙපය, සමාස විධිය.

සමාසාති. ක්‍රි-(d. භූ, යා ගතියං ගමන්ති + ති) එකට එක් වෙයි.

සමායුත. ති-සංයුක්ත, එකමුතු,

සමායෝග. පු-සමයයෝගය, මනාව යෙදීම.

සමාරක. න-අඛංගු කිරීම.

සමාරඛ. ති-ආරභ කළ, ආරම්භ.

සමාරමන. න-ආරභ කිරීම, ආරම්භ.

සමාරහති. ක්‍රි-(d. භූ, රහ, රාහස්ස උත්-සාහයෙහි + ති) පටන් ගනියි.

සමාර්භන. න-නැගීම.

සමාර්ලන. ති-නැගුනු, ඇතුළු වුනු.

සමාරොවන. න-සුදුසු ලෙස ආරෝවනය කිරීම.

සමාරොපන. න-නැගීම, තෙතනි ප්‍රකරණයෙහි එක භාරයක් ගෙන් එකක්.

සමාලපති. ක්‍රි-(d. භූ, ලප, ආලාපෙ කපා වෙති + ති) කපා කරයි.

සමාලපන. න-කපා කිරීම, බිණීම.

සමාලපිත. පු-කියතල ලද, ප්‍රකාශිත.

සමාසනන. ආසන්න කාරණය, කිට්ටු, සමීප, ලඟ.

සමාසාදෙති. ක්‍රි-(d. භූ, සාද සාදනෙ, රස විදීමෙහි + ණෙ + ති) ලබා ගනියි.

සමාසෙවන. න-සෙවනය, ආශ්‍රය.

සමාහන. ති-ගසන ලද, පහර දෙන ලද.

සමාහරණ. න-රැස්කිරීම.

සමාහිත. ති-එකඟවන ලද, සංසිදුවන ලද

සමාහිතනන. න-එකඟ බව, සංසිදුවන බව

සමාහාර. පු-පිඬු කිරීම, රැස් කිරීම, සමුවය

සමිජකති. ක්‍රි-(d. භූ, ඉධ, සිඛියං සිදු වීමෙහි + ති) සමාඛ වෙයි, සිදුවෙයි.

සමිජකන. න-සමාඛවීම, සමිපුණිවීම, සිදු වීම.

සමිජකිට්ඨ. ති-ආඥ කළ, අයදුම් කළ.

සමිජකිත. ති-සිදුවන ලද, සමාඛවන ලද.

සමිත. ති-සංසිදුවන ලද.

සමිතාවි. පු-කෙලෙසුන් සන්සිදුවන ලද තැනැත්තා, චතුරායඝී සත්‍ය ධර්මයන් අව බෝධ කළ තැනැත්තා.

සමිති. ඉ-සමුභය, සබ්බමය.

සමිධා. ඉ-දර.

සමිඛ. ති-සමාඛ, කායඝී සිඛියට පැමිණි.

සමිඛික. පු-සමාඛිමත් තැනැත්තා, පොහොසතා.

සමිහිත. ති-රැස්කළ, රවිත.

සමි. ඉ-සෑම ගස,

සමිවි. ඉ-හරි, පරිපාටිය, අනුක්‍රමය.

සමිප. ති-සමීපය, ලග.

සමිපක. ති-ලග තිබෙන, ලග ඇති.

සමිපචාරි. පු-සමීපයෙහි භාසිරෙන්නා.

සමිපට්ඨ. පු-සමීපස්ථ, ලග පිහිටි.

සමිර. න-සුලභ, වාතය.

සමිරණ. පු-සුලභ, වාතය, මුරුවා.

සමිරති. ක්‍රි-(d. භූ, ඉර, කම්පනෙ කම්පන යෙහි + ති) කම්පනය වෙයි, සෙලවෙයි.

සමිටිත. ති-සෑලුනු, සෙලවුනු.

සමිහිත. පු-බලවත් උත්සාහය, ව්‍යාපාරය.

සමු. d. භූ-භක්කනෙ, කෑමෙහි, සමති කයි.

සමු. d. දි-සානෙත, සංසදීමෙහි, බැගෑපත් වීමෙහි, සමවති, උපසමවති, සන්සිදෙයි.

(22724)

සමු. d. වු. ලාලනෙ දසසනෙව. නාලවීමෙහි දැකීමෙහි.

සමුකකාසනි. ක්‍රි-(d. භු. කස, ගතියං, යා මෙහි+ති) සතුති කරයි.

සමුකකට්ඨ. ති-උත්තාමට, උච්ච, උසස්.

සමුකකාමන. ත-උසස් කොට කථා කිරීම, සමුගත. පු-කරවුව, පාස.

සමුගතණාහි. ක්‍රි-(d. භු. ගත, උපාදනෙ, අල්වාගැනීමෙහි+ති) අල්වා ගනියි.

සමුගතන. ති-නාගුණ, හටගත්.

සමුගතම. ති-උපත්ත, උදවුනු.

සමුගතතින. ති-අල්වාගත්.

සමුගතිරනි. ක්‍රි-(d. භු. ගිර, නිගිරණෙ, වැගිරීමෙහි+ති) විසි කරයි.

සමුගතිරණ. ත-විසි කිරීම, බැහැර කිරීම.

සමුගසාමන. න-වැසුම් හැරීම, පියත් පත හැරීම.

සමුගසාන. පු-මුලින්ම උදුරා දැමීම, විනාශ කිරීම.

සමුග්ඝානික. පු-අස්කර දැමීම, විනාශ කිරීම.

සමුකෙබ්බන. ත-භාත්පසින් උසස් කොට කලාපනා කිරීම, භාත් පසින් උක්ෂෙපණය කිරීම.

සමුවචය. පු-පිඬුකිරීම, රාශිකරණය.

සමුවජක. ත-ඇතිදීම, ඇතිලීම.

සමුවජනි. ක්‍රි-(d. භු. උච, සඳො, ශබ්දකිරීමෙහි+ති) උපදියි.

සමුවජිත. ති-ඉපදන, මතුපිට, නාගුනු.

සමුවෙජද. පු-මූලොචෙජදනය, මූලිනිදිරීම.

සමුවෙජදසහණ. ත-මුල්සිද නැසීම, මායි පටිපාටියෙන් කෙලෙසුන් නැසීම.

සමුවෙජදවිමුතනි. ඉ-අර්භත් ඵල විමුක්තිය.

සමුවෙජදමරණ. න-නැවත උත්පත්තියක් නැති මරණය, රහතුන් වහන්සේලාගේ මරණය.

සමුවෙජද විසුඛි. ඉ-ඒ ඒ මායියන්ගෙන් නැසිය යුතු කෙලෙසුන් නසා පිරිසිදු බවට පැමිණීම.

සමුවෙජදනි. ක්‍රි-(d. රා. ඡදි, විඛා කරණෙ, දෙපල කිරීමෙහි+ති) සිදියි.

සමුවෙජනන. පු-සමුවෙජද කල, උසුන් මුල් කල.

සමුවිත. පු-රැස්කල, තැත්පත් කල.

සමුජ්ඣිත. ති-හරණ ලද, බැහැර කරණ ලද

සමුට්ඨහනි. ක්‍රි-(d. භු. ණ ගතිනිවුතතියං, ගති පැවැත්මෙහි+ති) හටගැනීම, නගී, උපදි.

සමුට්ඨාන. ත-නැගීම, හට ගැනීම.

සමුට්ඨානික. පු-පහලවීම, ඇති කිරීම.

සමුට්ඨාපක. පු-හේතු වීම, අවසාන ඇතිවීම.

සමුට්ඨිත. ති-ඇතිවීම, පැවතීම, පහලවීම.

සමුජ්ජල. ති-දීප්තිමත්, බබලන.

සමුජ්ජු. ති-සෘජු, සම්පූර්ණ.

සමුඤ්ජක. ති-රැස්කල, තැත්පත් කල.

සමුතතරණ. ත-එතෙර වීම, එතෙරට යාම

සමුතතපන. න-නියුණු කිරීම, මුවහත් කිරීම.

සමුතතපෙති. ක්‍රි-(d. භු. තෙජ, නිසාතෙ නියුණු කිරීමෙහි+ති) නියුණු කරයි.

සමුද්ද. පු-සමුදය, සාගරය, මුහුද.

සමුද්දකඛාසික. පු-සාගර ඇතිවීම පිළිබඳ කථාව. ලොකොත්පත්තිය.

සමුද්දනන. ඉ-කපුගස, සමුද්දනන.

සමුද්දවිවි. ඉ-මුහුදු රැල.

සමුද්දය. පු-උත්පත්තිය, හෙතුව, රාශිය.

සමුද්දයසවච. න-දුක් හටගැනීමේ හේතුව පිළිබඳ සත්‍යය, නාමණාව.

සමුද්දගම. න-පටත් ගැත්ම, ආරමභය.

සමුද්දග. පු-සමුදය, ගණන.

සමුද්දගච්ඡනි. ක්‍රි-(d. භු. ගමු ගතියං, යා මෙහි+ති) ලබා ගනියි.

සමුද්දගත. ති-පහලවුනු, ලැබුනු.

සමුද්දවරණ. න-හැසිරීම, පැවැත්ම.

සමුද්දවරනි. ක්‍රි-(d. භු. වර, වරණෙ, හැසිරීමෙහි+ති) හැසිරෙයි.

(22775)

සමුද්‍යවාර. පු-භාහිරිම, පුරාද්ද, භාවිතය.
 සමුද්‍යවිණය. ති-පුරාදු කල, පුත්‍රණු කල.
 සමුද්‍යනිත. ති-එකතු කල, ලබාගත්.
 සමුද්‍යවත. ති-වලක්වන ලද.
 සමුද්‍යහාර. පු-කථාව, කථා ව්‍යවහාරය.
 සමුද්‍යකත. ක්‍රි-(d. භූ දිකක, උපනයනෙ, එලවීමෙහි+ති) බලයි.
 සමුද්‍යත. ති-උදවුනු, මතුවුනු, උතක්දවුනු, එකාබඳවුනු.
 සමුද්‍යරණ. න-සෙලවීම, ගමනෙහි යෙදීම.
 සමුද්‍යරිත. ති-තෙපලු, දෙඩු, උව්‍යාරණය කල.
 සමුද්‍යදනි. ක්‍රි-(d. භූ උද, පාතුභාවෙ, පහල වීමෙහි+ණෙ+ති) පහලවෙයි.
 සමුද්‍යබරනි. ක්‍රි-(d. භූ බර, බාරණෙ, දූරීමෙහි +ති) දරයි, ගෙනෙයයි.
 සමුද්‍යබරණ. න-දූරීම, ගෙනෙ යෑම, ගසාගෙනෙ යෑම.
 සමුද්‍යනහන. න-නැසීම, ආදශිතය.
 සමුද්‍යනමන. නැගීම, ඇලවීම, උන්නතිය.
 සමුද්‍යනබ. පු-නගන ලද බජාදිය.
 සමුද්‍යගව්‍යනි. ක්‍රි-d. ගවු + ගතියං යෑමෙහි + ති, යෙයි.
 සමුද්‍යසොහනි. ක්‍රි-(d. භූ සං + උප + සුහ, දිනතියං, දීප්තියෙහි + ති) අලංකාර වෙයි.
 සමුද්‍යසොහන. න-අලංකාරය, සොහනය.
 සමුද්‍යාගත. ති-පැමිණි, ලගාවුනු.
 සමුද්‍යාදික. පු-නිශ්චල, ශාන්ත.
 සමුද්‍යසජ්ජනි. ක්‍රි-(d. භූ සං + උ + පද, ගතියං, යෑමෙහි + ති) නගිනි, උපදිනි.
 සමුද්‍යසජ්ජන. න-ඉපදීම, ඇතිවීම, නැගීම.
 සමුද්‍යසතනි. ඉ-ඉපැත්ම, උත්පතනිය.
 සමුද්‍යසහන. පු-උපත්, හටගත්.
 සමුද්‍යසාද. පු-හටගැත්ම, ඇතිවීම,
 සමුද්‍යසාධන. න-මූලොඛරණය, ඉදිරීම.
 සමුද්‍යසාධිත. ති-උඛරණයකල, උද්‍රණ ලද.
 සමුද්‍යසකත. ඉ-ප්‍රඥාව, පැණ.

සමුද්‍යබහනි. ක්‍රි (d. භූ සං + උ + වහ, පාපුණන, පැමිණවීමෙහි + ති), ගෙනෙයයි, උසුලයි.
 සමුද්‍යබහන. පු-ඇතිවූ, පහලවූ.
 සමුද්‍යලපන. න-කථාකිරීම, සලාපය, කථාව.
 සමුද්‍යලපනි. ක්‍රි-(d. භූ සං + උ + ලප, ලපනෙ, කීමෙහි + ති) කියයි, කථාකරයි.
 සමුද්‍යලාප. පු-සමගි කථාව, සලාපය.
 සමුද්‍යසය. පු-රාශිය, ශරීරය.
 සමුද්‍යසාපිත. ති-මසවනලද, උස්සනලද.
 සමුද්‍යසාහිත. පු-යොමුකල, එසවූ.
 සමුද්‍යසිත. ති-මසවන ලද, උස්කරණලද.
 සමුද්‍යසුත. ති-එසවූ, උස්කල.
 සමුද්‍යබබුලන. පු-සමපිණිත, රාශිභූත, රැස් කල.
 සමුද්‍යලක. පු-මුල් සහිත, කරුණු සහිත.
 සමුද්‍යහ. පු-සමුහය, රාශිය, සංඝයා, රැස්.
 සමුද්‍යහන. ති-තසනලද, උද්‍රණලද.
 සමුද්‍යහනන. න-ඉදිරීම, භාත්පසින් නැසීම.
 සමුද්‍යහනි. ක්‍රි-(d. භූ භා, ගතියං, යෑමෙහි + නෙ + ති) එකතු කරයි, රැස් කරයි.
 සමුද්‍යකතනි. ක්‍රි-(d. වු. කමු, ඉවජායං, කැමැති වීමෙහි + ති) බලයි, කල්පනා කරයි.
 සමුද්‍යමව්‍ය. අ-දැන, අවබෝධ කොට.
 සමුද්‍යනි. ක්‍රි-(d. භූ සමු, උපසමෙ, සංසිදීමෙහි + නෙ + ති) රැස් වෙයි, එක්වෙයි.
 සමුද්‍යරිත. ති-වංචලවූ, සෙලවුනු.
 සමුද්‍යකිණය. ති-ගැවසුනු, ආශ්‍රිත.
 සමුද්‍යකිරණ. න-ගැවසීම.
 සමුද්‍යාගත. ති-විසුරුවනලද, පතුරුවනලද.
 සමුද්‍යාතරනි. ක්‍රි-(d. භූ තර, තරණෙ, එතර වීමෙහි + ති) බසිනි, පහත් වෙයි.
 සමුද්‍යාදහනි. ක්‍රි-(d. භූ දහ, බාරණෙ, දූරීමෙහි + ති) එකතු කරයි, සපයයි.
 සමුද්‍යාදහන. න-එකතු කිරීම, රැස් කිරීම.
 සමුද්‍යාධාන. න-එකතු කිරීම, රැස් කිරීම, සම්බන්ධ කිරීම.

සමෝධානපටිච්ඡාස. පු-ශාසනික පිළිවෙතක්, පිරිවෙස් පිරිමාදියෙහිදී අනුගමනය කළයුතු පිළිවෙතක්.

සමෝධාන. න-සංස්ථානය, විනයාසය, පිළිවෙලට තැබීම.

සමෝධානතා. ඉ-එක්වීම, සංයෝගවීම, සමකවීම, රාශිභූත වීම.

සමෝරොධි. පු-අවහිරය, බාධාව.

සමෝසරණ. න-එකරැස්වීම, එකරාශිවීම.

සමෝසරනි. ක්‍රි-(d. භූ. සර, වින්‍යායං, සිතිමෙහි + නි) රැස්වෙයි, එක්කාපුවෙයි.

සමෝහිත. පු-මනාකොට පිහිටුවන ලද, යහපත්ව තැබූ

සයං. අ-තමා විසින්, තමාගේ යනාදියෙහි.

සයංභත. පු-තමාම කළ.

සයංජාත. පු-තමාම හෝ ඉබේ හටගත්, ස්වයංජාත.

සයංජහා. ඉ-තමාගේම ප්‍රභාව, දේව වර්ගයක්.

සයංවර. පු-කාන්තාවක් තමන් විසින්ම තමාගේ නිමියා සොයාගැනීම.

සයංවසි. පු-තමාට වසනවූ, නිදහස්.

සයංසිද්ධ. පු-ඉබේම සිදුවූ.

සය. පු-අත; හත්තය.

සයථාපි. අ-යමිසේ, සෙය්‍යථාපි.

සයනි. ක්‍රි-(d. භූ. සි, සයෙ, නිදහැණීමෙහි + නි) සයනය කරයි.

සයප්‍රි. පු-ඉදිමුවා, සොළය.

සයනං. න-යහන, සැතපෙන ස්ථානය, මඤ්චාදිය.

සයනිගහ. න-ලගින ගෙය, නිදහ මවරකය සයනිසර.

සයනිසර. න-සැතපෙන ගෙය, නිදහමවරකය.

සයමිභූ. පු-බුදුරජ, බ්‍රහ්මයා.

සයංවරා. ඉ-සෙවණාවෙන් වල්ලභයන් සොයන්නී.

සයාන. පු-නිදහ, නිද්‍රාවට පැමිණීම.

සයාපිත. නි-නිදිකරවනලද, නිදිකළ.

සයිත. නි-සයනය කළ, නිදහන්.

සර. d. භූ-ගමනෙ, යාමෙහි, සරනි, යෙයි, සංසරනි, සංසාරො.

සර. d. භූ-සද්දෙ නාපෙව, ශබ්දයෙහි නැවීමෙහි, සරනි, ශබ්දකරයි, නැවෙයි.

සර. d. භූ-අනුසාරණෙ, සිහිකිරීමෙහි, සරනි, අනුසාරනී, සිහිකරයි, සිතයි.

සර. d. වු-ආනෙඛපෙ, ආනෙපයෙහි, සරෙහි, සරයනි, අනෙපය කරයි.

සර. පු-ආ ආදී ස්වරාක්‍ෂර, නාදය, සැරය, වෙගය, බිහිබව.

සර. පු. න-විල, තබාගය.

සරක. පු-රාබොන ඔබම, රාබොන බදුන.

සරකුනනි. ඉ-ස්වරහෙදය, වචන ශබ්දකිරීමේ ලීලාව, ගීත භාෂණය.

සරම. පු-බොහොමා, කවුස්සා.

සරණ. න-නිවණ, නිංසාව, ගෘහය, රක්‍ෂා කරන්නා, රක්‍ෂණය, පිහිට, සිහිකිරීම.

සරණාගමන. න-නිසරණයට පැමිණීම, සරණ ගැනීම.

සරණිය. පු-සිහිකටයුතු, කල්පනාකටයුතු.

සරතුණඩ. පු-ඊතලයක් මෙන් තියුණුවූ හොට

සරදණඩ. පු-ඊදණඩ, ඊ මට,

සරහබහ. පු-ස්වර හෙද්‍ය,

සරනි. ක්‍රි-(d. භූ. සර, සරණෙ, සිහිකිරීමෙහි + නි) සිහිකරයි.

සරද. පු-හවුරැද්ද, සංවච්ඡරය, සරත් සෘතුව

සරදසමය. පු-සරත් කාලය.

සරජ. නි-දුලි සහිත, දුච්චිවලින් ගැවසුනු.

සරදුබහුත. නි-සරත් කාලයෙහි උපන්නා.

සරපටිත්‍රාණ. න-සුධාදියෙහිදී තමා ආග ඊසාර නොවැටෙන පරිදි පිරිවානා මත්ත්‍රය, සන්නාහය.

සරමු. පු-සුනා, හිකතලා.

සරස. පු-එනම් මාගයා.

සරහපලලබ්බ. පු-සරහ මාගාකාරපයඝීර්ණය.

සරහපාද. පු-සරහ මාගාකාර පාද ආත්තා.

(22881)

සරහසුදු. න-මිහිරි කොට කීම, මඩුර කොට ගැනීම,

සරහාණ. න-මිහිරි ලෙස කීම හා ගායනය,

සරහු. ඉ-පඤ්චමහා නදින්ගෙන් එකක් වූ එනම් නදිය.

සරමණබල. න-සප්ත සාරාදී වූ සාරමබල, ශබ්ද රාශිය, අභිජ, සෘෂ්ඨ, ගකාර, මධ්‍යම, පඤ්චම, ධෛවන, නිෂාද යනු ඒ සප්ත සාරයි.

සරල. පු-භොරහස.

සරලද්දව. පු-සිරිවඩු.

සරලා. ඉ-සුදු තුණුවාලු.

සරමය. න-ඉලක්කය, ලක.

සරස. අ-හරහට, සරසට.

සරසර. න-රූප ශබ්ද ආදිය අනුකරණ, විධියෙන් දැක්වීම.

සරසි. ඉ-විල, තබාගය.

සරහාස. පු-දුනුසිප් ඉගැන්ම.

සරසානි. ඉ-එනම් ගංගාව.

සරසානි. ඉ-එනම් ගංගාව.

සරසවිතනා. ඉ-සවිල්ප සාරය.

සරහසස. ති-රහස් සහිත

සරාග. පු-රාග සහිත, ඇලුම් සහිත.

සරාව. පු-මලාව, පැත් බොන බදුන, පුකුරුව.

සරාවනි. ඉ-එනම් ගංගාව, නදිය.

සරාසන. න-දුන්න.

සරි. අ-සමාන, සදාශ.

සරිකබ. පු-සමාන, සදාශ, වැනි.

සරිකබක. පු-සමාන, සදාශ.

සරිතක. න-ගල් සුණු.

සරිතා. ඉ-නදිය, ගංගාව.

සරිත. න-විසිරි පැතිරීම.

සරිස. ති-සමාන, සම.

සරිසප. පු-සිරිංසප නම් වාක්‍යය.

සරිර. න-ශරීරය, දෙහය, කය.

සරිරි. පු-ශරීර ඇත්තා, සකියා.

සරිර කිවම. න-සිරුරු කිය, අවමඟල කටයුතු.

සරිරට්ඨක. න-ශරීරයේ ඇට සැකිල්ල.

සරිරද්වය. න-සිරුරේ ගැලපීම, අභ්‍යන්තරයේ ශරීරය, ලක්ෂණ ශරීරය

සරිරධාතු. ඉ-ශාරීරිකධාතු, බුදුන්ගේ ශාරීරික ධාතු.

සරිරපටිකමම. න-සිරුරු පිරිකම්, සිරුරට උවමනා දේ පිළියෙල කිරීම.

සරිරවලසුඤ්ඤා. න-සිරුරු කිය.

සරිරසංඝෝධාන. න-සිරුරේ ලකුණු, ශරීරයේ හැදීම.

සරුප. න-සව්භාවය, ගතිය, ආකාරය.

සරුප්. න-විලෙන් නිපන්, පියුම්.

සරුප්භෝගි. පු-බ්‍රහ්මයා, පියුම් යෝනිකොට ඇත්තා.

සරුප්භි. ඉ-පියුම් විල, තබාගය.

සරුරූහ. න-පද්මය, පියුම්.

සරුවනි. ඉ-තෙජල වචනය.

සල. d. හු-තුරිතගමනෙ, වහා යාමෙහි, සලනි, වහා යෙයි.

සල. d. හු-වලනෙ, සංවරෙව, සැලීමෙහි, සංවරයෙහි, සලනි, සැලෙයි, සංවරණය කරයි.

සල. d. හු-කම්පනෙ, කම්පා වීමෙහි, සලනි, කම්පාවෙයි.

සල. න-ඉත්තා කුරු.

සලහ. පු-පලහැටියා, මේරු ආදී සත්තු.

සලකබණ. න-අභ්‍ය ලක්ෂණ, අභ්‍ය ලකුණු.

සලන. න-සෙලවීම, වංචල වීම,

සලභනි. ක්‍රි-(d. හු. සල, වලනෙ, සෙලවීමෙහි + නි) සෙලවෙයි.

සලල. පු-එනම් වාක්‍යය.

සලාක. න-ඊ තෝමර ආදී වූ නිසංගතිය ආයුධ, 734, මනෝරථපුර.

සලාකා. ඉ-කුසපත්, තුණු කැලී, කුරු, ඉරවු, උල.

(22935)

සලාකිහසු. පු-අතේ සායම් ගාගණ කැමති කැමති රූපාදියක් බිත්ති ආදියෙහි දැක්වීමෙන් කරණ ක්‍රියාවක්, ඉරටා කුරු සායම් භාජනයක ඔබා කැමති රූපාදියක් බිත්ති ආදියෙහි දක්වා කරණ සෙල්ලම.

සලාකිගහ. පු-කුසපත් වලින් ආහාර බෙදා දීමේ ස්ථානය, (කාමරය)

සලාකිගාහ. පු-කුසපත් ගැණීම.

සලාකිහනන. න-කුසපත් වලින් බෙදා දෙන ආහාර.

සලාමු. පු-නොපැසුනු ගෙඩිය.

සලාකි වාහපාන. න-ලී කෝටුවලින් තැනූ වා කටුව.

සලාකි හසු. න-බුරුසු අත, ක්‍රියා විශේෂයක්.

සලාකාමුසු. න-තණපත්වලින් ජීවත්වීම.

සලායතන. න-වක්කු ආදී ආයතන සය.

සලිල. න-ජලය, වතුර.

සලිල ධාරා. ඉ-දිය දහර, ජල ධාරාව.

සලිලසාය. පු-ජල බහුල භූමිය, දෙතිසාය.

සලිලමුසි. ඉ-වැහිවරාඡාව, වැස්ස.

සලිලබ්බම. පු-දිය සුලිය, දියසලාව.

සලල. d. භූ-සිසගමනෙ, වහා යාමෙහි, සලලති, වහා යෙයි.

සලල. න-ඉත්තැකුරු.

සලල. පු-ඊල, හුල, ශරීරය, කුකුරුමුවන් ගස.

සලලකි. පු-ඉත්තැවා.

සලලකිනන. පු-ශල්‍ය වෛද්‍යවරයා.

සලලකිනනිය. පු-ශල්‍ය වෛද්‍ය විධිය.

සලලකිනති. ඉ-මිනි සොදා මස් ආදිය හැර සනී හැඳින ශල්‍යවෛද්‍යයන් විසින් කළමනා වෙදකම.

සලලබ්බන. න-ඊතලය, හිර බැදුම.

සලලසනන. න-වේදනාවෙන් මුදවීම, වේදනාවෙන් මිදීම.

සලලකිණ. න-සැලකීම, සලකුණ.

සලලකින. ති-සලකන ලද, සලකුණු කළ.

සලලකෙකති. ක්‍රි-(වූ, ලකක, දසුනෙ, දැකීමෙහි+ණ+ති) දකියි, කල්පනා කරයි.

සලලකි. පු-ඉදු සල් රූක, ඉන්ද්‍රියාල වෘක්කය.

සලලවෙස්. පු-සලලවෛද්‍යයා, ශල්‍යවෛද්‍ය වරයා.

සලලපති. ක්‍රි-(d. භූ. ලප, ලපනෙ, කථා කිරීමෙහි+ති) සලලාප කරයි, කථා කරයි.

සලලපන. න-සමගි කථාව, කථාව.

සලලහුකි. පු-සැහැල්ලු දෙය, නොබර දෙය.

සලලාප. පු-සමගි කථාව, සතුටුසාමිචි කථාව

සල්ලිතන. ති-ආලෙප කළ, ගත ලද,

සල්ලිකන. ති සිදුරු සහිත, සිදුරු කළ.

සල්ලින. ති-අලස, හෙමින් ක්‍රියා කරණ.

සලෙලබ. පු-කෙලෙස් සිදීම, කෙලෙස් නැසීම, කෙලෙස් නූනී කිරීම.

සව. d. භූ-ගමනෙ, යාමෙහි, සවති, යෙයි.

සව. ති-වැසීම, ඡාදනය.

සවබක. පු-ඉස්සා, මාළු වර්ගයක්.

සවක. ති-හොඳට පැසුණු.

සවණ. න-සුවණේ නැකත.

සවණ. න-ශ්‍රවණය, කණිය, යාග කිරීම, ඇසීම.

සවණිය. පු-සවරයෙහි එනම් අංගය, ඇසිය යුතු.

සවති. ක්‍රි-(d. භූ. සව, ගතිය, යාමෙහි+ති) ගලයි, ගලා බසියි.

සවනති. ඉ-තදිය.

සවස. ති-මාත ශරීරය, මළකඳ.

සවය. පු-මිත්‍රයා.

සවර. පු-අභිලාචාර.

සවස. න-කෙනෙකුගේ සිත.

සවාසනා. ඉ-වාසනා සහිත.

සවිසාන. පු-වෙහෙස සහිත, පීඩා සහිත.

සවිවාර. ති-විවාර සහිත, ප්‍රථම ධ්‍යානයේ ඇති විශේෂ ගුණයක්.

සවිජ්ජක. ති-විදුලිය සහිත,

(21988)

සම්ප්‍රදාය. නි } විද්‍යාන සහිත, සිතක්
සම්ප්‍රදායක. නි } ඇති.

සම්ප්‍රදාය. පු-විතනීය සහිත, ප්‍රථම ධ්‍යානයේ
ඇති විශේෂ ගුණයක්,

සම්ප්‍ර. නි-ලග, අසල, සම්ප.

සම්ප්‍ර. න-සම්පය, අසල්වාසී කම.

සම්ප්‍ර. පු-තිරු, සුය්‍යා.

සම්ප්‍ර. නි-බෙදුම් සහිත.

සම්ප්‍ර. න-උපාදාන සහිත, උපාදාන පස
සහිත.

සම්ප්‍ර. න-ත්‍රොධය, තරහ.

සම්ප්‍ර. පු-සම්පය, වෙන, ලග.

සම්ප්‍ර. පු-සාවා, භාවා.

සම්ප්‍ර. d. හු-ජීවනෙ, ජීවත්වීමෙහි, සහති,
ජීවත් වෙයි, අසහති, පසහති.

සම්ප්‍ර. අ-ඒකාන්තයෙන් යනාදියෙහි.

සම්ප්‍ර. පු-සාවා, භාවා.

සම්ප්‍ර. පු-සසලපය, චන්ද්‍රයා, සද.

සම්ප්‍ර. පු-චන්ද්‍රයා, සස ලාක්ෂණය.

සම්ප්‍ර. න-කුකුරුමුවත්, සුලභ.

සම්ප්‍ර. ක්‍රි-(d. හු. සස, පාණනෙ, ජීවත්
වීමෙහි+නි) ජීවත් වෙයි.

සම්ප්‍ර. න-වධය, මැරීම.

සම්ප්‍ර. පු-සමහාර සහිත, කෙසාදි කොටස්
සහිත.

සම්ප්‍ර. පු-චන්ද්‍රයා, හද, මානෙල්.

සම්ප්‍ර. පු-අභිසම් දෙදෙනාගේ පියවරා,
මයිලනුවෝ, මාමා.

සම්ප්‍ර. න-සමාය, ගොයම්.

සම්ප්‍ර. පු-සාසනය, නොනස්නා දෙය.

සම්ප්‍ර. ඉ-අභිසම් දෙදෙනාගේ මව්වරා,
නැන්ද.

සම්ප්‍ර. d. හු-පිඬා ගමන ජීවනාදිය, පෙලීම,
ගමන ජීවත්වීම යනාදියෙහි.

සම්ප්‍ර. ඉ-සසු, නැන්ද.

සම්ප්‍ර. d. හු-පසංසනෙ, පැසීමෙහි, සංසති,
පසංසති, ප්‍රසංශාකරයි.

සහ. d. හු-බමායං, ඉවසීමෙහි, සහති, ඉවසයි.
සහො, අසහො.

සහ. d. දි. සතියං, ශක්තියෙහි, සහති,
ශක්ති ඇතිවෙයි.

සහ. d. වු-බන්ධියං, ස්‍යාන්තියෙහි, සහති
සහයති, ඉවසයි.

සහ. අ-සමග යනාදියෙහි, එක්ක, කැටුව.

සහ. පු-මි අභි.

සහ. න-ශක්තිය, ආලය.

සහ. පු-මි අභි රැක.

සහ. නි-අරමුණ, සම්ප්‍රසක්ත, ව්‍යතිථි,
ආශ්‍රය, තද්භවය.

සහ. පු-සමග උපන් තැනැත්තා, සහෝ-
දරයා.

සහ. පු-සහෝදරයා, ලන්තයෙන් තුන්වන
ස්ථානය, පරම්පරාගත තැනැත්තා.

සහ. නි-සමග උපන්නා, එක්ව උපන්නා.

සහ. පු-එකට උපන් තැනැත්තා.

සහ. පු-සමානවම ඇත්තා, කරුණු
සහිත, බිම්සහිත, සහදුමියා.

සහ. පු-සහබවම, සහබාර්මික.

සහ. පු-සමාන බව ඇත්තී, භාග්‍යාව.

සහ. පු-සවකිය හඟය, සිය අත.

සහ. පු-තම අත, සිය අත.

සහ. පු-අනුවරයා, සමග හැසිරෙන්නා,
මිත්‍රයා, වයසයා.

සහ. න ඉවසීම, ස්‍යාන්තිය.

සහ. පු-සවකිය තෙවැනි ඇත්තා.

සහ. පු-එකට උපන් තැනැත්තා, එක්තරා
දෙව් කොටසක්,

සහ. පු-උදව්ව, ආධාරය.

සහ. පු-එකට වාහය කිරීම, එකට ජීවත්
වීම.

සහ. පු-සමග වාසය ඇත්තා, එකට
වසන්නා.

සහ. න-යහළුකම, මිත්‍රකම.

සහ. න-යහළු බව, මිත්‍ර භාවය.

(23042)

සහසා. අ-වහා, හනික, තකිණයක් නැතිව ප්‍රවාහන ක්‍රියායෙහි.

සහසා. න-දහස, සහසය, 1000.

සහසාකක. පු-ඇත් දහසක් ඇත්තා, ශක්‍රයා, ශක්‍රයා වනාහි මොහොතකින් දහසක් අළුසිතයි, එහෙයින් ඔහුට සහසාකක (ඇත් දහසක්) ඇත්තායයි කියනු ලැබේ.

සහසාබාහු. පු-දහසක් අත් ඇත්තා, අප්‍රජන.

සහසාරංසි. පු-දහසක් රැස් ඇත්තා, සුයෑයා

සහසාවිජියා. ඉ-සහසුචියෑ, හිතණ.

සා. d. හු-සාමන්තිය, පොහොසත් බැවිහි, සානි, සමඵ්ඵවෙයි.

සා. d. දි-නනුකරණේ, තුනිකිරීමෙහි, සායනි, තුනිකරයි.

සා. d. දි-සායනේ, රසවිදීමෙහි, සායනි, රසවිදි.

සා. d. දි-නිට්ඨාපනේ, නිමීමෙහි.

සා. පු-බල්ලා, සුනබයා.

සාක. පු-පලා, මුලාදි දශය.

සාකච්ඡා. ඉ-සාකච්ඡාව, සමගිකථාව, යහපත් කථාව, සංසඤ්ඤා.

සාකමික. පු-රියදුරා, රථාවායෑයා.

සාකමිකකුල. න-රථකාර කුලය.

සාකලා. න-මොලොක් වචනයෙන් සතුටු කිරීම.

සාකවක්ඛු. පු-එලවලු ගොවිතැන් කිරීමේ ඉබම.

සාකාර. නි-ලක්ෂණ සහිත, ආකාර සහිත.

සාකිය. පු-ශාකා රජනු, ශාකා වංශිකයන්ට අයිති.

සාකුණික. පු-පක්ෂිත් මරා ජීවත්වන්නා.

සාකුනනික. පු-සාකුණික, බලනු.

සාකබරපාහෙද. පු- අක්ෂර විභාග සහිත.

සාකෙන. න-එනම් නුවර, සාකෙන නගරය.

සාබ. d. හු-විශ්වකියං, ව්‍යාපකියෙහි, සාබනි, පැතිරෙයි.

සහසභි. දහසින්යුත්, දහසක් ඇති.

සහවාස. පු-සමගවාසය, එකට විසීම.

සහසෙයා. ඉ-එකට සයනය කිරීම.

සහාය. පු-මිත්‍රයා, අනුවරයා.

සහාජනේතන. න - එකට උපන් බව, සහොදරත්වය.

සහායක. පු-මිත්‍රයා, යාලුවා.

සහිත. න-ඉවසන ලද.

සල. d. හු - අව්‍යතනසඤ්ඤා, නොවිසන් හබෙහි, සලහි, මද ශබ්දකෙරෙයි.

සා

සාබලා. } න-යහළුකම, මිත්‍ර භාවය.
සාබලල. }

සාබා. ඉ-ශාබාව, අත්ත.

සාබානගර. න-අතුනගර, කුඩා නගරය.

සාබාමිහ. පු-සාබා මාගයා, වදුරා.

සාබි. ඉ-වාක්ෂය.

සාහන. නි-යහපත් පැමිණීම, සුභ ප්‍රාථිනිය.

සාහර. පු-සාහරය, සමුද්‍රය, මහ සයුර.

සාහල. න-එනම් නුවර, සාහල පුරය.

සාහාර. නි-ගෙයක වැසීම.

සාබ්වච්ඡර. පු-සංවනසරය ප්‍රකාශ කරන්නා, නැකැත්තා.

සාබනන. න-අබනන සහිත.

සාවිශොග. පු-කුටිලයෝගය, වංචාවෙහි යෙදීම.

සාජීව. පු-සමාන ජීවත්වීම.

සාවජ්ඣක. පු-සමානාවායෑයන් ඇත්තා.

සාට. න-ඇදුම, වසුගය.

සාටක. න-වසුගය, සඵව.

සාවිකා. ඉ-නාන ඇදුම, ජල සාවිකාව.

සාඨෙයා. න-සට බව.

සාණ. න-වැහැරි, හණ වසුනු.

සාණවාක. න-වැහැරි, හණ රෙදි.

සාණි. ඉ-නිරය, කබිතුරාව.

සාණිකා. ඉ-නිරය, කබිතුරාව.

සාවම. පු-සත්‍යය, සාබාව, ඇත්ත.

(23098)

සාහ. න-සැපය, සතුට.
 සාහක. පු-එනම් පක්ෂයා.
 සාහකුමන. න-රත්රත්, රත්රත් විශේෂයක්.
 සාහවමකාරී. පු-සාකවණ කොට කරන්නා.
 සාහවමකිරියා. පු-සතන ක්‍රියාව.
 සාහනික. ති-සතනයෙන් පැවති.
 සාහනන. න-මධුර භාවය, මිහිරි බව.
 සාහව. න-කලාණ කමිස.
 සාහරූප. න-සැප ස්වභාව.
 සාහසුම. ති-ත්‍රිවිධ ධ්‍යාන පිළිබඳ සැපය.
 සාහි. ඉ-සා නැකත.
 සාහිය. පු-සැප ඇති, සුඛ සහිත.
 සාහිරෙක. න-අතිරෙකයක් සහිත.
 සාහිසාර. ති-බලහත්කාර ලෙස.
 සාහතාදක. න-මිහිරි ජලය, පිරිසිදු ජලය.
 සාහතාදික. න-මිහිරි ජලය ඇති.
 සාහ්. ති-තේරුම් සහිත.
 සාහ්ක. ති-ප්‍රයෝජනවත්.
 සාහ්ක. ති-සාහ්කලෙස.
 සාහ්ක. } ති-උනන්දු නැති, අලස ලෙස,
 සාහ්ක. } ති-දිමන සහිත.
 සාද. d. භූ-අසාදනාදිසු, රසවිදිම් ආදියෙහි,
 සාදනි ආසාදනය කරයි.
 සාදන. න - ගෙය, නිවාසය, ස්ථානය,
 මන්දිරය.
 සාදර. ති-ආදරසහිත, ගෞරව සහිත.
 සාදරිය. න - ගෞරවය දැක්වීම, ආදරය
 දැක්වීම.
 සාදන. ති-(ස + ආදන) ලෝකික, රාගාධික,
 බලවත් හැඟීමෙන් යුත්.
 සාදියනි ක්‍රි-(d.-භූ. ද, දනෙ, දීමෙහි + නි)
 ඉවසයි, පිළිගනියි.
 සාදියන. න-ඉවසීම, ප්‍රතිග්‍රහණය.
 සාදිස. පු-සමාන, සමානකොට සැලකීම.
 සාදකණ්ට. පු-කවුකිහිරිය, නොකවු.
 සාද. ති-මිහිරි, මධුර, රස.

සාදනා. ඉ-මිහිරිබව, සාධුභාවය.
 සාදදක. න-එනම් මුහුද, මිහිරි ජලය.
 සාදෙහි. ක්‍රි-(d. භූ. සිද, සිදනෙ, හිලීමෙහි
 + නේ + නි) හිලෙයි, ගසාගෙන යයි.
 සාධ. d. භූ-උපාදනෙ, නිපදවීමෙහි, සාධනි,
 නිපදවයි.
 සාධ. d. දි-සංසිඛියෙ, සංසිඛියෙහි, සාධයනි,
 සිදුකරයි, සාධනය.
 සාධ. d. සු - නිපදාදනෙ, නිපදවීමෙහි,
 සාධුණනි නිපදවයි.
 සාධක. ති-නිදසුන, උදාහරණය, නිදහිතය.
 සාධන. න-සමාරය, සිඛිය, කතෘ කමිභාව
 යන කාරකතුණ.
 සාධාරණ. න-අප්‍රතිනිශ්චය දෙය, සාමාන්‍ය
 දෙය, පොදු, අපක්ෂපාත, මැදහත්.
 සාධික. පු-අධිකයක් සහිත, වැඩියක් සහිත.
 සාධිකපොතිස. පු-පුරුෂප්‍රමාණයකින් අධික,
 බඩයකට අධික.
 සාධිත. ති-සිදුකල, සිඛකල.
 සාධිය. පු-සිඛකටයුතු, සිදුකලයුතු.
 සාධු. d. භූ නිදිකසද්දෙ, පහත් ශබ්දයෙහි,
 සාධනි, පහත් ශබ්දකරයි.
 සාධු. d. භූ කිලිනෙත, තෙත්බැවිහි, සාධනි,
 තෙත් කෙරෙයි.
 සාධු. පු-යහපත, අභිවාද්ධිය.
 සාධු. පු-ස්විකාරයෙහි, මනා යහපත් සාධු
 යනාදියෙහි.
 සාධු. ති-සුඤ්ඤ, තත්පයභාවය, ආරාධන,
 ස්විකාරය, සත්පුරුෂ, සනතුමි.
 සාධුකං. පු-මනාකොට, යහපත් ලෙස.
 සාධුකමානා. ඉ-දක්ෂකමට ඇති ආශාව,
 සම්පූර්ණව ඇති ආශාව.
 සාධුකාර. පු-එනම් අනුකරණ ශබ්දය, මනා
 ක්‍රියාව.
 සාධුකිලන. න-සාධු ක්‍රියාව, යහපත් ක්‍රියාව,
 උත්සව කෙළිය.

සාමුච්ච. න-මිහිරි ඵලය.

සාධුරූප. න-මනාරූපය, මනාසටහන.

සාධුපුරිස. පු-සත්පුරුෂයා, ශ්‍රේෂ්ඨපුරුෂයා.

සාධුසමමන. පු-ශ්‍රේෂ්ඨයෙහි සමමතකරණ ලද.

සාධෙති. ක්‍රි-(d. භූ. සාධ, සංසිඛියං, සිදු-
වීමෙහි+ණෙ+ති) සිදුකෙරෙයි.

සාන. d. භූ-තිබිණේ, තිසුණුකිරීමෙහි, සානති,
තිසුණු කරයි.

සාන. පු-කරගල, සුනඛයා, වස්ත්‍රවිශේෂයක්,
හණවස්ත්‍ර.

සානස්ථාන. න-නැලවිල්ල, සැතැප්පවීම.

සානු. පු-පථිතයෙහි සම ප්‍රදේශය, පථිත
මහකය.

සානුවර. ති-අනුවරයන් සහිත, පිරිවර සහිත.

සානුවස්. පු-(ස+අනුවස්) උපවාදසහිත.

සානුසෙති. ක්‍රි-(d. භූ. සං+අනු-සි, සයෙ,
කිදීමෙහි+ණෙ+ති) සිත සම්පූර්ණකෙරෙයි.

සාප. පු-අක්‍රෝශය, දිවිඊම, දෙවොල්ඇදීම,
පලිගැණීම.

සාපනතික. පු-ආපනතිසහිත, වැරදි සහිත.

සාපතෙය්‍ය. න-ධනය, වස්තුව.

සාපද. පු-ව්‍යාසාදි වණ්ඩවර්ගයා, වණ්ඩ සකු-
වර්ගයා.

සාපදෙස. ති-කරුණු සහිත, හේතු සහිත.

සාපානධොති. ඉ-සුනඛයන්ට වතුර දෙන
ඔරුව.

සාපෙකඛ. පු- } අපෙක්‍ෂා ඇත්තා, බලා-
සාපෙබ. පු- } පොරොන්දුවන්නා.

සාබකුත. න-බලුදම, බල්ලන් බඳින රැන.

සාම. d. වු-ලාලතෙ, නැලවීමෙහි, සාමෙහි
සාමයෙහි, නලවයි.

සාම. පු-එනම් වෙදය, නැලවිල්ල.

සාම. ති-නිල් රත්වත් වස්තු, නිල්වස්තු.

සාමං. අ-තමාවිසින් යනාදියෙහි “සාමං
වාසිතං”

සාමගති. ති-සමගිබව, සාමාග්‍රිත.

සාමගතිය. න-සමගිය, එකඟකම, අනු-
කූලතාව.

සාමගති. ඉ-සමගිය, සම්පූර්ණබව, රැස්වීම.

සාමවච. ති-ඇමැතිවරුන් සහිත.

සාමසඤ්ඤ. න-අප්‍රතිනියතදෙය, සාමාන්‍යය,
ශ්‍රමණභාවයාගේ අභීය.

සාමසඤ්ඤා. පු-සාමාන්‍යාභීය.

සාමසෙඤ්ඤව. අ-(සාම+එව) තමාව.

සාමණක. ති-ශ්‍රමණයන්ට අවශ්‍ය, ශ්‍රමණ
භාවයට සුදුසු.

සාමණෙර. පු-ශ්‍රමණ පුත්‍රයා, හෙරණ,
සාමණෙර තැන.

සාමණෙපි. ඉ-සාමණෙරිය, හෙරණි.

සාමණෙර භෙබ්ඤ්ජා. ඉ-හෙරණ පැවිද්ද.

සාමස්ථ. ති-හැකි, පුළුවන්, දක්‍ෂ, නිපුණ.

සාමජභීය. න-ශක්තිය, බලය.

සාමනන. ති-සම්පය, ලඟ, එකපැත්ත,
භාත්පස.

සාමනනාපසන. න-සම්පකොට කපාකිරීම,
ලංකොට දෙවීම.

සාමසික. ති-තමාඅයත්, තමාපිළිබඳ.

සාමල. පු-කලපැහැය.

සාමලතා. ඉ-එනම් වැල් වර්ගයක්.

සාමා. ඉ-පුවතු, ත්‍රස්තවාලු, ඉරවුසු.

සාමාක. පු-උගැහැල්.

සාමාජික. පු-සභාවෙහි නියුක්තයා, සාමා-
ජිකයා, සභිකයා.

සාමාධික. න-සිත එකඟ කිරීමෙහි නියුක්ත
වීම.

සාමාසික. ති-මිත්‍රලෙස, එකඟලෙස, සුදුසු
සතුටට ඇතිවන, තාවකාලික.

සාමි. පු-ස්වාමියා, අධිපතියා, වලභයා.

සාමික. පු-ස්වාමිපුරුෂයා, වලභයා.

සාමිනි.ඉ-ස්වාමිදුව.

සාමිය. පු-ස්වාමිපුරුෂයා, හිමියා.

සාමිස. ති-ආහාර, මස් සහිත, මද සහිත.

සාමිහිති. ඉ-සාමිපුරුෂයාගේ සහෝදරී, නැත.

සාමිනාතා. පු - සාමියාගේ සහෝදරයා, මස්සිනා.

සාමිස. පු-ආමිස සහිත, ආමිස බලනු.

සාමිවිකමම. ත-සුදුසුදේකීම, සුවදුක් පිළිබඳ කථාව.

සාමිවිපවිපද. ඉ-යහපත් ප්‍රතිපදාව, මනා පිළිපැදීම.

සාමිවිපවිපනන. පු-මනාවපිළිපත්, යහපත් මගට බඩු.

සාමිවිපවිපනන. ති-මනාවපිළිපත්, යහපත්ව පිළිපත්.

සාමිස. පු-සම්පතිය, සම්පතාවය.

සාමි. පු-ඉසුරු ඇත්තා.

සාමිවි. ති-යහපත්, සුදුසු.

සාමුකකංසික. ති-තමා උසස්කොට පවත්නා, තමා අයත් “සාමුකකංසික ධර්මදෙසනා”

සාමුදද. ත-මුහුදු ලුණු, මුහුදට අයිති.

සාමුද්දික. ති-මුහුදු යන, සමුද්‍ර යාත්‍රික.

සාමෙති. ත්‍රි-(d. හු. සමු, උපසමෙ, සංසිදි-මෙහි + ණෙ + ති) සංසිදෙයි.

සාමස. න-සාමසගුණය, සමගුණය.

සාමසවසා. ඉ-සතු රජස් තමස් යන ගුණයන්ගේ උභයාතිරික්ක රතිතාවසථාව.

සාසං. අ-සවස්කාලය, සවස.

සාස. d. හු-සාදනෙ, ලෙවීමෙහි, සායනි, ලෙවකයි.

සාසක. පු-කරඹුව, ශරීරය.

සාස. පු-සවස, හැන්දුවරුව.

සාසණක. න-සවස, සැන්දුව, සවස්කාලය.

සාසණසමය. පු-සවස්කාලය, හවස් කාලය.

සාසන. ත-රසවිදීම, රසානුභවය.

සාසනි. ත්‍රි-(d. හු. සාය, සදනෙ, රස බැලීමෙහි + ති) ලෙවකයි.

සාසික. ත-නිදීම, විවෙක ගැනීම.

සාසිත. ති-දිවත් රසවිදිනා ලද.

සාසි. න-දිගාවීම, සයනය කිරීම.

සාර. d. පු-දුබ්බලො, දුච්චබාවිති, සාරෙති සාරයනි, දුච්චකරයි.

සාර. පු-ශකතිය, ස්ථාවරය, හරය, අහස. අරවුව.

සාර. ති-උතතම, ශ්‍රේෂ්ඨ.

සාරගකු. පු-සදුන් දෙවදුරු ආදී හරයෙන් සුවද හමන දේ.

සාරගබ්බ. පු-සාරගභීය, සාරවස්තු ගබ්බාව.

සාරබ්බ. පු-සියොනා, පක්ෂියා, මෘගයා.

සාරජ්ජි. ත්‍රි-(d. දි. රත්ජ, රාගෙ, පාට කිරීමෙහි + ති) ඇලෙයි. ආලේපකරයි.

සාරජ්ජන. ත-ඇලීම, ආලය කිරීම.

සාරණ. න-සිහිකිරීම, කල්පනා කිරීම.

සාරතන. න-ඇලීමබව.

සාරපි. පු-රථාවායෂියා, රියදුරා.

සාරද. ති - සරත් කාලොත්පන්න, සරද සමයෙහිවූ.

සාරදික. ති-සරත් කාලයට අයත්.

සාරදී. ඉ-ලියතගලාවැල.

සාරඛ. ති-තරහ, ක්‍රොධය, කෝපය.

සාරන. න-යෑම. ගමන් කිරීම.

සාර මෙය } පු-බල්ලා.
සාරමෙය. }

සාරමහ. පු-කරඹුන්තරියකරණය, කළ එකට වැඩියක් කිරීම.

සාරමහකථා. ඉ-තරහ හෝ උදරම කථාව, අහංකාර කථා.

සාරමිහි. පු - වේගයෙන් හෝ ඉක්මනින් යන්නා, අපරික්ෂාකාරී නැතැත්තා.

සාරස. පු-විල්ලිනිණියා, මිනිසා.

සාරාසුචණ්ණ. පු-ශ්‍රේෂ්ඨ රත්රන්, පවුම් රත්රන්.

සාරාග. පු-රාගය සහිත.

සාරාගි. පු-රාගසහිතයා, රාග ඇත්තා.

සාරාණිය. පු-සිහිකපුතු, කල්පනාකටපුතු.

(33257)

සාරාංශියධමම. පු-ශිෂ්ඨ කථාව, සිහිකටයුතු දහම් කථාව.

සාපි. ති-ඇවිදින, සංචාරයකරණ, හැසිරෙන.

සාපිපුතන. පු-සාරිබැමණියගේ පුතා, එනම් මහ රහතන් වහන්සේ, බුදුන්වහන්සේගේ දකුණත් සව්වා.

සාපිඵලක. පු-දුපෝරුව.

සාපිබා. ඉ-ඉරමුසුවැල.

සාපිපික. පු-ශරීරයට අයිති, ශරීරය පිළිබඳ.

සාරූප්‍ය. න-සමානරූපසවභාවය, සාරූප්‍ය.

සාරෙති. ක්‍රි-(d. භූ. සර, ගතිය, යමෙහි +ණෙ+ති)ගමන්කරවයි, යවයි.

සාල. පු-මස්සිනා, පවුර, සල්ලුක, වාක්‍යය

සාලපණ්ණි. ඉ-අස්වැන්න.

සාලමාලක. න-සල්ගස්වලින් වටවූ ස්ථානය.

සාලරූකක. පු-සල්ලුක.

සාලව. පු-ලොත්, ලොඬු.

සාලවන. න-සල්වනය.

සාලක. පු-මස්සිනා.

සාලකකිම්. පු-කෘමිවර්ගයක්.

සාලය. ති-ඇලිම් සහිත, රාගාත්තිත.

සාලලට්ඨි. ඉ-සල්ලුක, ශාලවාක්‍යය.

සාලා. ඉ-ශාලාව, ගෘහය.

සාලාකීය. පු-සැත්කවුලාකරණ, වෙදකම, ශල්‍යකමය.

සාලි. හැල් වී. ඇල්ධාන්‍ය.

සාලිකකතන. න-ඇල්කෙන, ඇල්හේන.

සාලිකා. ඉ-ශාරිකා, සැලලිණියා.

සාලිසුක. න-ඇල්වී නණ්ඩුව, ඇල්වීකොස්ස.

සාලුක. න උපුල් අල.

සාලුකපාන. න-උපුල් අලවලින් කළ පානය.

සාලුර. පු-බෙල්ලා, මැහියා.

සාලෙක. ති-හාල්වලට අයිති.

සාලෙය්‍යක. පු-එනම් ජනපදවාසියා.

සාලොක. න - දෘෂ්ටය, පෙනුම, දැකීම්, "සාලොකෙ තිස්සි"

සාලොකිත. පු-සහලේනායා, නැදූයා.

සාලව. න-කැමරාතියක්, සැලවී වර්ගයක්.

සාලික. පු-කුරුළු වර්ගයක්, මසිනා.

සාව. පු-කඹුරුවන් පැහැය, බාලයා.

සාව. න-සුෂ, ඉස්ම, මජස.

සාවක. පු ශ්‍රාවකයා, ශාස්තෘන් වහන්සේගේ ගෝලයා, බාලයා.

සාවකසබ්බ. පු-ශ්‍රාවකසබ්බයා.

සාවකතන. න-ශ්‍රාවකභාවය, ගෝලබව.

සාවජ්ජ. න-වරද සහිත, දෛශ සහිත.

සාවණ. පු-ශ්‍රාවණ, තිකිණිමාසය.

සාවයන. න-ඇස්වීම, ශ්‍රවණයකරවීම.

සාවජ්ජි. ඉ-එනම් පුරය.

සාවසෙය්‍ය. ති-ඉතුරු ඇති, අසම්පූර්ණ.

සාවිකා. ඉ-ශ්‍රාවිකාව, ශිෂ්‍යාව.

සාවිතති. ඉ-එනම් සැත්වෙදය.

සාවෙති. ක්‍රි-(d. භූ. සු-සවනෙ, ඇස්වීමෙහි +ණෙ+ති) අස්වයි.

සාස. d භූ-අනුසිට්ඨිය, අනුශාසනාකිරීමෙහි, සාසනී, අනුසාසනී, අනුශාසනාකරයි.

සාස. පු-ආස්වාශය, ස්වාශය, හුස්ම ඉහළට ඇදීම.

සාසනී. ක්‍රි-(d. සු, සවනෙ, ඇස්වීමෙහි+ති) අනුශාසනා කරයි.

සාසන. න-ආඥාව, ආගම, ලබ්ධිය, හසුන්පත්, අනුශාසනාකිරීම.

සාසනනනරධාන. න-බුද්ධ ධර්මය (ශාසනය) අතුරුදහන්වීම,

සාසබ්බ. පු-සැකසහිත කුකුස් සහිත.

සාසප. පු-අබ, සිදුහත් බිජු.

සාසපකුට්ඨි. න-අබකුඩු.

සාසව. පු-ආශ්‍රවසහිත, කෙලෙස්සහිත.

සාහස්සික. ති-සියතින්, තමාගේ ම අතින්.

සාහස. න-බලාත්කාරය, දණ්ඩනය, දරුණු.

සාහසකිපියා. ඉ - බලාත්කාරය, අඛන්තේට්ටම.

සාහසිකය. පු-දරුණු ක්‍රියාවට කැමැත්තක්
සාහසික. පු-තනිකයක් නැතුව ප්‍රවෘත්ත
ක්‍රියාවෙහි, වහා, හනික.

සාහසික. පු-දරුණු, වනි, නපුරු.

සාහසිකමම. ත නිරිසන් ක්‍රියාව, හයානක
ක්‍රියාව.

සි

සි. d. භූ-සයෙ, සයනය කිරීමෙහි, සෙති,
සයනි, සයනයකරයි.

සි. d. භූ සෙවනෙ, සේවනයකිරීමෙහි, සෙවනි,
සේවනයකරයි, සෙවනා, සේවකො.

සි. d. කි-බකිනෙ, බැදීමෙහි, සිනානි, බදිසි,
සිමා, සිසං.

සි. d. වු-බකිනෙ, බැදීමෙහි, සියනෙ, බදිනු
ලැබේ..

සි. d. භූ-ගමනෙ, යාමෙහි, වසිනෙ, වැසි-
මෙහි, සෙති අතියෙහි යෙයි, වැසෙයි.

සි. අ-නාමාව්‍යාන විභක්තිප්‍රත්‍යය බාහු යන
මෙහි.

සිංසක. න-ජලජ පැලැටි වර්ගයක්.

සිංසපා. ඉ-ඇට්ටෙරිය.

සික. d. වු-ආමසනෙ, ආමමිණයෙහි, සිකෙති
සිකයනි, ආමමිණයකරයි.

සිකකා. ඉ-සාල්ල, උබහල්ල.

සිකනා. ඉ-වැලි.

සිකබ. d. භූ-සිකනෙ, සික්මීමෙහි, සිකබනි,
සික්මීමෙහි, සිකබා, සිකබාපදං.

සිකබණ. න-සික්මීම, ශික්‍ෂණය.

සිකබනි. ක්‍රි-(d. භූ. සිකබනෙ, සික්මීමෙහි
+ නි) සික්මීමෙහි.

සිකබමානා. ඉ-උපසම්පද පිණිස සික්මෙන
සාමනේරිය.

සිකබා. ඉ-ශික්‍ෂාව, වෙදබ්‍රහ්මය.

සිකබාපව්වකබාන. න-ශික්‍ෂාප්‍රත්‍යාකබාන.

සිකබාසමාදාන. න-ශික්‍ෂාපද සමාදන්වීම.

සිකබාසාපිඨ. පු-ශික්‍ෂාවෙන් සමානව ජීවත්
වීම.

සාහ. අ-ස්වකාරයෙහි, සාද, යහපති.

සාහුණය. පු-ආහුණයෙන් සහිත

සාල. පු-වෘක්‍ෂය, සල්ලාක, සාල.

සාලිකා. ඉ-සාලිලිනියා, ශාරිකා.

සාඨාර. පු-බල්ලා, සාදුර.

සිකබාපක. පු-සික්මවන්නා, ආවායවරයා.

සිකබාපද. න-ශික්‍ෂාපද, සික්මියයුතු ව්‍යවස්ථා,
සික්මිය යුතු කාරණා, සිකපද.

සිකබාපන. න-සික්මවීම, ශික්‍ෂණයකිරීම.

සිකබිත. ති-සික්මෙනලද, පුරුදුකල, දක්‍ෂවු.

සිකබිතබබ. ති-සික්මිය යුතු, ඉගෙනගත
යුතු.

සිබණබ. පු-වූබාව, මොනරපිල.

සිබණබක. පු-වූබාව, කුභිමිබය, වූබාව.

සිබණබිනි. ඉ-හුනිද, ඔලිද.

සිබණබි. පු-වූලා ඇත්තා, මොනරා.

සිබර. න-මයාකය, මුදුන, වෘක්‍ෂාග්‍රය, විදින
කටුව.

සිබරණි. ඉ-ගැහැණු ජාතියක්.

සිබරි. පු-පථිතය, වෘක්‍ෂය.

සිබා. ඉ-කොණබය, ගිනි දල්ල, ප්‍රධාන,
කෙලවර, මසුර.

සිබාබබ. පු-රත්නල් ආදියෙන් විසිතුරු
කොට කොණබා බදින (ලද) බැදීම

සිබි. පු-මොනරා, ගිත්ත.

සිග්ග. පු-මුරුගා, පලා.

සිහාල. පු-සිවලා, කැණතිලා.

සිහාලක. පු-සිවලාට අයිති. සිවලාට අයත්.

සිහාලික. ති-සිවලාට අයත්.

සිස. d. භූ-වුමිනෙ, ඉඹිමෙහි, සිසනි,
උපසිසනි, ඉඹි.

සිබග. න-ප්‍රධානාභි, පථිතශිබර, අභ, අං.

සිබගබහු. න-අංවලින් තැනු දත්ත.

(22865)

සිංහල භාෂා. න-අතින් නැනු නලාවක්.

සිංහල. පු-එනම් නාට්‍ය රසය.

සිංහල. ඉ-රැහැයියා, රැහැයියා.

සිංහල. ඉ-දෙන, බෙන.

සිංහල. ඉ-විෂ්ණු, රත්රන් විශේෂයක්, ඔසවිය, සුභ.

සිංහල. න-රත්රන්, රත්.

සිංහල. නි-රත් පැහැති, සුචර්ණ වණ පැහැයක් ඇති.

සිංහල. පු-ජවක.

සිංහල. නි-අහක් ඇති.

සිංහල. න-අහක පුණ්ණ දූමම.

සිංහල. පු-අහක් වැනි හොටක් ඇති පක්ෂියා.

සිංහල. න-රත්රන්, රත්.

සිංහල. න-ඉගුරු.

සිංහල. ඉ-මාළු වර්ගයක්.

සිංහල. පු-ගොකටු.

සිංහල. පු-කෙකටියඳල, මානිසකිය.

සිංහල. නි-(d. හු. සිසි, ආසානෙ, වුමන-යෙහි+නි) වුමනය කෙරේ.

සිංහල. d. හු-සෙවනෙ, වැහිරීමෙහි, සෙවනි, වැහිරෙයි, සෙකො.

සිංහල. d. රු-සෙවනෙ, වැහිරීමෙහි, සිඤ්චනි, වැහිරෙයි.

සිංහල. න-නැමීම, කැකැරීම.

සිංහල. නි-(d. හු. සිජ්, අබ්‍යන්තරයෙහි, අවිසන් බැව්හි+නි) සිදුවෙයි.

සිංහල. නි-(d. හු. සිව, සෙවනෙ, ඉසීමෙහි +නි) ඉසිය.

සිංහල. න-ඉසීම, සෙකය.

සිංහල. ඉ-දුනුදිය, දුනු ලනුව.

සිංහල. න-බත් මටක්.

සිංහල. ඉ-ආඥාව, ඇහවීම, නියෝගය.

සිංහල. d. හු-අනාදරෙ, අනාදරයෙහි, සෙවනි, අනාදර කරයි.

සිංහල. න-මදසිනාව, මනුෂ්‍යාසය.

සිංහල. d. හු-සෙවනෙකරණෙ, සෙවනවර්ණකිරීමෙහි, සුදුපාට කරයි, සෙවනවර්ණන.

සිංහල. නි-බඳනා ලද්ද, ආශ්‍රිත, බවල, සුදු පැහැය.

සිංහල. පු-අලසයා.

සිංහල. න-සිතාසීම, හිතාසීම.

සිංහල. පු-කපුරු.

සිංහල. න-සෙවනව පුණ්ණ.

සිංහල. නි-ඉසින ලද, සෙවනය කරණ ලද.

සිංහල. න-මිඉටි, බත්තුල.

සිංහල. න-මිඉටි, බත්තුල.

සිංහල. d. හු-කාමෙපාකෙව, කාමාධ්‍යාසයෙහි පිසීමෙහි.

සිංහල. d. දි-පාකෙ, පිසීමෙහි.

සිංහල. d. හු-සොධනෙ, සුඛකිරීමෙහි, සෙදනි, සුඛකරයි.

සිංහල. d. හු-සිතලෙ, සිතිල් බැව්හි, සිඤ්චි, සිතිල් කරයි.

සිංහල. න-තද, ශක්තිමත්.

සිංහල. පු-එනම් දෙවයෝනිය, සිදුවූ දෙය.

සිංහල. පු-සිඛානිකුමාරයා, බුදුරජ, අබ, සිඛවූ අනිය.

සිංහල. න-සුදු අබ.

සිංහල. න-ලබ්ධිය.

සිංහල. ඉ-සිඛිය, නිවණ.

සිංහල. නි-සඵලවීම සහිත, සාම්පලය. සිදුවෙයි.

සිංහල. d. දි-සංසිඛිය, නිපදවීමෙහි, සිඤ්චනි සිදුවෙයි.

සිංහල. d. හු-ගමනෙ, යාමෙහි, සෙවනි, යෙයි, නිසෙවනි, පරිසෙවනි.

සිංහල. නි-සුරා.

සිංහල. ඉ-ඉදි, හිදි.

සිංහල. පු-නිකගස.

සිංහල. න-නික.

සිංහල. න-සිති පිටි.

සිංහල. පු-අභයා, පුණ්ණ.

සිංහල. පු-සිංහල දෙශයේ උපන් අයවයා.

සිංහල. පු-එකම දෙශය, ඉන්දියා දෙශය

සිංහල. ඉ-එකම නදිය.

සිංහලසබ්බම. පු-නදිසමුද්‍ර දෙදෙනාගේ සබ්බම ස්ථානය, නදිය සමුද්‍රයට වැටෙන තැන, මෝය.

සිංහල. න-සහිද පුණ්‍ය.

සිංහල. ති-දහසියෙන් තෙත්වු.

සිංහල. d. දි-සිතානෙ, සතානසෙති, සිතාති, සතානසකරයි.

සිංහල. ති-සතානසකළ, සොධාහරිණ ලද.

සිංහල. ත්‍රි-(d. දි, සිතානෙ, සතානසෙති + ති) සතානසකරයි.

සිංහල. න-තම, සතානසකිරීම.

සිංහල. ඉ-තහන සුත්‍ර.

සිංහල. පු-සිතිද, මොලොක්, ස්තෙනඅත්තා, මිත්‍රයා.

සිංහල. d. දි-පිතියං, ප්‍රිතියෙති, සිතියනි, ප්‍රිති උපදවයි ස්තෙනො-සිතියො.

සිංහල. ත්‍රි-(d. දි, සිතන, පිතියං, ප්‍රිති-සෙති + ති) ප්‍රිති උපදවයි.

සිංහල. පු-මහමෙර, මෙරුපඵ්‍යය.

සිංහල. d. වු-සිතිබෙ, සිතිදකිරීමෙහි, මාදු, සිතෙහෙති, සිතෙහෙති, මාදුකරයි.

සිංහල. පු-ප්‍රෙමය, තෙලය.

සිංහල. පු-ස්තෙනය, ආදරය.

සිංහල. පු-ප්‍රෙමය අනුව යන,

සිංහල. ත-තෙල් බිත්දුව.

සිංහල. පු-මිත්‍රයා, යහළුවා.

සිංහල. ති-ලොහ, හිජ්, මසුරු, ආශා කරණ.

සිංහල. ත්‍රි-(d. කි. සි, බකුතෙ, බැදීමෙහි + ති) බදිසි.

සිංහල. ඉ - එක පාවිත් යුත් වහන, (සෙරෙප්පු)

සිංහල. න-ශ්‍රීය.

සිංහල. ඉ-ශ්‍රීයාලාව, කම්මල් ආදිය,

සිංහල. න-ශ්‍රීයාලාව, ශ්‍රීයා පුණ්‍ය වන තැන.

සිංහල. න-ශ්‍රීය, කම්මානය.

සිංහල. පු-ශ්‍රීපිත්‍ර, ශ්‍රීපදත්ත.

සිංහල. පු-ශ්‍රීපියා, ශ්‍රීපදයා.

සිංහල. ඉ-බෙල්ලා, සිංහල බෙල්ලා.

සිංහල. ඉ-අරළු, හරිතකි.

සිංහල. න-හිස්කබලේ මුවුව.

සිංහල. ත්‍රි-(d. දි, සිවු, සිබනෙ, මැසීමෙහි + ති) හිවසි, මහසි.

සිංහල. න-මැසීම.

සිංහල. ඉ-ඉදිකවුව, මහත්තී, තාණ්ණාව.

සිංහල. ඉ-ඉදිකවුව, මහත්තී, තණ්ණාව.

සිංහල. ති-මහතලද, මැහ.

සිංහල. පු. ඉ-ඉමුල් රැක.

සිංහල. න-ඉමුල් වනය.

සිංහල. ත්‍රි-(d. හු. දිස, හුවි, විමෙහි, අස + සියා ආ) වත්තේය

සිංහල. ත්‍රි-(d. හු. දිස, හුවි, විමෙහි දිස + සියා ආදෙශ) වත්තාහුය.

සිංහල. ත්‍රි-(d. හු. සි, සයෙ, නිදීමෙහි + ති) නිදසි.

සිංහල. පු. න-ශ්‍රේණි, මුදුන.

සිංහල. ඉ-නහර.

සිංහල. න-නහර දූල.

සිංහල. ඉ-ශ්‍රීයාව, සිරිය, ශ්‍රී.

සිංහල. ඉ-බෙරුගස.

සිංහල. පු-ශ්‍රීයාවත්, ශ්‍රීමත්, සිරි ඇති.

සිංහල. පු-තොප්පිය, හිස්වාසුම, තලප්පාව.

සිංහල. පු-සපියා, බිම හැසිරෙණ සතු වර්ගයක්, දලමු විශේෂයක්.

සිංහල. පු-සරළ දුව.

සිංහල. පු-විෂ්ණු.

සිංහල. පු-සිරිකත බොටුවේ ඇත්තා, රිශ්වරයා.

සිංහල. පු-යහත් ගබඩාව, සිරි යහත් ගැබ.

(28476)

සිංහ. පු-සමයෙන් වහන්සේ.
 සිංද. පු-වෙසමුනි රජ.
 සිංහ. පු-ශ්‍රීපති, විජය.
 සිංහ. පු-ගමය, විජය, අලංකාරය.
 සිංහ. පු-සිරිතෙන් ගැබ පිළිබඳ විවාදය.
 සිංහ. න-ශ්‍රී යහනය.
 සිං. ඉ-සොහොව, සමපතනය, ශ්‍රීදේවිය.
 සිං. පු-මහරි රුක.
 සිං. පු-සරලද්‍රව.
 සිං. පු-ලවන, දේවකුසුම.
 සිං. න-ශ්‍රී දේවිය කැඳවීම.
 සිං. න - හිස්වෙළුම, නළල්පට, තලප්පාව.
 සිං. ඉ-ශ්‍රීවය, බෙල්ල.
 සිං. පු-කෙසෙය.
 සිං. පු-සිඵමණ.
 සිං. d. හු-උසෙස්, සෙවීමෙහි, සිලනි, සොයයි.
 සිං. d. හු-සමාධිමති, සමාධියෙහි, සිලනි, සමාදන් වෙයි.
 සිං. d. හු-කථන, ගුණකීමෙහි, සිලාසනි, සතුනි කරයි, ගුණ කියයි.
 සිං. ක්‍රි-(d. හු. සිලාස, කථන, ගුණ කීමෙහි + ති) ගුණ කියයි, සතුනි කරයි.
 සිං. න-සතුනි කිරීම.
 සිං. ඉ-ගල් පොකුණ.
 සිං. පු-පණ්ඩුල්ලා.
 සිං. පු-සෙලෙමය, ගලික්ම නිපන්.
 සිං. න-සිඵල, මට්ටම, ගොරොසු නොවන
 සිං. d. දි. ආලිඛන, වැලඳ ගැන්මෙහි, සිලියනි, වැලඳ ගැන්මෙහි, සිලෙසො.
 සිං. d. හු-දහෙ, දවීමෙහි, සිලෙසනි, දවයි.
 සිං. පු-පමනය, පමන මුදන, මහකය.
 සිං. පු-ගැරඹියා, ගැබවිලා.

සිං. d. වු-ආලිඛන, වැලඳ ගැන්මෙහි, උනෙ, අඩුකිරීමෙහි, සිලෙසනි, සිලෙස-යනි, වැලඳ ගැන්මෙහි, අඩුකරයි.
 සිං. පු-එක්වීම, වැලඳ ගැන්ම, එනම් අලඛකාරය.
 සිං. පු-සෙම, සෙලසාව.
 සිං. පු-යසස, වණ් ගුණ කීනිතය, ශ්‍රීලොකය.
 සිං. d. හු-රාසි කරණ, රැස්කිරීමෙහි, සිලොකයනි, රැස්කෙරෙයි, සිලොකො.
 සිං. පු-මහදේවිය, ඊශ්වරයා.
 සිං. න-උතුම්, ඉඟ, නිවණ, සාපය.
 සිං. ඉ-සොහොනෙහි වාසය කරණ විද්‍යාව, සිවල් රුක විද්‍යාව, සිවලින්ගේ තාදයෙන් ඇතිවන එලාඵල කීමේ විද්‍යාව.
 සිං. ඉ-කැණිලා, තරියා.
 සිං. ඉ-පොත්ත, කුඩා හෙප්පුව.
 සිං. පු-එනම් රට.
 සිං. ඉ-සිවිගෙය, රත්සිවිගෙය.
 සිං. d. දි-තනතුසනනානෙ, නුල් ගැලපීමෙහි විවීමෙහි සිබබනි, නිවයි, විසයි.
 සිං. d. දි-ගමන, සුසොව, ගමනෙහිද විසීමෙහිද සිබබනි, යෙයි, විසලයි.
 සිං. d. හු-වුමන, ඉබීමෙහි.
 සිං. න-එනම් සතුට, නිම, සිතලය.
 සිං. d. හු-පිඩන, පෙළීමෙහි, සියයනි, පෙළයි.
 සිං. d. වු-අසබ්බපයොගෙ, අසඵ ප්‍රයෝග යෙහි, සෙසෙති සෙසයනි, ඉතුරු කරයි. සෙසො.
 සිං. පු-ශිෂ්‍යයා, ගෝලයා.
 සිං. ක්‍රි-(d. වු. සිස, අසබ්බපයොගෙ, අසඵ ප්‍රයෝගයෙහි + ති) අවසෙස වෙයි, ඉතුරු වෙයි.
 සිං. d. හු-ඉව්‍යයං, කැමති වීමෙහි, ආසි-සනි, කැමැති වෙයි.

සි

සිංහර. පු-වාතයෙන් විසුරුවන ලද ජලය.

සිං. d. ත-දිනනියං, බැබළීමෙහි, සිසිනොති, බබළයි.

සිං. න-ශිෂ්‍ර, වහා, හතික.

සිං. වාහන. පු-සිෂ්‍ර වාහනය, මොටෝර්වාදිය,

සිං. පු-වහා යන ජලධාරාව.

සිං. න-සිතල, සිසිල.

සිං. න-සිතල, ශීතලය.

සිං. පු-සිතිල් රැස් ඇත්තා, චක්‍රයා.

සිං. ඉ-සිවිට.

සිං. නිසිතලට අවනතවන, සිතලට නැමෙන.

සිං. ලොලි. ඉ-නගුල් පහරින් ඇතිවන මඩ.

සිං. න-රැවල.

සිං. පු-සිතිල්වූ, ශීතලවනලද.

සිං. ක්‍රි-(d. හු. සිද, සිදකෙසු, ගිලීමෙහි + ති) ගිලා බසිසි.

සිං. න-එනම් සාගරය.

සිං. න-ගිලා බැසීම.

සිං. ක්‍රි-(d. හු. සිද, සිදකෙසු, ගිලීමෙහි + සසති) ගිලා බසින්නේය.

සිං. න-විනාශය, (ජලය ආදිය) මිදීම.

සිං. න-බරවා රෝගය.

සිං. පු-බරවා රෝග ඇත්තා.

සිං. d. හු-පොමනෙ, ගුණකිමෙහි, සිහති, ගුණ කියයි.

සිං. පු-සත්‍රින්ගේ කෙස් මැද පබති මායිය.

සිං. නි-සිමා අතර.

සිං. ඉ-සත්‍රිය, කාන්තාව.

සිං. ඉ-අවසිය, ඉම, සිමාව, සතුතිය.

සිං. පු-සිමා හෙදය, ආචාරය.

සිං. පු-නගුල.

සිං. න-නගුලිය.

සිං. d. වූ ධාරණේ, දූර්වමෙහි, සිලෙති, සිලයති දරයි.

සිං. d. හු-සමාධිමති, සමාධියෙහි, සිලති, සමාධියට පැමිණෙයි.

සිං. න-සාමාධිය, යහපත් පැවැත්ම, සිලය.

සිං. ඉ-සිලය පිළිබඳ කථා කිරීම.

සිං. පු-සිල රාශිය, සිල්කද, සිල්රස.

සිං. පු-සිල් සුවද.

සිං. න-සිල හා වෘත.

සිං. න-සිල වෘතය. න-මිථ්‍යා සිල වෘතයන් ගෙන් ගුණිත ලාබ්‍යය ගැණීම.

සිං. පු-සිල්වූවා, සිලයෙන්ම සිදුවූ.

සිං. න-සිලබ්‍යය.

සිං. පු-සිල් බිඳීම, සිල විනාශය.

සිං. පු-සිල්වත්, සිල් ඇති.

සිං. ඉ-සිල හෙදය.

සිං. නි-සිල් විපතට පැමිණීම, දුක්සිල.

සිං. පු-සිලසංවරණය, සිලසංරක්ෂණය

සිං. ඉ-පිරිසිදු සිලය.

සිං. ඉ-පිරිසිදු සිලය.

සිං. පු-සිල් ඇත්තා, සිල්වතා.

සිං. ඉ-සිල් ඇත්ති.

සිං. පු-සිලයෙහි හැසිරීම.

සිං. පු-සිල් සාමාධිය ඇත්තා.

සිං. න-වෘත්ත, කල්කිරියාව, හැසිරීම.

සිං. පු-සිල්බව ඇත්තා.

සිං. ඉ-අමුසොහොන, සොහොන.

සිං. න-හිය, මුද්‍රන, මත්කය.

සිං. න-හිය කබල.

සිං. න-හියේ සම.

සිං. න-හියේ බඳින රෙද්ද, නලප්පාව

සිං. ඉ-හියේ කැක්කුම.

සිං. පු-සිංහයා, සමාසව පරපදව සිටි කල්හි උත්තමාභියෙහි, හොඳුව.

සිහනාද. න-සිංහසවරය, අභිනනාදය, නිභිය නාදය.
 සිහකුණඛල. න-වටිනා කණිහරණයක්.
 සිහවමම. න-සිංහවම.
 සිහතෙල. න-සිංහතෙල්.
 සිහපපාක. පු-එනම් විල.
 සිහපතාක. න-සිංහකොභිය.
 සිහපසුපර. න-මහාවාන පාතය, කවුළුදොර ජනෙලය.
 සිහපුවුණ. ඉ-සිංහවාරාගිය, පුස්වැන්න. පොල් පලා.
 සිහපොතක. පු-සිංහපැටියා.
 සිහපෙය්‍යා. ඉ-සිංහයාගේ සයනය, සිංහයාගේ සයනය වැනි සයනය, දකුණුපසපිට වංජය තබා දකුණු අතපිට තිසතබා දකුණු ඇලයෙන් සයනය කිරීම.

සිහරථ. පු-සිංහයන් විසින් අදිනු ලබන රථය.
 සිහවිකකිළින. පු-සිංහවික්‍රිත.
 සිහසාර. පු-සිංහසවරය.
 සිහල. පු-සිංහලය, සිංහලවිජය, ලක්දිව.
 සිහලකුද්දල. න-සිංහල උදල්ල.
 සිහලදිප. න-ලක්දිව, කාබ්‍රෙපණ්ණිය.
 සිහලහාසා. ඉ-හෙළ දිව්‍යය, සිංහල බස.
 සිහලක. ති-සිහලට අයත්.
 සිහාසන. න-සිංහාසනය, රාජාසනය.
 සිහුණඛ. පු-උක්ගස.
 සිල. d. වු-කම්පනෙ, චලනයෙහි, සෙලෙහි, සෙලයෙහි, සැලෙහි

සු

සු. අ-සොහන, සැප, අවිපරිනාථී, සුභාථී, සුඤ්ජරාථී, සමාධිය යන මෙහි.
 සු. d. භූ-ගමනෙ, යාමෙහි සවති, යෙයි.
 සු. d. භූ-සඤ්ජනෙ, වහනය වීමෙහි, සවති, වහනය වෙයි, වැඩිවෙයි.
 සු. d. භූ පසවෙ, ප්‍රශවයෙහි, සවති, පසවති. ප්‍රසූත කරයි.
 සු. d. භූ-ගබ්‍රහපරිපාකෙ, ගැබ්බිතිකිරීමෙහි, සුති, ගැබ් මුහු කරයි.
 සු. d. භූ. වුණෙණ, සුණුකිරීමෙහි, සුති සුණු කරයි.
 සු. d. දි. පසවෙ, ප්‍රශවයෙහි, සුයති, පසු යති, ප්‍රසූත කරයි.
 සු. d. සු සවණෙ, ශ්‍රවණයෙහි, සුණෙති සුණාති අසයි.
 සු. d. සු-පිබා බකුන සිතානෙසු, පෙළීම බකුනය ස්නානය යන මෙහි, සුණෙති.
 සු. d. සු-පහබෙන, බුහුටි බැවිති, සුණෙති, බුහුටි වෙයි.
 සු. d. කි-පිබායං, පෙළීමෙහි, සුතාති, පෙළයි.

සුක. d. භූ. ගමනෙ, ගමනයෙහි, සොකති. යෙයි.
 සුංසුමාර. පු-කිලුලා.
 සුංසුමාරගිර. ත-එනම් රට.
 සුක පු-ගිරවා.
 සුකට. න-මනාකොටකළ කමය, සුතාන, සුකත.
 සුකත. න-මනාව කළ කමය, කුශල කමය, සුකට.
 සුකති. ති-කාතපුණ්‍යයා, කළපින් ඇත්තා.
 සුකඤ. පු-රතුලුණු.
 සුකර. පු-සුවසේ කටසුතු, පහසු, ලේසි.
 සුකිතතින. ති-මනාකොට කිතීතණය කළ, මොනවට කියන ලද.
 සුකුමාර. ති-සිවිමැලි, මොලොක්දෙය, සුවසේ වැඩුනු.
 සුකුසල. න-ඉතාදක්‍ෂ, අතිසමථී,
 සුකක. ති-සුදු, නිමල්, සිකුරා.
 සුකක. න-පුණ්‍ය, ශුක්ල, ශුභ

(23629)

සුක්කකාය. පු-සුදු කවුඩා, කොකා.

සුක්කධම්ම. පු-නිමිල ධම්ම, කුශල ධම්ම.

සුක්කපභව. පු-ගුක්ඛ පක්ඛය, හදමෝරණ පක්ඛය.

සුක්කසිංහ. පු- අසුරයා.

සුක්ක d. භූ-අනාදරෙ, අනාදරයෙහි, සුක්කති, අනාදර කරයි.

සුක්ක. ති-විඤ්චු, වේලුනු.

සුක්කන. න-පලවා හැරීම. පදවා හැරීම.

සුක්කති. ති-සුශික්ෂිත, මනාව හික්මෙනලද.

සුබ. d. භූ-සුබෙ, සැපකිරීමෙහි, සුබති සුබෙති සුබයෙහි සුබාපෙති, සැප ඇති කරයි.

සුබ. d. වු-සැපකිරීමෙහි, සුබෙති සුබයෙහි. සැප කරයි.

සුබ. ති-සැපය, පිණිවිම.

සුබකාම. ති-සැප කැමැති, සුව කැමැති.

සුබවාසී. පු-සුවයෙන් උසුලන අභවයා.

සුබවිහාර. න-සැප විහරණය.

සුබල්ලිකානුශාසන. න-සැපවත් ජීවිතයක් ගතකිරීම.

සුබායති. ක්‍රි-(d. භූ. සුබ, නං ක්‍රියායං, සුබ වෙදනාවෙහි+ති) ප්‍රීතිවෙයි, සැප විඳියි.

සුබිත. ති-සුවපත්වන ලද.

සුබි. පු-සුව ඇත්තා.

සුබුද්ධ. පු-සුබුද්ධය, සුව උපදවන.

සුබුම. ති-සුක්ෂම, සිසුම්ඳෙය, අලංකාරයෙහි.

සුබුමාල. පු-සුකුමාර, සිව්මැලි, සුවසේ වැඩුනු

සුබෙති. ක්‍රි-(d. භූ. සුබ නං ක්‍රියායං, සුබවෙදනා වෙහි+ණෙ+ති) සැප ඵලවයි.

සුබෙතන. න-මනාසෙනුය, හොඳ කුඹුර.

සුබෙති. ති-සුවසේ වැඩුනු.

සුගත. පු-යහපත් ගමන් ඇත්තා, බුදුරජ.

සුගතවිනය. න-සුගතයන් වහන්සේගේ විනය ධර්මය.

සුගති. ඉ-මනාගතිය, සාධනය.

සුගනි. පු-මනාගත, සුවද.

සුගනි. පු-සුවද ඇති, සුගතිවත්.

සුගහණ. න-මනාග්‍රහණය.

සුගහන. පු-සමාගත, මනාව පැමිණෙන ලද.

සුගහති. ඉ-සුගතිය.

සුගහතින. පු-මනාකොට ගන්නා ලද, මනාව ගන්නා ලද.

සුඝර. ති-හොඳ නිවසක් ඇති, යහපත් ගෙයක් ඇති.

සුච. d. භූ-සොකෙ, සොක කිරීමෙහි, සොවති, සොක කරයි.

සුචිත. න-යහපත් හැසිරීම, කුසලය.

සුචි. ති-පවිත්‍ර, නිමිල, ධවල, සුදු පැහැය.

සුචිකම්ම. න-පවිත්‍ර ක්‍රියා, සුවරිත ක්‍රියා පිත්තම්.

සුචිණ්ණ. ති-මනාකොට පුරුදු කරණ ලද්ද.

සුචිතති. ති-මනාකොට සිතන ලද.

සුචිතන. ති-නාතාවණ්ණී, විවිත්‍ර, නොයෙක් වණ්ණවත් කොටස්වලින් යුත්.

සුචිතන. පු-මනාකොට වසන ලද.

සුජ. න-යහසැත්ද.

සුජන. පු-යහපත් ජනයා, සත්පුරුෂ ජනයා

සුජාත. ති-මනාව හටගන්නා ලද.

සුජාති. ඉ-යහපත් ජාතිය.

සුඛක. න-සුංකම, බදු අයකිරීම.

සුඛකහණ. න-සුංකම් ගැණීම, බදු ගැණීම.

සුඛකසාත. පු-සුංකම් නැසීම, රේන්ද මුදල් නොදීම.

සුඛකසාතවසාන. න-සුංකම් අය කරණ තැන.

සුඛකික. පු-අයබදු අය කරන්නා. රේගු නිලධාරියා.

සුඛකිය. න-බිරිදට වැටුප් ගෙවීම.

සුජකති. ක්‍රි-(d. දි, සුඛ, සොවෙය්‍ය, පිරිසිදු බැවිහි+ති) පිරිසිදු වෙයි. සුඛ වෙයි.

සුජකන. න-පිරිසිදුවීම, සුඛිය.

සුජම්පති. පු-සුජාතාවගේ හිමියා, සක්දෙව් රජ.

(21684)

සුජාතා. ඉ-සුජාතාව, හෝමිහැන්ද.

සුඤ්ඤ. ති-සිත්ඥය, තුව්ඡඥය, නිබ්බාණය,
එසස විමොක්ඛ සමාධි සම්පත්ති අනුපසංඝා.

සුඤ්ඤතා. ඉ-සුන්‍යතාව, හිස් බව.

සුඤ්ඤාගාර. න-සුන්‍යාග්‍රහය, හිතියන්ගෙන්
තොරවු ගෙය, මාග්‍රන් විරහිත ගෙය.

සුචිට. d. වු-අනාදරෙ, අනාදරයෙහි, සුට්ටෙහි
සුට්ටයති. අනාදර කෙරෙහි.

සුචිඡු. අ-අතියය, ප්‍රශස්ත, යහපත්, ප්‍රශංසා

සුචිඡුතා. ඉ-මනාබව.

සුඨ. d. භු-ගමනාවරණේ, ගමන්වැලක්
මෙහි, සොඨති, ගමන් වලකි.

සුසු. d. වු-ආලසෝ, අලස බැවිහි, සොසෙති
සොසයති. අලස වෙයි.

සුසි. d. භු-සුකෙක, වියලීමෙහි, සුණයති,
වියලයි.

සුසි. d. වු-සොකෙ, වියලීමෙහි, සුණයති,
සුණයයති, වියලෙයි, වේලෙයි.

සුණසි. ඉ-වියලී ඉඟුරු.

සුණතා. ඉ-යෙහෙලී, ලේලී.

සුණ. පු-සුන්‍යතාව, බල්ලා.

සුණ. d. භු-වජ්ජනෙ, පහ කිරීමෙහි, සුණති,
පහ කරයි.

සුණන. න-ශ්‍රවණය, ඇසීම.

සුණිසා. ඉ යෙහෙලී, ලේලී.

සුත්ත න-ජිනවචනය, සිඛාන්‍යය, සුය,
වියරණෙහි ප්‍රකාශිත සුත්‍රය, නාමාඛ
ශායනා ශායනයෙන් එකක් වූ සුත්තාඛ
ධර්මය.

සුත්ත. d. වු-මොවනෙ, මිදීමෙහි, සුත්තෙහි
සුත්තයති, මිදෙයි.

සුත්ත. ති-තිද්‍රෝපගතයා, නිදහැන්මට
පැමිණියා.

සුත්තභූල. න-නුල් බෝලය.

සුත්තනන පු-සුත්‍රාන්‍යය, සුත්‍රපිටකය, බුඬ
වචනය.

සුත්තපඤ්චු. පු-නිද පිබිදී නැතැත්තා.

සුත්තනතික. පු-සුත්‍ර හදාරන්නා, සුත්‍රපිටකය
හදාරණ නැතැත්තා.

සුත්තකාර. පු-රෙදි වියන්නා, පෙහෙකරුවා

සුත්තජාල. පු-නුල් දල, මදුරු දල.

සුත්තහික්ඛා. ඉ-නුල් සිහිමෙන් යෑම.

සුත්තමය. ති-නුල්වලින් නැනු.

සුත්තරජ්ජුක. නුල් පට.

සුත්තසුඛ. පු-සනව විසු (රෙදි)

සුත්තවාද. පු-සමාසනිවාදී කොටසක්.

සුත්තවිහබ්බ. පු-විනය පිටකය.

සුත්තක. පු-නුල, කෙත්ද, පටිය, තනත්‍රිය,
වැල.

සුත්ති. ඉ-බෙල්ලා, සිප්පි බෙල්ලා

සුත්තා. අ-අසා, ශ්‍රවණය කොට.

සුත්තවෙඨන. න-පිලි වියන හරස් දණ්ඩ.

සුත. ති-ගමන, ප්‍රසිඬ, නිශ්චිත, උපචිත,
අනුයෝග තෙත් ඥය.

සුත. පු-පුත්‍රයා, දරුවා.

සුත. න-ශ්‍රෝත්‍ර විඥෙය වූ ශබ්දය, ශාස්ත්‍රය,
අසන ලද,

සුතමබ්බල. න-අසන ලද්ද මංගල යයි
ගැණීම.

සුතහින. පු-බිහිරා, බහිරයා, බිරා.

සුති. ඉ-ශබ්දය, වේදය, වැනීම.

සුඨ. d. භු-පිඛායං, පිඛාවෙහි, සොඨති, පිඛා
කරයි.

සුදං. අ-පද පුරණයෙහි යෙදෙන නිපාතයකි.

සුදත්ත. පු-එනම් නැතැත්තා, අනෙපිඬු
සිටුවා.

සුදස්සන. න-මනා දර්ශනය, දර්ශනය වස්තු.

සුදස්සන. පු-එනම් කුට පථනය, හිමවත්ති
සුදර්ශන නම් පථන කුටය.

සුදත්ත. පු-මනාකොට දමනු.

සුදිට්ඨ. පු-මනාකොට දක්නා ලද.

සුදජ්ජය. පු-ඉතා දුකසේ දිනිය යුතු.

සුදත්තර ති-ඉතා අමාරුවෙන් එතෙර විය
යුතු.

සුදදස. න-අතියයින් නොදනගැනී වස්තුව,
නිවණ.

(23786)

සුද්ද. පු-ගුරුයා, අනන්තයා, නිවයා.

සුද්දිහන. ති-මනා කොට දෙන ලද

සුද්දලන. පු-ඉතාමත් දුලිභ, නොලැබිය හැකි.

සුද්දෙහින. ති-මනාකොට දෙනනා කරණ ලද,
මොනවට දෙසු.

සුඛ. ති-පිරිසිදු, අමිශ්‍ර.

සුඛපිනි. ඉ-සුඛවාසයන්හි ඇති ප්‍රීතිය.

සුඛබ්බි. ඉ-කෙලෙසුන්ගෙන් වෙන්වූ බුද්ධිය.

සුඛසංඛාරපුඤ්ඤ. පු-හුදු සංස්කාර රාශිය.

සුඛාවාස. පු-පඤ්ච සුඛාවාසය, අවිහං,
අතප්පය, සුදස්සය, සුදස්සිය, අකනිට්ඨක
යන අනාගාමි පුද්ගලය උපදින නැත්.

සුඛනත. පු-රජවුගේ අනන්තපුරය, රාජම-
රොධය.

සුඛනතපටිවාස. පු-තිස්සුන්ට නියම විනය
ක්‍රමයක්.

සුඛාජිව. පු-පිරිසිදු ආජිවය, ශික්ෂාපද
නොඉක්මවා දැහැමින් ජිවත් වීම.

සුඛි. ඉ-ගුඩිය, පාරිගුඩිය.

සුඛිමග්ග. පු-පිරිසිදු මාගිය, විසුඛි මාගිය.

සුඛික. ති-පවිත්‍රතිය පිළිබඳ, පිරිසිදු කම
පිළිබඳ.

සුඛිකපටිපද. ඉ-පව් වලින් පිරිසිදුවීමේ
ප්‍රතිපදාව.

සුඛොදනි. පු-සුඛොදන මහාරාජ පුත්‍රයා,
ගෞතම බුදු රජ.

සුඛ. d. දි-සුඛෙ, පිරිසිදු කිරීමෙහි, සුඤ්ඤාති
විසුඤ්ඤාති, පිරිසිදු වෙයි.

සුඛා. ඉ-අමාතය, ආලෝකය, දෙවියන්ගේ
ආහාරය, මී, ගහ, විදුලිය, ජලය, සුණු.

සුඛාබ්බ. න-කපුරු, වන්දනා.

සුඛාකම්ම. න-සුණු පිරියම් කිරීම.

සුඛාධිවල. න-අමාතය මෙන් සුදු, කපුරු
මෙන් සුදු.

සුඛාසි. පු-දෙවියෝ.

සුඛානිධි. ඉ-වන්දනා, කපුරු.

සුඛි. පු-ප්‍රාඥයා, පණ්ඩිතයා, යහපත් ප්‍රඥ
ඇත්තා.

සුඛාගොජන. න-අමාත ගොජනය, දිව
බොදන්.

සුඛාංසු. පු-බවල රක්ෂි ඇත්තා, වන්දනා.

සුඛාහාර. පු-අමාතාහාරය, ගුරුලා.

සුඛොත. පු-මනාකොට පිරිසිදු කරණ ලද.

සුන. d. භූ සඳො, ශබ්දයෙහි, සුතනි, ශබ්ද
කරයි.

සුන. පු-සුණබයා, බල්ලා.

සුනඛ. පු-සුණබයා, බල්ලා.

සුනඛරකඛ. පු-බල්ලන් ආරක්ෂකයා.

සුනග්ගවෙල්ලිත. ති-කොණ්ඩයේ අග
ලක්ෂණට සැරසීම සහිත.

සුනඤ්ඤ. ඉ-ප්‍රීතිවීම, සතුටුවීම.

සුනහාන. ති-යසට ස්තූතිය කළ.

සුනාසිර. පු-ගුණයා, සක්දෙවරද.

සුනිමිමිල. ති-පවිත්‍ර, පිරිසිදු, නිර්මල.

සුනිසහනක. න-කිඹුල්වැන්න.

සුනිසිත. ති-මනාකොට මුවහත් කළ.

සුනිත. පු-මනාව හික්මෙන ලද, මනාව
පමුණුවන ලද.

සුඤ්ජ. ති-සිත්කළු දෙය.

සුඤ්ජි. ඉ-ස්ත්‍රිය, යහපත් සත්‍රිය, සුන්දරිය.

සුප්ප. පු-කුල්ල, නිද්‍රාව.

සුප්පක. න-සෙල්ලම් කුඩයක්.

සුප්පකණ්ණ. පු-කුලුවැනි කණ ඇත්තා,
ඇතා.

සුප්පකාස. ති-මනා ප්‍රකාශය.

සුප්පගබ්බ. පු-අතිශයින් ප්‍රභල්භයා.

සුප්පනිට්ඨිත. ති-මනාකොට පිහිටි, යහපත්
ලෙස පිහිටි.

සුප්පවිච්ච. ති-මනාව ප්‍රතිවේධනය කළ.

සුප්පවිපහන. පු-මනාව පිළිපත්, සුප්විපහන.

සුප්පනිත. පු-අතිශය ප්‍රනීත, එනම් දිගැතා.

සුප්පබ්බ. පු-මනාකොට ප්‍රබෝධ වන ලද.

සුප්පහාන. න-හොඳ උදය, යහපත් උදයන.

(23790)

සුසමුතන. ති-මනාකොට මිදුනු, හොඳට මිදුනු.

සුසමෙයා. පු-ප්‍රමාණ රහිත, අප්‍රමාණ.

සුසසුතන. ති-මනා කොට යොදන ලද, හොඳට යෙදූ.

සුසවාසිත. ති-මනා කොට විශන ලද, හොඳට විසූ.

සුසවුනු. පු-මනා කොට වාසය කරණ ලද, හොඳට වසන ලද.

සුසසනන. පු-මනා ප්‍රසන්න, මනාව පැහැදුනු.

සුප. d. භූ-සයනෙ, සැතපීමෙහි, සුපති. තිදයි.

සුප. d. වු-මාණනෙ, මැණීමෙහි, සුපෙති, සුපයති, මණ්ඩි.

සුප. d. තු-සයනෙ, නිදීමෙහි, සුපති, තිදයි.

සුපණණ. පු-ගුරුලා, ගරුභ පක්ෂියා.

සුපණණසාලා. ඉ-ලක්ෂණ පාල, කදිම කුටිය.

සුපති. ත්‍රි-(d. භූ. සුප, සයනෙ, නිදීමෙහි + ති) තිදයි.

සුපනු. පු-යහපත් මාගිය.

සුපනිතිත. ති-මනා කොට පිහිටුවන ලද.

සුපනිනු. න-හොඳ තිඪිය, මනා නොවූපොල.

සුපන. න-සැතපීම, නිදුව.

සුපබ්බාණ. පු-දෙවියෝ.

සුපාපික. ති-නපුරු, පච්ඡාර, කෲර, අභිම.

සුපිණ. න-සව්පනය, නින්ද.

සුපාසිත. ති-හොඳට පෙවූ, මනා කොට එක් කළ

සුපාසිය. ති-පහසුවෙන් ඉදිකටුවට නුල් ඇතුල් කළ.

සුපිත. ති-සයනය කළ, නිදා ගත්.

සුපිණ පාසික. පු-ස්වපනයෙහි ශුභාශුභ කියන්නා.

සුපිත. ති-මනාව පානය කළ, මොනවට බොන ලද.

සුපොසිත. පු-මනාව පොසිකරණ ලද, හොඳහැටි පොසි කළ.

සුබ්බව. පු-සුවව, කිකරු.

සුබ්බත. පු-මනාමුත ඇත්තා, යහපත් හැසිරීම ඇති.

සුබ්බුට්ඨි. ඉ-(සු + වුට්ඨි) මනා වමුව.

සුභ. d-භිභාසෙ, බැබළීමෙහි, සොහති, බබලයි, හොබයි.

සුභ. d. රු-හිංසාසු, ගැසීමෙහි, සුමනති, ගසති, පරිසුමනති.

සුභ. ති-සිත්කල දෙය, කල්‍යාණය.

සුභකිණණ. (ණ) එනම් බබලොව.

සුභග. ති-ප්‍රිය දෙය, එනම් උයන, වාසනාවත්.

සුභගකරණ. න-ප්‍රිතිමත් කිරීම, ආදරය කරණ.

සිහට්ඨාසී. පු-යස හා කීර්තියෙන් යුත් තැනැත්තා.

සුභ බාහු. ඉ-ශොභාව පිළිබඳ ද්‍රව්‍ය මූලය.

සුභනිමිතන. න-සුභාරම්මණය. යහපත් අරමුණ.

සුභසකුකු. ඉ-සුභසංඥාව.

සුභාමිත. ති-මනාකොට මබනා ලද, මොනවට භාවිතා කළ.

සුභාසිත. ති-මනාකොට කියන ලද, මනා කොට වදාළ වචනය.

සුමහ. d. භූ-දිනතියං, බැබළීමෙහි, සුමනති, බබලයි, හිංසා කරයි.

සුමහති. ත්‍රි-(d. භූ. සුමහ, දිනතියං, බැබළීමෙහි + ති) බබලයි, හිංසා කරයි.

සුමහිත. ති-බබලන ලද.

සුමහන. න-බැබළීම, හිංසාව.

සුමති. ඉ-යහපත් ප්‍රාඥයා, මනාමැටි.

සුමන. න-සතුටු සිත් ඇත්තා, දෙවියා.

සුමනා. ඉ-දසමත්.

සුමරති. ත්‍රි-(d. භූ. සර, චිත්තායං, සිහි කිරීමෙහි + ති) සරති, සිහිකරයි.

සුමෙධ. පු-ප්‍රාඥ, මනා ප්‍රඥ ඇත්තා, එනම් ඇත්තා.

සුමෙරු. පු-මහමෙර, මෙරාපථනය.

සුසිංහ. ති-මනාකොට පුදනලද.

සුර. d. භූ-යසෙ, ඔනාසෙව, ඵෙඤ්ඤායීයෙති,
බාබලීමෙති සුරති, ඉසුරා ඇතිවෙයි, බබලයි.

සුර. පු-දෙවියා.

සුරජෙට්ඨ. පු-සුරජොසංඝ, බ්‍රහ්මයා.

සුරත. ති-මනාව ඇලෙනලද, මෙවුම්දම.

සුරදිය. න-අසුරයා.

සුරදිහිකා. ඉ-අහස්ගහ. සුරගහ.

සුරනදි. ඉ-අහස් ගහ.

සුරනාථ. පු-සුරපති, ශක්‍රයා.

සුරපති. පු-සුරනාථ, සක්රද.

සුරපථ. පු-දෙවමාගීය, අහස.

සුරගි ති-සුගකිය, සුවද.

සුරජිපු පු-සුරනත්‍රා, අසුරයා.

සුරලොක. පු-දෙවිලොව, සුරභවනය.

සුරා. ඉ-රා, මත්පැන්.

සුරාමන. න-මත්පැන් බීමෙන් වන මත් ගතිය,

සුරාගෙහ. න-රාබොන ගෙය, තැබැරුම.

සුරාබ්‍රහ්ම. පු-සුරාබ්‍රහ්මයා, සුරාසොබා

සුරාබිට්ඨක. පු-සුරාවට ඇබ්බෙති වූ තැනැත්තා.

සුරාපාන. න-රහමෙරපීම, මත්පැන් පානය.

සුරාපිත. ති-රාබොනලද,

සුරාපන. න-සුරාපානය සහිත උත්සවය.

සුරාමද. පු-රා මදය, රා මද, මත්පැන් මත.

සුරාමෙරය. න-සුරාව හා මෙරය.

සුරාවික්ඛක. න-සුරා බොන භාජනය, රා
පොල් කටුව.

සුරාමණ්ඩ. න-සුරා මණ්ඩ, රා මණ්ඩ.

සුරාසොණ්ඩ. පු-සුරාසොබා, මත්පැන්හි
ඇඵනු තැනැත්තා,

සුරානිකඛන. න-සුරා නැකැත්කෙළිය,
සුරාපාන උත්සවය.

සුරිය. පු-සුරියා, හිරු, ඉර.

සුරියඤ්ඤාමන. න-ඉර බැසීම, ඉර අවරට
යෑම.

සුරියකහන. න-එනම් මැණික.

සුරියකහන. පු-සුරියාග්‍රහණය, හිරු රාහු ගැන්ම
සුරියමණ්ඩල. න-සුරියමණ්ඩලය.

සුරියවනතික. පු-හිරුදෙවියා පුදත්තා,

සුරියද්‍රසබ්බම. පු-සුරියවතු සබ්බමය, සුරිය
වතු දෙදෙනාගේ එක්වීම, අවපසලොස්
වක් දින.

සුරියසුභමන. න-හිරු උදාව, ඉර පැසීම.

සුරියාවතන. සුරියාකාන්ත නම් ප්‍රසිද්ධ මල්වග්ග
අක්ඛා-252.

සුරු. අ-සුරු සුරු යන අනුකරණ ශබ්දය.

සුරුසමබ. පු-වජ්‍රාසුරිය.

සුරුබ්බ. න-අනාර් හෙතම මාගීය, පොළොව
යට පිහිටි මහ.

සුරුසුරුකාර. පු-සුරුසුරු යන අනුකරණ
ශබ්ද කිරීම.

සුල. d. වු-සඤ්ඤා, සැරසීමෙහි, සුලෙඤ්ඤා
සුලෙඤ්ඤා, සරසයි.

සුල. d. භූ-රාජායං, රිදීමෙහි, සුලති, රිදෙයි.

සුලබ. ති-මනාකොට ලබන ලද,

සුලසි. ඉ-බෙහෙත් පැලැටි විශේෂයක්.

සුච. පු-හිරු පක්ෂියා, හිරව,

සුචව. පු-කිකරු, සුබව,

සුචණ්ණ. පු-සඤ්ඤා, වණ්ණමපතතිය, පස්
කලදක බර, ගුරුලා.

සුචණ්ණ. න-කාඤ්චන, රත්රන්, යහපත්
වණ්ණය.

සුචණ්ණක. පු-ඇසල ගස.

සුචණ්ණකාර. පු-රත්තරුවා, තවම දත්තා,
රිදී රත් වැඩ කරත්තා.

සුචණ්ණපනක. න-රත් ඔටුත්ත, සුචණ්ණ
කිරීම.

සුචණ්ණපාදකා. ඉ-රත්මිරිවැසි සහල.

සුචණ්ණමය. ති-රත්රත්වලින් කළ, රත්මුවා.

සුචණ්ණපක්ක. පු-රත්වත් පක්ෂි ඇත්තා,
ගුරුලා.

සුචණ්ණපච්ච. න-රත්පට.

සුචණ්ණ. අ-ආසිංහනයෙහි, ඉඤ්ඤා, යහපත.

(28897)

සුවණ්ණවිජි. ඉ-රත්විදිය, ශක්‍රයාගේ නගරය
සුවණ්ණමෙණ්ඩක. පු-රත් එළුවා.

සුවණ්ණසිවිකා. ඉ-රත්සිවි ගෙය.

සුවණ්ණහංස. පු-රත්වත් හංසයා, රණහස.

සුවල්ලි. ඉ-බෝදිගස්.

සුවාණ (න). පු-බල්ලා.

සුවාණදෙණි. ඉ-බල්ලන්ට කෑම දෙන
බදුන.

සුවාණපිණ්ඩ. න-බල්ලන්ට දෙන කෑම පිඩ.

සුවාණවම්පු. න-බදු වමනය.

සුවිජාන. න-මනාකොට දැනීම.

සුවිඤ්ඤාපය. පු-මනාකොට හැඟවිය හැකි.

සුවිදිහ. ති-මනාව දන්නාලද, හොඳට දැනගත්

සුවිලින. ති-මනාකොට ආලෙපකරණ ලද
මනාව ගල්වන ලද.

සුවෙ. අ-සෙට, හෙට, හෙට දවස.

සුදි. d. භූ-සොහනේ, සොබාවෙහි, සුදැති,
සොබාමත් වෙයි.

සුසංවුත. පු-මනාසංවෘත කරණ ලද, මනා
කොට සංවරණය කරණ ලද.

සුසදුල. පු-මනාකොට වැඩුනු නිල්කාණ
ඇතිභූමිය.

සුසමා. ඉ-උතුම් සොහාව, ශ්‍රේෂ්ඨ කාන්තිය

සුසමාරාම. පු-මනාව පටන් ගන්නා ලද.

සුසමාහිත. පු-මනාව සංසිදුවන ලද.

සුසවි. ඉ-කරවිල.

සුසාන. න-සොහොන, කැරකෝප්පුව,

සුසානගොසක. පු-සොහොන් රකින්නා,
සොහොන්ගොව්වා.

සුභ. න-නන්ඩුව, කොස්ස, සාලිසුක. යව-
සුකාදිය.

සුභර. පු-උරා, හුරා.

සුභරජනන. පු-බදුපටි-හවහි හා මේඛලා
දුම. ආදි ආහරණ විශේෂයක්.

සුසානක. පු සොහොනෙහි රැකියාවක්
කරන්නා, සොහොන් පල්ලා.

සුංභ. න-සුංකම්, අයබදු.

සුසිකති. ති-මනාව හික්මුණු, හොඳට
හික්මුණු.

සුසිර. න-සිදුර, සිදුරු සහිතදේ, තුය්‍යවිශේෂ
යක්.

සුසි. ඉ-සිදුර, පැල්ම, විවරය.

සුසිත. න-රත්වත් සදුන්, අභික සිතලය

සුසු. ති-තරුණයා, පැටියා, ලපැටියා.

සුසුනාග. පු-ඇත් පැටියා, ලදුරු ඇතා.

සුසුක. පු-කිඹුලා, බාලයා, මනස විශේෂයක්

සුවිලොම. න-ඉදිකටු වැනි ලොම් ඇත්තා,
එනම් යකා.

සුජ්ජ. පු-සුහද, සුභාදයා

සුසෙතිකා. ඉ-කඳුකුසාවාලු.

සුසෙන. පු-කරඹ ගස.

සුසානි. ක්‍රි-(d. දි. සුස, සොහනේ, විඤ්ඤාමේහි
+ ති) විඤ්ඤා, වේලෙයි.

සුසාන. න-වේලීම විඤ්ඤා.

සුස්සුස. ති-ඇසීමට කැමැති, ඉගෙනීමට ආශා
ඇති.

සුස්සුසා. ඉ-අසනු කැමැත්ත, පාරිවය්‍යාව
අත්පා මෙහෙකිරීම.

සුසුන. පු-මනාකොට අසනලද, මනාව
ශ්‍රවණය කළ.

සුසනා. ඉ-ප්‍රිතිමත් භාවය, ප්‍රියය, සතුට.

සුහද. පු-මිත්‍රයා, සුභාදයා, යාලුවා.

සුහිත. න-නාප්තියට පැමිණි, මනා හිත
ක්‍රියා.

සු

සුභරපොතක. පු-උරා පැටවා, උරා තාමිබා
සුභරමංස. න-උරා මස්.

සුභරමදූව. පු-උරෙකුගේ මාදු මංසය,
උරන් ලැගි තැන ගටගන්නා හතු වර්ගයක්,
එනම් බෙහෙතක්. (23940)

සුභරසාලි. ඉ-උරුහල්, කැලේ හැදෙන
ඇල්වි විශේෂයක්.

සුභරික. පු-උරන් මරා ජීවත් වන්නා,
උරා වැද්ද.

සුභසාලික. නි-උරා හල් වලට අයිති.

සුව. d. වු-පිසුණේ, කේලාම් කීමෙහි,

සුව. d. වු. පිසුණේ, කේලාම් කීමෙහි, සුවෙහි
සුවයනි, පිසුණු කියයි.

සුව. d. වු ගත්පනේ, ග්‍රන්ථයෙහි, සුවෙහි
සුවයනි, ග්‍රන්ථය කරයි. ගොතයි

සුවක. පු-කේලාම් කියන්නා

සුවන. න-දැක්වීම, ප්‍රදීපනය කිරීම.

සුවි. ඉ-ඉදිකටුව, හිදිකටුව.

සුවිකාරක. පු-ඉදිකටු සාදන්නා.

සුවිසපිකා. ඉ-යතුර හා උඩ අගුල.

සුවිසර. න-ඉදිකටු ගුලාව, ඉදිකටු තැන්පත්
කරණ භාජනය.

සුවිනාලිකා. ඉ-ඉදිකටු දැමීමට උණ ලීවලින්
සාදනු ලබන බිම්බු වර්ගයක්.

සුවිමුඛ. පු-ඉදිකටු වැනි මුඛ ඇත්තා, මදුරුවා

සුවිමුඛපාණ. ඉ-ඉදිකටු වැනි මුහුණක්
ඇත්තා.

සුවිලොම. පු-සුවිලෝමයා, සුවි රෝමයා.

සුවිලොමයකඩ. පු-එනම් යක්ෂයා.

සුවිලොමවනන. පු-ඉදිකටුවක් වැනි කටක්
ඇත්තා.

සුවිලොමවණ්ජක. පු-ඉදිකටු වෙලෙන්දා.

සුවිකා. ඉ-යතුර.

සුජ. නි-සාජ, කෙළින්, අවක.

සුණ. ඉ-මස් ලොඹුව, මස් තබා කපන
කොටය.

සුහ. පු-රියදුරා, වැදිහටයා, රසදිය.

සුනි. ඉ-ප්‍රසූතිය, දරුවන් වැදීම.

සුනිසර. න-නිඹිරිගෙය, වදනා ගෙය, පසුතිසර

සුද. d. වු-පහසරණේ, වැහිරීමෙහි, සුදනි,
වැහිරෙයි.

සුද. d. වු-පහසරණේ, වැහිරීමෙහි, සුදෙහි
සුදයනි, වැහිරෙයි.

සුද. පු-අරක්කාමියා, සුදයා

සුදක. පු-සුදයා, අරක්කාමියා, කෝකියා.

සුන. පු-බල්ලා, සුතබයා.

සුනු. පු-පුත්‍රයා, පුතා.

සුප. පු-ව්‍යාඤ්ඤා, මාලුව, කොමු

සුපකාර. පු-අරක්කාමියා, භතත කාරයා.

සුපව්‍යාඤ්ඤා. න ව්‍යාඤ්ඤා, මාලුව.

සුපබාලිත. නි-මනාකොට පරික්ෂා කළ ප්‍රතිථා
ප්‍රකට.

සුපික. පු-අරක්කාමියා, උයන්නා.

සුර. d. වු-විකකමේ, වික්‍රමයෙහි, සුරෙහි,
සුරයනි, වික්‍රමකම් කරයි.

සුර. පු-සුරයා, වියඞ්චනනයා, හිරු ඉරු,
යොධයා.

සුරකථා. ඉ-සුරයන් පිළිබඳ කථා.

සුරත. නි-කරුණා සම්පන්නයා, කුළුණු
ගුණැත්තා.

සුරහාව. පු-ගුරුව, දක්ෂභාවය.

සුරසුත. පු-හිරුපුත්‍රයා, අරුණ.

සුරතාක. පු-කෙරාරික කපුවා.

සුල. d. භු-රුජාං, රුද්‍රවෙහි, සුලහි රිදෙයි
සුලං.

සුල. න-උල, රුජුව, රුද්‍රව, ආයුධ විශේෂයක්.

සුලි. පු-ර්භවරයා, මහදෙවියා.

සුපෙයා. න-සුප්, බොන හොද්ද.

සුපෙයාසාක. න-ව්‍යාඤ්ඤා පිණිස ගන්නා
පලා වර්ගය.

සුපෙයාපණණ. න-ව්‍යාඤ්ඤා සදහා ගන්නා
කොළ වර්ගය.

සුපි. නි-දක්ෂ, මාක්ක,

සුපිය. නි-වික්‍රමය, නිර්භීතකම, බෙදියිය.

සුසුයනි. ත්‍රි-(d. භු. සු. සද්දෙශ බිදකිරීමෙහි
+ ති) සුසු යන බිද කරයි.

(24000)

පෙසු

සෙ. d. හු-බයෙ, ස්වයමෙහි, සියති, ස්වය
වෙයි.

සෙ. d. හු-පාකෙ, පිසීමෙහි, සෙති, පිසයි.

සෙ. d. හු-ගමනෙ, යාමෙහි, සෙති, යයි.

සෙ. d. හු-බයෙ, ස්වයමෙහි, සායති, ස්වය
වෙයි.

සෙකඩ. පු-සෙසුසාය, හික්මෙන්නා.

සෙක. පු-ජිවක ද්වයය.

සෙක. d. හු-ගමනෙ, යාමෙහි, සෙකති, යෙයි.

සෙබ. d. හු-සෙවනෙ ඉසීමෙහි, සෙවති,
ඉසියි.

සෙබ. පු-හික්මීම සහිත පුද්ගලයා, රහත්
ඵලය හැර ඉතිරි මහපලයන්ට පැමිණි
පුද්ගලයා, සජ්තවිධ ආයතියා.

සෙබර. පු-මුදුන් මල්කඩ, කිරිටයෙහි පළඳින
මල්කඩ.

සෙබබල. න-සෙසුසබලය.

සෙබරා. ඉ-මුදුන් මල්කඩ.

සෙබරික. පු-සැබෝගස.

සෙබරික. පු-සැබෝ.

සෙබසමමන. පු-සෙසුසායයි සමමන කර-
ගන්නා ලද.

සෙබියබමම. පු-සෙසුසබමය.

සෙබිය. පු-හික්මියසුතු, හික්මීමට සුදුසු

සෙභාලක. පු-සිවලුන්ට අසිති, සිවලුන්
පිළිබඳ.

සෙවනක. පු-ඉසින්නා, සේවකයා.

සෙවන. න-ඉසීම, දිය ඉසීම.

සෙවනාචාරි. පු-(සක + ඉවනාචාරි) සෙවනා
චාරියා, සිය කාමාත්තෙන් හැසිරෙන්නා.

සෙවන. නි-ශ්‍රේණි, උතුම්, බුදුරජ.

සෙවනතර. පු-ශ්‍රේණිතර, අතිශයින් උතුම්.

සෙවසි. ඉ-අලු, ජාරිකා.

සෙවසි. පු-සිවුවරයා, සිටානෝ, සිවුහු.

සෙණ. පු-උතුරුසා.

සෙණමොකඩ. පු-සෙණ ශ්‍රේණියා, සෙණාඩි
පතියා.

සෙණිය. පු-සෙණා ඇත්තා.

සෙණි. ඉ-සමාන ශිල්පීන්ගේ සමූහය, තුරු
පෙළ.

සෙහ. පු-සුද, රිදී.

සෙහක. නි-සුද, විනිවිද පෙනෙන

සෙහකමම. න-සුදුහුණු ගැම, සුදුපාට කිරීම.

සෙහකුට්ඨ. පු-සෙවන කුණය, කබර.

සෙහකෙතු. පු-සළුයෙන් වහන්සේ.

සෙහකෙරු. න-පැලැටි වඩියක්.

සෙහවජ්ජන. න-සුදු කුඩය, රජුන්ගේ
සේසන.

සෙහපවජාද. පු-රථ මතුයෙහි ඵලන ඇතිරිලි.

සෙහවජ්ජද. පු-හංසයා.

සෙහවට්ටි=ට්ටිකා. ඉ-ශාස රෝග විශේෂයක්,
ගෝයම් පැල සුදුපාට වී වේලී යන ගෝයම්
රෝගයක්.

සෙහමබ. පු-ඇට්ඨ ගස.

සෙහකමබල. න-සුදු ඇතිරිල්ල, සුදු
කමිලිය.

සෙතු. පු-වියර, නියර, කාරණය, හෙතුව.

සෙතුකාරක. පු-පාලම් සාදන්නා.

සෙතුසාන. පු-හෙතු නැසීම, පාලම් කඩා
දමන්නා.

සෙතොදික. නි-සුදු ජලය ඇති.

සෙද. පු-බහදිය, දැඩි.

සෙදක. න-දහසිය දම්ම, විනිවිද පෙනීම.

සෙදගන. නි-දහසියෙන් වැසුණු.

සෙදමල. න-දහසියමල.

සෙදසුස. න-දහසිය.

සෙදජ. නි-සංසෙදජ යෝනියෙහි උපන්නහු,
දහසිය කුණු ආදියෙන් උපදනා සත්ව වඩියා.

(24052)

සෛද්ධ. න-සමීර්ලය, දුබිය, දුහර්ලය.

සෛද්ධල්ලිකා. ඉ-දුබිය හා කුණු.

සෛද්ධකතින. පු-බහදියෙන් වැකුණු.

සෛදින. ති-තෙත්වු.

සෛදෙති. ත්‍රි-(d. වු. සෙද, පයසරණේ, වැගිරි මෙති + නේ + ති) තෙත් වෙයි.

සෛත. න-සයනය, නිදන ආසනය.

සෛතක. පු-රජාවාය්‍යයා, කරත්ත කාරයා.

සෛතා. ඉ-සේතාව.

සෛනාගුන. පු-සුඛ පිළිබඳ අමාත්‍යවරයා

සෛනානායක. පු-සෛනාධිපතියා.

සෛනානී. ඉ-සෛනාධිපතියා, සෛනානායක.

සෛනාපවව. පු-ජෙනරාල් වරයෙකුගේ තනිය ඇත්තා.

සෛනාසන. න-සෙනසුන, ආවාසය, ගෙය.

සෛනාසනගාභාසක. පු-සෙනසුන් භාර කාරය.

සෛනාසනවාදිකා. ඉ-සෙනසුන්හි හැසිරෙන්නා.

සෛනාසනපඤ්ඤාසක. පු-සෙනසුන් පනවන්නා.

සෛනාපනී. පු-සෛනානායකයා, සෛනාධිපතියා, සෙනෙවියා.

සෛනාපනික. පු-සෙනෙවියා, සෛනාධිනායකයා.

සෛනාබ්‍රහ්ම. පු-සේනා පිළියෙල කරණ තැන, සුඛසේනාසරභකරණ තැන.

සෛනිය. පු-සේනා ඇත්තා, පිරිවර ඇත්තා.

සෛනෙයික. පු-වාටුකාරයා, වංචාකාරයා.

සෛපණ්ණි. ඉ-ඇද්දෙමට ගස.

සෛපාලිකා. ඉ-සේපාලිකා ගස.

සෛමන. පු. න-ශ්ලේශමාව, සෙම.

සෛමතික. පු-සෙම අධික තැනැත්තා.

සෛමාන. පු-සයනය කරණ, නිදන.

සෛමානක. පු-සයනය කරණ තැනැත්තා, නිදන්නා.

සෛයසී. ඉ-දියම්තන, ඇත්වගපුල්.

සෛයා. ති-අතිශයින් ප්‍රශංසා, ඉතා පැහසිය සුතු.

සෛයා. පු-ධර්මය, මඩගලය.

සෛයාක. පු-සයනය කරන්නා.

සෛයාපා. අ-එසේ, මෙසේ, යම්සේ.

සෛයාපාපි. අ-උපමායෙහි, යම්සේ.

සෛයාපාපිනාම. අ-යම්සේ නම්.

සෛයාපිදං. අ-ඒ කවරේද.

සෛයායා. ඉ-සයනය, සේනාසනය, සයන ක්‍රියාව.

සෛයික. පු-දෙව්ලොව, දෙව් විමන.

සෛයිනා. ඉ-සොව්ජා භාවය.

සෛයිභාර. පු-සොව්ජා විහරණය.

සෛයිභාරසුඛ. පු-සොව්ජා විහරණ සැපය.

සෛයිසක. න-ශාලාවක නමක්, සිරිස ලිවලින් තැබුමක්.

සෛයියාක. පු-එනම් විමානෙහි උපන් තැනැත්තා.

සෛජී. පු-සොව්ජා විහරණ ඇත්තා, කැමති හැසුරුම් ඇත්තා.

සෛරෙයාක. පු-කවුකරවු.

සෛල. d. භූ-ගතියා, යාමෙහි, සෙලනී, ගෙයි.

සෛල. පු-පථිතය, කැර, ගල.

සෛලගුල. න-ගල් බෝලය.

සෛලන. න-නාදය, යොධාදීන්ගේ සිංහ නාදය, මුඛයෙන් කරණ ත්‍රිබා ශබ්දය, උරුසන් බැම.

සෛලමය. පු-සෛලමය, ගලින්ම කරණ ලද.

සෛලක. න-තඹ වර්ෂයක්.

සෛලින. ති-කැහැසීම, ශබ්දය, සොෂා සහිත.

සෛලු. පු-ලෝලු

සෛවක. පු-සේවකයා, සේවය කරන්නා.

සෛවනී. ත්‍රි-(d. භූ. සෙවු, සෙවතෙ, සේවනය කිරීමෙහි + ති) සේවනය කරයි, ආශ්‍රය කරයි.

සෛවන. න-සේවනය, ආශ්‍රය කිරීම.

(24107)

සෙවා. ඉ-සේවාව, සේවනය, ගැවසීම.
 සෙව්‍ය. පු-සෙවෙල්, දියසෙවෙල්.
 සෙව්‍යාලපණක. ති-නිශ්ශබ්දතාවය, නිසල.
 සෙවිත. ති-සේවනය කළ, ආශ්‍රය කළ,
 ඇසුරු කළ.
 සෙවිතබල. ති-සෙවිය යුතු, ආශ්‍රය කටයුතු.

සෙව්‍ය

සො. d. දි-අනතුරකරණ, කෙළවර කිරීමෙහි
 සියනි, කෙළවර කරයි.
 සො. d. භූ-නිසානෙ, සිදීමෙහි, සියනි, සිදියි.
 සොක. පු-ශෝකය, ව්‍යසනයක් නිසා වියලීම.
 සොකගහි. පු-සොකාග්නිය, සෝක නැමති
 ගින්න.
 සොකපරිදෙව. පු-ශෝකය, පරිදෙවය.
 සොකසලල. න-ශෝක නැමැති උල.
 සොකික. පු-සෝක ඇත්තා,
 සොකබ්‍ය. න-ප්‍රියය, සතුට, වාසනාව.
 සොබුමම. න-සුබුම භාවය, සියුම් බව.
 සොගයාසික. න-හෙල්මැලි, එනම් සහිධ්‍යා
 විශේෂය, පද්ම සියක් ලක්ෂය, පද්ම බලනු.
 සොවික. පු-සෝක කරන්නා.
 සොවිත. ති-සෝක කළ, සෝකයට පත්.
 සොවනි. ක්‍රි-(d. භූ. සුව, සොකෙ, සොක-
 යෙහි+නි) සෝක කරයි.
 සොවිය. ති-බෙද ජනක, නින්දිත.
 සොවෙය්‍ය. න-පිරිසිදුකම, පවිත්‍රතාව, පවිත්‍ර
 භාවය.
 සොණණ. පු-සාණික, රත්රන්.
 සොණාලබ්‍යාර. න-සාණිලබ්‍යාරය.
 සොණණහිබ්‍යාර. පු-රත් කෙණිකය.
 සොණණබජ. පු-සාණිබජ, රත්දද.
 සොණණවාලුකා. ඉ-සාණණවාලුකා, රත්
 වැලි.
 සොණ. d. භූ-වණ්ණ, ගම්‍යෙව, පාට
 කිරීමෙහිද, ගම්‍යෙව්‍යෙහිද සොණනි, වණි
 කෙරෙහි, යෙයි.

සෙවු. d. භූ-සෙවනෙ, සේවනයෙහි, සෙවනි,
 සේවනය කරයි.
 සෙව්‍ය. පු-බබුක්කණ.
 සෙස. පු-සෙසු, අවසෙස, ඉතුරු, අනන්තතා
 රජ.

සොණ. d. භූ-රාසිකරණ, රැස් කිරීමෙහි,
 සොණනි, රැස්කරයි.
 සොණ. පු-රක්තවණිය, සුන්බයා, වාක්‍ය
 විශේෂයක්.
 සොණරතන. න-රක්ත මාණික්‍යය, රතුමණ
 සොණිත. න-රුබිරය, ලේ.
 සොණි. ඉ-උකුල, කට්ටුදෙශය.
 සොණි. න-රත්රන්.
 සොණබ. න-ගිජු, ලෝල, සත්‍රි සුරාදියෙහි
 ලෝල.
 සොණබ. පු-ඇත්සොබ, ඇතාගේ අත.
 සොණබ. ඉ-පාතාගාරය, ඇත්සොබ.
 සොණබක. පු-සුරා සොබා, සුරාපානය
 කරන්නා.
 සොණහි. න-ගලේ පිහිටි වතුර වල, ගල්වල,
 ගල් පොකුණ.
 සොණහික. පු-සුරා වෙළෙන්දා.
 සොණහිකා. ඉ-ගල් පොකුණ.
 සොණහිකානිලසුද්. න-රා පෙරණ කොස්ස.
 රා පෙරහණ.
 සොණහි. ඉ-ගල් පොකුණ.
 සොහ. න-කණිය, ජලප්‍රවාහය, ගලා යන
 දිය දාරාව.
 සොහසුද්න. න-තෙත්‍රාසුද්න.
 සොහවාර. න-ශ්‍රෝතවාරය, කණිය.
 සොහබාතු. ඉ-ශ්‍රෝතා බාතුව, කණ.
 සොහවිසුද්‍යණ. න-ශ්‍රෝතා විසුද්‍යන.
 සොහවිසුද්‍යණ. න-කණින් දූනගතයුත්ත.
 සොහහන. ති-ගින්නෙන් හෝ අවිවේන්
 වියලුණු, දැවුණු.

(24158)

සෞභාෂා. ඉ-සුඵලුරුද.

සෞභාෂානුගත. පු-ශ්‍රෝතස අනුව හිය.

සෞභාෂානුගත. ඉ-සෝවාන් ඵලයට පැමිණීම, ශ්‍රෝත නැමැති නිවණ මගට පැමිණීම.

සෞභාෂානුගත. න-සෝවාන් පලය.

සෞභාෂානුගත. න-කණ්ණාමිම, කපාවකට කණ්ණිය මුළු කිරීම.

සෞභාෂානුගත. න-මාගීඤ්ඤ ශ්‍රෝතසට පැමිණීම.

සෞභාෂානුගත. න-ශ්‍රෝතායතනය, කණ්ණ.

සෞභාෂා. අ-මධ්‍යලය, අභිසිසිය.

සෞභාෂා. පු-බ්‍රාහ්මණයා, බ්‍රහ්මණ, අභිවෘද්ධියකයා.

සෞභාෂා. පු-අභිවෘද්ධියකයා

සෞභාෂා. පු-සොභය, ඉදිමුම.

සෞභාෂා. පු-සහෝදරයා, සොහොසුරා.

සෞභාෂා. පු-සහෝදරයා, එකම මවු කුසින් උපන්නා.

සෞභාෂා. න-සුඛ කිරීම, පිරිසිදු කිරීම.

සෞභාෂා. ඉ-මුසුනු, ඇමදීම කරණ මුස්න, සුඛකරන්නා.

සෞභාෂා. පු-බලය.

සෞභාෂා. පු-තොටිල ගස.

සෞභාෂා. පු-(ස + උපධික) උපධි සහිතයා, පඤ්ඤාකරණ ඇත්තා,

සෞභාෂා. න-හිණ, ඉණිමග.

සෞභාෂා. ඉ-(ස + උපාදි) උපාදි සහිත.

සෞභාෂා. පු-(ස + උපාදියෝ) කෙලෙසුන් නසා උපදියයි කියන ලද පස්කද ශරීරයෙන් යුත් තැනැත්තා.

සෞභාෂා. න-සියලු කෙලෙසුන් නසා ස්කන්ධ පරිනිෂ්ඨාණයට නොපැමිණි රහත්යුගේ නිවණ.

සෞභාෂා. න-හින, හිණිමග.

සෞභාෂා. න-අභිනාමිමේ ශබ්දය.

සෞභාෂා. ඉ-තරප්පු පේශිය, පියගැට පෙල.

සෞභාෂා. න-හිණිමග මුල.

සෞභාෂා. න-ඉණිමග පුවරුව.

සෞභාෂා. න-නිද්‍රාව, නින්ද.

සෞභාෂා. නි-(d. හු. සුප, සයන, නිදි-මෙහි + නි) නිදි.

සෞභාෂා. පු-හෙබ, දියඇල, වැව, සිදුර.

සෞභාෂා. පු-රාහු.

සෞභාෂා. පු-සුභග භාවය.

සෞභාෂා. න-මුරුංගා ගස.

සෞභාෂා. නි-(d. හු. සුභ, දිනත්තය, දීප්ති-යෙහි + නි) අලංකාර කරයි, සරසයි.

සෞභාෂා. නි-සිත්කලු දෙය.

සෞභාෂා. පු-හොබන.

සෞභාෂා. ඉ-සුභග භාවය.

සෞභාෂා. ඉ-අභිවාරිකාව, ගණිකාව.

සෞභාෂා. න-ත්‍රිඛා විෂේෂයක්, සුරංගනා දර්ශනයක්.

සෞභාෂා. ඉ-සොභාව, කාන්තිය, දීප්තිය, බැබළීම.

සෞභාෂා. නි-ප්‍රතිකරණ, ශාන්ත, සුන්දර.

සෞභාෂා. පු-විජ්‍යා, ඔෆ්ෆ් වර්ගයක්.

සෞභාෂා. න-සොම්නස, යහපත් සිත් ඇති බව.

සෞභාෂා. න-සොම්නස් සැපය.

සෞභාෂා. න-අධිපති භාවයට පැමිණි සොම්නස.

සෞභාෂා. න-සොම්නසින් යුත්.

සෞභාෂා. න-එක්තරා ගස් වර්ගයක්.

සෞභාෂා. පු-හෙලකිතිරි.

සෞභාෂා. ඉ-බෝදි ගස්.

සෞභාෂා. පු-සාධාරණ පිණිස පවතින, සහ සැප පිණිස පවතින.

සෞභාෂා. න-සුවච, කිකරු බව.

සෞභාෂා. ඉ-සුවච භාවය, කිකරුබව.

සෞභාෂා. පු-සාධාරණය, රුවනින් තිපත්.

සෞභාෂා. න-රත්තන්.

සෞචර්‍යාණය. ති-රත්තරත්.

සෞචර්‍යාණය. සුඛිභාවය.

සෞචර්‍යාණය. න-සෝවාස් ලකුණ.

සෞචර්‍යාණය. පු-රජ්ජන්ට සැට්ට ලන ඇමතියා.

සෞචර්‍යාණය. න-කාභිදිය.

සෞචර්‍යාණය. න-කාභිදිය.

සෞචර්‍යාණය. පු-කෂයරෝගය.

සෞචර්‍යාණය. න-වියලීම, කෂයවීම.

සාධා

සාධා. පු-මොතවට කියනලද, මනාව දෙසු.

සාධා. පු-යහපත් ආකාරය, ස්වය ගතිය.

සාධා. පු-මනාකොට පැමිණි.

සාධා. න-සෙට, හෙට දවස.

සාධා. ති-(සු+අති+වතන) ලෙහෙසියෙන් ජයගත හැකි.

සාධා. ති-(d. හු. සුස, සොසන, විය-ලීමෙහි+ති) වියලයි, වේලයි.

සාධා. ති-(සු+මසාරිත) කලින් සිටි තත්ත්වයට හෝ පදවියට පත් කළ.

සාධා. පු-සොහොනෙහි වසන්නා.

සාධා. න-සොහොනෙහි විසීමෙන් රකින අභයය, තෙලෙස් දුතංග වලින් එකක්.

සාධා. න-සුභාදයා.

සාධා. න-තාප්තිය.

හ

හ. අ-පද පුරණයෙහි.

හ. අ-පුද්ගල අභවන නිපාතයක්, අසහනාභි යෙහි.

හ. අ-ආශ්වාසී හභවන නිපාත පදයක්

හ. d. හු-පිතිය, ප්‍රිතියෙහි, හංසනි, පහංසනි, ප්‍රිතියෙහි, හංසිත, පිති වනලද.

හ. d. හු. හංසන පිතිසු, ලොමු දහැගැත් මෙහි හා ප්‍රිතියෙහි, හංසනි, ලොමුදහැගැණිය.

හ. පු-හංසයා.

හ. න-ලොමුදහැගැණීම, කිපීම, පහංසන.

හ. පු-නුරුවලා.

හ. පු-හංස පැටියා, ලැපැටි හංසයා.

හ. අ-නසා, ගටා.

හ. ති-ප්‍රිය දෙය.

හ. ති-(d. දී, හන, හිංසායං, හිංසා කිරීමෙහි+ති) නසයි.

හ. ති-නුභවය, නුභවප්‍රාප්තයා, සතුටට පැමිණි අය, හට්ටි තුට්ටි, හට්ටි පහට්ටි ලොමහට්ටිජාත.

හ. ති-සතුටුසිත් ඇත්තා.

හ. d. හු-දිනිය, බැලීමෙහි, හට්ටි, බලයි.

හ. ති-ගෙණෙනලද, තසනලද.

හ. d. හු-බලකකාර, බලකිරීමෙහි, හට්ටි, බලකරයි.

හ. පු-බලාත්කාරය.

හ. d. ත - අපනයන, පහකිරීමෙහි, හඳුනා, හඳුනා, පහකරයි.

හ. ති-තසනලද.

හ. ති-විසිරිය, තැසු.

(24268)

හභිනනරාය. පු-බාධා ඉවත් කරන්නා.

හසු. පු-අත, රියන, සමුහය, ඇත්සොඩ, හතේනැකත

හසුක. පු-එනම් තැනැත්තා, අතපුරා.

හසුකුකුමුව. න-අත්කුකුස, අතින් නපුරා කොට කරණ ලද්ද අතින් ඉරි ඇදීම් ආදී විකාරකිරීම.

හසුකමම. න - අත්කම්, අතින්කරණවැඩ, අත්වැඩ.

හසුහන. පු-අතට පැමිණි

හසුහහණ. න - හසනග්‍රහය, අත අල්ලා ගැනීම.

හසුතල. න-හසනතලය, අල්ල

හසුපසේජාතික. න-අත්වල තෙල් රදි ඔතා ගිනිදල්වා කරණ එනම් වඩය.

හසුපසාරණ. න-අත දිගහැරීම.

හසුපාස. පු-අත්පස, දෙරියන් සමාරක් පමණ දුර.

හසුපාද. න-අතපය.

හසුපසතන. ති-අතටපැමිණි, හසනප්‍රාප්ත.

හසුවව්වක. න-අත්කරත්තය.

හසුසාර. පු-අතින් ගෙන යා හැකි සාර වසාල.

හසුවිකාර. පු-අතින් කරණ උසුලු විසුලු ආදිය.

හසුපලෙඛ. පු-අතින් පිසදැමීම.

හසුහිප්පන. න-අත්පෙරළීම පිණිස මනා පිරවීම.

හසුරොහ. පු-ඇතරුවා හසනිපාලකයා.

හසුලඛකාර. න-හසනාලඛකාරය, ඇතුන් සැරසීම.

හසු. පු-ඇතා, අලියා.

හසුකර. පු-ඇත්සොඩ, ඇත්කර.

හසුකලහ. පු-ඇත්පොව්වා, ඇත්පැටියා.

හසුකිනනවිණා. ඉ-හසනිකානන විණාව.

හසුකිනනවිණා. ඉ-හසනිකානන විණාව, මේ විණා හඬින් ඇතුන් ප්‍රීතියට පත්වෙයි,

හසුනබ. පු-එනම් ගෘහවිශේෂය, කනුමුල්හි ඇත්තිස ඇතිවන සේ හැදු මත්දිරය.

හසුනිකා. ඉ-කුඩා ඇතින්නි.

හසුනි. ඉ-ඇතින්නි, ඇත්දෙන.

හසුරව. පු-හසනිරාවය, ඇත්හඬ.

හසුකුමහ. පු-ඇත්කුම.

හසුකුල. න-ඇත්කුලය, හසනිවංශය.

හසුකකක. පු-ඇත්කද, හසනිපාලය.

හසුගොසක. පු-ඇත්ගොව්වා.

හසුසො. ඉ-ඇත්සමුහය, ඇත්රැළ, සුදු පිණිස ගෙන යන ඇත්සමුහය.

හසුවජාප. පු-කිරිබොත ඇත්පැටියා.

හසුදමම. පු - ඇතුන් දමනය කරන්නා, හසනාපායනියා.

හසුප. පු-ඇත්ගොව්වා, කුරුනැකයා.

හසුපාකාර. න-හසනිප්‍රාකාරය, ප්‍රාකාරයක් මෙන් සිටුවනලද ඇත්වලල්ල, හසනිරූපයෙන් යුක්ත කොට කොටකරණ ලද ප්‍රාකාරය.

හසුපසතිනන. පු-නපුරා ඇතා, හසංකර හසනියා

හසුහණඬ. පු-ඇතරුවා, ඇත්ගොව්වා.

හසුමාරක. පු-ඇත්මරුවා, හසනිමාරකයා.

හසුමෙණඬ. පු-ඇත්ගොව්වා.

හසුසාන. න-ඇත්සානාව.

හසුරූපක. න-ඇත් පිළිරුව, සෙල්ලම් පිණිස තැනු ඇත්රුව.

හසුලණඬ. න-ඇත්බෙටි, ඇත් ඉලැත්තිය.

හසුලිඬ. න-ඇත්කද ලිහිණියා,

හසුලිඬහසකුණ. පු-ඇත්කද ලිහිණියා.

හසුසිස. පු-හසනිශිල්පය, ඇතුන් හික්මවන ශිල්පය.

හසුසිරොපිණඬ. පු-හසනිකුමහය, ඇත්කුම.

හසුසොණඬ විහඬම. පු-ඇත්සොඩ බදු සොඩ ඇති පසවිවිශේෂයක්.

හද. d. වු-උවාරෙ, මල උත්තරියෙහි, හදෙති හදයති, මලපහකරයි.

හද. d. හු-උච්චාරණ, මලපහකිරීමෙහි, හදනි, මලපහකරයි.

හදය. න-හෘදය, හෘදයවස්තුව, සිත, ලය, මනස.

හදයමංස. පු-හෘදයමංශය, කැවුත්ත හදයවස්තුව. න-හෘදය වංචාව.

හදයවස්තු. පු-හෘදයවස්තුව, කැවුත්ත.

හදයබිගම. ති-සිත්කළු, සිත්කළුවවත.

හදයසන්නාස. පු-හෘදය නැවුලිය.

හදයාලු. පු-ප්‍රකාශ සිත් ඇත්තා.

හදසී. පු-උතුම් සිත් ඇත්තා, සිත් ඇත්තා.

හන. d. හු-හිංසායං, පෙළීමෙහි, හනනි, පෙළයි, නසයි.

හන d දි - පිඩායං, පෙළීමෙහි, හඤ්ඤනි, නසයි.

හනනී. ක්‍රි-(d. හු. හන, හිංසායං, පෙළීමෙහි ති) පෙළයි, නසයි.

හනු. ඉ-හනුව, හක්ක.

හනු සංඛලන. න-හනුව සෙලවීම.

හනුකා. ඉ-හනුව, හක්ක.

හනුකට්ඨි. ඉ-හනු ඇටය.

හනනාර. පු-නසන්නා, මරන්නා.

හඤ. අ-වාක්‍යාරම්භ, බැගැ, හාස, අනුකම්පා තියොග, යතමෙහි.

හම්භො. අ-ආමන්ත්‍රණයෙහි, පින්වත, නිදු-කානෙහි.

හම්මිය. න-සදලු සහිත ගෙය.

හම. d. හු-ගමනෙ, යාමෙහි, හමවනි, යෙයි.

හය. පු-අභයා, අප්‍ර.

හය. d. හු-ගතියං, යාමෙහි, හයනි, යෙයි.

හයපොතක. පු-අශ්වපාවියා, අශ්වපොතකයා.

හයවාහි. ති-අසුන් විසින් අදකාලද.

හයානික. න-පුරාණයන් භූතදෙනෙකු හා අශ්වයෙකුගෙන් යුත් සමූහය, එබඳු ඇණිය.

හර. d. හු-හරණ, හැරීමෙහි, ගෙනයාමෙහි, හරනි, හැරගනී, ගෙනයයි, විහරනි, විහාරො.

හර. d. දි-හරණ, පහකිරීමෙහි, හරනි, පහකරයි.

හර. d. හු-ආදාන, ගැනීමෙහි, හරනි ගනී, ආහාරො, අවහාරො.

හර. පු-රිශ්වරයා, මහදෙවියා.

හරණ. න-හැරීම, ගෙනවීම, අත්හැරීම.

හරණක. න-බඩු තැනින් තැනට ගෙන යාම.

හරණී. ඉ-හැරගෙනයන්නී, පතුරුවන්නී, රසහරණියහසානි.

හරනි. ක්‍රි (d. හර, හරණ, ගෙනයාමෙහි + ති) හැරගෙන යයි.

හරායමාන. ති-ගෙනයනු ලබන.

හරි. පු-විෂණු, සිංහයා, සාවණිය, නිල්වස්තු.

හරිවඤ්ඤ. න-රත්වත් සදුත්.

හරිණ. පු-මාගයා, මුවා, මිහ

හරිත. පු-පලාවත් පාභාය, වෙරළමිණ.

හරිතපණණ. න-එළවලු

හරිතභා. න-නිල්වත්බව.

හරිතාමය. පු- වාචිකර, රත්රන්

හරිතාල. න-හිරියල්.

හරිතූපතන. ති-නිල්වත් තණවලින් වැසුනු.

හරිතෙනත. න-බකමුණු, මහමුහුණු.

හරිහය. පු- ශක්‍රයා, සක්දෙව්වරු.

හරිය. d. හු-ගම, නගෙලඤ්ඤාසු, ගමනයෙහි හා හිලත් බැවිහි, හරියනි, යෙයි හිලත්-වෙයි.

හරීත. ති-කොළපාව, කහපාව.

හරීතක. න-පලා.

හරීතකි. ඉ-අරළු.

හරෙ. d. හු-ලජායං, ලජාවෙහි, හරායනි, ලජාවෙයි, අච්චියනි හරායනි,

හරෙ. අ-නිවාමන්ත්‍රණයෙහි, කොල, බොල, අභි.

හරණය. පු-කලකණ.

හල. d. හු-ලෙබනෙ, ඉරි ඇදීමෙහි, හලනි, ඉරිඇදීම.

හල. න-නගුල.

හලං. අ-සුදුසුයි. අලං, “හලංදුනිපකාසිතුං”

හලපබනි. ඉ-සිවිට.

හලා. ඉ-සුරා, රා.

හලාහල. පු-දරුණු සුරා, විමහෙදයක්, කෝලාහලය.

හලිදු. න-විසලිකහ, හරන්කහ.

හලිදුරාහ. න-විසලි කහපාව.

හලිද්දි. ඉ-විසලිකහ, හරන්කහ.

හලිදුහ. පු-රත්තන් පැහැය.

හලිප්පියා. ඉ- සුරා, රා, මත්පැන.

හම. පු-අභවාතය, කැඳවීම, අමනත්තය.

හවි. න-යාගද්වය, හිතෙල.

හවිහොජන. පු-දෙවියා.

හව්. න-යාගද්වය, යාගයට හිතදේ.

හවෙ. අ-එකානායෙන් යනාථියෙහි, නිශ්චයෙන්.

හස. d, හු-හසනෙ, සිතාවෙහි, හසනි, සිතා-සෙයි.

හස. d හු-සද්දෙ, ශබ්දයෙහි, හසනි ශබ්දකරයි.

හසන. න-සිතාව, සිතාසීම.

හසනි. ත්‍රි-(d. හු. හස, සද්දෙ, ශබ්දයෙහි + නි). සිතාසෙයි, හිතාවෙයි.

හසමාන. ති-සිතාසෙන, සිතාසෙනු ලබන.

හසිත. න-සිතාව, හිතාව.

හසිතුපාද. පු-සිතාඉපිදවීම, හිතාව උපද-වන.

හසා. පු-සිතාව, තාවාරයය.

හා

හා. අ-විමාද, දුබ, ශෝක, අසසන යනාදි යෙහි.

හා. d. හු-වාගෙ, ත්‍යාගයෙහි, ජහනි, අත්-හරිසි, පරිත්‍යාගකරයි.

හා. d. දි-හානිය, පිරිහීමෙහි, හායනි, පිරිහෙයි.

හාබක. න-රත්තන්.

හාහබක. ති-පිරිහියයුතු.

හාතුන. ති-අත්හල, පරිත්‍යාගකල,

හාන. පු-පිරිහීම.

හානගාමි. පු-පිරිහීමටයනසුදු.

හානහාගිය. පු-පිරිහීමපක්‍ෂයෙහිවූ.

හානි. ඉ-හානිය, විනාශය, පිරිහීම.

හාපිත. ති-විනාශවන ලද, පිරිහෙන ලද.

හාපපනි. ත්‍රි-(d. දි, හා, හානිය, පිරිහීමෙහි + නෙ + නි) පිරිහෙයි, විනාශවෙයි.

හාසන. න-අවුරුද්ද, සංවත්සරය, පිරිහීම, විනාශය.

හාර. පු-මුතුහර, ගැණීම, ග්‍රහණය.

හාරක. පු-මුතුහර, ග්‍රහණය කරන්නා.

හාරනි=හරනි. ත්‍රි-(d. හු. හර, හරණ, හාර ගැණීමෙහි + නි) හාරගණි.

හාරහාරිනි. ති-ඉතාහිපු හෝ කැඳර, ගසා කන, අතිලෝභි.

හාරිය. ති-හාරිය යුතු, ඉවත කටයුතු.

හරි. ති-සිත්කලුදෙය, ගෙනයන්නා.

හාලිදු-හලිද්දි. න-විසලිකහ, අරන්කහ.

හාස. පු-සිතාව, සතුට.

හාසකර. පු-සිතාසෙන්නා.

හාසකකය. න-සිතා නැවත්වීම.

හාසබමම. න - විනෝදය, කෙළිසසල්ලම, සරදම.

හාසනිය. ති-ප්‍රිය හා සතුට ගෙන දෙන.

හාස. නි-ඉක්මන්, සිහු

හාසපඤ්ඤ. පු-සිනා බහුලකොට ඇති පුඤ්ඤ ඇත්තා, ඥානවන්තයා.

හාසෙහි. ක්‍රි-(d. හු. හස, හසනෙ, සිනාසීමෙහි + හෙ + හි) සිනාසෙයි.

හි. අ-හෙතු, විශේෂාභි, අධාර පදපුරණ විසමය යනාදියෙහි.

හිංසන. න-හිංසාකිරීම, වධය, මැරීම.

හිංසා. ඉ-වධය, මරණ.

හිංසාසිල. පු-හිංසාසම්භාවකොට ඇත්තා වධකයා.

හික්ක. d. හු-අව්‍යතෙතසඤ්ඤ, අව්‍යතන ශබ්ද යෙහි, හික්කති, අව්‍යතන ශබ්දකරයි.

හික්ක. d. වු-පිඩායං, පෙළීමෙහි, හික්කති හික්කයති, පෙළයි, පිඩාකරයි.

හිංසනි. ක්‍රි-(d. හු. හිසි, හිංසායං, හිංසාවෙහි + හි) හිංසා කරයි.

හිංකාර. පු-හිං යන අනුකර ශබ්ද කිරීම.

හිඛිභු. ඉ-සිරියල්.

හිඛිභුනිශාස. පු-කොසඞ්.

හිඛිභුරාජ. පු-පක්ඛියෙක්.

හිඛිභුලක. න - සාදිලිංගම්, එවැනි රතු පැහැය.

හිඛිභුලි. ඉ-සාදිලිංගම්, එහිවූ රතු පැහැය.

හිඛි. d. හු-ගතියං, යාමෙහි, හිඛිති ඇතිවෙයි යෙහි, හැසිරෙයි.

හිඤ්ඤ. න-ඇවිදීම, ඇතිවෙණය.

හිඤ්ඤි. ක්‍රි-(d. හු. හිඛි, ගතියං, යාමෙහි + හි) ඇවිදෙයි. ඇතිවෙයි.

හිත. න-අභිවෘද්ධිය, අභිවෘද්ධිය, හිතාභිවෘද්ධිය.

හිතකාරී. පු-අභිවෘද්ධිකාරයා, හිතානුකම්පියා.

හිතානුකම්පි. පු - හිතයෙන් අනුකම්පා කරන්නා.

හාසි. d. හු-ආලිඛිතනෙ, වැළඳගැන්මෙහි, හාසනී, වැළඳගනී.

හාම. පු-සත්‍රිත්තේ ශාඛිකාරකිප්‍රාවෙන් උපත් ක්‍රියාව, කාම වේතනාවෙන්සුත් ශරීරාවයව විකාරය.

හි

හිනෙසි. පු - වැඩකැමැත්තා, අභිවෘද්ධිය කැමැත්තා.

හිඤ්ඤා. අ-හැර, බැහැරකර, අත්හැර.

හිනනාල. පු-කිතුල්ගස.

හිඤ්ඤ. පු-ඉඤ්ඤෙන් හටගත් තැනැත්තා.

හිනනි. ක්‍රි-(d. හු. හි, උපතාපෙසු, තැවීමෙහි + හි) හිංසාකරයි, හසයි.

හිම. පු-සිතලය, වැහි, මිරිදිය.

හිමපාන. පු-හිමවැටීම, පිණිවැටීම.

හිමපානසමය. පු - හිම වැටෙන කාලය, අනාරාධිත හිමපානසමය බලනු.

හිමංසු. පු-සිතල රක්ෂි ඇත්තා, වන්දනා.

හිමරංසි. පු-වන්දනා, හිමංසු.

හිමවනතු. පු-න-හිමවත් පථිතය, හිමාලය.

හිමවාන. න-හිම සහිත වාතයක්.

හිමවාලකා. ඉ-කපුරා.

හිමාවල. පු-හිමවත් පථිතය, හිමාලය.

හිමාලය. පු-හිමආලය, හිමවත, හිමාවලය.

හිමාවහ. පු-කපුරා.

හිරඤ්ඤ. න-සමඤ්ඤ, ධනය, රත්.

හිරඤ්ඤගහිත. පු-බ්‍රහ්මයා.

හිරි. d. දි-ලජ්ජා, වොදනාසු, ලජ්ජාවෙහි හා වොදනාවෙහි, හිරිකි, ලජ්ජාවෙහි.

හිරි. ඉ-ලජ්ජාව, පාපයට ලජ්ජාව.

හිරිබ්‍රහ්මයා. න-පාපයට බය හා පාපයට ලජ්ජාව, හිරි බ්‍රහ්ම දෙක.

(24457)

කිංකොපිත. න-ලජ්ජාව.
 කිංකිසෙධ. න-ලජ්ජාවෙන් වැලක්වීම.
 කිංකල. ත-ශ්‍රී බලය, බලබවට පත් කිරීම.
 කිංක. පු-හිරි ඇත්තා.
 කිංමා. පු-හිරි ඇත්තා.
 කිංවෙර. න-ඉරිවේරිය.
 කිංයනි. ක්‍රි-(d. දි, හිරි, ලජ්ජායං, ලජ්ජාවෙහි + ති) ලජ්ජාවෙහි.
 කිස. d. රු-පිඛායං, පිඛාවෙහි, හිංසනි, පෙළයි, විහිසි.
 කිසි. d. හු පිඛායං, පෙළීමෙහි, හිංසනි, පෙළයි, හිංසා.

කින. න-ලාමක, නිව, පහත්ගතිය.
 කිනධාතු. ඉ-දෙළොස් අකුසල්සිත්, ලාමක බව.
 කිනවාද. න-කිනවාදය, මිථ්‍යාධර්මය.
 කිනමිටිය. ත-කිනවු විඤ්ඤාය, අඩුවු විඤ්ඤාය.
 කිසනි. ක්‍රි-(d. දි, හා, වාගෙ, අත්හැරීමෙහි + ති) අත්හරියි.
 කිසන. ත-අත්හැරීම.
 කිනකාය. පු-කිනාත්මය, පහත් උත්පතනිය.
 කිනවච්ච. ත-කිනජාතිය, නිවසකවර්ගය.
 කිනාබ්බුතන. ත-කිනවු කැමැත්ත.
 කිසමාන. පු-කසයවනු ලබන.
 කිසොයා. අ-ජයේ දවස, ජයේ.
 කිල. d. වු-නිකුයං, නිකුකිරීමෙහි, හිලෙහි හිලයනි, නිකුකෙරෙයි.
 කිලනි. ක්‍රි-(d. වු, හිල, නිකුයං, නිකුවෙහි + ති) නිකුකරයි.
 කිලන. ත-නිත්දව, ගැරවීම.
 කිලිත. ති-නිත්දකළ, ගැරවු.
 හු. d. හු-දනෙ, දීමෙහි, හුනි, දෙයි.

කිසි. d. වු-පිඛායං පෙළීමෙහි, හිංසනි, හිංසනි, පෙළයි.
 කිසු. d. හු-සද්දෙ, ශබ්දයෙහි, හිසනි, ශබ්ද කරයි.
 කිල. d. තු-ලිලාචිලාසාදිසු, ලිලාචිලාසාදියෙහි හිලාදනි, හෙලෙයි.
 කිලි. d. හු-අනාදරෙ, අනාදරකිරීමෙහි හිලනි අනාදරකරයි.
 කිලි. d. දි-සුබ්බෙ, සැපවිඳීමෙහි, හිලාදනි, සැපවිඳියි.
 කිලාද. d. හු-සුබ්බෙ, සැපයෙහි, හිලාදනි, සැපවිඳියි.

හි - හු

හු. d. හු - එකෙකෙහි කිරීමෙහි, හුනො, හුතවා.
 හු. d. හු-සත්තායං, වීමෙහි, හොනි, වෙයි, පහොනි, පහුනො.
 හුජ. d. හු-ගතියං, යෑමෙහි, හුඞ්නි, යෙයි.
 හුඞ්. d. හු-රාසි කරණෙ, රැස්කිරීමෙහි, හුඞ්නි, රැස්කෙරෙයි.
 හුංකාර. ත - කෙදිරිම, ගෙරවීම, තරහ ඇගවීම.
 හුංකරොති. ක්‍රි - ශබ්ද කරයි, ගොරවයි, කෙදිරිගායි.
 හුක්කු. - නරිහඞ්, ශාඛාලතාදය.
 හුත. න-යාගය, දනස, පුදනලද්ද.
 හුතාවහ. පු-හිත්ත, වත්තිය.
 හුතාසන. ත-හිත්ත.
 හුනි. ඉ-ආත්වාතය, කැඳවීම.
 හුතන. න-වෛදික ගොත්‍රය, වෛද්‍යේ එන පුජාව.
 හුනිතඞ්ඞ. ති-පිදියසුතු, යාගකටසුතු.
 හුචෙය්‍ය. ක්‍රි-වත්තේ නම්, සිදුවත්තේ නම්.

(24502)

සුර. අ-පරලොව.

සුර. d. හු - කොට්ඨේ, කුට්ඨිභාවයෙහි,
සුරති, කුට්ඨිවෙයි.

සුරාසුර. න-සුරාසුර සපිතිය.

සුර. d. හු-වලනෙ, සැලවීමෙහි, සුරති,
සැලෙයි.

සුර. d. හු-කමපනෙ, කමපාවීමෙහි, සුරති,
කමපාවෙයි.

සුසා. ඉ-යෙහෙළි, ලේලි.

සුසුංක. ති-සුං හුං යයි කියන.

සුසුංකජාතික. පු-ගෙරවිම් සහිත සාහාය
ඇත්තා.

සුළ. d. හු-ගමනෙ, යාමෙහි, සුළති, යෙයි.

සුළ. d. හු-රාසිකරණෙ, රැස්කිරීමෙහි, සුළති,
රැස්කරයි.

හෙ

හෙ. අ-ආමන්ත්‍රණයෙහි.

හෙට්ඨසිසක. පු-පහතට නිස නමාගෙන
ඇත්තා.

හෙට්ඨා. අ-යට, යටහාගය, අධොහාගය.

හෙට්ඨිම. ති-යට දිසාවට අයිති.

හෙට්ඨිමතල. න-යටපැත්ත, යටහාගය.

හෙඨ. d. හු-විහෙඨනෙ, පෙළීමෙහි, හෙඨෙති,
පෙළයි, විහෙඨෙති, විහෙඨනං.

හෙඨ. d. පු-පිඨායං, පෙළීමෙහි, හෙඨෙති
හෙඨයති, පෙළයි.

හෙඨන. න-පෙළීම, පිඨාව.

හෙඨෙති. ක්‍රි - (d. හු. හෙඨ, විහෙඨනෙ,
පෙළීමෙහි + හෙ + ති) පෙළයි, වෙහෙසයි.

හෙතුපච්චය. පු-හෙතුව හා ප්‍රත්‍යය.

හෙතු. පු-වාක්‍යාවයව, ලොභාදි මූලකාරණා.

හෙතුක. පු-හෙතුඇති, හෙතුසහිත.

හෙතුතන. න-හෙතුභාවය.

හෙතුසො. අ-හෙතුවශයෙන්, කරුණු වශ-
යෙන්.

හෙතුයෙ. ක්‍රි-වෙයි, සිදුවෙයි.

හෙම. පු-රත්තත්, හේමනම් ඇත්තුලය.

හෙමද්වක. පු-දිමුල්.

හෙමජාල. න-රත්දුල.

හෙමවණණ. පු-සවණ්ණිකය, රත්තත්
පැහය.

හෙමවතික. ති-හිමවතට අයිති.

හෙමවතක. ති-හිමාලයෙහි වූ.

හෙමති. ඉ-අරථ, වදකත.

හෙමනන. පු-හෙමනන සෘතුව, උදුවස් දුරුතු
යන දෙමස හෝ උදුවස් දුරුතු නවම්
මැදින් දින යන හතර මාසය.

හෙමනතික. පු-හෙමනන සෘතුවට අයිති.

හෙරඤ්ඤික. පු-රත්තත් බලත්තා, රත්
කරුවා.

හෙලා. ඉ-සුත්‍රිත්තේ ශාඛාරාහිප්‍රායෙන්
උපත් ක්‍රියා.

හෙසුනි. ක්‍රි-(d. හු. හු. සත්‍යායං විමෙහි +
සුනි) වත්තේය, හවිසුනි.

හෙසා. ඉ-අභයත්තේ නාදය, හෙසාරව
නාදය.

හෙසාරව. පු-අභයත්තේ සතුටු නාදය,
හෙසාරවය.

හෙසු. d. හු. ගමනෙ, යාමෙහි, හෙසති, යෙයි.

හෙසු. d. හු. මජ්ඣසංඥා, නොවියත් ශබ්ද-
යෙහි, හෙසති, මද ශබ්ද කරයි.

හෙහි. අ-වත්තේය.

හෙළ. d. හු-වෙඨනෙ, වෙළීමෙහි, හෙළති,
වෙළයි.

(24515)

හො

හොඳි. ක්‍රි-(d. හු. හු, සත්කාරය + ති) වෙයි,
සිදුවෙයි.

හොඳිබල. ති-සාග ප්‍රවෘත්තිය, සාග කටයුතුදේ.

හොඳන. ත - පිදීම, පූජා කිරීම. “අඟි
හොඳන”

හොම. පු-සාගය, පූජාව.

හොමදබිබි. ඉ-සාග සැන්ද.

හොරා. ඉ-ඔරලෝසුව, දිනසට්කායනක්‍රිය.

හොරාපාඨක. පු-දෙවඳයා, හෝරා
ශාස්ත්‍රඥයා.

හොල. d. හු. අනාදරගතිසු, අනාදරයෙහි,
හොලනි, අනාදර කරයි.

ප්‍රි-අඟසින් යාමෙහි, ලෙහි, අඟසින් යයි.

(24554)